Schrevelius !

Schrev[illegible]!

Richd. J. Vanlennep

1839

Smyrna $3 -

Henry J. Van Lennep. Tocat. 1860.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOHANNIS ENTICK,

GULIELMI BOWYER,

NEC NON

ROBERTI WATTS,

VOCABULORUM DUODECIM QUASI MILLIBUS AUCTUM.

AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS OMNIA GR. LING. PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR:

ITEM

TRACTATUS DUO;

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER;

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

EDITIO XIX, PRIORIBUS AUCTIOR ET EMENDATIOR:

ACCURANTE CAROLO TAYLER.

LONDINI,

SUMPTIBUS F. C. & J. RIVINGTON; G. WILKIE; SCATCHERD & LETTERMAN; W. LOWNDES; J. CUTHELL; LONGMAN, HURST, REES, ORME, & BROWN; LACKINGTON & SOC.; CADELL & DAVIES; J. RICHARDSON; J. M. RICHARDSON; W. GINGER; J. HARRIS; LAW & WHITTAKER; R. SCHOLEY; BALDWIN, CRADOCK, & JOY; T. BOOSEY; J. BOOKER; J. MAWMAN; E. WILLIAMS; J. OTRIDGE; J. BLACK & FIL.; H. T. HODGSON; R. SAUNDERS; B. REYNOLDS; J. ROBINSON; J. HARPER; & WILSON & FIL. EBORACI.

M.DCCC.XVII.

IN ÆDIBUS RICARDI ET ARTHURI TAYLOR.

ALERE FLAMMAM.

EX PRÆFATIONE

CORNELII SCHREVELII

IN

LEXICONIS MANUALIS EDITIONEM QUARTAM.

BENIGNE LECTOR,

In Scholarum et Studiosæ Juventutis commodum et usum, libros jam aliquos antehac publici juris fecimus; et in similibus edendis operam adhuc nostram conferimus, quamvis Juventus librorum satis magnam copiam habere videatur, quibus tanquam manuductoribus, commodè uti possit ad studia sua promovenda et excolenda; ita ut vix quicquam jam desiderari posset, cujus non maxima subsidia habeat ac adjumenta. Tamen quum nuper cum Collegis mentionem ejus rei fecissemus; num scilicet quicquam desideraretur, quod in rem et commodum Studiosorum φιλελλήνων excudi posset aut deberet; de Lexico quodam Manuali Græco condendo verba fecimus; quandoquidem experientiâ ac usu compereramus, in Pasoris Manuali plurima desiderari, quæ suppleri deberent, ex illis præcipuè Auctoribus, qui passim in omnibus ferè Scholis et Academiis præleguntur. Verum quidem est, seorsim varios excusos esse Indices et Tractatus, è quibus Studiosi multa, etiam non inutilia, petere possent; sed optandum fuisset ea conjunctim et uno in volumine exhibita fuisse: verùm hoc opus, hic labor. Posset fortè quis objicere nobis, in Lexico Scapulæ nuperrimè à nobis edito, et in aliis etiam Lexicis, nihil ferè desiderari, quod linguæ Græcæ Studiosis non abundè satisfaciat, penumque non amplum suppeditet vocum, thematumque investigandorum: ita ut operis supervacanei videatur, aliud quid fingere aut formare velle. Non inficias eo, Lexica illa valdè utilia esse et perquàm necessaria illis, qui seriò græcari velint, præsertim Lexicon illud Scapulæ nuperrimè editum, quod tali methodo, tantoque artificio formatum est, ut nihil in eo desiderari videatur; tum ob exemplorum copiam et elegantiam; tum ob thematum investigandorum radices, derivativa, composita et decomposita, quæ ordine concatenato artificiosissimè se mutuò consequuntur. Verùm ad alia ego respexi, commodis et usui quotidiano et extemporaneo Studiosorum inservire satagens, concinnare studui opus quoddam, mole exiguum, usu magnum; in quo pleraque themata prout obvia cuique fuerint, invenire datur, eorumque radices et primitiva verba, literis capitalibus notata, ut ab aliis

IN ÆDIBUS RICARDI ET ARTHURI TAYLOR.

ALERE FLAMMAM.

EX PRÆFATIONE

CORNELII SCHREVELII

IN

LEXICONIS MANUALIS EDITIONEM QUARTAM.

BENIGNE LECTOR,

In Scholarum et Studiosæ Juventutis commodum et usum, libros jam aliquos antehac publici juris fecimus; et in similibus edendis operam adhuc nostram conferimus, quamvis Juventus librorum satis magnam copiam habere videatur, quibus tanquam manuductoribus, commodè uti possit ad studia sua promovenda et excolenda; ita ut vix quicquam jam desiderari posset, cujus non maxima subsidia habeat ac adjumenta. Tamen quum nuper cum Collegis mentionem ejus rei fecissemus; num scilicet quicquam desideraretur, quod in rem et commodum Studiosorum φιλελλήνων excudi posset aut deberet; de Lexico quodam Manuali Græco condendo verba fecimus; quandoquidem experientiâ ac usu compereramus, in Pasoris Manuali plurima desiderari, quæ suppleri deberent, ex illis præcipuè Auctoribus, qui passim in omnibus ferè Scholis et Academiis præleguntur. Verum quidem est, seorsim varios excusos esse Indices et Tractatus, è quibus Studiosi multa, etiam non inutilia, petere possent; sed optandum fuisset illa conjunctim et uno in volumine exhibita fuisse: verùm hoc opus, hic labor. Posset fortè quis objicere nobis, in Lexico Scapulæ nuperrimè à nobis edito, et in aliis etiam Lexicis, nihil ferè desiderari, quod linguæ Græcæ Studiosis non abundè satisfaciat, penumque non amplum suppeditet vocum, thematumque investigandorum: ita ut operis supervacanei videatur, aliud quid fingere aut formare velle. Non inficias eo, Lexica illa valdè utilia esse et perquàm necessaria illis, qui seriò græcari velint, præsertim Lexicon illud Scapulæ nuperrimè editum, quod tali methodo, tantoque artificio formatum est, ut nihil in eo desiderari videatur; cum ob exemplorum copiam et elegantiam; tum ob thematum investigandorum radices, derivativa, composita et decomposita, quæ ordine concatenato artificiosissimè se mutuò consequuntur. Verùm ad alia ego respexi, commodis et usui quotidiano et extemporaneo Studiosorum inservire satagens, concinnare studui opus quoddam, mole exiguum, usu magnum; in quo pleraque themata prout obvia cuique fuerint, invenire datur, eorumque radices et primitiva verba, literis capitalibus notata, ut ab aliis

internosci possent: reliqua verò simplicia, derivativa, composita ac decomposita vulgaribus typis impressa. Etyma verò ex optimis quibusque scriptoribus desumpta addidi; non quidem quæcunque inveniri potuerunt, (quum ex iis non pauca sine dubio sint futilia et ridicula,) sed quæ rationi magìs consentanea visa sunt, quæ certè multis in locis auxi, et nova addidi, partim ex Martinio, partim ex Harmaro et aliis. Horum verò Auctorum, quorum themata investigata damus, hi ferè præcipui sunt: Sacri codices, tum veteris tum novi Testamenti, Homerus cum ejus clavi, et Batrachyomachia, Hesiodus, Musæus; Theognidis, Pythagoræ et aliorum γνῶμαι, Isocratis Orationes παραινήσεις, Fabellæ Æsopieæ, &c. Ita ut in hoc nostro Lexico contineatur Manuale Pasoris, Clavis Homeri et Indices seorsim in eum excusi, Cadmus Græco-Phœnix Martinii contractus, Anomala ferè omnia et themata investigatu difficiliora. Monendum etiam huic nostræ Editioni, ex Lexico Ionico et Dorico Æmilii Porti, ut et Lexico Pindarico et Lyricorum, multa addita, imò contracta ejus Lexica, hic simul à nobis exhibita, et plura alia, quæ Lector ipse inter legendum deprehendere facilè poterit. Nam antehac quæ ad Doricum dialectum attinebant, vix attigeramus; nunc verò copiosè et plenâ quasi manu illam inseruimus, adspersimus.—Insuper etiam huic nostræ Editioni addidimus auctius multò Lexicon Balthasari Garthii, seu Indicem Latinarum vocum locupletissimum et utilissimum, præsertim iis, qui ex Latino Græcum aliquod thema formare et componere volunt. Tum et alia addita, quæ in Anglicâ editione leguntur. Denique non abs re mihi visum, Juniores monere, ut in investigatione thematum præcipuè rationem habeant Dialecti Ionicæ, ideoque è Grammaticis petant quæ illi Dialecto propria sint: ab illis α sc. mutari in η, et pro λόγȣ dicere λόγοιο, et pro λόγοις λόγοισι, et augmenta verborum sæpissimè rejici, e. g. pro ἔτυπτον τύπτον, et sic in aliis. Tum et hoc observandum ex nominativo casu, reliquos casus formandos esse, et ex præsenti, præterito et futuro, reliqua tempora facilè deduci posse, modò paradigmata nominum et verborum rectè calleant, et in promptu habeant. Hæc ita commodo Studiosorum φιλελλήνων concinnata, æqui bonique consule, et hisce nostris laboribus aliisque fave. Vale.

[A. D. MDCLXIV.]

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum: quò penes unumquemque sit facilius de eodem rectiùsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimum refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operámve nostram lata esset sententia; paucis te, Amice Lector, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem, nos fortean imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel κριτικώτερα esse, (nonnulláque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco Cl. Schrevelius, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idémque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. Ling. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: et tenuioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itáque compendiosior: id in primis et Cl. Schrevelio et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Instrumenti versione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII dicitur) explicata fiunt et enucleata. Anomala etiam et themata quæ difficiliùs investigantur, uti et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea ferè omnia et inventu et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm futura et præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimùm indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva: sub quibus plerumque et derivata et composita communiora (quæ sua etiam serie

relata sunt) memoriæ ergô commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per postnatas, (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus. Quid enim id genus voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translatè et μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant, (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis) iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse ut juxta in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, sed oppidò pauca, deleta sunt, (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus) alia quædam mutavimus; ἔτυμα desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis unius, uti et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt et substantivis discriminari possint, (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Graiis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quod sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valde fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unà eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiúsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbísque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum; conjunctionúmque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subinde ἐτυμολογίζειν videamur: at certè nihilo secùs id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum: tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe sæpius accidit) minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teste) totum penè sermonem Latinum pro sua sobole vendicare possit; tantáque incertitudo sit, quânam familiâ, imo vel gente, oriunda sunt plurima; nemini sit mirum, si nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus

semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἔτυμα ruspari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solà terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimum fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratià admiscentur; nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. Hutchinsonus, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem in ordinem Alphabeticum restituit; Græca aliquàm multa Latinis addidit; et utriusque generis tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce Lubini sententias Græco-Latinas subjunximus; et tractatus duos nunquam antea editos; quos humaniter mecum communicavit Doctiss. Rhodocanacides; qui alia similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meruisse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæc quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum*; ne opus, hoc tanto auctario, justam molem pretiúmve solitum excederet; eóque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, ut non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulendi tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα si qua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter qui fieri potuit?) ea tamen omnia adeo esse εὐαπολόγητα vehementer confidit; ut nihil sit causæ, cur Cl. Schrevelius in posterum vereatur, ne corruptè in Angliâ, hàc saltem ex officinâ †, prodeat. Hæc sunt, Benigne Lector, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

[A. D. MDCLXVIII.]

* Cl. Schrevelius, in Præfat ad Lexici sui editionem quartam de ejusdem editione Anglicana à Jos. Hillio dixerat; "Laudo quidem diligentiam et industriam Cl. Hillii, modo typis nitidioribus illud [sc. Lexicon] edidisset."

† Sc. Academ. Cantabrig. Typographi.

AD LECTOREM.

Quæ in hâc novâ Editione præstitimus L. B. liceat nobis tibi breviter exponere. In libello concinnando, adhibuimus præcipuè quartam Schrevelii editionem Lexici sui Lugduni et Roterodami editam anno MDCLXIV in 8vo. Hillii porro ejusdem libri editionem Cantabrigiæ MDCLXXXV in eâdem formâ editam, denique istam quæ ex prelo Patavino prodiit in fol. MDCCLV.

Quo meliùs et copiosiùs illustrari possent verborum vis et significatio, molis libri ratione perpetuò servatâ, ad Lexica Constantini, H. Stephani, Scapulæ, Scotti, Suiceri, et Hederici confugimus, unde multa et utilia desumpta sunt. Editionem adhibuimus Hederici Lipsiensem in 8vo ab Ernesto curatam MDCCLXVII.

Verborum ferè mille nunc primùm adjecimus, quâ in re consuluimus Græcis Scriptoribus, quorum EXCERPTA tironum ubique in manibus sunt.

In libro excudendo feci, quod potui, ut accuratissimus prodeat; multum tamen debeo fidei, diligentiæ, et peritiæ Typographi. Siquid peccatum fuerit, homines enim sumus, tu Lector benignè condonabis.

R. W

Prid. Cal. Feb.
MDCCCX.

Huic editioni vocabula pauca, è Scapulæ Lexico, Schreveli editione Lexici Patavinâ, et editione Hederici Lexici e schedis cl. Larcheri nuperrimè auctâ, selecta, inseruntur. In super vocibus singulis, quantum fieri potuit, syllabarum mensuram apposui. Vale.

C. ?

Idib. Oct.
MDCCCXVII.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON GRÆCO-LATINUM.

A Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum Aleph. Interdum est nota numeralis, significans primum: sicut β, secundum; γ, tertium, &c. sed cum lineolâ infernè positâ mille denotat. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquando enim est στερητικὸν, et vim privandi obtinet: βέβαιος, stabilis; ἀβέβαιος, instabilis; &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas intensivum; hoc est, vim addit significationi: ut in ἀχανὴς, ἄξυλος. Interdum idem valet quod δὺς, ut ἄβατος pro δύσβατος. Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α im punè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρός· ἄσταχυς, στάχυς· ἀναστῆναι, ναστῆναι· στράβηλος, ἀστράβηλος.

Α pro ε Doricè: ut αἶπι pro εἶπι.

ᾱ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ quo, Dor. pro ᾗ, adv.

ᾱ pro ων, Dor. in gen. pl. simpl. ων sine accentu et ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάων pro χρυσάονων, à χρυσάω; βῶσι pro βῶσι.

ἁ, quæ: articulus postpos. n.g. pl. num. ab ὅ, quod.

ᾆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut et ἆ. ἆ, ah, ah, lamentantis, ab ἆ.

ἀ, ἆ, ha, ha, he, ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τοῦ α, valdè noxius et innoxius: ab α et ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

Ἀαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, infragilis: ab α et ἄγω, frango.

Ἄαδε, molestus fuit: aor. 2. pro ἥδε. solutione η in αα, verbi ἀνδάνω.

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδὴς.

ἈΑΖΩ, exhalo: f. σω, p. κα, à sono.

Ἀάθην, deceptus fui: pro ἤθην, a. 1 pass. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

Ἀάθικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, incorruptibilis; damno non obnoxius; ex α pleon. et ἄθικτος, intactus.

Ἀάμιος, ἐος, ἡ, aucupii instrumentum.

Ἄαπτοι, ἀάπτους, ab ἄαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non tangendus: ex α et ἅπτω, vel ἰάπτω.

Ἀαρὼν, ὁ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. Montanus.

Ἀασάμην, ω, ατο, offendi: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω vel ἀάσκω, noceo: aor. 1. ἄσα. Dor. pro ἦσα, et solutione τοῦ η in dupl. breve ἄασα, et in med. ἀασάμην. a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀάω.

Ἄασι, flant: 3. pl. ab ἄημι ut ἵστημι, ἱστᾶσι. Th. ἄω.

Ἀασμὸς, οῦ, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio, ab ἀάζω, halo.

Ἀάσχετον, intolerabile: ex α et ἴσχω, vel σχέω, teneo: cujus 3 pers. perf. pass. ἔσχηται, unde σχετὸς, ἡ ἄσχετος, et Pleonasmo τοῦ α, ἀάσχετος.

Ἄαται, satiratur 3. sing. ab ἄαμαι. Th. ἄημι. Sed ἆαται, 3 sing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, ου, ὁ ἡ ἡ, insatiabilis, innoxius: ex α et ἄτη, damnum.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichristi; vastatio.

Ἀβαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, profunditate carens, ἄνευ βάθους.

Ἄβαι, teneræ: Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, pubes.

Ἀβαιὸν, parvum, ex α et βαιὸν, idem.

Ἀβακέως, quietè: ab

Ἀβακὴς, ἐος, mutus: ab α et βάζω, loquor.

Ἀβάκησαν, nescierunt: a. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, taceo. Th. βάζω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo.

Ἀβάκιον, ου, τὸ, mensa, seu tabula calculatoria.

Ἀβάκισκος, ου, ὁ, tessella pavimenti.

ἈΒΑ ΑΕ. utinam, heu: forsan ab אבל abal, lugere.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom propr. viri.

ἌΒΑΞ, κος, ὁ, abacus: item tabula seu mensa calculatoria: hinc forsan Angl BOX, BENCH, et BANK, mensa nummulariorum.

Ἀβάπτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, immersabilis: ab α et βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, intinctus: ex α et βάπτω.

ἌΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non onerosus: ex α et βάρος, Th. βαρύς.

Ἄβας, Dor. pro ἥβης, gen. ab ἥβη

Ἀβάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, præclarè ago, extollo: ex α pro ἄγαν, et βάζω.

Ἀβασάνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexploratus: ex α et βασανίζω.

Ἀβασανίστως, adv. re non examinatâ.

Ἀβασίλευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, sine rege: ab α et βασιλεύω, regno.

Ἀβάσκανος, et Ἀβάσκαντος, ου, ὁ ἡ ἡ invidiâ vacuus; verus; ex α et βασκαίνω, invideo.

Ἀβάστακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, portatu difficilis; ex α et βαστάζω, onus fero.

Ἄβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, invius: hinc etiam ἀβάτα. Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ ex α et βατὸς, pervius: quod à βαίνω.

Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum, indecl. q. interpret. Lat. pater.

Ἀββαλε, pro ἀνέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, rejecit: a. 2. ab ἀναβάλλω

'Αβέβαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *infirmus:* ex α et βέβαιος.

'Αβεβαιότης, ητος, ἡ, *infirmitas.*

'Αβὶλ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitas.*

'Αβέλτερος, *stolidus:* ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων hinc ἀβελτερία, ἡ.

'Αβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus.*

'Αβιάθαρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens.*

Ἄβιβλος, ου, ὁ, qui libris caret.

Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.

'Αβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria:* ab α priv. et βίος, *victus:* item *dives, longævus:* ab α epitat. et βίος, *vita.* Est et

Ἄβιος, *valdè robustus;* item *non violentus:* à βία, *vis, robur.*

'Αβιοὺδ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris,* vel *Decus patris.*

'Αβίωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine vitâ, non vitalis:* à βιόω, *vivo.* Th. βίος.

'Αβλαβέως, *innoxiè:* ab ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *innoxius:* ex α et βλάπτω.

'Αβλάπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *noxæ expers,* vel *innocuus:* ex α et βλάπτω.

'Αβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *nondum jactus, novus.* Sed ἄβλητος, *nondum ictus.* Utrumque ex α et βάλλω.

'Αβληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis, e:* ab α priv. vel pleon. et βληχρὸς, *debilis.* Apud Pindarum accipitur pro *forti.*

'Αβλόει, *sacrifica:* præs. imperat. act. verbi ἀβλοέω.

'Αβοατὶ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, τουτέστιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμου.

'Αβοήθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *destitutus ope* vel *remedio:* ab α et βοηθέω.

'Αβόλησαν, *occurrerunt:* Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.

Ἄβολος, ου, ὁ, *qui nondum amisit dentes ætatis indices,* i.e. γνώμονας. Th. βάλλω.

'Αβουλία, ας, ἡ, *inopia consilii:* ex α et βουλή. hinc

Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consilii expers.*

'Αβούλως, adv. *inconsideratè.*

'Αβουλότατα, adv. *inconsultissimè.*

'Αβουτίου, gen. Ion. pro ἀβούτου, ab

'Αβούτης, ου, ὁ, *bobus carens:* ex α et βοῦς, *bos.*

ΑΒΡΑ, ας, ἡ, vel Ἄβρα, *ancilla:* ab אב, *viror.*

'Αβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. *Pater excelsus,* vel *Pater multitudinis.*

'Αβράκησαν, *sonuerunt:* 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.

Ἄβραχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poët. pro βράχω.

Ἄβρεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄβροχος.

'Αβρίζομαι, *delicato cultu utor, delicatè me orno:* ab ἀβρός.

'Αβρίζω, f. ίξω, *à cibo sumpto dormio:* ex α int. et βρίζω, *dormito.*

'Αβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sine pondere:* ab α et βρίθω.

'Αβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, *à cibo sumpto dormire.*

'Αβροβάτης, ου, ὁ, *molli incessu utens:* ex ἀβρὸς et βαίνω, *eo, incedo.*

'Αβρόβιος, ab ἀβρὸς et βίος· et

'Αβροδίαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *molliter et delicatè vivens:* ab ἀβρὸς et δίαιτα.

Ἄβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *strepitum magnum edens:* q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.

'ΑΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus:* ab אב *virens,* vel אבר *fortis.*

'Αβρότας, ατος, ἁ, Dor. pro 'Αβρότης; q. v.

'ΑΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, *nox:* ab α et βροτὸς· ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισι. nonnunquam νὺξ additur. hinc ἀβροτάζω, *in nocte vagor:* et ἀβροτέω, *noctu occurro:* ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.

'Αβρότης, ητος, ἡ, *mollities;* ab 'Αβρός.

'ΑΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, *abrotonum,* genus herbæ.

Ἄβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immortalis:* ab α et βροτός.

'Αβροχαίτας, α, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ ἀβρὸς τὴν χαίτην ὤν. vel ὁ ἀβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, *qui est delicatâ teneráque comâ.* Anacreon.

Ἄβροχος, *immadidus:* ab α et βρέχω.

ΑΒΡΥΝΑ. vel ἄβρυνα, τὰ, *mora:* παρὰ τὴν ἀβρότητα.

'Αβρύνομαι, f. ὕνοῦμαι, *delicior, glorior.*

'Αβρύνω, f. υνῶ, *orno.* Th. ἀβρός.

Ἄβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non voratus:* ex α et βρώσκω· item *esui ineptus.*

Ἄβυδος, ου, nomen urbis. 'Αβυδόθι, Abydo oriundus, et ibidem habitans.

Ἄβυσσος, ου, ἡ, *infinitæ profunditatis vorago, gehenna:* ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς. *fundum.*

'Αγάασθαι, *obstupescere:* ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. inde etiam

'Αγάασθε, *invidetis.*

Ἄγαβος, ου, ὁ, nomen viri.

'Αγάγας, *qui duxit:* Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

'Αγαγὶν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

'Αγάγοι, *ducat:* a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν, subj. ἀγάγω. ab eod. verbo.

'Αγάζομαι, f. σομαι, *succenseo, invideo, admiror.* Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortassè, Angl. TO GAZE.

'Αγαθαρχία, ας, ἡ, *boni principium:* ab ἀγαθὸς, *bonus,* et ἀρχὴ, *principium.*

'Αγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, *valdè divinus.*

'Αγαθὶς, ίδος, ἡ, *glomus.* Th. ἀγαθός.

'Αγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *benefacio.*

'Αγαθοεργίη, ης, ἡ, Ion. *beneficentia.*

'Αγαθοεργὸς, et contractè ἀγαθουργὸς, οῦ, ὁ, *beneficus:* ex ἀγαθὸς et ἔργον.

'Αγαθοκλέης, εος, ευς, vel ης, ους, ὁ, *Agathocles,* nomen viri.

'Αγαθοποιέω, ῶ, *beneficio afficio, rectè ago,* f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.

'Αγαθοποιΐα, ας, ἡ, *benefactum.*

'Αγαθοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *beneficus:* ex ἀγαθὸς et ποιέω.

'Αγαθὸς, οῦ, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis:* ab ἄγαν, vel α intensivo et γηθέω, *lætor:* vel ab ἀγαστὸς, abjecto σ, τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς. Angl. GOOD.

'Αγαθότης, ητος, ἡ, *bonitas:* ab ἀγαθός.

'Αγαθουργίη, Ion. per Crasin, pro ἀγαθοεργίη.

'Αγαθουργὸς. *beneficus:* vide ἀγαθοεργός.

'Αγαθυνθεὶς, *gavisus:* a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, *benefacio.*

'Αγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas.* Th. ἀγαθός.

'Αγαθωτάτῳ, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς, -τερος -τατος, *optimo, præstantissimo.*

Ἄγαι, αἱ, *litora, vulnera:* ab ἄγω, *frango.*

'Αγαίεται, 3. pers. indic. ab ἀγαίομαι, *irascor, invideo.* Th. ἀγάω.

'Αγαῖος, ου, ὁ, *elegans, invidiosus.* Hinc sono et sensu alludi Angl. GAY.

'Αγαίων, ονος, ὁ, *Sol.*

'Αγακλειτὸς, ὁ, *valdè celebris, inclytus:* ab ἄγαν et κλειτὸς quod à κλέος.

Ἀγακλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀγακλέης, *valdè gloriosus*, idem quod ἀγακλυτός.

Ἀγακλυτὸς, ȣ, ὁ, *inclytus*: ex ἄγαν et κλυτὸς, *celebris*: quod à κλύω, *audio*. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

Ἀγακτιμέναν, *splendidè ædificatam*, ἄγαν ϗ λαμπρῶς κεκτισμένην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causâ sublato, κτιμένος pro κεκτισμένος, *ædificatus*; à κτίζω.

Ἀγαλλίαμα, τος, τὸ, *exultatio*.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, idem, ab

Ἀγαλλιάω, ῶ, *exulto*: f. άσω, perf. ἠγαλλίακα, a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο; a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Th. ἀγάλλω.

Ἀγάλλομαι, *gestio*, *exulto*: ab ἄγαν et ἅλλομαι. Hinc fortè Angl. GALLOP.

ἈΓΑΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, perf. κα, *orno*, *facio delectabile*. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT?

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, *ornamentum*, *oblectamentum*, *simulachrum*.

Ἀγαλματοποιὸς, ȣ, ὁ, *statuarius*, à ποιέω et τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Ἄγαμαι, *admiror*: f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἄγαμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cælebs*: ex α et γάμος.

ἌΓΑΝ, adv. *nimis*, *valdè*.

ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. κα, *doleo*, *indignor*, *ægrè fero*. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præs. ἀγανακτȣ̃ντος. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio*; ἀγανακτικὸς, ȣ̃, ὁ, *iracundus*. Forsan ab ἄγαν et ἄχθομαι.

Ἀγανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mitis*, *lenis*, *placidus*, *comis*. Th. γάνος.

Ἀγανῇσι, dat. pl. Ion. pro ἀγανῆς, ἀγανοῖσι, m. g. ab ἀγανὸς, *mitis*, *placidus*, superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

Ἀγάννιφος, *nivosus*: ab ἄγαν et νίφω.

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, *mitis*, *placidus*, *blandus*, *desiderabilis*. Th. γάνος.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas*, *mansuetudo*: ab

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui leni est animo*: ab ἀγανὸς et φρὴν, *animus*.

Ἀγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

Ἀγάομαι, vide ἀγάω.

Ἀγάπαζε, *ama*: præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, *diligunt*.

Ἀγάπαι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, *dilectio*, ex ἀγαπάω.

Ἀγαπᾱτὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, pl. n. g. ab

ἈΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. κα, *diligo*, *amo*, *osculor*. ἀγάπα, præs. imp. ἀγαπᾶν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, *dilectus*, perf. part. pass.

Ἀγάπη, ης, ἡ, *amor*, *dilectio*: à præced.

Ἀγάπημα, idem.

Ἀγαπήνωρ, *fortitudinis* vel *virorum amans*: ab ἀγαπάω et ἀνήρ.

Ἀγαπητὸς, ἡ ὸν, *dilectus*.

Ἀγαπητῶς, *libenter*.

Ἀγαπῴην, *diligerem*: Att. pro ἀγαπῷμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, *diligo*.

Ἄγαρ, ἡ, nomen servæ, indecl. *Peregrina*, *Ruminans*, vel *Timida*.

ἈΓΑΡΙΚΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, *agaricum*. Plin. XXV. 9.

Ἀγάῤῥοος, *æstuosus*: ab ἄγαν et ῥέω.

Ἀγάσαντο, *admirabantur*: 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.

Ἄγασθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, *admiratus*: a. 1. part. pass. ἀγασθεῖεν, opt.

Ἀγασσάμενος, *lætatus*, *admiratus*: a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

Ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, *admirandus*. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, *uterinus frater*: *consanguineus*; quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ.

ἈΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex, unde *Ammoniacum* elicitur.

Ἀγαυὴ, et Dor. ὰ, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

Ἀγαυὸς, *nobilis*, *admirabilis*: ab ἀγάω.

Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *valdè superbus*, *ferox*. Th. γαῦρος· α non est privativum, sed intensivum.

Ἀγάφθεγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè sonans*: Poët. ab ἄγαν et φθέγγομαι.

ἈΓΑ'Ω, ήσω, perf. ηκα· vel ἀγάομαι, *demiror*, *stupeo*. Hinc ἀγὴς, ἀγαῖος, ut et ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, *veneratio*, ἀγαστός. Angl. AGHAST.

Ἄγγαρα, ων, τὰ, *stationes*, in *quas angarii*, *peracto diei penso*, *divertebant*.

Ἀγγαρεῖον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum; *cursus angarorum*.

Ἀγγαρεύω, f. σω, *angario*, *jubeo currere*, vel *aliquid ferre*, *adigo*, *impello*.

ἌΓΓΑΡΟΣ, ȣ, ὁ, *nuncius*, vel *tabellarius regum Persarum*, *qui aliquid bajulat*, *servus*.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, ήσω, *bajulo* velut ἄγγαρος.

Ἄγγη, pro ἄγγεα, τὰ, *vasa*: nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγεῖον, ȣ, τὸ, *vas*.

Ἀγγελέȣσι, pro ἀγγελȣ̃σι, *nuntiabunt*: f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit*; *denunciatio*. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελιηφόρος, ȣ, ὁ, *nuntius*, *internuntius*.

Ἀγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

ἈΓΓΕ'ΛΛΩ, *nuntio*: f. λῶ. perf. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσα. p. m. ἤγγελα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, *nuntient*.

Ἄγγελος, ȣ, ὁ, *nuntius*, *angelus*. ἀγγελία, ας, ἡ, *nuntium*. ἀγγελιώτης, ȣ, ὁ, *nuntius*. ἀγγελικὸς, *angelicus*. Hinc Angl. ANGEL.

Ἄγγελμα, ατος, τὸ, *nuntium*. ab eod. Th.

Ἄγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.

Ἀγγήϊον, ȣ, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

ἌΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet*; hinc ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *vasis formam habens*: ἀγγείδιον, ȣ, τὸ, *vasculum*.

Ἀγγούριον, vel ἄγγȣρον, *cucumis*.

Ἀγγρίζω, *irrito*, *dolore afficio*. Angl. TO ANGER.

Ἅγια, τὰ, *delubra*; vide ἅγος.

Ἄγε, *age*, et ἄγεθ' pro ἄγετε, *agite*: adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἆγε, Dor. pro ἦγε, *duxit*, a. 2.

ἈΓΕΙ'ΡΩ, *congrego*, *colligo*: f. ερῶ. perf. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας, a. 1. part. ἄγειραν, 3. pl. a. 1. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.

Ἀγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἡγέομαι.

Ἀγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui vicinum non habet*; ex α priv. et γείτων, *vicinus*.

Ἀγελάζω, f. άσω, perf. κα, *congrego*: pass. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo*. Th. ἀγέλη.

Ἀγελαῖος, ȣ, ὁ, *armentalis*, ex *grege*.

 Α Γ Α Γ

ʼΑγελαιὼν, ῶνος, ὁ, *locus armenti:* ab ἀγέλη.

ʼΑγελάρχης, ου, ὁ, *pecoris magister.*

ʼΑγελαρχοῦσα, *quæ gregi præest.* præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω, q. ab ἀγέλη, *grex,* et ἀρχή.

ʼΑγελαστὶ, adv. *citrà risum; severè.*

ʼΑγέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.*

ʼΑγελαστία, ας, ἡ, *gestus tetricus:* ab α et γελάω.

ʼΑγεληΐη, Ion. pro ἀγεληΐα, ας, ἡ, *prædatrix:* ab ἄγω et λεία, *præda.*

ʼΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex.* ἀγέληθεν, *ex armento.* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim.* ἀγέληφι, *in grege:* nam φι et φιν syllabæ sunt, quas poëtæ interdum addunt dativis casibus.

ʼΑγελήτης, ου, ὁ, *armentalis, ex grege.*

ʼΑγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

ʼΑγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem esse.*

ʼΑγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

ʼΆγεν, *ducebat:* imperf Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco:* vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti sunt:* a. 2. pass. ab ἄγην. id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango.*

ʼΑγενεαλόγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine genere:* ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor,* q. v.

ʼΑγένειος, ου, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.

ʼΑγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis:* ex α et γένος.

ʼΑγένητος, ου, *infectus:* à γίνομαι.

ʼΑγέννητος, *ingenitus:* à γεννάομαι.

ʼΆγεο et ἥγεο, pro ἥγου, præs. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor.*

ʼΑγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

ʼΑγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur:* præs. part. pass. ab ἄγω, *duco.*

ʼΑγέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine munere:* ex α et γέρας.

ʼΑγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego.*

ʼΑγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

ʼΑγέρθη, *congregatus est:* et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησαν, a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

ʼΑγερμὸς, οῦ, ὁ, *collectio.* Th. ἀγείρω.

ʼΑγέροντο, *congregabantur:* a. 2. m. ab ἀγείρω. alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

ʼΑγέῤῥω, Æol. pro ἀγείρω.

ʼΆγερσις *collectio,* ab ἀγείρω.

ʼΑγερώσατο, *neglexit* 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερώομαι.

ʼΑγερώσσειν, *vigilare.*

ʼΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *superbus, ferox:* hinc ἀγερώχως, *superbè.* ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia.* ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεράοχος.

ʼΆγεις, pro ἄγε, *age:* præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion pro ἦγε, *ducebat.* imp. et ἄγεις, Dor. pro ἦγες, *ducebas.*

ʼΆγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat,* præs. imp. ab ἄγω.

ʼΑγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom. propr. viri, *Agesilaus.*

ʼΆγεστα, machina bellica: à Lat. *aggesta.*

ʼΑγέστρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dux exercitûs;* ab ἄγω et στρατός.

ʼΆγετ' et ἄγετε, *agite:* adv. hortantis, vel præs. imperativi ab ἄγω.

ʼΑγέτης, ου, ὁ, *ductor:* ab ἄγω.

ʼΆγευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gustari non potest,* vel *gustatus non fuit:* ex α et γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus, qui non gustavit.*

ʼΑγεωμέτρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *geometriæ ignarus.*

ʼΑγεώργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incultus.*

ʼΆγη, ης, ἡ, *stupor, admiratio:* ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion. *fractus est:* a. 2. pass. ἤγην. Att. ἐάγην, et Ion. ἄγην, ης η, ab ἄγω, *frango.*

ʼΑγηγέραται, Att. et Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

ʼΑγήγερκα, *congregavi:* perf. Att pro ἤγερκα, ab ἀγείρω.

ʼΑγήγερμαι, perf. pass. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

ʼΑγῆλαι, *sacrâsse, ornâsse:* a. 1. inf. act. ab ἀγάλλω, a. 1. ἤγηλα, part. ἀγήλας.

ʼΑγηλατέω, cum tenui, *fugo:*

ʽΑγηλατέω, cum aspero, *expello scelus.*

ʼΆγημα, τος, τὸ, *AGMEN,* ab ἄγω.

ʼΑγήνορα, acc. sing. ab ʼΑγήνωρ.

ʼΑγηνορία, ας, ἡ, *superbia.*

ʼΑγηνορίησιν, dat. pl. Ion. ex ʼΑγηνορία.

ʼΑγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus:* ab ἄγαν et ἀνήρ. Est et ʼΑγήνωρ, nomen propr.

ʼΑγήοχα, *duxi:* perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, et Pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

ʼΑγήραος, ου, ὁ ϗ ἡ, *senii expers:* pro ἀγήρατος, Poët. ex α et γῆρας.

ʼΑγήρατον, ου, τὸ, herba diutissime durans. v. Plin. xxvii. 4.

ʼΑγήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *senii expers:* ex α et γῆρας.

ʼΑγήρως, ω, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀγήρατος et ἀγήραος, in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.

ʼΑγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *scelestus:* vide ἐναγής.

ʼΑγήσασθαι, Dor pro ἡγήσασθαι, et hoc pro διηγήσασθαι, *narrare, recensere.*

ʼΆγησι, 3. sing. ab ἄγημι, inusitat. pro ἄγαμαι, *admiror.* Th. ἀγάω.

ʼΑγησίλαος, ου, ὁ, *Agesilaus:* Princeps Lacedæmonius; ex ἄγω et λαός.

ʼΑγησίχορος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ, *qui choris præest;* ex ἡγέομαι et χορός.

ʼΑγητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητὴρ, comm. ἡγεμὼν, όνος, ὁ, *dux, princeps.*

ʼΑγητὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis:* in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

ʼΆγηχα, *duxi,* pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.

ʽΑγιάζω, *sanctifico:* f. σω. perf. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην. f. 1. ἁγιασθήσομαι. ab ἅγιος.

ʽΑγίασμα, τὸ, et ἁγιασμὸς, *sanctificatio.*

ʽΑγιασία, ας, ἡ, *sanctimonia:* ab ἅγιος.

ʼΑγίγαρτος βότρυς, *uva acinis carens.*

ʽΑγίζω, f. σω, *purifico:* pro ἁγιάζω.

ʼΑγινέω, ῶ, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago, duco.* Legitur et ἀγίνω.

ʽΑΓΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus:* ab ἅγος hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*

ʽΆγιον, τὸ, *sanctuarium:* ἅγια ον, τὰ, tabernaculum primum cœlum secundum et tertium

ʽΑγιστεύω, et ἁγιστέω, *veneration habeo:* ab ἅγος.

ʽΑγιστία, seu ἁγιστεία, ας, ἡ, *sa crum, ceremonia:* ab ἅγο *veneratio, piaculum.*

ʽΑγιωσύνη, ης, ἡ, *sanctimoni sanctitas.*

ʼΑΓΚΑΙ', *ulnæ:* nom. pl. a ἀγκή. Hinc

ʼΑγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna:* ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι *ulnis complector,* et *foveo.*

ʼΑγκάλις, ίδος, ἡ, *fasciculus, sa cina:* hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ὁ, *bajulus:* et ἀγκαλιδοφόρος, τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

ʼΆγκαλεν, *revoca,* a. 2. imp. p ἀνάκαλεν, ab ἀγκαλέω, Poë pro ἀνακαλέω. ἀγκαλέσας,

præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.

Ἄγκεα, pl. *valles*: ab ἄγκος.

Ἄγκειμαι, pro ἀνάκειμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *supra cornua*: Poët.

Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.

Ἀγκίον, ου, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piscatura*: et ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: et ἀγκιστρόω, *hamis capio*: et ἀγκιστρώδης, *hamatus*.

Ἀγκλιτης, *jactabundus*: pro ἀνάκλιτος.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

ἈΓΚΟΙΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκὰς, quasi ἀγκαίνη· hinc ἀγκαλίζω, *ulnis complector*.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζων, per Æol. pro ἀνακομίσων, præs. pro fut. ἀγκομίσαιθ', pro -σαιτο. 3. sing. a. 1. opt. med. ejusd. verbi.

Ἀγκονέω, *studiosè in opere versor*: ab ἀνὰ et κονέω, *festino*.

ἈΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis*.

Ἀγκώχασι, Macedonicè pro ἐνώχασι, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.

Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω, Poët.

Ἀγκρέμαμαι, pro ἀνακρέμαμαι.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum*, *fibula*: ab ἄγχω.

ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus; genus poculi: vitium linguæ. Hinc

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor*.

Ἀγκυλιστὴς, οῦ, ὁ, *jaculator*.

Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ impedimentum*. Ex ἀγκύλη et γλῶσσα.

Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ου, ὁ, *versipellis*, *astutus*: ex ἀγκύλος et μῆτις

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS*, *curvus*. Hinc forsan Lat. *Angulus*: Angl. ANCLE et ANGLE.

Ἀγκυλότομον, ου, τὸ, *instrumentum chirurgicum*, quo ἀγκύλη, i. vitium linguæ tollitur: ab ἀγκύλη et τέμνω.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος et τόξον.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, *curvo*, *tortuosum reddo*.

Ἀγκύλλω, *curvo*, *retro flecto*.

Ἀγκυλῶς, *tortuosè*.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, *incurvatio*.

Ἀγκυλοχῆλαι, *repandi rostri*: pl. ab ἀγκυλοχήλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος et χεῖλος. Dicimus et ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.

Ἀγκυλοχῆλαι, *ungulis curvis*: pl. à χηλή.

ἌΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora*, *præsidium*: hinc

Ἀγκυρόω, *anchorâ firmo*: ἀγκυρίζω, *supplanto*.

ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus*: hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *splendidam comam habens*.

Ἀγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus*, *decus*, *lætitia*. ἀγλαΐῃ, dat. sing. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno*, *illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dicant ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*. Angl. TO GLISTER.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet*, *vel facit*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *splendidas sedes habens*. Musarum epithetum.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui pulchram habet sedem*, vel *solium*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *quæ pulchram habet carpum*, per Syn. pro *formosa*. Hom. passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindar. vocat ἀργυρόκαρπον. Item *pulchrum fructum habens*.

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui illustres pueros habet*.

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. ab ἀγλαὸς et κῶμος, *qui decorat et ornat comitatum aliquem*.

ἈΓΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, *splendidus*: q. d. *magnâ admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτι βλέπειν, i. e. *vehementer intueri*; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαὰ, *splendida*: et hinc ἀγλαΐα, *splendor*. ἀγλαΐζω, *illustro*. ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum*.

Ἀγλαοτρίαιναν, τὸν, Epith. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα, pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente*.

Ἀγλάωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, *aspectu splendidus*; ex ἀγλαὸς et ὤψ, *oculus*.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *insuavis*, *insipidus*: ab α priv. et γλεῦκος, vel γλυκὺς, *suavis*.

ἈΓΛΙ'Η, ης, ἡ, *cicatrix in oculo subalba*.

ἌΓΛΙΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita*.

Ἄγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui nullam habet linguam*: Metonym. pro *non facundus*.

Ἄγμα, τος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.

Ἀγμὸς, ου, ὁ, *locus præruptus*, *littus*; ab ἄγνυμι.

Ἀγναμπτος, *non flexilis*; ab α et γνάμπτω.

Ἄγναφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *impexus*; item *novus*: ex α et γνάφω.

Ἁγνεία, ας, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνός.

Ἁγνεύω, f. εύσω, *castus sum*; ab ἁγνός.

Ἀγνήκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἀγνὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, *tastus*.

Ἁγνίζω, f. ίσω, perf. κα, *purifico*, *expio*: ab ἁγνός.

Ἁγνισμὸς, ου, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνός.

Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro*: imperf. ἠγνόεον, ουν, f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. part. ἀγνοήσας. ex α et νόος.

Ἀγνόημα, ατος, τὸ, *erratum*: ex ἀγνοέω.

Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοίῃσιν, Ion. et Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret*: 3. sing. præs. sub. act. v. ἀγνοέω.

ἉΓΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *castus*, *purus*. Hinc ἁγνῶς, *castè*, ἁγνεύω, *castus sum*, ἁγνεία, &c.

ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex*, *salix Amerina*, *piscis quidam*.

Ἀγνοῶν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, τητος, ἡ, *castitas*, *sanctitas*, *puritas*: ab ἅγνος. Th. ἅγος.

ἈΓΝΥΘΕΣ, *lapides*, *quos stamini inter texendum appendunt textores*.

Ἄγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω. a. 1. ἦξα et ἔαξα. a. 1. pass. ἐάχθην. a. 2. pass. ἤγην et ἐάγην, *fractus sum*: perf. med. ἦγα, Att. ἔαγα. part. ἐαγῶς. ab ἄγω.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. pass. ab ἄγνυμι.

Ἀγνῶ, et ἀγινῶ, pro ἄγω, *duco*.

Ἀγνωμονέστερα, acc. pl. comp. ab ἀγνώμων.

Ἀγνωμόνως, adv. *stolidè*.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas*, *imperitia*: ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mente et judicio carens*: ex α et γινώσκω.

Ἁγνῶς, *castè*: adv. ab ἁγνός.

Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui, ex α et γινώσκω. Sed ἄγνως, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *ignarus, ignotus*.

'Αγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro*.

'Αγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia*. Th. γινώσκω.

'Αγνώσσω, εις, ει, *ignoro*: præs. ind. Hinc ἄγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignotus*. Hinc ἀγνωσάσκω, idem, ex α et γινώσκω.

'Αγοήτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fascinari non potest*. Hinc ἀγοητεύτως, *citrà præstigias et fucum*. Th γόης.

"Αγομαι, pass. ab ἄγω, *ducor*; capitur et activè pro ἄγω, *duco; affero*; ἀγοίατο, *ducerentur*: 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο· ἄγοι, præs. opt. act. Th. ἄγω.

'Αγόμφωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incompactus*. Th. γόμφος.

"Αγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi*: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco*.

"Αγονος, *qui gignere non potest*: ex α et γίνομαι.

"Αγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt*: 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

'ΑΓΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *forum*: item *concio, oratio, annona, emptio*, &c.

'Αγορ άασθαι, Poët. pro ἀγοράεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari*: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

'Αγοράζω, *emo*: f. σω. perf. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

'Αγοραῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumforaneus, vilis*; item *forensis*. Sed ἀγόραιος, *dies festus*. Th. ἀγορά.

'Αγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ*: unde ἀγορανομέω, et ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

'Αγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere*.

'Αγοράσια, ας, ἡ, et 'Αγόρασις, εως, ἡ, *emptio*.

'Αγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis*: ab ἀγοράζω.

'Αγόρασον, άτω, et in pl. ἀγοράσατε, *emite*: a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

'Αγοραστὴς, οῦ, ὁ, *obsonator*: ab ἀγοράζω.

'Αγορευέμεν, *referre, narrare*: præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγόρευ', pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imper. ut et ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab

'Αγορεύω, f. εύσω, *concionor*: ἀγόρευσε, *nuntiavit*: a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

'Αγορέω, f. ήσω, idem et ab eod. Usitatum in compositis.

'Αγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

'Αγορὴ, Ion. pro ἀγορά· ἀγορήνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῆφι, *in foro*.

'Αγορηθεὶς, ἐντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico*. Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus*. Vel ab ἀγορέω, pro ἀγορεύω.

'Αγορήσατο, *concionatus est*: a. 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.

'Αγορητὴς, οῦ, ὁ, *orator*: ut et ἀγορητός: ab ἀγορέω.

'Αγορητὺς, ύος, ἡ, *eloquentia, concionandi facultas*: ab eod.

"ΑΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum*; item *scelus*; ab חג *dies festus*, vel ab ἅζω.

'Αγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux*: ab ἄγω.

'ΑΓΟΣΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola*: aliis *cubitus*: qu ab ἄγω.

"ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio*.

'Αγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illiteratus*: ab α et γράμμα.

'Αγραυλέω, ῶ, *ruri* seu *in agro pernocto*: f. ήσω, perf. ηκα: ab

"Αγραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in agro stabulans*: ex ἀγρὸς et αὐλή.

'Αγραφὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *non scriptus*. Th. γράφω.

"Αγρει, pro ἄγε· et ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὴ, adv. hortandi, ab ἀγρέω, *venor*. Hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.

"Αγρευμα, τος, τὸ, *quod venatu captum est, præda*: ab ἀγρεύω.

'Αγρεὺς, έος, ὁ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.

'Αγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, *venator*, ab

'Αγρεύω, f. εύσω, *venor*: ab ἄγρα.

"Αγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

'Αγριαίνω, f. ανῶ, *exaspero, irrito*: ab ἄγριος.

'Αγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis*: ab ἀγρός.

'Αγριέλαιος, ου, ἡ, *oleaster*: ex ἄγριος et ἐλαία.

"Αγριος, ου, ὁ, nomen viri.

"Αγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus*. Sic ἄγρια, *rusticè*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρός.

'Αγριότης, ητος, ἡ, *rusticitas*. Th. ἀγρός.

'Αγριόω, *sævire facio*. Th. ἄγριος.

'Αγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

'Αγριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus*: ab ἄγριος.

'Αγριωτάτῳ, dat. sing. superl. ab ἄγριος.

'Αγρόθεν, ἀγρόθι, adv. *ex agro, in agro*.

'Αγροικία, ας, ἡ, *villa, domus in agro*: ab ἀγρός.

'Αγροικότατος, superl. ab ἄγροικος, *rusticus*.

'Αγροιώτας, acc. pl. ab

'Αγροιώτης, ου, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

'Αγροκύδοιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in agris tumultuatur*: ab ἀγρὸς et κυδοιμός.

'Αγρομένῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένων, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

'Αγρόνδε, adv. *in agrum*.

'Αγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio*.

'Αγρονόμοι, *agrorum definitores*: ab ἀγρὸς et νέμω.

'ΑΓΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *rus, ager*: ab ἀρῶ, *aro*: Hinc Angl. ACRE.

'Αγροτέρα, ας, ἡ. Poët. pro ἀγρευτική, *venatrix*.

'Αγροτέρας, *feræ*, gen. sing. f. g ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.

'Αγρότης, ου, ὁ, *rusticus*: ab ἀγρός.

'Αγρυπνέοντα, *vigilantem*; acc part. præs. ab

'Αγρυπνέω, *vigilo*: f. ήσω, perf κα. ab ἄγρυπνος.

'Αγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*, ex ἄγρυπνος.

'Αγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία.

"Αγρυπνος, pro ἄϋπνος, *insomnis* ἀγρύπνοισιν, *vigiliis*: dat. pl. Ion. ex α et ὕπνος.

'Αγρώσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἀγρώσσα, ης, ἡ, *venatrix*.

'Αγρώσης, ου, ὁ, et ἀγρώστωρ, *venator*.

"Αγρωστις, *gramen*, Angl. GRASS ab ἀγρός.

'Αγρώτης, ου, ὁ, Poët. ectasi, pro ἀγρότης.

'ΑΓΥΙΑ', ᾶς, ἡ, *vicus, via*: ab ἄγω et γυῖα.

'Αγυιᾶτις, ιδος, Poët. *in coeno vico habitans*.

'Αγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

'Αγύμναστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexercitatus*: à γυμνάζω, *exerceo*.

'Αγύναικος, et ἀγύνης, et ἄγυνος, ου, ὁ, *cœlebs*: ab α priv. et γυνή, *mulier*.

"ΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus, congregatio*: qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ. Hinc

'Αγυρέω, et ἀγυρίζω, *congrego*.

'Αγύρτης, ου, ὁ, *agyrta*: ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo*.

"Αγυρτος, ου, ὁ, *congregatus*.

"Αγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε

ἐγχάσαι, pro ἀναχάσαι, à Th.
ἐγχάζω, pro ἀναχάζω, quod ex ἀναχωρέω, recedo.
Ἀγχ', pro ἄγχι, propè, adv.
Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, relaxo.
Ἀγχαυρὴ, Dor. pro ἄγχαζε.
Ἀγχαυρον, crepusculum, diluculum: ex ἄγχι et αὔρα.
ἌΓΧΙ, adv. propè, cum genitivo.
Ἀγχίαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, mari vicinus: ab ἄγχι et ἅλς· item nomen propr. viri et urbis.
Ἀγχιβαθὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, prope terram profundus: ab ἄγχι et βάθος.
Ἀγχίβασαι, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, propè accessit, perf. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω, unde ἀγχιβατὴς, et ἀγχιβατέω quod ex ἄγχι et βαίνω.
Ἀγχιθανὴς, ὲος, ὁ ᾗ ἡ, propè moriens. Th. θνήσκω.
Ἀγχιθεος, ε, ὁ ᾗ ἡ, propinquus Deo.
Ἀγχιθόροις, propinquis, dat. pl. ab ἀγχίθορος, vicinus: ab ἄγχι et θύρα.
Ἀγχιμαχητὴς, ȣ, ὁ, et ἀγχίμαχος, et ἀγχίμαχος, euphoniæ gratiâ, cominùs pugnans. Th. μάχομαι.
Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, è propinquo veniens: ex ἄγχι et μολέω, seu μόλω.
Ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia: ἀγχίνοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, solers, ingeniosus: ab ἄγχι et νόος.
Ἀγχίῤῥοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cujus fluenta propè sunt. Th ῥέω.
Ἀγχίσαο, gen Æol. ab
Ἀγχίσης, ε, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri, Anchises.
Ἀγχις pro ἄγχιστα. proximè, ...imè, superlat. cum gen. et ... Pro ἄγχιστα et ἀγχιμάχοι dicimus. Hinc
Ἀγχιστεύω, sum propinquus: ἀγχιστεὺς, ὁ, cognatus: ἄγχιστος, ε, ὁ, proximus, ab ἄγχι.
Ἀγχιστῖναι, vel ἀγχιστῖναι, nom. pl. f. g. coacervatæ: ab ἄγχι et ἵσημι.
Ἀγχιστροφα, adv. celeriter, ἀγχίστροφα βελεύεσθαι, sententiam mutare: ex ἄγχι et σρέφω..
Ἀγχίστροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, subitò mutabilis, celer: ex iisdem.
Ἀγχόθι, ex propiore loco, propè.
Ἀγχȣ̃, idem quod ἄγχι, vel ἐγγὺς, q. v.
Ἀγχόνη, laqueus, quo aliquid ἀγχεται.
Ἀγχοτάτω, proximè, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.
Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.
Ἀγχȣ̃, Poët. idem quod ἄγχι.

Ἄγχȣ, præs. imperat. pass. ab
ἌΓΧΩ, strangulo, f. ξω. perf. χα. ab חנק strangulare: Hinc forsan Angl. TO HANG.
Ἀγχώμαλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, propemodum æqualis: ex ἄγχι et ὁμαλός.
ἌΓΩ, duco, adduco; affero; æstimo; rego; accipio; aufero; proficiscor, &c. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, adducturus: perf. ἦχα. Att. ἄγηχα, et per Epenth. τȣ̃ ο, ἀγήοχα, a. 2. ἦγον. Att. ἤγαγον imper. ἄγαγε, ἐτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג naag, ducere.
Ἄγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, frango, f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἦγον. perf. m. ἦγα. Att. ἔαξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα
Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ. vitæ ratio, educatio, ἀγωγεὺς, ἐως. ὁ, ductor. ἀγώγιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, duci aut vehi facilis. ἀγωγὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, dux viæ. ἀγώγιον, ε, τὸ, onus quod curru vehitur.
ἈΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, certamen, cœtus: ab ἄγω. item circus, locus certaminis: ab α et γωνία.
Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certamen: ab ἀγών hinc ἀγωνιάω, certo. ἀγωνιάζω, id.
Ἀγωνίδαται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνισται abjecto aug. et correptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.
Ἀγωνιεῦμαι, pugnabo, Dor. pro ἀγωνιȣ̃μαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι. ab
Ἀγωνίζομαι, certo, enitor, imperf. ἠγωνιζόμην, ε, ετο, perf. pass. ἠγώνισμαι. Th. ἀγών.
Ἀγώνιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ad certamen spectat.
Ἀγωνίσαι, certavisse, a. 1. inf. act. et ἀγώνισαι, certato, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, certo.
Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certamen: ab ἀγών.
Ἀγωνισὴς, ȣ̃, ὁ, pugil, histrio: ab ἀγωνίζομαι.
Ἀγωνισικὸς, ἡ, ὸν, certatorius, aptus ad certamina.
Ἄδα, ας, ἡ, Ada, nom. propr.
Ἁδᾳ, Dor. pro ἁδῃ, dat. sing. ab ἁδης.
Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia; Ion. ἀδαημονίη, ης, ex
Ἀδαήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, imperitus: ex α et δαίω.
Ἀδαὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, indoctus. Th. δαίω.

Ἀδαίετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, integer, non divisus: ex α priv. et δαίω, divido.
Ἀδάκρυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sine lacrymis: ex α et δάκρυ.
Ἀδὰμ, Adam, primus parens.
Ἀδάμαντα, acc. sing. ab ἀδάμας.
Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus, firmus, constans: ab
Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, qu. ἀδάμαστος. indomitus, ob duritiem: ex α pro δὺς, et δαμάω.
Ἀδαξῆσαι, prurire, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω· vide ἀδαχίω.
Ἀδάπανος, ε, ὁ ᾗ ἡ, et ἀδαπάνως, adv. sine sumptu. Th. δαπανάω.
ἈΔΑ'ΡΚΗΣ, ε, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata seu concreta.
Ἄδασαν, valdè lædunt, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, satio, lædo. Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄδω, ab ἄδην, satis, abundè; qua auget.
Ἄδαςος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non divisus. Th. δατέω.
Ἀδαχίω, ῶ, pruriginem excito, scabo.
Ἄδδαυον, aridissimum, pro αὖον, Laconicè.
Ἀδδεὴς, Poët. pro ἀδεὴς, audax; ex ἀδεὴς.
Ἀδδηκότες, vide ἀνδηκότες, et ἀδηκότες.
Ἄδδην, pro ἄδην, multùm, adv.
Ἀδδηφαγία, ας, ἡ, voracitas: ab
Ἀδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vorax, helluo: ab ἄδδην et φάγομαι.
Ἀδδὶ, nom. viri, indec. i. e. viator, qui transit.
Ἄδδιξ mensura quatuor chœnicas capiens.
Ἄδε ᾗ αὐτὰ, Dor. pro ἰδȣ̃ δὲ ᾗ αὐτὴ, en eam ipsam! Est et ἄδε pro ᾖδε, imperf. ab ἄδω.
Ἀδε, Dor. adv. pro ᾗδε, huc illuc, hoc in loco.
Ἀδεὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, metu carens, intrepidus, contumax, ex α et δέος, metus.
Ἄδει, cantat, 3. sing. ab ἄδω. 2. pl. ἄδετε. part. fœm. g. ἄδȣσα.
Ἁδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.
Ἄδεια, vide in ἀδείης.
Ἀδείης, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, intrepidus, Poët. pro ἀδεὴς, et ἀδδεὴς·
Ἀδείης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, immunitas à metu, securitas: à δέος.
Ἀδείμαντος, ε, ὁ ᾗ ἡ, impavidus: ex α et δεῖμα.
Ἀδεῖν, placere, præs. inf. ab ἀδέω.
Ἄδειπνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, incœnatus. Th. δεῖπνον.
Ἀδεισιδαιμόνως, sine ullo deorum metu.

Ἀδίκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non corruptus muneribus.* Th. δικάζω.
Ἀδικάστως, adv. *justè.*
Ἀδελφειὸς. et ἀδελφιὸς, ῦ, ὁ, pro ἀδελφὸς. *frater*, Poët. et Ion.
Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror.*
Ἀδελφιδέος, ου, ὁ, *fratris* vel *sororis filius.*
Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis.*
Ἀδελφίδιον, ου, τὸ, *fraterculus.*
Ἀδελφιδοῦς, ῦ, ὁ, id. qu. ἀδελφιδέος.
Ἀδελφίζω, f. ίσω. perf. κα, *fratris nomine compello.* Th. omnibus ἀδελφός.
Ἀδελφικῶς, adv. *fraternè.*
Ἀδελφοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fratricida:* ex ἀδελφὸς et κτείνω, *occido.*
Ἀδελφὸρ, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater.*
ἈΔΕΛΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *frater:* sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo*, ab α, i. e. ὁμοῦ, et δελφὺς, qu. ὁμόδελφυς.
Ἀδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*, à pr.
Ἀδέματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *corpore exutus, mortuus:* ex α et δέμας.
Ἀδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.
Ἄδενδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *purus ab arboribus.* Th. δένδρον, *arbor.*
Ἀδὴς, Dor. pro δαψιλὴς, *largum.*
Ἄδες, *pedes, pedum, pedibus:* idem pro ἀηδὲς, *insuave*, Hesych.
Ἀδέσποτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine domino, sine certo auctore*, ab α et δεσπότης.
Ἀδεσπότως, adv. à pr.
Ἀδευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amarus:* ab α et δεῦκος, *dulcedo.*
Ἀδέψητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crudus*, ἀκατέργαστος· à δεψέω, *coquo*, et α priv.
ἈΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, perf. ηκα. Hinc ἄδος, ου, ὁ, *lætitia.*
Ἀδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ἄσω, a. 1. Æol. ἀδήσειε, et geminato δ, ἀδδήσειε.
Ἀδεῶς, adv. *intrepidè.*
Ἄδῃ, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.
Ἀδηκότες, et metri gratiâ ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἠδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, *laboribus defessus sum.* Th. ἄδω, *satio.*
Ἀδηκτοτάτη, superl. f. ab ἄδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens.* à δάκνω.
Ἀδήλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *integer, incolumis:* à δηλέω.
Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non apparens, incertus, obscurus:* ex α et δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè, incertùm*, ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo.*
Ἀδημιούργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nihil efficere potest.*
ἈΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè angor.* f. ήσω. perf. ηκα, a. 1. ἠδημόνησα ab ἀδέω, vel ab α et δῆμος, q. d. *extra populi consortium dego.*
ἌΔΗΝ et ἄδδην, *affatim*, adv.
ἈΔΗ'Ν, ένος, ὁ, *glandula, tonsillæ.*
Ἀδηνὴς, έος, ὁ, Poët. *sine consiliis et curis.* Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, *consilium.*
Ἀδήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contentionis expers.* Th. δῆρις.
Ἄδης, ου, ὁ, Poët. pro ᾅδης, *orcus, mors:* in acc. ἄδην.
Ἀδήσεις, *gratificaberis:* 2. sin. f. 1. v. ἁνδάνω.
Ἀδηφαγία, v. Ἀδδηφαγία.
Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *discerni difficilis.*
Ἀδιαίρετον, *indiscretum:* ex α et διαιρέω.
Ἀδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non dubitans:* ex α et διακρίνομαι.
Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non intermissus, indesinens.*
Ἀδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.
Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *irreconciliabilis:* à διαλλάττω.
Ἀδιάλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indissolubilis:* ex α et διαλύω.
Ἀδίαντον, ου, τὸ, herbæ genus: ex ἀδίαντος.
Ἀδίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non aspersus:* ex α et διαίνω.
Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *stabilis, firmus.*
Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus.*
Ἀδιατρέπτως, adv. *immotè.*
Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas.* ἀδιάφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus.* Th. φθείρω.
Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indifferens:* à διαφέρω.
Ἀδιάψευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui decipi nequit.*
Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indoctus:* ab α et διδάσκω.
Ἀδιεξίτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inenarrabilis.*
Ἀδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tantus ut satis enarrari non possit;* ex α priv. et διηγέομαι, *enarro.*
Ἀδικαιότατος, *in quo nulla est justitia.*
Ἀδικέσσαι, Ion. et Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi
Ἀδικέω, *injuriâ afficio, lædo*, f. ήσω, perf. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε, 1. a. imper. act. ἀδικεῦντα, accus. sing. part. præs. ἀδικέομαι, οῦμαι, *injuriam patior.* perf. pass. ἠδίκημαι. a. 1. ἠδικήθην. ex α et δίκη.
Ἀδίκημα, ατος, τὸ, *injuria.* ἀδικήμασι, dat. pl.
Ἀδικητέον. *faciendum est injuria:* verbale ab ἀδικέω.
Ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia.* Th. δίκη.
Ἀδικοδοξέω, *gloriam iniquè appeto.*
Ἄδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *injustus*, ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, *injustè*, adv. à δίκη.
ἈΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *confertus:* ab ἄδην, *abundè.*
Ἄδιον, *suavius*, Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.
Ἀδιορθώτως, *ita ut corrigi et emendari nequeat.*
Ἄδιψος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non sitiens*, vel *sitim extinguens.* Th. δίψα, *sitis.*
Ἄδματος, ου, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, nom. viri.
Ἀδμὴς, ητος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄδματος, *indomitus:* ex α et δαμάω.
Ἀδμήτη, nom. mulieris; q. d. *indomita.*
Ἀδμολία, ας, ἡ, *ignorantia:* ab α et ἴδμων, per Sync. et ν in λ verso.
Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἀδέω, *placeo.*
Ἀδόκητον, *inopinatò*, adv.
Ἀδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ignobilis, inopinatus.* ex α et δοκέω, *videor.*
Ἀδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *judicii expers, reprobus, rejectaneus:* ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.
Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, *affatim confabulor, meditor:* ab ἄδην et λέσχης, *satietate confabulationis:* ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.
Ἀδολέσχης, ου, ὁ, *nugator, garrulus:* ab iisd.
Ἀδολεσχία, ίας, ἡ, *loquacitas, confabulatio.*
Ἀδόλεσχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *garrulus, loquax, verbosus;* ab iisd.
Ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sincerus.* Th. δόλος, *dolus.*
Ἀδόλως, adv. *nullo dolo, sedulò, candidè.*
Ἆδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον: potest etiam esse part. neut. g. à masc. ἄδων: à ἄδω. At ἄδον est a. 2. act. à ἁνδάνω, vel ἀδέω. et ἄδοιμι opt.
Ἀδονὰ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas.*
Ἀδονὶς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.
Ἀδόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immobilis.* Th. δονέω.
Ἀδόντι νόῳ, *alacri animo:* à ἀδέω. a. 2. ἄδον.
Ἄδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inglorius.* Hi

Ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia*; et ἀδοξέω, *gloriâ careo*, &c. à δόξα.

Ἀδος, ε, ὁ, *gaudium*: ab ἅδω, *placeo*.

Ἄδος, εος, τὸ, *satietas*: ab ἅδω, *satio*.

Ἄδε, *inferni*, gen. sing. ab ἅδης.

Ἀδραμυττηνὸς, ἡ, ὸν, *Adramyttenus, a, um*; ab urbe *Adramyttium*.

Ἀδρανία, vel ἀδρανίη, ας, ἡ, *imbecillitas*: ab ἀδρανής.

Ἀδρανέω, *infirmus sum*: ab

Ἀδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *imbecillis*: ex α et δράω, *facio*.

Ἀδρήστεια, Ion. Ἀδράστεια, Nemesis.

Ἀδραστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minimè fugitivus*: ab α et δράω.

Ἄδραστος, ε, ὁ, *Adrastus*, rex Argivorum. Hinc ἐν Ἀδραστείῳ ...

Ἀδρεπήβολον, ε, τὸ, Long. *felix successus, ubertas*: ab ἁδρὸς, *mitimis*, et ἐπήβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos*.

Ἀδρηστίνη, *Adrasti filia*.

Ἀδρηστος, Ion. pro ἄδραστος.

Ἀδρίας, ε, ὁ, *Adria*: sinus Venetus.

ἉΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *dives, crassus*. Hinc

Ἁδρότης, ητος, ἡ, *ubertas, copia*.

Ἁδροσύνη, ητος, ἡ, *abundantia*. Th. ἁδρός.

Ἁδρύνομαι, *crassesco, adolesco*: ab ἁδρὸς. Hinc ἁδρυνσις, *ætas adulta*.

Ἁδρύνω (pen. long.) *crassum reddo, ad maturitatem perduco*; f. υνῶ, (pen. brevi) perf. ἥδρυγκα. ab ἁδρὸς, *crassus*.

Ἁδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce*. Vide ἡδύς.

Ἁδύγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis*: ab ἡδὺς et γλῶσσα.

Ἁδυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: ab ἡδὺς et ἔπω, *dico*.

Ἁδύλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus*: ab ἡδὺς et λόγος.

Ἁδυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonus*: ab ἡδὺς et μέλος.

Ἀδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas*: ex α et δύναμαι. Hinc

Ἀδυνασία, *impotentia*.

Ἀδυνατέω, *nequeo, impotens sum*, f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα. ex α et δύναμαι.

Ἀδύνατον, ε, τὸ, *impossibile*.

Ἀδύνατος, ε, ὁ ϗ ἡ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.

Ἀδυνάτως, *impotenter, ineptè*: à præcedente.

Ἀδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *suavitèr spirans*: ex ἡδὺ et πνέω.

Ἀδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis*.

Ἄδυτον, ε, τὸ, *adytum*: ex

Ἄδυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ad quem non patet ingressus*: ex α et δύνω, vel δύω.

ἉΔΩ, *satio*, f. σω. Sed ᾄδω, *cano*, contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, perf. ᾖκα, a. 1. ᾖσα, perf. pass. ᾖσμαι à יָדָה jada, vel הוֹדָה hoda, *celebrare*. Sed ἅδω, *placeo*, f. 2. ἁδῶ, perf. m. ἕαδα, (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα. part. ἑαδὼς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

Ἀδων, ονος, ἡ, *luscinia*, Dor. pro ἀηδών.

Ἁδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens*, a. 2. part. ab ἅδω, vel ἁνδάνω.

Ἄδωνι, acc. sing. ab Ἄδωνις, ιδος, ὁ, nom. propr. pueri. *Adonis*.

Ἀδώρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *indonatus*: ex α et δῶρον.

Ἀδωροδόκητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus, qui munera non accipit*: ex δῶρον, δέχομαι, et α.

Ἄδωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *donorum expers*: it. *qui non donat*.

Ἀδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, ε, ὁ, *qui nihil dat*: ex α et δώτης.

Ἀεθλεύω, *certo, colluctor*, fut. εύσω. perf. κα. ἀεθλεύσειαν, a. 1. opt. Æol. ἀεθλεύωσι, 3. pl. præs. subj. Th. ἄεθλος.

Ἀεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo*. Hinc

Ἀεθλητὴς, ῆρος, ὁ, *certator*.

Ἀέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἄθλον, ε, τὸ, *certaminis præmium*: ab ἄεθλος, seu ἆθλος, ε, ὁ, *certamen*. Hinc ἄθλιος, ία, ιον, *miser, ærumnosus*: ἀέθλιος, *certator*.

Ἀεθλονικία, ας, ἡ, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur*: ab ἄεθλος et νίκη.

ἈΕΘΛΟΣ, ε, ὁ, *certamen, labor*: ab α priv. et ἐθέλω, qu. ὃν ἐκ ἄν τις ἐθέλοι. Ἄεθλον verò ab α intens. et ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητόν· vel ex τλῶ, *tolero*.

Ἀεθλοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui præmium ex certamine reportat*: ab ἄεθλον et φέρω.

ἈΕΙ', *semper*, adv.

Ἀειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

Ἀειγενέτης, ε, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ et γενετὸς, à γίνομαι.

Ἀείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, *inconspicuus, obscurus*: ex α et εἴδω, *video*.

Ἀείδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere*: præs. inf. act. v. ἀείδω.

Ἀείδεο, *cane*, εο Ion. pro ε, præs. imper. pass. v. ejusd.

Ἀειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*; item *deformis*: ab α et εἶδος.

Ἀείδοισα, Dor. pro ἀείδουσα, præs. part. f. g. et

Ἄειδον, 1. vel 3. imperf. ind. act. Ion. pro ἤειδον. ἀειδομένων, gen. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, præs. part. act. Ἀείδοντι, pro ἀείδεσι, Dor. 3. pl. præs. ab

ἈΕΙ'ΔΩ, Poët. ᾄδω, *cano, celebro*; f. σω, perf. ἤεικα, Poët. ᾖκα perf. pass. ἤεισμαι, Poët. ᾖσμαι; perf. med. ἤειδα, unde ἀοιδὸς, et ἀοιδή.

Ἀειζώος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sempiternus*: ἀείζωον, τὸ, *sempervivum*, plantæ genus: ab ἀεὶ et ζωή.

Ἀεικέα, *sævum*: acc. sing. ab ἀεικὴς, ἐος, *indecens*. ἀεικὲς, n. g. ex α et εἴκω.

Ἀεικείη, Ion. pro ἀεικεία, *indignitas, contumelia*.

Ἀεικέλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ignavus, contemptus*: ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus*.

Ἀεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, *indecenter aliquem tracto, fœdo*. ab ἀεικής.

Ἀείμεναι, Poët. pro Dor. ἀέμεναι, quod pro ἄμι, ab ἄω.

Ἀείμνηστος, ε, ὁ ϗ ἡ, *semper memorandus*: à μιμνήσκω.

Ἀεναόντων, gen. pl. ab ἀενάων, οντος, *perpetuò fluens*, et ἀέναος· alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.

Ἄειρα, a. 1. act. Ion. pro ἦρα. ἀειράμενος, *suscipiens*, a. 1. part. m. ab ἀείρω. ἀειρόμενος, præs. part. pass. ἄειρον, a. 1. imperat. act.

ἈΕΙ'ΡΩ, *tollo*, f. ρῶ. a. 1. ἤειρα. perf. ἤερκα. a. 2. ἤερον. qu. εἰς ἀέρα αἴρω.

Ἀεὶς, *flans*: præs. part. ab ἄημι.

Ἀείσατ' pro ἀείσατο, a. 1. m. ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

Ἀεισιν, Æol. pro ἀέισιν, *spirant*, 3. pl. verbi ἄημι.

Ἀεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus*. Th. ἀείδω.

Ἀεκαζόμενος, *invitus*, præs. part. pass. ab ἀεκάζω, *cogo*: ex α et ἑκών.

Ἀέκητι, *invitò*, adv. ἀέκοντες, *inviti*. Ἀέκοντι, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in f. g. ἀέκουσ' pro ἀέκουσα. Th. ἑκών.

'Αἴλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol.*

"ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella.*

'Αελλής, έος, ὁ καὶ ἡ, *turbidus, procellosus.*

'Αελλάδες, *velocissimæ, sicut procella.* ab ἄελλα. dicitur de equis. Soph. Œd. Tyr. 475. ubi alii malè ἀελλοπόδων pro ἀελλάδων legunt.

'Αελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, vel ἀελλόπος, ὁ καὶ ἡ, *velox tanquam procella:* ab ἄελλα et πῦς.

'Αελλώ, nomen mulieris: q. d. *procellosa.*

'Αελλώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, *turbidus, procellosus:* ab ἄελλα.

'Αελπής, έος, ὁ καὶ ἡ, *insperatus:* ab ἐλπίς.

'Αέλποντες, *desperantes:* οὐκ ἐλπίζοντες.

"Αελπτα pro ἄελπτα, *non speranda:* nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιστία, *desperatio:* ex α et ἐλπίς.

'Αελπτέω, Poët. pro ἀνελπιστέω, *despero.*

'Αελπτίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία. ἐξ ἀελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem.*

'Αέμμεναι, (exempto ι, et μ ejus loco inserto, ἄμμεναι) Dor. et Ion. pro ἄειν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio.*

'Αενάως, Poët. pro ἀεννάως, *perpetuò fluens:* ut et ἀενάων, pro ἀεννάων.

'Αενάεσθαι, Poët. pro ἀενᾶσθαι, *perfundi,* præs. inf. pass. ab ἀενάομαι.

'Αέντες, *flantes,* nom. pl. ἀέντων, gen. pl. ab ἀείς, έντος, ab ἄημι.

"Αεξε, *augebat,* Ion. pro ηὖξε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀέξω.

'Αεξίγυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui membra auget.* Epith. Athletarum, ab ἀέξω et γυῖον.

'ΑΕ'ΞΩ, et αὔξω, *augeo,* f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω. ἀέξετο, imperf. pass. Ion. ἀεξομένοιο, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

"Αεπτος, *ineffabilis, fortis:* ab α et ἔπω, *dico.*

'Αεργηλής, ῆς, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἀεργός, q. v.

'Αεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, &

'Αεργός, vel ἀργός, ου, ὁ, *iners,* ἀεργῷ, dat.

'Αεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia:* ex α et ἔργον.

'Αερέθομαι, *attollo, pendeo:* Poët. dicitur et ἠερέθομαι, præs. ab ἀείρω.

"Αερθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀέρθην, Ion. pro ἠέρθην. Hinc ἀερθείς, *elatus, evectus,* a. 1. part. pass. Th. ἀείρω.

'Αέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aërius.* Th. ἀήρ.

'Αεροβατέω, *incedo per aërem;* ab ἀήρ et βαίνω.

'Αερόεις, εσσα, εν, *caliginosus, profundus.* Th. ἀήρ.

"Αερσαν, *sustuli, extuli,* a. 2. ind. act. ab ἀείρω. 2. sing. sub. ἀέρης.

"Αερσα, της, Dor. pro ἕρση.

'Αερσίποδες, *celeres,* pl. ab ἀερσίπους· ex ἀήρ, vel ἀείρω, et πῦς.

'Αερσιπόται, *altè volantes,* pl. ab ἀερσιπότης, ου, et ητος, ὁ καὶ ἡ, *aëre suspensus:* ab ἀείρω et πέτομαι, *volo.*

'Αέρω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro αἴρω.

'Αερτάζω, f. άσω, *tollo.* Th. ἀείρω.

'Αέσαι, a. 1. inf. act. ab inusit. ἀέω, *spiro, dormio.* Hesychio ἄησαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

'Αεσίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *stultus, inconstans.* ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω et φρήν. ἀεσιφροσύνῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *stultitia.*

'Αετιδεύς, έος, ῦς, *pullus aquilæ:* pl. ἀετιδεῖς. ab ἀετός.

'ΑΕΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aquila:* dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. pl. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forsan ab עיט *ajit, avis,* propriè rapax: vel ab α et ἔτος, quia vivax est aquila.

"ΑΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor.*

'Αζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, έα, έον, *aridus, torridus.* Th. ἄζω.

"Αζει, 3. præs. ind. act. ab ἄζω, *sicco.* Hinc ἄζηται, subj. pass. *tristetur.* Ab ἄζομαι, η, εται, propriè *exaresco;* per Metaph. *curâ et mœrore conficior.*

"Αζεο, *cole,* Ion. pro ἄζου, præs. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, *venerans,* part. ἄζετο, imperf. Ion.

'Αζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis:* ex α et ζῆλος.

'Αζήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nullâ mulctâ notatus:* ex α et ζημία.

'Αζημίως, adv. *impunè:* à præc.

'Αζήν, ῆνος, *barba:* ab ἄζω, quia à calore.

'Αζηνός, ὴ, ὸν, *augustus, venerandus:* ab ἄζω, *veneror.*

'Αζηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, *magnum sonum edens:* ex α et ἦχος. Hinc ἀζηχές, adv. Sumitur et pro *duro et arido:* ab ἄζη, *ariditas.* it. pro *indesinenter, quasi* διηχές, et ἄζην ἔχων, *non disjunctus, et semper habens.*

"Αζομαι, idem cum ἄζω, *veneror.* Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, 3. pl. præs. ind. vide ἄζω.

"Αζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cœlebs: injugatus.*

'Αζυγής, έος, ὁ καὶ ἡ, et

"Αζυξ, γος, ὁ καὶ ἡ, idem ac "Αζυγος. q. v.

"Αζυμα, ων, τὰ, *azuma.* Th. ζύμη, *fermentum.* Inde ἄζυμος, *infermentatus.*

"ΑΖΩ, *sicco, arefacio,* unde et ἄζομαι, *aresco.*

"Αζω, et ἄζομαι, *veneror.*

'Αζώρ, nomen propr. viri.

"Αζωστοι, *discincti,* pl. ex α et ζωστός.

"Αζωτος, ου, ἡ, nom. urb. *Azotus.*

"Αη, *spirabat,* 3. sing. imperf. act. ab ἄημι.

'Αηδέστερος, *ingratior,* comp. ab ἀηδής.

'Αηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες ab ἀηδέω, *tædio afficior:* ab ἀδέω, vel ἄδω.

'Αηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἀηδές, *injucundus.* ἀηδῶς, *molestè, illibenter.* ἀηδία, *molestia.* ab α et ἡδύς.

'Αηδίζον, pro ἠηδίζον, imperf. ab ἀηδίζω. hinc ἀηδιζόμην, *infestabar,* imperf. pass. Th. ἡδύς.

'Αηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

'Αηδονιδεῖς, ων, οἱ, *lusciniarum pulli.*

'Αηδονὶς, ίδος, ἡ, *lusciniola.*

'ΑΗΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *luscinia:* quasi ab ἀείδω, quia canora.

"Αηθ', pro ἄητο, *spirabat:* ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄω.

'Αηθίη, dat. sing. Ion. ab ἀηθείη, *insolentia:* ex α et ἦθος.

'Αήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω pro ἀηθέω, *insuetus sum:* ab α et ἦθος.

'Αήθεια, ας, ἡ, *insolentia:* ab

'Αήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, *insolitus.*

'Αήμεναι, *flare:* præs. inf. act. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι, ab

"Αημι. Vide "Αω.

'ΑΗ'Ρ, ἀέρος, ὁ, *aer.* In f. g. significat *caliginem:* q. ab ἄω. Angl. AIR.

"Αησι, 3. sing. ind. act. ab ἄημι, *flo,* 3. pl. ἄασι.

'ΑΗ'ΣΥΛΟΣ, η, ον, *molestus, iniquus:* dictio Poëtica: id. q. [illegible], παράνομος: vel pro ἄσυλος, ab ἄω: vel ab α et [illegible]

'Αήσυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *levis, temerarius, sublimis.*

'Αήτας, acc. pl. ἀήτην, sing. ab ἀήτης, ου, ὁ, *flatus,* nom. ἀῆται, *flamina.* Dicitur et

λέτο, ε, ὁ, idem; ab ἄημι.

Ἄητο, 3. sing. imperf. ἄητον, dual. spirant. ab ἄημι· ἄηνται, spirant.

ἌΗΤΟΣ, vel ἄηντος, ε, ὁ ἢ ἡ, ventis expositus: ab ἄω, flo. Vel est insatiabilis: ex α et ἄω. Sic ἀατὸς, Poët. pro ἀατος.

Ἀήττητος, ε, ὁ ἢ ἡ, invictus. Th. ἡττάομαι.

Ἄθ' pro ἅτε, quippe, tanquam, utpote.

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, intrepidus: ab α et θάμβος. Ἀθαμβεῖ, adv. intrepidè.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva: item Ἀθαναία, ας, ἡ, et Ἀθηναία.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. Item herba Angl. TANSY.

Ἀθάνατοι, immortales, nom. pl. ἢ g. ἀθανάτης, pro ἀθανάτοις, Ion. dat. pl. sic et ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτε, gen. sing. ἀθανάτοισι pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ε, ὁ ἢ ἡ. Ἀθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α et θάνατος.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalitate dono.

Ἄθαπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, insepultus. Th. θάπτω.

ἈΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, pultis genus: quasi ab ἀθὴρ, arista, pultis materia.

Ἄθεατος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui non videtur; qui non videt: ex α priv. et θεάομαι, video.

Ἀθεεὶ, adv. sine numine Divûm, ἄνευ θεῶ.

Ἀθέατα, Poët. pro ἀθέατα, non spectanda: ex α et θεάομαι.

ἈΘΕΙΡΗ'Σ, vel Ἀθηρὴς, vel Ἀθερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, accuratus, contemptus.

Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν, i. e. mulgere.

ἈΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, perf. χα, mulgeo: qu. à θηλὴ, papilla: α, vel otiosum, vel congreg.

Ἀθέμιστος, et ἀθεμίστιος, ε, ὁ ἢ ἡ, injustus. Dicitur et ἄθεμις. Ex α et θεμιστός.

Ἀθέμιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, nefarius. τὸ ἀθέμιτον, nefas. Ex α et θεμιτός.

Ἄθεος, ε, ὁ ἢ ἡ, Dei expers: ex α et θεός.

Ἀθεράπευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, incurabilis, non serviens: ex α et θεραπεύω.

Ἀθέριζον, parvi penderunt, imperf. ind. act. Ion. ab ἀθερίζω, f. ίσω, perf. ἀθέρικα. Th. ἀθήρ.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis. Vide ἀθετέω.

Ἀθέσμιος, ε, ὁ ἢ ἡ, nefarius. Th. θεσμός.

Ἀθέσφατος, ε, ὁ ἢ ἡ, ineffabilis: ex extensivo α et θέσφατος, q. θεόσφατος, à Deo pronuntiatus. Sumitur, etsi rarissimè, pro nefando.

Ἀθετέω, ῶ, abrogo, aboleo, sperno, f. ήσω. perf. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ε, ὁ ἢ ἡ, irritus.

Ἀθέτημα, ατος, τὸ, improbatio, abolitio.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, id. ab ἀθετέω.

Ἄθετος, ε, ὁ ἢ ἡ, inconstans, irritus. ex α et θετός.

Ἀθεώρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, non contemplator. it. improvisus, non spectabilis.

Ἀθέως, impiè: ab ἄθεος, q. v.

Ἀθήνη, qu. ἀθήλη, ex α et θηλή. Dicitur et Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, qu. ab Ἀθηνάα. Sic Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut et Ἀθηνία, Minerva, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. Ἀθήνηθεν, adv. Athenis. Ἀθήναζε, Athenas. Ἀθηναῖος, Atheniensis.

ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, arista: hinc ἀθερίζω.

Ἀθηρολοίγος, ε, ὁ, sive ἀθηρολόγος, ε, ventilabrum.

Ἄθικτος, ε, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, intactus. Th. θίγω.

Ἄθλ', pro ἆθλα, pl. ab ἆθλον, ε, τὸ, præmium certaminis. Th. ἆθλος.

Ἀθλεύω, pugno, laboro.

Ἀθλέω, ῶ, certo, f. ήσω, perf. ἤθληκα. hinc ἄθλησις, εως, ἡ, certamen.

Ἀθλήματα, certamina, pl. ab ἄθλημα, ατος, τό.

Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, ᾶ, ὁ, luctator. Th. ἆθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ab

Ἄθλιος, ία, ιον, miser, ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτας, acc. pl. superl. ab ἆθλος.

Ἀθλοθέτης, ε, ὁ, munerarius, certaminis præses: ab ἆθλος, vel ἆθλον, et τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, ludos præbeo; et ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Ἆθλον, ε, τὸ, præmium certaminis: ab ἆθλος. q. v.

Ἆθλος, ε, ὁ, id. quod ἄεθλος. q. v.

Ἀθλοφόρος, ε, ὁ, victor: ex ἆθλον et φέρω.

Ἀθόλωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, limpidus, illimis: ex α et θολός.

Ἀθόρυβος, ε, ὁ ἢ ἡ, imperturbatus: ex α et θόρυβος.

ἈΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui nequit frangi, integer: ex α priv. et θραύω, frango.

ἈΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως θεώρω.

Ἀθροίζω, congrego, f. σω. ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικα, perf. act. Th. ἀθρόος.

Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab eod.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, congeries, collectio, acervus. ab ἀθροίζω.

Ἀθροισμὸς, ᾶ, ὁ, id.

ἈΘΡΟ'ΟΣ, όα, όον, confertus, repentinus: hinc

Ἀθρόοτης, ητος, ἡ, universitas. Huic alludit Angl. A THRONG.

Ἀθρόως, adv. confertim; ab ἀθρόος.

Ἀθρύπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, non fractus luxu: ex α et θρύπτω.

Ἀθυμέω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω. perf. ἠθύμηκα· ab ἄθυμος.

Ἀθυμητέον, desperandum est: verbale ab ἀθυμέω.

Ἀθυμία, ας, ἡ, Ion. ἀθυμίη, animi dejectio, anxietas. ab ἄθυμος.

Ἄθυμος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui animo est dejecto, anxius. ab α et θυμός.

Ἀθύμως, adv. non animosè: ab ἄθυμος.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, lusus puerilis, ludibrium: ab ἀθύρω.

Ἄθυρος, et ἀθύρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, patens, sine januâ. Th. θύρα.

ἈΘΥ'ΡΩ, ludo, cano, lusito: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε· forsan ab ἄγαν et θύω, vel à θύρα, quia foris ludi solent.

Ἄθυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, profanus: ex α et θύω.

Ἀθῷος, ε, ὁ ἢ ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex α et θωή.

Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, non mulcto, absolvo, sum sine jacturâ: ab ἀθῷος.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur, ab ἀθῷος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, hæc: αἵ art. postp. ab ἥ, quæ.

Αἲ, vel αἶ, heu, hei.

Αἰ, pro εἰ, Dor. si, Ion. pro εἴθε, utinam.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑἸΆΖΩ, lugeo, lamentor, f. ξω, vel σω· ab αἶ, heu.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ε, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, ᾶ, ὁ, Æacus: ab Αἶαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

ΑἸΑΝΟ'Σ, ἡ, όν, vel αἰανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, gravis, perpetuus: qu. ab αἰάζω· vel ab αἰεὶ per Syncop.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

Αἴβοι; *heu, hei*, indignantis, dolentis, adv. ab Heb. אבוי *aboi*.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ ἢ ἡ, *caper* et *capra*, αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν, *ab Ægis*.

Αἰγαῖον, ου, τὸ, supple πέλαγος, *Ægæum mare*.

Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægæonem*.

ΑΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ου, τὸ, *jaculum, tragula*: ab ἄγαν ἵεσθαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

'Αΐγδην, adv. *subitò, impetuosè*: ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, Ion. *caprina pellis*. Th. αἴξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides*: patronym. ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, *Ægeus*.

Αἴγειος, ου, ὁ ἢ ἡ, *caprinus*; dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ.

Αἰγεύς, *Ægeus*, nom. propr.

ΑΙ'ΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *populus nigra*: ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea*, nom. propr.

ΑΙΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *littus*: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *littoreus*. αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, *piscator*. qu. ab ἄγω, *frango*, et ἅλς, ἁλός, *mare*.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγίς, *pellis caprina, munimentum pectoris*.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, *parvus hœdus*: dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. σω, perf. κα, *capras pasco*: potius verò *dilacero*: Hesych.

ΑΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *parus*, avis inimica apibus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus*, Arist. hist. l. ix. c. 1.

Αἰγίκνημος, ου, ὁ ἢ ἡ, *crura caprina habens*: ex αἴξ, *capra*, et κνήμη, *crus*.

Αἰγίλιπος, *excelsæ*, gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius, altus*: ab αἴξ et λείπω. Est et Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλου. Est autem Αἴγιλος insula in mari Ligustico, Latinè *Capraria*.

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, abscessus inter nares et oculi majorem angulum; ab αἴξ et ὤψ, quia capris est familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses*.

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens*: ex αἰγὶς et ἔχω.

Αἰγίπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, *pedibus caprinis præditus*; ab αἴξ et πούς.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th. αἴξ.

Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑΙ'ΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor*: hinc

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, *fulgens, splendidus*, in acc. αἰγλῆντα pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ου, ὁ, *qui capras pascit*: ab αἴξ et βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*: ex αἴξ et κέρας.

Αἰγὸς gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἴγυλα, ης, ἡ, nom. insulæ.

ΑΙΓΥ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *vultur*: à γύψ.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, *Ægyptiacus*: gen. pl. Αἰγυπτίων Αἰγυπτίαι, *Ægyptiæ*: ab

Αἴγυπτος, ου, ἡ, *Ægyptus*.

ΑΙΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ulula*.

Αἰγὼν, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, *Ægon*.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

'Αΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ου, ὁ, *Orcus*: qu. ex α et εἴδω, *non video*.

Αἵδε, *quæ*, à nom. ἥδε, masc. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, *revereor*, f. m. έσομαι, perf. pass. ᾔδεσμαι. Th. αἰδώς. hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.

'Αΐδες, *obscurum*, n. g. ab ἀϊδὴς, έος, q. v.

Αἰδέσθεν, *veriti sunt*, pro ᾐδέσθησαν, ab ᾐδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι. hinc

Αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἰδέσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *venerabilis*.

'Αΐδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

'Αΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus, inexpectatus*: ab ἀϊδὴς, vel α et δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *verecundus*: ab αἰδώς.

'Αϊδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui cerni nequit, abolitus*: ex α et εἴδω.

ΑΙ'ΔΗΣ, et in prosâ, ᾅδης, ου, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors*: ab α et ἰδεῖν.

"Αϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀΐδης.

'Αΐδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *perpetuus*: ab ἀεὶ, *semper*.

'Αϊδιότης, ητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas*. à præc.

'Αϊδίως, adv. *perpetuò*.

Αἰδνῇς, dat. pl. Ion. f. g. ab αἰδνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus*: ex α et εἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέστατος, ου, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ὁ, ἡ, *maximè venerandus*.

Αἰδοίη, ης, ἡ, *veneranda*. Th. αἰδώς.

Αἰδοῖον, ου, τὸ, *inguen*, pl. αἰδοῖα, *pudenda*.

Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

'Αϊδρείῃ et Ion. αἰδρείῃ· vide in ἄϊδρις.

'Αΐδος, et ἄϊδε, gen. sing. ab ἀΐδης, ὁ, *Orcus*.

Αἰδοῦ, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδοῦς, *reverentiæ*, gen. sing. ab αἰδώς.

'Αϊδρείῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia*. Ab

"Αϊδρις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *imperitus*. ἀϊδρεία, *imperitia*, dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α et ἰδρεία.

'Αϊδροδίκης, ου, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus*.

Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδώς, dual. αἰδώ. αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere*.

'Αϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, id. quod ἀΐδης, *Pluto, orcus*.

ΑΙΔΩ'Σ, όος, οῦς, ἡ, *pudor, verecundia*: ab α et εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

Αἰεὶ, et αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενέτῃσι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ου, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ et γίνομαι.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ, ab ἀετός.

'Αϊζήϊος, *juvenilis*: ab ἀΐζηός.

'ΑΙ'ΖΗΟ'Σ, οῦ, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, *juvenis*, gen. pl. ἀϊζηῶν, q. d. ἀεὶ ζῶν.

Αἴης, gen. sing. αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτου ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus, flabilis*: ab ἄω.

Αἵθ', *quæ*, pro αἵτε, ab ὅ, ἥ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo, fa*...

ex et αἴθαλος, qu. ab αἴθω· est enim ab ustione.

Αἰθαλίων, ωνος, ardens, epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, ardens: acc. sing. αἰθαλόεντα· ab αἴθω.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἴθω.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. utinam.

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, uro, accendo.

ΑἸΘΗΡ, έρος, έρι, ὁ, æther: ab αἴθω. hinc αἰθέριος, æthereus: αἰθεροβατέω, per æthera vagor: αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ætheris speciem referens. Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθίοψ, οπος, Æthiops: ab αἴθω et ὤψ.

Αἰθιόπισσα, ης, ἡ, id.

Αἰθομένοισι, gen. Ion. αἰθομένοιο, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, ardeo.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, calidus, niger: qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἶθος, εος, τὸ, æstus, ardor: ab αἴθω.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, niger: Poët. pro μέλας· ab eod.

Αἰθούσῃ, dat. sing. ab αἴθουσα, ἡ, porticus: ab αἴθω.

ΑἼΘΡΑ, ας, ἡ, aëris serenitas: qu. ab αἰθήρ. αἴθρος, ου, ὁ, pruina.

Αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, matutinus.

Αἰθρία, ας, ἡ, serenus aër. Th. αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frigus vel serenitatem inducens: ab αἴθρη et γίνομαι. Αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, sub dio dormio: quod ab αἰθρία et κοίτη.

Αἴθριος, ὁ ϗ ἡ, serenus, ab αἴθρα.

ΑἼΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus.

Αἰθύσσω, calefacio, moveo: ex αἴθω.

ΑἼΘΩ, f. σω, perf. κα, uro, accendo, fulgeo. αἶθος, εος, τὸ, ardor, αἴθων, ωνος, ardens, flamma.

Αἰ, pro εἶκε, vel αἴκε, Dor. pro εἴπερ, siquidem: et Æol. εἰ.

ΑἸΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, blandior: ab αἰ· vel à κάλλος· assentatur enim omnia bellè: hinc αἰκάλος, ου, ὁ, adulator.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab ἀΐσσω.

ΑἸΚΙ'Α, ας, ἡ, plaga, verbera, vulnus, quæ fit cædendo· αἴκιον, τὸ, idem. qu. ab ἀεικής: hinc αἰκίζομαι, pulsor. αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, οῦ, ὁ, pulsatio. αἴκισμα, ατος, τὸ, plaga.

ΑἸ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, vespertinus. αἶκλον, cœna. Hesych. αἶκλον, quod ab α et ἰκνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Αἰκῶς, turpitèr, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, lugubriter.

Αἴλυρος, ου, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν οὐράν.

ΑἿΜΑ, et αἷμ', ατος, τὸ, sanguis, cædes, consanguinitas: ab αἴθω, per translationem spiritûs.

Αἱμακουρία, ας, ἡ, parentatio; et αἱμακουρίαι, inferiæ: ex αἷμα et κορέω, satio: quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, sepes quæ spinas habet: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, cruento: f. ξω. perf. χα. ab eod. th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio: ex αἷμα et ἔκχυσις.

Αἱμάτη, ης, ἡ, ensis, gladius.

Αἱματίζω, f. ίσω, sanguinem elicio: ab αἷμα.

Αἱματικὸς, ἡ, ὸν, sanguineus.

Αἱματόω, ῶ, cruento. Th. αἷμα.

Αἱματοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sanguinis speciem exhibens.

Αἱματόεσσαι, cruentæ: pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν, ab αἷμα.

Αἱματώδης, ου, ὁ ϗ ἡ, sanguineus: ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, sanguivorus: ex αἷμα et βορά.

Αἴμονα, pro δαίμονα, qu. δαήμονα, gnarum, acc. sing. à δαίω, disco.

Αἱμονία, ης, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, sanguinem fundo: ab αἷμα et ῥήγνυμι hinc αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.

Αἱμοῤῥοέω, ῶ, sanguinis profluvio laboro, f. ήσω, perf. ἡμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ου, ἡ, mulier quæ menstrua patitur: ex αἷμα et ῥόος. hinc αἱμοῤῥοοῦσα, præs. part. f. g.

Αἷμος, ου, ὁ, locus arboribus densus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμοφόρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, sanguine inquinatus: ab αἷμα et φορύσσω.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blandiloquus: ab αἱμύλος et μῆτις.

ΑἹΜΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, blandus, festivus. αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas: et αἱμύλλω, decipio.

Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, obstupesco: propriè de dentium stupore; qu. ex αἷμα et ὀδούς.

Αἴμων, pro δαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peritus.

Αἵμων, cruentus, ab αἷμα.

Αἰνὰ, infelicitèr, pro αἰνῶς, Poët.

Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.

Αἰναρέτης, ου, ὁ, cujus virtus est in malum usum: ab αἰνὸς et ἀρετή.

Αἰνέας, et Αἰνείας, ου, ὁ, Æneas, nom. propr. gen. Æol. Αἰνέαο, Ion. Αἰνείω. ab

Αἰνέω, ῶ. laudo, approbo, assentior, f. έσω et ήσω. perf. ᾔνεκα. perf. pass. ᾔνημαι. a. 1. imperat. act. αἴνησον. αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laus; à pr.

Αἰνὴ, ῆς, ἡ, res gravis: f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἴνημ', pro αἴνημι, et hoc pro αἰνέω. q. v.

Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνεσα, vel ᾔνησα, verbi αἰνέω.

Αἰνῇσι, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνὸς, gravis.

Αἰνέσαιμι. Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obscurus sermo: ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίας, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ænigmaticè et obscurè loquitur.

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, obscurè, vel in parabolis, loquens.

Αἰνιγματωδῶς, adv. obscurè in sermone.

Αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, idem. qu. αἴνιγμα, q. v.

Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.

Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, obscurus, ænigmaticus: ab αἰνίττομαι.

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, perf. ᾔνιγμαι, obscurè significo; occulto vel ænigmaticè innuo; ab αἶνος, oratio obscura.

Αἰνόθεν, adv. à τῷ gravi. Th. αἰνός.

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo: ab αἰνὸς et λέων.

Αἰνόμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, infortunatus: ab αἰνὸς, gravis, et μόρος, fatum.

Αἰνοπαθὲς, gravia passe, voc. sing. ab αἰνοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ab αἰνὸς et πάσχω.

Αἰνοποιέω, ῶ, hymnum dico, cano.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, gravitèr percutiens: ab αἰνὸς et πλήττω.

ΑἿΝΟΣ, ου, ὁ, apologus, oratio proverbialis, item laus: ab αἰνέω.

ΑἸΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, gravis, horribilis: à δεινὸς, comp. αἰνότερος, sup. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνό-

ναντι, voc. sing. Angl. HEINOUS.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ε, ἡ, quæ duritèr peperit: ex αἰνὸς et τίκτω.

ΑἼΝΥΜΑΙ, capio. αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο. 3. sing. imperf.

Αἰνῶν, ἡ, nomen urbis indecl.

Αἰνῶς, gravitèr, adv.

ΑἼΞ, αἰγὸς, ἡ, capra, ab ἀΐσσω, vel ab Hebr. עז, ez, vel gez. hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγοβοσκὸς, αἰγόκερως.

*Αἶξ, ἄικος, ἡ, motus violentus, impetus, fluctus. ab ἀΐσσω.

*Αἴξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἀΐσσω.

*Αἶξιν, dat. pl. ab αἴξ, capra.

*Αΐουσα, Dor. pro ἀΐουσα, audiens: ab ἀΐω.

Αἰολῆϊς, ΐδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, Æolia, nomen regionis.

Αἰολίδης, ε, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.

Αἰόλλειν, inf. act. ab αἰόλλω.

Αἰόλλονται, 3. pl. præs. pass. ab

Αἰόλλω, vario, f. λῶ. perf. κα. Th. αἰόλος· hinc et αἰολλίω, Poët. pro αἰόλλω.

Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ε, ὁ, qui velocia tonitrua excitat. Jovis epith. ab αἰόλος et βροντή.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, vario thorace indutus: à θώραξ.

Αἰολόμητις, variis consiliis: et αἰολομήτης, ε, ὁ, Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, sapiens, prudens: ab αἰόλος et μῆτις.

Αἰολομίτρης, ε, ὁ, acc. αἰολομίτρην, qui mitram variè ornatam habet: à μίτρα.

Αἰολόπωλος, ε, ὁ ϗ ἡ, varios seu veloces equos habens: ab αἰόλος et πῶλος.

*ΑἸΟ'ΛΟΣ, η, ον, varius, velox: ab ἀέλλα· inde αἰόλλω.

Αἴολος, ε, ὁ, Æolus, Rex ventorum.

Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας· à χαίτη.

*Αἰον, Ion. pro ᾖιον, imperf. ind. act. ab ἀΐω.

ΑἸΟΝΑ'Ω, f. ήσω, aspergo, perfundo: inde

Αἰόνησις, perfusio.

Αἰορπάτα, vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, viricidæ.

Αἰπεινὴν, acc. sing. f. g. ab αἰπεινός.

Αἰπεινὴ, ῆς, ἡ, alta: ab αἰπεινός.

Αἶπερ, Dor. pro ᾗπερ, ubi.

Αἰπόλιον, ε, τὸ, grex caprarum: ab αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius. περὶ τὰς αἶγας πολῶν hinc αἰπολῶν, capras pascere, αἰπολικὸν, caprario dignum. Th. πολέω et αἴξ.

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod

ΑἸΠΥ'Σ, ῦος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, altus, a, um: acc. αἰπύν. αἶπος, εος, τὸ, altitudo, locus excelsus; mons.

Αἰπύτιος, idem cum αἰπὺς, vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

ΑἼΡΑ, ας, ἡ, malleus, securis, lolium: ab αἴρω vel à ῥαίω, per Metath. undè et ῥαιστήρ. Inde αἰρινὸς, et αἴρινος, ε, ὁ, loliaceus.

Αἴρας, tollens, pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.

Αἵρει, Ion. pro αἵρει, et hoc pro ᾕρει, capiebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω.

Αἱρεθῶσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, inde ᾑρέθην.

Αἱρέθη, captus est, a. 1. ind. pass. Ion. pro ᾑρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.

Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.

Αἵρει, tolle, præs. imp. Ion. pro αἶρε, ab αἴρω.

Αἱρέσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, captu facilis: ab αἱρέω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, electio, secta: indè αἱρετικὸς, ε, ὁ, hereticus: qu. ab αἱρέω.

Αἱρετέος, eligendus, verbale ab αἱρετὸς, qui capit: quod ab αἱρέω.

Αἱρετιεῖ, habitabit, Gen. xxx. 20. Dor. pro αἱρετίσει, 3. s. f. 1. ab αἱρετίζω.

Αἱρετίζω, eligo, f. ίσω, perf. κα. ab αἱρέω.

Αἱρετὶς, ιδος, ἡ, electrix.

Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, eligendus, optabilis. Th. αἱρέω.

Αἱρετώτερον, optabilius, compar. ab αἱρετός.

ΑἹΡΕ'Ω, capio, eligo: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. f. 2. ἑλῶ. præs. pass. αἱρέομαι. perf. pass. ᾕρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῇ, ceperit, 3. præs. sub. αἱρήκει, ceperat, pro ᾑρήκει, Ion. αἱρέκει, 3. sing. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον, a. 2. αἱρέμεθα, 1. pl. pass. αἱρεῦνται, 3. pl. præs. pass. αἱρέμενος, η, ον, præs. part.

*Αἶρος, ε, ὁ, infelix.

ΑἼΡΩ, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. a. 1. ἦρα. 2. pl. ἤρατε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ης, η, a. 1. sub. ἄρας, αντος, part. ἦρμαι, perf. pass. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.

Αἷς, quibus, dat. pl. ab ἥ, quæ.

Αἶς, αἶσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, et sic in aliis.

ΑἾΣΑ, ης, ἡ, fatum, sors, parca: (indè αἴσιος, et αἴσιμος) qu. ἀεὶ οὖσα, vel ἀεὶ ἴσα. vel à δαίω, divido. Item officium.

ΑἸΣΑ'ΚΩΝ, ὁ, accipitris species.

Αἰσεῦμαι, Dor. pro ᾀσεῦμαι, et hoc pro ᾄσομαι, f. 1. m. verbi ᾄδω, cano.

Αἴσηπος, nomen fluvii.

ΑἸΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, sentio, f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται, opt. αἴσθοιτο, part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, sensibilis.

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, sensus. αἰσθητήριον, ε, τὸ, sentiendi instrumentum. Metaph. facultas sentiendi, ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, sensu præditus, sensibilis.

Αἰσθητικῶς, sensibiliter, ut sentias: à præced. αἰσθητικῶς ἔχειν, sibi conscium esse.

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, sensibilis, qui sensu percipi potest; à perf. pass. verbi αἰσθάνομαι.

Ἀΐσθω, pro ἀΐω, audio: item pro ἀποπνέω, exspiro.

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, fatalis: ab αἶσα.

ΑἸΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. perf. ωκα. insumo, impendo.

Αἴσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, faustus: ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ε, ὁ, filius Æsonis.

Αἴσονται, canent: f. 1. m. ab ᾄδω, pro ἀείδω.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἀΐσσω.

ἈΙ'ΣΣΩ, f. ξω. perf. κα. irruo, prosilio, cum impetu feror: hinc ἀΐξασα, a. 1. part. f. g.

*Αἶτος, ε, ὁ ϗ ἡ, de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus: ex α et ἴσημι. hinc αἰστόω, deleo. ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. evanuerunt.

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, adolescens verè robustus: ex α epitat. et σύω, ruo. Alii pro decens, moderatus, ab αἶσα, officium: alii ab ἀΐσσω derivari malunt. Eustath. in Il. ω. 347.

ΑἼΣΥΛΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, iniquus, nefarius: ab ἄσυλος, unde ἀήσυλος, hoc per Epenthesin τοῦ η, illud τοῦ ι.

ΑἸΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, rego

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, vel αἰσυμνητὴς, ῆρος, certaminis præses et curator; à pr.
Αἴσχεσι, dat. pl. ab αἶσχος.
Αἰσχίνης, ου, ὁ, Æschines, orator Græcus.
ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, turpitudo, probrum.
Αἰσχροκερδία, ας, ἡ, turpis quæstûs lucrum: ex αἰσχρὸς et κέρδος, lucrum.
Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio: ex iisdem.
Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, deditus turpi lucro: αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς et κέρδος.
Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium: ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, turpiloquus: ex αἰσχρὸς et λόγος.
Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia facio: ex αἰσχρὸς et ποιέω, facio.
Αἰσχροποιὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, qui turpia facit: ex iisdem.
Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, turpis, e, dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, obscœnitas αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, verborum obscœnitas. ab αἶσχος.
Αἰσχρῶς, adv. fœdè, turpitèr.
Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.
Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.
Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυνθήμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.
Αἰσχυντηλὸς, ὴ, ὸν, verecundus: ab αἰσχύνη.
Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, pudendus: ab Αἰσχύνω, pudefacio, contemno: f. υνῶ. perf. ᾔσχυγκα. perf. pass. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.
Αἴσωπος, ου, ὁ, Æsopus fabulator: Hinc Αἰσώπειος, Æsopicus.
'Αἴτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.
Αἶτε, Dor. pro εἴτε, vel καὶ, εκε, vel.
Αἴτει, 2. sing. præs. imp. act. ab αἰτέω; αἰτεῖν εσω, rogare cœpere.
Αἰτεῦ, Dor. et Æol. pro αἰτοῦ: hoc verò Att. pro αἴτου, pete. Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.
ΑΙΤΕ'Ω, ῶ, peto, postulo: f. ήσω perf. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα. imperf. pass. ᾐτούμην, ύμην, ου, ειτο, εῖτο. perf. pass. ᾔτημαι. Hinc αἴτημα, et αἴτησις, εως, ἡ, petitio: f. 1. pass. αἰτηθήσομαι.
Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσητε, 2. pl. a. 1. sub. ab αἰτέω.
'Αΐτης, ου, ὁ, socius, qui amatur libidinosè; ab ἄω.
Αἰτῆσαι, a. 1. inf. act. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.
Αἰτητὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, petendus; ab αἰτέω.
ΑΙ'ΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ης, ἡ, causa, ratio, culpa, crimen. quidam ab ἄτη ducunt.
Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, crimen: ab
Αἰτιάομαι, ῶμαι, causam attribuo, acceptum fero: f. άσομαι, præs. inf. αἰτιᾶσθαι. perf. ᾐτίαμαι.
Αἰτιατέον, accusandum est: ab αἰτιάομαι.
Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, criminatorius.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, causæ redditio. Th. λέγω.
Αἴτιον, ου, τὸ, noxa, causa.
Αἴτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, auctor: ab αἰτία.
Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, culparent: 3. pl. præs. opt. pass. vel Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.
Αἰτιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, causalis. αἰτιῶδες, n. g.
Αἰτιώτατος, auctor præcipuus, sup. ab αἴτιος.
Αἴτνη, ἡ, mons Siciliæ.
Αἰτοίμην Att. pro αἰτοῖμαι, opt. v. αἰτέω, peto.
Αἶτος, Dor. pro τίμιος, q. v.
Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, Ætolus. Αἰτωλοί, nom. pl. Αἰτωλοῖσι, dat. Hinc
Αἰτώλιος, ου, ὁ, Ætolus, patronym.
Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.
Αἴφνης, adv. subitò, repentè: ex ἄφνω. per Sync. pro ἀφανῶς, per Apoc. τῦ ς. ab ἀφανής.
Αἰφνίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, repentinus: hinc αἰφνιδίως, adv. repentè: ab αἴφνης.
Αἰχθῆναι, adigi: a. 1. inf. pass. ab ἀΐσσω.
Αἰχμάζω, pugno, vibro: ab αἰχμή.
Αἰχμάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, captivus; et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva: q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω.
Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas: ex αἰχμὴ, bellum, et ἅλωσις, captura.
Αἰχμαλωτεύω, captivum duco, f. εύσω. perf. ᾐχμαλώτευκα, ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμαλωτίζω, captivum abduco: f. ίσω. perf. ικα. perf. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι. ab αἰχμαλωτίς.
Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva: ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.
Αἰχματὰς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητής· et αἰχματάων, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητῦ.
ΑΙ'ΧΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis: αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. ab ἀΐσσω.
Αἰχμητὰ, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.
Αἰχμοφόρος, ὁ, miles hastatus: ab αἰχμὴ et φέρω.
ΑΙ'ΨΑ et αἶψ', adv. statim, celeritèr.
Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ἡ ἡ, celeritèr viam conficiens. Epitheton Boreæ: ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, (quod ab αἶψα) et κέλευθος.
Αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur λαιψηρός; celer, citus, velox. Th. αἶψα.
'ΑΙ'Ω, audio, Poët. qu. ab αὔω, sono: præs. part. ἀΐων.
ΑΙ'Ω'Ν, ῶνος, ὁ, ÆVUM, mundus, sæculum; qu. ἀεὶ ὢν item in f. g. ἡ αἰὼν, vita. Hinc αἰώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, æternus. αἰωνίζω, æternum reddo.
'Αϊὼν, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, littus: qu. à perf. med. ἦϊα, verbi εἶμι, eo.
Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio, oscillum: ab αἴρω, per Pleonasm. τῦ ω.
ΑΙ'ΩΡΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, sursum tollo.
'Ακᾶ, adv. Poët. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, tacitè.
'Ακάδημε, voc. ab 'Ακάδημος, ου, Academus, nom. propr. Hinc 'Ακαδήμεια, seu 'Ακαδημία, ας, ἡ, Academia, Schola publica Athenis.
'Ακάζω, acuo: f. σω. perf. pass. ἤκασμαι· ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.
'Ακαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, non ustus. ex α et καίω, uro.
'Ακαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas. ἀκάθαρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, impurus. ἀκαθάρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, impuritas: ex α et καθαίρω.
'Ακάθεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non potest contineri: ex α et κατέχω.
"Ακαινα, ας, ἡ, stimulus: ab ἀκή.
"Ακαιρα, intempestivè: adv. ab ἄκαιρος, ου, ὁ, quod ex α et καιρός.
'Ακαιρέομαι, opportunitate temporis destituor: imperf. ἠκαιρεόμην, ύμην, έυ, ῦ, έετο, ῶτο, f.

ὅρημαι, perf. pass. ἠκαίρημαι ab ἄκαιρος.

'Ακαιρία, ας, ἡ, intempestivitas, ab eodem.

'Ακαίριος, ου, ὁ, momentaneus, breviter durans.

"Ακαιρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, intempestivus, non opportunus; ex α et καιρὸς, tempus.

'Ακαίρως, adv. intempestivè.

'ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto.

'Ακακῆτα, voc. ab ἀκακήτης, ου, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus: ab α et κακός.

'Ακακία, ίας, ἡ, innocentia, simplicitas: item genus arboris. Ab eodem th.

"Ακακος, ου, ὁ ᾗ ἡ, innocens. Th. κακός.

'Ακαλαῤῥείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαῤῥείτης, ου, ὁ, quietè fluens: ab ἀκαλὸς et ῥέω.

'ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; Chald. חדק.

'Ακαλλὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, invenustus. Th. καλός.

'Ακαλὸς, ἡ, ὸν, quietus: ab ἦκα, quietè.

'Ακάλυπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, apertus, retectus; ex α et καλύπτω.

'Ακαλῶς, adv. quietè, ab ἀκαλός.

'Ακάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, indefessus: ex α et κάμνω.

'Ακαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ου, ὁ, indefatigabilis hastâ: quod ab ἀκάμας, et λόγχη.

'Ακαμαντομάχης, ου, ὁ, indefatigabilis pugnator: ab ἀκάμας, et μάχομαι.

'Ακαμαντόπους, οδος, ὁ, qui pedes habet indefessos: ex ἀκάμας et πούς.

'Ακάμας, αντος, ὁ ᾗ ἡ, indefessus, indefatigabilis.

'Ακάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

'Ακαμάτῃσι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ου, ὁ ᾗ ἡ, indefessus: ex α et κάμνω.

'Ακαμπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, et "Ακαμπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inflexibilis, infrangibilis, ex α et κάμπτω.

'ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina: forsan ab ἀκὴ et ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, spineus, a, um, ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis. ἀκανθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, spinosus. ἀκανθόω, et ἀκανθίζω, spinosum reddo.

'Ακανθος, ου, ἡ, acanthus, arbor quædam.

"Ακανος, ου, ὁ ᾗ ἡ, frutex spinosus et aculeatus.

"Ακαπνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sine fumo. Th. καπνός.

'Ακάρδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vecors, ab α et καρδία.

'Ακαρὲς, momentum, ex

'Ακαρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, insecabilis, exiguus, momentarius: ex α et κείρω, seco.

"Ακαρι, minutissimum animalculum.

'Ακαριαῖος, αία, αῖον, pauxillus, brevis, exiguus: ab ἀκαρής.

"ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

"Ακαρπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sterilis: ex α et καρπός.

'Ακάρπως, steriliter: à præced.

'Ακάστη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

'Ακάστος, ου, ὁ, Acastus, nom. propr.

'Ακατάβλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui dejici non potest, invincibilis. ex α et καταβάλλω, dejicio.

'Ακατάγνωστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui damnari nequit: ex α et καταγινώσκω.

'Ακατακάλυπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non velatus: ex α, κατὰ, et καλύπτω.

'Ακατάκριτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cui, indictâ causâ, pœna infligitur: ex α et κατακρίνω.

'Ακατάληκτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cui in fine nihil deest. Th. λήγω.

'Ακατάλλακτος, sine reconciliatione: ex α, κατὰ, et ἀλλάσσω, placo.

'Ακατάλυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, indissolubilis: ex α, κατὰ, et λύω.

'Ακαταμάχητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inexpugnabilis, invictus: ex α et καταμάχομαι.

'Ακαταμέτρητος, immensurabilis; ab α, κατὰ, et μετρέω.

'Ακατάπαυστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cessare nescius, qui nequit cohiberi: ex α et καταπαύω.

'Ακαταπλήκτως, adv. intrepidè.

'Ακατάποτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui non potest devorari, deglutiri: ex α et καταπίνω.

'Ακατασήμαντος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non obsignatus: ἀκατασήμαντον, quod nullis signis probari potest: ex α et κατασημαίνω.

'Ακατασκεύαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu: ex α et κατασκευάζω.

'Ακαταστασία, ας, ἡ, seditio. 'Ακατάστατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inconstans: ab α et καθίστημι.

'Ακατάσχετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui coerceri nequit: ex α et κατάσχετος.

'Ακατάψευστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non ementitus: ex α, κατὰ, et ψεύδω.

'Ακατέργαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, incompositus, rudis.

'Ακατηγόρητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sine accusatione.

"ΑΚΑΤΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, genus navigii actuarii: qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ου, τὸ, diminutivum.

"Ακαυστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, inustus: ex α et καίω.

'Ακαχείατο, Ion. et Poët. ἀκαχείατο, pro ἀκάχηντο, tristati erant: plusq. perf. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω, vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

'Ακαχέω, 'Ακάχημι, et 'Ακαχίζω, tristitiâ afficio: ab ἄχος.

'Ακαχήμενος, ex animo dolens: præs. part. ab ἀκάχημαι.

'Ακαχμένος, acutus: part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, et ex dialecto ἀκάχημαι. perf. ἤκαγμαι, unde ἀκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

'Ακάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio, part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

'Ακέαστος, qui frangi vel dissolvi nequit; ex α et κεάζομαι, findor. Th. κέω, findo.

'Ακειόμενος, Ion. et Poët. pro ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

'Ακειρεκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκερσεκόμης, ου, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης.

'Ακελδαμὰ, ager sanguinis.

'Ακέλυφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nullo cortice tectus.

'Ακέντητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, indomitus. Th. κεντέω.

'ΑΚΕ'ΟΜΑΙ, medeor: ἀκέοντο, 3 pl. imp. f. ἀκέσομαι, et ἀκέσσομαι.

'Ακέραιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, innocens, simplex: q. d. cornibus non feriens. ex α et κέρας.

'Ακέρατος, ου, ὁ, cornibus vacans ab α priv. et κέρας.

'Ακέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.

'Ακερδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, minus lucrosus: ex α et κέρδος, lucrum.

'Ακερσικόμης, ου, Dor. ἀκερσικόμας, α, ὁ, intonsus: ex α, κείρω et κόμη.

'Ακέσασθαι, mederi: a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

'Ακέσιμος, 'Ακέσιμον, et "Ακεστος, medicabilis, sanabilis.

"Ακεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, ιος, ἡ, remedium. ἀκέομαι.

'Ακεσμὸς, ῦ, ὁ, idem.
'Ακέσσεται, medicabitur: f. 1. Poët. pro ἀκέσεται ab ἀκέομαι.
'Ακεστὴς, ῦ, ὁ, medicus.
'Ακεστορία, ας, ἡ, medicina.
'Ακεστὸς, ὴ, ὸν, sanabilis: ab ἀκέομαι.
'Ακέστρα, ας, ἡ, acus.
'Ακεύμενος, Æol. et Dor. pro ἀκουόμενος, audiens: præs. part. pass. verbi ἀκούω.
'Ακέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, capite carens, mutilus: Th. κεφαλή.
'Ακέων, tacitè: adv. ab ἀκέων.
'ΑΚΗ', ῆς, ἡ, ACIES, cuspis: hinc ἀκάζω.
'Ακήδεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inhumatus, insepultus: ab α et κῆδος, exequiæ. Est et indefletus, à κῆδος, mœror: et incuratus, à κῆδος, cura. Potest etiam esse superl. τοῦ ἀκηδής.
'Ακηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, negligens: acc. ἀκηδέα ab α et κῆδος.
'Ακηδία, ίας, ἡ, tædium, pigritia, tristitia, mœror, incuria: ab α et κῆδος. Hinc
'Ακηδιάζω. f. σω, perf. κα, tædio afficior, angor, mœrore conficior, pigresco.
'Ακήκοα, perf. m. Att. pro ἤκοα: ἀκηκόεσαν, plusq. perf. pro ἠκόεσαν, seu ἀκηκοέσαν, audiverant. ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότε, part. pl. num. ab ἀκούω, q. v.
'Ακηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, implacabilis: ex α et κηλέω.
'Ακηλίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immaculatus: ex α et κηλιδόω. Th. κηλίς.
'Ακήμα, ατος, τὸ, idem quod ἄκος.
'Ακὴν, q. d. ἀχανῶς, tacitè: ab α et χαίνω.
'Ακηράσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod
'Ακήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, purus, incorruptus: ab α et κεράω, vel ab α, κῆρ, cor, et ἄτη, vel à κὴρ, fatum.
'Ακήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, exanimis, cor non habens, immortalis: ab α et κῆρ, cor; sed ἀκήριος, ab α priv et κὴρ, mors, immortalis: usurpatur item activè, pro lethifer.
'Ακήρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, per caduceatorem non denunciatus: à κηρύσσω. 'Ακηρυκτὶ, adv. citra caduceatorem.
'Ακηχέαται, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκήχηνται, Atticâ reduplic. ab ἀχέομαι, tristitiâ afficior: vel ut alii volunt, est perf. Ion. verbi ἀκάχημαι· 'Ακηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκήχηνται, dolore affecti sunt, 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημι, tristitiâ afficio. Th. ἄχος.
'Ακήχεμαι, vel ἀκήχημαι, tristor: præs. indic. hinc ἀκηχεμένη, dolens. Th. ἄχος.
'Ακίβδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, incorruptus, sincerus: ex α et κίβδηλος.
'Ακιβδήλως, sincerè: à præced.
'Ακιδνὸς, ὴ, ὸν, infirmus, qui vix se movere potest. comp. ἀκιδνότερος· ab α et κινέω.
'Ακίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cuspidatus, ab ἀκίς.
"Ακικυς, εια, υ, impotens, imbecilis.
'ΑΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, gladius Persicus: ab ἀκή.
'Ακίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, liber, extra periculum: ex α et κίνδυνος.
'Ακινδύνως, adv. tutò.
'Ακινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies.
'Ακινήτα, ας, ἁ, Poet. et Dor. pro ἀκινήτη. Pro quo sæpiùs legas ἀκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immobilis. 'Ακινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α et κινέω.
"ΑΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus: herbæ genus.
"Ακιος, incorruptus, vermibus non corrosus. Th. κίς.
'Ακιρὸς, ὰ, ὸν, idem ac ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, debilis: ex α intens. et κὶς, et ῥέω· quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quòd antiquatum ac infirmum.
'Ακὶς, ίδος, ἡ, ACIES; ut ἀκή· hinc SAGITTA.
'Ακίχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, quem non possumus assequi. ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως· ab α et κίχημι.
'Ακιώταται, firmissimæ: pl. superl. ab ἄκιος, incorruptus: q. v.
'ΑΚΚΩ', οῦ, ἡ, Acco: mulier quædam notæ stultitiæ. Hinc ἀκκίζομαι, simulatè recuso. ἀκκισμὸς, οῦ, ὁ, ficta recusatio.
'Ακλάρωτος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀκλήρωτος, exsors: ex α et κλῆρος.
"Ακλαυτος, vel "Ακλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, indeploratus: ab α et κλαίω.
'Ακλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et 'Ακλειὴς, inglorius. Unde
'Ακλειῶς, Ion. et Poët. pro ἀδόξως, ingloriè: ex α et κλέος.
'Ακληρέω, ῶ, f. ήσω, perf. κα. sum exsors, non sum particeps: ex α et κλῆρος.
'Ακληρὴς, έος, et "Ακληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, exsors: item pauper, egenus.
"Ακλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non vocatus: ex α et κλητός.
'Ακλινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non vacillans: ex α et κλίνω.
'Ακμάζω, floreo, maturesco: f. άσω, perf. ἤκμακα. Th. ἀκμή.
'Ακμαῖος, α, ον, florens ætate.
'Ακμὰν, Dor. pro ἀκμὴν, q. v.
'Ακμαστὴς, ου, ὁ, vigens ætate et viribus: ab ἀκμάζω.
'ΑΚΜΗ', ῆς, ἡ, cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis: ab ἀκή.
'Ακμὴν, adhuc, etiamnum: ex ἀκμή.
'Ακμηνὸς, ὴ, ὸν, adultus: ab eod.
"ΑΚΜΗΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, jejunus, qui non gustavit, qui non bibit, siccus.
'Ακμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, non fatigatus, integer: ab α et κάμνω.
'Ακμόθετον, ου, τὸ, lignum cui incus imponitur: per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων et τίθημι.
"Ακμονας, acc. pl. ab ἄκμων.
'Ακμονίδας, α, ὁ, Dor. pro 'Ακμονίδης, ου, ὁ, Acmonis filius.
"Ακμων, ονος, ὁ, incus: ex α et κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.
"Ακναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inflexibilis: Poët. pro ἄγναμπτος, ex α et κάμπτω.
"Ακνηστις, ιος, ἡ, spina dorsi. Th. κνάω.
'Ακοὴ, ῆς, ἡ, et Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἁ, auditus, fama, sermo: q. à perf. med. verbi ἀκούω.
'Ακόην, a. 2. pass. Ion. v. ἀκούω.
'Ακοήσομαι, audiar: f. 2. pass. verbi ἀκούω.
'Ακοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, insomnis: ex α et κοιμάω.
'Ακοινώνητον, ου, τὸ, incommunicabile: ab α et κοινωνέω.
'Ακοίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, maritus, et Dor. ἀκοίτας· in acc. ἀκοίτην, maritum.
"Ακοιτις, ιος, ἡ, marita: ex α pro ἅμα, et κοίτη.
'Ακολασία, incontinentia. Th. κολάζω.
'Ακόλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non punitur: ex α et κολάζω.
'Ακολουθέω, ῶ, sequor, imperf. ἠκολούθεον, ουν, f. ήσω, perf. ἠκολούθηκα, ἀκολουθοῦσαι, præs. part. act. pl. num. f. g.: ab
'ΑΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, pedissequus, comes, acoluthus: ab α pro ὁμοῦ, et κέλευθος. hinc ἀκολουθητικὸς, sequax; ἀκολουθία, ας, ἡ, secutio.
'Ακολούθως, adv. consequenter.
'Ακολύμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, natandi inscius: ex α et κολυμβάω.

Ἀκομιςία, ας, ἡ, *incuria*: ab α et κομίζω.

Ἀκονᾷν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo*: Th. ἀκή.

ΑΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *cos*: quasi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.

Ἀκονιτὶ, adv. χωρὶς κόνιος, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè, sine labore.*

Ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum.*

Ἀκόνιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulveris expers*: ex α priv. et κόνις, *pulvis.*

Ἄκοντα, acc. ab ἄκων, *invitum, retractantem.*

Ἄκοντε, *inviti*, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων ex α et ἑκὼν, *spontaneus.*

Ἀκοντὶ, adv. *invitò.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, *jaculus*, serpentis genus: ab ἀκόντιον.

Ἀκοντίζω, *jaculor*: f. ίσω, perf. ικα, a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, q. v.

Ἀκόντιον, ίου, τὸ, *jaculum, telum*: ab ἄκων.

Ἀκόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, propr. nom.

Ἀκόντισις, εως, ἡ, *jaculatio*: ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντιςὴς, οῦ, ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιςάς.

Ἀκοντιςικώτατοι, pl. superl. ab ἀκοντιςικὸς, οῦ, ὁ, *jaculandi peritus.*

Ἀκοντιςὺς, ύος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἄκων.

Ἀκοπιαςὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *lassitudinis et laboris vacuus*: undè

Ἀκοπιάςως, adv. *sine labore et fatigatione.*

Ἄκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indefessus*: ab α et κόπος.

Ἀκόπως, adv. *sine labore.*

Ἀκόρεςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insatiabilis*: ex α et κορέω, *satio.*

Ἀκορέςως, adv. *insatiabilitèr.*

Ἀκόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεςος.

ἌΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum*; herba quædam.

Ἄκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

Ἄκος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.

Ἀκόσμητον, *inornatum*: ex α et κοσμέω.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, *immunditiès, status rerum perturbatus.* Ἄκοσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus.* Ἀκόσμως, *turpitèr*, adv. Ex α et κόσμος.

Ἀκοςάω, ῶ, f. ήσω, *abundo esu hordei; pascor hordeo*; à seq.

ΑΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet.*

Ἀκουάζω, idem quod ἀκούω.

Ἀκουέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀκούειν.

Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.

Ἀκουόντεσσι, dat. pl. part. Ion. et Poët. pro ἀκούω.

Ἀκούοντι, Dor. pro ἀκούουσι 3. pl. præs. indic. ab ἀκούω.

Ἄκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intonsus.* Th. κείρω.

Ἀκουσ· vide ἄκων.

Ἀκούσαιν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκούσειαν. ἄκουσα pro ἤκουσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκουκα pro ἤκουκα. Ἀκούσασα, a. 1. part. f. g. ἀκούσαντα, acc. sing. m. g. ἀκούσαντες, nom. pl. ἀκούσαις, Æol. pro ἀκούσας. a. 1. part. act. ἀκούσαι, Ion. pro ἀκούσῃ. 2. sing. f. m. ab ἀκούω.

Ἀκουσιάζω, *cogo*, f. σω, perf. κα.

Ἀκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non voluntarius*: ex α et ἑκών.

Ἀκουσίως, adv. *inconsultò, invitò.*

Ἄκουσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio.* ἀκουςὸς, οῦ, ὁ, *audibilis*, ἀκουςέον, verbale. ab ἀκούω.

Ἀκουςὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*

Ἀκουςικὸς, οῦ, ὁ, *auditor, obtemperans.*

Ἀκουτιῶ, *audire facies*: f. Att. pro ἀκουτίσεις, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.

ΑΚΟΥ'Ω, *audio, obedio, intelligo*: imperf. ἤκουον, ες, ε, f. 1. m. ἀκούσομαι, ῃ, εται, perf. act. ἤκουκα. pass. ἤκουσμαι. a. 1. ἠκούσθην. f. 1. ἀκουσθήσομαι, perf. m. Att. ἀκήκοα.

Ἀκοῶ, f. 2. undè a. 2. ἤκοον· hinc ἀκουςὴς, οῦ, ὁ, *auditor.*

Ἄκρα, ας, ἡ, *summitas, extremitas, littus*: et pro *præmio*: ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperfectus, irritus*: ex α et κραίνω.

Ἀκράντος, idem.

Ἀκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *flans in superficie*: ab ἄκρος et ἄημι.

Ἀκραῖος, ου, ὁ, *summus, extremus*: ab ἄκρος.

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus*: qu. ἀκεραιοφανής. item *alacer.*

Ἄκρας· vid. Ἄκρος.

Ἀκρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia.*

Ἀκρατεύομαι, f. εύσομαι, *intemperanter vivo*: ab ἀκρατής.

Ἀκρατευτικὸς, ή, ὸν, *ad intemperantiam proclivis*: à præced.

Ἀκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intemperans*: ab α et κεράννυμι.

Ἀκρατήτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui contineri et cohiberi nequit*: ex α et κρατέω.

Ἀκρατίζω, *merum bibo; jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis*; hinc

Ἀκράτιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sumpsit jentaculum.*

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum.*

Ἄκρατον, ου, τὸ, *merum non dilutum*: ex α et κεράννυμι.

Ἄκρατος, et Ionicè Ἄκρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *merus, validus, perspicuus*: ex α et κεράννυμι.

Ἀκράχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis*: ab ἄκρος et χολή.

ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum*: ὁ ἐπ' ἄκρου τοῦ δένδρου ὤν.

Ἀκρέσπερον, Poet. adv. *extremo vespere*: ab ἄκρος et ἕσπερος.

Ἄκρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa*: item neut. pl. ab ἄκρον, superl. ἀκρότατον.

Ἄκρηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valde juvenis*: ὁ ἐν ἄκρα ἥβῃ ὤν, *qui est summâ pubertate.*

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*: hinc ἀκρητοπότης, ου, ὁ, *meri potator*: ab ἄκρητος et πίνω.

Ἄκρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non mixtus*: ab α et κεράννυμι.

Ἀκριβάζω, f. σω, perf. ακα, *probo, diligentèr induco.* ἠκριβάσθη, *probatus est*, 3. sing. a. 1. pass. Hinc ἀκριβασμὸς, ου, ὁ, *accuratio.*

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*: ab ἀκριβής.

Ἀκρίβες, έος, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.

ΑΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *exquisitus, accuratus*; compar. ἀκριβέστερος. superl. ἀκριβέστατος. παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆναι.

Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, *summum jus*: ab ἀκριβὴς et δίκη.

Ἀκριβολογέομαι, *accuratè recenseo*: præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβὴς et λέγω.

Ἀκριβόω, ῶ, *exquiro*: f. ώσω, perf. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής.

Ἀκριβῶς, adv. *exquisitè*: ab ἀκριβής.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas*: dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾷν.

ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *locusta.* Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis* ab ἄκρος.

Ἀκριτόμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui loquitur inconsideratè*; ab ἄκριτος et μῦθος.

Ἄκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indiscretus confusus, anceps, qui causam non dixit*: ex α et κρίνω.

Ἀκριτόφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fronde habens indiscretas, frondosus* ab ἄκριτος et φύλλον.

Ἀκρίτως, adv. *indictâ causâ, citra judicium.*

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, *acroama, quod auditur*: à perf. pass. verbi ἀκροάομαι.

ἈΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. άσομαι, *audio, pareo*: perf. pass. ἠκρόαμαι. part. ἀκροασάμενος, ἀκροώμενος.

Ἀκροάσει, dat. sing. ab

Ἀκρόασις, ιος, ἡ, *auditio, auditus.*

Ἀκροατήριον, ου, τὸ, *auditorium*: ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατὴς, ῦ, ὁ, *auditor*: ab eod.

Ἀκροβολίζεσθαι ἔπεσι, Ion. *velitari verbis*: ab ἄκρος et βάλλω.

Ἀκροβολίζω, et ίζομαι, *jaculor, velitor.*

Ἀκροβολισμὸς, ου, ὁ, *jaculatio, prœludium pugnæ.*

Ἀκροβυστέω, *prœputiatus sum.*

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, *præputium*: et ἄκρος, *extremus*, et βύω, *tego*: quod extremam pudendi partem tegat.

Ἀκρόβυστος, ου, ὁ, *incircumcisus, qui est in præputio.*

Ἀκρογένειος, *cui longum est barbitium*; ex ἄκρος et γένειον, ου, *barba.*

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angularis, imus*: ex ἄκρος et γωνία.

Ἀκροδακτύλιον, *pollex*: ex ἄκρος et δάκτυλος.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, *fructus arborei*: propriè qui lignosum putamen habent. ACORNS. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ spoliorum decimæ*: ex ἄκρον et θὶς, vel θίν.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *leviter ebrius*: ab ἄκρος et θωρήσσω.

Ἀκροκελαινιάω, *in summo* vel *superficie nigrico*: ab ἄκρος et κελαινιάω, *nigrico.*

Ἀκροκνέφαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vespertinus*: ex ἄκρος et κνέφας.

Ἀκρόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comatus in vertice*: ab ἄκρος et κόμη.

Ἀκροκόρδων Vid. ἀκροχορδών.

Ἀκρομανὴς, ὁ ϗ ἡ, *summè insanus*: ex ἄκρος et μαίνομαι.

Ἀκρομάζιον, ου, τὸ, *papilla.*

Ἀκρόνεων, ου, τὸ, *summa seu extrema pars navis*: ex ἄκρος et ναῦς, Ion. νηῦς.

Ἀκροπενθὴς, ὲς, *summè tristis*: ex ἄκρος et πένθος, εος, τὸ.

Ἀκροποδητὶ, adv. *summis pedum digitis.* Th. πῦς.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, *arx*; acc. ἀκρόπολιν ex ἄκρος et πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excelsus*: dat. pl. ἀκροπόλοισιν Ion. ab ἄκρος et πόλις.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extremâ parte acutus*: ex ἄκρος et πείρω, *transadigo.*

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, *præputium*; item *glans* ipsa: ab ἄκρος et πόσθη, *præputium.*

ἌΚΡΟΣ, α, ον, *summus, extremus.*

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, *summè sapiens*: ex ἄκρος et σοφός.

Ἀκροτάτη, ης, ἡ, *summa*: superl. ab ἄκρη.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, *fastigium*: ab ἄκρος.

Ἀκρότομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *durus, præruptus; rupes.*

Ἀκρόχολος, idem quod ἀκράχολος.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca*: ab ἄκρος et χορδή.

Ἄκρω, Dor. pro ἄκρου, gen. sing. ab ἄκρος.

Ἄκρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri*: ab ἄκρος.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, perf. κα, *trunco, extremitates mutilo*: ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηριασμὸς, ῦ, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis.*

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, *summitas, cacumen, vertex*: ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum*: ab ἄκρος.

Ἀκταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

Ἀκταίων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon.*

ἈΚΤΗ', ῆς, ἡ, *littus, fruges*: ab ἄγω, *frango.*

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inops.* Th. κτάομαι.

ἈΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, *radius Solis*: ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango.*

Ἄκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *littoralis*: ab ἀκτή.

Ἀκύλας, α, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

Ἀκύλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non volvitur.*

ἈΚΥ'ΛΟΣ, ου, ἡ, *glans ilicis.*

Ἀκυρολογέω, f. ήσω, perf. ηκα, *impropriè loquor*: ab ἄκυρος et λέγω.

Ἄκυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *authoritate privatus*: ex α et κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

Ἀκυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*, f. ώσω, perf. ἠκύρωκα: ab ἄκυρος, q. v.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, *acies*: idem quod ἀκή.

Ἀκώλιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *membro aliquo carens*: ex

Ἄκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *membris truncus*, speciatim *pedibus carens*: ex α et κῶλον.

Ἀκωλύτως, adv. *sine obstaculo*: ab ἀκώλυτος· quod ex α et κωλύω.

ἌΚΩΝ, et ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*: ab ἀκή.

Ἄκων, et ἀέκων, ουσα, ον, *invitus*: ab α et ἑκών.

Ἄλα, acc. sing. ab ἅλς.

Ἀλαβάρχης, ου, ὁ, *magister scripturæ*: ab ἄλαβα, *atramentum*, et ἄρχω.

ἈΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, et ἀλάβαστρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alabastrum*; ab α et λαβεῖν, vel λαβή· quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

Ἅλαδ' pro ἅλαδε, *ad mare.* Th. ἅλς.

Ἀλάδρομος, ου, ὁ, *in mari vagans.*

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia*: ab ἀλαζών.

Ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *me jacto, glorior*: ab ἀλαζών.

ἈΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *jactator, ostentator.*

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθής.

Ἀλαθεὶς, έντος, part. *qui erravit*: ab ἠλάθην, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, perf. pass. ἤλαμαι.

Ἀλαθεύω, Dor. pro ἀληθεύω, quod vide.

Ἀλάθητον, ου, τὸ, *quod latere nequit*: ex α et λανθάνω.

Ἀλαιὸς, *antiquus*: pro παλαιὸς, v. Æschyl.

Ἀλακάτα, ας, ἁ, Dor. pro ἠλακάτη, q. v.

Ἀλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, et ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, *vociferatio* et *exultatio bellica, jubilatio*: ab

Ἀλαλάζω, *tinnio, ejulo*: f. άσω. perf. ακα. ab

ἈΛΑΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum*, perf. pass. ab ἀλάομαι, per reduplic. literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι; reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλάλησθαι, et part. ἀλαλήμενος.

Ἀλάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis*: ex α et λαλητός.

Ἀλᾱλητὸς, ῦ, ὁ, Dor. ἀλαλᾱτὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλή. Th. ἀλαλή.

Ἀλαλκομενηῒς, ίος, ἡ, pro ἀλκομενηῒς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος et ἀλάλκω.

Ἄλαλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam*: imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω· vel est aor. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod ab ἤλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.

Ἀλάλκω, *expello, juvo, arceo.*
Ἄλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutus:* ex α et λάλος.
Ἀλαλύκτημαι, *erro; molestè fero, metuo;* perf. pass. Atticam reduplicationem habens: ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύσσω, *anxius sum, indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò et præsentia esse temporis volunt ab ἀλύκτημαι, et per reduplic. ἀλαλύκτημαι.
Ἀλαζόνες, ων, οἱ, gens Scythiæ proxima.
ἈΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro, incertus sum.*
ἈΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cæcus, luscus:* qu. ex α et λάω, *video.* hinc ἀλαόω, f. ώσω, *excæco.*
Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *cæca speculatio:* acc. Ion. ἀλαοσκοπιήν ex ἀλαὸς et σκοπός.
Ἀλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, *vastatu facilis, imbecillis:* ab ἀλαπάζω.
Ἀλαπάζοντα, *dissipantem:* acc. sing. part. præs. ab
Ἀλαπάζω, f. ξω, *diripio, exinanio:* aor. 1 ἠλάπαξα, Ion. ἀλαπάξα. ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonasm. præpositâ.
Ἄλας, ατος, τὸ, *sal.* Th. ἅλς.
Ἀλαστέω, ῶ, *mœrore afficior:* ab ἄλαστος.
Ἀλάστορα, acc. sing. ab Ἀλάστωρ, *Alastor*, nom. propr.
Ἄλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄλητος, *gravis, non obliviscendus:* ex α et λήθω.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαστα, i. e. *non obliviscenda; execrandus:* pl. ἀλάστορες· ex α et λήθω.
Ἀλάτας, α, ὁ, Dor. pro Ἀλήτης, ου, ὁ, viri propr. nom.
Ἀλᾶτο, *vagabatur:* 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι. Ἄλατο, Dor. pro ἥλατο, *salit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.
Ἀλαοτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas:* ab ἀλαός.
Ἄλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.
Ἀλγεινὸς, ἡ, ὸν, *molestus, asper, gravis:* ab ἄλγος.
Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, perf. ἤλγηκα, *doleo animo vel corpore.* Th. ἄλγος.
Ἀλγηδὼν, όνος, ἡ, *dolor:* ab ἀλγέω.
Ἄλγημα, ατος, τὸ, *dolor:* ab eod.
Ἀλγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus.* Th. ἄλγος.
Ἀλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω.
Ἀλγησις, εως, ἡ, *dolor:* ab ἀλγέω.
Ἀλγήεντα, acc. ab ἀλγήεις, εντος, ὁ, *molestus*, ἀλγήεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.
Ἀλγίων, ἄλγιστος, *molestior, molestissimus:* comp. et superl. ab ἄλγος.
ἌΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror:* ab ἀλγέω.
Ἀλγοῦσα, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.
Ἀλγύνω, f. υνῶ, *dolore afficio; mœrorem creo;* ἀλγύνομαι, *doleo, mœreo.*
Ἀλδαίνω, idem ac ἀλδέω, q. v.
ἈΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ήσω, perf. κα, *augeo.* Indè ἀλδήσκω, *augeor:* f. ήσω.
ἈΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor, qui est ex sole:* hinc ἀλεεινὸς, οῦ, ὁ, *calidus, tepidus.*
Ἀλέασθαι, *vitare:* a. 1. inf. m. pro ἀλεύασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, et ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito, caveo*, pro quo et ἀλεύω. Sunt, qui velint dici in præs. infin. ab ἀλέομαι.
Ἀλεγεινῇ, dat. sing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, οῦ, ὁ, *curæ plenus, molestus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus:* ab ἄλγος.
Ἀλεγίζω, εις, ει, *curo:* f. ίσω, perf. ικα, ab
ἈΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.*
Ἀλεείνω, *evito:* ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἠλέεινον. Th. ἀλέω, *vito.*
Ἀλεή, ῆς, ἡ, *fuga:* ab ἀλέω, *vito.*
Ἀλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.
Ἀλεία, ἡ, idem quod ἁλιεία, *piscatus.*
Ἀλείαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui lævigatus non est.*
Ἄλειαρ, ατος, τὸ, *farina:* ab ἀλέω, *molo.*
Ἀλείλιφα, *unxi:* perf. Att. pro ἤλιφα, ab ἀλείφω, *ungo*, f. ψω.
Ἄλειμμα, ατος, τὸ, *unctio, unguentum.*
Ἀλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus.*
Ἀλείπτης, ου, ὁ, *unctor:* ab ἀλείφω. Undè
Ἀλειπτρον, ου, τὸ, *vasis unguentarii genus.*
Ἀλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, *contorqueo me et conglobo.*
ἈΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cælatum:* qu. οὐ λεῖον, *non læve.*
Ἀλείτης, ου, ὁ, *peccator, sceleratus:* idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.
Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, *immunitas ab obeundis muneribus publicis:* ab α priv. et λειτουργέω, *ministro.*
Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, ut et ἄλειφα, *unguentum:* pro *pice* sumitur. Th. ἀλείφω.
ἈΛΕΙ'ΦΩ, ungo: f. ψω, perf. ἤλειφα· ab ἀλέω, *calefacio:* a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν. a. 2. ind. ἤλιφον. perf. m. ἤλειφα, Att. ἀλήλειφα.
Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator.* Th. ἀλέξω.
Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, *gallina.*
Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ et φωνή.
Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, *gallus* vel *gallina.*
Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λέκτρον.
Ἀλέματος, Dor. pro ἠλίματος, *irritus.*
Ἆλεν, pro ἄλησαν, Bœot. *conclusi sunt:* vide in ἰάλη.
Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs: hinc
Ἀλεξανδρεὺς, έως, *civis Alexandriæ.*
Ἀλεξανδρῖνος, η, ον, *Alexandrinus, a, um.*
Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, rex Macedoniæ: ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator.*
Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ventos arcens:* ab ἀλεξέω et ἄνεμος, *ventus.*
Ἀλέξασθαι, *auxiliari:* per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1 m. ab ἀλεξέω.
Ἀλεξέμεναι, *auxiliari:* Dor. et Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.
Ἀλεξέω, f. ήσω· vid. Ἀλέξω.
Ἀλεξήσειε, *averteret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω
Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationum expultrix:* ab ἀλέξω et ἀρὰ in bonam et malam parte accipitur.
Ἀλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mala pellens, averruncus:* ab ἀλέ[ξω] et κακός.
Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *propulsans ab hominibus mala:* ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν κακά.
ἈΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ή[σω], perf. κα, *arceo, propulsa[tor], opitulor.*
Ἀλεξίμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *arc[ens] mortem:* ab ἀλέξω et μό[ρος], *mors.*
Ἀλεξιφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *re[me]dium afferens adversus ve[nena]*

...num: ab ἀλέξω et φάρμακον, *venenum*.

Ἀλεὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *calidus*: it. *demens*, pro ἠλεός.

Ἀλεῖσις, εως, ἡ, *collectio*.

Ἀλέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *demens*.

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non squamatus*.

Ἄλεσις, εως, ἡ, *molitio*, *molitura*. Th. ἀλέω.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor*. Th. ἀλέω.

Ἀλετρὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum*: ab eod.

Ἀλευάδαι, αἱ, οἱ τοῦ Ἀλεύα παῖδες.

Ἀλευάμενος, *devitans*: a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit*, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito*. Vide ἀλέασθαι.

Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.

Ἀλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι vide ἀλέασθαι.

Ἄλευρον, ου, τὸ, *farina*. Th. ἀλέω.

ἈΛΕ΄Ω, *molo*: f. έσω, et ήσω. perf. κα. It. *vito*, *caveo*, *congrego*, pro quo potiùs ἀλέομαι.

Ἀλεώμεθα, *vitemus*: præs. sub. ab ἀλέομαι.

Ἀλεωρὴ, *tutamen*, *munimentum*: sæpe idem quod ἀλεὴ, *evitatio*: ab ἀλέω.

Ἄλη, ης, ἡ, *error*: ab ἀλάω.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθής.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas*: ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

Ἀληθεστάταις, dat. pl. superl. f. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Ἀληθευτικὸς, ἡ, ὸν, *verax*; qui solet ἀληθεύειν, *vera loqui*: à seq.

Ἀληθεύω, *vera loquor*: f. εύσω, perf. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. ἀλήθευσον· ab ἀληθής.

Ἀληθείη pro ἀλήθεια.

ἈΛΗΘΗ΄Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἀληθὲς, *verus*: ab α et λήθη.

Ἀληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus*: ab ἀληθής.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas*: ab eodem.

Ἀλήθω, *molo*: f. ήσω, perf. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo*.

Ἀληθῶς, et ἀληθινῶς, *verè*: adv. ab ἀληθής.

Ἀλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pauper*, *sine prædâ*: ex α et ληῒς vel λεία. Vel quasi ὁ μὴ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens*: à λήϊον.

Ἀλήκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incessabilis*: ex α et λήγω.

Ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *communis*, *sorte non divisus*: ex α et λαγχάνω, *sortior*.

Ἀληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis: q. d. *irrequieta*.

Ἀλήλεκα, *molui*: perf. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω undè perf. pass. ἀλήλεσμαι, *molitus sum*: part. ἀληλεσμένος.

Ἀλήλημαι, pro ἄλημαι, ind. præs. Æol. pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro*.

Ἀλήλιμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλιμμαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ; undè part. ἀληλιμμένος, pro ἠλιμμένος, *unctus*, et ἀλήλιπται pro ἤλιπται.

Ἀλήλιφα, *unxi*, pro ἤλιφα, Att. ab ἀλείφω.

Ἄλημα, ατος, τὸ, *vagatio*, *erratio*. Th. ἀλάομαι.

Ἀλήμεναι, *congregari*: præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι et hoc ab ἀλάομαι.

Ἄλημι, *erro*: ab ἀλέω.

Ἀλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *vagus*, *erro*: ab ἀλάομαι.

Ἀλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

Ἄληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui capi nequit*: ex α priv. et λαμβάνω.

Ἀλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *congregatus*, *confertus*: Th. ἄλις. Sed Ἄλης, εντος, fluvii nomen.

Ἄληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. ἄλαστος, *cujus erit memoria perpetua*: ex α et λανθάνω.

Ἄληται, *saliat*: 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

Ἀλητεύω, f. σω, *vagor*: ab

Ἀλήτης, ου, ὁ, *vagus*, *erro*: ab ἀλάομαι.

Ἀλθαία, ας, ἡ, *Althæa*, quædam mulier.

Ἀλθαίνω, et ἀλθέω, *medeor*: ab ἄλθω.

Ἄλθετο, *sanata est*: imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, *sanor*: Th. ἄλθω.

ἌΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano*, *augeo*. Deducunt ab ἄλθω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἁλία, ας, ἡ, *cœtus hominum*: ab ἄλις.

Ἁλιαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *per mare flans*: ab ἅλς et ἄημι.

Ἁλιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, *aquila marina*: *haliaetus*; cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς et αἰετός.

Ἁλιάκμονα, acc. ab Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς et ἀκμὴ, *incrementum*.

Ἀλίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inevitabilis*: ab α et λιάζω, *jacto*, *devito*, *separo me*: quod dicitur per Metaph. verbi ἁλίζω, *congrego*: q. ab ἁλίς.

Ἀλίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus*.

Ἁλίβρεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui à mari abluitur*. Th. βρέχω.

ἈΛΙ΄ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, *similis*, Angl. LIKE, ALIKE.

Ἁλιεία, ας, ἡ, *piscatio*, *piscatus*: ab ἁλιεὺς, *piscator*.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coërcetur*: ab ἅλς et ἕρκος.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piscator*: hinc ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piscandi*.

Ἁλιεύω, *piscor*, f. εύσω, perf. ἡλίευκα, ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίζω, *sale condio*, *conspergo*: fut. ίσω. perf. ἥλικα. pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι ab ἅλς, *sal*. Sed

Ἀλίζω, *congrego*, *coacervo*: q. ab ἄλις, *affatim*.

Ἁλιζώνων, gen. pl. *Halizonum*, nom. propr.

Ἁλιηχέα, *marisonum*: acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. Th. ἅλς et ἦχος.

Ἀλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, *stultus*, *inanis*: ἀλιθίως, *frustrà*.

Ἁλίκος, Dor pro ἡλίκος, *quantus*.

Ἀλιμαζονῆς, nomen populi.

Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *importuosus*. Th. λιμήν.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris, q. d. *quæ curat mare*: ex ἅλς et μῆδος.

Ἅλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *marinus*, *salsus*. Est et frutex quidam sic dictus, quòd in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur et ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur; ab α et λιμός.

Ἁλιμυρήεις, ήεντος, ὁ καὶ ἡ, *in mare cum sonitu fluens*: ab ἅλς et μύρω.

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, *volvo*: ab ἀλίω.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, *volutabrum*.

Ἀλινδοῦμαι, *versor*, pro καλινδοῦμαι, q. v.

Ἅλινος, ίνη, ινον, *ex sale confectus*: ex ἅλς.

Ἄλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quod retibus caret*, *vel retibus non fit*: ex α et λίνον.

ἈΛΙ΄Ξ, ικος, ἡ, *alica*: ἅλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἧλιξ, *coævus*.

Ἁλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ου, *marinus*. Est et nom. propr. ab ἅλς, *mare*.

Ἁλιόκαυστος, Dor. pro ἡλιόκαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sole tostus*: ex ἥλιος et καίω.

Ἅλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic

'Αλάλκω, *expello, juvo, arceo.*

'Αλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutus* : ex α et λάλος.

'Αλαλύκτημαι, *erro ; molestè fero, metuo* ; perf. pass. Atticam reduplicationem habens : ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύσσω, *anxius sum, indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀλύκτημαι, et per reduplic. ἀλαλύκτημαι.

'Αλαζόνες, ων, οἱ, gens Scythiæ proxima.

'ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro, incertus sum.*

'ΑΛΑΟ'Σ, οῦ, ὁ, *cæcus, luscus* : qu. ex α et λάω, *video.* hinc ἀλαόω, f. ώσω, *excæco.*

'Αλαοσκοπία, ας, ἡ, *cæca speculatio* : acc. Ion. ἀλαοσκοπιήν ex ἀλαὸς et σκοπός.

'Αλαπαδνὸς, ἡ, ὸν, *vastatu facilis, imbecillis* : ab ἀλαπάζω.

'Αλαπάζοντα, *dissipantem* : acc. sing. part. præs. ab

'Αλαπάζω, f. ξω, *diripio, exinanio* : aor. 1 ἠλάπαξα, Ion. ἀλαπάξα. ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonasm. præpositâ.

'Αλας, ατος, τὸ, *sal.* Th. ἅλς.

'Αλαστέω, ῶ, *mœrore afficior* : ab ἄλαστος.

'Αλάστορα, acc. sing. ab 'Αλάστωρ, *Alastor*, nom. propr.

'Αλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἄληστος, *gravis, non obliviscendus* : ex α et λήθω.

'Αλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαστα, i. e. *non obliviscenda ; execrandus* : pl. ἀλάστορες· ex α et λήθω.

'Αλάτας, α, ὁ, Dor. pro 'Αλήτης, ου, ὁ, viri propr. nom.

'Αλᾶτο, *vagabatur* : 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι. 'Αλατο, Dor. pro ἥλατο, *salit*, 3. sing. a. 1.] m. verbi ἅλλομαι.

'Αλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas* : ab ἀλαός.

'Αλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

'Αλγεινὸς, ἡ, ὸν, *molestus, asper, gravis* : ab ἄλγος.

'Αλγέω, ῶ, f. ήσω, perf. ἤλγηκα, *doleo animo* vel *corpore.* Th. ἄλγος.

'Αλγηδὼν, όνος, ἡ, *dolor* : ab ἀλγέω.

'Αλγημα, ατος, τὸ, *dolor* : ab eod.

'Αλγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus.* Th. ἄλγος.

'Αλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω.

'Αλγησις, εως, ἡ, *dolor* : ab ἀλγέω.

'Αλγινόεντα, acc. ab ἀλγινόεις, εντος, ὁ, *molestus*, ἀλγινόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.

'Αλγίων, ἄλγιστος, *molestior, molestissimus* : comp. et superl. ab ἄλγος.

'ΑΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror* : ab ἀλγέω.

'Αλγοῦσα, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.

'Αλγύνω, f. υνῶ, *dolore afficio ; mœrorem creo* ; ἀλγύνομαι, *doleo, mœreo.*

'Αλδαίνω, idem ac ἀλδέω, q. v.

'ΑΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ήσω, perf. κα, *augeo.* Indè ἀλδήσκω, *augeor* : f. ήσω.

'ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ. *calor*, seu *tepor, qui est ex sole* : hinc ἀλεεινὸς, οῦ, ὁ, *calidus, tepidus.*

'Αλέασθαι, *vitare* : a. 1. inf. m. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι, et ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito, caveo*, pro quo et ἀλεύω. Sunt, qui velint dici in præs. infin. ab ἀλέαμαι.

'Αλεγεινῇ, dat. sing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, οῦ, ὁ, *curæ plenus, molestus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus* : ab ἄλγος.

'Αλεγίζω, εις, ει, *curo* : f. ίσω, perf. ικα, ab

'ΑΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.*

'Αλεείνω, *evito* : ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἠλέεινον. Th. ἀλέω, *vito.*

'Αλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga* : ab ἀλέω, *vito.*

'Αλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.

'Αλεία, ἡ, idem quod ἁλιεία, *piscatus.*

'Αλείαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui lævigatus non est.*

'Αλειαρ, ατος, τὸ, *farina* : ab ἀλέω, *molo.*

'Αλείλιφα, *unxi* : perf. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, *ungo*, f. ψω.

'Αλειμμα, ατος, τὸ, *unctio, unguentum.*

'Αλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro 'Ηλεῖος, *Eleus.*

'Αλείπτης, ου, ὁ, *unctor* : ab ἀλείφω. Undè

'Αλειπτρον, ου, τὸ, *vasis unguentarii genus.*

'Αλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, *contorqueo me et conglobo.*

'ΑΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cælatum* : qu. οὐ λεῖον, *non læve.*

'Αλείτης, ου, ὁ, *peccator, sceleratus* : idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

'Αλειτουργησία, ας, ἡ, *immunitas ab obeundis muneribus publicis* : ab α priv. et λειτουργέω, *ministro.*

'Αλειφαρ, ατος, τὸ, ut et ἄλειφα, *unguentum* : pro *pice* sumitur. Th. ἀλείφω.

'ΑΛΕΙ'ΦΩ, ungo : f. ψω, perf. ἤλειφα· ab ἀλέω, *calefacio* : a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν. a. 2. ind. ἤλιφον. perf. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλοιφα.

'Αλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator.* Th. ἀλέξω.

'Αλεκτορὶς, ίδος, ἡ, *gallina.*

'Αλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium*, ab ἀλέκτωρ et φωνή.

'Αλεκτρυὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *gallus* vel *gallina.*

'Αλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant : ex α et λέκτρον.

'Αλέματος, Dor. pro ἠλέματος, *irritus.*

'Αλεν, pro ἄλησαν, Bœot. *conclusi sunt* : vide in εἴλω.

'Αλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria*, urbs : hinc

'Αλεξανδρεὺς, έος, *civis Alexandriæ.*

'Αλεξανδρῖνος, η, ον, *Alexandrinus, a, um.*

'Αλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander*, rex Macedoniæ : ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator.*

'Αλεξάνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ventos ar[illegible] cens* : ab ἀλεξέω et ἄνεμο[illegible] *ventus.*

'Αλέξασθαι, *auxiliari* : per Syn[illegible] cop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1 m. ab ἀλεξέω.

'Αλεξέμεναι, *auxiliari* : Dor. e[illegible] Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖ[illegible] ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

'Αλεξέω, f. ήσω· vid. 'Αλέξω.

'Αλεξήσει, *avertisset*, 3. sin[illegible] a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξ[illegible]

'Αλεξιάρη, ης, ἡ, *imprecationu[illegible] expultrix* : ab ἀλέξω et ἀ[illegible] in bonam et malam parte[illegible] accipitur.

'Αλεξίκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mal[illegible] pellens, averruncus* : ab ἀλέ[illegible] et κακός.

'Αλεξίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prop[illegible] sans ab hominibus mala* : ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν κακά.

'ΑΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ή[illegible] perf. κα, *arceo, propuls[illegible] opitulor.*

'Αλεξίμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arc[illegible] mortem* : ab ἀλέξω et μό[illegible] *mors.*

'Αλεξιφάρμακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *re[illegible] dium afferens adversus ve[illegible]*

...ον: ab ἀλέξω et φάρμακον, venenum.

Ἀλεής, ἐος, ὁ καὶ ἡ, calidus: it. demens, pro ἀλεός.

Ἀλέισις, εως, ἡ, collectio.

Ἀλέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, demens.

Ἀλεπίδωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non squamatus.

Ἄλετος, ου, ὁ, molitio, molitura. Th. ἀλέω.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitoris uxor. Th. ἀλέω.

Ἀλετρὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum: ab eod.

Ἀλευάδαι, αἱ, οἱ τοῦ Ἀλεύα παῖδες.

Ἀλευάμενος, devitans: a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, vitavit, Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλέασθαι.

Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.

Ἀλεύμενος, ἀλευμένη, part. ab ἀλεῦμαι· vide ἀλέασθαι.

Ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Th. ἀλέω.

ἈΛΕ'Ω, molo: f. έσω, et ήσω. perf. κα. It. vito, caveo, congrego, pro quo potiùs ἀλέομαι.

Ἀλεώμεθα, vitemus: præs. sub. ab ἀλέομαι.

Ἀλεωρὴ, tutamen, munimentum: sæpe idem quod ἀλεὴ, vitatio: ab ἀλέω.

Ἄλη, ης, ἡ, error: ab ἀλάω.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθής.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas: ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

Ἀληθεστάταις, dat. pl. superl. f. ab ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Ἀληθευτικὸς, ὴ, ὸν, verax; qui solet ἀληθεύειν, vera loqui: à seq.

Ἀληθεύω, vera loquor: f. εύσω, perf. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. ἀλήθευσον· ab ἀληθής.

Ἀληθείη pro ἀλήθεια.

ἈΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ ἀληθὲς, verus: ab α et λήθη.

Ἀληθίζουσι, Ion. pro ἀληθεύουσι.

Ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, verus: ab ἀληθής.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, veritas: ab eodem.

Ἀλήθω, molo: f. ήσω, perf. ἤληκα. Th. ἀλέω, molo.

Ἀληθῶς, et ἀληθινῶς, verè: adv. ab ἀληθής.

Ἀλήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, pauper, sine prædio: ex α et λήϊς vel λεία. Vel quasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, segetibus carens: à λήϊον.

Ἄληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incessabilis: ex α et λήγω.

Ἄληχος, ου, ὁ καὶ ἡ, communis, sortis non divisus: ex α et λαγχάνω, sortior.

Ἀληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis: q. d. irrequieta.

Ἀλήλεκα, molui: perf. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω: undè perf. pass. ἀλήλεσμαι, molitus sum: part. ἀληλεσμένος.

Ἀλήλημαι, pro ἄλημαι, ind. præs. Æol. pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, erro.

Ἀλήλιμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλιμμαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ; undè part. ἀληλιμμένος, pro ἠλιμμένος, unctus, et ἀλήλιπται pro ἤλιπται.

Ἀλήλιφα, unxi, pro ἤλιφα, Att. ab ἀλείφω.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio. Th. ἀλάομαι.

Ἀλήμεναι, congregari: præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· et hoc ab ἀλάομαι.

Ἄλημι, erro: ab ἀλέω.

Ἀλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, vagus, erro: ab ἀλάομαι.

Ἀλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

Ἄληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui capi nequit: ex α priv. et λαμβάνω.

Ἀλὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus: Th. ἄλις. Sed

Ἄλης, εντος, fluvii nomen.

Ἄληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. ἄλαστος, cujus erit memoria perpetua: ex α et λανθάνω.

Ἄληται, saliat: 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

Ἀλητεύω, f. σω, vagor: ab

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro: ab ἀλάομαι.

Ἀλθαία, ας, ἡ, Althæa, quædam mulier.

Ἀλθαίνω, et ἀλθέω, medeor: ab ἄλθω.

Ἄλθετο, sanata est: imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, sanor: Th. ἄλθω.

ἌΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, sano, augeo. Deducunt ab ἄλσω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἀλία, ας, ἡ, cœtus hominum: ab ἅλις.

Ἁλιαὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, per mare flans: ab ἅλς et ἄημι.

Ἁλιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, aquila marina: haliaetus; cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς et αἰετός.

Ἁλιάκμονα, acc. ab Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς et ἀκμὴ, incrementum.

Ἀλίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inevitabilis: ab α et λιάζω, jacio, devito, separo me: quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, congrego: q. ab ἅλις.

Ἀλίβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, altus.

Ἁλίβρεχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui à mari abluitur. Th. βρέχω.

ἉΛΙ'ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, similis, Angl. LIKE, ALIKE.

Ἁλιεία, ας, ἡ, piscatio, piscatus: ab ἁλιεὺς, piscator.

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui mari tanquam septo quodam coërcetur: ab ἅλς et ἕρκος.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piscator: hinc ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, ars piscandi.

Ἁλιεύω, piscor, f. εύσω, perf. ἡλιευκα, ab ἅλς, mare.

Ἁλίζω, sale condio, conspergo: fut. ίσω. perf. ἥλικα. pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι· ab ἅλς, sal. Sed

Ἀλίζω, congrego, coacervo: q. ab ἅλις, affatim.

Ἁλιζώνων, gen. pl. Halizonum, nom. propr.

Ἁλιηχέα, marisonum: acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. Th. ἅλς et ἦχος.

Ἀλίθιος, ου, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis: ἀλιθίως, frustrà.

Ἀλίκος, Dor pro ἡλίκος, quantus.

Ἀλιμαζονῖς, nomen populi.

Ἀλίμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, importuosus. Th. λιμήν.

Ἁλιμήδη, ης, nomen mulieris, q. d. quæ curat mare: ex ἅλς et μῆδος.

Ἅλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, marinus, salsus. Est et frutex quidam sic dictus, quòd in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur et ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur; ab α et λιμός.

Ἁλιμυρήεις, έντος, ὁ καὶ ἡ, in mare cum sonitu fluens: ab ἅλς et μύρω.

Ἀλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo: ab ἀλίω.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum.

Ἀλινδοῦμαι, versor, pro καλινδοῦμαι, q. v.

Ἅλινος, ίνη, ινον, ex sale confectus: ex ἅλς.

Ἄλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit: ex α et λίνον.

ἌΛΙΞ, ικος, ἡ, alica: ἆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἧλιξ, coævus.

Ἁλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ου, marinus. Est et nom. propr. ab ἅλς, mare.

Ἁλιόκαυτος, Dor. pro ἡλιόκαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, sole tostus: ex ἥλιος et καίω.

Ἅλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic

Ἅλιος, ου, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol.*

Ἅλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *marinus:* item *vanus, inanis.*

Ἁλιοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui in mari alitur.* Th. τρέφω.

Ἁλιόω, *vanum reddo:* f. ώσω, perf. ωκα· ab ἅλις.

Ἁλίπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *marivagus:* ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.

Ἁλίπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mari natans:* ab ἅλς et πλέω.

Ἁλίπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mare olens:* ex ἅλς et πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *marinæ purpuræ colorem habens:* ab ἅλς et πορφύρα.

ἍΛΙΣ, adv. *satis, abundè, affatim, confertim.*

Ἁλὶς, ίδος, ἡ, *salsugo:* ab ἅλς.

Ἆλις, ιδος, ἁ, Dor. pro Ἦλις, *Elis,* urbs Peloponnesi.

ἉΛΙΣΤΕΏ, f. ήσω, perf. ηκα, *polluo, contamino.*

Ἁλίσγημα, ατος, τὸ, *pollutio:* ab ἀλισγέω.

ἉΛΙ'ΣΚΩ, vel Ἅλωμι, *capio, convinco, damno,* f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων, Att. ἑάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι. part. ἁλισκόμενος, η, ον. perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται.

ἍΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

Ἁλιτρεφέων, gen. pl. ab ἁλιτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui in mare versatur:* ab ἅλς et τρέφω.

ἉΛΙΤΕΏ, vel ἀλείτω, *pecco, delinquo:* f. ήσω. perf. ἠλίτηκα. a. 1. ἤλιτησα· hinc ἀλίτης, ου, ὁ, *peccator:* ab α et λιτή.

Ἀλίτῃ, *deliquerit:* a. 2. sub. ab ἀλιτέω.

Ἀλιτημένος, *qui violatus est, in quem peccatum est,* part. perf. pass. Ion. pro ἠλιτημένος· ab eod.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *peccator, peccatrix, inexorabilis:* ab eod.

Ἀλιτόμενος· vide ἠλιτόμενος.

Ἀλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, *offenderunt:* 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.

Ἀλιτόξενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in hospites peccat:* ab ἀλιτέω et ξένος.

Ἀλιτραίνεται, *malè agit:* 3. sing. præs. ind. pass. ab

Ἀλιτραίνω, *pecco.* Th. ἀλιτέω.

Ἁλιτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mari jactatus,* ab ἅλς et τρέπω.

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, *peccator:* dat. pl. ἀλιτροῖς· ab ἀλιτέω.

Ἁλίτρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in mari est attritus vel absumptus:* ab ἅλς et τρύω.

ἈΛΙ'Ω, *volvo:* f. ίσω. perf. ἥλικα.

Ἀλίως, adv. *frustrà:* ab ἅλιος.

Ἀλκὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀλκὴ, *robur:* hinc

Ἀλκάεις, εντος, et contractè ᾶντος, Dor. pro ἀλκήεις, *strenuus.*

Ἀλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἀλκαία, ας, ἡ, *cauda leonis.*

Ἀλκαΐδης, ου, ὁ, ὁ τοῦ Ἀλκαίου παῖς.

Ἀλκαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Alcaicus,* nomen viri.

Ἀλκαίοιο, gen. Ion. pro Ἀλκαίου· ab Ἄλκαιος, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἄλκανδρος, ου, ὁ, *Alcander:* nom. propr.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, *tutamen:* ab ἀλκή.

Ἀλκείδαο, gen. Æol. ab Ἀλκείδης, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

Ἀλκέω, ῶ, f. ήσω, *arceo, auxilior:* ab

ἈΛΚΗ', ῆς, ἡ, *robur, vires, auxilium.*

Ἄλκηστις, ιδος, *Alcestis,* nom. mulieris.

Ἀλκὶ, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκός.

ἈΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, *anchusæ species,* herba.

Ἄλκιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robustus, fortis:* ab ἀλκή.

Ἀλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab Ἀλκμαίων, ονος, ὁ, τοῦ Ἀμφιαράου υἱὸς, *filius Amphiarai.*

Ἀλκμήνη, *Alcmene,* nomen fœminæ: q. d. *robur Lunæ.*

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, *defensor, propugnator;* acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.

Ἀλκυόνη, ης, ἡ, *Alcyone,* nom. mulieris.

Ἄλκω, et ἀλάλκω, *arceo,* f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, et ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

ἈΛΛΑ', *sed:* ἀλλ' pro ἀλλὰ, et pro ἄλλα. ἀλλάγε, *at certè, sed tamen.*

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio.* Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλάγμα, ατος, τὸ, idem, et ab eod.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἁ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, *mutua cædes:* ab ἀλλήλων et φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· et acc. sing. pro ἄλλην ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit lucanicas, fartor:* ex ἀλλᾶς et ποιέω.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, *qui farcimina vendit:* ex iisd.

Ἀλλάξαιτο, *permutaret,* a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι. a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἀλλᾶς, άντος, ὁ, *lucanica, botulus.* Hinc

ἈΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. *muto:* ab ἄλλος. f. ξω. perf. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἀλλάττα, *reliqua,* pro ἄλλα ἅττα.

Ἀλλαχοῦ, et ἀλλαχῇ, *alibi:* ἀλλαχόθεν, *aliunde:* ab ἄλλος

Ἀλλάων, *aliorum,* gen. Æol. pro ἄλλων ab ἄλλος.

Ἀλλέγον, pro ἀνάλεγον, et hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.

Ἀλλέες, *congregati,* Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

Ἀλλέξαι, Poët. et metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.

Ἄλλῃ, adv. *aliter.* ἄλλα, *ea, alia.* ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, *mutatio:* ve figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, *allegoricus* ab eod.

Ἀλληγορούμενα, ῶν, τὰ, *per qu* - *aliud præfiguratur,* præs. par pass. ab ἀλληγορέω· quod c ἄλλος et ἀγορέω, vel potii ἀγορεύω.

Ἄλληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Æol. pr ἄληκτος.

Ἀλλήλησι, *inter se,* dat. pl. Io pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλω Ἀλλήλοιιν, dat. dual. Poë pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλούια, *Allelujah,* i. e. *la date Dominum.*

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ, Ion. p ἀλληλοφαγία, *mutua depast* à φάγομαι.

Ἀλλήλων, g. pl. caret nom. triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, acc. ἀλλήλους, ας, α, *per in cem, mutuò, alius alium.* 'I ἄλλος.

Ἀλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *alie gena:* q. d. ἐξ ἄλλου γένους, *aliâ gente.*

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui diversæ linguæ:* ab ἄλλος γλῶσσα.

Ἀλλόγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aliis c nitus:* ab ἄλλος et γινώσκω

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, *extraneus, a*

[illegible]: ab ἄλλος et δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ vel γῆ, et πέδον.

Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, formam mutatam habens: ab ἄλλος et εἶδος.

Ἀλλόθεν, aliundè: adv. ἄλλοθεν ἄλλος, aliundè alius. ἄλλοθι, alibi, et ἄλλοθε.

Ἀλλόθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, aliâ linguâ utens: ab ἄλλος et θρόος, vox.

Ἀλλοία, ας, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, α, ον, diversus: ab ἄλλος.

Ἀλλόκα, Dor. pro ἄλλοτε, alias.

Ἀλλόκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, monstrosus: q. ἀλλότοκος.

ἉΛΛΟΜΑΙ, salio: imperf. ἡλλόμην, ου, ετο. f. m. ἀλοῦμαι. a. 1. ἡλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. MALT, et Lat. salio, aspiratione in s versâ.

Ἀλλοπάθεια, ας, ἡ, aliorum passio.

Ἀλλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, velox.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, mutabilis, nunc huic nunc illi adhærens, epithet. Martis: voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, et ἄλλος.

ἌΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, ALIUS, a, ud.

Ἄλλοσε, adv. aliò, aliorsum.

Ἄλλοτε, adv. aliàs, interdum.

Ἀλλότριος, Æol. pro ἀλλότερος.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, curiosus hospes alienæ domûs, alienarum rerum inspector: ex ἀλλότριος et ἐπισκέπτομαι.

Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo: ab ἀλλότριος et φθόνος.

Ἀλλότριος, α, ον, alienus. Th. ἄλλος.

Ἀλλοτριοφρονέω, adversus aliquem sentio, diversarum partium sum.

Ἀλλοφάσσω, turbor animo: ab ἄλλο et φάω, dico.

Ἀλλοφρονέω, mente alienatus, amens: ab ἄλλος et φρονέω.

Ἀλλοφυλισμὸς, ου, ὁ, ritus alienigenarum.

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienigenus ἐξ ἄλλου φύλου, ex aliâ gente.

Ἀλλόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est alienâ linguâ.

Ἀλλυδὶς, aliorsum, Poët. pro ἀλλαχοῦ, adv. ab ἄλλος.

Ἀλλύεσκε, Poët. et Ion. pro ἔλυε, resolvebat; imperf. act. ab ἀλλύω, Poet. pro ἀναλύω.

Ἄλλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἄλυτος.

[illegible], per ectasin pro ἄλ[illegible].

Ἄλλως, adv. aliter, temerè, inconsultò: ab ἄλλος.

Ἄλματι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, saltus: ab ἅλλομαι.

Ἄλμενος, per Sync. pro ἀλλόμενος, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἅλλομαι.

Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo: ab ἅλς, sal.

Ἁλμυρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, salsus. Th. ἅλς, sal. Hinc fortassè fluxerunt, ADMIRAL, Almirante, &c.

Ἅλξ, κὸς, ἡ, idem quod ἀλκή.

Ἀλοηθεὶς, tritus, a. 1. part. pass. ab

ἈΛΟΑ'Ω, trituro, comminuo, f. ήσω, et άσω. perf. ηκα. ἀλοῶντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. Dicitur et ἀλοιάω. Ab ἅλως: in areâ enim fit trituratio.

Ἀλογέω, ῶ, aspernor, contemno, fut. ήσω. perf. ηκα. ex α et λόγος.

Ἀλογίη, ης, ἡ, contemptio: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, rationis expers. Hinc ἀλογίστως, inconsideratè: ex α et λόγος.

Ἄλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

ἈΛΟ'Η, ης, ἡ, aloë, herba.

Ἀλοητὸς, ου, ὁ, tempus triturandi, tritura.

Ἀλόθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλοίᾳ, pulsabat, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.

Ἁλοίην, captus sim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἅλωμι.

Ἀλοίμαν, Dor. pro ἡλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.

Ἀλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, quod ab ἀλείφω.

Ἁλόντι, capti, a. 2. part. act. dual. ab ἁλοὺς.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem quod Αὖλαξ, q. v.

Ἆλος, Dor. pro ἧλος, clavus.

Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. Thetidis: fit ab ἅλς, mare: unde ἁλοσύνος, ἁλοσύνη, et, per pleonasm. τοῦ δ, ἁλοσύδνη.

Ἁλουργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, purpureus.

Ἁλοὺς, όντος, όντι, captus: a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.

Ἄλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine cristâ. Th. λόφος.

Ἄλοχος, ου, ἡ, uxor; dat. ἀλόχῳ. ex α pro ἅμα, et λέχος.

Ἀλόω, erra, 2. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poet. ἀλόω.

Ἀλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.

Ἄλπεσι, Alpes, montes, dat. pl. Ἄλπεις.

Ἄλπνιστος, vel, ut alii leg. Ἄλπιστος, quod à θάλπω, foveo: hinc θαλπνίων, θάλπνιστος, et, sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, jucundissimus. Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, et, sublato θ, ἄλπιστος, suavissimus.

ἍΛΣ, ἁλὸς, ὁ, sal: Angl. SALT.

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ab ἅλς, vel ab ἅλλομαι.

Ἄλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, ubi stirpes ἅλλονται ita saltus Latinis. Hinc

Ἀλσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, frondosus, nemorosus.

Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, agilis. Th. ἅλλομαι.

Ἆλτο, saliit, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, et Ion. ἆλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro aspirato.

ἈΛΥ'Η, ης, ἡ, lignum cui infigitur stiva: qu. ab α et λύω.

Ἁλυκὸς, ἡ, ὸν, salsus. Th. ἅλς, sal.

Ἀλυκτάζω, metuo, anxius sum. Th. ἀλύω.

Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, indissolubilis pedica. ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἀλύσκω, vito, f. ξω. Th. ἀλέω.

Ἀλύουσ', pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω.

Ἄλυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolorum expers, comp. ἀλυπότερος, ex α priv. et λύπη.

Ἄλυς, υος, ὁ ϗ ἡ, anxietas mentis: ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, viribus destituor, dolore afficior, ἀλύω σθένει.

Ἀλυσθμαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω et ἀσθμαίνω.

Ἅλυσις, εως, ἡ, catena: q. ἄλυτος.

Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, qui non solvit vectigalia.

Ἀλυσκάζοντι, fugienti: dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀλέω.

Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, anxietas: ab ἀλύω.

Ἀλύσσω, anxius sum: ab ἀλύω.

Ἀλυσκαίνω, imbecillus sum: ab ἀλύω.

Ἀλύτης, ου, ὁ, lictor: ab ἄλυσις.

*Ἄλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insolutus, insolubilis :* ex α et λύω.

*Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebrâ oscitatione :* q. ab ἀλύω.

'ΑΛΥ'Ω, f. σω, *animo sum inquieto :* ab α et λύω q. ἀλύω sit, λύσιν τῶν κακῶν ȣχ εὑρίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor.*

"ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc

'Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio :* f. ήσω, et ίσω. a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.

'Ἀλφαῖος, ȣ, ὁ, *Alphæus,* nom. viri propr. ab Hebr. אלף, *dux.*

"Ἀλφειος, ȣ, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt 'Ἀλφειὸς, ȣ̃.

'Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos *inveniunt,* à quibus munera accipiunt, *boves* potissimum : ab ἀλφέω.

'Ἀλφηστῆσιν, Ion. pro ἀλφησταῖς. ἀλφηστὴς, ȣ̃, ὁ, *inventor :* ab ἀλφέω. Th. ἄλφω.

"ΑΛΦΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, *farina :* forsan ab ἄλφω.

'Ἀλφὸς, ἡ, ὸν, *albus.* ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ :* ergo ab ἀλφὸς, *albus.*

"Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηστής.

'Ἀλῶ, aor. 1. sub. ab ἁλίσκω.

'Ἀλωὰ, Dor. pro ἀλωὴ, ῆς, ἡ, *area, locus vitibus et arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, segetes.* ἀλωάων, gen. plur. Æol. ἀλωὰς, acc. Th. ἅλως.

'Ἀλωὰς, άδος, ἡ, *arealis.* Th. ἅλως.

'Ἀλώη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, *captus sit, caperetur ;* a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

'Ἀλωῆος, *Aloei,* gen. ab 'Ἀλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.

"Ἁλῶναι, *capere,* seu *capiaris :* a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

"Ἅλωκα, *captus sum,* perf. act. Ion. pro ἥλωκα. Att. ἑάλωκα· ab ἁλίσκω.

"Ἅλωμι· vide 'Ἁλίσκω.

"Ἅλων, ωνος, ἡ, *area, in quâ trituratur frumentum.* Th. ἅλως.

'Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

'ΑΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *VULPES:* ab ἀλῶ et ὤψ, à *fallendis oculis :* vel ab ἀλῶ et παίζω. ἀλωπέκιον, ȣ, τὸ, *vulpecula.* ἀλωπεκὴ, ῆς, ἡ, *vulpina pellis.* ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, *catulus vulpis.* ἀλωπεκίζω, *fraudulentèr ago.* ἀλωπεκικὸς, ȣ̃, ὁ, *fraudulentus, astutus.* ἀλωπεκία, ας, ἡ, *defluvium capillorum.*

"ΑΛΩΣ, ω, ἡ, *area :* ab ἅλω, seu ἀλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων συνάθροισιν. Item *circulus et corona siderum.* Hinc ἀλωεὺς, έως, ὁ, *qui in areâ frumentum terit.*

'Ἁλώσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui capi vel expugnari potest.*

"Ἅλωσις, εως, ἡ, *captura.* Th. ἁλίσκω.

'Ἁλωσομένης, *expugnandæ,* f. 1. part. med. f. g.

'Ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, *captus :* ab ἁλίσκω.

'Ἀλώω, pro ἀλῶ q. v.

"Ἀμ, ex ἀμφὶ, *circa :* ἄμ' pro ἅμα.

"Ἅμα, adv. *unà cum :* à עם *hiam, cum :* ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἁμᾶ, Dor. pro ὁμῶ.

'Ἀμάζονες, όνων, αἱ, *Amazones :* ex α et μαζός.

'Ἀμαθαίνω, *indoctus sum :* ab α et μανθάνω.

'Ἀμάθεια, ας, ἡ, *ignorantia.*

'Ἀμαθέστατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, superl. ab

'Ἀμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus :* ex α et μανθάνω.

'Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής. 'Ἀμαθεὶ, adv. *indoctè.* 'Ἀμαθῶς, *stultè.*

'Ἀμαθία, ας, ἡ, *ignorantia.*

'Ἀμαθόεις, εσσα, εν, *arenosus ;* Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

"Ἄμαθος, ȣ, ἡ, *arena.*

'Ἀμαθύνω, εις, ει, *in pulverem redigo,* præs. ind. ab ἄμαθος.

'ΑΜΑΙΜΑ'ΚΕΤΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indomitus :* ἀμαιμακέτοιο, pro ȣ, gen. Ion. Ex α intensivo et μαιμάω vel ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus :* ex μῆκος, Dor. μᾶκος, *longitudo.*

'Ἀμαιμακετία, ας, ἡ, *durities, magnitudo animi.*

'ΑΜΑΛΔΥ'ΝΩ, *corrumpo, consumo :* ut molle : ab ἀμαλός. aliquando *demolior :* q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλός.

'ΑΜΑ'ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur : forsan ab ἀμαλθεύω, *alo, nutrio.*

"ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, *manipulus :* hinc

'Ἀμαλλεύω, *in manipulos colligo.*

'Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, ȣ, ὁ, *manipulorum ligator :* ab ἄμαλλα et δέω.

'ΑΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mollis, tener :* pro ἁπαλὸς, π mutato in μ. Æol.

'ΑΜΑ'ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

'Ἀμᾶν, *metere,* præs. inf. verbi ἀμάω.

'ΑΜΑΝΙ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *fungus,* vel fungi species.

"ΑΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus :* quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ,* circa quem hæc agitur : vel dicitur, ἐκ τȣ̃ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc

'Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, *plaustellum :* ab ἅμαξα.

'Ἀμαξιτὸς, ȣ̃, ἡ, *via vehicularis.* ἀμαξεύω, *plaustris transeo.*

'Ἀμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, *plaustra fabricor :* ab ἅμαξα et πήγνυμι.

'Ἅμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

'ΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *aquæ ductus, cloaca :* q. ab ἅμα et ῥέω· vel ab ἄμη et αἴρω· ligone enim fiunt sulci : vel ab חמר hamar, *fovea.*

'ΑΜΑ'ΡΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, *amaracus,* herbæ species.

'Ἀμαράντινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non marcescens :* à μαραίνω 'Ἀμάραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

'ΑΜΑΡΤΑ'ΝΩ, *aberro, pecco :* f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α et μάρπτω, *consequor, attingo scopum.* ἅμαρτεν, a. 2. Ion. ἁμάρτη, sub. ἁμαρτὼν, part. derivatur fortè à מרה mara, *rebellare.*

'Ἀμαρτὰς, άδος, ἡ, *peccatum :* à præcedente.

'Ἀμαρτῆ, *simul :* ut ὁμαρτῆ adv.

'Ἁμαρτῆσιν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.

'Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, *peccatum* ab ἁμαρτάνω.

'Ἁμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

'Ἁμαρτία, ας, ἡ, *peccatum :* item *victima pro peccato :* ab ἁμαρτάνω.

'Ἁμαρτίνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus mens est prava :* ex ἁμαρτάνω νόος.

'Ἁμαρτοεπὴς, ὁ ϗ ἡ, *qui dicendo peccat,* aut *decipit :* ab ἁμαρτάνω et ἔπω.

'Ἁμαρτόεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

'Ἀμάρτυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *testimonii expers :* ex α et μάρτυς.

'Ἁμαρτωλὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *peccator et peccatrix :* ab ἁμαρτάνω.

'Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, et 'Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, *micans fulgor.* Al

'ΑΜΑΡΥ'ΣΣΩ, *splendeo, fulgeo*: f. ξω, perf. χα. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. qu. ex α intensiv. et αὐγέω.

'Αμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

'Αμάσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1. part. act. ab ἀμάω, a. 1. ἤμησα.

'Αμάστης et ἄμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immansus*: ex α et μασάομαι, *manduco*.

'Αμᾶσθαι, *metere*, præs. inf. m. ab ἀμάω.

'Αματροχία, ας, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. *rotarum concursus*: hinc ἁματροχάω, *simul curro*: ab ἅμα, vel ἅρμα, et τρέχω.

'Αμαυρωθείη, *intereat*, a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, *obfusco*. Th. ἀμαυρός

'ΑΜΑΥΡΟ'Σ, ου, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: qu. ab α et μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan *Maurus*, A MOOR.

'Αμαυρόω, ῶ, f. ώσω, *offusco*, *obscuro*, à præc.

'Αμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία: ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος.

'Αμαχητὶ, 'Αμαχεὶ, et 'Αμάχως, *sine prælio*, adv. et ῎Αμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienus à pugnâ*, vel *inexpugnabilis*, *impossibilis*, superl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι.

'ΑΜΑ'Ω, ῶ, *meto*, f. ήσω, perf. ἤμηκα, forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.

'Αμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν.

'Αμβαίη, pro ἀναβαίη.

'Αμβαλε, Dor. et Æol. pro ἀνάβαλε, a. 2. imperat. m. v. ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

'Αμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo*, *procrastino*.

'Αμβᾶσι, Poët. et Dor. pro ἀμβῆσι, per Syncop. pro ἀνάβησι, et hoc pro ἀναβιβάσει, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, *ascendere facio*, *impono* in. Thema βαίνω, quod sæpe apud poëtas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.

'Αμβάσῃ, *ascendes*, f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβασις, et ἀμβάσις, pro ἀνάβασις, et ἀναβατης, Poët. ab ἀναβαίνω.

'ΑΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ*, *crepido*: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. vel אבן *lapis*.

'ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, *olla*, *calix*.

'Αμβολάδην, *interruptè*, pro ἀναβολάδην, et 'Αμβολάδην, pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω, *remoror*.

'Αμβλυγώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obtusum angulum habens*.

'Αμβλύνω, f. υνῶ, *obtundo*.

'ΑΜΒΛΥ'Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, *obtusus*, *hebes*: hinc ἀμβλόω, *hebeto*, *abortivum pario*. ἀμβλύνω, *obtundo*. Unde forsan Angl. BLUNT. ἀμβλυώττω, *cæcutio*, *caligo*. ἀμβλυωγμὸς, ῦ, ὁ, *hebetudo visûs*. ἀμβλίσκω, *abortiri facio*.

'Αμβλωθῇ, *abortiatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

'Αμβλωθρίδιον, ου, τὸ, *abortivus partus*. ῎Αμβλωσις, εως, ἡ, *abortus*: ab ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

'Αμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην.

'Αμβολάδην, Ion. et Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω.

'Αμβολὰς, άδος, ἡ, *terra egesta*, vel *aggesta*: ab ἀναβάλλω.

'Αμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium*: Poët. Sync. pro ἀναβολή.

'Αμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, *dilator operum*: ab ἀναβάλλομαι et ἔργον.

'Αμβρόσιος, ία, ον, *immortalis*. ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum*. ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α et βροτός.

'Αμβροτέω, ῶ, f. ήσω, *aberro*, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη, *nox*.

῎Αμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immortalis*: pro ἄβροτος.

'Αμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad* vel *super altaria*: à βωμός.

῎ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo*: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω.

'Αμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edito clamore*, ab ἀναβοάω. Th. βοάω.

'Αμὲ, Dor. pro ἡμὶ, acc. sing. ab ἐγώ.

'Αμέγαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immensus*: ab α idem quod σὺν et μέγας. Aliquando signif. *invidiâ carens*: et sic ab α et μεγαίρω.

'Αμέθυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Amethystus*: nomen gemmæ: ex α et μεθύω.

'Αμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, et tunc τὸ α longum; aliàs Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

'ΑΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto*, *permuto*, *alterno*, *vices reddo*, *succedo*, *prætereo*, perf. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι, perf. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. perf. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus*, *alternus*. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶν, et ἀμοιβηδὶν, *vicissim*, *alternis vicibus*.

'Αμειδὴς, έος, et 'Αμείδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tristis*, *tetricus*: ab α et μειδάω.

'Αμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *asper*, *durus*: ex α et μειλίσσω.

'Αμείλιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis*: idem quod ἀμείλικτος· ex α et μείλιχος, *blandus*.

'Αμείνων, ὁ ϗ ἡ, καὶ τὸ ἄμεινον, ονος, *melior*, *commodior*, *aptior*, *potior*, acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

'Αμείρω, *privo aliquem portione*: ex α et μείρω.

'Αμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a 1. ind. pass. ἀμείψεται, *transierit*, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω.

'Αμέλγεις, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges*, 2. sing. præs. ind. act. verbi ἀμέλγω.

'ΑΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, perf. ἤμελχα, *mulgeo*, *fructus immaturè carpo*. Hinc Angl. TO MILK.

'Αμέλει, *ne cura*, *ne sis solicitus*, imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. et significat *certè*, *nimirum*, *utique*: ex α et μέλει.

'Αμέλεια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α et μέλει.

'Αμελέω, ῶ, *negligo*, f. ήσω, perf. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα. ἀμελῶσιν, 3. pl. sub. ἀμελοῦντος, gen. sing. part. præs. ἀμεληµένος, Ion. pro ἠμελημένος, perf. part. pass. verbi ἀμελέω.

'Αμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens*.

'Αμέλξῃς, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.

῎Αμελξις, εως, ἡ, *mulctio*: ab ἀμέλγω.

'Αμελῶς, adv. *indiligentèr*, *negligentèr*, *contemptim*.

῎Αμεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*: hinc ἀμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv et μέμφομαι.

'Αμένας, Dor. pro 'Αμένης, ου, ὁ, nom. fluvii.

'Αμενηνὸς, ἡ, ὸν, *debilis*, *qui citò deficit*: ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω, *debilito*.

'Αμενὴς, έος, ὁ, *imbecillis*, *evanidus*, *debilis*.

'Αμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*.

'Αμέραισι, *in diebus*, *interdiu*, Poët. et Dor. pro ἡμέραις.

'ΑΜΕ'ΡΓΩ, *premo*, *exsugo*, *propriè ex oleis amurcam exprimo*.

'Αμέρδω, *privo*, *excæco*; item *obscuro*, *obtundo*: imperf. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α et μέρδω. 'Αμερθῇς, a. 1. pass. sub.

'Αμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *individuus*,

indivisus, partes non habens. Ex α priv. et μέρος, *pars.*

Ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, *securus sum, animo sum libero;* ab ἀμέριμνος.

Ἀμεριμνησία, ας, ἡ, *securitas.*

Ἀμεριμνία, ίας, ἡ, idem.

Ἀμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *securus:* ex α et μέριμνα, *cura.*

Ἀμερίμνως, adv. *securè.*

Ἅμερος, Dor. pro ἥμερος, *mitis, mansuetus.*

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, *aliquem portione suâ privo.* Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι aut regularitèr ab ἀμέρδω, *privo.*

Ἀμέρσης, 2. sing. a. 1. sub. ab eodem.

Ἀμερώσας, Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.

Ἅμες, Dor. pro ἡμεῖς, *nos.*

Ἀμετάθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immutabilis.* ἀμετάθετον, ου, τὸ, *immutabilitas:* Ex α, μετὰ, et τίθημι.

Ἀμετακίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immotus:* ex α, μετὰ, et κινέω.

Ἀμεταμέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cujus nos non pœnitet:* ex α et μεταμέλομαι.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *resipiscere nesciens:* ex α et μετανοέω.

Ἀμετάπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nulla persuasione mutabilis.*

Ἀμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, *nostra.*

Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensa:* ex α et μέτρον.

Ἀμετροεπὴς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *sine modo loquax:* ab α, μέτρον, et ἔπω.

Ἄμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immensus:* ex α et μέτρον.

Ἀμευσίπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gressus alternans:* ex ἀμεύω, *muto,* et πόρος.

ἈΜΕΥ'Ω, *vado, transeo, muto, vinco:* qu. ab ἅμα ἴω, *simul eo.*

Ἄμη, ης, ἡ, *falx;* item *ligo.* ab ἀμάω.

Ἀμὴν, *verè:* ἀμὴν ἀμὴν, *verissimè.* Hebr. אמן, *veritas.*

Ἀμήνιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers iræ.* Th. μῆνις.

Ἀμήρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *colo non deductus, qui nequit evolvi, infinitus;* ex α priv. et μηρύω, *revolvo.*

ἌΜΗΣ, ου, et ητος, ὁ, *placentæ genus lacteæ.*

Ἀμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. ab ἀμάω.

Ἀμητὴρ, ῆρος, ὁ, *messor:* ab ἀμάω.

Ἀμητὸς, ῦ, ὁ, *messis arista:* et ἄμητος, *messis tempus:* ab eod.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre:* ex ἀ et μήτηρ.

Ἀμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, η, ον, *minimè cautus, perplexus.*

Ἀμηχανέω, ῶ, f. ήσω, *inopiâ consilii laboro:* item simpliciter, *indigeo.* ἀμηχανέουσι χρήματος, Herod Undè

Ἀμηχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *inops consilii, anxius:* ex α priv. et μηχανὴ, *consilium.*

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, *difficultas:* ex α et μηχανή.

Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cui nullum suppetit artificium seu adminiculum quod capit.* Ex α priv. et μηχάνη, *machina.*

ἈΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis nomen.

Ἀμίαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impollutus:* ex α et μιαίνω.

Ἀμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ου, ὁ, *semideus.*

Ἀμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

ἈΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen.* Inde ἁμιλλάομαι, *certo:* inf. præs. ἁμιλλᾶσθαι.

Ἀμῖν, Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμιναδαῦ, nom. viri indecl. *populi princeps.*

Ἀμιναῖος, α, ον, *Aminæus;* ἀμιναῖα, *dolium vino Aminæo repletum.*

Ἀμιξία χρημάτων, *ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia.* q. d. *rerum non mixtio.*

ἈΜΙ'Σ, ίδος, ἡ, *matula.*

Ἀμισθὶ, adv. *sine mercede, gratis.*

Ἀμίσθωτος, ου, *non mercede conductus.*

Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *spoliatus mitrâ ac tunicâ:* ex α, μίτρα, et χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, *inaccessus:* ex ἄμικτος, et ἅλς, *mare:* alii reddunt ἀπρόσμικτος, *quia impetuosus est.* alii qu. ὁμιχλώδη, *nebulosum.*

Ἀμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *pœniteam.*

Ἄμμας, Æol. pro ἡμᾶς.

Ἅμματα, *nexus:* pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.

Ἄμμε, *nos:* acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμᾶς, et in dual. Dor. et Æol. pro νῶϊ, νῶ.

Ἀμμέγα, Poët. ἀνὰ μέγα, *permagnum.*

Ἀμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.

Ἄμμεναι, *satiatum esse:* inf. ex ἄω, ἄειν, ἄμεναι, Dor. seu Ion. et, exempto ι, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.

Ἀμμένομεν, *expectamus:* Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.

Ἄμμενος, ου, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *sedens.* Sed fortasse ἅμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἅμμες, et com. ἡμεῖς.

Ἄμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio.*

Ἀμμέων, Æol. pro ἡμῶν.

Ἄμμι, ιως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: et

Ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol.

Ἄμμιγα, *simul:* qu. ἀνάμιγα, Poët.

Ἀμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim:* adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι.

Ἄμμιν, seu ἄμμι, *nobis:* dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

ἈΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, *minium.*

Ἄμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expers, infelix:* pro ἄμορος· ex α et μόρος.

Ἄμμος, ου, ἡ, *arena.* à ψάμμος.

Ἀμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenosus, sabulosus.*

Ἄμμων, ωνος, ὁ, *Hammon.* Ἄμμον, Æol. ἡμῶν.

Ἀμμώνιος, ου, ὁ, *Ammonius.*

ἈΜΝΑΜΟΣ, ου, ὁ, *nepos.*

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, *immemor* Dor. pro ἀμνήμων.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, idem quo ἀμνή.

Ἀμνάσει, Dor. Sync. pro ἀνα μνήσει, 3. sing. fut. 1. verb ἀναμιμνήσκω.

Ἄμναστος, Dor. pro ἄμνηστος, ὁ καὶ ἡ, *ignotus, obscurus:* ex et μνάομαι.

Ἀμνεῖος, εία, εῖον, *agninus, a,* Th. ἀμνός.

Ἀμνὴ, ῆς, ἡ, *agna:* ab ἀμνός.

Ἀμνήμονα, *immemorem:* ac ab ἀμνήμων, ὁ καὶ ἡ. ex α μνάομαι.

Ἀμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύ f. ήσω, et εύσω, *obliviscor.*

Ἀμνησικακέω, *injurias obliv cor.*

Ἀμνησικάκως, adv. *sine injur rum memoriâ.*

Ἀμνήστευτα, *non initis sponsa bus:* adv. ex α et μνάομ *ambio.*

Ἀμνήστευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *innupt*

Ἀμνηστεύτως, adv. *non ducen uxorem.*

Ἀμνηστία, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*: à μνάομαι, *memoro*.

ΑΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, *membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem*: qu. ab αἷμα.

Ἀμνὶς, ίδος, ἡ, *agnicula*: Dim. ab

ΑΜΝΟΣ, οῦ, ὁ, *agnus*: qu. ab α et μένος, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, ου, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens*. Hinc ἀμνοφόρως, Dor. pro ἀμνοφόρους, acc. pl. ex ἀμνὸς et φέρω.

Ἀμογητὶ, *sine labore*: adv. ab α et μογέω, *laboro*.

Ἀμόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indefessus*.

Ἀμόθεν, *aliunde*: adv. ab ἀμός.

Ἀμοιβαδὶς, *alternatim*: adv. ab ἀμείβω.

Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alternus*.

Ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, *retributio, mutatio*: ab eod.

Ἀμοιβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *mutuus*: ab ἀμείβω. ἀμοιβοὶ, *auxiliarii*.

Ἀμοιρέω, ῶ, f. ήσω, *careo*: a seq.

Ἄμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parte carens*: ex α et μοῖρα.

Ἀμολγαίη, *lactea*: ab ἀμέλγω.

Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, *mulctra, mulctrale*. ἀμόλγιον, idem. Th. ἀμέλγω.

Ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur*.

Ἀμὸν, Dor. pro ἡμέτερον.

ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta*.

ΑΜΟΡΒΟΣ, ὴ, ὸν, *obscurus*: qu. ἄμορφος: item, *comes, assecla*: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor*, ἀμορβαῖος, et ἀμορβῖος, *tenebrosus*.

Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est et insula: Ἀμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA*: ab ἀμέργω.

Ἄμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, vide supra ἄμμορος.

Ἄμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *informis, deformis*: ex α et μορφή.

ΑΜΟΣ, οῦ, ὁ, *unus, aliquis*, Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἡμός.

Ἆμος, pro ἦμος, *quando*.

Ἄμοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inexplebilis*: ex α et μόνος· hinc ἄμοτον, *insatiabiliter*: adv.

Ἄμουσος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inelegans*: à μοῦσα.

Ἄμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *labore carens*: à μόχθος.

Ἀμπαιωνίσαι, Poët. pro ἀναπαιωνίσαι, aor. 1. inf. verbi ἀναπαιωνίζω, *Pæana recanto*, quod ex ἀνὰ et Παιάν.

Ἄμπαλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *sortitio*, πάλος enim et κλῆρον significat. Th. πάλλω.

Ἀμπαλὼν, *cum quassâsset*: Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.

Ἄμπαυμα, *solatium*, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quiesco*. Sic ἄμπαυσις.

Ἀμπαύσασθε, *requiescite*, 2. pl. a 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος, Ion. *ad quiescendum factus*: ab ἀναπαύω.

Ἀμπέδιον, *per campum*, adv. Poët. pro ἀνὰ et πέδιον.

Ἀμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part ex ἀναπείρω, *transeo, transfodio*. Th. πείρω.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum*, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum, vinea*; Poët. pro ἀμπελών.

Ἀμπέλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *viteus, vinealis*; ab ἄμπελος.

Ἀμπελιὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, *vitibus consitus ager, vinea*.

Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus*: ab ἄμπελος.

ΑΜΠΕΛΟΣ, ου, ἡ, *vitis, vinea*: qu. ab ἅμα et πηλὸς, Ion. pro οἶνος. Ἀμπέλως, Dor. pro ἀμπέλους, acc. pl.

Ἀμπελουργία, ας, ἡ, *vineæ cultura, putatio vitium*; ab

Ἀμπελουργὸς, οῦ, ὁ, *vinitor*: ex ἄμπελος et ἔργον.

Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinea*. Th. ἄμπελος.

Ἀμπέμψας, *remisisti*, Poët. pro ἀνέπεμψας, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

Ἀμπεπαλὼν, *sursum vibrans*, a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλὼν, et inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

Ἀμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando, explico, aperio*: ab ἀνὰ, et πιτάω, άζω, et πετάννυμι.

Ἀμπέχομαι, *induor*, Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

Ἀμπέχονον, ου, τὸ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, *circumdo*: ex ἀμφὶ et ἔχω.

Ἀμπηδάω, *subsilio, sursum salio*, pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.

Ἀμπισχεῖν, *induere*, præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.

Ἀμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, *erratum*. Th. πλάζω.

Ἀμπλακὼν, *qui erravit*, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco, delinquo*, f. ήσω. Th. πλάζω.

Ἀμπλίας, ου, nomen viri. Lat. *Amplias*.

Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, *respiratio*, Poët. pro ἀνάπνευμα· ut et ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω.

Ἀμπνέω, et ἀμπνείω, *respiro*, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνύνθη, *respiravit*: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω.

Ἀμπολεῖν, *animo volutare*, Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω, *verto, versor*.

Ἀμπόλιν, *per urbem*, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος.

ΑΜΠΡΟΝ, ου, τὸ, *funis quo boves trahuntur*.

Ἀμπτάμενα, *revolantia*, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκίδην, acc. ab Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, *Amphyci vel Ampyci filius*.

ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ vel ἡ, *reticulum muliebre*: qu. ab ἀμπέχω, *circumdo*.

Ἄμπωσις, εως, ἡ, *reciprocatio æstûs marini*, per Sync. pro ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Ἀμπωτίζω, f. ίσω, *resorbeo*: ab ἄμπωτις.

Ἄμπωτις, idemq. ἄμπωσις; q.v.

ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, ἡ, *amygdalus*: Hinc per Metathesin, Angl. ALMOND.

Ἄμυγμα, τος, τὸ, ἀμυγμὸς, οῦ, ὁ, *vellicatio, laniatio, scarificatio*: ab ἀμύσσω.

Ἄμυδις, Poët. seu Æol. pro ἅμα.

ΑΜΥΔΡΟΣ, ὰ, ὸν, *subobscurus*.

Ἄμυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humidus*. ab ἅμα et ὕδωρ.

Ἀμύητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non initiatus*: ab α et μυέω.

Ἀμυθᾶν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, άονος, nomen viri.

Ἀμύθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis*: ex α et μυθέομαι.

Ἀμύκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine mugitu, vacuus bubus*: ex α priv. et μυκάω, *mugio*.

Ἀμυκλαθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus*.

Ἀμυκλαΐσδεν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui*.

Ἄμυκος, ου, ὁ, *Amycus*, nom. propr.

Ἄμυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non molitus*:

ἀ μύλη. It. roboris species. ἄμυλον, τὸ, amylum.

'Αμύμονα, acc. sing. ab

'ΑΜΥ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμων vel ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μυγμῆς, h. e. derisione dignum: à μύζω, derideo: per Sync. τῦ γ, pro ἀμύγμων.

"Αμύνα, ης, ἡ, propulsatio injuriæ: et ἀμύνη, ης, ἡ, auxilium: ab ἀμύνω.

'Αμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1 inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνῦσι, Ion. pro ἀμυνῦσι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

'Αμύντας, ε, ὁ, Amyntas, nom. viri.

'Αμυντήριος, ίυ, ὁ ϗ ἡ, auxiliatorius.

'Αμύντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ. et ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator: sed 'Αμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

'ΑΜΥ'ΝΩ, f. υνῶ, auxilior, propello; arceor. perf. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνῦμαι. ἀμύνω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act.

'Αμύξεις, lacerabis, f. 1. verbi ἀμύσσω.

"Αμυξις, εως, ἡ, id. q. ἀμύγμα. q. v.

'ΑΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. perf. ἤμυχα, a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab αἷμα, qu. αἱμύσσω. Hinc

'Αμυχμὸς, ῦ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

'Αμυσὶ, adv. raptim, et sine respiratione: ab α et μύω.

"Αμυσις, ιδος, ἡ, poculi vel potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur; à μύω.

'Αμφ' pro ἀμφί.

'Αμφαγαπῶντες, præs. part pl. ab ἀμφαγαπάω, valdè diligo.

'Αμφαδὰ, ἀμφάδην, et ἀμφαδὸν, palàm, adv. pro ἀναφανδὸν, et ἀναφανδά· hinc

'Αμφάδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, manifestus. ἀμφαδίη, ης. ἀμφαδίην, manifestè, adv. Omnia à φαίνω.

"Αμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. ab

'Αμφαίνω, pro ἀναφαίνω, ostendo.

'Αμφάκης, Dor. pro ἀμφήκης, utrinque acutus.

"Αμφανε, Poët. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

'Αμφαξονέω, exorbito, cùm ἄξων currùs in utrumque latus vergit, et non rectè hæret.

'Αμφαράβιζον, circumstrepebant, imperf. Ion. ab ἀμφαραβίζω. ex ἀμφὶ et ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

'Αμφασίη, ης, ἡ, obmutescentia, Ion. et Poët. metri gratiâ, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non posse, stupor quo vox intercipitur: ex α et φημί.

'Αμφαυξις, ἡ, truncus abietis post ramos recisos.

'Αμφαφάασθαι, circumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι ab ἀμφὶ, circa, et ἀφάω, tango.

'Αμφιέπετο imperf. m. 3 sing. ind. ab ἀμφιέπομαι, faveo, orto. ἀμφίεπε, 3. sing. imperf. Ion. ab ἀμφιέπω, persequor. Th. ἕπω.

'Αμφικαλύπτον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. cooperiebant. ἀμφικάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

'Αμφικέαρη, circumtruncatus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

'Αμφικονήθη, consumpsit, 3 sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀμφινέομαι.

'Αμφίπω, et ἀμφιέπω, circumtracto, circunsisto; circa quidpiam versor et occupatus sum, foveo; persequor: Il. λ. ex ἀμφὶ et ἕπω.

'Αμφίεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀναφέρω.

'Αμφέστη, 1. sing. a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumsto. Th. ἵστημι.

'Αμφεφόβηθεν, utrinque in fugam conjecti sunt, a. 1. pass. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν. à φοβέομαι.

'Αμφέφυγες, evasisti, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th. φεύγω.

'Αμφέχυτο, pro ἀμφεκέχυτο, circumfusus erat, plus. perf. pass. Ion. ab ἀμφιχέω, a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

'Αμφήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκὴ, mucro: qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

'Αμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, undique tectus; ex ἀμφὶ et ἐρέφω.

'Αμφήριστος, ε, ὁ ϗ ἡ, anceps, controversus: ex ἀμφὶ et ἔρις, contentio, disceptatio.

'ΑΜΦΙ', præp. circa: cum gen. quoque de, propter, per; cum accus. circa, & circiter; cum dat. circum, circa, de, propter, contra.

'Αμφιάζομαι, et 'Αμφιάζω, induo, f. άσω. perf. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, indumentum, vestis: ab ἀμφιέννυμι.

'Αμφιάραος, ε, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius: undè et 'Οϊκλείδης, voc. à Pindaro.

'Αμφιαχυῖαν, acc. part. perf. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, circumsono.

'Αμφιβαίνω, circumeo, lustro, f. βήσομαι. perf. βέβηκα. ex ἀμφὶ et βαίνω.

'Αμφιβάλῃ, a. 2. sub. ἀμφιβαλῦ, a. 2. imperat. m. ex ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo: ex ἀμφὶ et βάλλω.

'Αμφιβὰς, a. 2. part. aot. ab ἀμφιβαίνω.

'Αμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, dissentio, disceptatio.

'Αμφίβασις, εως, ἡ, circuitio; acc. ἀμφίβασιν ex ἀμφιβαίνω.

'Αμφιβέβηκας, tueris: perf. ex ἀμφιβαίνω.

'Αμφίβιος, ε, ὁ ϗ ἡ, in terrâ et aquâ vivens; pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ et βίος, vita.

'Αμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum; ex ἀμφιβάλλω.

'Αμφιβληστρεύω, f. εύσω, reti capio: ab

'Αμφίβληστρον, ε, τὸ, rete piscatorium, verriculum: ex ἀμφὶ et βαλλω.

'Αμφιβόητος, ε, ὁ ϗ ἡ, circumsonus; ex ἀμφὶ et βοάω.

'Αμφιβολεὺς, έως, ὁ, piscator, Esa. xix. 1.

'Αμφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas: ex

'Αμφίβολος, ε, ὁ ϗ ἡ, ambiguus. ex ἀμφὶ et βάλλω.

'Αμφίβροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, circa hominem tegens undique: ex ἀμφὶ et βροτός.

'Αμφιγέγηθε, circum oblectatu est, 3. sing. perf. m. ab ἀμφιγηθέω. Th. γηθέω.

'Αμφιγνοέω, aliquâ ex parte cognosco, dubito, f. ήσω, perf. κα Ex ἀμφὶ et νόος, mens.

'Αμφιγυήεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, utroque pede claudus, Vulcani Epit ex ἀμφὶ et γυιός.

'Αμφίγυος, ε, ὁ ϗ ἡ, utrinque ac tus: ab ἀμφὶ et γυιὸς, vel γυ Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod p test utrinque lædere.

'Αμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphid mas, nomen propr. q. à δ μάζω.

'Αμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀ φιδάσυς, utrinque hirsutus. δασύς.

...perf. m. ἀμφιδέδαια, 3. sing. pl. perf. m. Ion. ex ἀμφὶ et δαίω, divido, convivor, ... comburo.

...αι, αἱ, catenæ, annu...: ex ἀμφὶ et δέω, ligo.

...ιος, ὁ ἡ, ambidexter, ... Th. δεξιά.

...γξαι, 2. sing. a. 1. pass. ... verbi ἀμφιδέρκομαι, cir... f. ξομαι. Th. δέρκω.

...ος, ὁ, postremus, ...: ab ἀμφὶ et δεύτερος.

...ω, circumvolo: ἀμφι... perf. pass. à δινέω.

...observare capiendi ... Th. δοκεύω.

...ος, ὁ ἡ, anceps: ἀμ... ambigo: à δόξα.

...ος, ὁ ἡ, undique ...: Pro eodem dicitur ... et ἀμφίδρυφος à ... lacero.

...ος, ὁ ἡ, quod u... inque potest δυσσέαι i. e. ...

...isdutus: a. 2. part. ... ab ἀμφιδύομαι. Th. δύομαι.

...indutus: perf. part. ... ab ἀμφιέννυμι.

...utrinque agitatus: ... pl. f. g. ab ἀμφίλισσος, ... ab ἑλίσσω, volvo. Th. ...

...vestio: f. ἕσω. perf. ... ἀμφίεσμαι, et ἠμφίεσμαι ... ἀμφὶ et ἕννυμι.

...gubernantes: præs. part. ex

...tracto, circa quidpiam ..., curo, persequor. ex ἀμφὶ et ἕπω.

...a. 1. m. part. ab ...

...3. sing. a. 1. sub. 'Αμ... Ion. pro ἠμφίεσμαι, perf. ind. pass ab ἀμφιέννυμι.

...ab ἱζάνω, adhæreo, ...sedeo: fut. ἕσω. Th. ...

...ος, ὁ ἡ, qui ... mari cingitur: ex ἀμφὶ et θάλασσα.

...ής, ὁ ἡ, circum...: item patrimus et ... Th. θάλλω.

...ον, τὸ, Amphitheatrum.

...ος, ὁ ἡ, qui utrinque ... potest: ab ἀμφὶ et τίθημι.

...f. θεύσομαι, circum...: à θέω, curro.

...ος, ὁ ἡ, domus quæ ... et posticas fores habet. Th. θύρα.

...3. sing. a. 1. sub. ... 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

'Αμφικαρής, έος, ὁ ἡ, utrinque ansatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κάρα.

'Αμφικεάσσας, circumscindens, dividens: a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας. vide ἀμφικεάζω.

'Αμφικλυστος, ου, ὁ ἡ, circumfluus: ἀμφοτέρωθεν κλυσθεὶς, ἢ κλυζόμενος.

'Αμφίκομος, ου, ὁ ἡ, latè comans, undique frondosus: ex ἀμφὶ et κόμη.

'Αμφικρέμαμαι, f. άσω, circumpendeo. Th. κρεμάω.

'Αμφικυλίσσαις, Æol. et Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. Th. κυλίω, f. ίσω, perf. ικα.

'Αμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum et utrinque ansatum: ex ἀμφὶ et κύπελλον δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungitur.

'Αμφιλαβής, έος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ ἡ, amplus: ex ἀμφὶ et λαμβάνομαι, quod utrinque capi debeat.

'Αμφιλαχαίνω, circumcirca fodio: à λαχαίνω.

'Αμφιλέγω, f. ξω, quasi ab utrâque parte dico, ambigo, rixor: sed in usu est ἀμφιλογέω. ex ἀμφὶ et λέγω.

'Αμφιλογία, ας, ἡ, disceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur: ex ἀμφὶ et λέγω.

'Αμφίλογος, ου, ὁ ἡ, controversus, dubius. ex iisd.

'Αμφίλοχος, ου, ὁ, Amphilochus, nom. viri.

'Αμφίλυκος, ου, ὁ ἡ, sublustris: à λύκη, lux prima; vel à λύκος, quòd sit similis λυκείῃ, lupinæ pelli, quæ est cinerei coloris; vel à λύγῃ, tenebræ.

'Αμφιμάσασθε, ἀπομάξετε, abstergite: a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω et σω, purgo.

'Αμφιμάτριος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui est in matrice seu utero. Th. μήτηρ.

'Αμφιμάχωμαι, circumpugnavero: præs. sub. Th. μάχομαι.

'Αμφιμέλαιναι, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

'Αμφιμέμυκε, circummugiit: perf. m. ab ἀμφιμυκάω.

'Αμφινέμομαι, circumpasco, incolor: à νέμω.

'Αμφιξέω, circumrado: f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα· à ξέω.

'Αμφιος, ου, ὁ, Amphius: nom. propr.

'Αμφίπαλτος, ου, ὁ ἡ, pellis densus: à παλτόν.

'Αμφίπεδος, ου, ὁ ἡ, campis undique cinctus: ex ἀμφὶ et πέδον.

'Αμφιπένομαι, operam pono, occupatus sum circa aliquid: à πένομαι.

'Αμφιπεριοικτίοσι, vicinis: dat. pl. ab ἀμφιπεριοικτίονες. Th. κτίζω.

'Αμφιπεριστρώφα, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto: ex ἀμφὶ, περὶ, et στρέφω.

'Αμφιπεσοῦσα, amplexa: a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

'Αμφιπιέζω, circum premo: ex ἀμφὶ et πιέζω.

'Αμφιπίπτω τινὰ, aliquem complecti. Th. πίπτω.

'Αμφίπληκτος, ου, ὁ ἡ, utrinque percutiens, item utrinque percussus: ex ἀμφὶ et πλήσσω, percutio.

'Αμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ, idem et ex iisdem.

'Αμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: à πολέω, versor: Poet. πολεύω.

'Αμφίπολις, εως, ἡ, Amphipolis: nom. urbis.

'Αμφίπολος, ου, ὁ ἡ, minister, vel ministra. Hinc ἀμφιπολεῖν, famulari: ex ἀμφὶ et πολέω, versor.

'Αμφιποτάομαι, circumvolito: à ποτάομαι.

'Αμφίπυρος, ου, ὁ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ, ρὸς, τὸ, ignis.

'Αμφιρρύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίρρυτος, ου, ὁ ἡ, circumfluus: ex ἀμφὶ et ῥέω. Unde et

'Αμφιρῶ, contr. nom. mulieris.

'Αμφὶς, utrinque, in medio, adv. Est et præposit. cum gen. sine, seorsum, extra.

'Αμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕ'Ω, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβητήσεια, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βάω, eo. Hinc

'Αμφισβήτησις, εως, et ἀμφισβητησίη, ης, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

'Αμφισταλάμενος, colligatus: a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

'Αμφιστεφὴς, έος, ὁ ἡ, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφὶ et στέφω.

'Αμφίστομος, ου, ὁ ἡ, versipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.

'Αμφιστρατάομαι, obsideo: ab ἀμφὶ et στρατός.

'Αμφιταθεὶς, circum extensus: a.

1. part. pass. ab ἀμφιτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, et Ἀμφιτάπις, ιδος, ἡ, et Ἀμφίταπος, ου, ὁ, *tapes utrinque villosus*. Th. τάπης.

Ἀμφιτίθει, *circumpone*: præs. imp. act. qu. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Ἀμφιτρίτη, (pen. longâ) uxor Neptuni: *mare*: ex ἀμφὶ et τρίζω, *strido*.

Ἀμφιτρομέω, *tremo ab omni parte*. Th. τρομέω.

Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis*.

Ἀμφιφάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clavis undique distinctus*: ex ἀμφὶ et φαλός· item *splendidus*.

Ἀμφιφορεύς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora*, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω.

Ἀμφιχαίνω, *absorbeo*, propriè *circumhio*: à χαίνω.

Ἀμφίχαιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utrinque capillatus*.

Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ab

Ἀμφιχέω, ῶ, *circumfundo*, *fundo* seu *spargo circa*. Th. χέω.

Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfusa*: a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *terrâ aggestâ utrinque munitus*: ex ἀμφὶ et χέω.

Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω. Th. χέω.

Ἀμφίχωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utroque pede claudus*: à χωλός.

Ἀμφόδιον, ου, τὸ, *parvus vicus*, *parva platea*.

Ἄμφοδον, ου, τὸ, *via urbis*, *platea*, *vicus*: ab

Ἄμφοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *bivium*: q. d. ἄμφω ὁδὼ, *ambæ viæ*.

Ἀμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem*.

Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

Ἀμφότερος, α, ον, *uterque*, *ambo*. ἀμφοτέρῃσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις: ut et ἀμφοτέροισιν, m. g. Hinc ἀμφοτέρωθεν, *utrinque*, adv. Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους. Th. ἄμφω.

Ἀμφράσσαιτο, *animadverteret*, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι.

Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas*.

Ἄμφω, *ambo*, vel *ambæ*. ἀμφοῖν, gen. et dat.

Ἀμφώης, εος, ὁ καὶ ἡ, *utrinque* *aures habens*; *utrimque ansatus*; ex ἀμφὶ et οὖς ὠτὸς, *auris*.

Ἄμφωτος, idem.

Ἀμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ἴδος vel ιδος, ἡ, *inauris*, *aurium ornamentum*, vel *munimentum*: *poculi genus utrimque ansas habens*: ab ἀμφὶ et οὖς, ὠτός.

Ἀμωγος, Ἀμώγυ, Sacrorum rex.

Ἀμώμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inculpatus*. ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

Ἀμωμήτως, adv. Ex α et μωμητὸς, *vituperabilis*, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.

ΑΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *amomum*, frutex et aroma.

Ἄμωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maculæ expers*: ex α et μῶμος.

Ἀμὼν, ὁ, nomen viri indecl. *Fidelis*: Sed

Ἀμῶν, Dor. pro ἡμῶν.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

Ἀμὼς, ὁ, nomen viri indecl. *Robustus*.

Ἀμῷς, *metas*, 2. sing. præs. opt. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ. ab ἀμάω, *meto*.

Ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, *quovis modo*: ab ἀμὸς, unus.

Ἄμωτα, ων, τὰ, *castaneæ*.

ΑΝ, conjunctio potentialis, cum optat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi: item conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, *si*. Poëtæ pro eâ ponunt κε, κεν. Est etiam ἂν, pro ἀνὰ, Poëtis; et ἄν pro ἄνα.

ἈΝΑ', *per*, *inter*, *in*, *adversus*, *juxta*, *cum*, *circa*, præp. regens acc. et *cum*, *super*, dat. In compos. valet *retrò*, *rè*, *sursùm*. Ἀνὰ pro σὺν, Dor. est distributionis nota.

Ἄνα, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνάστη, quod pro ἀνέστη, Ion. et η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est et ἀνὰ, *surge*, pro ἀνάστα, et ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est et ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, *rex*: vel per Apoc. pro ἄνασσα, *regina*.

Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, *ascende*, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμὶς, ἴδος, ἡ, *gradus*.

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus*, pro ἀναβασμός. Θ euphoniæ gratiâ inseritur: ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, et Ἀναβάθρα, ας, ἡ, *scala*: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς.

Ἀναβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω, *procrastino*, *differo*, f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. perf. m. ἀναβέβολα. Ex ἀνὰ et βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab Ἀναβὰς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀνάβασις, εως, ἡ, *adscensio*: ab eodem.

Ἀναβάσομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. αναβαίνω.

Ἀναβατὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui conscendi potest*; ab eodem.

Ἀναβεβιωκὼς, perf. part. act. ab ἀναβιόω. q. v.

Ἀναβέβρυχεν, perf. act. quod à βρύω, *scateo*, *scaturio*. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, *resonuit*; quod à βρύχω, *frendo*, *strideo*: quod dicitur de mari.

Ἀνάβηθι, a. 2. imper. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβιβάζω, *ascendere facio*, *impono*, *subduco*: f. άσω. perf. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιοίην, *reviviscam*, Att. pro ἀναβιώην, a. 2. opt. act. ab

Ἀναβιόω, ῶ, *revivisco*. Th. βίος *vita*.

Ἀνάβιωσις, εως, ἡ, *resurrectio*.

Ἀναβιώσκομαι, *revivisco*, *reviviscere facio*: ab ἀναβιόω.

Ἀναβλαστάνω, et -έω, f. ήσω. perf. -ηκα, *repullulo*. Simplex, βλαστάνω.

Ἀναβλέπω, *oculis attollo*, *visum recipio*: f. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, *visûs recuperatio*.

Ἀνάβλησις, εως, ἡ, *dilatio*: a ἀναβάλλω.

Ἀναβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.

Ἀναβοάω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. perf. κα. a. 1. ησα.

Ἀναβοήσαν, n. g. part. a. Th. βοάω.

Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, *amiculum*, *pallium*: ex ἀναβάλλω.

Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, *egestio*, *dilatio*: ab eodem.

Ἄναβος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *impubes*: ex α et ἥβη, *pubes*.

Ἀναβράζω, et -σσω, *fervefacio*. Th. βράζω.

Ἀναβρέχω, *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. ἀναβρέξεια. ἀναβροχθεὶς 1. part. pass. à βρέχω.

Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *cum rugitu defleo*. Th. βρυχ[illegible]

'Αναλαλαία, γῆ, *terra, quæ, ... aratro proscinditur, glebas altum mittit.* Th. βάλλω, gleba.

'ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herba.

'Αναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

'Ανάγγελλε, imperat. ab

'Αναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ. perf. ἀνήγγελκα. a. 1. ἀνήγγειλα. a. 2. ἀνήγγελον. perf. pass. ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνὰ et ἀγγέλλω.

'Αναγγεῖλαι, Dor. pro ἀναγγεῖλαι, *narrare*.

'Αναγλάω, f. άσω, *valdè video*: ex ἀνὰ et γλάω.

'Αναγεννάω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. perf. ηκα. perf. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι.

'Αναγνώσκω, [pro quo potiùs legendum videtur 'Αναγιγνώσκω] *lego*, item, *persuadeo*: ἀναγνώσαντες βασιλέα στρατεύεσθαι, Herod. f. 1. m. ἀναγνώσομαι. perf. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων. perf. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γνώσκω.

'Αναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. ἠνάγκακα. perf. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

'Αναγκαίη, ης, ἡ, *necessitas*. ἀναγκαίη, adv. *necessariò*: ab

'Αναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius, amicus*: compar. ἀναγκαιότερος. superl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων. ab ἀνάγκη.

'Αναγκαστὸς, ἡ, ὸν, *coactus*. ἀναγκαστῶς, *coactè*, adv. ab ἀνάγκη.

'ΑΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀνάγκα, *necessitas*: ab α priv. et ἄγω duci enim et impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος, *necessarius*, ἀναγκαίως, *necessariò*. ἀναγκάζω, &c.

'Ανάγκυλος, υ, ὁ ἡ, *uncus, curvus*.

'Αναγλυκαίνω, *iterum dulce reddo*. Ex ἀνὰ et γλυκαίνω.

'Αναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

'Ανάγλυφος, υ, ὁ ἡ, *sculptus, cælatus*. Th. γλύφω.

'Αναγράπτω, idem quod γράπτω, f. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. a. 1. pass. φθην.

'Αναγνεία, ας, ἡ, *scelus, impuritas*, ab α et ἁγνός.

'Αναγνωσθεὶς, a. 2. part. pass. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.

'Ανάγνος, υ, ὁ ἡ, *impurus*: ex α priv. et ἁγνὸς, *purus*.

'Αναγνωρίζω, f. σω. perf. κα. *recognosco*: à γνωρίζω.

'Ανάγνωσις, εως, ἡ, *lectio*, dat. ἀναγνώσει.

'Αναγνώστης, υ, ὁ, *lector*: ab ἀναγινώσκω.

'Ανάγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti sunt*: imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο ab ἀνάγω.

'Αναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγορὰν.

'Αναγόρευσις, εως, ἡ, *sententiæ declaratio, renunciatio*.

'Αναγορεύω, f. εύσω, *proclamo*.

'Αναγραμματίζω, *transpositis literis ex unâ voce aliam efficere*. Hinc ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ. Th. γράφω.

'Αναγραπτὸς, ῦ, ὁ ἡ, *manifestè scriptus, in acta relatus*: ex seq.

'Αναγράφω, f. ψω, *scribo*.

'ΑΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, et ἀνάγυρος, υ, ὁ ἡ, fruticis nomen.

'Ανάγω, εις, ει, *subduco, augeo*: f. ἀνάξω. perf. ἀνῆχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. perf. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, *provectus*: ex ἀνὰ et ἄγω, *duco*.

'Αναγωγὴ, ῆς, *educatio*: ab ἀνάγω.

'Ανάγωγος, υ, ὁ ἡ, *contumax, malè institutus*: hinc ἀναγωγία, *defectus disciplinæ*: ab α et ἀγωγή.

'Αναδαίειν, *dividere*. Th. δαίω.

'Αναδάσασθαι, *dividere*, a. 1. inf. m. 'Αναδασμὸς, ῦ, ὁ, *divisio*. Th. δαίω.

'Αναδέδρομα, ας, ἡ, *percurri*: perf. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδραμεν, *sursum cucurrimus*, 1. pl. perf. m. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

'Αναδείκνυμι, *ostendo*: f. ξω. perf. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. perf. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.

'Ανάδειξις, εως, ἡ, *ostensio*: ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere, polliceri*: Th. δέχομαι.

'Αναδενδρὰς, ᾶδος, ἡ, *vitis arbustiva*, vel *sursum scandens in arborem*: ab ἀνὰ pro ἄνω, et δένδρον.

'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, *ostendisse*: a. 1. inf. act. sic ἀναδέξασθαι pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

'Αναδεσμεύω, f. εύσω, *religo*.

'Ανάδεσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis*: ab ἀναδέω, *vincio*.

'Αναδέχομαι, *excipio*: f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι, à δέχομαι.

'Αναδέω, ῶ, f. ήσω, *religo*.

'Αναδῆσαι, *religasse*: a. 1. inf. act. ex eod.

'Αναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. ἀναδάκνω. f. δήξομαι. a. 1. ἔδακον.

'Αναδιδάσκειν, *valdè docere*, vel *edocere*, et *dedocere*. Th. διδάσκω.

'Αναδίδωμι, *reddo*: f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς, όντος.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, *Reduplicatio*, figura: ex ἀνὰ et διπλόω.

'Αναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀνάδυ, Att. ἀνάδοσο, *redde*, a. 2. imp. m. ἀναδῦναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

'Ανάδοχος, υ, ὁ ἡ, et 'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor, sponsor*: ab ἀναδέχομαι.

'Αναδραμεῖν, *redire, crescere*, a. 2. inf. ἀναδραμοῦσα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω.

'Αναδῦμι, *emergo*: et 'Αναδύομαι, *respuo, recuso, fugio*: ab ἀναδύω, *existo, emergo, recedo*. Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior*, a. 2. ἔδυν.'

'Ανάεδνος, υ, ὁ ἡ, *dote carens, indotata*: ex α et ἕδνα, seu ἔδνα.

'Αναείρω, *tollo in altum*: ab ἀείρω.

'Ανάελπτα, *insperata*, pl. ab ἀέλπτος, *insperatus*. ab α et ἐλπίς.

'Αναζάω, ῶ, *reviviscо*: f. ήσω. perf. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα. ex ἀνὰ et ζάω.

'Αναζεῦξαι, *movere, discedere*: a. 1. inf. act. ab ἀναζεύγνυμι, *moveo*, specialiter *castra*.

'Αναζέω, *ebullio*, f. ήσω. perf. ηκα. a. 1. part. pass. ἀναζεσθεὶς, *fervefactus*.

'Αναζητέω, ῶ, *requiro*: f. ήσω. perf. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. à ζητέω.

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio*: ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζωγραφεῖται, *depingitur*, 3. sing. præs. ind. pass. ab

'Αναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, *depingo*.

'Αναζώννυμι, *succingo*: f. ζώσω. perf. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι.

'Αναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, *succingo*.

'Αναζωπυρέω, ῶ, *exsuscito*: f. ήσω. perf. ἀνεζωπύρηκα. ex ἀνὰ et ζωπυρέω.

Ἀναζωσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.

Ἀναθαλέω, ῶ, f. ήσω: idem quod seq.

Ἀναθάλλω, revivesco: f. λῶ. perf. ἀνατέθαλκα. a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo. Th. θάλπω.

Ἀναθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, fiduciam resumo.

Ἀναθαρσύνω, (activè et transitivè) alacritatem de novo addo, animos fractos accendo.

Ἀναθείην, ης, η, retulerim, a. 2 opt. act. a. 1. ind. ἀνέθην. inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθείς. Th. τίθημι.

Ἀνάθεμα, ατος, τὸ, anathema. exitio æterno destinatus: ab ἀνατίθημι, sepono, seorsum pono.

Ἀναθεματίζω, exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro: f. ίσω. perf. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. perf. pass. ἀνατεθεμάτισμαι ab ἀνάθεμα.

Ἀναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω.

Ἀναθέμεν, et ἀναθέμεναι, Dor. Æol. et Ion. pro ἀναθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἀνατίθημι.

Ἀναθεωρέω, ῶ, contemplor: f. ήσω. perf. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

Ἀναθεώρησις, ίως, ἡ, contemplatio.

Ἀναθηλήσει, repullulabit. f. ab ἀναθηλέω, pro ἀναθαλέω. Th. θάλλω.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium, seu donum quod Deo consecratur: ab ἀνατίθημι, sepono.

Ἀναθήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.

Ἀναθορέω, ῶ, resilio, a. 2. ἀνέθορον. Th. θορέω.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα· q. v. item alumnus.

Ἀναθρώσκω, insilio, saltu conscendo: à θρώσκω.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, vapor: ab ἀναθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω.

Ἀναιδέα, acc. ab ἀναιδής.

Ἀναιδεία, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: cujus dat. sing. Ion. fit ἀναιδείηφι: φι per paragogen addito: ex ἀναιδής.

Ἀναιδην, impudenter: ex

Ἀναιδής, έος, ὁ ἡ ἡ, impudens. Ex α priv. et αἰδώς, pudor.

Ἀναιδῶς, impudenter: ex præced.

Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ et αἴθω.

Ἀναίμονες, exsangues: pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur et ἄναιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, quod ab α et αἷμα.

Ἀναιμοσάρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus caro sanguinis est expers: ex α priv. αἷμα, et σάρξ.

Ἀναιμωτὶ, et Ἀναιμωτὶ, adv. sine cruore: ab α et αἷμα.

Ἀναίνεται, recusat: præs. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, recusabat, imperf Ion. pro ἀνήνετο, ab

ἈΝΑΙ΄ΝΟΜΑΙ, renuo, recuso: ἀναινομένη, præs. part. f. g. ab α et αἶνος, assensio.

Ἀναΐξας, a. 1. part. ab ἀναΐσσω

Ἀναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναιρείτω, 3. sing præs. imp. act. ἀναιροῦσαι. part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Undè

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, cædes: acc. ἀναίρεσιν.

Ἀναιρέω, tollo, aboleo, item reddo responsum, de oraculo: f. ήσω. perf. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. subj. ἀνέλω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

Ἀναίρειν, suscipere, sequi: Th. αἴρω.

Ἀναισθάνομαι, sentio: f. m ἀναισθήσομαι ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potiùs non sentio: ab α et αἰσθάνομαι.

Ἀναίσθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens sensu.

Ἀναισθήτως, adv. sinè sensu.

Ἀναισιμοῦν, præs inf. impendere, insumere. Th. αἰσιμόω. Hinc

Ἀναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.

Ἀναΐσσω, sursum ruo, surgo: f. ξω. Ex ἀνὰ et ἀΐσσω.

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens sum.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia: a seq.

Ἀναίσχυντος, ου, ὁ ἡ ἡ, impudicus: ex α et αἰσχύνω.

Ἀναίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, insons: ex α et αἰτία.

Ἀναιτιῶς, adv. absque causâ, sine culpâ.

Ἀνακαθαροῦνται, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab ἀνακαθαίρω, repurgo. Th. καθαίρω.

Ἀνακαθίζω, resideo: f. ίσω. perf. ἀνακεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα Th. καθίζω.

Ἀνακαινίζω, renovo: fut. ίσω. perf. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

Ἀνακαινόω, renovo: fut. ώσω. perf. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός.

Ἀνακαιόμενος, accensus: perf. pass. ab

Ἀνακαίω, f. καύσω, comburo. Th. καίω.

Ἀνακαλέω, et -λέομαι, inclamo, revoco: à καλέω.

Ἀνακαλυπτήριον, ου, τὸ, dies quo sponsa facie retectâ prodit: τὰ καλυπτήρια, munus nuptiale: ex ἀνὰ et καλύπτω.

Ἀνακαλύπτω, detego: f. ψω. perf. ἀνακεκάλυφα. perf pass. -λυμμαι. Th. καλύπτω.

Ἀνακάμπτω, propr. reflecto, revertor: f. ψω. perf. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι ex ἀνὰ et κάμπτω.

Ἀνάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, spinis carens: ex α et ἄκανθα.

Ἀνακάπτειν, deglutire: Th. κάπτω.

Ἀνακέαται, Ion. pro ἀνάκεινται, dicati sunt: 3. pl. præs. Th. κεῖμαι.

Ἀνάκειμαι, discumbo. Th. κεῖμαι.

Ἀνακεκραγὼς, exclamans: perf. part. m. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω.

Ἀνακεράννυμι, et Ἀνακερανύω, et Ἀνακεράω, commisceo, permisceo, tempero. Th. κεράννυμι, misceo.

Ἄνακες, et Ἄνακοι, οἱ, Castor et Pollux. Ἀνάκειον, eorum templum. Ἀνάκεια, τὰ, eorum festum. Ab ἀνακῶς, quoniam sedulò consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω, regno.

Ἀνακεφαλαιόω, capita seu summas repeto, summatim repeto f. ώσω. perf. ἀνακεκεφαλαίωκα præs med. ἀνακεφαλαιοῦμαι, sub unum caput redigo recolligo: aor. 1. m. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλ[illegible] Hinc

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio, redactio in summam.

Ἀνακεχωρηκέναι vid. ἀναχωρέω.

Ἀνακηκίω, subsilio: sursum feror: ex ἀνὰ et κηκίω.

Ἀνακηρύσσω, f. ξω, voce præconis renuncio Th. κῆρυξ.

Ἀνακινδυνεύω, iterum periclitari. Th. κίνδυνος.

Ἀνακινέω, f. ήσω, moveo, suscito: ex ἀνὰ et κινέω.

Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio suscitatio: ex præcedente.

Ἀνακιρνάμενος, permixtus: ἀνὰ et κιρνάω.

Ἀνακλάζω, f. άγξω, clango, clamo: ex ἀνὰ et κλάζω.

Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio:

Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refrin

reflexio, repercussio. Th. κλάω, frango.

Ἀνακλήτωρ, ορος, ὁ, revocator: ab ἀνακαλέω.

Ἀνακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλίσουσι, 3. pl. f. 1. ἀνακλῖσαι, reducere, aor. 1. infin. act. ab ἀνακλίνω.

Ἀνακλίνω, repono, facio discumbere: et pro aperio: f. ινῶ. perf. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα. a. 1. pass. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.

Ἀνακοῖ vide Ἄνακες.

Ἀνακοινέο, communica: præs. imp. pass. Ion. pro ἀνακοινοῦ ab

Ἀνακοινόω, communico: f. ώσω. perf. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, administro, rego: à κοίρανος.

Ἀνακόλουθος, ου, ὁ ἡ, inconsequens, non consentaneus, ineptus: ex α et ἀκόλουθος.

Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo: hinc ἀνακομιδή, ῆς, ἡ, receptio: à κομίζω.

Ἀνακομίζω, refero.

Ἀνακοντίζω, ejaculor, sursum exsilio, subsilio: ab ἀκοντίζω. f. ισω perf. ικα.

Ἄνακος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, sine auditu, imperitus, cui nomen ignotum: ex α et ἀκούω.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello: f. ψω. perf. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνακουφίζω, f. σω, sublevo: ex ἀνὰ et κουφίζω.

Ἀνακούφισις, εως, ἡ, sublevatio, allevatio: à præc.

Ἀνακράζω, exclamo: à κράζω. f. ξω.

Ἀνακραθεὶς, ὁ, permixtus: pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι.

Ἀνακρέμασαν, suspenderunt: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω. ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

Ἀνακρέων, οντος, ὁ, Anacreon, poeta Lyricus.

Ἀνακρίνω, quæstionem habeo, scrutor, dijudico: f. νῶ. perf. ἀνακέκρικα. aor. 1. ἀνέκρινα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo: perf. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquisitio.

Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ πρύμνην, pedetentim recedere. Th. κρούω.

Ἄνακτα, regem: acc. ab ἄναξ.

Ἀνακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero.

Ἀνάκτεσι, dat. pl. Poet. ab ἄναξ.

Ἀνακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι.

Ἀνάκτησις, εως, ἡ, recuperatio.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium. ἀνακτόριος, ου, ὁ ἡ, herilis, ab ἄναξ.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regia, palatium.

Ἀνακυκλισμὸς, ῦ, ὁ, circumvolutio: ab ἀνακυκλέω.

Ἀνακύκλωσις, εως, ἡ, circulatio.

Ἀνακυλίω, f. σῶ, perf. κα, provolvo, prorepo, revolvo. Th. κυλίω.

Ἀνακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor vel ruo: à κυμβαλίζω, cymbalum pulso. Th. κύμβος.

Ἀνακύπτω, erigo, surrigo, oculos et caput attollo, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, et κύπτω.

Ἀνάκωλος, ου, ὁ ἡ, brevissimus, mutilus. ex α priv. et κῶλον, membrum. ἀνάκωλοι δρομάδες, dromades cameli; qui brevia habent crura.

Ἀνακῶς, adv. sedulò, regiè. Th. ἄναξ.

Ἀνακωχεύω, navem in anchoris stare facio, subductis velis: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, intermissio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω.

Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, pro ἀνοχή.

Ἀναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἀναλαμβάνω, recipio: f. λήψομαι. perf. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.

Ἀναλάμπω, f. ψω, resplendeo, inflammor. Th. λάμπω.

Ἀναλγὴς, έος, ὁ ἡ, sine dolore. Ab α et ἄλγος.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia; ab eodem.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ, idem ac Ἀναλγὴς q. v.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præs. passiv. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo: et Ἀνάληψις, εως, ἡ, sursum receptio: ex ἀναλαμβάνω.

Ἀνάλιπος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, discalceatus: ex α et ἤλιψ.

Ἀναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης ἡ, præs. part. f. g. verbi

Ἀναλίσκω, consumo, destruo: f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.

Ἀνάλκεια, et Ἀναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, instrenuus.

Ἀνάλκιδας, acc. pl. ab eod.

Ἀναλκίης, gen. Ion. ab ἀναλκία.

Ἄναλκις, ιδος, ὁ ἡ, impotens, instrenuus. ab α et ἀλκή.

Ἀναλλίξας, pro ἀναλέξας, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio: ex ἀνὰ et λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, repono, æstimo: f. ίσομαι ex ἀνὰ et λόγος.

Ἀναλογισμὸς, ῦ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio: ex iisdem.

Ἀνάλογος, ου, ὁ ἡ, consentaneus.

Ἀναλόγως, proportionaliter: adv. ab ἀνάλογος. Vide ἀναλογία.

Ἄναλος, ου, ὁ ἡ, insulsus: ex α et ἅλς, sal.

Ἄναλτος, ου, ὁ ἡ, non augescens: ab α et ἄλθω: item inexplebilis; μηδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλυέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω. Hinc

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item remigratio.

Ἀναλύω, resolvo: item revertor: f. σω. perf. κα. aor. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.

Ἀνάλωκα, perf. act. pro ἀνήλωκα. Ion. sic et ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, sumptus. Hinc

Ἀναλώματα, impensæ: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω.

Ἀναλῶσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωτον, inexpugnabile: ab ἀναλίσκω.

Ἀναμαιμάω, impetu furibundo feror per: à μαιμάω.

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ ἡ, qui nullis plaustris permeari potest: ex α et ἅμαξα.

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ ἡ, peccati expers, innocens: ex α et ἁμαρτάνω.

Ἀναμάσσω, vel ττω, eluo. Th. μάσσω.

Ἀναμάχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη.

Ἀναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, permixti sunt, 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ et μίγνυμι.

Ἀναμένω, *expecto*: f. μενῶ. perf. νηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. sub. ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω.

Ἀνάμερος, Dor. pro ἀνήμερος, quod vide.

Ἀνάμεσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est medius in aliquo loco*. Th. μέσος.

Ἀνάμεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *plenus*: à μεστός.

Ἀναμετρήσασθαι λόχον, *insidias disponere*; itaque *locum metiri*. Th. μετρέω.

Ἀναμίγνυμι, et -γνύω, *immisceo, permisceo*. f. ίξω. Th. μίγνυμι.

Ἀναμιμνήσκω, *in mentem revoco*: f. ἀναμνήσω. perf. ἀναμέμνηκα. perf. pass. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνὰ et μνάομαι.

Ἀνάμιξ, *promiscuè*: adv. ex ἀναμίγνυμι.

Ἀναμίσγεται, *commiscetur*, 3. sing. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι.

Ἀναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, *vestitus*: ex ἀνάπτομαι, *circumjicio, induo*. q. v.

Ἀναμνάω, *suggero, admoneo*: f. ήσω. perf. κα. à μνάω.

Ἀναμνήσεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, *commemorare, in mentem revocare*.

Ἀναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, *recordatio*: ab eod. th.

Ἀναμορμύρω, *cum murmure bullio*: à μορμύρω.

Ἀναμοχλεύω, f. σω, *vectibus submoveo*: ex ἀνὰ et μοχλὸς, *vectis*.

Ἀναμφίλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè dubius*: ex α et ἀμφιλέγω.

Ἀναμφίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indubius*: ex α et ἀμφίλογος.

Ἀναμφιλόγως, *sine dubio*.

Ἀναμφισβήτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ambiguus*. ἀναμφισβητήτως, *ambiguè*, adv. ab ἀμφισβητέω.

Ἀνανδρία, ας, ἡ, *ignavia*: ex α et ἀνδρεία.

Ἄνανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parum virilis*: ab ἀνήρ.

Ἀνάνδρως, adv. *timidè*.

Ἀνανεόω, *renovo*: f. ώσω. perf. νεωκα. Th. νέος.

Ἀνανεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, *renuo*: fut. σω. perf. κα. Th. νεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, *arrectio, suspectus repulsa*.

Ἀνανέωσις, εως, ἡ, *renovatio*.

Ἀνανήφω, *mentis sanitatem recipio*: fut. ψω. perf. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.

Ἀνανίας, ου, ὁ, nom. viri, *Ananias*; q. interpret. *Dominus commiseratus fuit*.

Ἀνάντα, τὰ, *acclivia*, Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, *obviam eo*.

Ἀνανταγώνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui nullus est æmulus*: ab α et ἀνταγωνίζομαι.

Ἀναντίῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui contradici nequit*: ex α et ἀντίῤῥητος, *cui contradicitur*: sed ἀντιῤῥέω non est in usu. Hinc ἀναντιῤῥήτως, adv. *sine contradictione*. ex ἀντὶ et ῥέω, *dico*.

Ἀναντλέω, ῶ, *exantlo*: ut ἀντλέω.

Ἀνάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα, *irrito conatu*, adv. ex α et ἀνύτω, vel ἀνύω, *perficio*.

ἌΝΑΞ, ακτος, ὁ, *Rex*.

Ἄναξα, a. 1. Ion. pro ἤνοξα. ἀνάξειν, fut. 1. inf. ἀνάξασθαι, aor. 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω.

Ἀνάξαρχος, ου, ὁ, *Anaxarchus*.

Ἀναξηραίνω, *exsicco*. Th. ξηραίνω.

Ἀναξιόλογος, *non memorabilis, indignus qui memoretur*: ab ἄξιος et λόγος.

Ἀναξιοπαθέω, ῶ, *indigna patior*: ab ἀνάξιος et πάσχω.

Ἀνάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indignus*: ex α et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, *indignè*.

Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, *hymni regnantes in cithara*: ab ἀνάσσω et φόρμιγξ.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, *subligaculum, bracca*; ἀναξυρίδες, *tibialia*. Ex ἀνὰ et σύρω.

Ἀναοίγεσκον, *aperiebant*, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poet. ab ἀνοίγω.

Ἀναπαιδευτότροπος, η, ον, *omnis disciplinæ expers*.

Ἀναπαίζω, *illudo*: cum dat. f. ξω. perf. κα. a. 1. ξα. Th. παίζω.

Ἀνάπαλιν, *è contrario*. Th. πάλιν.

Ἀναπάλλω, *vibro*, a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. et per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω.

Ἀναπάσσειν χάριν τινι, *aspergere gratiam alicui*, pro *laudes alicujus carminibus celebrare*. Th. πάσσω.

Ἀνάπαυα, ης, ἡ, *cessatio*; ab ἀναπαύω.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, *quies*: ab eod.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: ab eod.

Ἀναπαυστήριον, ου, τὸ, *locus quietis, in quo requies capitur, quies*: à seq. Scribitur et ἀναπαυτήριον.

Ἀναπαύω, *reficio, refocillo*: fut. σω. perf. κα. perf. pass. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀναπαυσάμην. Th. παύω.

Ἀναπείθω, *persuadeo*. fut. σω. perf. κα. Th. πείθω.

Ἀναπειράω, ῶ, *conor, meditor, experior*: f. άσω. perf. ακα.

Ἀναπέμπω, *remitto*: fut. ψω. perf. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.

Ἀναπεπλήρωνται, *completa sunt*: 3. pl. perf. pass. verbi ἀναπληρόω.

Ἀναπεπταμένος, η, ον, *apertus*, perf. part. à πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. à πετάζω· alii volunt à πτῆμι.

Ἀναπεπτωκὼς, ὁ, *qui discubuit*, perf. part. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπεπτωμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. ex eod.

Ἀνάπεσαι, 2. sing. aor. 1. imp. *accumbe*: Ἀναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

Ἀναπετάννυμι, fut. άσω, *aperio*. aor. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

Ἀναπέφηνα, *visus sum*, perf. m. ab ἀναφαίνω.

Ἀναπήγνυμι, *suspendo, suffigo*. Th. πηγνύω.

Ἀναπηδάω, *exilio*, f. ήσω: perf. ηκα.

Ἀναπηδήσας, a. 1. part. act. à præced.

Ἀνάπηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutilus*. Th. πηρός.

Ἀναπιμπλάναι, præs. inf. à πίμπλημι, *impleo*.

Ἀναπίπτω, *discumbo, recumbo*. a. 1. m. ἀναπεσάμην, ω, ἀν... imper. ἀνάπεσαι. a. 2. m. ἀν... πεσόμην. Th. πίπτω.

Ἀναπιτνάμεν, Ion. et Dor. pr[o] ἀναπιτνάναι, præs inf. ab ἀν[α]πίτνημι. Th. πίπτω. Hinc

Ἀναπιτναμένα, ας. ἡ, Dor. p[ro] ἀναπιτναμένη, *supina*.

Ἀναπλάκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qu[i] fugere nequis, qui non err[at]*. Vide Ἀπλάκητος.

Ἀναπλάσαντες, a. 1. part. a[ct.] pl. ab

Ἀναπλάσσω, *fingo, facio*. T[h.] πλάσσω.

Ἀναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλ[έ]κουσι, *implicant*, 3. pl. pr[æs.] ind. act. Th. πλέκω.

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀ[να]πλέω, *solvo è portu, renavi[go]*. Th. πλέω.

Ἀνάπλεως, ὁ ϗ ἡ. Ion. et A[tt.] pro ἀνάπλεος, *plenus*. T[h.] πλέος.

Ἀναπιμπλάω, f. σω, impleo. Th. πλάω.

Ἀναπληρόω, ῶ, compleo; f. ώσω. perf. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα. ex ἀνὰ et πληρόω, impleo.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, supplementum.

Ἀναπλεῦσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλέω.

Ἀνάπλους, ὁ, Ion. pro πλοῦς, navigatio.

Ἀναπλώειν, Ion. id. quod ἀναπλεῖν, solvere portu: quod à πλώω, seu πλῶμι, q. v.

Ἀναπνεῖν, respirare, recreari. Th. πνέω. Hinc

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.

Ἀνάπνευστος, ου, ὁ κ ἡ, non respirans: ex α et πνέω.

Ἀναπνέω, f. εύσω, respiro. Th. πνέω.

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio: ab eod.

Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ κ ἡ, improbabilis.

Ἀναποδίζειν, pedem referre, diligenter examinare: inf. ab

Ἀναποδίζω, retrocedo. Th. ποδίζω.

Ἀναποδισμὸς, ῦ, ὁ, diligens inquisitio, regressus.

Ἀναποιέω, ῶ, formo, efficio: f. ήσω. perf. ηκα. Th. ποιέω.

Ἀνάποινος, ου, ὁ κ ἡ, sine pretio: ex α et ἄποινον, pretium redemptionis.

Ἀναπολίζειν, Poët. pro ἀναπολεῖν, versare in animo. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητος, ου, ὁ κ ἡ, inexcusabilis: ex α et ἀπολογέομαι.

Ἀναπρήθω, f. σω, aor. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω.

Ἀναπρίζομαι, resecor: ex πρίζω.

Ἀναπτᾶσθαι. Vide ἀναπτῆναι.

Ἀναπτερυγίζω, f. ίσω, alis me succutio.

Ἀναπτερῶν, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ et πτερόω.

Ἀναπτῆναι, aor. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolvo, subvolo, quod ab ἵπταμαι aor. 2. act. ἔπτην. inf. πτῆναι. part. πτάς. a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.

Ἀναπτοίεομαι, οῦμαι, consternor: ex ἀνὰ et πτοιέω.

Ἀνάπτομαι, circumjicio, induo: ex ἀνὰ et ἅπτω, necto, alligo.

Ἀναπτομένοιο, accensi, gen. sing. Ion. præs. part. pass. ab ἀνάπτω.

Ἀναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab

Ἀναπτύσσω, explico: fut. ξω. perf. ἀνέπτυχα. a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω.

Ἀνάπτω, accendo: f. ψω. perf. ἀνῆφα. a. 1. ἀνῆψα. a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

Ἀνάπυστος, ου, ὁ κ ἡ, pervulgatus, quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπου, gen. ab Ἄναπος, ου, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀνάπωσις, et ἀνάπωτις, εως, ἡ. alii leg. ἀνάπωτις, et per Sync. ἄμπωτις, maris et aquarum recessus. Th. πίνω.

Ἀναραιρηκὼς, qui sustulit, Att. pro ἀνῃρηκὼς, perf. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

Ἄναρθρος, ου, ὁ κ ἡ, minùs compactus: ab α et ἄρθρον.

Ἀναρίθμητος, ου, ὁ κ ἡ, innumerabilis: ex α et ἀριθμητός. Th. ἀριθμός.

Ἀνάριθμος, ου, ὁ κ ἡ, innumerus. Th. ἀριθμός.

Ἀνάριστος, ου, ὁ κ ἡ, qui nondum est pransus: ex α et ἄριστον.

ΑΝΑΡΙΤΗΣ, ου, ὁ, piscis de genere concharum, qu. ab α et ῥείτης, Athen. lib. 3.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ κ ἡ, incongruus: ab ἁρμόζω.

Ἀναρπάζω, f. άσω, sursum rapio, abripio. Th. ἁρπάζω.

Ἀναρπάσας, aor. 1. part. ab ἀναρπάζω.

Ἀνάρπαστος, ου, ὁ κ ἡ, raptus.

Ἀναρραγήσεσθαι, erupturum esse, f. 2. inf. pass. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ἀναῤῥήξειν.

Ἀναῤῥαιρηκὼς, ότος, ὁ, Ion. pro ἀνῃρηκὼς, qui asportavit aliquid. Th. αἱρέω.

Ἀναῤῥήξειν, f. 1. inf. ἀναῤῥῆξαι, aor. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

Ἀναῤῥιπτέω, sive ἀναῤῥίπτω, sursum jacio: f. ψω. aor. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω.

Ἀναῤῥοιβδέω, fut. ήσω, resorbeo cum sonitu. Th. ῥοῖζος.

Ἀναῤῥωγὼς, ὁ, apertus, hians, perf. part. m. pro ἀνεῤῥωγώς.

Ἀναῤῥωσθέντες, revalescentes, a. 1. part. pass. à ῥώννυμι.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, implacabilis, qui cum altero non convenit: ex α et ἄρω.

Ἀναρτάω, suspendo, idem cum ἀρτάω.

Ἀνάρτυτον, ου, τὸ, inconditum: ex ἀρτύω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, ubi nullus est magistratus: ex α et ἀρχή.

Ἄναρχος, ου, ὁ κ ἡ, principio vel principe carens. Th. ἀρχή.

Ἀνασείω, concito; f. σω. perf. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω.

Ἀνασεσυρμένος, η, ον, obscœnus, perf. part. pass. ab ἀνασύρομαι vide ἀνασύρειν.

Ἀνασκάπτω, f. ψω, perf. φα, fodio.

Ἀνασκευάζω, labefacto; destruo; reædifico; instauro: in med. in vasa colligo: f. άσω. perf. ακα. perf. pass. ἀνεσκεύασμαι. Inde verbale ἀνασκευαστέον. Ἀνασκευαστικὸς, ή, όν, destructivus. ab ἀνὰ et σκευάζω.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, destructio, confutatio: dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.

Ἀνασκιρτάω, exsilio, lascivio: f. ήσω. perf. ἀνεσκίρτηκα. Th. σκιρτάω, salio.

Ἀνασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, meditor: ex ἀνὰ et σκοπέω, q. v.

Ἀνασπάω, sursum traho, retraho: fut. άσω. perf. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπαστος, ὁ κ ἡ, qui retrahitur. Th. σπάω.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ.

Ἀνάσσατοι, Dor. pro ἀνήσσητοι, invicti. Th. ἧσσων.

Ἀνάσσει, præs. ind. ab ἀνάσσω.

Ἀνασσείουσα, quatiens: a. 1. part. f. g. Poët. ab ἀνασσείω, quatio. Th. σείω.

Ἀνασσέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀνάσσειν. Ἄνασσε, præs. imp. Ἄνασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, imperf. ab

Ἀνάσσω, εις, ει, f. ξω, impero, regno.

Ἀνάστα, surge: vide ἀνίστημι.

Ἀνασταδὸν, stando desuper: adv. ab eod.

Ἀνασταλμένος, Ion. pro ἀνεσταλμένος, sublatus, perf. part. pass. ab ἀναστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀνασταλύζειν, (si codices mendo carent) apud Anacreontem pro ἀναστενάζειν.

Ἀναστὰς, άντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, exsurgens: a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, resurrectio, ex sedibus suis expulsio.

Ἀνάστατος, ου, ὁ κ ἡ, ex suis sedibus expulsus, eversus, vastatus: ab ἀνίστημι.

Ἀναστατόω, ῶ, statim subverto, ad seditionem concito: f. ώσω. perf. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα; ab ἀνάστατος.

'Ανασταυρίζω, et ἀνασταυρόω, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo*: f. ώσω. perf. ωκα. Th. σταυρός.

"Ανστε, per Sync. ex ἀνάστητε factum aiunt. 2. pl. aor. 2. imp. ab ἀνίστημι.

'Αναστείλασα, *contrahens*: a. 1. part. f. g. ab ἀναστέλλω, *inhibeo*: ex ἀνὰ et στέλλω.

'Αναστενάζω, *altè ingemisco*: f. άξω. perf. ακα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάζω.

'Αναστεναχίζω, *vehementèr suspiro*, vel *ingemisco*: à στεναχέω, idem quod στένω.

'Αναστενάχω, *graviter suspiro*: à στενάχω, Poët. pro στενάζω.

'Αναστῇ, aor. 2. sub. ab ἀναστῶ. ἀνάστην, Ion. pro ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

'Ανάστημα, τος, τὸ, *substantia*: ab ἀνίστημι.

'Αναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα, a. 1. part. f. g. 'Αναστήσειεν, *dimoveret*, opt. Æol. ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. sing. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.

'Αναστρατοπεδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *castra moveo*.

'Αναστρέφω, *revertor, subverto, conversor*: fut. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. perf. pass. ἀνέστραμμαι. a. 2. pass. ἀνεστράφην. perf. m. ἀνέστροφα. Hinc ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*. Th. στρέφω.

'Αναστροφᾷν, *convertere*, præs. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verso*. Th. στρέφω.

'Ανασύρειν, *vestes sursum tollere, ac pudenda revelare*. Th. σύρω, *traho*.

'Ανασφῆλαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo*: f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *prosterno*.

'Ανασχάζειν, *repellere*. Vide σχαθεῖν.

'Ανασχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo*. Th. ἔχω.

'Ανάσχεο, *suffer*, imp. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω. ἀνασχὼν, aor. 2. part. Hinc

'Ανασχετὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis*. Th. ἔχω, *habeo*.

'Ανασχίζω, *divido, findo*. Th. σχίζω.

'Ανασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. a. 2. ab ἀνέχω, *tolero*. Th. ἔχω.

'Ανασώσασθαι, *recuperare*, a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω.

'Αναταράσσω et ἀναταράττω, fut. άξω, *perturbo, permisceo, commoveo*: perf. pass. part. ἀνατεταραγμένος: ex ἀνὰ et ταράσσω, q. v.

'Ανατάσσομαι, *compono*: f. άξομαι. perf. γμαι. a. 1. m. ἀνταξάμην ex τάσσω.

'Ανατατικὸς, ἡ, ὸν, *extensus, porrectus, aptus ad extendendum sursum, vehemens, minax, contumeliosus jactator*. ab ἀνατείνω.

'Ανατείνω, f. ενῶ, *extendo*. Th. τείνω.

'Ανατελεῖ, *germinabit*: 3. sing. fut. ab

'Ανατέλλω, *facio oriri, exorior*: f. τελῶ. aor. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ. perf. m. ἀνατέτολα. perf. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

'Ανατετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. præs. pass. ab ἀνατέμνομαι.

'Ανατιθέασι, *transferunt*: 3. pl. ind. præs. pro -τιθεῖσι. ab ἀνατίθημι.

'Ανατίθεμαι, *repono, expono*. ἀνατίθενται, 3. pl. ind. præs. pass. ἀνεθέμην, ου, το, a. 2. m. ἀνατιθέτω, præs. imp. act. ab

'Ανατίθημι, *sursum pono, tollo, impono, refero*: f. θήσω.

'Ανατιμᾶν, *pretium augere*: à τιμή.

'Ανατιναγμὸς, οῦ, ὁ, *concussio*. Th. τινάσσω.

'Ανατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præs. ab ἀνάτλημι, *perfero*: ἀνατλήσας, aor. 1. part. Th. ταλάω.

'Ανατμηθεὶς, *sectione apertus*: aor. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.

'Ανατολὴ, ῆς, ἡ, *oriens*: à p. m. ἀνατέτολα, verbi ἀνατέλλω.

'Ανατολικὸς, ἡ, ὸν, *orientalis*.

'Ανατομὴ, ῆς, ἡ, et 'Ανατομία, ας, ἡ, *dissectio, præcipuè corporis humani*. Unde ἀνατομικοὶ, *prosectores*. Th. τέμνω.

'Ανατρέπω, *subverto*: ἀνατρέπομαι, *prosternor*. Th. τρέπω.

'Ανατρέφω, *nutrio, alo*: f. ἀναθρέψω. a. 1. ἀνέθρεψα. aor. 2. ἀνέτραφον. perf. ἀνατέτροφα. perf. pass. ἀνατέθραμμαι, *educatus fui*. a. 2. pass. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. perf. m. τέτροφα.

'Ανατρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro*: fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα. Th. τρέχω.

'Ανατροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: ab ἀνατρέπω.

'Ανατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνατρέφω.

'Ανατυπόω, et -τόομαι, *imaginor*, f. ώσω. perf. ωκα.

"Αναυδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α et αὐδή.

'Αναύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non augetur*. Th. αὔξω.

"Αναυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vocis expers*: ab α et αὔω.

"Αναυρος, nomen viri. *Sine aurâ*. Th. αὔρα: item *torrens*, et tum est ex α et νάω, *fluo*.

'Ανάϋσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, *acclamârunt*, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναΰω. 'Αναΰξας, Dor. pro ἀναΰσας, part. Th. αὔω.

'Αναφαίνω, *ostendo*: præs. imp. ἀνέφαινε. f. φανῶ. perf. πέφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. perf. ἀναπέφασμαι, a. 2. ἀνεφάνην, *apparui*. Th. φαίνω.

'Αναφαίρετον, *quod auferri non potest*: ab ἀφαίρετος, *auferendus*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

'Αναφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

ΑΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus*.

'Αναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.

'Αναφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, *palam*: ab ἀναφαίνω.

'Αναφανέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.

'Αναφέρω, *offero, subduco*: fut. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.

'Αναφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.

'Αναφλεχθῆναι, *exrandescere*, a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.

'Αναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω.

'Αναφορεὺς, έως, ὁ, *vectis bajulus*

'Αναφράττω, *obstruo, obsepio*.

'Αναφροντίζειν, *aliquid animo sæpè volvere*. Th. φροντίζω.

'Αναφύομαι, *renascor*: à φύω.

'Αναφύρω, idem quod φύρω, *misceo*.

'Αναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσιῶντες. ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, *anhelo*. Th. φυσάω.

'Αναφωνέω, ῶ, *exclamo*: f. ήσω. perf. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή.

'Αναχάζομαι, *retrocedo*: præs. ind. ἀναχάζεσθαι, a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ἀναχάζω, *recedo*. Th. χάζω.

'Αναχαίνω, *hisco, dehisco*.

'Αναχαιτίζω, fut. ίσω, neut. usurp. significat *contuma*

... efferor: activè usurp. comâ retraho, inhibeo: ap. Demosthenem resupino, subverto; metaphorâ ex equis demptâ qui jubam retrò jactant: ex ἀνὰ et χαίτη, juba.

Ἀναχέω, f. εύσω, refundo: ex ἀνὰ et χέω. q. v.

Ἀναχανὼν, adaperiens, hians: ab eod.

Ἀναχ' pro ἄνακτα, regem, acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ.

Ἀναχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. Th. ἀνάγω.

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refusio, meatus: ab ἀναχέω.

Ἀναχυθεὶς, ὁ, redundans; a. 1. part. perf. verbi ἀναχέω. Th. χέω. Hinc

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, profusio.

Ἀναχωρέω, ῶ, recedo, secedo: f. ήσω perf. κα. a. 1. ἀνεχώρησα. part. ἀναχωρήσας. Hinc ἀναχώρησις, reditus. Th. χωρέω.

Ἀναχωρητέον, recedendum est, verbale à præced.

Ἀνάψας, affigas, a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος. ex ἅπτω.

Ἀναψῦξαι, a. 1. inf. ab ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. perf. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ et ψύχω. Hinc

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, et ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, refrigeratio.

Ἀνγνοίη, Dor. Sync. pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. à verbo ἀναγινώσκω. Th. γινώσκω.

ἉΝΔΑΝΩ, placeo: imperf. ἥνδανον. fut. ἁδήσω, qu. ab ἁδέω. perf. m. ἧδα, Att. ἕαδα.

Ἀνδῆσαι, Poët. pro ἀναδῆσαι, coronari. Th. δέω, ligo. Sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.

Ἄνδηρα, villa, Poët. pro ἀνάδηρα. Th. δέω.

ἌΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, summitas, crepido, agger fluvii; παρὰ τὸ ἐνδιδόναι τῶν δειρῶν.

Ἀνδησάμενος vide in ἀνδῆσαι.

Ἀνδίκτης, laquei genus, Poët. pro ἀναδίκτης, qu. ab ἀνὰ et δίκω, jacio.

Ἄνδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim, adv. à δίχα.

Ἄνδρ', pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι et ἄνδρεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἀνήρ.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile factum. ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas: ab ἀνδραγαθέω, virum me præbeo; qu. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργα.

Ἀνδράγχης, ου, ὁ ϗ ἡ, qui strangulat homines: ab ἀνὴρ et ἄγχω, strangulo.

Ἀνδράγρια, ων, τὰ, spolia homini detracta: ab ἀνὴρ et ἄγρα.

Ἀνδρακὰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, viritim: ab ἀνήρ.

Ἀνδραμίας, ου, ὁ, Andramias, nom. propr.

Ἀνδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.

Ἀνδραποδιοῦνται, f. m. pro ἀνδραποδιοῦνται, Att. pro ἀνδραποδίσονται, mancipabuntur, seu in servitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω, quod ab

Ἀνδράποδον, ου, τὸ, mancipium: ab ἀνὴρ et πούς.

Ἀνδραποδιστὴς, ου, ὁ, plagiarius: ab

Ἀνδραποδίζω, mancipo: f. ίσω, perf. ἠνδραπόδικα. perf. pass. ἠνδραπόδισμαι ab ἀνδράποδον.

Ἀνδραποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, servilis: ab eodem.

Ἀνδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viro ponderosus: ab ἀνὴρ et ἄχθος.

Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca, herbæ nomen.

Ἀνδρέας, ου, ὁ, Andreas: nomen viri, q. interpret. animosus.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνήρ.

Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, et ἀνδρήϊος, virilis. dat. pl. ἀνδρείοις. comp. ἀνδρειότερος. superl. ἀνδρειότατος, η, ον ab ἀνήρ.

Ἀνδρειφόντης, ου, ὁ, viricida: epithet. Martis: ab ἀνὴρ et φένω, occido.

Ἀνδρείως, adv. viriliter.

Ἀνδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, vir factus: perf. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρεωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἀνδρέομαι, vir fio.

Ἀνδρέων, Ion. pro ἀνδρῶν.

Ἀνδρεὼν, ῶνος, ὁ, pro ἀνδρὼν, ῶνος, cubiculum virorum.

Ἀνδρηλατέω, f. ήσω, virum abigo, expello: ex ἀνὴρ et ἐλαύνω, q. v.

Ἀνδρήϊα, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. v.

Ἀνδριάντα, acc sing ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοποιία, ας, ἡ, statuarum confectio, ars statuaria: à præced.

Ἀνδριαντοποιὸς, ου, ὁ, qui statuas facit: ab ἀνδριὰς et ποιέω.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, statua. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρίζομαι, masculè me gero: f. ίσομαι. perf. ἤνδρισμαι: ab ἀνήρ.

Ἀνδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis: compar. -κώτερος. superl. -κώτατος.

Ἀνδρίον, ου, τὸ, homuncio: ab ἀνήρ.

Ἀνδριστὶ, virorum more: ab eod. Th.

Ἀνδροβρὼς, ῶτος, ὁ, qui viros vorat, telisque suis interficit. Pro eodem dicitur et ἀνδροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ. Ex ἀνὴρ et βορά.

Ἀνδρογόνος, ου, ἡ, viripara, quæ parit masculum: ab ἀνὴρ et γίνομαι.

Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, semivir: ab ἀνὴρ et γυνή.

Ἀνδροδάμαν, τὴν, mariti domatricem: acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνὴρ et δαμάω. Sic et

Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδία Ἀθάνα, fortissima Minerva.

Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ et κάμνω, perf. κέκμηκα.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum. ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ et κτείνω.

Ἀνδρόμεος, έα, εον, virilis, humanus. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri Gr. Victor.

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum delectus.

Ἀνδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, virile robur consequor, ad ætatem virilem pervenio. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνδροῦσθαι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρέω. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, statua quæ viri et sphingis figuram habet.

Ἀνδροφαγέω, ῶ, humanâ carne vescor: ex ἀνὴρ et φάγω.

Ἀνδροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanâ carne vescens.

Ἀνδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ et φένω.

Ἀνδρόω, ῶ, virilem me reddo: vide ἀνδρόομαι.

Ἀνδρύνομαι, in virum excresco, adolesco.

Ἀνδρώδεις, fortes, strenui: nom. pl. ab

Ἀνδρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ· acc. sing. ἀνδρώδη. ab ἀνήρ.

Ἀνδρωδῶς, adv. viriliter, fortiter, strenuè.

Ἀνδρῷος, ῴα, ῷον, ad virum pertinens.

Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus viris propria.

Ἀνδρωθεὶς, ὁ, vir factus: aor. 1. part. pass. ab ἀνδρόομαι.

Ἀνδρώσασθαι, a. 1. inf. m. ab eod.

Ἀνδύεται, pro ἀναδύεται.

Ἄνδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, porrexit, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἀνέβαλλεν, 3. sing. imperf. ἀνέβαλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.

Ἀνέβη, conscendit, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.

Ἀνεβίβασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναβιβάζω.

Ἀνεβορβόρυξαν, exclamârunt, 3. pl. a. 1. ab ἀναβορβορύζω.

Ἀνέβραχε, insonuit, a. 2. verbi ἀναβράχω.

Ἀνέβωσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, clamo.

Ἀνεγείρομαι, resurgo.

Ἀνεγείρω, f. ερῶ, excito sursum.

Ἀνέγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex α et ἔγκλητος, accusatus.

Ἀνεγνάμπτοντο, flectebantur, imperf. pass. à γνάμπτω, pro κάμπτω. aor. 1. pass. ἀνεγνάμφθην.

Ἀνεγνωρίσθη, agnitus est, a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω. f. ίσω, quod a γνωρίζω.

Ἀνέγνωσμαι, perf. pass. ἀνεγνώσθην, a. 1. ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2. act. verbi ἀναγινώσκω.

Ἀνέγρετο, concitata est, imperf. pass. ab ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

Ἀνεδέγμεθα, plusq. perf. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.

Ἀνέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

Ἀνεδέξατο, suscepit: aor. 1. m. ab ἀναδέχομαι: ex ἀνὰ et δέχομαι.

ἈΝΕ΄ΔΗΝ, licentèr, impunè; adv. q. ab ἀνίημι, laxo, emitto.

Ἀνέδρακον, ες, ε, suspexi: a. 2. ind. act. ab ἀνὰ et δέρκω.

Ἀνέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

Ἀνέδυ, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.

Ἀνέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω, egredior: ex ἀνὰ et δύνω.

Ἀνεδύσατο, emersit, a. 1. med. ab ἀναδύω.

Ἀνέδωκεν, reddidit, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

Ἀνέεργω, Poët. pro ἀνείργω, q. v.

Ἀνέζευξεν, discessit, a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, seu ζεύγνυμι.

Ἀνεζωπύρησε, revixit, 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

Ἀνέηκεν, pro ἀνῆκεν, impulit, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

Ἀνεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον. ab ἀνὰ et θάλλω, revivesco.

Ἀνεθεὶς, ὁ, remissus, a. 1. part. pass. ab ἀνέθην.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, involuntarius: ex α et ἐθέλω.

Ἀνέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι: item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι.

Ἀνεθρεψάμην, ω, ατο, nutrivi, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

Ἀνειδωλοποιέω, f. ήσω, speciem fingo, animo propono: ex ἀνὰ, εἴδωλον, et ποιέω.

Ἀνειλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, item involvo: ex ἀνὰ et εἰλέω, q. v.

Ἀνείληπται, contractum est, perf. pass. 3. sing. ἀνειληφὼς, ὁ, perf. part. act. ab ἀναλαμβάνω, contraho.

Ἀνεῖλον, ες, ε, sustuli, interemi, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

Ἀνειμένη, perf. part. pass. f. g. Sic ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.

Ἀνειμένως, adv. remissè: ab ἀνειμένος.

Ἄνειμι, redeo. Th. εἶμι, eo.

Ἀνείμων, ονος, ὁ καὶ ἡ· ὁ οὐκ ἔχων εἵματα, non vestitus, seu malè vestitus.

Ἄνειν, Ion. pro ἀνύειν, conficere, finire.

Ἀνεῖναι, remisse vel omisisse, inf. ab a. 2. ind. act. ἄνην. part. ἀνεὶς. f. ἀνεῖσα. a. 2. inf. m. ἀνέσθαι. præs. inf. pass. ἀνίεσθαι. ab ἀνίημι.

Ἀνείργω, f. ξω, arceo, propello, repello, inhibeo.

Ἀνείρειν, Ion. pro πλέκειν, nectere. Th. εἴρω.

Ἀνείρυσαν, subduxerunt, 3. pl. a. 1. act. Th. ἐρύω.

Ἀνεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, ascendo, redeo: ex ἀνὰ et εἶμι, eo.

Ἀνεῖσθαι, remissum esse. Vide ἀνεῖναι.

Ἀνεῖχε, 3. sing. imperf. act. ἀνειχόμην, pass. ab ἀνέχω, sustineo: ab ἀνὰ et ἔχω.

Ἀνείω, Poët. pro ἀνίω, vel ἀνέω, Ion. vel Att. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

Ἀνέκαθεν, adv. ab origine, desuper; ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκάς.

Ἀνεκὰς, supernè, eminùs. Th. ἑκὰς, procul.

Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis: ab α, ἐκ, et διηγέομαι.

Ἀνέκλαγον, vocem in altum sustulerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis: ex α, ἐκ, et λαλέω.

Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, ἐκ, et λείπω.

Ἀνεκλείπτως, adv. incessantèr, ubertìm.

Ἀνεκλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἀνεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, adfero: f. ίσω. Th. κομίζω.

Ἀνεκόπη, percussus est, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperterritus, impavidus.

Ἀνεκπλήκτως, adv. intrepidè.

Ἀνέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, clamo.

Ἀνεκτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω· hinc

Ἀνεκτότερον, tolerabiliùs: comp.

Ἀνεκτῶς, adv. tolerabilitèr.

Ἀνεκυλίσθης, prorepsisti, 2. sing. a. 1. pass. ab ἀνακυλίω.

Ἀνελεημόνως, adv. crudelitèr.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immisericors: ex α et ἐλεήμων.

Ἀνελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλῃς, 2. sing. sub. ἀνελὼν, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.

Ἀνελεύθερος, ου, ὁ καὶ ἡ, illiberalis: ex α et ἐλεύθερος.

Ἀνελήφθην, a. 1. pass. ind. 1. sing. vide ἀναλαμβάνω.

Ἀνέλκω, vel ἀνελκύω, imperf. ἀνεῖλκον, sursum traho: ab ἕλκω.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero. Ἀνέλοντο, sumpserunt, a. 2. m. Ion. pro ἀνείλοντο. ab ἀναιρέω.

Ἀνελπίσης, desperes, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. perf. ... Th. ἐλπίς.

Ἀνελπιστία, ας, ἡ, desperatio.

Ἀνέλπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, desperatus ab ἀνελπίζω.

Ἀνελπίστως, adv. præter spem ex insperato.

Ἀνελὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. ἀνέλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. a ἀναιρέω.

Ἀνέμειναν, a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. verbi ἀναμένω.

Ἀνεμέσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, carens i vidiâ, non invisus: ex α et μεσάω, indignor, invideo.

Ἀνεμέω, -ῶ, revomo: ab ἐμέω.

Ἀνεμίζω, ventis agito: fut. ίσω perf. ἠνέμικα. part. præs. pas ἀνεμιζόμενος, ventis agitat Th. ἄνεμος.

Ἀνέμιμνε, exspectabat, 3. sin imperf. ab ἀναμίμνω, Poe pro μένω.

Ἀνεμνήσθη, recordatus est, sing. aor. 1. ind. pass. ver μνάομαι.

'ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus: gen. ἀνέμω, Ion. dat. pl. ἀνέμοισι. q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις, εσσα, ὁ ϗ ἡ, ventosus. ἀνεμόεν ἱστίον, ventosum velum. ἀνεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. ἀνεμόω, -ῶ, ventilo. ἀνεμώδεις, ου, ὁ ϗ ἡ, vento plenus, vanus. ἀνέμιος, ἀνεμαῖος, idem.

'Ανεμοσκέπας, εος, ὁ ϗ ἡ, à vento tegens: à σκέπω et ἄνεμος.

'Ανεμοσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, vento perstrepens: ab ἄνεμος et σφάραγος.

'Ανεμοτραφὴς, et ἀνεμοτρεφὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, à vento nutritus et auctu, seu corroboratus: ab ἄνεμος et τρέφω.

'Ανεμότρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui à vento versatur. Th. τρέπω.

'Ανεμοφθορία, ας, ἡ, semen quod ventus perdit, corruptio quæ fit à vento: ab

'Ανεμόφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, à vento corruptus: ab ἄνεμος et φθείρω, corrumpo.

'Ανεμόω, ῶ, ventilo: ab ἄνεμος.

'Ανεμπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non impeditus, liber: ex α priv. et ἐμποδίζω.

'Ανεμποδίστως, adv. sine impedimento.

'Ανεμώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, futilis, q. ἀνεμώνιος. Hinc ἀνεμώλια βάζω. Ab ἄνεμος.

'Ανεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.

'Ανενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non indigus: ab α et ἐνδεής.

'Ανενδεκτον, ου, τὸ, quod fieri nequit: ab α et ἐνδέχεται, fieri potest.

'Ανενεγκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκὼν, part. Ab ἀναφέρω.

'Ανεπάσατο, emisit, 3. sing. a. 1. m. Ion. Poet. pro ἀνεπήξατο. Hinc ἀνεπικάμενος, part. ἀνεπίκας, a. 1. part. act. ἀνεπιχθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, sustollo, emitto.

'Ανέπνευσε, respiravit, a. 1. ex ἀναπνέω, quod à πνέω.

'Ανερρωχυῖα, ἡ, erumpens: perf. m. Att. part. f. g. verbi ἀναῤῥήγνυμι, Gen. xl. 10.

'Ανενόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non perturbatus, pacatus, quietus: ex α et ἐνοχλέω.

'Ανέντες, remittentes, nom. pl aor. 2. part. ἀνεὶς, ἔντος· ab ἀνίημι.

'Ανεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, indelebilis: ex α et ἐξαλείφω.

'Ανεξέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui refutari et coargui non potest. Ex ἐλέγχω.

'Ανεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, imperscrutabilis: ex α et ἐξερευνάω.

'Ανεξέταστον, τὸ, inquisitum, indicta causa: ex α et ἐξετάζω.

'Ανεξετάστως, adv. sine examine.

'Ανεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, clementia, patientia.

'Ανεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι et κακόν.

'Ανεξιχνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impervestigabilis: ex α et ἐξιχνιάζω, investigo: f. άσω. perf. ακα. Th. ἴχνος.

'Ανέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nullum habet exitum: ex α et ἔξοδος.

'Ανέξομαι, tolerabo, f. 1. m. ab ἀνέχω.

'Ανέονται, Ion. pro ἀνίενται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, laxo.

'Ανεπαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non sentit, non intelligit. Item qui non sentitur: ex α et ἐπαισθάνομαι.

'Ανεπαίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, inverecundus, impudens: ex α et ἐπαισχύνομαι.

'Ανεπάλμενος, Poët. pro ἀναπαλλόμενος· ab ἀναπάλλομαι, resilio: ex ἀνὰ, ἐπὶ, et ἄλλομαι.

'Ανέπαλτο, resiliit, erectus est: ab ἀνὰ pro ἄνω, sursum, ἐπὶ, et ἄλλομαι.

'Ανεπανόρθωτον, ου, τὸ, non emendabile: ex α et ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, rursus erigo, corrigo.

'Ανεπαχθῶς, non molestè: ab α priv. et ἐπαχθὴς, molestus.

'Ανέπεισα, persuasi, a. 1. ab ἀναπείθω.

'Ανέπεμψα, remisi, a. 1. ab ἀναπέμπω.

'Ανέπεσα, ας, ε, decubui, a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

'Ανεπήδησε, saltavit, 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω, salio.

'Ανεπηρέαστον, adv. sine ullis contumeliis: ab α et ἐπηρεάζω.

'Ανεπιβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui insidiari nemo potest, ab insidiis tutus.

'Ανεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

'Ανεπικαλύπτως, adv. non tectè, apertè.

'Ανεπικωλύτως, adv. citra impedimentum.

'Ανεπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inculpatus, irreprehensus: ex α et ἐπίληπτος, reprehensus. Th. λαμβάνω.

'Ανεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab omni consortio sejunctus.

'Ανεπινόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconsideratus, improvisus. ex α et ἐπινοέω, cogito.

'Ανεπίξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, impolitus, imperfectus: ab α et ἐπιξέω, in superficie rado. Th. ξέω.

'Ανεπιῤῥίπτων, gen. pl. ab ἀνεπίῤῥιπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nondum confectus, vel libatus: ab ἐπιῤῥίζω, sacrifico. Th. ῥίζω.

'Ανεπίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconsideratus, neglectus: ex α priv. et ἐπισκέπτομαι, inspicio.

'Ανεπιστήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, imperitus: ab ἐπιστήμων, sciens.

'Ανεπιστρέφω, f. ψω, perf. φα, averto.

'Ανεπιστρόφως, adv. sine retrogressu.

'Ανεπιτήδειος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, ineptus: ab α et ἐπιτήδειος.

'Ανεπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab invidiâ alienus. Th. φθόνος.

'Ανεπίφραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητος, improvisus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

'Ανεπτάμαν, sursum volavi, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

'Ανεπτόημαι, spe variâ et stultâ erigor, perf. pass. ab ἀναπτοέομαι.

'Ανεπτοίητο, stupescebat, plusq. perf. pass. ab ἀναπτοιέομαι. f. ήσομαι. perf. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ et πτοέω, -ῶ, terrefacio.

'Ανέρ', pro ἀνέρα, acc. sing. ἀνέρες, n. pl. ab. ἀνήρ.

'Ανέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inamabilis, et ab amore alienus: ab α et ἐράω.

'Ανερεθίζω, f. ίσω, instigo, irrito: ex ἀνὰ et ἐρεθίζω, instigo.

'Ανερειψαμένη, abripiens, a. 1. m. part. ab ἀνερείπτομαι. Th. ἐρέπτω.

'Ανερμάτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullo pondere firmatus.—γλῶσσα, Chrys. lingua volubilis, loquacissima: ab α et ἑρματίζω, suburro.

'Ανεῤῥάγην, ης, η, erupi, a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

'Ανεῤῥαμμένος, ου, ὁ, consutus, perf. part. pass. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

'Ανέῤῥωγε, rescissum est, perf. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

'Ανέρχομαι, subeo, redeo: f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

"Ανες, remitte, omitte, imp. ab ἀνίημι.

'Ανέσαιμι, reduxero, persuasero, a. 1. opt. ab ἀνίζω. Th. ἵζω, vel ἕω, pono, colloco.

"Ανεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν, a. 2. ind. act. ab ἀνίημι.

"Ανεσις, εως, ἡ, *relaxatio*: ab ἀνίημι.

'Ανέσσυτο, *exsiliebat*, plusq. perf. pass. verbi ἀνασεύω. Vide ἔσσυμαι.

'Ανέσταν, Æol. Sync. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέστα, Dor. pro ἀνέστη, 3. sing. ab ἀνίστημι.

'Ανεστέασι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt*, 3. pl. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεώς, Ion. pro ἀνεστηκώς, part.

'Ανέστην, *surrexi*, a. 2. ab ἀνίστημι.

'Ανέστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *domo carens*: qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur*: ex α et ἑστία.

'Ανέσχετο, *sustulit*, 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ε, ab ἀνίσχω.

'Ανετάζω, *inquiro*, *quæstioni subjicio*: f. άσω. perf. ἀνήτακα. Ex ἀνὰ et ἐτάζω.

'Ανέτειλε, *producebat*, aor. 1. 3. sing. ab ἀνατέλλω.

'Ανετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono*.

"Ανετος, ε, ὁ ἡ ἡ, *laxus*: ab ἀνίημι, *remitto*.

'Ανέτως, adv. *solutè*.

"Ανευ, *absque*, *sine*: adv. gen. regit: ἄνευθεν, *procul*: ἄνευθεν ἐμεῖο, *sine me*.

'Ανευάζω, fut. άσω. *euan clamo*, *bacchor*, *ovando celebror*.

'Ανεύθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non oppositus*: ex α priv. et εὔθετος.

'Ανεύθυνα, *incomplanata*, nom. pl. ab ἀνεύθυνος. 'Ανευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii*, ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.

'Ανευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω.

'Ανεύρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, *non inventus*.

'Ανευρίσκω, *invenio*: f. ἀνευρήσω. perf. ἀνεύρηκα. a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

'Ανευφημέω, ῶ, f. ήσω, *celebro*: ex ἀνὰ et εὐφημέω.

'Ανεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, *appareo*. Th. φαίνω. 'Ανεφήνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφανα, a. 1. act.

'Ανεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo*: f. ήσω. perf. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

'Ανεχάζετο, *recedebat*, imperf. pass. ex ἀναχάζω.

'Ανεχθέντος, *attracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ et ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

'Ανεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem*, 1. sing. præs. opt. m. et

'Ανέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret*, 3. sing. præs. opt. m. ab

'Ανέχομαι, *tolero*: imperf. ἀνεχόμην et ἠνειχόμην, ε, ετο. f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ε, ετο, *toleravi*. Th. ἔχω.

'Ανέχω, f. ἀνέξω, perf. ἀνέσχηκα, *sursum tollo*, *in altum erigo*.

'Ανέχων, *sustinens*, præs. part. ab ἀνέχω.

'Ανεχώρησε, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

'ΑΝΕΨΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fratris* aut *sororis filius*, *consobrinus*, *patruelis*. ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, *consobrina*: q. ab ἀνάπτω, *annecto*: vel ab ἐψία, *colloquium*, ut inter familiares. Angl. A NEPHEW.

'Ανέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero*, *recreo*, f. ξω. Th. ψύχω, *frigefacio*.

"Ανεῳ, *muti*, nom. pl. ab ἄνεως.

'Ανέῳγα, perf. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*.

'Ανεῳγμένος, *apertus*, perf. part. pass. ejusd.

'Ανέωνται, *dimissi sunt*, pro ἀνεῖνται, perf. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

'Ανέῳξα, ας, ε, *aperui*, a. 1. ab ἀνοίγω.

"Ανεως, ω, ὁ, *silens*, *mutus*: qu. ab α priv. et αὔω, *clamo*.

'Ανέῳχα, perf. Att. ἀνεῴχθην, et in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

"Ανη, ης, ἡ, *perfectio*; item *ipsum factum*: ab ἄνω, *perficio*.

'Ανῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

'Ανηβᾶν, præs. inf. ab ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco*, f. ήσω. Th. ἥβη.

'Ανήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, *subduxi*, vel *subduxerunt*: ab ἀνάγω.

'Ανήγγειλαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀναγγέλλω.

'Ανηγγέλην, ης, η, a. 2. pass. ejusd. verbi.

'Ανηγεῖσθαι, ἀντὶ τῦ διηγεῖσθαι, *narrare*. Th. ἡγέομαι.

'Ανηδῶς, *molestè*, adv. ab α priv. et ἡδύς, *dulcis*.

'Ανήεσαν, *redierant*, Att. pro ἀνῄεσαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.

'Ανήῃ, pro ἀνῇ, *dimisisset*, a. 2. sub. ἀνίημι. Fortè etiam in pl. perf. m. pro ἀνῆκε, Att. ἀνήη.

"ΑΝΗΘΟΝ, ε, τὸ, *anethum*, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

'Ανῇξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, *prosilio*, q. v.

'Ανῄειν, *sursum* vel *rursum ibam*: ab ἀνὰ et ᾔειν.

'Ανηκάμην, 1. sing. a. 1. m. ab ἀνίημι.

'Ανῆκε, *remisit*, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι.

'Ανήκεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *insanabilis*: hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α et ἀκεστὸς, quod à 3. præs. sing. perf. ind. pass. verbi ἀκέομαι.

'Ανηκόντιζε, *resiliit*, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, *jaculum*.

'Ανήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui non audivit*, *imperitus*: ex α priv. et ἀκέω, *audio*.

'Ανηκεστέω, f. ήσω, *non ausculto*: et ἀνήκεστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui audiri non potest*. Ex α et ἀκέω.

'Ανήκω, *convenio*, f. ήξω. perf. ἦκα. part. præs. ἀνήκων, εσα, ον, *ascendens*, *perveniens*, *elatus*. Ex ἀνὰ et ἥκω.

'Ανήλατο, 3. sing. aor. 1. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι.

'Ανήλατος, ε, ὁ ἡ ἡ, *indomitus*, *contumax*.

'Ανῆλθεν, *rediit*, aor. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ανηλώθην, ης, η, *absumptus sum*, a. 1. pass. 'Ανήλωκα, perf. act. 'Ανήλωσα, *insumpsi*, aor. 1. ab ἀναλίσκω.

'Ανήμελκτος, ε, ἡ, *quæ non mulgetur*. Th. ἀμέλγω.

'Ανῆμεν, pro ἀνεῖμεν, *dimisimus*, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusd. verbi. At ἀνῆμεν est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.

'Ανήμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, *immitis*: ex α et ἥμερος.

'Ανῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo*.

'Ανήνασθαι, aor. 1 inf. m. *recusâsse*, ab ἀνηνάμην, ex ἀναίνομαι. perf. ἀνήνημαι, σαι, ται.

'Ανήνεγκα, et Ion. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, *offero*, a. 1. pass ἀνηνέχθην.

'Ανηνέχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

'Ανήνηται, *repudiavit*, perf. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1 m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

'Ανήνοθα, ας, ε, *florui*, perf. m. ab ἀνθέω, *floreo*: f. ήσω. perf. ἤνθηκα perf. m. ἦνθα, et per Epenth. τῦ ο, et Att. redupl. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

'Ανήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, *iners*: ex α et ἀνήρ.

Ἀνήνυτος, vel Ἀνήνυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω.

Ἄνηπται, dicatus est, perf. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

ἈΝΗ´Ρ, ὁ, vir, ἀνέρος, per Sync. ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ· pl. ἄνερες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.

Ἀνῃρέθη, interemptus est, aor. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

Ἀνηρείψαντο, 3. pl. aor. 1. ab ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. τοῦ ι, pro ἀνερέψαντο. Ab ἐρέπτω, edo.

Ἀνῃρηκὼς, ότος, ὁ, qui sustulit, Att. ἀναιρηρηκὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. ἀνῄρηνται, dissoluti, 3. pl. perf. pass. verbi ἀναιρέω.

Ἀνηριθμησάμην, aor. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, fut. ήσω. Th. ἀριθμός.

Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω.

Ἀνήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω. q. v.

Ἀνηρώτων, Ion. et Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνειρωτάω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo. ἀνήσειν inf.

Ἀνήφθη, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

Ἀνήχθη, a. 1. pass. ab ἀνάγω, adduco.

Ἀνῇ, Att. pro ἀνίῃ, Poët. pro ἀνείῃ, Ion. pro ἀνῇ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

Ἀνθ', vid. ἀντί.

Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manus injicio, e contrario attingo: ex ἀντὶ et ἅπτομαι, tango.

Ἄνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, floret, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, floreo, fut. ήσω, perf. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἀνθεία, ας, ἡ, nomen propr. ... Epith. Junonis.

Ἀνθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. aor. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, pro, et αἱρέω, eligo, aor. 2. εἷλον.

Ἀνθεινὸς, ή, όν, floridus: ab ἄνθος.

Ἀνθέλκω, fut. ξω, contra traho: ex ἀντὶ et ἕλκω, traho.

Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, aor. 2. part. m. Ex ἀνὰ et τίθημι.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, nigella: à floris decore.

Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, flos; etiam argemone, hodie chamomilla: ab ἄνθος.

Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον.

Ἄνθεμον, ου, τὸ, flos: ab ἀνθέω.

Sic et ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

Ἀνθέξομαι, ῃ, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνθέξωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, adhæreo.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum, acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

ἈΝΘΕ´ΡΙΚΟΣ, ου, ἡ, albucum, caulis asphodeli: q. ab ἄνθος.

Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonas. τοῦ ν, pro ἀθέριξ id. q. ἀθὴρ, arista.

Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, deposuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθέστηκα, perf. act. ab ἀνθίστημι, resisto.

Ἄνθετο, superposuit: pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, floreο.

Ἀνθεῦντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἀνθοῦσι, et hoc pro ἀνθέουσι· ab ἀνθέω, floreo, fut. ήσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθη, vel Ἄντη, ης, ἡ, nomen urbis.

Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Th. ἄνθος.

Ἀνθίζω, fut. ίσω, facio florere, floribus conspergo. Th. ἄνθος.

Ἀνθινὸς, ὴ, ὸν, floridus: ab ἄνθος.

Ἀνθιστάμενος, præs. part. pass.
Ἀνθίστατο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνθίστημι, resisto: fut. ἀντιστήσω. perf. ἀνθέστηκα. aor. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ et ἵστημι, sto.

Ἀνθοδίκος, ου, ὁ, canistrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθολογέω, -ῶ, f. ήσω, flores lego: ex ἄνθος et λέγω.

Ἀνθομολογέω, -ῶ, fut. ήσω. pass. οῦμαι, vicissim confiteor: ab ἀντὶ et ὁμολογέω.

Ἄνθορε, exsilut: Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θόρω.

ἌΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos.

Ἀνθ' ὅτου, quare, interrog. et sine interrog.

Ἀνθρακεὺς, έος, ὁ, carbonarius.

Ἀνθρακία, ας, ἡ, carbonum congeries: et Ion. ἀνθρακιὴ, ης, ἡ, pruna. ab

ἌΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis; est et carbunculus.

Ἀνθρακξις, εος, ἡ, carbo, acc. ἄνθρακξιν.

ἈΝΘΡΗ´ΝΗ, ης, ἡ, crabro, vespa; qu. ab ἀνθορεῖν, quia audactèr prosiliit in animantes.

Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui auram popularem captare gaudet, homini placens. Th. ἀρέσκω.

Ἀνθρωπέη, ης, contract. ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, humana pellis.

Ἀνθρώπειος, et Ion. ἀνθρωπήϊος, ου, ὁ, humanus.

Ἀνθρωπείως, adv. humanitèr.

Ἀνθρωπεύομαι, more hominum ago.

Ἀνθρωπίζομαι, homo fio, unde Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθείς.

Ἀνθρωπίζω, fut. ίσω, homines imitor, humanitèr ago.

Ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸν, humanus.

Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, humanus.

Ἀνθρωπίνως, adv. humanitèr.

Ἀνθρώπιον, ου, τὸ, homuncio. Dim. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, humanâ linguâ loquens: psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος et γλῶσσα.

Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humanâ specie præditus: ab εἶδος et ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπος et θύω.

Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida: à κτείνω.

Ἀνθρωπολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, de hominibus loquens: ex ἄνθρωπος et λέγω dico.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, homo: ἀνθρώπως, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπους. A sursum aspiciendo: Scap. ἄνω, τρέπω, et ὤψ.

Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, humanâ carne vescens: ex ἄνθρωπος et φάγω.

Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hominis naturam habens. Th. φύω.

Ἀνθυπαντάω, fut. ήσω, contra ad occurrendum eo: ex ἀντὶ, et ὑπαντάω occurro.

Ἀνθυπατεία, είας, ἡ, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, proconsul sum: f. εύσω. perf. ἀνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul: ex ἀντὶ, pro, et ὕπατος, consul.

Ἀνθυφαιρέω, subduco, ex proportione subduco.

Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ et ὅς.

ἈΝΙ´Α, ας, ἡ, tristitia, mœror: ab אנה.

Ἀνιάζω, fut. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio.

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tristis, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος· et ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρέστερος. Ab ἀνία.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν, a. 2. ind. act. ab ἀνίημι.

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio*: ab ἀνίημι.

Ἀνέσσυτο, *exsiliebat*, plusq. perf. pass. verbi ἀνασεύω. Vide ἔσσυμαι.

Ἀνέσταν, Æol. Sync. pro ἀνέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνίστα, Dor. pro ἀνίστη, 3. sing. ab ἀνίστημι.

Ἀνεστέασι, Ion. pro ἀνεστήκασι, *resurrexerunt*, 3. pl. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστεώς, Ion. pro ἀνεστηκώς, part.

Ἀνέστην, *surrexi*, a. 2. ab ἀνίστημι.

Ἀνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *domo carens*: qu. ἑστίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur*: ex α et ἑστία.

Ἀνέσχετο, *sustulit*, 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, *inquiro, quæstioni subjicio*: f. άσω. perf. ἀνήτακα. Ex ἀνὰ et ἐτάζω.

Ἀνέτελλε, *producebat*, aor. 1. 3. sing. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono*.

Ἄνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laxus*: ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέτως, adv. *solutè*.

Ἄνευ, *absque, sine*: adv. gen. regit: ἄνευθεν, *procul*: ἄνευθεν ἐμεῦ, *sine me*.

Ἀνευάζω, fut. άσω. *euan clamo, bacchor, ovando celebror*.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non oppositus*: ex α priv. et εὔθετος.

Ἀνεύθυνα, *incomplanata*, nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii*, ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non inventus*.

Ἀνευρίσκω, *invenio*: f. ἀνευρήσω. perf. ἀνεύρηκα. a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, *celebro*: ex ἀνὰ et εὐφημέω.

Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινε, act. ab ἀναφαίνω, *appareo*. Th. φαίνω. Ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφηνα, a. 1. act.

Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo*: f. ήσω. perf. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

Ἀνεχάζετο, *recedebat*, imperf. pass. ex ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντος, *attracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ et ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην, *sustinerem*, 1. sing. præs. opt. m. et

Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret*, 3. sing. præs. opt. m. ab

Ἀνέχομαι, *tolero*: imperf. ἀνεσχόμην et ἠνεσχόμην, ου, ετο. f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi*. Th. ἔχω.

Ἀνέχω, f. ἀνέξω; perf. ἀνέσχηκα, *sursum tollo, in altum erigo*.

Ἀνέχων, *sustinens*, præs. part. ab ἀνέχω.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

ΑΝΕΨΙΟΣ, ου, ὁ, *fratris aut sororis filius, consobrinus, patruelis*. ἀνεψιά, ᾶς, ἡ, *consobrina*: q. ab ἀνάπτω, *annecto*: vel ab ἐψία, *colloquium*, ut inter familiares. Angl. A NEPHEW.

Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo*, f. ξω. Th. ψύχω, *frigefacio*.

Ἄνεω, *muti*, nom. pl. ab ἄνεως.

Ἀνέῳγα, perf. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*.

Ἀνεῳγμένος, *apertus*, perf. part. pass. ejusd.

Ἀνέωνται, *dimissi sunt*, pro ἀνεῖνται, perf. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

Ἀνέῳξα, ας, ε, *aperui*, a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, *silens, mutus*: qu. ab α priv. et αὔω, *clamo*.

Ἀνέῳχα, perf. Att. ἀνεῴχθην, et in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνη, ης, ἡ, *perfectio*; item *ipsum factum*: ab ἄνω, *perficio*.

Ἀνῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνηβᾶν, præs. inf. ab ἀνηβάω, -ῶ, *repubesco*, f. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, *subduxi*, vel *subduxerunt*: ab ἀνάγω.

Ἀνήγγειλαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνηγγέλην, ης, η, a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἀνηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ διηγεῖσθαι, *narrare*. Th. ἡγέομαι.

Ἀνηδῶς, *molestè*, adv. ab α priv. et ἡδύς, *dulcis*.

Ἀνήϊσαν, *redierant*, Att. pro ἀνῄεσαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.

Ἀνήη, pro ἀνῇ, *dimisisset*, a. 2. sub. ἀνίημι. Fortè etiam in pl. perf. m. pro ἀνήῃ, Att. ἀνήη.

ΑΝΗΘΟΝ, ου, τὸ, *anethum*, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

Ἀνῆξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, *prosilio*, q. v.

Ἀνήϊον, *sursum* vel *rursum ibam*: ab ἀνὰ et ἤϊον.

Ἀνηκάμην, 1. sing. a. 1. m. ab ἀνίημι.

Ἀνῆκε, *remisit*, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι.

Ἀνήκεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insanabilis*: hinc ἀνηκέστως, adv. Ex α et ἀκεστός, quod à 3. præs. sing. perf. ind. pass. verbi ἀκέομαι.

Ἀνηκόντιζε, *resiliit*, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, *jaculum*.

Ἀνήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui non audivit, imperitus*: ex α priv. et ἀκούω, *audio*.

Ἀνηκουστέω, f. ήσω, *non ausculto*: et ἀνήκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui audiri non potest*. Ex α et ἀκούω.

Ἀνήκω, *convenio*, f. ήξω. perf. ἧκα. part. præs. ἀνήκων, ουσα, ον, *ascendens, perveniens, elatus*. Ex ἀνὰ et ἥκω.

Ἀνήλατο, 3. sing. aor. 1. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι.

Ἀνήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indomitus, contumax*.

Ἀνῆλθεν, *rediit*, aor. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀνηλώθην, ης, η, *absumptus sum*, a. 1. pass. Ἀνήλωκα, perf. act. Ἀνήλωσα, *insumpsi*, aor. 1. ab ἀναλίσκω.

Ἀνήμελκτος, ου, ἡ, *quæ non mulgetur*. Th. ἀμέλγω.

Ἀνῆμεν, pro ἀνῄμεν, *dimisimus*, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusd verbi. At ἀνῇμεν est imperf ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.

Ἀνήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immitis*: ex α et ἥμερος.

Ἀνῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, *relaxo*.

Ἀνήνασθαι, aor. 1 inf. m. *recusâsse*, ab ἀνηνάμην, ex ἀναίνομαι. perf. ἀνήνημαι, σαι, ται.

Ἀνήνεγκα, et Ion. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, *offero*, a. 1. pass. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνέχθησαν, *relati fuerunt*, 3. pl a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

Ἀνήνηται, *repudiavit*, perf. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

Ἀνήνοθα, ας, ε, *florui*, perf. m. ab ἀνθέω, *floreo*: f. ήσω. perf. ἤνθηκα perf. m. ἦνθα, et per Epenth. τοῦ ο, et Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

Ἀνήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, *iners*: ex α et ἀνήρ.

Ἀνήνυτος, vel Ἀνήνυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui perfici nequit*. Th. ἀνύω.
Ἀνῆπται, *dicatus est*, perf. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.
ἈΝΗ'Ρ, ὁ, *vir*, ἀνέρος, per Sync. ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.
Ἀνῃρέθη, *interemptus est*, aor. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.
Ἀνηρείψαντο, 3. pl. aor. 1. ab ἀνηρείπτομαι, *rapio, corripio*, pleonasm. τοῦ ι, pro ἀνερείπτω. Ab ἐρείπτω, *edo*.
Ἀνηρηκὼς, ότος, ὁ, *qui sustulit*, Att. ἀναιρηρηκὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. ἀνῄρηνται, *dissoluti*, 3. pl. perf. pass. verbi ἀναιρέω.
Ἀνηριθμησάμην, aor. 1. m. ab ἀναριθμέω, *enumero*, fut. ήσω. Th. ἀριθμός.
Ἀνήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inaratus*. Th. ἀρόω.
Ἀνήρπασε, *rapuit*, a. 1. ab ἀναρπάζω. q. v.
Ἀνηρώτευν, Ion. et Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, *interrogo*.
Ἀνήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, *dimitto, relinquo*. ἀνήσειν, inf.
Ἀνήφθη, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, *accendo*.
Ἀνήχθη, a. 1. pass. ab ἀνάγω, *subduco*.
Ἀνῆ, Att. pro ἀνίῃ, Poët. pro ἀνίει, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.
Ἀνθ', vid. ἀντί.
Ἀνθάπτομαι, fut. ψομαι, *contra manus injicio, e contrario attingo*: ex ἀντὶ et ἅπτομαι, *tango*.
Ἄνθεα, *flores*, nom. pl. ab ἄνθος.
Ἀνθεῖ, *floret*, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, *floreo*, fut. ήσω, perf. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.
Ἄνθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci. Epith. Junonis.
Ἀνθείλοντο, *in alterius locum deligerunt*, 3. pl. aor. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, *pro*, et αἱρέω, *eligo*, aor. 2. εἷλον.
Ἀνθεινὸς, ἡ, ὸν, *floridus*: ab ἄνθος.
Ἀνθέλκω, fut. ξω, *contra traho*: ex ἀντὶ et ἕλκω, *traho*.
Ἀνθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος, aor. 2. part. m. Ex ἀνὰ et τίθημι.
Ἀνθέμιον, ου, τὸ, *nigella*: à floris decore.
Ἀνθεμὶς, ίδος, ἡ, *flos*; etiam *argemona*, hodie *chamomilla*: ab ἄνθος.
Ἀνθεμόεις, εσσα, εν, *floridus*: ab ἄνθεμον.
Ἄνθεμον, ου, τὸ, *flos*: ab ἀνθέω.
Sic et ἄνθεμος, ου, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.
Ἀνθέξομαι, ῃ, ἕξεται, fut. 1. m. ἀνθέξωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, *adhæreo*.
Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, *mentum*, acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.
ἈΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ου, ἡ, *albucum, caulis asphodeli*: q. ab ἄνθος.
Ἀνθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonas. τοῦ ν, pro ἀθέριξ· id. q. ἀθὴρ, *arista*.
Ἄνθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, *deposuerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.
Ἄνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, *flos*.
Ἀνθέστηκα, perf. act. ab ἀνθίστημι, *resisto*.
Ἄνθετο, *superposuit*: pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.
Ἀνθεῦσαν, Dor. pro ἀνθοῦσαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, *floreo*.
Ἀνθεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἀνθοῦσι, et hoc pro ἀνθέουσι ab ἀνθέω, *floreo*, fut. ήσω. Th. ἄνθος.
Ἄνθη, vel Ἄντη, ης, ἡ, nomen urbis.
Ἀνθηδὼν, όνος, ἡ, *apis*: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.
Ἀνθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *floridus*. Th. ἄνθος.
Ἀνθίζω, fut. ίσω, *facio florere, floribus conspergo*. Th. ἄνθος.
Ἀνθινὸς, ἡ, ὸν, *floridus*: ab ἄνθος.
Ἀνθιστάμενος, præs. part. pass.
Ἀνθίστατο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνθίστημι, *resisto*: fut. ἀντιστήσω. perf. ἀνθέστηκα. aor. 1. ἀντέστησα. a. 2. ἀντέστην. imperf. pass. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ et ἵστημι, *sto*.
Ἀνθοδίχος, ου, ὁ, *canistrum*: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.
Ἀνθολογέω, -ῶ, f. ήσω, *flores lego*: ex ἄνθος et λέγω.
Ἀνθομολογέω, -ῶ, fut. ήσω. pass. οῦμαι, *vicissim confiteor*: ab ἀντὶ et ὁμολογέω.
Ἄνθορε, *exsiliit*: Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing. a. 2. ab ἀναθορέω. Th. θόρω.
ἈΝΘΟΣ, εος, τὸ, *flos*.
Ἀνθ' ὅτου, *quare*, interrog. et sine interrog.
Ἀνθρακεὺς, έος, ὁ, *carbonarius*.
Ἀνθρακιὰ, ας, ἡ, *carbonum congeries*: et Ion. ἀνθρακιὴ, ης, ἡ, *pruna*. ab
ἈΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, *carbo*, in quo ἀνθεῖ, i. e. *floret* ignis; est et *carbunculus*.
Ἀνθρακίς, ιος, ἡ, *carbo*, acc. ἄνθρακιν.
ἈΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa*; qu. ab ἀνθορεῖν, quia audactèr prosiliit in animantes.
Ἄνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui auram popularem captare gaudet, homini placens*. Th. ἀρέσκω.
Ἀνθρωπῆ, ης, contract. ἀνθρωπέη, ῆς, ἡ, *humana pellis*.
Ἀνθρώπειος, et Ion. ἀνθρωπήϊος, ου, ὁ, *humanus*.
Ἀνθρωπείως, adv. *humanitèr*.
Ἀνθρωπεύομαι, *more hominum ago*.
Ἀνθρωπίζομαι, *homo fio*, unde Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθείς.
Ἀνθρωπίζω, fut. ίσω, *homines imitor, humanitèr ago*.
Ἀνθρωπικὸς, ἡ, ὸν, *humanus*.
Ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, *humanus*.
Ἀνθρωπίνως, adv. *humanitèr*.
Ἀνθρώπιον, ου, τὸ, *homuncio*. Dim. ab ἄνθρωπος.
Ἀνθρωπόγλωττος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος et γλῶσσα.
Ἀνθρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *humanâ specie præditus*: ab εἶδος et ἄνθρωπος.
Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio*: ex ἄνθρωπος et θύω.
Ἀνθρωποκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *homicida*: à κτείνω.
Ἀνθρωπολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *de hominibus loquens*: ex ἄνθρωπος et λέγω *dico*.
ἈΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *homo*: ἀνθρώπως, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπους. A sursum aspiciendo: Scap. ἄνω, τρέπω, et ὤψ.
Ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος et φάγω.
Ἀνθρωποφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *hominis naturam habens*. Th. φύω.
Ἀνθυπαντάω, fut. ήσω, *contra ad occurrendum eo*: ex ἀντὶ, et ὑπαντάω *occurro*.
Ἀνθυπατεία, είας, ἡ, *proconsulatus*.
Ἀνθυπατεύω, *proconsul sum*: f. εύσω. perf. ἀνθυπάτευκα. Ab ἀνθύπατος, ου, ὁ, *proconsul*: ex ἀντὶ, *pro*, et ὕπατος, *consul*.
Ἀνθυφαιρέω, *subduco, ex proportione subduco*,
Ἀνθ' ὧν, *quapropter*: ex ἀντὶ et ὅς.
ἈΝΙ'Α, ας, ἡ, *tristitia, mœror*: ab אנה.
Ἀνιάζω, fut. άσω, *tristitiam adfero, mœrore adficio*.
Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *tristis*, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος· et ἀνιηρέστερος pro ἀνιαρέστερος. Ab ἀνία.

Ἀνιαθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ab ἀνιάζω.

Ἀνιᾶσι, *sursum jaciunt*, Att. pro ἀνιεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἀνίασι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνιᾶσι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι.

Ἀνίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *insanabilis, immedicabilis.*

Ἀνιάτως, adv. *insanabilitèr.* Ab α et ἰάομαι.

Ἀνιάτρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non sanatus;* item *insanabilis.* Th. idem.

Ἀνίαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *streperus:* ab α intens. et ἰαχέω.

Ἀνιάω, ῶ, *tristitiâ vel mœrore afficio:* fut. άσω. perf. ἠνίακα. Th. ἀνία.

Ἀνιδρωτὶ, adv. *sine sudore,* vel *labore:* ab α et ἱδρὼς, *sudor.*

Ἀνίδρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine sudore.* Xenoph.

Ἀνίει, *solvebat, remittebat:* 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνιείην, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, *incito.*

Ἀνίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.

Ἀνιεὶς, έντος, ὁ, et in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνιέμεν, Ion. pro ἀνιέναι, *laxare.* Ab ἀνίημι, quod vide.

Ἀνιερόω, -ῶ, *sacrifico:* fut. ώσω. perf. ωκα. ab ἀνὰ, et ἱερὸς *sacer.*

Ἀνίεσκε, Poët. pro ἀνίει, 3. imperf. ἀνίειν, ης, η. Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

Ἀνιεῦνται, Dor. et Ion. pro ἀνιῶνται, 3. pl. verbi ἀνιέομαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνιηθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

Ἀνίημι, *relaxo, remitto, dimitto, stimulo, urgeo:* f. ἀνήσω. perf. ἀνεῖκα. aor. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *deseram.* part. præs. ἀνιεὶς, ιέντος. aor. 2. part. ἀνεὶς, ἕντος. præs. part. pass. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνέθην, ης, η, *laxatus fui.* Th. ἵημι.

Ἀνίην, acc. Ion. ab ἀνία.

Ἀνιηρὰ, pro ἀνιαρὰ, *molesta,* pl. n. g. ab ἀνιαρός.

Ἀνιηρέστατον, *difficillimum,* superl. Ion. ab ἀνιηρὸς pro ἀνιαρός.

Ἀνιήσει, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνιήσῃ. Ἀνιήσειε, aor. 1. opt. Æol. Ἀνιήσῃ, *molestat,* a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.

Ἀνίησι, *remittit,* 3. sing. ab ἀνίημι.

Ἀνίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando.*

Ἀνίκατος, Dor. pro ἀνίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invictus:* ex α et νικάω.

Ἀνίλεως, ω, ὁ καὶ ἡ, *immisericors:* ex α et ἵλαος, Att. ἵλεως, *misericors.*

Ἀνιμάω, *extraho:* ex ἀνὰ, et ἱμάω *haurio.*

Ἀνίον, ου, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, *habena.*

Ἀνιόντα, *orientem,* aor. 2. part. m. g. ab ἄνειμι, quod ex ἀνὰ, et εἶμι *eo.* Ἀνιοῦσαν, *redeuntem,* part. f. g.

Ἀνίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga.*

Ἄνιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sine equis:* ex α et ἵππος.

Ἀνίπταμαι, f. πτήσομαι, *avolo, subvolo.*

Ἀνίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *illotus:* ex α et νίπτω. Hinc

Ἀνιπτόποδες, *illotos pedes habentes.*

ἌΝΙΣΟΝ, ου, τὸ, *anisum.* An quod flatus ἀνίησιν, i. e. *laxat?* An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia?*

Ἀνιστάμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνιστάναι, præs. inf. ἀνίστη, 3. sing. imperf. ab

Ἀνίστημι, *excito:* fut. ἀναστήσω. perf. ἀνέστηκα. aor. 1. ἀνέστησα. aor. 2. ἀνέστην. imp. ἀνάστα, et ἀνάστηθι. sub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, άν. fut. 1. m. ἀναστήσομαι. Ἀνίστω pro ἀνίστασο, *surge,* Att. imp. præs. pass. ab ἀνίσταμαι. Th. ἵστημι.

Ἄνισχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *infirmus:* ex α et ἰσχύς.

Ἀνίσχω, *attollo, orior.* part. ἀνίσχων, οντος, ὁ. præs. imp. ἀνίσχε, Ion. ἀνίσχεο, *te contine:* ab ἴσχω pro ἔχω.

Ἀνιχνεύω, *pervestigo:* ab ἰχνεύω.

Ἀνιώμεθα, *mœremus,* 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιῴμην, -ῷμην, ῷο, -ῷο, ῷτο, ῷτο. Th. ἀνία.

Ἀνιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia.*

Ἀνιὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. ab ἄνειμι.

Ἀνιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.

Ἄννα, ἡ, *Anna,* nom. mul. Hebr. *Gratiosa.*

Ἄννας, α, ὁ, nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

Ἄννεον, Poët. pro ἄνεον. Nam ἄνω dicimus, et ἀνύω. Hinc metri causa pro ἄνω, ἄνυω, *facio, perficio.*

Ἀννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus:* ab α pr. et νεφέλη.

Ἄννουβις, ιος, ὁ, *Annubis,* deus Ægyptiorum.

Ἄνοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *via sursum ferens.* Item adj. ὁ καὶ ἡ, *invius.* Ex α et ὁδός.

Ἀνοδύρομαι, fut. ῦμαι, *lamentor, ejulor:* ex ἀνὰ et ὀδύρομαι.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *non compos mentis, stultus:* ab α pr. et νοήμων, *prudens.*

Ἀνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *demens:* hinc adv. ἀνοήτως, *imprudentèr:* ex α et νοέω.

Ἄνοια, ας, ἡ, *amentia:* ab ἄνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amens:* ex α et νόος.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, *apertio, reseratio: janua,* 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi

Ἀνοίγω, Ἀνοιγνύω, et Ἀνοίγνυμι, *aperio:* part. præs. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. perf. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνῷχα. a. 1. ἀνέῳξα, et ἤνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. perf. pass. ἀνέῳγμαι, et ἠνέῳγμαι. aor. 1. ἠνεῴχθην, et ἀνεῴχθην. 3. pl. ἀνεῴχθησαν. fut. 2. pass. ἀνοιγήσομαι. perf. m. ἀνέῳγα. part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th. οἴγω.

Ἀνοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, *amentia.*

Ἀνοικισμὸς, ῦ, ὁ, *instauratio.*

Ἀνοικοδομέω, -ῶ, *restauro:* fut. ήσω. perf. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, οἶκος, et δέμω.

Ἄνοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exterris:* ex α et οἶκος, *domus.*

Ἀνοικτὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *apertus, apertilis:* ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immisericors:* ex α priv. et οἶκτος.

Ἀνοιμώζω, fut. ξω, *ingemisco.*

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio, reseratio;* item *ostium:* ab ἀνέῳξαι 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίσω, *referam,* fut. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. ab ἄνομαι.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria:* ex α et ὄλβος.

Ἀνολβέστερος, *infelicior,* comp. ab ἄνολβος, *infelix.* Th. ὄλβος.

Ἀνόλεθρος, et ἀνώλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ab exitio et damno immunis:* ab α et ὄλεθρος.

Ἀνολοφύρομαι, *ejulatum tollo:* ex ἀνὰ et ὀλοφύρομαι.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior.*

Ἄνομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *imbribus carens:* ab α et ὄμβρος.

Ἀνομέω, iniquè ago: f. ήσω. perf. ηκα. Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, peccatum.

Ἀνομία, ας, ἡ, discrepantia à lege, iniquitas: ex α et νόμος.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ ξ ἡ, dissimilis: ex α et ὅμοιος.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo: à præced.

Ἄνομος, ου, ὁ ξ ἡ, iniquus, sceleratus: à νόμος.

Ἀνόμως, adv. sine lege: à præc.

Ἀνόνητος, ου, ὁ ξ ἡ, inutilis, injucundus: ex α, et ὄνημι juvo.

Ἄνους, όου, ὁ ξ ἡ, amens: ab α et νοῦς.

ΑΝΟΠΑΙΑ, seu ἀνοπαῖα, ἡ, ΑΝΟΡÆΑ, avis: ab α et ὄπτομαι vel ...

Ἄνοπλος, ου, ὁ ξ ἡ, inermis.

Ἀνόπλως, adv. more inermium.

Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Ion. ἀνορίη, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas: quod ab ἀνήρ.

Ἀνορθόω, -ῶ, surrigo, erigo: f. ώσω. perf. ἀνώρθωκα. a. 1. ἀνώρθωσα. imp. ἀνόρθωσον, ... a. 1. pass. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et ὀρθόω.

Ἀνόρμιστος, ου, ὁ ξ ἡ, stationem navium non habens: ex α priv. et ὅρμος, statio navium.

Ἀνόρουσα, surrexi, aor. 1. Ion. verbi ἀνορούω, fut. ύσω, perf. ουκα quod ab ὀρούω, impetum do.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. Ἀνορύξῃς, refodias, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, ου, ὁ ξ ἡ, non sanctus, scelestus: comp. ἀνοσιώτερος, superlat. ἀνοσιώτατος. Ex α et ὅσιος.

Ἄνοσος, ου, ὁ ξ ἡ, immunis à morbis: ab α priv. et νόσος, morbus.

Ἀνόστεος, ου, ὁ ξ ἡ, inossis, sine osse: ex α et ὀστέον.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ ξ ἡ, reditûs expers: ex α, et νόστιμος rediturus.

Ἄνοστος, ου, ὁ ξ ἡ, reditûs expers: ab α, et νόστος reditus.

Ἀνούατος, ου, ὁ ξ ἡ, quæ est sine auribus. Poët. ὁ ἄνευ ὤατος. Th. οὖς.

Ἀνούθετος, ου, ὁ ξ ἡ, repudians admonitionem: ex α et νουθετέω.

Ἄνους, amens: ex α et νόος, νοῦς.

Ἄνοος, pro ἄνοος.

Ἀνούτατος, ου, ὁ ξ ἡ, non vulneratus. Ἀνουτητὶ, adv. sine vulnere. Th. οὐτάω, vulnero.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχω.

Ἄνοχυρος, non munitus.

Ἄντα, et Ἄνταδι, Dor. pro ἀνάστηθι, surge, a. 2. imp. Ἀνστὰς, qui surrexit, Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνίστημι, aor. 1. ind.

Ἀνστῆμεναι, Att. et Dor. pro ἀναστῆναι, aor. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἄνστησον, aor. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, surrexerunt, pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφεται, percurrit, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. à στρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab ἀνσχεθέω; Poët. pro ἀνίσχω, emergo.

Ἄνσχεο, tolera, Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, aor. 2. imp. ab ἀνέχω.

Ἀνσχετὸς, Poët. pro ἀνασχετός.

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturus, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, et σχέω, vel ἔχω.

Ἄνσχοιτο, toleraret, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνεσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

Ἀντ', pro ἀντὶ, è regione.

Ἄντα, coram, è regione.

Ἀνταγοράζω, fut. άσω, vicissim emo: ex ἀντὶ et ἀγοράζω, emo.

Ἀνταγωνίζομαι, decerto, repugno: f. ίσομαι. perf. ἀνταγωνίσμαι. a. 1. m. ἀνταγωνισάμην. Ex ἀντὶ et ἀγωνίζομαι. Hinc

Ἀνταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

Ἀνταγωνιστὴς, ου, ὁ, adversarius, certator.

Ἀνταγώνιστος, ου, ὁ, æmulus, certator.

Ἀνταδικέω, f. ήσω, vicissim injuriam affero: ex ἀντὶ et ἀδικέω.

Ἀνταείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, adversus aliquem quid tollere, se ei opponere: ex ἀντὶ et αἴρω.

Ἀντάεις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, contrarius, inimicus: ab ἄντην, contra.

Ἀνταίρω, et Ἀνταείρω. Vide ἀνταείρειν.

Ἀνταλκαῖοι, ων, οἱ, ingentia cete. Ion.

Ἀντακούω, f. ύσω, vicissim audio: ex ἀντὶ, et ἀκούω audio.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, compensatio: ab ἀντὶ et ἀλλάττω.

Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀνταμειβέσθω, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι.

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, compensatio.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: et ἀντᾶν τινος, Ion. pro obtinere aliquid: ab ἀντάω.

Ἀνταναιρέω, vicissim aufero.

Ἀνταναίρω, contra destruo, demolior.

Ἀνταναπληρόω, -ῶ, vicissim expleo: f. ώσω. perf. ἀνταναπεπλήρωκα. ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πληρόω impleo.

Ἀντανασῆσαι, contra excitare, aor. 1. inf. ab ἀντανίστημι ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Ἀντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι, ab Ἀντήνωρ, q. v.

Ἀντανύσασα, pro ἀνατανύσασα, particip. aoristi primi, fœm. gen. ab ἀντανύω, sive ἀνατανύω, f. ύσω, quod significat extendo, id. qu. ἀνατείνω. Th. τανύω.

Ἀντάξιος, ία, ιον, existimatione par, æqualis pretii: ab ἀντὶ, contrà, æquè, et ἄξιος.

Ἀνταποδίδωμι, retribuo, vicissim reddo: fut. ἀνταποδώσω. perf. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων. inf. ἀνταποδοῦναι. a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι.

Ἀνταποδοθήσομαι. ῃ, ται, fut. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι. Undè et

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, retributio; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, merces; ἀνταποδοτικὸς, ῦ, ὁ ξ ἡ, retributorius.

Ἀνταποδοῦναι. Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποκρίνομαι, ex adverso respondeo: a. 1. pass. ἀνταπεκρίθην. inf. ἀνταποκριθῆναι. f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et κρίνω.

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, mutua responsio.

Ἀνταπόλλυμι, vicissim perdo: ex ἀντὶ et ἀπόλλυμι.

Ἀνταποστέλλω, remitto.

Ἀντάπτεσθαι, Ion. pro ἀντάπτεσθαι, capessere.

Ἄνταρσις, εως, ἡ, insurrectio. ἀντάρτης, ου, ὁ, qui insurgit contra regem, rebellis. Ab ἀντὶ et αἴρω.

Ἀντασπάζομαι, f. σομαι, vicissim amplector: ex ἀντὶ et ἀσπάζομαι.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis reflexio.

Ἀντανὑω, f. ύσω, aor. 1. ἀντήϋσα, vicissim vociferor, vel strepitum edo: ab ἀντὶ, et αὔω clamo.

Ἀντάω, obviam eo. f. ήσω. perf. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, contra.

Ἀντεβόλησα, ας, ε, nactus (vel assequutus) sum, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio; ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, recriminatorius. Ab ἀντὶ, ἐν, et καλέω.

Ἀντιδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδεξιόω, dextram porrigo.

Ἀντείλας, Poët. pro ἀνατείλας,

otiri fecisti: 2. sing. aor. 1. verbi ἀνατέλλω.

"Αντεινον, extende, Dor. pro ἀνάτεινον, aor. 1. imp. verbi ἀνατείνω. 'Αντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

'Αντείνω, pro ἀνατείνω, Doricè.

—αντειος, terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ,ας, ut Δοιάντειος à Δοίας.

'Αντειπεῖν, contradicere, item loqui vicissim, aor. 2. inf. act. ab ἀντέπω. a. 2. ἀντεῖπον. a. 1. ἀντεῖπα. Ex ἀντὶ et ἔπω.

'Αντείρεσθαι, vicissim interrogare. Th. εἴρω.

'Αντεισάγω, vicissim introduco.

'Αντεκδραμόντες, contrà occurrentes, nom. pl. aor. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω quod ab ἀντὶ, ἐκ, et τρέχω.

'Αντεκκόπτεσθαι, vicissim exscindere.

'Αντέκλινεν, ex adverso innuebat, imperf. ab ἀντεκλίνω ex ἀντὶ et κλίνω.

'Αντεκτείνω, idem quod

'Αντεκτίω, vicissim luo, rependo. Hinc ἀντέκτισις, εως, ἡ, rependio, mulcta. Th. τίω, punio.

'Αντέλεγεν, 3. sing. imp. ab ἀντιλέγω.

'Αντέλλοισα, Dor. et per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, præs. part. act. ab ἀνατέλλω. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præs. act.

'Αντεμβολὴ, ης, ἡ, injectio unius in locum alterius: ab ἀντεμβάλλομαι.

'Αντεμπλῆσαι, vicissim impellere, a. 1. inf. ab ἀντὶ et ἐμπλήθω.

'Αντέξειμι, contra exeo, sparsìm vagor.

'Αντεξεταστικὸς, ῦ, ὁ, contrà quæsitor: ab ἀντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, et ἐτάζω.

'Αντεπάγω, fut. ξω, adversùm tendo.

'Αντεπεξῄεσαν, Att. pro ἀντεπεξῄεισαν, in occursum ierant, 3. pl. plus. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι eo.

'Αντεπιμελέομαι, -ῦμαι, vicissim curam gero. Th. μέλει.

'Αντέπνεεν, contra spirabat, 3. s. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω. ex ἀντὶ et πνέω.

'Αντεραστὴς, ῦ, ὁ, rivalis: ab

'Ανтεράω, -ῶ, redamo, sum rivalis: part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ et ἐράω.

'Αντερείδω, inhæreo: f. είσω. perf. ἀντήρεικα.

'Αντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ et ἐρέω.

'Αντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, aor. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, vicissim firmo. Th. ἐρείδω.

'Αντερύεσθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, et ἐρύω, libero, traho.

'Αντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præs. pass. ab ἀντεράω.

"Αντεσθαι, supplicare, obviam ire, præs. inf. ab ἄντομαι.

'Αντέστην, et in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, resisto.

'Αντεστραμμένος, η, ον, in contrarium versus. part. præs. pass verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. vice versa.

'Αντέτατα, Poët. pro ἀνατέταται, circumjectus est, 3. sing. perf. pass. 'Αντέτεινε, 3. sing. imp. vel aor. 1. ab ἀντιτείνω, contrà intendo. Th. τείνω.

'Αντετέτυξο, similis eras: 2. sing. plusq. perf. pass. ex ἀντὶ, æquè, et ἐτέτυγμην, 1. sing. plusq. perf. pass. à τεύχω, sum.

'Αντετόρησα, ας, transfixi, a. 1. ind. ab ἀντὶ et τορέω.

'Αντετῦς, ejusdem anni, Lacon. pro τῷ αὐτῷ ἔτους.

'Αντευεργετέω, ῶ, fut ήσω, beneficium refero: ex ἀντὶ et εὐεργετέω.

'Αντευεργετικὸς, ὴ, ὸν, ad beneficia referenda proclivis: à præced.

'Αντεύκρατος ζώνη, zona temperatæ opposita, Laërt. Ab ἀντὶ et εὔκρατος. Th. κεράννυμι.

'Αντεφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. pass. ex ἀντὶ et φέρω.

'Αντεφίλασε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit, 3. sing. a. 1. à φιλέω.

'Αντέχομαι, adhæreo, sublevo, cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀνθέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντὶ et ἔχω.

'Αντέχρησε, suffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuò.

'Αντέχω, fut. ἀνθέξω, detineo.

'Αντέω, Ion. pro ἀντάω, quod vide.

'Αντήδην, suppliciter, adv. ab ἄντομαι.

'Αντημείβετο, Dor. ἀνταμείβετο, respondit, 3. sing. imp. ab ἀντὶ et ἀμείβομαι.

"Αντην, adv. coràm, ex adverso. Th. ἀντί.

'Αντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc 'Αντηνορίδαι, Antenoridæ.

'Αντήρης, ὁ ἢ ἡ, qui vicissim remigat, et per Metaph. quicquid vicissim datur. Th. ἐρέσσω.

'Αντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ et ἐρείδω.

'Αντήρισα, ας, ε, certavi: aor. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις.

"Αντησις, εως, ἡ, supplicatio: ab ἀντάω vel ἀντέω.

'Αντηχέω, ῶ, f. ήσω, resono: ex ἀντὶ et ἠχέω.

'Αντηχέοντος, gen. præs. part. f. g. ab ἀντηχέω, resono: ex ἀντὶ et ἦχος.

'ΑΝΤΙ', pro, contrà, vice; in compos. sæpè comparationem significat.

'Αντία, adv. ex adverso, contrà. Th. ἀντί.

'Αντιάζω, fut. άσω, id. quod ἀντιάω, q. v.

'Αντιάνειρα, virago, viris æquiparanda: ab ἀντὶ et ἀνήρ.

'Αντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. vide ἀντιάσας.

'Αντιάομαι, vel ἀντιάζω, præs. ind. intersum, occurro: vide in ἀντιάω.

'Αντιάσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. ἀντιάσαις, Æol. ab ἀντιάω.

'Αντιάσειν, occursurum esse, f. 1. inf. act. ab

'Αντιάω, -ῶ, occurro, obviàm venio: f. άσω. perf. ἠντίακα ab ἀντί.

'Αντιαχεῦντι, Dor. et Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, ex adverso respondent: ex ἀντὶ et ἰάχω.

'Αντιβαίνω, resisto, adversor: ab ἀντὶ et βαίνω.

'Αντιβάλλω, sermonem cum aliquo confero. f. αλῶ. perf. ἀντιβέβληκα· ab ἀντὶ et βάλλω.

'Αντιβεβόληκα. Vide ἀντιβολέω.

'Αντιβῆναι, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀντιβαίνω.

'Αντιβίην, 'Αντιβίᾳ, et 'Αντιβίη, contrà, obviàm, adv.

'Αντίβιος. ία, ιον, et ἀντίβιος, ὁ ἢ ἡ, adversus, in dat. pl. ἀντιβίοισι ex ἀντὶ et βία.

'Αντιβλέπω, ex adverso intueor, fut. ψω.

'Αντιβολέω, -ῶ, occurro; item nanciscor, cum gen. fut. ήσω perf. ἀντιβεβόληκα. inf. act. præs. ἀντιβολεῖν. aor. 1. inf. ἀντιβολῆσαι.

'Αντιβουλεύομαι, f. εύσομαι, contrà consulo: ex ἀντὶ et βουλεύω.

'Αντιγεγωνέω, -ῶ, reclamo: ab ἀντὶ et γέγωνα.

'Αντιγενίδας, α, ὁ, Antigenidas, nom. propr.

'Αντιγραφέω, -ῶ, vicissim

senectute alo: ab ἀντὶ et γηροτροφέω, quod à γῆρας et τρέφω.

Ἀντιγνωμονέω, -ῶ, contrà sentio, dissentio, refragor: ab ἀντὶ et γνώμη. Th. γινώσκω.

Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, contra scriptio. Th. γράφω.

Ἀντιγράφω, f. ψω, rescribo: ex ἀντὶ et γράφω.

Ἀντίδειπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, alterius loco in cœna suffectus: ab ἀντὶ et δεῖπνον.

Ἀντιδεξιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, vicissim amicè excipio, vicissim dextram porrigo.

Ἀντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, contrario animo affectus, præs. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.

Ἀντιδίδοται, 3. sing. ind. pass. præs. ab

Ἀντιδίδωμι, do vicissim, rependo.

Ἀντιδικέω, ad causam occurro, judicio contendo: f. ήσω. perf. ηκα. Hinc ἀντίδικος, ου, ὁ, adversarius: ex ἀντὶ et δίκη.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Et

Ἀντίδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim (vel contrà) datus, item ANTIDOTUM, vel remedium adversùs mala corporis datum. Th. δίδωμι.

Ἀντιδράω, f. άσω, vicissim facio, rependo: ex ἀντὶ et δράω.

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, donum dono relatum.

Ἀντιέζεσθαι, Ion. pro ἀνθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἕζω.

Ἀντίη, Ion. pro ἀντία, q. v. ex ἀντίος.

Ἀντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, impono.

Ἀντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, divinus, æqualis Deo: ex ἀντὶ, æquè, et θεός.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio: at Ἀντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, oppositus: ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθευσόμενος, η, ον, qui contra aliquem est cursurus: f. 1. part. à θέω, curro.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, repono.

Ἀντίθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, vicissim (vel contrà) sonans: ab ἀντὶ et θρόος.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, januæ oppositus: ex ἀντὶ et θύρα.

Ἀντικαθήμενος, obsidens, oppugnans.

Ἀντικαθίστημι, resisto: præs. inf. ἀντικαθίστασθαι. Ex ἀντὶ, κατὰ, et ἵστημι.

Ἀντικακουργέω, ῶ, f. ήσω, vicissim malum infero: ex ἀντὶ et κακουργία.

Ἀντικαλέω, -ῶ, vicissim invito: fut. έσω, et ήσω. perf. ἀντικέκληκα. a. 1. ἀντεκάλεσα. Th. καλέω.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel -ττομαι, commuto.

Ἀντικαταλλάττω, comparo. Th. ἀλλάττω.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντὶ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἔχω.

Ἀντικατασκευάζω, contrà struo.

Ἀντικάτησθαι, Ion. pro ἀντικάθησθαι, è regione alicujus sedere: ex ἀντὶ et κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Ἀντικατιζόμενος, Ion. pro -όμενος, et hoc pro -όμενος, præs. part. m. à καθίζω.

Ἀντίκειμαι, opponor: fut. ἀντικείσομαι. præs. part. ἀντικείμενος, ου, ὁ, adversarius. Ex ἀντὶ et κεῖμαι.

Ἀντικηρύσσω, præconis voce contrà edico, publicè proclamo.

Ἀντικιχράω, -ῶ, vicissim commodo: ab ἀντὶ et κιχράω.

Ἀντικρίνομαι, judicio contendo contra aliquem.

Ἀντικρίνω, comparo: ex ἀντὶ et κρίνω.

Ἀντικρούω, f. ύσω, retundo; item, contra spem evenio: ex ἀντὶ et κρούω.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, è regione, CONTRA, cum gen. adv. Th. ἀντί.

Ἀντικτερίζω, fut. σω, perf. κα, contrà vel vicissim funero: ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, consequutus (vel nactus) sum, pro ἀντικυρήσας, aor. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio: ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάβοις, vicissim accipias, 2. sing. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλάζομαι et Ἀντιλάζυμαι, utrâque formâ ab Atticis usitatâ, hâc frequentiùs: vicissim prehendo, retineo: ex ἀντὶ et λάζομαι sive λάζυμαι.

Ἀντιλαμβάνω, vicissim accipere: ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, libero, juvo: cum gen. opitulor. fut. λήψομαι. a. 2. m. ἀντιλαβόμην, ου, ετο. Ab ἀντὶ et λαμβάνω.

Ἀντιλάμπω, resplendeo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀντιλέγω, contradico: fut. ξω. perf. χα. imperf. ἀντέλεγον. perf. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντὶ et λέγω.

Ἀντιληπτέον, suscipiendum, adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, subsidium: ab aor. 2. sing. præs. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, in jure disceptatio, et causæ dictio: ex ἀντὶ et λέγω.

Ἀντιλοιδορέω, -ῶ, convitium regero: imp. ἀντελοιδόρεον, -ουν. f. ήσω. perf. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοίδορος.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. propr.

Ἀντιλυπέω, -ῶ, vicissim molesto: ex ἀντὶ et λύπη. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia vicissim exhibita.

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium. Th. λύω, solvo.

Ἀντιμαρτυρέω, contrarium testor: f. ήσω.

Ἀντιμαχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ et μάχομαι.

Ἀντιμεθίσταται, in locum alterius constituitur: ex ἀντὶ, μετὰ, et ἵστημι.

Ἀντιμελίζω, contrà modulor: ab ἀντὶ et μέλος.

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, commutatio.

Ἀντιμετρέω, -ῶ, vicissim metior, rependo: f. ήσω. perf. ἀντιμεμέτρηκα. aor. 1. ἀντεμέτρησα. f. 1. pass. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ et μέτρον.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus. Th. μιμέομαι.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, compensatio, remuneratio: ex ἀντὶ et μισθός.

Ἀντιμνηστεύω, procando æmulor.

Ἀντίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantûs: ex ἀντὶ et μολπή.

Ἀντιξοεῖν, repugnare, Poët. pro ἀντιξοῦσθαι. Hinc ἀντίξοος, contrarius.

Ἀντίον, liciatorium. Est et malus, qui similis est liciatorio. It. adv. ex adverso: ab

Ἀντίος, ία, ίον, adversus: ab ἀντί.

Ἀντιόομαι, -οῦμαι, adversor: a. 1. ind. ἠντιώθην. Th. ἀντί.

Ἀντιοῦσθαι, adversari, inf. verbi præced.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έως, ὁ, Antiochensis.

Ἀντίοχος, ου, ὁ, *Antiochus*, nom. propr.

Ἀντιόων, et in f. g. ἀντιόωσα, *occurrens*. Poët. pro ἀντιῶν et ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

Ἀντιόῳτο, pro ἀντιάοιτο, et ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντί.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ ἡ, *adversarius in luctâ, æmulus*: ex ἀντὶ et πάλη.

Ἀντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus*, 1. pl. f. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω: unde et

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio, collatio*.

Ἀντιπαράγω, *retribuo, copias hostibus oppono, resisto*: f. ξω. Th. ἄγω.

Ἀντιπαρακαλέω, -ῶ, *è diverso cohortor*.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, *contra aliquem me paratum habeo, do operam ut par sim*: ex ἀντὶ et παρασκευάζω.

Ἀντιπαρασχεῖν, *retribuere*, a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contrà instructa*: ab

Ἀντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo*: ab ἀντὶ, παρὰ, et τάττω.

Ἀντιπαρέρχομαι, *ex adverso prætereo*, Luc. x. 33. *supervenio*, Sap. Salom. xvi. 10. f. 1. m. ἀντιπαρελεύσομαι, a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, παρὰ, et ἔρχομαι.

Ἀντιπαρίημι, fut. ήσω, *promitto alicui rem aliam alius rei vice*: ex ἀντὶ et παρίημι.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri Gr. q. d. *Vice omnium*.

Ἀντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nom. urbis.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adversatur*: ex ἀντὶ et πατήρ.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, *Antipater*, Tarsensis, philosophus Stoicus.

Ἀντιπέμπω, f. ψω, *remitto*: ex ἀντὶ et πέμπω.

Ἀντιπέραιος, *ex adverso situs*. Ἀντιπέραια, *loco ex adverso sita*. Ἀντιπέραν, adv. *è regione*, cum gen. Omnia ex ἀντὶ et πέραν.

Ἀντιπεριβάλλω, f. αλῶ, *ex adverso cingo*. Th. βάλλω.

Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, *stratagema, quum hostes alibi detinentur*: ab

Ἀντιπερισπάω, ῶ, fut. άσω, *retraho*.

Ἀντιπερίσταται, *degenerat*; ex ἀντιπεριΐστημι.

Ἀντιπεφάσθαι, *contrà vel loco alterius occidi*, præt. inf. pass. ab ἀντὶ et πέφαμαι, perf. verbi inusitat. φάομαι.

Ἀντιπίπτω, *obnitor*: fut. ἀντιπεσέω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ et πίπτω.

Ἀντιπληρόω, *expleo*: fut. ώσω: ex ἀντὶ et πληρόω.

Ἀντιπνεῖν, *reflare*, præs. inf. ex ἀντὶ et πνέω.

Ἀντιπνοια, ίας, ἡ, *flatus adversus*.

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, *contrà facio, assimulo*: in pass. *contrà fio, vicissim fio*: in med. ἀντιποιοῦμαι, *vendico, mihi attribuo*.

Ἀντιποίησις, εως, ἡ, *studium alicujus rei comparandæ*, ut ἀρετῆς, *vindicandæ, tenendæ*.

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens*; cum gen. *assequi conans, affectans*, præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

Ἀντιπολεμέω, fut. ήσω, *resisto*: hinc

Ἀντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος, *hostis, in bello adversarius*. Th. πόλεμος.

Ἀντίπολις, εως, ἡ, *urbs adversariæ urbi opposita*.

Ἀντίπορος, ου, ὁ ἡ, *oppositus, è regione positus*: ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα, perf. m. verbi ἀντιπείρομαι.

Ἀντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens*; nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES*: ab ἀντὶ et πούς.

Ἀντιπράττω, *obsisto*: f. ξω. perf. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντὶ et πράττω.

Ἀντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari*. Th. πράσσω.

Ἀντιπροσιήεσαν, *obviam prodierant*. Att. pro -ήεισαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπρόσειμι. Th. εἶμι, seu ἴω, *eo*.

Ἀντιπρόσωποι, οἱ, *se mutuò aspicientes*.

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam*: ex ἀντὶ et πρώρα.

Ἀντίπτωμα, ατος, τὸ, *ruina*: ex ἀντιπίπτω.

Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio*: ab ἀντιῤῥέω, *contradico*: ex ἀντὶ et ῥέω.

Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio*. Th. σηκός.

Ἀντισθένης, ου, ὁ, *Antisthenes*, nom. propr.

Ἀντιστὰς, άντος, ὁ, *ex adverso stans*, a. 2. part. act. ab ἀνθίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀντίστασις, εως, ἡ, *resistentia*.

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, *adversæ factionis homo*. Hinc ἀντιστασιάω, -ῶ, *adversor*. Th. idem.

Ἀντίστοιχος, ου, ὁ ἡ, *è regione oppositus*: item *æqualis*. Ἀντιστοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum inter se opposita collocatio*. Ἀντιστοιχέω, -ῶ, *oppositus sum è regione*. Ἀντιστοίχως, adv. *oppositâ serie*. Omnia ab ἀντὶ et στοῖχος. Th. στείχω.

Ἀντίστομος, ου, ὁ ἡ, *adversam frontem habens*: ex ἀντὶ et στόμα.

Ἀντιστρατεύομαι, *repugno*: fut. εύσομαι. perf. pass. ἀντεστράτευμαι. Th. στρατός.

Ἀντιστρατοπεδεύω, *ex adverso castra metor*: ex ἀντὶ et στρατόπεδον, *castrum*.

Ἀντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν.

Ἀντίσχεσθε, *opponite*, aor. 2 imp. verbi ἀντέχω.

Ἀντίταγμα, ατος, τὸ, *agmen quod alii agmini opponi potest, quod alicui opponitur*.

Ἀντιτακτικὸς, ου, ὁ, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat*.

Ἀντιτάσσομαι, ῃ, σσαι, *ordini me oppono, obedire recuso, resisto*: f. άξομαι. perf. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ et τάσσω. Inde Ἀντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem*: item *repugnantia*.

Ἀντιτείνειν, præs. inf. *contrà tendere*: ex ἀντὶ et τείνω.

Ἀντιτίειν, præs. inf. ex ἀντὶ et τίω, *luo*.

Ἀντιτίθημι, *resisto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo*. Th. τίθημι.

Ἀντιτιμάω, f. ήσω, *vicissim honoro, dignum dico, vel statuo*

Ἀντίτομον φάρμακον est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores et vim. Ex ἀντὶ et τέτομα, perf. m. verbi τέμνω.

Ἄντιτος, pro ἀντίτιτος, pe Sync. *vicissim punitus*: e ἀντὶ et τίω.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, *typus alii typ respondens*: ex ἀντὶ et τύπ

Ἀντίτυπος, ου, ὁ ἡ, *ictum r pellens*: ex ἀντὶ et τύπτω.

Ἀντιτύχοις, *consequaris*, aor. opt. act. ab ἀντιτυγχάν quod ex ἀντὶ et τυγχάνω.

Ἀντιφερίζειν, *obviam se offerr contendere*, præs. inf. ac Ex ἀντὶ et φέρω.

Ἀντιφερίξαι, *obviam se obtuliss contendisse*, Poët. et Dor. p ἀντιφερίσαι, aor. 1. inf. act. a ἀντιφερίζω.

Ἀντιφέρομαι, *resisto, obviam*

φέρω, repugno: præs. inf. ἀντιφέρειν. Th. φέρω.

Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, respondeo, contrà loquor: ex ἀντὶ et φθέγγομαι.

Ἀντίφθεγμα, τὸ, echo.

Ἀντιφιλονεικέω, fut. ήσω, contra nitor.

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, *Antiphilus*, nom. propr.

Ἀντιφυτεύω, *vicissim gigno*: f. σω. perf. κα. ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω.

Ἀντιφωνέω, fut. ήσω, *alternatim respondeo*. Th. φωνή.

Ἀντιφωνὴ, ῆς, ἡ, *Antiphona*. Th. φωνή.

Ἀντιχρῆν, *sufficere*, præs. inf. ex ἀντὶ et χράω.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus*.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, *Antichristus*, *Christo adversarius*.

Ἀντωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

Ἀντλέω, -ῶ, *haurio*: præs. inf. ἀντλεῖν. f. ήσω. perf. ἤντληκα. a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

Ἀντλία, ας, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

Ἄντλημα, ατος, τὸ, *haustrum*. Th. ἄντλος.

Ἀντλῆσαι, *hausisse*, a. 1. inf. et ἄντλησον, ἄτω, *haurito*, aor. 1. imp. verbi ἀντλέω.

ἌΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *sentina*. Hinc ἀντλίον, ου, τὸ, *vas quo aqua sentinæ exhauritur*.

Ἀντοικοδομέω, f. ήσω, *loco alterius destructi ædificii novum extruo*. ex ἀντὶ et οἰκοδομέω.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus*.

Ἄντομαι, *occurro*, *obvius fio*; item *supplico*.

Ἀντορχέομαι, -οῦμαι, *vicissim* (*vel contrà*) *salto*: part. præs. ἀντορχούμενοι. Ab ἀντὶ et ὀρχέομαι.

Ἀντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obsisto*, *obluctor*: f. ήσω. perf. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ et ὀφθαλμός.

Ἀντριὰς, άδος, ἡ, *in antris versans*: ab ἄντρον.

Ἀντρόθεν, *ex antro*, Poët. adv. ab

ἌΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, *ANTRUM*.

Ἀντρώδης, εος, ὁ ἡ, *antris plenus*, *cavernosus*: ab eod.

Ἄντρω, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἄντυγες, αἱ, *habenæ*, nom. pl. ab

ἌΝΤΥΞ, υγος, ἡ, *ambitus et circumferentia currûs*; in dat. pl. ἄντυξι, παρὰ τὸ ἄνω τετύχθαι, quia sursùm extenditur.

Ἀνθυπουργῶ, Ion. pro ἀνθυπουργέω, *vicissim inservire*: ex ἀντὶ et ὑπουργός.

Ἀντωθέω, -ῶ, *repello*, *renitor*, *obnitor*: ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, *repulsio*, *renixus*: Ab ἀντὶ et ὠθέω.

Ἀνύβριστος, ου, ὁ ἡ, *contumeliæ expers*: ex ἄνευ et ὕβρις.

Ἄνυδρος, ου, ὁ ἡ, *aridus*, *aquâ carens*: ex α et ὕδωρ, ν inserto euphoniæ causâ.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. sing. imperf. Dor. vel Ion. verbi ἀνύω.

Ἄνυμες, *perficiebamus*, Dor. Sync. pro ἠνύομεν, 1. pl. act. imp. verbi ἀνύω.

Ἀνύουσα, *quæ perficit*, præs. part. f. g. ab ἀνύω.

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, *interitus*, *essentiæ privatio*: ab α et ὑπάρχω, *sum*.

Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ ἡ, *insuperabilis*.

Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ ἡ, *innoxius*, *legibus non obnoxius*, *qui rationem reddere non tenetur*: ex α, ὑπὸ, et εὐθύναι *rationes*.

Ἀνυπευθύνως, adv. *cum libertate*.

Ἀνυπόδατος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *discalceatus*, *sine calceis*: ab α et ὑποδέω. Th. δέω.

Ἀνύποιστος, ου, ὁ ἡ, *intolerabilis*, *non ferendus*: ab α, ὑπὸ, et οἰσὸς, ab οἴω, pro φέρω.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ ἡ, *minimè simulatus*, *non fucatus*: ex α et ὑποκρίνομαι.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ ἡ, *intolerabilis*: ex α et ὑπομένω.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ ἡ, *non suspicans*, *improvisus*: ex α, et ὑπονόητος *suspectus*.

Ἀνύποπτος, et ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ ἡ, *non suspectus*, *suspicione vacans*. Et

Ἀνυπόπτως, adv. *citra suspicionem*. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, et ὄπτομαι.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ ἡ, *intolerabilis*, *qui non potest subsistere*: ab α et ὑποστάς. Th. ἵστημι.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ ἡ, *refractarius*: ex α et ὑπότακτος.

Ἀνυσάμαν, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci*, *acquisivi*, aor. 1. m. verbi ἀνύω.

Ἀνύσας, ὁ, *qui perfecit*, aor. 1. part. ab ἀνύω.

Ἀνυσίεργος, ου, ὁ ἡ, *operis conficiendi studiosus*, *laboriosus*: ab ἀνύω et ἔργον.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ ἡ, *efficax*, *utilis*; et

Ἀνυσίμως, adv. *efficaciter*, *perfectè*: ab

Ἄνυσις, εως, ἡ, *effectio*, *perfectio*, *profectus*, *commodum*: ab ἀνύω.

Ἀνύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

Ἀνυστὸς, ῦ, ὁ ἡ, *qui effici potest*; item *promptum*, *facile*, ὡς ἀνυστὸν ἐστι, *quoad fieri potest*, *pro viribus*. Ἀνυστικὸς, ου, ὁ ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax*. Ab ἀνύομαι.

Ἄνυτο, *perficiebatur*, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι vel est 3. plusq. perf. pass. ab ἀνύω.

Ἀνυψόω, *erigo*, *sublevo*: ex ἀνὰ et ὑψόω.

ἈΝΥ´Ω, *perficio*, *prosum*, *impleo*, *consumo*, *impetro*, *festino*: f. σω. perf. ἤνυκα.

ἌΝΩ, *sursùm*, adv. ὁ ἄνω, sc. ὢν, *supernus*, ἡ ἄνω, sc. οὖσα, *superna*, τὰ ἄνω, sc. ὄντα, *quæ sursùm sunt*, compar. ἀνώτερον, *superiùs*, *altiùs*.

Ἀνῶ, *deseram*, a. 2. sub. act. ab ἀνίημι a. 2. ἀνῆν.

Ἄνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα, *jussi*: ab ἀνώγω, et ἀνωγέω.

Ἀνώγαιον pro ἀνώγεον. q. v.

Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγεν. ἀνώγῃ, aor. 2. sub. ab ἀνώγω.

Ἀνώγεον, ου, τὸ, *cœnaculum*, et Att. ἀνώγεων, ω, τὸ. Scribitur et ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram*.

Ἀνωγέω, *suadeo*: ab ἀνωγὴ vel ἀνώγω. q. v.

Ἀνώγηθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube*: præs. imp. ab

Ἀνώγημι, idem quod ἀνώγω, q. v.

Ἀνῷγμαι, ξαι, κται, *apertus sum*, perf. pass. verbi ἀνοίγομαι part. ἀνῳγμένος, η, ον. Th. οἴγω.

Ἀνώγει, *jubebam*, pro ἠνώγει, imp. Ion. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω.

ἈΝΩ´ΓΩ, *jubeo*, *hortor*: f. ξω. perf. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ἡ, Poët. pro quo et νωδυνία, *indolentia*, *doloris vacuitas*: à seq.

Ἀνώδυνος, ου, ὁ ἡ, *dolorem nullum sentiens*: et ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat*: ex α priv. et ὀδύνη.

Ἀνωδύνως, adv. *sine dolore*: à præc.

Ἄνωθεν, *desupèr*, *supernè*, *è loco superiori*, *è cœlo*, *à principio*, *denuò*, *rursùm*: οἱ ἄνωθεν dicuntur *majores nostri*, *veteres*. Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, -ῶ, *propulso*, *repello*,

sursùm impello: fut. ώσω, et ώσω. aor. 1. inf. act. ἀνῶσαι, med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος. inde

Ἀνώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm, versùs*, vel *repulsio*. Th. ὠθέω.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inopinatus, improvisus*: hinc ἀνωϊστὶ, *inopinatò*. Ex α et οἴω.

Ἀνώϊχθην, resolutâ diphthongo pro ἀνῴχθην. q. v.

Ἀνῷκται, *apertus est*, 3. sing. perf. pass. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοίγω.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *interitui non obnoxius*: ex α et ὄλεθρος, *mors*.

Ἀνώμαλον, τὸ, *inæquale*. Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas*. Ex α et ὁμαλὸς, *æqualis*.

Ἀνωμοτὶ, *sine jurejurando*, adv. ex α et ὄμνυμι, *juro*.

Ἀνώμοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *injuratus, non adactus jurejurando, citra jusjurandum*: ex α priv. et ὄμνυμι *juro*.

Ἀνών, οντος, ὁ, *expediens*, præs. part. ab ἀνύω.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expers nominis*. Th. ὄνυμα.

Ἀνωρθώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *intempestivitas*: ex α et ὥρα, *tempus*.

Ἀνῶσαι, *retulisse*, Ion. pro ἀνοῖσαι, vel ἀνενεῖκαι, et ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. Vel Ἀνῶσαι, *repulisse*, est a. 1. inf. ab ἀνωθέω.

Ἀνωσάμενος, ὁ, aor. 1. part. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνώσασθαι, *repulsum fuisse*, a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, *superior*. Ex ἄνω est ἀνώτερος, hinc ἀνωτερικός.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inutilis*: ex α et ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas*.

Ἀνῷχα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνῴχθην, ης, η, *apertus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνωχθι, pro ἄνωγε, *aperi*, præs. vel a. 2. imp. act. vel ἄνωχθι, *jube*, est imp. concisus pro ἀνώγηθι, ab ἀνώγημι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeat*, ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμι, αις, αι, *fregerim*, et in 3. pl. ἄξαιεν, aor. 1. opt. act. ἄγνυμι, seu ἄγω. f. ἄξω. a. 1. ἦξα. Ἄξας, *ducens*, a. 1. part. ab ἄγω, f. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens ab ἄξω, quod Poëtæ formant à f. 1. ἄγω, vel dictum est pro ἄξον, in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον pro λάβε.

Ἄξια, ας, ε, et in 3. pl. ἄξιαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω.

Ἄξεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite*: ex α et ξεῖνος.

Ἄξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *radendo non politus*: ab α et ξεστός. Th. ξέω.

Ἀξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *dignitas, meritum*: ab ἄξιος.

Ἀξιάγαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis*: ab ἄξιος et ἀγαστός.

Ἀξιάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auditu dignus*; item *memorabilis*: ab ἄξιος et ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio*.

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *memorabilis*: superlat. Ἀξιαπηγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus*. Ab ἄξιος et ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέραστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amabilis*: ab ἄξιος et ἐράω, *amo*.

Ἀξιεῦμαι, *dignum censeo*, Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. ab ἀξιόω.

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, securis*. Angl. AN AX, qu. ab ἄγω vel ab אכינה.

Ἀξιοθαύμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dignus admiratione*: ab ἄξιος et θαυμάζομαι.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spectatu dignus*: ab ἄξιος et θεάομαι.

Ἀξιόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laude dignus*: ex ἄξιος, et λόγος *fama*.

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando*: ab ἄξιος et μάχομαι.

Ἀξιόνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *victoriâ dignus*: ab ἄξιος et νίκη.

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, *auctoritas fide digna*: à seq.

Ἀξιόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fide dignus*: ab ἄξιος et πίστις, *fides*.

ἈΞΙΟΣ, ία, ιον, *dignus*, cum gen. Hinc

Ἀξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum*.

Ἀξιοῦν, inf. vide ἀξιόω.

Ἀξιόχρεως, Ion. et Att. *qui est solvendo, ac proinde fide dignus*: ab ἄξιος et χρέος.

Ἀξιόω, -ῶ, *dignor*, cum gen. *æquum censeo*: imp. ἠξίουν, -ουν. fut. ώσω. perf. ἠξίωκα. aor. 1. ἠξίωσα. a. 1. sub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀξιῶσαι. pass. præs. ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus censeor*. 3. pl. præs. imperat. pass. ἀξιούσθωσαν, *digni censentor*. perf. ἠξίωμαι. aor. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

Ἀξίωμα, ατος, τὸ, *dignitas, auctoritas*; item *enuntiatum*: ab ἀξιόω.

Ἀξιωματικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *auctoritate præditus, augustus*: ab ἀξίωμα.

Ἀξίως, adv. *dignè*.

Ἀξιώσαιμι, ας, ε, *dignatus fuerim*: a. 1. opt. Æol verbi ἀξιόω.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, *petitio, dignitas, auctoritas, amplitudo*.

Ἄξομαι, *abducam*, f. 1. med. verbi ἄγω.

Ἄξον, aor. 1. imp. act. *duc*, vel *frange*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι. f. ἄξω.

Ἄξονα, acc. sing. ἄξων, dat. ab ἄξων.

Ἄξυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ligno carens*, vel *plenus ligno*: ab α, vel priv. vel epitat. et ξύλον.

Ἄξω, Dor. ἀξῶ, fut. 1. act. *ducam*, vel *frangam*: ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis asser*: qu. ab ἄγω, quia circa axem rota *agitur*.

——αο, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ου, ut Αἰνείαο pro Αἰνείου. Est et Ion. et Poët. pro ω, in 2. pers. sing. a. 1. m. ut pro ἰτύψω, ἰτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.

Ἀοιδὴ, ῆς, et Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ, *cantus*: dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς, à perf. m. ἤοιδα verbi ἀείδω.

Ἀοιδιάω, fut. άσω, *cano*: à præc.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris, decantatus*.

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, *cantor, poeta*. Th. ἀείδω.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima, cantu suavissima*: superl. ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhabitatu*

Ἄοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domo ca-rens*: ex α et οἶκος.

Ἄοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vino carens* ab οἶνος, *vinum*.

Ἄοκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impiger, intrepidus*: ex ὄκνος, *timor*.

Ἀολλέες, ῶν, οἱ ϗ αἱ, *conferti* nom. pl. ab ἀολλὴς. acc. p ἀολλέας, εῖς. dat. ἀολλέσι.

Ἀολλήδην, *confertim, simul* adv. Poët. ab

ἈΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *confertus, congregatus*. Hinc ἀολλίζω, et ἀολλέω, *congrego*.

——άοντι, -ῶντι, terminat Dor. 3. pers. pl. præs. in

contract. pro -άουσι vel -ῶσι, ut βοάουσι, pro βοάουσι, βοῶσι.

Ἀόπλους, inermes, acc. pl. ab ἄοπλος, ex ὅπλα, arma.

Ἄορ et ἄορ, ορος, τὸ, ensis: q. ab ἀείρω, quia suspenditur.

Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α et ὁράω, video.

Ἀόρατος, ου, ὁ ἡ, invisibilis: et inde.

Ἀοράτως, adv. invisibilitèr.

Ἀορία, ας, ἡ, tenebræ: ab α et ὁράω.

Ἀόριστος, ου, ὁ ἡ, infinitus, interminatus. ἀορίστως, adv. infinitè, interminatè:

Ἀοριστία, ας, ἡ, infinitas:

Ἀοριστικὸς, ου, ὁ ἡ, indefinitivus:

Ἀοριστόομαι, -οῦμαι, indefinitus sum:

Ἀοριστέω, hæsito. Omnia ab α et ὅρος, terminus.

Ἄορνος, ου, ὁ ἡ, avibus carens. Item nom. fluvii AVERNUS. Th. ὄρνις.

ΑΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, arteria magna; item area.

ΑΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, lorum (seu funis) quo ensis, clypeus, aut pera appenditur: dat. pl. ἀορτήρεσσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ et τηρέω.

Ἄορτο, sublatus erat: 3. sing plusq.perf.ind. pass. ab ἄορμαι pro ἤερμαι, perf. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἤερτο factum volunt, η in α converso, et inserto ο. plusq. perf. pass ἄρτο, ἄορτο.

Ἀοσσέω, -ῶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinc ἀοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, adjutor. ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui non vocatus, alteri opitulatur. ab ὄσσα.

Ἄουτος, ου, ὁ ἡ, illæsus: ex α et οὐτάω, vulnero.

Ἀοχλησία, ας, ἡ, vacuitas à turba. ἀόχλητος, ου, ὁ ἡ, qui molestiâ vacat. Ab α et ὄχλος.

Ἀὸψ, οπος, ὁ ἡ, visûs expers, cæcus: ab α et ὄπτομαι.

Ἀπ' pro ἀπὸ, ab.

Ἀπαγαγὼν vide ἀπάγω.

Ἀπαγγεῖλαι, renuntiâsse, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, renuntiato, et in 2. pl. ἀπαγγείλατε, renuntiate, a. 1. imp. act. ἀπαγγείλας, άντος, ὁ, renuntians, part. a. 1. act. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, narratio: ab

Ἀπαγγέλλω, renuntio, annuncio, denuncio, pronuncio: f. ἀπαγγελῶ perf. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 1. imp. ἀπάγγειλον. a. 1. inf. ἀπαγγεῖλαι. præs. part act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass ἀπαγγελλόμενος. Ex ἀπὸ et ἀγγέλλω.

Ἀπαγὴς, έος, ὁ ἡ, impenetrabilis: ex ἀπὸ pro α priv. et ἄγω vel, ut alii volunt, ex α intensivo et ἔπαγον, aor. 2. verbi πήγνυμι.

Ἀπαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, auferre, abducere: præs. inf. act. verbi ἀπάγω. Th. ἄγω.

Ἀπαγξαίμην, αιο, αιτο, me strangularem: a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω.

Ἀπαγομένην, τὴν, abductam: acc. sing. præs. part. pass. f. g. ab ἀπάγω.

Ἀπαγορεύων, οντος, ὁ, prohibens: præs. part. ab

Ἀπαγορεύω, fut. εύσω, prohibeo, interdico, recuso, nego: ex ἀπὸ et ἀγορεύω.

Ἀπαγριόω, ῶ, fut. ώσω, agreste reddo, effero, exaspero: ab ἀπὸ et ἀγρός. Inde

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exasperatio.

Ἀπάγχω, strangulo, suffoco: fut. ἀπάγξω perf. ἀπῆγχα. præs. pass. ἀπάγχομαι, strangulor: f. 1. m. ἀπάγξομαι. aor. 1. m ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et ἄγχω.

Ἀπάγω, abduco: f ἄξω. perf. ἀπῆχα. a. 2 ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον. præs. imp. ἀπάγαγε. part. ἀπαγαγὼν, όντος, ὁ. perf. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἀπήχθην. a. 1. inf. pass. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω.

Ἀπαγωγὴ φόρου, tributi pensio.

Ἀπαδεῖν, infin. præs. vel aor. 2. act. displicere: ex α et ἅδω seu ἁνδάνω, placeo.

Ἄπαδις, ιος, ἡ, vis mentis, cogitatio: in acc. pl. ἀπάδιας, et per Crasin ἀπάδις. Dicta qu. ἄπιδις, ab ἀπὸ pro ἄπωθεν, ἢ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens et cogitatio res eminus, et antè quam acciderint, videat et prævideat.

Ἀπαειρόμενος, ου, ὁ, discedens: præs. part. ex ἀπὸ et ἀείρω.

Ἀπαθανατίζω, immortalitate dono, immortalem facio: fut. ίσω. Th. θάνατος, mors.

Ἀπαθὴς, έος, ὁ ἡ, impatiens, qui non est passus, lenis, placidus; item, illæsus, immunis: ex α et ἔπαθον, a. 2. verbi πάσχω.

Ἀπαὶ, præpos. Poët. pro ἀπὸ, ab.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia: ex α et παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαίδευτος, ου, ὁ ἡ, ineruditus, illiteratus: ex α et παιδεύω. Th. παῖς.

Ἀπαιδοτρίβητος, ου, ὁ ἡ, qui non sub magistro est exercitatus; item inexercitatus: ab α, παῖς, et τρίβω.

Ἀπαιρεθέω, privarer: Ion. pro ἀφαιρεθῶ, a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

Ἀπαιρεῖσθαι, præs. infin. pass. Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, privari, spoliari: ex ἀπὸ et αἱρέω.

Ἀπαιρερημένοι, οἱ, fraudati: Ion. redup. et Att. pro ἀφῃρημένοι, perf. part. pass. ab ἀφαιρέω.

Ἀπαίρω, tollo, discedo: f. αρῶ. perf. ἀπῆρκα. aor. 1. ἀπῆρα. imp. ἀπᾶρον, άτω. inf. ἀπᾶραι. perf. pass. ἀπῆρμαι. a. 1. ἀπήρθην. sub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex ἀπὸ et αἴρω.

Ἄπαις, αιδος, ὁ ἡ, liberis carens: ex α et παῖς.

Ἀπαίσιος, ου, ὁ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali augurii: ab ἀπὸ et αἴσιος.

Ἀπαΐσσω, f. ξω, prosilio, cum impetu abeo: a. 1 part. act. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω.

Ἀπαιτεῖ, repetit, 3. sing. præs. ind. act. ἀπαιτείτω, repetito, 3. sing. præs. imp. act. ἀπαιτήσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ab

Ἀπαιτέω, -ῶ, fut. ήσω, repeto, postulo: ab ἀπὸ et αἰτέω.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, repetitio, exactio.

Ἀπαιτίζω, f. ίσω, postulo, exigo.

Ἀπαλὰ, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἀπαλὰς, τὰς, teneras, acc. pl. f. g. ab ἀπαλός.

Ἀπάλαιστος, ου, ὁ ἡ, qui luctâ est invictus, insuperabilis. Poët. pro ἀκαταπάλαιστος. Th. παλαιστή.

Ἀπάλαιστρος, ου, ὁ ἡ, palæstræ imperitus: ab α et παλαίστρα. Th. πάλη.

Ἀπαλαλκέμεν, arcere, repellere: Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. act. ἀπαλάλκοι, arceat, 3. sing præs. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, arceo, repello. Th. ἀλκή.

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλαμος, ου, ὁ ἡ, consilii inops, industriâ carens, difficilis: ex α et παλάμη.

Ἀπάλαμος βίος, vita miserrima: qui nequit παλάμην, i. e. artem (seu auxilium) reperire ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, malum unde quis eluctari nequit. Th. παλάμη.

Ἀπαλάομαι, -ῶμαι, deerro, vago: ab ἀπὸ et ἀλάομαι.

Ἀπαλγέω, -ῶ, *dedoleo, occallesco*: f. ήσω. perf. ἀπήλγηκα: ex ἀπὸ et ἀλγέω.

Ἀπάλειψον, *dele*: 2. sing. a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω. perf. φα. *deungo, deleo*. Th. ἀλείφω.

Ἀπαλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immedicabilis, à quo malum depelli nequit*: ab ἀπὸ, ἀλέξω, *evito*, et κακός.

Ἀπαληθεύω, fut. σω. perf. κα. *vera prædico*: ab ἀπὸ et ἀληθεύω. Th. ἀληθής.

Ἀπαληλιμμένος, η, ον, *oblileratus*: part. præs. pass. Att. pro ἀπηλιμμένος, ab ἀπαλείφομαι.

Ἀπαλήσεται, *vagabitur*: f. 1. m. ab ἀπὸ et ἄλημι, vel ἀλάομαι.

Ἀπαλθέομαι, -ῦμαι, *curo*: vide in ἄλθω, ἀλθέω, et ἀλθαίνω.

Ἀπαλίας, ου, ὁ, *hædus tenellus* seu *delicatus*. Th. ἁπαλός.

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, discessus, reconciliatio, liberatio, permutatio*: ab ἀπαλλάσσω.

Ἀπαλλακτέον, *adimendum est*: ab eod.

Ἀπάλλαξις, εως, ἡ, *discedendi facultas*: ab

Ἀπαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto, abire jubeo, libero*: f. άξω. perf. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. 3. sing. a. 1. sub. ἀπαλλάξῃ. perf. pass. ἀπήλλαγμαι. inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ et ἀλλάσσω.

Ἀπαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno*. ἀπαλλοτριοῖ, 3. sing. præs. opt. act. f. ώσω. perf. ἀπηλλοτρίωκα. perf. pass. ἀπηλλοτρίωμαι. part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*. Ex ἀπὸ et ἀλλοτριόω. Th. ἄλλος.

Ἀπαλοῖο, τοῦ, *teneri, mollis*: gen. sing. Ion. pro ἁπαλοῦ: ab ἁπαλός.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura, deletio*. Th. ἀλείφω.

ἉΠΑΛΟ'Σ, ἡ, όν, *tener, mollis, delicatus*: q. ἀφαλὲς, ab ἀφὴ, q. d. *tactui cedens*. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carne mollis*: ex ἁπαλὸς et σάρξ.

Ἀπαλότης, ητος, ἡ, *teneritudo, mollities*: ab ἁπαλός.

Ἀπαλοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *delicatè nutriens, saginans*. Th. τρέφω.

Ἀπαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρους, όος, ὁ ϗ ἡ, *qui tenellum seu molle corpus habet*. Ex ἁπαλὸς et χρῶς. Th. χρόα.

Ἀπαλύνω, *tenerum reddo, mollio, emollio*: item *delicatè attingo*: f. υνῶ. Th. ἁπαλός.

Ἀπαλῶς, adv. *molliter*: ab eod.

Ἀπαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto, obtundo*. Th. ἀμβλύς.

Ἀπαμείβετο, *respondebat*: 3. sing. imperf. m. ἀπαμειβόμενος, præs. part. m. ab

Ἀπαμείβομαι, *respondeo*: ex ἀπὸ et ἀμείβω.

Ἀπαμμένος, *pendens, suspensus*, Ion. pro ἀφημμένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

Ἀπαμύνω, *propello, arceo*: fut. υνῶ. Ex ἀπὸ et ἀμύνω.

Ἅπαν, τὸ, *omne*: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

Ἀπαναίνεται, *respuit*: 3. sing. præs. ind. ex

Ἀπαναίνομαι, *renuo, respuo, recuso, rejicio*: cum acc. Ab ἀπὸ et ἀναίνομαι.

Ἀπαναισχυντέω, *inverecundè facio*: f. ήσω.

Ἀπαναλίσκω, f. αλώσω, *absumo, detero, erogo*.

Ἀπανάλωσις, εως, ἡ, *consumptio*: a præc.

Ἀπανήνατο, *respuit*: Poët. et Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπαναχώρησις, *discessus*.

Ἀπάνευθε, *seorsùm*: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

Ἀπανήνασθαι, *recusare*: aor. 1. inf. m. et ἀπηνηνάμην, aor. 1. ind. m. *recusavi, renui*: ab ἀπαναίνομαι.

Ἀπανθέω, ῶ, fut. ήσω, *defloreo, marcesco, florem amitto*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἀπανθρακόω, ῶ, f. ώσω, *in carbones verto*, seu *redigo, exuro*. Th. ἄνθραξ, *carbo*.

Ἀπανισταμένης, τῆς, *discedentis*: gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίσταμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνα, et ἵστημι.

Ἅπαντα, τὸν, *omnem*: acc. sing. ab ἅπας.

Ἀπαντᾷν, *occurrere*; præs. inf. act. ab ἀπαντάω.

Ἀπανταχόθεν, adv. *undique*.

Ἀπαντάω, -ῶ, f. ήσω, *occurro*: ab ἀπὸ et ἀντάω.

Ἁπανταχῆ, *ubique*, adv. Th. πᾶς.

Ἀπάντημα, ατος, τὸ, *occursus, casus, eventus*.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, *occursus*; it. *exceptio, obviam itio*: ab ἀπαντάω.

Ἀπαντικρὺ, Ion. *è regione*. Th. ἀντί.

Ἀπαντῶντας, τὰς, *occurrentes*: acc. pl. part. præs. ab ἀπαντάω.

Ἅπαξ, adv. *semel*. ἅπαξ ϗ δὶς, *semel atque iterum*.

Ἀπαξαπλῶς, *universaliter*: ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

Ἀπάξιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indignus*: ex ἀπὸ et ἄξιος.

Ἀπαξιόω, f. ώσω, *dedignor, recuso*.

Ἀπάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus*: q. ab ἀείρω. perf. m. ἤορα, et neglecto augmento ἄορα.

Ἀπαράβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non transitorius, perpetuus*: ex α et παραβαίνω.

Ἀπᾶραι, *sustulisse, decessisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρειρημένος, *spoliatus, privatus*: Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, -ῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

Ἀπαραίτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inevitabilis, inexorabilis, quod exorando evitari non potest*. Hinc

Ἀπαραιτήτως, adv. qu. *inexorabiliter*.

Ἀπαρακαλύπτως, *aperte*: adv. ab α, παρὰ, et καλύπτω.

Ἀπαράλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis*.

Ἀπαραλόγιστος, η, ον, *infallibilis*: ex α et παραλογίζομαι.

Ἀπάρας, αντος, ὁ, *tollens*: a. 1 part. act. ab ἀπαίρω

Ἀπαράσημαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nulli notâ insignitus, incelebri*[illegible]; ex α et παρασημαίνω.

Ἀπαρασκεύαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus*: ex α et 3. pers. sing perf. ind. verbi παρασκευάζομαι. Th σκεῦος.

Ἀπαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus*.

Ἀπαράσσω, f. αξω, *deturbo, d*[illegible] *pello*.

Ἀπαρατήρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ino*[illegible] *servatus, memoriæ non trad*[illegible] *tus*: ex ἀπὸ et παρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, adv. *sine obs*[illegible] *vatione*.

Ἀπαράτρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inc*[illegible] *clinatus, indeclinabilis*: ex priv. et παρατρέπω.

Ἀπαραφυλάκτως, *incautè*: ex et παραφυλάσσω. Th. φυλάσ[illegible]

ἈΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herba [illegible] men.

Ἄπαργμα, ατος, τὸ, *primiti*[illegible] ab ἀπὸ et ἀρχή.

Ἀπαρεγχείρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qu*[illegible] *nemine attingi potest, inv*[illegible] *bilis, qui omnem operam* [illegible] *temque in se tractando et* [illegible] *mando eludit*: ex α et [illegible] ἐγχειρέω, *aggredior*. Th. χείρ.

Ἀπαρεγχειρήτως, adv. *ut n*[illegible] *audeat aggredi* [illegible] *fectè*.

Ἀπαρέσκομαι, *displiceor.*

Ἀπαρήγω, *juvo, auxilium præbeo.*

Ἀπάρθενος, ου, ὁ ἡ, *non amplius virgo*: ex α et παρθένος, *virgo.*

Ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

Ἀπαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit vel numeravit*, aor. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

ἈΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, *lappa.*

Ἀπαρκτίας, seu ἀπαρκτίας, ου, ὁ, *ventus Septentrionalis.* Th. ἄρκτος.

Ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, *abnego*: f. ήσομαι, ήσῃ, ήσεται. perf. ἀπήρνημαι. f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι. a. 1. m. ἀπηρνησάμην. a. 1. imp. ἀπάρνησαι, -άσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ et ἀρνέομαι.

Ἄπαρνος, ου, ὁ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀπαρνέομαι.

Ἀπαρόδευτος, η, ον, *transitu carens, inaccessus, per quem via non datur, non munita est,* &c. ex ὁδεύω, *iter facio.*

Ἀπᾶρον, άτω, *tollito, discedito*: a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω.

Ἀπαράσσω, *dejicio, deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ et ἀράσσω.

Ἀπαρρησιαστικὸς, ή, όν, *qui non audet aperte loqui*, παῤῥησιάζειν: ex α priv. et παῤῥησιάζω.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, *profectio, abitio, discessus*: ab ἀπὸ et αἴρω.

Ἀπαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, dirimo*, qu. *seorsum suspendo*: ex ἀπὸ et ἀρτάω.

Ἀπάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ et ἄρτι. Alii, et quidem doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *plane, omnino*: ab ἄρτιος, *integer.*

ἈΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex*, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes*: item *perfectio.* Th. αἴρω, *tollo.*

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa, rotunda ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λέγω.

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, *perfectio, absolutio*: ab ἀπήρτισμαι, 1. sing perf. ind. pass. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπαρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ et ἀρύω.

Ἀπάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare.*

Ἀπάρχεσθαι, præs. infin. med. *primitias offerre*: ab

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννήματα τῆς γῆς, *de principio frugum.*

Ἀπάρχομαι, *primitias solvo et decerpo*: cum gen. item *libamenta facio.* Th. ἀρχή.

Ἅπας, -ασα, -αν, *omnis, e*: gen. -αντος, -άσης: ex α pro ἅμα, et πᾶς.

Ἁπασέων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

Ἄπαστος, ου, ὁ ἡ, *qui non gustavit, jejunus*; ex α et πάω, *gusto.*

Ἀπαστράπτουσα, ἡ, *emittens*: præs. part. f. g. ex ἀπὸ et ἀστράπτω.

Ἀπασχολέω, f. ήσω, *negotium facesso.*

Ἀπασχολία, ας, ἡ, *occupatio.*

Ἀπάτα, ας, Dor. pro ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus.* Et

Ἀπατᾷ, *decipit*: 3. sing. præs. ind. act. ab

ἈΠΑΤΑ'Ω, -ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω. perf. ἠπάτηκα. a. 1. ἠπάτησα, et Ion. ἀπάτησα, ας, ε. præs. inf. act. ἀπατᾷν. a. 1. ind. pass. ἠπατήθην. part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν.

Ἀπάτερθε, *seorsum*, ab ἀπὸ et ἄτερθε, seu ἄτερ.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor*: ab ἀπατάω.

Ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*: ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, *decipi*: a. 1. inf. pass. ab eod.

Ἀπατηλὸς, οῦ, ὁ ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.

Ἀπατήλιος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ἀπατήσει, *fallet*, 3. pers. f. 1. ind. act. ἀπάτησε, *fefellit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, *fraus*: ab eod. th.

Ἀπατῶντες, οἱ, *fallentes*: præs. part. act. plur. ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ ἡ, *sine patre*: ex α et πατήρ.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor*: à 1. pers. perf. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγή.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia*: ab eod. th.

Ἀπαυδᾷν, *renuntiare.* Ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. act. pl. ab

Ἀπαυδάω, ῶ, *renuntio*: item *veto, interdico, prohibeo*: f. ήσω. Ab ἀπὸ et αὐδάω. Th. αὐδή.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, *arroganter me gero*: ex ἀπὸ et αὐθαδία.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, *ausurum esse*: Att. pro ἀπαυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab

Ἀπαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, *audeo*: ab αὐθάδης.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, *seorsum stabulor*, seu *pernoctor.*

Ἀπαυλόσυνος, ου, ὁ ἡ, *seorsum stabulans* seu *pernoctans*: ab ἀπὸ et αὐλή.

Ἀπαύξησις, εως, ἡ, *diminutio*; Longin.

Ἀπαυράω, -ῶ, *aufero*: imperf. ind. act. ἀπηύραον, ἀπηύρων. Hinc ἀπαύρα, Ion. pro ἀπηύρα. Ex ἀπὸ et αὔρα.

Ἄπαυστος, ου, ὁ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus*; item *fine carens, perpetuus.* Ἄπαυστος δίψα, *sitis quæ sedari non potest*: ab α et παύομαι.

Ἀπαύστως, et Ἀπαυστὶ, *indesinenter, incessanter, irrequiete*: adv. ab ἄπαυστος.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, *transfugio, sum perfuga*: ab ἀπὸ et αὐτόμολος. Th. μολέω, *vado.*

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, *cervicem incido.*

Ἀπαφρίζω, fut. ίσω, *despumo.* Th. ἀφρός.

ἈΠΑ'ΦΩ, et ἀπαφῶ, et ἀπαφίσκω, *fallo, decipio*: Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus*: aor. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι: ex ἀπὸ et ἄγω.

Ἀπαχθὴς, έος, ὁ ἡ, *gravis, molestus.*

Ἀπαχθίζω, f. ίσω, *gravo.* Th. ἄχθος.

Ἀπάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit*: aor. 1. act. part. Th. ἅπτω.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, *successit*: 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπέβαλον, ες, ε, *abjeci*: aor. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω.

Ἀπέβην, ης, η, *discessi*: aor. 2. ind. act. Ἀπεβησάμην, ω, ατο, idem aor. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω.

Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum*: a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, *pronepos*: ab ἀπὸ et ἔγγονος. Th. γίνομαι.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evasit*: 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

Ἀπεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum*: a. 1. pass.

Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus*: perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Inde Ἀπεγνωκότως, *desperate.* Th. γινώσκω.

Ἀπεδανὸς, οῦ, ὁ ἡ, *claudus, sensibus captus, infirmus*: ab α et πεδανὸς, quod à πέδον.

Ἀπεδάσσαο, *divisisti*: Ion. et Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing.

aor. 1. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω.

Ἀπέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi*: a 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι· a. 1. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω.

Ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputâssem*: a. 1. ind. act ab ἀπὸ et δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, et τέμνω. perf. med. τέτομα.

Ἀπεδέξατ' per Apocopen, pro ἀπεδέξατο, *recepit*: 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum*, a. 1. act. ab ἀποδημέω. ex ἀπὸ et δῆμος.

Ἀπεδίδου, 2. sing. imperf. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι.

Ἀπεδίδων, pro ἀπεδίδοσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἀπέδιλος, ου, ὁ ἡ, *calceis carens, excalceatus*: ex α et πέδιλον.

Ἀπεδίλωτος, ου, ὁ ἡ, id. Ab α et πέδιλον.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ε, *reprobavi*: aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω. perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ et δοκέω.

Ἀπεδόμην, ου, το, *vendidi, sursum dedi*: a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἄπεδον, ου, τὸ, Ion. et Poët. pro πεδίον, *planities, campus*.

Ἀπέδοντο, *vendiderunt*: 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἀποδίδωμι.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ab eod.

Ἄπεδος, ου, ὁ ἡ, *planus*. Ut Ἄπεδος χώρη, *plana regio*. Th. πέδον.

Ἀπέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi*: a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, unde 1. pl. ἀπέδραμεν, et 3. pl. ἀπέδραν, *aufugerunt*. Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρῆμι ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, *exui*: a. 1 m. ab ἀποδύομαι, ex ἀπὸ et δύω

Ἀπεΐδω, *aredo*. ἀπειδέσθην, ης, η, a. 1. pass. ab ἀπὸ et ἴδω.

Ἀπέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, *restituit*: a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δίδωμι.

Ἀπέειπον, ες, ε, *negabam*: imperf. vel a. 2 Att. per prosthesin Poët. ab ἀπείπω, Poët. pro ἀπολέγω. ex ἀπὸ et ἔπω.

Ἀπεζωσμένος, η, ον, *exauctoratus*: perf. part pass. ab ἀποζώννυμι. Th. ζώννυμι.

Ἀπέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat*: imperf ab ἄπειμι, quod ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum*.

Ἀπέθανον, ες, ε, *mortuus est*: aor. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ et θνήσκω.

Ἀπεθάῤῥησε, *ausus est*: aor. 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.

Ἀπεθέμην, ου, ετο, *deposui, distuli*, a. 2. ind. m. Ἀπεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπέθηλα, ας, ε, *deflorui*: a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω.

Ἀπεθίζω, *desuefacio*: fut. ίσω. perf. ἀπείθικα. part. perf. pass. ἀπειθισμένος, *desuetus*: ab ἀπὸ et ἐθίζω. Th. ἔθος, εος, τὸ, *mos*.

Ἄπει, pro ἄπιθι, *ABI*: imperat. verbi ἄπειμι, *abeo*: ab ἀπὸ et εἶμι, *eo*. Item ἀπεὶ, *abes*: 2. pers. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum*.

Ἀπειδῶ, *video*: fut. ἀπείσομαι. a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπίδω, ης, η. Ex ἀπὸ et εἴδω, *video*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, *contumacia, inobedientia, incredulitas*: ab ἀπειθής. Th. πείθω.

Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθής, εος, ὁ ἡ, q. v.

Ἀπειθέω, ῶ, *non pareo, incredulus sum*: f. ήσω. perf. ἠπείθηκα. a. 1. ἠπείθησα. a. 2. ἀπέπιθον. Ex α et πείθω.

Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπειθὴς, έος, ὁ ἡ, *contumax, inobediens*; item *incredulus*: ex α et πείθω.

Ἀπεικάζω, *assimilo*; item *comparo*: f. άσω. Inde Ἀπεικασία, ας, ἡ, *assimilata et expressa figura*: à 1. pers. perf. pass.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum, imago*. Ex ἀπὸ et εἰκάζω. Th. εἴκω.

Ἀπεικαστέον, *assimilandum est*: verbale a præced.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, *ad imaginem seu exemplar effingo*.

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, *adumbratio, imago, effigies*: à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἀπεικότως, idem quod ἀπεοικότως.

Ἀπείκως, idem quod ἀπεοικώς.

Ἀπειλὰς, τὰς, *minas*: acc. pl. ab ἀπειλή

Ἀπειλεῦσα, ἡ, *minans*: Poët. pro ἀπειλοῦσα, præs. part. f. g. Ἀπειλεῖς, *minaris*: 2. pers. præs. ind. act. ab ἀπειλέω. Poët. pro

ἈΠΕΙΛΕ'Ω, -ῶ, Æol. ἀπείλλω, *minitor, interminor*; item *glorior*: imperf. ἠπείλεον, -ουν. f. ήσω. perf. ἠπείληκα. aor. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *minæ*: ab ἀπειλέω.

Ἀπειλήσομαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, *minax, jactator*: cujus fœm. ἀπειλήτειρα, *minatrix*. Ἀπειλητήριοι λόγοι, *minacia verba*. Th. ἀπειλέω.

Ἀπειλητὴς, ου, ὁ, *minator, jactabundus, ostentator, minax*.

Ἀπειλητικὸς, ἡ, ὸν, *minax*: ab eodem.

Ἀπείληφα, ας, ε, *recepi*: in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, perf. ind. act. cujus part. ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολέληφα, et ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἄπειμι, *absum*: imperf. ἀπῆν, *aberam*: f. ἀπέσομαι. præs. inf. ἀπεῖναι. part ἀπὼν, οῦσα, ὸν, *absens*. Ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum*.

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, *abeo*: f. ἀπείσομαι. a. 2. ἄπιον. a. 1. act. ἀπεῖσα, et Att. ἀπῄεσα: sic ἀπῄεσαν, *abierunt*, 3. pl. a. 1. act. vel plusq. perf. med. Ex ἀπὸ et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἀπειπάμην, ω, ατο, *abdicavi*, a. 1. m. et in 1. plur. ἀπειπάμεθα. Ἀπεῖπαι, *abdicavisse*, a. 1. inf. act. Ἀπεῖπε *interdixit*, 3. sing. a. 1. vel 2. act. Ἀπειπεῖν, *interdicere, recusare*, præs. inf. act. ab

Ἀπείπω, *interdico, recuso, veto*; *retracto, denego*: Poët. pro ἀπεείπω, qu. ex ἀπὸ et ἔπω.

Ἀπειροκάλως, adv. *imperitè, sine omni probitate*.

Ἀπειράκις, *infinitè*, adv. ab ἄπειρος. *infinitus*. Th. πέρας.

Ἀπείραντος, ου, ὁ ἡ, *infinitus*: Poët. pro ἄπειρος, quod πειραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας.

Ἀπείρατος, ου, ὁ ἡ, *intentatus*: *qui tentari nequit*: ex α et πειράζω. Th. πεῖρα.

Ἀπείρατος, ου, ὁ ἡ, *inexpertus*: Poët. pro ἄπειρος. Ab eo... th.

Ἀπειραχῶς, *infinitis modis*, ad... ab ἀπὸ et πεῖρα.

Ἀπείργειν, idem ferè quod εἴργειν, *arcere*.

Ἀπείργω, *arceo, inhibeo, prohibeo*: f. ξω. aor. 1. ind. a... ἀπεῖρξα. perf. χα. Ab ἀπὸ et εἴργω.

Ἀπείργων, ὁ, *arcens, prohibens*, part. præs.

Ἀπείρεσιος, ου, ὁ ἡ, *ingens, infinitus*: ex α et πεῖρας, pro πέρας.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, *fessus*; item, *cui res deest, cui insumpta est pecunia*. ἀπειρηκὼς χρήμασι, Demosth. part. ab ἀπείρηκα. perf. ind. act. verbi ἀπειρέω, ab ἀπὸ et ἐρέω, *dico*.

Ἀπείρατος, ου, ὁ ἡ, *inexpertus*: ex α et πεῖρα.

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia*: ab eod. th.

Ἀπείριτος, ου, ὁ ἡ, *infinitus*: ex α et πέρας.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, *exclusi, prohibui*: in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ου, ὁ ἡ, *nuptiarum expers, cælebs*: ab ἄπειρος et γάμος. Th. γαμέω.

Ἀπειροθάλασσος, et Ἀπειροθάλαττος, ου, ὁ ἡ, *maris seu navigandi inexpertus*: ab ἄπειρος et θάλασσα.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ ἡ, *malorum inexpertus*; item *minimè malus, simplex*: inde

Ἀπειροκακέω, -ῶ, *simplicitate utor, malitiâ non utor*. Ab ἄπειρος et κακός.

Ἀπειροκαλία, *honesti inexperientia*: plur. usurp. *ineptiæ*: à sequenti.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ ἡ, *honesti expers*: ex ἄπειρος et καλός.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ἡ, *expers tori, cælebs*; ab ἄπειρος et λέχος, quod à λέγω, *cubare facio*.

Ἀπειρομάχας, α, ὁ, Dor. pro ἀπειρομάχης, ου, ὁ, vel ἀπειρομάχος, ου, ὁ ἡ· ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii*. Ab α, πεῖρα, et μάχη.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων.

Ἄπειρος, ου, ὁ ἡ, *imperitus*. ἀπείρως, *imperitè*, adv. Ab α et πεῖρα. Et ἄπειρος, ου, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, *terra continens*. Item ἄπειρος, ου, ὁ ἡ, *interminatus, infinitus, immensus*: ab α et πέρας, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia*. ab ἄπειρος. Th. πεῖρα.

Ἀπειρώδιν, ῖνος, ὁ ἡ, *partûs dolores non expertus*: ab ἄπειρος et ὠδίν.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ἡ, *infinitus, interminatus*: item *ignarus*. Ἀπείρων γαῖα, *terra rotunda*, Hom.

Ἀπείρως, adv. *imperitè, infinitè*

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπήεσα, a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστος, ου, ὁ ἡ, *nullâ persuasione flexibilis, contumax*: Inde ἄπειστον, ου, τὸ, *pertinacia, contumacia*. Ab α et 3. pers. sing. perf. pass. verbi πείθω.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imperf. act. ἀπειχόμην, ου, ετο, imperf. pass. ab ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀποκαλέω: ex ἀπὸ et καλέω.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω.

Ἀπέκγονος, ου, ὁ ἡ, *abnepos*: ab ἀπὸ et ἔκγονος. Th. γίνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exspecto*: f. ἀπεκδέξομαι. perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo*: f. ἀπεκδύσομαι. a. 1. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ου, ὁ, *exutus*: ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, *induo*.

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *spoliatio, ipse exuendi actus*.

Ἀπεκλαιόμην, ου, ετο, *deflebar*, et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imperf. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω.

Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor*: a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκλασα, ας, ε, *fregi*, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ et κλάω.

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo, non eligo*: ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occlusi*, et in 3. pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*: Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, aor. 2 m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi*: a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω.

Ἀπέκτανον, ες, ε, *occidi*, aor. 2. ind. act. ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi*, aor. 1. ind. act. ἀπέκτονα, ας, ε, perf. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

Ἀπέκτασις, εως, ἡ, *extensio*.

Ἄπεκτος, ου, ὁ ἡ, *impexus*.

Ἀπέκτητος, ου, ὁ ἡ, idem. Ab ἀπὸ et πέκω.

Ἀπελαθέντες, *expulsi*, nom. pl. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω.

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *resplendebat*, imperf. pass. Ἀπέλαμψα, ας, ε, *resplendui, emicui*, aor. 1. ind. act. v. ἀπολάμπω. Th. λάμπω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio*: ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλατος, et Ἄπλατος, ου, ὁ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*: ab α et πέλας.

Ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo*: f. ἀπελάσω. aor. 1. ἀπήλασα. perf. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ et ἐλαύνω.

Ἀπέλαυσα, et Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, *fructum cepi*, aor. 1. ab ἀπολαύω. Th. λάω.

Ἀπελαφρύνω, *sublevo*, f. υνῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἐλαφρός.

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμὸς, ῦ, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum*: ab ἀπήλεγμαι, 1. pers. sing perf. ind. pass. verbi

Ἀπελέγχω, *redarguo*: f. γξω. aor. 1. ἀπήλεγξα. perf. act. ἀπήλεγχα. perf. pass. ἀπήλεγμαι. a. . pass. ἀπηλέγχθην. a. 1. m. ἀπηλεγξάμην. Ex ἀπὸ et ἐλέγχω.

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ἡ, *immensus*: ex α et πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum*.

Ἀπελείβε', per Apocop. pro ἀπελείβετο, *distillabat*, 3. sing. imperf. ind. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω.

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ἡ, *non dedolatus vel securi complanatus*: ab α et πέλεκυς.

Ἀπελέσθαι, *abstulisse*, Ion pro ἀφελέσθαι, aor 2. inf. m ab ἀφειλόμην, ου, ετο, aor. 2. m. ab ἀφαιρέω Th. αἱρέω.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ἡ, *libertus, libertate donatus*: ex ἀπὸ et ἐλεύθερος.

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, perf. ωκα, *libero*.

Ἀπελεύσομαι, η, εται, *recedam*, et in 3. pl. ἀπελεύσονται, f. 1. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing imperf. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ et λήγω.

Ἀπελήλακα, ας, ε, *abegi*, Att. pro ἀπήλακα, perf ind. act. Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀπελαύνω. q. v.

Ἀπελθὲ, *recedito, abito*, aor. 2. imperat. act. verbi ἀπέρχομαι.

Ἀπελθεῖν, *abiisse, recessisse*, aor. 2. inf. verbi ejusdem.

Ἀπελθὼν, ῦσα, ὸν, *qui recessit*,

aor. 2. part. ab ἀπέρχομαι, quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι.

Ἀπέλιπον, ες, ε, reliqui, aor. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω.

ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, *fana, conciones*: qu. ab ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo*. Hinc forsan Lat. *Capella*, Angl. CHAPEL.

Ἀπελλῆς, ȣ, ὁ, *Apelles*, nomen viri. Lat. *Apella*.

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀπολογέομαι. q. v.

Ἀπελέμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ἌΠΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, *ulcus, vulnus*. Dicitur vel quia caro non sibimet appropinquat: vel (φ Ion. verso in π) quia exscinditur aliquid et aufertur.

Ἀπελπίζω, *malè spero*; item *despero*: f. ίσω. perf. ἀπήλπικα. a. 1. ἀπήλπισα. a. 1 part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ et ἐλπίζω.

Ἀπελύθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. pass. ab ἀπολύομαι. Ex ἀπὸ et λύω.

Ἀπελυμαινόμην, ȣ, ετο, *purgatus sum*, imperf. pass. ab ἀπολυμαίνομαι. Ex ἀπὸ et λύμη, *noxa*, vel potius λῦμα, *sordes*.

Ἀπέλυσα, ας, ε, *dimisi*, aor. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, aor. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη.

Ἀπέμαθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι.

Ἀπέμεσσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπήμεσα: ab ἀπεμέω, quod ex ἀπὸ et ἐμέω.

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. ind. m. cujus 3. pl. ἀπεμνήσαντο, et inf. ἀπεμνήσασθαι. Ab ἀπομιμνήσκομαι, quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι.

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, *abstergebam*, imperf. ind. act. et

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, aor. 1. m. et in 3. pl. ἀπεμόρξαντο. ab ἀπομόργνυμι. Th. ὀμόργνυμι.

Ἀπεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ἀπεμπολέομαι.

Ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusdem.

Ἀπεμπολέω, -ῶ, fut. ήσω, *vendo, venundo*: ex ἀπὸ et ἐμπολέω.

Ἀπεμπόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi præc. Scribitur et ἐμπωλέω, ex ἐν et πωλέω.

Ἀπεμυθεόμην, ȣ, ετο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος.

Ἀπεμφαίνω, *non convenio, dissimilis sum*: inde

Ἀπέμφασις, εως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio*: ab ἀπὸ et ἐμφαίνω.

Ἀπεμφερής, έος, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis, absimilis*: ab ἀπὸ et ἐμφερής. Th. φέρω.

Ἀπέναντι, et ἀπεναντίον, *coram, è regione*, cum gen. item *contrà*: ex ἀπὸ et ἔναντι, quod ex ἐν et ἀντί.

Ἀπενάσθην, *remotus habitavi*, a. 1. pass. verbi ἀπονάω. q. v.

Ἀπενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. Ἀπενεγκὼν, ȣ̃σα, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. part. unde ἀπενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro ἀπενέχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενέπω et Ἀπεννέπω, *interdico, adversor*: ab ἀπὸ, ἐν, et ἔπω.

Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, aor. 2 inf. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, indefletus*.

Ἀπένθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab α et πένθος.

Ἀπενιαυτίζω, *per annum absum vel cesso ab*: ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus*.

Ἀπενόσφισα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsum*, adv.

Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, n. pl. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

Ἀπεξαμαρτάνω, *delinquo, pecco*: ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1. ind. m. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo*.

Ἀπεξελαθόμην, ȣ, ετο, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, aor. 2. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω.

Ἀπεξηραμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, perf. pass. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρός.

Ἀπέοικα, ας, ε, *absimilis seu dissimilis sum*; perf. act. et Ἀπέοικε, imperson. *dissentaneum est, non decet, non par est*: ab ἀπείκω.

Ἀπεοικότως, *absimili modo, non verisimiliter, absurdè, immeritò*, adv. ab

Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus*: part. perf. act. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω.

Ἀπεόντα, τὸν, *absentem*, acc. sing. ἀπέοντος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, ȣ̃σα, ὸν, præs. part. ab ἄπειμι, *absum*.

Ἀπέπαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*. Ab α et πέπτω.

Ἀπέπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab iisd.

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci*, a. 1. ind. act. Ἀπεπλάγχθην, ης, η, *resilui, aberravi*, aor. 1. ind pass. Ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio*. Th. πλάζω.

Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi*, et in 3. pl. ἀπέπλευσαν, aor. 1 act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω.

Ἄπεπλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *peplo carens*: ab α et πέπλος.

Ἀπέπνει, *restabat, exspirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ἀπέπνευσα, ας, ε, *exspiravi*, a. 1. ind. act. et

Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω.

Ἀπέπνιξα, ας, ε, *suffocavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω. Th. πνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. m. *avolavi*: inf. ἀποπτάσθαι. par ἀποπτάμενος. Et ἀπέπτην, η, aor. 2. ind. act. in 3. ἀπέπτησαν. inf. ἀποπτῆ part. ἀποπτὰς, ᾶσα, άν. ἀφίπτημι, et ἀφίπταμαι ἀπὸ et ἵπτημι.

Ἄπεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non coc qui coqui nequit*: inde Ἀπτέω, -ῶ, *non coquo, cru sum*. Ab α et πέπτω.

Ἄπερ, pro ἅπερ, *quæ*.

Ἀπεραντολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *null finem loquendi faciens, ver sus*. Inde Ἀπεραντολογί ἡ, *verbosa oratio, loquaci* Ab ἀπέραντος et λόγος. λέγω.

Ἀπέραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infin* Inde Ἀπεράντως, *infinitè*, Ex α et περαντὸς, quod ραίνω. Th. πέρας.

Ἀπεργάζομαι, ῃ, εται, *ef operor*: f. άσομαι. perf. ἀ γασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔ

Ἀπεργασία, ας, ἡ, *effect solutio*: à præced.

Ἀπεργαστικὸς, ἡ, ὸν, *qui ef potest*.

Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπει

...gere, radere, concludere: ex ἀπὸ et εἴργω.

Ἀπείργμαι, præclusus sum, perf. pass. hinc ἀπειργμένος, η, ον, ...clusus es, Ion. pro ἀπειργμένος ab

Ἀπείργω, abarceo, excludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω, quod ex ἀπὸ et εἴργω.

Ἀπηρείδοντο, incumbebant, 3. pl. imperf. pass. verbi

Ἀπερείδω, et Ἀπερείδομαι, firmiter figo: ex ἀπὸ et ἐρείδω.

Ἀπερεύσασθαι, effundere, projicere, a. 1. inf. m. à præc.

Ἀπερείσι', pro ἀπερείσια, et per Metathesin ἀπειρέσια, infinita: ex α et πέρας.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερῶ, ρῶ, nego: hinc perf. ἀπείρηκα, deficio: i. e. nego mihi esse vires, pecuniam aut aliquid hujusmodi. Vid. supra ἀπειρηκώς: ex ἀπὸ et ἐρέω.

Ἀπερίγνωτος, η, ον, invictus.

Ἀπερίοριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinitus: ab α priv. et περιορίζω.

Ἀπερισκέπτως, incircumspectè, adv. ex α, περὶ, et σκέπτομαι.

Ἀπερισπάστως, absque ullâ distractione, adv. ab ἀπερίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcussus, non distractus: ex α et περισπαστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω.

Ἀπερίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem nihil circumstat: ex α, περὶ, et ἵστημι.

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incircumcisus: ex α et περιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀπέριττος, ου, ὁ καὶ ἡ, supervacaneum nil habens; luxu carens: ex α et περιττός. Th. περί.

Ἀπερίττως, adv. negligentèr.

Ἀπεριττώτος, ου, ὁ καὶ ἡ, excrementis carens, quæ περιττώματα.

Ἀπεριφερής, έος, ὁ καὶ ἡ, non orbiculatus: ex α, περὶ, et φέρω.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, qui confecit, a. 1. part. act. ab ἀποῤῥίζω Th. ῥίζω

Ἀπέρῤει, abi in malam rem, imp. verbi ἀπέῤῥω, Æol. pro ἀπέρρω. Ex ἀπὶ et ἔῤῥω, pro ἔρρω.

Ἀπεῤῥωγώς, ότος, ὁ, abruptus, perf. part. med. ab ἀποῤῥήγνυμαι Th. ῥήγνυμι.

Ἀπερύκει, arce, præs. act. imperat. Ἀπερυκόμενος, η, ον, prohibeas, præs. part. pass. ab

Ἀπερύκω, arceo, repello, propulso, abigo. f. ξω. perf. χα. Ex ἀπὸ et ἐρύκω.

Ἀπέρχομαι, abeo, exeo: f. ἀπελεύσομαι. a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. ἀπέλθω, ης, η. a. 2. inf. ἀπελθεῖν. a. 2. part. ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. perf. med. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ et ἔρχομαι.

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit: ab ἀπερωέω. Th. ἐρωέω.

Ἄπες, Ion. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι, ex ἀπὸ et ἵημι.

Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. sing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nom. viri: q. d. Qui non cecidit.

Ἀπέσαξα, ας, ε, onus (vel clitellas) deposui, a. 1. ind. act. verbi ἀποσάττω. Th. σάττω.

Ἀπέσβας, extincta es, Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. Ἀπέσβησα, ας, ε, exstinxi, a. 1. ind. act. Ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. ex

Ἀπέσβην, a. 2. ind. ab Ἀποσβέννυμι, et Ἀποσβεννύω, exstinguo: item aboleo, perdo: f. ἀποσβέσω. perf. ἀπέσβηκα. q. ab ἀποσβῆμι.

Ἀπεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, incumbo. Th. σκήπτω.

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, excoriatus, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω.

Ἀπέσομαι, abero, f. 1. verbi ἄπειμι ex ἀπὸ et εἰμὶ, sum.

Ἀπέσπασα, ας, ε, abstraxi, a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω.

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro ἀπεσύθησαν, proruperunt: ab ἀποσύομαι, erumpo.

Ἀπέσσυτο, excussus (vel repulsus) erat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Poët. pro ἀπεσέσυτο verbi ejusdem.

Ἀπεστάλην, ης, η, missus sum, aor. 2. ind. pass.

Ἀπεστάλθην, ης, η, idem, a. 1. pass.

Ἀπέσταλκα, ας, ε, misi, perf. ind. act. verbi ἀποστέλλω.

Ἀπέσταλμαι, perf. ind. pass verbi ejusdem.

Ἀπέστελον, ες, ε, a. 2. ind. act. et

Ἀπέστολα, ας, ε, perf. ind. med. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπέστασαν, adfuerunt, Ion. pro ἀπέησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Vide ἀπέσαν.

Ἀπέστειλα, ας, ε, misi, a. 1. ind. act.

Ἀποστείλατε, mittite, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπεστέρησα, ας, ε, privavi, a. 1. ind act ab ἀποστερέω. Th. στερέω.

Ἀπέστην, abfui, et in 3. pl. ἀπέστησαν, a. 2 ind. act. et

Ἀπέστησα, ας, ε, abfui, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀπέστιχον, ες, ε, abii, removi, a. 2. ind. act. ab ἀποστείχω. Th. στείχω.

Ἀπέστολα, ας, ε, misi, perf. ind. med verbi ἀποστέλλω. Th. στέλλω.

Ἀπεστραμμένος, η, ον, aversus, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω.

Ἀπέστραφον, ες, ε, averti, a. 2. ind. act Ἀπεστράφην, ης, η, aversus sum, a. 2. ind. pass. Ἀπέστρεψα, ας, ε, averti, a. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω. Th. στρέφω.

Ἀπεστὼ, όος, οῦς, ἡ, absentia: ab ἀφίστημι.

Ἀπέστω, absit, imper. ab ἄπειμι Th. εἰμὶ, sum.

Ἀπεσφάλην, ης, η, aberravi, a. 2. ind. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω.

Ἀπέσχηκα, ας, ε, abfui, perf. ind. act. Ἀπέσχον, ες, ε, abstinui, a. 2. ind. act. Ἀπεσχόμην, aor. 2. m. verbi ἀπέχω.

Ἀπέταμον, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀπεστάγγετο, stillabat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀποστάγγομαι, med. voc. Soph. Œd. Tyr. 1279: ubi legendum videtur αἱματές τ' ἐστάγγετο

Ἀπετέθην, ης, η, depositus est, a 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th τίθημι.

Ἀπετίννυον, pœnas luebant, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτιννύω. Th. τίω, punio.

Ἀπέτραγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω Th. τρώγω, edo.

Ἀπετρωπῶντο, non audebant, versi fuerunt in fugam, 3. pl. imperf. pass. ab ἀποτρωπάω, quod ab ἀπὸ et τέτροπα, perf. m. verbi τρέπω.

Ἀπευθὴς, έος, et Ἄπευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, famâ inauditus; item imperitus: ab α et πυνθάνομαι.

Ἀπευθύνω, (pen. long.) f. υνῶ, (pen. brev.) dirigo, corrigo: ab ἀπὸ et εὐθύνω.

Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀπέφηνα, ας, ε, ostendi, a. 1. ind. act. verbi ἀποφαίνω.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus,

perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω.

Ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

Ἀπέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθίω, seu φθίω.

Ἄπεφθος, ου, ὁ ἡ, *incoctus*: ex α et ἑφθός. Th. ἕψω.

Ἀπέφυγον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀπέχει, *sufficit*, impersonal. ab ἀπέχω.

Ἀπέχεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

Ἀπεχθαίρω, *odio persequor*: f. αρῶ. a. 1. ἀπήχθηρα. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, *invisus sum, odio sum*.

Ἀπεχθάνῃ, 3. sing. præs. sub. pass. Ἀπηχθόμην, a. 2. m. v. præc.

Ἀπέχθεια, ειας, ἡ, *odium*.

Ἀπεχθέμεναι, *invisum esse*, et Ion. ἀπεχθέμεν, Att. et Dor. pro ἀπέχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθηαι, *odio sis*, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθής, έος, ὁ ἡ, *invisus*: ex ἀπὸ et ἔχθος.

Ἀπεχθήσομαι, *invisus ero*, f. 1. m. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι.

Ἀπεχθόμην, *invisus sum*, a. 2. ind. med. Ion.

Ἀπεχθῶς, *abstinentèr*, adv. ab ἀπέχω.

Ἀπέχομαι vide ἀπέχω.

Ἀπεχρῆτο, impersonalitèr positum pro

Ἀπέχρη, *satis erat*, imperf. impersonal. verbi ἀπόχρη, *sufficit*.

Ἀπεχυρόω, et Ἀποχυρόω, -ῶ, *munio*: ex ἀπὸ et ἐχυρόω, -ῶ. Th. ἐχυρός.

Ἀπέχω, εις, ει, *refero, absum, recipio*. f. ἀφέξω, perf. ἀπέσχηκα a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pass. Ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. imperf. ἀπειχόμην. aor. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀπεψία, ας, ἡ, *quæ coqui* (vel *concoqui*) *nequit, indigestio*. ab α et πέψις, quod a 2. sing. perf. pass. verbi πέπτω.

Ἀπεψύχοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. m. ab ἀποψύχω. ex ἀπὸ et ψύχω.

Ἀπεὼν, *absens*, Ion. pro ἀπών, præs. part. act. ab ἄπειμι, *absum*.

Ἀπῇ, *absit*, 3. sing. præs. subj. act. verbi ejusd.

Ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλα, ας, ε, *renunciavi*, a. 1. ind. act. et

Ἀπηγγίλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω.

Ἀπηγεῖσθαι, pro ἀφηγεῖσθαι, ab ἀφηγέομαι, *duco, narro*.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*: vide in ἀφήγησις.

Ἀπηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, *narrâsse*, a. 1. inf. m. ab ἀφηγέομαι.

Ἀπήγησις, *memoria*; item *narratio*; Ion. pro ἀφήγησις.

Ἀπῆγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπηγξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, *abduxi, duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπῆγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*, perf. ind. act. ab ἀπάγχω.

Ἀπηδέσθην, ης, η, *abesus sum*: a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

Ἀπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. med. et in 3. pl. ἀπῄεσαν, et Att. ἀπῄεσαν ab ἄπειμι, ex ἀπὸ et εἶμι, *eo*.

Ἀπήϊσα, ας, ε, *abii*: Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπῆκε, a. 1. ind. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*: ab ἀφίημι, q. v.

Ἀπήκοος, ου, ὁ ἡ, *inobediens*: idem etiam quod ἀνήκοος· ab α et ἀκοή, q. v.

Ἀπηκριβωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*: part. perf. pass. Unde

Ἀπηκριβωμένως, adv. *absolutè, ad amussim*. Ab ἀκριβόομαι, -οῦμαι. Th. ἀκριβής.

Ἄπηκτος, ου, ὁ ἡ, *incompactus*; item *non concretus*: ex α et πηκτός, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι· et ἀπηκτός, ῦ, ὁ, Suid. est πορευόμενος.

Ἀπήλακα, ας, ε, *abegi*, perf. act. Ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. ind. act. verbi ἀπολαύω.

Ἀπήλαυσα, et ἀπέλαυσα, a. 1. ind. act. verbi ejusdem. Ex ἀπὸ et λάω.

Ἀπήλγηκα, ας, ε, *dedolui*; item *animum despondi*; perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος.

Ἀπηλεγής, έος, ὁ ἡ, *sævus*: quasi nullius curam gerens. Hinc adv. Ἀπηλεγέως, *sævè, intrepidè*. Ab ἀπὸ et ἀλέγω, *curo*, quia nihil curat modò iræ suæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, *redargui*: a. 1. ind. act.

Ἀπηλεγξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ, q. v.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, *redargutus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπῆλθον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, *ventus subsolanus*: ex ἀπὸ et ἥλιος.

Ἀπηλλάγην, ης, η, *liberatus sum* a. 2. ind. pass. verbi ἀπαλλάττω.

Ἀπήλλαγμαι, ξαι, ται, *dimissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind. pass.

Ἀπήλλαξα, ας, ε, *dimisi, libera-vi*, a. 1 ind. act. et

Ἀπήλλαχα, ας, ε, idem. perf. ind. act.

Ἀπηλλάχθαι, *dimissum esse* perf. inf. pass. v. ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω.

Ἀπηλλάσσετο, *recessit, abiit*: 3 sing. imperf. verbi ejusd.

Ἀπηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*: perf. ind. act. et

Ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*: perf. ind. pass. cujus part. Ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.

Ἀπηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, q. v.

Ἀπηλόησα, ας, ε, *contrivi*: a. 1. ind. act. verbi ἀπαλοάω, -ῶ, ἀπὸ et ἀλοάω, pro ἀλοιάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in quâ trituratur frumentum.

Ἀπήλπικα, ας, ε, *inde speravi*, item *desperavi*: perf. ind. act. Ἀπήλπισα, ας, ε, idem. a. 1. ind. act. cujus part. Ἀπηλπικὼς, ότος, ὁ, *qui desperavit*: à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἀπήμαντος, ου, ὁ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.

Ἀπήμβροτον, *aberravi*: Poët.

ἀφήμαρτον, aor. 2. ind. act. v. ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, η, ον, *neglectus*: perf. part. pass. Unde adv. Ἀπημελημένως, *neglectim*. Ab ἀπαμελέομαι, -οῦμαι, ex ἀπὸ et ἀμελέω. Th. μέλει.

Ἀπῆμεν, *abimus*: per Syncop. pro ἀπῄειμεν, 1. pl. plusq. perf. m. ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπήμονα, τον, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ, *innocuus, illæsus*: Th. πῆμα.

Ἀπημονία, ας, ἡ, idem atque ἀπημοσύνη.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

Ἀπήμυνε, *adjuvit*: imperf. vel a. 1. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω.

Ἀπήμων, ονος, ὁ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα.

Ἀπῆν, *aberam*; imperf. verbi ἄπειμι, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἀπήνεγκα, ας, ε, *abduxi*: a. 1. ind. act. Ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. verbi ἀποφέρω.

Ἀπηνεία, ας, ἡ, *crudelitas, inhumanitas*: ab ἀπηνής.

Ἀπηνέος, τοῦ, *crudelis*: gen. sing. ab ἀπηνής.

Ἀπηνεώθην, ης, η, *obstupefactus sum, obmutui*: a. 1. ind. pass. ab ἀπηνεόομαι, ex ἀπὸ et ἐνεὸς, *stupidus, mutus*: Th. αὔω, *clamo*.

ΑΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, *rheda*. Per eam enim solemus ἀπάγειν, *abire*, cum sit viatorium curriculum.

Ἀπηνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. αἰνέομαι.

ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, *crudelis, immitis, scævus*. Hinc ἀπήνεια, *inhumanitas*; qu. ab ἀπὸ et ἠνὴς, id est, πρᾶος, *mansuetus*.

Ἀπῆνθον, *abii*: Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. verbi ἀπέρχομαι, ex ἀπὸ et ἔρχομαι.

Ἀπήντησα, ας, ε, *occurri*: a. 1. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

Ἀπήορος, ου, ὁ ἡ, *desuper impendens, altus, sublimis, in alto situs*, item *distans*. vide ἀπήωρος.

Ἀπῆρα, ας, ε, *recessi, sustuli*: a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπηωρησάμην, ω, ατο, *intendi*: a. 1. m. ab ἀπαιωρέω.

Ἀπήρθην, ης, η, *sublatus fui*: a. 1. ind. pass.

Ἀπῆρκα, ας, ε, *sustuli, discessi*: perf. ind. act.

Ἀπῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

Ἀπήρτημαι, σαι, ται, *suspensus vel remotus fui*: perf. ind. pass. cujus part.

Ἀπηρτημένος, η, ον, *suspensus, remotus*: ab ἀπαρτάομαι.

Ἀπήρτισμαι, *perfectus reddor, absolutus sum*: perf. ind. pass. cujus part.

Ἀπηρτισμένος, η, ον, *perfectus, absolutus*. Unde Ἀπηρτισμένως, adv. *perfectè, absolutè*. Ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

Ἀπῇς, *abfueris*, 2. sing. a. 2. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἀπήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emissurus*: part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, *auferebat*: 3. sing. imperf. act. Sic Ἀπηῦρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, a. 1. ind. act. Ἀπηῦρον, aor. 2. ind. act. Ἀπηύρων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ab ἀπαυράω. Ex ἀπὸ et αὔρα.

Ἀπηφηνάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi ἀποφαίνομαι. Ex ἀπὸ et φαίνω.

Ἀπῆχα, ας, ε, *abduxi, duxi*: perf. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπηχέω, -ῶ, *dissono, absono*: part. præs. act. ἀπηχῶν, οῦσα, οῦν. Ab ἀπὸ et ἦχος.

Ἀπηχήματα, ων, τὰ, *resonantia*: nom. pl. ab Ἀπήχημα, ατος, τὸ. Th. ἦχος.

Ἀπηχὴς, έος, ὁ ἡ, *absonus*; item *odiosus*: ab ἀπὸ et ἦχος.

Ἀπήχθετο, *invisus erat*: imperf. vel a. 2. m. ἀπήχθημαι, perf. pass. ab ἀπάχθομαι, vel quod usitatius, ἀπεχθάνομαι, q. v.

Ἀπήχθην, ης, η, *abductus fui*: a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπήχθηρα, *odio prosecutus sum*: a. 1. ind. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος.

Ἀπηχούμενος, η, ον, *resonans*: pro ἀπηχεόμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω, -ῶ. Th. ἦχος.

Ἀπηωρεῦντ' pro ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant*: 3. pl. imperf. m. Dor. pro ἀπηωροῦντο. Ἀπηώρησα, ας, ε, *ex sublimi dependi*: a. 1. act. Ἀπηωρημένος, η, ον, *suspensus*: part. perf. pass. ab ἀπαιωρέομαι, -οῦμαι. Th. αἰωρέω, -ῶ. Ex ἀπὸ et αἰωρέω, -ῶ.

Ἀπήωρος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀπηωρημένος.

Ἀπίασι, *abeunt*: Ion. pro ἄπεισι, 3. pl. ind. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπίδω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω, *video*. Th. εἴδω.

Ἀπίεμεν, *emittimus*: 1. pl. præs. ind. act. Et part. præs. m. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*: Ion. pro ἀφίεμεν et ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

Ἀπιέναι, *abire*: præs. inf. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*. Et Ἀπιέναι, *emittere*, Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

Ἀπίενται, Ion. pro ἀφίενται, *emittunt*: 3. plur. præs. ind. pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπίεσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

Ἀπίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. qu. ab ἀπιέω, *abeo*: pro ἀπίω, vel ἀπίω, unde Lat. *ABEO*. Sic

Ἀπιέωσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiserint*: 3. pl. sub. verbi ἀφίημι.

Ἀπίῃς, *abeas*: a. 2. sub. act. ab ἄπειμι, quod ab ἀπὸ et εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἀπίης γαίης, *longinquæ terræ*: gen. sing. à masc. ἄπιος, ab ἀπὸ, remotionis vocula.

Ἀπίθανος, ου, ὁ ἡ, *improbabilis*: ex α et πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

Ἀπιθεῖν, *inobedientem esse*: inf. act. Ἀπίθησα, ας, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα, ab

Ἀπιθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto*: ex α et πείθω, eliso ε.

Ἀπίκαται, Ion. pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, *venerunt*: sic Ἀπίκατο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν. Illud 3. pl. perf. ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀπικέσθαι, pro ἀφικέσθαι, a. 2. inf. v. ἀφικνέομαι, *venio*.

Ἀπίκῃ, Ion. pro ἀφίκῃ, 3. sing. a. 2. sub. m. Ἀπικνέεσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. inf. Ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*: ex ἀπὸ et ἱκνέομαι.

Ἄπικρος, ου, ὁ ἡ, *non amarus, amaritudinis expers*: ab α et πικρός.

Ἀπῖκται, pro ἀφῖκται, ab ἀφικνέομαι.

Ἀπιλλέω, ῶ, pro ἀποκλείω, verbum antiquarum legum: *excludo, arceo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

Ἀπιλλήθην, ης, η, *clausus sum*: a. 1. ind. pass. à præc.

Ἀπίμελος, ου, et Ἀπιμελὴς, έος, ὁ ἡ, *pinguedinis expers*: ex α et πιμελή.

Ἀπινὴς, έος, ὁ ἡ, *purus à sordibus*: ex α et πίνος.

Ἀπινύσσω, *desipio*: item *effluo*: à πινύω, *sapio*.

Ἀπίξεται, *perveniet*: Ion. pro

ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι, ex ἀπὸ et ἱκνέομαι.

Ἄπιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, incursus*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. v. ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, ες, ε, *abii*: a. 2. ind. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

ἌΠΙΟΣ, ου, ἡ, *pyrus*, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, *pyrum*. Dici volunt ab Apiâ regione, id est, Peloponneso: vel forsan ab ὀπὸς, quia est succulentus fructus.

Ἄπιος, ία, ιον, *longinquus*: qu. ab ἀπὸ, remotionis particula.

Ἀπιστάναι, *discedere*: Ion. pro ἀφιστάναι, præs. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀπιστέαται, Ion. pro ἀφίστανται, *deficiunt*, 3. plur. præs. pass. Sic Ἀπιστέατο, Ion. pro ἀφίσταντο, 3. pl. imperf. ind. pass.

Ἀπιστέω, -ῶ, f. ήσω, *diffido*: imperf. ἠπίστεον, -ουν. Hinc ἀπιστούμενος, præs. part. pass. Ex α et πίστις, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπίστημι, Ion. pro ἀφίστημι, *discedo*.

Ἀπιστία, ας, ἡ, *diffidentia*.

Ἄπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infidus*: in comp. ἀπιστότερος· f. g. ἀπιστοτέρα. Ex α et πιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πείθω.

Ἀπίστως, adv. *fraudulentèr*.

Ἀπλάκητος, ου, ὁ ϗ ἡ· κῆρες ἀπλάκητοι, Œd. Tyr. 472. ubi legi debet ἀναπλάκητοι (tribus prior. syllabis brev.) ut patet ex emendatione in Suidam, voce ἀναμπλάκητος. ἀναπλάκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem fugere nequis, qui non errat*: ex α priv. et πλάζω, *errare facio*.

Ἀπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus*: ex α et πλάνη.

Ἄπλαστος, pro ἀπέλαστος, *cui appropinquare tutum non est*: ex α et πέλας, adv. *propè*. Alii vertunt *informis, ineffigiatus, simplex*: ex α et πλαστὴς, οῦ, *fictus*: à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πλάσσω vel -άττω, *fingo*.

Ἀπλατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *latitudine carens*: ex α et πλατὺς, *latus*.

Ἄπλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus, immensus*: ex α et πλάω, pro πελάω, *appropinquo*, vel Dor. pro ἄπλητος.

Ἀπλάτυνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. sing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. xxvi. 22.

Ἄπλετος, Poët. pro Ἄπλητος, q. v.

Ἄπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui latus non stipatum est*, ab α et πλευρά.

Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, *vestis simplex*, apud Sophoclem, quæ Homero est ἀπλοΐς· ab ἁπλῆ (pro ἁπλόη) enim fit ἁπληΐς, et epenthesi τοῦ γ, ἀπληγίς. Hinc Ἀπλήγιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simplex, innocens, innocuus*. Th. ἁπλόος.

Ἀπλὴξ, ῆκος, ὁ ϗ ἡ, *non percussus*. Ἄπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex α priv. et πλήττω, vel πλήσσω.

Ἀπλήρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexpletus, non completus*: ex α et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.

Ἀπληστεύομαι, f. εύσομαι, *sum avidus, insatiabilis*.

Ἀπληστία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas*. Ἄπληστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus*. Indè adv. Ἀπλήστως, *inexplebilitèr, insatiabilitèr, immensè*. Ex α et 3. sing. perf. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος.

Ἄπλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immensus; tam vastum hians, ut impleri nequeat*: ab antiquo πλέω, unde πλῆμι, πίμπλημι, *impleo*.

Ἁπλόη, ης, ἡ, *simplicitas, candor*: ab ἁπλόος.

Ἁπλόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *qui promissum vel porrectum habet capillum*; item *qui raro est capillitio*: ex ἁπλόος et θρίξ.

Ἄπλοια, ας, ἡ· vide in Ἄπλοος.

Ἁπλοΐζομαι, f. ίσομαι, *simplicitate utor*. Th. Ἁπλόος.

Ἁπλοῒς, ΐδος, ἡ, *vestis simplex*: in acc. pl. ἁπλοΐδας, cui opponitur διπλοΐς. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος.

Ἄπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non plicatus*: ab α et πέπλοχα, perf. m. verbi πλέκω.

Ἁπλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. *Cynicus simplici veste utens*: ab ἁπλόος et κύων.

ἉΠΛΟΌΣ, οῦς, ὁ· ἁπλόη, ῆ, ἡ· ἁπλόον, οῦν, τὸ, *simplex*: compar. Ἁπλούστερος· superl. Ἁπλούστατος· Derivatur ab α unitatem significante, et πέλω, *sum*, tanquam ἄπελος, quia unicum est quod simplex est: Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πολὺς, quia quod simplex est non est è multis.

Ἄπλοος, ἄπλους, ὁ ϗ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis*: ab α et πλέω. Inde Ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum*. Th. πλέω.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor*: ab ἁπλόος.

Ἄπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divitiis carens*: ab α et πλοῦτος.

Ἁπλόω, ῶ, *expando, explico, extendo*: f. ώσω. perf. κα. imperf. ind. act. ἥπλοον, ἥπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἁπλόομαι, οῦμαι, *expandor*: perf. ἥπλωμαι, cujus part. ἡπλωμένος, η, ον, *expansus. simplex*. Th. ἁπλόος.

Ἀπλυσία, ας, ἡ, *immunditiès, illotio*: in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, spongiæ quæ elui nequeunt.

Ἄπλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illotus*, propriè de vestimento. Ex α et πλύνω.

Ἁπλῶς, *simplicitèr, benignè*, adv. ab ἁπλόος.

Ἄπλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innavigabilis*. Th. πλέω.

Ἀπνεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè spirans*: ab α epitat. et πνέω: vel *non spirans, flatu destitutus*: ab α priv. et th. eod.

Ἀπνευμάτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à vento non perflatus*.

Ἄπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis*. Indè Ἀπνευστὶ, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim*.

Ἀπνευστία, ας, ἡ, *spiritûs repressio*.

Ἀπνευστιάζω, *spiritum reprim* et *contineo*. Omnia ab α priv et perf. ind. pass. verbi πνέω.

Ἄπνοος, ἄπνους, ὁ ϗ ἡ, in acc sing. ἄπνοον, ἄπνουν, *flatu se respiratione carens, flatum no emittens, mortuus, exanimi* Indè

Ἄπνοια, ας, ἡ, q. d. *carentia fla tûs*: item *sedata tempesta tranquillitas à ventis*. Ab priv. et πνοή. Th. πνέω.

ἈΠΟ', præpositio regit gen. *ab, post, ante, præ, propte per*; item *ex, de, absque*. Ind Lat. *Ab*, et per metaplasmu Angl. or. Ab Hebr. אב, a i. e. *auctor cujusvis rei*.

Ἄπο, adv. *longè, procul*.

Ἄπο pro ἄπεστι, *abest*, ab ἄπ μι. Th. εἰμὶ, *sum*. Et Ἄπο p ἄπιθι, *abi, apage*, ab ἄπειμ *abeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἀπὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore*.

Ἀποαίνυμαι, σαι, ται, idem qu ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, dimo*: imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπαινύμην, σο, *auferebam*: ab ἀπὸ et αἴ μαι.

Ἀποαιρεῖσθαι, *auferri*: præs. i pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. Ion. ab ἀπὸ et αἱρέω.

Ἀποαίρεσο, *ablatus esto*: Ion. p

ἀφαιρεῦ, præs. imp. pass. ab eod. th. vel

Ἀπαίρεο, auferas: Ion. pro ἀπαίρεο, quod pro ἀφαίρεο, præs. imp. verbi ἀφαιρέω, -ῶ.

Ἀπαιρέομαι, -ῦμαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -ῦμαι, q. v.

Ἀποβαδίζω, abeo, discedo: ab ἀπὸ et βαδίζω. Th. βαίνω.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, scala quâ è navi descenditur: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαίνω, descendo, cedo: fut. ἀποβήσομαι. perf. ἀποβέβηκα. part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς. a. 2. ἀπέβην, ης, η. et in 3. plur. ἀπέβησαν. a. 2. sub. ἀποβῶ, ῇς, ῇ. inf. ἀποβῆναι. part. ἀποβὰς, άντος, ὁ. Ab ἀπὸ et βαίνω.

Ἀποβάλητε, abjeceritis: 2. pl. a. 2. sub. act. Ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, qui abjicit: a. 2. part. act. ab

Ἀποβάλλω, abjicio, amitto: f. ἀποβαλῶ. perf. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. sub. ἀποβάλω. perf. pass. ἀποβέβλημαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η: cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν. perf. m. ἀποβέβολα.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo leniter: ab ἀπὸ et βάπτω.

Ἀποβὰς, άντος, ὁ, qui descendit vel cessit: nom. pl. Ἀποβάντες, descendentes, egressi: a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, descensus; item eventus, exitus: ab ἀποβαίνω.

Ἀποβατήριος, Jovis cognomen; ab ἀποβαίνω.

Ἀποβάτης, ου, ὁ, certaminis equestris genus, qu. descensor, dictum; qui enim certabat dicebatur ἀποβῆναι. Indè Ἀποβατικοὶ τροχοὶ, dicebantur.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, descendi, cessi: perf. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, firmatus: à verbo ἀποβαίνω.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, qui abjecit: in gen. pl. ἀποβεβληκότων, part. perf. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, descendere; a. 2. inf.

Ἀποβήσομαι, ῃ, εται, descendam: f. 1. m. verbi ἀποβαίνω.

Ἀποβήσσω, et -ττω, extussio, extussiendo ejicio: ab ἀπὸ et βήσσω, seu -ττω. Th. βήξ.

Ἀποβιάζομαι, vim affero, vi cogo: item enitor, ut mulier in partu: et pass. vi cogor: ab ἀπὸ et βιάζομαι. Th. βία.

Ἀποβιβάζω, et ἀποβιβάζομαι, jubeo vel facio aliquem descendere; item trajicio: præs. inf. act. ἀποβιβάζειν. pass. ἀποβιβάζεσθαι. a. 1. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et βιβάζω. Th. βαίνω.

Ἀποβιόω, -ῶ, et Ἀποβίωμι, de vitâ discedo, morior: a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præs. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ et βιόω, -ῶ. Th. βίος, vita.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors: ex ἀπὸ et βίωσις, ipsa vivendi actio. Indè Ἀποβιώσιμος, adj. ut ἀποβιώσιμος διάταξις, testamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλάπτομαι, f. ψομαι, lædor, privor, jacturam facio. Ex ἀπὸ et βλάπτω.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo, oblædo, privo.

Ἀποβλαστάνω, f. σήσω, germino, egermino: ex ἀπὸ et βλαστάνω.

Ἀποβλάστημα, ατος, τὸ, germen; item proles.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, privatus: a. 1. part. pass. verbi βλάπτω.

Ἀποβλέπω, intueor, respicio, oculos converto ad: fut. ψω. perf. ἀποβέβλεφα. a. 1. ἀπέβλεψα. a. 1. imp. ἀπόβλεψον, άτω, et in 2. pl. ἀποβλέψατε. 3. pl. a. 1. sub. ἀποβλέψωσιν. a. 1. m. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, abjectus: aor. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur seu rejicitur: à 1. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Apoc. pro ἀπόβλητα, abjicienda, rejicienda, respuenda: nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus: ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum. Indè Ἀποβλητικὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui abjecit vel amisit, vel abjiciendo vel amittendo est: ex ἀπὸ et 3. sing. perf. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, fut. ίσω, perf. ικα, exprimendo aufero, ut è favis mel: ex ἀπὸ et βλίττω.

Ἀποβλύζω, fut. ύσω, scaturio, emitto aquas; item evomo: præs. part. act. ἀποβλύζων. Ex ἀπὸ et βλύζω.

Ἀποβλώσκω, fut. ώσω, discedo: ex ἀπὸ et βλώσκω.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβέβολα, perf. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, depasco: ex ἀπὸ et βόσκω, q. v.

Ἀποβουκολέω, ῶ, abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio; item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio: f. σω. perf. κα. aor. 1. ἀπεβουκόλησα, ας, ε. Ἀποβουκολέομαι, -ῦμαι, abducor à grege, à grege aberro: à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit Ἀποβουκόλημα, ατος, τὸ, è grege alieno abductio, impostura, deceptio. Ἀποβουκολίζω, idem quod ἀποβουκολέω. Omnia ex ἀπὸ, βοῦς, et κόλον, cibus.

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, et ἀποβράττω, fervendo seu æstuando exspuo sive eructo, per æstum exspuo; item exæstuo, defervesco.

Ἀποβράσσομαι, per æstum exspuor aut ejicior: à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, spuma; item furfur tritici. Ex ἀπὸ et βράζω.

Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo: f. ξω. Ἀποβρέχομαι, perfundor, madefio: à cujus 1. sing. perf. ind. pass. fit ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; item aqua quâ quid perfusum vel prolutum est. Ex ἀπὸ et βρέχω.

Ἀποβρίζω, crapulam edormio, dormio: fut. ίσω et ίξω. a. 1. ind. act. ἀπέβριξα, ας, ε: cujus part. ἀποβρίξας, αντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπὸ et βρίζω.

Ἀποβρίθω, degravo, vel neut. præ pondere devergo: ex ἀπὸ et βρίθω.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀπὸ et βρέχω.

Ἀποβροχθίζω, f. ίσω, sorbeo, glutio, voro: ex ἀπὸ et βροχθίζω. Th. βρόγχος, guttur.

Ἀποβροχίζω, f. ίσω, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπὸ et βρόχος, laqueus.

Ἀποβρύχω, f. ξω, demordeo, abedo: ex ἀπὸ et βρύχω.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, exesus: a. 1. part. pass. ab

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo consumo: f. σω. perf. βέβρωκα. perf. pass. βέβρωμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεβρώθην, ης, η. Ex ἀπὸ et βρώσκω.

Ἀποβύω, obturo, obstruo: f. σω. Ex ἀπὸ et βύω.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, profanus, altaris alienus: ex ἀπὸ et βωμὸς.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, à terrâ remotus; ut et ἀπόγειος: ab ἀπὸ et γαῖα.

Ἀπογαιόω, -ῶ, *in terram verto*; f. ώσω. Ex ἀπὸ et γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto, à lacte depello*: Ἀπογαλακτίζομαι, *ablactor, à lacte depellor*: à cujus perf. ind. pass. fit Ἀπογαλακτισμὸς, ῦ, ὁ, *ablactatio*: ex ἀπὸ et γαλακτίζω. Th. γάλα.

Ἀπογαία, ας, ἡ, *ventus qui è terrâ exortus in mare fertur*: cui contrarius est qui dicitur τροπαία. Ἀπόγεια, τὰ, *retinacula navium, funes quibus navis alligatur in litore*: unde Ἀπόγεια λύειν, *oram solvere*.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox mathematica, quâ denotatur *summa planetæ altitudo*: opponitur τῷ ἐπίγειον, quod vide.

Ἀπόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à terrâ remotus*, ut et ἀπόγαιος. Omnia ex ἀπὸ et γαῖα.

Ἀπογεισόω, -ῶ, f. ώσω, *imbrico, imbricatim* (vel *suggrundiorum modo*) *facio* vel *tego*: ex ἀπὸ et γεισόω, -ῶ. Th. γεῖσον.

Ἀπογεμίζω, id. q. γεμίζω. Ex ἀπὸ et γέμω.

Ἀπογέμω, *depleo, demo ei quod plenum est.*

Ἀπογεννάω, -ῶ, *genero, produco*: ex ἀπὸ et γεννάω, -ῶ. Th. γίνομαι.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, *degusto*: ex ἀπὸ et γεύομαι.

Ἀπογεφυρόω, -ῶ, fut. ώσω, *ponte jungo, pontem impono*: ex ἀπὸ et γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα.

Ἀπογηράσκω, *consenesco*, f. ἀπογηράσω. perf. ἀπογεγήρακα. a. 1. ind. act. ἀπεγήρασα. a. 1 sub. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Ab ἀπὸ et γηράσκω. Th. γῆρας.

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, *consenescens*: in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præs. part. ab ἀπογηράσκω.

Ἀπογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, *absum, decedo*; item *morior*: f. ἀπογενήσομαι. perf. ἀπογεγένημαι. a. 1. pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμενος, η, ον, *mortuus*. Ex ἀπὸ et γίνομαι, *sum*.

Ἀπογινώσκω, *rejicio, non agnosco, abnuo, improbo*; item *absolvo, renuntio, despero*: f. ἀπογνώσομαι. perf. ἀπέγνωκα. plusq. perf. ἀπεγνώκειν. a. 2. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ, et in 3. pl. ἀπέγνωσαν. aor. 2. act. imperat. ἀπόγνωθι. a. 2. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἀπογνῶναι. aor. 2. part. act. ἀπογνοὺς, οῦσα, όν. perf. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι. perf. part. pass. ἀπεγνωσμένος, η, ον, *rejectus*: ex ἀπὸ et γινώσκω.

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo*. Ἀπογλαύκωμα, ατος, τὸ, et Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo*: à perf. ind. pass. Th. γλαυκός.

Ἀπόγλουτοι, οἱ, *qui exilibus sunt clunibus, depyges*. Th. γλουτός.

Ἀπογλυκαίνω, f. ανῶ, *dulce reddo, edulco*: ex ἀπὸ et γλυκαίνω. Th. γλυκύς.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, *desperatio*: à perf. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim*: a. 2. sub. act. Ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, *qui rejecit*: aor. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω, quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμι.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit*, ὁ μὴ ἔχων δι' ὧ γνώσθη. à 1. sing. perf. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio*: ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, *desperator*: ab eod.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *posteritas*. Ἀπόγονα, τὰ, *fœcunda, orta, oriunda*, nom. pl. ab Ἀπόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ortus, oriundus*, et subst. *nepos, posterus*. Ex ἀπὸ et γέγονα, perf. m. verbi γίνομαι.

Ἀπογραΐζω, *senectutem aufero, juvenilem reddo*. Th. γραῖα.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio*. Ex ἀπογράφω.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio*: ex eod.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus*. Ex

Ἀπογράφω, *in tabulas refero, describo*: imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. perf. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. 1. sub. ἀπογράψω, ῃς, ῃ. Ἀπογράφομαι, *describor*; item *nomen profiteor*. perf. pass. ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui*. a. 1. ἀπεγράφθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, deartuo, delumbo*. f. ώσω. perf. ἀπογεγυίωκα. a. 1. subj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ et γυιόω, -ῶ. q. v.

Ἀπογυμνάζομαι, *exerceor, me exerceo*: ab ἀπὸ et γυμνάζομαι. Th. γυμνός.

Ἀπογυμνόω, -ῶ, *nudo, denudo*: f. ώσω. aor. 1. part. pass. ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, ὲν, *denudatus*. Ab ἀπὸ et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνός.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio*: à 2. sing. perf. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, *effæminatio*. Th. γυνή.

Ἀπογωνιόομαι, -οῦμαι, *in angulum me colligo*, inf. præs. ἀπογωνιοῦσθαι ex ἀπὸ et γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία.

Ἄποδα, τὸν vel τὴν, *pedibus carentem*, acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς. Est et ἄποδα nom. neutr. plur.

Ἀποδάζομαι, *divido, distribuo, partior, impertior*: f. 1. med. δάσομαι, et Poët. δάσσομαι. f. 1. inf. ἀποδάσσασθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse*. Th. δαίω, *divido*.

Ἀποδαίω, *comburo*: ex ἀπὸ et δαίω, *uro*.

Ἀποδάκνω, fut. δήξω, *demordeo, præmordeo*: ex ἀπὸ et δάκνω.

Ἀποδάκρυον, Ion. idem quod δάκρυον, *lacrymabatur*: imperf. ind. ab

Ἀποδακρύω, *lacrymis prodo, illacrymo*: fut. ύσω. perf. κα. a. 1. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc ἀποδακρυτικὰ, τὰ, *medicamenta lacrymas moventia*. Ex ἀπὸ et δακρύω. Th. δάκρυ.

Ἀποδαμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν *peregrè proficisci*: sic ἀπόδαμος, Dor. pro ἀπόδημος, *peregrè agens*: vide in ἀποδημέω, -ῶ.

Ἀποδαρθεῖν, idem quod δαρθεῖν.

Ἀποδάσμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit, cujus fit aut fieri debet divisio, aut jam facta est*. Item *quod pro parte* (*seu portione*) *alicui cedit*.

Ἀποδασμὸς, ῦ, ὁ, *divisio, partitio, pars, portio*: à 1. sing. perf. ind. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσσασθαι, et Ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse*. Poët. pr ἀποδάσασθαι, vel -σεσθαι, f. inf. med. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, *titione dedolo* v *contundo*; item *contundo*: ἀπὸ et δαυλὸς, Æol. pro δα Th. δαίω, *uro*.

Ἀποδέδεγμαι, *exceptus su*. perf. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι.

Ἀποδέδειγμαι, *demonstratus, a prolatus sum*: perf. pa part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *monstratus, approbatus*: ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλιακότως, *timidè, meculosè, eorum more qui conderunt animo*. adv. ab

Ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς, *timidus*: part. perf. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδέδεκται, *æstimatur, censetur*: 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, *redditus sum*: perf. pass. Ex ἀποδέδωκα, *reddidi*, perf. act. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδέδρακα, ας, ε, *aufugi*: et in 3. pl. ἀποδεδράκασι, perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio*.

Ἀποδεὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ ἡ, *inferior, secus, cui aliquid deest*: ex ἀποδέω, *absum*. Th. δέω.

Ἀποδεῖ, *deest, deficit, abest*: 3. sing. præs. ab eod.

Ἀποδειδίττω, -ίσσω, et Ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo*: imperf. med. ἀποδειδισσόμην, -ου, ετο. Ab ἀπὸ et δειδίττω. Th. δείδω.

Ἀποδείκνυμι, fut. ξω. perf. χα. *ostendo, ostento, demonstro, probo*: præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ se ferens*. præs. inf. pass. ἀποδείκνυσθαι. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι. perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι (vel δεικνύω) *ostendo*.

Ἀποδεικτικὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *demonstrativus*.

Ἀποδεικτικῶς, *demonstrativè*.

Ἀποδεικτὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *demonstrabilis, probabilis*. Omnia à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδειλίασις, εως, ἡ, *ignavia*: ab

Ἀποδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio, reformido*: f. άσω. perf. ἀποδεδειλίακα. cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ός: unde adv. ἀποδεδειλιακότως, *timidè*. Ex ἀπὸ et δειλιάω, -ῶ. Th. δειλός.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonstratio, declaratio, probatio*; item *specimen*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui cœnam fecit, qui cœnatus est*: qu. ὁ ὢν ἀπὸ τῦ δείπνυ· vel *incœnatus*: ab ἀπὸ pro α priv. et δεῖπνον.

Ἀποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, præs. inf. verbi ἀποδείρω.

Ἀποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco, cervicem abscindo, decollo*; item *abscindo à cervice*: f. ήσω. perf. κα. a. 1. ἀπεδειροτόμησα, ας, ε. f. 1. inf. ἀποδειροτομήσειν. Ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, et τέτομα, perf. med. verbi τέμνω.

Ἀποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demonstratus, approbatus*, aor. 1. part. pass. Ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκατόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio*: item *decimas do*: f. ώσω. perf. ἀποδεδεκάτωκα. Ex ἀπὸ et δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. med. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, υ, ὁ ἡ ἡ, *recipiendus, admittendus*. Ἀποδέκτης, υ, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *receptor*: in nom. pl. Ἀποδέκται et Ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium*. Ἀποδεκτὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *dignus qui admittatur et recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus*. Omnia à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι, -ῦμαι, *arboresco*: inf. præs. med. vel pass. ἀποδενδροῦσθαι. aor. 1. ind. pass. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, ὲν. Ab ἀπὸ et δενδρόομαι, -ῦμαι. Th. δένδρον.

Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demonstrare*, aor. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. et sic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, *demonstratio*: Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

Ἀποδέομαι, -ῦμαι, *religor, illigor, præligor*: præs. pass. v. ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, *cutis detracta, spolium*: à 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, *excorio*: à præc.

Ἀποδέρω, (Ion. ἀποδείρω,) f. ερῶ, *excorio*.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀπόδεσμος, ῦ, ὁ, *fasciculus, linteum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*: inde Ἀποδεσμέω, Ἀποδεσμόω, -ῶ, et Ἀποδεσμεύω, *colligo, religo*. Ex ἀπὸ et δεσμὸς, quod à 1. sing. perf. ind. pass. verbi δέω.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *exceptus*: a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, *excipio, recipio, admitto*; item *probo*: f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, et in 3. plur. ἀπεδέχθεσαν. a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπὸ et δέχομαι.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acceptus*: præs. part. pass. Ἀποδέχυ, *accipe*, præs. imp. pass. ab eod.

Ἀποδέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *religo, alligo, præligo*: in pass. Ἀποδέομαι, -ῦμαι. Ab ἀπὸ et δέω, *ligo*.

Ἀποδέω, -ῶ, *absum, inferior sum*: ex ἀπὸ et δέω.

Ἀποδηλόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, *manifestum reddo, declaro*: ab ἀπὸ et δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος.

Ἀποδημέω, -ῶ, *absum domo* seu *patriâ, peregrinor, peregrè proficiscor*: f. ήσω. perf. ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ. Ex ἀπὸ et δῆμος.

Ἀποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio*. Ἀποδημητὴς, ῦ, ὁ, *peregrinator*. Ἀποδημητικὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *peregrinari solitus*. Ἀπόδημος, υ, ὁ ἡ ἡ, *peregrè agens, absens à domo* vel *patriâ*. Omnia ex ἀπὸ et δῆμος.

Ἀποδία, ας, ἡ, *pedum defectus*: ab ἄπυς, q. v.

Ἀποδιαιτάω, -ῶ, *arbitramento absolvere*: a. 1. ἀπεδιῄτησα, ας, ε. Ex ἀπὸ et διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιαστέλλω, *dispesco, arceo, intersepio, divido*: ex ἀπὸ, διὰ, et στέλλω.

Ἀποδιατρίβω, f. ψω, *immoror, tempus consumo*: ex ἀπὸ, διὰ, et τρίβω.

Ἀποδιδάσκω, *dedoceo*: ex ἀπὸ et διδάσκω.

Ἀποδιδοῦν, -ῦν, *reddere*: præs. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, referor*: pass. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδράσκω, fut. δράσω, *aufugio*: vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do*; item *interpretor*: præs. imperat. ἀποδίδοθι, ότω. præs. infin. ἀποδιδόναι. præs. part. ἀποδιδὺς, ῦσα, όν. f. ἀπο-

δώσω, εις, ει. perf. ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. aor. 2. imperat. ἀπόδος, ἀποδότω, *solve*; 2. pl. ἀπόδοτε. præs. opt. ἀποδιδοίην, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην,) et in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præs. subj. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. subj. ἀποδῶ, ῷς, ῷ. præs. infin. ἀποδιδόναι, et ἀποδιδόειν, -ῦν. aor. 2. infin. ἀποδοῦναι, et Att. Dor. et Æol. ἀποδόμεναι. præs. part. ἀποδιδοὺς, οῦσα, όν. aor. 2. part. ἀποδοὺς, οῦσα, όν. Præs. pass. Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor*: imperf. ἀπεδιδόμην, ου, το. perf. pass. ἀποδέδομαι. plusq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. ἀποδοθήσομαι. paulo post fut. ἀποδεδόσομαι. præs. imp. med. ἀποδίδοσο, σθω. præs. opt. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. ἀποδοθείην, ης, η. præt. opt. pass. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. præs. sub. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. sub. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται. præs. infin. pass. vel med. ἀποδίδοσθαι, aor. 1. infin. pass. ἀποδοθῆναι. præs. part. ἀποδιδόμενος, η, ον, a. 1. m. ἀπεδωκάμην. a. 2. m. ἀπεδόμην, ου, ετο, *vendidi*. a. 2. imperat. m. ἀπόδοσο, σθω. aor. 2. opt. m. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι. a. 2. part. m. ἀποδόμενος, η, ον. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀποδιΐστημι, et Ἀποδιϊστῶ, *dirimo, distinguo; intervallo sejungo*: ex ἀπὸ, διὰ, et ἵστημι.

Ἀποδικάζω, fut. άσω, *absolvo*: opp. καταδικάζω. Ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη.

Ἀποδικέω, -ῶ, fut. ήσω, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ et δίκη.

Ἀποδινέω, -ῶ, f. ήσω, *devolvo*: ex ἀπὸ et δινέω, -ῶ. Th. δίνη.

Ἀποδίεμαι, idem quod Ἀποδίω, q. v.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, et Ἀποδιοπομπέομαι, -οῦμαι, *ablego, procul amando, depello, expio*: præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι· h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τοῦ ἀποτροπαίου Διός. Ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ, à πέμπω.

Ἀποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo*: fut. ίσω. perf. ἀποδιώρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus*.

Ἀποδισκεύω, *discum dejicio; in disci morem dejicio*: ex ἀπὸ et δίσκος.

Ἀποδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, *in diphthongum conflo*: inde Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio*: ex ἀπὸ et δίφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.

Ἀποδίω. f. ίσω, *expello*: à δίω, pro διώκω.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, *alicundè expello*: inde Ἀποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab ἀπὸ et διώκω.

Ἀποδοθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. Ἀποδοθῆναι, aor. 1. inf. pass. Ἀποδοθήσομαι, fut. 1. pass. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδοκεῖν, *displicere*. Ἀποδοκεῖν, res Herodoto dicitur, quæ censetur non facienda. Th. δοκέω.

Ἀποδοκιμάζω, vel Ἀποδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, rejicio*: f. άσω. perf. ἀποδεδοκίμακα. a. 1. ἀπεδοκίμασα. Ἀποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior*: perf. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. aor. 1. pass. ἀπεδοκιμάσθην. a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. A 2. sing. perf. ind. fit Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*. Ἀποδόκιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*. Omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδοκιμαστέος, α, ον, *improbandus*: verbale ab ἀποδοκιμάζω.

Ἀποδόμεναι, *reddere*: a. 2. inf. act. Æol. pro ἀποδοῦναι. Ἀποδόμενος, η, ον, aor. 2. part. m. Ἀποδοῦναι, aor. 2. inf. Ἀπόδος, ἀποδότω, in 2. pl. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. Ἀπόδοσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio*: ex ἀπὸ et ὀδούς.

Ἀπόδος, ἀποδότω, *reddito*: a. 2. imperat. act. et in 2. plur. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

Ἄποδος, ου, ἡ, Ion. pro ἄφοδος, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἄποδος, τοῦ, *pedibus carentis*: gen. sing. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδόσιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui reddi* (aut *restitui*) *debet*: ab ἀποδίδωμι.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*. à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *redditor*. Ἀποδοτικὸς, ἡ, ὸν, *retributorius*. Ab eod. th.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ex servo genitus*: ex ἀπὸ et δοῦλος.

Ἀποδοῦναι, *reddidisse*: a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, *receptaculum, receptorium*.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio*: ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, -ῶ, *obliquo, incurvo*: f. ώσω. aor. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, *inflectens, incurvans*. a. 1. inf. ἀποδοχμῶσαι, *inflexisse, incurvâsse*: ex ἀπὸ et δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμός.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, *quod manu alicundè carpitur*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω.

Ἀποδραθεῖν, per metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, *dormiisse*: a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδραθι, *aufuge*, aor. 2. imp. act. Ἀποδραίην, ης, η, *aufugerim*, a. 2. opt. Ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, *qui* vel *quæ aufugit*, part. a. 2. act. vel part. aor. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα· ab ἀποδράω.

Ἀποδράσεια, ας, ε, *aufugerim*, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, *fuga, vitatio, desertio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδράω. Ἀπόδρασις στρατείας, *desertio aciei, detrectatio militiæ*.

Ἀποδράσσω, vel -ττω, et Ἀποδράσσομαι vel -ττομαι, *decerpo*: ab ἀπὸ et δράσσω, vel -ττω.

Ἀποδράω, -ῶ, *fugio, effugio, aufugio*: fut. ἀποδράσω. perf. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, et per Sync. ἀπέδρα, unde part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, qu. ab ἀποδρῆμι. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε. aor. 2. ind. ἀπέδρην et opt. ἀποδραίην. a. 2. imp. ἀπόδραθι. a. 2. inf. ἀποδράναι. Ab ἀπὸ et δράω.

Ἀπόδρεπε, *decerpe*: præs. imp. act. ab

Ἀποδρέπω, *decerpo*: fut. ψω. perf. φα. præs. pass. Ἀποδρέπομαι. Ex ἀπὸ et δρέπω.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, *decerptio, collectio fructuum*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδράναι, *aufugisse*: aor. 2. inf. verbi ἀποδράω, *fugio*.

Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*; item *cursu inferior*: à perf. m. verbi ἀποτρέχω.

Ἀποδρύπτω, *dilacero, dilanio, discerpo, excorio*: f. ψω. inf. act. ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ et δρύπτω.

Ἀποδρύφω, id. q. ἀποδρύπτω. inf. act. ἀποδρύφειν. præs. opt. ἀποδρύφοιμι, οις, οι. a. 1. subj. ἀποδρύψω: in 3. pl. ἀποδρύψωσι. a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η. Ab eod. th.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, quod vide.

Ἀποδραίην, præs. opt. Att. pro ἀποδράοιμι, *aufugerem*. Ab eod. th.

Ἀποδύρομαι, f. οδυροῦμαι, *lamentor, graviter conqueror*: ex ἀπὸ et ὀδύρομαι.

Ἀποδὺς, ῦσα, ὺν, *exutus*, part. præs. Ἀποδῦσαι, *exuere, spoliare*, a. 1. inf. act. Ἀποδυσάμενος, η, ον, *resolvens*, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, *ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδύω.

Ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω, *stomachor, ægrè fero, impatientèr agitor*; item *renitor, resisto, difficultèr cado*: ex ἀπὸ, δὺς, et πέτω. Th. πίπτω.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, *stomachatio in rebus adversis, impatientia*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ. f. ήσω.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, *locus ubi vestimenta exuuntur*: ab ἀποδύομαι.

Ἀποδύω, vel Ἀπόδυμι, *exuo*: fut. ύσω. perf. υκα. præs. pass. Ἀποδύομαι. imperf. ἀποδιδύμην, et in 3. pl. ἀποδιδύντο. Ex ἀπὸ et δύω.

Ἀποδῶ. ῷς, ῷ, *reddidero*: a. 2. sub. act. et Ἀποδώσω, εις, ει, *reddam, retribuam*; in 1. pl. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. et Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, *reddidero, retribuero*: a. 2. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, των, *pedibus carentium*: gen. plur. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀπόειπ' pro ἀπόειπε, a. 2. imp. act. Ἀποειπεῖν, *refutare*, a. 2. inf. act. Sic Ἀπόειπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπεῖπον. Ἀποείπῃ, a. 2. subj. act. ab ἀπὸ et ἔπω.

Ἀποέργω, Poët. pro ἀπείργω, ab ἀπείργω, *arceo, dirimo*. Th. εἴργω.

Ἀπόερσα, ας, ε, *corrupi*: a. 1. Æol. sine augmento ab ἀποέρω. fut. 1. Æol. ἔρσω. Hinc ἀποέρσειε pro ἀπέρσειε, 3. s. f. 1. Æol.

Ἀποζώννυμι, vel Ἀποζωννύω, f. ζώσω, *discingo, zonam aufero*. Th. ζώννυμι.

Ἀποζωσθῆναι, a. 1. inf. pass. à præced.

Ἀποθάλλω, *defloresco*: fut. 1. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. 1. ind. ἀπέθηλα, ας, ε. perf. ind. act. ἀποτέθαλκα. perf. pass. ἀποτέθαλμαι. Ex ἀπὸ et θάλλω.

Ἀποθανέαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθανεῖν, aor. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθανόντος, et in f. g. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, *morior*.

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, *mortua*, aor. 2. part. act. f. g. vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, *audeo, confido*.

Ἀποθαυμάζω, f. άσω, *demiror, suspicio*.

Ἀποθέμενος, η, ον, *depositus*: a. 2. part. m. ab ἀποτίθημι.

Ἀπόθεν, adv. *longè, procul*. Th. ἀπό.

Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, *facio deum, in divos refero*: ex ἀπὸ et θεός.

Ἀποθερίζω, f. ίσω, *demeto, spicas decutio, abscindo, succido*.

Ἀποθέσθαι, *deponere, rejicere*, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, *depositio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur*: ex α et ποθεστὸς, quod à ποθέω, -ῶ. Th. πόθος.

Ἀπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπόθεστος.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, *cursu discessurus*: f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, *curro*: f. 1. m. θεύσομαι ex ἀπὸ et θέω.

Ἀποθεώρησις, εως, ἡ, *prospectus*.

Ἀποθέωσις, εως, ἡ, *relatio inter deos seu divos, consecratio*.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, *repositorium, conditorium, horreum, granarium*: nom. pl. ἀποθῆκαι, αἱ ab ἀποτίθημι, in aor. 1. act. ἀπέθηκα, *deposui*; quòd in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, vel efferus animus, feritas, immanitas*.

Ἀποθησαυρίζω, *recondo, congero* pro thesauro: fut. ίσω. perf. ἀποτεθησαύρικα. à θησαυρίζω.

Ἀποθησαυρισμὸς, ῦ, ὁ, *coacervatio, pecuniarum aut alius rei, asservatio thesauri instar*.

Ἀποθήσομαι, *seponam*, f. 1. m. ex ἀποτίθημι.

Ἀποθλίβω, *exprimo, elido, affligo vehementer, excludo, abigo*: f. ψω. perf. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ et θλίβω.

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs. Ἀποθνήσκοντα, τος, acc. sing. part. præs. ab

Ἀποθνήσκω, *morior*: f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. perf. ind. act. ἀποτέθνηκα. aor. 2. ἀπέθανον. a. 2. sub. ἀποθάνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀποθανεῖν. a. 2. part. ἀποθανὼν, ῦσα, όν. Th. θνήσκω.

Ἀποθορεῖν, *desilire*. Th. θόρω.

Ἀποθεῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθέω, *curro*.

Ἀποθρώσκωσιν, *desiliant*: 3. pl. præs. sub. ab

Ἀποθρώσκω, *desilio, resilio, exsilio*: ex ἀπὸ et θρώσκω.

Ἀποθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ingratus animo, invisus*: ab ἀπὸ et θυμὸς, ῦ, ὁ, *mens*, qu. diversum à mente.

Ἀποθωυμάσας, pro ἀποθαυμάσας, ab ἀποθαυμάζω.

Ἀποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine arte factus, infectus*: ex α priv. et ποιέω.

Ἀποικέω, -ῶ, *aliundè habitatum venio, migro in coloniam*: f. ήσω. Th. οἶκος.

Ἀποικία, ας, ἡ, *colonia*. Ab eod. th.

Ἀποικίζω, fut. ίσω, *in coloniam deduco*; pass. Ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor*. perf. pass. ἀπῴκισμαι. à cujus 1. pers. sing. fit Ἀποικισμὸς, ῦ, ὁ, *coloniæ deductio*. part. perf. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*. aor. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η: cujus part. ἀποικισθεὶς, εῖσα, έν. Ab ἀπὸ et οἶκος.

Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, et ἄποικος, ου, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus*: ex ἀπὸ et οἶκος, *domus*.

Ἀποικίσαι, *colonos aliquò mittere*, a. 1. inf. act. v. ἀποικίζω.

Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, *obstruo, destruo*: ex ἀπὸ et οἰκοδομέω.

Ἀποιμώζω, fut ώξω, *defleo*: ex ἀπὸ et οἰμώζω.

Ἄποινα, τὰ, *pretia loco pœnæ debita*: ex α et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, *munera* quæ dantur ἕνεκα φόνε.

Ἀποινᾶν, *redimere*: præs. inf. ab

Ἀποινάω, ῶ, f. ήσω. et ἀποινόω, fut. ώσω, *redimo, debitæ pœnæ eximo*: ab ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. dual. *auferent*: ab ἀποφέρω f. ἀποίσω. aor. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*: fut. 1. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀποίχομαι, *transeo, prætereo*,

abeo : f. χήσομαι. perf. ἀπῴχημαι. Ἀποιχόμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ et οἴχομαι, abeo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo : ex ἀπὸ et καθαίρω.

Ἀποκαθαρίζω, f. ίσω, expurgo.

Ἀποκάθαρσις, expurgatio : ab ἀποκαθαίρω.

Ἀποκάθημαι, deses sum, desideo, languidus sum, seorsum sedeo : ex ἀπὸ et κάθημαι.

Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, mulier menstruata.

Ἀποκαθιστᾷ, restituit, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

Ἀποκαθίστημι, et Ἀποκαθιστάω, ῶ, et ἀποκαθιστάνω, restituo : f. ἀποκαταστήσω. perf. ἀποκατέστηκα. a. 1. ἀποκατέστησα. aor. 1. pass. ἀποκατεστάθην, restitutus fui. aor. 1. sub. ἀποκατασταθῶ, restituar. Ex ἀπὸ et καθίστημι, quod ex κατὰ et ἵστημι.

Ἀποκαθίσταν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, et ἵστημι.

Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro : ex ἀπὸ et καίω.

Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ mali magnitudine deficio, succumbo malo.

Ἀποκαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, revoco, advoco.

Ἀποκαλύπτω, detego, revelo : f. ψω perf. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ἀπεκάλυψα a. 1. inf. ἀποκαλύψαι. perf. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ et καλύπτω.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, patefactio : à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκαλύπτω.

Ἀποκάμνω, fut. αμῶ, defatigor.

Ἀποκαπύω, efflo, exspiro : ab ἀπὸ et καπύω, flo, quod à κάπτω, flo, spiro.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exspectatio. Ex ἀπὸ, κάρα, et δοκάω.

Ἀποκαρτερέω, fut. ήσω, inediâ mortem mihi conscisco.

Ἀποκαταλλάττω, reconcilio : fut. ξω. perf. ἀποκατήλλαχα. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ et καταλλάττω.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, restitutio : ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατέαται, 3. pl. præs. ind. m. Ion. pro ἀποκάθηνται, resident ; quod ex κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, restitutus fui, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, seponor, reponor. Ἀπόκειται, statutum est : præs. part. ἀποκείμενος, η, ον, sepositus, a, um. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ et κεῖμαι.

Ἀποκείρω, detondeo, inciao ; item decutio, spolio : f. ἀποκερῶ, et Æol. ἀποκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, et ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ et κείρω.

Ἀποκεκλίατο, Ion. pro ἀπεκέκληντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ἀποκαλέω, revoco.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, inclusus : part perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, occultatus, perf. part. pass. Hinc

Ἀποκεκρυμμένως, adv. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω.

Ἀποκενόω, evacuo : f. ώσω. perf. ῶκα.

Ἀποκεντέω, fut. ήσω, transfigo : hinc

Ἀποκέντησις, εως, ἡ, transfixio.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliquâ re. Th. κερδαίνω.

Ἀποκερδέω, ῶ, fut. ήσω, lucrum refero : ex ἀπὸ et κέρδος, lucrum.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, detondeam, fut. 1. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω.

Ἀποκεφαλίζω, amputo caput, decollo : fut. ίσω. perf. ἀποκεκεφάλικα. aor. 1. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ et κεφαλή.

Ἀποκινέω, ῶ, fut. ήσω, amoveo, removeo : ex ἀπὸ et κινέω, -ῶ.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, recessus, discessus, fuga : ab eod. th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, lugeo : f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ et κλαίω.

Ἀποκλάξας, Dor. pro ἀποκλείσας, aor. 1. part. act. ab ἀποκλείω, excludo.

Ἀπόκλαξον, exclude, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. ab ἀπὸ et κλείω, claudo : f. κλείσω, et Dor. κλάξω, verso ει in α : hinc a. 1. ἔκλαξα. aor. 1. imperat. κλάξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poet. et Dor. pro ἀπόκληρος, exsors. Ex ἀπὸ et κλῆρος.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, custodia : ex ἀποκλείω.

Ἀποκλείω, excludo, occludo : f. ἀποκλείσω. perf. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω.

Ἀποκλέπτω, furor, surripio : f. 1. ψω. Ex ἀπὸ et κλέπτω.

Ἀποκληΐζω et ἀποκληΐω, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, excludo.

Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, reclinatus, aor. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλίνω, inclino, vergo : f. ινῶ. Ex ἀπὸ et κλίνω.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, acclivitas : à 1. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio : à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, f. σω, eluo, abluo.

Ἀποκναίω, f. αίσω, tædio adficio, adfligo. Th. κναίω, rado.

Ἀποκνίζω, fut. σω, vellico, amputo.

Ἀποκομίζω, f. ίσω, asporto, deporto, aufero.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, frustum, fragmentum : à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκόπτω.

Ἀποκοπείσης, τῆς, abscissæ : gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abscissio, defectio, figura grammatica, qu à fine vocis aliquid aufertur.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

Ἀποκόπτω, abscindo : fut. ψω. perf. ἀποκέκοφα. aor. 1. ἀπέκοψα. aor. 2. pass. ἀπεκόπην. aor. 2. inf. pass. ἀποκοπῆναι. part. aor. 2. pass. ἀποκοπεὶς, εῖσα, ὲν. Th. κόπτω.

Ἀποκορυφῶν τι, paucis rem ex pedire, præs. inf. act. contr ab ἀποκορυφόω, -ῶ, fut. ώσ Th. κορυφὴ, vertex capitis summa, caput.

Ἄποκος, ου, ὁ ἡ ἡ, vellere ca rens : ab α et πόκος.

Ἀποκόψειν, abscissurum esse f 1. inf. act. ab ἀποκόπτω.

Ἀποκρεμάννυμι, vel -νύω, sus pend. Th. κρεμάω.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ ἡ ἡ, præruptu Th. κρημνός.

Ἀποκριθῆναι, aor. 1. inf. pas verbi ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsu decretum : à 1. pers. sin perf. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκρινθέντε, semoti, du nom. a. 1. part. pass. Po pro ἀποκριθέντε, ab ἀποκρίνομαι.

Ἀποκρίνομαι, respondeo : f. pass. ἀποκριθήσομαι. perf. pa ἀποκέκριμαι. a. 1. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, respondi. aor imperat. pass. ἀποκρίθητι, et in 2. pl. ἀποκρίθητε, res

dare. a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, ἐν. a. 1. m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρίνω.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsio*.

Ἀπόκρισιν διδόναι, *responsum dare*. In nom. pl. Ἀποκρίσιες, 12. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *judicialis:* ab eod. th.

Ἀποκρούεσθαι, *propulsare*, præs. inf. m. ab ἀποκρούω, *repello, depello, propulso:* f. ούσω. ab ἀπὸ et κρούω.

Ἀπεκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτασκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, *abscondo:* f. ψω. perf. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. a. 2. ἀπέκρυβον. perf. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra, latibulum:* à præc.

Ἀπόκρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *absconditus:* ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, *absconsio, occultatio:* à 2. pers. sing. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, *interficere*, a. 1. inf. Ion. ut et ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι.

Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποκτανθῶ, a. 1. sub. pass.

Ἀποκτεῖναι, aor. 1. inf. pass.

Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part act. verbi

Ἀποκτείνω, *occido, aboleo:* fut. ἀποκτενῶ. perf. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. ἀποκτεῖναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν. a. 2. ἀπέκτανον. perf. m. ἀπέκτονα. perf. pass. ἀπέκταμαι et ἀπέκταμμαι, σαι, ται, tanquam à perf. act. ἀπέκταγκα. aor. 1. pass. ἀπεκτάνθην, *occisus fui*. a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut et ἀποκτενοῦσι, 3. pl. f. 1. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννῦναι, *occidere, necem inferre*, præs. inf. act. Ἀποκτιννύντα, *occidentem*, acc. sing. præs. part. ex ἀπὸ et κτίννυμι. Th. κτείνω.

Ἀποκυβεύω, *aleâ seu tesseris ludo, periclitor*.

Ἀποκυέω, -ῶ, *gigno:* fut. ήσω. perf. ἀποκεκύηκα. a. 1. ἀπεκύησα. *progenui* Ex ἀπὸ et κυέω, quod vide.

Ἀποκυλίω, *devolvo, amoveo:* fut. ίσω. perf. ἀποκεκύλικα. aor. 1. ἀπεκύλισα perf. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω.

Ἀποκωλύω, idem quod κωλύω, *impedio*.

Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, *sortior*.

Ἀπολαμβάνω, *recipio:* f. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. ἀπολέληφα, et Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. ἀπειληφώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, ου, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, *emico, effulgeo, resplendeo;* item *ejaculor, emitto:* f. ψω. perf. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ et λάμπω.

Ἀπολαμπρύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Ἀπολαμφθέντες, *interclusi:* a. 1. part. præs. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio*. Ἀπολαυστὸς, et Ἀπολαυστικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *in voluptate vivens:* omnia ab

Ἀπολαύω, *fruor:* cum. gen. perf. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυε, præs. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. ex ἀπὸ et λαύω, pro λάω, *video;* item *fruor*.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, aor. 2. inf. act ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.

Ἀπολέγομαι, *sum defessus dicendo, rejicio, repudio*.

Ἀπολέγω, *deligo, seligo, decerpo, rejicio, repudio, declaro, interdico, veto:* f. ξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα: ex ἀπὸ et λέγω.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis:* f. 2. med. ἀπολοῦμαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολείβω, et Ἀπολείβομαι, *distillo, fundo:* ex ἀπὸ et λείβω.

Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo:* præs. imper. ἀπόλειπε. præs. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. perf. ἀπολέλειφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ. præs. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum:* perf. pass. ἀπολέλειμμαι. perf. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ός. Ex ἀπὸ et λείπω.

Ἀπολεῖς, *perdes*, f. 2. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. m. Ἀπολεῖσθε, 2. pl. f. 2. m. ut et ἀπολεῖται, 3. sing. ejusd. temp. ἀπολοῦμαι. Ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολείχω, *lingo, lambendo aufero:* imperf. ἀπέλειχον, ες, ε. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα. aor. 1. ἀπέλειξα, Th. λείχω.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, *relictio, derelictio:* à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπόλειψις τῆς Σελήνης, *defectus Lunæ*.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *pacificus*.

Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολούμενος, *periturus*, part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι.

Ἀπολέοντες, pro ἀπολοῦντες, *perdituri*, f. 2. act. part. ejusd.

Ἀπολεπίζω, idem quod Ἀπολέπω.

Ἀπολέπω, fut. ψω, et Ἀπολέπομαι, f. ψομαι, *decortico:* ex ἀπὸ et λέπω.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. Ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. Ἀπολέσῃ, 3 sing. a. 1. sub. act. Ἀπολέσθαι, *perire*, aor. 2. inf. m.

Ἀπόλεσσαν, *interfecerunt*, 3. pl. aor. 1. act. Ion. et Poet. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ἀπολήγω, *desino:* f. ξω. Th. λήγω.

Ἀποληΐζεσθαι, *per latrocinium eripere:* quod à ληΐζομαι, *sortior:* Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ἀπόληται, 3. sing. aor. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἀπολιβάζω, f. άξω, *celeritèr recedo*. Th. λείβω.

Ἀπολιθοῦμαι, fut. ώσομαι, perf. ἀπολελίθωμαι, *lapidesco, in lapidem concresco*. Th. λίθος, *lapis*.

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω: pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *extorris, patriâ pulsus*. Th. πόλις.

Ἀπολισθαίνω, *delabor:* ex ἀπὸ et ὀλισθαίνω. Th. ὄλισθος.

Ἀπολιχμάω, -ῶ, *lambendo aufero:* fut. ήσω. ab ἀπὸ et λιχμάω. Th. λείχω.

'Απολλήγω, Poët. pro 'Απολήγω· et 'Απολλήξω pro 'Απολήξω.

'Απολλόδωρος, ου, ὁ, *Apollodorus*, nom. prop.

'Απόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO*, *perdo*. præs. part. ἀπολλύων, οντος, ὁ, *vastator*: f. 1. ἀπολέσω. f. 2. ἀπολῶ. a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπώλεκα, et Att. ἀπολώλεκα, et in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. pass. ἀπόλλυμαι, *pereo*, *perdor*: f. 2. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, ετο. aor. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. ἀπολόμενος. perf. m. ἀπῶλα, Att. ἀπόλωλα, et in inf. ἀπολωλέναι, et part. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλλυμι.

'Απόλλυται, *deperit*: 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.

'Απόλλων, ωνος, ὁ, et in acc. 'Απόλλωνα, τὸν, *APOLLO*, Jovis et Latonæ filius. Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac. חבלא *perditio*. Platoni in Cratylo 'Απόλλων dictus est, quia à malis ἀπολύει vel ἀπολύει, vel quia ἁπλοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, *semper collimans*.

'Απολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

'Απολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apollini sacra*.

'Απολλώνιος 'Ρόδιος, *Apollonius Rhodius*.

'Απολλωνόβλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lunaticus*, *lymphatus*: ab 'Απόλλων et βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

'Απολλῶς, ῶ, ὁ, nomen viri; in acc. τὸν 'Απολλῶ pro τὸν 'Απολλών. Excipitur à regulâ.

'Απολογεῖται, 3. sing. præs. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. ἀπολογούμενος, η, ον, præs. part. ab

'Απολογέομαι, -οῦμαι, *defendo sermone*, *loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογούμην, ούμην; ου, -οῦ; εῖτο, εῖτο. f. ήσομαι. perf. ἀπολελόγημαι. a. 1. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. part. m. dat. ἀπολογησαμένῳ. aor. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex ἀπὸ et λόγος.

'Απολόγημα, ατος, τὸ, *excusatio*, *refutatio*.

'Απολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -οῦμαι. Undè et

'Απολογία, ας, ἡ, *defensio*: gen. pl. ἀπολογιῶν.

'Απόλογος, ου, ὁ, *narratio longa et verbosa*, seu *fabulosa*: *fabula moralis*. Th. idem.

'Απόλοιπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *reliquus*.

'Απόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. 'Απολοῦμαι, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι.

'Απολούω, *abluo*: fut. ἀπολούσω. perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ἀπέλουσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, *ablutus fui*: ἀπόλουσαι, *abluitor*, 2. sing. aor. 1. imperat. m. Th. λούω, *lavo*.

'Απολοφύρομαι, *ejulatibus prosequor*, *deploro*: ex ἀπὸ et ὀλοφύρομαι.

'Απολοχμόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *frutico*, *fruticor*, *fruticesco*, *densis fructibus sylvesco*. Th. λόχμη.

'Απολυθέντες, *dimissi*: pl. a. 1. part. pass. ἵνα ἀπολυθῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. sub. pass. Vide ἀπολύω.

'Απολυμαίνεσθαι, *lustrari*: præs. inf. ab

'Απολυμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. ἀπολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ et λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, *sordes*.

'Απολῦσαι, a. 1. inf. act. 'Απολύσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. 'Απολυθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

'Απόλυσις, εως, ἡ, *liberatio*, *absolutio*, *discessus*, *decessus*, *mors*.

'Απολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω.

'Απολύω, *dimitto*, *absolvo*, *libero*: imperf ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. perf. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. sub. ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀπολῦσαι. a. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. pass. *digressi sunt*. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθην, aor. 1. pass. et in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν. Th. λύω.

'Απολωβάω, -ῶ, et 'Απολωβάομαι, -ῶμαι, *injuriâ* (vel *contumeliâ*) *afficio*. Ex ἀπὸ et λωβάω, -ῶ. Th. λώβη.

'Απόλωλα, ας, ε, *perii*: perf. m. et in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *periimus*. 'Απολωλεκέναι, *perdidisse*, perf. inf. act. et 'Απολωλέναι, *periise*, perf. inf. m. 'Απολωλὸς, *quod perierat*, perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

'Απολωπίζω, f. ίσω, *vestem exuo*. ab ἀπὸ et λωπίζω.

'Απολωφάω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, *sedo*, *cessare facio*: ex ἀπὸ et λωφάω, -ῶ.

'Απομάθησις, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*: ab ἀπομανθάνω.

'Απομανεῖσα, ἡ, *furore incitata*: a. 2. part. pass. f. g. ab

'Απομαίνομαι, f. μανοῦμαι, *furo*, *insanio*, vel *furere* et *insanire desino*: ex ἀπὸ et μαίνομαι.

'Απομανθάνω, *dedisco*: f. ἀπομαθήσομαι. aor. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. pass. ἀπομεμάθημαι.

'Απομαραίνω, *labefacio*: -ραίνομαι, *flaccesco*, *deficio*. 'Απομαρανθείσης ὀργῆς, *irâ imminutâ*, a. 1. part. pass.

'Απομαρτυρέω, -ῶ, fut. ήσω, *attestor*.

'Απομάσσομαι, seu 'Απομάσσω, -άττω, *abstergo*, *exprimo*, *effingo*: fut. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ et μάσσω.

'Αποματαΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, q. v.

'Απομάχομαι, *propugno*, *pugnam sustineo*, *propulso hostes*, etiam *arceo simpliciter*.

'Απομειλίσσω, vel -ίττω, f. ίξω, et ἀπομειλίσσομαι, *demulceo*, *delinio*, *placo*: ex ἀπὸ et μειλίσσω.

'Απομελαίνω, fut. ανῶ, *denigro*, *nigrum reddo*: ex ἀπὸ et μελαίνω. Th. μέλας.

'Απομείρεται, *sortitur*, 3. præs. ind. ex ἀπὸ et μείρω, seu potiùs μείρομαι, *partior*: perf. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι. perf. med. ἔμμορα, pro μέμορα.

'Απομέμαρμαι, vide in præced.

'Απομέμαχα, ας, ε, *abstersi*, perf. ind. act. verbi ἀπομάσσω.

'Απομέμφομαι, f. ψόμαι, *accuso*, *increpo*, *reprehendo*. Th. μέμφομαι.

'Απομένω, f. ενῶ, *remaneo*.

'Απομερίζω, f. σω, *divido*.

'Απομετρέω, -ῶ, f. ήσω, perf. κα, *metior*, *dimetior*.

'Απομηκύνω, *prolongo*: fut. νῶ. perf. γκα. Ex ἀπὸ et μῆκος.

'Απομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

'Απομηνίω, *irascor*: f. ίσω. perf. κα. Ex ἀπὸ et μῆνις.

'Απομιμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. ab ἀπομιμέομαι, -οῦμαι. part. præs. ἀπομιμούμενος.

perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, -οῦμαι.

Ἀπομίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum.*

Ἀπομιμνήσκομαι, seu ἀπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι. a. 1. m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι. perf. ἀπομέμνημαι. aor. 1. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ et μνάομαι, seu μιμνήσκομαι.

Ἀπομνημόνευμα, ατος, τὸ, *dictum memorabile*: gen. plur. ἀπομνημονευμάτων, à 1. pers. perf. ind. pass. verbi

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, *commemoro, recordor.* Th. μνάομαι.

Ἀπόμνησαι, *repende*, a. 1. imperat. ab ἀπομιμνήσκω.

Ἀπομνησικακεῖν, *memoriam injuriarum acceptarum servare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακός.

Ἀπόμνυμι, vel ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, *abjuro, jurejurando nego, ejuro*; item *jurejurando affirmo.* Ex ἀπὸ et ὄμνυμι.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, *pars potior.* Th. μείρομαι.

Ἀπομόργνυμι, vel Ἀπομοργνύω, *abstergo*: a. 1. m. ἀπομορξάμην. Ion. quod ex ἀπὸ et μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, hoc autem ab ἀμέργω, *premo, exsugo*, mutato α in ο.

Ἀπομόσαι, *inficiari, dejerare*, a. 1. inf. act. verbi ἀπόμνυμι pro ἀπομόω, *abjuro.*

Ἀπομυθέω, -ῶ, f. ήσω, *dissuadeo, prohibeo*: imperf. pass. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος.

Ἀπομύσσω, sive ἀπομύττω, fut. ξω, *emungo*: ex ἀπὸ et μύσσω

Ἀπόναντο, *politi sunt, freti sunt*, imperf. ab

Ἀπόναμαι, seu ἀπόνημαι, *fruor*: fut. ἀπονήσομαι ex ἀπὸ et ὄνημι.

Ἀπονάσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. sub. ab

Ἀπονάω, -ῶ, fut. άσω, *ad habitandum me confero, migrare facio.* Th. νάω.

Ἀπονέεσθαι, *redire*, præs. inf. ab ἀπονέομαι. Th. νέω.

Ἀπονέμω, *tribuo*: f. 1. ἀπονεμῶ. perf. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω.

Ἀπονενοημένος, *desperatus*, perf. part. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νῦς.

Ἀπονενοημένως, adv. *stultè, dementer*: ab eod.

Ἀπονήτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἀπονώτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, *minus laboriosus*: ex α et πόνος, q. v.

Ἀπονεύω, f. εύσω, perf. ἀπονένευκα, *renuo, declino.* Th. νεύω.

Ἀπόνημι, *fruor*, præs. ind. quod ex ἀπὸ et ὄνημι.

Ἀπονητὶ, *sine labore*; hinc superl. ἀπονητότατα, *facillimè*, adv. ex α et πόνος. Th. πένομαι.

Ἀπονίζω, f. ίσω, *abluo, abstergo*, quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo*: propriè de manibus.

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ. Th. νίκη.

Ἀπονίπτω, f. ψω, *abstergo, abluo.*

Ἀπονοέω, -ῶ, f. ήσω, *ad desipientiam redigo.*

Ἀπόνοια, ας, ἡ, *amentia.* Th. νῦς.

Ἄπονος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui non laborat*: ex α priv. et πόνος.

Ἀπονοστάσας, Dor. pro Ἀπονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Ἀπονοστήσειν, f. 1. inf. verbi

Ἀπονοστέω, f. ήσω, *redeo alicundè, revertor.* Th. νοστέω, -ῶ.

Ἀπονόσφι, *seorsim ab*, adv. undè

Ἀπονοσφίζω, *separo, sejungo*; item *privo.* ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ et νόσφι, *seorsim.*

Ἀπόξενος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inhospitus*: ex ἀπο et ξένος.

Ἀποξενόω, -ῶ, *exulem facio*: f. ώσω.

Ἀποξηραίνω, fut. ξηρανῶ, perf. ράγκα, *arefacio, exsicco.*

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, *abradens*, a. 1. part. ab

Ἀποξύω, *abrado*: fut. ύσω. Th. ξύω.

Ἀποπαγήσομαι, *concrescam*, f. 2. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαρθενόω, ῶ, f. ώσω, *devirgino.*

Ἀποπατέω, -ῶ, fut. ήσω, *à viâ recedo*; item *ventrem exonero, caco*; tum enim à viâ receditur: indè

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum, merda.*

Ἀπόπατος, ε, ὁ, idem, ut et *secessus ad ventrem levandum petitus.* Th. πατέω.

Ἀποπαύεο, *abstine*, præs. imper. med. Ion. pro ἀποπαύε· ab ἀποπαύομαι.

Ἀποπαύσεσθαι, f. 1. inf. med. ab eod.

Ἀποπαύω, f. αύσω, *sisto, inhibeo, compesco, cohibeo.* ἀποπαύομαι, *desisto, desino.* Th. παύω.

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, *experientia*: hinc Ἀποπειρᾶσθαι, *experiri.* Th. πεῖρα.

Ἀποπέμπειν, *remittere*, præs. inf. ἀποπεμψεῖ, Dor. pro ἀποπέμψει, *remittet*, f. 1. act. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω.

Ἀποπεμπτοῦν, *quintam partem solvere*, præs. inf. contr. ab ἀποπεμπτόω, ῶ, fut. ώσω. Th. πέμπτος, *quintus.*

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, *dimissio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποπέμπω.

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, *seduxi*, perf. ind. act.

Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, *seductus sum*, perf. ind. pass. v. ἀποπλανάω, ῶ.

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, *navi discessi, solvi*, perf. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπέπλυκα, ας, ε, *ablui*, perf. ind. act. verbi ἀποπλύνω.

Ἀποπέπνιχα, ας, ε, *suffocavi*, perf. ind. act. Ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, *suffocatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, *decidi*, perf. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπηδάω, -ῶ, fut. ήσω, *resilio.*

Ἀποπιέζω, f. έσω, *exprimo, comprimo*: ab ἀπὸ et πιέζω.

Ἀποπίπτω, *decido*, f. ἀποπεσοῦμαι. perf. ἀποπέπτωκα. a. 2. ἀπέπεσον. Th. πίπτω.

Ἀποπλάζω, *aberrare vel evagari facio*: f. 1 ind. γξω. a. 1. ind. ἀπέπλαγξα, ας, ε. perf. χα. præs. pass. ἀποπλάζομαι, *aberro, evagor*, seu *vagor.* a. 1. pass. ἀπεπλάχθην, ης, η. a. 1. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο. ab ἀπὸ et πλάζω.

Ἀποπλανάω, -ῶ, *seduco*: f. ήσω. perf. ἀποπεπλάνηκα. præs. pass. ἀποπλανάομαι, *aberro*: perf. pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἀπεπλανήθην, *erravi.* Th. πλάνη.

Ἀποπλείειν, *remeare, renavigare*, præs. inf. Poët. pro ἀποπλεῖν, ab

Ἀποπλέω, *navi discedo, solvo*: f. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέπλευσα. Th. πλέω.

Ἀποπληξία, ας, ἡ, *apoplexia, stupor corporis mentisque, languor, stupor attonitus, omnium membrorum resolutio*: ex ἀπὸ et πλήσσω, *percutio.*

Ἀποπληρόω, -ῶ, f. ώσω, *impleo, compleo*: ex ἀπὸ et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος.

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Ἀποπληρωτὴς, ῦ, ὁ, *qui aliquid complevit, executor*: ab eod.

Ἀπόπλοος, ε, ὁ, Ion. pro ἀπό-

πλυς, *discessus*, propriè de navi: quod ab ἀποπλέω.

Ἀπόπλυμα, ατος, τὸ, *aqua sordida, in qua aliquid purgatum est*: ex

Ἀποπλύνω, *abluo*: f. υνῶ. perf. ἀποπέπλυγκα. a. 1. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω.

Ἀποπλώειν, Ion. pro ἀποπλεῖν, *navi discedere, solvere*, inf. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπνείουσα, ἡ, *efflans, exhalans, exspirans*, pro ἀποπνέουσα, præs. part. f. g. Poët. ab

Ἀποπνέω, et Poët. ἀποπνείω, *efflo, exhalo, exspiro*: f. 1. ind. ἀποπνεύσω. aor. 1. ἀπέπνευσα. a. 1. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο. perf. ind. act. ἀποπέπνευκα. perf. ind. pass. ἀποπέπνευμαι. à cujus 2. pers. sing. ind.

Ἀπόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio*. Ab ἀπὸ et πνέω.

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, *suffocaturus*, f. 2. part. pass. ab

Ἀποπνίγω, *suffoco*: f. ἀποπνίξω. perf. ἀποπέπνιχα. aor. 1. ἀπέπνιξα. aor. 2. ἀπέπνιγον. perf. pass. ἀποπέπνιγμαι. a. 2. pass. ἀπεπνίγην. fut. 2. pass. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω.

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, *qui suffocavit*, a. 1. part. act. à præced.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio*: à perf. med. verbi ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, *flatus*: ab eod.

Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *abduco, amoveo, rejicio, repello, sperno, respuo*.

Ἀποπομπαῖος, ου, ὁ, *depulsor et aversor malorum*, id. q. ἀλεξίκακος.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, *repudium*. Th. πέμπω.

Ἀποπρατίζομαι, f. ίσομαι, *vendo*: ἀπεπρατιζόμην, *vendebam*. Th. πρατὴς.

Ἀπόπροθεν, Ἀπόπροθι, et Ἀποπρόσθεν, adv. *procul*. Th. πρό.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo*, quod ex ἀπὸ et ἵπταμαι.

Ἀποπτάνουσιν, *respiciunt ad*, 3. pl. præs. ind. ab ἀποπτάνω, quod ab ἀπὸ, *rursùm*, et ὀπτάνω, *video*. Th. ὄπτομαι.

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. ab ἀπέπτην, a. 2. ἀποπτήσομαι, f. 1. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀπόπτολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *extorris, exul*. ex ἀπὸ et πτόλις, seu πόλις, *urbs*.

Ἄποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui extra conspectum est*. Soph. Œd. Tyr. ex ἀπὸ et ὄπτομαι.

Ἀποπτύω, f. ύσω, (pen. long.) *respuo, abominor*. ex ἀπὸ et πτύω.

Ἀπόπτυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *detestandus*: à præc.

Ἀποπτώσω, εις, ει, *decidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, ἀδύνατον, *impossibile*: vide in ἀπορία.

Ἀποργίζομαι, f. ίσομαι, *irascor*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Ἀπορεῖ, 3. sing. præs. ab ἀπορέω.

Ἀπορέομαι, οῦμαι, easd. significationes habet quas

Ἀπορέω, ῶ, f. ήσω, *ad angustias detrusus inexplicabiles, hæsito, dubito, perplexus sum*; item *egeo, destitutus sum*. ab ἄπορος.

Ἀπόρημα, ατος, τὸ, *dubitatio, quæstio*.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inexpugnabilis, incolumis*: ex α priv. et πέρθω.

Ἀπορία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia consilii*: ab ἄπορος, quod vide.

Ἀπορνύμεναι, αἱ, *concitatæ*, præs. part. pass. f. g. plur. num. in m. g. ἀπορνύμενος. Ex ἀπὸ et ὄρνυμι, seu ὄρνυμαι, pro ὄρω.

Ἄπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invius, hebes, consilii inops, pauper*: ex α priv. et πόρος, *meatus*.

Ἀπόρουσε, a. 1. ind. act. Ion. ab

Ἀπορούω, *prosilio, erumpo*: f. ούσω. perf. ἀπόρουκα. Ex ἀπὸ et ὄρω, *excito*.

Ἀποῤῥαγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, *dirumpo*.

Ἀποῤῥαίνω, *spargo, aspergo, irroro*. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἀποῤῥαίσειν, fut. 1. inf. act. ab

Ἀποῤῥαίω, f. σω, perf. κα, *destruo*; item *careo*. Th. ῥαίω, *profligo*.

Ἀποῤῥάπτω, f. ψω, *sarcio, resuo*; hinc a. 1. part. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

Ἀποῤῥέω, f. εύσω, *defluo*: à ῥέω, *fluo*.

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ήξω, perf. ηχα, *dirumpo*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

Ἀποῤῥηθὲν, *vetitum*, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ et ῥέω, *dico*.

Ἀπόῤῥημα, ατος, τὸ, *interdictum magistratûs*; et Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, *defectio, interdictum magistratûs, abdicatio*: ex iisd.

Ἀποῤῥήξας, et in f. g. ἀποῤῥήξασα, *abrumpens*, a. 1. part. act. ab ἀποῤῥήγνυμι.

Ἀπόῤῥητον, τὸ, *arcanum*.

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *arcanus, silentio suppressus, vetitus, interdictus, inenarrabilis, indignus dictu*. Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, *interdicere, silentio supprimere*. à ῥέω, *dico*.

Ἀποῤῥήτως, *occultè*: adv.

Ἀποῤῥίπτω, *abjicio*: f. ψω. perf. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ἀπέῤῥιφον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας. ex ἀπὸ et ῥίπτω.

Ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, *projectio*: à præc.

Ἀποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, *profluvium*: ex ἀπὸ et ῥέω, *fluo*.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, *fluxus*: ex iisd.

Ἀποῤῥοφάω, vel Ἀποῤῥοφέω, f. ήσω, *sorbillo, sorbeo*: ex ἀπὸ et ῥοφέω.

Ἀπόῤῥυσις, εως, ἡ, *defluxus*: ab ἀποῤῥύω.

Ἀπόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deorsum fluens*: ab

Ἀποῤῥύω, *defluo*. Th. ῥύω, id. quod ῥέω, *fluo*.

Ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, substantivè accipitur pro *rivo*; item pro *stillâ, propagine*. adjectivè, *abruptus, derivatus*: ab ἀποῤῥέω: alii ab ἀποῤῥήσσω, *erumpo*.

Ἀπορφανίζω, *orphanum reddo*: f. ίσω. perf. ἀπωρφάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. perf. pass. ἀπωρφάνισμαι. a. 1. pass. ἀπωρφανίσθην. a. 1. part. pass. ἀπορφανισθείς. Ex ἀπὸ et ὀρφανός.

Ἀπορῶν, ῶντος, ὁ, præs. part. ab ἀπορέω.

Ἀπόρως, *perplexè, ita ut extricare te nequeas*; item *tenuiter*: ἀπόρως κεῖσθαι, *inopem esse*: ab ἄπορος.

Ἀπορώτατος, superl. ab ἄπορος.

Ἀπορώτερος, comp. ab eod.

ἈΠΟΣ, εος, τὸ, *labor*; item *altitudo*: ab ἀπὸ remotionem notante.

Ἀποσάττω, f. ξω, *deonero*. Th. σάττω.

Ἀποσβεννύω, -ύμι, f. έσω, perf. εκα, *extinguo, cessare facio*: et

Ἀποσβέσσωσι, *extinguant*, a. 1. sub. act. Poët. ab ἀπὸ et σβεννύμι, *extinguo*.

Ἀποσιεύμενος, et ἀποσιεῦσθαι, legitur apud Herodot. Sed an non legendum ἀποσιεύμενος pro ἀφοσιούμενος, *sanctè et religiosè perficiens*? Sic ἀποσιεῦσθαι, pro ἀφοσιοῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

Ἀποσεισάμενος, *spoliatus*, a. 1 part. med. ex

Ἀποσείω, f. σείσω, perf. σέσεικα, *propulso, rejicio, à me repello*. Th. σείω.

Ἀποσεμνύνω, (pen. long.) f. υνῶ (pen. brev.) *magnificè cele*

ῖον, cohonesto: ex ἀπὸ et σεμνύνω.

Ἀπεσημειωμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσημειόω. Th. σῆμα.

Ἀποσημαίνομαι, obsigno, designo: et

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, significo. Th. σῆμα.

Ἀποσήπομαι, f. ήψομαι, perf. -σημμαι et

Ἀποσήπω, f. ήψω, marcesco, putrefacio. Th. σήπω.

Ἀποσιτέω, -ῶ, fut. ήσω, à cibis abstineo: à σῖτος.

Ἄσιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, jejunus. Th. σῖτος.

Ἀποσιωπάω, ῶ, f. ήσω, obticeo. Th. σιωπάω.

Ἀποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia. Item figura præcisionem denotans: à præc.

Ἀποσκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in aversum jacto, palpitando expiro.

Ἀποσκεδάννυμι, f. άσω, perf. ακα, dissipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι.

Ἀποσκεπάζω, f. σω, operio.

Ἀποσκέπτομαι, f. ψομαι, ex alto speculor, visito.

Ἀποσκέπτω, f. ψω, visito.

Ἀποσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, depono; item destruo: f. 1. med. -άσομαι perf. pass. ἀπεσκεύασμαι a. 1. m. ἀπεσκευασάμην. Ex ἀπὸ et σκευάζω, q. v.

Ἀποσκευάζω, f. άσω, perf. ακα, repono, reparo: item aufero: ab eod.

Ἀποσκευὴ, ης, ἡ, sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta. Th. σκεῦος.

Ἀποσκηνόω, f. ώσω, longiùs habito, vel remotiùs tendo. Th. σκηνή.

Ἀποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. ab ἀποσκήπτω, f. ψω, perf. φα, excedo. Th. σκήπτω.

Ἀποσκιάζω, obumbro; f. άσω. perf. ἀπεσκίακα. perf. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά. Hinc

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio.

Ἀποσκλῆμι, exaresco, morior, tabesco, obduresco: ex ἀπὸ et σκλέω, quod per Syncopen fit ex σκελλέω, idem cum th. σκέλλω, attenuo.

Ἀποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. à præc.

Ἀποσκληρόω, f. ρώσω, induro: ex σκληρός.

Ἀποσκοπέω, f. ήσω, perf. ηκα et Ἀποσκοπεύω, f. εύσω, scopum intueor: ab

Ἀπόσκοπος, ου, ὁ, absurdus, à scopo aberrans; item procùl spectans. Ex ἀπὸ et σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

Ἀποσκορακίζω, fut. ίσω, perf. ικα, relinquo, increpo, reprobo: et Ἀποσκορακισμὸς, ου, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ et σκορακίζω, ad corvos abire jubeo, cujus th. κόραξ.

Ἀποσκορπίζω, f. ίσω, dissipo, exauctoro.

Ἀποσκυλάω, Poet. pro ἀποσυλάω, despolio.

Ἀποσκώπτω, f. ώψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω.

Ἀποσμάω, -ῶ, f. ήσω, et

Ἀποσμήχω, f. ήξω, perf. ηχα, abstergo, purgo. Th. σμάω et σμήχω ἰσοδυναμοῦντα.

Ἀποσμυγεὶς, έντος, ὁ, part. a. 2. pass. qui exarsit, contabescens. ab

Ἀποσμύχω, f. ξω, perf. χα, exuro. Th. σμύχω.

Ἀποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Th. σοβέω.

Ἄποσος, ου, ὁ ἡ ἡ, quantitatis expers.

Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, decerptum, substantivè, et

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars, avulsum quidquam: ab

Ἀποσπάω, abstraho, educo, evello: f. άσω. perf. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. a. 1. part. ἀποσπάσας. perf. pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπεσπάσθην. a. 1. part. pass. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, traho.

Ἀποσπείρω, dissemino: f. σπερῶ perf. αρκα. perf. med. ἀπέσπορα.

Ἀποσπένδω, f. σπείσω, libo: ex ἀπὸ et σπένδω.

Ἀποσπεύδω, f. εύσω, dehortor: ex ἀπὸ et σπεύδω.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, satus ab aliquo, oriundus. Th. σπείρω.

Ἀποσπουδάζω, fut. άσω, desino studium ponere: et part. præs. act. ἀποσπουδάζων, negligens: ex ἀπὸ et σπουδὴ, quod à perf. m. verbi σπεύδω.

Ἀπόστα, pro ἀπόσταθι, vel ἀπόστηθι, absiste, a. 1. imp. ab a. 2. ind. ἀπέστην· ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι, sto.

Ἀποσταδὰ, et Ἀποσταδὸν, eminùs: adv. ex ἀπὸ et ἵστημι, sto.

Ἀποστάζουσα, stillans, præs. part. f. g. ab

Ἀποστάζω, f. ξω, distillo. Th. στάζω.

Ἀποστὰς, άντος, ὁ, fugiens, a. 2. part. ab ἀφίστημι.

Ἀποστασία, ας, ἡ, defectio: et

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudium, discessio, libellus repudii: et

Ἀπόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio. Omnia à 2. pers. perf. pass. verbi ἀφίστημι, q. v.

Ἀποστατέον, desistendum est: ab ἀφίσταμαι.

Ἀποστατέω, f. ήσω, perf. ηκα, absisto, deficio: et

Ἀποστάτης, ου, ὁ, defector, desertor: necnon

Ἀποστατικὸς, ὴ, ὸν, rebellis, contumax: et

Ἀποστατικῶς, deficientium more. Omnia ex ἀπὸ et ἵστημι, quod à στάω, inusit.

Ἀποστεγάζω, tectum removeo, detego: f. άσω. perf. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. à στέγω. Th. στέγω.

Ἀποστέγασμα, ατος, τὸ, operculum, integumentum: ab eod. th.

Ἀποστείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω.

Ἀποστείχω, f. ξω, abeo, revertor: ex ἀπὸ et στείχω.

Ἀποστέλλω, ablego, mitto: f. ελῶ. perf. ἀπέσταλκα. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. ἀπέσταλον. perf. pass. ἀπέσταλμαι. a 2. pass. ἀπεστάλην. a. 2. sub. pass. ἀποσταλῶ. a. 2. part. pass. ἀποσταλείς. perf. m. ἀπέστολα. Th. στέλλω.

Ἀποστενόω, f. ώσω, angustum reddo: à στενόω. Th. στενός.

Ἀποστέργω, f. ξω, non amo, odio prosequor: ex ἀπὸ, priv. et στέργω, amo.

Ἀποστερέω, -ῶ, damno officio, privo: f. ήσω perf. ἀπεστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα a. 1 sub. ἀποστερήσω. perf. pass. ἀπεστέρημαι part. ἀπεστερημένος. Th. στερέω.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio, à 2 pers. sing. perf. pass verbi ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator. à 2. pers. sing. perf. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἀπόστημα, ατος, τὸ, apostema, abscessus, suppuratio. à 1. pers. perf. pass. verbi ἀφίστημι.

Ἀποστῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio. Th. ἵστημι.

Ἀποστηρίζω, f. ξω, confirmo. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆσαι, abduxisse, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ejusdem verbi.

Ἀποστίλβω, splendeo: fut. ψω. perf ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui classi præest: et

'Αποστολεῦς, *rei nauticæ præfecti.* Th. στέλλω.

'Αποστολὴ, ῆς, ἡ, *apostolatus:* ab ἀπόστολος.

'Αποστολικὸς, ἡ, ὸν, *apostolicus, ad apostolos pertinens.*

'Απόστολον, ου, τὸ, subaudi πλοῖον, pro *navigio*, apud Herodot.

'Απόστολος, ου, ὁ, *apostolus, legatus;* item *apparatus classium,* et *expeditio maritima:* à perf. med. verbi ἀποστέλλω. Hinc Angl. APOSTLE.

'Αποστοματίζω, propriè *memoritèr recito; allicio ad loquendum:* f. ίσω. perf. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα. ex ἀπὸ et στόμα.

'Απόστοργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inimicus, amoris expers:* à perf. med. verbi ἀποστέργω. Th. στέργω.

'Αποστραγγαλίζω, f. σω, *strangulo.*

'Αποστρακίζω, f. ίσω, *mitto in exilium:* ab ἀπὸ et ὄστρακον, *testa:* quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.

'Αποστραφείην, ης, η, a. 2. opt. pass. ἀποστραφεὶς, a. 2. part. pass. ἀποστραφῇς, *aversaris,* a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω.

'Αποστραφήσομαι, f. 2. ind. pass. ἀποστράφητι, a. 2. imperat. pass. ab

'Αποστρέφω, *averto, refero:* f. ψω. perf. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. a. 1. imp. ἀπόστρεψον, άτω. a. 2. ἀπέστραφον. in pass. præs. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, *aversor.* a. 2. pass. ἀπεστράφην, et 3. pl. ἀπεστράφησαν. aor. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, *verto.*

'Αποστρέψας, αντος, ὁ, *avertens,* a. 1. part. act. ejusd.

'Αποστροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, refugium:* ab ἀποστρέφω.

'Απόστροφος, ου, ὁ, *apostrophus,* nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem: et

'Απόστροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *aversus:* ab eod.

'Αποστυγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor:* cum. accus. ex ἀπὸ et στυγέω.

'Αποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίστημι.

'Αποσυλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari et auferre ab aliquo quid:* a. 1. inf. ab

'Αποσυλάω, ῶ, f. ήσω, *deprædor, spolio.* Th. σύλη.

'Αποσυνάγω, f. ξω, *indè colligo, disgrego, dispello.* Th ἄγω,

'Αποσυνάγωγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *synagogâ amotus:* ex α priv. et συναγωγή. Th. ἄγω.

'Αποσυρίζω, f. ίσω, *sibilo.* Th. συρίσσω.

'Αποσυσκευάζω, f. σω, *compilo.*

'Αποσφαγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus,* a. 2. part. pass. ab

'Αποσφάζω, f. ξω, *jugulo, macto.* Th. σφάζω.

'Αποσφακελίζειν, præs. inf. ab

'Αποσφακελίζω, f. ίσω, *debilito, putrefacio:* à σφάκελος.

'Αποσφαλεὶς, *spe falsus,* a. 2. part. pass. ab

'Αποσφάλλω, f. λῶ, perf. κα, *aberrare facio, subverto, seduco:* a. 2. pass. ἐσφάλην. Th. σφάλλω.

'Αποσφάττω, f. ξω, perf. χα, *macto:* idem quod ἀποσφάζω, suprà.

'Αποσφενδονάω, ῶ, seu 'Αποσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *fundâ torqueo.*

'Αποσφενδονίζω, fut. ίσω, idem quod ἀποσφενδονάω.

'Αποσφήλειε, *aberrare faceret,* a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.

'Αποσφράγισμα, ατος, τὸ, *signaculum:* ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum.*

'Αποσχάζω, f. άσω, *diffringo, venam seco:* ex ἀπὸ et σχάζω.

'Αποσχεῖν, *abstinere,* a. 2. inf. act. et 'Απεσχόμην, a. 2. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω.

'Απόσχου, *abstine,* pro ἀποσχοῦ, a. 2. imperat. m. ab ἀπέχω.

'Απόσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia, temperantia:* ab eod.

'Αποσχήσουσι, *arcebunt,* 3. pl. f. 1. ind. ejusd.

'Αποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo:* a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε.

'Απόσχισις, εως, ἡ, *ramus, propago:* ab ἀπὸ et σχίζω.

'Αποσχολάζειν, *vacare rei alicui:* quod à σχολάζω, *otior.* Th. σχολή.

'Αποσχολέομαι, -οῦμαι, *occupor:* f. ήσομαι. part. præs. pass. ἀποσχολούμενος, *occupatus:* ex ἀπὸ et σχολέω. Th. σχολή.

'Αποσχόμενος, a. 2. part. m. ἀπεσχόμην, a. 2. sub. m. ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

'Αποσώζω, fut. σω, perf. ωκα, *tandem servo, sanitati restituo.*

'Αποσώζεσθαι, *aufugere,* apud Xenoph. et

'Αποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo.* Th. σόος.

'Αποταγὴ, ῆς, et 'Απόταξις, εως, ἡ, *renuntiatio:* opponitur etiam τῇ συντάξει ab ἀπὸ et τάσσω, vel τάττω.

'Αποτάδην, *prolizè:* et

'Αποταθεὶς, *porrectus,* a. 1. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω.

'Αποτακεὶς, *liquefactus,* a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω.

'Απότακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ad certu usum sepositus.* Th. τάσσω

'Αποτάσσομαι, vel Att. -τάττ μαι, propriè *dimitto cum ma datis:* cum dat. item *valedic collocor.* f. άξομαι. perf. ἀπ τέταγμαι. a. 1. m. ἀπεταξ μην, *valedixi.* a. 1. inf. m. ἀ ποτάξασθαι. Th. τάσσω, v τάττω.

'Αποτάττω, f. άξω, perf. αχ *renuntio;* item *secerno, attr buo:* ab eod. th.

'Αποτάτω, *longissimè,* adv. s perl. τοῦ ἀπὸ, *procul,* ad Poët.

'Αποταυρόω, ῶ, f. ώσω, *tauru facio.* 'Αποταυρόομαι, οῦμ *taurinas vias concipio.* Eu Med. ex ἀπὸ et ταῦρος.

'Απόταφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *privatus s pulchro;* item *seorsim ab ali sepultus:* ex ἀπὸ et τάφος, θάπτω.

'Αποταφρεύω, f. σω, *circum fossâ, munio.*

'Αποτεθεῖεν, *reservarentur,* per Sy pro ἀποτεθείησαν, 3. plur. a. opt. pass. ab ἀποτίθημι.

'Αποτείνω, f. νῶ, perf. ακα, *e tendo, intendo:* ἀποτείνει, *spe tat;* et ἀποτείνομαι, pass. *co tendo, invehor.* Th. τείνω.

'Αποτειχίζω, f. ίσω, perf. ἀπ τετείχικα, a. 1. ἀπετείχισ *vallo:* à τειχίζω, q. à τεῖχος

'Αποτείχισις, εως, ἡ, et 'Αποτ χισμὸς, οῦ, ὁ, *munitio:* et

'Αποτείχισμα, ατος, τὸ, *muru* ab eodem th.

'Αποτεκνωθῶ, *orbabor,* a. 1. su pass. verbi ἀποτεκνόω, quod τέκνον. Th. τίκτω.

'Αποτέλεσμα, ατος, τὸ, *effect effectus;* item *eventus:* no pl. ἀποτελέσματα, ων, τὰ, *fectus stellarum, imagines s certo sidere factæ ad ejus vi detinendam:* ab ἀποτελέω.

'Αποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχ νη, *scientia imaginum sub ce sidere factarum, usum et m dum conficiendi docens.*

'Αποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, *effec vus, effectus præstans.*

'Αποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, *effectio, effe tus:* à 1. pers. sing. perf. pa ind. verbi ἀποτελέω.

'Αποτελεστικὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *effec vus, effectus præstans,* à pers. sing. perf. pass. in ejusdem verbi.

'Αποτελευτάω, -ῶ, f. ήσω, *fin facio, desino:* ab ἀπὸ et λευτάω. Th. τέλος, *finis.*

'Αποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors;*

Α Π
Α Π

3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi ἀποτελειόω.

Ἀποτελέω, -ῶ, *efficio, perficio, præsto*: f. έσω, et ήσω. perf. ἀποτετέλεκα. præs. pass. ἀποτελέομαι, -οῦμαι, *proficior*; item *consenesco*. perf. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 1. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus*. Ab ἀπὸ et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, -ῶ, *pendo*, (vel *solvo*) *tributi nomine*; item *persolvo*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ἀποτεμέω, f. ἀποτεμῶ, *abscindo*: et

Ἀποτεμὼν, f. 1. part. ejusd. Th. τέμνω.

Ἀποτέξεσθαι, *enixurum esse*, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus*: ab eod.

Ἀπότηλος, *longinquus*: ab ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

Ἀποτήλου, *longiùs*: adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, *dependens*, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι. ἀποτετάνται, 3. pl. perf. pass. Th. τείνω.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus*, part. perf. pass. verbi ἀποτελέομαι, -οῦμαι. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτέτμητο, *detruncatus erat*; Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἀποτέμνομαι. hinc a. 1. opt. pass. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπότευ, pro ἀφ' οὗ, vel ἀπὸ τοῦ. Ion.

Ἀπότευγμα, ατος, τὸ, *damnum*; opp. τῷ ἐπιτεύγματι et

Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta, sinister successus*. Th. τεύχω, *paro*.

Ἀποτηγανίζω, fut. ίσω, *è sartagine comedo, frigo*: ex τήγανον.

Ἀποτήκω, f. ξω, *liquo, macero, labefacio*. Th. τήκω.

Ἀποτίθημι, *depono, expono, differo, confero*: f. ἀποθήσω. perf. ἀποτέθηκα, Bœot. pro ἀποτέθεικα. a. 1. act. ἀπέθηκα. a. 1. pass. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο. a. 2. part. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι reliqua tempora vide in th. τίθημι.

Ἀποτίκτω, *gigno, pario*. Th. τίκτω.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello, depilo*. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, *laceramentum*; *frustum*. Th. τίλλω.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, perf. ηκα, *æstimo, mulcto*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, *pignus*: a præc.

Ἀποτιμὸν, οῦ, τὸ, *pretium, pignus*: ab eod. th.

Ἀπότιμος, ου, ὁ ἡ, *inglorius*; interdum *oppigneratus*. ab eod. th.

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, *purgamentum*.

Ἀποτινάσσω, *excutio*: fut. άξω. perf. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. ἀποτίναξον, άτω. a. 1. part. ἀποτινάξας, αντος, ὁ. aor. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω.

Ἀποτιννύμενος, ου, ὁ, *ulciscens*, præs. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel -τίννυμι: idem quod th. τίω, *punio*.

Ἀποτίνω, *dependo, solvo*: fut. ἀποτίσω. perf. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα. ex ἀπὸ et τίνω, pro τίω, *persolvo*.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

Ἀποτίσει, *luet*: f. 1. ind. ἀποτίσῃ, *luat*, 3. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. fut. 1. act. ab

Ἀποτίω, f. ίσω, perf. ικα, *punio, persolvo, luo, remunero*. Th. τίω, *punio*.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo*: f. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας. a. 2. pass. ἀπετμάγην quod ex ἀπὸ et τμήσσω, idem cum τμάω, *seco*. Th. τέμνω.

Ἄποτμος, ου, ὁ ἡ, *miser*: unde ἀποτμότατος, *infelicissimus*: ex α pr. et πότμος. ἄποτμος πότμος, *sors miserrima*.

Ἀποτολμάω, -ῶ, *audacia utor*: fut. ήσω. perf. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*: et

Ἀποτομία, ας, ἡ, *severitas*: ab

Ἀπότομος, ου, ὁ ἡ, *abruptus*: sic πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta*: per Metaph. *severus*. Hinc

Ἀποτόμως, *severè, præcisè*: omnia à th. τέμνω.

Ἄποτος, ου, ὁ ἡ, *qui sine potu vivit*: ὕδωρ ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona*: ex α pr. et πίνω.

Ἀποτραγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo*. Th. τρώγω.

Ἀποτραχύνω, f. υνῶ, *exaspero*. Th. τραχύς.

Ἀποτρεπτικὸς, ή, όν, *dissuasorius*: à seq.

Ἀποτρέπω, *averto, dehortor*: f. ψω. perf. ἀποτέτροφα. a. 1. ἀπέτρεψα. a. 2. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, *aversor, repudio*: cum acc. Th. τρέπω.

Ἀποτρέχω, *recurro, fugio*. Th. τρέχω.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, et

Ἀποτρίβω, fut. ίψω, *abstergo*. Th. τρίβω.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, *res quæ deterendo decidit, ramentum*: à perf. pass. verbi ἀποτρίβω.

Ἀποτρωπάασθαι, præs. inf. Poët. pro ἀποτρωπᾶσθαι: ab ἀποτρωπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ ἡ, *malorum depulsor*: ab ἀποτροπή.

Ἀποτροπάομαι, ῶμαι, *aversor, declino*: quod à τροπάω, pro τρέπω.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, *aversio, depulsio, dissuasio*: ab ἀποτρέπω.

Ἀποτροπιάζω, *pro piaculo expio*. ἀποτροπιάζομαι, fut. άσομαι, *placo, expio*. Ab ἀποτροφή.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, *aversatio*: item *amuletum*, Jos. *l.* 1. *c.* 4. ab ἀποτροπιάζω.

Ἀπότροπος, ου, ὁ ἡ, *aversandus, injucundus, et declinatione dignus*: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ ἡ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus*. Th. τρέφω.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, *vindemio*. Th. τρύγη.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, *attero, consumo, domo*: et

Ἀποτρύω, f. ύσω, *detero, attero, edomo, conficio laboribus, labefacto*: ἀποτρύομαι, *lassesco*: à th. τρύω, et inde τρύχω, *tero*.

Ἀποτυγχανόμενα, ων, τὰ, *infortunia*: ab

Ἀποτυγχάνω, *aberro*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. 2. part. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ et τυγχάνω, *adipiscor*: cum gen.

Ἀποτυπόω, -ῶ, et -οῦμαι. f. 1. act. ώσω. perf. ωκα. *effingo, exprimo*: à τύπος, quod à τύπτω, *percutio*.

Ἀποτύπτεσθαι præs. inf. med. *verberandi finem facere*. Th. τύπτω.

Ἀποτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies*: ab eod.

Ἀποτύπωσις, εως, ἡ, idem.

Ἀποτυφλόω, f. ώσω, perf. ωκα, *excæco*.

Ἀποτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio, repulsa*: ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror*. Th. τυγχάνω.

Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. vide in ἀποτυγχάνω.

Ἀπουράμενος, η, ον, *privatus*, per

Sync. pro ἀπορισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπορίζω, Ion. pro ἀφορίζω, extermino: ab ὅρος.

Ἀπόρας, auferens, aor. 1. part. pro ἀπαείρας, per Sync. Æol. ab ἀπορίζω, pro ἀφορίζω· ab eod. th.

Ἄπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui abest à terminis, exterminatus: ex ἀπὸ et ὅρος, terminus.

Ἄπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, pedibus carens: ex α priv. et πῦς.

Ἀποῦσα, absens, f. g. ab ἀπών, part. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, terra peregrina.

Ἀπουσία, ας, ἡ, absentia: ab ἄπειμι.

Ἀποφαίνω, f. ανῶ, perf. αγκα, ostendo, in lucem profero: hinc ἀποφαίνεσθαι, præs. inf. pass. ἀποφαινόμενος, η, ον, et in pl. n. g. ἀποφαινόμενα, part. Th. φαίνω.

Ἀποφανῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, enuntiatio, asseveratio: cui opponitur ἐνδοιασμός· ab ἀποφαίνω.

Ἀποφαντικός, ή, όν, enuntians: adj. verbal. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφατε, renuntiate: aor. 2. imperat. m. ab a. 2. ind. m. ἐφάμην· verbi φημί.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, dictio, sententia, enuntiatio: in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀποφαίνω.

Ἀποφάσκω, abnego: ex ἀπὸ et φάω, seu φημι.

Ἀποφασμένως, palàm, manifestè: ab ἀποφαίνω.

Ἀποφερείατο, reportent, Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab

Ἀποφέρω, abduco, asporto, tollo: f. ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. a. 2. ἀπήνεγκον. aor. 1. pass. ἀπηνέχθην. aor. 1. inf. pass. ἀπενεχθῆναι, asportari aor. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, perferre. Th. φέρω

Ἀποφεύγω, effugio: f. 1. ind. m. ἀποφεύξομαι. a. 2 ind. act. ἀπέφυγον. aor. 2. opt. ἀποφύγοιμι, οις, οι. part. ἀποφυγών. inf. ἀποφυγεῖν. Th. φεύγω.

Ἀπόφημι, nego: cui opponitur σύμφημι, concedo. Ex ἀπὸ et φημί. Th. φάω, dico.

Ἀπόφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, infaustus, inominatus: ab ἀπὸ et φημί.

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω Th φαίνω

Ἀπόφησις, εως, ἡ, dictio, sententia, negatio, enuntiatio: ab ἀπόφημι

Ἀποφθέγγομαι, eloquor, sententiosè dico: f. γξομαι a. 1. m. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et φθέγγομαι. Unde

Ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, APOPHTHEGMA, sententia breviter et scitè dicta.

Ἀποφθίμενος, peremptus, præs. part. per Sync. pro ἀποφθιόμενος. ἀποφθίμην, pro ἀποφθιμένος εἴην, perf. et plusq. perf. opt. pass. ab ἀποφθίω, perdo. Th. φθίω, vel φθέω, corrumpo.

Ἀποφθινύθουσι, dispereunt, 3. pl. ind. act. à φθινύθω. Th. φθίω.

Ἀποφθίσειε, perdiderit, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, seu φθέω.

Ἀποφθίσθω, pro ἀποφθιέσθω, præs. imperat. ab ἀποφθίομαι ab eod.

Ἀποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio: à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος.

Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a 1. part. act. f. g. præced. verbi.

Ἀποφοιβάζω, f. σω, Phœbi numine afflatus vaticinor.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio, vectigal, tributum: item reditus, proventus. Th. φέρω.

Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, idem, Ion. pro ἀποφορά.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero: ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, onus.

Ἀποφρὰς, άδος, nefandus, inauspicatus: ἀποφράδες ἡμέραι, dies nefasti. Th. φράζω.

Ἀποφράττω, sive -άσσω, f. άξω, obstruo, obturo; item abjicio. Th. φράττω, sive φράσσω.

Ἀποφυγεῖν, aor. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod.

Ἀποφώλιον, ου, τὸ, monstrum abortivum: et

Ἀποφώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, irritus, vanus, monstrosus: ab ἀπὸ et φωλεὸς, seu φωλεά.

Ἀποχειρόβιος, et

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui manibus propriis victum sibi parat: ex ἀπὸ, χεὶρ, et βίος.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio: Ἀποχειροτονεῖσθαι, abdicari, exauthorari, plebiscito absolvi: ex ἀπὸ, χεὶρ, et τείνω

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio à magistratu, abrogatio: à præc.

Ἀποχετευσάμενος, transferens: a. 1. part. m ab

Ἀποχετεύω, f. εύσω, aquam deduco: ab ἀπὸ et ὀχετεύω

Ἀποχέω, fut ήσω, έσω, et εύσω, perf. ἀποκέχυκα, effundo. Th. χέω.

Ἀποχέομαι, f. ώσομαι, et Ἀπο χόω, f. ώσω, idem.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, distantia. Th ἔχω.

Ἀποχρῆν, Ion. pro ἀποχρῆν satis esse: ἀποχρῇ μοι, mi sufficit: ab ἀποχράω.. Vid ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομα perf. ἀποκέχρημαι, abutor, l berius utor; item utendo co sumo. Th. χράω.

Ἀπροχρεώμενος, Ion. pro ἀπ χρώμενος, contentus: ut et ἀπ χρῆσθαι, contentum esse: vi

Ἀπόχρη, sufficit, imperf. a inus. ἀπέχρημι, ης, ησι, et p Apoc. ἀπόχρη, unde inf. ἀπ χρῆν, pro ἀποχρῆναι, sa esse: f. ἀποχρήσω, satis er part. ἀποχρῶν, et in f. g. ἀπ χρῶσα. à χράω, commodo.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, propriè co sumptio rei per usum; ite usus: ab ἀποχράομαι

Ἀποχρώντως, sufficienter: ad ab ἀποχρῶν, quod à χράω.

Ἀποχυθεὶς, effusus, aor. part. pass. ab ἀποχέω. T χέω.

Ἀποχυρόω, ῶ, fut. ώσω, mun Ex ἀπὸ et ἰχυρόω.

Ἀποχωρέω, -ῶ, discedo: f. ήσ perf. ἀποκεχώρηκα. a. 1. ἀπ χώρησα. part. ἀποχωρήσας· ἀπὸ et χωρέω, cedo.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, discessu à 2. pers. perf. pass. præc verbi.

Ἀποχωρίζω, idem quod χω ζω, separo: f. ίσω perf. ἀ κεχώρικα. aor. 1. pass ἀ χωρίσθην, discessi. aor. 1. i ἀποχωρισθῆναι. ex ἀπὸ et χ ρίς.

Ἀποψάω, fut. ήσω, et Ἀποψ μαι, abstergo. Th ψάω.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, pe σομαι, suffragio absolvo, ab go. Th. ψῆφος.

Ἄποψις, εως, ἡ, aspectus. T ὄπτομαι

Ἀποψύχω, exanimor, exspi animo concido: fut. ξω. p ἀπέψυχα. a. 1. ἀπέψυξα. T ψύχω.

Ἀπώμνυς, abjurabas, 2. si imperf. Poët. pro ἀπώμνυες, imperf. ἀπώμνυν, verbi ἀ μνυμι, quod ex ἀπὸ et ὄμνυ

Ἀπραγία, ας, ἡ, inefficaci inutilitas, otium: ex α πράσσω.

Ἀπραγμάτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ o sus: ex α et πραγματεύω.

Ἀπραγμόνως, nullo negoti ri: adv et

Ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ, otiu

tranquillitas, inertia, incuria. Item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quietus, otiosus, segnis, iners: et

Ἀπραγμονέω, ῶ, fut. ήσω, otior: necnon

Ἄπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, non factus: et activè, nihil agens, inutilis: unde

Ἀπράκτως, adv. re infectâ. Omnia ex α priv. et πράττω.

Ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria: ex iisdem.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum: et

Ἀπρεπὴς, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἀπρεπὲς, ἐος, -οῦς, indecorus: ex α et πρέπω, vel πρέπω.

Ἀπρεπῶς, indecorè: adv. à præc.

Ἄπρηκτος, pro ἄπρακτος, infectus: ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. ex α et πράττω.

Ἀπριάτην, adv. non redemptè, sine pretio, gratis: vel adj. acc. sing. ab α et πρίαμαι.

Ἀπρὶξ, tenacitèr: ut vel serrâ desecari nequeat, ab α et πρίω.

Ἀπροαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, involuntarius: et

Ἀπροαιρέτως, non consultò: adv. ex α, πρὸ, et αἱρετὸς, quod ab αἱρέω.

Ἀπροβούλευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἀπροσβούλευτος, temerarius, inconsultus: et

Ἀπροβουλεύτως, et ἀπροσβουλεύτως, inconsultò: adv. et

Ἀπροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex α, πρὸ, et βουλή.

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, non promptus. Ex α et πρόθυμος. Th. θυμός: hinc

Ἀπροθύμως, invitè: adv. ab eod. th.

Ἀπροϊδὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, improvisus, non prævisus: ex α priv. πρὸ, et εἴδω.

Ἄπροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, dotis expers, indotata: ex α et προῖξ, per Synæresin προῖξ.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia: et

Ἀπρονόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconsultus, temerarius: ex α, πρὸ, et νοέω.

Ἀπρονοήτως, inconsultò, improvidè, adv. à præc.

Ἀπρόοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, improvisus: ex α, πρὸ, et ὄπτομαι.

Ἀπροόπτως, de improviso: adv. à præc.

Ἀπροόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non prævisus: ex α, πρὸ, et ὁράω.

Ἀπροοράτως, de improviso, adv. à præc.

Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui nullâ re indiget, non indigus.

Ἀπροσδιόνυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nihil ad rem facit, absurdus. Vox manavit ex proverbio οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, improvisò, adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, inexpectatus, inopinus; ex α, πρὸς, et δοκάω.

Ἀπροσδοκήτως, adv. præter exspectationem.

Ἀπρόσικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inaccessus: ex α, πρὸς, et ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, venio.

Ἀπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inaccessus: ex α et προσιτὸς, accessu facilis: à πρόσειμι quod ex πρὸς et εἶμι, eo.

Ἀπρόσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine offendiculo, inoffensus: ex α et προσκόπτω.

Ἀπροσκόπως, sine offensione, adv. à præc.

Ἀπρόσμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui se cum aliis non miscet, insociabilis: ex α, πρὸς, et μίγνυμι.

Ἀπροσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, aspectu horrendus: ex α, πρὸς, et ὁράω.

Ἀπροσόρμιστος, η, ον, importuosus: ex α et προσορμίζω.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. sine faciei seu personarum respectu: ab α et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον et λαμβάνω.

Ἀπροσώπως, adv. sine personâ: ab α et πρόσωπον.

Ἀπροτίμαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, intactus, incontaminatus: ex α et προτιμάσσω pro προσμάσσω, tango. Th. μάσσω.

Ἀπροφάσιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, prætextu carens, inexcusabilis: et

Ἀπροφασίστως, promptè: a præc.

Ἀπρόφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, non prædictus, ex improviso accidens. Ab α, πρὸ, et φάω, dico.

Ἄπταιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis à lapsu vel peccato, irreprehensibilis: ex α et πταιστὸς, quod à πταίω.

Ἄπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, implumis, alas non habens, pennis seu pinnis destitutus. Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo. ab α et πτερόν.

Ἀπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπτερος.

Ἀπτέρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἅπτεσθον, in dual. præs. imperat. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, involucris, implumis: ex α et πτηνὸς, quod ab ἵπταμαι.

Ἀπτικὸς, ὴ, ὸν, tangendi vim habens: τὸ ἀπτικὸν, tangendi facultas: ἀπτικὴ αἴσθησις,—δύναμις, tangendi sensus,—potentia: ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω.

Ἀπτοεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, in dicendo intrepidus: vel cum aspero ἁπτοεπὴς, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι et ἔπος.

Ἀπτόητος, sive Ἀπτοίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, intrepidus: ab α et πτοέω.

Ἀπτόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, imbellis: ex α et πτόλεμος, idem quod πόλεμος.

Ἅπτομαι, ῃ, εται, tango, item invado, capesso, cum gen. et Poët. dat. aliquando appropinquo, adeo: imperf. ἡπτόμην, ου, ετο. fut. ἅψομαι. a. 1. med. ἡψάμην, ω, ατο. sub ἅψωμαι, ῃ, ηται.

ἍΠΤΩ, necto, accendo: cum accus. f. ἅψω. perf. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. ἅψας. aor. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, annexus, aptus: perf. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 1. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, lapsûs expers, stabilis: ex α et πτῶσις. Th. πίπτω.

Ἄπτωτος, idem: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis, vel sine casu.

Ἀπύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens febri, non febricitans: et

Ἄπυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ignis expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α et πῦρ, πυρός.

Ἀπύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Ἄπυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, fando inauditus, famâ ignotus: ab α et πυνθάνομαι.

ἈΠΥ'Ω, sonò, sonitum reddo; etiam clamo: fut. ύσω. perf. ἤπυκα. ἠπύω, idem: qu. ἐπύω, ab ἔπος· vel ab ἀπὸ et ὕω.

Ἀπφία, ας, ἡ, nom. Hebr. pistrix.

ἈΠΦΥ'Σ, vel ἀπφῦς, ύος, ὁ, pater: q. ab ἀποφύω.

Ἀπωδύρετο, 3. sing. imperf. ab ἀποδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἄπωθεν, adv. Poët. procul, eminus: pro ἄποθεν, q. ab ἄπο, procul, adv. Poët.

Ἀπωθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, in mediâ formâ, repello, abjicio, detrudo: ἀπωθώμεθα pro ἀποθεώμεθα, abjiciamus, 1. pl. præs. sub. ἀπωσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. Ex ἀπὸ et ὠθέω.

Ἀπωθέω, ῶ, idem. fut. ἀπώσω perf. ἄπωκα. perf. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam

deductus: part. perf. ab ἀπηρείζομαι.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, *exitium*: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ et ὄλλυμι.

Ἀπώλεσα, ας, ε, *perdidi*: a. 1. act. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπωλόμην, ου, ετο, *perii*: a. 2. med. ejusd.

Ἀπωλώλειν, *perieram*: plusq. perf. m. Att. ab ἄπωλα, perf. med. et Att. ἀπόλωλα· ab eod. th.

Ἀπών, οῦσα, όν, *absens*: Ion. ἀπεών, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμί.

Ἀπώρυξ, υγος, ὁ, *scissura, propago*: ab ἀπορύσσω.

Ἀπωρχήσαο, *saltando amovisti*: 2. sing. a. 1. m. Ion. αο pro ω, verbi ὀρχέομαι, *salto*.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, *repuli*: a. 1. m. ab ἀπωθέομαι.

Ἄπωσις, εως, ἡ, et Ἀπωσμός, ῦ, ὁ, *repulsio, rejectio*: à perf. pass. τῦ ἀπωθέω supra.

Ἀπωσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω supra.

Ἀπωστικός, ῦ, vel ός, ή, όν, *vim habens expellendi*: et

Ἀπωστός, ῦ, vel ός, ή, όν, *qui pulsari potest, expulsus*: à perf. pass. ejusd. verbi.

Ἀπώτερος, *remotior*; ἀπώτατος, *remotissimus*: ab ἄπω, *procul*.

Ἀπωτέρω, *remotiùs*, et Ἀπωτάτω, *remotissimè*: adverb. à præc.

Ἀπῴχοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo*. Th. οἴχομαι.

Ἄρ, per metathesin pro ῥὰ, particula expletiva, *certè, utique*.

Ἄρ' et ῥὰ, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

Ἄρα, *utique, igitur, nempe*: τίς ἄρα; *quisnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*: ἄρα δή, aut ἄραγε, *igitur, ergò*: sæpè etiam redundat.

Ἆρα, (interrogat.) *an, utrum?* ἆρα γε et ἆρ' οὖν; *utrum?* ἆρα μή; *numquid?* ἆρα μὴ ταῦτα; *haeccine?*

ἈΡᾺ, ᾶς, ἡ, *preces*; item *diræ, noxa*: qu. ab αἴρω, vel ἄρω.

Ἀραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβούσαις, *concutientibus non sine stridore*, præs. part. f. g. pl. num. ab

Ἀραβέω, -ῶ, *strepitum seu fragorem edo*: f. ήσω, perf. ἠράβηκα. Th. ἄραβος.

Ἀράβησε, *insonuit*: a. 1. Ion. præced. verbi.

Ἀραβία, ας, ἡ, *Arabia*, nom. regionis; Hebr. *eremus*.

Ἀραβικός, ή, όν, *Arabicus*, à præc.

Ἀράβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

ἌΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *stridor dentium, strepitus*: propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

Ἄραγε, *nempè, fortè*.

Ἀραγμός, ῦ, ὁ, *collisio, pulsatio, strepitus*. Th. ἀράττω.

ἌΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, *cordis pulsus post vehemens exercitium*.

Ἆραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀραιά, ᾶς, ἡ, *venter et intestina*, ubi est multa ἀραιότης, *laxitas*. Hinc μεσάραιον est μεσεντέριον. Ex ἀραιός, *rarus*.

Ἀραῖος, α, ον, *diris devotus*; item *diris devovens*: Th. ἀρά.

ἈΡΑΙΟ'Σ, ά, όν, *rarus, tenuis, angustus*: cui opp. πυκνός.

Ἀραιότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa*: à præced.

Ἀραιόω, -ῶ, fut. ώσω, *rarefacio*: unde ἀραιοῦμαι, *raresco*: ab eod.

Ἀραιρημένος, Att. et Ion. simul pro ἠρμένος, *sublatus*, perf. part. pass. vel pro ᾑρημένος, *captus*, perf. part. ab αἱρέω. Sic

Ἀραίρετο, *captus, delectus erat*, pro ᾕρητο, ab ἀραιρήμην, plusq. perf. Att. verbi αἱρέομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἰρέω malunt, et pro ἠρημένος, *separatus*.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, *laxatio*. Th. ἀραιός.

ἌΡΑΚΟΣ, ῦ, ὁ, *leguminis species*.

ἈΡΑΚΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, *atramentum sutorium*.

Ἀράμενος, *qui suscipit*: a. 1. part. m. ab αἴρω.

Ἀράν, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *altus*.

Ἄραξα, a. 1. Ion. pro ἤραξα· et ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *amputo*: et

Ἀραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. f. 1. ejusd. verbi.

Ἄραο, 2. sing. imperf. ab ἔραμαι, *amo*, imperf. ἠράμην, ἤραςο, et Ion. ἤραο, et Dor. ἄραο. Alii formari volunt ab a. 1. med. ἠρασάμην, et per Sync. ἠράμην.

Ἀράομαι, -ῶμαι, f. άσομαι, *precor, vota facio*; item *imprecor, maledico*: ἀρᾶσθαι ἀράς, *imprecari diras*. Th. ἀρά.

Ἄραρα, ας, ε, *me accommodavi, placui*: perf. m. Sic ἀράρῃ, 3. sing. sub. perf. m. verbi ἄρω, *opto*: perf. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄ
Poët. ἄραρα. Hinc part.
m. ἀραρώς, ἀραρυῖα, ός, *a*
tus, a, um.

Ἀράρισκε, *adoptavit*: 3
imperf. Ion. verbi ἀρ
idem quod ἀράζω, *opto*:
à perf. m. verbi ἄρω
ἄραρα.

Ἀρηρέατο, Ion. pro ἀρ
commisseant: 3. pl. a.
med. per Att. redu
verbi ἄρω.

Ἄραρον, per reduplic pr
a. 2. act. sic ἀραρών, pr
aor. 2. part. ab ἄρω, *a*

Ἀραρότως, adv. *commode*
tèr, firè: ab ἄρω.

Ἀραρώς, perf. m. part
ἄραρα.

Ἄρας, a. 1. part. act. ab

Ἀρᾶσθαι, *solvisse*: a. 1.
ab ἠράμην, aor. 1. m
αἴρω

ἈΡΑ'ΣΣΩ, seu ἀράττω,
a. 1. ἤρραξα, et ἤραξα,
to, abscindo, propriè
item *pulso*.

Ἀρᾶται, *precatur*: 3. sing
verbi ἀράομαι.

Ἀράτω, 3. sing. a. 1. im
act. ἆρον, άτω. et in pl.
Ab αἴρω, *tollo*.

ἈΡΑΧΙ'ΔΝΑ, ης, ή, *plan*
dam ἀμφίκαρπος, ab
cui similis semine.

Ἀραχναῖος, αία, αῖον, e
χνιος, ία, ιον, *ad a*
pertinens, aut *ab aran*
tes: ab

ἈΡΑ'ΧΝΗΣ, ου, ὁ, *Ar*
et ἀράχνη, ης, ἡ, *Ar*
et *araneæ tela*: et

Ἀράχνιον, ου, τὸ, *aran*
item *araneæ*, et vitiu
et vitibus peculiare
araneum dicitur.

Ἀραχνοϋφής, έος, *ut ar*
tus. Th. ὑφάω.

Ἄραψ, βος, ὁ, nomen
q. d. *desertum incole*.

Ἀρβῆλα, ων, τὰ, *Arb*
regionis.

ἈΡΒΗΛΟΣ, ῦ, ὁ, *scalp*
ter sutorius.

ἈΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calc
dam cavus et profun
neus ad lutum cal
πηλοπάτις seu πηλοβά

Ἀργαῖος, ῦ, ὁ, *Argi*

Ἄργος, ῦ, ἡ, nomen
Peloponneso.

Ἀργαλέ', pro ἀργαλέα

Ἀργαλέος, έα, έον, *mole*
stus, gravis, pro ἀ
euphoniæ gratiâ ρ p
ab ἄλγος· vel quasi
ab ἔργον.

ΓΑ'Σ, άντος, et ἀργας, ᾶ, et ... ῆς, et ἀργας, *serpentis genus.*

... *Argis*, dat. sing. ab ..., τὸ, nomen regi... Hinc Ἀργεῖος, *Argivus*: ... *Argiva*. Ἀρ... dat. pl. m. g. Ἀργείων, ...

... *albus*. Th. ἀρ... idem.

...φόντης, ου, ὁ, *Argi occisor*, epith. Mercurii: ... pro φονεὺς, *occisor*.

..., ἡ, ὸν, *albus*: ab ἀρ...

..., ἡ, et Æol. -άο, ὁ, *al...*: ab eod. th.

..., per μεταβολὴν ... dicitur pro Ἀργῆς, ... *albus*.

... *ab opere cesso, otior*: ... perf. ἤργηκα. a. 1. ἤρ... ab ἀργὸς, *otiosus*.

... acc. sing. ab

..., ου, ὁ, nomen propr.

..., ἦτος, ὁ, *albus*: ex ἀργὸς, ...

..., ὁ ϰ ἡ, *otiosus, feria...* forsan pro ἀεργής. Th.

..., ἦ, ὁ, Poët. pro ἀργῆς, ...

..., ἡ, *otium*: item *festum*, quâ Deo otiamur. ab ... ex α et ἔργον.

...ΙΟΣ, seu ἄργιλλος, ὁ ϰ ἡ, *ARGILLA, terra alba et pura*: ... ἀργὸς, *albus*.

..., *albus, splendi...* ab eod. th.

..., ὁ ϰ ἡ, *albos ... habens*: ab ἀργὸς et ...

..., ατος, τὸ, vel potiùs ..., άτων, τὰ, *primitiæ*; ... ἔπαργμα, vel ἀπάργμα, ... Th. ἀρχή.

..., Ion. pro ἠργασμένος, ...: perf. part. pass. ...

... *Argivi*. Sic Ἄργος pro ... Et Ἀργεῖοι pro Σπαρ...

... præs. inf. act. *verbi ... ducere vel ...* ab ἀργὸς, *otiosus*, et ...

..., ας, ἡ, *otiosus sermo* ...

..., ὁ, nom. propr viri ... ἑκατόφθαλμος, qui habebat centum oculos.

..., ου, oppidum Thes... urbs in Peloponneso; ... pro totâ Peloponneso,

et sæpè pro Græciâ universâ: unde Ἄργος, *Argivi*, Græci dicti.

ἈΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *albus*

Ἀργὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, idem quod ἀεργὸς, et ex eo factum per crasin: *qui cessat ab opere, ab opere immunis, otiosus, piger*: ab α et ἔργον. item *Argus*, nom. propr.

Ἀργυραμοιβὸς, ῦ, ὁ, *argentarius, trapezita*: ab ἄργυρος et ἀμείβω.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρεῦος, εία, εῖον, et Ἀργύρεος, ἔη, εον, et contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν, *argenteus*: ἀργυρέῃς, dat. pl. Ion. pro ἀργυρέαις ab eod. th.

Ἀργυρικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀργύριον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei*: ab eod. th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, *argentea phiala*.

Ἀργυροδίνης, ὁ ϰ ἡ, *argenteos habens vortices*: ab ἄργυρος (indè omnia quæ nitent ab Homero dicuntur ἀργύρεα) et δίνη, *vortex*.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum, pecuniola*: dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρόηλος, ὁ ϰ ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος et ἧλος.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ϰ ἡ, *argentarius, argenti signator*: ex ἄργυρος et κόπος.

Ἀργυραμοιβὸς, ῦ, ὁ, *argentarius, trapezita*. παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, et -ος, ου, ὁ ϰ ἡ, *argenteos pedes habens*, id est, argentei coloris, *candidos*: ab ἄργυρος et πέζα, ἡ, Dor. pro ... *malleolus pedis*: vel à πέζα, *fimbria*.

Ἀργυρόριζος, η, ον, *argenteas radices*, vel *origines, habens*: ab ἄργυρος et ῥίζα.

ἈΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*: sic dicitur à candore, ab ἀργὸς, *albus*. Hinc

Ἀργυρότοξ, pro ἀργυρότοξε, vocat. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ϰ ἡ, *argenteum arcum deferens*: ab ἄργυρος et τόξον.

Ἀργυροῦν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

Ἀργυροχόος, όυ, ὁ, *argentarius, argenti fusor*.

Ἀργυρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *argento duco, pecuniâ emo*.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργύρεος.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, ...

argentea, ornatus vel supellex argentea. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ϰ ἡ, *argento emptus*: ab ἄργυρος et ὠνέομαι, *emo*.

Ἀργύφεος, et Ἄργυφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *albâ texturâ constans*; item *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, et ὕφος, *textura*, quod ab ὑφάω

Ἀργ..., idem.

Ἀργ..., ἡ, *Argo, navis Jasonis*, sic dicta quod in Argo fabricata: item *sydus*

Ἀργῶς, adv. *otiosè, segniter*: item *temerè, frustrà*: qu. ab ἀεργῶς

Ἄρδα, ... *inquinamentum*: quia solet ἄρδεσθαι.

Ἄρδα..., ου, ὁ ϰ ἡ, *immundus*: ab α ...

Ἀρδ..., fut. ώσω, *inquino*: à pr...

Ἀρ..., Att. et Dor. pro ἄρδειν, ... præs. infin. act. verbi ἄρδω.

Ἀρδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, Ion. et Poët. idem quod ἄρδω, *irrigo*.

Ἀρδηθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀρδμὸς, q. v.

Ἄρδην, adv. *funditùs, planè, omnino*: adv. ab αἴρω

Ἀρδησκὸς, ῦ, ὁ, nomen fluvii.

ἈΡΔΙΣ, ιος, ἡ, ... qu. ab ... vel ab ἄρω

Ἀρδμὸς, ῦ, ὁ, ... *potus* Th. ἄρδω

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant*: 3. pl. verbi ...

ἈΡΔΩ, fut. σω, ... *rigo, potum præbeo*. ἄρδομαι, *irrigor*: f. σομαι part. pass. ...μενος, *madens*.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, *fons Siciliæ*, ... de quo Ovid. ... l. 5. ...

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ..., *imprecatio*, quia ... denuntiatio

Ἀραιὰς πόρος, ... Vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, ου, et Ἀρειμανὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *bellicosus, Marte furens*: ab Ἄρης et μαίνομαι.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρειοπαγίτης, ... *Areopagitæ*: qui de rebus capitalibus judicabant. Ab

Ἀρειόπαγος seu Ἀρεόπαγος, *curia Atheniensis* ... *vicum Martis* ...

Ἄρειος et Ἄρ..., ου, *Martius*: ab Ἄρης.

Ἀρειότερος, ... comp. pro ἀρείων.

Ἀρεῦται, 3. sing. f. 2. m. ab ἀρεῦμαι, verbi αἴρω.

Ἀρείων, ὁ κ ἡ, et in neut. gen. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis: *melior*: ab Ἄρης, *Mars*.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω.

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἀρέσκω.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, *placitum*. Item *facetiæ, lepos in sermone*: ab ἄρεσκος.

Ἀρεσκόντως, adv. *gratè*: ab ἀρέσκω.

Ἄρεσκος, η, ον, *blandus, placendi studiosus*: quod ab

ἈΡΕ'ΣΚΩ, *placeo, placo*, imperf. ἤρεσκον. præs. imperat. ἄρεσκε, έτω. fut. ἀρέσω. perf. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα. a. 1. inf. ἀρέσαι. a. 1. particip. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in mediâ formâ cum dativo, *acquiesco*. a. 1. m. ἠρεσάμην, et Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο. præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι.

Ἀρέσομαι, fut. 1. med. ab ἀρέσκω.

Ἀρεσσάμενος, *placans*, aor. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος, ab ἀρέσκω.

Ἀρεστὰ, ῶν, τὰ, *placita*: undè *Curia placita*. Angl. ARRESTS. ab

Ἀρεστὸς, ἡ, ὸν, *gratus, a, um*.

Ἀρεστόν ἐστιν, *æquum est*. à 3. perf. ἤρεσται, ab ἀρέσκω.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè*: ab ἀρεστός.

Ἄρετ' pro ἄρετο, *ceperat*, imperf. Ion. vel, ut alii, aor. 2. m. pro ἤρετο, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄρεται, 3. sing. ab ἄρομαι, *aptor*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετή.

Ἀρέτας, α, ὁ, *Aretas*, æ, nomen viri.

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus*: qu. ab ἀρέσκω, quia per virtutem placemus.

Ἀρετίζω, f. ίσω, *placo*, qu. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς, Dor. pro Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl. Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, diræ*.

Ἄρη, pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, *Mars*.

Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται. ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀρήγειν. imperf. Ion. ἀρήγεν, pro ἤρηγεν. ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. f. g. ab ἀρήγω.

Ἀρηγόνες, οἱ, *auxiliatores*, pl. num. ab ἀρηγὼν, όνος, ab

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, *auxilior, opem fero*, propriè in bello: nam ab Ἄρης deducitur.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ κ ἡ, *defensor, tutor* et *tutrix*: part. præc. Th.

Ἀρήϊα, pl. *Mavortia*. Ab

Ἀρήϊος, seu Ἄρειος, ου, ὁ κ ἡ, *Martius*. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ κ ἡ, *bellicosus*: ab Ἄρης, *Mars*, et θοὸς, *velox*. Est et Ἀρηΐθοος, nom. propr.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρείφατος, ἐν τῷ ἄρει φαόμενος, *in prælio occisus*: ab Ἄρης et φάω, *occido*.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ κ ἡ, *Marti carus*, aut *cui Mars carus, bellator*: ab Ἄρης et φίλος.

Ἀρημένος, *læsus, damnum passus, detentus*: ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἄρην, pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, ηος.

Ἀρὴν, ὁ κ ἡ, *agnus*, gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρς.

Ἄρην pro ἀρὰν, acc. Ion. ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἀρῆξαι, a. 1. inf. ἀρήξειν, f. 1. inf. verbi ἀρήγω, *auxilior*.

Ἄρηρα, Atticâ reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui*, perf. med. verbi ἄρω, *apto*. Vel ἀρῆρα, perf. med. ab αἴρω significante *sustuli*: ubi discriminis causâ ι subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegeram*: plus. perf. med. ἀρηρὼς, perf. m. part. Vide ἄρηρα.

Ἀρηρότως, adv. *compactè, aptè*: ab ἀρηρὼς, perf. part. verbi ἄρω.

Ἄρης, εος vel -ευς, εως, ηος, ητος, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, vulnus, ferrum*: et dicitur Ἄρης, ευ, Ion. εω, et propriè est *ferrum*.

Ἀρῆς, gen. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ*.

Ἀρησόμεθα, *supplicemus*, Ion. pro ἀρασόμεθα, f. 1. m. ab ἀράομαι, fut. άσομαι vel ab ἀρέσκω, *placo*, f. έσω.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, *sacerdos*: ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos*, in acc. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, *funestus, perniciosus*, παρὰ την ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis*: ab α et ῥέω, *dico*.

Ἀρηφαίνων, præs. part. *Martem præ se ferens*: ex Ἄρης, *Mars*, et φαίνω, *appareo*.

Ἀρθεὶς, *sublatus, elevatus, evectus*: a. 1. part. pass. ab αἴρω, *tollo*: a. 1. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἄρθησαν, 3. pl. Ion. a. 1. pass. ab ἤρθην· verbi ἄρω, *aptè compono*.

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην· hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo*.

Ἄρθητι, aor. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, aor. 1. inf. ἀρθήσεται, *tolletur*, f. 1. pass. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*.

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *umo, concordiæ vinculo jungor*: ab ἀρθμός.

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia*: ab eod.

Ἄρθμιος, ου, ὁ, *amicus*: ab eod.

Ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, *amicitia, concordia*: ab ἄρω, *apto*, et θυμὸς, *animus*.

Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, *articularis, articulari morbo laborans, podagricus*.

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor*.

ἌΡΘΡΟΝ, ου, τὸ, *artus, articulus*: item vox *grammaticorum* q. ab ἄρω, *apto*.

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ωκα *articulo, fingo, formo*: ut ἀρθρῶν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere*.

Ἀρθρώσαι, 3. sing. aor. 1. op act. præc. verbi.

ἈΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλο &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne*, M noïs filia.

Ἀριγνὼς, ῶτος, *clarissimus, va dè notus*: v. Ἀρίγνωτος.

Ἀριγνώτως, *manifestis*: ab

Ἀρίγνωτος, ου, ὁ κ ἡ, *claris mus, valdè notus*; ἀρίγνωτ οι, Poët. pro ἀρίγνωτοι, *val noti*: ex ἄρι, *valdè*, et γινώσκω *cognosco*.

Ἀριδάκρυος, υ, et

Ἀριδάκρυς, υος, ὁ κ ἡ, *mult lacrymans, ad lacrymas pr*

[illegible]: ab ἄρι et δάκρυ, lacrymæ.

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετι, vocat ab

Ἀριδείκετος, ε, ὁ ϗ ἡ, præclarus, insignis: ex ἄρι et δεικτὸς, pro δεικτὸς, ex δείκνυμι, ostendo.

Ἀρίδηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, clarus, præclarus: ex ἄρι et δῆλος, manifestus.

Ἀρίζηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, multum æmulandus: ex ἄρι et ζῆλος, æmulatio. Sunt qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ.

Ἀριζήλως, adv. clarè, manifestè, insignitè, magnâ cum æmulatione: à præc.

Ἀριζήλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, valdè æmulandus: à præc.

Ἄριζος, ε, ὁ ϗ ἡ, radice carens: id. ἄῤῥιζος. Ex α et ῥίζα.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. pass. et ἀριθμεῦντι pro ἀριθμοῦσι, 3. plur. act. verbi

Ἀριθμέω, -ῶ, numero: fut. ήσω. perf. ἠρίθμηκα. a. 1. ἠρίθμησα. inf. ἀριθμῆσαι perf. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, et in 3. plur. ἠρίθμηνται. part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um. ἀριθμήσομαι. f. 1. Th. ἀριθμός.

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, quod numeratur, numeratum: à perf. pass. verbi ἀριθμέω.

Ἀρίθμησις, ιος, ἡ, numeratio: ab eod.

Ἀριθμητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, numerandi ars, arithmetica: ab eod.

Ἀριθμητικὸς, κὴ, κὸν, ad numeros seu artem numerandi pertinens; numerandi peritus: ab eod.

Ἀριθμητὸς, ὴ, ὸν, numerabilis: ab eod.

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, numerus.

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. leo mortuus.

Ἀριμασποὶ, Arimaspi, homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.

Ἀρίμοισι. dat pl. Ion. ab Ἄριμα, nomen loci.

ἈΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ε, ὁ, nom. emplastri, ab Ariobarzane.

Ἀριπρεπέες, decori, nom. pl. ab Ἀριπρεπὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, valdè decorus: ex ἄρι, valdè, et πρέπω, decorus sum.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, eximium decus, decor: à præc.

Ἀριπρεπέως, et ἀριπρεπῶς, adverbium decentèr: ab eod.

Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ινος, ὁ ϗ ἡ, naso vel naribus carens, non sagax: ab α et ῥὶς, vel ῥὶν, nasus.

ἈΡΙ'Σ, ἴδος, ἡ, fabrile instrumentum, scobina.

Ἄρις, Hesych. herba, quæ et ἀρίσαρον.

Ἀρισᾶμος, Dor. pro ἀρίσημος, ε, ὁ ϗ ἡ, bello clarus: ex ἄρι, valdè, et σῆμα, signum.

Ἀρισθάρμᾰτος, ε, qui præstantissimum currum habet, quod ab ἄρισος et ἅρμα, currus.

Ἄρισα, optima, pl. nom n. g. ab ἄρισος, η, ον, superl. ἀρείων, comp. interdum adv. præstantissimè. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀρισαγόρης, ε, ὁ, Aristagoras, nom. viri.

Ἀρισαῖος, ε, ὁ, Aristæus, nomen viri.

Ἀρισαρχέω, f. ήσω, optimè impero, seu magistratum gero: ab ἄρισος et ἀρχὴ, principatus.

Ἀρίσαρχος, ε, ὁ, Aristarchus, nom. viri. Gr. optimus princeps.

Ἀρισάω, ῶ, prandeo: f. ήσω. perf. ἠρίσηκα. a. 1. ἠρίσησα. a. 1. imperat. ἀρίσησον, άτω. Th. ἄρισον, prandium.

Ἀρισεία, ας, ἡ, fortitudo, strenuitas. Th. Ἄρης.

Ἀρισείδης, ε, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀρισεῖον, ε, τὸ, præmium, propriè fortitudinis ergò. Th. Ἄρης.

Ἀρισερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, sinistra manus: et

Ἀρισερεύω, f. εύσω, sinistrâ utor: ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, sinister, infaustus, qu. ab ἄρισος, per euphemismum.

Ἀρισεύεσκε, excellebat, imperf. Ion. (nam Ion. in imperf. et a. 1. et 2. formant 3 pers. singularem à secundâ, remoto augmento, additâ syllabâ κε) verbi ἀρισεύω. Th. Ἄρης

Ἀρισεύοισα, Dor. pro ἀρισεύουσα, præs. part f. g. verbi ἀρισεύω, fortitèr me gero.

Ἀρισεὺς, ιος, ὁ, princeps, omnium fortissimus: ab ἄρισος, optimus. Th. Ἄρης.

Ἀρισεύσασα, antecellens: a 1. part. act f. g. ab

Ἀρισεύω, f. εύσω, perf. ἠρίσευκα, excello, fortissimè me gero, principatum teneo. Th. Ἄρης.

Ἀρισῆες, ήων, fortissimi: item optimates, seu proceres: ἀρισήεσσιν, dat. pl Ion. pro ἀρισεῦσιν. ab ἀρισεὺς, ιος

Ἀρισίζω, f. ίσω, perf. ικα, prandium præbeo, prandio excipio aliquem. Th. ἄρισον, prandium.

Ἀρισίνδην, adv. optimos quosque deligendo.

Ἀρισόβελος, ε, ὁ, nom. viri. Gr. optimus consiliarius.

Ἀρισογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀρισογόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, parens optimæ prolis: ab ἄρισος et γόνος, soboles. Th γίνομαι.

Ἀρισόδημος, ε, ὁ, quasi populi princeps: ex ἄρισος et δῆμος.

Ἄρισοι, ων, οἱ, optimates, primores, proceres: ab ἄρισος.

Ἀρισοκρατία, ας, ἡ, status reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur: ab ἄρισοι et κρατέω, guberno.

Ἀρισοκρατέω, f. ήσω, optimè impero. Ἀρισοκρατῦμαι, sub optimatum regimine vivo. ex iisd.

Ἀρισοκράτης, εος, -ες, ὁ, Aristocrates, nom. propr.

Ἀρισοκράτεια, ας, ἡ, idem quod ἀρισοκρατία.

Ἀρισοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad aristocratiam pertinens: item aristocratiæ studiosus: ab ἀρισοκρατία.

Ἀρισοκρατικῶς, adv. pro statu optimatum.

Ἀρισόμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄρισος, in præliis præstantissimus.

ἌΡΙΣΤΟΝ, ε, τὸ, prandium. Volunt dici, qu. ἀόρισον, quod tempus ei non esset definitum. Alii ab ἦρι, manè. Ἄρισον δειλινὸν, merenda

Ἀρισόνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, benevolus, optimâ mente præditus: ex ἄρισος et νόος.

Ἀρισοπόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, optimè laborans: ab ἄρισος et πόνος, quod à perf. med. πέπονα, verbi πένομαι, laboro.

Ἄρισος, η, ον, optimus, superl. ἀρείων, comp. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀρισοτέλης, εος, -ες, ὁ. Aristoteles, princeps philosophorum

Ἀρισοτόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui optimos liberos parit; ἀρισότοκος, ε, optimo partu editus, præstantissimus: et ἀρισοτοκεία, quæ, &c. ab ἄρισος et τίκτω, pario.

Ἀρισοφάνευς, gen. Æol. et Dor. pro Ἀρισοφάνους, ab

Ἀρισοφάνης, Aristophanes, Poëta comicus.

Ἀρισόχειρ, ειρος, ὁ ϗ ἡ, manibus strenuus, fortissimus. Ab ἄρισος et χεὶρ.

'Αριϛωτὸς, ῦ, ὁ, *tempus prandii.* ἀρίϛυ ὥρα. Hesych.

'Αρισφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè intricus, fallax.* 'Αρισφαλεῖς, οἱ, *dubii.* Et 'Αρισφαλεῖς, οἱ, *facilè decepti.* ab ἄρι et σφαλὴς, quod à σφάλλω.

'Αριφραδέως, adv. *valdè manifestè.*

'Αριφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus, insignis:* ab ἄρι, *valdè,* et φραδὴς, *prudens.* Th. φράζω.

"Αριχος, ὁ, idem quod ἄῤῥιχος.

'Αρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

'Αρκαδίη, ἡ, *Arcadia,* nomen regionis.

'Αρκάδιος, υ, ὁ, *Arcas,* homo ex Arcadia.

'Αρκεῖ, 3. pers. sing. præs. ind. act. contr. *sufficit,* impersonal. ab ἀρκέω.

'Αρκεῖσθαι, *contentus esto,* præs. inf. pass. pro imperat. ab ἀρκέω.

'Αρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, *sufficienter.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*

'Αρκέσει, *arcebit,* 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso.*

'Αρκεσθησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέσμαι. vide ἀρκέω.

'Αρκεσίλας, α, ὁ, Dor. pro

'Αρκεσίλαος, υ, ὁ, *Arcesilaus,* nom. propr.

"Αρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium.* Et

'Αρκετὸς, ἡ, ὸν, *sufficiens.* Et ἀρκετὸν, *sufficit,* pro ἀρκετόν ἐϛι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio.* Hinc

'Αρκετῶς, adv. *sufficienter:* ἀρκῶς, idem.

'Αρκεύθινος, η, ον, *juniperinus:* ab

"ΑΡΚΕΥΘΟΣ, υ, ἡ, *juniperus:* παρὰ τὸ τὴν ἀρὰν κεύθειν, id est, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia sc. reptilia aversantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν εὐθύ.

'ΑΡΚΕ'Ω, *sufficio, arceo, propulso, opitulor:* f. έσω. perf. ἤρκεκα. a. 1. ἤρκεσα, et Ion. ἄρκεσα. præs. pass. ἀρκέομαι. perf. pass. ἤρκεσμαι a. 1. pass. ἠρκέσθην. f. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι cum dat.

"Αρκιος, ὁ ϗ ἡ, et ἄρκιον. Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens, satis dignus.*

'Αρκτεῖος, εία, εῖον, *ursinus:* ab ἄρκτος.

'Αρκτέον, *incipiendum,* verbale, ab ἄρχω, *ordior.*

'Αρκτικὸς, ἡ, ὸν, *septentrionalis* Th. ἄρκτος.

'Αρκτομῦς, υος, ὁ, *mus ursinus:* sic dictus quòd incedit bipes, et prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica. Ex ἄρκτος et μῦς.

"ΑΡΚΤΟΣ, υ, ὁ ϗ ἡ, *ursus, ursa:* item *signum cœleste.* Angl. THE SEVEN STARS.

'Αρκτῦρος, *Arcturus:* Stella post ἄρκτου ὀυρὰν, nam ὀυρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

'Αρκτῷος, ῴα, ῷον, *septentrionalis.*

"ΑΡΚΥΣ, υος, ἡ, *rete, reticulum, vitta.*

'Αρκῶς, adv. *sufficienter.*

"ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus, vehiculum:* à perf. pass. verbi ἄρω, *apto,* mutato spiritu.

'Αρμαγέδδων, τὸ, ἄκλιτον, Heb. q. d. *exercitus maledictus.*

'Αρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus, demensum.* Th. ἄρω, *adapto:* παρὰ τὸ ἁρμόζειν ϗ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη. Hesych.

'Αρμαλιὴν, acc. sing. Ion. à præc.

'Αρμάμαξα, ης, ἡ, *currus, rheda.* Th. ἄρμα.

'Αρμάτειος, εία, ειον, et ἁρμάτιος, ια, ιον, *ad currum pertinens, curulis:* ab eod.

'Αρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs:* et

'Αρματηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

'Αρματηλάτης, υ, ὁ, *currûs agitator:* ex ἄρμα, *currus,* et ἐλαύνω, *agito.*

'Αρματονίκη, et Dor. -α, ἡ, *victoria curulis:* Ex ἄρμα et νίκη.

'Αρμάτιον, υ, τὸ, *curriculum.* Th. ἄρμα.

'Αρμάτιος, ία, ιον, id. q. ἁρμάτειος.

'Αρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen:* ab ἄρμα et δρόμος, *cursus,* quod à τρέχω.

'Αρματοπηγὸς, ῦ, ὁ, *qui currum fabricatur:* ab ἄρμα, *currus,* et πήγνυμι, *fabricor.*

'Αρμενα, *apta, congrua,* per Sync. pro ἀρόμενα, pl. ab ἀρόμενος, q. v.

'Αρμένιος, υ, ὁ, *Armenius.*

'Αρμενον, υ, τὸ, *instrumentum:* ut congruum et necessarium opifici: ab ἄρω, *apto.*

"Αρμενος, pro ἀρόμενος, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto.* Sic ἵκμενος pro ἰκόμενος, ubi est Syncope et spiritûs mutatio Æolica.

'Αρμόδιος, ία, ιον, *congruus, fu*[illegible]. Th. ἄρω, *apto.* Est et

'Αρμόδιος, υ, ὁ, nom. propr.

'Αρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, *conveniens,* præs. part. f. g. ab

'Αρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio,* et pro *ordino:* f. όσω. perf. ἥρμοκα. a. 1. m. ἡρμοσάμην. ab ἄρω, *apto.*

'Αρμοῖ, *modò, nuper,* adv. sed ἄρμοι, *congruenter:* ab ἁρμὸς.

'Αρμονία, ας, ἡ, *compages;* apud Musicos, *concentus:* ab eod.

'Αρμονίζω, gen. Æol. pro υ, ab 'Αρμονίδης, υ, ὁ, nom. propr. viri.

'Αρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro 'Αρμονία.

'Αρμονικὸς, ἡ, ὸν, *ad harmoniam pertinens, harmoniam habens:* item *musicus.* Th. ἄρω.

'Αρμόνιον, υ, τὸ, *quod aptè cohæret.*

'Αρμὸς, ῦ, ὁ, *commissura, articulus, compages;* à perf. pass. ἄρω, mutato spiritu.

"Αρμοσται, *adaptatus est:* Ion. pro ἥρμοσται, ab ἥρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, *apto.*

'Αρμοσὸς, ἡ, ὸν, *conveniens:* ἁρμοσὴ, *sponsa:* ab ἁρμόζω.

'Αρμόττοιεν, 3. pl. præs. opt. ab

'Αρμόττω, idem quod ἁρμόζω, in f. όσω. præs. part. ἁρμόττων, οντος: et in f. g. ἁρμόττυσα.

'Αρναῖος, υ, ὁ, *Arnæus,* nom. propr.

'Αρνακὶς, ίδος, ἡ, *pellis agni, pellis ovina:* q. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

"Αρνας, acc. pl. ἄρνασι, dat. pl. et ἄρνες, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

'Αρνεῖον, υ, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum:* ab

'Αρνειὸς, ῦ, ὁ, *agnus adultus.* At

'Αρνειος, εία, ειον, *agninus.* Th. ἄρς.

'Αρνεῖσθαι, *negare,* præs. inf: ab

'ΑΡΝΕ'ΟΜΑΙ, *recuso, nego, abnego:* imperf. ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam.* f. ήσομαι. perf. ἤρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit:* et in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμενος, η, ον.

'Αρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator:* παρὰ τὺς ἄρνας, *agnos:* qui solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

"Αρνη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ, nutricis Neptuni.

'Αρνήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀρνέομαι.

'Αρνησις, εως, ἡ, *recusatio, negatio:* ab ἀρνέομαι.

Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

Ἀρνητικὸς, ἡ, ὸν, *negativus*: à perf. pass. τῦ ἀρνέομαι.

Ἀρνίον, ου, τὸ, *agnus*, *agnellus*: dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus*.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρς. Sunt qui legunt ἄρνος, ου, ὁ, idem.

'ΑΡΝΥΜΑΙ, *capio*, *capto*, *consequor*, *commuto*, *comparo*: ἀρνυμένω, nom dual. ab ἀρνύμενος, præs. part. pass.

Ἀρνῶν, gen. pl. ab ἄρς, ἀρνός.

Ἀρξάμενος, a. 1. part. ἄρξασθαι, a. 1. inf. m. ab ἄρχω, *incipio*.

Ἀρξεῦμαι, Dor. et Æol. pro ἀρξοῦμαι, et Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, *incipio*.

Ἄρξομαι, ῃ, εται, f. 1. med. ab eod. ἄρχομαι.

Ἀρῇς, οῖς. 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω. *aro*.

Ἀροίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem*. *proferrem*: a. 2. opt. m. verbi αἴρω, *tollo*: a. 2. m. ἠρόμην.

Ἀροίμεθα, *tolleremus*, 1. plur. a. 2. opt. m. et

Ἄροιο, ἄροιτο, *tolleris*, *-it*: a. 2. opt. ejusd.

Ἀρόμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. ab ἀρόω, *aro*.

'ΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est et

Ἆρον, a. 1. imperat. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἄροντο, pro ἤροντο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἀρόσῃς, a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *arabilis*; item *cultus*: et

Ἄροσις, vel **Ἀρόωσις**, et **Ἀροτρίασις**, ιως, ἡ, *aratio*, *agricultura*: interdum *ager frumentarius*. ab ἀρόω, *aro*.

Ἀρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR*: Epithet. *bovis*: vox Poëtica, ab ἀρόω.

Ἀρότης, ου, ὁ, idem: et ab eod.

Ἀρόταο, gen. Poët. pro ἀρότου, ab

Ἄροτος, ου, ὁ, *aratio*; sed ἀροτὸς, ῦ, ὁ, *tempus arandi*; et ἀροτὸς, τὴ, τὸν, *arabilis*. Th. ἀρόω, *aro*.

Ἄροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, *aratrum*: ab eod.

Ἀροτρεὺς, έως, ὁ, Poët. pro quo et ἀρότης, ου, ὁ, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator*, *agricola*.

Ἀροτρίασις, ιως, ἡ, *aratio*: ab

Ἀροτριάω, -ῶ, et **Ἀροτριάζω**, *aro*: f. άσω. perf. ἠροτρίακα. ejusd. th.

Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, *aratio*: à præc.

Ἀροτροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *aratri formam referens*.

Ἄροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM*. Th. ἀρόω.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, *vomer*: ab ἄροτρον et πῦς.

Ἀρῶν, necnon ἀρόσσειν, præs. int pro ἀρόειν, ab ἀρόω, *aro*.

Ἄρουρα, ας, et Ion. ἀρούρης, ἡ, *arvum*, *terra culta*, et *terra*: in nom. pl. ἄρουραι ab ἀρόω.

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, *agrestis*, *arvalis*, *campestris*.

Ἀρούριον, ου, τὸ, *agellus*: ab ἄρουρα.

'ΑΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*: fut. ἀρόσω. a. 1. ἤροσα perf ἤροκα. perf. pass. ἤρομαι, σαι, ται

Ἀρόωσις, εως, ἡ, *aratio*: ab ἀρόω.

Ἁρπάγδην, adv. *raptim*. ab ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina*, *raptus*, et ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, idem, ab ἁρπάζω, *rapio*. Undè et

Ἁρπάγη, ης, ἡ, *harpago*; instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

Ἅρπαγμα, et ἅρπασμα, ατος τὸ, *præda rapta*, *rapina*, à perf pass. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπάζοντε, *rapientes*, præs. part. dual. ab

'ΑΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*: fut. σω, et Dor. ἁρπάξω. perf. ἥρπακα. perf. pass ἥρπασμαι. aor. 1. pass. ἡρπάσθην a. 2. pass ἡρπάγην. perf. m. ἥρπαγα.

Ἁρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. et **Ἁρπακτὴς**, ῦ, ὁ, *raptor*: item

Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὸν, *rapiendi peritus*. *rapax*: unde

Ἁρπακτικῶς, adv. *rapaciter*; item *raptim*: et

Ἁρπακτὸς, ἡ, ὸν, *ereptus*: omnia à perf. pass. verbi ἁρπάζω.

Ἁρπαλέος, α, ον, *rapidus*, *a*, *um*, *celer*: ab ἁρπάζω.

Ἁρπαλέως, adv. *cupidè*, *raptim*: ab eod.

Ἅρπαξ, αγος, ὁ, *RAPAX*, *raptor*: in pl ἅρπαγες· ab eod.

Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a 1. part. m. g. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάξασα, a. 1. part. f g. ab eod.

Ἁρπαξῶ, *rapiam*, Dor pro ἁρπάξω, f. 1. act. ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx*.

Ἁρπάσας, άσασα, aor. 1. part. ab ἁρπάζω.

Ἁρπάω, fut. άσω, *rapio*, *furor*. Steph. refert ad ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere*.

Ἁρπεδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *solo æqualis*: quia ἄρει πέδῳ, *solo congruit*.

Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus*, *funis*: et

Ἁρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus*: ab ἁρπάζω.

Ἅρπιζα, quasi ὀρόπιζα, ης, ἡ, *pes vel imum montis*: tanquam ὄρους πίζα.

Ἅρπη, ης, ἡ, *falx*, item *ensis falcatus*: et *harpa* avis: ab ἁρπάζω, *rapio*.

Ἅρπυια, ας, ἡ, *Harpyia*: ab eod. undè

Ἅρπυιαι, *rapaces quædam Deæ*, *Harpyiæ*; gen. pl. ἁρπυιῶν.

Ἅρπυς, ὁ, *amor*: quia facultas ad resecanda impedimenta, aut quia animos ἁρπᾷ, *rapit*.

'ΑΡ'ΡΑΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ARRHABO*: pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ: item *pignus*. Hebr. vox.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *infractus*, *infragilis*, *firmus*: ab ἀ et ῥήσσω, *frango*.

Ἄῤῥαξεν, Ion et Poët. pro ἤῤῥαξεν, et hoc pro ἤραξεν, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, *amputo*.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *insutilis*: ex α priv. et ῥαφὴ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *consuo*.

Ἄῤῥενα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥένων, gen. sing. et pl. ab ἄῤῥην, *mas*, *strenuus*.

Ἀῤῥενικὸς, vel **Ἀρσενικὸς**, ἡ, ὸν, *masculinus*: ab ἄῤῥην vel ἄρσην, *mas*.

Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *masculos procreans*: ab ἄῤῥην et γίνομαι.

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *masculè*, *fortiter*.

Ἀῤῥενωπὸς, et ἀῤῥηνωπὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *aspectu masculus*, *virilis*: ex ἄῤῥην et ὤψ.

Ἀῤῥεπὴς, έος, et **Ἄῤῥεπος**, ου, ὁ ἡ ἡ, *non vergens quoquam*, *non declinans*. Et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensiùs inclinans*: ab α et ῥέπω, *vergo*.

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis*: dat pl. Ion ab

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *infractus* ex α priv. et ῥήσσω.

'ΑΡ'ΡΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas*, item adj. ὁ ἡ ἡ, *masculus*. Metaph. *fortis*, *strenuus*; et in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas*.

"Αῤῥην, vero, sive ἄρσην, ab ἄρδω, *irrigo*.

'Αῤῥηνής, ἐος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ἀγριος, δυσχερής, *molestus, difficilis*. Deductum videtur ab ἀῤῥήνειν, pro λοιδορεῖν, *conviciari*: ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄρρενα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *adversus maritum contendere*.

'Αῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum facinus, obscœnè perpetratum*. Et

'Αῤῥητοποιός, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *nefanda perpetrans, obscœnus*: ab ἄρρητος et ποιέω.

"Αῤῥητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis, obscurus*; item *nefandus*: ex α et ῥητός. Th. ῥέω, *dico*.

'Αῤῥήτως, adv. *arcanè*: ab eod.

"Αῤῥιζος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *radicibus carens, radices nullas habens*: ex α et ῥίζα, *radix*.

'Α'ΡΡΙΧΑ'ΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursum tendere*.

"Α'Ρ'ΡΙΧΟΣ, ἄριχος, vel ἄρσιχος, ὁ, et ἀῤῥιχη, ἡ, *cophinus, vas vimineum*.

"Αῤῥυθμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *rhythmo carens, inconcinnus*: ex α priv. et ῥυθμός.

'Αῤῥύθμως, adv. *innumeratè*.

'Αῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind. med. pro ἀναῤῥύσονται, et hoc per enal. pro ἀναῤῥύονται, *haurient*. Th. ἀρύω, *haurio*.

'Αῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo*: hinc

'Αῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus*. Th. ὀῤῥός, ῦ, ὁ, *serum lactis*.

'Αῤῥωστέω, f. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro*; de καχέκταις dicitur neut. absolut. ab α et ῥώννυμι.

'Αῤῥώστημα, *languor, ægritudo*: est νόσημα μετὰ ἀσθενείας. Et

'Αῤῥωστία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus*. Ab

"Αῤῥωστος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, ægrotus*: ex α et ῥώννυμι.

"ΑΡΣ, ἀρνός, ὁ, ἡ, *agnus, a*: dat. pl. ἀρνάσι.

'Αρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. m. ab ἄρω, *apto*, f. ρῶ. et Æol. ἄρσω. Hinc

"Αρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, aor. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

"Αρσενα, acc. sing. in dual. ἄρσενε, *masculos*: ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas*. Et

'Αρσενικός, ἡ, όν, *masculinus*: ab eod.

'Αρσενοκοίτης, ῦ, ὁ, *cinædus*: ex ἄρσην et κοίτη, *cubile*.

"Αρσην, ενος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἄρσεν, *mas, masculus*. Vide "Αῤῥην.

"Αρσις, εως, ἡ, *elevatio*; item *ablatio*, et apud LXXII. *onus*. Th. αἴρω.

'Αρσιχος, ῦ, ὁ, *cophinus, vas vimineum* id. quod ἄῤῥιχος.

"Αρσον, *adapta*: a. 1. imperat. à f. Æolico verbi ἄρω, *apto*. Vide ἀρσάμενος.

"Αρσω, *coaptabo*: f. 1. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, et Æol. σω. a. 1. ἦρα, et Æol. ἦρσα.

'Αρτάβαζος, ῦ, ὁ, *Artabazus*, nom. propr.

'ΑΡΤΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica*.

"Αρταμις, ιδος, ἡ, Dor. pro "Αρτεμις, *Diana*.

"ΑΡΤΑΜΟΣ, ῦ, ὁ, *lanius, coquus*: παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

'Αρτάνη, ης, ἡ, *laqueus*; item *suspendium*: ab ἀρτάω.

'Αρταξέρξης, ῦ, ὁ, nomen propr. regis Persarum: *magnus bellator*.

'ΑΡΤΑ'Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, perf. ηκα, *suspendo, appendo*: et ἀρτάομαι, ῶμαι, *pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo*: qu. ab αἴρω, *attollo*.

'Αρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas*, nom. propr. viri. Gr. *incolumis*.

'Αρτεμέα, acc. sing. ab

'ΑΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *integer, incolumis*: qu. ab ἄρτιος, *integer*. Vel Pleonasmo τῦ ρ, quasi ἀτεμής, à τέμνω.

"Αρτεμις, ιος, et ιδος, ἡ, *Diana*: acc. -ιν et -ιδα. voc. ὦ "Αρτεμι. qu. ab ἀρτεμής, *perfectus*. Vel παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν· nam venationi præest, undè venatrix dicitur.

'Αρτεμισία, ας, ἡ, *Artemisia*, herba.

'Αρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum*, aut *statua*: ab "Αρτεμις.

'ΑΡΤΕΜΩ'Ν, όνος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna*: qu ab ἀρτάω, *suspendo*.

'Αρτέμων, ωνος, nom. propr. viri: qui περιφόρητος cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

'ΑΡΤΕ'ΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, f. ήσομαι, *paro, apparo*: qu. ab ἄρω.

'Αρτεπίβυλος, ῦ, nomen muris, ab ἄρτος, *panis*, et ἐπίβυλος, *insidiator*: ex ἐπὶ et βυλή.

'Αρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo*.

"Αρτημα, ατος, τὸ, *suspensum, appensum*: ἀρτήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à perf. pass. verbi ἀρτάω.

'Αρτήρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator*, quasi ab αἴρω, *tollo*. Vel *humerus*, quo onus sublatum fertur: item *genus calceamenti*. Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento νωτοφόρων, id est, bajulatorum. Ex ἀρτήρ, Pleonasmo τῦ ο, fit ἀορτήρ, ῆρος, ὁ, *lorum* seu *funis quo ensis appenditur*, seu *theca in quâ reconditur*, quasi ἄορα τηρῶν. ab ἄορ, *ensis*, et τηρέω, *servo*.

'ΑΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, spiritûs receptaculum*: παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

'Αρτηριακός, ἡ, όν, *ad arteriam pertinens*: à præc.

'Αρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio*: ex ἀρτηρία et τέμνω, *seco*.

'Αρτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arteriosus, arteriæ similis*: ab ἀρτηρία.

"ΑΡΤΙ, *modò, nuper, nunc*: ἕως ἄρτι, *huc usque*: ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore*: et ἀρτι, *jam, nunc*. In compositione interdum significat *integritatem*, seu *perfectionem*, ex ἄρτιος, *perfectus*: interdum *novitatem*.

'Αρτιάκις, adv. *paritèr*, i. e. pari numero: et

'Αρτιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *ludo par impar*, interdum *præparo*: et

'Αρτιασμός, ῦ, ὁ, *lusus eorum qui ludunt par impar*: ab ἄρτιος, *par*.

'Αρτιβλαστής, έος, ὁ ϗ ἡ, item ἀρτίβλαστος, η, ον, *recens germinans*. Th. βλαστάνω.

'Αρτίγαμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, nuper nupta*: ab ἄρτι et γάμος, q. à γαμέω.

'Αρτιγένεθλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

'Αρτιγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro quo

'Αρτιγέννητος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *recens genitus, modò natus*: ex ἄρτι et γεννητός, q. à γίνομαι, *nascor*.

'Αρτίδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *qui modò lachrymas fudit*: ex ἄρτι et δάκρυ.

'Αρτιέπειαι, *veridicæ*, nom. pl. ab ἀρτιέπεια, f. g. pro ἀρτιεπής.

'Αρτιεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, *loquens non mutilans verba, verborum concinnator*: item *veridicus*: ab ἄρτιος, *perfectus*, et ἔπω, *dico*.

'Αρτίζω, f. ίσω, *compono, perficio*: cujus composita sunt usitatiora. Ab ἄρτιος.

Ἀρτιθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *recens florens.* Th. θάλλω.

ἌΡΤΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *par, integer, perfectus.*

Ἀρτίπους, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἀρτίπους, *pedibus integer*, et *valens*: ex ἄρτιος et ποῦς.

Ἄρτισις, εως, ἡ, *cultus, ornatus.* ab ἀρτίζω.

Ἀρτίφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *recens peremptus*: ab ἄρτι et φάω.

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò ante.* Att. distinguunt ἀρτίως πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν.

[illegible], ου, ὁ, *frustum panis.*

Ἀρτοκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pistor* et *pistrix*: ab ἄρτος, *panis*, et κόπτω, *scindo.*

Ἀρτοξέρξης, idem quod Ἀρταξέρξης.

Ἀρτοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *pistor, pistrix*: ex ἄρτος et ποιέω.

ἈΡΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *panis, cibus.*

Ἀρτοφάγος, ου, ὁ, *panivorus*, nomen muris apud Hom. Ex ἄρτος et φάγω, *comedo.*

Ἄρτυμα, ατος, τὸ, *condimentum*: ab

ἈΡΤΥ'Ω, vel ἀρτύνω, Dor. f. σω, perf. ἤρτυκα, *apparo, instruo, condio*: q. ab ἄρω. a. 1. ἤρτυσα. part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus.* perf. pass. ἤρτυμαι. part. ἠρτυμένος, *conditus.* aor. 1. pass. ἠρτύθην. f. 1. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. m. ab ἀρύω, *haurio.*

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum*: ab

ἈΡΥ'Ω, et ἀρύτω, f. σω. perf. ἤρυκα, *haurio*: *ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, haustrum*: q. ab αἴρω.

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Heb. *sanans vastationem.*

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, *archangelus*: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*: ἄρχω verò, *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus*: ἄγγελος verò ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ. q. v.

Ἀρχαγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, idem. Ex ἀρχὴ, *principatus*, et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχάθεν, Dor. pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχή.

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ*, pl. ab eod. th.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, perf. ικα, *antiquitatem seu antiquos imitor, antiquo*: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαϊκὸς, ὴ, ὸν, et Att. Ἀρχαιϊκὸς, *vetustus.* Et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *prisco more*: ab eod. th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (supple δάνειον) *mutuum, sors usurarum, reditus.*

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um*: et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχή. ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*: ab eod. th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἱρέω, *eligo.*

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia.* Ex iisdem.

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magistratus creandos convenio, magistratum creo*, aut *ambio*: ab iisdem.

Ἀρχαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *priscorum imitatio*: maximè in sermone; undè nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *antiquè*; adv. ab eod.

Ἀρχίδημος, ου, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχιδίκης, ου, ὁ, *qui justè imperat*: ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχίζωστις, εως, ἡ, *vitis alba.*

Ἄρχει, 3. sing. ind. præs. ἄρχειν, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. inf. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis*, aut *magistratuum curia*: ab ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, id. q. ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ἀρχέκακος, ου, ὁ καὶ ἡ, *author seu origo malorum*: ab ἀρχὴ et κακός.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, *Archelaus*, nom. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχέπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, *imperans civitati*: ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχεσθ' pro ἄρχεσθαι, *incipe*: inf. pro imperat. ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἄρχεσθαι, verò, inf. sæpè *parere, imperium ferre.*

Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. med. vel pass. verbi ἄρχομαι. Vide in ἄρχω.

Ἀρχέτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *archetypus*: in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχὴ et τύπος.

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχου, præs. imperat. med. vel pass. ab ἄρχομαι, *impero.* Th. ἀρχή.

Ἀρχεύω, fut. εύσω, idem quod ἄρχω. *impero*: ab

ἈΡΧΗ', ῆς, ἡ, *principium, principatus, imperium, extremum.* Ab ἀρχὴ verò est ἀρχεῖος, ἄρχω et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ὕπαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχία, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi suis in locis.

Ἀρχηγετεύειν, et ἀρχηγητεύειν, *principatum tenere.*

Ἀρχηγέτης, et Dor. Ἀρχαγέτας, ου, ὁ, *dux, præses, princeps.* Et

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona.* Item

Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux, princeps, author*, in vocat. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχή.

Ἀρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm, primitùs, principio*, et interdum *omninò, ante omnia.*

Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius*: ab ἀρχὸς et ἰατρὸς, quod ex ἰάομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έος, ὁ, *scribarum præfectus*: ab ἀρχὸς et γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, *Archidamus*: nom. prop.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos et princeps carceris.* Th. φυλάττω.

Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem.

Ἀρχιερατεύω, fut. εύσω, *fungor sacerdotio summo.*

Ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὸν, *pontificius.* Et

Ἀρχιερεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos*: q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum*, quod ab ἀρχὴ, *principatus*, et ἱερεὺς, *sacerdos*, quod ab ἱερὸς, *sanctus.*

Ἀρχιεταῖρος, ου, *præcipuus sodalis*

Ἀρχιευνοῦχος, ου, ὁ, *præpositus eunuchorum.*

Ἀρχικὸς, οῦ, ὁ, *principalis, primarius, aptus ad regendum*: ab ἄρχω.

Ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernatorum princeps.*

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, *Archilochus*:

Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, *præfectus coquorum*: ab ἀρχὴ, *imperium*, et μάγειρος, *coquus*.

Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, *pincerna, poculorum magister*. Ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *piratarum princeps*.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps*: ab ἀρχὴ, *principatus*, et ποιμὴν, *pastor*.

Ἄρχιππος, ου, ὁ, propr. nom. viri. Gr. *magister equorum*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatorum princeps*.

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, *pistor, pistorum princeps*: ex ἄρχω, *impero*, σῖτος, *frumentum, panis*, et ποιέω, *facio*.

Ἀρχιστρατηγὸς, οῦ, ὁ, *imperator exercitûs*: q. ab ἀρχὴ, *principatus*, et στρατηγὸς, *dux*: q. ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, *præfectus vel rector synagogæ*; ab ἄρχων et συναγωγὴ, *conventus*: quod à συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἀρχιτεκτονεῖν, præs. inf. act. contr. ab

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, f. ήσω, *fabricor, architector*. Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architectura, ars fabrifaciendi, fabricatio*.

Ἀρχιτεκτονικὴ, ῆς, ἡ, (subauditur τέχνη) *ars architectonica, architectura*.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *ad architecturam pertinens, peritus architecturæ*: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, *ARCHITECTUS, fabrorum princeps*: item Metaphor. *structor, machinator*: ex ἄρχων et τέκτων, *faber*, q. à τεύχω, *fabricor*.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum*.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, *architriclinus, symposiarcha*: qui præest apparando convivio: ex ἀρχὴ, *principatus*, et τρίκλινον, seu τρίκλινος, *triclinium*, id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum: quod ex τρεῖς et κλίνω, *reclino*.

Ἀρχίφυλος, ου, ὁ, *præfectus tribûs*; ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Ἄρχμενος, per Sync. pro ἀρχόμενος. Vel pro ἠργμένος, ut sit Ionicum perfectum, translato accentu.

Ἄρχομαι vide ἄρχω.

Ἀρχόμενος, *subditus*: præs. part. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, *princeps*: hinc adj. Angl. ARCH.

Ἄρχω, *impero*: cum gen. fut. ξω. perf. ἦρχα. aor. 1. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præs. med. ἄρχομαι, *incipio, impero*: imperf. ἠρχόμην, ου, ετο. præs. part. ἀρχόμενος. ἀρχώμεθ' pro ἀρχώμεθα, præs. sub. med. f. 1. med. ἄρξομαι, ῃ, εται. aor. 1. med. ἠρξάμην, ω, ατο. a. 1. med. subj. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. ἄρξασθαι. Th. ἀρχὴ, *principium, imperium*.

Ἀρχώμεσθα, *ordiamur*, Poët. pro ἀρχώμεθα, præs. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.

Ἄρχων, οντος, ὁ, *princeps*: ἀρχόμενος, *subditus*.

ἌΡΩ, *apto, adapto, congruo*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα, et Æol. ἄρσα et ἦρσα. part. ἄρσας, αντος. perf. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, et Poët. ἄραρα. Et ἄρω potest etiam esse aor. 1. sub. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium, remedium*: et

Ἀρωγὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *auxiliator, vindex, defensor*: ab ἀρήγω, *auxilior*, verso η in ω.

ἌΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma, odoramentum*; ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata*: ab ἄρι et ὄζω, *oleo*.

Ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *odoratus*: et -τώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *aromata redolens*: à præc.

Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *aromata ferens*: ex ἄρωμα et φέρω.

ἈΡΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *mespilus arbor*.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *Heros*.

Ἃς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*: Artic. subjunct.

Ἀσὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Syr. *Medicus*.

Ἆσα, Dor. pro ᾖσα, 1. sing. et in 2. sing. ἆσας, Dor. pro ᾖσας, aor. 1. act. verbi ἀείδω, *cano*, et ᾄδω, per contract. ᾖδον, imperf. et Dor. ᾆδον.

Ἆσαι, a. 1. inf. verbi ἄδω, *satio*, f. ἄσω. At ᾄδω, ᾄσω, ι subscripto, *cano*.

Ἀσάλευτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inconcussus, immotus*: ex α pr. et σαλεύω, *agito*. Th. σάλος, ου, ὁ, *salum*.

Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *tubâ non proclamatus*: ἀσάλπικτος ὥρα, μεσονύκτιος. Hesych. *quod manè solum et vespere tubâ canere solerent*: ab α et σάλπιγξ, *tuba*.

Ἀσάμενος, ου, ὁ, Poët. pro λυπούμενος, *dolens, mœstus*: ab ἄδω, *satio*, vel ἄω, *lædo*.

ἈΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *pelvis, solium balneatorium*: παρὰ τὸ ἄσιν μινύθειν, *à sordibus minuendis, i. e. eluendis*.

Ἀσᾶν, *fastidio afficere*: præs. inf. contr. ab ἀσάω. Th. ἄδω, *satio*.

Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *sandalis carens*: ab α et σάνδαλον.

Ἀσάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *nauseo, fastidio*: ab ἄση.

Ἀσαπὴς, έος, et Ἄσηπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius*: ab α et σήπω, *putrefacio*.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio*: ab ἄσαρκος.

Ἄσαρκος, ου, ὁ ἢ ἡ, *carnis expers*: item *gracilis, macilentus*: ab α et σάρξ.

Ἄ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ASARUM, nardus sylvestris*.

Ἆσας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti* 2. sing. a. 1. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, *obscuritas*: et

Ἀσαφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *obscurus*: ex α et σαφὴς, *manifestus*.

Ἄσβεστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inextinguibilis*: ἀσβέστη, in f. g. pro ἄσβεστος, apud Hom. ex α et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, *extinguo*.

Ἀσβολάω, ῶ, fut. ήσω, id. quod ἀσβολόω.

ἈΣΒΟ'ΛΗ, ης, et Ἄσβολος, ου, ἡ, *fuligo, macula, favilla*: q. a ἄσις et βάλλω.

Ἀσβολόεις, όεσσα, όεν, gen. εντος, εσσης, εντος, *fuliginosus*, Poët. ab ἀσβόλη.

Ἄσβολος, ου, ὁ, id. quod ἀσβόλη. Est et Ἄσβολος, nom. propr. auguris.

Ἀσβολόω, -ῶ, fut. ώσω, *fuligine inficio, polluo*. Th. ἀσβόλη.

Ἀσβολώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, idem apud oratores quod ἀσβολόεις q. v.

Ἀσδρούβαλ, *Asdrubal*, dux Carthaginensis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, *impietas*: ab ἀσεβής.

Ἀσεβέω, *impiè ago*: f. ήσω. perf. ἠσέβηκα. a. 1. inf. ἀσεβῆσαι. ab α et σέβω, *colo*.

Ἀσεβῆ, *impia*: nom. pl. n. ab ἀσεβής.

'Ασέβημα, ατος, τὸ, *impietas, peccatum* : et

'Ασεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἀσεβὲς, *impius, a, um* : ex α et σέβω, colo.

'Ασελγαίνω, f. ανῶ, *petulantèr ago, lascivio* : ab ἀσελγής.

'Ασέλγεια, ας, ἡ, *lascivia, obscœnitas, petulantia* : et

'Ασελγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀσελγαίνω : et

'Ασελγέως, adv. *petulantèr, lascivè, immodicè, insolenter.* Omnia ab

'ΑΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *petulans, protervus, lascivus, impudicus* : ex α priv. et Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant : Eustath. vel ex α intens. et Σέλγη, quòd cives petulantes fuerint : Suidas.

'Ασελγῶς, id. quod ἀσελγέως.

'Ασέληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illunis, obscurus* : ex α priv. et σελήνη, luna. q. *sine lunâ.*

'Ασεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè verecundus, inhonestus, incastus, fœdus* : ab α et σεμνός.

'Ασεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀσεβής.

'Ασεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius.* Gen. xviii. 25.

'Ασεῦμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. m. ab ᾄδω, *cano.*

'Αση, ης, ἡ, *fastidium, nausea ; item molestia animi* : ab ἄδω, satio.

'Ασῆ, *cantabis* : 2. sing. f. m. Dor. pro ᾄσομαι, η. Th. ᾄδω.

'Ασηθείην, *molestiâ afficior* : a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind. pass. ἀσήθην. Vide ἀσηθῇς.

'Ασηθῇς, *mœstus fueris* : a. 1. sub. pass. ab ἀσάομαι.

'Ασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incustoditus, incertus, non signatus, rectore carens* : ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo*, i. e. *non custodita* : ab

'Ασημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui signum seu nota non est impressa* : per consequens, *obscurus, ignobilis* : ex α priv. et σῆμα, signum.

'Ασήμως, adv. *obscurè.*

'Ασηπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus* : idem quod ἀσαπής· ab α et σήπω.

'Ασήσῃ, 2. pers. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῇς.

'Ασθεὶς, έντος, *cantatus* : a. 1. part. pass. ex a. 1. ἤσθην, verbi ᾄδω, *canto.*

'Ασθένεια, ας, ἡ, *infirmitas, adversa valetudo, inopia* : vide ἀσθενέω.

'Ασθενέστερος, *imbecillior* : comp. ab ἀσθενής.

'Ασθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, infirmus sum* : item *infirmor.* imperf. ἠσθένεον, -ουν. fut. ήσω. perf. ἠσθένηκα. a. 1. ἠσθένησα. præs. part. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -οῦντος, *ægrotus, rudis*, et in f. g. ἀσθενέουσα, -οῦσα, ης, *infirma.* ἀσθενήσας, αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. Ex α et σθένος, *robur.*

'Ασθένημα, ατος, τὸ, *imbecillitas, morbus*, et

'Ασθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, impotens, ægrotus, pauper* : ab eodem th.

'Ασθενίη pro 'Ασθένεια, Ion.

'Ασθενικὸς, ἡ, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper* : ab ἀσθενής.

'Ασθενῶς, adv. *infirmè* : ab eod.

"Ασθη, *detrimentum passus est* : Ion. pro ἤσθη, a. 1. verbi ἄσω vel ἄω, *lædo* : pro quo tamen potiùs ἀάω dicitur,

"ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, *anhelatio, spirandi difficultas* : ab ἄω. Hinc

'Ασθμαίνω, f. ανῶ, perf. ἤσθμαγκα, *anhelo, spiritum difficultèr traho* : ἀσθμάζω, idem.

'Ασθμαίνοντα, *anhelantem* : acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω.

'Ασθματικὸς, ἡ, ὸν, *difficultèr spirans.* Th. ἆσθμα.

'Ασία, ας, ἡ, *Asia*, nom. reg. Gr. *limosa.*

'Ασιανὸς, ῦ, ὁ, *Asianus* : à præc.

'Ασιάρχης, ου, ὁ, *Asiæ princeps* : qu. ἄρχων τῆς 'Ασίας.

'Ασίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *absque ferro, sine ense.* Ex α pr. et σίδηρος, *ferrum.*

'Ασίη, ης, ἡ, *limosa* : Ion. pro ἀσία, ας, ἡ. Ab ἄσις, *limus.*

"Ασιμος, ου, ὁ, *argentum*, Hesych. ἄσιμος ἄργυρος.

'ΑΣΙ'ΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

'Ασίνη est etiam nom. propr. urbis Gr. Il. β.

'Ασινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus.* Th. σίνω, *noceo.*

'ΑΣΙ'ΓΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, et prælonga habens crura.

"ΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *limus, sordes, cœnum* : qu. ab ἄζω, *sicco.*

"Ασις, *cantio*, ab ᾄδω.

'Ασιτία, et 'Ασιτίη, ας, ἡ, *inedia, esuries* : ab

'Ασιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *jejunus, impastus* : ex α et σῖτος, *cibus.*

'ΑΣΚΑ'ΛΑΒΟΣ, sive ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*, animalculum simile lacertæ : et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

'ΑΣΚΑ'ΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.

"Ασκαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incultus* : ex α et σκάλλω, *fodio.*

'ΑΣΚΑΛΩ'ΠΑΣ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine : rectè scribitur σκολόπαξ.

'ΑΣΚΑ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatulus* : q. ab α priv. et σκηνή.

'ΑΣΚΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *genus vermis.*

'Ασκεθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus, incolumis.* Scribitur et ἀσχεθὴς et ἀσκηθής : ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo.* Th. ἀσχέω.

'Ασκελέως, adv. *durè, assiduè, graviter* : ab α et σκέλλω, *exsicco.*

"Ασκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, non circumspectus* : et

'Ασκέπτως, adv. *temerariè, inconsultò* : ab α et σκέπτομαι.

'Ασκευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro quo et ἄσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui caret instrumentis, imparatus.* Th. σκεῦος, *vas.*

'ΑΣΚΕ'Ω, *exerceo, doceo, orno* : fut. ήσω. perf. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας, αντος.

"Ασκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo* : à præc.

'Ασκητέον, *exercendum est* : verbale ab ἀσκέω.

'Ασκητήριον, ου, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium* : ab eod.

'Ασκητὴς, ῦ, ὁ, *exercitator* : ab eod.

'Ασκητὸς, ἡ, ὸν, *exercitatus, a, um ; elaboratus, ornatus* : ab eod.

"Ασκιος, ία, ιον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram* : ex α intensivâ particulâ, et σκία, *umbra ;* item *umbrâ carens.* ἄσκιον, μὴ ἔχον σκιάν. Hesych. ab α priv. et σκιά.

'Ασκλαπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro 'Ασκλήπιος, ου, ὁ, *Æsculapius.*

'Ασκληπιάδης, ου, ὁ, *Asclepiades*, nom. propr.

"Ασκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem ac ἄσκεπτος, et 'Ασκόπως quod ἀσκέπτως, adv. suprà : ab eod. th.

'ΑΣΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *uter, utris* : q. ab α epitatico et σχῶ.

'Ασκῶμεν, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, *exerceo.*

"Ασκρῃ, dat. sing. Ion. pro "Ασκρᾳ, nomen proprium pagi. ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*, apud Hesych.

"Ασμα, ατος, τὸ, *canticum, cantilena, carmen* : ab ᾄδω.

Ἀσμάτιον, ου, τὸ, *cantilena*: dim. à præc.

Ἀσμάχ, vel ἀσχὰμ, nomen Æthiopic. *qui à sinistrâ manu regi adstant.*

Ἀσμενίστερον, *gratiùs, libentiùs*: et ἀσμενίστατα, *libentissimè*: adv. ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσειαν, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. ab

Ἀσμενίζω, *comitèr excipio*: fut. ίσω. ab

ἈΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, *gaudens, gratus, libens*: ab ἥδω, *delecto*: perf. pass. ἥσμαι. part. ἡσμένος, et Ion. ἀσμένος, deinde ἄσμενος, aspiratione mutatâ; itemque translato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενίστερος, superlat. ἀσμενίστατος, pro ἀσμενώτερος et -ώτατος.

Ἀσμένως, adv. *libentèr, cum gaudio.*

Ἀσμὸς, οῦ, ὁ, id. quod ἆσμα.

Ἀσοφία, ας, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia*: ex α et σοφία.

Ἄσοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insipiens, imperitus*: ex α priv. et σοφὸς, *sapiens.*

Ἀσόφως, adv. *stultè, imperitè*: à præc.

ἈΣΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, amicè et familiaritèr excipio*: imperf. ἠσπαζόμην. fut. άσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, ατο. imperat. ἄσπασαι, άσθω. subj. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται. part. ἀσπασάμενος. perf. pass. ἤσπασμαι. Ex α quod est ἅμα, *simul*, et σπάω, *traho*. Hinc

Ἀσπαίρω, et ἀσπαρίζω. f. αρῶ, *tremo, singultio, palpito*: Atticè pro σπαίρω, propriè de iis qui morti obluctando animam efflant, à σπάω, *traho.*

ἈΣΠΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, *frutex* multis spinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ακος, ὁ, *talpa*, animal oculis carens: hinc ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior*: qu. à σπάω, *traho*, ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Ἀσπαλιεὺς, έος, vel έως, *piscator*: ab ἀσπαλος, *piscis*, quod à σπάω et ἅλς vel λίνον, quia ex mari trahitur lino.

ἈΣΠΑ'ΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος Atticè, *asparagus*, planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructûs et semipis emissionem, ἀσπαράγους vocant, siqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.

Ἄσπαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non satus, inseminatus*, et

Ἀσπάρτως, adv. *semente non factâ, citra sationem*: ab α et σπαρτὸς, quod à σπείρω.

Ἄσπασαι. -άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσασθαι. a. 1. inf. m. ἀσπάσησθε, 2. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀσπάσιος, ία, ιον, et ἀσπάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amplectendus, gratus, acceptus*: et

Ἀσπασίως, adv. *lubenter*. Item

Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, *salutatio, amplexatio*: et

Ἀσπαστὸς, ἡ, ὸν, idem quod ἀσπάσιος. Omnia à perf. pass. verbi ἀσπάζομαι.

Ἀσπαστῶς, adv. *libentèr.*

Ἄσπερμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine semine et prole*: ab α et σπέρμα, *semen*. Th. σπείρω.

Ἀσπερχὲς, adv. *studiosè, sedulò, incessantèr*: ex α epitat. et σπέρχω, *urgeo.*

Ἄσπετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immensus, quem assequi nequeas*: ex α et ἕπομαι, vel ἕπω, *sequor.*

Ἀσπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in clypei modum rotundus*. Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, *curvatura quædam in curru, parvus clypeus.*

Ἀσπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro

Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, *scutatus, clypeum gerens, bellator*: ab eod. th.

Ἀσπιδόδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui scuto strepitum edit*. Ex ἀσπὶς, *clypeus*, et δοῦπος, *sonitus.*

Ἀσπιδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui clypei formam gerit, scutatus.*

Ἀσπιδόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scutatus, scutigerulus.*

Ἀσπίζω, f. ίσω, perf. ικα, *defendo*, propriè *clypeo me ipsum protego et defendo*. Th. ἀσπίς.

Ἄσπιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immaculatus, intemeratus*: ex α et σπίλος, *macula.*

ἈΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *clypeus, scutum, clypeatorum agmen*, item *aspis*, genus serpentis. Hinc ἀσπίζω, ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστής: alibi, ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces. ἐπ' ἀσπίδα, *ad sinistram.*

Ἀσπιστάων, *bellicosorum*, gen. pl. Æol. ab

Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, *clypeatus miles*. Th. ἀσπίς.

Ἀσπλάγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus*: ex α et σπλάγχνον, *viscera.*

Ἄσπληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lienis expers*: et

Ἄσπληνον, ου, τὸ, *medicamentum ad curanda lienis vitia*; item herba sic dicta, quòd spleneticis curandis conducat. Ab α et σπλήν.

Ἀσπονδεὶ, adv. *sine fœdere aut libatione*: et

Ἀσπονδέω, *fœdus non servo*, aut *non admitto.*

Ἄσπονδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis, infidus, fœdifragus*: ex α priv. et σπονδὴ, *libatio, fœdus*: quod à σπένδω, *libo*, perf. m. ἔσπονδα, undè σπονδή.

Ἄσπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄσπαρτος: item *seminis expers*: ab α et σπόρος.

Ἀσπούδαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *neglectus*: et

Ἀσπουδεὶ, adv. *sine curâ, negligentèr*; item *sine labore*: ex α et σπουδὴ, *studium*, quod à σπεύδω, *festino.*

Ἄσσ' et Ἄσσα, Att. ἅττα, pro ἅτινα, et ἄσσα, *quæcunque, quæ*: ex ἃ et σὰ, Megarensium linguâ significante τινά. ἄσσα vel ἄττα significat τινα, *aliqua, quædam*. Ἄττα etiam est vox, quâ juniores appellant senes.

Ἀσσάριον, ου, τὸ, *assarius*, quarta pars unciæ, dimidium oboli Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce *as, assis.*

ἌΣΣΟΝ, adv. *propè*, idem quod ἐγγὺς, cum dat. et genit. in comparat. ἐγγίων, et ἔσσων, quod dicitur etiam ἀσσῶν, et in neut. g. ἆσσον et ἀσσον.

Ἄσσος, ου, ἡ, nomen urbis.

Ἀσσότατος, η, ον, *proximus* sup. grad. ab ἆσσον.

Ἀσσοτέρω et ἀσσοτάτω, *propiùs, proximè.*

Ἀσσυρία, ας, ἡ, *Assyria*, quæ et *Babylonia* et *Chaldæa* vocabatur.

Ἀσσύτερον, *propiùs*, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἆσσον.

ἈΣΤΑΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, *astacus*, cancer *marinus.*

ἈΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, *nuntius*: ab α priv. et στῆναι, quod non stet, sed ambulet. Persicum vocabulum.

Ἀστατέω, -ῶ, *inconstans sum, incertis sedibus vagor*: f. ήσω. perf. ἠστάτηκα. a. 1. ἠστάτησα. Ab ἄστατος.

Ἀστατίως, *non turbatè, sine ditione.*

Ἄστατος, *instabilis*: quod ex α priv. et στατὸς, *qui stat*. Th. ἵστημι.

Ἀστάτως, adv. inconstanter.

Ἄσταχυς, υος, ὁ, spica, arista, pro στάχυς, spica, addito α, quod ἡ στίξ, ordo, hoc à στείχω, eo.

Ἄστεγος, ου, ὁ, exul, peregrinus, ad verbum, qui est sine tecto: ex α et στέγω, tego.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, venustus, a, um, urbanus: ab ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Ἀστείως, adv. urbanè, festivè: ab eod. th.

Ἀστεμφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro ἀστεμβὴς, immotus. ἀστεμφέως, adv. similiter: ex α et στέμβω, assiduè moveo.

Ἀστεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inamabilis: ex α priv. et στέργω.

Ἀστερὼ, όος, ἡ, nom. mulieris; q. d. Stellata.

Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus. Th. ἀστήρ.

Ἀστερισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἀστερόεντ', pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, stellis plenus. Th. ἀστήρ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur: Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro.

Ἀστεροπητὴς, ῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.

Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis: et in m. g. ἀστὸς, ῦ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

ἈΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, stella: hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum A STAR.

Ἀστήρικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, instabilis, infirmus: ex α et στηρίζω, stabilio.

Ἀστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non calcatus, non tritus: ex α et στείβω vel στίβω, calco.

Ἄστιβος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab eod.

Ἀστικὸς, ὴ, ὸν, urbis incola, et opponitur τῷ ἀγροίκῳ item urbanus, festivus: necnon prudens. Et

Ἀστικῶς, adv. sapientèr, festivè. Th. ἄστυ.

Ἀστοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἀστὸς, q. v.

Ἄστοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, naturalis amoris expers: in quo στοργὴ, h. e. naturalis amor, planè extinctus: ex α priv. et στέργω, diligo: perf. m. ἔστοργα, undè στοργή.

Ἀστὸς, ῦ, ὁ, et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis popularis. Th. ἄστυ.

Ἀστοχέω, -ῶ, à scopo aberro: f. ήσω. perf. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. Ex α et στοχάζομαι, collimo, ad scopum tendo.

Ἄστρα, nom. pl. ab ἄστρον.

ἈΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, sella, ephippium ligneum.

Ἀστραβὴς, ὁ ϗ ἡ, non detortus: ex α et στρέφομαι, vertor.

Ἀστραγαλαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, talaris, ad talos demissus.

Ἀστραγάλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, varius, diversicolor.

Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, perf. ικα, talis ludo: ab

ἈΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, sphondylus.

Ἀστράγαλοι, ων, οἱ, tali lusorii, ἀστράγαλοι ποδὸς, lucidi pedes.

Ἀστραγαλωτὸς, ὴ, ὸν, talaris, talos implicitos habens.

Ἀστραῖος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur: ab

ἈΣΤΡΑ'ΠΤΩ, fulguro: f. ψω. perf. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. perf. m. ἤστραπα. q. ab ἄστρα ἰάπτω.

Ἀστρατεία, ας, ἡ, vocatio militiæ, militiæ desertio: et

Ἀστράτευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis à militiâ: ab α et στρατός.

Ἄστρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui se non convertit, immobilis, non respiciens: ex α et στρέφω, verto.

Ἀστροθέτημα, ατος, τὸ, asterismus, id. q. ἄστρον. Didym. in Il. Δ.

Ἀστρολογία, ας, ἡ, astrologorum scientia. γενεθλιαλογία: et

Ἀστρολογικὸς, ὴ, ὸν, ad astrologiam seu astrologos pertinens: ab

Ἀστρολόγος, -ου, ὁ, antiquioribus idem ac ἀστρονόμος· citerioribus verò qui effectus syderum prædicit. γενεθλιακός. Ab ἄστρον, (cujus th. ἀστὴρ,) et λόγος, q. à λέγω.

Ἀστρομαντεία, ας, ἡ, divinationis astronomicæ peritia.

Ἀστρομαντικὴ, scil. τέχνη, idem.

Ἄστρον, ου, τὸ, astrum, sydus, constellatio: Signum scil. cœleste multis stellis constans: et interdum stella. Th. ἀστήρ.

Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia: ab ἀστρονόμος.

Ἀστρονομικὸς, ὴ, ὸν, ad astronomiam pertinens: item idem quod

Ἀστρονομικὸς, ῦ, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus: ab

Ἀστρονόμος, ου, ὁ, astronomus: ab ἄστρον, quod ab ἀστὴρ, et νόμος, quod à νέμω, colo.

ἌΣΤΥ, εος, τὸ, urbs, peculiariter Athenæ: qu. à στάω.

Ἀστυάναξ, ὁ, nom. propr. filii Hectoris: ab ἄστυ et ἄναξ, quia Hector pater et princeps civitatis Trojæ fuit.

Ἀστυβοώτης, ου, ὁ, ἐν ἄστει βοῶν, in urbe clamans; epithet. præconis.

Ἀστυγειτονικὸς, ὴ, ὸν, et

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, suburbanus, urbi vicinus: item finitimus, propinquus: ab ἄστυ et γείτων, vicinus.

Ἀστυκὸς, ὴ, ὸν, qui in urbe habitat, oppidanus, urbanus, scitus: vide ἀστικός.

Ἀστυνόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, urbanus, civilis: ἀστυνόμοι, οἱ, inferiores magistratus: curatores sc. decoris urbium. Ex ἄστυ, εος, τὸ, urbs, et νέμω, distribuo, colo, rego.

Ἀστύνοος, ου, ὁ, Astynous: nom. propr.

Ἀστύφελος, η, ον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, minimè durus: ex α et στυφελὸς, durus. Th. στύφω, adstringo.

Ἀσύγγραφος, ον, epith. pecuniæ sine syngraphâ datæ: à συγγραφή.

Ἀσύγκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomparabilis, dissimilis: item qui concrescere seu coalescere nequit: item qui cum alio non habet commercium. Est etiam nomen proprium viri. Gr. incomparabilis. Th. κρίνω.

Ἀσυλεὶ, adv. tutò: et

Ἀσύλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non spoliatus, inviolatus, firmus, it. non violandus. Ex α et συλάομαι.

Ἀσυλία, ας, ἡ, sanctitas loci: item jus apud aras olim consequutum; hodiè immunitas Ecclesiæ. Th. σύλη.

Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non probè colligens, aut collectus; rationis expers, imprudens: et

Ἀσυλλογίστως, sine ratiocinatione: ab α et συλλογίζομαι, quod à σὺν et λέγω.

Ἄσυλον, ου, τὸ, asylum, locus sacrosanctus. à seq. Subauditur τέμενος vel χωρίον.

Ἄσυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, inviolabilis, inspoliatus: ex α et σύλη, spolium.

Ἀσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis, qui nihil symboli affert: item inutilis: ab α et σύμβολον, quod à σὺν et βάλλω.

Ἀσύμβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, expers consilii, inconsultus. Th. βουλή.

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, proportionis carentia: apud Mathem. chorda. Ab

Ἀσύμμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconcinnus, incongruus, immoderatus: ab α, σὺν, et μέτρον.

Ἀσυμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui non compatitur; it. affectuum expers, durus, immitis.

Ἀσυμπαθῶς, adv. sine ullâ commiseratione.

Ἀσύμφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, incommodus, noxius: ex α et σύμφορος, commodus. Th. φέρω.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, discrepantia: et

Ἀσύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, absonus, discors: ex α, σὺν, et φωνή.

Ἀσύνδετον, τὸ, figura quæ dissolutio dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab

Ἀσύνδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens: ab α et συνδέω, copulo.

Ἀσυνεσία, ας, et Ἀσύνεσις, εως, ἡ, stultitia: et

Ἀσυνετέω, -ῶ, f. ήσω, desipio, non intelligo: et

Ἀσύνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, desipiens, amens: ab α et συνετὸς, intelligens; quod à συνίημι, intelligo. Th. ἴσημι, scio.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia. Ab

Ἀσυνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, insuetus, insolens: ex α, σὺν, et ἦθος, quod ex ἔθος, mos.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis: ex α et συντίθεμαι, paciscor.

Ἀσυνθετέω, f. ήσω, perf. ἠσυνθέτηκα, reprobo, fœdus transgredior, perfidè ago: ab

Ἀσύνθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, non compositus aut concretus, simplex, fœdifragus: ex α et σύνθετος.

Ἀσύντακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inordinatus; item immunis à muneribus, in nullum ordinem ascriptus; ex α, σὺν, et τάσσω, ordino.

Ἀσυντέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad finem non perductus: et

Ἀσυντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus: ex α, σὺν, et τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἀσυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, scelestus, temerarius.

Ἀσύστατος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui consistere nequit, non cohærens, parum sibi constans: ex α et συνίσταμαι. Th. ἵσημι.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, vilis, abjectus: ab ἄτω, f. ἄσω, noceo, et φῆλος, impostor. Alii interpretantur etiam, stolidus, et derivari posse credunt à σοφὸς, sapiens, ο in υ verso, Æol.

Ἄσυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, quietè. Th. ἥσυχος. Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

Ἀσύχιμος, ου, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, unde ἡσύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quietus.

Ἀσύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem.

Ἀσφάλαξ, ακος, ὁ, pro ἀσπάλαξ, π verso in φ, ὁ, talpa: à σπάω, traho.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas, firmitas, veritas: ab ἀσφαλὴς, quod ab α et σφάλλω.

Ἀσφαλὲς, n. g. ἀσφαλοῦς, nom. pl. m. g. ab ἀσφαλής.

Ἀσφαλέστατος, certissimus, superlat. ἀσφαλέστερος, comparat. ab ἀσφαλής.

Ἀσφαλέως, adv. tutò, securè, certò. Ab

Ἀσφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, certus, minimè lubricus, tutus à lapsu; ex α et σφάλλω, supplanto: f. σφαλῶ. perf. ἔσφαλκα. perf. pass. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, erratum.

Ἀσφαλίζω, munio, stabilio: f. ίσω. perf. ἠσφάλικα. perf. pass. ἠσφάλισμαι. a. 1. pass. ἠσφαλίσθην. inf. ἀσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, adstrinxit: et in 3. pl. ἠσφαλίσαντο, a. 1. imp. m. ἀσφάλισαι, άσθω, et in pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφαλτῖτις, ιος, vel ιδος, ἡ, bitumen fundens.

Ἀσφαλτῖτις λίμνη, mare mortuum: ab

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, bitumen.

Ἀσφαλτόω, f. ώσω, bitumine illino.

Ἀσφαλῶς, adv. tutò, firmiter, stabiliter, certò. ab ἀσφαλής.

Ἀσφαραγεῖν, Poët. valdè strepere: ex α intens. et σφαραγέω, quod à σφάραγος, sonus qui guttare emittitur.

Ἀσφάραγος, ου, ὁ, gula, guttur: ἀπὸ σφαραγεῖν, sonare. Th. σφάραγος.

ΑΣΦΟ'ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, Asphodelus: plantæ genus.

Ἀσφοδελὸς, adj. qu. d. asphodelosus: id. quod ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Didym. in Od. Δ.

Ἀσχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, id. quod

ΑΣΧΑ'ΛΛΩ, quod et ἀσχαλάω, ῶ, mœreo, doleo, succenseo. ἄσχαλλε, præs. imp. qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν sit ἄχος ἅλις ἔχειν, affatim doloris habere.

Ἄσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, intolerabilis, qui cohiberi nequit. dicitur et ἀάσχετος· ex α et σχέω, seu ἔχω, coerceo.

Ἀσχημονέω, indecorè ago: f. ήσω. perf. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 1. inf. ἀσχημονῆσαι. et

Ἀσχημόνως, adv. indecorè: item

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpissimis gestibus: et

Ἀσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indecorus: ex α et σχῆμα. Th. ἔχω.

Ἀσχολέομαι, -οῦμαι, occupor: ἀσχολοίμεθα, 1. pl. præs. opt. pass.

Ἀσχολέω, f. ήσω, perf. ἠσχόληκα, exerceo.

Ἀσχολία, ας, ἡ, occupatio: ex

Ἄσχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non habet otium, occupatus: ex α et σχολή.

Ἀσῶ, contristeris: ab ἀσάω, -ῶ, præs. imp. pass. (vel Dor. pro ᾄσω, fut. 1. ab ᾄδω, cano) ab ἀσάομαι, nauseo. Th. ἄδω, satio.

Ἀσωτία, ας, ἡ, profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta. ab

Ἄσωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, luxuriosus, perditus: ex α et σώζω, conservo, q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. profusè, perditè.

Ἄταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτακτέω, -ῶ, inordinatè me gero: f. ήσω. perf. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτοῦν, præs. part. act. n. g. ex α et τάσσω, ordino.

Ἄτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inordinatus, confusione gaudens: et hinc

Ἀτάκτως, adv. inordinatè, incompositè: ab eod. th.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, molestiis carens: item iners: ab α et ταλαίπωρος, qu. τλάων πῶρον, luctum ferens.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen proprium mulieris.

Ἀτάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, par, æqualis: qu. ἀντιτάλαντος, qui paris est ponderis. Th. τάλαντος, statera.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, infans, puerilia sapiens, tenellus: ab α et ταλάω, patior, et φρὴν, animus: vel potius ab ἀταλὸς, tener.

Ἀτάλλω, seu ἀτιτάλλω, f. αλῶ, cresco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto: dicitur et ἀτιτάλλω. ab

ΑΤΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, tener, mollis, juvenilis: qu. ab α et ταλάω, perfero, qu. nondum potens ferre multa.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio; item incontinentia, ordinis desertio: ab α et τάξις; quod à τάσσω, ordino.

Ἀτάομαι, fut. 1. med. ήσομαι, perf. ind. pass. ημαι, patior damnum: ab ἀτάω, lædo.

ΑΤΑ'Ρ, sed, ut, verùm, cæterùm, propterea: Poët. pro quo aliquando αὐτάρ· ἀτὰρ [illegible] quamobrem.

Ἀτάραχος, ὁ ϗ ἡ, sedatus ac [illegible]

feratus, intrepidus, imperturbatus.

Ἀταρβήτως, adv. intrepidè.

Ἀτάρβατος, ω, vel ου, Dor. pro

Ἀτάρβητος, seu ἀταρβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, imperterritus: quod ex α et ταρβέω, timeo. Th. τάρβος, terror.

Ἀτάρμυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui oculos non claudit, non connivet; intrepidus, impavidus: ex ἄτερ et μύω, claudo, conniveo, vel ex α priv. et ταρμύσσω, terreo.

Ἄτειρον, ου, τὸ, ferrum in modiolo rotæ: ab α priv. et τείρω, tero: τρίβει τὸν ἄξονα.

Ἀταρπιτὸς, et ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς et ἀτραπός.

Ἀταρτηρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vel ρος, ρα, ρον, noxius, contumeliosus: pro ἀτηρὸς, οῦ, per Pleonasm. syllabæ ταρ. Th. ἄτη, damnum, quod ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάρχυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, insepultus: ex α et τάρχεια, τὰ, inferiæ, justa.

Ἀτασθαλία, ας, ἡ, improbitas, vecordia, petulantia: ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. qu. ἄτῃ θαλίας.

Ἀτασθάλλω, fut. αλῶ, perf. κα, et Ἀτασθαλέω, fut. ήσω, ineptè ago, protervè me gero: ab

ἈΤΑ΄ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, perniciosus, malorum auctor: q. ἄταις θάλλων, à quo quasi mala germinant.

Ἄταφος, ου, ὁ καὶ ἡ, insepultus, inhumatus: ex α et τάφος, sepulcrum, quod à θάπτω.

Ἃ τάχος, Dor. pro ἢ τάχος, quam celerrimè.

ἈΤΑ΄Ω, lædo, noceo: f. ήσω. perf. ἤτηκα. Hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

ἍΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi: et Dor. pro ὅτε, quum: sed ᾇτε, Dor. pro ᾗτε, ubi.

Ἀτέας, ου, ὁ, Ateas, nom. propr.

Ἀτέγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit, cujus animus molliri non potest, durus, rigidus. Th. τέγγω, tingo.

Ἀτέω, Ion. pro ἀτάω: vide ἀτάω, lædo.

Ἀτειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indomitus: ex α et τείρω.

Ἀτείχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine muris: ex α et τεῖχος.

Ἀτέκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nequit ad finem perduci, de quo nulla est conjectura, obscurus: ex α priv. et τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, sine conjecturâ, sine certo signo. ἀτεκμάρτως ἔχει, nihil habet indicii, obscurum est. à præced.

Ἄτεκνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberis carens, sive sterilis, sive orbus: ex α et τέκνον, proles. Th. τίκτω.

Ἀτεκνόω, fut. ώσω, liberis orbo. ab eod. th.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, et Ἀτελίη, Ion. imperfectio; item immunitas: ab α et τέλος, finis, vectigal.

Ἀτέλεστα, adv. frustrà, sine fine: ab eod.

Ἀτέλεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus, ab eod.

Ἀτελεσφόρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad maturitatem non perductus: ex α pr. τέλος, finis, et φέρω.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α et τελευτάω, finio: ab eod.

Ἀτελείη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

Ἀτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, irritus, inanis, imperfectus: Sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ sibi peragenda proposuit: ab α et τέλος, finis; item à pendendo vectigali immunis: ex α et τέλος, vectigal.

ἈΤΕ΄ΜΒΩ, fut. ψω, perf. φα, contristo, privo: q. ab ἄτη et ἐμβαίνω, in cladem quasi incido.

Ἀτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fixus, intentus: ex α intens. pro ἄγαν, valdè, et τείνω, tendo. Hinc

Ἀτενίζω, oculos in aliquem defigo: fut. ίσω. perf. ἠτένικα. aor. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας, αντος.

ἈΤΕΡ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, sine, citra, absque: cum genit. idem quod ἄνευ, χωρίς.

Ἀτεράμνω, Dor. pro ἀτεράμνου: ab

Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, incoctilis, insuperabilis: ex α et τέραμνος, coctu facilis. Th. τείρω, tero.

Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities: ab eod. th.

Ἀτεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, id. q. ἀτέραμνος, ab α et τεράμων, id. ac τέραμνος, et ab eod. th.

Ἄτερθα, Æol. pro ἄτερθεν, sine. Th. ἄτερ.

Ἀτέρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, interminatus, infinitus: ex α priv. et τέρμα, terminus.

Ἅτερος, alter: Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου, et sic porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab

Ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, injucundus, ingratus: et

Ἄτερπος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ab α et τέρπω, delecto.

Ἀτερψία, ας, ἡ, et Ἀτερψίη, ης, ἡ, Ion. molestia: ab eod.

Ἀτεχνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui est sine τέχνῃ, i. e. fraude.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia: et

Ἄτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inartificialis, callidus, imperitus. ex α et τέχνη.

Ἀτεχνῶς, verè, certè, adv.

Ἀτέχνως, sine artificio: ab α et τέχνη, ης, ἡ, ars, fraus.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, peccatum: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, lædo.

Ἀτημελία, seu ἀτημελίη, ας, ἡ, negligentia: ab ἀτημελής.

Ἀτημελέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, negligo: ab eod.

Ἀτημελέως, adv. negligentèr: ab eod.

Ἀτημελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, incuratus, inornatus, neglectus: ex α priv. et τημελὴς, diligens. Th. μέλει, curæ est, impers.

Ἀτημέλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, neglectus, inornatus: ab ἀτημελέω.

Ἀτημελήτως, adv. negligentèr: à præced.

Ἀτημελῶς, adv. idem. ab ἀτημελής.

Ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, et Ἀτηρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, noxius, contumeliosus: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, perversas: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτθὶς, ίδος, Althæa, Orithya, nom. prop.

Ἀτίει, contemnit, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, quod ex α et τίω, honoro.

Ἀτίζω, fut. ίσω, perf. ικα, vilipendo: ex α priv. et τίω, honoro.

Ἀτιθάσσευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus: ab α priv. et τιθασσὸς, mansuetus.

Ἀτίθασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, asper.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui spernit gregem, et aggregat: hinc ἀτιμαγελῶν, gregem contemnere, et ἀτιμαγελεῦντες, pro -οῦντες, Dor. ab ἀτιμῶν ἀγέλην.

Ἀτιμάζεσκε, imperf. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε, ab

Ἀτιμάζω, contumeliâ afficio: fut. άσω. perf. ἠτίμακα. perf. pass. ἠτίμασμαι. aor. 1. pass. ἠτιμάσθην. a. 1. inf. ἀτιμασθῆναι: idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμόω ab α et τίω, honoro.

Ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, ignominia: ab eod.

Ἀτιμαστέον, adj. verbale, quod debet contemni: ab

Ἀτιμάω, f. ήσω, perf. ηκα, despicio, vitupero, dehonesto: ab ἄτιμος, inglorius, q. v.

Ἀτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis,

contemptus; item inaestimabilis: ab eod. th.

'Ατιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus: et 'Ατιμασμὸς, ῦ, ὁ, idem.

'Ατμὶς, ίδος, ἡ, vapor.

"Ατιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignominiosus, inhonoratus: ab α et τίω, honoro: unde

'Ατιμότατος, inhonoratissimus: superl. ab ἄτιμος, comp. ἀτιμότερος: ab α et τίω, honoro.

'Ατιμόω, idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, dedecoro: fut. ώσω. perf. ἠτίμωκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. perf. part. ἠτιμωμένος. ab eod. th.

'Ατιμώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus, impunitus: et

'Ατιμωρήτως, et 'Ατιμωρητὶ, adv. impunè: ab α et τιμωρέω, q. ab ὁράω, animadverto.

'Ατίμως, adv. sine honore: ab ἄτιμος.

"Ατιν' pro ἄτινα, nom. pl. ab ὅ et τὶ, quid.

"Ατις pro ἥτις, Dor. quae.

'Ατίταλλ' pro ἠτίταλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτάλλω, alo.

'Ατιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν ab

'Ατιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τῦ τι, delicatè nutrio, curo; vel augeo. Th. ἀταλὸς, mollis.

"Ατιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus, impunitus, inhonoratus: ab α et τίω.

'Ατλαγενέων, gen. pl. ab

'Ατλαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Atlante genitus: ab "Ατλας, αντος, ὁ, Atlas, et γίνομαι, nascor.

"Ατλᾶτος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος.

"Ατλαντις, ιδος, ἡ, filia Atlantis. Th. "Ατλας.

"Ατλας, αντος, ὁ, Atlas.

"Ατλητα, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλήτῳ, dat. sing. ab ἄτλητος.

'Ατλητέω, f. ήσω, graviter fero: à seq.

"Ατλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, et Dor. "Ατλατος, ω, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α et ταλάω, seu τλῆμι, perfero.

"ΑΤΜΕΝΟΣ, ου, ὁ, et ἀτμὴν, ένος, ὁ, famulus, servus: Th. ἀτμεύω, servio.

'Ατμὴ, ῆς, ἡ, vapor.

'Ατμίζω, fut. ίσω, perf. ικα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμός.

'Ατμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμός.

'ΑΤΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, flatus, vapor, halitus, q. ab ἄω, spiro: hinc ἀτμὴ, ἀτμὶς, et ἀτμίζω: de quibus suprà.

'Ατόλματος, ω, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ου, ὁ, non audendus: ab α et τόλμα, audacia.

"Ατομος, ου, ὁ καὶ ἡ, insectilis, individuus; ἄτομοι, minuta corpuscula: ἐν ἀτόμῳ, in momento, illicò: ab α et τέμνω, seco, perf. m. τέτομα· hinc per Metath. Angl. A MOTE, or AN ATOM.

'Ατονέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, deficio, infirmus sum, et imbecillus: ab α et τόνος, quod à τείνω.

'Ατονία, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod.

'Ατοπία, ας, ἡ, absurditas, inconvenientia, obscuritas: ab

"Ατοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus: ab α et τόπος, locus: hinc

'Ατόπως, adv. absurdè, inconvenientèr.

"Ατος, ου, ὁ καὶ ἡ, insatiabilis, per Crasin pro ἄατος· ab α et ἄδω, satio.

'Ατραγῳδὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus à tragœdiâ: ex α priv. et τραγῳδός.

"ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, fusus, colus, sagitta.

'Ατρακτυλὶς, et -λλὶς, ίδος, ἡ, spinae genus: ab ἄτρακτος.

'Ατραπὸς, ῦ, ἡ, vel ἀταρπὸς, via trita, callis, semita: legitur et ἀτραπιτὸς, et ἀταρπιτός: ex α epitat. et τραπέω, calco.

'ΑΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, et ἀτράφαξυς, υος, ἡ, atriplex, oleris genus.

'Ατρεΐδαι, ῶν, οἱ, Doricè pro 'Ατρεῖδαι, Atridae.

'Ατρεΐδα, dual. num. ab

'Ατρεΐδης, ου, ὁ, 'Ατρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, et Menelaus. 'Ατρεΐδῃσ', dat. plur. Ion.

'Ατρεΐων, ωνος, ὁ, i. e. 'Ατρεΐδης, Atrides, nom. propr.

'Ατρέκεια, ας, ἡ, et 'Ατρεκίη, Ion. veritas: ab ἀτρεκής.

'Ατρεκέστατα, nom. plur. neut. superl. ab

'ΑΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, certus: q. ab α et τρέω, trepido. quia verax intrepidus esse potest.

'Ατρεκῶς, et Ion. ἀτρεκέως, verè: adv. à praec.

'Ατρέμα, et 'Ατρέμας, adv. quietè, sine aliquo motu: ab ἄτρεμος, intrepidus, quod ab α et τρέω.

'Ατρεμέεσθαι, praes. inf. pass. ἀτρεμέωσι, 3. pl. sub. act. ab

'Ατρεμέω, immotus maneo: fut. ήσω. perf. ἠτρέμηκα· ex eod. th.

'Ατρεμία, ας, ἡ, audacia, quies, q. non trepidatio: ab eod. th.

'Ατρεμίζω, fut. ίσω, idem quod ἀτρεμέω.

"Ατρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus, immutabilis, rectus. Th. τρέπω.

'Ατρέπτως, adv. immutabilitèr, rectè.

"Ατρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus: ex α priv. et τρέω.

'Ατρεὺς, έως, ὁ, Atreus, nom. propr.

'Ατριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tritus, inusitatus: item inexercitatus, imperitus. Th. τρίβω.

"Ατριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem ac 'Ατριβής· item indomitus, et laboris inexpertus: ab eod. th.

"Ατριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, sine capillis: ἄτριχα, neut. pl. ex α et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

'Ατρομέω, non tremo: à seq.

"Ατρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus: ex α et τρομέω, idem quod τρέμω, seu τρέω, trepido.

"Ατροπος, nom. propr. Parcae; ex α priv. et τρέπω, verto, quod non possit verti et averti. Sumitur et pro duro, aspero, immutabili.

'Ατροφέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, tabesco, non nutrior: ab ἄτροφος.

'Ατροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus ab

"Ατροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, impastus item non alens: ex α et τροφὴ, alimonia. Th. τρέφω, nutrio.

'Ατρύγετος, ου, et Ion. ἀτρυγέτοιο, ὁ καὶ ἡ, sterilis, infructuosus: ex α et τρύγη.

"Ατρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefessus, ingens: item purus, sine faece: ex α et τρύω, tero.

'Ατρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervae: idem quod ἀτειρὴς ἢ ἄτρυτος, indomita: ab eod. th.

"Ατρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, invulneratus, illaesus, inoffensus: ex α et τιτρώσκω, vulnero.

"ΑΤΤΑ, Atticum pro ἅσσα, ἅ τὰ, vel ἅτινα, aliqua, quaedam, ex ἃ et τὰ, Megarensium lingua τινά· vel ab ὅ τι. Nonnulli ἄττα. Et ἀττὰ pro ποτί.

"Αττα, ὁ, pater: est enim vocabulum quo juniores compellant senes.

'ΑΤΤΑΓΗ'Ν, ῆνος, ὁ, et Attice ἀττάγας seu ἀτταγὰς, av

picto dorso: interpretatur et *gallinago*; et *rusticula*, et *coturnix*.

'ΑΤΤΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, ου, ὁ, *reptile*, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

'Αττάλεια, ας, ἡ, *Attalia*, nomen urbis Heb. *tempus Domini*.

'Αττάλλω. *delicatè nutrio*; vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, *tener*.

'Αττανίτης, ου, ὁ, et ἀτταγίσης, et ἄττανον, ου, τὸ, *placenta in sartagine fricta*.

'ΑΤΤΑ'ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, *pustulæ, fragmenta ex pane cocto decidentia*.

'ΑΤΤΑΤΑΙ', *atat*, interjectio.

'ΑΤΤΕ'ΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλιβος, ου, ὁ, *locustæ species*.

'Αττικίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor*: et

'Αττικισμὸς, ῦ, ὁ, *sermo Atticus, Attica dialectus*: ab

'Αττικὸς, ῦ, *Atticus*, et in f. g.

'Αττικὴ, ῆς, ἡ, *Attica, ager Atticus*. 'Αττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

'Αττον, Att. pro ἆσσον, *propius*: id. q. ἐγγύς.

'ΑΤΤΩ, *prosilio*: q. ex ἀΐσσω.

'ΑΤΥ'ΖΩ, *terreo, perturbo*: f. ξω. perf. χα. præs. pass. ἀτύζομαι, *timeo, consterno*: part. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, *turbatus, timens*.

'Ατυκτον, ου, τὸ, *infectum*: ex α et τεύχω, *fabricor, fio*: perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

'Ατυμνάδης, ου, ὁ, *Atymnades*, nom. propr.

'Ατυχέστατος, *infelicissimus*, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχής: quod ab

'Ατυχέω, -ῶ, -εεις, -εῖς, *miser sum, non assequor*. Th. τύχη. Hinc

'Ατύχημα, ατος, τὸ, *miseria*; dat. pl. ἀτυχήμασιν.

'Ατυχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *infelix*; item *impos voti*.

'Ατυχία, ας, ἡ, *miseria, infortunium*: ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω.

'Ατυχοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.

ΑΥ͂, *rursùm, retrò, vice versâ*: αὖτε, et αὖθις, idem.

Αὐ, apud Cretenses pro αλ. ut αὐκὰ pro ἀλκὰ. &c.

Αὐαίνω, *sicco*; vide in αὐάνθην.

Αὐαλέος, έα, έον, *siccus*, idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco*.

Αὐάνθην, *arefactus sum*, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, sive ἀΰω, *arefacio*.

Αὔανσις, εως, ἡ, *ariditas, tabes plantarum*: est in stirpibus quod in animalibus γῆρας.

Αὐάτα, ας, ἁ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, *damnum, calamitas*.

Αὐγάζω, *illustro, illucesco, video, aspicio, intueor*: f. άσω. perf. ηὔγακα. aor. 1. ηὔγασα. præs. pass. αὐγάζομαι. *illustror*, item, *video, aspicio, intueor*: perf. pass. ηὔγασμαι. Ab αὐγή.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, et hoc Ion. pro αὐγάζου, *inspice*, præs. imperat. pass. verbi αὐγάζομαι, *video*.

Αὐγάσεαι, *respicies*, Ion. pro αὐγάσῃ, 2. pers f. 1. m. ab αὐγάζομαι, *video*.

Αὔγασμα, ατος, τὸ, *splendor*: ab αὐγάζω.

Αὐγασμὸς, ῦ, ὁ, idem: et ab eod.

ΑΥΓΗ', ῆς, ἡ, *splendor, lux, radius, diluculum*: q. ab αὔω, *splendeo*.

Αὔγουστος, *Augustus*, Lat. *augens*. Σεβαστός.

Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. m. verbi αὐδάομαι, *loquor*. Sic αὐδάσας, ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab

Αὐδάω, f. ήσω, perf. ηὔδηκα, *loquor*; item *alloquor*: ab

ΑΥ'ΔΗ', ῆς, ἡ, *vox, oratio, sermo, nuncium*; q. ab αὔω, *clamo*.

Αὐδήσασχ' pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, *vociferabatur*, aor. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τοῦ σκ. ab αὐδάω.

Αὔην, acc. sing. f. g. ab αὖος, η, ον, *siccus*. Th. αὔω, *sicco*.

Αὖθ' pro αὖθι vel αὖθις, *rursus*, et pro ἔπειτα, *deinde*, ab αὖ, idem. Attice scribitur per θ, Ion. verò per τ.

Αὐθάδεια, et Αὐθαδία, ας, ἡ, *arrogantia, morositas; amor sui, pertinacia*. Ab

Αὐθάδης, εος, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἀδῶν, *sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax*; ex αὐτὸς, *ipse*, et ἅδω, *placeo*: τ mutato in θ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθαδιάζω, f. άσω, *contumacem reddo*: et αὐθαδιάζομαι, *pertinacitèr resisto*: ab αὐθαδία.

Αὐθαδίζομαι, f. ίσομαι, *insolentèr ago*: ab αὐθάδης.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *voluntarius*: ex αὐτὸς et αἱρετὸς, q. v. Hinc

Αὐθαιρέτως, adv. *sponte, ultrò*.

Αὐθέκαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *justus, severus*. Th. ἕκαστος.

Αὐθεντέω, -ῶ, *autoritatem usurpo in aliquem*, cum genit. *autorem me præbeo*: f. ήσω. perf. ηὐθέντηκα. Ab

ΑΥΘΕ'ΝΤΗΣ, ου, ὁ, *qui suâ manu se perimit*: q. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, *qui suâ manu cædem infert*: *autor cædis*, et *autor quilibet*: ex αὐτὸς, *ipse*, et ἔντεα, τὰ, *arma*: item *dominus*. Eurip. Supplic. 412. 442. ab αὐτὸς et ἵεσθαι, q. αὐτὸν ἵεντος, *se mittentis, qui seipsum mittit ad negotia, qui liberâ est potestate*.

Αὐθεντικὸς, ἡ, ὸν, *authenticus*: à præc.

Αὐθεντικῶς, adv. *cum autoritate*.

Αὐθήμερον, adv. *eo ipso die*. Ab

Αὐθήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *eodem die factus, qui est ejusdem diei*. Th. ἡμέρα.

Αὖθι, per Syncop. pro αὐτόθι, *illic, istic, ibi, hic*; item *huc*: et interdum pro ἔπειτα, *deinde*.

Αὐθιγενὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *indigena, in aliquo loco natus*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Αὖθις, Ion. αὖτις et αὖθι, tum αὖτε, *rursus*. pro αὖ.

Αὐΐαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clamosus*, vel *clamans ut canes latrantes*: ab αὖ et ἰάχω, *clamo*.

Αὐλαία, ας, ἡ, *aulæum, cortina*: ab αὐλή.

Αὐλαῖος, αία, αῖον, *ad aulam pertinens*.

Αὐλᾶν, pro αὐλῶν. Dor. gen. pl. ab αὐλὸς, *tibia*.

ΑΥ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *sulcus*; acc. sing. αὔλακ' pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, *sulco*.

Αὐλάρχης, ου, ὁ, *aulæ præfectus*.

Αὐλεία, ας, ἡ, *aulæ janua*. Th. αὐλὴ, *aula*.

Αὔλειον, τὸ, *vestibulum*.

Αὔλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vestibularis*.

Αὐλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω. perf. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, ῦ, ὁ, *tibia*.

Αὐλικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *aulicus*, qui est ex principis aulâ. Th.

ΑΥ'ΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA, domus regia: locus subdialis, atrium, stabulum*. Hinc Angl. HALL.

Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, *tibiâ ludent*, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi αὐλέω.

Αὔλησον, a. 1. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, ῦ, ῆ, ὁ, *tibicen*: ut et αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem: et in f. g. αὐλητρὶς, ίδος, et αὐλῆτις, ιδος, ἡ. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, *ars canendi tibiis*: à seq.

Αὐλητικὸς, ή, ὸν, *ad tibicinem pertinens, tibiarum peritus*: ab eod. th.

Αὐλίδος, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, *diversor, stabulor*: imperf. ηὐλιζόμην, ε, ετο: item *pernocto*: f. ίσομαι. perf. ηὔλισμαι. aor. 1. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, *aula, stabulum*.

Αὖλιν, vel -ιδα, acc. sing. ab

Αὖλις, ιδος, ἡ, *castra, tentorium*. Th. αὐλὴ, *aula*. Est et

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὔλιον, ε, τὸ, *stabulum*. Th. αὐλή.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

Αὐλίσκος, ε, ὁ, *parva tibia*. Th. αὐλός.

Αὐλομανέω, *tibiis ad insaniam modulor*.

ΑΥ'ΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tibia, fistula*: item piscis qui *onax*, sive *dactylus*, dicitur. q. ab αὔω, vel ἄω, *flo*. Hinc αὐλέω, αὐλητὴρ, &c.

Ἄυλος, id. q. ἀσώματος, *materiæ expers*: ab α et ὕλη, *materia*.

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convallis, planities, pratum*.

Αὐλωνοειδὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, *vallis figuram habens*.

Αὐλώπιδι, dat. sing. ab

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, *galea*: ab αὐλωπὸς, *fistulæ instar*: ex αὐλὸς, *tibia*, vel *quicquid oblongum est*, et ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι.

Αὐξάνω, *augeo, cresco*: f. αὐξήσω. perf. ηὔξηκα. a. 2. ηὔξανον. perf. pass. ηὔξημαι. a. 1. pass. ηὐξήθην. a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ aor. 1. inf. pass. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω.

Αὖξε, *adjuva*, præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. ind. act. ab αὔξω, *augeo*. αὔξεται, *augetur*, 3. sing. præs. ind. pass. ab αὔξομαι, ab eod. th.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. vide seq.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. αὔξω.

Αὔξησις, εως, ἡ, *incrementum*: in dat. plur. αὐξήσεσι, ab eod. verbo et th

Αὔξηται, *crevit*, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. ab αὐξάνω, *cresco*.

Αὐξητικὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui augetur*; item *augens*: ab eod. th.

Αὐξόμενος, *crescens*, præs. part. med. ab

Αὔξω, f. αὐξήσω, perf. ηὔξηκα, *augeo, amplifico, cumulo*: idem quod th. ἀέξω.

Αὐόνη, ης, ἡ, *clamor*; item *siccitas*: ab αὔω, *clamo*, vel *sicco*.

Αὖος, αὔα, αὖον, *aridus*: ab αὔω, *sicco*.

Αὐότερος, *siccior*, compar. ab αὖος.

Ἄυπνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *insomnis*: q. ἄνευ ὕπνου· ex α pr. et ὕπνος, *somnus*.

ΑΥ'ΡΑ, vel αὔρα, ας, ἡ, *ventus levior, aura*: dat. pl. αὔραισιν.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, *cras, crastino die*: adv. q. ab αὔω, *luceo*. Est lux sequentis diei.

Ἀῦσαι, a. 1. inf. act. verbi αὔω, *clamo*.

Ἄυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀΰω, per Dialysin pro αὔω, *clamo*. Sic ἄυσαν, pro ἤυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Αὐσταλέος, έα, έον, *siccus, squalidus*: idem quod αὖος. Th. αὔω, *sicco*.

Αὐστηρία, ας, ἡ, *austeritas*: à seq.

ΑΥ'ΣΤΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *austerus, severus*.

Αὖτ', pro αὖτε, *rursus*.

Ἀϋτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *pugna*, quod vide. At **Αὐτὰ**, *illa, ipsa*, pro ἑαυτά.

Αὐτάγγελος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui sibi nuntius*: ex αὐτὸς et ἀγγέλλω.

Αὐτάγητος, vel αὐτάγητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *sui ipsius admirator*: seipsum ἀγάμενος, i. e. *mirans*.

Αὐτάγερτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *à seipso collectus, sumptus et electus*. Αὐτάγερτα, ων, τὰ, *ultrò oblata*. Ex αὐτὸς et ἀγείρω, *congrego*.

Αὗται, pl. num. f. g. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο.

Αὐτὰν, acc. sing. f. g. Dor. pro αὐτὴν, *ipsam*.

Αὐτάνδρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *cum ipsis viris*: ex αὐτὸς et ἀνήρ.

ΑΥ'ΤΑ'Ρ, *sed, dein, autem, cæterùm*: hinc. Angl. AFTER, manasse videatur: q. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia*. Ab αὐτάρκης.

Αὐταρκέω, ῶ, *sufficio, satis sum*: ab

Αὐτάρκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *contentus, sibi sufficiens*: ex αὐτὸς et ἀρκέω.

Αὐταρκῶς, *satis*: à præc.

Αὐτᾶς, gen. sing. f. Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτᾶν, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse*.

Αὖτε, adv. *rursus, iterùm, porrò*. Th. αὖ, *rursum*.

Αὐτέη, έης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa*: ab αὐτός.

Αὐτεξούσιος, ὁ ᾗ ἡ, *qui sui juris, vel suæ est potestatis*: ex αὐτὸς et ἐξουσία, *potestas*, quod ab ἔξεστι, *licet*. Hinc

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas*.

Αὐτεπάγγελτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ipse indicans, sponte pollicens, non rogatus*: ex αὐτὸς et ἐπαγγέλλω, *annuntio*. Th. ἀγγέλλω.

Ἀΰτευν, Dor. pro ἤυτεν, *resonabant*: 3. pl. imperf. ind act. ab

Ἀϋτέω, *clamo*: fut. ήσω. perf ἠΰτηκα· ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, f. g pl. num. ab αὐτός.

Ἀϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commissæ*: et ex consequenti pro *pugna*. Th. αὔω *clamo*.

Αὐτήγε, pro αὐτὴ, *ipsa*: Att ab αὐτός.

Αὐτήκοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui suis auribus quid audivit*: interdu *qui sui est juris*. Ex αὐτὸς ἤκοα, perf. med. verbi ἀκού

Αὐτῆμαρ, *eodem die*: ab αὐτ et ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς, dat. p f. g. ab αὐτός.

Αὖτι, pro αὐτόθι.

Αὐτίκ', et αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, *statim, actutùm*: ad ab αὐτός· ὁ αὐτίκα, *præs momentaneus, subitus*; τὸ α τίκα, *in præsentiâ*; αὐτί νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. qu advesperâsset; ὡς αὐτί *quàm celerrimè*: αὐτίκα et αὐτίκα γίνου, *principio*, *jamprimùm*; αὐτίκα μάλα δὴ μάλα, *quamprimum*, c *festim, brevi admodùm*, p *pediem*.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις. a *rursum, post, deinceps*. αὖ, *rursus*.

ΑΥ'ΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, sp tus, vapor*: q. ab αὔω, *spi*

Ἀϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, *ipsum*, absque ν, εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum*, ἐπὶ τὸ *pariter*: κατὰ τὸ αὐτὸ, *sim* ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem* ve

unum locum: αὐτὸ μόνον, duntaxat: ϗ αὐτὸ δὴ τὸ τοῦτο, id ipsum est, sicque res habet.

Αὐτοβοεῖν, testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare. Th. βοάω.

Αὐτοβοεὶ, statim, ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, hic profectò, ad eundem locum.

Αὐτογένεθλος, et Αὐτογενὴς, Αὐτογέννητος, et Αὐτόγονος, ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus, i. e. æternus. Th. γίνομαι.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, manu propriâ scriptum. Th. γράφω.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, pars aratri quod dentale vocatur; lignum sc. quo vomer includitur. Ex αὐτὸς et γύα, vel γύη, arvum.

Αὐτοδιάκονοι, sibi ipsis inservientes. Et

Αὐτοδιακονία, sui ipsius famulitium: ex αὐτὸς et διάκονος, quod à διὰ et κονέω, festino.

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, seipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens. Ex αὐτὸς et διδάσκω.

Αὐτοέντης, ου, ὁ, interfector, qui vel aliis vel sibi manum infert: ex αὐτὸς et ἵω, vel ἵημι, mitto.

Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτόθεν, et αὐτόθεν, adv. ex hoc ipso loco, vel tempore: hinc, inde, illico; οἱ αὐτόθεν, illic habitantes: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτόθι, ibi, illic, adv. ab αὐτός.

Αὐτεῦ, gen. Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτός.

Αὐτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus: i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Ab αὐτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γεννητὸς, quod à γίνομαι.

Αὐτοκατάκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, suopte judicio condemnatus: ex αὐτὸς et κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω.

Αὐτοκέλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, injussus, suâ sponte. Et

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui sponte suâ quid facit: ex αὐτὸς et κέλω seu κέλομαι, jubeo.

Αὐτοκρατορικὸς, ἡ, ὸν, ex libero arbitrio veniens, imperialis: ab

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, imperator, qui sui juris est, legatus: acc. pl. αὐτοκράτορας. Ex αὐτὸς et κρατέω, imperium obtineo. Th. κράτος.

Αὐτολεξεὶ, adv. ad verbum, de verbo ad verbum.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ, η, ον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, spontaneus, ultroneus: ex αὐτὸς et μάω, desidero, vel μάτην, facilè, quod ipsum à se temerè, sine consilio venit. Hinc αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, spontaneum arvum, h. e. ager inaratus ferebat fruges. αὐτόματοι, sponte venientes. αὐτόματα, quæ per se moventur, ut horologia.

Αὐτομάτως, sponte, adv. à præc.

Αὐτομέδων, Automedon, nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ mores matris refert; item eâdem matre natus.

Αὐτομολέω, f. ήσω, perf. κα, transfugio: ex

Αὐτόμολος, ὁ ϗ ἡ, transfuga: ex αὐτὸς et μολέω, vado.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris, filia Cadmi: quæ sc. ipsa intelligit: à νόος, νοῦς.

Αὐτονομέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, meis legibus utor: ab αὐτόνομος.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. sui juris.

Αὐτόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui suis legibus vivit: ab αὐτὸς et νόμος.

Αὐτοπαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per se compactus: ex αὐτὸς et πήγνυμι, fingo.

Αὐτόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, per se fidem faciens sine argumentis. αὐτόπιστον, per se credibile, per se notum. Ex αὐτὸς et πιστὸς, quod à πείθω.

Αὐτοπόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, per se elaboratus: ex αὐτὸς et πονέω, laboro.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, spectator, testis oculatus, qui ipse vidit: ex αὐτὸς et ὀπτάνω, video. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, sponte fluens: ex αὐτὸς et ῥέω, fluo.

ΑΥΤΟΣ, ἡ, ὁ, ipse, a, um, modò demonstrativum, modò relativum: præposito articulo idem: interdum παρέλκει. q. ab ἆτος. v. sub αὐτό.

Αὐτοστάδια, ας, ἡ, pugna stataria, statio in proprio loco: ex αὐτὸς et στάδιος, stabilis. Th. ἵστημι, sto.

Αὐτόστολος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ipse ubi navis est, sc. de natante: ex αὐτὸς et στέλλω, apto.

Αὐτοσχεδία, sc. μάχη, pugna quæ cominus fit: ab αὐτοσχέδιος, q. v.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu consultè ago.

Αὐτοσχεδίασμα, ματος, τὸ, opus ex tempore factum: à præced.

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ἡ, ὸν, extemporalis: ab eod.

Αὐτοσχεδὶν μίξαι, cominùs miscere.

Αὐτοσχέδιος, ία, ον, et ου, ὁ ϗ ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultuarius. Ex αὐτὸς et σχέδιος.

Αὐτοσχεδίως, adv. ultrò, sine curâ, extempore.

Αὐτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δίην, propè, cominùs: quod ex αὐτὸς et σχεδόν.

Αὐτότατος, ipsissimus: ab αὐτός.

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perficiens, et perfectus, absolutus, sufficiens; item suis qui sumptibus aliquid facit, vivit, suis qui utitur vectigalibus: ex αὐτὸς et τέλος, finis, sumptus, et vectigal.

Αὐτοῦ, ibi, per Sync. pro αὐτόθι.

Αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Αὐτουργέω, ῶ, f. ήσω, per me facio. Et

Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui per se operatur; item opifex: ab αὐτὸς et ἔργον, opus.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, unà cum suo cortice: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, suâ sponte natus: ut et

Αὐτόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex αὐτὸς et φύω, gigno.

Αὐτόφωρον, ου, ipsum furtum, flagrans facinus; item ipsum factum: ex αὐτὸς et φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipso facto.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, qui aliquid suâ manu facit: vel se ipsum manu suâ interficit: et hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρία, manu propriâ: ex αὐτὸς et χεὶρ, manus.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ϗ ἡ, indigena, vernaculus: αὐτόχθονες ἄνδρες. αὐτόχθονα ἔθνη, gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione sunt natæ: ex αὐτὸς et χθὼν, terra.

Αὐτοχόανος, ου, ὁ ϗ ἡ, veluti suâ sponte fusus, ingens: ex αὐτὸς et χόανος, fornax fusoria: quod ex χέω, fundo.

Αὐτόχρημα, re ipsâ, revera, planè, adv. ex αὐτὸ et χρῆμα.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, sponte fusus: ex αὐτὸς et χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod αὐτοχόανος.

Αὐτοψεὶ, adv. ipso aspectu. Ex

Αὐτοψία, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides*: ex αὐτὸς et ὄψις, quod ab ὄπτομαι.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*: et in dual. αὐτὼ, *ipsi*: sed αὐτῶ, gen. sing. Dor. pro αὐτοῦ· vel αὐτόθι, *illic*.

Αὑτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi*.

Αὔτως, adv. *frustrà*, item *similitèr*. pro ὡσαύτως. Th. αὐτός.

Αὐφίνα, Æol. pro αὐχένα. Et

Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, *cervix*.

Αὐχένιος, ου, ὁ ἡ, *cervicalis*: ab eod.

ΑΥ'ΧΕ'Ω. *glorior*: fut. ήσω. perf. ηὔχηκα. quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*.

Αὔχη, ης, ἡ, quod à Poët. καύχη, seu καύχα, ας, ἁ, Dor. *jactantia, gloriatio*: hoc pro καύχησις, idem. Th. καυχάομαι, *glorior*.

ΑΥ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix, locus angustus*: acc. sing. αὐχένα.

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, squalidus*.

Αὐχμέομαι, *squaleo*.

ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *siccitas ex vehementi æstu, squalor*: quasi ab αὔω, *sicco*, Epenthesi literæ χ.

Αὐχμώδης, εος, ὁ ἡ, *æstuosus, aridus præ æstu, sordidus, squalidus*. à præc.

Ἀΰω, per Dialysin idem quod αὔω, *clamo*.

ΑΥ'Ω, fut. αὔσω, perf. αὖκα, *sicco, arefacio, accendo*: (in quâ significatione quidam scribunt potiùs αὕω cum aspero.) Item αὔω, et per Dialysin ἀΰω, *clamo, resono, boo, splendeo, flo*: ab ἄω, *spiro*.

Ἀφ' pro ἀπὸ, *ab*.

Ἀφαγνίζειν, *consecrare, purificare, expiare, spoliare*: ab ἀπὸ et ἁγνὸς, *purus*.

Ἀφαιρεθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, *ablatio, separatio, detractio*: ἀφαιρέματα, *partes quæ à victimis auferuntur*: ab ἀφαιρέω.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, *exemptio, ablatio*: ab

Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero, adimo*: fut. ήσω. perf. ἀφῄρηκα. a. 1. ἀφῄρησα. a. 2. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι, οῦμαι, *auferor*. perf. pass. ἀφῄρημαι. aor. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. aor. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio*.

Ἀφαιρήσεσθαι, fut. 1. inf. m. præced.

Ἄφαιστος, ω, vel ου, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*.

ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*: item oppidum Libyæ.

Ἄφαλος, ου, ὁ ἡ, *sine cono, aut cristâ*: ex α et φαλὸς, *splendidus, conus galeæ*.

Ἀφάλλομαι, *insilio, salto*.

Ἀφαμαρτάνω, *aberro, privor*: ex ἀπὸ et ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, *aberravit*: 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo*. Et

Ἀφανὴς, έος, ὁ ἡ, τὸ ἀφανὲς, *obscurus, non manifestus, incertus*. undè ἀφανῶς, adv. ex α et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo*: f. ίσω. perf. ἠφάνικα. præs. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco*. perf. pass ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην. ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. pass. Ex α et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, *evanescentia, interitus*: ἀφάνισις, εως, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἄφαντος, ου, ὁ ἡ, *non conspicuus, non apparens*. et hinc ἀφάντως, et ἄφαντον, *obscurè, clanculum*. ἀφαντῶς, idem. Ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφάπτω, f. -άψω, perf. ἀπῆφα. perf. pass. ἀφῆμμαι, Ion. ἀπάμμαι, *suspendo*: undè ἀπαμμένος, *suspensus*: item *applico, admoveo*: ab ἀπὸ et ἅπτω, *necto*.

ἌΦΑΡ, *statim, citò, facilè*: q. ab ἀφὴ, id est, *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, et φάω, *dico*.

Ἀφαρεὶ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρῆα, acc. sing. ab ἀφαρεὺς, ῆος, ὁ, *Aphareus*, nom. propr. viri.

Ἀφαρητίδαι, Poët. pro Ἀφαρεΐδαι, ῶν, οἱ τοῦ Ἀφαρέως παῖδες, *filiiApharei*.

ἈΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *arbor semper virens*.

Ἀφαρπάζω, f. άσω vel άξω, *surripio, abripio*.

Ἀφάρτερος, ου, ὁ, *celerior*, compar. ab ἄφαρ, *citò*.

Ἀφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmutescentia, stupor*: ex α et φημὶ, seu φάω, *dico*. Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri causâ.

Ἄφατος, ου, ὁ ἡ, *ineffabilis, non dicendus*; item *incelebris*: et ἄφατοι, pl. num. *non clari*: ex α priv. et φατὸς, *dicendus*, quod à φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ἀφάτως, *AFFATIM, abundè*: adv. ab ἄφατος.

ἈΦΑΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *imbecillus, debilis*: in comp. ἀφαυρότερος. superl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus*: q. ex α intens. et φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis*. Alii à παῦρος, *paucus*, π in φ mutato, quasi robore parvus.

Ἀφαύω, f. αύσω, *sicco, uro, torrefacio, exaresco*. Th. αὔω, *sicco*.

Ἀφάω, f. άσω, *palpo, contrecto, tango*; ἀφόωντα, Poët. pro ἀφῶντα: ab ἀφὴ, *tactus*, quod ab ἅπτομαι.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ἡ, *obscurus, cæcus*: ex α et φέγγος.

Ἀφεδρῇ, *suffoceris*: imprecantis est.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *latrina*: ex ἀπὸ et ἕδρα, *sella*. ἄφεδρος, ου, ὁ, *menstrua mulierum purgatio*. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt *rectum intestinum*.

Ἀφέητε, *dimiseritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, *dimissus*, a. 1. part. pass. ἀφέθην, ης, η, *relictus sum*. a. 1. ind. pass. ἀφεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι et in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ et ἵημι, *mitto*.

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberalitèr*. Ab

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ἡ, *non parcens, profusus*. et ἀφειδήσαντα, *securum*, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, *non parco*: ex α priv. et φείδομαι, *parco*.

Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas*: qu. *imparsimonia*: ab ἀφειδὴς, *non parcens*: ex eod. th.

Ἀφείθην, et in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimissi sunt*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖλε, *abstulit*: 3. sing. a. 2. ind. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀφεῖμαι, *dimissus sum*, perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖμεν, *omisimus*: volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro ἀφῆμεν ab ἄφην, verbi ἀφίημι. sed is scribendum ἄφεμεν. Malle

εσθαι dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφίμεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2. inf. act. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ et ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimisisse: a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφείς, εῖσα, et in f. g. ἀφεῖσα, derelinquens: a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, abstinendum est: ab ἀπέχομαι, abstineo. Th. ἔχω.

Ἀφελγύνω, f. υνῶ, perf. υγκα, ...: ab ἀφελὼν γυνή.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas: ab ἀφελής.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, 3. sing. f. 2. m. et Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφείλεσθε, auferetis, Ion. pro ἀφείλεσθε, 2 pl. a. 2. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω.

Ἀφέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

ἈΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, simplex, ...

Ἀφέλκω, f. ξω, abstraho: ex ἀπὸ et ἕλκω.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω

Ἀφελότης, ητος, ἡ, simplicitas, idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελής.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελών, auferens: a. 2. part. act. ab eod. th.

Ἀφελῶς, simpliciter, nudè, adv ab ἀφελής.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, idipsum quod dimittitur, dimissio: ab ἀφίημι.

Ἀφέμενος, derelinquens, dimittens. part. a 2. m. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ου, vel εος, τὸ, divitiæ, opes, reditus, propriè ... anni: qu. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, ab anno collectum.

Ἀφέντι, derelinquenti, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφείς, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, εις, ει, abstinebo, f. 1. ind. act. ab ἀπέχω, f. ξω. Th. ἔχω.

Ἀφέρπω, f. ψω, perf. φα, subrepo, serpendo abeo: serpentis proprium. Th. ἕρπω, serpo.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. ind. act. verbi ἀφέρπω, q. v.

Ἄφες, ἕτω, sine, remitte; et in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, sino.

Ἄφεσις, εως, ἡ, remissio, dimissio: ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, Poetico more, pro ἀφισταίη, 3. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι, pro ἀφίσημι, discedo.

Ἀφεσταίην, dimitterem: Poët. pro ἀφισταίην, præs. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, cessant, 3. pl. præs. ind. act. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι, nam aliquando per ι reduplicatur, undè est ἵσταμεν, et opt. ἱσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι, pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. ind act. Th. ἵστημι, sto.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ῶν, αἱ, locus ita dictus; q. d. dimissæ. Sunt qui τὸ ἀφιέναι vertant in altum vela dare. Stephan. Ἀφέτας dicit esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittite: 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

Ἀφετέον, dimittendum est, adv. positivum.

Ἄφετος, ου, ὁ ἡ, dimissus, liber, absolutus; item sacer; item oppositus, rejectaneus: ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ et ἵημι.

Ἀφέψω, vel -έω, f. ἀφεψήσω, decoquo: et indè ἀφέψημα, decoctum, et ἄφεψις, decoctio: ex ἀπὸ et ἕψω, coquo.

Ἀφέωκα, Att. pro ἀφεῖκα, 1. sing. perf. ind. act. et

Ἀφέωνται, 3. plur. perf. pass. Att. pro ἀφεῖνται. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφεώρα, prospectabat: Att. pro ἀφώρα, 3. sing. imperf. act. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, video.

Ἀφή, ῆς, ἡ, commissura; item tactus: à perf. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, tango.

Ἀφηγέομαι, -οῦμαι, fut. ήσομαι, perf. ημαι, duco, impero: part. præs. med. ἀφηγούμενος, ducens, dux, princeps: item narro, commemoro: ex ἀπὸ et ἡγέομαι.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, memoria: et idem quod ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio: à perf. pass. præced. verbi.

Ἀφῆκα, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφήλατο, desiliit: 3. sing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, aberravi: a. 2. ind. act. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀφημμένος, ου, ὁ, suspensus, pendens: perf. part. pass. ab ἀφάπτω. perf. pass ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἀφηνιάζω, f. άσω, perf. ακα, habenas detrecto et excutio, frena non patior, contumax sum, non pareo. Ex ἀπὸ et ἡνία, frenum.

Ἀφηρεόμην, -ούμην, έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο, auferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -οῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, capio.

Ἀφηρέθην, a. 1 ind. pass. ab ἀφαιρέω, aufero

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, emissor, jaculator: ab ἀφίημι, emitto. Th. ἵημι.

ἌΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris superficie: q. παρὰ τὸ ἅπτω, accendo.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas: ex α negat. vel priv. et φθάρσις, corruptio. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, sine, et φθαρτός, quod ab eod. th.

Ἀφθείς, a. 1. part. pass. ab ἥφθην, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἥφθη, conflagravit: 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἅπτω, accendo.

Ἄφθιτος, ου, ὁ ἡ, incorruptibilis: id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθείω, corrumpo.

Ἀφθόγγοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἄφθογγος, ου, ὁ ἡ, mutus: ex α et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor: perf. med. ἔφθογγα, unde φθόγγος.

Ἀφθόνατος, ου, Dor. pro ἀφθόνητος, ου, ὁ ἡ, invidiæ non obnoxius: ex α et φθόνος, invidia. Hinc

Ἀφθονέστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, invidiæ minus obnoxius.

Ἀφθονία, ας, ἡ, abundantia; item invidiæ carentia.

Ἄφθονος, ου, ὁ ἡ, invidiâ carens, copiosus. Hinc ἀφθόνως, adv. sine invidiâ: ex α priv. et φθόνος, ου, ὁ, invidia.

Ἄφθορος, ου, ὁ ἡ, incorruptus, imberbis, impubes: ab α priv. et φθείρω, corrumpo.

ἈΦΙ'Α, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιᾶσι, dimittunt, absolvunt judicio: 3. pl. præs. ind. act. pro ἀφιεῖσι, et Ion. ἀφιέασι, verbi ἀφίημι.

'Αφῖγμαι, perf. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*.

'Αφίδρυμα, ατος, τὸ, *statua* : à seq.

'Αφιδρύω, et ἀφιδρύνω, f. ύσω, *statuo, colloco, firmum stare facio, dedico*. ex ἀπὸ et ἱδρύω, *stabilio*.

'Αφίεθι, ίτω, *remitte* : præs. imperat. act. ab ἀφίημι.

'Αφίει, *dimittebat*, vel *dimittit*, 3. sing. imperf. vel præs. ind. act. pro ἀφίη, qu. ab ἀφιέω, εις, ει, inusit. pro ἀφίημι.

'Αφιεὶς, ἱέντος, præs. part. act. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

'Αφιέναι, pro ἀφιέτω, inf. pro imp. 1 Cor. vii. 11. Hellen.

'Αφίημι, *remitto, sino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto*. ἀφίετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs. inf. act. f. ἀφήσω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἄφες, ἕτω, et in 2. pl. ἄφετε. a. 2. sub. ἀφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἀφεὶς, ἕντος. præs. pass. ἀφίεμαι, εσαι, εται, *relinquor*. perf. pass. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφέωνται. a. 1. pass. ἀφέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto*.

'Αφίκετο, *rediit* : 3. sing. a. 2. ind. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

'Αφίκεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

'Αφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*. Sic ἀφικνεῦ, Dor. et Æol. pro ἀφικνοῦ, præs. imperat. pass.

'Αφίκηαι, *adveneris* : Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab

'Αφικνέομαι, οῦμαι, *pervenio, advenio, assequor* : inde gen. pl. præs. part. m. ἀφικνουμένων. præs. inf. m. ἀφικνεῖσθαι. f. m. ἀφίξομαι. perf. pass. ἀφῖγμαι. a. 2. m. ἀφικόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio*.

'Αφικόμενος, a. 2. part. med. à præc.

'Αφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab eod.

'Αφιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè amans bonos* : ex α, φίλος, et ἀγαθός.

'Αφιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhumanus* : -πία, *-itas*, -πως, *-manitèr* : ab α, φίλος, et ἄνθρωπος.

'Αφιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab avaritiâ* : ex α, φίλος, et ἄργυρος.

'Άφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alienus ab amicitiâ, amicis carens* : ex α et φίλος.

'Αφιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *minimè ambitiosus* ; cum meliori tum deteriori sensu : ab α et φιλότιμος, quod à φίλος et τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

'Άφιξις, εως, ἡ, *profectio* : ab ἀφικνέομαι.

'Αφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

'Αφιππεύω, f. εύσω, *equo avehor* : ex ἀπὸ et ἱππεύω.

'Αφίπταμαι, *avolo* : f. m. ήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέπτην. a. 2. m. ἀπεπτάμην vel -όμην. a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, *volo*.

'Αφίστημι, *discedo, deficio, abduco, deduco* ; item *abesse, distare* ; in med. *recedo*, in pass. voce *disjungi, avelli* : Hom. Il. Ν. 745. fut. ἀποστήσω. perf. ἀφέστηκα. a. 2. ἀπέστην. a. 2. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, et in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. ἀποστῆναι. a. 2. part. ἀποστὰς, άντος. præs. m. ἀφίσταμαι, σαι, et in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt* : præs. imperat. m. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, *deficiam*. Ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto*.

'Αφῖχθαι, *devenisse* : perf. inf. pass. à perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

'Άφλαστον, ου, τὸ, *summa pars puppis* : ex α et φλᾶσθαι, id est, θλᾶσθαι, quod non facile potest contundi.

'Αφλόγιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit*. Ab α et φλογιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. pass. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω.

'Αφλοισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, οῦ, ὁ, *spuma*, mutato ρ in λ, et Pleonasm. τοῦ ι.

'Αφνειὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dives* : Poët. pro ἀφνεός. Th. ἄφενος, *divitiæ*.

'Αφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, gen. sing. ab ἀφνειός.

'Άφνω, adv. *repentè* : per Sync. τοῦ α, et Apoc. τοῦ ε, pro ἀφανῶς. Ex α et φαίνω, *ostendo*.

'Αφόβητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non timet* : ex α priv. et φοβέω.

'Αφοβία, ας, ἡ, *securitas* : à seq.

'Άφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus* : ex α et φόβος *metus* ; quod à perf. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo*.

'Αφόβως, adv. *intrepidè, si metu* : à præc.

'Αφόδευμα, ατος, τὸ, *excremen tum* : ab ἀφοδεύω.

'Αφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina* : seq.

'Αφοδεύω, f. εύσω, perf. ἀφοδ κα, *caco, excerno, alvum ex nero* : ab ἄφοδος.

'Αφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδι q. v. ab

'Άφοδος, ου, ἡ, *discessus, digressu reditus* ; item *latrina, sterc excrementum* : ab ἀπὸ ὁδός.

'Αφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, similo* : f. ώσω. perf. ἀφωμοί κα. perf. pass. ἀφωμοίωμ part. ἀφωμοιωμένος, *assimi tus* : ab ὅμοιος, *similis*. T ὁμὸς, idem.

'Αφοπλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *arm spolio* ; item *arma exuo*, ne absolut. Hinc ἀφοπλίζε *exuerunt* : 3. pl. imperf. p Ion. Ex ἀπὸ et ὅπλα, τὰ, *ma*.

'Αφοράω, -ῶ, *intueor, respic* f. άσω. perf. ἀφεώρακα, et ticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ et ὁ *video*.

'Αφόρδιον, Nicandro pro ἀ διον, ρ inserto metri ergò, *crementum* : ex ἄφοδος.

'Αφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerab molestus*, verbale : ex α φέρω.

'Αφορία, ας, ἡ, *sterilitas*.

'Αφοριῶ, 3. sing. f. 1. Att. a

'Αφορίζω, *separo, segrego, dis guo, deligo, designo* : imp ἀφώριζον. f. ἀφορίσω, et ἀφοριῶ, εῖς, εῖ. perf. ἀφώ a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφ σον, άτω. a. 1. sub. ἀφορίσ ῃ. part. ἀφορίσας, αντος. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφω μένος, η, ον. *separatus*. a pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a imperat. ἀφορίσθητι, et i pl. ἀφορίσθητε. ex ἀπὸ et ὁ *definio*. Th. ὅρος, *terminu*

'Αφορισμένος, perf. part. Ion. ab ἀφορίζω.

'Αφόρισμα, ατος, τὸ, *suis te nis descriptum, et ab ali paratum*. Et

'Αφορισμὸς, οῦ, ὁ, *determin distinctio, separatio* ; ἀφ μοὶ, *breves sententiæ* : à 1. perf. pass. verbi ἀφορίζω.

'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, *occasio, op tunitas, pecunia ad pecu usum destinata* : ex ἀπὸ μὴ, *impetus*.

'Αφορμηθεῖεν, pro ἀφορμηθεί 3. pl. a. 1. opt. pass. ab μάω, *ex aliquo loco me*

ρμή: ex ἀπὸ et ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *immunis à tributo*: ex α et φορολογέω.

Ἀφοσιόω, fut. ώσω, perf. ωκα, *sacro*: item *consecro, devoveo*: ab ἀπὸ et ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum*. Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Ἀφ' ὅ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore*.

Ἀφοῦ, pro ἀφέο, et hoc Ion. pro ἄφεσο, *libera*: aor. 2. imperat. m. ab ἀφέμην, a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφοῦ pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπέλθετε.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. ab ἀφάω, *palpo, contrecto*: quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι.

Ἀφραδέοντι, *inscienti*: dat. sing. præs. part. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, perf. ηκα, *inconsultè ago*; vel *stultè loquor, insanio*: quod ex α et φραδέω. Th. φράζω.

Ἀφραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *temerarius, inconsultus*. Et inde

Ἀφραδία, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii*; ἀφραδίῃσιν, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις: à φράζω.

Ἀφραίνω, f. ανῶ, *desipio, amens sum*: præs. part. ἀφραίνων. Ex α et φρήν.

Ἄφρακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non munitus*: ex α priv. et φράσσω.

Ἄφραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non dictus, vel non dicendus*; item *improvisus*: Ion. et Poët. pro κρυπτὸς, *occultus*: ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco*; ex α et φράζω, *dico*.

Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, *qui est extra tribum*; item *osor civilis societatis*: ex α et φρήτωρ, *contribulis*, q. à φρατρία, *tribus*: ἀπὸ τοῦ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, *spumo, spumam excito*: f. ίσω. perf. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *AFRICA*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, et Ἀφρογενὴς, *è spumâ prognata*, Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma*, et γένος, quod à γίνομαι, *nascor*.

Ἀφροδισιακὸς, ἡ, ὸν, *Venereus*. ab Ἀφροδίτη.

Ἀφροδισιαστὴς, οῦ, ὁ, *Venereus*: ab eod.

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. Ab

ἈΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφροῦ, i. e. *spumâ*, dicitur genita.

Ἀφρόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *spumicoma*: ex ἀφρὸς et κόμη, *coma*.

Ἀφρονέω, fut. ήσω, *non sapio, amens sum*: ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præs. ex α et φρὴν, *mens*.

Ἀφροντιστέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *negligo*.

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia*.

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *curis liber, securus*: ab α et φροντίζω.

Ἀφροντίστως, adv. *sine curâ*: à præced.

Ἀφρόνως, adv. *insipientèr, incautè*: ab ἄφρων.

ἈΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *spuma, saliva*.

Ἄφροσι, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens*. Th. φρήν.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia*: ex α et φρήν.

Ἄφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *insipiens, imprudens*: ab eod. th.

Ἀφύη, ης, ἡ, *piscis*: qui ἐξ ἀφροῦ nascitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *hebes, ineptus, rudis*. Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, inepta natura*: ab α et φυὴ, quod à φύω.

Ἄφυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος, *qui vitari nequit, inevitabilis*: ex α et φεύγω, *fugio*. Hinc adv. ἀφύκτως, *sine fugæ spe*.

Ἀφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non observans, incautus*: item *non observatus, incustoditus*: ab α et 3. pers. perf. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω.

Ἀφυλάκτως, adv. *incautè, incustoditè*: à præc.

Ἀφυξῶ, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνόω, *sopior, obdormisco*: f. ώσω. perf. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neut. ab ἀπὸ et ὕπνος, *somnus*.

Ἀφυσγετὸς, οῦ, ὁ, *haustus, sordes, cœnum*: ab ἀφύω, *haurio*.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσσω, *haurio, hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξειν. ab ἀφύω.

Ἀφυστερέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *defraudo*: ab ἀπὸ et ὑστερέω.

ἈΦΥ'Ω, fut. ύσω, perf. υκα, *haurio, hauriendo promo, exhaurio*.

Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' οὗ, subaudi χρόνου, *ex quo* sc. *tempore*.

Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus*.

Ἀφ' ὧτι, sc. χρόνῳ, Dor. pro ἀφ' οὗ χρόνου, *ex quo*.

Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*, perf. pass. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *assimilo*: ex ἀπὸ et ὅμοιος, cujus th. ὁμός.

Ἀφώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. pro

Ἄφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mutus*: ex α et φωνή.

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ἀφώρισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo*: ex ἀπὸ et ὅρος.

Ἀφῶσιν, *dimiserint*: 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφίημι.

Ἀχὰζ, ὁ, *Achaz*, nom. viri, indecl.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, nom. reg. Gr. ab ἄχος.

Ἀχαιΐδα, acc. sing. ab Ἀχαιῒς, -ΐδος, ἡ, *Achaia*: hinc

Ἀχαϊκὸς, οῦ, ὁ, *Achaicus*, Græcus.

Ἀχαιιὰς, άδος, nom. propr.

Ἀχαιῒς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. Ἀχαιΐδες.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*: in acc. pl. Ἀχαιούς. Ab Ἀχαΐα, *Græcia*.

Ἀχαῖναι, οἱ καὶ αἱ, *cervi*, ab Achaineâ urbe, Oppian.

Ἀχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *effrœnatus*: ex α et χαλινὸς, *frænum*.

Ἄχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sine ære, ære carens*: ex α priv. et χαλκός.

ἈΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria*: fortè ab

Ἀχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vastus, immensus*: ex α epitatico, et χαίνω, *hisco*.

Ἄχαρι, *injucundum*, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, *injucundus, insulsus, molestus*: ex α et χάρις.

Ἀχαριστέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *ingratus sum, non gratificor, non indulgeo, non obsequor*, et in pass. *non accipio debitam gratiam, ingratum aliquem experior*: ab ἀχάριστος.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, *ingratitudo*: ab eod.

Ἀχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ingratus*: ab α et 3. pers. perf. pass. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.

Ἀχαρίστως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριστος.

ἈΧΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *gemma quædam ab Achate fluv.* Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri Æneæ socii.

Ἄχει, primâ longâ Dor. pro ἤχει, *resonabat*: imperf. act.

ab ἄχεον, -ευ, εος, -εις· ab ἀχέω. Th. ἦχος; sonus; sed

'Αχεῖ, Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. indic act.

'Αχείμ, vel 'Ακείμ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον.

'Αχειρέες, sine manibus: nom. pl. ab

'Αχειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, manu seu manibus carens, mancus: ἄχειρος, id. ut et ἄχειρ. Th. χείρ.

'Αχειροποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, non manu vel manibus factus, non humano structus artifitio: ex α, χείρ, et ποιητός. Th. ποιέω.

'Αχελώιος, ου, ὁ, nomen fluvii.

'Αχέουσα, Dor. pro ἀχέουσα· vide ἀχέων.

'Αχέοντ', pro ἀχέοντα, dolens: præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th ἄχος

'ΑΧΕΡΔΟΣ, ου, ὁ, spina quædam.

'ΑΧΕΡΩΙ'Σ, ΐδος, ἡ, populus alba: q. ab 'Αχέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.

'Αχέρων, Acheron, fluvius Epiri; item inferni: et hic est ἄχεος ῥέος, doloris fluvius.

'Αχεῦσιν, Æol. et Dor. pro ἠχοῦσιν, resonant, modulantur: 3. pl. præs. ind. act. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος.

'Αχεύω, idem quod

'Αχέω, f. ήσω, doleo, ægrè fero. Th. ἄχος. Estque

'Αχέω, Dor. pro ἠχέω, resono. Th. ἦχος

'Αχέων, præs. part. ab ἀχέω.

'Αχὴν, ἦνος, ὁ ϗ ἡ, pauper, mendicus: ex α pr. et ἔχω, quod nihil habet, vel ab α intens. et χάω. χαίνω, hisco, ut sit valdè avidus, admodum famelicus.

'Αχηνία, ας, ἡ, pauperies: à præc.

'Αχθεὶς, ductus: aor. 1. part. pass. ἀχθήσεσθε, 2. pl. f. 1. pass. ἀχθῆναι, aor. 1. inf. ab ἄγω, duco.

'Αχθέσῃ, feres molestè: Att. pro ἀχθέσει, 2. sing. f. 1. m. ab

'Αχθομαι, ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero: cum dat f. έσομαι et ήσομαι. perf. pass ἤχθημαι: ab obsoleto ἀχθέομαι. Th. ἄχθος.

'Αχθόμεθα, 1. pl. præs ind. et ἄχθονται, 3. plur præs. præced. verbi ἄχθομαι, quod ab

'ΑΧΘΟΣ, εος, τὸ. pondus, onus, sarcina, dolor gravis.

'Αχθοφορέω, f. ήσω, onera fero, onus sustineo: et

'Αχθοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius: ab ἄχθος, εος, τὸ, onus, et φέρω, fero.

'Αχὶ vel "Αχι, facilè, adv.

"Αχι, ubi: Dor. pro ᾗ vel ἧχι.

'Αχιλῆα, pro 'Αχιλλέα, Poët. ab 'Αχιλλεὺς, έος, ὁ, Achilles.

'Αχιλλεὺς, έος, et Att ῆος, ὁ, Achilles: hinc 'Αχιλλῆιος.

"Αχλαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est sine lænâ, vel veste: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

'Αχλυόεις, όεσσα, όεν, caliginosus: à seq.

'ΑΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, tristitia.

'Αχλύω, f. ύσω, caligo, obtenebror, obtenebro: à præc.

"ΑΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus: et pro fumo seu fuligine.

"Αχνυμαι, doleo: f. ύσομαι. perf ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.

'Αχνύμενος, præs. part. ejusd.

'Αχοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, Echo. Th. ἦχος.

"Αχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, felle carens; item bilem abigens: ab α et χολὴ, bilis.

'Αχόρευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine choreis: ex α et χορός.

"ΑΧΟΣ, εος, τὸ, dolor, mœror: Angl. ACHE, et indè AKE.

"Αχραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, impollutus, immaculatus, intactus: ex α et χραίνω, coloro. Th. χράω.

'ΑΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, pyrus sylvestris.

'Αχρεῖος, εία, εῖον, inutilis, e; ineptus: ex α et χρεία, utilitas.

'Αχρειότης, ητος, ἡ, utilitas.

'Αχρειόω, -ῶ, inutilem reddo: f. ώσω. perf. ἠχρείωκα. præs. pass. ἀχρειόομαι, inutilis fio: perf. pass ἠχρείωμαι. aor. 1. pass. ἠχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν: ab ἀχρεῖος.

'Αχρείως, adv. turpiter: ab eod.

'Αχρήιος, pro ἀχρεῖος, Poët. factâ Dialysi.

'Αχρήιστος, idem quod ἄχρηστος, quod vide.

'Αχρήματος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est sine pecuniis, inops: ex α et χρῆμα.

'Αχρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, inops: ex iisdem.

"Αχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, inutilis, e, dat. pl. ἀχρήστοισιν ex α et χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, e. Th. χράομαι, utor.

"Αχρι vel ἄχρις, adv. usque, donec: cum gen. item intra, quoad. Th. μέχρι, idem.

'Αχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab

'ΑΧΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, stramentum.

'Αχυρόω, ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, paleis sterno et respergo, paleas immisceo: à præc.

'Αχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum: ab eod.

'Αχὼ, ἀχόος, ἁ, Dor. pro ἠχὼ, Echo.

'ΑΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, manans capitis ulcus, sordes capitis: q. ἀχνώρ: ab ἄχνη.

"ΑΨ, adv. retrò, retrorsum, rursus, statim.

"Αψαι, Ion. pro ἅψαι, et hoc Dor. pro ἧψαι, 2. sing. a. 1. m ἅψαιο a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango: fut. ψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, ατο.

"Αψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi

"Αψαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. intactus, illibatus: ex α et ψαύω, tango Th. ψάω.

"Αψεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irreprehensus: ex α et ψέγω, vitupero.

'Αψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mentiri nescius, verus: in acc. ἀψευδέα hinc ἀψευδέως, Ion. pro ἀψευδῶς, verè: ex α et ψεῦδος.

"Αψευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, non mentitus minimè fallax: ab eod. th.

'Αψῖδες, nom. pl. ex ἀψὶς, connexio.

'Αψίκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, fastidiosus qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod κορέω, satio.

"Αψιν, acc. sing. ab ἄψις, εως, tactus.

'ΑΨΙ'ΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, absinthium

"Αψινθος, ου, ὁ. idem.

'Αψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ connexio, vinculum, testudo, ligneus rotæ circulus: ab ἅπτω, necto.

"Αψις, εως, ἡ, tactus, contrectatio: ab ἅπτομαι, tango.

"Αψοῤῥος et ἀψόῤῥοος, όν, ὁ ϗ ἡ, reciprocus, refluens: ex ἄψ, retrò, et ῥέος, fluxus, q. à ῥέω, fluo: perf. m. ἔῤῥοα.

"Αψος, εος, ους, τὸ, junctura membrorum, membrum: a ἅπτω.

"Αψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, animâ carens, inanimus: ex α et ψυχή

"ΑΩ, et ἄημι, flo, spiro: f. ήσω hinc ἄημα, flatus, spiritus ἀήτης, ventus.

'Αῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, manè adv. Th. ἠὼς, aurora, Dor. ἀὼς

'Αὼν, ἀόνος, Dor. pro ᾐὼν, quod pro ἠιὼν, όνος, ἡ, littus.

'Αωρέω, ῶ, f. ήσω, perf. ἠώρηκα, negligo: ab ἄωρος.

'Αωρὶ adv. intempestivè: ab ἄωρος.

'Αωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas: ab eod.

'Αωρόλιος, ου, ὁ, qui præter ætatem interiit est: ab eod.

'Αωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempestivus, indecens, difficilis custoditu, non curans, negligens: ex α pr. et ὥρα, tempus, sive οὖρος, custos, vel ὤρα, cura.

'Αωρτο, pependerat: per Sync. Ion. pro ἠώρητο, pl. perf. verbi αἰωρέω, sursum tollo. Vel dicitur Poët. pro ἦρτο, pl. perf. verbi ἄρω, vel αἴρω, α pro η, et Pleonasmo τοῦ ω.

'Αὼς, ἀόος, ἀοῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, ἡ, aurora.

'ΑΩΤΟΣ, ου, ὁ, et ἄωτον, ου, τὸ, flos, præstantissimum in omni re, lana. Hinc

'Αωτέω, f. ήσω, seu ἀωτεύω, f. εύσω, flores decerpo. Item somnum carpo, dormio: à seq.

'Αωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, auribus carens: ex α et οὖς, ὠτὸς, auris.

B

B Secunda litera dicitur *Beta*, nota numeralis significans *duo*, et cum lineolâ infrà subjectâ *duo millia*. Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς pro πικρός. Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη. aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.

Βαὶ, vocula eorum qui se mutuò inclamant: ut et vocula risûs, qu. à βοάω.

Βᾶ et Βᾶθι, *incede*, Dor. et per Apoc. pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, indecl. nomen Idoli, *Lat. dominus*: apud Sidonios primùs. Pœni contractiùs *Bal*, Chaldæi *Bel*, idem enunciant.

ΒΑΑΡΑΣ, *radix herbæ cujusdam mirabilis*.

Βαβὰ, *vox inarticulata*.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, perf. ακα, vel χα, idem quod βαμβαίνω, *inarticulatam vocem edo, vagio*: à βάζω.

ΒΑΒΑΙ, *papæ*, admirantis, adv. vel *mirantis*. Hinc Angl. BABE & BABY.

Βαβάκτης, ου, ὁ, *loquax, garrulus, nugator, insanus, saltator*: à βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, *cunabula*.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, *cunæ*: in illis enim infantes βαβάζουσι, *vagiunt*.

Βάβαλον, αἰδοῖον, *foramen, porta*.

Βάβαξ, ακος, ὁ, *garrulus, vanus, impudens*. Th. βάζω.

Βαβράζειν, *contentè clamare*, ut cicadæ cantant; q. à βάζω.

Βάβριξ, ικος, ἡ, *gingivæ*.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis. Hebr. *confusio*.

Βαδδὶν, *lina, vestes lineæ sacerdotales*: à בדים, pl. τοῦ בד, *linum*.

Βάδην, *pedetentim, gradatim, lento gradu*, adv. à βαίνω, *eo*.

Βαδίζω, *eo*: f. ίσω, Att. βαδιῶ. perf. βεβάδικα. Ab eod. th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. 1. ind. à βαδίζω, q. v.

Βαδιοῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. 1. m. verbi βαδίζω, à quo.

Βάδισις, εως, ἡ, *ambulatio, ingressio*.

Βάδισμα, ατος, τὸ, *gressus, incessus*: à βαδίζω.

Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab eod.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, *eundum est*: ab eod.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, *cursor*: ab eod.

Βαδιστικὸς, ή, όν, *qui ambulare potest*: ab eod.

Βάδος, ου, ὁ, *iter*.

ΒΑ'ΖΩ, *loquor*: f. σω et ξω. perf. βέβαχα. Poët. verb.

Βαθέην pro Βαθεῖαν, Ion. acc. sing. à βαθὺς, εῖα, ύ.

Βαθεῖ, dat. sing. à βαθύς· βαθείᾳ, et Ion. -είῃ, dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, et Ion. ης. Hinc

Βάθειος, ου, ὁ ἡ, vel -ος, -α, -ον, *profundus, altus*.

Βαθέως, adv. *profundè, altè, graviter*.

Βάθιον, comp. pro βαθύτερος, *profundior*, et βάθιστος, superl. pro βαθύτατος, *profundissimus*, τοῦ βαθὺς, *profundus*.

Βαθμηδὸν, *gradatim*: adv. à βαθμός.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus, basis*: ab eod.

Βαθμὸς, οῦ, ὁ, *gradus, ordo*: à βαίνω.

ΒΑ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *profunditas, altitudo, locus penitior, altum in mari*.

Βαθρὸν, ου, τὸ, *gradus, subsellium*: à βαίνω, *eo*.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ ἡ, *eloquens*: ex βαθὺς *profundus*, et γλῶσσα *lingua*.

Βαθυδίνης, ου, ὁ ἡ, *vortices profundos habens*: ex βαθὺς (quod à βάθος) et δίνη, *aquarum vortex*.

Βαθύδοξος, ου, ὁ ἡ, *gloriosissimus, celeberrimus*: qu. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ου, ὁ ἡ, *profundè cinctus*: et βαθὺς et ζώνη.

Βαθύκληρος, ου, ὁ ἡ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet*: ex βαθὺς et κλῆρος.

Βαθύκολπος, ου, ὁ ἡ, *profundum sinum habens*, qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ ἡ, *qui profunda præcipitia habet*, ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρηπὶς, ῖδος, ἡ, *profundum fundamentum habens*: ex βαθὺς et κρηπίς.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ ἡ, *habens undas profundas*: ex βαθὺς et κῦμα, *fluctus*.

Βαθύλειμος, ου, ὁ ἡ, et Βαθυλείμων, ωνος, ὁ ἡ, *læta pascua habens*: ex βαθὺς et λειμών.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ ἡ, *qui profundam densamque lanam habet, villosus*. Th. μαλλός.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus*, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τοῦτ' ἐστι βουλὴν, ἔχων.

Βάθυνος, ου, ὁ, *fovea*: item

Βάθυνσις, εως, ἡ, *excavatio*: à

Βαθύνω, *excavo*: (pen. long.) f. υνῶ, (pen. brevi) perf. γκα. perf. pass. βεβάθυμμαι, et Att. βεβάθυσμαι. Th. βάθος.

Βαθυπέδιος, ία, ιον, *qui profundum campum seu planitiem habet*: ac proinde *ferax*, ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλούσιος, ου, ὁ ἡ, et Βαθύπλουτος, *prædives, opulentus*. Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet*: ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

Βαθύπρῳροι, ων, αἱ, scil. νῆες, *profundæ naves*.

Βαθυπώγων, ὁ, sc. ἀνὴρ, *vir prolixâ barbâ*.

Βαθυῤῥείταο, gen. sing. Æol. pro βαθυῤῥείτου, à

Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ ἡ, *profundè fluens*: ex βαθὺς et ῥέω, *fluo*.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, *radicis profunditas*: à seq.

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ ἡ, *altè radicatus*: ex βαθὺς et ῥίζα, *radix*.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um*: in gen. βαθέος, είας, έος· dat. βαθεῖ, ῦ. in comp. βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων. superl. βαθύτατος et βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθύσκιος, ου, ὁ ἡ, *umbrosus*: ex βαθὺς et σκιά.

Βαθύστερνος, ου, ὁ ἡ, *profundum*

habens pectus: ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτι στῆθος, ἔχων.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ ἡ, *altè stratus*: ex βαθὺς et στρώω, *sterno*.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ ἡ, *profundos habens juncos*: à βαθὺς et σχοῖνος· laus fluviorum.

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas*. Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ ἡ, *callidus, profundâ mente præditus*, ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφωνος, ου, ὁ ἡ, *profundè sonans, sonorus*: ex βαθὺς, *profundus*, et φωνὴ, *vox*.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ ἡ, *qui densam habet cæsariem*: ex βαθὺς et χαίτη, *capilla*.

Βαθύχειλος, ου, ὁ ἡ, *profunda habens labia*: ex βαθὺς et χεῖλος.

Βαῖεν, per contr. pro βαίησαν, *iverint*, 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην· à βαίνω, q. v.

Βαῖνε, imperf. Ion. *ibat*: ab eod.

Βάϊνος, η, ον, vel ου, ὁ ἡ, *è palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens*. Th. βαΐς.

ΒΑΊΝΩ, *eo, incedo*: f. βήσομαι. perf. βέβηκα, et Ion. βέβαα. a. 2. ἔβην a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ et βάθι. a. 2 opt. βαίην a 2. part. βάς. perf. pass. βέβημαι, βέβαμαι, et βέβασμαι.

Βαιὸν, vide in βαΐς.

Βαιὸν, *paulispèr, parùm*: adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ά, όν, *parvus, modicus, unus*.

Βαϊοφόρος, ου, ὁ, *solemnitas olivarum*.

ΒΑΙ^Σ. ἡ, seu βαΐον, ου, τὸ, *ramus*, propriè *palmæ*, παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, *indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea et pastoralis*: et βαίτα, Dor. pro διφθέρα.

ΒΑΙΩ'Ν, ωνος, ὁ, *piscis quidam gobio similis*: quod à βαιὸς, qui parvi pretii. item, *mensura apud Alexandrinos*, Hesych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, *semen raphani*, id est, *brassicæ*.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, et mulierosus*: item *eunuchus*.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, seu βάκχαρις, εως, ἡ, *baccar, herba odorata*.

ΒΑΚΤΗ'ΡΙΑ, ας, ἡ, *baculus, scipio*: item

Βακτήριον, ου, τὸ, et

Βάκτρον, ου, τὸ, idem.

Βακχεῖον, ου, τὸ, *templum Bacchi*: et

Βακχεῖος, ου, ὁ, *pes poëticus ex brevi et duabus longis*: sic dictus quòd hymnis in Bacchum sit frequentissimus: item -εῖος, -εία, -εῖον, *bacchicus, ad Bacchum pertinens*.

Βακχεύματα, -των, τὰ, *bacchanalia*: à

Βακχεύω, f. εύσω, et Βακχιάω, f. ιάσω, *orgia celebro, debacchor*: βακχεύομαι, *furiosus sum*: à βάκχος, q. v.

Βακχεία, ας, ἡ, *debacchatio, insania*: à

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, *furore percitus; Bacchus; orgia celebrans; coronæ quoddam genus*. βάκχη, ης, ἡ, *furore percita, Bacchi sacerdos*: qu. à βάζω, *loquor*, quia loquax est ebrietas: vel ἐκ τοῦ βάζειν, signif. φλυαρεῖν, ut sit Βάκχος, *qui furore agitatus, nugas multas deblaterat*.

Βαλαὰμ, ὁ, nomen arioli. Heb. *vetustas populi*.

Βαλὰκ, ὁ, nom. regis, ἐκλείπων. Hebr. *exinaniens*.

Βαλανάγρα, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *clavis*: ex βάλανος, *pessulus*, et ἄγρα, *captura*.

ΒΑΛΑΝΕΙ^ΟΝ, ου, τὸ, *BALNEUM*.

Βαλανεὺς, έος, vel έως, ὁ, et Βαλανεύτης, ου, ὁ, *balneator*.

Βαλανηφάγος, ου, ὁ ἡ, *qui glandes edit et vescitur*: ex βάλανος *glans*, et φάγω *comedo*.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ ἡ, *palmulas ferens, glandifer*: ex βάλανος, *glans*, et φέρω.

Βαλανίζω, *glandes excutio*: f. ίσω. perf. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix*: et

Βαλάνισσα, idem. Th. βαλανεῖον.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ ἡ, *glans*: est etiam *obex*: qu. à βάλλω, *immitto*.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu βαλλάντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus*: qu. à βάλλειν ἐντὸς.

Βαλαντιοτομέω, ῶ, f. ήσω, *crumenas seco*: à seq.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur zonarum*: item *saccularius*: ex βαλάντιον et τέμνω, *seco*.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos mali sylvestris Punici*.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *repagulum, locus unde ii qui cursu certant, immittuntur*: *carceres, initium*.

Βάλε et **Βάλεν**, *dimisit, projecit*, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2 ind. act. βαλεῖν, a. 2. inf. act. βαλέσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλέειν, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab eod.

Βάλετ' pro ἔβαλετο, 3. sing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Ion. a. 2. act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 1. imperat. m. à βάλλω, *jacio*.

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ά, όν, et βαλίος, ία, ιον, *varius, maculosus, velox*: q. φάλιος, item *celer*, à βάλλω. Est et βάλιος, *orbus oculis*.

Βάλλ' et **βάλλε**, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔβαλλε· à βάλλω.

Βάλλῃ, *inducis*, pro βάλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. et

Βάλλειν pro βάλλειν, Ion. præs. imperat. pass. ejusd.

Βαλλέσκετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, et hoc pro ἔβαλλε, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*.

Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. n. g. verbi βάλλω.

Βάλλησα, a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, quod à βαλλέω pro βάλλω.

Βαλλίζω, f. ίσω, perf. ικα, *tripudio, jacto crura*: à βάλλω.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, *tripudium, saltatio*, cujusmodi olim ῥωμαῖ[...] à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, *jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio*: imperf. ἔβαλλον. f. 1. vel 2. act. βαλῶ et in 3. pl. βαλοῦσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. 2. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, ῃς, ῃ præs. pass. βάλλομαι *abjicior*: perf βέβλημαι. plusq. perf. ἐβεβλήμην, σο, το. a. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. perf. m. βέβολα. Hi[nc] Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, *marrubium nigrum*.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. a[ct.] Βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. m[ed.]

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. [2.] ind. act. verbi βάλλω, *jac[io].*

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦ[σαι] nom. pl. f. g. a. 2. part. a[ct.] verbi βάλλω.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, *BALS[A]MUM*.

Βάλωμεν, *dejiciamus*, 1. pl. a. [2.] sub. act. βαλὼν, a. 2. part. [act.] à βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. [βά]λωμαι, a. 2. sub. m.

Βάμα, -τος, τὸ, Dor. pro βῆ[μα,] *gressus*. Th βαίνω, *eo*.

Βάμβα, Dor. pro βάμμα, q[...]

et βάττω. hinc βαμβακίζω, *manducare cibos.*

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, perf. αγκα, *inarticulatè loquor, balbutio, item dentes quatio præ metu*: q. à Βα· hinc

Βαμβαλίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *tremo.*

Βαμβάλω, f. αλῶ, perf. αλκα, id.

Βάμεν, βᾶμες, *eamus*, Dor. pro βῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. ἔβην. a. 2. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, *tinctura, acetum, salsamentum*: à perf. pass. verbi βάπτω.

Βὰν, Ion. et Sync. pro ἔβησαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. ἔβην verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, *ars fabrilis et illiberalis.*

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, *mechanicus, illiberalis*: à seq.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *artifex mechanicus et illiberalis*; *qui manibus suis sibi victum acquirit*: it. *vilis, negligens, sedentarius.* præcipuè de iis dicitur qui igne opus faciunt, q. ex βαῦνον αὔω, qui *fornacem incendit.*

Βάντες, *conscendentes*, nom. pl. aor. 2. part. m. g. βάς· ab a. 2. ἔβην verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, *fama, sermo*, à βάζω, *loquor.*

Βαπτίζεται, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, *baptizo, mergo, lavo*: f. ίσω. perf. βεβάπτικα. aor. 1. ἐβάπτισα. imperf. pass. ἐβαπτιζόμην, ου, ετο. perf. pass. βεβάπτισμαι. a. 1. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. pass. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι. a. 1. m. sub. βαπτίσωμαι, *lotus fuero.* Th. βάπτω, *mergo*. Angl. BAPTIZE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, *baptisma* Angl. BAPTISM. à præc.

Βαπτισμὸς, ῦ, ὁ, *lotio*: ab eod.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, *lavacrum*: ab eod. Angl. BAPTISTERY.

Βαπτιστὴς, ῦ, ὁ, *baptista*: et Ang. BAPTIST.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, *tinctus*: à seq.

ΒΑ'ΠΤΩ, *intingo, mergo, lavo*: f. ψω. perf βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis. Lat. *filius patris*, Ex Heb. בר *filius* et אבא *pater.*

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *fossa profunda, exitium, pernicies.* Atticè βέρεθρον. Propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *voraginosus*: à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri. Heb. Lat. interpretatur *benedicens Domino.*

Βαρβαρίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *barbarorum more vivo, ago, loquor.*

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, ῦ, *barbaricus.*

Βαρβαρικῶς, *barbaricè.*

Βαρβαρισμὸς, ῦ, ὁ, *barbarismus*, idioma barbaricum. Angl BARBARISM.

Βαρβαριστὶ, *more barbarorum*, adv.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.*

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rudis in voce*: à βάρβαρος et φωνὴ, *vox.*

Βαρβαρόω, -ῶ, f ώσω, perf. ωκα, *barbarum reddo, barbarorum potestati subjicio.* βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι. 2 Machab. xiii. ver. 9. *mente effrenatus.*

Βαρβάρως, adv. *barbarè.*

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, perf. ικα, *barbito canere*: à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, *barbitus* vel *barbitum*, instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, *tardissimus*, superlat. pro βράδιστος, vel βραδύτατος· compar. βράσσων, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro βραδίων et βραδύτερος, *tardior*: à βραδὺς, *tardus.*

Βαρέα, *graviter*, adv. vel Ion. pro

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν à βαρὺς, εῖα, ὺ, *gravis*, &c. Th. βάρος.

Βαρείσθω, *gravetur*, præs. imperat. pass. à

Βαρέω, *gravo, onero*: fut. ήσω. perf. βεβάρηκα a. 1. ἐβάρησα. perf. pass. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. aor. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βαρὺς.

Βαρέως, adv. *graviter, molestè*: ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen apostoli. Hebr. Lat. interpret. *filius haurientis aquas.*

Βαριησοῦς, ου, ὁ, nom. viri. Hebr. *filius Jesu.*

ΒΑ'ΡΙΣ, εως, vel ιδος, ἡ, *navis, turris, domus turrita et regia.* Angl. BARGE.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. v r Hebr. *filius Jonæ.*

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, nom. viri. Syr. *filius consolationis.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *pondus, onus, molestia*: qu. βία αἴρεται. Angl. TO BEAR, & BURDEN.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Syr. *filius quietis.*

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; *qui filius Timæi.*

Βαρύβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perstrepens, horrisonus*: ex βαρὺς et βρόμος, *strepitus.*

Βαρύγδουπος, ου, et Ion. οιο. ὁ ϗ ἡ, *graviter sonans*: à βαρὺς et δοῦπος, *sonitus.*

Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, ὁ ϗ ἡ, *cujus lingua gravis est, maledicus*: ex βαρὺς et γλῶσσα, *lingua.*

Βαρυγύνατος, Poët. idem ac βαρύγυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravia seu infirma genua habens*: ex βαρὺς et γόνυ, *genu.*

Βαρύδακρυς, υος, et Βαρυδάκρυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luctuosus*: ex βαρὺς et δάκρυ, *lacryma.*

Βαρυηχὴς, έος, et βαρύηχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravisonus.*

Βαρύθει, *gravatur*, 3. sing præs. ind. act. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, *gravor*: à βαρύς. Th. βάρος.

Βαρυθυμέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *irascor, animum despondeo*; ex βαρὺς et θυμὸς, *animus.*

Βαρυθυμία, ας, ἡ, *acerbitas animi*: à seq.

Βαρύθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animo ferox, abjectus animo.*

Βαρυθύμως, adv. *iratè, ægrè.*

Βαρύκομπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravem strepitum edens*: ex βαρὺς et κόμπος, *sonitus.*

Βαρύκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gravistrepus, graviter fremens*: ex βαρὺς et κτυπέω, factum ex τυπέω, *resono.* Th. τύπτω.

Βαρυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus.* Ex βαρὺς et λόγος. Th. λέγω.

Βαρυμάνιες, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro βαρυμήνιος, *iracundus*: ex βαρὺς et μανία, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Βάρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. à

Βαρύνω, *gravo, premo*: 3. sing. imperf. Ion. βάρυνε. fut. υνῶ. perf. βεβάρυγκα. aor. 1. pass. ἐβαρύνθην. aor. 1. sub. βαρυνθῶ· à βαρὺς, quod à βάρος.

Βαρυόπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, ὁ, *gravisonus, gravem vocem habens*: Jovis Epithet. à βαρὺς et ὄψ, ὀπὸς, *vox.*

Βαρυπνείοντας, *graviter flantes,*

acc. pl. part. præs. à *βαρυπνείω*. Ex *βαρὺς*, quod à *βάρος*, *onus*, et *πνείω*, Poët. pro *πνέω*, *spiro*.

Βαρὺς, *εῖα*, *ὺ*, *gravis*, *e*: in acc. *βαρὺν*. comp. *βαρύτερος*. superl. *βαρύτατος*. Th. *βάρος*.

Βαρυστενάχω, fut. *ξω*, perf. *χα*, *graviter gemo*. à *βαρὺς* et *στενάχω*.

Βαρύστονος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *graviter suspirans*, *infelix*, *luctuosus*.

Βαρυσύμφορος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, Ion. et Poët. pro *δυστυχὴς*, *infelix*, *qui graves calamitates fert*: ex *συμφορὰ*, *calamitas*, quod ex *σὺν* et *φέρω*.

Βαρυσφάραγος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *qui gravem edit strepitum*, *gravistrepus*: ex *βαρὺς* et *σφάραγος*, *sonus*.

Βαρύτεροι, *οἱ*, nom. plur. *morosiores*: compar. à *βαρύς*.

Βαρύτης, *ητος*, *ἡ*, *gravitas*. Th. *βάρος*.

Βαρύτιμος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *pretiosus*, qu. *gravis pretii*, quod olim æs appenderetur: ex *βαρὺς* et *τιμὴ*, *pretium*, quod à *τίω*, *honoro*.

Βαρυτονέω, -*ῶ*, f. *ήσω*, perf. *ηκα*, *gravi tono profero*. à seq.

Βαρύτονος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *gravitonus*: ex *βαρὺς* et *τόνος*, quod à *τείνω*.

Βαρυτόνως, *gravi tono*, adv.

Βαρύφθογγος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *qui gravem sonum habet*, *gravisonus*: ex *βαρὺς* et *φθόγγος*, *sonus*. Th. *φθέγγομαι*, *loquor*.

Βαρύφορτος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *gravis*, *onustus*: ex *βαρὺς* et *φόρτος*.

Βὰς, *βάντος*, *ingressus*, in nom. pl. *βάντες*, aor. 2. part. act. à *βαίνω*, *eo*.

Βάσαν, *insistentem*, aor. 2. part. act. f. g. in masc. *βάς*. ab eod.

Βασανεύω, fut. *εύσω*, perf. *ευκα*, id. q. *βασανίζω*, q. v.

Βασανίζω, *exploro*, *torqueo*, *excrucio*. f. *ίσω*. perf. *βεβασάνικα*. a. 1. *ἐβασάνισα*. a. 1. sub. *βασανίσω*, *ῃς*, *ῃ*. a. 1. inf. *βασανίσαι*. perf. pass. *βεβασάνισμαι*. aor. 1. pass. *ἐβασανίσθην*. f. 1. pass. *βασανισθήσομαι*. Th. *βάσανος*

Βασανιστὴς, *ῦ*, *ὁ*, *explorator*, *tortor*. Et

Βασανισμὸς, *ῦ*, *ὁ*, *cruciatus*: à perf. pass. verbi *βασανίζω*.

Βασανεύεται, i. e. *διελέγχεται*, aut *διακρίνεται*, seu *βασανίζεται*, à *βασανεύω*. id. q. *βασανίζω*.

ΒΑ΄ΣΑΝΟΣ, *ου*, *ἡ*, *lapis quo probatur aurum*, *lapis Lydius*, *probatio*, *inquisitio per tormentum*.

Βασεῦμαι, Dor. et Æol. pro *βήσομαι*, f. 1. m. verbi *βαίνω*, *eo*.

Βασεῦνται, Dor. et Æol. pro *βήσονται*, *progredientur*, 3. pl. f. 1. m. à *βαίνω*, f. *βήσομαι*.

Βασιλεία, *ας*, *ἡ*, *regnum*: à *βασιλεύς*.

Βασίλεια, *ων*, *τὰ*, *regia*, supple *οἰκήματα*.

Βασίλειον, *ου*, *τὸ*, sc. *δῶμα*, *regia*: pl. *βασίλεια*, *ων*, *τὰ*, sc. *δώματα*, *regum palatia*.

Βασίλειος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *regalis*: à *βασιλεύς*.

Βασίλευε, *regna*, præs. imperat. *βασιλευέμεν*, præs. inf. Ion. pro *βασιλεύειν*, à *βασιλεύω*.

ΒΑΣΙΛΕΥ΄Σ, *έος*, Att. *έως*, Poët. et Ion. *ῆος*, *ὁ*, *rex*: qu. *βάσις λαῶ*, id est, *λαοῦ*, *fulcimentum populi*: *βασίλισσα*, *ης*, *ἡ*, *regina*.

Βασιλεύτερος, *ου*, *ὁ*, comp. *augustior*: et in superl. *βασιλεύτατος*, *regno dignissimus*: à *βασιλεύς*.

Βασιλεύω, *regno*, *impero*, *sum rex*, *regnum adipiscor*: f. *εύσω*. perf. *βεβασίλευκα*. aor. 1. *ἐβασίλευσα*. a. 1. inf. *βασιλεῦσαι*. ab eod.

Βασιλῆϊ, Ion. pro *βασιλεῖ*, dat. sing. Sic *βασιλῆος*, gen. Ion. et Poët. pro -*έος*· à *βασιλεύς*.

Βασιλήεσσι, Ion. pro *βασιλεῦσι*, dat. pl. à *βασιλεύς*.

Βασιλήϊον, *ου*, *τὸ*, *regale*, pro *βασίλειον*, Poëticâ Dialysi: ab eod.

Βασιληῒς, *ίδος*, *ἡ*, *regia*: quod à *βασίλειος*. per Dialysin. Ion. *βασιλήϊος*. Ab eod. th.

Βασιλίζω, f. *σω*, *regis partes sequor*. -*ίζομαι*. f. 1. m. *ίσομαι*, *regem ago*, *regio more ago*, *regiam potestatem affecto*

Βασιλικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *regius*, *a*, *um*: à *βασιλεύς*. Hinc

Βασιλικῶς, *regaliter*: undè *Βασιλικώτερον*, *augustius*: et *Βασιλικώτατα*, *augustissimè*.

Βασιλίσκος, *ου*, *ὁ*, *regulus*: item *serpens*. Angl. BASILISK, sic dictus. Th. *βασιλεύς*.

Βασιλὶς, *ίδος*, et *βασίλισσα*, *ης*, *ἡ*, *regina*: ab eod.

Βάσιμος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *qui patet*, *qui potest adiri*, *pervius*, *accessibilis*, *accessus*, *stabilis*, *fixus*, *firmus*: à seq.

Βάσις, *εως*, *ἡ*, *basis*, *fulcimentum*, *gressus*, *planta pedis*, *pes*, *vestigium*, *locus in quo pes figi potest*: a *βαίνω*, *eo*: perf. pass. *βέβημαι*, *σαι*, mutato *η* in *α* breve. Hinc Angl. BASE.

Βάσκ', pro *ἴθι*, *vade*, *accelera*, præs. imp. à *βάσκω*, Poët. pro *βαίνω*, ab inus. *βάω*.

ΒΑΣΚΑΙ΄ΝΩ, *FASCINO*, *invideo*: *criminor*: f. *ανῶ*. perf. *γκα*. aor. 1. *ἐβάσκηνα*. aor. 2. *ἐβάσκανον*. qu. à *φάσκω αἰνὰ*, *dico horrenda*: vel qu. *φασκαίνω*, i. e. *φάεσι καίνω*, h. e. *oculis interficio*.

Βασκανία, *ας*, *ἡ*, *invidia*, *fascinatio*, *calumnia*. à

Βάσκανος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *invidus*, *malignus*, *fascinans*: à *βασκαίνω*.

Βασκάνως, *invidè*: à præc.

Βάσκω, apud Poët. pro *βαίνω*, *vado*.

Βασεῦνται, pro *βήσονται*, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. Æol. à *βασεῦμαι*, fut. 1. ind. med. Æol. vel. Dor. verbi *βαίνω*.

Βάσσα, *ας*, *ἡ*, Dor. pro *βῆσσα*, *ης*, *ἡ*, *concavitas*.

ΒΑΣΣΑ΄ΡΑ, *ας*, *ἡ*, sive *βασσάρη*, *ης*, *ἡ*, *calceamenti genus*; item *meretrix*, et *vulpes*.

ΒΑΣΤΑ΄ΖΩ, *porto*, *bajulo*, *libro*, *sustineo*, *è medio tollo*, *deleo*, *sepelio*: fut. *σω*, et Dor. *βαστάξω*. perf. *βεβάσταχα*. a. 1. *ἐβάστασα*. aor. 1. inf. *βαστάσαι*. aor. 1. part. *βαστάσας*, *αντος*. quasi a *βάω* et *στάω*.

Βάσωμεν, Dor. pro *βήσωμεν*, 1. pl. præs. sub. act. *βάσω*, quod à futuro formatum est. Th. *βαίνω*, *eo*.

Βαταλίζεσθαι, præs. inf. med. *turpitèr et effœminatè vivere*; Prov. à seq.

ΒΑ΄ΤΑΛΟΣ, *ου*, *ὁ*, *mulierosus*, *effœminatus*, à Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, *ου*, *τὸ*, pro *πατάνιον*, *parva patina*, *patella*; dim. à *πατάνη*, *ης*, *ἡ*, *patina* q. v. Delphorum est *β* pro *π*.

Βᾶτι, Dor. pro *βῆτι*, *ite*, 2. pl. aor. 2. imperat. act. à *βῆθι*, quod ab *ἔβην*, a. 2. verbi *βαίνω*, *eo*.

Βατεύω, f. *εύσω*, *coëo*, de animalium coitu venereo dicitur: undè *βατεύειν* maribus; et *βατεύεσθαι* fœminis tribuitur: per Sync. *βατεῖν*, et *βατεῖσθαι*, et *βατεῦνται*, pro *βατεύονται*, qu. à *βατέω*, inus. th. *βαίνω*.

Βάτην, *iverunt*, Dor. pro *ἐβήτην* 3. dual. a. 2. ind. act. *ἔβην*, et *βάτην* pro *ἔβησαν*, *iverunt*, in 3. pl. a *βαίνω*.

Βατὴρ, *ῆρος*, *ὁ*, *qui incedit*: item *meta*, et *limen*: undè

Βατήριος, *ία*, *ιον*, *scansorius*: *βαίνω*.

Βατιά, ᾶς, ἡ, idem ac βάτος, *rubus.* q. v.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus.*

ΒΑ'ΤΟΣ, ου, ἡ, *rubus, sentis:* qu. ἄβατος, *inaccessus:* vel à βία et ἄτη, quod *violentèr laedat.*

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen mensurae liquidorum, ab Hebr. בת. βατὸς verò, *pervius*, est à βαίνω, *eo.*

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum et murium pugna:* à βάτραχος, *rana*, μῦς, *mus*, et μάχη, quod à μάχομαι.

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. βρόταχος, q. à βοᾶν τραχέως. Est et *tumor sub linguâ, maximè pueros infestans.*

Βατταρίζω, fut. ίσω, *balbutio, linguâ titubo et haesito, blatero, garrio:* à βάττος.

Βαττολογέω, *loquax, verbosus sum, deblatero, nugor:* f. ήσω. perf. βεβαττολόγηκα. aor. 1. ἐβαττολόγησα. 2 pl. a. 1. sub. βαττολογήσητε· et

Βαττολογία, ας, ἡ, *inanis eorundem repetitio*, cui opp. λακωνισμός item *titubatio in loquendo:* à λόγος, et seq. th.

ΒΑ'ΤΤΟΣ, ου, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyrenaeorum principis, qui balbus fuit: item Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebriùs iterabat.

ΒΑΤΤ'ΑΛΗ, ης, ἡ, *nana*, foemina pusilla, quia βαιά.

Βάτω, *veniat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. βάθι, βάτω· ab ἔβην. a. 2. ind. verbi βαίνω.

Βαυβάω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *dormio, sopio:* à seq.

Βαυβώ, όος, contr. οῦς, ἡ, *Baubo, nutrix Cereris.*

ΒΑΥ'ΖΩ, f. ξω, perf. χα, *latro, -as*, fictum à canum latratu: βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλίς, ας, ἡ, *patera:* ex Italico *boccale.*

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris, quia βαΰζει, cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *jucundus, delicatus:* βαύκαλος, idem.

ΒΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *fornax, caminus:* qu. ab αὔω, *uro.*

Βαΰσδεν, Dor. pro βαΰζειν, *latrare.* Vide βαΰζω.

Βαφεύς, έως, ὁ, *tinctor:* et

Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immersio:* item *tinctura, color:* à βάπτω, *mergo.*

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. et βάψῃ, 3. sing. aor. 1. sub. à βάπτω, *intingo.*

Βάω, inus. f. βάσω. perf. βέβηκα perf. med. βέβαα, *ire* vel *venire facio;* unde βῆμι, usit. et βαίνω, *eo.*

ΒΔΑ'ΛΛΩ, *mulgeo, sugo:* fut. βδαλῶ. perf. ἔβδαλκα. Dicitur et βδέλλω, undè

Βδέλλα, ης, ἡ, *hirudo, sanguisuga.*

Βδελλίων pro βδελλῶν, gen. plur. à praec.

Βδέλλιον, ου, τὸ, et βδέλλα, *arbor quaedam Arabica, et lacryma ejus.*

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, et βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, *abominatio, res execranda;* item *foetor:* à βδελύσσομαι, *execror.* Th. βδέω, *pedo.*

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *abominabilis, e*, ab eod. th.

Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *impurus, scelestus:* ab eod. th.

Βδελύσσομαι, et -ύττομαι, *abominor, execror, fastidio:* f. ξομαι. perf. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. à

ΒΔΕ'Ω, f. έσω et ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto.*

Βδόλος, ου, *flatus ventris:* item *crepitus:* et *foetor extinctae lucernae.* Th. βδέω.

Βέβαα, *ivi*, perf. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, et η in α mutato; et in 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, à βαίνω, *eo.* Alii volunt esse perf. med. à βάω, trans. *ire facio.* q. v.

ΒΕ'ΒΑΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus:* qu. à βέβαα. comparat. βεβαιότερος, et in f. g. βεβαιοτέρα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas.* à praec.

Βεβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo:* f. ώσω. perf. βεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. praes. inf. pass. βεβαιόεσθαι, -οῦσθαι. perf. pass. βεβεβαίωμαι. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus.*

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratò:* et

Βεβαίωσις, ιος, ἡ, *confirmatio, corroboratio:* ab eod. th.

Βεβαὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω.

Βέβαλος, Dor. pro βέβηλος, q. v.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi βαίνω, *eo.* At βεβάμεν est perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. part. pass. à βαρέω, *gravo.* Th. βάρος, *onus.*

Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo et th.

Βέβασαν, *ingressi erant*, per Sync. pro ἐβεβήκεσαν, et hoc pro ἐβεβήκεισαν, plusq. perf. ind. act. à βαίνω, *eo.* perf. βέβηκα, et Ion. βέβαα.

Βέβαφα, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo.*

Βεβαὼς, ῶτος, ὁ, *stans*, perf. part. per Crasin pro βεβηκὼς, à βαίνω, *eo.*

Βέβηκα, *ivi*, perf. act. βεβήκειν, pl. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. th.

Βέβηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profanus.* Th. βηλὸς, *limen domûs.*

Βεβηλόω, *profano, contamino:* f. ώσω. perf. βεβεβήλωκα. a. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio:* à pr.

Βεβιασμένως, *coactè, invitè*, adv. à βιάζω.

Βεβίηκα, *vim intuli*, perf. act. à βιάω, et perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus.* Th. βία, *vis.*

Βεβίωμαι, 1. sing. perf. pass. et in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta est:* βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βέβλαβα, *nocui*, perf. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, *offensus sum*, perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejusd. th.

Βεβλάστηκα, *pullulavi*, perf. act. à βλαστάνω.

Βέβλαφα, perf. act. à βλάπτω, *noceo.*

Βέβληαι, 2. sing. perf. ind. pass. *vulneratus es:* Ion. pro βέβλησαι, à perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio.*

Βεβλήαται, Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. βεβλήατο, Ion. pro ἐβέβληντο, plusq. perf. ejusd. th.

Βέβληκα, *jaculatus sum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, plusq. perf. et βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. undè βεβλημένος, part. perf. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio.*

Βεβόηται, Ion. pro βεβόηνται, 3. pl. perf. pass. à βοάω, *clamo.*

Βεβολήαται, 3. pl. perf. pass. Ion. pro βέβληνται. Sed βεβολήατο, *ejecti erant*, plusq. perf. pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι, undè βέβληντο, et interjecto ο, βεβόληντο, et Ion. βεβολήατο. Alii à βολέω inusitato derivare malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βε-

βεβλημένος, part. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio.*

Βέβουλα, *volui*, perf. m. verbi βούλομαι.

Βεβούλευμαι, *deliberavi:* perf. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. inf. pass. verbi βουλεύω, *consulto.* Th. βουλὴ, *consilium.*

ΒΕΒΡΑ'Σ, et βεμβρὰς, Att. pro μεμβρὰς, quæ species *apuæ*, piscis, in pl. βεβράδες, ων, αἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, perf. pass. et part. βεβρεγμένος, *madidus:* à βρέχω, *rigo.*

Βεβρίμηκα, *strepui*, perf. act. à βριμάω, *fremo.*

Βέβρηκες, ων, *pars illa quæ inter maxillas est.*

Βέβριθα, *gravis fui*, perf. m. verbi βρίθω. perf. part. βεβριθὼς, et in f. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus:* perf. part. pass. à βρίθω, *sum gravis.*

Βέβροχα, Att. pro βέβρεχα, perf. ind. act. à βρέχω, *irrigo.*

Βέβρυχα, *fremui*, perf. act. verbi βρύχω, *strideo.*

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. sing. opt. perf. m. à βρόθω, inusit. per reduplicat. Att. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις.

Βέβρωκα, *comedi*, perf. act. βεβρώκειν, plusq. perf. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo:* f. βρώσω.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejusd. verbi.

Βέβωκα, *pavi:* perf. ind. act. verbi βόσκω, ab inusit. βόω.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβοημένος, *celebris, clarus*, perf. part. pass. à βοάω. Alii à βόω, pro βόσκω, *pasco*, formant, sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. pro βεβηκὼς, *progressus:* undè βεβακὼς, et sublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. verbi βαίνω, *eo.*

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβὺλ, ὁ, pro Βεελζεβὺβ, nomen idoli, indecl. Hebr. *Dominus muscarum:* Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βείη, *iret*, Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. à βαίνω.

Βείομαι, *vivam*, pro βιώσομαι, Poët. f. 1. m. quasi à βιόω, rejecto σ, vel potiùs à βιώσομαι, f. 1. m. vocis verbi βιόω, *vivo.*

Βείω, *iverim*, Poët. pro βῶ, a. 2. sub. Pro βῶ enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω: unde βείομεν pro βῶμεν à βαίνω, *eo.*

Βέκκος, Phryges panem voc. *bec* et *beccum.*

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *delirus, stupidus:* item *antiquus*, quasi ante βέκκος et σελήνη.

ΒΕΚΚΟ'Σ, seu βέκος, ου, ὁ, *panis*, Phrygum linguâ: item *amens.*

Βέλεα, *tela*, acc. pl. et

Βελέεσσι, et βελέεσσιν, Ion. et Poët. dat. pl. à βέλος.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum.*

Βέλεσσιν, dat. pl. à βέλος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*; nomen origine Heb. Lat. *sine jugo*, vel *nequam.*

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala.* Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus:* item nomen piscis: à seq. th.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *telum, jaculum, sagitta, ictus*; dat. pl. βελέεσσιν Ion. et Poët. qu. à βάλλω, *jacio.*

Βελόστασις, εως, ἡ, *locus ad tela constitutus, vallum:* item *machina bellica, aries:* qu. à βελῶν στάσις.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *melior*, Poët. pro βελτίων.

Βελτιόω, f. ώσω, perf. ωκα, *meliorem reddo:* à βελτίων.

Βέλτιστα, adv. *optimè.*

Βελτίω, nom. vel acc. pl à βελτίονα, ας, ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Βελτίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βέλτιστος.

Βεμβηκίζω, f. ίσω, perf. ικα, *in gyrum ago, velut turbinem, quo pueri ludunt, circumago, volvo.* à seq.

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo, trochus.* Scribitur et βέμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas, fundum:* dat. pl. Ion. βένθεσσι. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *filius dextræ.*

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι et Βείομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. m. Poët. pro βιώσομαι, à verbo inus. βιόω, *vivo.*

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, Indicâ linguâ *concha, quæ uniones continet.*

Βέρεθρον, Att. et per Sync. βέθρον pro βάραθρον, ου, τὸ, *fossa, profunditas:* παρὰ τὸ βαθὺς, *profundus.*

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris per Apocopen pro Βερενίκη. Gr. *afferens victoriam.*

Βέῤῥοια, ας, ἡ, *Berœa*, nomen urbis, qu. βαρεῖα, *ponderosa.*

Βεῤῥοιαῖος, αία, αῖον, et Βεῤῥοιαῖος, *Berhœensis.* a pr.

Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam.*

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, *betium*, herba: aliter *dictamnus.*

ΒΕΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis genus*, varium aut purpureum.

ΒΗ', *imitatio vocis ovium.*

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. 3. sing. aor. 2. ind. act. ab ἔβην. βῇς, *iveris*, a. 2. sub. à βαίνω, *eo.*

Βήζω, *clamo* βῆ, *ut oves, clamo:* à βῆ.

Βηθαβαρὰ, ας, ἡ, nomen loci. Hebr. interpretat. *domus transitûs.*

Βηθανία, ας, ἡ, nom. villæ, Hebr. Interpretatur Lat. *domus afflictionis.*

Βηθεσδὰ, ἡ, nom. piscinæ, *domus beneficentiæ.*

Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ et βᾶθι, a. 2 imperat. act. à βαίνω.

Βηθλεὲμ, ἡ, nom. urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis* vocatur et *urbs Davidis.*

Βηθσαϊδὰ et Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *domus piscationis.*

Βηθφαγὴ, ης, ἡ, nomen villulæ Hebr. interpret. *domus ficuum præcocium.*

Βῆκα, -ων, τὰ, *oves.* Hesych. βηκία, τὰ, idem. Hippocr. à βῆ.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nom. viri necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *limen domûs*, qu. à βάω et λίαν, *quod per limina sæpius eatur.*

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus, vestigium*; item *tribunal, suggestus:* à 1. pers. perf. pass. verbi βαίνω, *ascendo.*

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. inf. act. à βαίνω, *eo.*

Βῆν, βῆς, βῆ, Poët. sine augmento pro ἔβην, &c. βῆναι a. 2. inf. act. ejusd.

Βήξ, βηχὸς, ἡ, *tussis.*

ΒΗ͂ΡΟΣ, *hirtus*, vestis genus.

ΒΗ'ΡΥΛΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *beryllus* gemma.

Βησάμενος, a. 1. part. m. *qui ascendit:* à βαίνω. aor. 1. m. ἐβησάμην.

Βῆσαν, *iverunt*, 3. pl. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβην ejusd. th.

Βῆσε, *imposuit*, pro ἔβησε, a. 1.

...ἴω, ab inusitat. βάω. Th. βαίνω, excedere facio.

...σω, f. 1. inf. med. ab eod. th.

...σαν, excedebat: imperf. Ion. ... pro ἰβαινε. verbi βάσομαι, quod à f. 1. verbi βαίνω, transformatur in præs. undè ἰβησάμην, imperf.

...ομαι, progrediar: f. 1. m. verbi βαίνω, eo.

...σωμεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per Syncopen pro βήσωμεν, 1. pl. aor. 1. sub. act. à βαίνω, seu ... f. βάσω. a. 1. ἔβησα.

ΒΗ'ΣΣΑΙ, αἱ, saltes, valles.

...τος, ...σα, ...ν, gen. ...ντος, ...: à præc.

...σι, dat. pl. Ion. ab eod.

...σσω, vel βήττω, f. ξω, tussio: qu. à βία, vel potiùs à βήξ.

...μὸς, ῦ, ὁ, saltatio concinno ...; et indè βητάρμων, ονος, hujusmodi saltator: qu. à βαίνω et ἄρω.

...σαν, iverunt, Poët. et Ion. pro ἰβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην. à βαίνω, eo.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur, violentia: μετὰ βίας, vi.

...ζε, urge: Ion. pro βιάζε, præs. imperat. et

...ζε, Dor. pro βιάζε, à

...ζομαι, f. σομαι, a. 1. ἐβιασάμην, in mediâ formâ idem ac βιάω, et βιάζω at frequentiùs apud oratores, vim afferro, cogo: item nitor, et stupro: passivè, opprimor, urgeor, cogor: à

...ζω, vim affero, urgeo; f. σω. perf. βεβίακα. Th. βία, vis.

...αιος, αία, αιον, et βίαιος, ου, ὁ ἡ, violentus, a, um, item ...ius, et coactus; et βιαιότερος, comp. à βία.

...αίως, adv. et βία, adverbialiter, violenter, vi: à βίαιος, quod ab eod.

...σθαι, cogere, vim afferre: præs. inf. à βιάομαι, quod ab eod.

...σθω, urgeat, vim inferat: præs. imperat. βιάω, -ῶ, βιαζέσθω, ...σθω, à βιάζομαι, quod ab eod.

...στὴς, ῦ, ὁ, qui vim infert, violator: Matt. xi. 12. Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

...τὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιατὴς, ῦ, ὁ, idem: ab eod. th.

...άω, -ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. ...σω. perf. ακα, et άσω, ηκα, ... et Poët. hinc perf. pass. ...μαι, et part. βεβιημένος, ...

...ζω, f. σω, perf. ακα, venire facio, admitto, vinco. Th. βαίνω, eo.

Βιβὰς, άντος, gradiens, ascendens, præs. part. act. à βίβημι, loco βῶμι, vel a. 2. act. pro βὰς, ab eod. th.

Βιβάω, et βίβημι, Poët. pro βαίνω, f. άσω, in imp. βιβῶ, et σομαι a 1. ἐβίβασα. part. præs. βιβῶν, et βιβῶς, et βιβάς. præs. pass. βιβάζομαι, ineor. a. 1. ἐβιβάσθην. f. 1. med. βιβάσομαι a. 1. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, et βιβλίδιον, ου, τὸ, libellulus. Th. βίβλος, liber.

Βιβλία, ων, τὰ, biblia, -orum. à Βιβλίον, τὸ, liber, scheda. Th. βίβλος, liber.

Βίβλινος οἶνος, vinum Biblinum: a vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio: et

Βιβλιογράφος, υ, ὁ, librarius: à βιβλίον, quod à βίβλος et γραφὴ, quod à γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον et θήκη, quod à τίθημι.

Βιβλιοπώλης, υ, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοφόρος, υ, ὁ, libellio, librum ferens, tabellarius: à βιβλίον et φέρω.

Βιβλιοφυλάκιον, υ, τὸ, bibliotheca: ex eod. et φυλακή.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, υ, ἡ, liber: liber arboris, ut tiliæ.

Βιβρώσκω, fut. βρώσω, perf. βέβρωκα, edo, comedo, depasco: à βρώσκω, quod idem.

Βιῶντις, Dor. pro βιῶντες, viventes: præs. part. pl. num. à βιόω, vivo: f. ώσω. Th. βίος, υ, ὁ, vita.

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.

Βιήσατο, cogebat, a. 1. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, vis.

Βίηφι pro βίῃ, dat. vi, violentèr: φι est Paragoge Poët. et reddit vocem ἀκλιτον à βίη, vis, Ion. pro βία.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. Βαθυνία, à βάθυνος, fovea, quod à βάθος.

ΒΙ'ΚΟΣ, υ, ὁ, urna ansata, urceus. Βικίον, et Βικίδιον, υ, τὸ, dim. urceolus, Βικίον est etiam vicia.

ΒΙΝΕ'Ω, ineo, coeo: fut. ήσω. perf. βεβίνηκα. qu. à βαίνω, vel à βία.

Βιοῖ, vivit: 3. sing. præs. ind. act. contr. à βιόω. Hinc βιοίμην, vivam, opt. præs. med. contr. à βίος, vita.

Βιολογέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, vitam alicujus describo; part. pass. βιολογούμενος.

ΒΙ'ΟΣ, υ, ὁ, vita, victus, facultates. At

Βιὸς, ῦ, ὁ, arcus, nervus arcûs: qu. βίᾳ, i. e. vi tenditur.

Βιοτεύω, vivo: f. σω. Βιοτεύσῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. à βίος, vita.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. Et

Βιότης, ητος, ἡ, idem, et ab eod.

Βιοτικὸς, ἡ, ὸν, idem ac βιωτικός, q. v.

Βιότοιο, victûs: gen. sing. Ion. pro βιότου, à

Βίοτος, υ, ὁ, idem Poëtis ac βίος.

Βιὺς, qui vixit: a. 2. part. ex ἐβίων, ut δὺς ex ἔδυν· quod ἐβίων est a. 2. à βίωμι, inus. quod à βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βιῶναι, Ion. et Poët. pro βιῶναι, præs. inf. verbi βιόω, vivo, ab eod.

Βιοφθόρος, υ, ὁ ἡ, vitam corrumpens, vitæ corruptela: et in voc. βιοφθόρε. ex βίος et φθείρω, corrumpo.

Βιόω, vivo: f. ώσω et ώσομαι. perf. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων (à βίωμι, inus.) indè opt. βιώην. inf. βιῶναι. part. βιούς. perf. pass. βεβίωμαι. a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.

Βίσον, vel βίσων, bos quidam sylvestris.

Βιτίνα, ης, ἡ, idem quod βῖκος, urna.

Βιῴην, viverem: Att. pro βιοίην, a. 2. opt. à βιόω. Th. βίος, vita.

Βίων, ὁ, Bion, Philosophus.

Βιῶναι, vixisse: a. 2. inf. act. ab inus. βίωμι, quod à βιόω. Th. βίος, vita.

Βιῶσαι, a. 1. inf. act ab eod.

Βιώσιμος, υ, ὁ ἡ, vitalis: ab eod.

Βίωσις, εως, ἡ, vita anteacta, ipsa vivendi actio.

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, vitalis, ad vitam sustinendam pertinens, secularis: ab eod. th.

Βιωτὸν, in neut. gen. vivendum: à

Βιωτὸς, ἡ, ὸν, vitalis: à βιόω.

Βιώτω, vivito, 3. sing. a. 2. imperat. act. à βίωθι, quod à βίωμι. Vide βιόω.

Βιωφελὴς, ἑος, ὁ ἡ, vitæ utilis: ex βίος, vita, et ὠφελέω, prosum.

Βλαβεῖν, priscum et Poët. ver-

bum pro βλάπτειν, *nocere.* Hinc a. 2. ἔβλαβον.

Βλαβεὶς, *læsus*: et in f. g. εῖσα. a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo.*

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, a, um.* à βλάπτω.

Βλαβερῶς, *perperàm,* adv. à præc.

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum*: à perf. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω.

Βλαβῆναι, *læsum esse*: a. 2. inf. pass. et

Βλαβήσομαι, f. 1. ind. pass. ab eod.

Βλάβος, εος, τὸ, idem quod βλάβη q. v.

Βλαβῶ, f. 2. sub. à βλάπτω, quod vide.

Βλαδὰ, ῶν, τὰ, *immatura*: à βλάζω, seu βλαστὸς, *germen.*

Βλάζω, *stultus sum*: qu. à βλὰξ, *inutilis.*

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, *valgus, cui distorta sunt crura*: dicitur et βλαισσὸς, gem. σ Poët. à βλάπτω, *lædo.*

Βλακεία, ας, ἡ, *socordia,* et

Βλακεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *socordiæ me dedo, torpeo*: huic opp. σπουδάζω. Th. βλάξ.

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, *ignavus.*

Βλακικῶς, *ignavè, tardè.*

Βλάμος, ὁ ϗ ἡ, *lippus, cæcutiens*: quasi βλέπων ἄνευ.

ΒΛΑ'Ξ, κὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis,* siluro similis; item *ignavus, iners*: qu. à βάλλω, *abjici dignus.*

Βλάπτη, 3. sing. præs. sub. act. à βλάπτω.

Βλάπτουσ' pro Βλάπτουσα, præs. part. act. f. g. ab eod.

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo, noceo*: cum acc. f. ψω. perf. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. 2. βλαβῶ. perf. pass. βέβλαμμαι. a. 1. pass. ἐβλάφθην. a. 2. pass. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβεὶς et in f. g. εῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι. f. 2. pass. βλαβήσομαι. perf. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, fruticor*: f. βλαστήσω. perf. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen*: à 1. pers. perf. pass. verbi βλαστάνω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστησάτω, a. 1. imperat. act. ejusd.

Βλαστήσω, *germinabo*: f. 1. ind. act. ab eod.

Βλάστος, ου, ὁ, nom. viri: sed βλαστὸς, ῦ, ὁ, *germen.*

Βλασφημέω, *impiè loquor, maledictis incesso*: imperf. ἐβλασφήμουν, εις. f. ήσω. perf. ηκα. præs. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blasphemus accusor.* perf. pass. βεβλασφήμημαι. f. 1. βλασφημηθήσομαι, et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia, maledicentia*: à

Βλάσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *blasphemus, maledicus*: qu. à βλάπτειν φήμην.

Βλασφήμως, *ignominiosè,* adv.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, Βυζάντιον, ου, τὸ, *os anterius narium purpuræ,* Matthiolus dicit esse *onychem,* vel *conchulam Indicam.*

ΒΛΑΥ~ΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti.*

Βλαφθεὶς, *læsus,* a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo.*

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio*: quod à βάλλω ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.

Βλεὶς, *percussus*: a. 2. part. act. verbi βλῆμι, vel per Sync. pro βληθεὶς, a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio.*

Βλεμεαίνω, *trucibus oculis circumspicio, minor*: quod à βλέμμα, *aspectus.* Th. βλέπω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à βλέπω, *aspicio.*

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus.* Hinc

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, *ignavus*: et

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mucosus.*

Βλέπωσα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens*: præs. part. f. g. a βλέπω.

Βλεπτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *aspiciendus, aspectus*: verbale à seq.

ΒΛΕ'ΠΩ, εἰς vel πρὸς, *aspicio, intueor, specto, vergo*; item *caveo, rationem habeo, vivo*: f. ψω. perf. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. perf. pass. βέβλεμμαι qu. βάλλω ὦπα.

Βλέπυγις, et βλίκυγις, ων, αἱ, *nugæ*: qu. à βαλεῖν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò conniveo*: et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu βλεφαρίδες, in plur. frequentiùs, *cilia, pili palpebrarum,* item *palpebræ.*

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, *palpebra, pellis tegens oculos*: qu. βλέπους φάρος, id est *visûs tegmen*: vel quia ἐν τῷ βλέπειν αἴρεται.

Βλέψις, εως, ἡ, *intuitus*: à 2. pers. perf. pass. verbi βλέπω.

Βληθεὶς, *ictus, trajectus*: a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. pass. βλήθητι, a. 1. imperat. pass. βληθῶ, a. 1. sub. pass. à βάλλω, *percutio.*

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus.* Th. βάλλω, *jacio.*

Βλήμενος, *ictus*: per Sync. pro βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω. perf. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.

Βλῆσθαι, *jactum esse,* abjecto augmento pro βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. pass. ejusd.

Βλήτρεσι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus, pessulus*: ab eod. th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *balo sicut ovis.*

Βλήχασθαι, Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare*: à βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus*: undè Angl. BLEAT: et

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, et ab eod. th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ου, ὁ ϗ ἡ, *debilis, imbecillis*: ut et ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς, adv.

Βλὶξ, *continentèr, assiduè,* adv. qu. à βολὴ, *ictus.*

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitus, olus insipidum.*

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, perf. βέβλικα, *exprimendo aufero,* ut à favis mel.

Βλοσυροῖο, gen. Ion. pro -οῦ, à

ΒΛΟΣΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *terribilis aspectu, torvus, truculentus.*

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces*: et

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, *terribilis aspectu*: à βλοσυρὸς et ὤψ, *oculus.*

ΒΛΥ'ΖΩ, et Βλύω, f. βλύσω, perf. βέβλυκα, *scaturio, effundo, mano.* Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *celsus, procerus, viridis, tener*: à βλώσκω, *ascendo.*

ΒΛΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *buccella, fragmentum, panis portio*: qu. à βάλλω.

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus*: à

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, perf. ωκα, *advenio, ascendo, cresco.*

Βοᾷ, *reboat,* 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω

Βοάᾳ, Poët. pro βοᾷ, Pleonasmo literæ α, 3. sing. ind. præs. ab eod. th.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. act. Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo.*

Βοάγριον, ου, τὸ, *scutum, ex bovis agrestium pelle*: à βοῦς et ἄγριος, *rusticus.*

Βοάγριος, ου, *Boagrius,* Locrensium amnis.

Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequenti

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *auxiliator, bel-*[illegible] *in prælio velox.* Th. [illegible]

[illegible], Syriac. Gr. υἱοὶ βροντ-[illegible] Lat. *filii tonitrui : Marc.* [illegible] 17.

[illegible], ὁ, piscis quidam, [illegible] et βόαξ item βῶξ, dici-[illegible] à βοάω, *clamo.*

[illegible] Dor. pro βοάῃ, 2. sing. [illegible] ind. pass. verbi βοάω.

[illegible], αντος, Dor. pro βοήσας, [illegible] part. act. ejusd. verbi.

[illegible] *clamant.* Dor. pro βοῶσι, [illegible] præs. ind. act. à

[illegible]Ω, *BOO, clamo, vociferor,* [illegible]: f. ήσω. imperf. ἐβόαον, [illegible] perf. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. [illegible] imperat. βόησον, άτω.

[illegible], ας, ἡ, sub. δορὰ, *bubula* [illegible], *rudens,* Il. iv. 122. Th. [illegible]

[illegible], *bovinus, bubulus :* [illegible]

[illegible], idem : ab eod. th.

[illegible] nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ ϗ ἡ.

[illegible], ἡ, *clamor ;* item *pugna :* [illegible] *clamo.*

[illegible] Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, *clamo.*

[illegible], ωνος, ὁ, *mensis Atti-*[illegible] *ferè noster September.*

[illegible], ὁ ϗ ἡ, *auxiliaris,* [illegible], *ad clamorem ali-*[illegible] *accurrens, auxiliator.* [illegible] βοάω et δρόμος, *curro.*

[illegible], ας, ἡ, *adjumentum,* [illegible] : à

[illegible]ΘΕ'Ω, ῶ, *auxilio, succur-*[illegible] qu. εἰς τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem accurro :* f. ήσω. perf. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. [illegible] 1. imperat. βοήθησον, άτω. [illegible] sing. præs. imperat. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

[illegible], ατος, τὸ, *auxilium, re-*[illegible] *adminiculum :* et

[illegible], ἡ, ὸν, *auxiliaris.* [illegible]

[illegible], ὁ ϗ ἡ, et βοηθόος, Poët. *auxiliator :* à βοηθέω.

[illegible], ας, ἡ, *boûm abactio, præda :* à βοῦς et ἐλαύνω, *abigo.*

[illegible], f. ήσω, perf. ηκα, *boves agito* vel *abigo ;* item *boves pasco :* à

[illegible], ὁ, *bubulcus, boûm agitator* vel *abactor :* à βοῦς et ἐλαύνω.

[illegible], ίδος, ἡ, *boûm agitatrix* vel *abactrix :* ab iisd.

[illegible] Dor. pro βοᾷν, præs. inf. act. à βοάω et βοῆς, Dor. pro [illegible] sing. præs. sub. act.

[illegible], ὁ, *boûm pastor, bu-*[illegible]: παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere.*

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor.* Th. βοάω.

Βόθριον, ου, τὸ, *parva scrobs :* à

ΒΟ'ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs :* qu. βάθρος, à βάθος.

Βόθυνος, ου, idem, sed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum.*

Βοϊδάριον, vel βοΐδιον, vel βοΐδιον, τὸ, *bucula :* à βοῦς.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, *bubulus :* ab eod.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia :* hinc

Βοιωτὸς, οῦ, ὁ, *Bœotus.*

Βοιωτάρχω, vel έω, f. ξω, vel ήσω, *impero Bœotiis.*

Βολάων, *ictuum :* gen. pl. Æol. à βολή. Th. βάλλω.

Βόλβιτον, ου, τὸ, quod et βόλιτον, *stercus, fimus :* à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ'Σ, οῦ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda.*

Βολβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bulbosus,* à pr.

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus ;* item *ictus, plaga :* gen. pl. Æol. βολάων à perf. ind. med. βέβολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, *bolidem demitto :* f. ίσω. perf. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, αντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta ;* item *funis alligato plumbo,* quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio.*

Βόλος, ου, ὁ, *jactus, tesseræ* sive *tali,* Ion. et Poët. *funda, verriculum :* ab eod. th.

Βομβεῦντι, Dor. pro βομβοῦσι : βομβεῦσα, Dor. et Æol. pro βομβοῦσα, *susurrans :* præs. part. nom. sing. f. g à

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *bombum edo* vel *facio, susurro, resono :* à

ΒΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonus quem edunt apes, strepitus.*

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis :* à præc.

Βομβύλιος, ου, idem : est et *genus poculi,* βομβεῦν ἐν τῇ πόσει· ab eod.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermis :* à βόμβος, *bombus.* ab eodem.

ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ὁ, *animal sylvaticum ;* aliter *monops.*

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. et interpret. *in quo robur.*

Βοοζύγιον, ου, τὸ, *jugum boûm.*

ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, *pabulum, esca,* propriè brutorum: qu. à βόω, seu βόσκω, *alo.*

Βόραθρον, ου, τὸ, *fovea in terra excavata.*

Βορβοροκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in luto :* nomen ranæ : ex βόρβορος, *cœnum,* et κοίτη, *cubile.*

ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cœnum, limus,* propriè ἐκ τῆς βορᾶς.

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, *cœno, contamino :* à præc.

ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. ύσω, *strepo,* propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. Æol. pro βορέου, ut et βορέω, gen. Ion. à

ΒΟΡΕ'ΑΣ, et Ion. βορέης, ου, ὁ, *Boreas, aquilo ; septentrio.* qu. ἀπὸ τοῦ βοᾶν ϗ ῥεῖν, quod ventus sit sonorus et violentus.

Βορέηθεν, adv. Poët. *à septentrionali plagâ.*

Βόρειος, et Βορήϊος, Poët. ου, ὁ ϗ ἡ, *Borealis :* ὑπερβόρειος, *qui ex remotissimâ regione venit.*

Βορῆν, acc. Ion. pro βορὰν, à βορὰ, *pabulum.*

Βόρμαξ et Μύρμαξ, *formica :* quia diligenter βορὰν μάιει, id est, *cibum quærit :* vel à μύρμηξ, et certè μ et β cognata sunt.

Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas :* sic et Βοῤῥῆς, nom. sing. Ion. Βόῤῥαθεν, *à Boreâ.*

Βόσις, εως, ἡ, *pastus, cibus.* Th. βόω, inusitat. *pasco.*

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus, animal ;* item *pascua :* à βόσκω, qu. ab eod. th.

Βοσκησεῖσθε, *pascemini :* Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, *pasco :* f. ήσω· ab eod. th.

Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio :* ab eod. th.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt,* 3. pl. præs. ind. act. à

Βόσκω, *PASCO :* f. βοσκήσω. perf. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. ab eod. th.

Βόσπορον, ου, τὸ, *planta et fructus Indicus.*

ΒΟ'ΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, et βόστρυξ, χος, ὁ, *cincinnus, capillus, cæsaries.*

Βοσὼρ, nom. propr. Hebr. interpret. *sparsor :* qui etiam dicitur βεὼρ, pater *Balaami.*

Βοτὰ, ῶν, τὰ· vide Βοτόν.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen :* à βοτὸς, *esca :* qu. à βόω, *pasco.* Hinc

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *herbarius :* et

Βοτάνιον, ου, τὸ, *herbula :* ab eod. th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *pastor :* ab eod. th.

Βοτὸν, οῦ, τὸ, *pecus, armentum :* ab eod. th.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, *alimentum :* ab eod. th.

P

Βοτρύδιον, ου, τὸ, *racemulus:* et

Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in modum racemi.* Th. βότρυς.

Βοτρυόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis, quæ botros ut liberos fert:* ex βότρυος et παῖς.

ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva, racemus:* voc. ὦ βότρυ, acc. pl. βότρυας: Βοτρυόεις, εσσα, εν, gen. εντος, *racemosus:* à βότρυς.

Βου est particulâ augendi à βοῦς, *bos,* quia magnum animal.

Βοῦ, etiam Poë. pro βοός.

Βούβαλις, ιδος, ἡ, *bubula,* vacca sylvestris: et

Βούβαλος, ου, ὁ, *bubulus,* sylvestris bos. à βοῦς, *bos.*

Βουβότας, α, ὁ, Dor. pro βουβότης, ου, ὁ, *boûm pastor, bubulcus:* à βοῦς et βόω. inus. *pasco.*

Βούβρωσις, vel βούβρωστις, ἡ, *magna fames:* à βοῦ, particulâ augente, et βρῶσις, *cibus:* quod à βιβρώσκω, *comedo.*

ΒΟΥΒΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *inguen.* Sic et tumor dicitur circa inguina.

Βουγάϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè se jactat:* à βοῦ, particulâ augente, et γαίω, *glorior.*

Βούγλωσσος, et -ον, *lingua bubula,* herba: et

Βούγλωσσος, *solea,* piscis: Angl. SOLE: ex βοῦς et γλῶσσα.

Βούδορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *boves excorians:* à βοῦς et δορὰ, *pellis.* qu. à δέρω.

Βουθυσία, ας, ἡ, *immolatio boûm:* ex βοῦς et θύω, *macto.*

Βουκαῖος, ut et βοῦκος et βῶκος, Dor. ου, ὁ, *buculus,* et *bubulcus, messor:* idem quod βώτης, ου, ὁ. Th. βοῦς.

Βούκεντρον, ου, τὸ, *stimulus boûm:* κέντρον, quo aguntur βόες.

Βουκολέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *boves pasco:* item generalitèr *pasco* et *lacto:* βουκολέοντι, dat. sing. part. præs. ex βοῦς, *bos,* et κόλον, *cibus.*

Βουκολία, idem ac βουκόλιον. à præc.

Βουκολιάζω, item βωκολιάζω et βωκολιάσδω, Dor. f. άσω vel άξω, *pastoritium carmen cano:* à præc.

Βουκολιασμὸς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulatio,* tibiæ cantu et tripudio: à βούκολος.

Βουκολιαστὴς, οῦ, ὁ, *pastoritii carminis modulator:* ab eodem.

Βουκολικὸς, οῦ, *pastoralis, pastoritius:* à βούκολος.

Βουκόλιον, ου, τὸ, *armentum boûm:* item

Βουκολισμὸς, οῦ, ὁ, *pastoralis cantilena:* idem ac βουκολιασμός.

Βουκόλος, et Dor. βωκόλος, ου, ὁ, *bubulcus, armentarius:* à βοῦς et κόλον, *cibus.*

Βουλαφόρος, ου, ὁ, Dor. pro βουληφόρος, quod vide.

Βούλεαι, olim βουλέεσαι, indè Ion. βούλεαι, et Att. βούλει, q. vide.

Βούλει, *vis,* Att. pro βούλῃ, 2. pers. sing. præs. ind. med. à βούλομαι, *volo.*

Βούλεο, *malis?* præs. imperat. med. Ion. pro βούλου, ab eod. th.

Βούλετ' pro ἐβούλετο, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Βουλεύεο, Ion. pro βουλεύου, præs. imperat. pass. à βουλεύω, *consulto.*

Βούλευμα, ατος, τὸ, *consilium.* Th. βουλὴ, idem.

Βουλευόμενος, Ion. et Poët. pro βουλόμενος, præs. part. à βούλομαι, *volo.*

Βούλευσαι, a. 1. imperat. med.

Βουλεύσαντι, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi βουλεύω, *consulto.* Th. βουλή.

Βουλεύσαντε, aor. 1. part. dual. num. à βουλεύω.

Βούλευσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. ab eod. th.

Βουλεύσῃ, 3. pers. a. 1. sub. act. ab eod.

Βούλευσις, εως, ἡ, *consultatio:* ab eod.

Βουλευτήριον, ου, τὸ, *consilii locus, curia, senatus:* item

Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *consultor, senator:* ab eod. th.

Βουλευτικὸς, ὴ, ὸν, *consultus;* item *senatorius, ad senatum seu curiam pertinens:* et

Βουλευτὸς, ὴ, ὸν, *in deliberationem cadens:* ab eod. th.

Βουλεύησθα, *consulas,* pro βουλεύῃς, 2. sing. præs. sub. act. per Paragogen τοῦ θα. à

Βουλεύω, *consulto:* f. εύσω. perf. βεβούλευκα. a. 1. ἐβούλευσα. a. 1. med. ἐβουλευσάμην. Th. βουλή.

Βουλέων, gen. pl. Poët. pro βουλῶν, à

ΒΟΥΛΗ', ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, curia:* hinc βουλεύω, *consulto:* βουλευτὴς, οῦ, ὁ, *senator:* βουλευτήριον, ου, τὸ, *curia:* ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ:* συμβουλεύω, *consilium do,* &c.

Βούληαι, Ion. vel Poët. pro βούλῃ, 2. sing. præs. à βούλομαι, *volo.*

Βουληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. ejusd.

Βουληθεὶς, εῖσα, *volens,* a. 1. part. pass. ejusd.

Βούλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbitrium, propositum.* Th. βούλομαι, *volo.*

Βουλῆσιν, et βουλῆσι, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς: à βουλὴ, *consilium.*

Βούλησις, εως, ἡ, idem ac βούλημα: et ab eod.

Βουλητικὸς, ὴ, ὸν, *voluntarius:* à seq.

Βουλητὸς, ὴ, ὸν, *sub voluntatem cadens:* à βούλομαι, *volo.*

Βουληφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consultor, consiliarius;* voc. ὦ βουληφόρε: ex βουλὴ et φέρω.

Βουλιμιάω, ῶ, f. άσω, perf. ακα, *fame ingenti et intolerabili premor:* Xen. Cyropæd. viii p. 442.

Βούλομ' pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, *volo:* item, *malo, cupio, opto:* βούλει, Att. e βούληαι, Poët. *vis,* 2. sing præs. ind. med. pro βούλ præs. opt. m. βουλοίμην, οι οιτο, imperf. ind. m. ἐβουλόμη et ἠβουλόμην, Att. ου, ετο. f. 1 m. βουλήσομαι. perf. ind pas βεβούλημαι, tanq. ab antiqu βουλέομαι. a. 1. ind. pass. ἐβ λήθην, et Att. ἠβουλήθην. per ind. m. βέβουλα, in compo tanquam à βουλέω obsoleto è partic. aug. βοῦ et λέω, *vol*

Βοῦλος, *intestina:* unde farci mina fiunt. Lat. *bolus.*

Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, *tempus quo bo solvuntur è jugis, vespera* a βοῦς et λύω, *solvo.*

Βούνεβρος, ου, ὁ, *hinnulus magnu* ex βοῦ particulâ augente νεβρὸς, *hinnulus.* Invenitur τὸ βούνεβρον.

Βουνοειδὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, *clivo montanus:* ex βουνὸς et εἶδος.

Βούνομος, ὁ *bobus depastus.* Βου μος, *bobus pascendis apt* 'Αγέλαις βουνόμοις, *boûm m pascentibus gregibus:* ex β et νέμω, *pasco.*

ΒΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *collis, tumul clivis, acervus.*

Βουνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *clivosus:* præc.

Βούπαις, αιδος, ὁ, *puer* vel *a lescens grandis* vel *pingu* Ex βοῦ particulâ intens. παῖς. Hinc fortassis An BOOBY.

Βούταλος, ου, ὁ, *magnus,* prop *luctator:* item *asinus.* Βού λον, μέγα καὶ ὄνομα, Hesy ut sit vel simpliciter *magnu* vel pro μέγας ὄνος ϗ ὄν *magnus asinus,* et nomen super proprium. Th. τάλ

Βουπλὴξ, ῆγος, ἡ, *stimulus,* q boves punguntur, id. ac κεντρον, q. βοῦς πλήσσων. *scutica,* quæ fit ex bub pelle.

Βουπόροι ὀβελοὶ, *magna* ver

qu. ad boves transfigendos. Ex βοῦς et πείρω, transadigo: perf. m. πέπορα.

Βούπορος, sive βόπορος, ου, ὁ, fructus qui clauditur elatè: i.e. palma suo involucro inclusa.

ΒΟΥ'Σ, βοὸς, ὁ καὶ ἡ, BOS, vacca: αἱ βόες, vaccæ. dat. pl. βουσὶ, et Ion. βόεσσι. in acc. sing. βῶν. acc. pl. βόας, βοῦς.

Βούσιρις, in acc. Βούσιριν, Busiris, rex Agrigentinorum.

Βουτας, α, ὁ, Dor. pro

Βούτης, ου, ὁ, et hoc à βόσκω, pro quo et βοτὴρ, ῆρος, ὁ, pastor. Th. βόω, inus. pasco.

Βούτομος et ον, ου, Butomum, herba, quam βόες τέμνουσι, boves carpunt.

Βούτυρον, ου, τὸ, BUTYRUM, lactis spuma. Gen. xviii. 8. à βοῦς, vacca, et τυρὸς, caseus, quod à bubulo lacte plurimùm fit. Angl. BUTTER.

Βουφονέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, boves macto.

Βουφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui boves cædit et mactat, sacrificos boves immolans: à βοῦς et φόνω, occido: perf. m. πέφονα.

ΒΟΩ', f. ήσω et όσω, perf. ηκα, clamo, thema inusit. pro quo in usu est βοάω, idem. Hinc βοὴ, βοεῖν, βοτάνη, ἱπποβότης, αἰπόλος, &c.

Βοῷμι, clamarem, 1. sing. præs. opt. act. Att. pro βοάοιμι, βοῷμι.

Βοώμενος, præs. part. pass. contr. celebratus: à βοάω.

Βοῶν, clamabant: contr. pro βόων, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω: βοῶντος, gen. sing. part. præs.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à βοάω.

Βοῶπις, ιδος, ἡ, cui bovini sunt oculi, magni et venusti: ex βοῦς et ὢψ, ωπὸς, oculus, quod à perf. med. ὦπα, ab ὄπτομαι.

Βοῶντος, vociferantis, gen. sing. præs. part. act. f. g. v. βοάω.

Βοωτέω, fut. ήσω, perf. ηκα, aro. præs. inf. βοωτεῖν ex βοῦς et ὠθέω, pello.

Βοώτης, ου, ὁ, Boötes. Nomen signi cœlestis quod Arctophylax dicitur ex βοῦς et ὠθέω, trudo. Est enim boûm agitator; item bubulcus.

Βραβεία, ας, ἡ, moderatio certaminis, et de eod. dijudicatio: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, præmium victoriæ, à seq. th. Hinc Angl. BRAVE.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, ἑως, vel ῆος, ὁ, qui dat præmium certaminis: certaminis moderator et arbiter: à ῥάβδος, virga, quam βραβευταὶ gestare solebant, vel quòd virgâ palmeâ designabantur victores.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Βραβεύω, præmium do certaminis, de victoriâ decerno: item impero, moderor. βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω. perf. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, τὰ, pruna Damascena.

ΒΡΑΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, raucedo: à βρέγχος, quia gutturi accidit.

Βραδέως, tardè; item segnitèr et cunctantèr, βραδύτερον, tardiùs, segniùs; βραδύτατα, tardissimè, adv. à βραδύς.

Βραδινὸς, ἡ, όν, Æol. pro ῥαδινὸς, ἡ, όν, gracilis, q. v.

Βράδιον, tardiùs, compar. et in superl. βράδιστον à βραδὺς, tardus.

Βραδυνόντεσσι, tardantibus, dat. pl. præs. part. f. g. à

Βραδύνω, tardo, cunctor: f. υνῶ. aor. 1. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, tardus.

Βραδυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè sibi persuaderi sinit: ex βραδὺς et πείθω.

Βραδυπλοέω, ῶ, tardè navigo: fut. ήσω. perf. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, tardus, et πλόος, navigatio: quod à πλέω.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, tardus, a, um, in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδύτης, ητος, ἡ, tarditas, segnities. à præc.

ΒΡΑ'ΖΩ, et βράσσω, f. σω, ferveo, bullio.

ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, sive βράθυς, υος, ὁ, herba, quæ Latinis dicitur sabina seu savina.

Βράκανον, ου, τὸ, agreste olus.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκκα, ης, ἡ, velum seu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.

Βρασθεὶς, fervefactus, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, ferveo.

Βράσμα, ατος, τὸ, et βρασμὸς, οῦ, ὁ, ebullitio, fervor. Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράχε, imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à βράχω, strepitum edo.

Βραχέα, ἑων, τὰ, brevia. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.

Βραχέη, Ion. pro βραχεῖα, f. g. à βραχύς.

Βραχεῖς, et in f. g. βραχεῖσα, perfusus: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, madefacio: a. 2. pass. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. breviter, paucis.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, BRACHIUM, q. comp. βραχύς: quod lacertus brevior sit ulnâ.

Βραχίων, etiam brevior: compar. ut et βράχιστος, brevissimus: superl. à

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, ἑος, brevis, e: μετὰ βραχὺ, paulò post, βραχύ τι, paululùm, διὰ βραχέων, paucis. Hinc forsan Angl. TO BREAK.

Βραχυσιδᾶρος, Dor. pro βραχυσίδηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui breve ferrum seu cuspidem habet: ex βραχὺς et σίδηρος, ferrum.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas: à βραχύς.

Βραχυτράχηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, breve qui collum habet.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, perf. χα, sono, strepo: propriè de iis quæ franguntur. Hinc Angl. BRAKE.

Βρέγμα, ατος, τὸ, et βρεγμὸς, οῦ, ὁ, sinciput: à βρέχω, madefacio.

Βρεκεκὲξ, vox ranarum.

Βρέμεσθαι, Poët. idem ac τὸ βρέμειν. à

ΒΡΕ'ΜΩ, FREMO, murmuro: f. μῶ. perf. med. βέβρομα. inde βρόμος, fremitus.

Βρένδον, cervus, Messapiis.

Βρένθις, et βρένθιξ, ἡ, lactuca.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, avicula incerta, unguentum quoddam Lydorum: item fastus: inde βρενθύεσθαι, arrogantem esse: cum fastu incedo, Luc. Timon.

Βρέντιον, caput cervi, Messapiis: à βρένδον, cervus.

Βρέξαι, pluere: a. 1. inf. à βρέξω, f. 1. act. à βρέχω, pluo.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, simulacrum, statua, idolum.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

Βρεφύλλιον, ου, infantulus.

Βρέχμα, ατος, τὸ, et

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, sinciput, caput: à βρέχω.

ΒΡΕ'ΧΩ, madefacio, irrigo, bibo, pluo: f. ξω. perf. χα. a. 2. ἔβραχον. aor. 2. pass. ἐβράχην. perf. m. βέβροχα. perf. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω, perf. χα, tussiendo exspuo: qu. à βήσσω. Unde forsan Angl. BREAST, utpote inde exspuimus.

ΒΡΙ῀, particula epitat. significans ἄγαν, valdè.
Βριάει, 3. sing. ind. act. à βριάω, quod vide.
Βριάρεως, ω, ὁ, Briareus, centimanus; nomen gigantis: ex βρῖ particulâ intens. et Ἄρης, Mars: vel à βριαρὸς, q. v.
Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro Βριάρεος.
Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, validus: qu. à
ΒΡΙΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, robustum reddo, robustus sum; vel potentem reddo, potens sum, extollo, tumesco.
ΒΡΙ'ΖΩ, fut. ίσω et ίξω, post sumptum cibum paululùm dormio: qu. βριζω.
Βριήπυος, ε, ὁ ϗ ἡ, vehementèr clamans, Martis epithet. ex βρῖ et ἠπύω, clamo, pro ἀπύω.
Βρῖθος, εος, τό. à βρίθω.
Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas. à pr.
Βριθὺς, ύος, et ίος, gravis: à
ΒΡΙ'ΘΩ, sum gravis, onustus sum, propendeo, cum impetu inclino: f. σω. perf. med. βέβριθα.
Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia: à βριάω.
ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, ῦμαι, et άομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandesco irâ: q. à βρίμω, fremo.
Βρισάρματος, ε, ὁ ϗ ἡ, currum gravans: ex βρίθω, gravo, et ἅρμα, currus.
Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.
Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηΐς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.
ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ε, ὁ, echini marini genus.
ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, ε, ὁ, guttur: βρόχθος, ε, ὁ, id. qu. à βρόχω, sorbeo.
Βρόδον, rosa: Æol. pro ῥόδον.
Βρόμιος, ε, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi: à βρόμος.
Βρόμιος, ια, ιον, fremens, fremibundus: ab eod.
Βρόμος, ε, ὁ, fremitus, fragor; item avena: à βρέμω, fremo: hinc βρομία φόρμιγξ.
Βροντάω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, tono: à
ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, tonitru.
Βροτιᾶν, Dor. pro βροτίων, gen. pl. à
Βρότιος, et βρότειος, ε, ὁ ϗ ἡ, mortalis, humanus: à βροτός.
Βροτήσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem et ab eod.
Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, et βῆμα, gressus: quod à βαίνω, eo.
Βροτόεις, όεσσα, όεν, saniosus, cruore respersus: in acc. sing. masc. et plur. neut. βροτόεντα. à βρότος, cruor.
Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ, homicida: ex βροτὸς et λοιγὸς, pernicies.
Βροτοῖσιν, mortalibus: dat. pl. à
ΒΡΟΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, mortalis, homo.
ΒΡΟ'ΤΟΣ, ε, ὁ, sanies, cruor.
Βροτόω, f. ώσω, perf. ωκα, cruore inficio, cruento: à βρότος: item hominem facio: βροτωθῆναι, mortalis fieri: à βροτός.
ΒΡΟΥ῀ΚΟΣ, ε, ὁ, species locustarum: quod à βρύχω.
Βροχέως, Æolicè usurpatur pro βραχέως. ἐν βράχει, citò.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.
Βρόχθος, idem ac βρόγχος, guttur.
Βροχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, inaquosus, aridus.
ΒΡΟ'ΧΟΣ, ε, ὁ, laqueus, restis.
ΒΡΟ'ΧΩ, sorbeo, inusit. undè ἀναβρόχω, καταβρόχω, q. à βρέχω.
Βρύγμα, ατος, τὸ, morsus: à βρύχω, mordeo.
Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, stridor; propriè dentium; fremitus; item rugitus: à βρύχω, strideo.
ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, perf. χα, mordeo, rodo; item deglutio.
ΒΡΥ῀Ν, vox infantium potum petentium: pro πιεῖν.
ΒΡΥ'ΟΝ, ε, τὸ, muscus, alga: est et herbæ genus.
ΒΡΥ'ΤΟΝ, ε, τὸ, et βρύτος, ε, ὁ, cerevisia; vinum hordaceum: qu. à βρύω. Hinc forsan Angl. TO BREW.
ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, perf. χα, frendo, strideo, mordeo cum stridore dentium, fremo, mugio, gemo. med. furo. perf. ind. pass βέβρυγμαι. inde βρυγμός.
ΒΡΥ'Ω, f. σω, perf. βέβρυκα, scateo, fundo -is, germino, pullulo, floreo, abundo, mano: inde ἔμβρυον, ε, τὸ, infans utero conclusus.
Βρωθεὶς, ένος, rosus: a. 1. part. pass. à βρώσκω.
Βρῶμα, ατος, τὸ, esca: à βρώσκω, comedo.
Βρωμάω, ῶ, f. ήσω, fœteo: à
ΒΡΩ῀ΜΟΣ, ε, ὁ, graveolentia, fœtor, virus.
Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, fœtidus: à præc.
Βρώσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, esculentus: βρώσιμον, edulium: à βρώσκω.
Βρῶσις, ιος, εως et εος, ἡ, cibus, edulium: et ipsa comedendi actio; item erosio: à
ΒΡΩ'ΣΚΩ, comedo, depasco: f. βρώσω. perf. βέβρωκα. perf. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐβρώθην. Angl. BROWSE.
Βρωτὸς, ἡ, ὸν, qui comedi potest, esculentus: undè forsitan Germ. brod. Angl. BREAD.
ΒΥ'ΑΣ, ε, ὁ, bubo, avis nocturna.
ΒΥ'ΒΛΟΣ, ε, ἡ, papyrus Ægyptia, liber: scribitur et βίβλος.
Βύζω, f. ύσω, perf. υκα, confertim impleo: inde βύζην, densè. Th. βύω, obturo. Est et βύζω, vagio: à βῦ, voce infantili: vel ἀπὸ τῦ βύν, est bubulo.
Βυθίζω, mergo: fut. ίσω. perf. βεβύθικα. a. 1. ἐβύθισα. à
ΒΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, fundum, imus gurges, profundum: qu. à βάθος.
ΒΥΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, BUCCINA.
Βυκανίζω, fut. ίσω, buccino: à præc.
Βυκανίστης, ε, ὁ, buccinator.
Βύκτης, ὁ, sonans, spirans, venti epithet. à βύζω, confertim impleo.
Βυλλὸς, ῦ, ὁ, confertus: à βύω.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, hordeum madefactum, quod coctores cerevisiarii maltam vocant.
Βυσσέω, ῶ, f. ήσω, mergo: Hesych. βυσσεῖν, βαπτίζειν, Æol. est à βάπτω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis: indè Angl. BURSE et PURSE.
Βυρσεὺς, έος, et Att. έως, coriarius.
Βυρσοδέψης, ε, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα et δέψω, excorio.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum: à 1. pers. perf. pass. verbi βύω.
Βύσσινος, η, ον, byssinus: metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Th. βύσσος.
Βυσσοδομεύω, f. εύσω, profunde cogito, machinor; item fundamenta probè jacio: à βυσσὸς Ion. pro βυθὸς, fundum, et δομεύω pro δομέω, ædifico. Th. δέμω, struo.
Βυσσόθεν, ex imo: adv. à
Βυσσὸς, ῦ, ὁ, fundum, profunditas: Ion. pro βυθός. Ind ἄβυσσος.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ε. ἡ, byssus; lini pretiosissimi genus.
ΒΥ'Ω, f. σω, perf. βέβυκα, obturo, obstruo: item impleo, tego: βύζω, idem.
Βῶ, βῆς, et βέω, βέῃς, Ion. a. sub. à βαίνω, eo.
Βωθεῖν, per contract. Ion. pro βοηθεῖν.
Βωκολιασμὸς, Dor. pro βουκολιασμὸς, bucolicum carmen ca

[illegible]: 2. sing. ind. act. à βυ-κολιάζω.

Βυκολιάσδω, Dor. pro βυκολιά-ζω, *pastorali more cano*: βυ-κολιάσδω, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro βυκολιά-ζε. Hinc et

Βυκολιαστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βυ-κολιαστὴς, ῦ, ὁ, *bucolici carmi-nis cantor*: ex βῦς, *bos*, κόλον, *cibus*, et ἄδω, *cano*.

Βυκολικὸς, Dor. pro βυκολικὸς, *pastoralis*.

Βυκόλος, Dor. pro βυκόλος, *bu-bulcus*: à βῦς et κόλον, *ci-bus*.

Βυκόλος, ω, ὁ, Dor. pro βύκος, υ, ὁ, id. quod βυκαῖος, *bubulcus*, *messor*. Th. βῦς.

Βωλὰ, *consilium*: Dor. pro βυλή.

Βῶλαξ, ακος, ἡ, Poët. idem quod βῶλος.

Βωλίτης, υ, ὁ, *boletus*: fungi genus: à

ΒΩ΄ΛΟΣ, υ, ὁ, *gleba*, *ager*; *mas-sa*: item *bolus*. Angl BOLE.

Βωλώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *glebosus*: à præc.

ΒΩΜΟ΄Σ, υ, ὁ, *basis*; item *ara*, *templum*, *delubrum*.

Βῶν, Ion. et Dor. pro βῦν, vel acc. sing. à βῶς, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro βῦς, οὸς, et in acc. pl. τὼς βῶς, et in dat. pl. βωσί.

Βῶξ, κὸς, ὁ, piscis quidam: à βοάω. Th. βόαξ.

Βῶρος, υ, *Borus*: nom. propr. viri, item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. Vide in βῶν.

Βῶσαι, *vocare*: Ion. et Dor. pro βοῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi βοάω.

Βώσας, αντος, et βώσομαι, ac βώσεσθαι, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro βοήσας, a. 1. part. et βοήσομαι, et βοήσεσθαι, per contract. à βοάω, *clamo*.

Βωστρέωμες, Dor. et Poët. pro βοστρέωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à

Βωστρέω, f. ήσω, Dor. verb. pro βοάω, *voco*.

Βωστρήσωμες, Dor. et Poët. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. a. 1. subj. act. à βωστρέω.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro

Βώτης, υ, ὁ, *pastor*. Fœm. βώ-τις. à βόω, inus. *pasco*, pro quo in usu est βόσκω.

Βωτιανείρης, *populosæ*, dat. sing. f. g. à

Βωτιάνειρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *alens viros*: a βῶτις, ιδος, ἡ, et ὁ βώτης, *pastor*: quod à βόω, inus. *pasco*, et ἀνὴρ, *vir*.

Βώτωρ, ορὸς, ὁ, idem quod βώ-της, *pastor*: à βόω, inus. *pasco*.

Γ

Γ Tertia est apud Græcos litera, et ternarium nu-merum denotat: γ interdum pro δ ponitur. Et γ' pro γε, *quidem*, *certè*.

Γὰ, Dor pro γῆ, q. v.

Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, in-decl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, in-decl. Hebr. interpret. *robur Dei*.

ΓΑΓΑ΄ΘΗΣ, υ, ὁ, *Gagates*, la-pis: à γάγης, qui est fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *titillo*: à γάω τὸ γελᾶν, *facio ridere*; vel à γάνος, *læ-titia*.

ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, *sagena*, *rete piscatorium*: q. à γῶ, *capio*.

ΓΑΓΓΙ΄ΤΙΣ λίθος, seu γαγγί-της, υ, ὁ, *gemma quædam*: à Gange fluv.

ΓΑΓΓΛΙ΄ΟΝ, υ, τὸ, *nervi præter naturam contortio*.

ΓΑ΄ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GAN-GRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. GAN-GRENE. qu. à γράω vel γραί-νω, *depascor*.

Γὰδ, *Gad*, nom. viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma*.

Γαδαρεὺς, έος vel έως, ὁ, *Gada-rensis*: à Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cælo-Syriâ.

Γαδαρηνὸς, ῦ, ὁ, nomen Gentile; Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus*.

ΓΑ΄ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.

ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, *gaza*, Persica vox, *opes*, *divitiæ*; item *thesau-rus*.

Γαζοφυλακεῖν, præs. inf. act. *gazæ custodiam agere*.

Γαζοφυλάκιον, υ, τὸ, *ærarium ecclesiasticum*, et pro loco ipso: ex γάζα et φυλακὴ, *custodia*: quod à φυλάσσω, *custodio*.

Γαθεῖν, Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. act. à γηθέω, *gaudeo*, Dor. γαθέω.

Γάθησεν, Dor. pro γήθησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. verbi γηθέω, *gaudeo*, *lætor*.

Γαῖ, pro γαῖα, et Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra*, *tellus*; item *re-gio*, *patria*: et per Aphære-sin αἶα· in prosâ γῆ.

Γαῖηθεν, adv. à *terrâ*.

Γαιήϊος, γήϊος et γήϊος, υ, ὁ ᾗ ἡ, item γαιώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *terre-nus*, *terrestris*. Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιάοχος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *terram cingens et continens*: Dicitur et pro eodem con-tractè, γαιῆχος, et γαῦχος· ex γαῖα et ἔχω, *contineo*.

Γαίμω, γείμω, γήμω, et γάμω, omnia jam inus. à quibus ta-men manant f. 1. act. γαμῶ. a. 1. ind. act. ἔγημα. idem med. ἐγημάμην. aor. 1. act. subj. γήμω, ῃς, ῃ. inf. γῆμαι. part. ejusd. γήμας, et jam usitat. verb. γαμέω, *uxorem duco*, *nubeo*.

Γαῖος, υ, ὁ, *Gaius* vel *Caius*, nomen viri.

ΓΑΙΣΟ΄Σ, vel γαῖσος, υ, ὁ, *gæ-sum*, *contus*, armaturæ ge-nus. δορὺ ὀλοσίδηρον. Pollux.

ΓΑΙ΄Ω, f. γαίσω, *glorior*, *super-bio*: præs. part. γαίων, unde Angl. GAY.

ΓΑ΄ΛΑ, ακτος, (tanquam à γά-λαξ) τὸ, *LAC*, à Gr. ut casus ejus secundus et tertius de-monstrant.

Γαλαθηνὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui sugen-do lacte nutritur*, qui θάω γάλα, *sugit lac*. γαλαθηνῷ ἤτο-ρι, *corde tenero* sive *placido*; i. e. *pueri lactantis corde*: ex γάλα et θάω.

Γαλακτίζω, fut. ίσω, *candorem lactis imitor*: à γάλα, *lac*.

Γαλακτινὸς, γαλαθηνὸς, ῦ, et γαλακτώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *lacte-us*, ab eod. th.

Γαλακτοπότης, υ, ὁ, *qui lac po-tat*: ex γάλα et πίνω, *bibo*.

Γαλάνα, ας, ἁ, Dor. pro γαλή-νη, *serenitas*.

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

Γαλαξίας κύκλος, *lacteus circu-lus in cælo*.

Γαλάτης, υ, ὁ, nomen Gentili-tium, *Galata*.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regio-nis in Asiâ minori. *Galatia* et *Gallogræcia*. Gr. *lactea*.

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus*.

Γαλέαγρα, ας, ἡ, *cava ferrea*, *genus carceris*, *decipula*, *mus-cipula*.

ΓΑΛΕ΄Η, ης, et in prosâ γαλῆ, ἡ, *mustela*, *atus*. nam *felis* est proprie αἴλυρος.

Γαλεὸς, ῦ, ὁ, *mustelus*, piscis genus: à pr.

Γαλιὸς, έος, ὁ, *catulus*, *felis*: ab eod.

Γαληρὸς, et γαληνὸς, ὰ, ὸν, *tran-quillus*, *serenus*, *hilaris*. Th. γαλήνη.

Γαλιώτης, ου, ὁ, *stellio:* à γαλέη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis, mustela.* Vide γαλέη.

Γαληναίη, Poët. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas maris,* μαλακία, qu. γελαήνη, à γελάω. Est nomen propr. mulieris: hinc

Γαλήνιος, ου, *serenus:* γαληνὸς, οῦ, idem.

Γαληνιῶσαν, accus. sing. part. præs. f. gen. à γαληνιάω, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γαληνιάω, f. σω, perf. κα, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. interpret. Lat. *limes.*

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, *Galilæus.*

ΓΑΛΙ'ΟΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex urticæ similis, urtica mortua,* q. à γαλέας ὄψει.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio.*

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, seu γαλλὸς, *eviratus, spado:* q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit, vel à *Gallo,* Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γάλοως, ω, ἡ, *GLOS, soror mariti,* vel *uxor fratris:* qu. à γάλα, *lac.* quòd sint quasi ὁμογάλακτοι.

Γᾶμαι, *nupsisse,* Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. act. à γαμέω, quod vide.

Γαμαλιήλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*

Γαμβρεύω, fut. εύσω, perf. κα, *connubio jungo,* vel *socio;* à

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gener, socer;* item *frater uxoris:* in dat. pl. γαμβροῖσι, Ion.

Γαμείτωσαν, *matrimonio jungantur,* 3. plur. præs. imperat. act. à γαμέω.

Γῆμεν, Dor. et Ion. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à γαμέω, quod vide.

Γαμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται, f. 1. ind. med. verbi γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμετέον, verbale à γαμέω.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, et γαμέτις, ιδος, ἡ, *uxor.* et

Γαμέτης, ου, ὁ, *maritus:* à

ΓΑΜΕ'Ω, *uxorem duco, nubo:* f. ήσω. perf. γεγάμηκα. a. 1. ἐγάμησα· et per Syncop. et Metaph. ἔγημα. undè a. 1. subj. γήμω. infin. γῆμαι: et part. γήμας. aor. med. ἐγημάμην. aor. 1. pass. ἐγαμήθην. Plurimùm *sponsus* γαμεῖν, *sponsa* γαμεῖσθαι dicitur. q. à γάω, unde γέγαα, *oriundus sum,* vel q. à γαίω, *glorior.*

Γαμήλιον, ου, τὸ, *munus nuptiale.* à pr.

Γαμήλιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *nuptialis, conjugalis.* ab eod.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, *October,* aut *Januarius:* à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησείω, *nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero:* à γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμίζω, f. ίσω, perf. γεγάμικα, *nuptum do.* γαμίζομαι, *nuptui collocor, elocor:* τὸ γαμίζειν, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμῆσαι: *sponsa* verò γαμηθῆναι. à γάμος.

Γαμικὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis.*

Γάμιος, ία, ιον, Poët. idem; à γάμος, quod ab eod. th.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω, et γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.

Γαμοῖτο, *nubat:* præs. opt. pass. à γαμέω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, fut. ήσω, perf ηκα, *furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo:* ex γάμος et κλέπτω, *furor:* perf. med. κέκλοφα.

Γαμόρος, Dor. pro γημόρος, ου, ὁ, *agricola:* ex γῆ, *terra,* et μείρω, *divido:* perf. m. ἔμμορα.

Γάμος, ου, ὁ, et Ion. gen. γάμοιο, vel οἱ γάμοι, *nuptiæ;* item *connubium, matrimonium, conjugium, conjux:* à γαμέω, quod vide.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, *nuptias paro:* à seq.

Γαμοστόλος, ου, ὁ ᾗ ἡ *nuptias ornans,* γαμοστόλος νὺξ, *pronuba nox:* à γάμος et στέλλω, *orno.*

Γαμουμένῃ, dat. sing. præs. part. pass. f. g. à γαμέω, *nubo.*

Γαμφηλαὶ, αἱ, *malæ, maxillæ:* à

Γαμψὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, inflexus, aduncus:* idem quod καμψὸς, q. à κάμπτω, *flecto.*

Γαμψῶνυξ, υχος, ὁ ᾗ ἡ, *cui curvi sunt ungues:* à γαμψὸς et ὄνυξ, *unguis.*

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem, et ab iisdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *lætitia, voluptas;* item *splendor.*

Γανόω, f. ώσω, perf. ωκα, *lætitiâ afficio;* item *splendeo,* et

Γάνυμαι, seu γάννυμαι, et γανύομαι, f. 1. m. -ύσομαι, præs. ind. pass. -υμαι, *lætor, gaudeo:* unde γανύσσομαι, idem. Th. γάνος.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes,* nom. propr.

Γάνωμα, ατος, τὸ, *lætitia, splendor,* et

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *enim, nam,* conjunctio causalis. οὐ γὰρ, *non profecto,* Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *splendeo, moveor* seu *vibro, palpito, multiplico:* item *abundo.*

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *titillo, lætitiâ afficio:* id. cum γαργαλίζω· q. γάω γέλων, *gigno risum.*

Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, *titillatio:* à pr.

Γάργαλος, ου, ὁ, idem.

Γάργαρα, ων, τὰ, *multitudo.*

Γάργαρα, ης, ἡ, urbs Troadis.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio, guttur,* à sono fictum.

Γαργαρίζω, f. ίσω, *os aquâ,* sive *alio aliquo liquore, colluo, gargarizo.* à γαργαίρω. Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum, liquamen piscium sale conditorum.*

Γαρύμεν, Dor. pro γηρύειν et γαρύετον, dual. præs. ind. act. Dor. pro γηρύετον. et

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, à γαρύω, Dor. pro γηρύω, *sono, loquor.*

Γαρύομαι, Dor. et f. γαρύσομαι pro γηρύομαι, γηρύσομαι et γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, έρος, per Sync. τρὸς ἡ, *venter, ventriculus, in quem cibus recipitur, uterus:* ἐν γαστρὶ ἔχειν, vel φέρειν, *gravidam esse.*

Γάστρη, ης, et γάστρα, ας, ἡ, *fundum vasis* vel *navis:* à γαστὴρ *venter.*

Γαστρίδουλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ventri deditus.* ὁ γαστὴρ et δοῦλος, *servus.*

Γαστρίζω, f. ίσω, perf. ικα, *ventrem expleo, sagino:* ab eod. th.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *gulosus, cibi avidus:* ex γαστὴρ et μάργος, *insanus.*

Γάστρις, ιος, et γάστριος, ου, ὁ, item γάστρων, ωνος, ὁ, *gulosus, ventri deditus.*

ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mulctra, mulctrale, situla:* à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ου, ὁ, *navigii genus, sentina.*

Γαυλὼς, Dor. pro γαυλοὺς, acc. pl. à γαυλός.

Γαυρίαμα, ατος, τὸ, *exultatio,* ex

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, superbio, glorior, exulto, me jacto: à γαῦρος.

Γαυρόωντες, Poët. pro γαυρῶντες, nom. pl. part. præs. à præc.

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, superbus, arrogans, ferox: q. à γαίω, superbio.

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, alacritas. à pr.

Γαυρούμενος, elatus, superbiens: præs. part. à γαυρόομαι, -οῦμαι, superbio. Hinc γαυροῦ, efferris, præs. imp. Th. γαῦρος.

Γαυριάω, -ῶ, f. άσω. perf. ακα, idem quod γαυριάω, q. v. ab eod. th.

ΓΑΥΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus.

Γαυσόω, ῶ, f. ώσω, curvo. à pr.

ΓΑ'Ω, fut. γάσω, inusit. perf. med. m. γέγαα, q. v. genero, recipio, pario, lætor.

ΓΕ', Doricè γὰ, quidem, certè. Et ai idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio; separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat præsertim articulo ὅς adjuncta: frequentiùs sine accentu pingitur: ὀφέλεγε, utinam sanè: καίγε, et quidem; διάγε, tamen; καίτοιγε, etsi; μενοῦγε, imò, verò.

Γέα, ας, et contractè γῆ, ἡ, terra.

Γαιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, terram complectens; et γαιάοχος, et Ion. γαιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Neptuni epithet. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, genitus sum: 1. sing. perf. med. Poët. verbi γάω, inusitat. pro γίνομαι, nascor. Alii volunt esse perf. act. pro γέγακα, unde γεγαὼς pro γεγακώς.

Γεγάασι, et γεγάασι, pro quo γεγάασιν, Hom. 2. et 3. pl. ejusd. γέγαα.

Γεγαθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, gaudens. Vide γέγηθα.

Γέγακα, Poët. pro γέγονα, natus sum: à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro Γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. perf. m. à γέγαα, perf. ind. med. à γάω, pro γίνομαι, nascor.

Γεγαμημένος, perf. part. à γαμέομαι.

Γεγαὼς, ῶτος, natus. Vide in γέγαα.

Γέγως, ω, ὁ ϗ ἡ, antiquus: q. à γῆ et γάω.

Γεγαμένος, Dor. pro γεγενημένος, genitus: à

Γεγένημαι, σαι, ται, natus fui: perf. pass. γεγενῆσθαι, perf. inf. pass. verbi γίνομαι, fio, sum.

Γεγενοίμην et γεγενοίμεθα, 1. sing. et pl. aor. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro γενοίμην, et γενοίμεθα, verbi γίνομαι, sum: quod vide.

Γέγηθα, lætatus sum, perf. act. per Sync. pro γεγήθηκα, et inde γεγηθὼς, alacer, lætus: à γηθέω, quod vide.

Γεγήρακα, seu γεγήρακα, senui, perf. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, senesco. Th. γῆρας.

Γέγονα, perf. m. natus sum, et in 3. pl. γεγόνασι. Hinc perf. m. inf. γεγονέναι, et in part. γεγονὼς, υῖα, ός· à γίνομαι, sum.

Γεγόνει, natus fuerit, 3. sing. plusq. perf. m. Ion. pro ἐγεγόνει, à perf. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, η, perf. part. pass.

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. et

Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, scribo.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf. part. act. à γυμνασιαρχέω, gymnasio præfectus sum: ab ἀρχὴ, principatus, et γυμνάσιον, locus exercitii, quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνός.

ΓΕ'ΓΩΝΑ, clarè clamo: perf. med. verbi γνώω, inus. per Metathesin pro γέγνωκα. Hinc γεγώνω, pro γέγωνα, perf. med. in præsens transeunte: vel est perf. med. à γεγωνέω. vid. Periz. ad Ælian. V. H. et Clark. ad Il. Ξ. 469.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. et γεγώνευν, Dor. pro ἐγεγώνευν, imperf. à

Γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, clarè vociferor, quod ex perf. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbale, celebrandum est.

Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, alto clamore enunciatus.

Γεγὼς, ῶτος, natus, pro γεγαὼς, à γέγαα, quod vide: perf. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι.

Γεδεὼν, ὁ, nomen Herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. evulsor.

ΓΕΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, locus suppliciorum æternorum: origine Hebr. vallis Hinnomi.

Γεθσημανὴ, Gethsemane: nomen loci, Hebr. interpret. Lat. vallis pinguissima, fertilissima.

Γεινάμην, αο, ατο, natus sum; vel genui; a. 1. m. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο, à γείνομαι, quod vide.

Γεινάμενος, η, ον, natus, part. a. 1. m. ab eod. verbo: idem ac γεννηθείς.

Γείνασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνετ', pro ἐγείνετο, et γεινόμεθ' pro ἐγεινόμεθα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γείνομαι. Vel, ut alii volunt, γεινόμην, Poët. dici pro ἐγεινόμην, abjecto augmento, et ι metri causâ inserto. Sic γείνετο pro ἐγίνετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, Poëticum, gignor, nascor; sed apud Oratores etiam a. 1. m. ἐγεινάμην, frequens in activâ signif. genui: et de utrovis et utroque parente dicitur; de matre, peperi. a. 1. m. inf. γείνασθαι, et part. γεινάμενος. Vide γίνομαι.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ου, τὸ, suggrunda seu suggrundium: id est, pars tecti prominens, qu. pluvias à parietibus εἰς γῆν εἴσω, in terram amovet. Hinc fort. Angl. A JOIST.

Γεῖσος, ους, τὸ, vel γεῖσσος, est κεφαλὶς, capitellum.

Γείσωμα, ατος, τὸ, suggrundatio: vide γεῖσον.

Γειτνία, ας, et Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas: et

Γειτνιάω, et -άζω, f. άσω, perf. ακα, vicinus sum: part. præs. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, vicinus.

Γειτονέω, -ῶ, f. ήσω, part. γειτονῶν, ῶντος, idem, et ab eod. th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, et

Γειτονία, et Γειτνία, ας, ἡ, vicinitas: à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, vicinus: q. à γῆ, q. γείτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρας, ου, ὁ, advena: opponitur αὐτόχθων, advena indigenæ.

Γελᾷ, 3. sing. præs. ind. act. à γελάω, rideo.

Γέλα, splendor solis. Hesych.

Γελαῖν, ridere, Æol. pro γελᾷν et

Γελαῖς, Æol. pro γελᾷς, à γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελῶν, præs. part. ejusd. verbi: γελᾷν,

verò, iota subscripto, est præs. inf. unde nonnullis per Metathesin. Angl. TO LAUGH.

Γελαινής, έος, ὁ & ἡ, *hilaris*, Poët. pro ἱλαρός.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, f. 1. ind. act. verbi γελάω, *rideo*.

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præs. part. f. g. verbi γελάω.

Γελάσιμος, ου, ὁ & ἡ, *ridiculus*: ab eod.

Γελαστὴς, οῦ, *irrisor*: ab eodem.

Γέλαστος, ου, *ridiculus*: ab eod.

Γελάσωμεν, *rideamus*: 1. plur. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑΩ, *rideo*; item *irrideo*: f. άσω, et f. 1. med. άσομαι. perf. γεγέλακα. a. 1. ἐγέλασα. perf. pass. γεγέλασμαι. a. 1. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces*: *color*, *tinctura*.

ΓΕΛΓΙΣ, ιος, et γελγὶς, ῖδος, ἡ, *allii caput* seu *nucleus*.

Γέλγω, f. ξω, perf. χα, *tingo*, *coloro*: à γέλα, *splendor solis*.

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præs. part. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo*. Nam Dor. et Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, f. ήσω, perf. ηκα, *splendeo*: forsan à γέλα.

Γελῇς, *rides*, Dor. pro γελᾷς· à γελάω. vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda*, item *jocosa*, nom. pl. n. g. à γελοῖος.

Γελοιάζω, fut. άσω, *ridicula seu jocosa dico*, *jocor*: à

Γελοιασμὸς, οῦ, ὁ, *jocatio*: à pr.

Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, *facetus*, *scurra*: ab eod.

Γελοῖος, οία, οῖον, *jocosus*, *facetus*, *urbanus*, *scurra*: at γέλοιος, ut Grammaticis placet, *ridiculus*, *irridendus*. γελοῖον, ου, τὸ, substantivè pro *joco*: γελοίιος, Poët. à γέλως.

Γελοίωντες, et **Γελόωντες**, Poët. pro γελῶντες, à γελάω.

Γελῶν, *ridens*, et in pl. γελῶντες, præs. part. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. γελῶσιν.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident*, 3. pl. præs. ind. act. à γελάω.

Γέλως, ωτος, ὁ, *risus*, et γέλως, ω, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ: à γελάω.

Γεμίζω, *impleo*, *onero*: f. ίσω. perf. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. pass. γεγέμισμαι. a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum*.

Γεμίσας, a. 1. part. γεμίσαντι, a. 1. imperat. 2. pl. à γέμισον, άτω, verbi γεμίζω.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, *impleo*.

Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. à γέμω.

Γεμούσαις, dat. pl. part. præs. fœm. g. à

ΓΕΜΩ, *plenus sum*, vel *onustus*: præs. part. γέμων, ουσα, ον. perf. med. γέγομα. unde γόμος, ου, ὁ, *onus navis*: inde Lat. *gemo*.

Γενεὰ, ᾶς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *generatio*, *progenies*, *ætas*: εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Γενεαλογέω, ῶ, *genus recenseo*, *natales progenitorum investigo*: f. ήσω. perf. γενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ*: γενεαλογούμενος, præs. part. pass. à γενεαλόγος.

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia*, generis recensio: ab eod.

Γενεαλόγος, ου, ὁ, *qui originem et genus alicujus recenset*. Ex γένος et λέγω.

Γενεῆφιν, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Paragogen, à γενεὴ, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *genus*, *progenies*, *origo*, *generatio*: à γενεά.

Γενέθλια, τὰ, *natalitia*: à pr.

Γενεθλιακὸς, ἡ, ὸν, *natalitius*: substantivè *astrologus*: ab eod.

Γενέθλιος, ου, ὁ & ἡ, *natalis*, *author generationis*.

Γένει, dat. sing. à γένος, *genus*.

Γενειᾷν, *barbatum esse*, præs. inf. act. à γενειάω, quod vide.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens*: à

Γενειάζω, f. άσω· et

Γενειάω, ῶ, *barbam gesto*, *pubesco*: f. ήσω, a. 1. part. act. γενειήσας, αντος. à γένειον, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειήτης, ου, ὁ, *barbatus*, et hoc pro γενειάτης, fœm. γενειάτις, à γενειάω.

Γένειον, ου, τὸ, *mentum*, *barba*. Th. γένυς.

Γένεο, Ion. pro γένου, et hoc pro ἐγένου, *fuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην, ου, ετο. Th. γίνομαι, *sum*.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. th.

Γενέσια, ων, τὰ, *natalitia*: à γενεὰ, *generatio*, quod à γίνομαι, *nascor*, perf. γεγένημαι, σαι, ται.

Γενεσιάρχης, ου, ὁ, *auctor ortûs et generationis*: à γένεσις et ἄρχω.

Γένεσις, εως, ἡ, *generatio*, *nativitas*, *ortus*: à γίνομαι.

Γένετ', pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix*, *parens*: à γενετήρ.

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas*, *ortus*: à γίνομαι.

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, *genitor*, *pater*: ab eod.

Γένετο, *fuerit*, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Ion. et Poët. pro γενεὺς, ὁ, *GENITOR*, *parens*.

Γένευ, Poët. et Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *nascor*.

Γένῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Γενηθεὶς, έντος, *natus*, *factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητι, ήτω, *fias*, a. 1. pass. imperat. ejusd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. m. sic γένηται, 3. sing. a. 2. subj. med. ejusdem verbi.

Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi: vel f. 2. pass. ut alii qui resolvunt, ab a. 2. act. ἔγενον, à γένω inus. unde a. 2 pass. ἐγένην, ης, η, et hinc γενήσομαι.

Γενικὸς, ἡ, ὸν, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις apud Grammaticos: à γέν

Γεννάδας, ου, ὁ, *strenuus*, *audax*. Th. γίνομαι.

Γενναῖος, αία, αῖον, *cognatus*, *ingenuus*, *nobilis*, *validus*, *naturalis*, *avitus*, *insitus*: à γεννάω. Th. γίνομαι.

Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas* et

Γενναίως, adv. *generosè*, *fortiter*: ab eod. th.

Γείνατο, pro ἐγείνατο, Æol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex ἐγεννήσατο. per Sync. et Aphæ à γεννάω.

Γεννάω, *GIGNO*, *GENERO*, *pario*: f. ήσω. perf. γεγέννηκα. a. 1. ἐγέννησα. perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum*, a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. In Angl. TO GENDER.

Γέννημα, ατος, τὸ, *progeni* *fructus*: à 1. pers. perf. pa præced.

Γεννηματίζω, f. ίσω, *germen* *fructum profero*.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. à γεννάω.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regio in *Galilæâ*, indecl. Syr. terpret. *hortus principis*.

Γένεσις, εως, ἡ, *nativitas, generatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενετὴς, ῦ, ὁ, *generator*: et

Γενητὸς, ὴ, ὸν, *genitus, natus*; item *mortalis*: et

Γενέτωρ, ορος, ὁ, *genitor, parens*: γενέτειρα, ἡ, *genitrix*: à 3. pers. perf. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο et γένοιτο, 3. pl. et sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, *sim, essem*, a. 2. opt. m. à γίνομαι.

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμενον, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γένος, εος, τὸ, *GENUS, progenies, familia, natio, species*: in dat. pl. γένεσι. ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Grammat. GENDER.

Γενοῦ, ἴσθι, *esto*, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ´ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes, viscera*.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ´, ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus.

Γέντο, 3. sing. a. 2. ind. med. Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΕ´ΝΥΣ, υος, ἡ, *mentum, mamilla, acies*.

Γένωμαι, a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωνται à γίνομαι, *nascor*.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à γέρας, q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona, anus*: à

Γεραιὸς, αιὰ, αιὸν, *senilis*, masc. *senex*, *vir venerabilis, magnæ auctoritatis*: comp. γεραίτερος superl. γεραίτατος. à γέρων, *senex*.

Γέραιρε, *venerare*, præs. imperat. act. γεραίρεν, inf. Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, f. αρῶ, *muneror honoris caussâ, orno, veneror*. Th. γέρας, *munus*.

Γεραίτερος, ου, ὁ, per Sync. pro γεραιότερος, comp. γεραίτατος pro γεραιότατος, superl. à γεραιός.

ΓΕ´ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *grus*, avis vigilans. γεράνιον, ου, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γεραῖραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμῶ, *honoro*: et

Γεραρὸς, ρὰ, ρὸν, *honorandus, augustus*: comp. γεραρώτερος, *honorabilior, augustior*: superl. γεραρώτατος, à seq. th.

ΓΕ´ΡΑΣ, ατος, αος, ως, τὸ, *præmium, munus, honor*.

Γεράσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *honoratus, honore et præmio dignus, honorificus, senilis*: à præc.

Γεράων, gen. pl. ab eod.

Γεργεσηνὸς, ῦ, ὁ, nomen gentile. Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi*.

Γέργηθες, *plebs*: δημόται, apud Milesios.

Γέρδιος, ου, ὁ, *textor*, Suid. et γερδία, *textrix*.

Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *præmium*.

Γερήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, epith. Nestoris, apud Hom. *honoratus*. Th. γέρας, *præmium*.

Γέρον, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. et acc. sing. à γέρων, *senex*.

Γερονταῖος, Poët. pro

Γερόντειος, εια, ειον. Γεροντικὸς, ἡ, ὸν, *senilis*: à γέρων, *senex*.

Γερόντιον, ου, τὸ, *vetulus, senecio*, dim. à γέρων.

Γέρουσι, dat. pl. à γέρων, *senex*.

Γερουσία, ας, ἡ, *senatus*: à

Γερούσιος, α, ον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad senes* vel *ad principes reip. pertinens, honorabilis*. Th. γέρων.

ΓΕΡΡΟ´Ν, ου, τὸ, *scutum Persicum ex vimine textum*.

Γερροφόρος, ου, ὁ, *miles, qui scuto vimineo utitur*: ex γέῤῥον et φέρω.

Γέρυνος, *parva rana*.

ΓΕ´ΡΩΝ, οντος, ὁ, *senex*: voc. ὦ γέρον, dat. pl. γέρουσι, fortassè à γέρας, quia senectus honorabilis.

Γευθμὸς, ῦ, ὁ, et

Γεῦμα, ατος, τὸ, *gustus*: à γεύω.

Γεύμεθα, Ion. et Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, *gustavimus*, 1. pl. perf. pass. verbi γεύω.

Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύσωμαι, et in 3. pl γεύσωνται, a. 1. sub. m. γεῦσαι, a. 1. inf. à γεύω.

Γεῦσις, εως, ἡ, et

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, *gustatorius*: item

Γευστὸς, ἡ, ὸν, *gustabilis*: à

ΓΕΥ´Ω, *gustare facio, gustum præbeo*: item *GUSTO*: f. γεύσω. perf. γέγευκα. med. γεύομαι, *gusto*: f. 1. m. γεύσομαι. a. 1. m. ἐγευσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. perf. pass. γέγευμαι.

ΓΕ´ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons*: quia εἰς γῆν φέρει, in terram defert: hinc

Γεφυρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *ponte jungo, pontem impono*. γεφυροῦν, *pontem sternere*, præs. inf.

Γεωγραφέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *terrarum orbem describo*: et

Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio*: tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, *terra*, et γράφω, quod à γράφω, *scribo*.

Γεωδαισία, ας, ἡ, *terræ distributio, partitio*, seu *divisio*. Th. δαίω, *divido*.

Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *terreus, terrenus, terrestris*.

Γεώλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *è terrâ instar tumuli*, seu *collis eminens*: subst. ὁ, *tumulus*; *homo crassus, stupidus, telluris inutile pondus*: ex γέα et λόφος, *collis*.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, *terram metior*: et

Γεωμέτρης, ου, ὁ, *geometra, agrimensor*: et

Γεωμετρία, ας, *geometria, terram dimetiendi scientia*: ex γῆ, *terra*, et μέτρον, *mensurâ*.

Γεωμετρικὸς, ἡ, ὸν, *geometricus, peritus artis geometricæ*: ab iisd.

Γεωμόρος, ου, ὁ, *agricola*: ex γῆ et μείρω.

Γεωπείνης, ου, ὁ, q. d. *qui terræ fame laborat, qui parum terræ possidet, famelicus*: ex γῆ, *terra*, et πεῖνα, *fames*. Th. πένομαι, *laboro*.

Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura*: à γῆ, *terra*, et πόνος, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*, perf. med. πέπονα.

Γεώπους, οδος, ὁ, *agricola*, qui in agro colendo pedum operâ utitur.

Γεωργέω, *terram colo, agriculturam exerceo*: f. ήσω. perf. γεγεώργηκα· ex γῆ, *terra*, et ἐργάζομαι, *operor*, quod ex ἔργον, *opus*: hinc

Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura*: et

Γεωργικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus*: et

Γεώργιον, ου, τὸ, *arvum, ager aratus*: et

Γεωργήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad colendum idoneus*: et

Γεωργὸς, ῦ, ὁ, *agricola, vinitor, colonus*.

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *terram fodio*: ex γέα, *terra*, et ὀρύσσω, *fodio*.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra, regio*: qu. ex inus. γέα, in prosâ pro γαῖα, idem.

Γηγενέων, *terrigenûm*, gen. pl. à

Γηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *terrigena, indigena*: γηγενεῖς, *gigantes*: ex γῆ, *terra*, et γένος, *genus*: quod à γίνομαι, *nascor*.

Γηγενέτης, ου, ὁ, idem, et ab iisd.

Γήδιον, ου, τὸ, *agellus*: et

Γῆθεν, è *terrâ*: à γῆ.

ΓΗΘΕ'Ω, -ῶ, *gaudeo, lætor*: f. ήσω. perf. γεγήθηκα, et per Sync. γέγηθα. undè et part. γεγηθώς· γήθεν pro ἐγήθεεν, imperf. Ion.

Γήθησαν, *lætati sunt*, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. sing. aor. 1. act. Ion. à præc.

Γηθήσεις, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Γῆθος, εος, τὸ, et

Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia*, et

Γηθόσυνος, η, ον, *lætus, a, um*, à γηθέω.

ΓΗ'ΘΤΟΝ, vel γήτειον, ου, τὸ, *genus cepæ*, q. è γῇ θύει.

Γήϊνος, ου, ὁ ἡ ἡ, et

Γήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, *terrenus*: à γῆ, *terra*.

Γήλοφος, *collis*: vide γεώλοφος.

Γῆμαι, a. 1. inf. γήμας, a. 1. part. γῆμε, Ion. et Poët. ab a. 1. ἔγημα, ας, ε, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, *uxorem duco, nubo, matrimonium contraho*, tanquam à γάμω, inus. formata. Vide γαμέω.

Γηοχέειν, quasi γῆν ἔχειν, *terram habere*, aut *agrum possidere*. Et de Neptuno dici potest, qui terram ambit et continet, et propterea γεήοχος, γαιήοχος, et passim γαιήοχος, appellatur.

Γῆρα, dat. sing. à γῆρας, quod vide.

Γηραιὸς, ιὰ, ιὸν, *senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus*: γηραιαί, *vetulæ*. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηραλέος, έα, έον, Poët. idem quod γηραιός.

Γηράντεσσι, dat. pl. Poët. vel Ion. pro γήρασι, a. 1. part. act. à γήρας, αντος, *senescens*, pro γηράσας, à γηράω, *senesco*: undè a. 1. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗ͂ΡΑΣ, τὸ, gen. sing. ατος, τ elis. αος, contr. ως. dat. γήρατι, τ elis. αϊ, contr. ᾳ, *senectus*.

Γηράσῃ, ῃ, a. 1. sub. act. à γηράσκω, *senesco*: γηράσαι, a. 1. inf. act.

Γηράσκω, *senesco, consenesco*: f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ. acc. pl. part. præs. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηράω, -ῶ, f. άσω. a. 1. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. undè part. γήρας. perf. γεγήρακα, et part. γεγηρακὼς, *senio affectus*.

Γηροβοσκέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo*: et

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senilis educatio*: à γῆρας et βόσκω, *pasco*.

Γηροβοσκὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *senum nutritor, qui aliquem in senectute alit*: ab iisd. th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *nutritio et cura circa senes*: et

Γηροκόμοιο, gen. Ion. à

Γηροκόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui curam habet senum*: à γῆρας et κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφέω, f. ήσω, *in senectute alo*: ex γῆρας et τρέφω, *alo*: perf. med. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *senes nutriens*: ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur*, pro γηρύεται, 3. sing. præs. ind. m. γηρύομαι. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, ᾶ, Dor. pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis, garrula*, q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνας, α, ὁ, Dor. pro γηρυόνης, ου, ὁ, *Geryones*, nom. viri.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς, έος, ὁ, nom. viri, *Geryon*.

ΓΗ͂ΡΥΣ, εος, τὸ, *vox*: hinc

Γηρύω, f. ύσω, perf. υκα, *loquor, sono*, et γηρύομαι, idem.

Γήρως, gen. sing. à γῆρας, ατος, αος, et contr. γήρως, *senectus*.

Γήτης, ου, ὁ, *agricola, rusticus*: à γῆ, γῆς ut à πόλις πολίτης.

Γιγανταῖος, αία, αῖον, γιγάντειος, εία, ειον, *giganteus*, vel *-eus*: à γίγας, *gigas*.

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, *gigantes imitor, gigantum similis sum*: ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna seu bellum gigantum*: ex γίγας et μάχη *pugna*, quod à μάχομαι, *pugno*.

ΓΙ'ΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, *quod in acino vinaceo osseum aut lapidosum est*.

Γιγαρτώδης, εος, vel ους, ὁ ἡ ἡ, *vinaceus, acinosus*.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas*: qu. à γῆ, *terra*, et γάω, *nascor*: nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbula*, pastinacæ sylvestri similis.

ΓΙΓΓΛΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ *titillatio*: qu. à γιγλίζω, quod idem est cum γαγγαλίζω.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cardo portæ*: qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, *parvula tibia*: ad flebiles sonus.

Γίγνομαι, vide γίνομαι.

Γίγνυ, *fias*, præs. imperat. pass. à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, ας, ει, et γιγνώσκοντα acc. sing. part. præs. vide i[...] γινώσκω, *cognosco*.

Γίνετ', pro ἐγίνετο, imperf. Io[n.] γίνεσθαι, præs inf à

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, *sum, fio, nascor, gignor*: f. 1. m γενήσομαι. perf. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. f. pass. γενηθήσομαι. aor. 1. m ἐγενησάμην. a. 2. m ἐγενόμην, ου, ετο, *factus sum*. a. 2. imperat. γίνου, ἴσθο. aor. 2 opt. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο *absit*: a. 2. sub. m γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m γενέσθαι. a. 2. part. m γενόμενος. perf. m. γέγονα, à γαίνω, inus. γέγαα, à γάω, inus. plus perf. m. ἐγεγόνειν. perf. inf. γεγονέναι, et γεγαέναι part. perf. m. γεγονὼς et γεγαὼς, υῖα, ός.

Γινώσκειν, Dor. pro γινώσκειν præs. inf. et

Γινώσκοντι, *cognoscunt*: Do[r.] pro γινώσκουσι, 3. pl. præs. à

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω *COGNOSCO*. Angl. kno[w] exindè etiam f. γνώσομαι a. ἔγνωσα. perf ἔγνωκα. plus perf. ἐγνώκειν. a. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. pl ἔγνωσαν. aor. 1. imperat. γνῶθι. a. 2. opt. γνο[ίην] a. 2. sub. γνῶ, γνῷς, γνῷ. a[. 2.] inf. γνῶναι a. 2. part. γν[οὺς,] οῦσα, όν. perf. pass. ἔγνωσμ[αι] a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pa[ss.] γνωσθήσομαι. perf. m. γέγω[να] pro γέγνωκα. part. γεγω[νὼς] pro γεγνωκὼς, à form. γν[...] inus.

Γλάγος, εος, τὸ, *lac*: Poët [pro] γάλα.

Γλάζω, *expando alas, clan[go]* item *pronum expando* [...] f. ξω. a. 2. ἔγλαζον, ες, ε.

Γλακτόφαγος, ου, ὁ ἡ ἡ, pro γαλακτόφαγος, per Sync. *l[acte] victitans*: à γάλα, *lac*, et [...]γω.

Γλαμάω, et γλημάω. fut. [...] idem quod λημάω, *gramia[m] laboro, lippio*: à

Γλάμη, ης, ἡ. et γλάμα, [...] pro th. λήμη, Pleonasm. γ, *gramia, lippitudo oculor[um] sordes*.

ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδος, ἡ. *piscis ge[nus]* Leg. et γλανίς Nomen e[...] dit *Glans* fluv. Cumæ.

Γλάξ, per Sync. q. γάλαξ, [...] et γλαὺξ dicitur, herba γαλακτοποιητική.

Γλαρίς, ίδος, ἡ, *instrumen[tum] fabrorum ad lapides exca[van]dos et poliendos; lima, fo[...]* γλαρίδες, *architecta instru[...]*

ka. Th. γλάφω, *cavo, fodio.* q. v.

Γλαῦκ' et γλαῦκας, acc. sing. et pl. à γλαὺξ, κὸς, ἡ, *noctua.* Th. γλαυκὸς, *cæsius.*

Γλαῦκε, voc. à Γλαῦκος, ου, ὁ, *Glaucus,* nom. propr.

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, nom. propr. mulieris: sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus.*

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribilitèr intueor:* et

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præs. part. Th. γλαυκός.

Γλαυκίππη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *GLAUCUS, cæsius, cæruleus:* qu. à γλαύσσω, *splendeo.*

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus:* et

Γλαυκόχρως, οος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὴν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet.*

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, vulgò dictum *glaucoma.* Th. γλαυκός.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, et γλαυκώπος, ου, ὁ, *cæsios habens oculos:* Minervæ epith. acc. γλαυκώπιν et ιδα. Sic γλαυκῶψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *qui cæsios habet oculos:* hinc γλαυκώπιδος, plur. nom. ex γλαὺξ, *noctua* (à γλαυκὸς, *glaucus*), et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Γλαύκωψ, vide γλαυκῶπις, idem quod γλαύκωμα· et ab eod.

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, seu γλαῦξ, *ulula, noctua.* Th. γλαυκὸς, *cæsius.*

Γλαύσσω, *splendeo, cerno.*

Γλάφυ, τὸ, *spelunca, antrum, caverna:* à γλάφω.

Γλαφυρῆσι, et γλαφυρῇς, dat. pl. f. g. à

Γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, *cavus, profundus, scitus, elegans, venustus, lautus, aptus:* à γλάφω.

ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, *cavo, fodio, sculpo:* f. ψω. perf. φα.

Γλάχων, ωνος, ἁ, Dor. pro γλήχων, ὁ, *pulegium.*

ΓΛΕΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *mustum, vinum dulcis:* à γλυκὺς, *dulcis.*

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo:* idem quod λήμη.

Γλῆνα, τὰ, *preciosa, spectaculo digna:* à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa,* q. αἰγλήνη, ab αἴγλη, *splendor,* vel per Sync. ... τὸ γαλήνη, quia serenitas mentis in oculis maximè conspicitur.

Γλῆνος, εος, τὸ, *stella, lumen.*

ΓΛΗ'ΧΩΝ, item βλήχων, et γλάχων, Dor. ωνος, ἡ, *pulegium,* herba.

Γλία, ας, ἡ, *gluten,* affine est, κόλλα, Angl. GLUE.

ΓΛΙΝΟ'Σ, seu γλεῖνος, ου, ὁ, *genus aceris campestre.*

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ρα, ρον, *lentus, viscosus, lubricus, tenax, parcus, sordidus.*

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viscositas:* à præc.

Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lentus, tenax;* ab eodem.

Γλισχρῶς, adv. *tenacitèr, lubricè;* ab eodem.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, fut. 1. m. -ξομαι, perf. pass. -γμαι, *cupio, affecto, appeto, GLISCO:* qu. à γλυκύς.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ου, ὁ ϗ ἡ, *invalidus, sordidus;* item substantivè *strigmentum,* olei sordes: hinc

Γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *strigmentosus, glutinosus.*

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *nates, clunes, coxa:* qu. à γλοιός.

Γλυκάζω, f. άσω, *dulcesco, dulce reddo:* et

Γλυκαίνω, fut. ανῶ, *edulco.* Th. γλυκὺς, *dulcis.*

Γλύκασμα, ατος, τὸ, et γλυκασμὸς, ῦ, ὁ, *dulcedo.*

Γλυκεροῖο, gen. Ion. et γλυκερῶ, Dor. pro γλυκεροῦ· à

Γλυκερὸς, ἡ, ὸν, Poët. idem ac th. γλυκύς.

Γλυκίων, compar. ab eod. th.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui dulcem fructum fert.* Vitis epithet. ex γλυκὺς, *dulcis,* et καρπὸς, *fructus.*

Γλυκύπικρον, ου, τὸ, *suav-amarum:* ex γλυκὺς, *dulcis,* et πικρὸς, *amarus.*

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e, jucundus:* gen. γλυκέος, fœm. είας· item

Γλυκὺ, *passum,* i. e. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλύσσων, et γλυκύτερος· in superl. γλύκιστος, et γλυκύτατος. hinc

Γλυκύτης, ητος, ἡ, *dulcedo.*

Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *vocis dulcedo:* à γλυκὺς et φωνὴ, *vox.*

Γλύμμα, ατος, τὸ, *sculptura, cælatura.*

Γλύπτης, ου, ὁ, *scalptor, cælator:* à γλύφω.

Γλυπτὸς, ἡ, ὸν, *sculptilis, sculptus.*

Γλυφάνοιο, gen. Ion. à

Γλύφανος, ου, ον, *sculptorius.* Th. γλύφω, *sculpo.*

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, *sculptura, cælatura, sigillum.*

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, *crena, sagitta, incisura,* in quam nervus inseritur. Ab eod. th.

Γλύφω, f. ψω, *scalpo, cælo.*

ΓΛΩ'ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, *lingua, sermo:* hinc composit. ἐπιγλωττὶς, εὔγλωσσος, ἀγλώσσος, πολύγλωσσος, &c. et Angl. TO GLOSS.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, *linguæ dolor:* ex γλῶσσα et ἀλγέω, *doleo.*

Γλωσσάριον, ου, τὸ, *lingula:* dim. à γλῶσσα.

Γλώσσῃ, Ion. pro γλῶσσα· γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, *theca lingulis tibiarum recondendis idonea;* item *marsupium:* ex γλῶσσα et κομέω, *servo.*

Γλωσσότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *linguum habens præcisam:* à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, perf. γλωσσοτέτμηκα, *linguam incido:* à γλῶσσα et τέμνω, *seco.*

Γλωσσοχαριτῦντες, -των, οἱ, *decipientes linguæ blandimentis:* ex χαριτέω, *blandior,* et γλῶσσα.

Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lingulatus, loquax.*

Γλωττικὸς, ἡ, ὸν, *ad linguam pertinens:* à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γλῶχις, *spicæ* vel *aristæ:* à

ΓΛΩΧΙ'Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis teli, angulus, acies:* q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναθμὸς, ῦ, ὁ, idem quod

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, *maxilla, dentes, bucca:* qu. à γνάπτω pro γνάμπτω, *flecto;* hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, *cædo in malas:* et

Γνάθων, ωνος, ὁ, *parasitus;* item propr. nom. *Gnatho.*

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ἡ, ὸν, *incurvus,* item *flexibilis:* à

Γνάμπτω, fut. ψω, perf. φα, (vide κνάπτω) *inflecto.* q. à κάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, perf. ἔγναφα, *carpendo vel vellicando polio,* undè Angl. NAP; panni, et fortassè etiam somni.

Γναφεὺς, έος, ὁ, *fullo:* à præc.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legitimè genitus, germanus, genuinus:* in compar. γνησιώτερος. γνησίως, adv. *genuinè.* Dicitur etiam γνήσιος, vel γινήσιος, à γίνομαι, *nascor.*

Γνοίην, ης, η, *noverim* a. 2. opt. act. à γνώσκω, *cognosco:* a. 2. ind. act. ἔγνων.

Γνὰς, *γνόντος*, *sciens*: a. 2. part. ejusd.

Γνοφερὸς, *ρὰ*, *ρὸν*, *tenebrosus*, *caliginosus*: à

ΓΝΟ´ΦΟΣ, *ου*, *ὁ*, *caligo*, *tenebræ*, item *turbo*: q. à *νέφος*· hinc

Γνοφόω, *ῶ*, f. *ώσω*, et *γνοφίω*, *ῶ*, f. *ήσω*, *obtenebro*: et

Γνοφώδης, *εος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *caliginosus*

Γνόω, fut. *ώσω*, perf. *ἔγνωκα*, *nosco*, inus. à *νόος*, *mens*.

Γνὺξ, adv. *genu flexo*: per Sync. dictum, q. *γονὺξ*, à *γόνυ*, *genu*.

Γνῶ, Ion. et Poët. pro *ἔγνω*, *cognovit*: 3. sing. a. 1. ind. act. *ἔγνων*, *ως*, *ω*. At *γνῶ* est 1. sing. a. 1. sub. act. *γνῶθι*, a. 2. imperat. *γνῶναι*, a. 2. inf. à *γινώσκω*, *cognosco*: q. vide.

Γνώμα, *ας*, *ἁ*, Dor. pro *γνώμη*, *ης*, *ἡ*, *mens*, &c. Sed *γνῶμα*, *ατος*, *τὸ*, Ion. et Poët. *notitia*, *experientia*. Th. *γινώσκω*.

Γνώμη, *ης*, *ἡ*, *sententia*, *mens*, *voluntas*, *consilium*.

Γνώμησι pro *γνώμαις*, dat. pl. à præc.

Γνωμικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *sententiosus*: et

Γνωμολογικῶς, *sententiosè*: à *γινώσκω*.

Γνώμεναι, Dor. et Att. pro *γνῶναι*, aor. 2. inf. act. à *γινώσκω*, *cognosco*.

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, *ονος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *cognitor*, *index*, *gnomon*, *stylus horas indicans*. Th. *γινώσκω*.

Γνῶναι, vide in *γνῶ*.

Γνωρίζω, *notum facio*, *noscito*: fut. *ίσω*, et Att. *γνωριῶ*. perf. *ἐγνώρικα*. a. 1. *ἐγνώρισα*. a. 1. inf. act. *γνωρίσαι*. a. 1. part. *γνωρίσας*, *αντος*. præs. pass. *γνωρίζομαι*, *innotesco*, *patefio*: hinc *γνωριζέσθω*, 3. sing. præs. imperat. *innotescat*: perf. pass. *ἐγνώρισμαι*. aor. 1. pass. *ἐγνωρίσθην*. a. 1. sub. *γνωρισθῶ*, *ῇς*, *ῇ*. Th *γινώσκω*, *cognosco*.

Γνώριμος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *notus*; item *familiaris*: in compar. *γνωριμώτερος*, *notior*; superl. *γνωριμώτατος*, *notissimus*.

Γνώρισμα, *ατος*, *τὸ*, *indicium*.

Γνωριῶ, *εῖς*, *εῖ*, f. 1. Att. verbi *γνωρίζω*, *notum facio*, quod vide.

Γνώσεαι, pro *γνώσῃ*, 2. sing. f. 1. m. Ion. à *γινώσκω*.

Γνώσῃ, *cognosces*, f. 1. m. verbi *γινώσκω*, f. *γνώσομαι*, *ῃ*, *εται*.

Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass. à *γινώσκω*. aor. 1. pass. *ἐγνώσθην*. inf. *γνωσθῆναι*.

Γνωσιμαχεῖν, præs. inf. act. contr. *mutatâ sententiâ suarum virium imbecillitatem agnoscere*.

Γνῶσις, *εως*, *ἡ*, *cognitio*: à *γινώσκω*.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. th.

Γνωστέος, verbal. *cognoscendus*: à *γινώσκω*.

Γνώστης, *ου*, *ὁ*, *gnarus*: item *ariolus*.

Γνωτὸς, *ἡ*, *ὸν*, *notus*, *a*, *um*: ut et

Γνωτὸς, *οῦ*, *ὁ*, *notus*, item *consanguineus*, *propinquus*, *frater*: ab eod. th.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à *γνῶθι*, *nosce*: ab eod. th.

Γνώωσι, Poët. pro *γνῶσι*, *agnoscant*, aor. 2. sub. 3. pl. tanquam à *γνόω*, ejusd. verbi, vel *γνόω*, Poët. pro *γνῶ*, a. 2. sub. ab *ἔγνων*, a. 2. ab eod. th.

Γοάοντι, Dor. pro *γοάουσι*, *γοῶσι*, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΟΑ´Ω, f. *άσω*, *gemo*, *deploro*, *lugeo*: Poëticum à sono fictum. Reperitur et *γοήμεναι*, Dor. infin. q. à *γόημι*, et *γοηθεὶς*, *defletus*: a. 1. part. pass.

ΓΟ´ΓΓΡΟΣ, *ου*, *ὁ*, *CONGRUS*, piscis.

ΓΟΓΓΥ´ΖΩ, *murmuro*: f. *σω*. perf. *γεγόγγυκα*. a. 1. *ἐγόγγυσα*. perf. pass. *γεγόγγυσμαι*· indè *γογγυσμός*· q. v.

Γογγυλὸς, *ἡ*, *ὸν*, vel *γογγύλιος*, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, idem quod *στρογγύλος*, *rotundus*: atque indè dicunt *γογγύλη*, et *γογγυλὶς*, substantivè, *rapum*, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *murmur*, *mussitatio*: et

Γογγυστὴς, *οῦ*, *ὁ*, *murmurator*: à *γογγύζω*.

Γόη, *ης*, *ἡ*, pro *γοητεία*, *ας*, *ἡ*, *præstigiæ*: vide *γόης*.

Γοήμεναι, præs. inf. act. Dor. pro *γοῆναι*, à *γόημι*. Th. *γοάω*, *gemo*.

ΓΟ´ΗΣ, *ητος*, *ὁ*, *incantator*, *præstigiator*, *impostor*: q. ab eod. th.

Γοητεία, *ας*, *ἡ*, *præstigiæ*, *incantatio*.

Γοήτευμα, *ατος*, *τὸ*, *præstigiæ*, *incantamentum*.

Γοητεύω, f. *εύσω*, perf. *ευκα*, *incanto*, *fascino*, *præstigiis decipio*: à *γόης*.

Γοητικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *incantatorius*.

Γολγοθᾶ, nom. loci ἄκλιτον. Syr. *locus calvariæ*.

Γόμοῤῥα, *ας*, *ἡ*, nom. urbis. Syr. *habitatio*.

Γόμος, *ου*, *ὁ*, *onus navis*, *merces*: à perf. med. *γέγομα*, verbi *γέμω*, *plenus sum*.

Γομφιάζω, f. *άσω*, *dentibus stupeo*: et

Γομφιασμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *confractio*, vel *stupor dentium*: à

Γομφίος, *ου*, *ὁ*, *dens molaris*: quod à

ΓΟ´ΜΦΟΣ, *ου*, *ὁ*, *cuneus*, *clavus*: dat. pl. Ion. *γόμφοισιν*· hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUMS.

Γομφόω, *ῶ*, f. *ώσω*, *clavis compingo*: et

Γόμφωσις, *εως*, *ἡ*, *species articulationis*, cum os ossi, modo clavis, infigitur.

Γονεῖς, nom. pl. à

Γονεὺς, *έος*, vel *εως*, *ὁ*, *parens*: gen. pl. *γονέων* acc. pl. *γονέας* dat. pl. *γονεῦσιν* à perf. med. *γέγονα*, verbi *γίνομαι*.

Γονὴ, *ῆς*, *ἡ*, *genitura*, *semen*, *fœtus*, *soboles*. hinc *γονὴ Ἡρακλειος*, *semen Herculeum*. ab eod. th.

Γόνιμος, *ου*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *genitalis*, *prolificus*; item *fœcundus*: à *γίνομαι*.

Γονίμως, adv. *fœcundè*: à *γόνιμος*.

Γονόῤῥοια, vel -*ύα*, *ἡ*, *geniturae profluvium*: at

Γονοῤῥυέω, -*ῶ*, f. *ήσω*, *fluxum seminis patior*: à

Γονοῤῥυὴς, *ου*, *ὁ*, vel *γονόῤῥοος*, *ου*, cui *γονὴ ῥέει*, i. e. *genitura flu*[...]

Γόνος, *ου*, *ὁ*, *soboles*, *generatio*: *γίνομαι*, *nascor*. perf. m. *γέγονα*. at

Γονὸς, (ὀξύτονον) *οῦ*, *ὁ*, pro q[...] *γυιὸς*, Poëticum Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus*. *γόνιος*, item substantivè, *locus* vel *solum fertile*. comp. *γονιμώτερος*, *fertilior*. ab eod. th.

ΓΟ´ΝΥ, *τὸ*, *GENU*, gen. *γόνατος*, *γόνατος*, *γουνὸς* et *γούνατος*. dat. pl. *γόνασι*, *γούνασι*, et *γούνασι* *γνὺξ*, adv. *in genua*, per Sync. q. *γόνυξ*. et *πρόχνυ*, idem. Indè Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γουνπετέω, *ad genua accido*, *procido*: f. *ήσω*. perf. *γεγονυπέτηκα*. a. 1. *ἐγονυπέτησα*· ex *γόνυ* et *πίπτω*, *cado*.

Γόος, *ου*, *ὁ*, *luctus*: acc. *γόον*, nom. pl. *γόοι*. à *γοάω*, *lugeo*.

Γοργεία κεφαλὴ, *Gorgonium caput*: à *γοργὼν*· vide in *γοργός*.

Γόργειος, *εία*, *ειον*, et **Γοργόνειος**, *ειον*, *Gorgonius*.

Γοργεύω, fut. *εύσω*, *horrifico*: à *γοργός*.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, Euryale. à *γοργὼν*, *όνος*, *ἡ*, nomen *animalis noxii in Africa*.

ΓΟΡΓΟ´Σ, *ἡ*, *ὸν*, *velox*, *vividus*, *terribilis*: quasi *γυίων ἔργον*[...]

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas*.
Γοργῶς, gen. sing. à Γοργὼ, γοργοῦς, ὄος, οῦς, ἡ, nom. mulieris. Alias γοργύς, est acc. pl. à γοργός, *velox*.
ΓΟΓΓΥΡΑ, vel γόγγυρα, ας, ἡ, *canalis subterraneus, per quem aqua effluit*: à γῆ et ὀρύσσω, *fodio*.
Γόλος, ου, ὁ, nom. propr. viri.
Γοῦν, pro γόνατος, gen. à præc.
Γοῦν pro γ' οὖν, *igitur, certè, saltem*: ex γε et οὖν.
Γονάζομαι, *genua amplectens oro*: f. άσομαι. a. 1. m. ἐγουνασάμην. Th. γόνυ, *genu*.
Γοῦνα, pro γόνατα, acc. pl. γούνασι, dat. pl. à γόνυ, gen. γόνατος, &c.
Γούνεσι, dat. pl. Ion. à γουνός, pro γόνος, q. vide.
Γουνόομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ώσομαι, *genua amplector supplex*. hinc γουνούμενος, præs. part. m. Th. γόνυ, *genu*.
Γουνοπαχὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *genua pinguis, crassa habens genua*: ex γόνυ et παχὺς, *crassus*.
Γουνὸς, ἡ, ὸν, *fertilis*; item *solum ferax*: vide γόνος.
Γουνῷ, *fertili*, ejusd. dat. sing.
Γούνων, pro γονάτων, *genuum*, gen. pl. ab eod. th.
Γοώσης, *gemens*, præs. part. fœm. gen. à γοάω, *gemo*.
ΓΡΑΒΙΟΝ, ου, τὸ, *tædæ genus*, nempe lignum inspicatum pro face: qu. à γράφω, i. e. ξύω.
ΓΡΑΙ͂Α, ας, ἡ, *anus, vetula*: à γεραιὰ per Sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis Angl. GRAY.
Γραΐδιον, ου, τὸ, *vetula, anicula*: et
Γραϊκὸς, ἡ, ὸν, et γραΐιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *anilis*: à γραῖα· at
Γραικὸς, ἡ, ὸν, gentilitium est, *Græcus*.
Γραίνω, *comedo*. Th. γράω.
Γράμμα, ατος, τὸ, *litera, scriptum, tabula* seu *chirographum*: in plur. γράμματα, *scripta, liber, epistola, literæ*, i. e. *eruditio*. Th. γράφω.
Γραμματεία, είας, ἡ, *literatura*: et
Γραμματεὺς, έος, ὁ, *scriba*: et in N. T. *legis interpretes, præcones verbi divini*: et
Γραμματικὴ, (sub. τέχνη) *grammatica*. Item
Γραμματικὸς, ἡ, ὸν, *literarius, grammaticus*; et
Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, *grammaticæ præceptor, ludi literarii magister*, γραμματοδιδάσκαλος· item *literator, librarius*: omnia ab eod. th.
Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea*, item *carceres*, seu *initium curriculi*: quod olim lineâ ductâ notabatur: et
Γραμμικὸς, ἡ, ὸν, *linearis*: ab eod. th.
Γράπις, ιδος, ἡ, *senecta, exuvium serpentis, &c.*
Γραπτέον, *scribendum*: adj. verbale à γράφω, *scribo*: perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται.
Γραπτὸς, ἡ, ὸν, *scriptus*. Th. γράφω.
ΓΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *sordes quæ in ovium lanis colliguntur; alarum fœtor*. Dicitur et γράσος, γράος, et γράς.
ΓΡΑΣΣΟΣ, ου, ἡ, *clamor militum in congressu acierum*. Forsan à γῆρυς, *vox, clamor*.
Γράστις, εως, ἡ, *gramen*: qu. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. GRASS.
Γραῦς, γραὸς, ἡ, *anus*, Ion. γρηῦς, et per Dialysin γρηΰς· à γραῖα, idem.
Γραφεῖον, ου, τὸ, *graphium, stylus scriptorius*.
Γραφεὺς, έως, ὁ, *pictor*: à
Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura, scriptio*: γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinæ literæ*: à γράφω. hinc Angl. A GRAVE.
Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γράφηθι à γράφω, *scribo*: a. 2. part. pass. γραφεὶς.
Γραφικὸς, ἡ, ὸν, *scriptorius*; item *pingendi peritus*: unde
Γραφικῶς, *graphicè, expressè*: ab eod. th.
Γραφίον, ου, τὸ, et
Γραφὶς, ίδος, ἡ, *stylus; lineamentorum ductus*: à
ΓΡΑΦΩ, *scribo, pingo*; olim *insculpo*: f. ψω. perf. γέγραφα. a. 1. ἔγραψα. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. Hinc Angl. TO GRAVE, GRAFF, &c.
Γράψῃς, *imprimas*, 2. sing. a. 1. subj. act. ejusd.
ΓΡΑΩ, f. σω, *comedo*: aor. 1. ἔγρασα· unde forsan Angl. TO GRAZE, herbas depascere.
Γραώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *anilis*: à γραῦς, *anus*.
Γρηγορέω, -ῶ, *vigilo*: f. ήσω. perf. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. perf. m. ἐγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito*, quod vide.
Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia*.
Γρηγορὼς, *qui vigilavit*; item *vigilans*: perf. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.
Γριπεὺς, έος, vel έως, ὁ, *piscator*: à γρῖπος· q. v.
Γριπίζω, f. ίσω, *piscor*: ab eod.
Γρίπισμα, ατος, τὸ, *lucrum*: à præc.
ΓΡΙ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, *rete*: et γρῖφος, ου, ὁ, et τὸ, idem. Item ænigma quo irretiri solent: hinc forsan Angl. GRIPE.
Γριφάομαι, *scribo*: à γράφω.
Γρομφὰς, άδος, ἡ, *vetula porca*. Hesych.
Γρομφεῖς, οἱ ζωγράφοι, *pictores*: à γράφειν.
ΓΡΟΣΦΟΣ, ου, ὁ, *pilum, teli genus*: vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.
ΓΡΥ͂, vel γρῦ, *quicquid minimum est, sordes unguium*. Hesych.
Γρύζω, f. ύξω, perf. υχα, *grunnio, mutio, hisco*. à præc.
Γρυλλίζω, f. ίσω, *grunnio*.
Γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, et γρύλλη, ης, ἡ, *grunnitus*: à præc.
Γρυμαία, ας, ἡ, *peræ quoddam genus, res vilis et minimi pretii*.
Γρὺξ, *locus unguis*. Hesych. à γρῦ.
Γρυπὸς, οῦ, ὁ, *nasum seu rostrum aduncum habens*: à γρύψ.
Γρυπὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, aduncus, inflexus*: ab eod.
Γρυσμὸς, ου, ὁ, *grunnitus*: à γρύζω.
Γρύτη, ης, ἡ, et γρυτάρια, ων, τὰ, *scruta frivola*: à γρῦ.
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, *scrutorum venditor*: ex γρύτη et πωλέω, *vendo*.
ΓΡΥ͂Ψ, υπὸς, ὁ, *GRYPS, GRYPHUS*: Angl. GRYPHON.
ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, *caverna, saxum exesum*; qu. à γράω, *exedo*.
Γρῶνος, η, ον, *cavus, profundus*. à præc.
ΓΥΙ͂Α, seu γύη, Ion. et γυία, ας, ἡ, *arvum, jugerum, via fossa*: q. à γία, *terra*.
Γύαλαι, ῶν, τὰ, *pocula*: vox Megarica.
Γυάλοιο, gen. Ion. γυάλοις, dat. pl. à
ΓΥΑΛΟΝ, ου, τὸ, *cavitas*; unde *vola, vallis, &c.*
Γυαλὸς, ἡ, ὸν, *qui manu comprehendi potest*.
Γυαρκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus*: ex γυῖον, *membrum*, et ἀρκέω, *sufficio*.
Γύγη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Γύγης, ου, ὁ, *Gyges*, rex Lydiæ.

I

Γύης, ου, ὁ, *dentale:* pars aratri: à γύα seu γύη, *jugerum.*

Γυιοδάμας, α, ὁ, Poët. et Dor ὁ τὰ γυῖα δαμῶν. *qui membra domat.* Epith athletæ.

Γυιοκόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *membra depascens, membra fatigans:* ex γυῖον, *membrum,* et κορέω, *satio, depasco.*

ΓΥΙ'ΟΝ, τὸ, *membrum, in primis majus, ut pes manusve:* in pl. γυῖα.

Γυιὸς, ἡ, ὀν, *claudus:* à præc.

Γυιόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, *membra frango, claudum reddo:* ab eod.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, *pedica, vinculum, quod membra vincit atque ligat:* ex γυῖον et πέδη, *pedica.*

Γυιόχαλκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui membra ærea habet, robustissimus:* ex γυῖον, *membrum,* et χαλκὸς, *æs.*

Γυιωθεὶς, *mutilatus,* a. 1. part. pass. à γυιόω, *claudum reddo.* Th. γυῖον, *membrum.*

ΓΥΛΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *vasculum militare:* à γύαλον, quia *cavum.*

Γυμνάζω, *exerceo:* f. άσω. perf. γεγύμνακα. aor. 1. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, *nudus.*

Γυμνασία, ας, ἡ, et γύμνασις, εως, ἡ, *exercitatio.*

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *exercitationibus præsum, gymnasii præfectus sum:* et

Γυμνασιάρχης, ῦ, ὁ, vel γυμνασίαρχος, ου, ὁ, *gymnasii præfectus, ludimagister:* et

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, *gymnasii præfectura.* Th. ἀρχὴ, *principatus.*

Γυμνάσιον, ου, τὸ, *exercitatio;* item *locus ubi olim se nudi exercebant,* et jam pro *schola.* Th. γυμνός.

Γύμνασμα, ατος, τὸ, *exercitatio:* à γυμνάζω.

Γυμναστέον, *exercendum est:* verbale à γυμνάζω.

Γυμναστὴς, ῦ, ὁ, *præfectus pueris exercendis:* et

Γυμναστικὸς, ἡ, ὀν, *palæstricus, exercitatorius:* ab eod. th.

Γυμνὴς, ῆτος, vel γυμνήτης, ου, ὁ, *miles levis armaturæ, veles, -itis:* Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: à γυμνός.

Γυμνητεύω, *nudus sum,* propriè *sum miles levis armaturæ:* f. εύσω. perf. γεγυμνήτευκα· à γυμνὸς, vel γυμνήτης, ab eod. th.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, *puerorum nudorum exercitatio:* ex γυμνὸς, *nudus,* et παῖς, *puer.*

ΓΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὀν, *nudus, inermis,* qui γυῖα μόνα habet, et Poët. pro γυμνικὸς, ἡ, ὀν, *gymnicus.*

Γυμνοσοφισταὶ, *Indorum sapientes,* sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς et σοφιστὴς, *sapiens,* quod à σοφὸς, idem.

Γυμνότης, ητος, ἡ, *nuditas:* et

Γυμνόω, f. ώσω, perf. ωκα, *nudo, spolio;* et

Γύμνωσις, εως, ἡ, *nudatio:* omnia à γυμνός.

Γυμνωθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. à γυμνόω, *denudo:* γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγυμνώθην, a. 1. pass. Th. γυμνὸς, *nudus.*

Γυμνώσας, ασα, αν, *nudus, nudatus,* part. aor. 1. act. verbi γυμνόω.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, *mulier.*

Γύναι, voc. sing. à γυνὴ, *mulier,* in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, *muliercula:* ejusd. th.

Γυναικεῖος, εία, εῖον, *muliebris:* hinc

Γυναικεῖον, ου, τὸ, scil. δῶμα, *GYNÆCEUM,* conclave mulierum, et γυναικεῖα, τὰ, *menstrua.*

Γυναικηΐη, ης, ἡ, idem quod γυναικεῖον.

Γυναικήϊος, Ion. pro γυναικεῖος· q. v.

Γυναικισμὸς, ου, ὁ, *muliebres blanditiæ.*

Γυναικοκρατέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. ημαι, *fœminarum imperio regor, fœminæ pareo:* à

Γυναικοκρατία, ας, ἡ, *muliebre imperium.*

Γυναικοκρατούμενος, ου, part. præs. pass. *qui sub mulierum est imperio: uxorius.*

Γυναικομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mulierum amore insanus:* ex γυνὴ et μαίνομαι, *insanio.*

Γυναικὸς, γυναικὶ, gen. et dat. sing. à γυνή.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικοφίλης, ου, ὁ, *mulierum amator, effœminatus:* ex γυνὴ, *mulier,* et φίλος, *amicus.*

Γυναικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *effœminatus.*

Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, et

Γυναικωνίτης, ου, ὁ, item

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, *mulierum conclave:* à γυνή.

Γυναιμανὴς, pro γυναικομανὴς, quod vide.

Γύναιον, ου, τὸ, *muliercula:* dim. à γυνή.

Γύναιξιν, dat. pl. à

ΓΥΝΗ', ἡ, *mulier, uxor,* q. à γονὴ, *genitura,* quod à γίνομαι, *pario,* gen. γυναικὸς, dat. -κὶ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνὴν, voc. ὦ γύναι, dat. pl. γυναιξί:

Γύννις, ιδος, ὁ, Poet. pro γύνις, *mollis, effœminatus:* à γυνή.

Γύπειος, ειη, ειον, *vulturinus, qui è vulture est:* à γύψ.

Γυπὸς, μακρὸς, Hesych. *altus.*

ΓΥ'ΡΓΑΘΟΣ, ου, ὁ, *canistrum è vimine.*

ΓΥ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, *pollen.*

ΓΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *curvus, incurvus, rotundus;* ὁ, subst. *scrobs.*

Γῦρος, ου, ὁ, autem *GYRUS, circulus* vel *ambitus.*

Γυρόω, -ῶ, f. ώσω, *incurvo,* item *in gyrum colligo, in scrobem condo.*

Γύρωμα, ατος, τὸ, et

Γύρωσις, εως, ἡ, *circumactio in orbem, circus.* Th. γυρός.

ΓΥ'Ψ, γυπὸς, ὁ, *vultur.*

ΓΥ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *GYPSUM,* q. à γῆ et ἑψέω, q. *cocta terra.*

Γυψόω, ῶ, f. ώσω, *gypso illino:* à pr.

Γῶ, contract. ex γάω, inus. *capio, gigno, pario, lætor, glorior:* et

Γῶ, etiam pro ἑαυτῷ, ἰδίῳ, καὶ σῷ, *sibi ipsi, privatim, tuo.* Hesych.

Γὼγ, ὁ, nomen regis et gentis, vulgò *tectum* interpretantur.

ΓΩΛΕΑ', τὰ, *speluncæ et lustra ferarum.*

Γῶν, Ion. pro γοῦν, *saltem, igitur.*

Γώνατα, *genua,* Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, quod vide.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *angulus,* item *locus abditus.*

Γωνιαῖος, αία, αῖον, et γωνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *angularis:* à pr.

Γωνίδιον, ου, τὸ, *parvus angulus;* item *locus angustus* vel *abditus:* dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, *subsanno,* verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ῦ, ὁ, *pharetra:* à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ βέλη, q. *capiat jacula.*

Δ.

Δ Est quarta litera; nota numeralis est, significans *quatuor,* et cum lineolâ infernè appositâ, *quatuor millia.* Ion. et Dor. pro σ: sic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, *odor,* et subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ et τ.

Δα, particula per se nihil significans; sed in compositione auget: ut δαφοινὸς, &c.

Δᾶ, verò et δᾶς, Dor. pro γᾶ, et hoc pro γῆ.

Δαβὶδ, nom. regis ἄκλιτον. Hebr. dilectus.

ΔΑΓΥΣ, ὕδος, ἡ, crystallus, glacies.

ΔΑΔΙΣ, κος, ἡ, mensuræ genus.

Δᾳδίον, ου, τὸ, facula. Th. δαίω, uro.

Δᾳδουχέω, -ῶ, f. ήσω, facem teneo, præluceo: et

Δᾳδουχία, ας, ἡ, facis gestatio: et δᾲς, fax, et ἔχω, teneo.

Δᾳδῶν, tædarum, gen. pl. à δᾷς, δᾳδὸς, ex δαῒς, per contract. Th. δαίω, uro.

Δαεὶς, doctus, a. 2. part. pass. à δαίω, disco: aor. 2. pass. ἐδάην.

Δαείω, pro δαίω, disco: hinc δαείης in subj.

Δαελὸς, ὰ, ὸν, niger, ra, rum, à δαίω, uro.

Δαέω, ῶ, disco: f. ήσω. perf. δεδάηκα. et perf. pass. δεδάημαι. inf. δεδαῆσθαι. part. δεδαημένος. a. 2. ἐδάην. a. 2. inf. δαῆναι. f. 1. m. δαήσομαι. perf. δέδαα. part. δεδαώς. Th. δαίω, quod vide.

Δάζομαι, f. άσομαι, perf. δέδασμαι, divido: 3. sing. perf. δέδασται à δαίω, idem.

Δάϊς, ιος, ἡ, et δαῒς, -ΐδος, ἡ, pugna, fax, lumen. à δαίω, incendo.

Δαήμεναι, didicisse, aor. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι. f. 2. δαήσομαι, et in 2. pers. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ. aor. 2. pass. ἐδάην. perf. m. δέδηα. à δαίω, inus. quod vide suprà.

Δαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, doctus, gnarus, peritus. Th. δαίω, doceor; comp. δαημονέστερος· superl. δαημονέστατος.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, ὁ ἀνδράδελφος, LEVIR, mariti frater.

Δαηρὸς, ὰ, ὸν, lucidus, a, um: à δαίω, uro.

Δαὶ pro δὴ, autem, significat discretionem: à δαίω, divido.

Δαὶ verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαῒς, ΐδος, ἡ, fax, pugna ardens: à δαίω, uro.

Δαιδαλέοιο, gen. Ion. δαιδαλέοισι, dat. pl. à

Δαιδάλεος, έα, εον, vel -έος, έα, έον, seu -λος, ου, ὁ ϗ ἡ, artificiosus, varius. Th. Δαίδαλος. Unde et

Δαιδάλλω, f. αλῶ, et δαιδαλόω, ῶ, f. ώσω, artificiosè facio, item vario.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium: à δαιδάλλω, orno, quod à

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, DÆDALUS, ingeniosus artifex Cretensis: q. à δαίω, scio, δ interposito.

Δαΐδων, gen. pl. à δαῒς, ΐδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαῖε, et Δαῖεν, lucebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω.

Δαίετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à δαίω, divido. a. 2. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ΐξω, a. 1. ἐδάϊξα, præs. pass. δαΐζομαι. perf. δεδάϊγμαι. part. δεδαϊγμένος. Omnia poëtica, divido, decerpo, occido: à δαίω, divido. Hinc Angl. DAISY, quod sit flos multifidus.

Δαιμονάω, ῶ, f. ήσω, idem quod δαιμονιάω, q. v.

Δαίμονες, DÆMONES, καταχθόνιοι, manes: κατοικίδιοι, lares: nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαιμόνι' pro δαιμόνιε, voc. à δαιμόνιος.

Δαιμόνια, ων, τὰ, Dii et Deæ: pl. à δαιμόνιον.

Δαιμονιακὸς, ἡ, ὸν, à dæmonio obsessus aut afflatus. Th. δαίμων.

Δαιμονιάω, fut. ήσω, perf. ηκα, insanio, sum dæmoniacus. Th. δαίμων.

Δαιμονίζομαι, à dæmonio vexor, præs. part. δαιμονιζόμενος, ου, dæmoniacus. perf. pass. δεδαιμόνισμαι. a. 1. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, divina, item misera: in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Ion. à δαίμων.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, DÆMONIUM, i. e. spiritus impurus, seu diabolus, in N. T. Apud prophanos scriptores, numen: item larva, genius, fortuna: dim. à δαίμων, quod vide.

Δαιμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinus, felix, augustus; item in malam partem, miser, miserandus, scelestus, furiosus: ab eod. th.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, dæmoniacus: à

Δαιμονιῶν, sum dæmoniacus, præs. part. à δαιμονιάω, cujus th. est

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, Deus, genius, DÆMON: apud sacros scriptores, tametsi μίσει in malam partem accipitur, pro spiritu impuro: q. δαήμων, sciens: ex δαίω, scio.

Δαίνυ pro δαίνυθι, per Apocop. præbe convivium, præs. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυμαι, conviver, epulor: unde

Δαίνυνθ' et δαίνυντ' pro ἐδαίνυντο, convivati sunt, 3. pl. imperf. m. Ion. ejusd. et

Δαίνυσθ' pro δαίνυσθαι, epulari, comessari, præs. inf. m. ejusd. th. δαίω, epulum præbeo.

Δαΐξαι, a. 1. inf. à δαΐζω, quod vide.

Δαίομαι, f. 1. med. σομαι, divido, et dividor: itèm incendor: à δαίω, divido, uro.

Δάϊος, αία, αῖον, hostilis, vel prudens; δάϊοι, in pl. hostes: à δαίω, uro. vel disco.

Δαίρω, f. αρῶ, cædo, verbero.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, et δαῖς, δαῖτος, epulum, DAPES; ut et δαίτη, Poët. à δαίω, epulum præbeo. Hinc Angl. DAINTIES.

Δαῒς, ΐδος, ἡ, acc. δαΐδα, TÆDA; item pugna: à δαίω, uro.

Δαῖσαι γάμον, celebrare nuptiale convivium: quod à δαὶς, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαισάμενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, comedas, 2. sing. a. 1. sub. m. à δαίω, epulor.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, cibus. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίτηθεν, Poët. adv. qu. ex τῆς δαίτης, ex convivio. Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro: à

Δαιτρὸς, ῦ, ὁ, coquus, qui carnes δαίει, id est, dividit. Aliquando δαιτρὸν, adv. divisim.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva, et qui δαῖτα instruit.

Δαιτὺς, υος, ἡ, convivium: idem ac δαίς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, bellicosus, in bello prudens, in dat. δαΐφρονι ex δαίω, disco; vel à δαῒς, pugna, et φρὴν, mens.

Δαϊχθεὶς, έντος, a. 2. part. pass. à δαΐζω, interficio, saucio. Th. δαίω.

ΔΑΙ'Ω, f. δαίσω et δαΐσω, perf. δέδαικα, disco: item epulum præbeo; item divido; necnon incendo; et epulor, edo. Δαίω, pro discor, seu doceor, inusitatum est, sed tempora inde formata sunt in usu, pro uro format. perf. m. δέδηα, et pl. perf. ἐδεδήειν, quod ad ipsum pro divido quoque spectat. Vide δαίω.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. aor. 2. act. pro ἔδακεν, ες, ε, *momordi*: à δάκνω, quod vide.

Δακεῖν, pro δακεῖν, aor. 2. inf. act. ab eod. th.

Δακέθυμος, ου, ὁ & ἡ, *mordens animum, gravis, molestus*. Ex δάκνω, *mordeo*, et θυμὸς, *animus*.

Δακνάζω, f. άσω (pen. brev.), *dentibus prehendo*: à seq.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo, pungo, molestiâ afficio*: format tempora q. à δήκω, ut f. 1. act. δήξω. f. 2. δακῶ. a. 1. ἔδηξα. a. 2. ἔδακον. inf. δακεῖν. perf. δέδηχα. perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. ἐδήχθην, et part. δηχθεὶς, εῖσα, έν. a. 2. ἐδάκην. f. 1. m. δήξομαι. a. 1. m. ἐδηξάμην. a. 2. m. ἐδακόμην.

Δακόντος, et δακούσης, gen. sing. masc. et f. g. aor. 2. part. à δάκνω, *mordeo*.

Δάκος, εος, τὸ, *morsus*, Poët. pro δῆξις, ἡ, propriè, *animal morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis ac feris dicitur*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma*, in pl. δάκρυ, pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι, q. à δάκνω, quia salsa et mordax.

Δάκρυμα, ατος, τὸ, *LACRIMA*, idem quod δάκρυον, et th. δάκρυ.

Δακρυόεις, εντος, ὁ & ἡ, *lacrimosus*, in acc. δακρυόεντ' pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόειν, adv. *lacrimis effusus*, ab eod.

Δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.

Δακρυῤῥοέω, ῶ, f. ήσω, *lacrimis fluo, lacrimor*: à δάκρυ et ῥέω.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lacrima*.

Δακρύσας, aor. 1. part. act. à δακρύω, *lacrimor*.

Δακρυχέω, ῶ, f. εύσω, *lacrimas fundo*: à δάκρυ et χέω.

Δακρυχέων, præs. part. à præc.

Δακρύω, f. ύσω, perf. υκα, *lacrimor*. Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ & ἡ, *lacrimosus*: ab eod. th.

Δακτύλιος, ου, ὁ, *annellus, annulus*: à

ΔΑ'ΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, q. à δείκω, inus. *digitus, pes metricus; palmæ fructus*. Unde Angl. A DATE.

Δακῶ, *mordebo, pungam*, f. 2. act. à δάκνω.

Δακὼν, όντος, *qui momordit* vel *pupugit*, a. 2. part. à δάκνω.

Δᾶλε, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. m. verbi δηλέω, *lædo*: sic

Δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, a. 1. m. ejusd.

Δάλιος ξένος, ὁ Ἀπόλλων, Poët. et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæâ, ἄκλιτον. Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλματία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, et δαυλὸς, οῦ, ὁ, *lampas, fulgor, titio, torris*: à δαίω, *uro*.

Δᾶλος, etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾷ, *domat*: 3. sing. ind. act. à δαμάω.

Δαμάζω, *domo*: fut. σω. perf. δεδάμακα. a. 1. ἐδάμασα. a. 1. inf. δαμάσαι. pass. δαμάζομαι. perf. pass. δεδάμασμαι. præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δαμαῖος, ου, Poët. pro δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, vel δαμάζων, *domans, domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμάλη, Dor. pro Δάμαλις, q. v.

Δαμαληβάτος, ου, ὁ & ἡ, *quo incedunt juvencæ*: ex δαμάλη, *vitula*, et βαίνω.

Δαμαλήβοτος, ου, ὁ & ἡ, *depastus à juvencis*: ex δαμάλη, *vitula*, et βόσκω.

Δαμαλίζω, f. ίσω, *domo*: Poët. pro δαμάζω, quod vide. δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more lascivire*.

Δάμαλις, εως, ἡ, *juvenca, vitula*: à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δάμαρ, vel δάμαρς, αρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

Δαμαρέτιον, *nummus quidam aureus apud Siculos, à Dameta Gelonis, Syracusanorum principis, conjuge, nomen sortitus*.

Δάμαρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris. Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*.

Δαμάσαι, aor. 1. inf. act. δάμασαι, a. 1. Ion. pro ἐδάμασε. δάμασον, *mitiga*, a. 1. imperat. à δαμάω, *domo*.

Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. act. à δαμάζω, *domo*, quod vide.

Δαμάσθην, Ion. pro ἐδαμάσθην, a. 1. ind. pass. à δαμάζομαι vide δαμάζω.

Δαμασίμβροτος, ου, ὁ & ἡ, *domitor mortalium*: παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ & ἡ, *qui domat mentem*: ex δαμάω, *domo*, et φρὴν, *mens*.

Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, nomen urbis, *Damascus* in Asiâ, Syriæ μητρόπολις: unde DAMASK rosæ, item panno, adjicitur; primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, *Damascenus*. Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. et Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δαμάω.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

ΔΑΜΑ'Ω, *DOMO, subigo, affligo, occido*, f. άσω. perf. κα. a. 2. ἔδαμον. perf. m. δέδαμα.

Δαμείη, 3. sing a. 2. opt. pass. Vide δέμω.

Δάμεν, Poët. et Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. pass. à δέμω, quod vide.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual δαμέντα. acc. sing. à δέμω vel δάμνω, *interficio*.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι a. 2. inf. pass. Vide δέμω.

Δαμναίμαν, Dor. pro δαμναίμην, præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνάω, ῶ, f. ήσω, idem ac th δαμάω, undè Lat. *damno* Vide δέμω.

Δάμνημ' pro δάμνημι, ης, ησι, *domo*: et

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, propr. viri nomen q. δημότης, *popularis*.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, *populus*. Hinc

Δαμότας, α, ὁ, et Δαμότης, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, *popularis* et

Δαμότις, ιδος, ἁ, Dor. pro δημότις, *popularis*, fœm. Th. δῆμος, *populus*.

Δάμων, ωνος, ὁ, *Damon*.

Δαμωσόμεθα, 1. pl. a. 1. subj. m. Dor. verbi δημόομαι, *aliquid ad populum effero*. Et et δημοῦσθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐωχεῖσθαι.

Δαναάς παῖς, *Danaæ filius*.

ΔΑΝΑ'Η, ης, ἡ, laurus Alexandrina: item Danaë, nomen mulieris.
Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Argivi: à
Δαναΐδης, ου, ὁ, filius Danai: à
Δαναὸς, οῦ, ὁ, Danaüs.
Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus: item obolus Charontis solutus. Plut.
Δανείζω, mutuum do, fœnero: fut. σω, et Att. δανειῶ. perf. δεδάνεικα. a. 1. ἐδάνεισα. præs. m. δανείζομαι, mutuum accipio, fœneror: a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι. a. 1. part. m. δανεισάμενος. Th. δάνος, donum.
Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum, debitum: ab eod. th.
Δανείσασθαι, a. 1. inf. m. δανεισάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω.
Δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia: item ipsa fœneratio: et
Δανεισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio: mutuatio: et
Δανειστὴς, οῦ, ὁ, creditor, fœnerator: acc. pl. δανειστάς· omnia à perf. pass. verbi δανείζω, cujus th. δάνος, donum.
Δανιὴλ, ὁ, nom. Prophetæ. Heb. judex Dei.
ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum, mutuum.
Δανὸς, ὴ, ὸν, aridus: à δαίω, uro.
Δαπανᾶν, præs. inf. act. à
ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, consumo, impendo, sumptus facio: f. ήσω. perf. δεδαπάνηκα. a. 1. ἐδαπάνησα. a. 1. imperat. δαπάνησον, άτω. Hinc
Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus: et
Δαπανηθὲν, expensum, a. 1. m. part. pass. et
Δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.
Δαπανήσαιμι, aor. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. à δαπανάω, consumo.
Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumptuosus: et
Δάπανος, ου, ὁ ἢ ἡ, consumendi vim habens, consumptor: à δαπανάω, consumo.
ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum, solum. q. à δα et πέδον, solum.
ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, perf. αφα, voro, dilanio: q. à δαίω, divido.
Δαρδανίων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν.
Δαρδανίδαο, gen. Ion. à
Δαρδανίδης, ου, ὁ, Dardanides, Priamus.
Δάρδανος, ου, ὁ, DARDANUS, Trojæ conditor.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod th. δάπτω, per reduplic. factum.
Δαρεικὸς, οῦ, ὁ, nummus aureus Persicus, viginti drachmas continens, trecentesima pars talenti: dictus à Dario Persarum rege. Angl. 12s. 11d. Th. Δαρεῖος.
Δαρεῖος, ου, ὁ, DARIUS, rex Persarum.
Δάρης, Dares, nom. propr.
Δαρήσομαι, ῃ, εται, vapulabo, f. 2. ind. pass. in 2. pl. δαρήσεσθε, et in 3. pl. δαρήσονται à δέρω, excorio, verbero, q. v.
ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, dormio: f. 1. m. δαρθήσομαι. perf. act. δεδάρθηκα, et part. δεδαρθηκώς. f. 2. δαρθῶ. a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον. inf. δαρθεῖν, et part. δαρθών q. à δαρθέω, inus. in pellitus cubo: q. à δέρμα, seu δέρας, pellis.
Δαρθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω.
Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialiter, diu: à
Δαρὸς, οῦ, Dor. pro δηρὸς, diuturnus. Th. δὴν, diu.
Δαρτὸς, et δρατὸς, ὴ, ὸν, excoriatus; item carnosa testium tunica: à δέρω, excorio.
Δᾷς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, tæda, fax, per contract. ex δαΐς, quod à δαίω, uro.
Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Unde δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, divido: ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.
Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, ligo.
Δασάσκετο, distribuebat, Poët. et Ion. pro ἐδάσατο, a. 1. m. interposito σκ, à δάζομαι, divido: nisi à δασάσκω derivare malis.
Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασύς· item signum vocalis aspiratæ.
Δασεῦνται, Dor. pro δάσονται· circumflectunt enim Dores futura sua: à δάζω, divido. Th. δαίω.
Δασέως, adv. aspiratè: th. δασύς.
ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, DASCILLUS, piscis, qui cœno et stercore vescitur: q. à
Δάσκιος, ου, ὁ ἢ ἡ, per Sync. pro δασύσκιος, umbrosus, densam et spissam umbram faciens: à δα particulâ augente, et σκιά, umbra. Hinc fortasse Angl. DUSKY.
Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, tributum colligo: δασμολογοῦμαι, tributum pendo: et

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio: et
Δασμολόγος, ου, ὁ, tributorum collector, quæstor: à δασμὸς, tributum, et λέγω, colligo.
Δασμὸς, οῦ, ὁ, divisio, portio; item tributum, vectigal: à δάζομαι, quod à δαίω, divido.
Δασμοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui tributum pendit, tributarius, stipendiarius: à δασμὸς et φέρω.
ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ἢ ἡ, magnorum malorum plenus, atrox: q. à δα et πλάω, impleo.
Δασπλῆτις, ιος, ἡ, (δυσπροσπέλαστος,) gravis, accessu difficilis. Th. δασπλής.
Δάσσαντο, diviserunt, Ion. et Poët. gem. σσ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δασσάμενος et δάσσασθαι, a. 1. part. m. et inf. verbi δάζομαι, quod à δαίω, divido.
Δασύκερκος, ου, ὁ ἢ ἡ, cui villosa est cauda. ex δασὺς, densus, et κέρκος, cauda.
Δασύνω, f. υνῶ, DENSO, pilosum reddo: item apud gram. spiritu aspero vocabulum noto.
Δασύπους, οδος, ὁ, cuniculus, lepus, ab hirsutis pedibus: à δασὺς, hirsutus, et πὺς, pes.
ΔΑΣΥ'Σ, -έος, δασεῖα, -ας, δασὺ, -έος, DENSUS, pilosus, hirsutus.
Δασύστερνος, ου, ὁ ἢ ἡ, hirsutum pectus habens: ex δασὺς, hirsutus, et στέρνον, pectus.
Δασυστέρνων, gen. pl. à præc.
Δασύτης, ητος, ἡ, densitas, pilositas, hirsutia: et apud gram. aspiratio vocum. Th. δασύς.
Δατέεσθαι, præs. inf. pass. pro δατεῖσθαι, ε pro ει à
Δατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, divido, partior, absumo, comedo. Th. δαίω.
Δατέοντο, dividebant: 3. pl. imperf. ind. med. Ion. verbi præc.
Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. pl. imperf. Ion. et Dor. ab eod. verbo et th.
Δατεώμεθα, diviserimus, præs. sub. med. 1. pl. à δατέομαι, ab eod. th.
Δάτις, ιδος, ὁ, Datis, Persarum satrapa.
ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Datismus, i. e. Datidis cujusdam Persæ imitatio, qui cum satrapa esset in Græciâ, Græcèque loqui affectaret, dicebat ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι; pluribus super eadem re coacervatis synonymis, et barbarè posito χαίρομαι pro χαί-

ρω, ingrato simul sono similiter desinentium.

Δαιτύω, *voro*, *helluor*: à δαίω, *epulum præbeo*.

ΔΑΤΚΟΣ, ου, ὁ, *audax*: item -ος, ου, ἡ, *herba* quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ου, τὸ, appellatur.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, *densus*: à δα particulâ aug. et ὕλη.

Δαυλὶς, ῦ, ὁ, pro δαλὸς, Pleonasmo Æol. *titio*, *torris*: à δαίω, *uro*.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Apollinis epith. à Δάφνη, quam adamavit.

ΔΑ΄ΦΝΗ, ης, ἡ, *laurus*: quia resonat dum uritur: à δαίω et φωνῶ. Item nom. propr. Nymphæ in laurum conversæ.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος· et per contr. δαφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ῆσσης, ῆντος, *laureus*. à pr.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lauri comestor*: Epithet. vaticinantium: à δάφνη et φάγω, *comedo*.

Δαφνηφορέω, ῶ, f. ήσω, *laureas frondes gero*.

Δαφνηφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lauriger*.

Δαφνικὸς, ἡ, ὸν, *laureus*: à Δάφνη.

Δαφνινὸς, ἡ, ὸν et

Δάφνινος, ίνη, ινον, *laureus*, *laurinus*. Th. δάφνη, *laurus*.

Δαφνὶς, ίδος, ἡ, *laurea*; item *laurina bacca*.

Δαφοίνεος, ου, ὁ ἢ ἡ, et δαφοινὸς, ἡ, ὸν, *cædis avidus*, *valdè cruentus*, *ruber*: ex δα particulâ augente, et φένω, *occido*: perf. med. πέφονα unde φόνος, *cædes*.

Δαψίλεια, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*; item *liberalitas*: et

Δαψιλεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *abundantèr subministro*, *liberalitate utor*: à

ΔΑΨΙΛΗ΄Σ, έος, ὁ ἢ ἡ, *DAPSILIS*, *largus*, *copiosus*: qu. à δάπτω, seu δαπανάω.

Δαψιλῶς, *largè*, *lautè*, *abundantèr*, adv. contr. à δαψιλέως, idem.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω vel δαίω· at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην. possit tamen δαῶμεν esse præs. sub. act. à δαίω.

Δ' vel δὲ, conjunctio discretiva, *verò*, *at*, *tamen*, *autem*, *igitur*, *sed*, *sanè*, *quin*, *porro*, &c. respondet enim ad μὲν· interdum verò μὲν non præcedente. Aliquando in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὧδε, ἤδε· δὲ sæpè pro γάρ. Sæpè Poët. pro εἰς, ut οἶκόν δε, *domum*, (qu. εἰς οἶκον) adv.

Δέαται, pro δεδέαται, Ion. *ligati sunt*; et hoc pro δέδενται· 3. pl. perf. ind. pass. detracto augmento: à δέομαι.

Δεγμένος, *accipiens*: Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. pass. verbi δέχομαι, *capio*. Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδαα, perf. ind. med. *novi*: perf. part. med. δεδαὼς, et

Δεδάηκα, *didici*, *novi*, perf. act. à δαέω, *disco*: f. δαήσω, tanquam à δαίω. a. 2. ἐδάην. perf. pass. δεδάημαι, unde part. δεδαημένος, *doctus*, *peritus*: perf. med. δέδαα. Alii pro δέδαικα accipiunt: à δαίω.

Δεδαίαται, *divisi sunt*: pro δέδαινται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. item δεδαίατο pro ἐδέδαιντο, verbi δαίω.

Δεδαϊγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, f. ξω, *divido*, *vulnero*, *cædo*. Th. δαίω, *divido*.

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf. pass. à δαμάζω, *domo*, vel δαμάω.

Δέδαον, per reduplic. Poët. pro ἔδαον, a. 2. verbi δαίω, seu δαέω.

Δέδαρμαι, *excoriatus sum*: perf. pass. à δέρω. perf. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis*.

Δέδασται, *distributum est*, 3. sing. perf. pass. δέδασμαι, à δαΐζω, vel δαίω, *divido*.

Δεδαὼς, ότος, *doctus*: part. perf. à δέδαα, perf. m. à δαίω.

Δεδέημαι, *rogavi* seu *indigui*: perf. pass. à δέομαι, f. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

Δεδείπνασιν, 1. pl. præs. ind. per reduplic. Ion. à δείπνημι. Vel ut alii perf. m. à δειπνέω, *cœno*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δεδιέναι, Ion. reduplic. pro δεῖσαι, a. 1. inf. verbi δείδω, *timeo*.

Δέδειχα, et Ion. δέδεχα, perf. act. v. δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω.

Δέδεκται, 3. sing. perf. pass. δέδεκτο, pro ἐδέδεκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. perf. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio*, quod vide.

Δέδεμαι, σαι, et δεδέμην, *ligatus eram*: pro ἐδεδέμην, et in 3. pl. δέδεντο, perf. et plusq. perf. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro δέδημαι, et δεδήμην nam facit fut. δήσω.

Δεδεμένος, η, ον, *vinctus*, *ligatus*: part. perf. pass. præced.

Δεδέμηκα, *exstruxi*, perf. act, verbi δέμω, *exstruo*.

Δέδεντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, 3. sing. paulò post fut. à δέχομαι, *capio*. Vel Ion. reduplic. pro δέξεται, f. 1.

Δέδεξο, *excipe*, perf. imperat. pass. à δέχομαι.

Δεδέσθαι, perf. inf. Vide δέδεμαι.

Δέδετο, pro ἐδέδετο 3. sing. pl. perf. pass. Ion. *ligatus erat*: à δέω.

Δεδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσί· item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν· 3. pl. perf. et plusq. perf. ind. pass. a δέχομαι, *capio*.

Δέδηα, ηας, ηε, *combussi*, perf. med. δεδήειν, ήεις, ήει, plusq. perf. med. Ion. pro ἐδεδήειν vide δαίω, *uro*.

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum*, et loco præsentis Metaph. *tristor*, *angor* perf. pass. verbi δάκνομαι.

Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. act à δηλόω, *declaro*. Th. δῆλος *manifestus*.

Δεδημιούργηται, 3. sing. perf pass. δεδημιουργημέναι, perf part. f. g. pl. num. à δημιουργέω, *fabrico*. Th. δῆμος, *populus*, et ἔργον, *opus*.

Δέδησθε, pro δεδημένοι εἶητε, 3 pl. perf. opt. pass. à δέω, *lig* perf. pass. δέδημαι.

Δεδήσομαι, *vinciam*: paulò po fut. ejusd.

Δέδηχα, *momordi*, *pupugi*, per ind. act. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliat sum*: perf. pass. verbi δηό seu δηϊόω, *hostilitèr depopulo* et δεδῃωμένος, η, ον, part. pe pass. *cæsus*, *spoliatus*, *dep pulatus*, *vastatus*. Th. δα *uro*.

Δέδι', pro δέδια, perf. me verbi δείδω, *timeo*.

Δεδιδαγμένος, η, ον, *doctus*: pa perf. pass. à διδάσκω, *doceo*.

Δεδιηκόνηκα, 1. sing. perf. in act. verbi διακονέω.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus sum*, p δεδιαίτηκα, 1. sing. perf. in act. verbi διαιτάω, *arbitror*.

Δέδιθι, *time*, et Poët. δείδ præs. imperat. pro δέδιε, qu si à δέδιμι, verbi δείδω.

Δεδικαιωμένος, η, ον, *justificat* part. perf. pass. à δικαι *justifico*: q. v.

Δέδιμεν et δέδιτε, *veremur*, *ve mini*, per Syncop. pro δεδ

μεν et δεδίατε, 1. et 2. pl. perf. m. verbi δείδω, quod vide.

Δεδίττω, seu -ομαι, *terreo*: fut. ίξομαι perf. ιγμαι ab eod. th.

Δεδιηκόνηται, perf. pass. duplici augm. pro διηκόνηται. verbi διακονέω, *administro*. Th. οἶκος, *domus*.

Δεδιὼς, ότος, part. perf. m. sæpè pro præs. *timens*: à δείδω, q. v.

Δέδμαν, Dor. pro δέδμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi δέμω, *struo*: quod vide.

Δεδμήατο, *domiti sunt*, pro ἐδέδμηντο, à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus perf. contract. δέδμημαι et plusq. perf. ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο, et Ion. δεδμήατο, à tertiâ ἐδέδμηντο, sublato augmento et interposito α.

Δέδμηκα, *ædificavi*, pro δεδέμηκα, per Syncop. perf. act. undè

Δέδμημαι, σαι, ται, perf. pass. *exstructus est*: à δέμω, *extruo*; item

Δέδμημαι, *domitus sum*, per Sync. pro δεδάμημαι, perf. pass. undè part. δεδμημένος· à δάμω, inus. pro δαμάω, *domo*: vide δέμω.

Δέδμητο, *exstructus erat*, 3. sing. pro ἐδέδμητο, ab ἐδεδμήμην, plusq. perf verbi δέμω, *ædifico*.

Δέδογμαι, *institutus sum*, perf. pass. à δοκέω, quod vide.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. m. verbi δείδω, *timeo*: perf. med. δέδοικα, euphoniæ gratiâ pro δέδεδα· et

Δέδοικ' pro δέδοικα, perf. med. verbi δείδω, pro quo sæpè usurpatur; *timeo, trepido*.

Δεδοίκαμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. plur. perf. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à perf. med. δέδοικα deductum. Vel perf. med. sub loco præsentis Dor.

Δεδόκημαι, *observavi*, perf. pass. undè

Δεδοκημένος, η, ον, part. perf. pass. sæpè *observans*: v. δοκέω, δοκάζω, *exspecto, puto*.

Δεδόκηται, *visum est*, perf. pass. verbi δοκέω, *videor*.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. pass. à δεδοκίμασμαι undè δεδοκιμασμένος, perf. part. verbi δοκιμάζω, *probo*.

Δεδοκιμασμένος, η, ον, *probatus*, part. perf. pass. à δοκιμάζω, *probo*.

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δέδοκται, *visum est, decretum est, sancitum est*, 3. sing. perf. pass. à δέδογμαι, verbi δοκέω, *video*.

Δεδονέατο, Dor. et Ion. pro ἐδεδόνηντο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi δονέω, *quatio, agito*.

Δεδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορκα, *vidi*: δέδορκε, *videtur, apparet, cernitur*: perf. med. undè δεδορκὼς, part. à δέρκω, *video*.

Δέδοται, 3. sing. perf. pass à δίδωμι, *do*.

Δεδούλευκα, *servivi*, perf. à δουλεύω, q. v.

Δέδουπα, *cecidi*, perf. m. undè part. perf. m. δεδουπὼς, a δουπέω.

Δέδρᾱκα, perf. act. hinc part. δεδρᾱκὼς, ότος, in perf. pass. δέδραμαι, undè δεδραμένος· à δράω, *facio*.

Δεδράμηκα, *cucurri*, perf. act. verbi τρέχω, *curro*: quod vide.

Δέδραται, per Metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. pass. verbi δέρω, *excorio*: q. v.

Δέδρακα, *vidi*: pro δέδορκα, per Metathes. perf. m. verbi δέρκω.

Δέδρομα, *cucurri*, perf. m. verbi τρέχω, q. v.

Δεδροσωμένος, *aspersus, roscidus*, part. perf. pass. à δροσόω. Th. δρόσος, ου.

Δέδυκα, *subii, ingressus sum*; item *immersus sum*: perf. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. à δύω, vel δύνω, *subeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ejusd.

Δεδύκω, Poët. verbum à perf. ejusd. formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi δύναμαι, *possum*.

Δεδυστύχηκα, *infelix fui*, perf. act. verbi δυστυχέω: ex δὺς et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δέδωκα, et in 3. pl. δεδώκᾱσιν, perf. act. à δίδωμι, *do*.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. pass. verbi δωρέομαι, *dono*: quod vide.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, η, ον, *manifestus*.

Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet*: et

Δέῃ, *eges*, vel *egeas*: à δέομαι, *indigeo*.

Δεήθητε, *orate*, 2. pl. a. 1. imperat. à δέομαι, *oro*.

Δεῆσαν, a. 1. part. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, tanquam à δέω.

Δέησις, εως, ἡ, *deprecatio*: etiam simplicitèr *supplicatio*: δεήσεις, *preces*. Th. δέομαι, *oro*.

Δεήσομαι, *rogabo*, seu *egebo*, f. 1. m. à δέομαι, q. à δείομαι.

Δεητικὸς, ἡ, ὸν, *precatorius*, item *supplex*: ab eod. th.

Δεῖ, *oportet, convenit*, impersonal. cum acc. in sub δέῃ. imperf. ἔδει. f. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. præs. inf. δεῖν. part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δεῖγμα, ατος, τὸ, *exemplum*: à δείκνυμι, *monstro*: perf. pass. δέδειγμαι.

Δειγματίζω, *palàm traduco*; propriè *aliquem in exemplum spectandum propono*: f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα. a. 1. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι.

Δείδεκτ' pro δείδεκτο, *exceperat*: plusq. perf. Ion. et Poët. ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. δειδέχθαι. pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δειδέχαται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶν, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχατο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Ion. et per Ectasin Poët. verbi δέχομαι.

Δείδια, per Ectasin Poët. pro δέδια, perf. m. verbi δείδω, *timeo*, quod vide.

Δείδιθι, eod. modo pro δέδιθι, et hoc pro δέδιε, *time*: perf. m. imperat. præced. δέδια.

Δείδιμεν, *timuimus*: itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. perf. m. ejusd. verbi.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. sing. f. 1. med. Poët. pro δεδίξεται, à δεδίσσομαι, seu -ίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes*, perf. part. m. à δέδια, verbi δείδω.

Δειδίσκομαι, pro quo et δεδίσκομαι, *metuo*; item *humanitèr excipio*, aut *præbeo*. et

Δειδίσσομαι, et Att. δειδίττομαι, (à δεδίττομαι, per Epenth. τοῦ ι) f. ίξομαι, perf. ιγμαι, *terreo*, item *metuo*: ab eod. th.

Δείδοικα, Poët. pro δέδοικα, perf. m. à

ΔΕΙ'ΔΩ, *timeo, paveo, trepido*: f. δείσω. perf. δέδεικα. imperf. ἔδειον. à δέω, inus. imperat. δίδιθι, et δείδιθι, Poët. ab inus. δίδιμι. a. 1. ἔδεισα, et ἔδδεισα, Poët. inf. δεῖσαι. præs. pass. sub. δέωμαι, à δέω. inf. δεδιέσθαι, et per Aphær. δεῖσθαι. f. 1. m. δείσομαι. a. 1. m. ἐδεισάμην. sub. δείσωμαι. perf. m. δέδοικα (et δείδοικα,

Poët.) pro δέδοικα, euphon. gratiâ. Item δέδια et δέδεια, ac Poët. δείδια, perf. m. à δίω, inus. plusq. perf. m. ἐδεδοίκειν, et ἐδεδίειν, Poët. ἐδειδίειν. perf. inf. δεδιέναι, et part. δεδιὼς, et δειδιώς. Poëticè sæpè præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειελιάω, ῶ, f. ήσω, meridior: hinc δειελιήσας, αντος, cœnans: ejusd. a. 1. part. act. à δείελος, vesper. Th. δείλη.

Δειελινὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro δειλινὸς, pomeridianus, vespertinus: ab eod. th.

Δείελον, ου, τὸ, merenda, crepusculum: ab eod.

Δείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, vespertinus: ab eod.

Δεικανάειν, ᾷν, Poët. pro δεικνύναι, ostendere. A prisco δείκω deducitur δεικάνω· hinc δεικανάω. imperf. ἐδεικάνααν, -ων, ας, -ας· et hinc præsens Poet. δεικανάασκω. et imperf. Ion. δεικανάασκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, ostendo: vel ut alii volunt δέχομαι.

Δεικανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, accipio: à δέκομαι, quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ'ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, simulacrum.

Δεῖκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. ind. à δείκνυμι. Alii volunt esse imperf. Ion. pro ἐδείκνυ, ostendebat: vel pro δείκνυθι, ostende, præs. imperat.

Δεικνύει, 3. sing. ind. act. à δεικνύω, ostendo.

ΔΕΙ'ΚΝΥ'ΜΙ, vel δεικνύω, (δείκω inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) ostendo, monstro, indico: f. δείξω. perf. δέδειχα. a. 1. ἔδειξα. a. 1. imperat. δεῖξον, άτω. a. 1. sub. δείξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. δεῖξαι. perf. pass δέδειγμαι. a. 1. ἐδείχθην. a. 1. part. δειχθεὶς, έντος.

Δεικνύναι, ostendere, præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. à δείκνυμι.

Δείκτης, ου, ὁ, ostensor, demonstrator: ab eod.

Δεικτικὸς, ὴ, ὸν, ostensivus, demonstrativus: compos. ἀποδεικτικὸς, idem. à δείκνυμι.

Δειλ' pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, timidus.

Δείλαιος, αία, αιον, timidus, miser: ab eod. th.

Δειλαῖος, ου, Dor. et Att. pro δείλαιος.

Δειλαίνω, fut. ανῶ, et -αίνομαι, f. 1. m. ανοῦμαι, timidus sum: à δειλὸς, timidus.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, vesperi: à

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pomeridianum tempus, item crepusculum!

Δείλης, quum πρωῒ opponitur, vesperi.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas: à δειλὸς, timidus.

Δειλιάζω, f. άσω, perf. ακα, formido, ob ignaviam defugio: à δειλία.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio: ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido: à seq.

Δειλιάω, -ῶ, formido, ob ignaviam refugio: fut. άσω. perf. δεδειλίακα. aor. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσας. præs. imperat. δειλία, -α, δειλιαέτω, -άτω. Th. δειλὸς, ignavus.

Δειλινὸν, τὸ, substantivè merenda: adverbialitèr subaudi χρόνον, vespertino tempore: à

Δειλινὸς, ὴ, ὸν, pomeridianus. Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem ac δειλία, et ab eod.

Δειλόομαι, -οῦμαι, fut. ώσομαι, timeo, paveo: unde δειλωθεὶς, territus, a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, timidus, ignavus, miser, debilis, improbus: qu. à δείδω, timeo, vel qui δεῖται λίαν, valdè ligatur.

Δειλότερος, ου, compar. à δειλὸς, timidus.

Δεῖμα, ατος, τὸ, et δειμὸς, οῦ, ὁ, timor, metus: à δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo: f. ανῶ. perf. γκα. ab eod.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus, terribilis: ab eod. th.

Δείμας, quæ ædificavit, a. 1. part. δεῖμε, vel δεῖμεν, Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind. δείμασθαι, (δειμᾶσθαι enim timere) et δειμάμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δέμω, struo.

Δειματόω, -ῶ, f. ώσω, terrefacio, pro φοβέω. imperf. ἐδειμάτου, terrefaciebat. Th. δείδω.

Δειμὸς, οῦ, ὁ, idem ac δεῖμα, metus, terror: ab eod. th.

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri; ab eod. th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, oportet: quod vide.

ΔΕΙ͂ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam. Vocabulum est infinitum. Et δεινὰ, adv. pro δεινῶς, vehementèr: à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινάζω, f. άσω, molestè fero, indignor: à δεινός.

Δεινοθέτας, ᾶ, Dor. pro

Δεινοθέτης, ου, gravitèr homines tractans: Amoris epithet. ex δεινὸς, gravis, et τίθημι, impono.

Δεινοῖο, gen. Ion. pro δεινοῦ. dat. pl. Ion. δεινοῖσι à δεινός· quod vide.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, graviter conqueror: à δεινὸς et λέγω, dico.

Δεινομένειος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρων, Pindar

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela gravis: et

Δεινοπαθέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, gravitèr afficior, ægrè fero: et

Δεινοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravi affectus injuriâ, graviter ferens: quod ex δεινὸς et πάθος, qu. à πάσχω, patior.

Δεινόπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, celer, horribilis, qui infesto pede accedit: ex δεινὸς et πούς.

ΔΕΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, DIRUS, vehemens, gravis, solers, peritus, validus, magnus: qu. à δέος, metus, vel δείδω, timeo: compar. δεινότερος· superl. δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, vis, solertia, atrocitas, gravitas, dicendi facultas. à pr.

Δεινόω, -ῶ, f. ώσω, contorqueo, in orbem ago; sicuti δεινόω, exaggero: à δεινός.

Δεινὼ, duo terribiles, nom. dual. à δεινός.

Δεινωποὶ, graves aspectu, nom. pl. à

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem ac δεινώψ, torvus, gravis: à δεινὸς et ὤψ, ωπὸς, facies. Th. ὄπτομαι, video.

Δεινῶς, adv. vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè: à δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, gravitas, item exaggeratio: et amplificatio apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur. Th. δεινός.

Δείξαις, monstrares, 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. δείκνυμι, ostendo, fut. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, ostendit, pro ἔδειξε, a. 1. Ion. sic δείξῃς 2. sing. a. 1. sub. ab eod. th.

Δεῖξις, εως, ἡ, ostensio, ostentatio: item indicium, argumentum: ab eod. th.

Δεῖξον, ostende, a. 1. imperat. ejusd.

Δείξω, εις, ει, ostendam, f. ind. act. ab eod. th.

Δεῖος, ους, τὸ, Poët. pro δέος, ους, τὸ, *metus*: à δείδω, *timeo*.

Δειπνεῦντες, Ion. Æol. et Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes*, præs. part. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno*: item simpliciter *comedo*: fut. ήσω. perf. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. 1. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνηστὸς, ῦ, ὁ, tempus cœnæ: à δεῖπνον.

Δειπνητικὸς, ὴ, ὸν, *ad cœnam pertinens, cœnæ instruendæ peritus*: ab eod.

Δειπνητὺς, ῦ, idem ac δεῖπνον at

Δείπνηστος, ῦ, ὁ, (cum accentu in antep.) *cœnæ tempus*: à δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνίζω, fut. ίσω, *cœnam præbeo*. Th. δεῖπνον, *cœna*.

Δειπνολόχης, *comessatricis*, gen. sing. f. g. pro δειπνολόχου· à

Δειπνολόχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, propriè *qui convivii insidiatur*, et accuratè illa observat: ex δεῖπνον, *cœna*, et λόχος, *insidiæ*.

ΔΕΙ͂ΠΝΟΝ, ῦ, τὸ, *cœna, cibus*: παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, quia tum homines à labore cessant.

Δειπνοποιέομαι, -ῦμαι, f. 1. m ήσομαι, *cœnam instruo*: à δεῖπνον et ποιέω.

Δειπνῶντα, acc. sing. part. præs. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio*: f. ρῶ. a. 1. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium*.

Δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis*: à δειρὴ, *cervix*.

Δείρειν, Ion. pro δέρειν, *excoriare*.

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*; idem quod δέρη· at

Δειρα, ας, ἡ, urbs Ethiopiæ.

Δειράω, ῶ, *probris scindo*: verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis*.

Δειρὸς, ῦ, ὁ, *collis*. Th. δέρη, *collum*.

Δειροτομέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *decollo*: à δειρὴ, *collum*, et τομὴ, quod à τέμνω, *seco*.

ΔΕΙ͂ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, *humor, stercus, fœtor*.

Δείσαντε, *teriti*, nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus*, aor. 1. part. verbi δείδω quod vide.

Δεῖσε, *veritus est*, Ion. pro ἔδεισε, a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo*.

Δεῖσθαι, præs. inf. à δέομαι, *precor*: et à δείδομαι, *vereor*.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio, metus deorum*: item *religio*: à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *superstitiosus*: ex δείδω. perf. pass. δέδειμαι, σαι. in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior, -us*.

ΔΕ´ΚΑ, *DECEM*, pl. num. quasi δέχα, à δέχομαι, quia omnes numeros capit denarius. Hinc

Δεκαβοῖον, ῦ, τὸ, *genus monetæ et sacrificii*: à decem bobus sic dictum *Plutarch*. in *Theseo*.

Δεκαγονία, ας, ἡ, *generatio ad decimum usque gradum*, Lucian. à δέκα et γονή.

Δεκάδα, i.e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκάς.

Δεκαδάρχης, et δεκάδαρχος, ῦ, ὁ, *decurio*: à δέκα et ἀρχὴ, *principatus*.

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus*: δεκαδαρχίαι, *decuriæ*: à præc.

Δεκαδύο, *duodena, duodecim*, ἄκλιτον. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· ex δέκα, *decem*, et δύο, vel Att. δύω.

Δεκάδωρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *longus decem palmis*: ex δέκα, *decem*, et δῶρον, *palmus, donum*.

Δεκαὲξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *sedecim*.

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *septendecim*.

Δεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *decennis, decennalis*: et

Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium*: ex δέκα et ἔτος, *annus*.

Δεκάζω, f. άσω, perf. ακα, *do decimam*; item *munere corrumpo*: et δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse*: qu. à δέκω, *accipere facio*.

Δεκάκις, *deciès*: adv. à δέκα, *decem*.

Δεκακυμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus*. Th. κῦμα, *fluctus*.

Δεκάλογος, ῦ, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος.

Δεκάμηνος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *decumestris, decem mensium*: ex δέκα, *decem*, et μὴν, -ηνὸς, *mensis*.

Δεκαναΐα, ας, ἡ, *decem navium classis*.

Δεκανάομαι, ῶμαι, *humaniter excipio*: à δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαοκτὼ, *octodecim*: ἄκλιτον, omn. gen. uti

Δεκάπεντε, *quindecim*: omn. gen. ἄκλιτον ex πέντε, *quinque*, et δέκα, *decem*.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *decem cubitalis, decem cubitorum*.

Δεκαπλασιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *decuplo*.

Δεκάπλεθρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui decem plethrorum* seu *jugerum est*: ex δέκα et πλέθρον, Poët. πέλεθρον.

Δεκαπλοῦς, adj. *decuplex*.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium*.

Δεκάρχης, ῦ, ὁ, *decurio*: et

Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*: et

Δεκαρχικὸς, *decurionalis*: ex δέκα et ἀρχὴ, *principatus*.

Δεκὰς, άδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius: Angl. A DECADE: item *decuria*.

Δεκασμὸς, ῦ, ὁ, *decimatio, decimæ*; item *corruptio munerum largitione*: à δεκάζω.

Δεκάται, ῶν, αἱ, *decimæ*: à δεκάτη, ης, ἡ, *decima*. Th. δέκα, *decem*.

Δεκατέσσαρες, ων, οἱ ϗ αἱ, et Δεκατέσσαρα, ων, τὰ, *quatuordecim*: à τέσσαρες et δέκα.

Δεκατευτὴς, ῦ, ὁ, *decimator, qui decimam colligit*: à

Δεκατεύω, f. εύσω, *decimo, decimas do*: à δεκάτη.

Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars, decimæ*.

Δέκατος, η, ον. *decimus, a, um*.

Δεκατόω, *decimas accipio*: f. ώσω, perf. δεδεκάτωκα. δεκατόομαι, -ῦμαι, *decimor*: perf. δεδεκάτωμαι à δέκα, *decem*.

Δεκατρεῖς, -τριῶν, οἱ ϗ αἱ, δεκατρία, τὰ, *tredecim*: ex δέκα et τρεῖς.

Δεκάχαλκον, ῦ, τὸ, *decussis, decem chalci, decem ærei nummi, denarius*.

Δεκάχιλοι, -χίλιοι, αι, α, *decem millia*: ex δέκα, *decem*, et χίλιοι, *mille*.

Δεκάχορδος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *decem chordas habens*: à δέκα et χορδή.

Δεκελία, Ion. pro Δεκέλεια, ἡ. De quâ Stephanus. Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Ion. et Dor. pro δέχου, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. à δέκομαι pro δέχομαι.

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio*. Sic δεκόμεθα pro δεχόμεθα.

Δεκτικὸς, ὴ, ὸν, *capax*: ab eod. th.

Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἐδέδεκτο ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.

Δεκτὸς, ὴ, ὸν, *acceptus, a, um*. Th. δέχομαι, *capio*.

Δελεάζω, *inesco*: f. σω. perf. δεδελέακα. a. 1. ἐδελέασα· à

ΔΕ'ΛΕΑΡ, ατος, τὸ, *esca*.

Δελεάρπαξ, ὁ ϗ ἡ, *qui escam rapit*: ex δέλεαρ, *esca*, et ἁρπάζω, *rapio*.

Δελέασμα, ατος, τὸ, et δελεασμὸς, ῦ, ὁ, *illicium*, *illectamentum*: à δελεάζω.

ΔΕ'ΛΕΤΡΟΝ, ῦ, τὸ, *laterna*, *fur*.

Δελλίθες, vel δελίθες, αἱ, *vesparum cellæ*.

ΔΕ'ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*. vide Δ.

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. plur. Ion. à

Δέλτος, ῦ, ἡ, *liber*. Th. δέλτα. Item

Δέλτος, ῦ, ἡ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ'ΛΦΑΞ, κος, ὁ ϗ ἡ, *porcellus*, *porcus*, *porca*.

ΔΕΛΦΙ'Ν, seu δελφὶς, ῖνος. ὁ, *DELPHIN*, *piscis*; in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλισσα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, ῦ, ὁ, *civis Delphicus*.

ΔΕΛΦΥ'Σ, ύος, ἡ, et Æol. βελφὺς, *VULVA*, *uterus*: unde ἀδελφοὶ, *uterini fratres*.

Δέλω, f. ελῶ, *inesco*: q. à δαίω, *epulor*.

ΔΕ'ΜΑΣ, τὸ, indeclinabile, *corpus*. qu. à δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum*. Est etiam

Δέμας, *sicut*, adv. similitud.

Δέμειν, Ion. pro οἰκοδομεῖν.

ΔΕ'ΜΝΙΟΝ, ῦ, τὸ, *stratum*, *lectus*: ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem: δέμνια, τὰ, *cubilia maritorum*.

ΔΕ'ΜΩ, *struo*, *ædifico*: a. 1. ἔδειμα. part. a. 1. δείμας. perf. med. δέδομα.

Δέμω, item, vel δάμνω, inus. pro δαμάω, *domo*, *interficio*. f. 1. δεμῶ. perf. δέδμηκα, per Sync. pro δεδέμηκα. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. a. 2. pass. ἐδάμην. inf. δαμῆναι, et δαμήμεναι. part. δαμεὶς, έντος. perf. pass. δέδμημαι. part. δεδμημένος.

ΔΕΝΔΑΛΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ*, *panes*: à τένδω, *edo*.

Δενδίλλω, verbum Ion. *oculos huc illuc verto*, *oculis nuo vel admiror*: f. λῶ. ab ἴλλος, *oculus*, et δινέω, *volvo*.

Δένδρεον, ῦ, τὸ, *arbor*, *lignum*, Poët. pro δένδρον, idem.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus*, *arboribus abundans*. Th. δένδρον, *arbor*.

Δένδριον, ῦ, τὸ, *arbuscula*: Poët. diminut. à

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, ῦ, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor*, *stirps*: undè

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arboreus*.

Δεινάζω, f. άσω, perf. ακα, *maledico*, *probris incesso*: à seq.

ΔΕ'ΝΝΟΣ, ῦ, ὁ, *probrum*, *contumelia*.

Δέξαι, *suscipe*, a. 1. imperat. m. à δέχομαι, quod vide; vel Ion. pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. à δείκνυμι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna*, *lacus*: à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. m.

Δέξασθαι, aor. 1. inf. m. verbi δέχομαι.

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐδέξατο, à δέχομαι, *capio*.

ΔΕΞΙΑ', ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χεὶρ,) *DEXTRA*, (sub. manus;) item *fides* per dextram data: q. à δέχομαι, *capio*. Hinc

Δεξιόγυιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet*.

Δεξιόλαβος, ῦ, ὁ, *satelles*, *stipator*, *lancearius*, *jaculator*: παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo*, *dextrâ apprehendo*: item *humanitèr excipio*: à δεξιά.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, *dexter*, *faustus*, *solers*, *urbanus*: ἀμφιδέξιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter*: et

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas*, *solertia*: ab eod.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξιῦντο. 3. pl. imperf. m. verbi δεξιόομαι, *dextram jungo*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, idem ac δεξιός. δεξιτερῇ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ, *dextra*.

Δεξιῶς, adv. *prosperè*, item *solertèr*, ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram*, *gratulatio*: ab eod. th.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorsum*; et δεξιώτατα, *commodissimè*.

Δεξιώτερος, *dexterior*, comp. et δεξιώτατος, superl. à δεξιός.

Δέξομαι, f. 1. m. δέξωμαι, a. 1. sub. m. ejusd.

Δέομαι, *oro*, *rogo*; item *indigeo*: cum gen. imperf. ἐδεόμην, ῦ, ετο. f. 1. δεήσομαι. perf. δεδέημαι, tanq. ab inus. δεέομαι. a. 1. pass. ἐδεήθην. a. 1. imperat. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate*: præs. part. δεόμενος. à δεῖ, *opus est*. Th. δέω.

Δέον, *ligabant*, pro ἔδεον, Ion. 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*: et

Δέον, οντος, τὸ, *decens*, *æquum*, *commodum*; item *deficiens*, præs. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, *necessarium est*; in pl. δέοντα. ab imperf. δεῖ, *oportet*: hinc

Δεόντως, adv. *commodè*.

Δέος, εος, et Poët. δεῖος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. à δέπας.

Δεπάζω, f. άσω, perf. ακα, *bibo*: à seq.

ΔΕ'ΠΑΣ, ατος, et αος, τὸ, *poculum*, item *patera*, quia πότῳ δεύεται, *potu irrigatur*.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*; Hesych. qua significatione δειρὰς dicitur.

ΔΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *pellis*, *corium*.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαῖος, ῦ, ὁ, *Derbensis*.

Δέργμα, ατος, τὸ, *aspectus*: à δέρκω, *video*.

ΔΕ'ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix*, *collum*.

Δέρθρον, ῦ, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκιάω, seu -ομαι, id. quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præs. m. contr. à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. f. g. à δερκομένη, à δέρκω seu δέρκομαι, *video*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. Ion. part. præs: δερκομένω, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ'ΡΚΩ, et δέρκομαι, *video*, *aspicio*. fut. ξω. perf. χα. f. 2 δαρκῶ, per Metath. δρακῶ a. 2. ἔδαρκον, per Metath. ἔδρακον a. 2. inf. δαρκεῖν, per Metath. δρακεῖν. perf. m. δέδορκα pro quo et δέδρομα, per Metath. perf. pass. δέδεργμαι a. 1. pass ἐδέρχθην. part. δερχθείς. Hinc quidam ducunt per Antiphr. Angl. DARK vel per Aphær. à composit ἀδερκὴς, *obscurus*.

Δέρμα, -ατος, -ατι, τὸ, idem ac th. δέρας, item *cutis*, à δέρω, *excorio*: quod à δέρας.

Δερμάτινος, η, ον, *coriaceus*.

Δερμύλλω, f. λῶ, *excorio*, *deglubo*: à δέρμα. Th. δέρας.

Δέρος, εος, τὸ, idem ac δέρας, Ion.

Δέρρις, εως, ἡ, *pellis*, *cilicium*: à δέρας, *corium*.

Δέρτρον, ου, τὸ, *membrana, omentum*; item *rostrum*: ab eod. th.

Δερχθεὶς, έντος, *obtuitus*, aor. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, *video*.

Δέρω, *excorio*; item *verbero, cædo*: f. 1. δερῶ. f. 2. δαρῶ. perf. δέδερκα, a. 1. ἔδειρα. a. 2. ἔδαρον. perf. pass. δεδαρμαι, et per Metath. δέδραμαι, σαι, ται. aor. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΕ´ΣΙΟΣ, ου, ὁ, *mensis Junius* apud Maced. ut nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio, nodus, junctura*: à δέω.

Δέσμα, ατος, τὸ, *vinculum*: ab eodem.

Δεσμεύω, *ligo, vincio, colligo*. f. εύσω. perf. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, f. ήσω. perf. δεδέσμηκα. imperf. pass. ἐδεσμεόμην, -ούμην, -έου, -οῦ, -έετο, -εῖτο, idem, et ab eod. th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμιος, ου, ὁ & ἡ, *vinctus*: ab eod. th.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, *vinculum*: in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes*, ejusd. th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ & ἡ, pro δεσμωφύλαξ, *commentariensis, vinctorum custos*; à φυλάσσω, *custodio*, et δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμόω, *in carcerem conjicio*; item *vincio, ligo*. f. ώσω. perf. pass. δεδέσμωμαι.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, *carcer*: à præc.

Δεσμώτης, ου, ὁ, *vinctus, captivus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμῶτις, ιδος, ἡ, *captiva*: ab eod.

ΔΕΣΠΟ´ΖΩ, f. όσω, *dominor, dominium obtineo*: à δέω et πὼς, *ligat*, qu. *pedes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina*: à δεσπόζω, *dominor*.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, item à δεσπόσυνος. Item Ion. et Poët. pro δεσποτεία, *dominatus, imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Δεσπόσυνος, η, ον, Poët. idem ac δεσποτικὸς, *ad dominum pertinens*: item ὁ δεσπόσυνος, substantivè, *herilis filius*: ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*: et

Δεσπότης, ου, ὁ, *dominus*: in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα. ab eod. th. δεσπότης νεῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, *herilis*; item *imperiosus*: τὸ δεσποτικὸν, *dominandi potestas*: et hinc

Δεσποτικῶς, adv. *heriliter, dominorum more*: ab eod. th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. th.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη, *fistula*: et per Metalepsin pro *tæda*.

Δεταὶ, *faces in fasciculum colligatæ*: à

Δετὸς, ἡ, ὸν, *ligatus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκεν, Poët. pro ἔδευεν. imperf. à δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, f. 1. Poët. pro δεήσομαι, à δεύομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δευκαλίων, ονος, et -ίων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DEUCALION*.

ΔΕΥ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Ætolos.

Δευοίατο, *indigerent*, præs. opt. med. pro δεύοιντο, Ion. à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δεύομαι, f. δεύσομαι, *madefio, irrigor*, part. præs. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τοῦ υ pro δέομαι, f. δευήσομαι, *indigeo*: unde

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον à δεῖ, *oportet*. Th. δέω.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', et Att. δευρὶ, item δεύρω, pro

ΔΕΥ῀ΡΟ, adv. *huc, hunc in locum, adesdum*.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*: f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, οῦ, ὁ, *infector, tinctor*; item *benè tinctus*; et Metaph. *indelebilis*: à δεύω et ποιέω.

Δεύτατος, ατη, ατον, *ultimus, postremus*: à δεύτερος, *secundus*.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) *huc agite, adeste, venite*: δεῦτε δὴ, *eja accedite*: à δεῦρο, *huc*.

Δευτέρα, pro Δευτερὸν, vel δευτέρως, *secundò, secundo loco, iterum*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *secundarius, secundâ die aliquid faciens*: ab eod. th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, *secundæ partes*.

Δευτερεύω, *secundus sum, sequor, proximus sum*.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, *secundaria decima*, à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.

Δευτερόγονα, *secundâ fœtificatione edita*.

Δευτερολογέω, -ῶ, *iterum sermonem habeo*; ex δεύτερος, *secundus*, et λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio, secundæ dicendi* vel *agendi vices*: ab eodem.

Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò*, neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, *repetitio legis*: ità inscribitur quintus liber Mosis. Anglicè DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, ου, ὁ, *secunda* aut *posterior lex*: ex δεύτερος, et νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ & ἡ, *à secundo primus*: ex δεύτερος et πρῶτος, *primus*.

ΔΕΥ´ΤΕΡΟΣ, ερα, ερον, *secundus, a, um; posterior, alter*: δεύτερος ἐκείνου, *secundus ab illo*. δεύτερον, *postpositum, posthabitum*, apud Demost. item adverb. *secundò*: ἐκ δευτέρου, *secundâ vice*: à δύω, q. δυότερος. Hinc.

Δευτερέω, ῶ, f. ήσω, *secundò facio, itero*, item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, *secundus actus, repetitio*: et

Δευτέρως, adv. *secundariò, secundò*: et

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus* aut *ordo, iteratio*.

ΔΕΥ´Ω, *rigo*, f. δεύσω, perf. δέδευκα, a. 1. ἔδευσα, a. 1. sub. δεύσω, ῃς, ῃ· unde Angl. DEW.

ΔΕ´ΦΩ, *excorio*: f. ψω. perf. δέδεφα.

Δέχαται, pro δεδέχαται, Ion. perf. pass. 3. plur. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχηλέω, fut. ήσω, *ungulam scissam habeo*.

Δεχήμερος, ου, ὁ & ἡ, *decem dies durans*: ex δέκα et ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι δεχθεὶς, a. 1. part. pass. à δέχομαι.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. (scribitur et δέγμενος) ab eod. verbo.

Δέχνυμαι, idem quod

ΔΕ´ΧΟΜΑΙ, *capio, accipio, percipio, excipio, suscipio, admitto, recipio, sustineo, approbo, credo, exspecto*: fut. δέξομαι. perf. δέδεγμαι, ξαι, κται. a. 1. m. ἐδεξάμην, ω, ατο. a. 1. im-

perat. m. δῆξαι. a. 1. sub. m. δήξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δηξώμεθα, ησθε, ωνται. a. 1. inf. m. δήξασθαι. a. 1. part. m. δηξάμενος, η, ον. perf. m. δέδοκα. Hinc δεικτὸς, δεικτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ἡ, *pellis*. Suidæ. à δέφω, *excorio, emollio*.

Δεψέω, *DEPSO*, *subigo* et *mollio*, coriariorum more: f. ήσω. a. 1. ἐδέψησα. part. δεψήσας. à δέφω, *excorio*.

ΔΕ´Ω, *ligo, vincio, necesse habeo*: f. δήσω. perf. δέδεκα. a. 1. ἔδησα. a. 1. imperat. δῆσον, άτω, et in pl. δήσατε, *ligate*. a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. δήσας, αντος. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, *vinctus*. a. 1. pass. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. pass. δεθῆναι. f. 1. pass. δεθήσομαι.

ΔΗ`, *sanè, profectò, equidem, verò, proindè, demum*: ironicum *scilicet*, Dion. Hal. iii. 23. est etiam repetentis, ut *inquam*: quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur et δῆτα et δήπουθεν· in carmine verò δή ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὅς δὴ, ὃ δὴ, &c. et sæpe δὴ pro δέ. δήγε, *utique*; δεῦρο κἀκεῖσε, *huc atque illuc*; τί δὴ, *quid ita?* ὡς δὴ, *ceu planè*; δὴ ἄριστοι, *longè optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δὴ, *tu ne?* μὴ δὴ, *quare nè?*

Δῇ, pro δέῃ, *oporteat*, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus*, à 1. pers. perf. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, ῦ, ὁ, idem, et ab eod. th.

Δηγέω, f. ήσω, *impleo*, Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. verbi δήω, *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δὴθ pro δηθὰ, *diu*, item δηθὰ vel δηθάκις, *crebro*: adv. à δὴν, *diu*.

Δηθαγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ. *loquax, qui diu loquitur*: ex δηθὰ, *diu*, et ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *videlicet*: adv. à δὴ, *sanè*.

Δηθύνω, *tardo, moror*, præs. part. δηθύνων, οντος, et in acc. δηθύνοντα. à δηθὰ, quod à δὴν, *diu*.

Δηϊάω, ῶ, *comburo*, ut et δηΐζω et δηϊόω. à δαίω, *uro*.

Δ Η

Δηϊκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nom. propr.

Δήϊος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. pro δάϊος, ία, ιον, *hostis, infestus, hostilis, bellicosus, ardens*: gen. Ion. δηΐοιο, pro -ου. dat. pl. Ion. δηΐοισι à δαίω, *uro*.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna*: à δήϊος, *hostilis*; quod à δαίω, *uro*.

Δηϊόω, ῶ, et per Sync. δῃόω, ῶ, *vasto, uro*: à δαίω.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipylus*, nom. propr. viri.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, *Deipyrus*, nom. propr. viri.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis*.

ΔΗ´ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, sc. *aqua*: à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mordax*, unde forsan Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δηκτὴς, ῦ, ὁ, et

Δηκτικὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod. th.

Δήκω, f. ήξω, perf. ηχα, inusit. *mordeo*, quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Vide δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δόκωσις, *contignatio*: à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδὴ, *videlicet*, q. à δῆλα δὴ, *manifestè, certè*. Th. δὴ, *certè*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, præs. part. pass. à

ΔΗΛΕ´Ω, *LÆDO, corrumpo, decipio*: f. ήσω. perf. δεδήληκα.

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*: à pr.

Δηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*: et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *noxius*: ab eod. th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum*: sc. pharmacum *venenum*, *DELETERIUM*.

Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλια, τὰ, Apollinis festa in Delo; à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius*; item *Apollo*, à Delo insulâ sic dictus.

Δήλομαι, *volo*, Dor. à δηλὴ, ῆς, ἡ, *voluntas*: qu. à θέλω.

Δῆλον, ου, τὸ, *Apollinis templum*; item neut. g. à δῆλος, *manifestus*.

Δηλονότι, *nimirum, omnino, profectò, quippe*, adv. q. à δῆλον ὅτι, φανερόν ἐστι.

ΔΗ˜ΛΟΣ, η, ον, *manifestus, notus, certus, perspicuus*: hinc

Δῆλος, *DELUS*, nomen insulæ,

Δ Η

sic dictæ, quòd repentè enat[a] apparuerit, ut Arist. vel o[b] ejus celebritatem: sive quo[d] exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, *declaro, manifesto, no[tum] facio*: imperf. ἐδήλοον, ο[υν], -οες, ους, -οε, ου. fut. ώσω. perf. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθη[ν]. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, *quod decla[rat], indicium*: et

Δήλως, *palam, manifestò*: ite[m]

Δήλωσις, εως, ἡ, *significatio, [e]nuntiatio*: ab eod. Apu[d] LXX. *Urim et Thummim*.

Δημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, *populu[m] duco quò volo, populi gratia[m] capto, aliquem capio, concili[o] mihi, benevolentiâ afficio, de[mereor]*: à δημαγωγός.

Δημαγωγία, ίας, ἡ, *populi re[gimen], administratio reipubli[cæ], concio, popularitas*: à

Δημαγωγὸς, ῦ, ὁ, *populi ducto[r], popularis*: ex δῆμος, *populu[s]* et ἄγω, *duco*.

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus pl[e]bis*: et

Δήμαρχος, ου, ὁ, *tribunus plebi[s]* ex δῆμος, *populus*, et ἀρχ[ὴ] *principatus*.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. G[r.] *popularis*.

Δήμευσις, εως, ἡ, *proscriptio*:

Δημεύω, f. εύσω, *publico, pr[o]scribo*. Th. δῆμος.

Δημηγορέω, *concionor, orati[o]nem ad populum habeo*: i[m]perf. ἐδημηγόρεον, -ουν. f. ή[σω]. perf. δεδημηγόρηκα· à δημηγ[ό]ρος, *orator*: ex δῆμος, *popul[us]* et ἀγορέω, idem quod ἀγορεύ[ω] *concionor*, quod ab ἀγορὰ, *f[o]rum*.

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, o[ra]tio, deliberatio*: et

Δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, *oration[em] habens*: à δημηγορέω, qu[od] vide.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *concionat[or]* ab eod. th.

Δημήτηρ, τερος, vel -τρος. ἡ, *C[e]res*, dea frugum, q. d. γημ[ή]τηρ, à γῆ, *terra*, et μήτ[ηρ] *mater*. Vel per Sync. q. [δη]μομήτηρ, *altrix populoru[m]* vel à δήω, *quæro*.

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac [Δη]μήτηρ, *Ceres*.

Δημήτρεια, ων, τὰ, *Cereal[ia]* ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριακὸς, ὴ, ὸν, et

Δημήτριος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *Cerealis* Δημήτηρ.

Δημήτριος, ου, ὁ, nom. viri. [G]*Cerealis*.

Δημητρεῖον μὲν, appellatur [à] τῆς Δήμητρος, quia Ce[r]

τατερ, qui et Δημήτριος vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donata*: item adverbialitèr, *publicè*: à δήμιος, quod à δῆμος.

Δημίδιον, ου, τὸ, *plebecula*, *popellus*, dim. à δῆμος.

Δήμιος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ἢ ἡ, *publicus*, *plebeius*: item substantivè -ος, ου, ὁ, pro ministro publico, *lictor*, *carnifex*. Th. δῆμος, *populus*.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, *officina*: et

Δημιουργέω, f. ήσω, perf. ηκα, *fabricor*, *condo*, *efficio*.

Δημιούργημα, ατος, τὸ, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium*: et

Δημιουργικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis*: à

Δημιουργὸς, et Poët. δημιοεργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *conditor*, *opifex*, qui δήμια ἐργάζεται, *publicum operatur*: Achæi summos magistratus δημιουργὸς appellabant, Liv. xxxviii. 30. et Peloponnesii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος. q. à δῆμος et ἔργον, *opus*.

Δημοβόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui bona populi devorat*: ex δῆμος, *populus*, et βορὰ, *pabulum*.

Δημογέροντες, *senatores*: nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator*: ex δῆμος, *populus*, et γέρων, *senex*.

Δημόθεν, adv. *à populo*, *ex plebe*: à δῆμος.

Δημοκατάρατος, ου, ὁ ἢ ἡ, *populo invisus*, *publicæ execrationi obnoxius*: à δῆμος, κατὰ, et ἀράομαι.

Δημοκλῆς, *Democles*, nom. propr. viri.

Δημοκρατέομαι, -οῦμαι, fut. ήσομαι, *sub populi regimine vivo*: et

Δημοκρατία, ας, ἡ, *popularis status*, Angl. DEMOCRACY: ex δῆμος, *populus*, et κρατέω, *regno*; à κράτος, *potentia*.

Δημόκριτος, ου, ὁ, *Democritus*, philosophus, q. δήμου κριτής.

Δημόλευστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *à populo obrutus lapidibus*. Soph. Ant. 36. à δῆμος et λεύω, *lapido*.

Δημόνικος, ου, ὁ, *Demonicus*, voc. ὦ Δημόνικε, nom. propr.

Δημόπρακτος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ ἢ ἡ, *publicus*, *à populo factus*, *decretus*, &c. à δῆμος et πρακτὸς, à πράσσω, *facio*.

Δημόρριφος, ίος, ὁ ἢ ἡ, *à populo jactatus*, seu *vulgatus*, *popularis*: à δῆμος et ῥίπτω, *jacio*.

ΔΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *populus*, *plebs*, *vulgus*: qu. à δέω, *ligo*.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *pinguedo*, fortè quòd uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro*.

Δημοσθένης, εος, ους, ὁ, *Demosthenes*: orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμου σθένος, *robur* seu *potentia populi*: hinc

Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν, *ad Demosthenem pertinens*.

Δημοσίᾳ, adverbialitèr, *publicè*: cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim*, dat. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. εύσω, activè *divulgo*; item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero*: cui oppon. ἰδιωτεύω.

Δημόσιος, ία, ιον, *publicus*, *a*, *um*: cui opp. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, *ærarium*: à δῆμος.

Δημοσιώνης, ου, ὁ, *plebeius*, *vilis*, *quasi è populari fæce emptus*: et

Δημοσίως, adv. *publicè*: ab eod. th.

Δημότης, ου, ὁ, *homo plebeius*, *popularis*.

Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, *popularis*: à δῆμος, *plebs*: undè

Δημοτικῶς, adv. *popularitèr*, *plebeio more*: et

Δημοτικώτατος, η, ον, superl.

Δημοῦχος, ου, ὁ, *Demuchus*, *præses populi apud Thespienses*.

Δημοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *plebivorus*: à δῆμος, *plebs*, et φάγω, *comedo*.

Δημώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *popularis*, in acc. pl. n. g. δημώδη· à δῆμος, *populus*.

Δημωφελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *populo utilis*: hinc τὸ δημωφελὲς, έος, *publica utilitas*.

ΔΗ͂Ν, adv. *diu*.

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, *diuturnus*, item *priscus*: à præc.

ΔΗΝΑ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *denarius*, Rom. à denis æris.

Δήνε', pro δήνεα, *consilia*: nom. pl. à

ΔΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *consilium*, *ars*, *vaframeutum*: à δὴν, diu enim deliberatur.

Δὴξ, κὸς, ἡ, *teredo*, *vermis qui lignum corrumpit*: à δάκνω.

Δῆξις, εως, ἡ, *morsus*: ab eod. th.

Δήξω, *mordebo*, *pungam*, f. 1. verbi δάκνω, q. à δήκω.

Δήουν, *comburebant*, 3. pl. imperf. et δηοῦν, *vastare*, præs. inf. seq. verbi

Δηόω, f. ώσω, *vasto*, per Sync. pro δηϊόω, idem: à δηῒς, *pugna*, quod à δαίω, *uro*: δηωθεὶς, a. 1. part. pass.

Δῆπερ, *saltem*, adv. ex δὴ, *sanè*: sic

Δήποθεν, *undecunque*, adv.

Δήποτε, *aliquando*, *tandem*, *unquam*, adv.

Δήπου, δήπουθεν, *nimirùm*, *certè*, *utique*, *profectò*: ex ποῦ, *ubi?* Th. ὅς et δὴ, *sanè*.

Δηριάω, -ῶ, Poët. pro ἐρίζω ἢ μάχομαι, *contendo*, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηρίζω, et δηρίσσω, -ττω, idem.

Δηρινθήτην, *contendebant*: 3. dual. a. 1. pass. Ion. à

Δηρίω, idem quod δηριάω, *pugno*. Th. δῆρις, *pugna*.

Δηρίομαι, *pugno*, *certo*: à

ΔΗ͂ΡΙΣ, ιος, ἡ, *contentio*, *rixa*, *pugna*: in acc. δῆριν· q. δάερις, ex δὰ partic. intens. et ἔρις, *contentio*.

Δηρισάντοιν, *certantibus*, gen. et dat. dual. a. 1. part. act. à δηρίσας, αντος, à δηρίζω, idem quod δηριάω, *pugno*: ab eod. th.

Δηρίω, seu δηρίομαι, f. ίσομαι, *contendo*, *certo*: ab eod. th.

Δηρὸν, *diu*, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, *diuturnus*: q. à δὴν.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. δήσατε, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δῆσον, ἄτω δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo*.

Δησάσκετο, *alligabat*: imperf. verbi Poët. δησάσκομαι vel potiùs pro ἐδήσατο, a. 1. med. ab eod.

Δῆσε, pro ἔδησε, Ion. a. 1. ind. act. δήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et in 2. pl. δήσητε, à δήσω, f. 1. ejusd.

Δῆτα, *igitur*, *certè*, *tandem*, *demum*: adv. à δὴ, *sanè*.

Δητὸς, *postremus*: Hes. à δεύτατος· ex δεύω, *relinquo*.

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorsus*: part. a. 1. pass. à δάκνω, *mordeo*, quod vide.

ΔΗ΄Ω, *invenio*. Sed crebriùs futuri habet significationem.

Δηὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

Δηώσειν, *interfecturus*: f. 1. inf. act. à δηόω.

Δί', pro Δία, *Jovem*: acc. sing. à Ζεὺς, διὸς, διῒ, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter*.

Δῖα, et Ion. δίη, *divina*, *dia*, *egregia*: f. g. à δῖος, contractè pro δίϊος· δῖα γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum: à διὸς, gen. à Ζεύς.

ΔΙΑ΄, præp. cum gen. *per*; item *ex*, *post*, *in*, *inter*. notat *causam instrumentalem*, et exprimitur ablativo. Cum nominibus temporis, per quo-

que vel *quaque*, v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno. Facit periphrasin *adverbii*, v. gr. διὰ τάχυς, celeritèr; διὰ βραχέων, brevitèr. Notat *spatium*, vel *intervallum*, διὰ βίυ, totâ vitâ; δι' ἔτυς, toto anno. Cum accusativo *per*, *propter*. In *compositione* notat *diversitatem*, ut διασκιδάζω, dispergo; *medium per quod*, ut διαβαίνω, transeo sivè eo per; *continuum*, ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; *rem fieri inter duos pluresve*, ut διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c. redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*, et *sub*, *cum*, *inter*: item *præter*, ut διὰ τείχυ ἀνδρῶν διέρχεσθαι, præter ordinem militum præterire. Sæpissimè significationem simplicis non mutat: interdum verò minuit, ut διαμειδιάω, *subrideo*.

Διαβαίνω, *transeo*, *trajicio*; item *divarico*: f. 1. med. -βήσομαι. perf. act. -βέβηκα. a. 2. act. διέβην. a. 2. inf. act. -βῆναι. part. a. 2. act. -βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*.

Διαβάλλω, *trajicio*, *transfero*; item *calumnior*, *defero*, *criminor*, *odiosum reddo*: fut. -βαλῶ. perf. -βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. διεβλήθην. perf. m. -βέβολα.

Διαβὰς, *emensus*, a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*, quod vide. [εὖ διαβὰς, Il. M. 458.] *stans firmiter pedibus rectè divaricatis*.

Διάβασις, εως, ἡ, *transitus*; ab eod. th.

Διαβαστάζω, f. άσω, idem quod βαστάζω, *porto*.

Διαβαστάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, -ων, τὰ, *sacrificia pro transitu*: et

Διαβατήριος Ζεὺς, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *transeo*.

Διαβᾰτὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest. ejusd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, ῦμαι, *assevero*; f. ώσομαι. perf. διαβεβαίωμαι. et

Διαβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, *confirmo*, *certiorem reddo*: à διὰ, *per*, intens. et βεβαιόω, *stabilio*. Th. βέβαιος, *stabilis*.

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus*: part. perf. pass. à διαβάλλω.

Διαβῇ, *transierit*, 3. sing. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ et βαίνω, *eo*.

Διάβημα, ατος, τὸ, *transitus*, *gressus*: ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peragro*, *perambulo*: f. άσω. perf. ακα. à βιβάζω. Th. βαίνω, *eo*.

Διαβιόω, f. ώσω, et -όομαι, ώσομαι, *vitam transfigo* seu *traduco*: à βιόω, *vivo*, q. à βίος, *vita*.

Διαβλέπω, *despicio*: f. ψω. perf. διαβέβλεφα· ex διὰ et βλέπω, *video*.

Διαβληθεὶς, έντος, *delatus*: a. 1. part. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβοάω, -ῶ, f. ήσω, *divulgo*, *celebro*: διαβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à βοάω.

Διαβόητος, υ, ὁ ἢ ἡ, *celebris*, *insignis*: item in malam partem *famosus*: ab eod.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia*, *obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*: perf. m. διαβέβολα.

Διαβολία, ας, ἡ, idem, et ab eod.

ιαβολίη, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικὸς, ἡ, ὸν, *DIABOLICUS*, *calumniatorius*: et

Διάβολος, υ, ὁ, *calumniator*, *DIABOLUS*, *Satan*: ab eod. th.

Διάβορος, υ, ὁ ἢ ἡ, *absumptus*, *exesus*; item *exedens*: à βορὰ, *pabulum*.

Διαβουλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero*, *decerno*.

Διαβουλία, ας, ἡ, et

Διαβούλιον, υ, τὸ, *consilium*, *deliberatio*: à βυλή.

Διαβυνέεσθαι, -εῖσθαι, *trajicere*: alii legunt διαβύνεσθαι, præs. inf. med. verbi διαβυνέομαι, f. διαβύνομαι, verbi rarissimi.

Διαβῶ, vide in διαβῇ.

Διαγγέλλω, *annuntio*: f. ελῶ. perf. διήγγελκα. a. 1. διάγγειλα. διαγγέλλοισα, Dor. pro -υσα. f. g. præs. part. act. ex διὰ et ἀγγέλλω.

Διάγγελμα, ατος, τὸ, *annuntiatio*; et

Διάγγελος, υ, ὁ, *internuntius*: ab iisd.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*: a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco*.

Διάγε, *tamen*, *propter*: ex διὰ, *per*, et γε.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, *derideo*, *arrideo*: à γελάω.

Διαγενόμενος, *exactus*, a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *intersum*, *absolvor*; item *permaneo*, *perenno*: f. διαγενήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγενόμην. a. 1. part. διαγενόμενος· ex διὰ et γίνομαι, *sum*.

Διαγινώσκω, *pernosco*, *plenè cognosco*: f. διαγνώσομαι. perf. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. pass. διέγνωσμαι. ex διὰ et γινώσκω, *cognosco*.

Διαγκυλέω, ῶ, f. ήσω, *digitos amento jaculi insero*.

Διαγλύφω, f. ψω, *insculpo*.

Διαγνωρίζω, *divulgo*: f. ίσω. perf. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα. à γνωρίζω, quod a γινώσκω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, *cognitio*, *plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω, quod vide.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*: imperf. διεγόγγυζον. f. ύσω. perf. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro*.

Διαγορεύω, f. εύσω, *publicè dissero*, *concionor*; *sancio*, *jubeo*, *veto*: ab ἀγορεύω, qu. ab ἀγορὰ, *oratio*.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, *titulus*, *breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*, seu *figura geometrica*: διαγράμματα, *theoremata geometrica*: et

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio*, *tabella descripta*: ex

Διαγράφω, f. αψω, perf. αφα, *describo*, *conscribo*, *deligo*; *deleo*, *abrogo*: διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, *non inflare accusationi institutæ*. Th. γράφω.

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo*: f. ήσω. perf. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, idem: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, *dormio*, quod ab ὕπνος, *somnus*.

Διάγω, *dego*: f. διάξω. perf. διῆχα. a. 2. διῆγον, Att. διήγαγον· ex διὰ et ἄγω, *ago*.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio*, *productio*; item *statio*: ab eod. th.

Διαγωνίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *certo*.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. m. à διαδάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *divido*, quod à δαίω, idem.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, *ostendo*, *documentum et specimen*.

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium*: quod vide.

Διδέξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dexter, faustus.* Th. δεξιά.

Διαδέρκω, f. ξω, *perspicio:* a. 2. διέδρακον. Th. δέρκω, q. v.

Διαδέχομαι, *accipio per alium; q. per manus traditum, succedo:* f. ξομαι. perf. διαδέδεγμαι. a. 1. m. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio.*

Διαδέω, f. ήσω, perf. ηκα, *corono, cingo;* item *connecto, intertexto:* à δέω, *ligo.*

Διάδηλος, ἡ, ον, *manifestus, opertus, notus.*

Διάδημα, ατος, τὸ, *DIADEMA,* candida fascia, quâ regum frons præcingebatur; item *corona:* Angl. A DIADEM; à διαδέω.

Διαδιδράσκω, *diffugio, aufugio, evado, elabor:* f. άσω. perf. διαδέδρακα.

Διαδίδωμι, *trado per manus,* item *distribuo:* f. διαδώσω, et διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδοῦσι, q. à διαδιδόω. perf. διαδέδωκα. a. 2. διέδων a. 2. imperat. διάδος, ότω, *distribue.* imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do.*

Διαδικάζομαι, f. 1. m. άσομαι, *judicio contendo:* propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Διαδικαζόμενος, *litigator;* cùm actoris tum rei: et

Διαδικάζω, f. άσω, *dijudico, judicium fero;* quod judicis est. Th. δίκη, *jus.*

Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio:* et

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab eod th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *hastâ certo, dimico:* ex διὰ et δόρυ.

Διάδος, *distribue,* a. 2. imperat. act. à διέδων, a. 2. verbi διαδίδωμι, quod vide.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *successio:* et

Διάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *successor; vicarius,* Jos. Ant. xv. 13. à perf. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι, quod vide.

Διαδοῦναι, aor. 2. inf. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδράκοι, 3. sing. aor. 2. opt. act. à διαδέρκω· vide in δέρκω. a. 2. ἔδρακον.

Διαδραμεῖν, *percurrisse:* a. 2. inf. act. à

Διαδραμοῦσα, a. 2. part. f. g. à διατρέχω, *percurro.* Th. τρέχω. aor. 2. ἔδραμον. part. δραμών.

Διαδρᾶναι, *aufugisse,* a. 2. inf. act. à διέδραν, ας, a. 1. ind. ab inus verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω. a. 2. part. διαδράς. a. 2. inf. διαδρᾶναι. a. 2. opt. διαδραίην. Th. δράω, *fugio:* item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. f. g. à διαδρὰς, a. 2. m. g. et

Διαδρήσηται, Ion. pro διαδράσηται, *diffugiat,* 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδράω, ῶ, f. άσω, *effugio.*

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursitatio:* à perf. m. verbi διατρέχω.

Διαδύομαι, f. 1. m. ύσομαι, *subeo, per medium vado:* et

Διαδύνω, vel -ύω, item διάδυμι, idem: undè

Διαδὺς, ύντος, ὁ, *subiens,* a. 2. part. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δύμι, *subeo:* aor. 2. ἔδυν.

Διᾴδω, f. ᾄσω, (pen. long.) *dissono:* ex διὰ et ᾄδω.

Διαείμενος, *trajectus,* pro διειμένος, perf. pass. part. ex διὰ et ἵημι *mitto,* perf. pass. εἷμαι. Th. ἕω, *mitto.*

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαείδω, seu διείδω, *perspicio, cognosco.* Th. εἴδω, *scio.*

Διαζάω, ῶ, f. -ζήσω, *vivo.*

Διαζευγνύω, vel -ύμι, f. εύξω, *disjungo, abgrego, repudio:* et

Διαζευκτικὸς, ἡ, ὸν, *disjunctivus;* item

Διάζευξις, εως, ἡ, *separatio:* à διὰ et ζευγνύω.

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *stamini addo quod deest:* διάζεται, *orditur:* qu. ex διὰ et ἕζω, *colloco.*

Διαζυγία, ας, ἡ, *separatio:* et

Διαζύγιον, ου, τὸ, *divortium:* à διὰ et ζευγνύω, *jungo.*

Διάζωμα, ατος, τὸ, *subligaculum, cingulum:* ex seq.

Διαζώννυμι, *præcingo, succingo:* cum acc. f. διαζώσω. perf. διέζωκα. a. 1. διέζωσα. perf pass. διέζωσμαι. a. 1. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω vel ζώννυμι, *cingo.*

Διαήσει, Poët. pro διήσει, 3. sing. f. 1. verbi διαΐημι, pro διΐημι, *transmitto:* Th. ἵημι, *emitto.*

Διάησι, *perflat,* 3. sing. ind. act. ex διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo.*

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, perf. διατεθέρμαγκα, *calefacio, fervefacio.*

Διάθερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fervidus:* ex præc.

Διάθεσις, εως, ἡ, *dispositio:* item *affectio, affectus:* acc. διάθεσιν· à διατίθημι, *dispono.*

Διαθέτης, ου, ὁ, *dispositor, dispensator; venditor,* Herod. vii. 6. ab eod.

Διαθέω, *percurro, discurro:* à θέω, *curro.*

Διαθήκη, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio:* à διατίθημι *dispono.* Th. τίθημι, *pono.*

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. διαθήσεται, 3. sing. f. 1. m. διαθησόμεθα, 1. pl. διαθῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. à διατίθημι, *dispono.*

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.

Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, *susurro, rumorem dissemino:* ex διὰ et θρυλλέω, q. v. in θρύλλος.

Διαθρύπτεσθαι, *gestibus ad cantandum se præparare:* à

Διαθρύπτω, *dissolvo, frango luxu:* f. ύψω. διατεθρυμμένως, adv. *delicatè, molliter.* Th. θρύπτω, *frango.*

Διαιθύσσω, vide in αἰθύσσω. Th. αἴθω, *uro.*

ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *humecto, madefacio, irrigo.*

Διαιρέεαι, antiquitùs διαιρέεσαι, eliso σ διαιρέεαι, et indè contr. διαιρῇ, 2. pers. sing. ind. à διαιρέομαι, *explico.*

Διαιρέειν, εῖν, *dirimere:* et διαιρεῖν, *dividere, disserere.*

Διαίρεσις, εως, ἡ, *divisio, discrimen:* apud Gram. συναιρέσει opponitur: à διαιρέω.

Διαιρέω, fut. ήσω. perf. διῄρηκα. a. 2. διεῖλον. præs. part. διαιρέων, -ῶν, έουσα, -οῦσα, έον, -οῦν, et διαιρέομαι, οῦμαι, *divido, seco, distinguo, explico:* in med. *dissero, interpretor, disputo:* pass. est etiam *deligor.* Th. αἱρέω, *capio.*

Διαιρῶν, *dividens:* ejusd. præs. part. n. g.

Διαίρω, fut. αρῶ, *attollo, erigo:* διαράμενος ἀπαλλάττεσθαι, *sese efferens correpto gradu abire.* Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. αἴρω, *tollo.*

Διαΐσσω, fut ξω, *percurro, cum impetu transeo:* ex διὰ et ἀΐσσω.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi institutum, mos, genus vitæ: DIÆTA,* certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur: Ang. DIET. item *habitatio,* item *arbitrium.*

Διαιτάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *vitam dego:* et pass. *alor, certâ victûs ratione utor:* et

Διαιτάω, -ῶ, *alo* seu *nutrio medicè:* item *rego, arbitror, discepto:* f. ήσω. perf. ηκα, et δεδιῄτηκα, pro -αίτηκα. perf.

pass. διῃτημαι. à δίαιτα, *victus, arbitrium.*

Διαίτασιν, Poët. et Dor. pro διῄτησεν, *peregit;* 3. sing. a. 1. ind. act. à διαιτάω. Th. δίαιτα.

Διαίτημα, ατος, τὸ, *vitæ institutio, victûs ratio:* à διαιτάω.

Διαιτητὴς, ῦ, ὁ, *arbiter:* et

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, *pars medicinæ quæ à victûs ratione agit:* à διαιτάω, quod ab eod.

Διαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego.* Th. δίαιτα.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. act. à

Διαιωνίζω, fut. ίσω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, perenno.* Th. αἰὼν, *ævum.*

Διακαθαριεῖ, f. 1. Att. à

Διακαθαρίζω, *perpurgo:* f. ίσω, et Att. διακαθαριῶ, εῖς. εῖ. perf. διακεκαθάρικα. a. 1. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, *purgo.*

Διακαθιζάνω, *separatim consideo.*

Διακάμπτω, f. ψω, *incurvo expansim.*

Διακαρτερεῖν, *perdurare, tolerare:* vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, *magis ac magis redarguo:* imperf. διακατηλεγχόμην, ε, ετο. f. διακατελέγξομαι. perf. pass. διακατήλεγμαι. Ex διὰ, κατὰ, et ἐλέγχω, *arguo.*

Διακατέχω et διακατάσχω, *detineo.*

Διάκειμαι, *constitutus sum, afficior:* præs. part. διακείμενος, *dispositus:* præs inf. διακεῖσθαι. Ex διὰ et κεῖμαι.

Διάκεισο, præs. imperat. à præced.

Διακελεύομαι, fut. εύσομαι, perf. ευμαι, *hortor, moneo, jubeo:* à κελεύω, *jubeo.*

Διακενῆς et διακένως, adv. *supervacuè, frustra, inaniter:* et

Διάκενος, ε, ὁ ἢ ἡ, *vacuus, inanis:* item *macilentus:* à κενὸς, *vacuus.*

Διακέρσαι, *discindere, intersecare:* Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. ex διὰ et κείρω, *tondeo, scindo:* fut. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, *segregatus,* part. perf. pass et -ένως, adv. *separatim:* à διαχωρίζω, quod vide.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum subeo;* item *periculum facio:* à κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum.*

Διακινέω, -ῶ, f. ήσω, *permoveo, incito.* Th. κινέω.

Διακλάσσας, *qui infregit:* a. 1. part. gem. σ, verbi

Διακλάω, ῶ, fut. άσω, *diffringo, frango.* Th. κλάω, f. άσω, *frango.*

Διακλέπτω, f. ψω, *suffuror, occultè distraho.*

Διακληρονομούμενος, *distributus, divisus,* part. pass. contr. à διακληρονομέω, ῶ, f. ήσω.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, *rem sorte decernendam propono:* διακληρόομαι, ῦμαι, in voce media, *sortior, sortem duco:* ex διὰ et κληρόω.

Διακναίω, fut. αίσω, *corrumpo, molestiâ afficio:* διακναίομαι, *contristor:* ex διὰ et κναίω.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, *transnato.* Th. κολυμβάω, *nato.*

Διακολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. præs.

Διακομίζω, fut. ίσω, *transveho, perfero:* ex διὰ et κομίζω, *porto.* Th. κομέω, *curo.*

Διακονέω, -ῶ, *ministro, famulor, inservio:* cum dat. imperf. διηκόνεον, -ουν. perf. διηκόνηκα. a. 1. διηκόνησα. præs. pass. διακονέομαι. perf. pass. διηκόνημαι. a. 1. pass. διηκονήθην. ex διὰ et κονέω, *festino.* Hinc

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *ministerium, officium, functio.* ab eod. th.

Διάκονος, ε, ὁ vel ἡ, *minister,* qui in administrandâ republ. vel familiâ, vel ecclesiâ versatur: specialiter *DIACONUS,* præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. A DEACON. compar. διακονέστερος, *expeditior.* ex διὰ et κονέω, *festino.*

Διακοντίζω, f. ίσω, (pen. brevi) *jaculor:* ex διὰ et ἀκοντίζω.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, *intercisio, separatio:* à

Διακόπτω, f. ψω, *amputo, disseco, intercido:* à διὰ et κόπτω, *scindo.*

Διάκορος, ε, ὁ ἢ ἡ, *satiatus, repletus.* Th. κορέω, *satio.*

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a:* ex δὶς, *bis,* et ἑκατὸν, *centum.* Hinc

Διακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *ducentesimus.*

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, *distribuo, ordino, dispono, exorno:* à κόσμος.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. 1. pl. a. 1. opt. pass.

Διακόσμησις, εως, ἡ, *dispositio.*

Διακούομαι, *plenè audio:* f. 1. m. διακούσομαι. aor. 1. med. διηκουσάμην, ω, ατο. Th. ἀκούω.

Διακούω, f. ύσω, *audio;* propriè ut discipulus præceptorem; th. ἀκούω.

Διακρανεῖν, *aperire:* q. *caput aperire:* præs. inf. act. contr. à

Διακρανόω, fut. ώσω, per Sync. pro διακαρανόω, *aperio.* Th. κάρηνον, *caput.*

Διακρατέω, -ῶ, f. ήσω, *pertinaciter obtineo, conservo.*

Διακριβόω, -ῶ, f. ώσω, *exactè discutio.*

Διακριδὸν, adv. *discretè, eximiè:* à διακρίνω, *discerno.* Th. κρίνω, *judico.*

Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. aor. 1. opt. pass. ejusd. verbi.

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod. verbo.

Διακριθῆτε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno,* quod vide.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. et

Διακρινθέντες, *discreti,* Poët. pro διακριθέντες, aor. 1. part. pass. à

Διακρίνω, *DISCERNO, dijudico, dirimo, discepto, perficio:* imperf. διέκρινον. f. νῶ. perf. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα. præs. pass. διακρίνομαι, sæpè *ambigo, dubito.* διακρινώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. imperf. διεκρινόμην, ε, ετο. perf. διακέκριμαι. a. 1. pass. διεκρίθην. a. 1. sub. διακριθῶ, ῇς, ῇ. part. διακριθεὶς. Th. κρίνω, *judico.*

Διάκρισις, εως, ἡ, *discretio, examinatio, dijudicatio, certamen:* à διακρίνω.

Διακριτικὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax;* item *segregativus:* ab eod.

Διάκριτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *discretus, eximius:* ab eod.

Διακρούσονται, 3. pl. f. 1. m. à

Διακρούω, *depello, interpello, impedio.* Th. κρούω, f. σω, *pulso.*

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata:* acc. Ion. διακτορίην. à διάκτωρ, *nuntius.* Th. διάγω, *traduco.*

Διάκτορες, ε, ὁ ἢ ἡ, *internuntius:* qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, id. Th. διάγω, *traduco.*

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, *guberno, habeo rationem.*

Διακύπτω, f. ψω, *per locum vel fenestram perspicio.* Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum.*

Διακωλύω, *obnixè prohibeo:* imperf. διεκώλυον. f. ύσω. perf. διακεκώλυκα. a. 1. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio.*

Διαλαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι. a. 2. διέλαχον, *sortior, sorte divido*. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζω, f. ίσω, *calcitrando expello*: à διὰ et λακτίζω.

Διαλαλέω, *divulgo*: imperf. διελάλουν, -ουν. f. ήσω. perf. διαλελάληκα. imperf. pass. διελαλούμην, -οῦσο, εῖτο, -οῦ, εῖτο. Ex διὰ et λαλέω, *loquor*.

Διαλαμβάνειν, inf. act. à

Διαλαμβάνω, fut. λήψομαι, *divisim et sigillatim accipio, intercipio, divido, distinguo, discerno de re aliquâ, comprehendo, intelligo, dijudico, consulto, tracto*. Th. λαμβάνω, *capio*, ubi flexionem videas.

Διαλάμπω, fut. ψω, *illucesco, splendeo per aliquid*: ex διὰ et λάμπω.

Διαλανθάνω, f. ήσω, *perlateo, delitesco*: à λανθάνω, *lateo*, quod vide. Th. λήθω, idem.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. διαλαχών, a. 2. part. à διαλαγχάνω, *sortitò divido*: ex διὰ et λαγχάνω, *sortior*.

Διαλέγομαι, *dissero, colloquor*: cum dat. imperf. ind. m. διελεγόμην, ου, ετο. perf. διαλέλεγμαι. a. 1. ind. pass. διελέχθην. Ex διὰ et λέγω, *dico*.

Διαλέγω, f. ξω, perf. χα, *discerno, animadverto, deligo*.

Διαλείπω, fut. είψω, perf. ειφα, *intermitto, interjicio*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλεκτικὴ, (sub. τέχνη,) *DIALECTICA, ars disserendi*: f. g. à

Διαλεκτικὸς, ή, όν, *DIALECTICUS*; à διαλέγομαι, *dissero*. Th. λέγω, *dico*.

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris, idioma linguæ*: item *lingua*: ab iisd.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διειλημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus*: perf. part. pass. ex διὰ et λαμβάνω, *capio*.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. λέγω.

Διαλήσεαι, 2. sing. f. 1. m. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsus lateo*. Th. λήθω.

Διάληψις, εως, ἡ, *interceptio, propositum, consilium, disceptatio*.

Διαλιμπάνω, *intermitto*, idem quod διαλείπω.

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. sing. a. 2. sub. à διαλείπω, *abstineo*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *differentia*; item *reconciliatio*: ex διαλλάττω.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator*: 2. sing. a. 2. imperat. pass. à διαλλάσσω, quod vide.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, et διαλλακτήριος, ου, ὁ & ἡ, *reconciliator, pacificator*: à seq.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, *reconcilio, permuto, differo*: fut. διαλλάξω. perf. διήλλαχα. a. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. præs. pass. διαλλάττομαι. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διηλλάχθην. a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Διάλλομαι, f. 1. m. -αλοῦμαι, *transilio, dissilio*.

Διαλοάω, ῶ, fut. άσω, vel ήσω, *percutio*: ex διὰ et ἀλοάω, *percutio*.

Διαλογὴ, idem quod διαλογισμός. q. v.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto*: imperf. διελογιζόμην, ου, ετο. a. 1. m. διελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, *cogitatio, dubitatio, disceptatio*: ex διὰ et λέγω, *dico*.

Διάλογος, ου, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio*: à διαλογίζομαι.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia*.

Διαλυμαίνεσθαι, præs. inf. act. *nocere, corrumpere, dilaniare, excarnificare*: quod à διὰ et λυμαίνω, *vasto*. Th. λύμη, *exitium*.

Διάλυσις, εως, ἡ, *dissolutio*; item *decisio, pacificatio, fœdus*: à

Διαλύω, *DISSOLVO, DILUO*; item *litem compono*: f. ύσω. perf διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, *dispersus fui*: ex διὰ et λύω, *solvo*.

Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. à

Διαμαρτάνω, idem quod ἁμαρτάνω, *pecco, aberro, fallor*: f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυράμενος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 2. inf. m. à διαμαρτύρομαι.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, *contestatio, obtestatio*: genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

Διαμαρτύρομαι, *etiam atque etiam obtestor*: item *contestor, testificor*: f. 1. m. διαμαρτυροῦμαι. a. 1. m. διαμαρτυράμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. διαμαρτύρασθαι. Ex διὰ et μάρτυς, *testis*. Hinc

Διαμασάομαι, et διαμασσάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *commanduco*.

Διαμαχητέον, verbale, *pugnandum est*.

Διαμάχη, ης, ἡ, *pugna, oppugnatio*.

Διαμάχομαι, *DIMICO, depugno, acritèr pugno*: imperf. ind. m. διεμαχόμην, ου, ετο. f. 1. med. διαμαχήσομαι, -έσομαι. perf. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, *demeto, abscindo*. Th. ἀμάω, *meto*, fut. ήσω.

Διαμείβομαι, f. 1. m. είψομαι, perf. pass. ειμμαι, *commuto, permuto*: undè

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*, f. 1. m. 1. pl. ex διὰ et ἀμείβω, *muto*.

Διάμειψις, εως, ἡ, *permutatio*: ab eod.

Διαμελεϊστὶ, adv. *membratim, per partes*: pro quo διαμμελεϊστὶ, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum*.

Διαμέλλω, f. ήσω, *procrastino*. Th. μέλλω.

Διαμεμενηκότες, nom. pl. perf. part. act. ex διαμένω, *permaneo*, quod vide.

Διαμέμφομαι, *incuso*: ex διὰ et μέμφομαι, *conqueror, accuso*: f. ψομαι. perf. μέμεμμαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro*: fut. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. Ex διὰ et μένω, *maneo*.

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discerpo*: imperf. διεμέριζον. f. ίσω. perf. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμέρισον, άτω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. 1. pass. διαμερίσθην, *discidi*: f. 1. pass. διαμερισθήσομαι. a. 1. m. διαμερισάμην, ω, ατο· ex διὰ et μερίζω, *separo*. Th. μείρω, *divido*.

Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, *distributio, dissidium*: à διαμερίζω, quod vide.

Διαμετρέω, *dimetior*: fut. ήσω. perf. διαμεμέτρηκα· ex διὰ et μέτρον, *mensura*.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*: ejusd. a. 1. inf. med.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio*: et

Διαμετρητὸς, ὴ, ὸν, *dimensus, mensuratus*: ab eod.

Διαμετρὸς, ῦ, ἡ, (sub. γραμμὴ) *DIAMETER*: linea recta figuram, quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto*: ex διὰ et ἁμιλλάομαι, *certo*.

Διαμινύρομαι, f. 1. med. ῦμαι, *querulâ voce lamentor*; et

Διαμινυρίζομαι, idem: f. 1. m. σομαι semel Aristoph. Thes. v. 100.

Διαμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *recordor*: ex διὰ et μνάομαι.

Διαμνημονεύω, f. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro*: à διὰ et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι.

Διαμοιράομαι, ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *dispartior, divido*: à διὰ et μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Διαμοιρηδὰ, adv. *in tempore in quo aliquid dividitur*: ex præc.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas*: à διαμένω, quod vide.

Διαμορφόω, f. ώσω, *deformo*: à μορφόω, *FORMO*. Th. μορφὴ, *FORMA*.

ΔΙΑ΄ΜΠΑΞ, *in totum, utrinque*: διὰ παντός.

Διαμπερὲς, et διαμπερέως, adv. *prorsùs, in totum, perpetuò, exactè, utrinquè perforatum*: ex διὰ et ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς, à διὰ, ἀνὰ, et πείρω, *transadigo*.

Διαμπραθεῖν, aor. 2. inf. act. Æol. et Poët. pro διαναπραθεῖν, à verbo διαναπέρθω, *devasto*.

Διαμυλλαίνω, fut. ανῶ, perf. αγκα, *rictu os distraho, tortis labris illudo et irrideo*; item, *pastoritiâ fistulâ prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυσίλλειν, præs. inf. *in minima frusta dissecare*. Vide μυσίλλω.

Δίαν, acc. sing. à δῖος, α, ον, *divinus, a, um*. Th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διᾶναι, a. 1. inf. act. à διαίνω, *madefacio*.

Διαναπαύω, f. αύσω, *recreo, interquiescere facio*: ex διὰ, ἀνὰ, et παύω.

Διαναυμαχεῖν, præs. inf. act. *navali prælio dimicare*. Vide ναυμαχία.

Διάνδιχα, *bifariam*, adv. Poët. ex διὰ et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem: uti etiam simplex δίχα, per τμῆσιν, διὰ δ' ἄνδιχα, &c. Hesiod. Th. δὶς, *bis*.

Διανεῖν, præs. inf. act. à διανέω.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. et

Διανεμηθῇ, *serpat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Διανενέμημαι, perf. pass. à

Διανέμω, *divido, administro, rego*: f. μῶ. perf. διανενέμηκα. præs. pass. διανέμομαι, *serpo, divulgor, distribuor*. perf. pass. διανενέμημαι. a. 1. pass. διενεμήθην. a. 1. sub. pass. διανεμηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ et νέμω, *tribuo*.

Διανεύω, *innuo*: f. εύσω. perf. διανένευκα. a. 1. διένευσα· ex διὰ et νεύω, *annuo*.

Διανέω, fut. νεύσω, *enato, evado periculum* vel *molestiam*: à διὰ et νέω.

Διανήχομαι, *transeo, pertranseo*. fut. 1. med. ξομαι.

Διανθίζω, f. ίσω, *floridum reddo*.

Διανίστημι, f. στήσω, *excito, incito*: in a. 2. *consurgo; impetum facio*, cum εἰς in med. *assurgo*.

Διανοέομαι, -ῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor, mente agito, sentio*: ex διὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος vel νοῦς, *mens*.

Διανοηθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi præc.

Διανόημα, ατος, τὸ, *cogitatum, cogitatio*: à 1. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. sub. præs. ab eod.

Διανοητικὸς, ὴ, ὸν, *ad cogitationem pertinens, intellectualis*: à 3. pers. perf. pass ejusd.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus*: ab eod. th.

Διανοίγω, *adaperio*: præs. part. διανοίγων, ουσα, ον. imperf. διήνοιγον. f. διανοίξω. a. 1. διήνοιξα. a. 1. pass. διηνοίχθην, ης, η, et in 3. pl. διηνοίχθησαν. a. 1. imperat. pass. διανοίχθητι, *aperitor*: ex διὰ et ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ et οἴγω, *aperior*.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum*: à perf. med. verbi διανέμω, *distribuo*.

Διανοούμενος, præs, part. pass. à διανοέομαι, *mente agito*.

Διανυκτερεύω, *pernocto*: f. εύσω. perf. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα· ex διὰ et νυκτερεύω, *noctem transigo*: quod à νύκτερος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, *nox*.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, *iter, itineris profectio, progressus*, seu *iter uno die absolutum, ut mansio unâ nocte*: à διανύω.

Διανύτω, idem quod διανύω.

Διανύω, propriè *iter absolvo, expedio, perficio*: f. ύσω. perf. διήνυκα. a. 1. διήνυσα· ex διὰ et ἀνύω, *perficio*.

Διάξεις, 2. sing. f. 1. act. sed διαξεῖς, Dor. 2. sing. f. 1. act. à διάγω, *dego*: fut. ξω. perf. διῆχα. a. 2. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Διαξύσματα, ων, τὰ, *striges, cava* vel *sulci inter strias columnarum*.

Διαπαννυχισμὸς, ῦ, ὁ, *pernoctatio*.

Διαπαντὸς, *semper*. Legitur ut vox una: et διὰ παντὸς, sc. χρόνυ, adv. *per omne tempus, sempiternùm*.

Διαπαρθενεύειν, præs. inf. act. *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*.

Διάπασμα, ατος, τὸ, *medicamentum corpori* vel *potui inspersum*: à

Διαπάσσω, et Att. -αττω, f. άσω, *inspergo*. Th. πάσσω, idem.

Διαπαύομαι, f. 1. m. παύσομαι, *desisto, desino*.

Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, *minor, minitor*.

Διάπειρα, ας, ἡ, *experientia, periculum, experimentum*.

Διαπειράω, -ῶ, et -άζω, f. άσω, *experior, exploro*: à πειράω vel -άζω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Διαπέμπω, fut. ψω, *dimitto, transmitto*. Th. πέμπω.

Διαπεραίνω, fut. ανῶ. *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*.

Διαπεράναι, aor. 1. inf. verbi præc.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. à

Διαπεράω, -ῶ, *trajicio, pertranseo*: f. άσω, et ήσω. perf. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Per διαπρῶ, per Sync. etiam dicimus διαπράω· hinc fut. διαπρήσω, et Poët. διαπρήσσω. Th. περάω, *transeo*.

Διαπερδικίζω, f. ίσω, idem quod ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio*. Th. πέρδιξ, *perdix*.

Διαπέρθω, f. έρσω, idem quod th. πέρθω. *devasto, depopulor*.

Διαπερονάω, *fistulâ trajicio*.

Διαπέρσομεν, *destruxerimus*, 1 pl. f. 1. act. à διαπέρθω.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσῦμαι. a. 2. ἔπεσον.

Διαπετάζω, -άω, sive

Διαπετάννυμι, f. άσω, *pando, aperio.*

Διαπέτομαι, sive διαπέταμαι, f. διαπτήσομαι, *pervolo*: cujus a. 2. διεπτάμην in infin. habet διαπτάσθαι, pro quo in Eurip. Medeâ malè legitur διαπτᾶσθαι: ex διὰ et πέτομαι.

Διάπηγα, ων, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται, *disponuntur.*

Διάπικρος, ρα, ρον, *peramarus.*

Διαπίπτω, f. m. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor, diffluo.* Th. πίπτω, *cado.*

Διαπιστεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei committo*: à πιστεύω, idem. Th. πείθω.

Διαπιστέω, f. ήσω, *prorsus diffido*: ab ἀπιστέω, *non credo*: ab eod. th.

Διάπλασμα, ατος, τὸ, *unctio, fomentum*: à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, f. άσω, *fingo, formo*: item, *illino*: à πλάσσω, vel -άττω, idem.

Διαπλατύνω, f. υνῶ, *dilato.*

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere*: vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens*, Æol. pro διαπλέξασα, aor. 1. part. act. f. g. à πλέκω, *necto.*

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à

Διαπλέω, *transnavigo, pernavigo*: f. πλεύσω. perf. διαπέπλευκα. a. 1. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo.*

Διαπληκτίζομαι et διαπληκτίζω, f. 1. act. ίσω, f. 1. med. ίσομαι, *decerto, pugno, contendo.*

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. id. quod διαπλέω.

Διαπνέω, et -είω, Poët. f. εύσω, *perspiro, perflo, difflo, respiro.* Th. πνέω, *spiro.*

Διαπολεμέω, ῶ, f. ήσω, *debello, decerto.* Th. πόλεμος, *bellum.*

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, *in republicæ administratione certo*: ex διὰ et πολιτεύομαι.

Διαπονέω, ῶ, et διαπονέομαι, οῦμαι, f. ήσω vel ήσω, f. 1. m. ήσομαι vel έσομαι, *elaboro, operam do, exerceo, ægrè fero*: a. 1. pass. διεπονήθην, a. 1. part. pass. διαπονηθείς: ex διὰ et πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, ... : perf. m. πέπονα.

Διαπόντιος, ου, ὁ ἢ ἡ, ὁ διὰ ποντοῦ ἰὼν, *qui per mare navigat, transmarinus, maritimus.*

Διαπόρευμα, ατος, τὸ, *transitus*: à

Διαπορεύομαι, *prætergreo, pertranseo, perambulo, proficiscor*: f. 1. m. εύσομαι. imperf. m. διεπορευόμην. perf. pass. διαπεπόρευμαι. a. 1. pass. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo*: perf. m. πέπορα.

Διαπορέω, ῶ, *hæsito, ambigo, addubitans quæro*: imperf. διηπόρουν -οῦν, εις -εῖς. f. ήσω. perf. διαπεπόρηκα. Th. πείρω, *transadigo*: perf. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito.*

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*: à 2. pers. perf. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύειν, *trajicere*, à πορθμὸς, *fretum*, quod à πείρω, *transeo.*

Διαποικίλλω, f. ιλῶ, *amando in diversas partes.*

Διαποφαντέω, ῶ, f. ήσω, *dissentio, discrepo.*

Διαπραγματεύομαι, *negotior*: f. 1. med. εύσομαι. a. 1. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο· ex διὰ et πραγματεύομαι, *negotior*: à πρᾶγμα, *negotium.* Th. πράσσω, vel -ττω, *facio.*

Διαπραθέειν, *devastare*, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπραθεῖν. ex διὰ et πέρθω, *vasto*: a. 2. ἔπραθον.

Διαπράθομεν, *destruximus*, 1. pl. a. 2. ind. act. Ion. ab ἔπραθον, pro ἔπαρθον, verbi πέρθω.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. à διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, *venditio.*

Διαπράσσω, Att. -άττω, *perficio, perago, impetro.* Th. πράσσω, vel -άττω, *facio.*

Διαπρεπὴς, έος vel έως, ὁ ἢ ἡ, *eximius, excellens, præclarus.*

Διαπρέπω, f. ψω, *excello inter alios*: ex διὰ et πρέπω.

Διαπρεπῶς, adv. *decorè, eximiè, magnificè.*

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, aor. 1. inf. m. à διαπράσσω.

Διαπρήσσουσα, f. 1. part. f. g. et

Διαπρήσσουσι, *pertransibunt*, 3. pl. f. 1. act. Poët. gem. σσ, à διαπεράω, *pertranseo*, quod ex διὰ et περάω, f. περήσω, et per Sync. πρήσω, et Poët. gem. σσ, πρήσσω· undè

Διαπρήσσω, *pertranseo, percurro*: à διὰ et περάω, *transeo.*

Διαπρήσσω, etiam Ion. pro διαπράσσω, vel -άττω, *perficio.*

Διαπρηστεύω, *indicium defero*: q. à διαπρήσσω, *pertranseo.*

Διαπρίω, *serrâ disseco*: f. ίσω. perf. διαπέπρικα. a. 1. διέπρισα. Hinc διαπρίομαι, *frendeo*: idem in passivâ voce, *serrâ diffindor*: imperf. διεπριόμην, ου, ετο, a. 1. διεπρίσθην. Th. πρίω, *serro.*

Διαπρὸ, adv. *per totum, penitùs, omninò, prorsùs*: ex διὰ et πρὸ, *ante.*

Διαπρύσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, vel -ιος, ια, ιον, *penetrabilis, auditu pervius*, quasi διαπορεύσιος, à διαπορεύω. Th. πείρω, *transeo.*

Διαπτᾶσθαι, contractum ex διαπτάεσθαι, malè exhibetur in Euripidis Medeâ, quasi inf. pr. verbi διαπτάομαι, quæ vox omnino nulla est. Διαπτάσθαι legendum est, inf. a. 2. verbi διαπέταμαι sive διαπέτομαι.

Διαπτύω, f. ύσω, *despuo, contemno*: à διὰ et πτύω, *spuo.*

Διάπτωμα, ατος, τὸ, *lapsus*: et

Διάπτωσις, εως, ἡ, *ruina, opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ*: à διαπίπτω, *intercido.* Th. πίπτω, *cado.*

Διαπυνθάνομαι, *intelligo, cognosco*; item *sciscitor, percontor, exquiro*: a. 2. inf. m. διαπυθέσθαι.

Διάπυστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *auditus et intellectus, notus*: à præc.

Διαριστεύω, f. εύσω, *strenuè pugno.*

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, perf. εκα, *par sum, perduro, permaneo*: ex διὰ et ἀρκέω, *sufficio, propulso, opitulor.*

Διαρκῆς, 2. sing. præs. sub. verbi præc.

Διαρκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *durans, sufficiens, constans*: et

Διαρκῶς, adv. *sufficientèr*: à διαρκέω.

Διαρμόζω, f. σω, *disjungo, disgrego*: perf. part. pass. διηρμοσμένος.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, direptio.*

Διαρπάζω, *diripio*: fut. άσω. perf. διήρπακα. a. 1. inf. διαρπάσαι ex διὰ et ἁρπάζω, *rapio.*

Διαῤῥαγείης, a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι, q. v.

Διαῤῥαίσει, *vastabit*, f. 1. ind. act. à διαῤῥαίω, *destruo*: f. σω. ex διὰ et ῥαίω, f. σω, *vasto.*

Διαῤῥέω, ῶ, f. εύσω, *perfluo, diffluo*: à ῥέω, *fluo.*

Διαῤῥήγνυμι, vel διαῤῥήσσω, *disrumpo, diffringo*: f. διαῤῥήξω. perf. διέῤῥηχα. a. 1. διέῤῥηξα. aor. 1. part. διαῤῥήξας, αντος. imperf. pass. διεῤῥηγνύμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango.*

Διαῤῥήξας, αντος, et in f. g.

διαῤῥήξασα, a. 1. part. à διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, dispicio, in diversas partes jacio.

Διάῤῥοια, ας, ἡ, fluxus, diarrhœa: à διαῤῥέω.

Διαῤῥυθμέω, -ῶ, f. ήσω, compingo, concinno.

Διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum, à διαίρω. ex διάρσεως μάχεσθαι, cæsim in pugnâ rem gerere. Polyb.

Διαρτάω, -ῶ, f. ήσω, in altum tollo, suspendo; intervallo aliquo intercipio; mihi concilio, fallo, Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. si vera lectio.

Διαρτίζω, f. ίσω, reformo, fingo, perficio, compono.

Διασαφέω, significo, planum facio: f. ήσω. perf. διασεσάφηκα. a. 1. διεσάφησα. ex διὰ et σαφέω, declaro. Th. σαφὴς, perspicuus.

Διασάφησις, εως, ἡ, interpretatio, declaratio, patefactio: à præced.

Διασείω, concutio: f. σείσω. perf. διασέσεικα. a. 1. διέσεισα. a. 1. sub. διασείσω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. διασείσητε, concutite: ex διὰ et σείω.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, manu significo: à

Διάσημος, ου, ὁ ἢ ἡ, illustris: quod à σῆμα.

Διασιγάσομαι, reticebo, Dor. pro διασιγήσομαι, f. 1. m. à σιγάω, sileo.

Διασκιδάννυμι, vel διασκιδάω, f. άσω, dissipo.

Διασκιδασμὸς, οῦ, ὁ, dissipatio: à

Διασκιδάω, seu -άζω, dissipo, disjicio: à σκιδάω, vel -άζω, dissipo.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exulto, exilio, commoveo.

Διασκευάζομαι, f. 1. m. άσομαι, colligo vasa, sarcinas compono.

Διασκευάζω, f. άσω, apparo, instruo, adorno.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, adornatio, ornamentum: à διασκευάζω. Th. σκεῦος, vas.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, consultatio: à σκέψις, id. quod à σκέπτομαι, circumspicio.

Διασκηνίπτω, idem quod διασκορπίζω, dissipo: quod vide, et σκηνίπτω.

Διασκιδνᾶσι, dissipant, 3. pl. præs. ind. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, perf. ηκα, dissipo, diffundo. Th. σκιδάω, dispergo.

Διασκορπίζω, dispergo, disjicio: f. ίσω. perf. διεσκόρπικα. perf. pass. διεσκόρπισμαι. a. 1. pass. διεσκορπίσθην. f. 1. pass. διασκορπισθήσομαι ex διὰ et σκορπίζω, dissipo.

Διασκώπτω, f. ψω, scommata et dicteria jacio.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium: à διάζομαι, telam perficio.

Διασμᾶν, abstergere. Th. σμάω, idem.

Διασπαρέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω, q. v.

Διάσπασις, εως, ἡ, et

Διάσπασμα, ατος, τὸ, necnon

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, dissipatio, divulsio: à perf. pass. seq.

Διασπάω, discerpo, divello, distraho: f. άσω. perf. διέσπακα. a. 1. διέσπασα. perf. pass. διέσπασμαι. inf. διεσπᾶσθαι. a. 1. pass. διεσπάσθην. a. 1. sub. pass. διασπασθῶ. ex διὰ et σπάω, traho.

Διασπείρω, dissemino, dispergo: f. 1. διασπερῶ. f. 2. διασπαρῶ. perf. διέσπαρκα. a. 1. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. a. 2. pass. διεσπάρην, dispersus fui: a. 2. part. διασπαρεὶς, έντος. perf. m. διέσπορα. ex διὰ et σπείρω.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, dispersio: à perf. m. διέσπορα verbi διασπείρω.

Διασταλήσονται, dividentur, 3. pl. f. 2. pass. verbi διαστέλλω.

Διάσταλσις, εως, ἡ, fœdus, distinctio: à διαστέλλω.

Διαστὰς, άντος, distans, divisus, a. 2. part. verbi διΐστημι, dirimo: et

Διάστασις, εως, ἡ, distantia, dissidium: à διΐστημι, separo: ex διὰ et ἵστημι, sto.

Διάστειλον, constitue, a. 1. imperat. act. à

Διαστέλλω, mando, edico; item diduco, separo, distinguo, definio: f. διαστελῶ. perf. διέσταλκα. aor. 2. διέσταλον. imperf. pass. διεστελλόμην, ου, ετο. a. 1. m. διεστειλάμην, ω, ατο. perf. m. διέστολα· ex διὰ et στέλλω, mitto.

Διάστημα, ατος, τὸ, intervallum: à διΐστημι, disto: th. ἵστημι, sto.

Διαστηρίζω, f. σω, perf. διεστήριχα, fulcio, firmo: à στηρίζω.

Διαστῆσαι, aor. 1. inf. διαστήσας, αντος, progressus, a. 1. part. act. verbi διΐστημι.

Διαστήτην, disjuncti sunt, a. 2. act. dual. num. Ion. pro διεστήτην, à διέστην, verbi διΐστημι.

Διαστοιβάζειν, constipare, quod à στοιβάζω, struo. Th. στείβω, calco.

Διαστολὴ, ῆς, ἡ, distinctio, differentia: item dilatatio, diductio, extensio: cui συστολὴ opponitur, apud Medic. et Gram. à perf. m. verbi διαστέλλω, diduco. Th. στέλλω, contraho.

Διαστρατοπεδεύω, fut. εύσω, toto exercitu obsideo.

Διαστρέφω, perverto, distorqueo: f. ψω. perf. διέστροφα. aor. 1. διέστρεψα. a. 1. inf. διαστρέψαι, divertere. perf. pass. διέστραμμαι. part. διεστραμμένος, η, ον, perversus. perf. m. διέστροφα ex διὰ et στρέφω, verto.

Διαστροφὴ, ῆς, ἡ, perversio, distortio: et

Διάστροφος, ου, ὁ ἢ ἡ, perversus, distortus, qui à mente est alie[natus]: à perf. m. verbi δια[στρέφω].

Διαστρώννυμι, -ννύω, f. στρώσω, sterno, paro, insterno.

Διασυριγμὸς, οῦ, ὁ, exsibilatio.

Διασυρίζω, fut. συρίξω, sibilum edo.

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, detractio, obtrectatio: à

Διασύρω, εις, ει, distraho, lacero, detraho, obtrecto. Th. σύρω, traho: f. ρῶ. perf. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι.

Διάσφαξ, αγος, ἡ, loci distantia, intervallum, divortium: ex δι[ὰ] et σφάζω, jugulo.

Διασχίζω, f. ίσω, perf. διέσχικα, diffindo, discindo, disseco.

Διασχολέω, ῶ, f. ήσω, negoti[is] distineo: ex διὰ et ἀσχολέ[ω], non sum otiosus.

Διασχὼν, a. 2. part. act. à δι[έ]χω, q. à διασχέω, penetro, tr[a]jicio. Th. ἔχω, habeo, a. ἔσχον.

Διασώζω, servo, conservo: f. σ[ώσω]. perf. διασέσωκα. a. 1. διέσω[σα]. a. 1. sub. διασώσω, ῃς, ῃ. a. [1.] inf. διασῶσαι. a. 1. pass. διε[σώ]θην, ης, η, sanatus fui. aor. [1.] part. pass. διασωθεὶς. a. 1. i[nf.] pass. διασωθῆναι. à σώζω, ser[vo]. Th. σόος, salvus.

Διασώσειε, 3. sing. a. 1. op[t.] Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. s[ub.] act. et in 3. pl. διασώσωσι[, à] διασώζω.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, d[is]positio: ab a. 2. pass. διε[τά]γην, ης, η, vel à perf. m. ve[rbi] διατάσσω, quod vide.

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, perf. pass. ejusd. verbi.

Διάταξις, εως, ἡ, constitut[io,] ab eod. verbo in eod. tem[pore].

Διαταράσσω, vel -ττω, pert[urbo]

ἀω, conturbo: f. ξω. perf. διατετάραχα. aor. 1. διετάραξα. perf. pass. διατετάραγμαι. a. 1. pass. διεταράχθην. ex διὰ et ταράσσω, vel -ττω, commoveo.

Διάτασις, εως, ἡ, extensio, contractio: à διατείνω.

Διατάσσω, seu -ττω, praecipio, ordino, dispono: fut. ξω. perf. διατέταχα. a. 1. διέταξα. a. 2. διέταγον. f. 1. m. διατάξομαι. perf. pass. διατέταγμαι, edixi: perf. part. pass. διατεταγμένος, η, ον. a. 1. pass. διετάχθην. hinc τὰ διαταχθέντα, demandata, a. 1. part. pass. a. 2. pass. διετάγην, et part. διαταγείς. a. 1. med. διεταξάμην, ω, ατο. perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω vel -ττω, ordino.

Διαταχέων, celerrimè, repentè; seu seorsim διὰ ταχέων. item διατάχυς seu διὰ τάχυς, et διαταχέως, necnon διατάχως. Th. ταχὺς, celer.

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, dispono. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, divulgata, perf. part. pass. à διαθρυλλέω, divulgo: f. ήσω. perf. κα. ex διὰ et θρύλλος, susurrus, murmur.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, extendo, distendo: f. νῶ. a. 1. διέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Διατελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, &c. permaneo, neut. abs. item activè, perago, traduco, conficio: f. έσω. perf. διατετέλεκα. à διὰ et τελέω.

Διατελὴς et διὰ τέλους, continenter, assiduè, adv.

Διατέμνω, f. μῶ, disseco, separo, divido: à τέμνω, seco.

Διατεταμένος, η, distentus: part. perf. pass. à διατείνω, distendo. Indè

Διατεταμένως, adv. obnixè.

Διατεταχέναι, perf. inf. act. à διατάσσω, q. v.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, concutio: f. ξω. perf. χα. Th. τινάσσω, quatio.

Διατετραίνειν, Ion. et Poet. pro διατετρῆναι, perforare: διατετρανέως pro διατετρανεῖς, perforatis: vide τετραίνω. Th. τετραίνω, perforo.

Διατηρέω, ῶ, conservo: imperf. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει. f. ήσω. perf. διατετήρηκα. Th. τηρέω.

Διατήρησις, εως, ἡ, conservatio.

Διατί, quare? adv. interrogandi: ex διὰ, propter, et τί, quid?

Διατίθημι, dispono, compono, constituo: fut. διαθήσω. perf. διατέθεικα. a. 2. διέθην. praes. pass. διατίθεμαι, paciscor, et in 3. pl. διατίθενται. f. 1. m. διαθήσομαι. a. 2. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι.

Διατόνιον, ου, τὸ, fibula, annulus: à διατείνω.

Διατοξεύω, f. εύσω, sagittà trajicio: ex διὰ et τοξεύω.

Διατορεύματα, -των, τὰ, tornaturae, caelaturae.

Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo: ex διὰ et τορέω.

Διάτορος, ου, ὁ ϗ ἡ, trajectus: à praec.

Διατρέπω, fut. ψω, distorqueo, perverto, averto, arceo, repudio, deterreo, persuadeo.

Διατρέφω, f. θρέψω, perf. διατέτροφα, enutrio, salvo.

Διατρέχειν, percurrere, discurrere, praes. inf. act. à

Διατρέχω, fut. θρέξω, percurro, discurro: ex διὰ et τρέχω, curro.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, commoratio, conversatio; item exercitatio, argumentatio, institutum vitae, collatio, congressus: à

Διατρίβω, commoror, versor, dego, neut. item activè attero, consumo, procrastino: imperf. διέτριβον. f. ψω. perf. διατέτριφα. a. 1. διέτριψα. a. 2. διέτριβον. id. cum imperf. contrivi: praes. part. pass. διατριβόμενος, attritus: διατρίβοντας, acc. pl. part. Th. τρίβω.

Διάτριχα, trifariam: à τρίχα, Dor. τρίχθα. Th. τρεῖς, tres.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum: à διατρέφω, nutrio: perf. m. διατέτροφα. ex διὰ et τρέφω, alo.

Διατρυφθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. à διαθρύπτω, diffringo, contero: q. ex διὰ et θρύπτω.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, percribro: q. à διασσάω à σῶ, concutio: unde σήθω.

Διατυπόω, f. ώσω, conformo, informo, fingo, describo: et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, descriptio, informatio. Th. τύπτω, formo.

Διαυανθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαυαίνω, desicco. Th. αὔω, arefacio, accendo.

Διαυγάω et -άζω, illucesco: fut. άσω. perf. διηύγηκα. a. 1. διηύγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ῃς, ῃ. ab αὐγάζω, illustro. Th. αὐγὴ, splendor, lux.

Διαύγεια, ας, ἡ, pelluciditas: à

Διαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pellucidus.

Διαυλοδρόμης, ου, ὁ, et

Διαυλοδρόμος, ου, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum circensem, i. e. δίσταδιον, percurrit: à δίαυλος et δρόμος, à τρέχω, curro.

διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων.

Δίαυλος, ου, ὁ, circumactus curriculi hujusmodi, ut quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant; cursus duplex à carcere ad metam, et à metâ ad carcerem; mensura duorum stadiorum; studium abeundi sed et mox redeundi. Ex διὰ et αὐλή.

Διαφάγῃ, comedat, devoret, 3. sing. sub. act. à διαφάγω, quod à διὰ et φάγω.

Διαφάγων, ουσα, ον, comedens, eredens, part. praes. indic. ejusdem verbi.

Διαφαίνω, fut. ανῶ, ostendo, demonstro, eluceo: διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum, pelluceo, pellucidus sum, in conspectum venio, conspicuus fio. à διὰ et φαίνω.

Διαφανεία, et διαφανία, ας, ἡ, splendor, perspicuitas: et

Διαφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, perlucidus, qui transparet; clarus, illustris: à διαφαίνω, ostendo: perf. med. διαπέφανα. Th. φαίνω, splendeo.

Διαφαύσκω, et -φαύω, fut. σω, perf. κα, iluceo, illucesco: ex φάω.

Διαφέροντα, τὰ, discrepantia, praestantia, potiora: neut. plur. particip. praes. act. διαφέρων.

Διαφερόντως, adv. egregiè: à seq.

Διαφέρω, DIFFERO, in diversas partes fero, dissipo, divulgo, traduco, agito cogitando, dispono, perfero, discrepo, antecello, praesto: f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ῃς, ῃ. praes. pass. διαφέρομαι, dissemınor, item hinc inde jactor, dissideo, contendo. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio: f. 1. m. διαφεύξομαι. a. 2. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. perf. m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημίζω, ῶ, spargo famam: f. ίσω. perf. διαπεφήμικα. a. 1.

T

διεφήμισα. ex φήμη, *fama*. Th. φάω, *dico*.

Διαφημίζω, *divulgo, dissemino*: f. ίσω. perf. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην. ab eod.

Διαφθαρῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à

Διαφθείρεσκε pro διέφθειρε, 3. sing. a. 1. à seq.

Διαφθείρω, *corrumpo, stupro, interficio*: f. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ. perf. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. act. διαφθεῖραι. aor. 2. act. διέφθαρον. perf. pass. διέφθαρμαι. part. διεφθαρμένος, *corruptus*: a. 2. pass. διεφθάρην. perf. m. διέφθορα. à φθείρω, *corrumpo*, quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio, corruptela, stupratio, interitus, pernicies*: à perf. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, *corrumpo*.

Διαφθορέειν, Ion. pro διαφθείρειν, *diripere, vastare*: à φθείρω.

Διαφθορεὺς, έως, ὁ, *corruptor*: à διέφθορα, perf. med. verbi διαφθείρω.

Διαφοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *terreo*: unde

Διαφόβημα, ατος, τὸ, *terror*.

Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, *pervagor*.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia, dissidium*: à διαφέρω, *differo*.

Διαφορέω, ῶ, fut. ήσω, idem ac διαφέρω· item *diripio, dissipo*: διαφορῆσαι, a. 1. inf. act. Th. φέρω.

Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, *discussorius*; ut διαφορητικὰ φάρμακα· à 3. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Διάφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *diversus, excellens*: τὸ διάφορον, *pretium*. comp. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior*: à διαφέρω.

Διαφόρως, adv. *differenter*.

Διαφραγὴ, ῆς, ἡ, *ruptura*.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, *interstitium; membrana, quæ cor et pulmones à jecore et liene distinguit; præcordia*: à 1. pers. perf. pass. seq.

Διαφράσσω, seu -άττω, fut. άξω, perf. χα, *intersepio, obstruo*. Th. φράσσω, *sepio*.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, idem ac διαφυὴ, *intervallum artuum, rima, fissura*.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, *effugio*: a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, f. άξω, *custodio, conservo*. Th. φυλάσσω, idem.

Διαφωνέω, ῶ, fut. ήσω, *discrepo, dissentio*: item *dissono*: item *à nimia vocis contentione obmutesco*, unde, *animam ago, morior*: à φωνέω, *voco*, quod à φωνὴ, *vox*.

Διαφώσκειν, *illucescere, diluculum fieri*. Th. φάω, *luceo*.

Διαφωτίζω, fut. ίσω, *revelo, illumino*. Th. φῶς.

Διαχεῖαι, a. 1. inf. act. à διαχέω.

Διαχειρίζομαι, f. ίσομαι, *violentis manibus occido, interficio*; item *administro*: à

Διαχειρίζω, *in manibus habeo, administro, rego*: f. ίσω. perf. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. a. 1. m. διεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. διαχειρίσασθαι. à χειρίζω, *manu tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Διαχειρόομαι, *manibus conficio, interficio*.

Διαχειροτονεῖν, *dijudicare*, vel *decretum facere*, propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν verò *calculis*: et

Διαχειροτονία, ας, ἡ, *adjudicatio*, q. *suffragiorum divisio*: à διὰ, χεὶρ, et τείνω, *extendo*.

Διαχέω, f. χέσω et χεύσω, *diffundo*: aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα. Th. χέω.

Διαχράομαι, -ῶμαι, fut. ήσομαι, perf. ημαι, *interficio, suppliciis afficio*: item ut simplex χράομαι, *utor*. Th. χράω.

Διαχρᾶσθαί μιν, *seipsum interficere*: hinc διαχρησεῦνται, Dor. pro διαχρήσονται, *interficiet*: à præc.

Διαχρῆναι, præs. inf. à διαχράω vel διάχρημι. Vel legend. διαχρᾷν pro διαιρεῖν, *aliquid distinctè dicere*.

Διαχρῆσθαι, idem quod simplex χρῆσθαι. q. v.

Διάχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *deauratus, inauratus*.

Διαχύω, f. χύσω, id. q. διαχέω, *diffundo*.

Διαχωρέω, -ῶ, f. ήσω, *pervado, peregrinor*. Th. χῶρος.

Διαχωρίζω, *separo, disjungo*: f. ίσω. perf. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præs. m. διαχωρίζομαι, *discedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. pass. ex διὰ et χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsim*.

Διάχωσις, εως, ἡ, *actio aggerandi et obstruendi aquam, aggeris oppositio*. Th. χόω.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio, rythmi commutatio, vicissitudo canendi*; alii *pausam*; alii *alterius sensûs exordium*; et alii *cujusd. musicæ varietatis silentium*, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω· q. v.

Διαψεύδομαι, f. 1. m. ψεύσομαι, *frustror, fallor, mentior*; item activè idem ac th. ψεύδω, *fallo, decipio*.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, *calculum in urnam conjicio, sententiam fero*: ex διὰ et ψηφίζομαι.

Διαψήφισις, εως, ἡ, *suffragiorum latio*: ex præc.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, *sibilos facio fraudulentus, susurro*.

Δίβαφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *bis tinctus* purpuræ Epith. δίβαφος, α, *vestis purpurea*: à δὶς, *bis*, et βάπτω, *tingo*.

Δίγαμμα, *duplex gamma*, Æolica litera figurâ et vi similis Latinæ F. Sic dicta quòd duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγληνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui geminos oculorum pupillas habet*: ex δὶς et γλήνη, *oculi pupilla*.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*: perf. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes doctrinâ comparatæ*: διδακτὰ scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad docendum*: et

Διδακτὸς, ἡ, ὸν, *doctus, a, um*, idem quod δεδιδαγμένος, et *rebus quæ doceri discive possunt*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Δίδακτρον, ου, τὸ, *minerval*: ab eod. th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. à διδάσκω. a. 1. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, *doceo*: f. διδάξω.

Διδάξῃς, 2. pers. a. 1. sub. à διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. à διδάσκω, *doceo*: quod vide.

Δίδαξις, εως, ἡ, *doctrina, præceptio*: ab eod. th.

Δίδασκ' pro δίδασκε, *doce*, præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, *locus docendi, schola*: et

Διδασκαλία, ας, ἡ, *doctrina, docendi munus*: διδασκαλία, τὰ, pro *documentis rebusque quas quis aliquem docet*; *minerval*: ab eod.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, *magister, præceptor*: ab eod.

Διδασκέμεν et διδασκέμεναι, præs. inf. Ion. et Dor. pro διδάσκειν à διδάσκω, *doceo*.

Διδάσκευ, *disce*, Dor. præs. imperat. pass. pro διδάσκου ejusd. verbi.

Διδασκέω, Att. pro διδάσκω, *doceo*.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, *doceo*.

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, doceo; imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. perf. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε. a. 1. imperat. δίδαξον. a. 1. sub. διδάξω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. διδάξαι. præs. pass. διδάσκομαι, disco: perf. δεδίδαγμαι. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. plur. ἐδιδάχθητε, didicistis.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina: à διδάσκω.

Διδαχθῇς, docearis, a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδέασι, Poët. pro διδέασι, seu δέουσι, à δίδημι, idem quod δέω, ligo.

Δίδη, Ion. et Poët. pro ἐδίδη, 3. sing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod à δέω.

Διδόομεν, pro δίδομεν, 1. plur. præs. ind. Pleonasmo literæ ο, à δίδωμι, do.

Διδοῖ, 3. sing. præs. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. per Paragog. Æol. syllabæ θα, à διδόω, pro δίδωμι, do: sic et δίδοι, Dor. pro δίδου, da, præs. imperat. à δίδωμι, -ο, pro δίδοθι.

Διδοῦναι, Ion. pro διδόναι, præs. inf. à δίδωμι.

Δίδωτι, Dor. pro δίδωσι, dat, 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδωμι, do.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, 2. sing. et in 2. pl. δίδοτε, date: à δίδωμι.

Δίδου, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐδίδου, dabat: à διδόω· potest etiam esse imperat. præs. med. δίδου et δίδοσο, da: διδοῦναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδούς, præs. part. act. διδόασιν, 3. pl. præs. ind. à δίδωμι.

Διδοῦν, Ion. et Poët. pro διδόναι, dare: præs. inf. à δίδωμι, vel inf. à

Διδόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, fugio: f. δράσω. perf. δέδρακα. a. 2. ἔδραν, ας, &c. a. 2. opt. δραίην et δρῴην. inf. δρᾶναι part. δράς. q. à δράω, pro fugio, inus.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα) *DIDRACHMUM*, nummus duas drachmas valens, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui duarum drachmarum pretii est: ex δὶς, bis, et δραχμὴ, drachma.

Διδυμάονε, gemini, et -ες, nom. et acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, geminus.

Διδυματόκος, ου, ἡ, gemellipara: à δίδυμος, geminus, et τίκτω, pario: perf. m. τέτοκα.

Διδυμεύουσα, ης, ἡ, quæ gemellis est fœtibus; Cant. iv. 2.

ΔΙ'ΔΥΜΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex: δίδυμοι, gemelli; διδυμάονες, idem, et etiam bini: q. à δύο, duo.

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, parientes gemellos. à δίδυμος et τίκτω, pario.

Διδυμόχροος, contr. ους, ὁ καὶ ἡ, bicolor: ex δίδυμος, duplex, et χρόα, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. act. et

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. et Æol. 2. sing. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, do, dono, constituo: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω. f. δώσω. a. 1. sub. δώσω, ῃς, ῃ. perf. δέδωκα. plusq. perf. ἐδεδώκειν, et δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ἔδωκα, ας, ε. a. 2. ἔδων, ως, ω. a. 2. imperat. δός, et in pl. δότε, date: a. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ. a. 2. opt. δοίην, et Attic. δῴην, ης, η. a. 2. inf. δοῦναι. a. 2. part. δούς, δόντος, qui dedit: imperf. pass. ἐδιδόμην, σο, το. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η. a. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. δοθῆναι. a. 1. part. pass. δοθείς, εῖσα, έν. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται.

Διδῶν, Dor. pro διδοῦν· q. v.

Δίε, pro ἔδιε, timebat, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. fit ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi διαβαίνω, transvado. Th. βαίνω, eo.

Διεβίβασα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, transeo.

Διεβλήθην, delatus fui, a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, trajicio, calumnior: Th. βάλλω, jacio.

Διεγγυάω, ῶ, f. ήσω, sponsione facta recipio et libero, quod fit in assertione; repignero; oppignero: in med. spondeo, promitto, facturum recipio, sponsores do. Th. ἐγγύη, sponsio.

Διεγείρω, excito, suscito, expergefacio: f. διεγερῶ. perf. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. imperf. pass. διηγειρόμην, ου, ετο. a. 1. pass. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito.

Διεγερθείς, excitatus, a. 1. part. pass. verbi præc.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio: à διεγείρω, excito.

Διέγνωκα, dijudicavi, decrevi, perf. act. διέγνων, a. 2. pro eod. à διαγινώσκω· q. v.

Διεδάσσατο, distribuit, 3. sing. a. 1. m. Poët. sic διεδάσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσσω Ion. ω mutatur in αο à διαδάζομαι. Th. δαίω, divido.

Διέδιξε et διέδιξαν, Ion. pro διέδειξε, et διέδειξαν, a. 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, ostendo.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Hesych. à διίημι, trajicio, aut transeo.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. pass. à διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do.

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδοκέω, videor: f. δόξω.

Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. act. q. à δρῆμι, inus. pro quo διδράσκω usurpatur, quod vide.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννυμι, præcingo: f. ζώσω. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι.

Διέθετο, pepigit, 3. sing. a. 2. m. à διατίθημι. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην· et

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, dispono: ex διὰ et τίθημι, pono.

Δίει, 3. sing. imperf. tanq. à διιέω, verbi διίημι, transmitto, trajicio. Potest etiam esse 3. sing. præs. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, est præs. imperat. ut ἴθι, vel εἶ, ἴτω, ab inusit. ἴω, verbi εἶμι, eo.

Διειδής, έος, et τὸ διειδές, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.

Διείδω, et διεισίδω, dignosco, perspicio. Th. εἴδω, scio.

Διεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. verbi διαιρέω, divido: f. ήσω. perf. ηκα. a. 2. εἶλον, ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διειλημμένος, η, interceptus, distinctus, part. perf. pass. à διαλαμβάνω.

Διείληφα, perf. act. præc. verbi.

Δίειμι, transeo, penetro, prosequor, narro. ex διὰ et εἶμι, eo.

Διείρεο, interroga, præs. imperat. Ion. pro διείρου, à

Διείρομαι, inquiro, interrogo: ex διὰ et εἴρω.

Διεκβάλλω, trajicio, per medium emitto: perf. διεκβέβληκα· ex διὰ et βάλλω.

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, eruptio. à perf. med. v. præc.

Διέκειτο, constitutum erat, imperf. m. à διάκειμαι. Th. κεῖμαι, f. κείσομαι, jaceo.

Διεκπνέω perspirio.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω. Th. κόπτω, scindo.

Διεκπλέω, f. εύσω, enavigo.

Διέκπλοος, ου, ὁ, transitus, eductio, enavigatio: ex διὰ et ἐκπλέω, enavigo. Th. πλέω, navigo.

Διεκπλώειν, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, navigio trajicere: ab eod. verbo.

Διέκριθεν, pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à διακρίνω, discerno.

Διέκροος, ου, ὁ, contr. διέκρους, ου, ὁ, fluxus aquarum per aliquem locum: ex διὰ et ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, effluo. Th. ῥέω, fluo.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. act. à διακωλύω, obnixè prohibeo. Th. κωλύω, impedio.

Διέλαθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, lateo: f. λήσομαι. perf. λέληθα. Th. λανθάνω.

Διελάλει, imperf. ind. act. à διαλαλέω, divulgo. Th. λαλέω, loquor.

Διελαύνω, f. λάσω, decurro in armis, transigo, trajicio.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. pass. à διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διελέγχω, f. ξω, perf. χα, redarguo, refello: præs. pass. διελέγχομαι, redarguor, reus fio: perf. διήλεγμαι, ξαι, κται. part. διηλεγμένος, accusatus. Th. ἐλέγχω, arguo.

Διελεῖν, a. 2. inf. act. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, divido. Th. αἱρέω. a. 2. εἷλον. inde fortè Angl. TO DEAL, A DEAL.

Διελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. v. διέρχομαι, transeo: f. διελεύσομαι.

Διελέχθην, 1. sing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, dissero, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διεληλυθότα, acc. sing. perf. m. part. à διέρχομαι, transeo, quod vide: et in perf. m. διελήλυθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, percurro. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Διέλκω, f. -έλξω, distraho: ex διὰ et ἕλκω.

Διελοιδορεῖντο, 3. pl. imperf. pass. à διαλοιδορέω, convitior. Th. λοίδορος, convitiator.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. med. pro διείλοντο, à διαιρέω, divido: a. 2. διεῖλον. Th. αἱρέω, eligo.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. m. à διαμαρτύρομαι, etiam atque etiam obtestor: f. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυς, testis.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. m. à διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno: f. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, injicio, immitto.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, partio, distribuo: ex διὰ et μερίζω, divido.

Διεμπιμπλάω, seu διεμπίμπλημι, seu διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo, differcio.

Διενεγκὼν, et διενεγκὼν, præstans, eximius: part. a. 1. et 2. à διαφέρω q. v.

Διενέγκω, ης, η, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, differo, deporto; quod vide.

Διενεῖκαι, conferre, a. 1. inf. act. verbi διαφέρω.

Διενενώντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi διανοέομαι, -οῦμαι, cogito: ex διὰ et νοέω. Th. νοῦς, mens.

Διενήνοχα, ας, ε, 3. sing. perf. m. à διαφέρω, differo: f. -οίσω. perf. med. -ήνοχα, et Att. -ενήνοχα.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, perenno, per totum annum duro, per totum annum in aliqua re laboro: ex διὰ et ἐνιαυτὸς, annus.

Διενοήθη, doluit in corde, 3. sing. a. 1. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, f. άξω, traduco, transigo, litem dirimo: ex διὰ, ἐξ, et ἄγω, duco.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio, transactio, compositio. Ex eod. th.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξῆϊξε, cum impetu transiit: 3. sing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ, et ἀΐσσω, irruo: fut. ξω. aor. 1. ἦιξα, ας, ε.

Διέξειμι, narro, edissero, mente revolvo, recito; item transeo: ex διὰ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Διέξεισι, 3. pl. præs. ind. v. præc.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, transire. Th. ἐλαύνω, agito: fut. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. et

Διεξελήλυθα, ας, ε, perf. ind. med. verbi διεξέρχομαι, transeo. q. v.

Διεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, explicare quod est implicitum, dissolvere: ex διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, circumvolvo. Th. εἰλέω, volvo.

Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranseo, digredior, enarro; item percurro legendo: à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, venio, eo.

Διεξέρχονται, 3. pl. præs. ind. et διεξερχόμενος, η, ον, præs. part. à præc.

Διεξίμεναι, Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. act. à διέξειμι, enarro, transeo: quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, eo.

Διεξιέναι, pro διάγειν, traducere: vide in διεξίμεναι.

Διέξοδος, ου, ἡ, compitum, digressus, decursus, exitus: ex διὰ et ἔξοδος, via quâ exitur. Th. ὁδὸς, via.

Διεπέρασα, ας, ε, aor. 1. ind. à διαπεράω, trajicio. Th. περάω, transeo: f. άσω. perf. πεπέρακα· quod à πέρας, terminus; vel πέρα, ultrà.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Διεπέφραδε, 3. sing. a. 2. ind. act. pro διέφραδον, ες, ε, disseruit. Poët. anadiplosi: ex διὰ et φράζω, dico: f. σω. perf. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. m. πέφραδα.

Διέπουσι, gubernant, Dor. pro

Διέπουσι, 3. pl. præs. ind. act. à διέπω, rego.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, vasto. Th. πέρθω a. 2. ἔπραθον.

Διέπρησσον, exegi, imperf. ind. act. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel -ττω, facio. Est et διαπρήσσω, pertranseo, factum per Sync. ex fut. περάσω à διὰ et περάω, transeo.

Διέπω, administro, rego: ex διὰ et ἕπω, curo, operor.

Διεργάζεσθαι, præs. inf. conficere, interficere: vide ἐργάζομαι.

Διερεθίζω, f. ίσω, valdè irrito, excito. Th. ἐρέθω, irrito.

Διερέθισμα, ατος, τὸ, irritamentum: à præc.

Διερείδω, f. είσω, infigo: διερείδομαι σκήπτρῳ χερὸς, baculo innitor. Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, f. σω, trajicio, remiges per: ex διὰ et ἐρέσσω, remigo.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, indago, pervestigo, perscrutor: ab ἐρευνάω, indago.

Διερευνῶν, part. præs. à præc.

Διερὴν, acc. sing. f. g. à διερὸς, humidus: q. v.

Διερμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres:

Διερμηνεύω, interpretor: imperf. διερμήνευον, ες, ε. præs. imperat. διερμήνευε, f. εύσω. perf. διερμήνευκα. Ex διὰ

διερμηνεύω, interpretor : quod ab ἑρμηνεὺς, interpres.

Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus : à διαίνω, humecto.

Διεῤῥηγνύμην, σο, το, imperf. pass. verbi διαῤῥήγνυμαι, dirumpor. Th. ῥήγνυμι, frango : f. ῥήξω. perf. ἔῤῥηχα.

Διέῤῥηξα, ας, ε, aor. 1. act. à præc.

Διέῤῥιψα, ας, ε, aor. 1. act. à διαῤῥίπτω, disjicio : ex διὰ et ῥίπτω, projicio. fut. ψω. perf. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, transeo, prætereo, progredior, perago, obambulo : imperf. διηρχόμην, ου, ετο. fut. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. διέλθω, ης, η. a. 2. inf. διελθεῖν. a. 2. part. διελθὼν, όντος, perf. m. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Διερωτάω, percontor, interrogo : f. ήσω. perf. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, quæro.

Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, aor. 1. ind. act. à διασαφέω, significo : perf. διασεσάφηκα. Ex διὰ et σαφὴς, perspicuus.

Δίεσις, εως, ἡ, divisio ; item tonus musicus : à διΐημι, quod ex διὰ et ἵημι. Est et δίεσις, perfusio : à δίημι, perfundo : quod à διαίνω.

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, dispergo.

Διεσκόρπισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, dispergo : f. ίσω. Th. σκορπίζω, spargo.

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex διὰ et σπαράσσω, vel -άττω, discerpo, lacero. fut. ξω. perf. ἐσπάραχα. a. 1. part. σπαράξας.

Διεσπάρην, et in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω, dispergo. f. σπερῶ. a. 1. ἔσπειρα. Th. σπείρω, semino.

Διεσπάσθαι, perf. inf. pass. à διασπάω, discerpo : f. άσω. perf. διέσπακα. a. 1. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, traho.

Διέστειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαστέλλω. Vide διεστάλην.

Διέσσυτο, transiit, trajecit : plusq. perf. pass. pro διέσσυτο, à perf. ἔσσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, ab inus. σύω, vel σεύω, agito, quod à σείω.

Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. pass. et

Διεστειλάμην, ω, ατο, et in 1. pl. διεστειλάμεθα, aor. 1. ind. m. à διαστέλλω, mando : f. ελῶ. perf. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. perf. med. διέστολα. Th. στέλλω, mitto.

Διέστιχε, discessit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστείχω. Th. στείχω, vado.

Διέστην, ης, η, disjunctus fui, a. 2. ind. act. à διΐστημι, disto : f. διαστήσω. perf. διέστηκα, ας, ε. aor. 1. διέστησα. Th. ἵστημι, sto.

Διεστραμμένος, η, ον, perversus, a, um, perf. part. pass. à διαστρέφω, perverto : f. ψω. perf. διέστροφα. Ex διὰ et στρέφω, verto.

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi præc.

Διεστὼς, et in f. g. διεστῶσα, et in acc. pl. διεστῶτας, dissitas, perf. part. act. per Crasin, pro διεστηκὼς, -εστηκυῖα, et Ion. -εστεὼς, et per Crasin, -εστῶς, -ῶτος, et in f. g. -εστῶσα, et n. g. -εστῶς. Th. ἵστημι, sto.

Διέσχε, divisit, 3. sing. aor. 2. ind. act. à διέχω. Th. ἔχω, habeo, quod vide.

Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, servo. Th. σώζω, servo.

Διέσωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi διασώζω. Th. σώζω, servo.

Διέταξε, disposuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, ordino : f. ξω. perf. τέταχα. Th. τάσσω, idem.

Διεταράχθην, ης, η, perturbatus fui, a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, perturbo : f. ξω. perf. χα. Th. ταράσσω, turbo.

Διετεκμήραντο, destinárunt, 3. pl. a. 1. med. à διατεκμαίρομαι, certis signis probo : fut. αρῶ. a. 1. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, signum.

Διετέλει, 3. sing. imperf. act. verbi διατελέω, permaneo : f. έσω et ήσω. a. 1. διετέλεσα. Th. τέλος, finis.

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, instructi fuerant, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. act. διετήρεον, -ον, εις, -ει, verbi διατηρέω, conservo : fut. ήσω. perf. ηκα. a. 1. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω.

Διετηρὶς, ίδος, idem ac διετία, q. v.

Διετὴς, έος, ὁ ἡ, bimulus; biennis : ex δὲ pro δὶς, bis, et ἔτος, annus.

Διετία, ας, ἡ, biennium : ex δὶς, bis, et ἔτος.

Διέτμαγεν, divisi sunt, pro διετμάγησαν, 3. pl. aor. 2. pass. Bœot. Sync. a διατμήγω, vel -τμήσσω, disseco : f. 2. -τμαγῶ. aor. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, seco.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, discidit, 3. sing. aor. 1. act. præc. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero : f. ψω. perf. τέτριφα.

Διέτριψεν, dilapidavit, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, idem ac διακρίνω, discerno, discutio, dijudico : et

Διευκρίνησις, εως, ἡ, discretio, discussio : ex διὰ, εὖ, et κρίνω, judico.

Διευλαβέομαι, -οῦμαι, f. ήσομαι, caveo.

Διέφανεν, illuxit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαφαίνω, f. φανῶ. à th. φάω, luceo.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, corrumpo : f. ερῶ. perf. διέφθαρκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. perf. med. διέφθορα. à φθείρω. Th. φθίω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. ejusd. verbi.

Διέφυ, interjectum est, 3. sing. a. 2. ex διὰ et φῦμι, vel φύω, nascor : a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, interfecistis, 2. pl. a. 1. m. à διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, interficio : f. ίσω. perf. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Διεχὴς, έος, ὁ ἡ, disjunctus, discretus ; cui opp. συνεχής. à διέχω.

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. med. διεχρησάμην, ω, ατο. à διαχράομαι, idem quod χράομαι, utor, quod à χράω, commodo.

Διέχω, discedo, penetro, disto : ex διὰ et ἔχω.

Διέψευσται, 3. sing. perf. ind. pass. διέψευσμαι, σαι, ται. verbi διαψεύδομαι, mentior. Th. ψεύδω.

Δίζεο, quære, præs. imperat. act. Ion. pro δίζου. δίζεσθαι, præs. inf. et

Δίζηαι, Poëticâ ectasi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

Δίζημαι, item δίζομαι, et δίζημι;

quæro: fut. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præs. ind. m. διζήμενος, perquirens, præs. part. ab eod. verbo et th.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, bijugis, duplex: ex δὶς, bis, et ζυγὸς, jugum, à ζεύγνυμι, jungo: invenitur et δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

ΔΊΖΩ, quæro: f. σω. perf. κα. Hinc δίζημαι, idem, de quo suprà, et Angl. DIZE, TEAZE.

Δίζων, Dor. pro δίζων, geminum, n. g. à δίζοος, -ους, et δίζως, duplicis vitæ: ex δὶς, bis, et ζάω, vivo.

Δίζωος, ου, ὁ & ἡ, qui geminam habet vitam: ex δὶς et ζάω, vivo.

Δίη, divina, pro δῖα, Ion. f. g. à δῖος, q. δίιος, divinus: à gen. Διὸς, à Ζεὺς, Jupiter.

Διήγειρα, ας, ε, et in 3. pl. διήγειραν, aor. 1. ind. act. verbi διεγείρω, excito: f. ερῶ. perf. διήγερκα. a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διὰ et ἐγείρω, excito.

Διηγέομαι, -οῦμαι, narro, commemoro: præs. imperat. διηγέου, -οῦ, narra. f. διηγήσομαι. perf. pass. διήγημαι. a. 1. m. διηγησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. διηγήσωμαι, η, ηται. Ex διὰ et ἡγέομαι, duco.

Διήγημα, ατος, τὸ, et

Διήγησις, εως, ἡ, narratio: à perf. pass. verbi διηγέομαι.

Διήειν, plusq. perf. m. et in 3. pl. διήεσαν, Att. à δίειμι, transeo: ex διὰ et εἶμι, eo.

Διηέριος, sive διαέριος, α, ον, per aëra volans: ex διὰ et ἀέριος.

Διηθέω, et διήθω, percolo, eluo: f. ήσω· ex διὰ, per, et ἤθω, colo: f. ἠθήσω.

Διηκόνεον, -ουν, εις, -εις, ει, -ει, imperf. ind. act. à διακονέω, ministro: f. ήσω. perf. διηκόνηκα. Th. κονέω, festino.

Διηκονέω, ministro, et διήκονος, ου, ὁ, minister: Ion. pro διακονέω, et διάκονος.

Διηκόσιοι, ducenti: pro διακόσιοι· ex δὶς, bis, et ἑκατὸν, centum.

Διήκω, pervado, pertranseo, pertineo: f. ξω. ab ἥκω, venio.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, litem dirimo, muto. Th. ἀλλάττω, muto: f. ξω. perf. χα.

Διημαρτήκασι, 3. pl. perf. act. à διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco: f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

ΔΙΉΜΙ, f. ήσω, humecto.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, differo: fut. διοίσω. aor. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, έος, ὁ & ἡ, et τὸ διηνεκὲς, ἐος, perpetuus, perennis, continuus: ex διὰ et ἠνεκὴς, continuus: διηνεκὲς, adverbialitèr, et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. assiduè, perpetuò.

Διήνεμος, ου, ὁ, locus venti flatibus expositus: δι' οὗ ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel qui à vento fertur, vel instar venti velox. Th. ἄνεμος, ventus.

Διηνέχθην, dissensi, a. 1. pass. à διαφέρομαι, quod vide.

Διήνοιξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ης, η, apertus fui, a. 1. pass. à διανοίγω, adaperio: quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνὰ et οἴγω, aperio.

Διῆξε, per Crasin Ion. pro διήιξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, transeo per aliquem locum. Th. ἀΐσσω, ruo.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπορέω, ambigo: f. ήσω. perf. διηπόρηκα· ex διὰ et πείρω, transadigo: perf. med. πέπορα.

Διήρεσα, trajeci, aor. 1. ind. irreg. à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, remigo.

Διήρης, εος, ἡ, (sub. ναῦς, vel διῆρες πλοῖον) biremis: ex δὶς, bis, et ἐρέσσω, remigo.

Διήρηται, 3. sing. perf. pass. διῃρημένος, ου, ὁ, perf. part. pass. à διαιρέω, distinguo. Th. αἱρέω, capio.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, interpretor: f. εύσω. perf. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, interpres.

Διήρπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio; quod vide.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. q. à διείργω, dirimo. Th. εἴργω, includo.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι.

Διῆσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à δίημι, transmitto: fut. διήσω quasi à διέω. Th. ἵημι, mitto.

Διῃτᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, vivendi mos.

Διῄτησα, arbitratus sum: pro διαιτήσα, a. 1. ind. act. διαιτάω. Th. δίαιτα, arbitrium.

Διηχέω, -ῶ, persono. Th. ἦχος, sonus.

Διθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ & ἡ, bimaris: à δὶς, bis, et θάλασσα, mare. Est ergò locus qui utrinque mari alluitur.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, dithyrambos facio: ex διθύραμβος et ποιέω.

Διθυραμβοποιητικὴ, sc. τέχνη, ars scribendi dithyrambos: à præc.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum compositio: ab eod.

Διθύραμβος, ου, ὁ, DITHYRAMBUS: species carminis in honorem Bacchi: cujus quoque cognomen est: quòd bis natus duas q. januas penetrârit. Ex δίθυρος et ἐμβαίνω.

Δίθυρος, ου, ὁ & ἡ, biforis, bivalvis: ex δὶς, bis, et θύρα, janua.

Διῒ, Jovi, dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διίημι, transmitto, trajicio, dimitto: unde διειμένος, part. perf. pass. dimissus: ab ἵημι, mitto.

Διϊκνέομαι, -οῦμαι, pertingo: διϊκνούμενος, præs. part. f. διΐξομαι. perf. διῖγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διΐξομαι, permeabo, ejusd. f. 1. med.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ & ἡ, à Jove delapsus, qui cœlitus decidit: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat Hom. à dat. et gen. Ζεὺς, Jupiter, et πίπτω, cado.

Διϊστάναι, dirimere, præs. inf. act. à διΐστημι.

Διϊστάνω, dirimo, divello: à διΐστημι.

Διΐστημι, distinguo, separo, disto: f. διαστήσω. perf. διέστηκα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, αντος. a. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui: ex διὰ et ἵστημι, statuo.

Διϊσχυρίζομαι, affirmo, assevero: imperf. διϊσχυριζόμην, ου, ετο. ex διὰ et ἰσχυρίζομαι, idem: quod ab ἰσχυρός. Th. ἰσχὺς, robur.

Διῖχθαι, perf. inf. pass. à διϊκνέομαι, pervenio, quod vide.

Δίκα, ας, ἁ, Doricè pro δίκη, mos, consuetudo.

Δικαζέμεναι, decernere, præs. inf. act. Ion. pro δικάζειν et

Δικάζεσθαι, judicio premi, inf. pass. à

Δικάζω, *judico*; item *litigo*: part. δικάζων, οντος. præs. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, *jus*.

Δίκαι, pro δίκαια, *justa*: à δίκαιος. q. v.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia*.

Δικαιεῦμαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio*: item *causa idonea*: et

Δικαιοδότης, ου, ὁ, *juris dator*, *juridicus*: à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*.

Δικαιοῦσθε, οῦσθαι, 2. pl. præs. pass. verbi δικαιόω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *justum judicium*, q. d. δικαία κρίσις· à κρίνω, *judico*.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *justus judex*: quasi δικαῖος κριτής. ab eod. th.

Δικαιολογέω, ῶ, f. ήσω, *judicio contendo*, *accuso*, *defendo*: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio*, *allegatio*. Th. λέγω.

Δικαιόπολις νῆσος, *insula justitiam in suis urbibus colens*: à πόλις *urbs*, et δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, *justus*, *a*, *um*; *æquus*, *innocens*, *probus*: in compar. δικαιότερος· superl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus*.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia*, *æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *justifico*, *justum pronuntio*, *æquum censeo*: præs. inf. δικαιόειν, ῦν. part. δικαιόων, -ῶν, όοντος, -οῦντος. fut. ώσω. perf. δεδικαίωκα, præs. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, *justificor*, *absolvor*; item *mulctor*. inf. pass. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι. perf. pass. δεδικαίωμαι. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *sententia absolutoria*, *justitia*, *justificatio*: δικαιώματα, -ων, τὰ, *mandata Dei de externis ceremoniis*.

Δικαίως, adv. *justè*, *jure*: à δίκαιος, q. v.

Δικαίωσις, εως, ἡ, *justificatio*: ab eod. th.

Δικᾷν, *judicare*, Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ὴ, ὸν, *forensis*, *-e*, *judicialis*; item *causidicus*. Th. δίκη, *jus*.

Δικανὸς, ῦ, ὁ, *causidicus*: qui δίκας tractat. Th. δίκη, *jus*.

Δικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps*. Δικάρηνοι, *bicipites*: ex δὶς, *bis*, et κάρηνον, *caput*.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Δικάσῃς, ῃ, 2. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, *jus dico*: ab eod. th.

Δικασπόλος, ου, ὁ, *judex*, *qui versatur circa jus*, *rex*: ex δίκη et πολέω, *versor*.

Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσει, 3. sing. f. 1. act. à δικάζω, *jus dico*. Th. δίκη, *jus*.

Δικαστήριον, ου, τὸ, *forum judiciale*, *judicium*.

Δικαστὴς, ῦ, ὁ, *judex*, *ultor*: à δικάζω, perf. pass. δεδίκασμαι. et

Δικαστικὸς, ὴ, ὸν, *judiciarius*: ab eod. verbo et th.

ΔΙ'ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, *ligo bifidus*, *bidens*: q. à δὶς et κέλλω, *moveo*.

Δικέρας, ὁ ϗ ἡ, item δικέρως, δίκερος, δικέραιος, δίκραιος, δικραιρος, δίκροος, et δίκρους, *bicornis*: ex δὶς et κέρας, *cornu*.

Δικέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps*: ex δὶς et κεφαλὴ, *caput*.

ΔΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *jus*, *justitia*, *DICA*, *causa*, *judicatio*, *pœna*, *vindicta*: item *mos jure receptus*. δίκην διδόναι, *dare pœnas*, *causam dicere*, *judicio sisti*.

Δίκην (sub κατὰ), *more*. à δίκη, *mos*.

Δίκησις, εως, ἡ, *vindicta*: leg. Sirac. cap. xlvii. ult. sed restitue, ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, *fores geminæ*, *valvæ bifores*: ex δὶς, *bis*, et κλείω, *claudo*: vel à κλεὶς.

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum*. Th. γράφω.

Δίκρανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *biceps*: cui duo κράνια.

ΔΙ'ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμον, ου, τὸ, et δίκταμνος, ου, ἡ, *DICTAMNUM*: herba sic dicta; à

Δίκτη, ης, ἡ, mons in Creta.

ΔΙ'ΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete*: q. à δίκω, *jacio*.

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, *irretio*.

Δικτυωτὸς, ὴ, ὸν, *ad formam retis factus*, *reticulatus*: à δίκτυον.

ΔΙ'ΚΩ, *jacio*, *dejicio*: δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ατος, τὸ, *dilemma*, *syllogismus utrinque constringens*: ex δὶς et λῆμμα: à λαμβάνω q. v.

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, *bis idem dico*, *res easdem vel antedictas repeto*.

Δίλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bilinguis*: ex δὶς et λόγος, *sermo*: quod à λέγω, *dico*: perf. m. λέλογα.

Δίλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *duplicem cristam habens*: ex δὶς et λόφος, *crista*.

Διμάχαιροι, -ων, οἱ, *binis gladiis armati*.

Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *bipartitus*, *bimembris*: et

Διμερῶς, adv. *bipartito*: ex δὶς et μέρος, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Διμηλαίνω, f. ανῶ, *labra moveo*, *distorqueo*: à διὰ et μῆλα, *labra*.

Δίμιτρον, ου, τὸ, *ligamen duplex*: à δὶς et μίτρα, *cinctus*.

Διμνέως, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνασε, Dor. pro ἐδίνησε a. 1. ind. act. verbi δινέω, *moveo*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινέμεν, *vertere*, præs. inf. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, à δινέω, *moveo*. ab eod. th.

Δινεύεσκ' pro δινεύεσκε, *volutabat se*, imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε, à

Δινεύω, f. εύσω, *oberro*, Æol. pro

Δινέω, *moveo*, *verto*, *circumago*: f. ήσω. perf. δεδίνηκα· à

ΔΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vortex*, *gurges*: δίνῃς, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Δινήεις, εσσα, εν, -εντος, εσσης, εντος, *vorticosus*, *a*, *um*. Th. δίνη, *vortex*.

Δινητὸς, ὴ, ὸν, *volubilis*: ab eod. th.

Δινόβια, ας, ἡ, *violentus vortex*: quasi δίνη βίαια.

Δῖνος, ου, ὁ, idem ac δίνη, *turbo*, *gyrus*: item *vertigo*, *tornus*, *poculum*: at

Δινὸς, ὴ, ὸν, *vorticosus*: et δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem: à δίνη.

Δινόω, ῶ, f. ώσω, et δινῶ, f. νῶ, *torno*: ab eod. th.

Δινωτὸς, ὴ, ὸν, *rotundus*, *versatilis*, *torno factus*: ab eod. verbo.

Διξὸς, ὴ, ὸν, *geminus*, Ion. pro δισσός. vide in δισσοί, *duæ*.

Διὸ, adv. *ideò*, *propterea*, *idcirco*, *proinde*, *quapropter*, *quamobrem*: ex διὰ ὃ, *propter quod*.

Διογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Jove editus*, *generosus*: voc. ὦ Διογενές. ex Ζεὺς, *Jupiter*, et γίνομαι, *nascor*.

Διογένης, εος, ὁ, *DIOGENES*: nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Jove generatus*, *generosus*: ex Διὸς, q. à Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync. pro γεννητός. Th. γίνομαι, *nascor*.

Διοδεύω, *iter facio, transeo, commeo*: imperf. διώδευον. f. εύσω, perf. διώδευκα. a. 1. διώδευσα. ex διὰ et ὁδὸς, via.

Διοδοιπορέω, ῶ, f. ήσω, *permeo*: ex δίοδος, *transitus*, et πορέω, *transeo*.

Δίοδος, ου, ἡ, *transitus*: à διοδεύω, *transeo*.

Δίοθεν, adv. è loco, à *Jove*: th. Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διοίγνυμι, f. ξω, *aperio*: ex διὰ et οἴγω.

Διοιδαίνω, *intumesco, erumpo*.

Διοικέω, ῶ, *seorsum habito*; item activè *ordino, rego, administro*: præs. imp. 3. sing. διοίκει. f. ήσω. perf. διῴκηκα. 3. sing. perf. pass. διῳκηται. f. 1. m. διοικήσομαι. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio*: à perf. pass. verbi διοικέω.

Διοικητὴς, οῦ, ὁ, *negotiorum gestor, dispensator*.

Διοικίζω, f. ίσω, perf. ικα, *dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco*: ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. contr. à διοικέω.

Διοιστρέω, ῶ, f. ήσω, *vehementèr incendo, furore corripio*.

Διοίσω, *differam*: f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, *differo*: quod vide.

Διοκλεὺς, ῆος, *DIOCLEUS*: accusat. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, έος, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES*, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διολισθαίνω, et διολισθέω, ῶ, f. ήσω, *labor per, dilabor, effugio*.

Διόλλυμι, -ύω, f. διολέσω, *dispereo*: th. ὄλλυμι.

Διόλου, adv. *omninò, in totum*. Th. ὅλος.

Διομήδη, ης, ἡ, *Diomedea*, nomen proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, *Diomedes*, nom. propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. διομοῦμαι vel διόμνυμι, f. ομόσω, *dejero, juro*: ex διὰ et ὄμνυμι. *juro*.

Δίον, et δίε, pro ἔδιον et ἔδιε, imperf. ind. act. verbi δίω, *expello, timeo*: pro διώκω, quod vide.

Δῖον, acc. à δῖος, -ῖα, *divus, a, um*. Th. Ζεὺς, *Jupiter*: gen. Διός.

Διονύσια, ίων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchi*: et

Διονύσιον, τὸ, *ædes Bacchi*: à Διόνυσος, *Bacchus*.

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius*: nomen viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus*: quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν.

Διόπερ, conj. *quapropter, idcirco, quocirca, proinde, quare*: ex διὰ, *propter*, et ὅπερ, *quod*.

Διοπετὴς, ὁ ἡ ἡ, à *Jove delapsus, cælo delapsus*: τὸ διοπετὲς, *cælitùs delapsum*, sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ* è *cælo delapsum*: à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*.

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. ὄψομαι, *pervideo, perspicio, inspicio, curo, speculor, exploro*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eod. th.

Διοράω, ῶ, f. άσω, *perspicio*. Th. ὁράω, *video*.

Διορθοῦμαι, præs. ind. med. vel pass. à

Διορθόω, ῶ, *corrigo, emendo*: f. ώσω. perf. διώρθωκα. perf. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθός.

Διορθῶν, ejusd. part. præs.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, directio*: et

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, *corrector*: acc. pl. διορθωτάς. à perf. pass. verbi διορθόω.

Διορίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *distermino, distinguo, definio, constituo*. Th. ὅρος, *terminus*.

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, *distinctio, definitio*: à perf. pass. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *fossa, perfossio*: à διορύττω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, fossa*: ab eod.

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio*: fut. διορύξω. perf. διώρυχα. a. 1. διώρυξα. a. 2. διώρυγον. perf. pass. διώρυγμαι. a. 2. pass. διωρύγην, ης, η. a. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Διὸς, *Jovis*, gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter*: dat. Διΐ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ῖα, ῖον, pro δίιος, *Jove oriundus, DIUS, divinus, præstantissimus*: à gen. Διός.

Διόσδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, à *Jove datus*: à δίδωμι, *do*, et Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui eadem semper dicunt et faciunt. Hesych.

Διοσημία, -εία, -ας, ἡ, *signum in cælo à Jove datum*: à Διὸς et σημεῖον.

Διόσκουροι, vel -οροι, -ων, οἱ, *Jovis filii*, sc. Castor et Pollux. ex Διὸς, *Jovis*: quod à Ζεὺς et κοῦρος, pro κόρος, *filius*. Th. κορέω, *verro*.

Διστμύριοι, ων, οἱ, bis deciès mille, *viginti milia*.

Διότι, *quoniam*, et interrogativè *quamobrem?* conjunct. ex διὰ, *propter*, et ὅ,τι, *quod*.

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. et διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, à *Jove nutritus, Jovis alumnus*: Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis*, quod à Ζεὺς et τρέφω, *alo*: fut. ψω. perf. τέτροφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinam ciendi vim habens*: à διουρέω, *permeio*. Th. οὖρον, *urina*.

Διπάλαιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *duorum palmorum*: è δὶς et παλαιστὴ, *palmus*.

Διπηχυαῖος, αῖα, αῖον, et δίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, *bicubitalis*: à δὶς et πῆχυς, *cubitus*.

Διπλάζω, f. άσω, perf. ακα, *geminus sum, duplico*: à διπλόος, -οῦς, *duplus*.

Δίπλαξ, *DUPLEX, duas crustas habens, duplicata vestis*: à δὶς et πλὰξ, *crusta*, vel à διπλάζω, *duplico*. Th. διπλόος, *duplus*.

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, itero*: hinc

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, *duplicatio*: à

Διπλάσιος, ου, et διπλάσιων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *duplo major*, item *duplex*: ab eod.

Διπλῆ, adv. *dupliciter*: a διπλόος.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, q. v.

Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, *læna duplicata*: item *tunica, pallium, chlamys*, apud LXXII. à

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, οῦς, ὁ, *DUPLUS*: in f. g. διπλόη, ῆ, neut. -όον, οῦν.

Διπλότερον, *duplo magis*: adv.

Διπλόω, ῶ, *duplico*: f. ώσω. a. 1. imperat. δίπλωσον, άτω, et in 2. pl. διπλώσατε. perf. διδίπλωκα. perf. pass. διδίπλωμαι. Th. διπλόος.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA, literæ principum*, vulgò *patentes*; item *vas duplex*: ab eod.

Δίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *BIPES*: à δὶς et πούς.

Διπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *biceps, bifrons*.

Διπλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, duplex: et
Δίπτυχα, adv. dupliciter: item
Δίπτυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, duplex, geminus: ex δὶς et πτυξ, plica, quod à πτύσσω, plico.
Δίρκα, ας, ἡ, Dor. pro δίρκη, ἡ, fons.
ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.
ΔΙ'Σ, adv. BIS, per Sync. pro δύακις, à δύο In compos. plerumque retinet σ. seq. vocali vel diphthongo: sequente autem consonante, interdum retinet, interdum amittit. ἅπαξ ϗ δὶς, semel atque iterum, Nehem. xiii. 20. 1 Thes. ii. 18.
Δὶς, Jupiter: inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διός. Est et ετ, à διὰ, quia omnia transit.
Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι.
Δίσευνος, ε, ὁ, qui duas uxores habet: ex δὶς et εὐνὴ, cubile.
Δισκεὺς, έως, ὁ, cometa quidam à disci figurâ
Δισκεύω, f. εύσω, et
Δισκέω, f. έσω, disco ludo, discum jacio. Th. δίσκος.
Δισκήσας, Æol. pro δισκήσας, discum jaculatus, ejusd. a. 1. part. act.
Δισκοβολία, ας, ἡ, disci jactus: et
Δισκοβόλος, ε, ὁ, disci jaculator: à δίσκος et βολὴ, seu βόλος, quod à βάλλω, jacio.
ΔΙ'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergo jaculari solebant Græci, apud quos frequens hujusmodi lusus: item discus Solis. numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur: hinc Angl. DISH. q. à δίκω, jacio.
Δισκουρα, terminus, qui disci jactu ponitur: à δίσκος et οὖρος, Ion. pro ὅρος, terminus.
Δισσαὶ, duæ: nom. pl. f. g. à Δισσὸς, ὴ, ὸν, Att. διττὸς, et Ion. διξὸς, duplex, geminus. Th. δὶς.
Δισταγμὸς, ῦ, ὁ, dubitatio, ambiguitas: à
ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, dubito: f. άσω, vel ξω. perf. δεδίσακα. vel χα q. à δὶς et στάω.
Διστακτικὸς, et -ατικὸς, ὴ, ὸν, dubitativus: ab eod.
Δίστασις, εως, ἡ, dubitatio: à διστάζω.
Διστεγὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, duplex tectum habens: à στεγὸς, tectum.
Δίστιχος, et δίστοιχος, ε, ὁ ϗ ἡ, duos ordines habens, duobus versibus constans: à δὶς et στίχος, seu στοῖχος, ordo, versus: quod à στίχω, vado.
Δίστομος, ε, ὁ ϗ ἡ, anceps, utrinque acutus: ex δὶ pro δὶς et στόμα, ος.
Δισχίλιοι, αι, α, bis mille: ex δὶς et χίλιοι.
Διτάλαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, σταθμὸς, duorum talentorum pondo.
Διττὸς, ὴ, ὸν, duplex: Att. pro δισσός. Th. δὶς, bis.
Δίτυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, η, ον, duplicem gibbum habens, epith. camelorum: ex δὶς et τύλος, callum.
Διϋλίζω, f. ϋλίσω, perf. ϋλικα; percolo, per colum transfundo: ex διὰ et ὑλίζω, defæco. Th. ὕλη, materia, fæces.
Διυφαίνω, f. ανῶ, perf. διδιύφαγκα, intertexo, pertexo.
Διφάσιὸς, α, ον, Ion. pro quo Poëtæ δοιὸ, et in pl. δοιὰ, communiter verò δισσὸς, ὴ, ὸν, duplex. Th. δὶς, bis.
ΔΙΦΑ'Ω, f. ήσω, quæro: q. δίω ἁφῇ, persequor tactu.
ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium, vestis coriacea, membranæ in quibus scribitur: q. à δέφω, excorio.
Δίφθογγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *DIPHTHONGUS*, geminus vocalis: à δὶς et φθόγγος, sonus: q. à φθέγγομαι, sono.
Δίφραξ, ακος, ἡ, sella. Th. δίφρος, quod vide.
Διφρὰς, άδος, ἡ, idem quod δίφρος.
Διφρηλασία, ας, ἡ, currûs agitatio, aurigatio: et
Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro
Διφρηλάτης, ε, ὁ, currûs agitator, auriga: ex δίφρος et ἐλαύνω, agito.
ΔΙ'ΦΡΟΣ, ε, ὁ, et Ion. δίφρειο, locus in curru in quo parabates et auriga sedebant: undè dictus, q. διφορος, Sync. verò currus, biga, sella: m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.
Διφροφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho: ex δίφρος, currus, et φέρω, fero.
Διφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, duas habens naturas: ex δὶς et φυὴ, natura: q. à φύω, nascor.
Διφῶσα, inquirens, præs. part. f. g. à διφάω.
Δίχ' pro δίχα, bifariam, divisim; item sine, absque; cum gen. q. d. seorsim ab. Th. δὶς.
Διχάζω et διχάω, dissidere facio: f. άσω. a. 1. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. à δίχα, quod ab eod.
Διχθὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, dupliciter: ab eod.
Διχθαδίας, acc pl. f. g. à
Διχθάδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel ία, ιον, id. qu. δισσὸς, duplex: item,
Διχθὰς, άδος, ἡ idem: ab eod. th.
Διχόβυλος, ε, ὁ ϗ ἡ, discors, dissentiens: q. d. ὁ τὴν βυλὴν δίχα. Th δὶς et βυλή.
Διχόθεν, adv. à duabus partibus: à δίχα. Th. δὶς.
Διχομηνία, ιας, ἡ, et
Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poët. Luna plena et Soli adversa: et
Διχόμηνος, ε, ὁ, Luna semiplena: à δίχα et μήν.
Διχόμυθος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui ambiguè loquitur: ex δίχα et μῦθος.
Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, secessio; in dat. διχοστασίῃ, Ion. à δίχα, idem quod δὶς, et στάσις. Th. ἵστημι, sto.
Διχοστατέω, ῶ, fut. ήσω, dissideo, dissensionem moveo: ex δίχα et ἵστημι.
Διχοτομέω, in duas partes seco, disseco, separo: f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκα. a. 1. ἐδιχοτόμησα. ex δίχα, dupliciter: q. à δὶς et τέμνω, seco: perf. m. τέτομα.
Διχοτόμημα, ατος, τὸ, cadaver, frustum: et
Διχοτομία, ας, ἡ, divisio in duas partes, bipartita sectio: à διχοτομέω.
Διχῶς, dupliciter, adv. à δὶς, bis.
ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, sitis: indè
Διψαλέος, έα, έον, sitibundus: et
Διψὰς, άδος, ἡ, *DIPSAS*, q. d. siticulosa: viperæ genus, à quo morsi nimium quantum sitiunt; idem adj. siticulosa, bibula, arida.
Διψάω, f. ήσω, sitio, et Metaphor. vehementèr expeto: [τὸν Θεὸν, Ps. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Ps. xliii. 1. ὕδατι, Exod. xvii. 3.] perf. δεδίψηκα. a. 1. ἐδίψησα. Th. δίψα.
Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, διψῇς pro διψᾷς sitis, 2. sing. præs. ind. act. Att. vel Dor. sic διψῇν, pro διψᾷν. à διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis.
Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, sitio.
Δίψιος, ε, ὁ ϗ ἡ, siticulosus; Att. in f. g. διψία. à δίψα, sitis.
Δίψος, εος, τὸ, idem cum δίψα.
Δίψυχος, ε, ὁ ϗ ἡ, animo duplex, hypocrita, cor habens divisum: ex δὶς et ψυχὴ, anima.

Διψῶντες, præs. part. pl. num. à διψάω, *sitio.*

ΔΙ'Ω, f. σω, perf. κα, *expello, abigo:* item *timeo, celeriter curro.*

Διώβολον, et **διωβόλιον**, ου, τὸ, *duo oboli:* ex δὶς et ὀβολός.

Διωγμὸς, ῦ, ὁ, *persecutio:* à διώκω, *persequor.*

Διώδυνεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διωδύνω, quod vide

Διωθέειν, -εῖν, et διωθέεσθαι, *dispellere, propulsare.* Th. ὠθέω, *pello.*

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes*, id est, *laude persequi.*

Διωκέμεν, et **διωκέμεναι**, *insequi*, præs. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, *insectari:* à διώκω.

Διώκησις, εως, ἡ, *persecutio:* et

Διωκτέος, έα, έον, *persequendus:* item

Διώκτης, ου, ὁ, *persecutor:* à

ΔΙΩ'ΚΩ, *persequor, insequor, consector, percutio, ferio:* item *fugo:* imperf. ἐδίωκον, ες, ε. f. διώξω. perf. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. a. 1. imperat. δίωξον, άτω. a. 1. sub. διώξω, ῃς, et in 2. pl. διώξητε. præs. pass. διώκομαι, *persecutione premor:* perf. pass. δεδίωγμαι. a. 1. pass. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι. quasi δίω ὦκα, *celeriter expello.*

ΔΙΩΛΥ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *magnus, vehemens, latè se extendens.*

Δίων, ωνος, *Dion:* cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii juriscons.

Διώνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici: q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina*, Dea maris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, ου, perf. part. pass. à διονομάζω, f. άσω, *denomino.* Th ὄνομα, *nomen.*

Διώνυσος, ου, ὁ, *Bacchus*; quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σσ, et ο mutato in ω.

Διώξιππος, ου, ὁ, *equorum agitator, equester:* à διώκω et ἵππος, *equus.*

Δίωξις, εως, ἡ, *persecutio:* à διώκω, *persequor.*

Διωρία, ας, ἡ, *dilatio, intervallum:* th. ὅρος.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. **διωρίσθω**, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*

Διώροφον, seu **διόροφον**, ου, τὸ, *duplici tecto et concameratione:* ex δὶς, *bis*, et ἐρέφω, *tego.*

Διώροφος, vel **διόροφος**, ου, ὁ ἡ ἡ, *duo culmina habens:* ex iisd.

Διώρυξ, υχος, ὁ, *fossa:* à διορύσσω, *perfodio.*

Διώρυχεν, *perfodit*, perf. act. ejusd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, *dispello.* Th. ὠθέω, *pello:* f. ώσω et ήσω.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquid διωθεῖται, *detruditur:* item *vectis*, apud LXXII.

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμηθεν, et δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν à

Δμάω, per Sync. pro δαμάω, *DOMO:* f. ήσω. perf. δέδμηκα.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δέμω, pro δαμάω, *domo:* perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐδμήθην. part. δμηθεὶς, εῖσα. Sed a. 2. part. pass. δαμεὶς. Th. δαμάω, *domo*, quod vide.

Δμηθήτω, *domitor*, a. 1. imperat pass. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo.* Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio:* et

Δμήτειρα, ας, ἡ, *domitrix:* et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor:* Poët. pro δαμαστής. à δαμάω, *domo.*

Δμητὸς, ἡ, ὸν, *domitus:* ab eod. th.

Δμῶας, *servos*, acc. pl. à δμώς. quod vide.

Δμωὰς, *famulas*, acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla:* et

Δμωΐς, ΐδος, ἡ, idem: sed

Δμωὸς, ῦ, ὁ, et

Δμὼς, ωὸς, ὁ, *servus:* omnia à δαμάω, *domo:* q. servitute domiti.

Δμώεσιν, et **δμώεσσιν**, dat. pl. à præced.

ΔΝΟΠΑΛΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *ferio, quatio*, et *agito manibus:* q. δινῶ, seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφεροῖσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, tenebrosus:* et

Δνοφόεις, εσσα, εν, idem: à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *tenebræ, caligo:* idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, à νέφος, undè νόφος, et, accessione δ, δνόφος.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοιάσατο, detracto ι, et geminato σ, est etiam 3. sing. a. 1. m. à δοιάζω, *dubito*, con[...] *sulto:* secundum alios, pr[...] ἐδοξάσατο, ξ exempto, et Æo[...] σ geminato: à δοξάζω, *exist[...]mo.*

Δόγμα, ατος, τὸ, *edictum, pl[...]citum, DOGMA;* δόγματ[...] -ων, τὰ, *ritus, instituta, trad[...]tiones:* à δοκέω, *censeo.*

Δογματίζω, *dogma aliquod i[...]troduco, dogmata trado, rit[...]onero, consulto, censeo:* f. ίσ[...] perf. δεδογμάτικα. δογματίζ[...]μαι, *ritibus oneror:* ab eod.

Δογματικὸς, ἡ, ὸν, *DOGMAT[...] CUS, qui certa dogmata [...] aliquâ scientiâ persequitur.*

ΔΟ'ΔΡΑ, ας, ἡ, *potio*, seu *jusc[...]lum*, ex eo dictum quòd novem speciebus fieret.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pa[...] à δίδωμι, *do:* a. 1. opt. pa[...] δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. pass. δοθή[...]μαι, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν. ῆνος, ὁ, *furuncul[...]* tumor in carnosis corpo[...] partibus.

Δοιὰ, n. g. pl. Poët. et δοι[...] f. g. pro δύο.

Δοιάζω, f. άσω, *dubito, consul[...]*

ΔΟΙΔΥ'Ξ, υκος, ὁ, *pistill[...] mortarii, cochlear quo conte[...] eximuntur.*

Δοῖεν, *darent*, pro δοίησαν, Bœ[...] et Æol. 3. pl. a. 2. opt. a[...] à δοίην, verbi δίδωμι, *do.*

Δοίη, *daret*, ejusd. 3. sing. a[...] opt.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium.* Th. [...] *duo.*

Δοιοὶ, pl. et δοιὼ, dual. Po[...] pro δύο, *duo;* in dat. pl. [...] οῖσι, *duobus.*

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo, expe[...] arbitror:* f. άσω. perf. δεδό[...]κα.

Δοκαεῦς, Dor. pro δοκέ[...] f. 1. à δοκέω, f. ήσω, *arbit[...]*

Δοκάω, f. ήσω, perf. ηκα, id[...] ac δοκάζω, q. v.

Δοκεῖ, *videtur*, imperson. δ[...] præs imperat. à δοκέω.

Δοκεῖς, δοκεῖ, contractè, in[...] et 3. sing. verbi δοκέω, qu[...] vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod [...]κάζω: item *insidior.*

Δοκεύων, *insidiatus, expecta[...]* ejusd. part. præs.

ΔΟΚΕ'Ω, *video, censeo, exi[...]mo, in aliquâ existimati[...]sum, probo:* imperf. ἐδό[...] -ειν. f. δόξω, rarò δοκήσω. p[...] δέδοχα, et δεδόκηκα, quæ s[...] inus. a. 1. ἔδοξα. a. 1. [...] δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδ[...]μαι. δοκέω, ῶν, præs. p[...]

n. g. κατὰ τὸ δοκεῖν, *prout ipsis videbatur* : οἱ δοκοῦντες, *qui censentur* : item, *qui sunt in aliquâ existimatione.*

Δοκεῦ, pro δοκεῖν, ap. Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio* : à δοκέω.

Δοκιμάζω, *probo, exploro, existimo, examino* : f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι, et in 3. plur. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. à δόκιμος. Th. δοκέω.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum* : à δοκιμάζω.

Δοκιμαστὴς, ῦ, ὁ, *approbator, demonstrator, censor.*

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia* : à δοκέω.

Δοκίμιον, ου, τὸ, *exploratio* : ab eodem.

Δόκιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *probus, probatus, acceptus* : à δοκέω.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, *parva trabs.*

Δόκος, ου, ὁ, Poët. idem ac δόκησις, et ab eod. th.

ΔΟΚΟ'Σ, ῦ, ἡ, *trabs, tignum* : q. à δέχεσθαι, quia accipitur à finibus quibus immittitur: et pro *hasta* vel *lancea.*

Δοκόω, f. ώσω, *contigno.*

Δόκωσις, *contignatio* : Eccles. x. 18. malè δόκησις.

Δολερὸς, ὰ, ὸν, idem quod δόλιος, *dolosus.* Th. δόλος, *fraus.*

Δολερῶς, adv. *dolosè* : ab eod.

Δολίοισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *dolosus* : in acc. sing. f. g. Ion. δολίην. Th. δόλος, *dolus.*

Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus, dolus.*

Δολιόω, ῶ, *dolo utor, decipio* : f. ώσω. perf. δεδολίωκα. ἐδολιοῦσαν, pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. Bœot. à δόλιος, quod à δόλος.

Δολιχ' pro δολιχὰ, acc. plur. n. g. à δολιχὸς, *longus.*

Δολιχήρετμος, υ, ὁ ἢ ἡ, *quæ longis remis utitur* : à δολιχὸς, *longus*, et ἐρετμὸς, *remus*, quod ab ἐρέσσω, *remigo.*

Δολιχόδειρος, seu δουλιχόδειρος, (metri gratiâ inserto υ) υ, ὁ ἢ ἡ, *collum longum habens* : à δολιχὸς, *longus*, et δειρὴ, *cervix.*

ΔΟΛΙΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, *longus, protensus.* Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 aut 24 *stadiorum* ; in quâ signif. etiam δόλιχος, υ, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, υ, ὁ ἢ ἡ, *longam faciens umbram*, itaque *longus* : ex δολιχὸς et σκιὰ, *umbra.*

Δολίως, adv. *dolosè* : à δόλιος.

Δολόεις, όεσσα, όεν, *dolosus, dolosè factus* : à δόλος.

Δολομάχανος, υ, ὁ, *dolorum machinator*, Poët. Dor. pro δολομήχανος· ex δόλος, *dolus*, et μηχάνη, *machina.*

Δολομῆτα, voc. à

Δολομήτης, υ, ὁ, *vafer, dolosus* : quod et

Δολόμητις, ιος, ὁ ἢ ἡ, idem. à δόλος, *dolus*, et μῆτις, *consilium.*

Δολόπεσσιν, dat. plur. Ion. et Poët. à Δόλοψ, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion*, nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus* : ex δόλος, *dolus*, et πλέκω, *necto* : perf. med. πέπλοκα.

Δολοπλόκος, υ, ὁ ἢ ἡ, *dolos nectens, versutus, dolosus* : ab iisd.

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *ex dolis consutus ; dolosus* : ex δόλος, *dolus*, et ῥάπτω, *suo.*

Δολοῤῥαφία, et Ion. -ίη, ας, ἡ, *rafrities* : ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, υ, ὁ, *DOLUS, fraus.*

Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à δολόω, quod vide: δολοῦν, præs. inf. act. contr. ab eod.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui dolum cogitat* : ex δόλος, *dolus*, et φράζω, *dico.*

Δολοφρονέω, ῶ, *fraudes cogito* : f. ήσω· à δόλος et φρονέω, quod à φρὴν, *mens.*

Δόλοψ, οπος, ὁ, *speculator, explorator, insidiator* : à δόλος et ὄψις, quòd astuto vultu: vel quia Δόλοπες, Thessaliæ incolæ fraudulenti.

Δολόω, ῶ, *falso, dolosè ago, dolis capio, decipio, adultero, depravo* : f. ώσω. perf. δεδόλωκα. Th. δόλος.

Δόλῳ, dat. sing. δόλυς, acc. pl. à δόλος, υ, ὁ, *dolus.*

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δολόω, *dolos machinor, circumvenio* : ab eod.

Δόλων, ωνος, ὁ, *sica, gladiolus* seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus : item *minimum in navi velum.* Th. δόλος, *dolus* : est et

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. *DOLON.* Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, *decipiens*, part. præs. act. contr. à δολόω.

Δόλωσις, εως, ἡ, *deceptio.* Th. δόλος.

Δόμα, ατος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum : δῶρον verò *donum* gratuitum. Th. δίδωμι. perf. pass. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. et δόμεναι, Dor. et Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, *do* : f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δομέω, f. ήσω, perf. ηκα, *ædifico* : à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis.* Th. δέμω, *extruo.*

Δόμνος, υ, ὁ, *dominus* : δόμνα, ης, ἡ, *domina*, id est δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, υ, ὁ, *DOMUS* ; gen. pl. δόμων· δομόνδε, adv. *domum versus* : Th. δέμω, *ædifico* : perf. med. δέδομα.

Δοναθεῖσα, *commota, concitata*, Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, qu. vide.

Δονακεὺς, έως, ὁ, *arundinosus* : à δόναξ, *arundo.*

Δονακῆα, acc. Ion. pro -έα : à δονακεύς.

Δονακοτρόφος, υ, ὁ ἢ ἡ, *arundinifer* : ex δόναξ, *arundo*, et τρέφω, *alo* : perf. med. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *arundo, sagitta*, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo : itemque *calamus scriptorius* : q. à δονέω, *agito*, quod facilè à ventis agitetur.

Δονεύω, fut. εύσω, idem quod

ΔΟΝΕ'Ω, ῶ, *agito, turbo, lacesso* : f. ήσω. præs. part. f. g. -οῦσα.

Δόνημα, ατος, τὸ, *motus*, (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio* : à perf. pass. verbi δονέω.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δὺς, δόντος, aor. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do* : a. 2. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama* : in N. T. *gloria.*

Δόξαι, ῶν, αἱ, *dignitates* : à δοκέω, *puto, in existimatione sum.*

Δοξάζω, *laudo, existimo, suspicor, glorifico* : imperf. ἐδόξαζον. f. άσω. a. 1. ἐδόξασα, *ad gloriam veni* : δόξασον, άτω, a. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. δοξάσαι, a. 1. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, *glorificor*, præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξασμα, ατος, τὸ, *quod faciendum videtur, opinio* : ab eod.

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, *opinabilis.*

Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, q. v.

Δοξικὸς, ἡ, ὸν, *gloriosus:* à δόξα, *gloria.*

Δόξις, εως, ἡ, *visio:* à δοκέω, *videor.*

Δοξολογέω, -ῶ, f. ήσω, *laudibus celebro:* et

Δοξολογία, ας, ἡ, *collaudatio, celebratio,* quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY: à δόξα, *gloria,* et λόγος, quod à λέγω, *dico.*

Δοξῦσθαι, præs. inf. pro δοκεῖν, *videri, haberi:* verbi δοξόω a. 1. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, *videbor,* f. 1. ἔδοξα, a. 1. verbi δοκέω, q. à δόκω, inus.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio:* q. à δέρω, *excorio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δόρας, ατος, τὸ, Ion. et Poët. pro δόρυ et δοῦρας, ατος, *lancea.* Hinc

Δοράτιον, ου, τὸ, *hastile:* dim.

Δόρατος, δόρυος, et per Metath. δουρὸς, gen sing. à δόρυ, *hasta:* in pl. τὰ δόρατα.

Δορίκτητος, ου, ὁ ἡ, *bello captus:* ex δόρυ et κτάομαι, *acquiro.*

Δορίκτυπος, ου, ὁ ἡ, Poët. *hastifremus, bellicosus:* ex δόρυ, *lancea,* et κτύπος, *strepitus.* Th. τύπτω, *pulso.*

Δορὶς, ίδος, ἡ, *culter,* quo fit δορὰ, *excoriatio.* Th. δέρας, *pellis.*

Δορκάδιον, ου, τὸ, *parva caprea, damula:* dim. à

Δορκὰς, άδος, ἡ, *caprea, dama, caprea sylvestris;* item propr. nomen mulieris quæ et Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. et

Δόρκος, ου, ὁ, *capreolus:* item

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. à

ΔΟ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caprea, dama:* q. à δέρκω, *video:* quia acuto visu prædita.

Δορὸς, ῦ, ὁ, *saccus, uter, culeus:* è corio factus. Th. δέρας, *pellis.*

Δορὸς, etiam gen. Poët. à δόρυ, *hasta.*

Δόρπα, nom. et acc. pl. à δόρπον, *cœna.*

Δορπέω, f. ήσω, *cœno:* à δόρπον, *cœna.*

Δορπὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro δόρπος, ου, ὁ, *cœna.*

Δόρπιστον ου, τὸ, *tempus cœnandi* à seq

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, et δόρπος, ου, ὁ, *cœna.*

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *hasta, lancea, pilum, lignum, trabs, lignum oblongum navis:* gen. δόρατος et δορὸς, (per Metath. pro δόρυος) et Poët. δουρὸς, dat. δόρατι et δουρὶ, et δορί, Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram;* ἐκ δόρατος, *à dextrâ:* forsan à δέρω, cujus perf. med. δέδορα, quia ut lignum fieret, cortex ἐδέρετο, *cædebatur.*

Δοριάλωτος, ου, ὁ ἡ, *bello captus, captivus, mancipium:* ex δόρυ, *lancea,* et ἁλίσκω, *capio.*

Δορυσσόος, ου, ὁ ἡ, *hastâ impetuosus, bellicosus:* à δόρυ et σόος, *impetus,* quod à σοέω, *agito.*

Δορύσσω, fut. ύξω, perf. υχα, *hastâ pugno; pugno:* à δόρυ.

Δορυφορέω. ῶ, fut. ήσω, *lanceam fero, stipo, munus satellitis obeo:* δορυφορούμενος, *stipatus:* part. præs. pass.

Δορυφορία, ίας. ἡ, *satellitium.*

Δορυφορικὸν. ῦ, τὸ, *prætorium, prætorianæ cohortes.*

Δορυφόρος, ου, ὁ, *satelles prætorianus,* sic dictus ex δόρυ, *hasta,* et φέρω, *fero.*

Δὸς et δόθι, *da,* a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do:* fut. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt,* Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσεις, *dona,* nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, *donum:* quod ab eod. verbo.

Δοσίδικος, ου, ὁ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas:* ex δόσις et δίκη, *pœna.*

Δόσις, εως, ἡ, *donum, donatio:* quod à 2. sing. perf. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do.*

Δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, 2. plur. a. 2. imperat. à δίδωμι.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix:* à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, *DATOR,* quod et

Δότης, ου, ὁ, idem; à δίδοται, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, *ad dandum propensus,* ab eod.

Δότω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι.

Δοῦ, Att. pro δόο, et hoc Ion. pro δόσο, aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δουλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, *in servitutem redigo:* cum acc. à

Δουλαγωγὸς, ῦ, ὁ ἡ, *servorum ductor:* ex δοῦλος, *servus,* et ἀγωγὸς, *dux viæ:* quod ab ἄγω, *duco.*

Δουλάριον, ου, τὸ, *servulus:* dim. à δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, *servitus:* et

Δούλειος, ου, ὁ ἡ, *servilis:* à δοῦλος, *servus.*

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act Ion. et

Δουλευσάτωσαν, 3 pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλεύω, *servio, inservio, sum servus:* fut. εύσω. a. 1. part. δουλεύσας. perf. δεδούλευκα. à δοῦλος, *servus.*

Δούλη, ης, ἡ, *ancilla:* ab eod. th.

Δουλήϊη, ης, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, *servitus.*

Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, *servilis:* à præc.

Δουλικὸς, ἡ, ὸν, et

Δούλιος, ου, ὁ ἡ, *servilis:* à δοῦλος, *servus.*

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ ἡ, *longam habens cervicem:* à δουλιχὸς, Ion. pro δολιχὸς, et δειρὴ, *cervix.*

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, ὲ, *servo conveniens, servilis, illiberalis:* à δοῦλος, *servus,* et πρέπω.

ΔΟΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *servus.*

Δουλοσύνη, ης, ἡ, *servitus.* Th δοῦλος, *servus.*

Δουλότερος, α, ον, *qui servituti jugo magis premitur:* compar. ab eod. th.

Δουλούμενος, præs. part. pas contr. à

Δουλόω, ῶ, *in servitutem redig servum facio:* fut. ώσω. per δεδούλωκα. præs. pass. δουλοῦμαι, *servus fio:* perf. pas δεδούλωμαι. part. δεδουλωμέν *mancipatus.* aor. 1. pass. ἐδουλώθην. part. δουλωθεὶς, ἐντος. a eod. th.

Δουλοσύνη, *servitus:* Ion. p δουλοσύνη, q. v.

Δοῦναι, a. 2 inf. act. δοὺς, δόντ et in f. g. δοῦσα, aor. 2. par verbi δίδωμι, *do:* fut. δώσ a. 2. ἔδων.

Δουπέω, ῶ, *sonitum edo, caden sono:* f. ήσω. perf. ηκα. a ἔδουπον. perf. med. δέδουπα, *cadi:* part. δεδουπὼς, *mortu* apud Homerum: à δοῦπ *sonitus.*

Δούπησεν, *sonuit,* 3. sing. a. ind. act. Ion. à δουπέω.

ΔΟΥ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *sonitus:* priè ad terram allisorum.

Δοῦρα, *ligna, trabes, hast* nom. et acc. pl. à gen. δουρ vel à δοῦρον, antiq. *lignu* alii pro δόρατα, per Apoc. Poët. Epenth. pro δόρατα. δόρυ, δόρατος, et δουρὸς, τὸ, *ha lignum:* δοῦρας, ατος, τὸ, I idem.

Δόρας, ατος, τὸ, Poët. pro δόρυ, hasta.

Δόρατ' pro δόρατα· vide δόρυ.

Δορέιος, ία, ιον, et

Δόρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, item Δούρειος, α, ον, ligneus: undè Lat. durateus et durius: ab antiq. δόρυ, in pl. δοῦρα, ligna. Th. δέρω.

Δορηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactus: ex δόρυ, hasta, et ἐνεκὴς, longus.

Δορὶ, dat. sing. pro δόρατι, vel δούρει, à δόρυ, δόρατος, τὸ, hasta.

Δορικλειτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, hastâ clarus, præclarus bellator: à δόρυ et κλειτὸς, inclytus: quod à κλέω, celebro.

Δορίκλυτος, et δορικλυτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: sed ex δόρυ et κλυτὸς, clarus; quod à κλύω, audio.

Δορίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro δορύκτητος. Poët. hastâ acquisitus, captivus, captiva: à δόρυ, hasta, et κτάομαι, possideo.

Δορὸς, gen. (per Metath. pro δόρατος) dat. δορὶ, à δόρυ, hasta.

Δοχεῖον, ου, τὸ, vas, receptaculum: à δέχομαι.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium: à δέχομαι, excipio. Est et δοχὸς, ἡ, ὸν, capax: ab eod. th.

Δοχῆιον, Ion. pro δοχεῖον.

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, et δόχμη, ης, ἡ, palmus: à δέχομαι, capio.

ΔΟ'ΧΜΟΣ, et -χμὸς, ἡ, ὸν, item δόχμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus, tortus.

Δοχμόω, ῶ, incurvo, flecto, obliquo: f. ώσω. à præc.

Δοχμωθεὶς, ὁ, sese obliquans, a. 1. part. pass. à δοχμόω.

Δόω, f. δώσω, DO; inus. pro δίδωμι.

ΔΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus; δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus. Th. δράσσω, prehendo.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δραθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, dormio: f. 1. vel 2. m. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω. f. 2. act. δαρθῶ. per Metath. a. 2. ἔδραθον.

Δραίην, fugerem, a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro διδράσκω. Th. δράω, fugio.

Δραίνω, idem quod δράω, fugio.

Δρᾶκα, pugillum, acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. et

Δράκον, aspiciebant, Ion. pro ἔδρακον, 3. pl. a. 2. act à δέρκω, video. a. 2. per Metath. ἔδρακον. perf. med. δέδορκα. a. 2. pass. per Metath. ἐδράκην.

Δράκοντι, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à

ΔΡΑ'ΚΩΝ, οντος, ὁ, DRACO: item nomen propr. legislatoris Atheniensis: dat. pl. δράκουσι in f. g. δράκαινα, ης, ἡ, dracæna: q. à δέρκω, video: a. 2. ἔδρακον. part. δρακών.

Δρᾶμα, ατος, τὸ, DRAMA, fabula, tragœdia vel comœdia. Th. δράω, ago: quomodo et partes fabulæ dicuntur actus.

Δραματικὸς, ἡ, ὸν, activus, poeticus, fabulosus: à δρᾶμα.

Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas scribo: ex δρᾶμα et ποιέω.

Δραμεῖν, a. 2. inf. act. δραμὼν, οῦσα, ὸν, currens, a. 2. part. act. δραμοῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, curro: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα. qu. à δρέμω.

Δράμημα, ατος, τὸ, Ion. pro δρόμος, cursus, quod vide.

Δραμῆν, cucurrisse: Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δραμοῦσα, a. 2 part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, facere, a. 2. inf. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δράω, facio: vel δρᾶναι, fugere: est a. 2. inf. à δρῆμι, vel διδράσκω, fugio: f. δράσω. a. 2. ἔδραν, ας, ε. a. 2. opt. δραίην. inf. δρᾶναι. part. a. 2. δράς.

Δρὰξ, ακὸς, ὁ, pugillus: à δράσσω, prehendo.

Δραξάμενος, arripiens, aor. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δραπετεύω, f. εύσω, perf. ευκα, fugio: à

Δραπέτης, ου, ὁ, servus fugitivus: à δράω, fugio.

Δραπετίδας, ὰ, ὁ, Dor. pro

Δραπετίδης, ου, ὁ, idem quod δραπέτης.

Δραπετίσκος, ου, ὁ, servulus fugitivus: dim. à δραπέτης.

Δραπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à δρέπω, decerpo: f. ψω. a. 2. ἔδραπον.

Δρασείω, facturio, facere cupio: à δράσω, fut. verbi δράω.

Δρασμὸς, οῦ, ὁ, fuga: à δράω, fugio.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

ΔΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω, prehendo, manu arripio: δράσσομαι, seu -ττομαι, carpo: f. 1. m. δράξομαι. a. 1. m. ἐδραξάμην, ω, ατο a. 1. m. imp. δράξαι. et in pl. δράξασθε. perf. pass. δέδραγμαι. Unde Angl. TO DRAG.

Δράστας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro δράστης, ου, ὁ, servus: à δράω.

Δραστέον, faciendum est: verbale ab eodem.

Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, pro quo δρηστὴρ, famulus, minister. Th. δράω, facio.

Δραστήριος, ία, ιον, efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger: à δράω, facio.

Δραστοσύνη, ης, ἡ, strenuitas in agendo, sedulitas: à δράω.

Δρατὸς, pro δαρτὸς, excoriatus: à δέρω, excorio. Th. δέρας, pellis.

ΔΡΑΧΜΗ', ῆς, ἡ, DRACHMA: monetæ et ponderis nomen.

ΔΡΑ'Ω, f. άσω, facio, ago, ministro, fugio.

Δρέμω, inus. curro, pro quo receptum est τρέχω, à δράω, fugio.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx: acc. pl. δρεπάνας.

Δρεπανηφόρον ἅρμα, currus falcatus.

Δρεπανηφόρος, ὁ καὶ ἡ, falcifer, falcatus.

Δρέπανον, ου, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v.

ΔΡΕ'ΠΩ, f. ψω, decerpo, carpo, fructus colligo: δρέπομαι, idem: hinc verisimile Angl. TO REAP.

Δρεψάμεναι, decerpturæ, nom. pl. f. 1. part. med. f. g. Dor. pro δρεψάμεναι, et hoc Ion. pro δρεψόμεναι, à verbo præc.

Δρηπέτης, ου, ὁ, Ion. pro δραπέτης, fugitivus.

Δρήσας, faciens, a. 1. part. act. Ion. à δράω, facio: f. άσω.

Δρησμὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.

Δρηστοσύνη, ης, ἡ, strenuitas, sedulitas: Ion. pro δραστοσύνη: ab eod.

ΔΡΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus.

Δριμεῖα, ας, ἡ, acris gustu, gravis, molesta: à

ΔΡΙΜΥ'Σ, εῖα, ὺ, acris gustu, vel sapore asper, vehemens, astutus, iracundus.

Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, vehementia, asperitas, acumen: à præc.

Δρίον, ου, τὸ, locus arboribus consitus: à δρῦς, arbor.

Δρίος, εος, τὸ, id. qu. δρίον, sylva: ab eod. th.

Δροίτη, ης, ἡ, solium, alveus

balneatorius: à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.

Δρομαῖος, αία, αῖον, *cursu valens*, *velox*: et

Δρομὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, *cursitans*, *velox*: et

Δρομὰς, άδος, ἡ, *DROMAS* piscis; item δρομὰς κάμηλος, *DROMEDA* camelus, vulgò *DROMEDARIUS*: item, *scortum vagum*: et

Δρομεὺς, έως, ὁ, *cursor*: et

Δρόμος, ου, ὁ, *cursus*: omnia à perf. med. δέδρομα, verbi τρέχω, *curro*.

Δρόμων, ωνος, ὁ, *DROMO*, *parvus cancer*, creditur esse qui Aristoteli δρομάς· fortè ab eod.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *ROS*: δρόσοι, *lacrymæ*: qu. ῥόσος, à ῥέω, *fluo*. Hinc

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, et δρόσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ· et

Δροσώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *roscidus*, *rorulentus*.

Δρούγγος, ου, ὁ, *cohors et globus militum*, *drungus*: vid. Lat Etymol.

Δρούσιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris: à Druso.

Δρυάδες, (et Ἁμαδρυάδες), ων, σαι, *Dryades* (et *Hamadryades*), nymphæ, quæ cum arboribus, imprimis quercubus, nasci et interire credebantur. Th. δρῦς, *quercus*.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, *qui quercuum satis halet*.

Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi.

Δρύϊνος, ίνη, ινον, *quernus*, *roboreus*: et

Δρυμὸς, ῦ, ὁ, *sylva querna*, *quercetum*, *nemus*: item δρυμὸν, ῦ, τὸ, idem: à δρῦς.

Δρυμώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *sylvosus*: à præc.

Δρυμὼς, Dor. pro δρυμοῦς, acc. pl. à δρυμός.

Δρύον, ου, τὸ, vel -ος, ου, ὁ, *nemus*: à δρῦς.

Δρύοχος, ου, ἡ, *carina*, *alveus navis*: a δρῦς et ἔχω.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *oliva*, *DRUPA*, *fructus maturus*: à δρῦς et πέπτω, quæ in arbore cocta fuit, et ad maturitatem perducta.

Δρυπετὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem, sed à πίπτω, *cado*: *fructus*, q. d. *jamjam casurus*.

Δρύπεψ, πος, ὁ ἢ ἡ, idem, et ab iisd.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, *lacero*, *lanio*: perf. δέδρυφα.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, *laceratio* unguibus: à δρυφῶ, f. 2. act. verbi præc.

ΔΡΥ͂Σ, υὸς, ἡ, *quercus*, *robur*, quercûs species: item *quævis arbor*, imprimis *fructifera*: in acc. δρῦν· hinc compos. χαμαίδρυς, υος, et χαμαίδρωψ, πος, ἡ, *quercus humilis*.

Δρυτόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, *quercuum* vel *arborum incisor*, *faber lignarius*: à δρῦς, *quercus*, vel *arbor*, et τέμνω, *seco*.

Δρώντων, Att. pro δράτωσαν ex δράω, *facio*, vel *fugio*. Solent enim Attici gen. plur. part. quorund. usurpare pro tertiis pers. imperat. præs. temp. pl. numeri.

Δρῴημι, pro δρῷμι seu δράοιμι, præs. opt. verbi δράω, *facio*.

ΔΡΩ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *DROPAX*: medicamenti species ad evellendos pilos: adj. *vulsus*, *glaber*: fortè à δρέπω, *carpo*.

Δῦ, Ion. pro ἔδυ, ab ἔδυν, υς, υ, 3. sing. a. 2. ind. act. et pro δῦθι, 2. sing. aor. 2. imperat. à δῦμι, *subeo*.

Δὺ, pro δύω, *duo*.

Δυὰς, άδος, ἡ, qu. *dualitas*, *binarius*. Hinc Angl. DUCE.

Δύεται, 3. sing. ind. pass. à δύομαι, et δύω, *subeo*.

ΔΥ'Η, ης, ἡ, *infortunium*, *labores*, *strages*, *ærumnæ*, *dolor*, *mæror*, *anxietas*: q. à δύω, *occido*.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. δύω.

Δῦθι, 2. sing. a. 2. imperat. ab eod.

Δυϊκὸς, ἡ, ὸν, *dualis*: à δύο.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à

Δῦμι, *subeo*: vide δύνω.

Δῦν' pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. verbi δύνω, *subeo*.

Δῦνα, *potes*, 2. sing. præs. ind. per Apocopen, pro δύνασαι, vel Dor. pro δύνῃ, *potes*, 2. sing. præs. verbi δύναμαι.

Δύναιτ' pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο à δύναμαι, quod vide.

Δύναμ', pro

ΔΥ'ΝΑΜΑΙ, σαι, ται, *possum*, *valeo*; *æstimor*, de nummis; *efficio*: in sub præs. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην. f. δυνήσομαι. a. 1. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἠδυνήθην. a. 1. sub. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam aor. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἠδυνάσθην, et aor. 1. med. ἐδυνησάμην, tanquam à δυνάζομαι.

Δυνάμει, dat. sing. et δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις· q. v.

Δυναμένη, ης, ἡ, f. g. part. præs. à δυνάμενος, quod à δύναμαι item nom. propr. mulieris: q. d. *potens*.

Δυνάμεσθα, Poët. pro δυνάμεθα, 1. pl. præs. à δύναμαι.

Δύναμις, εως, ἡ, *potentia*, *vis*, *virtus*, *dexteritas*, *exercitus*, *copiæ*, *multitudo*: αἱ δυνάμεις, *angeli*, *miracula*, *virtutes*, *potestates*: ἰσχύς, *moralis facultas*, *naturalis* verò δύναμις· ab eod. th.

Δυναμόω, ῶ, *confirmo*, *roboro*: f. ώσω. perf. δεδυνάμωκα. præs. pass. δυναμόομαι, -οῦμαι undè

Δυναμούμενος, -ούμενος, *corroboratus*: ejusd. part. præs. pass.

Δύνασαι, 2. sing. præs. pro δύνῃ, *potes*, à δύναμαι, q. v.

Δυνασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi δύναμαι.

Δύνασις, εως, ἡ, Poët. pro δύναμις, *potentia*: ab eod. th.

Δυναστεία, ας, ἡ, *potentia*, *imperium*, *magistratus*: et

Δυναστεύοντας, acc. plur. part. præs. à

Δυναστεύω, *potentatum obtineo*, *sum princeps*, *impero*: f. εύσω quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, *DYNASTA*, *potens*, *dominus*; qu. à δυνάζομαι, unde δύναμαι conjugatur.

Δυνατέω, ῶ, *potens sum*: f. ήσω. perf. δεδυνάτηκα· ex

Δυνατὸς, ἡ, ὸν, *potens*, *validus*, etiam *corpore aptus*; δυνατός εἰμι, idem quod δύναμαι, *possum*: δυνατὸν, et τὸ ἐν δυνατῷ, *possibile*, *quod fieri potest*: compar. δυνατώτερος. superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι.

Δῦνε, *ingressus est*, 3. sing. imperf. Ion. à δύνω, *subeo*.

Δυνέαται, *possunt*, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. à δύναμαι.

Δύνῃ, 2. sing. præs. sub. δύνωμαι, ῃ, ηται, ab eod.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ, q. v.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a 1. sub. pass. à δύναμαι, quod vide.

Δυνήσεαι, Ion. pro δυνήσῃ, *poteris*, 2. sing. fut. 1. med. δυνήσομαι indè part. δυνησόμενος· ab eod.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, *occido*.

Δύνουσ' pro δύνουσι, *ingrediuntur*, 3. pl. præs. à δύνω.

Δύντα, *occidentem*, acc. sing. aor. 2. part. à δὺς, δύντος, quod à

ΔΥ'ΝΩ, δύω, vel δῦμι, *subeo*, *ingredior*, *occido*, *induo*: δύνω

tantum in compos. invenitur: δύω. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. perf. pass. δέδυσμαι. δύω. aor. 2. ἔδυν, υς, υ. a. 2. inf. δῦναι. a. 2. part. δὺς, δύντος.

ΔΥ'Ο, vel Att. δύω, *DUO*, gen. dual. δυοῖν, et in f. g. δυεῖν. dat. pl. δυσί. Interdum δύο ponitur ut indeclinabile.

Δύωσι, Poët. pro δυοῦσι ex δύω, *sulco*, pro δύω.

Δύπτης, ου, ὁ, *urinator*; qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, *aquam subeo*: à quo fluxisse videntur Angl. TO DIP, TO DIVE.

ΔΥ'ΡΟΜΑΙ, fut. ῦμαι, *queror*: idem quod ὀδύρομαι. Eurip. Phedra, 161. δυρομένα σὸν τύχαν, ut legi debet pro vulgari, ὀδυρομένα σὰν τύχαν.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. à δῦμι, quod in δύω videas.

ΔΥ'Σ, particula inseparabilis, notans in compositione *ægrè*, *difficultèr*, *malè*, *infeliciter*; ita sive non, velut α privativum; item pro α intensivo, *valdè*.

Δύσαβος, ω, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, *infelix*, *puber*: ex δὺς et ἥβη, *pubes*.

Δυσάεος, *graviter spirantis*, gen. sing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ ἡ, *graviter spirans*: ex δὺς et ἄω, vel ἄημι, *flo*, *spiro*.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω vel δύνω, *subeo*: fut. σω. perf. δέδυκα. a. 1. ἔδυσα. a. 2. ἔδυν.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ἡ, *cui ærumnosa est vita*.

Δυσαλγὴς, έος, ὁ ἡ, *gravem efferens dolorem*, *qui dolore alienus vix afficitur*: ex δὺς et ἄλγος.

Δυσάλγητος, ου, ὁ ἡ, *difficilis ad lugendum*: ex iisdem.

Δυσαλία, ας, ἡ, *sordes*.

Δυσάλυκτος, ου, ὁ ἡ, *inevitabilis*.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ου, ὁ ἡ, *infelix*: ex δὺς et μόρος, *fatum*: quod à μείρω, *divido*: perf. med. ἔμμορα.

Δυσανάσχετος, ου, ὁ ἡ, *difficilis et vix ferendus*: ex δὺς, ἀνὰ, et ἔχω.

Δυσαντεῖ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ ἡ, *cujus malus*, *seu sinister*, *est occursus*, *difficilis*, *sævus*, *arduus*: ex δὺς et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Δυσάντητος, idem, et ab iisdem.

Δυσαντήτως, adv. ita, ut ægrè avelli possit; *tenaciter*: ex δὺς, ἀπὸ, et σπάω, *traho*.

Δυσαρεστέω, ῶ, f. ήσω, *morosum me præbeo*, *offenso sum animo*: à

Δυσάρεστος, ου, ὁ ἡ, *morosus*: et τὸ δυσάρεστον, ου, *morositas*: ab ἀρέσκω, *placeo*.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, *quæ optimam prolem peperit*, *sed malo fato*: ex δὺς et ἀριστοτόκος, *quæ optimos parit*; quod ab ἄριστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς, et τίκτω, *pario*: præt. med. τέτοκα.

Δυσάρχιτος, ου, ὁ ἡ, idem quod δυσανάσχετος.

Δυσαυχὴς, έος, ὁ ἡ, *difficilis gloriator*: ex δὺς et αὐχή.

Δυσαφαίρετος, ου, ὁ ἡ, *difficilis ablatu*: ex δὺς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Δυσβάστακτος, ου, ὁ ἡ, *difficilis portatu*: ex δὺς et βαστακτὸς, *portabilis*: à βαστάζω, *porto*.

Δύσβατος, ου, ὁ ἡ, *inaccessus*: ex δὺς et βατὸς, *pervius*: à βαίνω, *eo*.

Δυσβοήθητος, ου, ὁ ἡ, *cui vix succurri potest*.

Δυσγένεια, ας, ἡ, *generis obscuritas*; *ignobilitas*: et

Δυσγενὴς, έος, ὁ ἡ, *ignobilis*: à δὺς et γένος, *genus*: quod à γίγνομαι, seu γίνομαι, *nascor*.

Δυσδάκρυτος, ου, ὁ ἡ, *lacrimabilis*. δυσδάκρυτα δάκρυα, *tristissimæ lacrimæ*: ex δὺς et δακρύω.

Δυσδιάβατος, ου, ὁ ἡ, *transitu difficilis*, *impervius*.

Δυσδιάκριτος, ου, ὁ ἡ, *qui discerni ægrè potest*.

Δυσδιέξιτητος, ου, ὁ ἡ, *qui difficultèr percurri potest*.

Δυσδιέξοδος, ου, ὁ ἡ, *ægrè pervius*.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ ἡ, *enarratu difficilis*: à δὺς et διηγέομαι, *narro*.

Δύσεαι, *induas*, 2. sing. a. 1. sub. m. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, *induo*.

Δυσειδὴς, έος, ὁ ἡ, *deformis*, *turpis*: à δὺς et εἶδος, *forma*: quod ab εἴδω, *video*.

Δυσείσβολος, ου, ὁ ἡ, *accessu difficilis*: à δὺς et εἰσβολὴ, *ingressus*.

Δυσέλπιστος, ου, ὁ ἡ, *difficilis spei*: cui oppon. εὐέλπιστος: ex δὺς et ἐλπὶς, *spes*.

Δυσεντερία, ας, ἡ, *DYSENTERIA*, morbus viscerum *tormina* dictus: ex δὺς et ἔντερον, *intestinum*; quod ab ἐντὸς, *intus*.

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, *dysentericus*, *qui dysenteriâ laborat*: a præc.

Δυσεντευξία, ας, ἡ, *morositas et asperitas in congressu*: è δὺς et ἔντευξις.

Δυσεξάλειπτος, ου, ὁ ἡ, *qui difficultèr deletur*.

Δυσεξίτητος, ου, ὁ ἡ, *impervius*, *ægrè perviùs*.

Δυσέξιτος, ου, ὁ ἡ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, ου, ὁ ἡ, *vix emendabilis*: ex δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Δυσεπίβατος, η, ον, *aditu difficilis*: à δὺς et ἐπίβατος.

Δυσεπίτευκτος, ου, ὁ ἡ, *qui ægrè obtineri potest*, *cum magnâ difficultate conjunctus*, vel *successu carens*.

Δύσεργος, ου, ὁ ἡ, *piger*, *ad opus faciendum lentus*. Th. ἔργον, *opus*.

Δυσερεύνητος, ου, ὁ ἡ, *inscrutabilis*. Th. ἐρευνάω, *scrutor*.

Δύσερις, ιδος, ὁ ἡ, *pertinax*, *morosus*, *rixosus*: ex δὺς et ἔρις, *lis*.

Δυσερμήνευτος, ου, ὁ ἡ, *explicatu difficilis*: ex δὺς et ἑρμηνεύω, *interpretor*, qu. ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ, *infelix in amore*: ex δὺς et ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Δύσεται, *se condit*, 3. sing. præs. verbi Poët. δύσομαι, a f. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο et δύσσετο, 3. sing. imperf. Ion. à δύσομαι; Poët. ab eod. th.

Δυσεύρετος, ου, ὁ ἡ, *inventu difficilis*: à δὺς et εὑρετὸς, *inventus*. Th. εὑρίσκω, *invenio*.

Δυσέφικτος, ου, ὁ ἡ, *ad quem vix pertingere possumus*.

Δυσεφοδώτατος, superl. à

Δυσέφοδος, ου, ὁ ἡ, *accessu difficilis*: ex δὺς et ἔφοδος.

Δυσήκοος, ου, ὁ ἡ, *difficultèr audiens*, *immorigerus*. Th. ἀκούω, *audio*.

Δυσηλεγέες, *molesti*, *æ*, nom. pl. à

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ἡ, *molestus*, *gravis*: qu. ex δὺς et ἀλέγω, *curo*: q. δυσαλεγὴς, vel, ut alii volunt, à λέγω, *cubare facio*.

Δυσημερέω, -ῶ. fut. ήσω, perf. ηκα, *infelix sum*: ex δὺς et ἡμέρα.

Δυσημερία, ας, ἡ, *adversitas*: ex iisd.

Δυσηπίεον, imperf. contr. ver-

bi δυσαπιστέω, f. ήσω. ex δὺς et ἀπιστέω, *non credo*: q. à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *horrisonus*: ex δὺς, *ægrè*, *malè*, et ἦχος, *sonus*.

Δυσθαλπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *calefactu difficilis*, *frigidus*: ex δὺς et θάλπω, *foveo*, *calefacio*.

Δυσθανατέω, ῶ, f. ήσω, *iniquo animo mortem obeo*: ex δὺς et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, *animum despondeo*: ex δὺς et θυμὸς, *animus*.

Δυσθυμία, ας, ἡ, *animi mœror*.

Δύσθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tristis*, *anxius*, *remissus*: ab iisd.

Δυσὶ, *duobus*, dat. pl. à δύω, *duo*.

Δυσίατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sanatu difficilis*: ex δὺς et ἰάομαι.

Δυσίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non amabilis*: ex δὺς et ἵμερος.

Δύσις, εως, ἡ, *occasus*: acc. δύσιν· à δύω, *subeo*.

Δυσκατάληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comprehensu* vel *intellectu difficilis*.

Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis ad discendum*; et

Δυσκαταμαθήτως, *vix intelligibile*: ex δὺς et καταμανθάνω, *pernosco*; quod ex κατὰ et μανθάνω, *disco*.

Δυσκαταμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis*: ex δὺς, κατὰ, et μάχομαι.

Δυσκατανόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix potest animadverti*: ex δὺς et κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vix deliniri potest*: ex δὺς et καταπαύω.

Δυσκαταπολέμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *expugnatu difficilis*.

Δυσκατάπρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix efficiendus*, *vix domandus*: ex δὺς κατὰ, et πράσσω.

Δυσκατάσβεστος, *qui non facilè extingui potest*: à δὺς et κατασβέννυμι.

Δυσκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *raucus*, *malè sonans*: ex δὺς et κέλαδος, *sonus*, *vox*.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω vel δύω, *adeo*, *subeo*.

Δυσκίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis motu*, *segnis*: à κινητὸς, *mobilis*: q. à κινέω, *moveo*.

Δυσκλεὴς, ἐος, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, *inglorius*: ex δὺς et κλέος, *gloria*. Th. κλέω, *celebro*.

Δυσκλεία, ας, ἡ, *mala fama*: ex præc.

Δύσκλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inglorius*: à δὺς et κλύω, *audio*.

Δυσκολαίνω, f. ανῶ, perf. κα, *morosus sum*, *ægrè fero*, *indignor*, *succenseo*: et

Δυσκολία, ας, ἡ, *morositas*, *difficultas morum*: à

Δύσκολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis in sumendo cibo*, *difficilis*, *morosus*: et

Δυσκόλως, adv. *difficultèr*: ex δὺς et κόλον, *cibus*.

Δύσκρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malè temperatus*: à δὺς et κεράννυμι, *misceo*.

Δύσκριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *judicatu difficilis*: à δὺς et κρίνω, *judico*.

Δύσκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *surdaster*: à δὺς et κωφὸς.

Δύσλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *onerosus cervici*: ex δὺς et λόφος, *cervix in jumentis*.

Δύσλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nodosus*, *solutu difficilis*: à δὺς et λύω, *solvo*.

Δυσμαθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *indocilis*, *hebes*. Th. μανθάνω, *disco*.

Δυσμάχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Δύσμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Δυσμένεια, ας, ἡ, *odium*, *inimicitia*; à δυσμενής.

Δυσμενέεσσιν, *inimicis*, dat. pl. Ion. et Poët. à

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *infestus*, *hostis*: acc. δυσμενῆ, *malevolum*.

Δυσμενῶς, adv. *infestè*. ex δὺς et μένος, *animus*, *ira*.

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tractatu difficilis*: ex δὺς et μεταχειρίζομαι, *administro*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus* propriè *solis*. Th. δύνω, *subeo*.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, *infesta mater*. Th. μήτηρ.

Δυσμνημόνευτον, ου, τὸ, *memoratu difficile*: ex δὺς et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *recordor*.

Δυσμνημόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficultèr memoriâ retineri potest*.

Δύσμορε, *infelix*, voc. sing. à

Δύσμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui difficile fatum obtigit*: à δὺς et μόρος, *fatum*: quod à μείρω, *divido*: perf. med. ἔμμορα.

Δυσμορφίη, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.

Δύσμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deformis*: ab eod. th.

Δυσνόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis intellectu*: ex δὺς et νοητὸς, *intelligibilis*. Th. νοέω, *cogito*.

Δυσνομία, ας, ἡ, et **Δυσνομίη**, ης, ἡ, Ion. *mala legum institutio*, *licentia*: ex δὺς et νόμος, *lex*, q. à νέμω, *tribuo*: perf. med. νένομα.

Δυσξύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis quôcum congrediaris*: ex δὺς et συμβάλλω.

Δύσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *invius*, *avius*: item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.

Δυσόκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *segnis*, *piger*: hinc

Δυσόκνως, adv. *pigrè*, *segnitèr*.

Δυσόνειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *molestis somniis vexatus*: ὄνειρος, ὕπνος, *somnus somniis interpellatus*.

Δυσόρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.

Δύσοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficilis definitu*: à δὺς et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Δύσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *custoditu difficilis*: à δὺς et οὖρος, *custos*.

Δυσπαίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ascensu difficilis*: ex δὺς et παίπαλα, *loca prærupta*.

Δυσπαλὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis*, *qui luctâ difficultèr superari potest*: ex δὺς et πάλη, *lucta*.

Δυσπαρακολούθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intellectu difficilis*: ex δὺς, παρὰ, et ἀκολουθέω.

Δυσπαράπλους, ὁ ϗ ἡ, -ουν, τὸ, *prætervectu difficilis*, *transitu arduus*.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. δύσπαρι, *infelix Paris*.

Δυσπειθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *difficilis persuasu*: et

Δύσπειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à δὺς et πείθω, *persuadeo*.

Δυσπελαγία, fœmin. τοῦ δυσπελάγιος, *infestus ob maris fluctus*, *tempestuoso pelago expositus*.

Δυσπέμφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trajectu difficilis*: ex δὺς et πέμπω, *mitto*: perf. πέπεμφα.

Δυσπερίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui difficilè comprehendi potest*: à δὺς, περὶ, et λαμβάνω.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *casus adversus*, *adversitas*: ex δὺς et πέτω, *cado*, pro πίπτω.

Δυσπετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *malè cadens*, *difficilis*: ab iisd.

Δύσπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à δὺς et πείθω, *persuadeo*.

Δυσπνοέω, -ῶ, f. ήσω, *spirandi difficultate laboro*, *ægrè respiro*.

Δύσπνοια, ας, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium*: à pr.

Δυσπνοϊκὸς, ἡ, ὸν, *suspiriosus*: à δὺς et πνοὴ, quod à πνέω, *spiro*.

Δυσπολέμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui ægrè bello vinci potest*: ex δὺς et πολεμέω.

Δυσπολιόρκητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *obsessu difficilis, vix expugnabilis*: à δὺς et πολιορκέω, *obsideo*. Th. πόλις, *urbs*.

Δυσπόρευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *impervius, inaccessus, invius*: ex δὺς et πορεύω.

Δυσπόριστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ægrè parabilis*: ex δὺς et πορίζω.

Δύσποτμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *infelix*: ex δὺς et πότμος, *sors*.

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *infelix sum*: à seq.

Δυσπραγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *infelix in rebus agendis, infelix*: à δὺς et πράσσω.

Δυσπραγία, ίας, ἡ, *infelicitas in rebus agendis; infelicitas quæstus*: ex iisd.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod præc.

Δυσπρόσιτος, et δυσπρόσοδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *aditu difficilis, qui non est affabilis*.

Δυσπροσόρμιστος scil. χώρα, *terra appulsu difficilis*: à δὺς et προσορμίζω, *appello*.

Δύσριγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *frigoris impatiens*: ex δὺς et ῥῖγος, εος, τὸ, *frigus*.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas*: et

Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, *impiè ago*: et

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas*: et

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *impius*: ex δὺς et σέβομαι, *colo*.

Δύσεο, *indue*; Poët. pro δύσου, Ion. pro δύσω, ἰσθω, præs. imperat. m. verbi δύσομαι, η, εται, et Poët. δύσσεται. imperf. m. ἐδυσόμην, ου, ετο quod præsens formatum est à f. 1. m. verbi δύω, *induo*.

Δυσσομενάων, gen. pl. f. g. Æol. et Poët. pro δυσομενῶν, præs. part. m. verbi Poët. δύσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Δύσσοος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui vix servari potest, qui vix abigi potest, quem difficultèr persequi possumus*: è δὺς et σόος, *salvus*, vel σόω, *in fugam conjicio*.

Δυστάνος, Dor. pro δύστηνος.

Δυστέκμαρτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis conjectu*: ex δὺς et τεκμαίρω.

Δύστηνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *infelix, miser*: ex δὺς et στένω, *gemo*, aut, secundum alios, ex δὺς et στῆναι, quod *malè stet*. Th. ἵστημι, *sto*.

Δυστήρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *observatu difficilis*: ex δὺς et τηρέω, *servo*.

Δυστοκήσασα, a. 1. part. act. à

Δυστοκέω, ῶ, *difficultèr pario*: f. ήσω et ήσω: ex δὺς et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*; perf. med. τέτοκα.

Δύστρος, ε, ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas: qui alioqui ἐλαφηβολιών.

Δυστυχέστατος, ε, *infelicissimus*: superl. à δυστυχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *infelix*: quod ex δὺς et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δυστυχέω, ῶ, *infelix sum*: f. ήσω, perf. ηκα. a. 1. part. δυστυχήσας. αὐτοῖς τὰ δυστυχηθέντα, *adversa*, a. 1. part. pass. ex δὺς et τύχη, *fortuna*: quod à τυγχάνω, *sum*.

Δυστύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium*: dat. pl. δυστυχήμασι à δυστυχέω, quod vide.

Δυστυχία, ας, ἡ, *adversitas*: ex eod. th.

Δυστυχοῦντας, acc. plur. part. præs. δυστυχοῦσι, 3. pl. ind. præs. à δυστυχέω, quod vide.

Δυσυπόστατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *cujus impetus vix sustineri potest*: à δὺς et ὑφίσταμαι.

Δύσφαμον, ε, τὸ, Poët. et Dor. pro δύσφημον, τουτέστιν ἡ δυσφημία, *infamia, dedecus*. Th. φάω, *dico*.

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor*: et

Δυσφημία, ας, ἡ, *infamia, convitium, probrum*: à

Δύσφημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *maledicus, infaustus*: ex δὺς et φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Δυσφήμοιο, *animosi*, ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, f. ήσω, perf. ηκα, *difficultèr porto, ægrè fero, indignor*: et

Δυσφορὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ item

Δυσφόρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ et

Δύσφορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis latu, gravis, molestus*: ex δὺς et φέρω, *fero*.

Δυσφόρως, adv. *ita ut vix portari queat; ægrè, molestè*: à præc.

Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ*: quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέω, ῶ, f. ήσω, *animum abjicio, ægrè fero*: ex δὺς et φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέων, ejusd. part. præs.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: ex δὺς et φρὴν, *mens*.

Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis* seu *soni*: et

Δύσφωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *dissonus*: ex δὺς et φωνὴ, *vox, sonus*.

Δυσχείμερος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *frigidus, hybernalis*: ex δὺς et χεῖμα, *hyems*.

Δύσχειμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem, et ab iisd.

Δυσχείρωτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui difficultèr subigitur et capitur*: in superl. δυσχειρωτάτατος. Th. χείρ.

Δυσχεραίνω, *molestè fero, gravor, indignor, hæsito*: f. ανῶ. in 3. pl. præs. ind. δυσχεραίνουσι. acc. pl. part. præs. δυσχεραίνοντας: et

Δυσχέρεια, ας, ἡ, *difficultas, molestia*: à

Δυσχερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis, molestus, odiosus*: in compar. δυσχερέστερος, ε: ex δὺς et χείρ.

Δυσχερῶς, adv. *difficultèr, molestè*: à δυσχερής.

Δυσχρηστέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *usu rei cujuspiam offendor, incommodè et impeditè versor*: à δύσχρηστος.

Δυσχρήστημα, ατος, τὸ, *incommodum, difficultas*: à perf. pass. verbi præc. cui oppon. εὐχρήστημα.

Δυσχρηστία, ας, ἡ, *incommoditas, difficultas*; oppon. εὐχρηστία: à

Δύσχρηστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *cujus usus difficilis est, inutilis, incommodus*: ex δὺς et χρηστὸς, *utilis*; quod à χράομαι, *utor*, à χράω, *commodo*.

Δυσχωρία, ίας, ἡ, *difficultas regionis* aut *locorum*: à δὺς et χῶρος.

Δυσώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, et τὸ δυσῶδες, *fœtidus*.

Δυσωδία, ας, ἡ, *malus odor, fœtor*: ex δὺς et ὄζω, *oleo*; perf. med. ὦδα.

Δυσώνυμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *infaustus, inauspicatus*: ex δὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*: Æol. ὄνυμα, Poët. ὔνομα.

Δυσωπέω, f. ήσω, *pudore afficio*: unde Metaph. *exoro, persuadeo*: δυσωποῦμαι, *erubesco, flector*: et

Δυσωπία, ας, ἡ, *pudor*: ex δὺς et ὤψ, ὠπὸς, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, *difficultèr custodio*: à δύσωρος, *custoditu difficilis*: à δὺς et οὖρος, *custos*.

Δυσωρήσονται, 3. pl. f. 1. m. ejusd.

Δύτης, ου, ὁ, *urinator, qui aquas subit*. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.
Δυτὸς, ἡ, ὸν, *qui indui vel subiri potest*: à δύω, *subeo*.
ΔΥ΄Ω, f. δύσω, perf. δέδυκα, *subeo, ingredior; occido*, de sole et astris; *induo*: v. δύνω.
Δύω, Poët. pro δύο, *duo*: gen. dual. δυοῖν, et in fœm. δυοῖν dat. δυσί.
Δυώδεκα, δυωκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *DUODECIM*; à κλίτα.
Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, *qui duodecies currit*, vel *cursum conficit*: à δυώδεκα et δρόμος.
Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui duodecim mensium est*; δυωδεκάμηνον τέλος περάσαι, id est, *annuum magistratum transigere*: ex δυώδεκα, *duodecim*, et μὴν, μηνὸς, *mensis*.
Δυωδεκαταῖος, *qui duodecimo* v. g. *die*, aut *anno aliquid facit* aut *patitur*: à seq.
Δυωδέκατος, άτη, ατον, *duodecimus*: ex δύω et δέκα, *decem*.
Δυῶν, gen. pl. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, *duorum*, gen. dual. à δύω.
Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, et δώματα, *domus*, acc. pl. à δέμω, *struo*.
Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *duodecim*; pro δυώδεκα.
Δωδεκάγναμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui duodecim flexus habet*. Ex δώδεκα et κάμπτω, *flecto*.
Δωδεκάκις, adv. *duodecies*: ex δύο et δέκα.
Δωδεκάμηνος, ὁ ἡ ἡ, *duodecim mensium*, subaud. χρόνος, *tempus*.
Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, *qui per duodecim dies alicubi manet* vel *abest*.
Δωδέκατος, η, ον, *duodecimus*: ex δύο et δέκα, *decem*.
Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, *duodecim tribus*: q. δώδεκα φυλαί.
Δωδωνηθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.
Δωδωναῖος, αία, αῖον, *DODONÆUS*: à
Δωδώνη, ης, ἡ, *DODONA*: sylva Epiri et urbs. Vide Steph.
Δῴης, ης, η, Att. pro δοίης, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, *do*: a. 2. ἔδων.
Δώησι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. a δώη, et Ion. additur σι. Sin verò sit δώησι, erit 3. sing. sub. à δώω, δώης, δώη, et Ion. δώησι, pro δῶ, δῷς, δῷ· à δίδωμι, *do*.
Δῶκ' vel δῶκε, *dedit*, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. Sic δῶκαν pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, *do*.
Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ου, ὁ, *servus*.
Δῶμα, ατος, τὸ, *domus, tectum*: pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασι. hinc. Angl. A DOME. ex δέδμηκα, (quod ex δομέω,) factum per contractionem. Th. δέμω, *extruo*; perf. med. δέδομα.
Δωμάτιον, ου, τὸ, *domuncula, cubiculum, tectum*: dim. à δῶμα.
Δωμάω, ῶ, f. ήσω, *extruo, ædifico*: ab eod.
Δώναξ, ακος, ὁ, Dor. Poët. pro δόναξ, *arundo*, quod vide.
Δῶμεν, *dederimus*, per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, *do*.
Δῶρ' pro δῶρα, nom. et acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, *donum*.
Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, *donum, donatio*: et
Δωρεὰν, adv.(sub. κατὰ) *gratis, immeritò, frustra*. Th. δῶρον, *donum*.
Δωρέομαι, -οῦμαι, (et Poët. δωρέω, -ῶ,) *dono, largior*: f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐδωρησάμην. ab eod.
Δώρημα, ατος, τὸ, *donum, beneficium*: et
Δωρητὸς, ἡ, ὸν, *muneribus placabilis*, seu *corruptus*, item *donatus*: à perf. pass. verbi δωρέομαι.
Δωριάζειν, *Doricè loqui*: Poët. pro δωρίζειν, quod à δώριος.
Δωριῆς, Att. pro Δωριεῖς.
Δώριος, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, *Doricus, a, um*. Dicitur et Δωριεὺς, έως, ὁ, idem.
Δωρὶς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.
Δωρὶς, ίδος, ἡ, *Doris*: regio: item nomen Nymphæ.
Δωρίσδεν, Dor. pro δωρίζειν, *loqui Doricè*.
Δωριστὶ, adv. *Doricè*.
Δωροδοκέω, f. ήσω, *donis inhio, munera capio*: item *muneribus corrumpo*: acc. pl. part. præs. δωροδοκοῦντας. ex δῶρον, *donum*, et δέχομαι, *capio*.
Δωροδόκημα, ατος, τὸ, *munus per corruptionem acceptum*: a præced. perf. pass.
Δωροδοκία, ας, ἡ, *munerum acceptio, sordes*.
Δωροδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *munerum acceptor; donis inhians*: à δῶρον et δέχομαι, *capio*.
Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, *muneribus corrumpo*: à δῶρον et κόπτω, *seco*.
ΔΩ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, *donum*; item *palmus minor*: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.
Δωροφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui devorat dona, donivorus*: ex δῶρον, *donum*, et φάγω, edo.
Δωροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui dona fert alicui danda*: ex δῶρον et φέρω.
Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, -οῦμαι.
Δὼς, ἡ, *DOS, donum*: indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, *do*.
Δώσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1. inf. act. verbi δίδωμι.
Δώση, *tradat*, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poët. pro δώσῃ, ab aor. 1. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.
Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. It est 3. pl. ejusd. temporis verbi supradict.
Δωσεῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. ejusd.
Δωσοῦσ', pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. δώσω, verbi δίδωμι.
Δωσῶ, Dor. pro
Δώσω, f. 1. act. ejusd. verbi.
Δώτῃ, *datori*, dat. sing. à δώτης, ου, ὁ, *dator*: sed usitatius δότης. Th. δίδωμι.
Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro δοτὴρ, *donator*: ab eod. th.
Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.
Δωτινάζειν, *dona colligere et accipere*: à δωτίνη, *donum*, quod vide.
Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à
Δωτίνη, ης, ἡ, *munus, donum* propriè quod consumitur, ut *vinum, vestis*: fortè à δωτὶ gen. inus. τῦ δώς. Th. δίδωμι.
Δωτίνῃσι, *donis*, ejusd. dat. pl. Ion.
Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, quod vide.
Δωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.
Δώτωρ, ορος, ὁ, *DATOR*, *donator*: à δίδωμι.
Δώωσ' pro δώωσι, *dedissent*; per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. ab eod.

Ε,

E Nota quintæ apud Græcos literæ, et nota numeralis valens *quinque*, et lineolâ infernè appositâ, *quinquies mille*. Tum et ε, Æol. in multis pro ο.
Ἒ, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet. Item
Ἑ, *SE*, pronomen acc. casus ab οὗ, οἷ, *sui, sibi*: inde ἑὸς,

ἡ, σφῶι, σφίσι, σφωΐτερος, et σφέτερος, α, ὁ, idem.

'Ἔα, *Ah*, *vah*, adv. querentis vel admirantis: ab

'Ἔα, *sine*, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. pro ἔαε, verbi ἐάω, *sino*.

'Ἔα, Ion. et Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Ἔα et ἆ, *sua bona*, *peculium*: ex ἑὸς, *suus*. vid. ἓ, *se*.

'Ἔᾳ, *concedit*, 3. sing. præs. ab ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ῃς, ῃ. perf. εἴακα.

'Ἐᾶν, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleon. τοῦ α.

'Ἔαγα, ας, ε, *fregi*, perf. med. Att pro ἦγα per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus) ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango*: f. ἄξω. perf. ἦχα, et ἔαχα perf. med. part. ἐαγώς. a. 1. ἦξα, et ἔαξα.

'Ἐάγην, *fractus sum*, Att. eod. modo pro ἤγην, ejusd. a. 2. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.

'Ἔαδα, ας, ε, *demulsi*: pro ἧδα, perf. med. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo ἔαδε. Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*: perf. med. part. ἑαδὼς pro ἡδώς· sic in aor. 2. ἕαδον pr. ἧδον, Æol. ἔυαδον.

'Ἐαδότα, *placentem*: pro ἡδότα, ejusd. perf. med. part. acc. sing.

'Ἔακα, *permisi*: pro εἴακα, perf. act. verbi ἐάω, *sino*: f. σω.

'Ἐάλη, *convolutus est*, *involvit se*, *occultavit se*: Att. vel Ion. resolutione augmenti η in εα, pro ἤλη a. 2. pass. Ion. ἀλῆναι unde part. ἀλεὶς, ἐντος. Aut ab ἀλῶ, *declino*, *vito*: aut ἐάλω per Metaplasm. pro ἐάλω, quod Att. pro ἥλω, ab ἅλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, *capio*. Alii legunt ἐάλη, Att. seu Ion. pro ἤλη, a. 2. verbi εἴλω, *declino*: aor. 2. part. ἀλείς.

'Ἑάλωκα, *captus sum*: Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω. a. 2. ἥλων. a. 2. part. ἁλοὺς. inf. ἁλῶναι, et pass. ἁλίσκομαι.

'Ἑάλων, *captus fui*: Att. similiter pro ἥλων, a. 2. ejusd. verbi. Perf. autem et aor. 2. passivè sumuntur.

'ΕΑ'Ν, *si*: conjunct. connexiv. construitur cum subj. et opt. Et ἦν et ἂν pro ἐὰν, quæ sæpè sunt μόρια δυνητικὰ, *particulæ potentiales*, et sæpè postponuntur, ut εἶπον ἂν, *dixissem*: quandoque deest ἂν sed rarius præponuntur: ut ὃς ἐὰν, *quicunque*: ὅ,τι ἐὰν ποιῆτε, Col. iii. 23. *quodcunque feceritis*, idem quod ὅ ἐάν τι, Eph. vi. 8. ἐάν τις, *siquis*: ἐὰν μὴ, *nisi*: ἐὰν δὲ μὴ, *sin aliter*, *alioqui*: ἐάντε, *sive*: ἐάνπερ, *si*, *dummodò*.

'Ἑάνδανον, *placebam*, imperf. Att. et Ion. pro ἥνδανον, ες, ε, pro augmento η, verbi ἁνδάνω, *placeo*.

'Ἑανὸς, ὴ, ὸν, *indutu pulcher*, *tenuis*, *subtilis*: adject. propriè *peplus*: ab ἕω, vel ἐννύω, *induo*. Aliquando de stanno dicitur, et tum est *fusilis*: q. ῥεανὸς, à ῥέω, *fluo*. Tum etiam substantivè usurpatur, et Epitheton adjungitur, ἑανοῦ νεκταρέου, *vestis nectareæ*, &c. Et tunc ponitur pro ἑανὸς πέπλος, seu pro ἱμάτιον, sæpè enim Epitheta ponuntur pro suis substantivis.

'Ἐάνπερ, conj. *si*, *dummodo*.

'Ἕαται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται et ἕαντο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.

'Ἔαξα, *fregi*, a. 1. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.

'ΕΑΡ, ρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἦρος, et Ion. βῆρ, *Ver*. Hinc fortè EARLY. Sumitur etiam pro *sanguine et pinguedine*.

'Ἐαρινὴ, ῆς, ἡ, f. g. ab

'Ἐαρινὸς, ὴ, ὸν, *vernus*: et per Epenth. εἰαρινός. Th. ἔαρ, *ver*.

'Ἐαροτρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vere nutritus*, *vere natus*, *vernus*: ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo*: perf. med. τέτροφα.

'Ἐᾷς, *sinis*, 2 sing. præs. ind. contr. verbi ἐάω. Tum ἔας pro ἔασε, *permisit*, a. 1. Ion. ejusd. verbi.

'Ἑὰς, *suas*. pro ἅς.

'Ἕασα, Att. pro ἧσα, a. 1. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*: vide ἕαδα.

'Ἐάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. Ion. sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino*: f. ἐάσω. perf. εἴακα. a. 1. εἴασα.

'Ἐάσετε, 2. pl. f. 1. act. ἐάσῃς, *sinas*, 2. sing. aor. 1. sub. ab eod. th.

'Ἔασι, Ion. et ἔασι, Poët. pro εἰσὶ, *sunt*: (ut τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι) ab εἰμὶ, *sum*.

'Ἔασκε, *dimittebat*, imperf. Ion. pro εἴα, verbi ἐάω, *sino*.

'Ἐάσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐάω, *sino*: fut. ἐάσω. perf. εἴακα.

'Ἔασσα, ας, *existens*, Dor. pro οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ἕαται et ἕατο, Ion. pro ἧνται et ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*: quod perfecti formam, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω.

'Ἔατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Ἐατέον, *sinendum*: verbale ab ἐάω, *sino*.

'Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contractè αὑτοῦ, ῆς, οῦ· dat. ἑαυτῷ, &c. *sui ipsius*, &c. caret nominativo. Ex ἕο pro οὗ, *sui*, et αὐτοῦ· in sing. num. est tertiæ personæ, nec non secundæ. ἀφ' ἑαυτοῦ, *à te*, &c. in pl. num. est trium personarum, ἑαυτῶν, *nostri*, *vestri*, et *sui ipsorum*.

'Ἐάφθην, *accensus sum*: Att. pro ἤφθην, a. 1. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθη, Ion. Dialysi pro εἵφθην, a. 1. pass. ab ἕπομαι, *sequor*.

'ΕΑ'Ω, *sino*, *permitto*: imperf. εἴαον -ων, -αες -ας, -αε -α. fut. ἐάσω. a. 1. εἴασα. a. 1. imperat. ἔασον, άτω. aor. 1. part. ἐάσας, αντος. perf. εἴακα, quod recipit ι post ε pro augmento.

'Ἑάων, *bonorum*, gen. pl. Æol. pro ἑῶν. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus*, *a*, *um*. Alii legendum censent ἐάων, et derivant ab ἐὺς, ὰ, ὸν, idem quod ἐῢς, vel ἠῢς, *bonus*.

'Ἔβα, Dor. pro ἔβη, *venit*: ab ἔβην, aor. 2. verbi βαίνω, *eo*: f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*, interposito β, ab ἐάω, *sino*.

'Ἐβάδισε, 3. sing. aor. 1. act. à βαδίζω, *vago*: f. ίσω, et Dor. ίξω. Th. βαίνω, *eo*.

'Ἔβαινε, *ibat*, imperf. act. à βαίνω, *eo*: f. 1. m. βήσομαι. a 2. act. ἔβην.

'Ἔβαλον, ες, ε, *jeci*, aor. 2. act. verbi βάλλω, *jacio*: f βαλῶ. perf. βέβληκα. aor. 1. pass. ἐβλήθην. perf. med. βέβολα.

'Ἔβαν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. aor. 2. act. Sic ἔβα pro ἔβη, ab ἔβην, a. 2. verbi βαίνω vel βῆμι, *eo*: fut. βήσομαι.

'Ἐβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. pass. à βάπτω, *intingo*, *mergo*: fut. ψω. perf. βέβαφα.

'Ἐβαρυνάτηεν, *caligârunt*, 3. pl a. 2. pass. cùm duplici aug-

mento, verbi βαρυόπτομαι q. ex βαρὺς, gravis, et ὄπτομαι, video. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. verbi βαρυωπέω, visu sum gravato: ab iisd. th.

*Ἔβατον, pro ἴατον, sine, a. 1. imperat. act. interposito β Laconicè, ab ἰάω, sino. Lacones et Syracusii dicunt βιάω.

'Ἐβάστασα, ας, ε, portavi, a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

'Ἐβάφην, tinctus sum, aor. 2. pass. ἔβαφον, tinxi, a. 2. ind. act. pro ἔβαπτον, euphoniæ gratiâ, verbi βάπτω, tingo, mergo: f. ψω. perf. βέβαφα.

'Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

'Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

'Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit, septimanus: et

'Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, HEBDOMADA, septimana, numerus septenarius, septima dies, seu septima quæque dies: ab ἑπτὰ, septem.

'Ἑβδομάτη, ης, (sub. ἡμέρα) septima dies: f. g. ab

'Ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus: et

'Ἑβδομήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta; ἄκλιτον. Th. ἑπτὰ, septem.

'Ἑβδομηκονταὶξ, septuaginta sex; leg. tanqu. vox composita, ex ἓξ, sex, et ἑβδομήκοντα.

'Ἑβδομηκοντάκις, adv. septuagies: et

'Ἑβδομηκοστὸς, ἡ, ὸν, septuagesimus. Th. ἑπτὰ, septem.

'Ἕβδομος, η, ον, septimus, a, um: τῇ ἑβδόμῃ (sub. ἡμέρᾳ) die septimo: ab eod. th.

'Ἐβεβαίωσε, 3. sing. a. 1. act. à βεβαιόω, confirmo: fut. ώσω. perf. βεβεβαίωκα. Th. βέβαιος, firmus.

'Ἐβεβλήμην, σο, το, ictus eram: plusq. perf. pass. à βάλλω, jacio: fut. λῶ. perf. pass. βέβλημαι.

*ΕΒΕΝΟΣ, sive ἔβενος, ου, ἡ, EBENUS, lignum gravissimum.

'Ἔβερ, ὁ, vel leni spiritu, 'Ἔβερ, nom. viri, ἄκλιτον, transiens.

*Ἔβην, ης, η, veni, aor. 2. ind. act. à βαίνω, vel βῆμι, venio: f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. part. βάς.

*Ἔβησα, ας, ε, aor. 1. ind act. tanqu. à βάω, verbi βαίνω, venio; ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ejusd.

'Ἐβήσετο, imperf. verbi βήσομαι, quod Poët. more ex fut. in præsens translatum est. Th. βαίνω, eo.

'Ἐβιήσατο et ἐβιάσατο, per vim ademit, 3. sing. a. 1. med. à βιάω. f. ήσω, vel άσω. Th. βία, vis.

'Ἐβίω, 3. sing. imperf. act. à βιόω, ῶ, vivo: f. ώσω. perf. βεβίωκα. aor. 2. ἐβίων. Th. βίος, vita.

'ΕΒΙΣΚΟΣ, ου, ἡ, seu ἰβίσκος, herba quæ et ἀλθαία vocatur, HIBISCUS, ALTHÆA, malva sylvestris.

'Ἐβίων, vixi, aor. 2. ind. act. à βιόω: vide ἐβίω.

*Ἔβλαβον, nocui, 1. sing. aor. 2. ind. act. ἐβλάβην, 1. sing. a. 2. pass. à βλάπτω, noceo: f. ψω. perf. φα.

'Ἐβλάκευμαι, dissolutus sum; Att. pro βεβλάκευμαι, perf. pass. verbi βλακεύω, socordiæ me dedo. Th. βλὰξ, ακὸς, ὁ, piscis quidam omninò inutilis.

*Ἔβλαμμαι, læsus sum, Att. pro βέβλαμμαι, perf. pass. verbi βλάπτω, noceo: f. ψω. perf. φα.

'Ἐβλαστηκότες, Att. pro βεβλαστηκότες, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino: fut. ήσω.

'Ἐβλάστησα, ας, ε, aor. 1. act. et

*Ἔβλαστον, germinavi, a. 2. ind. act. ejusd. verbi: q. à βλαστέω. ut ἥμαρτον ab ἁμαρτέω seu ἁμαρτάνω.

'Ἐβλασφήμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, impiè loquor: ex βλάπτω, lædo, et φήμη, fama.

*Ἔβλαψα, ας, ε, et in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo: f. ψω.

'Ἔβλεπον, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video: f. ψω.

*Ἔβλητο, per Sync. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi βάλλω, jacio, quasi à βλέω. Nisi quis esse velit imperf. à βλῆμαι.

'Ἐβόα, clamabat, 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo: fut. ήσω. perf. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

'Ἐβοηθησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi βοηθέω, succurro, auxilior: f. ήσω.

*Ἔβοσκον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi βόσκω, pasco.

'Ἐβουλίατο et ἐβούλοντο, Ion. pro ἐβούλοντο, 3. pl. imperf. verbi βούλομαι, volo.

'Ἐβούλευκα, Att. pro βεβούλευκα, perf. act. verbi βουλεύω, consulto: f. σω. Th. βουλή.

'Ἐβούλευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd. verbi.

'Ἐβουλήθην, volui, aor. 1. ind. pass. à βούλομαι, volo: f. 1. m. βουλήσομαι. q. à βουλέω. Th. βούλομαι, volo.

'Ἐβούλου, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. med. ejusd.

'Ἑβραΐζω, fut. ίσω, Hebræorum more loquor seu vivo: et

'Ἑβραϊκὸς, ἡ, ὸν, HEBRAICUS: et

'Ἑβραῖος, αία, αῖον, HEBRÆUS, a, um, ab 'Ἔβερ, ὁ, Parens Hebræorum ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. alii alitèr ἐτυμολογίζουσι, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum supra.

'Ἑβραῒς, ΐδος, ἡ, Hebræa: 'Ἑβραῒς διάλεκτος, lingua Hebræa: et

'Ἑβραϊστὶ, adv. Hebraicè: ab eod.

'Ἐβράσθην, ebullitus sum, a. 1. pass. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.

'Ἔβραχ' pro ἔβραχε, et

*Ἔβραχον, ες, ε, madefeci, a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio: undè a. 2. ind. pass. ἐβράχην. part. βραχείς. Alii volunt esse imperf. à βράχω, crepitum do, sono.

*Ἔβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, pluo.

'Ἐβρόντησε, aor. 1. ind. act. à βροντάω, tono: f. ήσω. Th. βροντή, tonitru.

*Ἔβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

'Ἐβρυχᾶτο, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω. f. ξω. frendo.

*Ἔβρω, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi βρῶμι ut ἔδω, ex δίδωμι. Exponitur apud Hesych. pro ἔβακεν, ἔφαγεν.

'Ἐβώσατο, Dor. pro ἐβοήσατο, vocavit, a. 1. m. et

'Ἔβωσεν pro ἐβόησεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo: vide Hesych.

'Ἐβώσθησαν, Ion. pro ἐβοήθησαν, celebres facti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθητε, per Crasin pro ἐβοήθητε, 2. plur. aor. 1. pass. verbi βοάω, clamo.

'Ἐγανώθην, gavisus sum, a. 1. ind. pass. à γανόω, ῶ, voluptate afficio: fut. ώσω. Th. γάνος, lætitia.

'Ἔγγαγγις πέτρη, eadem gemma quæ γαγγίτης. ab ἐν e

Γάγγης, quia in Gange reperitur.

Ἐγγαστρίμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, vaticinator à ventre: ex ἐν, γαστὴρ, et μάντις.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventriloquus, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθούμενον· item πύθων, ariolus: apud LXXII.

Ἐγγίγαα, perf. med. verbi ἐγγίνομαι, tanq. ex ἐγγάω et in 2. dual. perf. med. ἐγγεγάατον, et metri causâ per Sync. ἐγγίγατον· sic ἐγγίγαμεν pro ἐγγεγάαμεν, et part. ἐγγεγαὼς, υῖα, &c. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐγγεγύηκα, pollicitus sum; pro ἐγγύηκα, perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto) verbi ἐγγυάω, spondeo: fut. ήσω. Th. ἐγγύη, sponsio.

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἐγγίβατον, ου, τὸ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans: quasi ab ἔγγυον βαῖνον. Vitruv. engibata dicit.

Ἔγγειος, et ἔγγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in terrâ seu in ipso solo est. Δανείσματα ἔγγυα, res uaræ in fundis.

Ἐγγείτων, ου, ὁ, vicinus: à γείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo: ἐγγελᾶν τινι, alicui illudere: ex ἐν et γελάω, rideo.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, indigena, ingenitus, consanguineus: ex ἐν et γίνομαι, nascor.

Ἐγγένηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ἐγγενόμενος, ου, a. 2. part. m. ab ἐγγίνομαι, insum, innascor. Th. γίνομαι, nascor: f. 1. m. vel f. 2. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται.

Ἐγγίζω, appropinquo, accedo, immineo, insto, cum dat. item accus. sequente εἰς, ἐπὶ, πρὸς: imperf. ἤγγιζον, ες, ε. f. 1. ἐγγίσω, Att. ἐγγιῶ. perf. ἤγγικα. a. 1. part. act. ἐγγίσας. Th. ἐγγὺς, prope.

Ἐγγίνεσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere: ut et pro συμβαίνειν, accidere, contingere: ab

Ἐγγίνομαι, seu -γίγνομαι, insum vel innascor; intersum, interjicior, (de tempore); contingo, evenio; et cum infin. licet. Th. γίνομαι.

Ἐγγίον, adv. propiùs: comparat. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. proximè: ἔγγιστος, proximus: superlat. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγγίσωμα, ατος, τὸ, cranii fissura: in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, appropinquat.

Ἐγγλυκάζω, Hesych. et ἐγγλυκαίνω, Gloss. et

Ἐγγλύσσω, dulcedinem affero, qu. indulco: γλύσσων est dulcior, pro γλυκίων, à γλυκὺς, dulcis.

Ἐγγλύφω, f. ψω, insculpo: ex ἐν et γλύφω, vel γλάφω, sculpo.

Ἐγγόνατον, ου, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. ix. q. in genu plicatum, aut angulatum: sic ἐγγόνατον.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis: et

Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos: et ἔγγονον, ου, τὸ, fœtus: q. ab ἐν et γόνος, proles, à γίνομαι, nascor.

Ἔγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inscriptus: à 3. pers. perf. pass. verbi ἐγγράφω.

Ἐγγραυλις, piscis, ex aquarum genere.

Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio: et

Ἔγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, scriptus: cui oppon. ἄγραφος: ab

Ἐγγράφω, inscribo, insculpo: f. ψω perf. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. pass. ἐγγέγραμμαι. part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, scribo. Inde Angl. TO ENGRAVE, TO ENGRAFF.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω et ξω, in manus trado, trado, insero, præbeo: ab ἐγγύη, sponsio; vel à γύαλον, manûs cavitas.

Ἐγγυαλίξαι, tradere, ejusd a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act.

Ἐγγυάσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

Ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo, permitto, despondeo: ab ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, præs. quod ab

ΕΓΓΥ'Η, ης, ἡ, sponsio, fidejussio: q. ἐν γυίοις, in manibus deponit.

Ἐγγύηκα, ας, ε, spospondi, pro ἠγγύηκα, a. 1. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejussio, vadimonium: et

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, sponsor, fidejussor. Th. ἐγγύη.

Ἐγγυητὸς, ἡ, ὸν, promissus: ἐγγυητὴ, sponsa, desponsata: ab eod. th.

Ἐγγύθεν, cominùs, propè: et

Ἐγγύθι, Poët. pro ἐγγὺς, propè, cum gen.

Ἐγγυμνάζομαι, exerceor: hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, exerceo: f. άσω. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, præs, idem quod

Ἔγγυος, ου, ὁ, sponsor: ex ἐν et γυῖον, manus. Th. ἐγγύη, sponsio.

ΕΓΓΥ'Σ, adv. propè: cum gen. sæpè absolutè, et pro ἐγγύθεν.

Ἐγγύτατος, et ἔγγιστος, proximus: superl. à præc.

Ἐγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἔγγιστα, adv. proximè: et

Ἐγγύτερος, et ἐγγίων, propior, propinquior, similior: et

Ἐγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. propiùs; comparat. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγεγραφήκειν, scripseram, plus. perf. act. verbi γραφέω, Att. pro γράφω, scribo: f. ψω.

Ἐγείναο, genuisti, Ion. pro ἐγείνω, 2. sing a. 1. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, nascor. a. 2. m. ἐγενόμην, ου, ετο. perf. med. γέγονα. a. 1. m. ἐγεννησάμην et ἐγεινάμην.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, surge: a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, suscito.

Ἔγειρε, suscitavit, a. 1. Ion. ἐγείρῃ, suscitet, 3. sing. præs. vel a. 1. sub. ab eod. th.

Ἐγειρομένω, gen. sing. Dor. pro -ου, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, excito.

ΕΓΕΙ'ΡΩ, excito, expergefacio, incito, accendo, extruo, ædifico; in N. Test. vitam reddo: f. ἐγερῶ. perf. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. præs. pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor: perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐγέρθητι. a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι. aor. 1. part. pass. ἐγερθεὶς. f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, surgam; a. 1. m. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἔγειραι. perf. med. ἤγορα. Att. ἐγήγορα, et cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγορα, undè part. perf. med. ἐγρηγορὼς, ότος, vigilans; unde ἐγρήγορος, vigil; et ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, vigilo. ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare. Ἐγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id est, præclarum carmen in alicu-

jus laudem scribere seu canere.

'Εγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, ας, ε, a. 1. verbi γελάω, rideo.

'Εγέλασσε, risit, a. 1. Poët. gem. σσ, à γελάω, rideo: f. άσω.

'Εγεμον, imperf. verbi γέμω, onustus sum.

'Εγένεο, antiq. ἐγένεσο, eliso σ, ἐγένεο, post contractè ἐγένευ.

'Εγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, gigno: f. ήσω. Th. γίνομαι, nascor.

'Εγένησα, ας, ε, a. 1. verbi γεννάω, gigno.

'Εγενόμην, ου, ετο, et in 3. plur ἐγένοντο, a. 2. m. verbi γίνομαι, sum, fio.

'Εγεντο, factus est, Dor. vel per Sync pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. m. ab eod. verbo.

'Εγέρθην, sum experrectus, a. 1. ind. pass. hinc Ion. ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἐγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. ἐγερθεὶς, a. 1. part. pass. ἐγερθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass ab ἐγείρω, suscito.

'Εγέρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, excitabilis: ab ἐγείρω, excito.

'Εγερσις, εως, ἡ, resurrectio, excitatio, exstructio: à 2. pers sing. perf. pass. ἔγερσαι, ab ἐγείρω, resurgo.

'Εγηγέρατο, Ion. et Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ab ἐγείρω, excito.

'Εγήγερμαι, σαι, ται, excitatus sum, Att. pro ἤγερμαι, perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.

'Εγήθην, lætatus sum, a. 1. ind. pass. à γηθέω, vel γήθω, gaudeo: f. ήσω.

'Εγημα, ας, ε, uxorem duxi, a. 1. ind. act. verbi γαμέω, tanq. à γήμω. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, α in η converso, unde part. γήμας. Vide γῆμαι.

'Εγήρα pro ἐγήρη, ut ἔϐα pro ἔϐη, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, senesco, deduci. Th. γῆρας, senectus.

'Εγκάειν, Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, incendere. Th. καίω, uro.

'Εγκάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, insidiator, q. immissus, ab ἐγκαθίημι, immitto: ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, mitto.

'Εγκάθημαι, insideo, observo, insidior.

'Εγκαθίζειν θρόνῳ, in solio sedere, pro ἐγκαθίζεσθαι. Vide καθίζω.

'Εγκαθίστημι, f. στήσω, colloco, intersum, constituo in, interpono: part. perf. act. ἐγκαθεστὼς, interpositus: ab ἐν, κατὰ, et ἵστημι.

'Εγκαίνια, ων, τὰ, ENCÆNIA, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν et καινὸς, novus.

'Εγκαινίζω, innovo, dedico: f. ίσω. perf. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι ab ἐγκαίνια, q. v.

'Εγκαινισμὸς, ῦ, ὁ, innovatio, dedicatio, à præc. perf. pass.

'Εγκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, opportunus, tempestivus: et

'Εγκαίρως, adv. opportunè: à καιρὸς, occasio.

'Εγκακέω, f. ήσω, fastidio, malè in aliquid affectus sum.

'Εγκαλέω, in jus voco, accuso; cum dat. in imperf. ἐνεκάλειν, -ουν f. έσω a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα perf. pass. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. part ἐγκαλούμενος, reus: ex ἐν et καλέω, voco.

'Εγκαλοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui habet crura in ligno: τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, vinctus numellis.

'Εγκάλυμμα, ατος, τὸ, velamentum: à perf. pass. seq.

'Εγκαλύπτω, f. ύψω, intego, obvelo. Th. καλύπτω, tego.

'Εγκάλυψις, εως, ἡ, velatio: à præced. perf. pass.

'Εγκαναχάομαι, fut. ήσομαι, cachinnum emitto: à καναχέω, resono.

'Εγκαναχέω, ῶ, f. ήσω, cum sonitu infundo: ἐγκάναξον, a. 1. imp. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. th. ἦχος, sonus.

'Εγκαρ, αρος, ὁ, cerebrum, pediculus: (ab ἐν et κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc.) ut quidam exponunt Hom. Il. ι. 378 sed fortasse rectiùs ii qui scribunt divisim ἐν καρὸς, et interpr. Habeo eum pro Carico mancipio: v. κὰρ, gentile nomen. Th. κάρηνον, caput.

'Εγκαρος, ου, ὁ, cerebrum: ab ἐν et κὰρ, caput.

'Εγκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructum in se habens, fœcundus; item gravidus. Th. καρπὸς, fructus.

'Εγκαρσία, ας, ἡ, obliquitas: ab

'Εγκάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, obliquus. Th. κάρσιος, idem.

'Εγκαρσίχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, iracundus, amarus, injucundus: ab ἐν, κάρα pro κάρηνον, caput, et χολὴ, bilis.

'Εγκὰς, adv. in profundo.

'Εγκασι, dat. pl. per Apoc. pro ἐγκάτοισι ab

'ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, intestina, viscera: Sic et ἔγκατ' pro ἔγκατα, ex ἔγκατος.

'Εγκαταβαίνω, descendo in, ingredior: ex ἐν et καταβαίνω.

'Εγκαταβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam consumo in: ex ἐν et καταβιόω

'Εγκατασκήπτω, f. ψω, grassor, incumbo: ex ἐν et κατασκήπτω.

'Εγκείρομαι, f. κερῦμαι, tondor, ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ, raso capite: ex ἐν et κείρομαι.

'Εγκαταθῇς, reposueris, 2. sing a. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono.

'Εγκατακεῖσθαι, insidere, accumbere: præs. inf. ex ἐν, κατὰ et κεῖμαι, jacio.

'Εγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum: ex

'Εγκαταλείπω, derelinquo, desero in discrimine: f. ψω. perf. ἐγκαταλέλοιπα. a. 2. ἐγκατέλιπον, ες, ε, superstitem reliqui a. 2. sub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ab ἐν, κατὰ, et λείπω.

'Εγκαταλιμπάνω, idem.

'Εγκαταμιγνύω, ῦς, ῦ, intermisceo: ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo: μίξω perf. χα.

'Εγκαταπαίζω, f. σω, vel ξω, illudo: ex ἐν, κατὰ, et παίζω.

'Εγκαταπήγνυμι, f. ξω, infigo.

'Εγκατασκευάζω, f. άσω, conficio.

'Εγκατασπείρω, fut. ερῶ, dissemino.

'Εγκατέϐα, Poët. et Dor. pro ἐγκατέϐη, intravit: a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

'Εγκατέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, q. v.

'Εγκάτθετο, condidit, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐγκατατίθημι, condo: ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono.

'Εγκατίζεσθαι, Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, sedere in aliquo loco: Th. ἵζω, sedeo.

'Εγκατοικέω, ῶ, habito, incolo sum: f. ήσω. perf. ἐγκατῴκηκα: ex ἐν et κάτοικος, incola, ex κατὰ et οἶκος, domus.

'Εγκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, interior: ἐν et κεῖμαι, jaceo.

'Εγκαυχάομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, glorior in vel de aliquâ re.

'Εγκαυχάω, ῶ, f. ήσω, perf. idem.

'Εγκαφος, buccella, bolus: ἐγκάπτω, devoro. Th. κάπτω, comedo.

'Εγκειται, 3. sing. præs. ab

'Εγκειμαι, q. d. jaceo in, insto, inhæreo, invado, incumbo,

καὶ ἐγκαθιεὶς, part. insitus. Th. ἵημι, jacio.

Ἐγκεκαίνισται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σαι, ται ab ἐγκαινίζω, dedico: q. v.

Ἐγκεκαλυμμένος, occultus, velatus, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, tego.

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui inest κέλαδος, strepitus: τὰ ἐγκέλαδα, animalcula de genere insectorum: et

Ἐγκέλαδος, ου, ὁ, Enceladus, nom. propr. gigantis.

Ἐγκέλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, jussus: à seq.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, hortor, incito: ab ἐν et κελεύω.

Ἐγκεντρίζω, insero: f. ίσω. perf. ἐγκεκέντρικα. a. 1. ἐνεκέντρισα. a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι. a. 1. ind. pass ἐνεκεντρίσθην, insitus fui: f. 1. pass ἐγκεντρισθήσομαι ex ἐν et κεντρίζω, pugno, hoc à κέντρον, quod à κεντέω, stimulo.

Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus, calcar, stylus: à κέντρον, quod à κεντέω, stimulo.

Ἐγκερᾶν, immiscere, perturbare, præs. inf. act. ab ἐν et κεράω, seu κεράννυμι, misceo.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in capite est. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, cerebrum: ex ἐν et κεφαλή.

Ἐγκέχοδα, perf. med. verbi ἐγχέζω, caco in.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, qui est in usu, quo quis utitur: perf. part. pass. verbi χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι. Th. χράω, commodo.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, oppigneror: ab ἐνέχυρον, pignus. Th. ἐχυρὸς, munitus, tutus.

ἘΓΚΙΣΣΑ'Ω, coitum appeto, concipio: ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν et κίσσα, pica, morbus mulierum prægnantium.

Ἐγκισσεύω, f. εύσω, hederæ modo circumvolvor atque plicor: à κισσὸς, hedera.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλείω, f. είσω, perf. εικα, includo: perf. pass. ἐγκέκλεισμαι. perf. inf. ἐγκεκλεῖσθαι. part. ἐγκεκλεισμένος, inclusus. Th. κλείω, claudo.

Ἐγκληθεὶς, έντος, accusatus: a. 1. part. pass. et

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen, id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, accuso. Th. καλέω.

Ἐγκληματικὸς, ὴ, ὸν, litigiosus: ab eod.

Ἔγκλητος, rectiùs ἔκκλητος, q. v.

Ἐγκλιδὸν, adv. inclinando: à seq.

Ἐγκλίνω, f. νῶ, INCLINO; fugio, de acie. Th. κλίνω, reclino.

Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio: apud Gram. modus: et

Ἐγκλιτικὸς, ὴ, ὸν, Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλίνονται, à 3. sing. perf. ind. pass verbi ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.

Ἐγκλοιόω, ῶ, f. ώσω, includo, illigo; circumdo, Prov. vi. 21. à κλοιὸς, vinculum, quod collo circumdatur. Th. κλείω, claudo.

Ἐγκοίλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in ventre est. Hinc τὰ ἐγκοίλια, intestina, viscera.

Ἐγκοιλὺς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, concavus, cavus

Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, sculptura: et

Ἐγκολάπτω, insculpo: f. ψω. perf. ἐγκεκόλαφα. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, intus me vestio, induor, ornor: f. ώσομαι. a. 1. m. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, άσθω. 2. pl. ἐγκομβώσασθε. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθεὶς. Ex ἐν et κομβόω, orno. Th. κόμβος, nodus (ad ornatum): hinc κόμβωμα, vestitus elegans.

Ἐγκονίουσα, festinans in, præs. part. f. g. ab

Ἐγκονίω, ῶ, accelero: f. ήσω. Ex ἐν et κονίω, festino.

Ἐγκονιτὶ, adv. Poët. laboriosè, cum labore: ab ἐν et κόνις, pulvis.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, obstaculum, offendiculum, incisio: ex ἐν et κοπὴ, sectio. Th. κόπτω, seco.

Ἔγκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, in quo est labor, laboriosus: ex ἐν et κόπος, labor, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus et molestiis premor: perf. med. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, incido, interpello, impedio: fut. ψω. a. 1. ἐνέκοψα. perf. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. perf. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, idem ac simplex κοτέω, irascor. Th. κότος, ira.

Ἐγκότημα, ατος, τὸ, et

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem ac th. κότος, ira vetus: à perf. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus: et substantivè pro ira.

Ἐγκράζω, f. άξω, perf. αχα, inclamo: à κράζω, clamo.

Ἐγκρασίχολος, piscis ex aquis: sed rejici solet, quia κρασὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio: ab ἐγκρατὴς, compos, qui potitur, superior: quod ab ἐν et κράτος, robur.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, sum continens: fut. εύσομαι. perf. ἐγκεκράτευμαι. ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in potestate habet aliquid, superior, potens, abstinens, continens, suimet ipse compos: nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, firmitèr. Th. κράτος, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, adopto, adjungo: f. ἐγκρινῶ. perf. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

ἘΓΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, opus dulciarium ex similâ et oleo.

Ἐγκροτέοισαι, Dor. pro ἐγκροτέουσαι, -οῦσαι, pulsantes, nom. pl. part. præs. f. g. à κροτέω, pulso. Th. κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Ἐγκρούω, f. ούσω, perf. ἐγκέκρουκα, ad numeros incedo, impello, salto.

Ἐγκρύπτω, condo, intego: f. ψω. perf. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis, qui coquitur ἐγκρυφθεὶς, occultatus in cinere; panis subcineritius.

Ἔγκτησις, εως, ἡ, acquisitio.

Ἔγκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, acquisitus, comparatus, possessus. Th. κτάομαι, acquiro.

Ἐγκτίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo, struo. Th. κτίζω, condo.

Ἐγκυθήκη, ης, ἡ, incitega, fulcrum, apud Simonidem, ubi verò legendum ἐγγυθήκη, ut ex eâ detorta vox Latina indicat.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, circularis, rotundus: τὰ ἐγκύκλια, vulgaria, obvia, vulgò fieri solita: ab ἐν et κύκλος, orbis, circus.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, ENCYCLOPÆDIA, orbiculata dis-

ciplinarum series: ab ἔγκυκλος et παιδεία, disciplina.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλέω, f. ήσω, circumago. Th. κύκλος.

Ἐγκυλίω, f. ίσω, perf. ικα, involvo, implico.

Ἔγκυμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, gravida, prægnans; plenus, refertus: ab ἐν et κύω, fut. σω, uterum fero, sum gravida.

Ἔγκυος, ου, ἡ, gravida, prægnans: ab eod.

Ἐγκυόμενος, præs. part. ab ἐγκυίομαι, in utero gestor: ex ἐν et κυίω, idem quod κύω, in utero fero.

Ἐγκύρσας, αντος, illapsus, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1. inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ab

Ἐγκύρω, incido, obvio: f. ρσω. a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido.

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, laudo: f. άσω. perf. ἐγκεκωμίακα. part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος. a. 1. ἐγκωμιασθείς. Th. ἐγκώμιον, laus.

Ἐγκωμιαστέον, quod laudandum est: verbale ab ἐγκωμιάζω.

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator: et

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, et Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, laudatorius, a, um: ab ἐγκωμιάζω, quod ab

ΕΓΚΩ´ΜΙΟΝ, ου, τὸ, præconium, laus.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, dulcem reddo. Th. γλυκὺς, dulcis.

Ἔγμεν, per Syncop. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω et σχήσω.

Ἔγνω, 3. sing. ab ἔγνων, novi, sapui, sensi, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, cognosco.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. ind. act. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusd. verbi.

Ἔγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐγνώρισε, a. 1. ind. act. à γνωρίζω, notum facio: f. 1. γνωρίσω. perf. ἐγνώρικα. à γνώριμος, notus, pro γνώσιμος. Th. γινώσκω, cognosco: f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, ται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, cognosco: q. v.

Ἐγράφησαν, scripti sunt, 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, scribo: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔγρεο, surge. Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου, verbi ἔγρομαι, excitor, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐγρήγορα, ας, ε, vigilavi, et sæpè in præs. vigilo, ut part. ἐγρηγορὼς, vigilans: perf. med. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, excito, q. v.

ΕΓΡΗΓΟΡΕ´Ω, vigilo: f. ήσω. à verb. ἐγείρω. perf. med. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth ρ, ἐγρήγορα· unde ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω. f. ήσω. a. 1 ἐγρηγόρησα. perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρήγορθαι, suscitatum esse, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleonasm. τοῦ θ, et Sync. literarum ε et ν, est perf. inf. m. verbi γρηγορέω, vigilo. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθασιν, vigilaverunt, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. perf. med. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, et -γορότως, adv. vigilanter: ab ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἐγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἔγρομαι, Att. Sync. pro ἐγείρομαι, excitor: sic ἐγρόμενος pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imp. act. v. γυμνάζω, exerceo: f. σω. perf. κα. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἔγχε' pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, hasta.

Ἐγχέζω, f. έσω, perf. ἐγκέχοδα, caco in: ex ἐν et χέζω.

Ἐγχείη, ας, ἡ, seu ἐγχείη, hasta, seu peritia hastâ certandi: gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, hasta.

Ἐγχεσίβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicosus, qui hastâ fremit ac strepitum edit: ab ἔγχος, hasta, et βρέμω, fremo. Hinc et Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεσικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epithet. qui fulmine tanquam gladio solet uti: ab ἔγχος, hasta, et κεραυνὸς, fulmen.

Ἐγχειρέω, aggredior, tracto: f. ήσω. perf. κα. ἐγχειροῦντες, præs. part. pl. num, ab ἐν et χεὶρ, manus.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id quod aliquis aggreditur, conatus: ab ἐγχειρέω, quod vide.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio: ab eod. verbo.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, ENCHIRIDIUM, libellulus, gladiolus, pugio, manubrium: ab ἐν et χεὶρ, manus.

Ἐγχειρίζω, in manus trado, porrigo: f. ίσω. perf. ικα. Undè et

Ἐγχειρίζομαι, in manus sumo, commissum habeo. Th. χεὶρ, manus.

Ἐγχειρίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, in alicujus manu positus: ab ἐν, χεὶρ, et τίθημι.

ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, ANGUILLA: q. ἐν ἰλύϊ χεῖσθαι, in limo fundatur.

Ἔγχελις, εως, ἡ, idem.

Ἔγχεον, Poët. et Ion. pro ἐνέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, infundo.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἐγχεσίμορος, bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus: ab ἔγχος, hasta, et μόρος, fatum, verso ο in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, qui hastam vibrat, bellicosus: ab ἔγχος, hasta, et πάλλω, vibro.

Ἐγχεῦντα, infundentem, cras. Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

Ἐγχέω, f. εύσω, infundo: ab ἐν et χέω.

ΕΓΧΟΣ, εος, τὸ, hasta, ENSIS dat. sing. ἔγχεϊ· dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, infligere: quod χραύω, leviter saucio. Th. χράω, coloro.

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Ion. in aliquem incidere: ab

Ἐγχρίμπτω, id. q. χρίμπτω, admoveo: f. ψω.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, propinqua, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Ἔγχρισον, άτω, inunge, a. 1. imperat. act ab ἐγχρίω.

Ἐγχρίψας, fortè ἐγχρίμψας scribendum, a. 1. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρίω, f. ίσω. perf. ἐγκέχρικα. a. 1. ἐνέχρισα. Th. χρίω, ungo.

Ἐγχρονίζω, immoror, tardo: f. ίσω. perf. κα. ab ἐν et χρονίζω, idem. Th. χρόνος, tempus.

Ἔγχρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *temporarius:* ab eod. th.

Ἐγχέας, a. 1. part. act. ab ἐγχέομαι, q. ab ἐγχεύω, *colore imbuo:* ab ἐν et χρόα.

Ἐγχειρίζω, f. ίσω, perf. ἐγκεχείρικα, *oppignero, pignero, capio.*

Ἐγχέω, f. εύσω, idem ac ἐγχέω, *infundo.*

Ἐγχωρέω, ῶ, f. ήσω, *concedo, admitto:* unde ἐγχωρεῖ, impers. *licet, locus vel facultas est.* Th. χωρέω, *eo.*

Ἐγχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domesticus, patrius, rusticus;* et τὸ Ἐγχώριον, subst. *domesticum, in eo loco ubi habitas; pignus, arrha:* ab ἐν et χῶρος, *locus.*

ἘΓΩ', ἐμοῦ, &c. *EGO*, Att. ἔγωγε, Dor. ἐγώνη, et ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν et ἰώγα. Hinc ἐμὸς, ή, *meus:* ἡμέτερος, ου, *noster vestrorum:* ἡμέτερος, ου, *noster.*

Ἔδαε, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, *disco:* hinc

Ἐδάην, *novi, seu doctus sum*, a. 2. ind. pass. à δαίω, *disco, scio:* perf. δεδάηκα, q. à δαέω. part. perf. pass. δεδαημένος. perf. med. δέδαα, pro δέδηα, *novi:* a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαήμεναι.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*, imperf. pass. verbi δαΐζω, *divido.* Th. δαίω, idem.

Ἐδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. med. verbi δαίομαι, *epulor.* Th. δαίω, *epulum præbeo.*

Ἔδακ' pro ἔδακε, *momordit, pupugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔδακον, ες, ε, et

Ἐδάκην, *morsus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo.*

Ἐδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σσ, Poët. verbi δαμάω, *domo:* f. σω. perf. κα.

Ἐδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. ind. pass. à δαμάω, seu δάμνω, vel δάμνημι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἔδαμον. Vel ut alii volunt à δέμω. perf. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. à δαμνάω pro δαμάω, *domo.*

Ἐδανὸς, ῦ, *suavis:* ab ἡδὺς, idem, per Systolen literæ η.

Ἔδαρ et εἶδαρ, ατος, τὸ, *esca:* ab ἔδω, *edo.*

Ἔδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi δαρθάνω, seu δαρθέω. f. 1. δαρθήσομαι. a. 1. ind. pass. ἐδάρθην, ης, η.

Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδερκον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω. Sic perf. med. δέδρακα pro δέδορκα.

Ἐδασσάμην, ω, ατο, et Poët. δασσάσκετο, a. 1. m. Hinc δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζω, idem quod δαίω, *divido.*

Ἐδασσάμεθ', *divisimus*, 1. plur. a. 1. m. pro ἐδασσάμεθα, et in 3. sing. ἐδάσσατο, ejusd.

Ἐδαφιεῖ, 3. sing. et in 3. pl. ἐδαφιοῦσι, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, *solo æquo, solo allido, pavio:* f. ἐδαφίσω, et Att. ἐδαφιῶ· perf. ἠδάφικα· qu. ab ἔδαφος, *solum.* Th. ἕζομαι, *sedeo:* f. ἐδοῦμαι.

Ἔδαφος, εος, τὸ, *solum, pavimentum:* ab ἕζομαι, *sedeo.*

Ἔδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act à δάπτω, *dilanio:* f. ψω. perf. φα.

Ἔδδεισε, *timuit.* Poët. pro ἔδεισε, a. 1. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. δέδοικα. perf. med. δέδοικα, δέδια, et δέδια.

Ἐδὲ pro εἰδὲ, q. v.

Ἔδεαι, Ion. pro ἔδῃ, 2. sing. sub. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, *edo.*

Ἐδέατρος, ου, ὁ, *prægustator:* ab ἔδω, quia edit ante alium, *præfectus epularum.*

Ἐδέγμην, per Syncop. Poët. pro ἐδεδέγμην, plusq. perf. pass. verbi δέχομαι, *capio:* f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι. a. 1. ἐδέχθην.

Ἐδεδίατο, Ion. pro ἐδέδεντο, *ligati fuerunt*, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi δέω, *ligo.*

Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. perf. med. à perf. med. δέδηα, verbi δαίω, *divido.*

Ἐδεδίειν, *timueram*, plusq. perf. med. verbi δείδω. *timeo:* f. δείσω. perf. med. δέδια.

Ἐδέδμηντο, Ion. pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. perf pass. verbi δέμω, *struo:* f. δεμῶ. perf. δεδέμηκα, et per Sync. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι.

Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* f. δείσω. perf. med. δέδοικα, pro δέδοιδα, et δέδια.

Ἔδει, Ion. pro ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi δεῖ, *oportet*, quod à δέω, *ligo.*

Ἐδεήθην, *indigui*, seu *oravi*, a. 1. ind. pass. verbi δέομαι, tanq. à δεέομαι, f. δεήσομαι, *oro*, et *indigeo.* Th. δέω, *ligo.*

Ἐδέησε, *opus fuit*, a. 1. ind. v. δεῖ, *opus est*, impers.

Ἐδέθην, *ligatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi δέω, *ligo;* perf. pass. δέδεμαι.

Ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi impers. δεῖ, *oportet*, et interdum pro δεῖ usurpatur, ut ἐχρῆν pro χρὴ, et προσῆκεν pro προσήκει. Item

Ἔδει, *comedet*, Att. pro ἔδῃ, 3. sing. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω.

Ἔδει, *ligabat*, imperf. verbi δέω, *ligo.*

Ἐδείδιμεν, pro ἐδεδίειμεν, *timueramus*, 1. pl. et

Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Sync. pro ἐδεδίεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi δείδω, *timeo:* perf. med. δέδια. plusq. perf. ἐδεδίειν. Vide δείδω.

Ἔδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. ἐδείμαντο, 3. sing. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατο. à δέμω, *struo.*

Ἔδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi δεικνύω, seu δείκνυμι, *ostendo:* f. δείξω. perf. δέδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. pass. ἐδείχθην.

Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. ἔδειραν, verbi δέρω, *excorio:* f. δερῶ. perf. δέδερκα. a. 2. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι.

Ἔδεισα, a. 1. vide δείδω, *timeo.*

Ἔδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro ἐδέδεκτο, 3 sing. plusq. perf. verbi δέχομαι, *capio:* f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι.

Ἐδέμ, regio Babyloniæ.

Ἐδέμεναι, et per Syncop. ἔδμεναι, *comedere*, Dor. pro ἔδειν, præs. inf. act. ab ἔδω· q. v.

Ἐδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi δέχομαι, *capio.*

Ἐδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi δέρκω, *video:* a. 2. ἔδρακον. perf. med. δέδορκα.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, *cibus.* Th. ἔδω.

Ἐδέσμασι, *cibis*, ejusd. dat. pl.

Ἐδεστέον, *edendum est;* verbale à præced.

Ἐδεστὴς, ου, ὁ, *esor, qui edit:* ab eod. th.

Ἐδεύετο, *indigebat*, imperf. v. δεύομαι. Poët. pro δέομαι, *egeo, oro.*

Ἐδεύησε, Poët. pro ἐδέησε, seu ἔδησε, 3. sing. a. 1. act. verbi δεύομαι, pro δέομαι, *oro, opus habeo.*

Ἐδέων, *sedûm*, gen. pl. ab ἕδος, εος, τὸ, *sedes.*

Ἐδῇ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. ἐδοῦμαι, verbi ἕζω, *sedeo.*

Ἔδηδα, perf. med. Att. reduplicatione ex ἦδα. perf. part. ἐδηδὼς verbi ἔδω, *edo:* et

Ἐδήδαται et ἐδήδατο, Ion. pro ἐδηδεσμένοι εἰσὶ, et ἐδηδεσμένοι ἦν, 3. sing. perf. et plusq.

perf. pass. verbi ἔδω, *edo*: f. 1. act. ἐδέσω. perf. ἤδεκα, Att. ἐδήδεκα. unde perf. pass. ἐδήδεσμαι, cujus tertia pers. ἐδήδεσται, abjecto σ, ἐδήδεται, et Ion. ἐδηδέαται.

Ἐδήδοκα, *edi*, perf. pro ἧκα seu ἔδηκα, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit f. m. ἐδήσω, unde perf. ἤδηκα, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in ο converso, ἐδήδοκα. et in plusq. perf. ἐδηδόκειν. part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι, σαι, ται.

Ἐδηδὼς, vide in ἔδηδα.

Ἔδηκα, *edi*, perf. Att. pro ἧκα, ab ἔδω, quod et interjectâ syllabâ δο, ἐδήδοκα dicitur: undè perf. pass. ἐδήδομαι.

Ἐδηλήσαντ' pro ἐδηλήσαντο, *læserunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi δηλέω, *lædo*: f. ήσω. à δαλὸς, *titio*: q. à δαίω, *uro*.

Ἐδήλευν, 3. pl. imperf. act. ἐδηλοῦτο, 3. sing. imperf. pass. à δηλέω, *manifesto, declaro*. Th. δῆλος, *manifestus*.

Ἔδηξα, *momordi*, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) *mordeo*.

Ἔδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*: f. δήσω. perf. δέδεκα. pass. δέδεμαι.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

Ἐδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a. 1. pass. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*: a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*. perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, κται.

Ἐδίδων, ως, ω, pro ἐδίδουν, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*: q. à διδόω. Sic et ἐδίδυ, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

Ἐδίζετο, *quærebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*: f. ανῶ.

Ἐδίστασα, ας ε, a. 1. ind. act. à διστάζω, *dubito*: f. άσω vel άξω. perf. δεδίστακα vel -χα. Th. δὶς, *bis*.

Ἐδίψησα, a. 1. ind. act. verbi διψάω, *sitio, vehementèr expeto*: f. ήσω. perf. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor*: f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

ἜΔΝΑ, seu potiùs ἔδνα, et ἔεδνα, et ἄεδνα, (Pleonas. τοῦ ε) ων, τὰ, *dos, munera* quæ sponsæ sponsus dat. q. ἡδνὰ, *jucunda*. Hinc

Ἔδνιος, ία, ιον, *sponsalis*.

Ἐδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἔδνα, τὰ, *dos*.

Ἐδνωτὴς et ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, *socer*; qui filiam dat, additâ dote: ab eod. th.

Ἔδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκεον -ουν, εεις -εις, verbi δοκέω, *videor*: f. ήσω, et ξω.

Ἐδοκιῦμες, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκοῦμεν, 1. pl. imperf. verbi ejusd.

Ἐδολιῶσαν, Bœot. pro ἐδολίουν, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*: f. ώσω. perf. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

Ἔδομαι, *comedam*, Att. pro ἐδοῦμαι, (ut φάγομαι, pro φαγοῦμαι,) f. 2. med. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδον, *dederunt*, Dor. et Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*: 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*: f. ήσω. perf. ηκα.

Ἔδοντι, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

Ἔδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto, videor*: f. σω et δόξω. perf. pass. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, SEDES: item *delubrum, cunctatio*, q. d. desidia. Th. ἕζομαι, f. ἐδοῦμαι, *sedeo*.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδυ, pro ἔδοσο, 3. sing. a. 2. med. ejusd.

Ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. act. verbi δουλεύω, *servio*: f. εύσω. perf. δεδούλευκα. Th. δοῦλος, *servus*.

Ἐδοῦμαι, f. 2. med. verbi ἕζω, *sedeo*.

Ἐδοῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἔδουπον, a. 2. ind. act. verbi δουπέω, *sonitum edo*: f. 2. δουπῶ. Th. δοῦπος, ου, ὁ, *sonitus*.

Ἔδουσ' pro ἔδουσι, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo*: perf. ἐδήδοκα. cætera temp. non ita usitata.

Ἔδρα, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω, q. à δράω, f. δράσω, et Ion. δρήσω· inde f. 1. med. διαδρήσομαι. a. 1. m. διαδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu διδρημι. Alioquin potest esse imperf. verbi δράω, contractum ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, *sella, sedes, basis, statua, altare, templum*, scil. *sacra sedes*: ab ἕζομαι, f. 2. ἐδοῦμαι, unde ἕδος, *sedes*.

Ἑδράζω, f. άσω, *colloco, stabilio*.

Ἔδραθον, *dormivi*, pro ἔδαρθον, a. 2. per Metath. literar. verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρέθω formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, *stabilis, firmus, sedentarius*: ab ἕδρα, *sella, basis*. Th. ἕζω, *colloco*.

Ἑδραιόω, *stabilio*: f. ώσω. perf. ἡδραίωκα. perf. pass. ἡδραίωμαι. ab iisd. th.

Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, *stabilimentum, fundamentum*: à 1. pers. perf. præced. verbi.

Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*, a. 2. ind. act. verbi δέρκω, *video*: f. ξω. perf. χα.

Ἔδραμ' pro ἔδραμεν· vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, *fugimus*, 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω vide ἔδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri*, a. 2 verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω perf. δεδράμηκα. perf. med δέδρομα, quod vide.

Ἔδραν, *fugerunt*, per Sync. pr ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi δ δράσκω, f. δράσω. Alii volun esse a. 2. plur. numeri pr ἔδρησαν, ut ἔζαν, pro ἔζησα verbi δρῆμι, seu διδρημι.

Ἔδρασα, *aufugi*, a. 1. act. verb διδράσκω. q. à δράω.

Ἕδρασμα, ατος, τὸ, *sedes*. T ἕζομαι.

Ἕδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδρησ' pro ἔδρησα, *feci*, a. Ion. pro ἔδρασα· à δράω, *faci* f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. σω, *colloco, firm* q. ab ἕδρα, *sella*: quod vid

Ἑδριάω, *sedeo*: ab eod. th.

Ἑδριόωνται, *sedem habent*, pl. ind. pass. pro ἑδριῶντ ab ἑδριάω, -ῶ, Poët. ἑδριόω. S in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδ ῶντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομ f. ἐδοῦμαι, *sedeo*.

Ἑδροστρόφος, ου, ὁ ἡ, luctato epithet. *qui inter luctandu sedem partesque quibus se mus agitat ac versat*: ab ἕδ *sella*, (quod vide) et στρέ *verto*: perf. med. ἔστροφα.

Ἐδύετο, *occidebat*, imperf. δύομαι. Th. δύω.

Ἔδυν, ης, υ, *subiit*, a. 2. ve δύμι· interdum ἔδυν est 3.

more Bœot. pro ἐδῦναι. Th. δύω, subeo.

Ἐδυνάθη, Dor. pro ἐδυνήθη, potui: q. v.

Ἐδυνάντο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνάατο, 3. plur. imperf. verbi δύναμαι, possum.

Ἐδύνατο, 3. pl. poterant: et ἐδύνατο, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Ἐδυνάσθην, et Att. ἠδυνάσθην, potui, a. 1. pass. verbi δυνάζω, valeo: ab eod. th.

Ἐδύνατο, apud Herodot. sumi videtur pro δύνατον ἦν, possibile erat.

Ἔδυνε, induit, imperf. act. v. δύνω, induo.

Ἐδύνατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide Ἐδυνάατο.

Ἐδυνήθην, et Att. ἠδυνήθην, potui, a. 1. verbi δύναμαι, possum: f. δυνήσομαι. perf. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, subii, a. 1. verbi δύω, vel δύνω. et

Ἐδύσατο pro ἐδύσατο, 3. sing. a. 1. med. Poët.

Ἐδυστόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυστοκέω, difficultèr pario: f. ήσω. Ex δὺς et τίκτω, pario: perf. med. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, ægrè fero: ex δὺς et φέρω, fero.

ΕΔΩ, EDO: perf. ἐδήδοκα, (pro ἔδωκα, ab ἔδω inus.) part. ἐδηδοκώς. perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι. part. ἐδηδεσμένος. a. 1. pass. ἠδέσθην. part. ἐδεσθείς. præs. med. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδοῦμαι. perf. ἔδηδα. part. ἐδηδώς. Hinc

Ἐδωδὰ, ας, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus, esus. Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ε, ὁ ξ ἡ, esculentus: ab eod. th.

Ἔδωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do: f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἐδώλια, ων, τὰ, navium transtra, fori, sedes: ab ἕδος, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo.

Ἔδωνται, vescantur, 3. pl. sub. m. ab ἔδω, edo.

Ἐδωρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, dono: f. ήσω. Th. δῶρον, ε, τὸ, donum.

Ἔδωσαν, scribendum credo, ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab δόω, vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα, per Pleonasm. Poët. τῦ ε pro ἕδνα, dos, sponsalia: quod vide.

Ἐείκοσι, viginti: per Prosthesin pro εἴκοσι.

Ἐεικοσὸς, ε, similitèr pro εἰκοσὸς, vigesimus.

Ἔεικται, similis est, Poët. Pleonasm. pro εἶκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, similis sum.

Ἔειπα, ας, ε, dixi, Att. pro εἶπα, a. 1. ab ἔπω, dico.

Ἔειπον, ες, ε, dixi: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.

Ἐεὶς pro εἷς, unus, per Prosth. Poët. f. μία, n. ἕν.

Ἔεις, Ion. pro ἦς, eras: imperf. ab εἰμί.

Ἐεισάμενος pro εἰσάμενος, assimilatus, a. 1. part. m. ab

Ἐεισάμην, assimulatus sum, pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, video.

Ἐεσσάμην, indui, pro εἱσάμην, a. 1. m. verbi ἕω, induo.

Ἐείσαο, pro εἴσω, 2. sing. a. 1. med. ἐεισάμην, ἐείσατο, ἐείσαο, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.

Ἐεισάτην, duo illi iverunt, 3. dual. a. 1. ἔεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, eo.

Ἐέλδεται, appetit, 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, cupio: sic

Ἐέλδωρ, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, ορος, τὸ, desiderium. Th. ἔλδομαι, desidero.

Ἔελμαι, obvolutus sum, perf. pass. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, volvo; et

Ἐελμένοι, dissolutâ diphthongo ει in εε· alii ab ἐλαύνω, compello, deducunt: nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι per Sync. et Prosth. τῦ ε, ἐέλσαι· hinc Ἔελμαι· alii ab εἰλέω, congrego: perf. part. εἰλημένος, et per Sync. ἐλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἐέλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. plur. opt. Poët. verbi ἔλπω, sperare facio: perf. med. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, spes.

Ἐέλσαι, abegisse, per Pleonasm. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, abigo: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα.

Ἐένδυνε, eodem modo pro ἔνδυνε, sive ἐνέδυνε, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, induo. Th. δύνω, subeo.

Ἔεργ' pro ἔεργε, cohibe, præs. imperat. act. ab ἐέργω.

Ἐέργαθε, disjunxit, 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, distraho: imperf. ἔεργαθον, per dissol. Poët. et per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, arceo.

Ἔεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, averte, præs. imperat. Sic et ἐέργει, continet, 3. sing. præs. ab ἐέργω, quod infrà videas.

Ἐεργμένοι, muniti, pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, arceo.

Ἐέργνυσθαι eâdem ratione pro εἴργνυσθαι, ab ἐέργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, arceo.

Ἐέργω, pro ἔργω, seu εἴργω, fut. ξω, arceo, prohibeo, includo.

Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἕρση, ros: et

Ἐερσήεις, εντος, similitèr pro ἑρσήεις, roscidus.

Ἔερτο, arcuit, pro ἔερκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἴργω, arceo: perf. pass. εἶργμαι.

Ἐέρχατο pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, arceo.

Ἔες pro ἦς, eras, imperf. Poët. ab εἰμὶ, sum.

Ἐέσθω pro ἕσθω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo.

Ἐέσσατο pro εἵσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, ab eod. th.

Ἔεστο, indutus est, pro εἷστο, plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἔζει, fervebat, 3. sing. imperf. ind. act. à ζέω, ferveo: f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ε, ὁ, nomen regis Heb. et interpretatur Lat. fortitudo mea, dominus.

Ἕζετ' et ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, sedebat, imperf. Ion. ab ἕζομαι f. 2. m. ἑδοῦμαι. vel ab ἕζω.

Ἔζη, Dor. pro ἔζαε, 3. sing. imperf. verbi ζάω, vivo.

Ἐζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω· quod vide.

Ἐζημίωμαι, mulctatus sum, perf. pass. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζημία, damnum.

Ἔζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζως, ἔζω, vivebam, imperf. verbi ζάω. f. ήσω. a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, quæro, studeo: imperf. ἐζήτεον -ουν, εες -εις, εε -ει. f. ήσω. perf. ἐζήτηκα. imperf. pass. ἐζητεόμην -ούμην, έυ -ου, έετο -εῖτο.

ἝΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδῦμαι, *SEDEO*.

Ἑζόμενος, η, ον, *sedens*, perf. pass. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, *junctus sum*, aor. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι. f. 2. ζυγῶ. a. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, *colloco, sedere facio*: imperf. εἷζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) fut. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 2. εἷδον. f. 2. ἑδῶ. perf. pass. εἷσμαι. aor. 1. pass. εἵσθην. ab ἕω, *pono*: unde ἧμαι. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἐζωγρημένος, *captivus factus*, perf. part. pass. verbi ζωγρέω, *vivum capio*: fut. ήσω. perf. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ἔζων, *vivebant*, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἔζαον, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω. perf. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et

Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. ἐζωσμένος. perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. perf. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἔη, *sit*, Poet. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑῇ, *suæ*, dat. sing. f. g. Poët. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *suus, a, um*: ab ὗ, *sui*.

Ἔηκα, ας, ε, *misi*, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἔην, *eram*, Ion. et Poët. pro ἦν, 1. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*, imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni*, gen. sing. pro ἐέος, sed per Poet. Ectasin ἠέος, et Metath. ἐῆος, ab ἐὺς, *bonus*: gen. sing. ἐέος. Sed

Ἑῆος, *sui*, gen. sing. ab ἑὸς, *suus*.

Ἔησθα, *eras*, Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς. 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, Æol. enim personis in ς addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔῃσθα.

Ἔησι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔησον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino*: f. άσω.

Ἔητε, Poët. pro ἧτε, *miseritis*, 2. pl. aor. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧν.

Ἔθ' pro ἔτι, *adhuc*, adv.

Ἔθακας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti*: vide ἔθηκα.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo*: fut. αλῶ. perf. τέθαλκα.

Ἔθανον, *mortuus sum*, aor. 2. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. perf. med. τέθνηα.

Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*: f. άσω. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, *sepelivi*, et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio*: fut. θάψω. perf. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. pass. ἐτάφην. perf. med. τέθηπα.

Ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto*; f. 1. m. θεάσομαι. perf. pass. τεθέαμαι.

Ἔθεεν, *currebat*, imperf. act. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι seu θευσῦμαι.

ἘΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæsaries*: hinc

Ἐθειράζω, *comam alo*: f. άσω. perf. ακα.

Ἐθειρὰς, άδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἐθεὶς, *missus*, a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod et εἵθην, aor. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, aor. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo, soleo*.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, pro ἤθελε, 3. sing. imperf. ind. act. (per Epenth. τῦ σκ) ejusd. verbi.

Ἐθέλημος, ῦ, *voluntarius*: ab eod. th.

Ἐθέλῃσθα, *velis*, Poët. Parag. pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

Ἐθέλῃσιν, *voluerit*, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio*: ab ἐθέλω, *volo*, et θρησκεία, *superstitiosus Deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *superstitiosis ceremoniis Deum colo*.

Ἐθέλοι, 3. sing. et ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. act. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, *rem ultrò ignaviter gero*: ab ἐθέλω et κακός.

Ἐθελοκωφέω, *sponte malus sum, perfidè ago*, sum ἐθελόντως κωφὸς, *sponte surdus, audire nolo*.

Ἐθέλοντ' pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. et ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt*, 3. plur. præs. ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοντὴν et ἐθελοντηδὸν, *ultrò, suâ sponte*, adv. et

Ἐθελοντὴς, ῦ, ἐθελοντὴς, ῦ, et ἐθελούσιος, ῦ, *voluntarius*: et

Ἐθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò*: ab

ἘΘΕ'ΛΩ, vel θέλω, *volo, opto, delector; possum*; ap. Hom. Il. φ. 366. ν. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ε. fut. θελήσω. perf. τεθέληκα. perf. pass. τεθέλημαι unde θέλημα, *voluntas*.

Ἕθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, et hoc pro ὗ, *sui*: Iones enim pro ὗ dicunt ἕο Attici addunt θεν ita etiam ἐμῦ et σῦ se habent. Est et ἕθεν pro ἓ, *se*.

Ἔθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, ου, το, *posui*: verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor*. Th. θεράπων, *minister*.

Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, ἔθεο et ἔθου, ab eod. th.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. ind. act. à θήγω, f. ξω, *acuo*.

Ἐθηεύμεθα et ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθεώμεθα, et ἐθεῶντο, 1. et 3. pl. imperf. à θηέομαι quo Iones utuntur pro θεάομαι, *specto*.

Ἐθηήσαντο, *inspexerunt*, 3. pl. a. 1. med. Ion. pro ἐθεάσαντο verbi θεάομαι, *specto*.

Ἐθηεῖτο, *inspiciebat*, Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verb ejusd.

Ἔθηκα, ας, ε, *posui*; et in 3. pl. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. aor. 2 ἔθην.

Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing a. 1. m. sic ἐθήκατο. 3. sing ejusd. temp. verbi τίθημι *pono*: a. 2. ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, *florui*, a. 1. ind act. verbi θάλλω, *vireo*: fu θαλῶ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *consuet* Th. ἔθος.

Ἔθην pro εἵθην, *missus sum*, a. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ἐθίζε, *assuesce*, præs. imp. a ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζου, pr imperat. pass. ab

Ἐθίζω, *assuefacio, institu* (quod pro augmento ε pos adsciscit) f. ίσω. perf. εἴθι a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθί μαι, *assuefio*. perf. pass. εἴθ μαι. perf. part. εἰθισμένος. a.

inf. pass. εἰθισθῆναι. Th. ἔθος, *consuetudo.*

Ἐδεστέον, *edendum est:* verbale à præced.

Ἔθλασε, *comminuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango:* f. άσω.

Ἐθνάρχης, ου, ὁ, *gentis præfectus:* ex ἔθνος, *gens,* et ἀρχὸς, vel ἄρχων, *princeps.* Th. ἄρχω, *impero.*

Ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, *gentilis, ETHNICUS:* Hinc

Ἐθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentiliter:* ab

ἘΘΝΟΣ, εος, τὸ, *gens, natio, populus, sexus.*

Ἐθοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θοινάομαι, *devoro:* a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, ατο· à θοινάω, *epulor.* Th. θοίνη, *epulum.*

Ἐθοίνων, *depascebant,* 3. pl. imperf à θοινάω, *epulor:* f. ήσω. perf. τεθοίνηκα. ab eod. th.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, *ritus, mos, consuetudo.* Hinc ἔθω, perf. med. εἴωθα, *consuevi:* ἐθίζω, *assuefacio.*

Ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, *pono:* a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ου, το.

Ἔθοωσα, *excitavi,* a. 1. ind. act. ab inus. Th. θοόω, *acuo:* vel pro ἐθόασα, à θοάζω, *celeritèr moveo.* Th. θοὸς, *celer.*

Ἔθραξε, *conturbavit,* per Syncop. pro ἐτάραξε. aor. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo:* f. ξω.

Ἔθρεξα, *cucurri,* a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. τεθρέχηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα, quod vide.

Ἐθρέφθην, ης, η, *innutrita sum,* a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo:* fut. θρέψω. perf. τέτροφα. aor. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι. a. 2. ἐτράφην. perf. med. τέτροφα.

Ἔθρεψα, *alui,* aor. 1. ind. act. verbi τρέφω. vide ἐθρέφθην.

Ἐθρήνευν, Æol. et Dor. pro ἐθρήνουν, *lugebant,* 3. pl. imperf. act. verbi θρηνέω, *lamentor.* Th. θρῆνος, *luctus.*

Ἐθύθην, ης, η, *sacrificatus fui,* a. 1. ind. pass. à θύω, *macto:* f. θύσω. perf. τέθυκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, *excandui,* a. 1. ind. pass. à θυμόω, *irrito:* f. ώσω. perf. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus, ira.*

Ἔθυνον, *furebant,* 3. pl. imp. verbi θυνέω, id. q. θύνω, seu θύω, fut. θύσω, *cum impetu ruo.*

Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrifico, macto:* fut. θύσω. perf. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην.

Ἔθω, *ex consuetudine facio, consuesco:* perf. med. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos.*

Ἐθῶσι, *mittantur,* 3. pl. aor. 1. sub. pass. ἔθην, seu εἵθην, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

ΕἸ, *SI:* conj. connexiva, cum ind. construitur: significat etiam, *an, utrum, num, utinam.*

Εἶ, *es,* 2. sing. præs. ab εἰμὶ, *sum.*

Εἶ vel εἶς, *vadis,* 2. sing. ab εἶμι, *eo:* et imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat.*

Εἶ, ἴ: pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. -Ει pro -ιθι in compos. δίει, ἔξει.

Εἰ δὲ μὴ, *alioquin, sin,* οὐδεὶς βάλλει—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. *nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat*—εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam.

εἰ ἄρα, *si fortè:* εἰ γὰρ, pro εἴθε γὰρ, *utinam enim:* εἴγε, εἴπερ, εἰ δὴ, *si quidem, si modò:* εἴγουν, *si saltem:* εἰ δ' ἄγε, *agedum:* εἰ καὶ, *etsi:* εἰ μὲν, εἰ δὲ, *si, sin:* εἰ μὴ, *nisi:* εἴ τις, *siquis:* εἴ τευ, *si cujus:* εἴ τῳ, *si cui.*

ΕἾΑ vel εἶα, *EJA,* adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi, ivisti,* perf. med. verbi εἶμι, *eo,* pro quo etiam Attici dicunt ᾔα, &c.

Εἴα, *sinebat,* 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino:* imperf. εἴαον.

Εἶα, ας, ἡ, *herba, gramen.* Angl. HAY.

ΕἸΑΜΕΝΗ, ῆς, ἡ, *locus humectus, irriguus, herbosus; pratum.*

Εἰανὸς, ἡ, ὸν, *subtilis,* λεπτὸς pro ἑανὸς, Poëticè.

Εἵατο, Poët. metri causâ pro ἕατο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, imp. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, *sino:* (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα. perf. εἴακα.

Εἴαρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρος, τὸ, *ver.*

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, *vernus, a, um:* dat. pl. εἰαρινοῖσι, ab eod.

Εἴας, *sinebas,* 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino,* (quod aliud non vendicat augmentum quam ι post ε) imperf. εἴαον -ων, αις -ας, αι -α, perf. εἴακα.

Εἴασε, et Poët. εἴασσε, *reliquit,* 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino:* f. ἐάσω. a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴασχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἵαται, et εἵατο, Poët. pro ἕαται, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, et ἧντο, quorum aliud est 3 plur. ind. præs verbi ἧμαι, *sedeo:* hoc 3. pl. imperf. ἥμην, ἧσο.

Εἴβεται, *distillat,* 3. sing. ind. Ion. et Poët. pro λείβεται sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo.*

Εἴγε, *si quidem, si modò:* conj. cum ind.

Εἴγμα, ατος, τὸ, *IMAGO:* ab εἴκω, *similis sum.*

Εἶδ', *eja,* adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et εἰδάλλομαι, *assimilor, similis fio:* et

Εἰδάλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *speciosus, formosus:* ab εἶδος, *species;* quod ab εἴδω, *video.*

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, *esca, dapes:* ab ἔδω, *edo.*

Εἶδε, *scito,* a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro εἴδηκε, per Sync. dici posset ab εἰδέω, *scio.*

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, *IDEA, forma, species:* ab εἴδω, *video.*

Εἰδείην, *viderem,* præs. opt. verbi εἴδημι f. εἰδήσω. Hinc præs. infin. εἰδέναι ut τιθείην, et τιθέναι, ex τίθημι. Alii malunt Sync. esse pro εἰδηκέναι, verbi εἰδέω. Sunt qui pro οἰδέναι ponant, à perf. med. οἶδα, verbi εἴδω.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. act. εἶδον, ες, ε, *vidi:* ab εἴδω, *video:* a. 2. εἶδον, et ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab εἴδημι, vel perf. infin. act. per Sync. pro εἰδηκέναι, ab εἰδέω.

Εἴδεσι κεκασμένοι παῖδες, *pueri egregiâ formâ præditi.*

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro ἐοικέναι, *similem esse:* et pro δοκεῖν, *videri.*

Εἴδεται, *videtur,* 3. sing. præs. ab εἴδομαι.

Εἰδέχθεια, ας, ἡ, *deformitas,* quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *aspectu deformis, odiosus aspectu:* ab εἶδος, *aspectus,* quod ab εἴδω, *video,* et ἔχθος, *odium.*

Εἰδέω, *scio:* fut. εἰδήσω. perf. εἴδηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, et per Syncop. εἶδα, et εἴδειν, Atticè verò ᾔδειν, εις, ει, et in

3. pl. ᾔδεσαν. pro quo Poët. ᾐείδειν, et Ion. ᾔδεα, ας, ει, contractè ᾔδη, ης, η. perf. infin. εἰδηκέναι, et per Sync. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, et per Sync. εἰδὼς, ότος, &c. et in f.g. εἰδυῖα, ας, et in n.g. εἰδός. εἰδῆσαι, a. 1. inf. Lys. pro milite: vox paulò insolentior. perf. med. οἶδα. ab εἴδημι, inus. idem quod εἰδέω, est εἰδείην. Th. εἴδω, idem.

Εἰδῆ, *simul*, adv. Alii volunt esse ἐπειδῆ, alii εἰ δὴ, scribunt. Homeri Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *sciens, peritus*. Εἰδημόνως, adv. *peritè*. Poët. ab εἰδέω, *scio*.

Εἰδῇς, *noveris*, 2. sing. præs. sub. ab εἰδέω, -ῶ, *scio*: f. ήσω.

Εἴδησις, εως, ἡ, *scientia, peritia*: ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσειν, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præs. sub. act. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδότ', pro εἰδότα, *peritum*, acc. sing. perf. part. per Sync. pro εἰδηκότα, verbi εἰδέω.

Εἰδοὶ, αἱ, *idus*: vox Latina: ab *iduo*, quod Thuscis est *divido*.

Εἴδομαι, et ἴδομαι, Poët. *assimulor*: perf. εἴδημαι ab εἴδω, *video*, quod vide.

Εἰδόμενος, et ἐειδόμενος, Poët. *similis*, ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro εἴδομεν, 1. pl. verbi εἴδω, *video*.

Εἶδον, et ἴδον, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἰδοποιέω, ῶ, f. ήσω, *speciem efficio*, sive *formam rei alicujus*: ex εἶδος et ποιέω.

Εἰδοποιΐα, ας, ἡ, *speciei effurmatio*: à præc.

Εἰδοποιὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *speciem efficiens*: ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *species, præstans formâ, facies*: dat. sing. εἴδεϊ, εἴδει. dat. pl. εἴδεσι. Th. εἴδω, *video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro εἶδον, 3. pl. aor. 2. act. verbi εἰδέω, *scio*.

Εἰδότε, dual. et εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἰδὼς, -ότος, pro εἰδηκὼς, per Crasin, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*: f. ήσω. perf. εἴδηκα.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδηκυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυίῃσι, pro εἰδυίαις, dat. plur. Ion. verbi εἰδέω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM*, *parvum poema*: εἰδύλλια, qualia Theocriti *varia sunt poematum genera*: ab εἶδος, quod ab

ΕἼΔΩ, *video*: fut. εἴσομαι, et ἴσομαι, Poët. a. 2. εἶδον, et ἴδον, ες, ε (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. sub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, ῦσα, όν. a. 1. m. εἰσάμην, et ἐεισάμην, *simulavi*. opt. εἰσαίμην. infin. εἴσασθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην. imperat. ἰδοῦ.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi εἴδημι, vel εἰδέω, contractè, ut τιθῶ, à τίθημι. sic præs. opt. εἰδείην. præs. infin. εἰδέναι. Alii Sync. aiunt esse τῦ εἰδήκω, perf. sub. ab εἰδέω.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM*, *delubrum*: 1 Macc. i. 17. 1 Cor. viii. 10. ab εἴδωλον, *idolum*, ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur*: ab εἴδωλον et θύω, *macto, immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA*: *idoli cultus*: et

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA*: ex εἴδωλον et λάτρις, ιος, ὁ ϰ ἡ, *servus*: ab

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM*, *simulacrum*: ab εἶδος, *species*. Th. εἴδω.

Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, *fictio idoli*: ex εἴδωλον et ποιέω, *facio*.

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδηκὼς, -ότος, verbi εἰδέω, vel εἴδημι, *scio*: f. ήσω.

Εἶεν, *essent*, 3. plur. præs. opt. per Sync. Att. pro εἴησαν, ab εἴην, verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶεν, *age verò, esto*, adv. concedentis: ab eod.

Εἴην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Εἴην, εἴης, εἴη, *essem*, et in pl. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, et per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præs. opt. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶθ' pro εἶτα, *deinde*: propter aspirationem.

ΕἼΘΑΡ, adv. Poët. *statim, confestim*.

Εἴθε, *utinam*. Th. εἰ, *si*: pro quo εἰ, εἴτε, *sive*.

Εἴθην, seu ἕθην, *missus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἰθικὼς, *assuetus*, perf. part. act. et

Εἴθισα, *assuevi*, aor. 1. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti ι post ε adsciscit: sic perf. εἴθικα· et

Εἴθισμαι, *assuetus sum*, perf. pass. undè εἰθισμένος, perf. part. ejusd. Th. ἔθος, εος.

Εἰκ', pro εἴκε, vel εἰκεῖ, *siquidem*. Th. εἰ, *si*, et particula Poëtica κε vel κεν.

Εἶκα, *similis sum*, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, et ι in ο verso: verbi εἴκω. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro εἶξα.

Εἶκα, ας, ε, *misi*, perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. sing. ab εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*: ab εἴκοσι, *viginti*.

Εἰκάζω, f. άσω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἰκάθω, *cedo*: ab εἴκω.

Εἰκαὶ, *etiamsi*, conj. discret. cum ind. ex εἰ, *si*, et ϰ, *etiam*.

Εἰκαῖος, αία, αῖον, *temerarius*: ab εἰκῆ, *temerè*.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus vicenarius*.

Εἴκασι, *miserunt*, 3. pl. perf. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*. perf. part. εἰκώς. Sed

Εἴκασι, *videntur*, 3. pl. præs. m. ab εἴκω.

Εἴκασμα, ατος, τὸ, *simulacrum*: ab εἴκω, *similis sum*.

Εἰκάσσαις, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις, verbi εἰκάζω, *conjicio*: f. άσω. a. 1. infin. εἰκάσαι. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἴκατι, Dor. pro εἴκοσι, *viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. εἴκετε, *cedite*, præs. imperat. ab εἴκω, *cedo*: f. ξω.

Εἴκειν, et Att. ᾔκειν, *iveram*, plusq. perf. à perf. εἶκα, verbi εἶμι, *eo*.

Εἴκελος, ου, ὁ ϰ ἡ, *similis*. Th. εἴκω.

ΕἸΚΗ͂, adv. *frustrà, temerè, sine consilio, casu*. q. ab εἴκω, *cedo*.

Εἰκονίζω, fut. ίσω, *assimilo, exprimo*: ab εἰκὼν, *imago*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile*: ab εἴκω.

Εἰκοσαετὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *qui viginti annorum est*.

Εἰκοσάκις, adv. *viciès*: ab εἴκοσι.

Εἰκοσάκλινος, ον, *viginti lectos habens*. Epith. triclinii: ex εἴκοσι et κλίνη.

ΕἼΚΟΣΙ, et Poët. ἐείκοσι, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*: plur. tantum et ἄκλιτον. Dor. εἴκατι.

Εἰκοσίκλινος, v. εἰκοσάκλινος.

Εἰκοσίμετρος, *viginti mensur*

ἔπεσι: ab εἴκοσι, viginti, et μέτρον, mensura.

Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo viginti contendunt: ab εἴκοσι, viginti, et ἐρίζω, contendo.

Εἰκοστὸς, ὴ, ὸν, vigesimus: ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. similitèr, ut par est: ab εἰκὼς, ότος, similis. Th. εἴκω.

Εἴκουσι, cedunt, 3. pl. ab εἴκω, cedo.

Εἴκτην, similes erant, pro εἰκέτην, 2. dual. imp. per Sync. et solutâ diphthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, est plusq. perf. med. εἴκειν, et in dual. εἰκείτην, per Sync. εἴκτην, et per Dialysin ἐΐκτην.

Εἴκτο pro εἴκετο, assimilatus est, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, similis sum. Vel plusq. perf. ab εἴγμην, ξο, κτο.

Εἰκυῖαν, decoram, aptam, acc. sing. perf. part. med. f. g. ab εἶκα, perf. med. pro ἔοικα, verbi εἴκω, similis sum.

ΕΙ'ΚΩ, similis sum; item cedo, non repugno, morem gero: f. ξω. perf. med. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, imago, effigies.

Εἴκων, cedens, præs. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago: ab eod.

Εἰκὼς, decens, perf. part. m. ab εἴκω.

Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens: ab εἰλέω, involvo.

Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. epulor: et

Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conviva: ab

ΕΙΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, EPULUM: unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium. Hom. Od. α'. 226. dat. plur. εἰλαπίνῃσι, q. ab εἴλη, congregatio, agmen, et πίνω, bibo.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, (quod et ἔλαρ) propugnaculum: ab εἰλέω, coarcto; quia intra illud conclusos nos tenemus.

Εἰλάτινος pro ἐλάτινος, Poët. abiegnus: ab ἐλάτη, abies.

Εἷλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

Εἴλεγμαι, dictus sum, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, dico.

ΕΙΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, Dea partûs: quòd parturientibus opituletur, ab ἐλεύθω, undè et Ἐλεύθω dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, οῦ, ὁ, ILEUS, volvulus, morbus intestinorum; item vitis: ab εἰλέω.

Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.

Εἷλετ' et εἵλετο, elegit, 3. sing. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, eligo.

Εἷλεν, cepisti, eripuisti, Dor. pro εἷλες, 2. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἰλεῦντο pro εἰλέοντο, seu εἰλοῦντο, Dor. 3. pl. imperf. pass. verbi εἰλέω, verso.

Εἴλιχα, Att. pro λέλιχα, perf. ind. act. à λίγω.

ΕΙ'ΛΕ'Ω, ῶ, (cum tenui) cogo, coarcto, concludo, congrego; εἱλέω, (cum aspero) verso, circumago, involvo: fut. ήσω. perf. ηκα.

Εἴλη, ης, ἡ, agmen: ab εἰλέω, coarcto.

Εἵλη, ης, ἡ, splendor: v. ἕλη.

Εἰληθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. circumdata: ab εἰλέω.

Εἰληθερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, à sole calefactus: ab εἵλη, splendor, et θέρω, calefacio.

Εἰλήλουθα, ας, ε, veni, Poët. pro ἐλήλυθα. perf. med. Att. verbi ἔρχομαι, venio; perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, ejusd. 3. sing. plusq. perf. med.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, venimus, 1. pl. ab εἰλήλουθα, perf. med.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι et

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, perf. part pass. verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληπται, assumptus est, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.

Εἴληφα, sumpsi, perf. Att. pro λέληφα· hinc εἰληφὼς, ότος, perf. part. act. ejusd.

Εἴληχα, sortitus sum, perf. Att. verbi λαγχάνω, sortior.

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus, tormen intestinorum; etiam vertigo capitis: ab εἰλίσσω, quod ab εἰλέω, verso.

Εἴλιγμα, ατος, τὸ, involutio: ab εἰλίσσω, quod vide.

Εἴλιγμαι, circumvolutus sum, perf. pass. et part. εἰλιγμένος· ab εἰλίσσω. Th. εἰλέω, verso.

Εἰλιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus: ab εἰλίσσω.

Εἵλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel nigri, vel flexiles; vel à retortis cornibus: ab ἕλιξ, q. v.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, sinceritas: ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, distinctus, sincerus, clarus; in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἵλη, splendor solis, vel potiùs ἴλη, et κρίνομαι, secerno.

Εἵλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum, gyrus: item species hederæ: sumitur etiam adj. pro implicito: ab εἱλίσσω, idem ac th. εἱλέω, verso.

Εἰλίποδας, curvipedes, vel curvè gradientes: dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι, ab

Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, flexipes: ex ἴλω, pro quo usitatum εἰλέω, flecto, et ποῦς, pes.

Εἰλισσόμενος, η, ον, convolutus, a, um, præs. part. pass. ab

Εἱλίσσω, vel -ττω, circumvolvo: pro quo etiam dicitur ἑλίττω. f. ίξω. perf. εἴλιχα. perf. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, verso.

Εἰλίχατο pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi εἰλίσσω. Th. εἰλέω, verso.

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, traho: et

Εἵλκυσε, traxit, a. 1. imperf. εἵλκυον· ab ἑλκύω, quod, perinde ac th. ἕλκω, ι post ε, pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, η, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, arcto, includo.

Εἱλόμην, elegi, a. 2. m. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, accepi, a. 2. ind. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. m. ab αἱρέω, eligo.

Εἷλου, 2. sing. a. 2. med. ejusd.

Εἴλοχα, Att. pro λέλοχα, perf. à λέγω.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλυμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἴλυμι, verso, volvo. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλυθμὸς, οῦ, ὁ, latibulum: ab εἰλύω.

Εἰλυὸς, οῦ, ὁ, idem, et ab eodem. Scribitur et ἰλυός.

Εἰλὺς, ύος, τὸ, πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ. Hesych. id. q. ἰλὺς, limus, q. v.

Εἰλύφαζε, resplendebat, imperf. verbi seq.

Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, verso, torqueo. Th. εἰλέω, verso.

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, ab εἰλυφάω, verso. Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω seu εἴλυμι, (cum tenui; tamen reperitur etiam aspero notatum spiritu:) f. ύσω, verso, volvo: ab eod.

Εἵλω, seu εἴλω, id. quod εἰλέω, seu εἱλέω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἱλώτης, ου, ὁ, HELOS, vel HELOTA, servus apud Lacedæmonas, ex Helotis captis.

Εἱλωτεία, ας, ἡ, servitus: et

Εἱλωτεύω, f. εύσω, *servio*: et

Εἵλωτις, ιδος, ἡ, *serva*: ab εἵλως.

Εἶμ' pro εἶμι, *eo*, *vado*.

Εἷμα, ατος, τὸ, *vestis*, Æol. ἷμμα, ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.

Εἷμαι, εἷσαι, *sedi*, *sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo*. a. 1. εἷσα. plusq. perf. pass. εἵμην. part. perf. εἱμένος.

Εἷμαι, *missus sum*, perf. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus*, *fatalis*: et indè

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum, à μείρω, *divido*: quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. sing. plusq. perf. pass ejusd

Εἱμὲν, Poët. Dor. et Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἶμεν, *simus*, per Sync. pro εἴημεν, præs. opt. 1. pl. ejusd.

Εἶμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, *esse*, Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præs. infin. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἱμένος, ου, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. pass ab ἕω, *induo*.

Εἱμὶς, Dor. εἱμὶν, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰ μὴ, *nisi*, conj. idem pro ἀλλὰ, *sed*.

Εἰμὶ, εἶ vel εἶς, ἐστὶ, *SUM*, *ES*, *EST*; imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἦν, *fui*. a. 2. sub ὦ, *fuero*. plusq perf. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*. f. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσται. præs. imperat. ἴσθι vel ἔσθι, vel ἔσο, ἔστω, Att. ἤτω. præs. opt. εἴην, ης, η, præs. sub. ὦ, ῇς, ῇ, *sim*. fut. sub. ἔσωμαι, ῃ, ηται. præs. infin. εἶναι. f. 1. infin. ἔσεσθαι. part. præs. ὢν, οὖσα, ὄν. Th. ἔω, inus. idem.

Εἶμι, *eo*: et in dual. ἴτον· 3. pl. εἶσι. imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. pl. ἴσαν. aor. 2. ind. ἴον. ἴτε. præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἴε. perf. med. εἶκα, (ab εἴω) Att. ᾖα, et solutione factâ ἤϊα, ας, ε. plusq. perf. ᾔειν, 3. pl. ᾔεσαν, Att. ᾔσαν. Th. ἴω, inus. pro *EO*.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dat. Est et

Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo*: et

Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰνάετες, et ἐννάετες, adv. *per novem annos*, ab ἐνναετὴς, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, *annus*.

Εἶναι, *esse*, præs. infin. ab εἰμὶ, *sum*. Est et

Εἶναι, per Metathesin pro ἰέναι, infin. ab εἶμι, *eo*: indè ἀπιέναι, *abire*: at

Εἷναι, *misisse*, a. 2. inf. ab ἵημι, *mitto*.

Εἰναλίη, ης, ἡ, et εἰνάλιος, ου, ὁ, *maritimus*, pro ἐναλ. ab ἐν et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες. ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus*: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.

ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ερος, ἡ, *fratria*, id est, *uxor fratris*: dicitur παρὰ εὐνάζειν, *cubare*: ut sit q. εὐνάτηρ, *cohabitatione juncta*.

Εἴνατος, η, ον, *nonus*, pro ἔνατος, ab ἐννέα, *novem*

Εἰνείκαντο, Ion. et Poët. pro ἠνείκαντο, et ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. med. vide in ἐνείκα, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, *propter*, *causâ*: regit. gen.

Εἵνεκεν pro ἕνεκεν.

Εἰνόδιος, ου, *in viâ situs*, *in viâ habitans*: ab ἐν, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatiens frondes*, *frondosus*: à φύλλον, *folium*, et ἔνοσις, pro ἔνοσις, *motus*, ab ἐνόω, *impello*, *agito*.

Εἷνται, *sederunt*, 3. pl. perf. pass. εἷμαι· et in plusq. perf. 3. pl. εἷντο, *sederant*, ab inus. ἕω.

Εἶξα, *similis sum*, et in 1. pl. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *cesserunt*, 3. plur. a. 1. act. ejusd.

Εἷο pro οὗ, Poët. gen. sing. μετὰ εἷο, *secum*.

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, et in 3. pl. εἶπαν, a. 1. ind. act. εἶπαι, a. 1. inf. εἶπον, ες, ε, a. 2. εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.

Εἶπαθ' pro εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. et

Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. infin. ejusd.

Εἰπέμεν, Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *siquidem*, *si*; εἴπερ ἄρα, *siquidem*. Th. εἰ, *si*.

Εἴπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπῃ, *sicubi*, *siqua*, *siquo modo*: ab εἰ, *si*.

Εἴπῃς, *dicas*, a. 2. sub. hinc Æol. εἴπῃσθα, 2. sing. ejusd. temporis verbi ἔπω.

Εἴποθεν, *siquo ex loco*: et

Εἴποι, *si aliquo*. Th. εἰ, *si*.

Εἱπόμην, *sequebar*, et in 3. pl, εἵποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, *sequor*: fut. ἕψομαι. perf. εἵμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. et Dor. εἰπὸν, pro εἰπὲ, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, *si*, et πότε, *quando*: quod ab ὅτε, idem. Sic

Εἴπου, adv. *sicubi*: ex εἰ, *si*, et ποῦ, *ubi?* ab ὅς, *qui*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. sub. verbi ἔπω, *dico*.

Εἰπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. ejusd.

Εἴπως, adv. *si quo modo*, *si quâ ratione*, *si fortè*: ex εἰ, *si*, et πῶς, *quomodo?*

Εἶρ, *procella*, *fulgor*.

Εἰράνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, *pax*.

Εἰραφιώτης, ου, ὁ. Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia insutus fuit femori* scil. Jovis, undè et μηρο*ῤ*ραφὴ[s]

Εἰργάθω, *prohibeo*, *distraho*: imp. εἴργαθον, et dissol. Poët. ἐέργαθον, ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui*, a. 1. m. ἐργαζόμην, ου, ετο. imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*. Th ἔργον, *opus*.

Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. ind pass. et

Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectum sum*, perf. ind. pass. et part. εἰργασμένος· ab εἰργάζομαι, ab eod.

Εἴργει, *cohibet*, 3. sing. præs. act. εἴργεσθαι, *dimoveri*, præs. infin. pass. ab εἴργω, *arceo*.

Εἶργμαι, *vinctus sum*, perf. ind. pass. et part. εἰργμένος, ab eod. verbo.

Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, *inclusio*: ab eod.

Εἴργομαι, *facesso*, *abeo*, *submoveo*.

Εἶργον, *coërcens*, præs. part. neut. g. εἶργε, *abstine*: præs. imperat. pass. εἴργουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.

ΕΙ'ΡΓΩ, (spir. gravi) *includo*, *in carcerem conjicio*: f. ξω, perf. χα. item εἴργω, (spir. leni) *arceo*, *prohibeo*, *veto*.

Εἰρία, ας, vel Ion. εἰρίη, ης, *concio*, *cœtus*: ab εἴρω, *dico*.

Εἴρῃ, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*, 2. sing. verbi εἴρομαι, pro ἔρῃ. Th. εἴρω, *dico*.

Εἰρέαται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico*: vide εἰρήαται.

Εἰρέσθαι, -εσθαι, Ion. et Poët. pro ἐρέσθαι, *interrogare, inquirere*.

Εἴρεο, Ion. pro εἴρου, *interroga*, præs. imperat. verbi εἴρομαι. potest esse et imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.

Εἰρμὸς, ῦ, ὁ, *captivitas, servitus*: ab εἴρω, *necto*.

Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, *quærere, interrogare*.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus lanâ obvolutus*: quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, *lana*.

Εἰρεῦντες, *enumerantes*, Dor. pro ἐροῦντες, præs. part. pl. num. f. g. ab ἐρέω, *dico*; Poët. εἴρω. Th. ἔρω.

Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, *dico*: fut. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα. perf. part. Att. εἰρηκώς. et

Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι, Att. pro ἔῤῥημαι, perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἐρέω derivari malunt.

Εἴρην, ενος, ὁ, *puer, qui jam fieri potest*: ab εἴρω, *loquor*.

Εἰρηναῖος, α, ον, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.

Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud Jurisconsultos. ab εἰρήνη et ἀρχὴ, *principatus*.

Εἰρηνεύω, *pacem colo, in pace vivo*: f. εύσω. perf. εἰρήνευκα. ab

ΕἸΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pax*: παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν, (à connectendo) Hinc

Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, *pacificus*.

Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio*: f. ήσω. perf. εἰρηνοποίηκα.

Εἰρηνοποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *pacis studiosus, pacificus*: ex εἰρήνη et ποιέω.

Εἴρινος, ῦ, *laneus*: et pro eod. ἔρινος. Th. εἶρος, *lana*.

Εἴριον, idem ac ἔριον vide εἶρος.

Εἰρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer*: ab εἴργω.

Εἰροκόμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *lanas carpens, vel tractans*: ab εἴρειν, q. ab εἶρος, *lana*, et κομέω, *curo*.

Εἴρομαι, vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *laniger*: à πέκω, vel πείκω, *pecto*: f. ξω. perf. med. πέποκα (hinc πόκος, *vellus*), et εἶρος, *lana*.

ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*. ἔριον, ῦ, τὸ, idem. q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.

Εἴρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ab ἕρπω, *repo*: quod vide.

Εἰρύαται, Ion. pro εἴρυνται, 3. pers. plur. num. perf. pass. Iones enim et perfecti et plusq. perf. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται vel το, α breve inserentes. Sic εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *custodio*.

Εἴρυκα, *sustuli*, perf. act. ejusd. verbi.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Dor. pro εἰρύειν ab εἰρύω, vel ἐρύω, *traho*.

Εἴρυντο, pro εἴρ' υντο, 3. pl. imperf. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, *custodio, servo*: sic ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύσασθαι, *custodire*, a. 1. inf. m. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod. th.

Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, fut. σω, *traho*.

Εἴρχαται, et εἴρχατο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ et εἰργμένοι ἦσαν, perf. et plusq. perf. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, *includo*.

Εἷρψα, *erupi*, a. 1. verbi ἕρπω, *serpo*: f. ψω. perf φα.

ΕΙ'ΡΩ, *necto*: item *dico, interrogo, nuntio*, in quâ signif. præs. est inus. (ἐρέω et εἰρέω, Poët.) f. ἐρῶ, et in 2. pl. ἐρεῖτε, *dicetis*: perf. εἴρηκα, tanq. ab ἐρέω (quod ι post ε pro augmento adsciscit). perf. pass. εἴρημαι. paulò post fut. εἰρήσομαι præs. med. ἔρομαι, (ἐρέομαι et εἴρομαι, Poët.) *interrogo*: f. ἐρήσομαι. a. 1. εἰρησάμην et ἠράμην a. 2. ἠρόμην et Poët. εἰρόμην.

ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, *dissimulatè loquens*.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, *IRONIA*: *dissimulatio in oratione*: hinc Angl. IRONY.

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, *qui dissimulatione in loquendo gaudet*: et inde

Εἰρωνικῶς, *IRONICE*, *fictè*, adv. ab εἴρων.

Εἰρωτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. εἰρώτα, et εἰρώτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωτάω.

Εἰρωτᾷν, Ion. pro ἐρωτᾷν, præs. inf. ab

Εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*; imperf. ἠρώτων -ων, -ας -ας, &c.

ΕΙ'Σ, vel ἐς, *ad, in*, item *erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro*; accus. soli jungitur; in compos. *in, ad, intra, ex*: εἰς τί, *quorsum?* Hinc εἴσω, *in, intra*.

Εἶς, *eras*, Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*, pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς vel εἶ, *vadis*, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ' pro εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. verbi εἶμι, *eo*.

Εἷς, ἕντος, *qui misit*, a. 2. part. ab ἧν, a. 2. verbi ἵημι, *mitto*.

ΕἿΣ, μία, ἓν, *unus, a, um*; *quidam*: id. quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, *scio*, vel εἶμι, *eo* pro quo ἦσα etiam dicitur, a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, *sedi*, a. 1. ind. ab ἵννυμι, seu ἕω, *sedeo*: f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, *introduco*: f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, *delatio*; *accusatio*: et

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, perf. ελκα, *renuntio, refero*: item *defero, accuso*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Εἴσαγε, *ingreditor*, præs. vel aor. 2 imperat. ab εἰσάγω, quod vide.

Εἰσάγω, εις, ει, *introduco*: f. ξω. perf. εἰσῆχα. a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγαγον. a. 2. imperat. εἰσάγαγε, ετω. a. 2. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν. præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, *initiatus*: ex εἰς, *in*, et ἄγω, *duco*.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: et

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, *introductorius*: et

Εἰσαγώγιμος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *importatus*: ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. *semper*: ὁ εἰσαεὶ, *sempiternus*: ab ἀεὶ, *semper*.

Εἵσατ' pro εἵσατο, *statuâ honoravit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἕω, *statuo*: f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Εἴσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. ab εἴδω, *video*.

Εἰσακούω, *exaudio*: f. ύσω. perf. εἰσήκουκα. a. 1. pass. εἰσηκούσθην, *exauditus fui*. a. 1. part. pass. εἰσακουσθεὶς, έντος. fut. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. cum gen. ex εἰς et ἀκούω, *audio*.

Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, f. ῦμαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Εἰσάμενος, Ion. pro ἑσάμενος, a. 1. part. med. verbi ἕω, *colloco, fundo*: a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, *similis sum, scivi*, a. 1. ind. m. ab εἰδέω, seu εἴδω, *scio*: et

Εἰσάμην, a. 1. ind. m. ab εἴω, *vado*.

Εἶσαν, *collocârunt*, 3. pl. a. 1. act. εἶσα, et Poët. ἕσσα· ab ἕω seu ἕννυμι, id. quod ἵζω, *colloco*.

Εἰσαναβαίνω, *conscendo*: f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβὰς, et in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Εἰσαναγκάζω, f. άσω, *cogo*.

Εἰσανιὼν, όντος, *scandens*, a. 2. part. act. ab εἰς et εἶμι, *eo*.

Εἰσάπαξ, adv. *semel*: ex εἰς et ἅπαξ, id.

Εἰσαριθμέω, f. ήσω, *annumero*.

Ἐΐσας, acc. pl. f. g. ἐΐσης, gen. ab ἐΐσος, η, ον, *æqualis, e*, idem quod ἶσος.

Εἴσατο, *videbatur*, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et

Εἴσατο, *penetravit*, a. 1. med. verbi εἶω, *eo*.

Εἰσάττω, *insilio*: ex εἰς et ἄττω.

Εἰσαῦθις, et εἰσαῦτις, *in posterum, posthac*: ab αὖθις et αὖτις, *rursus*. Th. αὖ, id.

Εἰσαύριον, *in posterum diem*: ex εἰς et αὔριον.

Εἰσαφίκανε, *eversus est*, 3. sing. imperf. act. ab

Εἰσαφικάνω, *accedo, redeo*: ex εἰς, ἀπὸ, et ἱκάνω, *venio*. Th. ἱκνέομαι, idem. f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, *venias*, 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ. ab

Εἰσαφικνέομαι, fut. ίξομαι, perf. ιγμαι, *accedo, advenio*: ab eod. th.

Εἰσβάλλω, f. αλῶ, perf. βέβληκα, *injicio, ingredior, invado*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εἰσβιάζομαι, *vim infero, vi ingredior*: à βιάζομαι, idem. Th. βία, *vis*.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, *ascendere facio*: à βιβάζω, *ineo*; quod à βαίνω, *incedo*.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, incursus, expeditio militaris*: ab εἰσβάλλω, quod vide.

Εἰσδέχομαι, *intrò admitto*: f. 1. m. εἰσδέξομαι. ex εἰς et δέχομαι, *accipio*: perf. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, *introcurrens*, a. 2. part. act. f. g. à τρέχω, *curro*: vide εἰσέδραμον.

Εἰσδύνω, fut. ύσω, *subeo, ingredior*.

Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi ἕω, *colloco, induo*: f. ἕσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. perf. εἷμαι.

Εἴσεαι, *scies*, pro εἴσῃ. Ion. 2. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, *scio*: f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, *introcucurri*, a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω. f. θρέξω. perf. εἰστέτρεχα. a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν ex εἰς et τρέχω, *curro*: f. ξω. perf. δεδράμηκα, et τέτρεχα.

Εἰσέδυ, *ingressus est*, 3. sing. a. 2. εἰσδῦμι. ex εἰς et δῦμι, vel δύνω, *subeo*: f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, *intro, ingredior*: in 3. pl. ind. præs. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσεῖσι. ex εἰς, *in*, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Ion. εἰσιᾶσι, *immittunt*, 3. plur. præs. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω, perf. κα, *invehor, ingredior, irrumpo*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Εἰσελεύσομαι, η, εται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, *ingredior*: a. 2. εἰσῆλθον. perf. med. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Εἴσελθε, ίτω, a. 2. imperat. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, *ingrediamur*, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἰσέρχομαι, q. v.

Εἶσεν, *sedere fecit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἕω, *statuo*: f. ἕσω. a. 1. εἶσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. et in 3. pl. εἰσενέγκωσιν, verbi εἰσφέρω, *ingero*: f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα. a. 2. εἰσήνεγκον. ex εἰς et φέρω, *fero*.

Εἰσεπέρησα, *transivi*, a. 1. ind. act. ab εἰσπεράω, composit. ex εἰς et περάω, *transeo*: f. άσω et άσω.

Εἰσεπήδησα, *insilii*, a. 1. ind. act. verbi εἰσπηδάω, *insilio*: f. ήσω. perf. εἰσπεπήδηκα. comp. ex εἰς et πηδάω, *salio*.

Εἰσέρχομαι, *ingredior*: in 3. pl. præs. imperat. εἰσερχέσθωσαν. f. εἰσελεύσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. εἴσελθε. perf. med. Att. εἰσελήλυθα· ex εἰς et ἔρχομαι, *venio*.

Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi εἰσσπάω. Th. σπάω, *traho*.

Εἴσεται, *sciet*, 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, *scio*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Εἰσεφορεῖν τῇ πόλει χρήματα, *pecunias urbi suppeditare*.

Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, *adduco, suadeo*: ex εἰς et ἡγέομαι, *duco*: f. ήσομαι. perf. ἥγημαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, *suasio, arbitrium*; dat. pl. εἰσηγήσεσι. et

Εἰσηγητέον, *suadendum*; verbale: et

Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, *suasor, monitor, author*: ab εἰσηγέομαι, quod videas.

Εἰσῄει, *introivit*, 3. sing. plusq. perf. med. verbi εἴσειμι, *ingredior*: ex εἰς et εἶμι, *eo*: perf. med. εἶα. plusq. perf. med. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, *exauditus fui*, a. 1. ind. pass. ab εἰσακούω, *exaudio*: fut. σω. perf. εἰσήκουκα. fut. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι. Th. ἀκούω, *audio*.

Εἰσήλατο, 3. sing. a. 1. med. εἰσηλάμην, ω, ατο. ab εἰσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Εἰσῆλθον, a. 2. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, *ingredior*: ex εἰς et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 1. act. et

Εἰσηνεγκάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εἰσφέρω, *adfero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. Th. φέρω.

Ἐΐσης, gen. sing. f. g. ab ἐΐσος, η, ον, idem quod ἴσος, η, ο *æqualis*.

Εἶσθα, is, Æol. Paragoge pr εἶς, 2. sing. præs. ind. verb εἶμι, *eo*.

Εἶσθαι, *missum esse*, perf. in verbi ἵημι, *mitto*: perf. pass εἷμαι. Vel ab ἕννυμι, seu ἕ *induo*.

Εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. a εἶμι, *vado*. Sed εἰσὶ, *sunt*, 3 pl. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, Ion. pr εἴσεισι, 3. pl. ab εἴσειμι, quo vide.

Εἰσιέναι, *intrare*, præs inf. ver εἴσειμι vel εἰσίημι, *intro*. T εἶμι, *eo*.

Εἰσιὼν, όντος, a. 2. part. ver εἴσειμι.

Εἰσκαλέω, et εἰσκαλέομαι, in *voco, advoco*. a. 1. med. εἰ καλεσάμην, ω, ατο. part. εἰ καλεσάμενος. ex εἰς, *in*, et κ λέω, *voco*: f. έσω. perf. κέκλ κα.

Εἰσκεκλημένος, *invitatus*, pa perf. pass. ejusd. verbi.

Εἰσκομιδὴ, ῆς, ἡ, *invectio*.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, *importo*, i *troduco*: à κομίζω, *porto*; qu à κομέω, *curo*.

Εἰσκομισθεὶς, εῖσα, ὲν, *allatus, latus*, part. a. 1. pass. ve εἰσκομίζω.

Εἰσαλίσσω, -ῶ, f. ίσω, perf. εἰσαλίσσηκα, advolvo.
Ἐΐσκω, assimilo, Poët. pro ἴσκω, quod ab ἴσκω, similis sum: præs. inf. ἐΐσκειν.
Εἴσιτα, ων, τὰ, reditus, sumptus.
Εἰσκομίζομαι, veho, inferor: et
Εἰσκομιζόμενον ἀργύριον, pecunia quæ infertur à transeuntibus: et
Εἴσοδος, ου, ἡ, introitus, adventus, vestibulum: ut et ars, studium, disciplina: ex εἰς et ὁδὸς, via.
Εἰσοικίζω, domum introduco. Th. οἶκος.
Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. act. v. εἰσφέρω. quod vide.
Εἰσόκε, Dor. pro εἰσόκεν, donec: adv. ex εἰς vel ἐς, ad, et ὅκεν.
Εἴσομαι, sciam, f. 1. m. verbi εἴδω, scio: item
Εἴσομαι, ibo, f. 1. m. verbi εἴω, eo: item
Εἴσομαι, statuam, f. 1. m. verbi ἴω vel εἴω, inusit.
Εἰσοράω, intueor, aspicio: ex εἰς et ὁράω, video; f. άσω. perf. εἰσεώρακα.
Εἰσορόων, videns, Poët. pro εἰσορῶν ejusd. præs. part. sic εἰσορόωσαι, pro εἰσορῶσαι, fut. gen. pl. num. part. præs.
Ἐΐσος, η, ον, idem quod ἴσος, æqualis.
Εἰσπέμπω, f. ψω, immitto, importo. Th. πέμπω, mitto.
Εἰσπηδάω, insilio, irrumpo: f. ήσω. a. 1. εἰσεπήδησα. a. 1. part. εἰσπηδήσας, ασα, αν gen. εἰσπηδήσαντος. perf. εἰσπεπήδηκα. ex εἰς, in, et πηδάω, salio.
Εἰσπίπτω, incido in, irruo: à πίπτω, q. v.
Εἰσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Th. πλέω, navigo.
Εἴσπλους, contract. εἴσπλοος, ου, ὁ, adnavigatio: ab eod. th.
Εἰσπνέω, f. πνεύσω, perf. εἰσπέπνευκα, inspiro, spiritum duco, attraho.
Εἰσπνήλας, α, et εἴσπνηλος, ου, ὁ, seu
Εἴσπνηλος, ου, ὁ, (linguâ Laconicâ) amator.
Εἰσποιῶ, ῶ, fut. ήσω, adscisco, adopto: et
Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptatio, adoptio: et
Εἰσποίητος, η, ον, adoptatus: Omnia à ποιέω.
Εἰσπορεύομαι, ingredior: imperf. εἰσεπορευόμην, ου, ετο. f. εύσομαι. perf. εἰσπεπόρευμαι. Ex εἰς, in, et πορεύω, trajicio. Th. πορεύω, transeo: perf. med. πέπορα.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio: ab
Εἰσπράσσω, seu -ττω, fut. άξω, perf. αχα, exigo: ex εἰς et πράσσω, seu -ττω, facio.
Ἐσρέω, vel εἰσρέω, influo.
Εἰσσπάω, attraho, intrò traho.
Εἷσαι, Poët. pro εἷται, sedit, 3 sing. perf. pass. εἷμαι, εἷσαι, sedi, seu indutus sum: verbi ἕννυμι, seu ἕω, induo, sedeo: vel ab ἵημι, mitto: et in 3. sing. plusq. perf. εἷτο.
Εἱστήκειν, steteram, et in 3. plur. εἱστήκεισαν, plusq. perf. verbi ἵστημι, sto: f. στήσω, perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.
Εἰσία, 3. sing. imperf. ab
Ἑστιάω, convivio excipio: (pro augmento ι post ε accipiens) f. άσω. perf. εἱστίακα. Th ἑστία, ας, ἡ, focus, lar.
Εἰστρέχω, intrò curro: f. εἰσθρέξω. à δρέμω vel δραμέω, inus. format. perf. εἰσδεδράμηκα. a. 2. εἰσέδραμον. a. 2. part. εἰσδραμὼν, ῦσα, όν. ex εἰς et τρέχω, curro.
Εἰσφέρω, ingero: f. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. a. 2. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a.2. inf. εἰσενεγκεῖν. præs. pass. εἰσφέρομαι, inferor. Th. φέρω.
Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio, tributum: ab εἰσφέρω, q. v.
Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, fut. άξω, obstruo intra.
Εἰσφρέω, f. ήσω, per Metath. pro εἰσφέρω.
Εἰσχειρίζω, fut. ίσω, in manum do: ex εἰς et χειρίζω.
Εἴσω, sciam, fut. 1. verbi εἴδω. a. 2. εἶδον, et ἴδον.
Εἴσω, et ἔσω, intra, pro εἰς, cum accus. apud Poëtas; sed in prosâ cum genit. Item sine casu, intrò, intùs, cum artic. ὁ εἴσω, interior. Th. εἰς vel ἐς, ad.
Εἰσωπὸς, ῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens: ex εἰς et ὤψ, oculus; quod ab ὄπτομαι, video.
Εἶτ' pro
ΕἾΤΑ, adv. postea, deinde, tum, anne? itáne verò? Heb. xii. 9. tamen.
Εἴτε, seu εἴθ', (per Apostroph. seq aspiratâ) sive, conjunct. ex εἰ, si, et τε, que.
Εἶτε, sitis, præs. opt. per Sync. pro εἴητε, 2. plur. verbi εἰμὶ, sum.
Εἴτι, siquid, num?
Εἴτω, eat, 3. sing. imperat. præs. ab εἴω, eo: imperat. ἴτω, εἴτω.
Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi εἴκω, cedo: fut. εἴξω, perf. εἶχα.
Εἴχεο, tenebas, Ion. pro εἴχου, 2. sing. imperf. pass. ab ἔχω, habeo.
Εἶχον, ες, ε, imperf. verbi ἔχω, habeo; (ι post ε pro augmento recipiens:) f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.
Εἴω et ἴω, vado: Poët. f. εἴσω. perf. εἶκα. imperf. ᾖον, εἶον, et ᾔειν. imperat. ἴτω, εἴτω. a. 1. εἶσα, ᾖσα, et ἤισα. plusq. perf. ᾔκειν et εἴκειν, f. 1. med. εἴσομαι. a. 1. m. εἰσάμην. perf. εἶα, ᾖα, et ᾔια. plusq. perf. εἴειν et ᾔειν ἰτέον, (ἰτητέον et ἴτον, Poët. in comp.) eundum est: ab εἶμι, inus.
Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. ab εἰμὶ, sum.
Εἵω, εἵῃς, ῃ, misissem, a. 2. sub. pro ὧ, ᾗς, ᾗ. ab ἵημι, mitto.
Εἷο, Ion. pro οὗ, sui.
Εἴωθα, consuevi, perf. m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω) inf. εἰωθέναι. in 1. pl. εἰώθαμεν, et in 3. pl. εἰώθασι εἰωθότες, soliti, part. perf. med. ab εἰωθὼς, ότος. ab ἔθω, soleo.
Εἴων, sinebam, 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, sino: quod non aliud quam ι post ε vendicat augmentum: sic perf. εἴακα.
Εἵως, Poët. et ἕως, ut, dum, interim, idem ac ὡς ex quo fiunt per Prosth. Att.
Εἰῶσι, Poët. pro ἐῶσι, 3. plur. præs. ind. act. vel sub. ab ἐάω, sino: f. άσω. aor. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.
ἘΚ, vel ἐξ, E, EX, a, vel ab, de, pro, propter, per, in: pro περὶ, præ, vel pro ἐκτὸς, extra, Hom. Il. ν. 431 φ. 370. regit gen. ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum acc. ad præstantiam indicandam, et pro κατά. In compos. plerumque significat ex, extra, item ab, in, re, avs: seorsum augmentum, ornamentum, contrarium.
Ἑκάβη, ης, ἡ, HECUBA, Priami uxor.
Ἐκάδιον, Dor. pro ἐκήδιον, imperf. act. verbi κηδιάω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, cura.
Ἑκάεργος, ου, ὁ & ἡ, longè jaciens: ex ἑκὰς, procul, et εἴργω, arceo.
Ἐκάην, a. 2. ind. pass. à καίω, uro: f. καύσω. a. 2. act. ἔκαον.
Ἐκαθιζόμην, ου, ετο, imperf. à

καθίζομαι, sedeo. Th. ἵζομαι, idem. fut. 2. ἰδοῦμαι.

Ἕκαθεν, adv procul, eminus: id. q. ἑκάς.

Ἐκάθευδον, dormiebam, imperf. act. à καθεύδω. dormio: ex κατὰ et εὕδω, idem.

Ἐκαθήμην, σο, το, sedebam, imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, sedeo.

Ἐκάθηρεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo: f. αρῶ perf. αρκα.

Ἐκάθιζον, imperf. act. verbi καθίζω. sedeo: a. 1. ἐκάθισα, ας, ε. perf. κεκάθικα. ex κατὰ et ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἵζομαι, sedere facio.

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide καθίζω.

Ἐκαίνυτο, vincebat, imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, supero. Th. καίνω, perimo.

Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω, quod vide.

Ἐκάλει, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐκάλεον, verbi καλέω -ῶ, voco.

Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a. 1. act. ab eod. th.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. sing. a. 1 m. verbi καλλωπίζω, propriè pulchros vultus facio: q. v.

Ἕκαλος, ω, Dor. pro ἥκαλος, ου, ὁ ἡ, quietus, tranquillus.

Ἐκάλυψα, ας, ε, et in 3 pl. ἐκάλυψαν cooperuerunt, a 1 ind. act à καλύπτω, tego: f. ψω perf. φα. a. 2. ἐκάλυβον.

Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμυσα, ας, ε, verbi καμμύω, per Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, f. σω, claudo

Ἔκαμον, et ἐκαμόμην, laboravi, a. 2. ind. act. et med. verbi κάμνω, laboro: f. καμῶ perf. κέκμηκα. aor. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκανον, ες, ε, occidi, a. 2. verbi καίνω. f. 2. κανῶ.

Ἔκαον, aor. 2. ind. act. verbi καίω, uro: fut. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

Ἐκάρη, tonsus est, 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, tondeo: fut. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. a. 1. m. ἐκειράμην.

Ἐκαρτύναντο confirmabant, 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω. fut. νῶ. Th. κράτος, et per Metath. κάρτος, robur.

ἙΚΑ'Σ, adv. procul, eminùs: ἕκαθεν, idem.

Ἑκαστάτω, superl. longissimè: et compar. ἑκαστέρω, magis procul, ulteriùs. Th. ἑκάς.

Ἑκασταχῆ, ubique, ubilibet: et

Ἑκασταχόθεν, undique: et

Ἑκασταχόθι, passim, ubique gentium: et

Ἑκασταχόσε, quocunque, quoquoversum: et

Ἑκασταχοῦ, ubilibet, ubique: omnia adv loci, ab

ἙΚΑΣΤΟΣ, η, ον, quisque, singuli: ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, singuli: τὸ vel τὰ καθ' ἕκαστα, singula: καθ' ἕκαστον, singulatim: καθ' ἑκάστην (subaud ἡμέραν) quotidiè: εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς, ἕκαστος, etiam, unusquisque, singuli.

Ἑκάστοτε, et ἑκάστοτε, semper et ubique, adv. ab ἕκαστος

Ἑκαστοτέρω, Poët. adv. pro comp. πορρωτέρω, longius: ab ἑκὰς, procul.

Ἑκάστω, Herodot. pro ἑκὰς, procul.

Ἑκαταβόλος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἑκατηβόλος, longè jaculans. Apollinis epithet. ab ἑκὰς, procul, et βάλλω, jacio.

Ἑκαταῖος, ου, ὁ ἡ, centesimus: ab ἑκατόν.

Ἐκατέατο, sedebant, Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. verbi κάθημαι, quod vide.

Ἑκατέρθεν, utrinque: Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen ab

ἙΚΑ'ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque. Hinc

Ἑκατέρωθεν, ἑκατέρωθι, et ἑκατέρωσε, utrobique, ex alterutrâ parte: et

Ἑκατέρως, adv. alterutro, seu utroque modo.

Ἑκάτη, ης, η, HECATE: Luna, tanq. soror Ἑκάτου, long jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol. αο pro ου, ab

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longè jaculans: ab ἑκὰς, procul, et βολὴ, jactus: quod à βέβολα, perf med. verbi βάλλω, jacio. Alii a βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.

Ἑκατηβελέτης, ου, et Ἑκατηβόλος, ου, ὁ, longè jaculans: Apollinis epith. ab ἑκὰς, procul, et βάλλω, jacio: perf. med. βέβολα.

Ἐκατηγόρησα, ας, ε, accusavi, aor. 1. ind. act. à κατηγορέω, accuso: f. ήσω. Th. ἀγορά.

Ἕκατι, Dor. pro ἕκητι, causâ, gratiâ, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, όντος, voluntarius.

Ἑκάτειος vel ἑκατικὸς, sub. στρόβαλος, Hecatice sphæra, rhombus vel turbo, in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps: ab ἑκατὸν, centum, et κεφαλὴ, caput.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, et Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centum manus habens, centimanus: ex ἑκατὸν, centum, et χεὶρ, -ρὸς, ἡ, manus.

Ἑκάτοιο, gen. Ion. pro ἑκάτου, ab ἕκατος, longè jaciens. Th. ἑκὰς, longè.

Ἑκατομβαιὼν, mensis Atticus ita dictus ab hecatombis quæ tum immolabantur; noster ferè Julius: à seq.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, centum boum: i. e. solenne sacrificium: et inde

Ἑκατόμβοιος, valens centum boves, vel constans centum nummis, bovis notâ apud Athenienses percussis: ex ἑκατὸν, centum, et βοῦς, bos.

Ἑκατόμποδοι κέλευθοι, viæ centum pedum, i. e. latæ: ab ἑκατὸν et ποῦς, pes.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum (i. e multas et præclaras) urbes. Cretæ Epith. Ex ἑκατὸν et πόλις.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ ἡ, centum, i. e. multas portas habens: Θῆβαι ἑκατόμπυλαι, Thebæ centiportæ: ex ἑκατὸν et πύλη, porta.

ἙΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τὰ, CENTUM: sumitur indefinitè etiam pro multis et magnis. Hinc

Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria.

Ἑκατόνζυγος, sc. ναῦς, navis centiremis: ex ἑκατὸν et ζυγὰ transtra.

Ἑκατονπλασίων, vel ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ἡ, centuplicatus

Ἑκατονταέτης, ου, et ἑκατονταετὴς, έος, ὁ ἡ, centenarius, qu[illegible] vixit centum annos: ex ἑκατὸν, centum, et ἔτος, -εος, τὸ annus.

Ἑκατοντακάρανος, ου, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro

Ἑκατοντακάρηνος, ου, ὁ ἡ, qu[illegible] centum capita habet: ex ἑκατὸν, centum, et κάρηνον, caput.

Ἑκατοντάκις, adv. centies: et

Ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ ἡ, et

Ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ ἡ [illegible] centuplus. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, et ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio: ex ἑκα[illegible]

τὸν et ἀρχὸς, vel ἄρχων, princeps, præfectus: q. d. ἄρχων τῶν ἑκατόν

'Εκατονταρχία, ας, ἡ, centurionatus: a præc.

'Εκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατόν.

'Εκάτος, Apollinis cognomentum, quod longè jaculetur. 'Εκάτη, fœm. pro Dianâ. Ab ἑκὰς, procul.

'Εκατοστεύουσα κριθὴ, centuplicatum hordeum, Gen. xxvi. 12. Th. ἑκατὸν, centum.

'Εκατοστεύω, fut. εύσω, centuplum fero, centuplico.

'Εκατοστὸς, ὴ, ὸν, centesimus: ab ἑκατόν.

'Εκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria: ab eod.

'Εκαύθην, succensus sum, aor. 1. ind. pass. ἔκαυσα et ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro: f. καύσω.

'Εκβαίνω, egredior ex navi: f. 1. m. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo: ἐκβαίνειν, inf. act. evenire, accidere.

'Εκβακχεύομαι, vehementer bacchor.

"Εκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

'Εκβάλλω, ejicio: fut. ἐκβαλῶ. perf. ἐκβέβληκα plusq. perf. ἐκβεβλήκειν pro ἐξεβεβλήκειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte. aor. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα perf. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, ejiciar. perf. med. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

'Εκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi præc.

'Εκβαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo. Th. βάρβαρος.

"Εκβασις, εως, ἡ, exitus, evasio: ab ἐκβαίνω, evado: ab ἐξ et βαίνω, eo.

'Εκβατήριον, ου, τὸ, donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum.

'Εκβέβληκα, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, quod vide.

'Εκβεβοημένος, celebris, famosus, divulgatus, part. perf. pass. Vide ἐκβοάω.

'Εκβήσῃ, exibis, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, exeo: f. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην. ab ἐκ et βαίνω, eo.

'Εκβιάζομαι, vim facio, compello, violo.

'Εκβλαστάνω et ἐκβλαστέω, fut. ήσω, perf. ἐκβεβλάστηκα, germino.

'Εκβληθήσομαι, et in 3. pl. ἐκβληθήσονται, f. 1. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio: quod vide.

"Εκβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejectitius.

'Εκβλύζω, f. ύσω, perf. ἐκβέβλυκα, effundo, emano, scaturio.

'Εκβοάω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐκβεβόηκα, proclamo. Unde pass. ἐκβεβόημαι.

'Εκβοηθεῖν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ei ferendam alicunde proficisci. Th. βοηθέω, -ῶ, auxilior.

'Εκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura: alicujus loci ut et fluminis exitus: ab ἐκβάλλω, ejicio. Th. βάλλω, jacio: perf. med. βέβολα.

'Εκβράζομαι, ebullio, effervesco.

'Εκβράσσω, excæstuo, ebullio, expello: de mari dicitur. ab ἐκ et βράσσω, idem q. βράζω, ferveo.

'Εκβράζω, f. άσω, perf. κα, bullire seu fervere facio; emitto, ejicio: ab ἐκ et βράζω.

'Εκβρασμὸς, οῦ, ὁ, ebullitio, tumultus.

'Εκγαμίζω, nuptui colloco: imperf. ἐξεγάμιζον. f. σω. aor. 1. ἐξεγάμισα. perf. ἐκγεγάμικα. ab ἐκ et γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

'Εκγαμίσκω, idem.

'Εκγεγάμεν, natum esse, perf. infin. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, nascor: perf. med. γέγαα, inde infin. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, et per Sync. γεγάμεν.

'Εκγεγαὼς, ῶτος, et in f. g. γεγαυῖα, ας, prognata, perf. med. part. ab ἐκγέγαα, perf. med. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enascor: f. 2. γενήσομαι. a. 1. m. ἐγεινάμην. a. 2. m. ἐγενόμην. Th. γίνομαι, nascor.

'Εκγελάω, ῶ, f. άσω, effusè rideo.

'Εκγενέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, ortus, oriundus. Th. γίνομαι.

'Εκγενόμεθα, nati sumus, Ion. et Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. m. ab eod. th.

'Εκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro com. ἐξεῖναι, licere: ἐκγενέσθω μοι, liceat mihi: ab

'Εκγίνομαι, vel -ίγνομαι, enascor, oriundus sum: ἐκγίνεται, cum. infin. licet. Th. γίνομαι.

"Εκγονα, ων, τὰ, posteri, nepotes, pl. ab

"Εκγονον, ου, τὸ, soboles, progenies: quod et

"Εκγονος, ου, ὁ, filius, nepos: item adject. ortus, oriundus: ab ἐκ et γονὴ, proles. Th. γίνομαι, nascor.

'Εκδανείζω, f. είσω, idem ac δανείζω, fœnero. Th. δάνος, mutuum.

'Εκδαπανάω, expendo: fut. ήσω. perf. ἐκδεδαπάνηκα. f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, sumptus.

'Εκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio: ab ἐκ et δέρω. f. ερῶ. a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, corium.

'Εκδεδίκηται, ultio dabatur, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciscor, quod ab ἐκ et δίκη, jus, pœna.

'Εκδεδωριεῦνται, Dorienses effecti sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, Doriensem facio. Th. Δωριεὺς, Doriensis.

'Εκδειματόω, -ῶ, f. ώσω, terreo, timore percello.

'Εκδεκατεύω, decimas voveo. Th. δεκάτη.

'Εκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

'Εκδέρω, f. ερῶ, perf. ἐκδέδαρκα, excorio.

'Εκδέχομαι, expecto, excipio, succedo; spondeo, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. f. ἐκδέξομαι. perf. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ et δέχομαι, accipio.

'Εκδέω, f. ήσω, alligo, suspendo.

"Εκδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, evidens: ab ἐκ et δῆλος, manifestus.

'Εκδηλόω, -ῶ, f. ώσω, idem quod δηλόω, explico, manifesto: ab eod. th.

'Εκδημέω, peregrè absum, peregrinor: fut. ήσω. perf. ἐκδεδήμηκα. ab ἐκ et δῆμος, populus.

'Εκδημία, ας, ἡ, peregrinatio, discessus: et

"Εκδημος, ου, ὁ καὶ ἡ, peregrè agens, peregrinus, longinquus: ab iisd.

'Εκδιαιτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ordinario victû non utor: ex ἐκ et διαιτάομαι.

'Εκδιδάσκω, f. άξω, edoceo: ex ἐκ et διδάσκω.

'Εκδίδομαι, f. δώσομαι, a. 1. ἐξεδόμην, σο, το, eloco, in mediâ formâ; ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδόναι, exonerare se, dedere, præs. infin. ab ἐκδίδωμι.

'Εκδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. infin. act.

'Εκδιδρήσκειν, aufugere, Ion. pro ἐκδιδράσκειν ab ἐκδιδράσκω. Th. δράω, fugio.

'Εκδίδωμι, *edo*, i. e. extra do, *dedo*; item *eloco*: fut. ώσω. perf. ωκα. ἐκδίδομαι, *eloco*: f. ἐκδώσομαι. a. 2. m. ἐξεδόμην, ου, το, *elocavi*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εκδιηγέομαι, οῦμαι, *enarro*: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ et διηγέομαι, *recenseo*: quod est ex διὰ et ἡγέομαι, *duco*.

'Εκδικάζω, f. άσω, *judicia exerceo*, *ulciscor*: et

'Εκδικέω, -ῶ, *vindico*, *ulciscor*: f. ήσω. perf. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ et δίκη, *jus*, *ultio*.

'Εκδίκησις, εως, ἡ, *ultio*, *vindicta*, *vindicatio*: ab eod. th.

'Εκδικητὴς, οῦ, ὁ, et "Εκδικος, ου, ὁ, *ultor*, *vindex*: et adj. *injustus*: à δίκη, *ultio*, *pœna*.

'Εκδινεῦντι, Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσι, *moventur*. Th. δινέω, *moveo*.

'Εκδιώκω, *expello*: fut. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος. ab ἐκ et διώκω, *persequor*.

"Εκδοσις, ἡ, *deditio*, *editio*, *locutio*: et

"Εκδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *deditus*, *traditus*: ab ἐκ et δίδωμι, *do*, perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

'Εκδοὺς, όντος, *qui tradidit*, a. 2. part. act. ab ἐκδίδωμι. ab eod. th.

'Εκδοχὴ, ῆς, ἡ, *expectatio*, *exceptio*, *susceptio*: à δέχομαι, *expecto*: f. ξομαι. perf. med. ἐκδέδεχα. Th. δέχομαι, *accipio*.

'Εκδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. Vide ἐκτρέχω.

'Εκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδράναι, *effugere*, præs. inf. Th. δράω, *fugio*.

'Εκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. act. ab ἐκ et δῦμι, vel δύνω, *subeo*: f. δύσω. a. 2. ἔδυν.

'Εκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

"Εκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω.

'Εκδύω, *exuo*: fut. ἐκδύσω. perf. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui*: a. 1. med. infin. ἐκδύσασθαι. à δύω vel δύνω, *subeo*.

'Εκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εκέδασσε, *dissipavit*, a. 1. ind. act. gem. σσ. Poët. verbi σκεδάω, idem quod σκιδάω, *dispergo*.

'Εκεῖ, *illic*, *illuc*, *eò*, Matt. ii. 22. iv. 28. τοὺς ἐκεῖ μύθους, *priores sermones*, Eurip. Suppl. Mul. et Helen. 149. adv. loci: et

'Εκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

"Εκειν, *cedere*: Poët. pro εἴκειν.

'Εκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

'Εκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*: gen. pl. ab

'ΕΚΕΙ'ΝΟΣ, η, ο, *ille*, *a*, *ud*. Dicitur et κεῖνος Poët. et τῆνος Dor. pro ἐκεῖνος.

'Εκεῖσε, *illic*, *illuc*, *eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

"Εκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, ο, verbi κεῖμαι, *jacio*: f. κείσομαι.

'Εκεκάσμην, et in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus erat*, plusq. perf. verbi κάζω, f. σω, *orno*: perf. pass. κέκασμαι.

'Εκέκλετο, *acclamabat*, *jubebat*, imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthesin τοῦ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*.

'Εκέκλιτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ατος, τὸ, *regio*.

'Εκεκλόφειν, plusq. perf. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. κέκλοφα. perf. med. κέκλοπα.

'Εκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3 pl. plusq perf. pass verbi κοσμέω, *orno*.

'Εκεκράγειτε, 2. pers. pl plusq. perf. ind. med. vide κράζω.

'Εκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

'Εκέκτησο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

'Εκέλευ, Dor. pro ἐκέλου, *jubebas*, 2. sing. imperf. à κέλομαι.

'Εκελεύσθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύσθην, ης, η· verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

'Εκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. et in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

'Εκέρδανον, a. 2. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ανῶ. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

'Εκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδανῶ et κερδήσω. perf. κεκέρδακα. a. 2. ἐκέρδανον. Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

"Εκερσα, *totondi*, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. perf. κέκαρκα.

'Εκεχειρία, ας, ἡ, *induciæ*; ab ἔχειν χεῖρας, id est, *cohibere manus*.

'Εκεχήνη, *hiaveram*, Att. pro ἐκεχήνειν, plusq. perf. med. sic et in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ. perf. med. κέχηνα.

'Εκζητέω, -ῶ, *requiro*, *exquiro*: fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ. perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ et ζητέω, *quæro*.

'Εκζητηθῆ, *reposcatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἐκζητέω.

'Εκζητητὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*.

"Εκηα, *combussi*, a. 1. act. à f. κήσω (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: fut. καύσω, κήσω, et καύσω aor. 2. ἔκαον.

'Εκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

'Εκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*. perf. med βέβολα.

"Εκηδε, *affligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura*, *mœror*.

'Εκήιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηιέω, quod per reduplicationem dictum est, à εἴω, *eo*.

"ΕΚΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *quietus*, *mitis*, *pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo*.

'Εκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*: f. ύξω. perf. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

"Εκητι, dat. Poët. *causâ*: ponitur adverbialiter pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

'Εκθαμβέω, f. ήσω, perf. ηκα et

'Εκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco*, *attonitus sum*: a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην ab ἐκ et θάμβος, εος, τὸ, *pavor*.

"Εκθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expavefactus*, *attonitus*: ab eod. verbo et th.

'Εκθειάζω, f. άσω, *Deo dedico*, *consecro*: item *divinum existimo*.

"Εκθεμα, ατος, τὸ, *aliquid expositum*, *publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

'Εκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ et θέω, *curro*: f. med. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. infin. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

Ἐκθερίζω, f. ίσω, demetent, mihi concilio; item sano, persano.

Ἐκθερίζω, f. ίσω, meto, demeto.

Ἐκθερμαίνω, excalefacio; ἐκθερμαίνομαι, decalesco: ab ἐκ et θερμαίνω, f. ανῶ, idem quod θέρω, -ῶ, calefacio.

Ἐκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, expositio: acc. sing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

Ἐκθέσθαι, a. 2. inf. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. med. ab eod. verbo.

Ἐκθέσφατα, ων, τὰ, oracula, nom. pl. ab

Ἐκθέσφατον, ου, τὸ, scientia divina: ab ἐκ et θέσφατος, ου, ὁ ἢ ἡ. fatalis, divino ore pronunciatus: q. à θεὸς et φάτος, q. à φημὶ, dico.

Ἐκθετικὸς, ὴ, ὸν, expositivus: ab ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἔκθετος, ου, ὁ ἢ ἡ, expositus, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, exponere infantes. ab eod. verbo et th.

Ἐκθηλάζω, f. άσω, exsugo.

Ἐκθηλύνω, effœmino.

Ἐκθλίβω, fut. ψω, perf. φα, exprimo, elido: undè ἐκτεθλιμμένος, qui elisis est testiculis, apud LXXII. Th. θλίβω, premo.

Ἔκθλιψις, εως, ἡ, elisio; item figura quâ litera aliqua eliditur: à præced. verbo.

Ἐκθύω, ἐκθύεσθαι, sacrificiis expiare. Th. θύω, sacrifico, macto.

Ἐκθύμως, adv. acriter.

Ἔκινησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω.

Ἔκιον, imperf. à κίω, eo, accurro: ex ἴκω, per Metath.

Ἐκίρνα, Dor. pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, misceo. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio, assequor.

Ἐκκαθαίρω, expurgo: f. ἐκκαθαρῶ. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, et in 2. pl. ἐκκαθάρατε, expurgate. a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ης, η. ab ἐκ et καθαίρω, purgo.

Ἐκκαθάρατε, expurgate, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, sedecim.

Ἐκκαίω, exuro, accendo: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. perf. ἐκκέκαυκα. perf. pass. ἐκκέκαυμαι. a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, exarsi: ab ἐκ et καίω, uro: f. καύσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ἐκκακέω, segnesco, malis succumbo, deficio: f. ήσω. perf. ἐκκεκάκηκα. a. 1. ἐξεκάκησα. 2. pl. a. 1. sub. act. ἐκκακήσητε, ne segnes sitis: ab ἐκ et κακὸς, malus, ignavus.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. infin. m. ab

Ἐκκαλέω, ῶ, evoco, elicio, irrito: ab ἐκ et καλέω, voco: f. έσω. perf. κέκληκα.

Ἐκκαλέομαι, οῦμαι, med. idem quod ἐκκαλέω. ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην, litem ab uno judice ad alium transferre.

Ἐκκαλύπτω, f. ψω, faciem detego.

Ἐκκατιδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ et κατείδω, conspicor: quod ex κατὰ et εἴδω, video: a. 2. εἶδον et ἴδον.

Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes.

Ἔκκειμαι, expositus sum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, animo vacuum reddere, sc. corpus; hoc est, animam efflare: præs. infin. verbi.

Ἐκκενόω, -ῶ, fut. ώσω, evacuo, exinanio, exhaurio. Th. κενὸς, vacuus.

Ἐκκεντέω seu -άω, ῶ, transfigo, transverbero: fut. ήσω. perf. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ et κεντέω, pungo.

Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.

Ἐκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, effundo: f. χύσω. perf. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, effundo.

Ἐκκήρυκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, ejectus, expulsus: à seq.

Ἐκκηρύσσω, vel -ττω, fut. ξω, præconis voce extermino, ejicio in exilium: ab ἐκ et κηρύσσω. Th. κῆρυξ, præco.

Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, emoveo: ex ἐκ et κινέω.

Ἐκκλάω, defringo: fut. άσω. perf. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. a. 1. pass. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ et κλάω, frango.

Ἐκκλείω, excludo: fut. κλείσω. perf. ἐκκέκλεικα. aor. 1. ἐξέκλεισα. aor. 1. infin. ἐκκλεῖσαι. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, exclusus sum: ab ἐκ et κλείω, claudo.

Ἐκκλέπτω, f. ψω, seduco furtim.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, excludi, inf. pass. verbi ἐκκλείω.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, convocatus, ECCLESIA; conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, evoco: perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, voco.

Ἐκκλησιάζω, concionor, conventum celebro, ad concionem voco: in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι. fut. σω. perf. κα. ab ἐκκλησία, quod vide.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator: et

Ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, ὸν, ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiam pertinens; item concionalis: à 3. pers. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἔκκλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, is ad quem appellatur.

Ἔκκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio in fugam, vel fuga.

Ἐκκλίνω, deflecto: (penult. longâ) fut. νῶ. (penult. brevi.) ἐκκέκλικα. a. 1. ἐξέκλινα. a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω. 2. pl. ἐκκλίνατε. ab ἐκ et κλίνω, inclino.

Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio: à 2. pers. perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo: ab ἐκ et κλύζω, idem.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. et Dor. pro ἐκκναίουσι, odiosè strident, 3. pl. præs. ind. ἐκκναίω. quod à κναίω. Th. κνάω, rado, &c.

Ἐκκνᾶν, eradere, præs. inf. act. Th. κνάω, rado.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, perf. ἐκκεκόλαφα, exscindo, deleo.

Ἐκκολυμβάω, enato: fut. ήσω. perf. ἐκκεκολύμβηκα. a. 1. ἐξεκολύμβησα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντος. ab ἐκ et κολυμβάω, f. ήσω, nato.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio; ἐκκομιδὴ νεκρῶν, funus, exequiæ: ab

Ἐκκομίζω, effero, exporto: f. ίσω. perf. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο. ab ἐκ et κομίζω, porto. Th. κομέω, curo.

Ἐκκόμισαι, exporta, ejusd. a. 1. imperat. med.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, excisio: ab

Ἐκκόπτω, τεις, τει, excido, exscindo: f. ψω. perf. ἐκκέκοφα. a. 1. ἐξέκοψα. a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω. a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ. a. 2. ἐξέκοπον. perf. pass. ἐκκέκομμαι. a. 2. pass ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, ηται,

perf. med. ἐκκέκοφα. ab ἐκ et κόπτω, scindo.
Ἐκκορυφόω, summatim dico: f. ώσω. Th. κορυφὴ, vertex.
Ἔκκοψον, excide, a. 1. imperat. act. verbi ἐκκόπτω.
Ἐκκραιπαλάω, ebrius sum.
Ἐκκρεμάννυμαι, et ἐκκρέμαμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo, dependeo, cum genit. ἐξεκρέματο, 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, suspendo.
Ἐκκρεμὴς, έος ὁ ϗ ἡ, pendulus.
Ἐκκρίνω, (penult. longâ) f. ινῶ, EXCERNO, expello, eximo, rejicio, ex ordine moveo: à κρίνω, secerno.
Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio: à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.
Ἔκκριτος, selectus, eximius: à 3. pers. sing. perf. pass. ejusd. verbi.
Ἐκκρούω, f. σω, expello, excutio, dimoveo: à κρούω, pulso.
Ἐκκυλίνδω, idem quod ἐκκυλίω.
Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo: ab ἐκ et κυλίω, volvo: f. ίσω. perf. κεκύλικα. a. 1. ἐκύλισα. perf. pass. κεκύλισμαι.
Ἐκκυμαίνω, f. ανῶ, exundo; metaphoricè ἐκκυμαίνειν dicitur aciei pars quæ procurrit: ex ἐκ et κυμαίνω.
Ἐκκύπτω, f. ψω, prospicio, appareo, progredior.
Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κλάζω, clango, strido, sono: fut. 1. κλάγξω. aor. 1 ἔκλαγξα. ας, ε. perf. act. κέκλαγχα. perf. med. κέκληγα.
Ἔκλἄγον, clamavi, vel clamârunt: a. 2. act. ejusd. verbi.
Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. m. ab ἐκλανθάνω, obliviscor, quod vide.
Ἐκλαλέω, effutio: f. ήσω. perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω.
Ἐκλαμβάνω, excipio, percipio. Th. λαμβάνω, f. m. λήψομαι, capio.
Ἐκλαμπρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, lucidus, fulgidus.
Ἐκλάμπω, εις, ει, effulgeo: f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα· ab ἐκ et λάμπω, splendeo.
Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor.
Ἐκλανθάνω, oblivionem induco: f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præs. m. ἐκλανθάνομαι, obliviscor: f. m. ἐκλήσομαι. perf. m. ἐκλέληθα. perf. pass. ἐκλέλησμαι. ab ἐκ et λανθάνω, lateo.
Ἐκλαξεύω, fut. εύσω, expolio, dolo.
Ἐκλάπην, ης, η, furto sum subtractus, a. 2. ind. pass. Ἔκλαπον, furatus sum, a. 2. ind. act. ab ἐκ et κλέπτω, furor: f. ψω. perf. κέκληφα. perf. m. κέκλοπα.
Ἔκλασα, fregi, a. 1. ind. act. verbi κλάω, frango: f. κλάσω a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.
Ἐκλατομέω, f. ήσω, lapides excido, lapidibus construo: ab ἐκ et λατομέω, quod à λᾶς, lapis, et τέμνω, seco: perf. m. τέτομα.
Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. ind. act. verbi κλαίω, fleo: f. κλαύσω.
Ἐκλέγω, f. ξω, perf. χα, ELIGO: et
Ἐκλέγομαι, in mediâ formâ, eligo: imperf. ἐξελεγόμην, ȣ, ετο. f. ἐκλέξομαι. a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο. perf. m. ἐκλέλογα. in formâ passivâ, eligor: perf. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω, idem.
Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, defectivus: τὰ ἐκλειπτικὰ, ECLIPTICA: ab
Ἐκλείπω, deficio, derelinquo: f. ἐκλείψω. perf. ἐκλέλοιπα. a. 2. ἐξέλιπον. 3. sing. præs. subj. ἐκλείπῃ. 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, linquo.
Ἐκλείσθην, inclusus sum, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κλείω, claudo.
Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectio, defectus, ECLIPSIS; multis etiam perperam figura in oratione, quæ Ellipsis dicitur; à perf. pass. verbi ἐκλείπω.
Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, electus: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego: f. ξω.
Ἐκλέλαθον, Poët. pro ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, q. v.
Ἐκλελάθων, οντος, præs. part. verbi λελάθω, quod à perf. m. λέλαθα, Dor. pro λέληθα, formatum est, verbi λανθάνω, lateo.
Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. pass. ἐκλέλησμαι· verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco: f. ἐκλήσομαι. a. 2. ἐξέλαθον. Th. λήθω, lateo.
Ἐκλελοχισμένος, selectus, part. perf. pass. ab ἐκλοχίζω, seligo. Th. λόχος, cohors.
Ἐκλελυμένως, adv. solutè; ab ἐκλύω, dissolvo, quod vide.
Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. m. ab ἐκλέγομαι.
Ἔκλευκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, candidus, intensè albus, exalbidus.
Ἐκλευχαίνω, f. ανῶ, intensè dealbo.
Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, surripuit, a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor: f. ψω. perf. κέκλεφα. perf. m. κέκλοπα.
Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καλέω.
Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω q. v.
Ἐκλήϊσαν, incluserunt, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλείω, claudo: f. σω.
Ἐκλικμάω, -ῶ, fut. ήσω, ventilo.
Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Th. λιμός.
Ἔκλῖναν, in fugam verterunt: 3. pl. a. 1. act. verbi κλίνω, inclino: f. νῶ.
Ἐκλίνθημες, recubuimus, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. et
Ἐκλίνθην, ης, η, inclinatus sum, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass. verbi κλίνω. f. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. act. ἔκλινα. perf. m. κέκλινα.
Ἐκλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, impensè oro, obtestor.
Ἐκλιπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis, 2. pl. a. 2. subj. verbi ἐκλείπω, deficio: a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.
Ἐκλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermissus: ab eod. verbo et th.
Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; ἐκλογαὶ, in plur. ECLOGÆ, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, eligo: f. ξομαι. perf. m. λέλογα. Th. λέγω.
Ἐκλογίομαι, excuso: ab eod. th.
Ἐκλογίζομαι, numero, repeto, perpendo, æstimo; vide in λογίζομαι.
Ἐκλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, computatio æstimatio: ab eod.
Ἐκλονέοντο, 3. pl. imperf. ind pass. à κλονέω, commoveo f. ήσω. Th. κλόνος, motus.
Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, aor. 1. ind act. verbi κλοποφορέω, furt[im] abduco: f. ήσω. quod ex κλ[ο]πὴ, furtum, (hoc à κλέπτ[ω], furor) et φέρω.
Ἐκλύζετο, mergeretur: imper[f.] pass. à κλύζω, abluo: f. σ[ω] perf. κέκλυκα.
Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. aor. 1. sub[j.] pass. verbi ἐκλύω, dissipo, quod vide.
Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, im[perf.] perf. verbi κλύω, f. σω, a[u]dio.
Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. in[fin.]

m. ab. ἐκλύω, exsolvo. Th. λύω, solvo.

Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, imbecillitas: acc. sing. ἔκλυσιν. ab eod. th.

Ἐκλυτικός, ή, όν, qui possit solvere vel liberare: ab ἐκλύω.

Ἔκλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, dissolutus, languidus: ab eod.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, redemptio: ab eod. th.

Ἐκλύω, EXSOLVO, dirimo, rumpo, solvo, discedo: f. ύσω. perf. ἐκλέλυκα. perf. pass. ἐκλέλυμαι. a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, deficiam: ab ἐκ et λύω.

Ἐκμάζω, id. qu. ἐκμάσσω, extergo.

Ἐκμαίνω, ad insaniam adigere: v. ἐκμανῶ.

Ἐκμανθάνω, εις, ει, perdisco, cognosco: ab ἐκ et μανθάνω, disco: f. μαθήσομαι. perf. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Ἐκμανῶ, 1. sing. aor. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, insanio: a. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαρτυρέω, testor pro re ab alius enarratâ, testimonio meo prodo et effero, palam testificor, &c. it. absens testificor, Æschin. ab ἐκ et μαρτυρέω.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, testificatio.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, et

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, testimonium absentis à judicio; Dem.

Ἐκμάσσω, vel -ττω, extergo, abstergo, exprimo: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1 part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, pinso, abstergo.

Ἐκμελέτα, conare, præs. imperat. act. ab

Ἐκμελετάω, meditor, exerceo: ab ἐκ et μελετάω, curo: f. ήσω. perf. μεμελέτηκα. Th. μέλει, curæ est.

Ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκμυθέομαι, edico: f. ήσομαι ab ἐκ et μῦθος, ου, ὁ, verbum, oratio.

Ἐκμετρέω, -ῶ, f. ήσω, dimetior.

Ἐκμιαίνομαι, polluor: ab ἐκ et μιαίνομαι.

Ἐκμιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo: ex ἐκ et μιμέομαι.

Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, exivit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, seu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζάω, vel -έω, ῶ, f. ήσω, exsugo, sugo. Th. μύζω, musso, item sugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, sannis excipio: imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. (ut Psalm. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ et μυκτηρίζω, subsanno, naso suspendo. Th. μυκτὴρ, naris.

Ἐκνευρίζω, f. ίσω, enervo: ex ἐκ et νεῦρον.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio: f. ἐκνεύσω. Th. νέω, no.

Ἐκνεύω, f. εύσω, nutu jubeo. Th. νεύω, innuo. Est et

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado, subduco, diverto, discedo: f. ἐκνεύσω perf. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. q. à νεύω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverto: ἔκνευσις, diverticulum.

Ἐκνήφω, q. d. sobrius fio ex, evigilo: f. ψω a. 1. ἐξένηψα. a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω. perf. ἐκνένηφα. à νήφω, sobrius sum.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, vigilia, requies: ab eod.

Ἐκνικάω, f. ήσω, perf. ηκα, supero, evinco. Th. νικάω, vinco.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, punxit, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo, expio, abstergo: à νίπτω.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, seco. Th. κνάω, rado.

Ἐκνόμιος, ου, ὁ καὶ ἡ. Poët. idem ac ἔκνομος, insolitus, insolens: ab ἐκ et νόμος, lex. Th. νέμω. Hinc

Ἐκνομίως, adv. insolitè: ab iisd.

Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, redeo: f. ήσω.

Ἐκοίλᾶναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, cavo, concavum reddo: f. ανῶ. a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. plur. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, cubare facio: ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμισα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω. a. 1. pass. ἐκοιμίσθην. idem quod κοιμάω, facio dormire.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio: fut. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολάφισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐκολάφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω, alapam impingo: f. ίσω. perf. κεκολάφικα. à κόλαφος, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθην, ης, η, et in 3. pl. ἐκολάφισαν. aor. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo: f. ώσω. perf. κεκολόβωκα. a. 1. ἐκολόβωσα. f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, η, εται. quod à κόλοβος, mancus, mutilus. Th. κολούω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζον, ες, ε, duxi, imperf. act. ἐκομιζόμην, ου, ετο, ferebatur, imperf. pass. verbi κομίζω, fero: et

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportárunt, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. Th. κομέω.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. pl. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, fero: fut. ίσω. perf. κεκόμικα. Th. κομέω, curo.

Ἐκομίσθην, ης, η, allatus sum, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind act. Vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμπασε, a. 1. ind. act. verbi κομπάζω, id. quod κομπέω, crepo, sonitum edo. Th. κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.

Ἐκόνισσεν, gem. σσ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, pulvere fœdo: f. ίσω. Th. κόνις, pulvis.

Ἐκοντὶ, et ἑκοντὴν, spontè, ultrò: adv. ab ἑκὼν, όντος, voluntarius.

Ἐκόπασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quiesco, sedor: f. άσω. perf. κεκόπακα. Th. κόπτω, seco.

Ἐκόπην, ης, η, scissus sum, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, scindo: f. ψω. perf. φα. perf. med. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, incidebat, imperf. ejusd.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui, a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, seco; f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κορέννυμι, f. κορέσω. Th. κορέω, satio.

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κορέω, satio, verro.

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing. verbi κορύσσω, armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati sunt, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κοσμέω, orno; a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, volens, f. g. ab ἑκὼν, όντος, voluntarius, q. v.

'Εκουσιάζομαι, f. άσομαι, spontè offero: et

'Εκουσιασμὸς, ῦ, ὁ, spontanea oblatio: ab

'Εκούσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, spontaneus, voluntarius: τὸ ἑκούσιον, substantivè, liberum arbitrium. Th. ἑκὼν, ὄντος, idem. Unde

'Εκουσίως, adv. ultrò, spontè.

"Εκπαγλ' pro ἔκπαγλα, et ἐκπάγλως, adv. pro ἐκπάγλως, vehementissimè: quod et

'Εκπαγλέομαι, -ῦμαι, Ion. et Poët. pro ἐκπλήττομαι, terreor, stupeo: ab

"Εκπαγλος, υ, ὁ ϗ ἡ, horribilis, stupendus, vehemens, per Poët. Metath. pro ἔκπλαγος, idem: ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio: ab ἐκ et πλήσσω, f. ξω, percutio: a. 2. ἔπλαγον.

'Εκπαγλότατ' pro ἐκπαγλότατε, terribilissime, voc. sing. superl. grad. ab ἔκπαγλος,

'Εκπάγλως, horribiliter, adv. Poet. ab ἔκπαγλος, q. v.

'Εκπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illæsus; item, immodicè affectus: ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω.

'Εκπαιδεύω, fut. εύσω, instituo, erudio. Th. παῖς.

'Εκπαιφάσσω, insanio, seu fanatico more irruo: ab ἐκ et παιφάσσω, oculos undique verto: et per reduplicat. ex φάω dictum volunt: alii q. πάντη τὰ φάη ἀΐσσω. Th. φάω, luceo.

"Εκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

'Εκπαύομαι, cesso, desino, quiesco.

'Εκπαύω, f. σω, finem impono, finio.

'Εκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento, experior. ἐκπειράζωμεν, 1. pl. præs. sub. f. άσω perf. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

'Εκπέμπω, emitto: f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. perf. ἐκπέπομφα. perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. a. 2. pass. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. pass. ἐκπεμφθεὶς, et in pl. ἐκπεμφθέντες. ab ἐκ et πέμπω, mitto, f. ψω.

'Εκπεπλῆχθαι, perf. inf. pass. ab ἐκπλήσσω, percello.

'Εκπεπόρνευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορνεύω, quod vide.

'Εκπεπότασαι, evolâsti, Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, evolo: fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ et πέτομαι, volo, -as.

'Εκπεπταμένως, adv. effusè: ab ἐκπεπτάμενος, pass. præs. part. verbi ἐκπέτομαι, sive ἐκπέταμαι, evolo.

'Εκπεραιόω, -ῶ, transeo, traduco: à περαιόω.

'Εκπεράω, f. άσω, exeo, trajicio: à περάω, transeo.

'Εκπερδικίζω, decipio, effugio callidè, ceu πέρδιξ, aucupem.

'Εκπέρθω, everto, devasto: f. ἐκπέρσω. ἐκπέρσεν' ἐκπέρσωσ', in 3. pl. f. 1. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, vasto; f. 2. παρδῶ, et per Metathes. πραθῶ. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

'Εκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo: ex ἐκ, περὶ, et ἔρχομαι.

'Εκπεριπορεύομαι, pertranseo indè, circumeo. Th. πορεύομαι.

'Εκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ' pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

'Εκπεσεῖ, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. infin. ἐκπεσὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, excido: q. v.

'Εκπέσωσι, vide in ἐκπίπτω.

'Εκπετάννυμι, expando: f. ἐκπετάσω. a. 1. ἐξεπέτασα. cum acc. ab ἐκ et πετάω, f. άσω, pando, aperio.

'Εκπέφρασται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edissero: ab ἐκ et φράζω, f. σω, dico, memoro: a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

'Εκπέφυα, perf. med. et ἐκπέφυκα, perf. act. editus sum: et

'Εκπεφυκὼς, ότος, enatus, editus, part. perf. act. et

'Εκπεφυυιῶν, f. g. pl. num. part. perf. med. ἐκπεφυώς. ab ἐκφύομαι, enascor. Th. φύω, gigno, quod vide.

'Εκπηδάω, exilio. Th. πηδάω, salio; f. ήσω.

'Εκπηδήσας, αντος, elapsus, ejusd. a. 1. part.

'Εκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi

'Εκπηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, stamen seu filum educo, extrico: ab ἐκ et πῆνος, textum, seu tela.

'Εκπιάζω, f. άσω; perf. ἐκπεπίακα, exprimo, deprimo.

'Εκπικραίνω, f. ανῶ, perf. ἐκπεπίκραγκα, exacerbo: à πικραίνω.

'Εκπίνω, ebibo, epoto: à πίνω, f. πίσω, bibo.

'Εκπίπτω, excido, expellor; erumpo; edor, ut de oraculis: f. ἐκπεσοῦμαι. perf. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in plur. ἐκπέσωσι. ab ἐκ et πίπτω, cado.

'Εκπλαγεὶς, έντος, animo perculsus, a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, quod vide.

"Εκπλεθρος, υ, τὸ, plethri seu jugeri mensuram excedens: et inde

'Εκπλεθρίζειν, plethrum seu jugerum cursu metiri; exercitii genus. Ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, jugerum.

'Εκπλέω, gen. sing. ab ἔκπλεως pro ἔκπλεος, ία, ον, expletus. Th. πλέος, plenus.

"Εκπλεος, ία, ον, Atticè ἔκπλεως, expletus, cumulatè expletus.

'Εκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

'Εκπλέω, enavigo: imperf. ἐξέπλεον -ουν, -εες, εις. f. ἐκπλεύσω. a. 1. ἐξέπλευσα. a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, navigo; f. εύσω.

'Εκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, terrorem adferens, horribilis: et

"Εκπληκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, attonitus: ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor: f. ξομαι. perf. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, percutio.

"Εκπληξις, εως, ἡ, stupor, pavor, consternatio.

'Εκπληρόω, impleo: fut. ώσω perf. ἐκπεπλήρωκα. a. 1. ἐξεπλήρωσα. perf. pass. ἐκπεπλήρωμαι. ab ἐκ et πληρόω, repleo Th. πλέος, plenus.

'Εκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio: à præced.

'Εκπλήσσεο, perturbare, præs imperat. Ion. pro ἐκπλήσσου verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor Th. πλήσσω, f. ξω, perculio.

'Εκπλήσσω, vel Att. -ττω, percello, perterrefacio, stupefaci f. ξω. perf. ἐκπέπληχα. a. ἐξέπληγον. imperf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in 3. ἐξεπλήσσοντο. a. 2. pass. ἐξεπλάγην, ης, η, perculsus fu ab eod.

"Εκπλοος, contr. ἔκπλους, υ, enavigatio, eruptio navium portu, impetus classis in host ab ἐκπλέω.

'Εκπλύνω, eluo, abluo: ab ἐκ πλύνω, f. υνῶ, lavo.

'Εκπλώσας, a. 1. part. à seq.

'Εκπλώω, f. ώσω, enavigo: πλώειν τῶν φρενῶν, q. d. ex mentem navigare, h. e. de s mentis statu deturbari: πλώω, seu πλῶμι, Poët. πλέω, navigo.

"Εκπνευσις, εως, ἡ, exspiral ab

'Εκπνέω, exspiro, afflo: f. πνεύσω. perf. ἐκπέπνευκα. a ἐξέπνευσα. ab ἐκ et πνέω, ro.

Ἐκποδὼν, eminus, procul, adv. q. ἐκ ποδῶν, ex pedibus.
Ἐκποιέω, subduco, do adoptandum, alienum efficio: à ποιέω.
Ἐκποίησις, ἡ, seminis emissio, alienatio: et
Ἐκποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, in adoptionem datus, adoptatus: à perf. pass. πεποίημαι.
Ἐκπολεμέω, f. ήσω, debello, expugno: et
Ἐκπολεμόω, f. ώσω, idem ac πολεμόω, ad bellum excito. Th. πόλεμος, bellum.
Ἐκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, expugno, per obsidionem capio.
Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; labores perfero: à πόνος, labor, quod à πένομαι, facio.
Ἐκπορεύομαι, egredior: imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. perf. ἐκπεπόρευμαι. 3 sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ et πορεύομαι, eo: quod à πόρος, transitus. Th. πείρω, f. ρῶ, transadigo: perf. med. πέπορα.
Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, depopulor, capio, captivos duco.
Ἐκπορίζω, f. ίσω, perf. κα, excogito, quæro, comparo, suppeditor; à πόρος ab eod. th.
Ἐκπορνεύω, effusè scortor: f. εύσω. perf. ἐκπεπόρνευκα. a. 1. ἐξεπόρνευσα. a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν. ab ἐκ et πορνεύω, scortor, quod à πόρνη, meretrix. Th. περάω, vendo.
Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκπετάομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, evolo. Th. πέτομαι, volo.
Ἐκπράκτης, ου, ὁ, tributorum collector; ab
Ἐκπράττω, seu -σσω, fut. ξω, perficio, exigo: à πράττω, facio.
Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, eximius, elegans: ab ἐκ et πρέπω, decorus sum.
Ἐκπρήξας, operatus, a. 1. part. Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήττω, facio: f. ξω.
Ἐκπρίαμαι, eximo, pecuniâ corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.
Ἐκπρίασθαι, præs. inf. à præc.
Ἐκπριάω, -ῶ, redimo: ab eod. th.
Ἐκπρολείπω, relinquo, et inde
Ἐκπρολίποις, dimittas, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρὸ, et λείπω, linquo: fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Ἐκπροχέω, f. εύσω, effundo: ex ἐκ, πρὸ, et χέω.
Ἐκπτάω, evolo.
Ἐκπτοέω, f. ήσω, consterno.

Ἐκπτύω, respuo, abhorreo: f. ύσω. perf. ἐκπέπτυκα. a. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ et πτύω, spuo.
Ἐκπτῶσις, εως, ἡ, delapsio, calamitas: et
Ἔκπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, delapsus: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.
Ἐκπυνθάνομαι, audio, sciscitor. Th. πυνθάνομαι, idem, quod vide.
Ἐκπυρόω, -ῶ, incendo. Th. πῦρ.
Ἔκπυστος, exauditus, cognitus: a 3. pers. perf. pass. ἐκπυνθάνομαι.
Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum: ab ἐκπίνω, ebibo. Th. πίνω, bibo.
Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκραάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. vide in ἐκραίαινον.
Ἔκραγα, clamavi, perf. med. ἐκραγῆναι, perf. med. inf. pro κεκραγῆναι, verbi κράζω, clamo: f. 2. κραγῶ. a. 2. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.
Ἐκραγῆναι, erumpere: ἐκραγεὶς, εῖσα, ὲν, qui erupit. verbi ἐκρήγνυμι, quod vide.
Ἐκράανα, Dor. pro ἐκρήηνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, vide in ἐκραίαινον.
Ἐκράθην, mixtus sum, per Sync. pro ἐκεράθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, misceo.
Ἐκραίαινον, implebam, exsequebar, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio: f. κρανῶ. a. 1. pass. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκραάνθην.
Ἔκραξα, clamavi; et in 3. pl. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo; f. ξω.
Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor: f. άσω. perf. κεκραύγακα. à κραυγὴ, clamor: ab eod. th.
Ἐκρέματο, pendebat, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, suspendo.
Ἐκρέμω, pendebas, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, et Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.
Ἐκρέω, f. εύσω, effluo, excido. Th. ῥέω, fluo.
Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum, salebra, eruptio aquarum: ab
Ἐκρήγνυμι, -ύω, f. ῥήξω, effringo, erumpo. Th. ῥήσσω, frango.
Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, implevi, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, perficio, item impero: f. κρανῶ. a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, et Pleonasm. Poë ἐκρήηνα. Hinc κρήηνον, άτω, a. 1 imperat.
Ἐκριζόω, eradico, extirpo: f. ώσω. perf. ἐκρερίζωκα. a. 1. ἐξερρίζωσα. a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. pass. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω. a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, έντος. f. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι, ab ἐκ et ῥίζα, radix.
Ἐκρίθην ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, respondi, a. 1. pass. quod vide.
Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. m. interpretatus est: ἔκρινεν, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. pass. verbi κρίνω, secerno, judico.
Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio: et inde
Ἔκριψις, εως, ἡ, projectio: à ῥίπτω, projicio.
Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, et
Ἔκροος, ου, ὁ, fluxus: ab ἐκ et ῥέω, fluo.
Ἐκρύσθην, expulsus sum, a. 1. ind. pass. verbi ῥύω, pulso.
Ἐκρύσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρυσάμην, ω, ατο, ab eod. verbo.
Ἐκρύβην, absconditus sum, a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2. act.
Ἐκρυέω, effluo, f. ήσω, perf. ἐξερρύηκα.
Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi κρύπτω, abscondo: f. 2. κρυβῶ.
Ἔκρυσις, εως, ἡ, fluxus: ab ἐκ et ῥέω.
Ἔκρυφα, perf. act. Att. pro κέκρυφα, occultavi, ab eod. verbo.
Ἔκρυψα, ας, ε, abscondi, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, excarnifico, carnem separo.
Ἐκσιφωνίζω, per siphonem evacuo. Th. σίφων, tubus et canalis.
Ἐκσκευάζομαι, exporto: f. m. άσομαι. perf. act. ἐξεσκεύακα.
Ἐκσοβέω, -ῶ, f. ήσω, commoveo, expello.
Ἐκσπάω, fut. άσω, perf. ακα, evello.
Ἐκσπερματίζω, fut. ίσω, semen emitto: à σπέρμα, semen, quod à σπείρω, sero.
Ἔκσπονδος, ου, ὁ καὶ ἡ, exclusus vel immunis à fœdere: fœdifragus. Th. σπένδω, paciscor.
Ἐκστάδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sex stadiorum: ab ἕξ, sex, et στάδιος, vel -ον, stadium, quod ab ἵστημι, statuo.
Ἔκστασις, εως, ἡ, ECSTASIS, stupor, admiratio; item excessus mentis; ab ἐξίστημι, de statu mentis dejicio, mente alieno: ab ἐκ et ἵστημι, sto;

f. ςρέψω. præs. pass. ἵςραμαι, σαι.

Ἐκςατικὸς, ἡ, ὸν, attonitus, mente alienatus, furiosus: item dementans: ab iisd.

Ἐκςέφω, f. έψω, coronâ exorno: item coronam aufero: ex ἐκ et ςέφω.

Ἐκςραγγίζω, f. ίσω, excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκςρατεύω, f. εύσω, infesto exercitu exeo, invado, prodeo.

Ἐκςρέφω, inverto, immuto: f. ψω. perf. ἐξέςροφα. perf. pass. ἐξέςραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ et ςρέφω, verto, perf. med. ἔςροφα.

Ἐκσυρίζω, exsibilo: f. ίσω.

Ἐκσώζω, f. ώσω, è periculo servo: ex ἐκ et σώζω.

Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη· ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι. f. κτήσω. perf. ἔκτηκα. perf. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, occido: f. κτενῶ· perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, et per Apocopen ἔκταν, et in 3. sing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.

Ἔκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, occido.

Ἐκτάδην, et ἐκταδὸν, adv. porrectim: et

Ἐκτάδιος, ε, ὁ ϰ ἡ, extensus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, extendo: ab ἐκ et τείνω, tendo.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occisi sunt, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

Ἔκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, occido.

Ἐκταμένος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω· perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτάμῃσι, Ion. Paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, excido: quod ab ἐκ et τέμνω, seco, scindo: fut. 2. -μῶ. a. 2. ἔκταμον. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, occido: fut. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα.

Ἐκτάμνῃσι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, scindo, Ion. et Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ et τέ-[...] seco: a. 2. ἔταμον.

[...] 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτανον, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, possideo: a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido: f. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, interfectus sum, a. 1. ind. pass. à κτείνω, perf. pass. ἔκταμαι.

Ἔκτανον, ες, ε, a. 2, ind. act. ejusd.

Ἐκτανύω, f. ύσω, idem quod ἐκτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Ἔκταξις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei: ab ἐκτάττω, quod vide.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio: et

Ἐκταράσσω, vel -ττω, perturbo: f. ξω· perf. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα. ab ἐκ et ταράσσω, commoveo.

Ἔκτας, per Sync. pro ἔκτεινας, occidisti: ἔκταν, pro ἔκτειναν, a. 1. verbi κτείνω. vide ἔκτα.

Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio: item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, extendo: quod videas.

Ἐκτάσσω, vel -ττω, instruo aciem: item profero, delego. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Ἐκτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, interfectus fuerat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω. perf. ἔκτακα. perf. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι pro κ κτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, possideo.

Ἐκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, expono.

Ἐκτεθραμμένους, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, enutrio: ab ἐκ et τρέφω, alo: f. ψω. perf. φα. a. 2 ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, extende, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτεινε, occidit, 3. sing. a. 1. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, occido; f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, EXTENDO, educo: f. ἐκτενῶ. perf. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος. ab ἐκ et τείνω, tendo.

Ἐκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελίσαις, Æol. pro ἐκτελίσας, quum complevisset, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. à τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐκτελέω, perficio: ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω. perf. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ et τέλος, finis.

Ἐκτελὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, perfectus: ab iisd.

Ἐκτέμνω, excido, amputo, castro: f. ἐκτεμῶ. perf. ἐκτέτμηκα. a. 2. ἐξέταμον. a. 2. inf. ἐκταμεῖν. Th. τέμνω, scindo.

Ἐκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas: ἐν ἐκτενείᾳ, perpetuò, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ et τείνω, tendo.

Ἐκτενέστερον. adv. intensiùs, enixiùs, comp ab

Ἐκτενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, intentus, assiduus, experrectus, sedulus. hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

Ἐκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐκτενῶς, adv. vehementèr, impensè, prolixè: ab ἐκτείνω, quod videas.

Ἐκτέον, habendum, adv. positionis, ab ἔχω, habeo.

Ἕκτη, SEXTA, f. g. ab ἕκτος, SEXTUS. Th. ἕξ, SEX.

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι, obtinui, Ion. vel Att. perf. et

Ἐκτημένος, η, ον, qui possidet aliquid, perf. part. verbi κτάομαι, possideo.

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, possident, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ἐκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a 1. m. verbi κτάομαι, possideo: fut. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

Ἐκτίθεμαι, expono; et 1. pl. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, ου,

τα. ἀ. 2. m. ἐξέθηκαν, ας, τε, et in 3. pl. ἐξέθεντο. ab ἐκ et τίθημι, pono.

Ἑκτικὴ, ῆς, *HECTICA* febris: fœm. ab

Ἑκτικὸς, ὁ, ὸν, *in habitu positus*: item *qui hecticâ febri laborat*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐκτίκτω, f. τέξομαι, *pario, in lucem edo*.

Ἐκτίλλω, *evello, emoveo*: f. λῶ. perf. ἐκτέτιλκα.

Ἐκτιμάω, f. ήσω, *valdè honoro, colo, æstimo*: et

Ἔκτιμος, ε, ὁ ἡ, *expers honoris*: ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

Ἐκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, *excussio*: et

Ἐκτινάξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. ab

Ἐκτινάσσω, *excutio*: f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε. a. 1. m. ἐκτιναξάμην. a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ et τινάσσω, *quatio*.

Ἐκτινόω, f. ώσω, et

Ἐκτίνω. fut. ίσω, *exsolvo, luo*. Th. τίω, *punio, solvo*.

Ἔκτισε, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, fut. σω, *condo*: perf. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, *persolutio*: et

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, *mulcta judicialis*: à τίω, *solvo, punio*.

Ἔκτισται, 3 sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, *condo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτιτρώσκω, *pario abortum, abortum facio*; f. ώσω. perf. ἐκτέτρωκα perf. pass. ἐκτέτρωμαι.

Ἐκτίω, f. ίσω, *punio, luo, solvo, rependo*. Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔκτοσθι, *extrà*, regit genit. ab ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ, *ex*.

Ἐκτότε, *ex eo tempore*.

Ἐκτοκίζω, fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fœnori do*: à τόκος, *usura*, quod à τίκτω, *pario*: perf. med. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, *audeo*. Th. τόλμα, *audacia*.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, *perficio*: f. εύσω. ab ἐκ et τολυπεύω, *glomero*. Th. τολύπη, *lana carpta et operi parata*.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: et

Ἐκτομίας, ε, ὁ, et ἔκτομος, *exsectus, castratus*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*: Dicitur et Ion. ἐκτομίης, ε.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, *sectrix*.

Ἔκτονα, perf. med. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, fut. εύσω, *exhaurio*, propriè *pharetram*. Th. τόξον, *arcus*.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, *è loco moveo, peregrè abeo*: ab ἐκ et τόπος, *locus*.

Ἐκτόπιος, ε, ὁ ἡ, *peregrinus*: et

Ἔκτοπος, ε, ὁ ἡ, *è loco suo emotus; inusitatus*; ab iisd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, *SEXTUS, A, UM*. Th ἕξ, *SEX*.

Ἐκτὸς, adv. *extrà*, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex, è, à*. ἐκτὸς εἰ μὴ, *sin minus*, 1 Cor. xv. 2.

Ἔκτοσθεν, *extrà*, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσι, seu ἔκτοσι, *extrà*: ab ἐκτὸς, idem. quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, *aversandus*: ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, *excutio de equo; collum frango*: ex ἐκ et τραχηλίζω.

Ἐκτρέπομαι, *diverto, deflecto, aversor*, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*. f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

Ἐκτρέπω, *deflecto*: fut. ψω. ab eod. th.

Ἐκτρέφω, *enutrio*. Th. τρέφω, f. θρέψω, *nutrio*.

Ἐκτρέχω, *excurro*. Th. τρέχω, *curro*, quod vide.

Ἐκτριβήσομαι. f. 2. pass. ab

Ἐκτρίβω, f. ψω, perf. φα, *extero, confrico, emundo, consumo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρῖψαι, *absumere*, a. 1. inf. act. à præc.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, *deletio, obliteratio*.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio, digressio, diverticulum*: et

Ἔκτροπος, ε, ὁ ἡ, *deflexus, malè moratus, dissentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: perf. med. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio, educatio*. Th. τρέφω, *nutrio*: perf. med. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, fut. ήσω, *vindemio*: à τρυγάω, idem: quod à τρύγη, *triticum, vindemia*.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. pass. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ et τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἔκτυπε, *intonuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτυπέω, *resono*. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Ἔκτυπος, ε, ὁ ἡ, *expressus ex archetypo*: et

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, *exprimo, effingo, informo*: ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, *effigies, expressio*: et

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, *excæco*; et inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*: à them. τυφλὸς, *cæcus*.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR*, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a 1. med. Ion et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior*. Th. κύδος, ε, ὁ, *convitium*.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*, quod vide.

ἙΚΥΡΟ'Σ, ε, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*. mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus*, mariti mater: ut πενθερὸς et -ρα, *socer* et *socrus*, uxoris pater et mater.

Ἔκυρσα, *incidi*, et in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido*: f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *authoritas*.

Ἔκυψε, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me*: fut. ψω.

Ἐκφαίνω, *profero, evulgo*: ab ἐκ et φαίνω, *in lucem edo*: fut. φανῶ. perf. πέφαγκα aor. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. aor. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ ἡ, *manifestus, illustris*: ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, *parvi facio, extenuo, ejicio*.

Ἐκφερέμεν, Ion pro ἐκφέρειν, *efferre*, præs. inf ab

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO, promo, profero*: fut. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1 imperat. ἐξένεγκον, άτω a. 1 part ἐξενέγκας, αντος a 2 ind. act ἐξήνεγκον a 2 inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ et φέρω, *fero*.

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO*, f m. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται et ἐκφευξοῦμαι. a 2. act ἐξέφυγον a 2 sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. perf. med. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. et ἐκφευξόμεθα,

f. στύσω. præs. pass. ἔςραμαι, σαι.

'Εκςατικὸς, ἡ, ὸν, attonitus, mente alienatus, furiosus: item dementans: ab iisd.

'Εκςέφω, f. έψω, coronâ exorno: item coronam aufero: ex ἐκ et στέφω.

'Εκςραγγίζω, f. ίσω, excolo, stillatim exhaurio.

'Εκςρατεύω, f. εύσω, infesto exercitu exeo, invado, prodeo.

"Εκςρέφω, inverto, immuto: f. ψω. perf. ἐξέςροφα. perf. pass. ἐξέςραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ et στρέφω, verto, perf. med. ἔςροφα.

'Εκσυρίζω, exsibilo: f. ίσω.

'Εκσώζω, f. ώσω, è periculo servo: ex ἐκ et σώζω.

"Εκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι. f. κτήσω. perf. ἔκτηκα. perf. pass. ἔκταμαι. Th. κτείνω, occido: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον, et per Apocopen ἔκταν, et in 3. sing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.

"Εκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, occido.

'Εκτάδην, et ἐκταδὸν, adv. porrectim: et

'Εκτάδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, extensus; item amplus. Th. τείνω, tendo.

'Εκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐκτείνω, extendo: ab ἐκ et τείνω, tendo.

"Εκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, occisi sunt, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, interficio.

"Εκτακα, perf. ind. act. verbi κτείνω, occido.

'Εκταμένος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω perf. pass. ἔκταμαι.

'Εκτάμησι, Ion. Paragoge pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, excido: quod ab ἐκ et τέμνω, seco, scindo: fut. 2. -μῶ. a. 2. ἔκταμον. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

"Εκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, occido: fut. 2. κτανῶ. perf. ἔκτακα.

'Εκτάμνησι, Ion. pro ἐκτάμνῃ, 3. sing. sub. act. verbi τάμνω, scindo, Ion. et Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ et τέμνω, seco: a. 2. ἔταμον.

"Εκταν, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἔκτασαν, ab ἔκτην, verbi κτῆμι, interficio. Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, possideo: a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

"Εκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido: f. 2. κτανῶ perf. ἔκτακα.

'Εκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, interfectus sum, a. 1. ind. pass. à κτείνω, perf. pass. ἔκταμαι.

"Εκτανον, ες, ε, a. 2, ind. act. ejusd.

'Εκτανύω, f. ύσω, idem quod ἐκτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

"Εκταξις, εως, ἡ, ordinatio, instructio aciei: ab ἐκτάττω, quod vide.

'Εκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio: et

'Εκταράσσω, vel -ττω, perturbo: f. ξω. perf. ἐκτετάραχα. a. 1. ἐξετάραξα. ab ἐκ et ταράσσω, commoveo.

"Εκτας, per Sync. pro ἔκτεινας, occidisti: ἔκταν, pro ἔκτειναν, a. 1. verbi κτείνω. vide ἔκτα.

"Εκτασις, εως, ἡ, extensio: item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, extendo: quod videas.

'Εκτάσσω, vel -ττω, instruo aciem: item profero, delego. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

'Εκτάσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

"Εκτατο, interfectus fuerat, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἐκτάμην, σο verbi κτείνω. perf. ἔκτακα. perf. pass. ἔκταμαι.

'Εκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτάομαι, possideo.

'Εκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐκτίθημι, expono.

'Εκτεθραμμένους, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω, enutrio: ab ἐκ et τρέφω, alo: f. ψω. perf. φα. a. 2 ἔτραφον.

'Εκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, extende, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

"Εκτεινε, occidit, 3. sing. a. 1. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, occido; f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

'Εκτείνω, EXTENDO, educo: f. ἐκτενῶ. perf. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος. ab ἐκ et τείνω, tendo.

'Εκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

'Εκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, quum complevisset, a. 1. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, quod vide.

'Εκτελευτάσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, efficiet, f. 1. act. à τελευτάω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

'Εκτελέω, perficio: ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω. perf. ἐκτετέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ et τέλος, finis.

'Εκτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, perfectus: ab iisd.

'Εκτέμνω, excido, amputo, castro: f. ἐκτεμῶ. perf. ἐκτέτμηκα. a. 2. ἐξέταμον. a. 2. inf. ἐκταμεῖν. Th. τέμνω, scindo.

'Εκτένεια, ας, ἡ, perpetuitas: & ἐκτενείᾳ, perpetuò, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ et τείνω, tendo.

'Εκτενέστερον, adv. intensiùs, enixiùs, comp ab

'Εκτενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, intentus, assiduus, expectatus, sedulus. hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

'Εκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

'Εκτενῶς, adv. vehementèr, impensè, prolixè: ab ἐκτείνω, quod videas.

'Εκτέον, habendum, adv. positionis, ab ἔχω, habeo.

"Εκτη, SEXTA, f. g. ab ἔκτος, SEXTUS. Th. ἕξ, SEX.

"Εκτημαι, pro κέκτημαι, obtinui, Ion. vel Att. perf. et

'Εκτημένος, η, ον, qui possidet aliquid, perf. part. verbi κτάομαι, possideo.

"Εκτηνται, pro κέκτηνται, possident, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

'Εκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνου χρόνου, ex illo tempore.

'Εκτησάμην, ω, ατο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a 1. m. verbi κτάομαι, possideo: fut. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

'Εκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, acquiro.

'Εκτίθεμαι, expono; et 1. pl. ἐκτιθέμεθα. imperf. ἐξετιθέμην, ου,

να à 2. m. ἐξέθηκαν, ας, ε, et in 3. pl. ἐξέθεντο. ab ἐκ et τίθημι, pono.

Ἑκτικὴ, ῆς, HECTICA febris: fem. ab

Ἑκτικὸς, ὴ, ὸν, in habitu positus: item qui hecticâ febri laborat. Th. ἔχω, habeo.

Ἐκτίκτω, f. τέξομαι, pario, in lucem edo.

Ἐκτίλλω, evello, emoveo: f. λῶ. perf. ἐκτέτιλκα.

Ἐκτιμάω, f. ήσω, valdè honoro, colo, æstimo: et

Ἔκτιμος, ου, ὁ ἡ, expers honoris: ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, honoro.

Ἐκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, excussio: et

Ἐκτινάξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. ab

Ἐκτινάσσω, excutio: f. ξω. a. 1. ἐξετίναξα. a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε. a. 1. m. ἐκτιναξάμην. a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος. ab ἐκ et τινάσσω, quatio.

Ἐκτινέω, f. ίσω, et

Ἐκτίνω, fut. ίσω, exsolvo, luo. Th. τίω, punio, solvo.

Ἔκτισε, creavit, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, fut. σω, condo: perf. ἔκτικα. a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτισις, εως, ἡ, persolutio: et

Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta judicatum: à τίω, solvo, punio.

Ἔκτισται, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, condo: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτιτρώσκω, pario abortum, abortum facio; f. τρώσω. perf. ἐκτέτρωκα perf. pass. ἐκτέτρωμαι.

Ἐκτίω, f. ίσω, punio, luo, solvo, vindico. Th. τίω, idem.

Ἐκτόθεν et ἔκτοθι, pro ἔκτοσθεν et ἔκτοσθι, extrà, regit genit. ab ἐκτὸς, extrà. Th. ἐκ, ex.

Ἐκτοτε, ex eo tempore.

Ἐκτοκίζω, fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, fœnori do: à τόκος, partus, quod à τίκτω, pario: perf. med. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, audeo. Th. τόλμα, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, perficio: f. εύσω. ab ἐκ et τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, lana carpta et operi parata.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio: et

Ἐκτομίας, ου, ὁ, et ἔκτομος, exsectus, castratus: ab ἐκ et τέμνω, seco: Dicitur et Ion. ἐκτομίης, ου.

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, sectrix.

Ἔκτονα, perf. med. verbi κτείνω, occido: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, fut. εύσω, exhaurio, propriè pharetram. Th. τόξον, arcus.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, è loco moveo, peregrè abeo: ab ἐκ et τόπος, locus.

Ἐκτόπιος, ου, ὁ ἡ, peregrinus: et

Ἔκτοπος, ου, ὁ ἡ, è loco suo emotus; insuetus; ab iisd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, SEXTUS, A, UM. Th. ἕξ, SEX.

Ἐκτὸς, adv. extrà, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è, à. ἐκτὸς εἰ μὴ, sin minus, 1 Cor. xv. 2.

Ἐκτοσθεν, extrà, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσι, seu ἔκτοσι, extrà: ab ἐκτὸς, idem. quod ab ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, aversandus: ab ἐκ et τρέπω, verto.

Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι.

Ἐκτραχηλίζω, f. ίσω, excutio de equo; collum frango: ex ἐκ et τραχηλίζω.

Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto, aversor, cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ et τρέπω, verto.

Ἐκτρέπω, deflecto: fut. ψω. ab eod. th.

Ἐκτρέφω, enutrio. Th. τρέφω, f. θρέψω, nutrio.

Ἐκτρέχω, excurro. Th. τρέχω, curro, quod vide.

Ἐκτριβήσομαι. f 2. pass. ab

Ἐκτρίβω, f. ψω, perf. φα, extero, confrico, emundo, consumo. Th. τρίβω, tero.

Ἐκτρῖψαι, absumere, a. 1. inf. act. à præc.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio, obliteratio.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, digressio, diverticulum: et

Ἔκτροπος, ου, ὁ ἡ, deflexus, malè moratus, dissentaneus: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, verto: perf. med. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, enutritio, educatio. Th. τρέφω, nutrio: perf. med. τέτροφα.

Ἐκτρυγάω, fut. ήσω, vindemio: à τρυγάω, idem: quod à τρύγη, triticum, vindemia.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus: ab ἐκτιτρώσκω. f. ἐκτρώσω. perf. pass. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ et τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero: f. ψω.

Ἔκτυπος, ου, ὁ ἡ, expressus ex archetypo: et

Ἐκτυπόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo, informo: ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies, expressio: et

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; et inde

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio: à them. τυφλὸς, cæcus.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, HECTOR, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, convitior. Th. κύδος, ου, ὁ, convitium.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo, quod vide.

ΕΚΥΡΟ'Σ, ου, ὁ, SOCER, vel SOCERUS. mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, socrus, mariti mater: ut πενθερὸς et -ρὰ, socer et socrus, uxoris pater et mater.

Ἔκυρσα, incidi, et in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido: f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, sancio. Th. κῦρος, εος, τὸ, authoritas.

Ἔκυψε, 3 sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, incurvo me: fut. ψω.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo: ab ἐκ et φαίνω, in lucem edo: fut. φανῶ. perf. πέφαγκα aor. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. aor. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφανὴς, έος, ὁ ἡ, manifestus, illustris: ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, parvi facio, extenuo, ejicio.

Ἐκφερέμεν, Ion pro ἐκφέρειν, efferre, præs. inf. ab

Ἐκφέρω, εις, ει, EFFERO, promo, profero: fut. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1 imperat. ἐξένεγκον, άτω a. . part ἐξενέγκας, αντος a 2 ind. act ἐξήνεγκον a 2 inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ et φέρω, fero.

Ἐκφεύγω, EFFUGIO, f m. ἐκφεύξομαι, η, εται, et ἐκφευξοῦμαι. a 2. act. ἐξέφυγον a 2 sub. ἐκφύγω, ῃς, ῃ. perf. med. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. et ἐκφευξόμεθα,

1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω.

Ἐκφοβέομαι, -οῦμαι, *pertimesco*: et

Ἐκφοβέω, *terrefacio*: fut. ήσω. perf. ἐκπεφόβηκα. a. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ et φοβέω, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *fugio*, *timeo*. perf. med. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exterritus*, *consternatus*: ab eod. them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio*, *elatio funeris*, *divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero*, *exporto*: f. ήσω. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus*; et

Ἔκφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exportatitius*, *divulgatus*, *percitus*: ab ἐκφέρω, *effero*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*, *edissero*: part. præs. ἐκφράζων, οντος. part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ et φράζω, *dico*: f. σω. perf. κα. aor. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, *descriptio*; acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων ab ἐκφράζω.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. th.

Ἐκφροντίζω, *excogito*, *non curo*. Th. φροντὶς, *cogitatio*.

Ἔκφυγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ et φεύγω, *fugio*: f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγωσιν, 3. pl. a. 2. sub. perf. med. πέφυγα.

Ἐκφύρομαι, *inquinor*.

Ἐκφύρω, *inclino concubitu fœdo*.

Ἐκφυσᾶν, *efflare*, præs. inf. act. contr. pro ἐκφυσάειν, à verbo ἐκφυσάω.

Ἐκφυσάω, ῶ, fut. ήσω, *efflo*, *exsufflo*, *vehementer respiro*. Th. φυσάω, *sufflo*.

Ἐκφύω, *enascor*, *germino*: fut. ύσω. perf. ἐκπέφυκα. a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor*.

Ἐκφωνέω, f. ήσω, *exclamo*, *evoco*, *pronuntio*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio*, *pronuntiatio*, *evocatio*: à perf. pass. præc. verbi.

Ἐκχέω, *effundo*, *exhaurio*: fut. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω. 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*. a. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. pass. ἐξεχεόμην, έου, έετο, εῖτο. Th. χέω, *fundo*.

Ἐκχρῆν, *sufficere*, *satis esse*, præs. inf. à χράω, *do mutuo*.

Ἐκχρήσει, *utile erit*: q. d. ἐκχρήσει ἔσται.

Ἐκχυθεὶς, έντος, *effusus*, aor. 1. part. pass. et

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass. et

Ἐκχυντο, *effundebantur*, pro ἐξεκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ab

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*: f. ἐκχύσω. perf. ἐκκέχυκα. a. 1. ἐξέχυσα. præs. pass. ἐκχύνομαι. perf. pass. ἐκκέχυμαι. aor. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται. ab ἐκ et χύω, seu χύνω, idem ac them. χέω, *fundo*.

Ἐκχωρέω, *excedo*, *discedo*; ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant*: f. ήσω. perf. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor*.

Ἐκψύχω, *animam efflo*, *exspiro*: f. ξω. perf. ἐξέψυχα. a. 1. ἐξέψυξα. ab ἐκ et ψύχω, *spiro*.

Ἐκώλυσε, *prohibuit*, a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio*, *veto*: f. σω. perf. κα.

ἙΚΩ'Ν, οντος, *voluntarius*; et in f. g. ἑκοῦσα, ης, *volens*. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *spontaneus*. ἑκουσίως, adverb. *ultrò*, *sponte*. ἀέκων et ἀεκούσιος, ἄκων et ἀκούσιος, *non voluntarius*, *invitus*.

Ἔκων, Doricè pro εἴκων, *celebrans*, *obtemperans*. Pind. Ol. xiii. 121.

Ἐλάα, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἐλάαν, *incitare*, Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præs. inf. act. ab ἐλάω. sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, et Poët. ἐλάα, *cursum init*: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, et Dor. ἐλάβεν, *sumpsi*, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι.

Ἐλαθεὶς, *transfixus*, a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, *latui*, aor. 1. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. perf. med. λέληθα.

ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA*, *OLIVA*, arbor: hinc ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *agrestis oliva*, ab ἐλαία.

Ἐλάϊνος, (et ἐλαΐνεος, Poët. Epenth. τοῦ ε) ου, ὁ ἡ ἡ, *oleaginus*.

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM*. Th. ἐλαία.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίου, gen. sing. ab ἔλαιον.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum*. ἐλαιὼν, ind. m. Th. ἐλαία, *olea*.

Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, *sonitum do*: perf. med. λέλακα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. *latitans*.

Ἔλαμψε, ας, ε, *splenduit*, a. 1. ind. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, quod vide.

Ἐλάσαι, *compulisse*, aor. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω.

Ἔλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, aor. 1. part. ἐλάσας, αντος, et Poët. ἐλάσσας.

Ἐλάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello*.

Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.

Ἐλάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator*, ἐλαύνων ἵππους.

Ἔλασις, εως, ἡ, et Ἐλασία, ας, ἡ, *agitatio*, *militaris expeditio*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἔλασκε, Ion. et Poët. pro ἤλαε, seu ἤλαυνε, 3. sing. imperf. verbi ἐλάω seu ἐλαύνω. f. ἐλάσω.

Ἔλασμα, ατος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἤλασσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

Ἔλασσε, *trajecit*, 3. sing. a. 1. Poët. ut et ἐλάσσῃ, *abigat*, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐλάσσω, accus. sing. contr. pro ἐλάσσονα, οα, ω, ab

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (et ἐλαχίων,) ονος, ὁ, ἡ, *minor*, ἐλάττονες, *pauciores*: compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus*: in superl. ἐλάχιστος.

Ἐλαστρέω, *agito*, *impello*: ab ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, *impulsor*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Ἐλάσω, *abigam*, fut. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, *Elatia*, nomen propr.

ἘΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *abies*: at ἐλάτης et ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. inde ἐλάτινος, *abiegnus*.

Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator*, *auriga*. Th. ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλατίνη, herbæ nomen: et

Ἐλάτινος, η, ον, et Poët. εἰλάτινος, abiegnus. ab ἐλάτη, abies.

Ἐλατόμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi λατομέω, excindo: fut. ήσω. à λατόμος, ου, ὁ, lapicida: quod ex λᾶας, λᾶος, ὁ, lapis, et τόμος, frustum: ex perf. med. τέτομα, verbi τέμνω, scindo.

Ἔλαττον, adverbialiter, pro ἐλαττόνως, minùs, parùm: et

Ἐλαττονάκις, minùs, rariùs: et

Ἐλαττονέω, minus habeo: f. ήσω. a. 1. ἠλαττόνησα. à them. ἐλαχὺς, parvus.

Ἐλαττονηθῶσιν, an ἐλαττονηθῶσι legend.? 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλαττόω, vel -σσόω, minuo, diminuo: f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, parvus: ἐλάσσων vel -ττων, minor.

Ἐλάττωμα vel -σσωμα, ατος, τὸ, vitium, defectus: à præc. verbo.

Ἐλάττων, vide ἐλάσσων.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ. diminutio: ab ἐλαττόω, q. vide.

Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνειν σκοπὸν, scopum attingere. ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἐλαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. et

Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, impellentes, nom. dual. part. præs. ab

ἘΛΑΥ'ΝΩ. Dor. ἐλαύω, agito, propello, duco: f. άσω, q. ab ἐλάω. perf. ἤλακα, et Attic. ἐλήλακα. Hinc part. perf. act. ἐληλακὼς, ότος. imperf. pass. ἠλαυνόμην, ου, ετο. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

Ἐλάφειος, ου, ὁ ϗ ἡ, cervinus: et

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab

ἜΛΑΦΟ'Σ, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva: quasi ἐλεῖν ὄφεις, quod serpentes è cavernis trahat.

Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas: ab

ἘΛΑΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ ϗ ἡ, levis et celer, instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος.) item levis: hinc

Ἐλαφρότερος, α, ον, levior: compar. et

Ἐλαφρῶς, leviter, celeriter: ab ἐλαφρὸς, levis.

Ἔλαχε, sortitus est, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, sortior: f. λήξομαι, λάξομαι, et λελαχό-σομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. perf. med. λέλογχα.

Ἐλάχηνε, a. 1. ind. act. verbi λαχαίνω, fodio.

Ἐλάχιστα, adverbialitèr, minimè; οὐκ ἐλάχιστα, imprimis: ab

Ἐλάχιστος, η, ον, minimus, paucissimus, brevissimus: superl. et compar. ἐλάσσων, minor; à μικρὸς, vel them. ἐλαχὺς, parvus.

Ἐλαχιστότερος, minimo minor: Ephes. iii. 8. ab ἐλάχιστος.

Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.

Ἐλαχυπτέρυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui alas vel pinnas parvas habet: μικροπτέρυξ. ab ἐλαχὺς, parvus, et πτέρυξ, γος, ἡ, ala.

ἘΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, parvus, ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλάω, agito, arceo: Poët. pro th. ἐλαύνω.

Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab

ἝΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εται, et per prosth. Poët. ἐέλδομαι, desidero, cupio, appeto: hinc

Ἔλδωρ, et ἐέλδωρ, ορος, τὸ, desiderium.

Ἕλε, et ἕλ', interfecit, rapuit, 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, capio: fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. Dei auxilium.

Ἐλεαίρω, f. αρῶ, misereor, idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, misericordia.

Ἐλιακείμ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. Deus restituet.

ἘΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen; vel ἐλέα, quia paludes inspectat; quæ ἕλη.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, ELEGIACUM carmen: ab ἔλεγος, idem.

Ἐλεγκτικὸς, ἡ, ὸν, redargutorius, reprehensorius: et

Ἐλεγκτὸς, ἡ, ὸν, reprehensibilis: et

Ἐλεγμὸς, οῦ, ὁ, redargutio, reprehensio: omnia ab ἐλέγχω.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

Ἐλέγξῃς, spreveris, 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, argue; a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἔλεγξις, εως, ἡ, redargutio: ab eod. th.

Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

Ἐλεγοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui scribit elegos: ex ἔλεγος et ποιέω.

ἜΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre: q. ab ἐλεέω, vel ἒ λέγω, flentium vox.

Ἐλεγχείη, ης, ἡ, probrum: et

Ἐλεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vituperabilis: et

Ἐλέγχιστος, ejusd. superl. probris dignissimus, vel notatus: et

Ἐλεγχθῇ, 3. sing. aor. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

Ἔλεγχος, εος, τὸ, probrum, dedecus: et in pl. ἐλέγχεα. et

Ἔλεγχος, ου, ὁ, ELENCHUS, argumentum, probatio: ab

ἘΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis (vel exemplis) demonstro, convinco, refuto. aor. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω. perf. ἤλεγχα. ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται. a. 1. pass. ἠλέγχθην. a. 1. sub. pass. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

ἘΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, ELEDONA, species quædam polypi.

Ἑλέειν, capere, Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio: fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a 2. εἷλον, ες, ε.

Ἐλεεινὸς, ἡ, ὸν, miserabilis: ab ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεεῖσθαι, præs. inf. ab

Ἐλεέομαι, consequor misericordiam: vid. seq.

Ἐλεέω, -ῶ, misereor, cum accus. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω. a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα. præs. pass. ἐλεέομαι, misericordiam consequor. perf. ἠλέημαι. part. ἠλεημένος. a. 1. ἠλεήθην. a. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ. part. ἐλεηθεὶς, έντος. f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

Ἐλεηθῶσιν, misericordiam consequantur, 3. pl. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, misericors: ab ἐλεέω.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia, ELEEMOSYNA: donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, ALMS, et inde AN ALMONER: ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

Ἐλέησε, misertus fuit, 3. sing. a. 1. ἐλεῆσαι, a. 1. inf. verbi ἐλεέω.

Ἐλέησον, άτω, aor. 1. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἐλεητικὸς, κὴ, κὸν, ad misericordiam propensus, misericors: ex ἐλεέω.

Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, *commiseratio*: Poët. Th. ἔλεος, idem.

Ἐλειθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina*, quod vide.

Ἑλεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio, capio*: fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. aor. 2. εἷλον.

Ἐλειὸς, ῦ, ὁ, *glis*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*.

Ἐλείψασκον, *reliqui*, Ion. pro ἔλειψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔλιπον.

Ἔλεκτο, *concubuerat*, Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi λέγομαι, *cubo*: f. ξομαι. perf. λέλεγμαι.

ἘΛΕΛΕΥ͂, *acclamatio bellica*: an ab ἐλελεῦ ἰὴ, ab *halleluiah*, i. e. *laudate Dominum*.

Ἐλελήθει, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat*, 3. sing. plusq. perf. med. et in 3. pl. ἐληλήθεισαν, correptâ Att. penultimâ: verbi λανθάνω, *lateo*: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perf. med. λέληθα.

Ἐλέλιζεν, *torquebat*, imperf. Ion. ab

Ἐλελίζω, f. ίσω, *quasso, convolvo*. Th. εἰλίω, *verso*: item

Ἐλελίζω, *clamo*: ab ἐλελεῦ.

Ἐλέλικτο, *convolutus erat*, pro ἐλήλικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἑλίσσω, *volvo*: f. ξω. perf. ἧλιχα. perf. pass. ἧλιγμαι, et per reduplic. Attic. ἐλήλιγμαι· unde plusq. perf. ἠληλίγμην, ξο, κτο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλίω, *verso*.

Ἐλελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. ab ἐλελίζω, *pulso, quatio*. Them. εἰλίω, *verso*.

Ἐλέλιξεν, *commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐλελίττω, f. ξω, perf. χα, *circumago*, quod ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. εἰλίω, *verso*.

Ἐλέλιχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. aor. 1. pass.

Ἐλελόγχει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.

Ἐλελοίπεισαν, *omiserant*, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. perf. med verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον. perf med λέλοιπα.

Ἔλεν pro εἷλεν, *invasit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, *capio*. fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, ες, ε.

ἙΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. Ἑλένα, *HELENA*; item *vas*. Sed ἑλένη seu ἑλάνη, *lampas, fax*.

Ἑλένειον, υ, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

Ἐλέξατο, *dormivit*, a. 1. med. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

Ἐλεόθρεπτος, υ, ὁ ἢ ἡ, *genitus seu nutritus in paludibus*: ab ἕλος, εος, τὸ, *palus*, et τρέφω, *alo*.

Ἐλεοῖσιν, *mensis*, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

Ἐλεὸν, *miserè*, per Sync. pro ἐλεεινὸν ab ἐλεεινὸς, *miser*, quod ab ἐλεέω, *misereor*. Th. ἔλεος, υ, ὁ, *misericordia*.

Ἔλεος, υ, ὁ, *misericordia, commiseratio*: vel εος, υς, τό. Hinc ἐλεεινὸς, *miserabilis*: ἐλεέω, *misereor*: ἐλεήμων, *misericors*: ἐλεημοσύνη, *eleemosyna, misericordia*.

ἘΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, sive ἐλεὸν, ῦ, τὸ, *mensa coquinaria*.

Ἐλέπισα, ας, ε, aor. 1. verbi λεπίζω, *decortico*, quod vide.

Ἑλέσθαι, *instituisse, capere*, a. 2. inf. med. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. med. εἱλόμην.

Ἕλεσθε, *sumite*, 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, *quæ capi potest*, ab ἑλετὸς, ὴ, ὸν, quod ab αἱρέω, *capio*.

Ἐλέτην, *interfecerunt*, a. 2. act. dual. ἔλετο, pro εἵλετο, *abstulit*, 3. sing. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Ἕλευ, *elige*, Dor. pro ἑλοῦ, ἑλοῦ, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

Ἐλευθερία, ας, ἡ, *libertas*: et

Ἐλευθέριος, aliis ἐλευθέριος, *liberator*; Jovis epitheton. et

Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, *ingenuitas, liberalitas*: et

Ἐλευθέριος, υ, ὁ ἢ ἡ, *liberalis, ingenuus*: ab

ἘΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, υ, ὁ, *LIBER*; cui δῦλος opponitur. ἐλευθέρα, ας, ἡ, *libera*. Adjectivè ἐλεύθερος, α, ον, *liber, a, um, immunis*.

Ἐλευθερῦντας, acc. plur. part. præs. ab

Ἐλευθερόω, *libero*: f. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα a. 1. ἐλευθέρωσα. a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ. perf pass ἠλευθέρωμαι. a. 1. pass. ἠλευθερώθην a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος. fut. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθέρως, et -ρίως, adv. *liberaliter, ingenuè*: ab eod. th.

Ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, *liberatio*: et

Ἐλευθερωτὴς, υ, ὁ, *liberator*: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus them. ἐλεύθερος, *liber*.

Ἐλευθῆρες, et ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

Ἐλεύθω, *venio*, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι. f. ἐλεύσομαι, *venio*: at

Ἐλευθὼ, εἰλείθυια, *Lucina*, quod invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, *venio*.

Ἔλευσις, εως, ἡ, *adventus*: ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι.

Ἐλεύσομαι, ῃ, εται, *veniam*, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. med. verbi ἔρχομαι, *venio*: a. 2. in. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

ἘΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, *decipio, noceo, lædo*, 3. sing. imperf. ἐλεφαίρετο.

Ἐλεφαντάρχης, υ, ὁ, *dux eorum qui pugnant ex elephante*, -τάρχαι, *qui sexdecim elephantis præsunt*.

Ἐλεφάντειος, Ἐλεφαντικὸς· et

Ἐλεφάντινος, η, ον, *ELEPHANTINUS*: *eburneus*: ab ἐλέφας.

Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, *lepra*.

Ἐλεφαντόμαχοι κυνηγοὶ, *venatores cum elephantis pugnantes*.

ἘΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*: item *ebur*; dens elephantis.

Ἐλέχθην, ης, η, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. à λέγω, *dico*: f. ξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα.

Ἔλεψε, *decorticavit*, 3. sing. a. 1. act. à λέπω, f. ψω, a. 2. ἔλαπον.

ἙΛΗ, vel εἵλη. ης, ἡ, *calor solaris*: hinc εἵλησις, εως, ἡ, *æstus*. Sed

Ἕλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. q ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω *capio*; a. 2. εἷλον, et dempto (quod pro augmento accipit) ἕλον, in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.

Ἔληκα, pro ἔληκα, Poët. à λάλω, *volo*: pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

Ἕλῃαι, *ceperis*, a. 2. sub. med Ion. pro ἕλῃ. ab αἱρέω, *capio* f. ήσω. perf ᾕρηκα a. 2. εἷλον et sub. ἕλωμαι, tanquam a ἕλω, inus expuncto ι, quo pro augmento ἕλω recipit, in ἕλῃ dictum.

Ἐλήθετο, *oblitus est*: Ion. pro ἐλάθετο, 3. sing. a. 2. med verbi λανθάνω. f. λήσομαι. a. ἔλαθον.

Ἐλήλακα, *abegi*, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐληλάκεισαν, *ejecerunt*, Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. perf. ejusd.

Ἐληλακότες, *provecti*, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.

Ἐλήλαμαι, et ἐληλάμην, perf. et plusq. perf. pass. *abactus sum*: et

Ἐληλαμένος, *summotus*, pro ἠλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλαύνω, *abigo*.

Ἐλήλαται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. sing. et ἐλήλατο, *immissus erat*: Att. pro ἤλατο, plusq. perf.

Ἐλήλεγκται, *redargutus est*, perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, *redarguo*.

Ἐλήλεγμαι, *convictus sum*, pro ἤλεγμαι, perf. ind. pass. Att. ab eod. th.

Ἐληλίδαται, Ion. pro ἐλήλανται, seu ἐληλασμένοι εἰσί, 3. pl. perf. pass. verbi ἐλαύνω.

Ἐληλυθώς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἐληλυθώς, verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. perf. med. ἤλυθα. et

Ἐλήλυθα, Att. et Æol. ἐλήλουθα, pro ἤλυθα, *veni*, perf. med. ejusd.

Ἐληλύθειν, *veneram*, et in 3. pl. ἐληλύθεισαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. perf. med. ejusd.

Ἐληλυθότες, pl. perf. part. m. ejusd.

Ἐληλυθυῖα, *adveniens*, perf. part. med. f. g. à masc. ἐληλυθώς quod à perf. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

Ἔληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, *cesso*: f. ξω.

Ἐλήφθης, *sumptus es*: 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἐλθέ, Att. pro ἔλθε, *veni*, a. 2. imperat. et

Ἐλθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. ἔλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusd.

Ἐλθεῖν, etiam et

Ἐλθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν, *venire* vel *venisse*, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἔλθῃ, ἔλθῃ. 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθῃσ' pro ἔλθῃσι, quod ejusd. verbi Ion. pro ἔλθῃ, a. 2. sub. σι, Paragog.

Ἔλθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, a. 2. opt. m. ejusd.

Ἐλθόν, a. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντι, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. m. g. ab ἐλθών, a. 2. part. act. verbi præc.

Ἐλθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσι.

Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic ἐλθοῖσαν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ἐλθοῦσ' pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod.

Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et

Ἐλθών, οῦσα, όν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*, a. 2. ἦλθον.

Ἐλιγήσομαι, *complicabor*, f. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -ττω. a. 2. ἥλιγον. a. 2. pass. ἠλίγην. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἐλιγμός, οῦ, ὁ. *vortex*. ἐλιγμοί, *ambages*: ab ἑλίσσω.

Ἐλιέζερ, ὁ, *Eliezer*, nom. viri indecl. Hebr. *Deus restituet*.

Ἐλιθοβόλουν, -ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, *lapidibus ferio*: à λίθος, *lapis*, et βάλλω, *jacio*: perf. med. βέβολα.

Ἕλικας, acc. pl. *curvas*: ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*: et adj. sumitur pro *intortus*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἑλίκη, ης, ἡ, nom. urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ: item ursa major, inter astra: item ab Arcad. *Salix*, quod tortilis sit.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris epithet. ab

Ἑλικός, ή, όν, *volubilis*, *niger*: ab εἱλίσσω, *volvo*. Th. εἰλέω, idem.

Ἑλικτήρ, ῆρος, ὁ, *armilla*, *inauris*: ab ἑλίσσω.

Ἑλικτός, ή, όν, *involutus*, *intortus*, *curvus*: qu. ab εἱλίσσω, *circumvolvo*: th. εἰλέω.

Ἑλικών, ῶνος, ὁ, nom. montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

Ἑλικωνιάδες, αἱ, *Musæ*: dat. pl. Ἑλικωνιάδεσσι, et

Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Musis.

Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *cui oculi versatiles*, *blandi*, vel *rotundi*: *nigris oculis præditus*: ab ἑλικός, *volubilis*, *niger*: quod ab εἱλίσσω, *volvo*, (Th. εἰλέω, *verso*) et ὤψ, ὠπός, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis*.

Ἑλικώπιδα, acc. sing. *limis oculis contuentem*: ab

Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad se trahit*: vel *quæ nigris oculis est decora*: vel *cui oculi sunt volubiles et rotundi*: ab iisd. ac ἑλίκωψ, quod vide.

Ἐλιννύς, ύος, ὁ ϗ ἡ, *otiosus*. Polyb. in Excerpt. Ursini.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω, et ἐλινύω, *quiesco*, *otior*, *sedo*: q. ab εἰλέω, *concludo*: ut sit conclusum velut vivere.

ἝΛΙΓΝΟΣ, ου, ὁ, *ramus*: q. ab εἱλεῖσθαι, *circumagi*: agitatur in arbore.

Ἕλιξ, et εἵλιξ, ικος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*: item *species hederæ*. Adjectivè etiam pro *intorto*, *implicito*, *volubili*: ab ἑλίσσω. Th. εἰλέω, *volvo*.

Ἐλιούδ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *Laus Dei*.

Ἐλίπανα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio*: f. ανῶ.

Ἔλιπον, ες, ε, *reliqui*; et in 3. pl. ἔλιπον. a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. φα. perf. med. λέλοιπα.

Ἐλισάβετ, *Elizabetha*, nom. mulieris indecl. Hebr. interpret. *Deus juravit*.

Ἐλισσαῖος, αίο, nom. Prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus*.

Ἑλισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλίσσειν, præs. inf. act. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω, *volvo*.

Ἑλίσσετο, 3. sing. et ἑλίσσοντ' pro ἑλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.

Ἑλισσομένη, præs. part. pass. f. g. ab

Ἑλίσσω, vel -ττω, et εἱλίσσω, seu -ττω, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*: f. ξω. perf. εἵλικα. (pro augmento enim ἑλίσσω post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἰλέω.

Ἔλιφθεν, *relicti sunt*, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσος, vel ἑλειόχρυσος, ου, ὁ, planta agrestis florem aurei coloris habens. εἶδος φυτοῦ, οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, ϗ οἷον χρυσοειδές. Interp. Theocr. in Idyll. 1.

Ἕλκε, *trahebat*, imperf. Ion. pro εἷλκον, ες, ε. ἕλκεο, Ion. pro ἕλκου, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho*: fut. ἕλξω, q. v.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.
Ἑλκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω.
Ἕλκει, vide in ἕλκω.
Ἑλκεσίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longâ veste induta*: ab ἕλκω, *traho*, et πέπλος, ου, ὁ, *vestimentum muliebre*.
Ἕλκετο, *traxit*, imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο ab ἕλκω, *traho*, q. v.
Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *cui longa est tunica*; ab ἕλκω, *traho*, et χιτὼν, *tunica*.
Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod ἕλκω, *traho*: item *dilacero, violo*.
Ἑλκηδὸν, adv. *tractim, luctando, attrahendo*, ut supplantetur. Th. ἕλκω.
Ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἑλκέω.
Ἑλκίζω, f. ίσω, idem ac th. ἕλκω, *traho*.
ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS*: dat. sing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, *traho*: ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quod vitiosos attrahat humores.
Ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω. perf. ἥλκωκα. perf. pass. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus*.
Ἑλκτικὸς, ή, ὸν, *tractorius, attractivus*: et
Ἑλκτὸς, ή, ὸν, *tractus, ductilis*. Th. ἕλκω, *traho*.
Ἕλκυσις, εως, ἡ, *tractio*: et
Ἑλκυσμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Ἑλκυστάζω, f. άσω, *trahendo rapto*: ab
Ἑλκύω, *traho*: f. ύσω. a. 1. εἵλκυσα. (per ι enim ἑλκύω facit incrementum.) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι. a. 1. part. ἑλκύσας, αντος. ab
ἝΛΚΩ, *traho*, et Metaph. *vivo cum aliquo*: imperf. εἷλκον. (augetur etiam ἕλκω, ι post ε recipiendo.) f. ξω. perf. χα. hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*: ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem. ὁλκὸς, ῦ, ὁ, *tractus*: ἑλκέω, et ἑλκύω, *traho*: ἑλκυστικὸς, *attractivus*.
Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ulcerosus*: et
Ἕλκωμα, ατος, τὸ, *ulceratum*: et
Ἑλκωματικὸς, ή, ὸν, *ulcerativus*: et
Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio*: omnia à th. ἕλκος, *ulcus*.
Ἔλλαβε, *sumpsit*, Poët. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*: fut. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Ἑλλάδος, gen. sing. ab Ἑλλὰς, q. v.
Ἐλλαμβανόμενος, η, ον, *captus, apprehensus*: pro ἐνλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.
Ἐλλάμπω, f. ψω, *illustro*: et
Ἐλλάμψεσθαι, Ion. et Poët. fut. 1. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore*: ex ἐν et λάμπω, *splendeo*.
Ἕλλαν, ανος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc
Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.
Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλλανοδίκης, ου, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.
Ἑλλὰς, άδος, ἡ, *Græcia*: dat. Ἑλλάδι acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro ἑλληνικὴ. Th. Ἕλλην, quod videas.
Ἐλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.
Ἑλλάσποντος, ου, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.
Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum*, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω, *sortior*: a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. perf. med. λέλογχα.
ἙΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, *HELLEBORUS, veratrum*: παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quod capiat seu suffocet esu.
Ἐλλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab
Ἐλλεδανὸς, ῦ, ὁ, *vinculum, restis*: ab ἕλλω, *stringo*. Th. εἰλέω, *coarcto*.
Ἔλλειμμα, ματος, τὸ, *defectus*: ab ἐλλείπω.
Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐλλιπὴς, ab
Ἐλλείπω, εις, ει, *relinquo, prætermitto, deficio*: à λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔλιπον.
Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio, prætermissio, defectus*, item figura à th. præced.
Ἔλλερα, *mala*: qu. ab ὀλλύω, *perdo*.
Ἐλλεσχὴς, ὁ ϗ ἡ, *vulgatus, qui est in omnium ore et sermone*: ab ἐν et λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*.
ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELLEN*: filius Deucalionis, à quo incolæ Phthiotidis primùm Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραικοὶ dicti, quòd Latini retinuerunt.
Ἑλληνίζω, *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor*: f. ίσω. perf. ἡλλήνικα. perf. pass. ἡλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græcismus*. Th. Ἕλλην, *Græcus*.
Ἑλληνικὸς, ή, ὸν, *Græcus, a, um*, item *Græcanicus*: et *quod ad Græcos attinet*.
Ἑλληνικῶς, adv. *Græcè*: et
Ἑλλήνιος, α, ον, idem ac Ἑλληνικὸς, q. v. et
Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, *Græcanica*. Th. Ἕλλην.
Ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ, *Græcismus*: proprietas Græcæ linguæ: et
Ἑλληνιστὴς, ῦ, ὁ, *Græcanicus*: et
Ἑλληνιστὶ, adv. *Græcè*: à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.
Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, *præsides ac judices certaminum Græcorum*, qui et ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, *jus*.
Ἔλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, *cesso*: fut. ξω.
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, *HELLESPONTUS*.
Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐλλιπὲς, τὸ, *cui deest aliquid imperfectum*: ab ἐλλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.
Ἐλλογέω, *imputo*, cum dat. ἐλλόγει, præs. imperat. f. ἐλλογήσω. a. 1. ἐνελόγησα· ab ἔλλογος, *rationis particeps*: ex ἐν et λόγος, *ratio*: quod à λογίζομαι, *reputo*. Th. λέγω, *dico*.
Ἐλλόγιμος, η, ον, idem quod λόγιμος, *celebris, nobilis*. Th. λέγω, *dico*.
Ἔλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rationis particeps*: ab ἐν et λόγος.
Ἔλλοπας, *mutos*, acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.
Ἐλλοπιεύω, et ἐλλοπιεύω, *piscor*: ab ἔλλοψ, epitheton piscium: q. v.
ἘΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *hinnulus*; vertitur etiam *mutus*; q. ab ἕλλω, *contineo*.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, *mutus, piscis accipenser*: ab ὂψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, et λείπω, *linquo*.
Ἕλλω, *contineo*, q. ab εἴλω, *coarcto*.
Ἑλλώτια, ων, τὰ, *dies festus* de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp. Od. 13.
ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ὁ, *lumbricus, tinea*: ab εἰλεῖν, quia se volvit repens.
Ἐλμωδὰμ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. *Deus mensurabit eos*.

Ἕλξις, εως, ἡ, *tractio, attractus*: ab ἕλκω, *traho*.

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, q. v.

Ἔλουν, *lavabam*, Dor. pro ἔλουον, verbi λούω, *lavo*: vel à verbo Poët. λοέω, imperf. ἐλόεον, ἐλόευν, et Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act. verbi λοιδορέω, *convitior, maledico*. Th. λοίδορος, ου, ὁ, *convitiator*.

Ἕλοιμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi αἱρέω, *capio*: fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, aor. 2. opt. act. et

Ἑλοῦσα, ης, ἡ, Dor. pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. m. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, *cepi*, aor. 2. ind. act. ἕλοντ' pro ἕλοντι, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. ejusd. temp. ἕλοντο, *sumpserunt*, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, *capio*.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, *palus*: indè ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palustris*: an ἕλος, à πελλὸς, *niger*: quia lutulenta paludis aqua.

Ἑλοῦ, *elige*, a. 2. imperat. ab αἱρέω.

Ἑλοῦμεν, *lavabamus*, per Sync. pro ἐλούομεν, ab ἔλουον, imperf. verbi λούω, *lavo*. f. σω.

Ἑλοῦσαι, nom. plur. f. 2. part. verbi αἱρέω, f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλοῦσ', pro ἑλοῦσα, a. 2. part. f. g. ἑλοῦ, a. 2. imperat. med. ejusd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, *pario*: f. εύσω. a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, *peperi*. Th. λοχὸς, οῦ, ἡ, *gravida*.

Ἐλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάουσι, 3. pl. præs. pro fut. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur.

Ἔλπεαι, *speras*, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, η, εται, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἔλπε, *spera*, Ion. pro ἔλπε, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπε, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero*, ab eod. th.

Ἐλπίζω, *spero*, imperf. ἤλπιζον. f. 1. ίσω. Att. ιῶ. perf. ἤλπικα. perf. part. ἠλπικὼς, ότος, a. 1. act. ἤλπισα. a. 2. part. pass. ἐλπισθεὶς. ab

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spes, expectatio*: dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπιστέον, *sperandum*, nom. verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, *sperabo*, pro ἐλπίσω, f. 1. Att. ejusd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπόμενος, *sperans*, ejusd. præs. part.

Ἔλπω, *sperare facio*: perf. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. sæpè pro præsente usurpatur.

Ἔλσαι, *immittere*, per Sync. pro ἐλάσαι, Il. Λ. 401. a. 1. infin. act. Sic et ἔλσαν pro ἔλασαν, 3. pl. Ion. a. 1. ind. ἔλσας pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, *agito*: fut. ἐλάσω.

Ἔλσαι verò est a. 1. infin. act. per Sync. pro ἐλκύσαι, ab ἐλκύω, *traho*: q. v.

Ἔλυμα, et ἔλυμα, ατος, τὸ, *dentale, lignum in quod vomer includitur*. Hes. Op. 430: ab ἕλω, *traho*. Th. εἰλέω, *verso*.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. med. ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, *vasto*: f. 2. m. λυμανοῦμαι. Th. λύμη, *exitium*.

Ἔλυμος, *theca citharæ, tibiæ genus è buxo, arcus*: ab ἐλύω, *intego*. Est et ἔλυμος, *panicum*, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act. ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, *doleo*: fut. ήσω. perf. λελύπηκα. Th. λύπη, *dolor*.

Ἔλυσα, ας, ε, *solvi*, a. 1. ind. act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi λύω, *solvo*: f. σω. perf. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ου, τὸ, *involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum*: ab εἰλύω, *involvo*.

Ἐλυτρόω, *tegmine involvo*.

Ἐλυτρώσω, *liberâsti*, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, *libero*: à λύτρον, *pretium redemptionis*. Th. λύω, *solvo*: fut. σω. perf. λέλυκα.

Ἐλύω, vel ἐλύω, f. ύσω, *involvo, intego, implico*: ab εἰλέω, *involvo*.

Ἔλφος, εος, τὸ, *butyrum*, Cypriis.

Ἕλω, *capiam*, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. ab ἕλω, inus.

Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palustris*: ab ἕλος, *palus*.

Ἐλωΐ, Syriacè Hebr. אלי, hoc est, Θεέ μου, *Deus mi*.

Ἕλωμαι, *auferam*, a. 2. sub. m. verbi αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, *capiens*, a. 2. part. act. ejusd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, *captura*: pl. ἕλωρα, et

Ἑλώριον, ου, τὸ, idem: q. ab ἕλω, *capio*, inus. pro αἱρέω.

Ἕλωρος, ου, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ' pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et

Ἔμαθον, ες, ε, *didici*, a. 2. verbi μανθάνω. f. μαθήσομαι. perf. μεμάθηκα· a. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, *didicerunt*, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔμαθον, q. v.

Ἐμαίμασσε, *desideravit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. gemino σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, *vehementèr cupio*.

Ἐμακάρισεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico*: f. ίσω. perf. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, *beatus*.

Ἐμαλάχθην, *emollitus sum*, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, *mollio*: f. ξω. perf. μεμάλαχα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *pomum*, et φέρω, *fero*.

Ἐμάνην, *insanivi*, aor. 2. ind. pass. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. μανοῦμαι.

Ἐμάξατο, *extersit*, 3 sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo*: f. ξω. aor. 1. ἔμαξα. perf. pass. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, unde etiam

Ἐμαράνθην, ης, η, *extinctus sum*; et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*: f. ανῶ. perf. μεμάραγκα. perf. pass. μεμάραμμαι.

Ἐμαργήναντο, 3. pl a. 1. med. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Ἐμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*: dat. ἐμαυτῷ, caret nom. sing. dual. necnon pl. Quoties verò pluralitèr effertur, id fit divisè, ἡμεῖς αὐτοὶ, *nos ipsi*; ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*, σὺ αὐτὸς, *tu ipse*, ἀπ' ἐμαυτοῦ, *sponte meâ*.

Ἐμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. m. à μάχομαι, *pugno*: 3. pl. im-

perf. ἐμάχοντο. f. μαχήσομαι, et ἔσομαι. perf. pass. μεμάχημαι. a. 1. pass. ἐμαχέσθην.

Ἔμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*. a. 2. ἐνέβην. Ex ἐν et βαίνω, *eo*. f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαίνω.

Ἐμβαθύνεος, *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*; Hesych.

Ἔμβαινον, imperf. Ion. pro ἐνέβαινον, ab

Ἐμβαίνω, *ingredior, progredior*: f. ἐμβήσομαι. perf. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβην. a. 2. part. ἐμβὰς, άντος· εἰς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐμβαλεῖν κώπαισι, Poët. *incumbere remis*.

Ἔμβαλλε, *conjecit*, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat*: et

Ἐμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐμβάλλω, *injicio, infero, impello, ingredior, irrumpo*: f. αλῶ. perf. ἐμβέβληκα. a. 2. ἐνέβαλον. inf. ἐμβαλλεῖν. ab ἐν et βάλλω, *jacio*.

Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλοῦσα, a. 2. part. f. g. et

Ἔμβαλον pro ἐνέβαλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβάλλω, q. v.

Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, *intinctus*: ex ἐμβάπτω.

Ἐμβαπτίζω, f. ίσω. et

Ἐμβάπτω, *intingo, immergo*: f. ψω. perf. ἐμβέβαφα. a. 1. ἐνέβαψα. a. 1. part. act. βάψας, αντος· ex ἐν et βάπτω, *tingo*.

Ἐμβὰς, άντος, a. 1. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*; q. v.

Ἐμβασίλευεν, ες, ε, imperf. Ion. pro ἐνεβασίλευεν ab

Ἐμβασιλεύω, *regno in*: f. εύσω. perf. ἐμβεβασίλευκα. a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.

Ἔμβασις, εως, ἡ, *ingressus*; *solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, quod videas.

Ἐμβασίχυτρος, ου, ὁ, nom. propr. muris: ab ἐμβαίνω, *ingredior*, (Th. βαίνω, *eo*) et χύτρος, *olla*.

Ἐμβατεύω, *fastuosè incedo, invado, ingero me: ingredior in possessionem rei oppignoratæ*: f. εύσω. perf. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν et βατεύω, *ineo*: ab eod. th.

Ἔμβατος ἡ χώρα ἱππάσιμος καὶ ταῖς συνωρίσιν ἐμβατὸς, *terra equitabilis et bigis pervia*.

Ἐμβάφιον, ου, τὸ, *acetabulum, vas quod lucernæ usum præstat*: et

Ἐμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω. *intingo*, q. v.

Ἐμβέβακεν, Dor. et Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit*, perf. act. et

Ἐμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεσαν, 3. pl. plusq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior, eo*: f. βήσομαι. perf. βέβηκα, Ion. βέβαα· et in 3. pl. plusq. perf act. Ion. ἐβεβάασαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.

Ἐμβεβαὼς, ῶτος, *ingressus, insistens*: et ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.

Ἐμβέῃ, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν et βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, et Poët. βείω, βείῃς, &c.

Ἔμβη, Ion. et Poët. pro ἐνέβη, 3. sing a 2 ind. act. et

Ἐμβήη, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut στήη pro σταίη) ejusd. verbi.

Ἔμβηθι, *inscende*, a. 2. imperat. et

Ἐμβῆναι, a. 2. inf. verbi ἐμβαίνω.

Ἐμβιβάζω, *facio ut inscendat, impono, impello*: f. άσω. a. 1. ἐνεβίβασα. ex ἐν et βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, *vita, victus, permansio in vitâ*.

Ἐμβιωτήριον, ου, τὸ, *habitaculum*.

Ἐμβλέπω, *intueor*: cum dat. imperf. ἐνέβλεπον. f. ἐμβλέψω. a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε. ab ἐν et βλέπω, *video*.

Ἐμβληθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. et

Ἔμβλημα, ατος, τὸ, *EMBLEMA, operi alteri insertum*: et

Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, irruptio, fluminis ostium*: omnia ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, *insertus*: sic

Ἐμβόλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intercalaris*: ab eod. verbo et th.

Ἔμβολα, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab

Ἔμβολον, ου, τὸ, q. d. *interjectorium, paxillus, vectis, promontorium*: et

Ἔμβολος, ὁ, *navis rostrum, acies cuneata*: et loci nom. Pind. ab iisd.

Ἔμβραμαι, *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι, perf. ind. pass. et indè

Ἐμβραμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido, sortior*: perf. med. ἔμμορα pro μέμορα.

Ἐμβριθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravis, constans*: ab ἐν et βρίθω, *ingravesco*.

Ἐμβριθῶς, *severè, duriter, ferociter, asperè*.

Ἐμβριμάομαι, -ῶμαι, *fremo, graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμώμην, -ώμην. fut. ήσομαι. a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο. ab ἐν et βριμάω, *fremo*.

Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, *comminatio cum austeritate, mugitus, indignatio*.

Ἔμβριον μικρὸν καὶ ἀπόστομον ἱμάτιον Ἰβηρικὸν, q. ab ἐν et βορὰ, ut in eo cibus capi possit.

Ἐμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: Undè

Ἐμβροντησία, ας, ἡ, *stupor, vesania*: et

Ἐμβρόντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *attonitus, vesanus*: ab ἐν et βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

Ἔμβρυον, ου, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον) *EMBRYON, infans utero conclusus: fœtus*. Th. βρύω, *scateo, pullulo*.

Ἔμβρυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prægnans, genitalis*: ab eod.

Ἐμβύθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in profundo est*: ex ἐν et βυθός.

Ἐμεγάλυνα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi μεγαλύνω, *prædico*: q. v.

Ἐμέγηρα, *invidi*, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, *invideo*: fut. αρῶ.

Ἔμεθα, 1. pl. a. 2. m. ἕμην, ἕσο, verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐμέθεν, Att. pro ἐμέθεν, Ion. pro ἐμοῦ, gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἐμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. et

Ἐμεθύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

Ἔμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. act. verbi μένω, *maneo*: f. νῶ. perf. μεμένηκα. a. 1. inf. μεῖναι.

Ἐμεῦ, gen. Ion. et Poët. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.

Ἔμελε, *curæ erat*, imperf. impers. verbi μέλει, *curæ est*: f. μελήσει. perf. μεμέληκε.

Ἐμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. ind. verbi μέλει, *curæ est*, impers.

Ἔμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μέλλω, *futurus sum*.

Ἐμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*: quod infrà videas.

'Εμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. perf. verbi μίγνυμι, misceo: f. μίξω. perf. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. μέμνημαι, memini.

'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, incuso: f. ψομαι.

'Εμὲν, sumus, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, sum.

'Εμεν, esse, Ion. pro εἶναι, ab eod.

'Εμεν, et ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. infin. verbi ἵημι, mitto. Potest et ἦμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἦν, ἧς, in pl. ἧμεν et ἦτε.

'Εμενοίνα, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, curo. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

'Εμενον, imperf. act. verbi μένω, maneo: f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

'Εμενος, a. 2. part. m. verbi ἵημι, mitto: f. ἥσω. a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην.

'Εμέσας, a. 2. part. act. verbi ἐμέω, vomo.

'Εμετείθη, dimissus fuit, Ion. pro μεθείθη, a. 1. pass. à μεθίημι.

'Εμετιάω, vomiturio: et

'Εμετικὸς, ὴ, ὸν, vomitorius: et

'Εμετὸς, ῦ, ὁ, vomitus: item adj. vomitu ejectus: ab ἐμέω, vomo.

'Εμεῦ, mei, gen. Dor. et Æol. pro ἐμῦ, ab ἐγὼ, ego.

ΕΜΕ΄Ω, ῶ, VOMO: f. έσω. perf. ἤμεκα· et Att. redupl. ἐμήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. aor. 1. infin. ἐμέσαι.

'Εμεωυτῦ, Ion. pro ἐμαυτῦ, mei ipsius. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

'Εμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

'Εμην, misi, a. 2. m. verbi ἵημι, mitto: a. 2. act. ἧν.

'Εμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, insanio: f. 2. m. μανῦμαι. perf. m. μέμηνα.

'Εμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω, q. v.

'Εμήνυθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, indico: f. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

'Εμήνυσε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

'Εμήσατο, excogitavit, paravit, 3. sing. a. 1. m. verbi μήδομαι, delibero, cogito; cum solertiâ quid facio: f. ήσομαι. Th. μῆδος.

'Εμηχανόωντο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι. Th. μηχανὴ, machina.

'Εμίανα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

'Εμιγον, miscui, a. 2. ind. act. ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, misceo: f. μίξω. perf. μέμιχα.

'Εμίηνα, maculavi, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, inquino, fœdo.

'Εμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, misceo: f. ξω. perf. χα.

'Εμιμέσω, 2. sing. a. 1. m. verbi μιμέομαι, imitor: f. ήσομαι.

'Εμιμνε, expectabat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μίμνω, maneo. Th. μένω, f. νῶ, maneo: a. 1. ἔμεινα.

'Εμὶν, et ἐμὶν, mihi, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, ego.

'Εμιξε, a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, misceo: f. μίξω. a. 2. ἔμιγον.

'Εμίσγετο, imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνυμαι, misceor: f. 1. pass. μιχθήσομαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. pass. ἐμίχθην. a. 2. ἐμίγην.

'Εμίσησαν, oderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μισέω, odi: f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τό.

'Εμισθώσατο, 3. sing. a. 1. verbi μισθόω, mercede loco. Th. μισθὸς, merces.

'Εμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi μίγνυμι, misceo, f. ξω.

'Εμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εμμα, Æol. pro εἷμα, ατος, τὸ, vestis: ab ἕω, induo.

'Εμμαθε, Poët. pro ἔμαθε, a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, disco: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

'Εμμανὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, furens: ab

'Εμμαίνομαι, adversus aliquem insanio: fut. ἐμμανῦμαι. Th. μαίνομαι, insanio.

'Εμμανουὴλ, ὁ, nomen Salvatoris, indecl. Hebr. interpret. Θεάνθρωπος, nobiscum Deus.

'Εμμαῦς, ἡ, nomen villæ, indecl. Hebr. interpret. propugnaculum.

'Εμμαπέως, adv. dicto citiùs: q. ἅμα τῷ ἔπει ab ἔπος, verbum. Th. ἔπω, dico.

'Εμματέω, attrecto, palpo: expon. ἐμμάσσειν, ergò ab ἐμμάσσω, q. intus tango. Th. μάσσω, abstergo.

'Εμμεῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo, q. v.

'Εμμελετάω, f. ήσω, meditor: quod à μελετάω, curam gero. Th. μέλει, curæ est.

'Εμμελέτημα, ατος, τὸ, meditatio, exercitatio.

'Εμμελητικὸν, ejusd. adj. verbale.

'Εμμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, aptus, concinnus: ab ἐν et μέλος, carmen: indè

'Εμμελῶς, et ἐμμελέως, concinnè, aptè, adv.

'Εμμεμαυῖα, perf. part. act. Ion. f. g. pro ἐμμεμαηκυῖα, à verbo ἐμμάω, q. à μάω, cupio: f. ήσω. perf. μέμηκα. perf. part. μεμηκὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin μεμαὼς, υῖα, ός.

'Εμμεμαὼς, incitatus, perf. act. part. m. g. gen. ότος, et per Ectasin Poët. μεμαῶτος. acc. sing. ἐμμεμαῶτα· vide præc.

'Εμμέμηνα, perf. m. verbi ἐμμαίνομαι, insanio: ab ἐν et μαίνομαι, idem. f. μανῦμαι.

'Εμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. et Æol. Dor. pro εἶναι, esse: ab εἰμὶ, sum.

'Εμμενὲς, εος, τὸ, constantia: et adverbialitèr constanter: n. g. ab ἐμμενὴς· et

'Εμμενέως, Poët. et ἐμμενῶς, adv. constantèr: ab

'Εμμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, permanens: ab

'Εμμένω, permaneo, persevero: præs. inf. ἐμμένειν. f. ἐμμενῶ. perf. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν et μένω, maneo.

'Εμμεσος, ε, ὁ ϗ ἡ, intermedius, qui medium habet. Th. μέσος, medius.

'Εμμετρος, ε, ὁ ϗ ἡ, servans modum: ab ἐν et μέτρον, mensura.

'Εμμήνιος, ε, ὁ ϗ ἡ· et

'Εμμηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, menstruus, a, um: τὰ ἔμμηνα, vel -ια, menstrua mulierum. Ex ἐν et μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

'Εμμὶ, sum, Dor. et Æol. pro εἰμὶ, existo.

'Εμμὸρ, ὁ, nom. viri ἄκλιτον. Heb. lutulentus.

'Εμμορα, ας, ε, sortitus sum, per Metaph. pro μέμορα, perf. m. verbi μείρω, divido, sortior.

'Εμμύλων, ωνος, ὁ, mola: Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, mola.

'Εμνάσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνασεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

'Εμμέμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per redupl. et Pleonasm. pro τοῦ ν. ab ἠμύω, *inclino, cado.*

'Εμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*: f. μνήσω. perf. μέμνηκα. perf. pass. μέμνημαι et

'Εμνήσθην, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

'Εμνώοντο, pro ἐμνῶντο, *memores erant*, Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.

'Εμόγησα, ας, ε, *laboravi, defessus fui*, aor. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro.* Th. μόγος, *labor.*

'Εμοίγε, *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε Att. adjecto.

'Εμοῖο, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγώ et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.

'Εμολε, *venit*, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio.*

'Εμόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, *inquino.*

'Εμὸς, ὴ, ὸν, *MEUS, a, um*: ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego.*

'Εμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθοῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*: f. ήσω. perf. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor.*

'Εμπα, *tamen*, idem quod ἔμπης.

'Εμπαγέντων, gen. pl. ab

'Εμπαγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ex ἐν et πηγνύω, seu πήγνυμι, *compingo*: f. πήξω. perf. πέπηχα. a. 1. ἔπηξα. a. 2. ἔπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. perf. m. πέπηγα.

'Εμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ab

'ΕΜΠΑ'ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo*: f. άσομαι hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator.*

'Εμπαθὴς, έος, contr. οῦς, ὁ ϗ ἡ, *affectibus deditus*: ex ἐν et πάθος, εος, τὸ, *morbus, affectus.* Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

'Εμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.

'Εμπαιγμα, ατος, τὸ, *illusio*: ab ἐμπαίζω, *illudo.*

'Εμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, *ludibrium*: ab

'Εμπαίζω, *illudo*: cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. f. ξω. perf. ἐμπέπαιχα. a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος. perf. pass. ἐμπέπαιγμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.

'Εμπαίκτης, ου, ὁ, *irrisor*: à præced.

'Εμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

'Εμπαλιν, *retrò, contrà, è contrario*: adv. ἔμπαλιν γνώμας, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν τέρψιος, *in contrarium delectationis.* Th. πάλιν, *rursus.*

'Εμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare.* Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω, *inquino.*

'Εμπαραγίνομαι, *supervenio.*

'Εμπαροινέω, f. ήσω, *temulenter aliquid facio*, cum dat.

'ΕΜΠΑΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπα et ἔμπαν, *tamen, omninò, prorsùs*: q. ab ἐν et πᾶς, *omnis.*

'Εμπάσσω, f. άσω, *inspergo, intexo.* Th. πάσσω vel -ττω, *conspergo, varìego.*

'Εμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum*; *tutum et constans*: ab ἐν et πέδον, *solum.*

'Εμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. *compedibus constringo*: ex ἐν et πεδάω. Th. πέδη, *pedica.*

'Εμπεδίως, Poët. adv. ab ἔμπεδος, *firmitèr, constantèr, assiduè.*

'Εμπεδόμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laboriosus, ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) et μόχθος, *labor.*

'Εμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmitèr, tutò, perpetuò*: ab ἔμπεδος.

'Εμπεδορκέω, -ῶ, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, et ὅρκος, *jusjurandum.*

'Εμπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus*: ab ἐν et πέδον, *solum.*

'Εμπεδοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

'Εμπεδόω, f. ώσω, *stabilio, firmitèr et constantèr servo, seu observo*: et

'Εμπέδως, *adv. firmitèr, certò*: ab ἔμπεδος, *stabilis.* Th. πέδον.

'Εμπεδῶς, idem, per Crasin, pro ἐμπεδίως, quod vide: ab ἔμπεδος.

'Εμπείραμος, sive ἐμπέραμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peritus*: ex ἐν et πεῖρα.

'Εμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia*: et indè

'Εμπειρικὸς, οῦ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRICK. utrumque ab ἔμπειρος.

'Εμπειρικῶς, adv. *empiricorum more*: à præc.

'Εμπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peritus*: hinc τὸ ἔμπειρον, ου, *peritia.* Th. πεῖρα, *conatus.*

'Εμπείρως, adv. *more eorum, qui rei periti sunt, scitè, oppidò prudenter*: ab ἔμπειρος.

'Εμπέλα, præs. imperat. ab

'Εμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας adv. *propè.*

'Εμπελαδὸν, et -άδην, *propè, juxtà*, adv. ab eod.

'Εμπελάζω, et -άω, fut. άσω idem quod πελάζω, et άω, *appropinquo, admoveo.* Th. πέλας, *propè.*

'Εμπελάσαντες, *inter se committentes*: a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

'Εμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*: f. ερῶ perf. ἐμπέπαρκα· ab ἐν et πείρω, *transfigo.*

'Εμπεπιστευμένος τὴν φυλακὴν *custodia ejus fidei commissa*: perf. part. pass ex ἐν et πιστεύω, *credo.* Th. πείθω, *persuadeo.*

'Εμπεπρασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo.* Th. πιπράσκω, *vendo.* f. σω perf. pass. πέπραμαι. Th. περάω, idem.

'Εμπέραμος, v. ἐμπείραμος.

'Εμπεριέχω, f. έξω, *comprehendo*: ex ἐν, περὶ, et ἔχω.

'Εμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*: ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco.*

'Εμπερόναμα, ατος, τὸ, *vestis fibulis adstricta*: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à perf. pass. verbi περονάω. Th. περόνη *fibula.*

'Εμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q.v.

'Εμπέσωσι, 3. pl. aor. 2. sub. ejusd.

'Εμπετάννύω, f. ύσω, perf. κα *extendo*: ex ἐν et πετάννύω id.

'Εμπετες, Dor. per Sync. et conversione σ in τ, pro ἐμπέσεις, 2. sing. a. 2. act. à ἐμπίπτω, *incido.* Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω neglecto augmento. Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.

'Εμπεφυῖα, *implexa*, perf. part. f. g. à φύω. perf. πέφυκα. et in m. voce πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα, et per Sync. πεφῦα.

'Εμπεφύη, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum perf. augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω *innascor.* Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύκῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync.

ως ἐμφὺς, pro ἐμφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, nascor.

Ἐμπεφυκὼς, et ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, impletus, affixus, part. ab ἐμπέφυκα, et in m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

Ἐμπήγνυμι, infigo, et concrescere facio, et ἐμπήγνυμαι, concresco.

Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, insilio, irruo.

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιμπλάω, vel -ιπλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -ίπλημι, impleo, satio: f. ήσω. perf. ἐμπέπληκα. ex ἐν et πίμπλημι, eod cum πλήθω ejusd. est originis et significationis. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπίμπρημι, f. ήσω, perf. ἐμπέπρηκα, incendo.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπίπλασθαι, præs. inf. verbi ἐμπιπλάω· et

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπληθι, seu ἐμπίπλαθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι. ab eod.

Ἐμπιπράσκόμενος, ου, præs. part. ab ἐν et πιπράσκω, vendo: perf. pass. πέπραμαι. a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido, invado; obtrusio: f. ἐμπτώσω. perf. ἐμπέπτωκα. a. 1. ἐνέπεσα. a. 2. ἐνέπεσον. f. m. ἐμπεσοῦμαι. ab ἐν et πίπτω, cado: perf. πέπτωκα.

ΕΜΠΙΣ, ίδος, ἡ, culicis genus: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, fido, concredo, fidei committo: à πιστεύω, idem, quod à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐμπλακεὶς, έντος, implicatus, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, implico, q. v.

Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. σω, illino, inspergo, obstruo; in massam formo. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλαστὸς, et -αστικὸς, ἡ, ὸν, ad illinendum aptus: et

Ἐμπλαστρος, (sub. φαρμακεία) vel ἔμπλαστρον, (sc. φάρμακον) EMPLASTRUM, composito ex emplasticis: ἔμπλαστρον, compositionem, ἔμπλαστος, materiam respiciens. Angl. A PLASTER: ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, plena: Ion. ab ἔμπλεως, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex th. πλέος, plenus.

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, impleo: ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, plenus.

Ἐμπλέκω, IMPLICO, irretio, intexo: f. ἐμπλέξω. perf. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐνεπλάκην. a. 2. part. pass. ἐμπλακεὶς, έντος. perf. m. ἐμπέπλοκα, unde ἐμπλοκὴ, nodus: ab ἐν et πλέκω, necto.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, plenus.

Ἐμπλέω, innavigo, innato. Th. πλέω, f. εύσω.

Ἐμπλῆδην, confertim, plenè, adv. ab

Ἐμπλήθω, impleo, expleo: f. ήσω. perf. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. perf. pass. ἐμπέπλησμαι, impletus fui: a. 1. pass. ἐνεπλήσθην. a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ. ab ἐν et πλήθω. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, attonitus, stupidus, vecors: ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλήμενος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, aor. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, impleo. Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui perfectum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, plenus.

Ἔμπλην, propè, adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, propè.

Ἔμπληξις, εως, ἡ, admiratio: ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, impleo; f. σω. Th. πλέος. plenus.

Ἐμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ejusd.

Ἐμπλησθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd. verbi.

Ἐμπλήσσω, vel -ττω, feriendo irruo, ingruo; obstupefacio. Th. πλήσσω, percutio.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio: ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.

Ἐμπλόκια, ων, τὰ, mundi muliebris species crinibus implicata: it. festum Athenis.

Ἐμπνεύσαις, Æol. pro

Ἐμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. et

Ἐμπνευσις, εως, ἡ, inspiratio: et

Ἐμπνευστὸς, ἡ, ὸν, inspiratus: ab

Ἐμπνέω, et -είω, Poët. inspiro, spiro, cum gen. f. εύσω. perf. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, spiro.

Ἔμπνοος et ἔμπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, spirans, vivus: acc. ἔμπνουν. ab ἐμπνέω, inspiro: ex eod. th.

Ἐμπνύνθη, respiravit, pro ἐνεπνύνθη, 3. sing. a. 1. pass. à πνύμαι, spiro, sapio: perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, sapiens. Th. πνέω, spiro: f. εύσω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento sum: et

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum: ex ἐν et πούς.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, et -μὸς, οῦ, ὁ, idem et ab iisd.

Ἐμποδοστατέω, impedio: f. ήσω. perf. ἐμπεποδοστάτηκα. à seq. et ἵσταμαι, sto.

Ἐμποδοστάτης, ου, ὁ, qui est impedimento.

Ἐμποδὼν, adv. ante pedes, impedimento: ὁ ἐμποδὼν, obvius: τὰ ἐμποδὼν, præsentia: ab ἐν et πούς, pes.

Ἔμποθεν, coram, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conspectu: ab ἐν et πρὸ, ante. Alii pro πόθεν.

Ἐμποιέω, f. ήσω, efficio in aut extra, infero, induco. Th. ποιέω, facio.

Ἐμποίησαν, fecerunt, pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, mercatura, negotiatio. Th. πολέω, vendo.

Ἐμπολάω, et έω, f. ήσω, vendo, comparo: vide ἐμπολόωντο. Hom. Od. O. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, et πολεμικὸς, bellicus, ad bellum respiciens. Th. πόλεμος.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, emptum, comparatum: ab ἐμπολάω.

Ἐμπολιτεύω, et -εύομαι, versor in republicâ; administro rempublicam; item versor in; ab ἐν et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, civitas.

Ἐμπολόωντο, sibi comparabant, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπορευέσθωσαν, 3. pl. imperat. præs. pass.

Ἐμπορεύομαι, nundinor, mercor, lucror: f. εύσομαι. a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ου, ατο quod ab ἔμπορος, mercator: ab ἐν et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo: perf. m. πέπορα.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio; acc. sing. Ion. ἐμπορίην ab iisd.

Ἐμπορικὸς, ἡ, ὸν, *mercatorius, negotiatorius:* et

Ἐμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus:* ab

Ἔμπορος, ου, ὁ ἢ ἡ, *vector, mercator, viator:* ab ἐν et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo:* perf. m. πέπορα.

Ἐμπορπάω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐμπεπόρπηκα, *infibulo, conjungo.* Th. πόρπη, *fibula.*

ἘΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA, spectrum.*

Ἔμπρακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, dicitur de re *quæ fieri confici que potest:* ab ἐν et πράσσω, *facio.*

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere:* à πρέπω, *decorus sum.*

Ἐμπρήθω, *incendo:* f. ήσω. perf. ἐμπέπρηκα. aor. 1. ἐνέπρησα. perf. pass. ἐμπέπρησμαι. a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro.*

Ἐμπρῆσαι, *incendisse:* a. 1. inf. act. et

Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et

Ἐμπρησθεὶς, *incensus,* a. 1. part. pass. ejusd.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, et ἐμπρησμὸς, ῦ, ὁ, *incensio, incendium:* et

Ἐμπρηστὴς, ῦ, ὁ, *incendiarius:* à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod vide.

Ἐμπρισθεὶς, *sectus,* a. 1. part. pass. ab

Ἐμπρίω, *serrâ incido,* f. ίσω. perf. κα. a. 1. pass. ἐνεπρίσθην. ab ἐν et πρίω, *serrâ seco.*

Ἔμπροσθεν, *coram, antè:* πρόσθεν, idem, cum gen. Th. πρὸ, *antè, coram.*

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *anterior:* à præced.

Ἐμπτισσόμενος, *pistus, tusus,* Prov. xxvii. 22. nusquam alibi occurrens. Th. πτίσσω, *tundo.*

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, *sputum.*

Ἐμπτύω, *inspuo, conspuo:* f. ύσω. perf. ἐμπέπτυκα a. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel seq. εἰς. perf. pass. ἐμπέπτυσμαι. aor. 1. pass. ἐνεπτύσθην. f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν et πτύω, *spuo.*

Ἐμπυρίζω, seu -ρέω, vel -ρεύω, *incendo:* f. σω et

Ἐμπυρισμὸς, ῦ, ὁ, *incensio:* ab

Ἔμπυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus:* ἔμπυρον, (sc. θῦμα) *holocaustum:* ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro:* f. ήσω ex μῦθος, *fabula,* et λέγω, *dico.*

Ἔμυκον, *mugivi,* a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio:* f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐμφαίνω, *repræsento, illustro:* ex ἐν et φαίνω, *ostendo.* f. φανῶ. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον. perf. πέφαγκα. perf. m. πέφανα.

Ἐμφανέστατα, *valdè, manifestè,* superl. ab

Ἐμφανὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *conspicuus, manifestus:* et hinc ἐμφανέως, Ion. pro ἐμφανῶς, *apertè.*

Ἐμφανίζω, *indico, -as, patefacio, ante oculos pono:* f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, 2. pl. præs. pass. ἐμφανίζομαι, *appareo:* a. 1. ind. pass. ἐνεφανίσθην. a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν et φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφανισμὸς, ῦ, ὁ, *indicium.*

Ἐμφανῶς, adv. *apertè:* ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφασις, εως, ἡ, *repræsentatio, species expressa; simulatio:* Latinis et Angl. quoque *Emphasis:* et

Ἐμφατικὸς, seu -αντικὸς, ἡ, ὸν, *significativus cum emphasi:* Angl. EMPHATICAL. unde

Ἐμφατικῶς, seu -αντικῶς, adv. *significantèr:* et

Ἐμφατικώτερον, et -αντικώτερον, compar. *significantiùs:* ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *similis:* q. *refert ad aliquid:* ab

Ἐμφέρομαι, fut. ἐνοίσομαι, perf. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor.* Vid. Is. Voss. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν et φέρω, *fero.*

Ἐμφιλονεικῶς, adv. *contentiosè.*

Ἔμφοβος, ου, ὁ ἢ ἡ, *perterritus, metu perculsus:* ab ἐν et φόβος, *metus:* à φοβέομαι, *timeo:* perf. m. πέφοβα.

Ἐμφορέομαι, -ῦμαι, f. ήσομαι, perf. ημαι, *repleor, satior, fruor:* ab

Ἐμφορέω, -ῶ, *importo, infligo.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐμφράσσω, vel -άττω, f. ξω, perf. χα, *obturo, obstruo, infarcio:* ἐμφράξηται, 3. sing. a. 1. sub. m. à φράσσω, *sepio,* quod videas.

Ἔμφρουρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *custoditus:* item *custodiens:* ex ἐν et φρουρά.

Ἔμφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens:* ab ἐν et φρὴν, *mens.*

Ἐμφυὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, Poët. *naturâ insitus et ingenitus, naturalis:* id. quod ἔμφυτος quod vide.

Ἐμφύλιος, ου, et ἐμφύλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *tribulis, intestinus:* ex ἐν et φυλὴ, *tribus.*

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν ὄντος, *inhærens:* a. 2. part. ab ἐμφύω, ῦς, ῦ, ab ἔμφυμαι, *innascor:* vide in φύω.

Ἐμφυσάω, *efflo, inspiro:* f. ήσω. a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, *sufflo.*

Ἐμφύσημα, ατος, τὸ, *inflatio:* item *inflatum:* à perf. pass. præced.

Ἔμφυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *insitus, innatus:* ab

Ἐμφύω, f. σω. perf. ἐμπέφυκα, *ingenero:* ab ἐν et φύω, *gigno.*

Ἔμψυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *animatus, spirans, vivus:* ab ἐν et ψυχὴ, *anima, vita.*

Ἐμῶν, vid. ἐγώ.

ἘΝ, (pro quo ἐνὶ et εἰν Poët.) *IN:* regit dat. et significat *quietem.* Vertitur etiam per *cum,* ut ἐν φόβῳ et *inter,* ut ἐν ὑμῖν et *propter, ad, apud, de, pro, erga,* pro διὰ, *intra,* etiam et *contra, penes, propè, coram:* imò verò in sacris literis per Hebraismum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς in compositione plerumque significat *in:* interdum *ad, contrà, inter; augmentum* quoque, et *defectum.*

Ἐν pro ἔνθα, *ibi;* et ἔν pro ἔνεστι, *licet.*

Ἓν, *unum,* nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἓν, *unus, a, um.*

Ἐν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id est, *alternatim, alternis vicibus.*

Ἕνα, ας, ἁ, Dor. ἕνη, ης, ἡ, *vesperi, serò.* Th. ἕνος, ου, ὁ, *annus.*

Ἐναγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *sanctus, piaculo obstrictus:* ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζειν, *justa persolvere, parentare.* Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio.*

Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, *parentatio*

Ἐναγισμὸς, ῦ, ὁ, *parentatio.*

Ἐναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector:* f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, *ulna.* Th. ἀγκὼν, *ulna.*

Ἐναγκυλῶντες βέλη, *tela amentantes:* ab ἀγκύλη, *amentum.*

Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, 2 sing. f. 1. ab

Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, *cubito incumbo, inclino:* ex ἐν et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus.*

Ἐγγύς, super: ab ἐν et ἄγχι, prope.
Ἐνάγω, f. ξω, perf. χα, induco, incito. Th. ἄγω, duco.
Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adversari, seu resistere alicui: quod ab ἐναγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.
Ἐναγώνιος, ου, ὁ, qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus: ab eod. th.
Ἐναθλέω, f. ήσω, exercito.
Ἔναε, habitabat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ναίω, habito: f. σω. perf. νένευκα.
Ἐναίρειν, præs. inf. act. ab
ἘΝΑΊΡΩ, occido, interficio, spolio: f. αρῶ. a. 1. ἤνηρα. a. 1. m. ἠνηράμην.
Ἐναίσιμος, ου, ὁ & ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, &c. ab ἐν et αἶσα, ης, ἡ, fatum, parca, sors.
Ἐναλίγκιος, ου, ὁ & ἡ, similis: ab ἐν et ἀλίγκιος, ὁ & ἡ, idem.
Ἐνάλιος, ου, ὁ & ἡ, marinus, maritimus: q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὢν ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.
Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio, pretium: et
Ἐναλλὰξ, alternatim, vice versâ: adv. ab
Ἐναλλάσσω, permuto, alterno: ut 1. pl. ἐναλλάττομεν. f. ξω. perf. χα. ab ἐν et ἀλλάσσω, vel -ττω, muto.
Ἐνάλλομαι, insilio, pedibus conculco.
Ἔναλλος, ου, ὁ & ἡ, varius, diversus: ἔναλλα, propriè dicuntur ea, quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant. Th. ἄλλος, alius.
Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω ab ἐν et ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. Att. ἑάλωκα. aor. 2. ἥλων. a. 2. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλοὺς, ἁλόντος, q. ab ἅλωμι.
Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum, amentum jaculi: ab ἐνάπτω, alligo.
Ἔναντα, contra: vel pro ἐναντίον ab ἐν et ἀντὶ, coram, apertè. Th. ἀντὶ, pro, &c.
Ἔναντι, coram, antè: cum gen. ex ἐν et ἀντὶ, coram, apertè. Th. ἀντὶ, pro, contra, &c.
Ἐναντία, ας, contraria: ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, è regione: 1. g. ab ἐναντίος, q. v.
Ἐναντίβιον, adv. adversùs, contrà: ab
Ἐναντίβιος, ου, ὁ & ἡ, adversarius: q. vim contrariam habens: q. ἐναντίαν βίαν ἔχων ex ἀντὶ, contra, et βία, vis.
Ἐναντιουμένου pro ἐναντιουμένου, gen. sing. part. præs. ab
Ἐναντιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, adversor: ab ἐναντίος, quod vide.
Ἐναντίον, adv. idem ac ἔναντι.
Ἐναντιοπραγέω, adversarum sum partium, cum hostibus sentio: ex ἐν, ἀντὶ, et πράσσω.
Ἐναντίος, ία, ον, contrarius, a, um: ab ἐν et ἀντίος, adversus. Th. ἀντὶ, pro.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, et
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adversatio; ab ἐναντιόομαι, quod vide.
Ἐναντίως, adv. contrariè: ab ἐναντίος, q. v.
Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia: ab ἐναντιόομαι, quod videas.
Ἔναξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, complano: f. ξω.
Ἐναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, se ostendebant: 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι, ostendo.
Ἐναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, perf. ἐναπήρεισμαι, firmo, innitor: vide ἐρείδω.
Ἐναποδείκνυμι, demonstro.
Ἐναποθνήσκω, morior: ex ἐν, ἀπὸ, et θνήσκω, morior: f. θανοῦμαι.
Ἐναποκυβεύω, ludo, ac tesseris committo.
Ἐναπολαμβάνω, intercipio.
Ἐναποπνίγω, ut ἐναποπνιγῆναι ταῖς ἀνάγκαις, est calamitatibus ultimis, vel tormentis, immori.
Ἐναποτίθημι, depono.
Ἔναρα, τὰ, spolia, arma, quia intersectis detrahuntur; ab ἐναίρω, occido, spolio.
Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐνεργέω, operor, quod vide.
Ἐναργέως, apertè: adv. ab
ἘΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ & ἡ, clarus, evidens: q. ab ἐν et ἀργὸς, albus.
Ἐνάρετος, ου, ὁ & ἡ, virtutis particeps: ab ἀρετὴ, virtus.
Ἐναρὴς, έος, ὁ & ἡ, execrandus. Ex ἐν et ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces. Sic ἐναρεῖς dici videntur, qui ἐναγεῖς vocantur.
Ἐναρίζω, f. ίξω, perf. χα, interficio, spolio: ab ἐναίρω, idem; quod vide.
Ἐναριθμέω, ῶ, f. ήσω, adnumero: ex ἐν et ἀριθμός.
Ἐναρίθμιος, ου, ὁ & ἡ, et
Ἐνάριθμος, ου, ὁ & ἡ, annumeratus. Th. ἀριθμός.
Ἐναριμβρότος, ου, ὁ, qui cædit mortales, homicida: ab ἐναίρω, interficio, et βροτὸς, mortalis.
Ἐνάριξε, a. 1. ind. act. Poët. et Dor. pro ἐνάριζε· ἐναρίξαι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω, interficio, quod vide.
Ἐνάρκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii leg. ἐνάρκησα, ας, ε.
Ἐναρμόζω, f. όσω, perf. ἐνήρμοκα; admoveo, accommodo. Th. ἄρω, apto.
Ἐναρμόνιος, ου, ὁ & ἡ, concinnus.
Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, aptare, a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω, f. σω. Th. ἄρω, apto.
Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio, quod vide.
Ἔναρον, interfecerunt, 3. pl. a. 2. act. pro ἤναρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, occido.
Ἐναρφόρος, spoliator; pro ἐναροφόρος· ab ἔναρα, τὰ, spolia, et φέρω, fero.
Ἐνάρχομαι, incipio, auspicor: f. ἐνάρξομαι. a. 1. m. ἐνηρξάμην, ω, ατο, incepi: a. 1. m. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.
Ἐνάσθην, habitavi, a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, habito.
Ἔνασσα, habitandi causâ collocavi; a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. Poët. ab eod. th.
Ἐνάτη, nona; Poët. pro ἐνάτη, ab ἐννέα, novem.
Ἔνατμον φυσικὸν, vapor naturalis.
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diversor. Th. αὐλὴ, stabulum, aula.
Ἐναυλισάμενος, moratus, ejusd. a. 1. part. m.
Ἔναυλος, ου, ὁ & ἡ, tibiis personans; usurpatur item substantivè; tibia ab ἐν et αὐλὸς, tibia: et
Ἔναυλος, ου, ἡ, stabulum. Th. αὐλὴ, aula, atrium, stabulum.
Ἐναυξάνω, innutrio.
Ἔναυσμα, scintilla, fomes: à seq.
Ἐναύω, accendo. Th. αὔω, idem.
Ἐναφίημι, f. ἐναφήσω, perf. ἐναφεῖκα, insero, immitto, injicio.
Ἐνδαΐς, ΐδος, ἡ, Dor. pro Ἐνδηΐς, nom. pr.
Ἐνδατέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, dispertior: ex ἐν et δατέομαι.
Ἐν δὲ, Poët. pro ἔνεστι δὲ vel ἔνεισιν δὲ, inerat verò, vel inerant. Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐνὶ δὲ.
Ἐνδεδυμένοι, induti, nom. pl.

perf. part. pass. ab ἐνδύω, *induo*: f. ύσω. perf. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν et δύω, *induo*.

Ἐνδεῖ, ἐνδεῖ, impers. *deest, opus est*: et

Ἐνδεέστερον, comparat. ab

Ἐνδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *indigus, egenus*: ab ἐν et δέω, *opus habeo*.

Ἔνδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia*: ab ἐνδεῦ, quod vide.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, *manifestum, indicium*: ab

Ἐνδείκνυμι, *indico*: præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo*: et in 3. pl ἐνδεικνύνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι. f. m. ἐνδείξομαι. perf. pass. ἐνδέδειγμαι. a. 1. m. ἐνδειξάμην, ω, ατο. 1 aor. 1. imperat. m. ἔνδειξαι, -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν et δείκνυμι, *ostendo*.

Ἐνδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *undecim*; ἄκλιτον· ex ἓν, *unum*, et δέκα, *decem*.

Ἑνδεκάκις, adv. *undecies*: et

Ἑνδέκατος, άτη, ατον, *undecimus*: ab ἕνδεκα.

Ἐνδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare*. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, assiduitas*: ab ἐνδελεχής.

Ἐνδελεχέω, *continuus sum*.

Ἐνδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perfectus*; ab ἐντελὴς, *perfectus, integer*: ab ἐν, τέλος, et ἔχω.

Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, *sum assiduus, continuo*: et

Ἐνδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, *assiduitas, continuatio*; et

Ἐνδελεχῶς, adv. *assiduè*: ab ἐνδελεχής. quod vide.

Ἐνδέξια, adv. *aptè, dextrè*: ab

Ἐνδέξιος, α, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus*. Th δεξιὰ, *dextra*.

Ἐνδέομαι, f. δεήσομαι, *indigeo*: it. *illigor, alligor*. Vide ἐνδέω.

Ἔνδεσμα, ατος, τὸ, *vinculum*: et

Ἐνδεσμέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico*: et

Ἐνδεσμεύω, idem: et

Ἔνδεσμος, ου, ὁ, *illigatio, -amen, -atum, vinculum, fasciculus*; ab ἐν et δεσμὸς, *vinculum*, q. à δέω, *ligo*.

Ἐνδέχεται, *licet, fieri potest*, impers. ab

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, *admitto, recipio*: f. ἐνδέξομαι. perf. ἐνδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐνδεχόμενος, *possibilis, licitum*: à præc.

Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, *illigo, implico, adstringo*: item *desum, opus habeo*: ab ἐν et δέω, *ligo, egeo*.

Ἐνδημέω, *incolo*: f. ήσω. perf. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *manens cum populo suo*: ex ἐν et δῆμος, *populus*.

Ἐνδήμιος νόσος, *morbus cuidam populo peculiaris*: ab eod. th.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμοις, gen. pl. ab

Ἔνδημος, ου, *qui in civitate vel domi est, domesticus*: ab eod. th.

Ἐνδιάασκον. Ion. pro ἐνδίαον, 3. pl imperf. ind. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco*. Th. ἔνδιος, *meridianus*.

Ἐνδιαβάλλω, f. βαλῶ, perf. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adversor*.

Ἐνδιάθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *internus*: ab ἐν et διατίθημι, quod vide.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*: et

Ἐνδιαθρύπτω. *per delicias illudo*: ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango*: quod vide.

Ἐνδιαιτάομαι, *immoror*.

Ἐνδιαπρέπειν γυμνασίαις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis se probare, ibi decenter et pulchrè agere*.

Ἐνδιατρίβω, *immoror*: ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero*: f. ψω.

Ἐνδιατριπτέον. *immorandum*: ejusd. verbale.

Ἐνδιδάσκω, *doceo, erudio*: f. ξω. perf. ἐνδεδίδαχα.

Ἐνδιδόναι, *cedere, remittere*: præs. inf. act. ex ἐν et δίδωμι, *do*.

Ἐνδιδύσκομαι, *induor*: cum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ετο, est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor*: ab ἐν et δύω.

Ἐνδιδύσκω, *induo*: ab ἐνδύω.

Ἐνδίδωμι, f. ώσω, *in manus trado, præbeo*; *cedo, remitto*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδίεσαν, *incitabant*, pro ἐνδιῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ab ἐνδιῆν, verbi ἐνδίημι, *immitto*. Alii volunt esse 3. pl. a. 2. act. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto*. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι. (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι) pro διώκω, ut sit *insecuti sunt*. Th. δίω.

Ἔνδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus*: ab ἐν et δίκη, *jus*.

Ἔνδινα, τὰ, *intestina*: ab ἔνδον, *intus*.

ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, *meridianus*. Et ἔνδιον substantivè ponitur pro διατριβῇ. Hinc ἐνδιάω, *meridior*.

Ἐνδογενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ. *intus genitus*: ex ἔνδον, *intus*, et γίνομαι, *nascor*.

Ἔνδοθεν, adv. *ex interiori loco*: et

Ἔνδοθι, Poët. *intus, in*: ab ἔνδον, idem.

Ἐνδοῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus*.

Ἐνδοιάζω, f. άσω, *dubito*: et indè

Ἐνδοιάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, et ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus*: et

Ἐνδοιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. et Ἐνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio*: ab ἐν et δοιάζω, *dubito*: à δοιὴ, *dubium*. Th. δύο.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

Ἐνδομαχὴς, ῦ, ὁ, *intus vel domi pugnans*: ab ἔνδον, *intus*, et μάχομαι, *pugno*.

Ἐνδομενία, *supellex*; quæ sub σκηνὴν ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda*: ab inusit. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo*.

Ἐνδομυχέω, ῶ, *intus lateo*.

Ἐνδόμυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *intestinus*: ex ἔνδον, *intus*, et μυχὸς, *penetrale*.

ΕΝΔΟΝ. *intus*: adv. et præp. ἐν. Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*: ἔνδοθι, *intus*.

Ἐνδοξάζω, *glorifico*: fut. άσω. perf. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐνδοξάσθην. ης, η. a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Ἐνδοξασθῇ. 3. sing. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἔνδοξος, ου, ὁ ἡ ἡ. *nobilis, gloriosus, opinabilis*. ἔνδοξα τὰ, *gloriosæ*. in comp. ἐνδοξότερος, in superl. ἐνδοξότατος. ab ἐν et

Ἐνδόξως, adv. *gloriosè*.

Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, *carminis, orationis, vel cantionis exordium, incitatio, occasio*: et

Ἐνδόσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *gratuitus*:

Ἔνδοσις, εως, ἡ, *remissio*: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδότατος, άτη, ατον, *intimus*: et

Ἐνδοτάτως, adv. *intimè*, superl. ut

Ἐνδότερος, έρα, ερον, *interior*:

Ἐνδοτέρω, adv. *interiùs*: comp. ab ἔνδον, *intus*.

Ἐνδιον, ου, τὸ, *cor et medulla arboris:* et

Ἐνδρυον, seu -ος, *temo, aratrum:* ex ἐν et δρῦς, -υὸς, ἡ, *quercus.*

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nemorosus:* ab ἐν et δρυώδης, *quernus.* Th. δρῦς, *quercus.*

Ἐνδυκέως, et ἐνδυκέως, adv. *prompto animo, diligentèr:* Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum:* ab ἐνδύω, *induo,* quod vide.

Ἐνδύνω, idem q. ἐνδύω, aor. 1. ἐνέδυον, ος, ε.

Ἐνδύμιος, lege et vide ἐνδύμιος.

Ἐνδυναμόω, *corroboro:* f. ώσω. perf. ἐνδεδυνάμωκα. a. 1. ἐνδυνάμωσα. præs pass. ἐνδυναμοῦμαι, *invalesco.* imperf pass. ἐνεδυναμούμην, -οῦμην, -οῦ, -ῦ, -ντο, ῦτο. a. 1. pass. ἐνδυναμώθην. ex ἐν et δυναμόω, *roboro.* Th. δύναμαι, *possum.*

Ἐνδύντες, nom. pl præs. part. ab ἐνδύμι, vel aor. 2. part. ab ἐνδύω, verbi ἐνδύνω, q. v.

Ἐνδύω, *irrepo, induo.* f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υς, υ. ab ἐν et δύω, δύνω, et δῦμι, *subeo.*

'ΕΝΑΤΟ, *celeritèr, ocyùs:* quasi duobus momentis.

Ἐνδύς, *induta,* a. 2. part. f. g. ab ἐνδύς -ύντος, verbi ἔνδυμι. Th. δῦμι, vel δύω, *subeo.*

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m.

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *induo,* quod vide.

Ἔνδυσις, εως. ἡ, *amictus:* ab

Ἐνδύω, (ut et ἐνδύνω, et ἐνδύομαι,) *INDUO:* cum dupl. acc. fut. ύσω. a. 1. ἐνέδυσα. a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. part. ἐνδεδυμένος, *indutus.* a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. imperat. m. a. 1. ἔνδυσαι, -άσθω. a. 1. sub. m. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. ἐνδύσασθε. a. 1. inf. m. ἐνδύσασθαι, et part. ἐνδυσάμενος. ab ἐν et δύω, seu δύνω, *subeo, induo.*

Ἐνέβαλε, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, *impono:* f. άσω. ab ἐν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incedo.*

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, *graviter interminatus sum,* a. 1. med. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo.* Th. βριμάω, idem.

Ἐνεγγυάομαι, *spondeo:* Dem. c. Apaturium. ab ἐν et ἐγγύη, *sponsio.*

Ἐνεγγύησα, *spopondi:* ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνηγγύησα.

Ἐνεγγὺς, idem quod ἐγγὺς, *propè.*

Ἐνέγκαι, *tulisse,* a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. act. ἐνέγκαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεγκάσθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero,* f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἤνεγκον, a. 2. ind. ἐνεγκὼν, ὦσα, ὸν, a. 2. part ab inusit. ἐνέγκω, pro φέρω, *fero:* f. οἴσω.

Ἐνεδίδου, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. vide ἐδίδουν.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, *insidiæ:* et indè

Ἐνεδρεύω, *insidior:* cum acc. f. εύσω. perf. ἐνήδρευκα. a. 1. ἐνήδρευσα. imperat. ἐνέδρευσον, άτω. ab ἐνέδρα, q. ex ἐν et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Ἐνεδρεύων, οντος, ejusd. præs. part. act.

Ἔνεδρον, ου, τὸ, idem ac ἐνέδρα, quod vide.

Ἐνέδυ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.

Ἐνέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω, *induo,* quod vide.

Ἐνέεικα, ας, ε, pro ἔνεικα, seu ἤνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inusit. Th. φέρω, *fero.*

Ἐνέηκεν, Poët. et Ion. pro ἐνῆκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, *mitto, statuo, induo.*

Ἐνεθεὶς, έντος, *dilutus, infusus,* a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνίημι.

Ἐνέθηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐντίθημι, *impono:* fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ἐνεθίζω, fut. ίσω, *insuesco:* ab ἐθίζω.

Ἐνεθυμήθη, *pœnituit,* 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι quod vide.

Ἐνείδω, *inspicio:* ab εἴδω, q. v.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum:* quod ab ἐν et εἰμὶ, *sum:* vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto:* facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

Ἔνεικα, Poët. pro ἕνεκα, *propter:* quod vide.

Ἔνεικα, ας, ε, *attuli,* a. 1. ind. act. Poët. pro ἤνεγκα. ἐνεῖκαι, aor. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inus. pro φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκοι, *intulisset,* 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκη, *ferat:* 3. sing. a. 1. sub. ab eod. th.

Ἐνειλέω, -ῶ, *INVOLVO:* f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. perf. ἐνείληκα. Ex ἐν et εἰλέω, *VOLVO.*

Ἔνειμα, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt,* aor. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo:* fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. perf. med. νένεμα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præs. Poët. pro ἔνεσμεν, ab

Ἔνειμι, *insum:* ἔνεστι, et per Apoc. Ion. ἔνι pro ἐνὶ, *est:* τὰ ἐνόντα, præs part. n. g. pl. num. *quæ penes vos sunt:* ab ἐν et εἰμὶ, *sum.*

Ἐνεὶς, ἐνέντος, *qui misit:* et in f. g. ἐνεῖσα, et in n. g. ἐνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι, q. ab ἐν et ἵημι, *mitto:* f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 2. ἧν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto:* interdum ab ἐνίω, seu ἐνίημι. Th. ἕω, perf. pass. εἷμαι.

Ἔνεισι, *insunt,* 3. pl. præs. ind. act. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνεῖχε, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo.*

Ἐνείχθην, *latus sum:* Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero.*

'ΕΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνεκα, et εἵνεκεν, *propter, causâ:* adv. regit gen ἕνεκά σου, *tui causâ:* interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς. οὗ ἕνεκα finem significat: ex quibus οὕνεκα, *quia:* ut τοὔνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ, quapropter.*

Ἐνέκειτο, *inerat,* 3. sing imperf. ab ἔγκειμαι, quod ab ἐν et κεῖμαι, *jaceo:* f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. perf. pass verbi ἐγκολάπτω, *insculpo.* Th. κολάπτω, *tundo:* fut. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui,* a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero:* f. ίσω. perf. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν et κέντρον, *stimulus.* Th. κεντέω, *pungo.*

Ἐνεκίσσων, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐνεκοπτόμην, *impediebar,* imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio:* fut. ψω. aor. 1. ἐνέκοψα. perf. ἐγκέκοφα. ab ἐν et κόπτω, *scindo.*

Ἐνεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo.* Th. κότος, *ira vetus.*

[2 C 2]

E N
E N

Ἐνέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐνεκοπτόμην.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, *condo*, *intego*: perf. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto*: f. ψω. perf. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, *referendum*, adj. verbale à φέρω, *fero*: perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, *incidi*, et in 3. plur ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

Ἐνελαύνω, *agito*. Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et ἐλαύνω.

Ἐνελίπανεν, a. 1. act. verbi ἐλλιπαίνω, quod ab ἐν et λιπαίνω, *pinguefacio*. Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*.

Ἐνέμεντο, vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, aor. 1. pass. ab ἐν et νέμω, *tribuo*, *pasco*: f. νεμῶ. perf. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, *depascebantur*, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεμφύεσθαι, *innasci*. Th. φύω, *nascor*.

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta*. Th. ἐννέα, *novem*.

Ἐνενῶτο, *cogitaret*, Ion. pro ἐνενόητο, per contract. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἐνένιπεν, Ion. et

Ἐνένιπτε, Attic. redupl. pro ἔνιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, id.

Ἐνενοοῦμεν, *cogitabamus*, 1. plur. imperf. ind. act. verbi ἐννοέω. et

Ἐνενώκᾶσι, per contract. Ion. pro ἐννενοήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν et νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Ἐνενῶντο, *cogitaverant*, pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεξουσιάζομαι, f. άσομαι, perf. ἐνεξουσίασμαι, *mihi potestatem assumo*.

Ἐνεὸς, ά, όν, *mutus*, *surdus*, *stultus*.

Ἐνεοττοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo*: à νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

Ἐνέοχμεν, *innovavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμόω, -ῶ, *innovo*: à νέοχμος, *novus*. Th. νέος.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*: f. ξω.

Ἐνέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. et

Ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*: f. ξω. perf. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐνέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέπηξεν 3 sing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

Ἐνεπεπορπέατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi πορπάω, vel πορπέω, *fibulis astringo*. Th. πόρπη, *fibula*.

Ἐνέπεσον, *ceciderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, *cado*.

Ἐνεπετάννυς, *extendebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐμπεταννύω.

Ἐνεπήγνυε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐμπήγνυμι, *infigo*: ab ἐν et πήγνυμι, f. ξω, *compingo*. Desinentium in γνύω, vel γνύμι, tempora formantur à finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, *impleo*: f. σω. perf. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν et πλήθω, *repleo*. Th. πλέος.

Ἐνέπνευσαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἐμπνέω, *inspiro*: ab ἐν et πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἐνεπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμι, *respiro*, *reviviscο*: ab iisd.

Ἐνεπόδιζον, *impediebant*, 3. pl. imperf. verbi ἐμποδίζω. Ex ἐν et πούς.

Ἐνεποιήσαντο, *duxerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐμποιέω, *facio in*. Th. ποιέω, *facio*.

Ἐνέποισιν, Dor. pro ἐνέπουσιν, *dicunt*, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνέπω, pro καλῶ.

Ἐνέπρηθον, *incendebant*, 3. pl. imperf. ind. act. ab

Ἐνέπρησα, ας, ε, *incendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, *incendo*: fut. ήσω. perf. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐνέπτυσα, ας, ε, *inspui*, aor. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, *inspuo*: fut. ύσω. perf. ἐμπέπτυκα. Ex ἐν et πτύω, *spuo*.

Ἐνέπω, *insequor*; ab ἕπω, *sequor*: et

Ἐνέπω, (et Poët. ἐννέπω) *dico*, *cano*; item *calumnior*: et

Ἐνέπων, *alloquens*, ejusd. præs. part. ab ἐν et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.

Ἐνεργάζομαι, *facio in*, *ingenero*: ab ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, *actio*, *efficacia*: et

Ἐνεργέω, ῶ, *operor*, *intus efficio*, *ago*: fut. ήσω. perf. ἐνήργηκα. perf. pass. ἐνήργημαι. aor. 1. ἐνήργησα. imperf. pass. ἐνεργεόμην, οῦμην, έου, οῦ, έετο, εῖτο ab ἐνεργὴς, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐνεργῆ, acc. sing. ab ἐνεργὴς, quod vide.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, *affectus*, *operatio*, *facultas*: à 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

Ἐνεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *efficax*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, *activus*, *a*, *um*: ab ἐνεργὴς, quod ab ἔργον.

Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *operator*, *efficax*: qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

Ἐνεργῶς, *efficaciter*, adv. ab ἐνεργὴς. qu. vide.

Ἔνερθε et ἔνερθεν, *infrà*, adv. ab ἐν et ἔρα. ας, ἡ, *terra*.

Ἔνεροι, *mortui*, *manes*, INFERI: dat. pl. Ion. ἐνέροισι ab iisd. et

Ἐνέρτερος, *inferior*, per Sync. pro ἐνερώτερος, compar. ab ἔνερος, *inferus*.

Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro εἰσέρχεσθαι, *intrare*, *ingredi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἔνεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, ab ἐν et ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, et per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνεσία, ας, ἡ, *consilium*: ab

Ἔνεσις, εως, ἡ, *immissio*: ab ἐνίημι, *immitto*: quod ex ἐν et ἵημι, *mitto*.

Ἐνέσαι, per Sync. pro ἐνέσεσαι, f. 1. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐνέστακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνστάζω, *instillo*: f. ξω. Th. στάζω, *stillo*.

Ἐνεστεῶτος, Ion. pro ἐνεστῶτος, gen. sing. ab ἐνεστὼς, quod vide.

Ἐνεστησάμην, a. 1. m. verbi ἐνίστημι ab ἐν et ἵστημι, *sto*: fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ἔνεστι, et ἔξεστι, *licet*, *inest*. Th. εἰμί.

Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ καὶ τὸ, *præsens*: dat. sing. ἐνεστῶτι, perf. part per Crasin pro ἐνεστηκὼς. ab ἐν et ἵστημι, *sto*: f. στήσω, a. 2 ἔστην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind m. verbi ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo*: cum dat. f. ἐντελοῦμαι perf. med. ἐντέταλκα. ab ἐν et τέλλω, pro περαίνω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, *fibula*: ab ἐνίημι, *injicio*: ab ἐν et ἵημι, *mitto*.

 E N E N

Ἐνετία, ας, ἡ, propr. nom. urbis, *VENETIA*.

Ἐνετὸς, ῦ, ὁ, *VENETUS*.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor:* ab ἐν et τυγχάνω, f. τεύξομαι, *sum:* a. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίσσω, *involvo:* fut. ξω. perf. ἐντετύλιχα. ab ἐν et τυλίσσω, *in modum culcitræ convolvo:* quod à τύλη, *culcitra.* Th. τύλος, *callus.*

Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *occurro alicui, interpello:* f. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, *sum.*

Ἐνεύδειν, Dor. pro ἐνεύδειν, *in aliquo loco dormire:* præs. inf. act. ab ἐν et εὕδω, f. ήσω, *dormio.*

Ἐνευδαιμονέω, ῶ, fut. ήσω, *inclaresco:* ex ἐν et εὐδαιμονέω.

Ἐνευλογέω, *benedico:* fut. ήσω. perf. ἐνευλόγηκα. fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι. Ex ἐν et εὐλογέω. Th. λέγω, *dico.*

Ἐνένησαν, *nentrunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi νέω, f. νήσω.

Ἐνέφανας, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐνεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, *conspicuum me exhibeo, indico, ostendo:* f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορεῖτο, *satiabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, *repleor:* quod ab ἐμφορέω, *importo.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐνέφραξαν, *obstruxerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. à φράσσω, *obturo:* f. ξω.

Ἐνέφυν, ως, υ, a. 2. et part. ἐμφὺς, *inhærens:* ab ἔμφυμι, *adhæreo.* Th. φύω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, aor. 1. verbi ἐμφυσάω, *afflo:* f. ήσω. perf. ἐμπεφύσηκα. ab ἐν et φυσάω, *flo.*

Ἐνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. *propter, gratiâ.*

Ἐνεχάραττον, ες, ε, *insculpebam*, imp. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, *sculpo.*

Ἐνέχεα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, *infundo:* ex ἐν et χέω, *fundo:* fut. χεύσω et χεῶ. a. 1. ἔχευσα et ἔχεα.

Ἐνέχειν, 3. sing. a. 1. vel imperf. ind. act. ejusd.

Ἐνεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, *molior:* f. ήσω. a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε, ab ἐν et χεὶρ, *manus.*

Ἐνέχεσθαι, *detineri, implicari:* ab ἐν et ἔχω.

Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. aor. 1. pass. ἠνέχθην. a. 1. imperat. ἐνέχθητι. in opt. ἐνεχθείην. et in sub. ἐνεχθῶ.

Ἐνεχθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Ἐνέχρανε, 3. sing. aor. 2. verbi ἐγχραίνω, vel ἐγχράω, *infligo:* ab ἐν et χράω, *commodo.*

Ἐνεχυράζω, fut. άσω, *pigneror, pignora capio, loco pignoris accipio*, vel *aufero: oppignero:* ab ἐνέχυρον, *pignus*, quod vide.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, *pignus, oppigneratum:* et

Ἐνεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, *pigneratio, pignus:* à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, *pignus, arrhabo:* q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, *tutus.*

Ἐνέχω, *immineo, insto*, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνεῖχον, ες, ε. præs pass ἐνέχομαι, *teneor, implicor, obstringor, obnoxius sum:* ab ἐν et ἔχω.

Ἐνέωρος, *suspensus, animi dubius.*

Ἐνζευγνύω, f. ζεύξω, *jungo:* ex ἐν et ζευγνύω.

Ἔνη, ης, ἡ, *novilunium.* Th. ἕνος, ου, ὁ, seu ἔνος, vel ἔνος, ου, ὁ, *annus.*

Ἐνηβητήρια, τὰ, *loca amœna in quibus juvenes voluptatibus indulgent.* Ex ἐν et ἡβητήριον, *locus amœnus.* Th. ἥβη, *pubes.*

Ἐνήδρευον, *insidias collocabam*, imperf. verbi ἐνεδρεύω, *insidior:* quod videas.

Ἐνήεια, ας, ἡ, *benignitas, mansuetudo:* ab ἐνηὴς, quod adi.

Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, *inerat*, imperf. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνηέος, *placidæ*, gen. sing. ab

Ἐνηὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *benignus, placidus, mitis:* ab ἐὺς, ἠΰς, *bonus.*

Ἐνηθῆναι, *immissum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν et ἵημι, *mitto.*

Ἐνῆκα, ας, ε, *immisi*, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐνήλατα, *ligna recta, in quæ desiguntur et adiguntur gradus scalæ:* ab ἐν et ἐλαύνω, *agito.*

Ἐνήμενος, ου, *insidens*, part. præs. med. verbi ἔνημαι, *insideo:* quod ex ἐν et ἧμαι, *sedeo.*

Ἐνημμένος, η, ον, *alligatus, an-* *nexus*, item *indutus*, part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto.*

Ἐνῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum:* ab ἐν et εἰμὶ, *sum.*

Ἐνήνοθε, *florui*, perf. med. verbi ἐνανθέω· ex ἐν et ἀνθέω, *floreo:* f. ήσω. perf. med. ἤνθα, et inserto ο, ἤνοθα Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Ἐνήνοχα, *tuli*, perf. med. Att. verbi φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

Ἐνήρατο, *interfecit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐναίρω, *occido:* fut. αρῶ. a. 2. ἤναρον· ab ἐν et αἴρω, *tollo.*

Ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi;* aor. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἔνησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo:* f. νήσω. perf. νένηκα.

Ἐνῆσαν, *inerant*, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, *insum:* imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνήσειν, *jaculatum esse*, fut. 1. inf. ab ἐνίημι, f. ἐνήσω. ab ἐν et ἵημι, *mitto.*

Ἐνηχέω, ῶ, *insono, inculco:* et pass. ἐνηχοῦμαι, *doceor:* ab

Ἔνηχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sonans, sonorus:* ab ἐν et ἦχος, *sonus.*

Ἔνθ' pro ἔνθα, *hic, illic:* et Dor. ἔνθε pro ἐλθὲ. Att pro ἐλθὲ, *veni.*

ἜΝΘΑ, adv. *hic, ibi, illic, ubi, tum:* ἐνταῦθα, idem. ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hic, illic.*

Ἐνθάδε, et Att. ἐνθαδὶ, *hic, huc, illic:* et

Ἐνθάκεν, *tunc, ibi:* et

Ἐνθάλπω, *foveo.* Th. θάλπω, id.

Ἔνθαπερ, *ubi:* ab ἔνθα.

Ἐνθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hic, tunc:* q. v.

Ἐνθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse:* ab ἔνθεος, *in quo Deus est.* Th. θεὸς, *Deus.*

Ἔνθεμα, ατος, τὸ, *insitum:* et

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere*, aor. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. m. ab ἐν et τίθημι, *pono:* fut. θήσω. a. 1. ἔθην.

Ἔνθεν, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

Ἔνθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθου, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθου, verbi ἐντίθημι, *concipio:* ab ἐν et τίθημι, *pono.*

Ἔνθεος, ου, ὁ ἡ ἡ, *numine afflatus, divinus:* ab ἐν et θεὸς.

*Ἔνθες, impone, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono: a. 2. ἐνέθην.

*Ἔνθεσις, εως, ἡ, impositio: et

*Ἔνθετος, ου, ὁ, insitus: ab ἐντίθημι, quod vide.

Ἐνθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

*Ἔνθῃς, Dor. pro ἔλθῃς, veneris, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθοι, Dor. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

*Ἐνθορέω, ῶ, insilio: ab ἐν et θόρω, seu θορέω, salio.

*Ἔνθορον, insilui, pro. ἐνέθορον, a. 2. act. ejusd.

*Ἔνθου, vel pro ἐνθοῦ, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν et τίθημι, pono.

*Ἔνθους, per contract. pro ἔνθεος quod vide.

Ἐνθουσιάζω, seu άω, f. σω, perf. ακα, fanatico, seu divino furore agor, numine afflor: ab ἔνθους.

*Ἐνθουσιασμὸς, ῦ, ὁ, et ἐνθουσίασις, εως, ἡ, fanaticus, seu divinus afflatus. Angl. ENTHUSIASM: et

*Ἐνθουσιαστὴς, ῦ, ὁ, numine afflatus, fanaticus. Angl. ENTHUSIAST: et

*Ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, ὸν, numine afflatus, fanaticus: item activè, furore corripiens: à perf. pass anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

*Ἐνθουσιαστικῶς, fanaticè; adv. à præc.

*Ἐνθουσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἔνθεος. Th. θεός.

Ἐνθρέψασθαι, inserere, a. 1. inf. m. ἐνθρέψατο, 3. sing. a. 1. m. ind. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, alo: f. θρέψω. a. 1. ἔθρεψα. perf. med. τέτροφα.

Ἐνθρονίζω, in throno loco: et -ζομαι, in throno sedeo: ἐνθρονισθεὶς, a. 1. pass. ab ἐν et θρόνος, quod à θράω, sedeo.

Ἐνθρύπτω, f. ψω, imminuo, intero: a. 1. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

*Ἐνθυμέομαι, ῦμαι, cogito, mente agito et verso: f. ήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι. a. 1. pass. ἐνθυμήθην, ης, η. ab ἔνθυμος, qui est animo præsenti. Th. θυμὸς, animus.

Ἐνθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

*Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, cogitatio, conceptus animi, sensum: ENTHYMEMA, syllogismus: et

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, commentatio: à perf. pass. ejusd.

Ἐνθυμητέον, habendum est in animo: verbale ab ἐνθυμέομαι.

Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio: et

Ἐνθύμιον, ου, τὸ, idem, et id quod in animo versatur: et

Ἐνθύμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in animo est, et de quo cogitamus: et

Ἐνθυμόομαι, irascor: ab ἐνθυμόω.

*Ἔνθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est animo præsenti (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν et θυμὸς, animus.

Ἐνθυμόω, ad iram provoco.

Ἐνθυσιάζω, f. άσω, perf. ἐντεθυσίακα, sacrifico.

*Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. Sic ἐνθὼν, veniens, Dor. pro ἐλθὼν, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι.

Ἐνθωράκιος, thorace indutus, loricatus. Th. θώραξ.

*Ἔνι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεισι, insunt: ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνὶ, in, Poët. pro ἐν.

Ἑνὶ, uni, dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐνιαύσια, adv. quotannis, n. g. pl. num. et

Ἐνιαυσιαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, anniculus, anniversarius: et

Ἐνιαύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, annuus, anniversarius: ab

ἘΝΙΑΥΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, annus: q. d. ἀπὸ τῦ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. indè ἐνιαυτίζω, annum alicubi ago.

Ἐνιαχῆ, nonnullis in locis, aut partibus, id. q.

Ἐνιαχῦ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἐνιδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω. Th. εἴδω, video.

Ἐνιδρις, υος, ἡ, lutra: credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aquâ vivat.

Ἐνιδὼν, a. 2. part. verbi ἐνείδω.

Ἐνίει, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, mitto, vel ἵω.

*Ἔνιεν, iniit, 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἔνειμι ab ἐν et εἶμι, eo.

Ἐνεῖναι, perf. inf. ut et ἐνεὶς, præs. part. et

Ἐνίετε, immittite, 2. pl. imperat. præs. ab ἵεθι, ἵετω. ab

Ἐνίημι, immitto, injicio. Th. ἵημι vel ἵω, mitto: imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

Ἐνίκα, vincebat, 3. sing. imperf. ut et in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco: f. ήσω. perf. νενίκηκα.

Ἐνικάτθεο, repone, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθου, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, pono.

Ἐνικλάω, infringo: ab ἐνὶ, Poët. pro ἐν, et κλάω, frango.

*Ἔνικμος, ου, ὁ ϗ ἡ, humidus. Th. ἰκμὰς, humor.

Ἐνικνέομαι, ῦμαι, intro, penetro: ab ἱκνέομαι.

Ἑνικὸς, ἡ, ὸν, singularis: et

Ἑνικῶς, adv. singulariter. Th. εἷς, unus.

*ἘΝΙΟΙ, αι, α, aliqui, nonnulli; quasi ἔνι οἳ, sunt qui. Hinc

Ἐνίοτε, interdum; et ἐνιαχῦ, alicubi: ab eod.

Ἐνιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio: ab ἐνίπτω, objurgo: quod ab ἐν et ἔπω, dico.

Ἐνιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω. Th. πρήθω, uro.

Ἐνίσπω, f. ψω, dico, objurgo: ab ἐν et ἔπω, dico: et pro ἐνίπτω, indico, declaro.

Ἐνισκήπτω, innitor, incumbo; pro ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, nitor, incumbo.

*Ἔνισπε, dixit; a. 2. verbi ἐνέπω. Vel

Ἐνισπεῖν, præs. inf. pro ἐνίπτειν. Th. ἔπω, dico.

Ἐνισσέμεν, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, ab

Ἐνίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuriâ afficio. ab ἐνίπτω.

Ἐνιστᾶνται, sustineant, 3. plur. ind. pass. ab

Ἐνίστημι, insto, impendo, immineo: f. ἐνστήσω. perf. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, et per Crasin ἐνεστὼς, ῶτος, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, præsentia: a. 2. act. ἐνέστην. f. 1. m. ἐνστήσομαι. ab ἐν et ἵστημι. sto.

Ἐνίσχειν, Ion. pro κατίσχειν, impedire: ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ίσομαι, perf. ἐνισχύρισμαι, insto, causæ fiduciam in hoc colloco.

Ἐνισχύω, corroboro: f. ύσω. perf. ἐνίσχυκα. a. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν et ἰσχύω, possum. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἐννάετες et εἰνάετες, adv. per novem annos: ab ἐννάετης, quod vide.

Ἐννάετηρος, ου, ὁ, (ἐνναετήρω, dual. num.) novennis: et

Ἐνναέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, novennis: ab ἐννέα, novem, et ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐνναίειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐνναίω, inhabito. Th. ναίω

Ἐνακόσιοι, αι, α, nongenti: et

Ἐνακοσιοστὸς, ή, ὸν, nongentesimus: ab ἐννέα et κόσιοι, numerorum terminatio: vide infrà ἐννεάκοντα.

Ἐναταῖος, α, ον, novenus: ab ἔνατος.

Ἐνάτῃ, nonæ, dat. sing. f. g. ab

Ἔνατος, η, ον, nonus, a, um, ab

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, NOVEM: ἄκλιτον.

Ἐννεάβοιος, ου, ὁ, ἡ, novem boum, seu ejus nominis nummum pretium valens: à βοῦς, bos, et ἐννέα, novem.

Ἐννεακαίδεκα, indecl. novemdecim.

Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, novendecennalis circuli tabula, à Metone, celeberrimo Atheniensium mathematico, inventa.

Ἐννεακαιδέκατος, άτη, ον, decimus nonus.

Ἐννεακλίνιος, scil. οἶκος, ab ἐννέα et κλίνη, cœnaculum novem lectorum.

Ἐννεάνυχις et ἐννεάνυχος, adv. per novem noctes: ab ἐννέα, ... et νὺξ, nox.

Ἐννεάστεγον κατασκεύασμα, structura novem contignationum.

Ἐννεάφωνος, ου, ὁ, ἡ, novem voces habens. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, novem, et φωνὴ, vox.

Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεακισχίλιοι, novem millia: ex ἐννέα et χίλιοι, mille.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ -ginta. Sic κόσιοι est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.

Ἐνεὸς, οῦ, attonitus, mutus, q. ἐναυος, ex ἐν et αὔω, clamo, in quo vox præ metu et stupore suppressa.

Ἔνεπε, dixit, a. 2. Poët. et Ion. pro εἶπε. Sic ἐνίσπετε, dicite, Poët pro εἴπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. ab ἐν et ἔπω, dico: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἐνίσπευσα, ας, ἁ, Dor. et Poët. pro ἐνίσπευσα, ης, ἡ, locuta, ejusd. part.

Ἐννεσία, ας, ἁ, consilium; pro ἐννεσίη, idem.

Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐννεσίαις.

Ἐννεύω, INNUO, nutu significo: imperf. ἐνένευον. fut. ἐννεύσω. perf. ἐνένευκα. a. 1. ἐνένευσα. Th. νεύω, innuo.

Ἐννέωρος, ου, ὁ, ἡ, novennis: ab ἐννέα, novem, et ὥρα, ας, ἡ, annus, hora.

Ἔνη, seu ἕνη, pro ἕνη, vetus, scil. ἡμέρα, dies. Th. ἔνος seu ἕνος, annus.

Ἐνῆμαρ, adv. per novem dies: ab ἐννέα, novem, et ἦμαρ, τὸ, dies, Poët. pro ἡμέρα.

Ἔνηφιν, perendinum: ab ἔνη. φιν est Paragoge Poët.

Ἐννοέομαι, οῦμαι, et Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, mente concipio, cogito, recordor: ab ἔννοος.

Ἐννόημα, ατος, τὸ, notio, mentis conceptus.

Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, sensi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio: ab ἔννοος, cordatus: Th. νόος, mens.

Ἐννόμως, legitimè, adv. et

Ἔννομος, ου, ὁ, ἡ, legitimus, subjectus legi: ab ἐν et νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo: perf. med. νένομα.

Ἔννοος et Ἔννους, ου, ὁ, ἡ, mentis compos, sapiens, prudens: ab ἐν et νόος, νοῦς, mens.

Ἐννεσίμεν, Dor. pro ἐνέσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐνέθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνέθω.

Ἐννεοσσεύω, f. εύσω, perf. ἐννενεόσσευκα, nidifico.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, Neptuni epithet. terræ quassator: ab ἐνόω, moveo: (quod ab εἷς, ἑνὸς, unus) et γαῖα, terra.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόω. pro κινῶ, moveo, et τὴν δᾶν, pro γῆν, terram.

Ἐννοσσεύω, pullos gigno, nidifico.

Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἔννυμαι. Vide in ἐννύω, induo.

Ἔννυχον vel -υχιον, adv. noctu, multâ nocte: ab

Ἐννύχιος, η, ον, seu ἐννύχιος, ου, nocturnus, a, um: ab ἐν et νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἐννυχιώτερον, maturius; compar. ab ἔννυχον.

Ἐννύω, et ἕννυμι, induo. Th. ἕω, idem.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. verbi ἐννοέω, mente concipio: ab ἐν et νόος, νοῦς.

Ἐνόδιος, ου, ὁ, ἡ, in viâ positus, obvius: ex ἐν et ὁδὸς.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito, f. ήσω. ab eod. th.

Ἐνόθω, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, motio, agitatio. Hesych. ἐνοσίζειν, ἐκπλήττειν.

Ἐνοικειῶν, familiarem reddere, instillare.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, familiarem reddo: ab ἐν et οἶκος, domus.

Ἐνοικέω, inhabito: f. ήσω. perf. ἐνῴκηκα. a. 1. ἐνῴκησα. præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, έουσα, -οῦσα, έον, -οῦν. ab ἐν et οἰκέω, habito. Th. οἶκος.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio: à perf. pass. præc. verbi.

Ἐνοικίζω, f. ίσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio: ab ἐν et οἰκίζω. Th. οἶκος.

Ἔνοικος, ου, ὁ, ἡ, incola, inquilinus, domesticus: ab eod. th.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo: f. ίσω. perf. νενόμικα. q. à νόμος, lex.

Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine sum alicujus, conversor: ab ἐν et ὅμιλος, cœtus, turba.

Ἐνομίλησε, usus consuetudine: ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐνὸν, quum liceat, quod inest: et

Ἐνόντα, τὰ, quæ penes vos sunt: ubi Ellipsis præp. κατὰ· præs. part. ab ἔνειμι, insum, quod vide.

Ἐνοοῦσαν, 2 Reg. xx. 15. pro ἐνόουν, 3. pl. imp. cogitabant: ab ἐννοέω.

Ἐνόπη, ης, ἡ, Enope, nom. propr.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, clamor: ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω.

Ἐνοπλίζομαι, armis ornor: ab ἐν et ὅπλον.

Ἐνοπλίζω, armo.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati: ab ἐν et ὅπλον, arma.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor.

Ἔνοπλος, η, ον, armatus. vide ἐνόπλιοι.

Ἐνορᾶν, inspicere, animadvertere, præs. inf. act. contr. pro ἐνοράειν ab

Ἐνοράω, ῶ, inspicio, animadverto: ab ἐν et ὁράω, video.

Ἐνόρκιος λόγος, verbum jurejurando firmatum.

Ἐνόρκιος, Poët. pro Ἔνορκος, ου, ὁ, ἡ, juratus, jurejurando obstrictus, vel comprobatus: ab ἐν et ὅρκος, jusjurandum.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, q. v.

Ἐνορχίων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab

Ἐνόρχης, ἔνορχος, et ἔνορχις, testiculos habens, mas: ab ἐν et ὄρχις, εως, ἡ, testiculus.

ΕΝΟΣ, et ἕνος, vel ἔνος, seu ἔνος, ου, ὁ, *ANNUS*: hinc

Ἔνος, η, ον, *annuus*: ἔνη καὶ νέα, *ultima dies mensis lunaris*: q. *vetus et nova*.

Ἐνόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto*: f. ήσω. perf νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus*.

Ἔνοσις, εως, ἡ, *motus*: ab ἐνόθω, *moveo*.

Ἐνοσίχθων, *terræ quassator*: Neptuni epithet. quod ab ἐνόθω, *quatio*, et χθὼν, *terra*.

Ἐνόσουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto*. Th. νόσος, *morbus*.

Ἐνοσφίσθησαν, *separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, perf. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim*.

Ἑνότης, ητος, ἡ, *unitas*: ab εἷς, ἑνὸς, *unus*.

Ἐνοχλέω, -ῶ, *turbo*, *molestus sum*: f. ήσω. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba*.

Ἐνοχλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Ἔνοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obstrictus*, *obnoxius*, *reus*: ab ἐνέχομαι, *obstringor*: ex ἐν et ἔχω, *habeo*.

Ἔνοχος, vel cum genit. vel cum dat. notat *reatum criminis*, et *reatum pœnæ*. Deut. xix. 10. αἵματι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64. εἶναι ἔνοχον θανάτου, subaudito ἐστί.

Ἑνόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἥνωκα, *quasi unio*, *aduno*.

Ἐνσείω, f. σείσω, perf. ἐνσέσεικα, *incutio*, *traho*.

Ἐνσημαίνω, f. ανῶ, *significo*, *exprimo*, *imprimo*: ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, *signum*.

Ἐνσιτίομαι, *convivia agito*: ex ἐν et σιτίομαι.

Ἐνσκήπτω, *ingruo*, *irruo*: de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado*, *ruo*.

Ἐνσκολιεύομαι, f. εύσομαι, *laqueis capio*.

Ἐνσπαργανόω, f. ώσω, *fasciis involvo*, *à pueritiâ imbuo*: ex ἐν et σπαργανόω.

Ἐνστάζω, f. ξω, *instillo*: ex ἐν et στάζω, *stillo*.

Ἔνστασις, εως, ἡ, *exordium et auspicatio rei institutæ*, *instantia litis et causæ*, *institutum*: item figura Oratoria: et

Ἐνστάτης, ου, ὁ, *qui in viâ obsistit*, *adversarius*: et

Ἐνστατικὸς, ἡ, ὸν, *instans et urgens*: ab ἐνίσταμαι, *insto*. Th. ἵστημι.

Ἐνστέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere*, *vestire*. Th. στέλλω, *amicio*, *orno*.

Ἐνστρέφομαι, η, εται, *invertor*: f. ψομαι. ex ἐν et στρέφω, *verto*: f. ψω a. 2. ἔστραφον.

Ἐνσχερῷ. vide σχερῷ. Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps*, *ordine*, *propè*

Ἐντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo*: ex ἐν et τήκω. Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω.

Ἐνταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo*: perf. pass. ἐντέταλμαι. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *mando*.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, *mandatum*: ab ἐντέλλω. Vide præc.

Ἐντανύειν, *intendere*: ex ἐν et τανύω, idem quod th. τείνω, *tendo*.

Ἔντασις, εως, ἡ, *intentio*, *contentio*, *productio*: et

Ἐντατὸς, ἡ, ὸν, *intentus*: et

Ἐντατικὸς, ἡ, ὸν, *intendendi vim habens*: omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐνταῦθα et ἐνταυθοῖ, *hic*, *illic*, *huc*, *eò*. Th. ἔνθα, *hic*, *ibi*.

Ἐνταφεὶς, έντος, *sepultus*, a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod

Ἐνταφιάζω, *funero*, *ad sepulturam corpus compono*: f. άσω. perf. ἐντεταφίακα. perf. pass. ἐντεταφίασμαι. ex ἐν et ταφὴ, *sepultura*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Ἐνταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Ἐνταφιασμὸς, οῦ, ὁ, *funeratio*: et

Ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ, *funerator*: à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.

Ἐντάφιον, ου, τὸ, *sepultorium linteum*, *exequiæ*: ab

Ἐντάφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sepulchralis*, *funebris*: ab ἐν et τάφη, *sepultura*, quod à θάπτω, *sepelio*.

Ἔντε', pro

ΕΝΤΕΑ, τὰ, et per contract. ἔντη, *arma*, *vasa convivalia*.

Ἐντειλάμενος, a. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo*, quod vide.

Ἐντείνω, f. τενῶ, perf. ἐντέτακα, *INTENDO*, *cædo*, *ferio*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. med. ἐντελοῦμαι vide ἐντέλλομαι.

Ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio*, *actus*: ab

Ἐντελεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *perfectus*, *assiduus*: vide in ἐντελέχεια.

Ἐντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *absolutus*, *perfectus*: à τέλος, εος, τὸ, *perfectio*.

Ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo*: cum dat. f. 1. m. ἐντελοῦμαι. perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο. perf. med. ἐντέτολα. ab ἐν et τέλλω, *sum. fin*, *mando*.

Ἐντέμνω, *incido*, *scalpo*; *cæsas hostias immolo*.

Ἐντενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *intentus*, *contentus*: et

Ἐντενίζω, f. ίσω, *oculos defigo*: ab ἐν et τείνω, *tendo*.

Ἔντερον, ου, τὸ, *intestinum*: ab ἐντός.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντη, τὰ, *arma*.

Ἐντεσιεργὸς, epithet. est mulorum, *subjugalis*: fortè ab εἴργω, *arceo*, et ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντεσιουργὸς, ου, ὁ, *armorum opifex*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*, et ἔργον, *opus*.

Ἐντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando*, *jubeo*: f. ἐντελοῦμαι. perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται. ex ἐν et τέλλω, *mando*.

Ἐντεταμένος, η, ον, *intentus*, *a*, *um*, part. perf. pass verbi ἐντείνω, *intendo*. Vide ἐντέτακα.

Ἐντεταμένως, adv. *vehementèr*: deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

Ἐντέταται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω, q. v.

Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor*, *invenio*: ab ἐν et τυγχάνω, *sum*, f. τεύξομαι, a. 1. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, *hinc*, *illinc*, adv. loci. Th. ἔνθα, *hic*, *illic*.

Ἔντευξις, εως, ἡ, *aditus*, *congressus*, *interpellatio*, *preces*: in nom. pl. ἐντεύξεις. ab ἐντυγχάνω, *intercedo*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Ἔντεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *peritus*, *artificialis*. Th. τέχνη, *ars*.

Ἐντήκω, f. ξω, *illiquefacio*, *instillo*, *imprimo*. Th. τήκω, *liquefacio*.

Ἐντὶ, *sunt*, Dor. pro εἰσὶ, et ἐστὶ, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐντίθημι, et ἐντίθεμαι, *impono*, *insero*, *recondo*. Th. τίθημι.

Ἐντίκτω, f. τέξω, *ingenero*: ex ἐν et τίκτω.

Ἔντιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pretiosus*, *honoratus*: compar. ἐντιμότερος, *dignior*: ab ἐν et τιμὴ, *honor*, *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

Ἐντιμότης, ητος, ἡ, *dignitas*: à præc.

Ἐντίμως, adv. *honorificè*.

Ἔντο, *miserunt*, 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω: a. 2. ἧν.

Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab

ἐντέλλομαι, *mandatum impono*: perf. med. ἐντέταλκα ab ἐν et τέλλω, *mando*.

Ἔντομα, ων, τὰ, *insecta*; tum *incisiones*, *victimæ*: ex ἐν et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, *incisio*: item *immolatio*: ab eod. th.

Ἐντομὶς, ίδος, ἡ, *incisio*: ab eod.

Ἔντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exsectus*, *castratus*: ab eod. th.

Ἔντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intentus*, *acer*, *vehemens*: ex ἐν et τείνω, *tendo*: perf. med. τέτονα.

Ἐντόπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus*; ejus loci incola, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἐντορνεύω, f. εύσω, *rotundo*: ab ἐν et τορνεύω.

ΕΝΤΟΣ, *INTUS*, *intra*: adv. hinc

Ἔντοσθε et ἔντοσθι, idem.

Ἐντραπείην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q. v.

Ἐντραπελὸς, ἡ, ὸν, *illiberalis*, *turpis*, *quod quilibet aversari debet*. Vide τραπελός. Th. τρέπω.

Ἐντραπῇ, *erubescat*, 3. sing a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐντρέπου, *revertere*, præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

Ἐντρέπομαι, *revereor*, *erubesco*, *curo*: verbi med. f. ἐψομαι. perf. ἐντέτροφα. imperf. ἐνετρεπόμην, ου, ετο. a. 2. pass. ἐνετράπην, *erubui*: a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. ἐντραπήσομαι. passivè, *mutor*, *flector*: ab

Ἐντρέπω, *pudore afficio*: quasi facio, ut quis faciem avertat. fut. ἐντρέψω. perf. ἐντέτροφα. a. 2. ἐνέτραπον. ab ἐν et τρέπω, *verto*.

Ἐντρέφω, *enutrio*: f. ἐνθρέψω. perf. ἐντέτροφα. præs. pass. ἐντρέφομαι. ab ἐν et τρέφω, *alo*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. m. τέτροφα.

Ἐντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solers*, *diligens*: ab

Ἐντρέχω, *incurro*, *convenio*, *quadro*, *inhæreo*: ab ἐν et τρέχω, *curro*: fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ἐντρίβω, f. ίψω, perf. ιφα, *intero*, *infrico*; et Metaph. *infligo*, *incutio*, *impingo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἔντριτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triplex*: ab ἐν et τρίτος, *tertius*.

Ἔντριτος, substant. *mediator inter duos*: Gl. Phil. *sequester*, μεσίτης.

Ἔντριψις, εως, ἡ, *infrictio*, pigmenti, scilicet, aut cerussæ: ab ἐντρίβω.

Ἔντρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tremefactus*: ex ἐν et τρόμος, *tremor*: à τρέμω. perf. med. τέτρομα. Th. τρέω, *tero*.

Ἐντροπαλίζω, *respecto*, *reflectens inter eundum*: à τροπαλίζω, idem quod τρέπω.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, *verecundia*, *pudor*; à perf. med. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, quod vide.

Ἔντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *innutritus*: ab ἐντρέφω, q. v.

Ἐντρυφάω, -ῶ, *oblecto me*, *luxuriosè utor*, *ludificor*: f. ήσω. perf. ἐντετρύφηκα. ab ἐν et τρυφὴ, *mollities*. Th. θρύπτω, *frango*.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ*, *oblectamentum*.

Ἐντυγχάνω, *occurro alicui*, *adeo aliquem precandi causâ*, *interpello*, *nanciscor*: f. ἐντεύξομαι. a. 2. ἐνέτυχον. ab ἐν et τυγχάνω, *sum*.

Ἔντυε, *paralat*, Ion. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, *armo*, *instruo*: ab ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυλίττω, *involvo*: fut. ξω. perf. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐντύλιξα. perf. pass. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν et τυλίττω, *in modum culcitræ involvo*: q. à τύλη, *culcitra*, *stragulum*.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. et

Ἔντυνον, *para*, a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f. υνῶ, *apparo*, *instruo*. Th. ἔντεα, τὰ, *arma*.

Ἐντυπὰς, adv. *impresso corporis vestigio*, *obvolutim*: ab

Ἔντυπος, *impressus*: quod ab

Ἐντυπόω, *imprimo*, *informo*, *insculpo*: f. ώσω. perf. ἐντετύπωκα. perf. pass. ἐντετύπωμαι. ab ἐν et τύπος, *vestigium*, *nota*. Th. τύπτω, *verbero*.

Ἐντύω et ἐντύνω, *instruo*, *apparo*. Th. ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ου, *Mars*, *Martius*. Th. Ἐνυὼ, ἡ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, *contumeliâ afficio*, f. ίσω. perf. ἐνύβρικα. a. 1. ἐνύβρισα. a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν et ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

Ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquatilis*, *irriguus aquis*. Th. ὕδωρ, *aqua*. Undè et

Ἔνυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquosus*, *madidus*.

Ἐνυεὺς, έως, ὁ, *ENYEUS*, nom. propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, *sponsum ornavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi νυμφοκομέω. ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno*.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, *fodio*, *punctim cædo*: f. ξω. perf. νένυχα.

Ἐνυπάρχω, f. ξω, *insum*: ex ἐν et ὑπάρχω.

Ἐνυπνιάζω, *somnio*: fut. άσω. perf. ἐνυπνίακα. f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι. ἐνυπνιάσθην, a. 1. pass. ab ἐν et ὕπνος, *somnus*.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, *insomniator*: à perf. pass. verbi præc.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, *insomnium*. Accipitur etiam adv. *per somnum*. ab ἐν et ὕπνος, *somnus*.

Ἐνύσταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυστάζω, *nicto*, *præ somno capite nuto*: fut. ξω. perf. νενύσταχα. Dicitur νυστάζω pro νευστάζω, à νεύω, *nuo*.

Ἔνυστρον, ου, τὸ, *magnum intestinum*: quia ἐν ὑστέρῳ, *in postremo corporis*. Th. ἀνύω, *perficio*.

Ἐνυφαίνω, f. ανῶ, *intexo*: et

Ἐνυφαντὸς, ἡ, ὸν, *intextus*: ex ἐν et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Ἐνυφάσματα χρυσᾶ, *texturæ aureæ*.

ΕΝΥΩ', όος, -οῦς, ἡ, *Bellona*, *Dea bellica*.

Ἐνύω, *perimo*: quod et ἔνω, Etym. pro φένω, et ex eo fit per Aphæresin.

Ἐνωχερῷ, Poët. *perpetuâ serie*. Simplicitèr dicitur χερῷ, quod vide.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi νωμάω. Th. νέμω, *distribuo*.

Ἐνωπῇ, *manifestè*, *coram*: Dativus adverbialitèr usurpatus: ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, *aspectus*: ab ἐν et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐνώπια, τὰ, *parietes domûs qui sunt è regione januæ*.

Ἐνωπιδίως, adv. *perspicuè*: ab ἐνώπιος.

Ἐνώπιον, adv. *in conspectu*, *coram*: ab

Ἐνώπιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in alicujus præsentiâ quod dicit* aut *facit*, *adversus*; q. d. ἐν ὠπί. ab ἐνωπὴ, *aspectus*; q. vide.

Ἐνῶρσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. et

Ἐνώρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω. ex ἐν et ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω. perf. ὦρκα. perf. pass. ὦρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *homo*.

'Ενοησάμην, ω, ατο, *cogitavi*; per Crasin pro ἐνενοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

'Ενῶσι, *insint*, 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι, *insum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

"Ενωσις, εως, ἡ, *unitas*, *unitio*: ab ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*.

'Ενώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iisd.

'Ενωτίζομαι, *auribus percipio*: f. ἐνωτίσομαι, et Att. -ιοῦμαι. a. 1. m. ἐνωτισάμην. f. 1. pass. ἐνωτισθήσομαι. ab ἐν et οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

'Ενώτιον, ου, τὸ, *inauris*: ab iisd.

'Ενώτισαι, ἐνωτισάσθω, 2. et 3. sing. et

'Ενωτίσασθε, *auribus percipite*, 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, quod vide.

'Ενὼχ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. *consecratus*.

'Ενωχλήθην, *molestiâ sum affectus*, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, *molestiam exhibeo*: ab ἐν et ὄχλος, ου, ὁ, *turba*, *molestia*.

'ΕΞ, *EX*, præposit. regit gen. scribitur ἐκ, sequente consonâ; quod vide: sed

'ΕΞ, *SEX*: adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, *sexies*: ἕκτος, *sextus*.

'Εξαγ' pro ἔξαγε, *eduxit*: quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. act. Tum ἔξαγε, *educ*, præs. imperat. act. et

'Εξάγαγε, έτω, et in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Εξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

'Εξαγγέλλω, *prædico*, *annuntio*: f. ἐξαγγελῶ. perf. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

"Εξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. et Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

'Εξαγινέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, *educere*: vide ἐξάγω.

'Εξάγιον, ου, τὸ, *sextula*: pondus pendens sex scrupula. Th. ἕξ, *sex*, et ἄγω, *pendo*.

'Εξάγιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *scelestissimus*: ab ἐξ et ἅγος, vel ἄγος, εος, τὸ, *scelus*.

'Εξάγνυμι, *frango*, *rumpo*: ab ἐξ et ἄγνυμι, id. f. ἄξω.

'Εξαγοραζόμενοι, *redimentes*, part. med. ab

'Εξαγοράζω et -ζομαι, *redimo*: f. άσω. perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Εξαγόρευσις, εως, ἡ, *indicatio rei arcanæ*; *confessio*: ab

'Εξαγορεύω, f. εύσω, *effutio*, *enarro*, *confiteor*: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

'Εξαγριόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξηγρίωκα, *agrestem reddo*.

'Εξάγω, *educo*: f. ἐξάξω. perf. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξήγαγον, et Att. ἐξήγαγον. Sic a. 2. inf. ἐξαγεῖν, et ἐξαγαγεῖν. a. 2. part. ἐξαγὼν, et ἐξαγαγὼν, όντος. Th. ἄγω, *duco*.

'Εξαγωγεῖς, τουτέστι οἱ κατὰ πόλεις ἐξάγοντες φρουρὰς, *præsidiorum deductores*, *qui ex urbibus præsidia deducunt*.

'Εξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *eductio*, *exportatio*: et

'Εξαγώγιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, et τὰ ἐξαγώγιμα, *merces*, *quæ exportantur*: ab ἐξάγω, *educo*. Th. ἄγω, *duco*.

'Εξαγώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, et ἑξαγώνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sexangulus*: ex ἕξ et γωνία, *angulus*.

'Εξάδελφος, ου, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

'Εξάδιος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

'Εξαδυνατέω, ῶ, f. ήσω, *elangueo*, *debilior fio*, *deficio*. Th. δυνατὸς, *validus*.

'Εξαετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, et ἑξαέτης, ου, ὁ, *sexennis*: et

'Εξαετὶς, ίδος, ἡ, Poët. *sexennis puella*: ex ἕξ, *sex*, et ἔτος, εος, *annus*.

"Εξαιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *exsanguis*.

'Εξαίνυτο, *abstulerat*, 3. sing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, *eximo*: ab ἐξ et αἴνυμαι, *capio*.

'Εξαιρέθησαν, *expugnati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω, quod vide.

'Εξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. th.

'Εξαίρετον, Poët. *eximiè*, *supra modum*, *vehementèr*: ab

'Εξαίρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *eximius*, *selectus*: et

'Εξαιρέτως, adv. *maximè*, *præcipuè*.

'Εξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξῃρούμην, 1. sing. imperf. pass. ab

'Εξαιρέω, *eruo*, *tollo*, *evello*, *seligo*, *everto*: f. ήσω. perf. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. imperat. ἔξελε. a. 2. m. ἐξειλόμην, ου, ετο, *eripui*, *navem exoneravi*: a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, *capio*.

'Εξαίρω, *tollo*, *effero*: f. ἐξαρῶ, et in 2. pl. ἐξαρεῖτε. perf. ἐξῆρκα. perf. pass. ἐξῆρμαι. a. 1. pass. ἐξήρθην. a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur*: ab ἐξ et αἴρω, *tollo*.

'Εξαίσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *iniquus*, *indecens*: ab ἐξ et αἶσα, *sors*.

'Εξαιτέομαι, -οῦμαι, *expeto*, *postulo*: et passivè, *exposcor ad pœnam*: f. ήσομαι. a. 1. med. ἐξαιτησάμην, ω, ατο ab

'Εξαιτέω, *deposco*, *exposco ad quæstionem*: ab ἐξ et αἰτέω, *peto*.

'Εξαίτησις, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem vel pœnam*; *deprecatio pro reo*: à perf. pass. præc.

'Εξαίφνας, Dor. pro

'Εξαίφνης, *repentè*, adv. et Poët. ἐξαπίνης. ab ἐξ et αἴφνης, *subitò*: quod ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, *subitò*: adjecto ς, quod ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

'Εξαιφνίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *repentinus*: ab ἐξαίφνης, quod vide.

'Εξακέσας, a. 1. part. act. ab

'Εξακέω, (quod et ἐξακέομαι) *medeor*: fut. έσω et ήσω. perf. ηκα. ab ἐξ et ἀκέομαι, *sano*.

'Εξάκις, adv. *sexies*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξακισμύριοι, *sexaginta millia*; ab ἑξάκις et μύριοι, *decem*...

'Εξακισχίλιοι, *sex millia*: ab ἕξ, *sex*, et χίλιοι, *mille*.

'Εξακολουθέω, -ῶ, *sequor*; cum dat. fut. ήσω. perf. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ et ἀκόλουθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *pedissequus*, *comes*.

'Εξακονάω et ἐξακονέω, *exacuo*.

'Εξακόσιοι, αι, α, *sexcenti*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *sexcentesimus*: ab eod. th.

'Εξάκουστος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui facilè exaudiri potest*.

'Εξακούω, f. ύσω, *exaudio*, *intelligo*.

'Εξαλαπάζω, *diripio*, *populor*: f. ἐξαλαπάξω, ις, ει. ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.

'Εξαλαπάξαι, *vastare*, a. 1. inf. act. ejusd.

'Εξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, *exilivit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐξάλλομαι, quod vide.

'Εξαλέασθαι, *evitare*, a. 1. inf. m. pro ἐξαλεύασθαι per Sync. ab ἐξ et ἀλεύω, idem ac τὸ ἀλέω, *vito*: f. έσω. perf. ἤλεκα.

'Εξάλειπτρον, ου, τὸ, *unguentarium vas*: ab ἐξαλείφω, *ungo*, *deleo*: quod vide.

'Εξαλειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab

'Εξαλείφω, *unguentum abstergo*...

alio, altero, interdum muto: f. ψω. perf. ἐξήλλαφα. a. 1. pass. ἐξηλλάφθην. ab ἐξ et ἀλλάσσω, muto.

'Ἐξαλίψαια, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

'Ἐξάλλαξιν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν. ab

'Ἐξαλλάττω, fut. ξω, perf. χα, immuto, differo. Th. ἀλλάσσω, muto.

'Ἐξάλλομαι, ῃ, εται, exsilio: f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. m. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἄλλομαι, salio.

'Ἔξαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, clarus, præstans, è numero exemptus.

'Ἐξαλλοτριόω, f. ώσω, perf. ἐξηλλοτρίωκα, alieno, vendo.

'Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; peccare facio: a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐξ et ἁμαρτάνω. f. ήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

'Ἐξημείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

'Ἐξαμείβομαι, immuto: ab ἐξ et ἀμείβω, commuto: f. ψω. perf. ἤμειφα.

'Ἐξαμελέω, idem quod ἀμελέω, negligo: quod vide.

'Ἑξάμετρος, HEXAMETER, versus sex pedum: ab ἕξ, sex, et μέτρον, mensura.

'Ἑξάμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, semestris, -tre, semestre.

'Ἐξαναδὺς, regressus, a. 2. part. act. ab

'Ἐξαναδύω, f. ύσω, emergo, detrecto: quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω vel δύμι, subeo.

'Ἐξαναλίσκω, consumo: ab ἐξ et ἀναλίσκω, absumo: quod ab ἀνὰ et ἀλίσκω, capio: f. ἀλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων.

'Ἐξαναλωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

'Ἐξανάστασις, εως, ἡ, resurrectio: ab ἐξανίστημι, excito: q. v.

'Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab eod. verbo.

'Ἐξαναστήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐξαναστῆσαι, a. 1. inf. verbi præc.

'Ἐξανατέλλω, exorior: f. ἐξανατελῶ. ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, orior, sum.

'Ἐξαναχωρέω, f. ήσω, recedo ex: ab ἐξ, ἀνὰ, et χωρέω.

'Ἐξανδραποδίζομαι, fut. ίσομαι, mancipo, expugno.

'Ἐξανδραποδισόμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδραποδισθησόμενοι, in servitutem abstracturi: f. 1. part. m. à præc.

'Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, direptio in servitutem: ab ἐξ et ἀνδραποδίζω hoc ab ἀνδράποδον, mancipium; ex ἀνὴρ, vir, et ποὺς, pes.

'Ἐξανέδυσαν, egressæ sunt, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω. quod vide.

'Ἐξανέστην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίστημι.

'Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω, q. v.

'Ἐξανέχω, f. ἕξω, exsto super, emineo; in med. voce ἐξανέχομαι, persero: ex ἐξ et ἀνέχω.

'Ἐξανῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, emitto: ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, mitto.

'Ἐξανθέω, f. ήσω, effloresco, pullulo, erumpo, interdum defloresco; ab ἐξ et ἀνθέω, floreo Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

'Ἐξανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus tingo: ab eod.

'Ἐξανίσταμαι, exurgo: vide ἐξανίστημι, undè et

'Ἐξανιστάναι, funditùs evertere, præs. inf. et

'Ἐξανίστασο, άσθω, præs. imperat. pass. ἐξαναστὰς, άντος, a. 2. part. act. ab

'Ἐξανίστημι, excito, surgo: f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵστημι, sto.

'Ἐξάντης, ὁ, ἡ, indemnis, integer. q. ἔξω τῆς ἄτης, Plut. in Phædro.

'Ἐξαντλέω, -ῶ, f. ήσω, exhaurio, EXANTLO: ab ἀντλέω, haurio. Th. ἄντλος, sentina.

'Ἐξανύω, id. quod ἀνύω, perficio: f. σω. perf. ἤνυκα. Dicimus et ἀνύτω, et ἀνύττω.

'Ἐξάξω, f. 1. ind. verbi ἐξάγω, educo.

'Ἐξαπατᾷν, præs. inf. ab ἐξαπατάω, q. v.

'Ἐξαπάτας, blanditias, acc. pl. ab ἐξαπάτη.

'Ἐξαπατάω, -ῶ, seduco, decipio: præs. imperat. ἐξαπάτα, -α, άτω, -άτω. f. ήσω. perf. ἐξηπάτηκα. a. 1. ἐξηπάτησα. a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀπατάω, fallo.

'Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio: ab eod.

'Ἐξαπατῆσαι, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

'Ἐξαπατητέον, decipiendum est; verbale ab ἐξαπατάω.

'Ἐξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

'Ἐξαπατίσκων, fallens: ejusd. præs. part.

'Ἐξαπατῶντι, decipiunt: Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, quod vide.

'Ἐξαπάφοιτο, 3. sing. præs. opt. imponet: ab

'Ἐξαπάφω, decipio: ab ἐξ et ἀπάφω, seu ἀπαφῶ, decipio: Poët. pro ἀπατάω.

'Ἐξαπέστειλα, ας, ε, aor. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω vide ἀπέστειλα.

'Ἐξάπινα, repentè: adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης, quod vide.

'Ἐξαπίναιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem cum ἐξαιφνίδιος, idem cum αἰφνίδιος, subitus, improvisus: ex α priv. et φαίνω, ostendo.

'Ἐξαπιναίως, repentinè: adv. à voce sup.

'Ἐξαπίνας, Dor. pro

'Ἐξαπίνης, ex improviso: Poët. pro ἐξαίφνης. q. ex α priv. et φαίνω, in lucem profero.

'Ἐξαπλάσιος, η, ον, Ion. pro ἑξαπλάσιος, sescuplo major. Th. ἕξ, sex.

'Ἐξαπλόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξήπλωκα, explano, explico.

'Ἐξαποδίωμαι, expellam, præs. sub. ab ἐξαποδίομαι, quod ab ἐκ, ἀπὸ, et δίω, expello.

'Ἐξαπόλλυμι, funditùs perdo: et ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo: ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, perdo: f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. m. ὦλα.

'Ἐξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπωλόμην, aor. 2. m. ejusd. verbi.

'Ἐξαπορέομαι, -οῦμαι, prorsùs hæreo, et quò me vertam nescio: tædio vincor, egeo, debilitor: f. ήσομαι. a. 1. pass. ἐξηπορήθην. a. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐξ, α, et πείρω, transeo.

'Ἐξαπορέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, idem.

'Ἐξαποστέλλω, ablego: fut. λῶ. perf. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, mitto.

'Ἐξάπτω, adnecto, appendo: ab ἐξ et ἅπτω, necto: f. ψω, perf. ἧφα.

'Ἐξάπωλον, ου, (subaudi ζεῦγος, jugum) à sex equis tractus.

'Ἐξαραιρημένος, Ion. et Att. pro ἐξῃρημένος, exemptus, eximiè selectus: perf. part. pass. ab ἐξαιρέω, quod vide.

'Ἐξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

'Ἐξάρατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο,

verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio.* Th. αἴρω. f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ἐξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo vel permuto:* ab ἐξ et ἄργυρος, *argentum.*

Ἐξαργυρισάμενος, a. 1. part. m. ejusd.

Ἐξαργυροῦν, inf. præs. ab

Ἐξαργυρόω, ῶ, f. ώσω, *ære æstimo, in argentum redigo, pecuniâ vendo* vel *permuto.* Th. ἄργυρος, *argentum.*

Ἐξαριθμέω, *enumero, supputo:* f. ήσω. a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος. ab ἐξ et ἀριθμός.

Ἐξαρκεῖν κτεάτεσσιν, *sufficientèr abundare fortunis:* i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit. Ἐξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire.* Th. ἀρκέω, *sufficio.*

Ἐξαρκούντως, adv. *sufficientèr, satis:* ab ἐξ et ἀρκέω.

Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *nego, recuso.*

Ἐξαρνησάμενος, ejusd. aor. 1. part. m.

Ἔξαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid negat.* Th. ἀρνέομαι, *nego.*

Ἐξαρπάζω, f. άσω, perf. ἐξήρπακα, *diripio, aufero.*

Ἔξαρσις, εως, ἡ, *evulsio.*

Ἐξαρτάομαι, ῶμαι, *dependeo:* ab

Ἐξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo, annecto, devincio, attollo.* Th. ἀρτάω, *appendo.*

Ἐξαρτίζω, *absolvo, præparo:* f. ίσω. perf. ἐξήρτικα. aor. 1. ἐξήρτισα. a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. pass. ἐξήρτισμαι, et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus:* ab ἐξ et ἀρτίζω, *perficio.* Th. ἄρτιος, *perfectus, integer.*

Ἐξαρτυμένοι, *instructi:* Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab

Ἐξαρτύω, idem quod th. ἀρτύω, *instruo, adorno:* f. ύσω, perf. κα.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio,* id. quod πάλιν, cum quo junctim sæpe legitur.

Ἔξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor:* undè Angl. EXARCH. et

Ἐξάρχω, idem ac simplex ἄρχω, *incipio, auspicor:* ab ἐξ et ἀρχὴ, *initium, principatus.*

Ἑξὰς, άδος, ἡ, *numerus senarius: nummus æreus Siculus.* Th. ἕξ, *sex.*

Ἐξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio:* f. ήσω.

Ἐξασθενίζω, f. ίσω, *debilito.*

Ἐξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio.* Th. ἀσκέω, *exerceo.*

Ἐξάσιαι, villos vocant pannorum textilium: fortè ab ἐξέσθαι, à ξέω, *rado, carmino.*

Ἐξαστράπτω, *emico, refulgeo:* f. ψω. perf. ἐξήστραφα. ab ἐξ et ἀστράπτω, *fulguro.*

Ἐξατιμάζω, fut. άσω, *infamo, parvi facio.*

Ἐξατιμόω, f. ώσω, idem.

Ἐξαυαίνω, id. quod αὐαίνω, *aresacio.* Th. αὔω.

Ἐξαύδα, *dic,* præs. imperat. ab

Ἐξαυδάω, *eloquor:* f. ήσω. ab ἐξ et αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδὴ, *vox.*

Ἐξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim:* q. ab ἐξ et αὐτῆς, (sc. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse.*

Ἐξαῦτις, pro quo αὖτις, *rursus, denuo.* adv. Th. est αὖ, *rursus.*

Ἐξαφίημι, f. ήσω, *omitto, dimitto.*

Ἐξαφύω, f. ύσω, *exhaurio.* Th. ἀφύω, *haurio.*

Ἐξέβαλον, ες, ε, *profligavi.* a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio:* quod vide.

Ἐξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt,* 3. pl. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω. ab ἐκ et βαίνω, *eo:* f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo.* Th. βία, *vis.*

Ἐξεγείρομαι, *exurgo:* et

Ἐξεγείρω, *excito, suscito:* f. ἐξεγερῶ. perf. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐξ et ἐγείρω, *excito.*

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt,* 3. pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. m. verbi ἐκγίνομαι. ab ἐκ et γίνομαι, *nascor,* quod vide.

Ἐξέγροντο, Ion. et Poët. pro ἐξήγροντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο, ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito.* Th. ἐγείρω, *excito.*

Ἐξεδεχόμην, ου, ετο, *expectabam,* imperf. m. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. perf. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ et δέχομαι, *capio, excipio.*

Ἐξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico:* f. ήσω. perf. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ et δίκη, *jus.*

Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi:* verbi ἐκδίδωμι. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do:* a. 2. ἔδων.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, EXEDRA: ab ἐξ et ἕδρα, *sedia.* Th. ἕζομαι, *sedeo:* Undè et

Ἔξεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *loco suo emotus, expulsus.*

Ἐξέδυσαν, *exuerunt,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo:* f. ἐκδύσω. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ et δύω, vel δῦμι, *subeo:* a. 2. ἔδυν.

Ἐξέδω, EXEDO. Th. ἔδω.

Ἔξεεν, *radebat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi ξέω, *rado:* f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, οῦμαι, *expavesco, attonitus sum:* ab ἐκ et θάμβος, *stupor, pavor.*

Ἐξέθεντο, *exposuerunt,* 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

Ἐξέθλιψα, *expressi,* a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero.*

Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω. *prosilio:* ab ἐκ et θόρω, seu θορέω, *salio.*

Ἐξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐξεθρέψατο, *educavit,* 3. sing. a. 1. m. verbi ἐκτρέφω. ab ἐκ et τρέφω, f. θρέψω, *alo, nutrio.*

Ἔξει, pro ἔξιθι, Att. EXI, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξέω, EXEO, ab ἐξ et εἶμι, *eo.*

Ἕξει, *habebit,* 3. sing. f. 1. ind. verbi ἔχω, *habeo:* f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ.

Ἑξείης, Poët. pro ἑξῆς, *deinceps ordine,* adv. q. ab ἔχω.

Ἐξεικάζω, f. άσω, *similem reddo:* ab εἰκάζω.

Ἐξείκαστο, *assimilis erat,* 3. sing. plus. pass. ab ἐξεικάζω.

Ἐξεικονίζω, f. ίσω, perf. ἐξεικόνικα, *fingo, ex exemplari effingo vel exprimo.*

Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. act. ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω. vide ἐξειλόμην.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extraho.* Th. ἕλκω, *traho.*

Ἐξειλόμην, ου, ετο, *exemi,* a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo:* f. ήσω. ab ἐκ et αἱρέω, *capio:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἐξίημι, *exeo, egredior:* præs. inf. ἐξιέναι. a. 2. act. ἔξιονς ες, ε. aor. 2. part. ἐξιὼν, όντος. a. 1. Att. ἐξήιεσαν

egressus sum ≈ ab ἐξ et εἶμι, vel ἴημι, eo.
Ἐξεῖναι, licere, fas esse, præs. inf. ab ἔξεστι, licet, imperf. ab ἐξ et εἰμί, sum.
Ἐξένισα, hospitio excepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω. f. σω. perf. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, hospes.
Ἐξεῖπα, dixi, a. 1. act. et
Ἐξεῖπον, ἐξεῖπας, ἐξείπω, ἐξειπεῖν, ἐξειπὼν, a. 2. act. et
Ἐξείπω, dicam, a. 1. sub. act. ab ἐξέπω. ab ἐξ et ἔπω, dico: a. 1. εἶπα.
Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, elaboro: f. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.
Ἐξείργεσθαι, vel ἐξείργεσθαι, cohiberi: ab
Ἐξείργω. f. ξω. perf. χα, cohibeo, excludo. Th. εἴργω, arceo.
Ἐξειρύσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, aor. 1. inf. act. ab ἐρύω, traho: f. σω.
Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, EXERO. Th. εἴρω, necto.
Ἐξεὶς, qui emisit, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, emitto: aor. 2. ἐξῆν. ab ἐξ et ἵημι, mitto: f. ἥσω.
Ἕξεις, habebis, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, habeo: f. ἕξω. imperf. εἶχον.
Ἔξεισι, prodit, 3. sing. præs. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, eo: a. 2. ἴον
Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐξεκαύθην, exarsi, verbi ἐκκαίω, exuro: f. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ et καίω, uro: a. 2. ἔκαον.
Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo: f. ήσω. perf. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ et κεντέω, pungo.
Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, exinanio. Th. κενός, vacuus.
Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, concionem advoco, congrego: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω. Th. καλέω, voco.
Ἐξεκλάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, defringo: f. άσω. perf. ἐκκέκλακα. perf. pass. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ et κλάω, frango.
Ἐξεκλείσθην, ης, η, exclusus sum: a. 1 ind. pass. verbi ἐκκλείω, excludo: f. είσω. perf. ἐκκέκλεικα. a. 1. ἐξέκλεισα. perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, ται. ab ἐκ et κλείω, claudo.
Ἐξέκλεψεν, furatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω. ab ἐκ et κλέπτω, furor: f. ψω. perf. φα. perf. m. κέκλοφα.
Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, deflecto, quod vide, et ἐξέκλιναν, 3. pl. a. 1.
Ἐξεκόλαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tundendo eximo: ab ἐκ et κολάπτω, tundo, excavo: f. ψω. perf. κεκόλαφα.
Ἐξελάαν, Poët. τῷ α Epenthesi pro ἐξελᾶν, præs. inf. verbi ἐξελάω, expello, quod vide hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι ab ἐξ et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, agito.
Ἐξέλαθον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω et ἐκλανθάνω, oblivisci facio. Th. λήθω, lateo, f. λήσω.
Ἐξελάλησα, a. 1. ab ἐκλαλέω, effutio.
Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperat. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, capio.
Ἐξελάουσι, expellunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἐξελάω, quod vide.
Ἐξελάσαι, a. 1. inf. ἐξελάσας, qui abegit, a. 1. part. act. ἐξήλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.
Ἐξελασία, ας, ἡ, expeditio, profectio: et
Ἐξέλασις, ιος, ἡ, expulsio, discessus. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.
Ἐξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξήλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello.
Ἐξελατόμησας, fodisti, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκλατομέω.
Ἐξελαύνουσι, 3. pl. præs. ind. ab
Ἐξελαύνω, expello, conflo, facio. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.
Ἐξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ. perf. ἐξήλακα, et Att. ἐξελήλακα. Poët. pro ἐξελαύνω, expello, abigo. Th. ἐλαύνω, agito.
Ἔξελε, erue, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξελε, pro ἐξεῖλε, Ion. et ἔξελον pro ἐξεῖλον, aor. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, capio.
Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab
Ἐξελέγχω, redarguo, convinco: f. γξω. perf. ἐξήλεγχα. a. 1. ἐξήλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ et ἐλέγχω, arguo, f. ξω.
Ἐξέλεθ', delegit, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξελόμην.
Ἐξελέξω, elegeris, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, dico, eligo: f. λέξω. perf. λέλεχα.
Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo: a. 2. ἐξεῖλον. ab ἐξ et αἱρέω, capio: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.
Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, egredior: ab ἐξ et ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν. perf. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.
Ἐξεληλάκεσαν, expulerunt, Ion. et Att. pro ἐξηλάκεσαν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, agito.
Ἐξελήλυθα, exivi, perf. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, et part. ἐξεληλυθώς· ab ἐξέρχομαι. vide ἐξελεύσομαι.
Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι. ab ἐξ et ἔρχομαι, venio.
Ἐξελθὼν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo et th.
Ἐξέλθω, a. 2. sub. et 1. pl. ἐξέλθωμεν. 3. pl. ἐξέλθωσι. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd.
Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo: ab ἐκ et λείπω, linquo: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Ἐξελκύω, f. ύσω, et
Ἐξέλκω, abstraho, extraho: imperf. ἐξεῖλκον. f. ἐξέλξω. præs. part. pass. ἐξελκόμενος, abstractus: ab ἐξ et ἕλκω, traho.
Ἐξέλκωσις τῶν ὀνύχων, unguium fodicatio.
Ἐξελόμην, diripui, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω. ab ἐξ et αἱρέω, capio: f. ήσω. a. 2. εἷλον.
Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, eripui, aor. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi. ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.
Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω. ἐξέλωμαι a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.
Ἐξελῶσι, expellent, 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐλαύνω, abigo. Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.
Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abstergo: imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.
Ἐξέμεν, et ἐξέμεναι, emisisse, Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι. a. 2. ἐξῆν. ab ἐξ et ἵημι, mitto.
Ἐξέμεν, servare, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo:

f. ἕξω. perf. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον.

Ἐξεμέω, f. έσω, evomo. Vide ἐμέω.

Ἐξεμπεπολημένος, η, ον, venditus, Ion. pro ἐξημπεπολημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπολέομαι. Th. πωλέω, vendo.

Ἐξεμυκτηρίσω, a. 1. sub. act. ab ἐκμυκτηρίζω, subsanno, irrideo. ἐξεμυκτήρισα, a. 1. ind. Th. μυκτὴρ, naris.

Ἐξεναίρω, f. αρῶ, id. ac th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξεναντίας, adv. et divisim ἐξ ἐναντίας, ex adverso, adversum: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, adversus, quod ab ἀντὶ, pro.

Ἐξεναρίζω, f. ξω, idem ac simplex ἐναρίζω, et th. ἐναίρω, interficio.

Ἐξενάριξε, interfecit, ejusd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo: f. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω. a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε. ab ἐκ et φέρω, fero.

Ἐξενεῖκαι, Poët. pro ἐξενέγκαι, a. 1. inf. act. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. ejusd.

Ἐξένευσε, subluxit, a. 1. ind. act. ab ἐκνεύω, f. σω, enato, elabor. Th. νεύω, innuo.

Ἐξενεχθεὶς, έντος, et Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω. vide ἐξενέγκατε.

Ἐξενεχυράζω et ἐξενεχυριάζω, pignus capio, Diog. Laërt. in Menippo.

Ἐξενηνειγμένος, η, ον. Ion. pro ἐξενηνεγμένος, exportatus, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, et in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, perf. m. ejusd.

Ἐξένιψα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi ἐκνίπτω, q. v.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio. Sic ἐξενθὼν, pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hospitio recipio: f. ίσω. perf. ἐξένικα. Th. ξένος, hospes.

Ἐξέντο, exemerunt, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι. a. 2. m. ἐξείμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξεπράθον, et per Metath. ἐξέπερθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, devasto: f. σω. ab ἐκ et πέρθω, vasto.

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido: f. ἐκπεσοῦμαι. perf ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expando: f. άσω ab ἐκ et πετάω, seu πετάννυμι, f. σω, pando, explico.

Ἐξέπιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, excido. Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, probè novi, calleo, præs ind. ab ἐξ et ἐπίσταμαι, scio: f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπὶ et ἵστημι, scio.

Ἐξεπίστεαι, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, scis: 2. sing. præs. ejusd.

Ἐξεπίτηδες, consultò, datâ operâ, adv. ab ἐξ et ἐπιτηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξεπλάγην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, percello: f. ξω. ab ἐκ et πλήσσω, vel -ττω, percutio.

Ἐξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo: f. εύσω. ab ἐκ et πλέω, navigo. a. 1. med. ἐξεπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, percello, quod vide.

Ἐξεπόνασα, Dor. pro ἐξεπόνησα, elaboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πόνομαι.

Ἐξεπράθομεν, deprædati sumus, 1. pl. a. 2. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπερθον, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, vasto: f. 2. παρθῶ.

Ἐξέπτη, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι. fut. ἐκπτήσομαι. a. 2. ἐξέπτην. ab ἐξ et ἵπταμαι, volo, -as.

Ἐξέρω, evulgo. Th. εἴρω, dico.

Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus: ab

Ἐξεράω, evacuo, expromo: fut. άσω. perf. ἐξέρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra.

Ἐξεργάζομαι, absolvo, perficio: item everto, occido: f. άσομαι. perf. ἐξείργασμαι. ab ἐξ et ἐργάζομαι, opero. Th. ἔργον, opus.

Ἐξεργάσαο, pro ἐξεργάσω. vide ἐργάσαο.

Ἐξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio.

Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, factus, perf. part. ἐξεργάζομαι.

Ἐξεργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad perficiendum idoneus: ab ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐξερέεινε, interrogabat, 3. sing. imperf. ab

Ἐξερεείνω, idem quod ἐξερέω, eloquor, perquiro: item interrogo. Th. εἴρω. dico.

Ἐξερείπω, prosterno, everto. Th. ἐρείπω, everto.

Ἐξέρειψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusd.

Ἐξερέομαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion. interrogo, sciscitor: ab ἐξ et ἐρέω, dico. Th. εἴρω, idem.

Ἐξερέοντο, interrogabant, ejusd. 3. pl. imperf.

Ἐξερευνάω, penitùs scrutor: f. ήσω. perf. ἐξηρεύνηκα. a. 1. ἐξηρεύνησα. ab ἐξ et ἐρευνάω, fut. ήσω, indago, vestigo.

Ἐξερέω, dico, vel eloquor: item perquiro: ab ἐξ et ἐρέω, idem quod th. εἴρω, dico.

Ἐξερημόω, -ῶ, f. ώσω, devasto. Th. ἔρημος.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod th. ἐρείπω, cado, everto: f. ψω. a. 2. ἤριπον.

Ἐξέρπω, fut. ψω, perf. ἐξερφα, erepo, prorepo; erepere facio. Ps. civ. 22.

Ἐξεῤῥάγη, erupit, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ et ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

Ἐξερύω, extraho. Th. ἐρύω, f. σω, traho.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior: imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν. perf. med ἐξελήλυθα, et Att. ἐξελήλυθα. plusq. perf. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, rado: f. έσω. perf. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, et Ἐξεσίη, ης, ἡ, legatio: ab ἐξ et ἵημι, mitto.

Ἔξεσις, εως, ἡ, Ion. et Poët. pro ἔξωσις, expulsio: παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, exarefacio: quod ab ἐκ et σκλέω, pro σκλέω, per

ἔργω. idem quod σκέλλω, exsicco, arefacio.

Ἐξέσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξεσμώμην, -ων, verbi ἐκσμάω, extergo: ab ἐκ et σμάω, seu σμῶ, abstergo.

Ἐξέσπασε, retraxit, 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ et σπάω, traho: f. σω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεσται, f. 1. verbi ἔξεστι, licet.

Ἐξεστεμμένος, η, ον, coronatus, part. perf. pass. verbi ἐκστέφω.

Ἐξεστηκὼς, υῖα, ὸς, mente commotus, pavens, mutatus, part. perf. act. ab ἐξίστημι.

Ἐξέστην, ης, η, perculsus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, et ἐξιστάω, obstupefacio: f. ἐκστήσω. quod ab ἐξ et ἵστημι, sto.

Ἐξῆν, licet, imperf. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ et εἰμὶ, sum: f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξεστράμμαι, ψαι, πται, eversus fui, perf. pass. ab ἐκστρέφω, everto: f. ψω. perf. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.

Ἐξεστρατοπεδεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατοπεδεύω, castra loco seu pono: ab ἐκ et στρατὸς, exercitus, et πέδον, solum.

Ἐξετάζω, exquiro, examino, exploro, æstimo, comparo: fut. άσω, et Dor. ξω. perf. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, inquiro.

Ἐξέταμον, secuerant, 3. pl. a. 2. verbi ἐκτέμνω. fut. μῶ. perf. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ et τέμνω, seco: perf. med. τέτμηκα.

Ἐξετανύσθη, extensus est, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ et τανύω, id. qu. th. τιταίνω, tendo.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio: ab ἐξετάζω.

Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, quæstio. usit. quoque pro recensione exercitus.

Ἐξεταστέον, inquirendum.

Ἐξεταστικὸς, κὴ, κὸν, inquirendi peritus: ab ἐξετάζω.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐξετέλεσαν, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεον, Poët. et

Ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἐξετέλλεον pro ἐξετέλλοντο, Poët. pro ἐξετέλλεσι, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐξέτης, εος, ὁ ἢ ἡ, sexennis, pro ἑξαέτης. ab ἕξ, sex, et ἔτος, annus.

Ἐξ ἔτι τοῦ, ab illo tempore.

Ἐξετμήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ et τέμνω, seco: fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. pass. ab ἐκτρέπομαι, aversor: f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η. a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ et τρέπω.

Ἐξέτρω, vulnerabatur, 3. sing. imperf. ab ἐκ et τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio: ab eod. th.

Ἐξετύφλου, excæcabat, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐκτυφλόω. Th. τυφλὸς, cæcus.

Ἐξευρεῖν, invenire, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio.

Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inventio: lucrum. ἐκ ἔστιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, nihil lucri accrescit ex operibus eorum, Baruci, iii. 18. Malè vers. Angl.

Ἐξευρηκότων, gen. pl. ab

Ἐξευρηκὼς, ότος, qui invenit, part. perf. act. ejusd.

Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, inventum: à perf. pass. verbi seq.

Ἐξευρίσκω, excogito, comperio: ab ἐξ et εὑρίσκω, id. fut. ήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. vide ἐξευρεῖν.

Ἐξεφαάνθην, ης, η, emersi, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τοῦ α, verbi ἐκφαίνω, emergo. Th. φαίνω, ostendo: f. νῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἐξέφανεν, exorta sunt, Att. act. a. 1. pro a. 2. pass. ἐξεφάνησαν. ab eod. th.

Ἐξέφερον, exportabant, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐξεφερόμεσθ, Ion. pro ἐξεφερόμεθα, 1. pl. præs. ind. act. ab ἐκφερέω, pro ἐκφέρω.

Ἐξέφυν, υς, υ, natus sum, cum gen. a. 2. ab ἐκ et inus. φῦμι. (idem ac th. φύω, nascor) undè a. 2. ἔφυν.

Ἐξεφύρθης, polluta es, 2. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐκφύρομαι.

Ἐξέχεε, 3 sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo: f. 1. ἐκχεύσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ἐκχεον, a. 1. imperat. ἔκχεον, ἐκχεάτω. 2. pl. ἐκχέατε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, -έμην. ab ἐκ et χέω, fundo, f. χεύσω.

Ἐξέχρησε, sufficit, a. 1. act. Vide in ἐκχρῶ, pro ἐξαρκεῖν, sufficere.

Ἐξεχύθην, ης, η. exii, penetravi, a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, effundo: f. ύσω. perf. ἐκκέχυκα. ab ἐκ et χύω, fundo. Th. χέω.

Ἐξέχω, f. ἕξω, perf. ἐξέσχηκα, emineo, exto, exorior: ab ἐξ et ἔχω.

Ἐξέψυξε, animam efflavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo; f. ξω. ab ἐκ et ψύχω, f. ξω, frigefacio.

Ἐξέψω, f. ψήσω, coquo, elixo.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξῶσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, impello: ab ἐκ et ὠθέω, f. ὤσω, pello.

Ἐξήγαγε, eduxit, 3. sing. a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo, quod vide.

Ἐξήγγειλα, ας, ε, indicassem, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ. perf. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, suscito: f. ἐξεγερῶ. perf. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐξηγέομαι, -οῦμαι, expono, enarro: præsum, rego; censeo, dissero: imperf. ἐξηγεόμην, -ούμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο. f. ἐξηγήσομαι. a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο. a. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐξ et ἡγέομαι, duco.

Ἐξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω.

Ἐξήγημα, ατος, τὸ, enarratio, quod narratur: et

Ἐξήγησις, εως, ἡ, enarratio, expositio: propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et

Ἐξηγητὴς, ῦ, ὁ, interpres, magus, conjector: ἐξηγηταὶ, Athenis, sacrorum interpretes: et

Ἐξηγητικὸς, ἡ, ὸν, enarrativus: τὰ ἐξηγητικὰ, libri Pontificiales. Omnia à perf. pass. verbi ἐξηγέομαι, expono.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo: f. σω. perf. ἐξηγόρακα. a. 1. sub. act. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἐξηγορία, ας, ἡ, accusatio.

Ἐξηγύμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγῦνται, 3. pl. præs. verbi ἐξηγέομαι.

Ἐξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi, expergefactus sum*, imperf. pass. ab ἐξ et ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

Ἐξήεσαν, *egressi sunt*, 3. pl. a. 1. Att. ἐξήεσα, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι. ab ἐξ et εἶμι, *eo*: a. 2. ἔξιον, ες, ε. præs. inf. ἐξιέναι.

Ἐξήκειν, *exire, exitum habere*: ab ἐξ et ἥκω.

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta*. Th. ἐξ, *sex*.

Ἐξηκονταετὴς, ῦ, ὁ, *sexagenarius*.

Ἐξηκοντάκλινος, *domus sexaginta lectulorum*.

Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito, expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. perf. ἤλακα.

Ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, *exilio*. Th ἄλλομαι, *salio*: a. 1. m. ἡλάμην, ω, το, et per Sync. ἆλτο.

Ἐξήλατος, υ, *extensus, extrinsecùs obductus*: ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

Ἐξηλείφησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et

Ἐξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. à verbo ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἐξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

Ἐξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.

Ἐξηλίασα, *crucifixi*, a. 1. ind. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo, sole aduro*; ab ἐξ et ἡλιάζω, *soli expono*. Th. ἥλιος, *sol*.

Ἐξηλλαγμένος, perf. part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

Ἐξήλυσις, Ion. et Poët. pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξήλθοσαν, *exierant*, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.

Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, *cicuratio*.

Ἐξήμεσε, *evomuit*, a. 1. ind. ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

Ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξηπάτησα, ας, ε, *decepi, frustratus sum, seduxi*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod th. ἀπατάω, *decipio*.

Ἐξήπαφε, *decepit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἐξαπάφω, vel ἐξαπαφῶ, idem quod ἀπάφω, *decipio, fallo*: sicut ἐξαπατῶ pro ἀπατῶ ponitur.

Ἐξήπλωτο, 3. sing. plusq. perf pass. verbi ἐξαπλόω, *expando, explico*: ab ἐξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλῦς, *simplex*.

Ἐξῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco*: f. ανῶ. perf. ἐξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus*.

Ἐξήρανα, *arefeci*, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐξηράνθην, *exarui*, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐξῆρες, 2. sing. imperf. vel a. 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐξήρετο, 3. sing. imperf. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*. Hinc εἴρομαι et ἔρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησα, ας, ε, et in 3. plur. ἐξηρεύνησαν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs scrutor*.

Ἐξηρεύξατο, 3. sing. ab ἐξηρευξάμην, a. 1. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω, *eructo, ructum effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus*, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio*.

Ἐξηρτυμένος, *instructus, munitus*, perf. part. pass. ab ἐξ et ἀρτύω, *instruo*.

Ἐξῆρχον, *incipiebant, duces erant*, 3. pl. imperf. ind. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium, imperium*.

Ἐξηρώησε, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror, celeritèr recedo*. Th. ἐρωέω, *eo, fluo*.

ἙΞΗ͂Σ, adverbialitèr, *deinceps, consequenter*: ἐφεξῆς, idem. ὁ ἑξῆς, *ordine sequens*: ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies*: Poët. ἑξείης. qu. ab ἔχω.

Ἐξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1. ind. act. verbi ἐξετάζω, *examino, exploro*: fut. σω, et Dor. ξω.

Ἐξηχέομαι, -οῦμαι, *personο*: f. ήσομαι. perf. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐξ et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἐξηχέω, ῶ, fut. ήσω, *persono, cano*: ab ἦχος.

Ἐξιέιν, Ion. pro ἐξιέναι, *exire*, et pro *ejicere* sumitur: vel ab ἐξ et ἵημι, *mitto*: vel ἵημι pro ἴω, εἶμι, *vado*.

Ἐξιέω seu ἐξίημι, *expando*. Pindar.

Ἐξικέσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. pro pl. ἐξίκοντο· et

Ἐξίκετ', *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. med. ἐξικόμην, ου, ετο ab ἐξικνέομαι.

Ἐξικετεύω, fut. εύσω, *supplico, precor ex*: ab ἐξ et ἱκετεύω.

Ἐξικνέομαι, *pervenio*: ab ἐξ et ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. perf. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐξικόμην, ου, ετο, *perveni*: ejusd. a. 2. m.

Ἐξιλάομαι, et -άσκομαι, f. άσομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, *placatio*: et

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, *placamen*: et

Ἐξιλασμὸς, ῦ, ὁ, *placatio*: à perf. pass. verbi ἐξιλάομαι.

Ἐξιλάσομαι, *placabo*, f. 1. m. ejusd. verbi.

Ἐξίμεναι, *exire*, Dor. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ et εἶμι, *eo*.

Ἐξιόντων, gen. pl. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον. a. 2. part. ἰών.

Ἐξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ expatior, evagor*.

Ἐξίπτημι, *evolo*.

Ἕξις, εως, ἡ, *habitus*, in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

Ἐξισάζω, f. άσω, *adæquo, æquiparo*.

Ἐξίσης, adv. *æquè*: sc. ἐξ ἴσης μοίρας· ex ἐξ et ἴσος.

Ἐξίσου, adv. *æquè*; sc. ἐξ ἴσου μέτρου· ex iisdem.

Ἐξισοῦσθαι, præs. inf. pass. ab

Ἐξισόω, *adæquo*: ab ἐξ et ἰσόω, *æquo*: f. ώσω. Th. ἴσος, vel ἶσος, *par, æqualis*.

Ἐξίσταντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. m. ab

Ἐξίσταμαι, *obstupesco, cedo*: ab

Ἐξίστημι et ἐξιστάω, *obstupefacio, immuto*: f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα. a. 2. ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*. imperf. med. ἐξιστάμην, σο, το. ab ἐξ et ἵστημι, *sto*.

Ἐξιστορεῖν τι, *exquirere quid*, Ion. et Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἴστωρ, *sciens*.

Ἐξισχύω, *valeo, possum*: f. σω. perf. ἐξίσχυκα. a. 1. ἐξίσχυσα. a. 1. sub. ἐξισχύσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ἰσχῦς, *robur, vires*.

Ἐξισωτέον, *æquandum est*; verbale ab ἐξισόω.

Ἐξίτηλος, υ, ὁ καὶ ἡ, *evanidus, exolescens*: ab ἔξειμι, *exeo*.

Ἐξιτητέον, *exeundum est*: verbale ab ἔξειμι.

Ἐξιτὸς, verbale, ὡς οὐκ ἐξιτὸν ἐστι, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, *vestigo, pervestigo*.

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, idem: undè

Ἐξιχνιασμὸς, ῦ, ὁ, *investigatio*.

Ἑξκαίδεκα, indecl. *sexdecim*.

Ἐξοδεύω, f. εύσω, perf. ἐξωδεύκα, *excedo, morior*.

Ἐξοδία, ας, ἡ, *egressio, expeditio*: et indè

Ἐξοδιάζω, *exire facio, expendo*: ab ἔξοδος, *exitus*; quod ab ἐξ et ὁδὸς, *via*.

Ἐξοδιασθεὶς, έντος, *ab eunte illatus*: ejusd. a. 1. part. pass.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, *EXODIUM, exitus*: et

Ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus*; item *mors*: ab ἐξ et ὁδὸς, *via*.

Ἐξόζω, *oleo, redoleo*. Th. ὄζω.

Ἐξοιδέω, ῶ, fut. ήσω, *extumesco*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro*: et

Ἐξοικίζω, fut. ίσω, *domo ejicio, expello*: ab

Ἔξοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exul*: ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξοίσομεν, *efferemus*, 1. pl. et ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*: f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσιν, *egrediuntur*, pro ἐξοιχνοῦσι, Dor. et Ion. 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχνέω, id. q. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ἐξοκέλλω, f. ελῶ, aor. 1. ἐξώκειλα, *delabor, impingo*; item *excello*: ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.

Ἐξολέσειεν, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ et ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὤλα.

Ἐξολέσωμεν, *deperdamus*, 1. pl. a. 1. act. ejusd.

Ἐξολισθαίνω, *effugio, elabor, excido, eludo*: f. ανῶ. perf. ἐξωλίσθηκα.

Ἐξόλλυω, ὄλλυμι, f. ὀλέσω, *omnino perdo*.

Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, et

Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, *perditio*: ab

Ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*: f. εύσω. perf. ἐξωλόθρευκα. præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo*. perf. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι ab ἐξ et ὄλεθρος. *exitium*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo*: fut. ξω. perf. χα.

Ἔξομαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξομβρέω, fut. ήσω. perf. ἐξώμβρηκα, *pluo, stillo*: ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione*; Eccl. x. 13. Th. ὄμβρος, *pluvia*.

Ἐξόμνυμι, et frequentiùs -μαι, *abjuro, ejuro*: ab ἐξ et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

Ἐξομοιόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐξωμοίωκα, *assimilo, effingo*: undè

Ἐξομοιοῦμαι, *similitudinem refero*.

Ἐξομολογέομαι, -οῦμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico*: cum dat. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο. ab ἐξ et ὁμὸς, *similis*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio, prædicatio, gratiarum actio*: à perf. pass. præc. verbi.

Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεστι, *licet*, q. v.

Ἐξονομάζω, f. άσω, *nomine voco, invoco, alloquor*: et

Ἐξονομαίνω, fut. ανῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ἐξόπιθεν, Poët. pro

Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo, in posterum, è longinquo*: cui opponitur κατόπιν, *proximè*. et

Ἐξοπίσω, adv. *retrò, in postremum, posteà*. Th. ὀπίσω, *retrorsum*.

Ἐξοπλίζω, *penitus armis instruo, instituo*: fut. ίσω. perf. pass. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπλισία, ας, ἡ, *armatura*; item *tempus armandi*: à præc.

Ἐξοπτᾷν, pro ἐξοπτάειν, præs. inf. act. ab

Ἐξοπτάω, ῶ, fut. ήσω, *excoquo, asso*. Th. ὀπτάω, *asso*.

Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio, exilium*: ab ἔξορος.

Ἐξορίζειν, *exterminare*, præs. inf. act. ab

Ἐξορίζω, f. ίσω, *extermino, exsilio mulcto*: ab ἐξ et ὅρος.

Ἐξορκίζω, *adjuro*: fut. ίσω, et Att. -ιῶ. perf. ἐξώρκικα. a. 1. ἐξώρκισα. perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, *adjuratio*: à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορκιστὴς, ῦ, ὁ, *EXORCISTA*: à 3. pers. perf. pass. verbi ejusd.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejusd.

Ἔξορκος, ου, ὁ, *eximium jusjurandum*. Vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκοῦν, præs. inf. act. ab

Ἐξορκόω, -ῶ, f. ώσω. id. ac ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, *jusjurandum*: à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiscor, impello*: ναῦν, *navem ex statione deduco*. ab ἐξ et ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμή.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio*: à 2. pers. perf. pass. verbi præc.

Ἐξορμίζω, pro quo etiam dicitur

Ἐξορμιῶ, f. ίσω, perf. ἐξώρμικα, *erumpo*.

Ἔξορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exul, exterminatus*: ab ἐξ et ὅρος.

Ἐξόροφος πύργος, *turris sex contignationum*.

Ἐξόρπαξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, *effossio*: ab

Ἐξορύττω, *effodio, perfodio*: f. ύξω. a. 1. ἐξώρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω vel -ττω, *fodio*: perf. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

Ἐξορχέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, *exsulto, illudo; enuntio, prodo arcana*.

Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. ab ἐξόζω.

Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, *in exilium mitto*, testarum suffragiis: ab ἐξ et ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa*.

Ἐξοστρακισμὸς, ῦ, ὁ, *EXOSTRACISMUS, relegatio*, per testarum suffragia, *exilium*: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

Ἐξότι et ἐξότου, pro ἐξ οὗ, *ex quo*, sc. tempore.

Ἐξουδενέω, -ῶ, id. cum ἐξουδενόω. ab ἐξ et οὐδείς.

Ἐξουδένησις, εως, ἡ, *contemptus*: et

Ἐξουδενητὴς, ῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. pass. verbi ἐξουδενέω.

Ἐξουδενόω, -ῶ, *nihili facio, pro nihilo habeo*: fut. ώσω. perf. ἐξουδένωκα. perf. pass. ἐξουδένωμαι. a. 1. pass. ἐξουδενώθην. a. 1. sub. pass. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. pass. ἐξουδενωθεὶς, έντος. ab ἐξ et οὐδενόω, quod ab οὐδεὶς, ενός. Th. εἷς.

Ἐξουδένωμα, ατος, τὸ, *despectio*: à præc.

Ἐξουδένωσις, εως, ὁ, *contemptus*: à perf. pass verbi ἐξουδενόω.

Ἐξουθενέω, -ῶ, et ἐξουθενίζω, *nihili facio, aspernor*: f. ήσω. perf.

Ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, sprevi: a. 1. sub. act. ἐξουθενήσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus: ab ἐξ et οὐδεὶς, ενὸς, nullus: idem quod οὐθεὶς, quod ex οὐδὲ et εἷς. οὐθεὶς verò ex οὔτε, neque, (ubi τ, propter sequentem aspiratam, mutatur in θ) et εἷς, unus.

Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, abjectio: à præc.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia, potestas, autoritas, dignitas: est jus sive facultas moralis: at δύναμις, vis activa, seu facultas naturalis; ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, potestates, magistratus: ab ἔξεστι, licet.

Ἐξουσιάζω, potestatem habeo, dominor, in potestate habeo, cum gen.; sed cum dat. potestatem do: f. άσω. perf. ἐξουσίακα. f. 1. pass. ἐξουσιασθήσομαι. ab ἐξουσία, quod vide.

Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus: à perf. pass verbi præc.

Ἔξοχ' pro ἔξοχα, et Poët. ἐξόχως pro ἔξοχον. eximiè, præter alia, excellentèr: adv ab ἐξέχω, excello Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia: κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, egregiè: et

Ἔξοχον, et ἔξοχα, adv. eximiè: neut. gen. ab

Ἔξοχος, ου, ὁ ἡ, eminens, excellens: ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, excellentissimus; superl. a verbo præc.

Ἐξυλωμένος, η, ον, ligno stratus: apud LXXII. Th. ὕλη, sylva.

Ἐξυνῆκα, vel ξυνίηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento: à συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, mitto: aor. 1. ἧκα, Att. ἵηκα, et ξὺν pro σύν.

Ἐξυπηρετέω. f. ήσω, ministro, inservio: ex ἐξ et ὑπηρετέω.

Ἐξυπνίζω, è somno excito: fut. ίσω. perf. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα. a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ. ab ἐξ et ὕπνος, somnus.

Ἔξυπνος, ου, ὁ ἡ, expergefactus, qui evigilavit: ab eod. th.

Ἐξύρατο, 3. sing. aor. 1. med. ἐξυράμην, -ω, -ατο, verbi ξυράω, abrado: quod à ξυρὸς, acutus. Th. ξέω, rado.

Ἐξύρημαι, rasus sum, perf. pass. verbi ξυράω, abrado: ab eod. th.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. th.

Ἐξυφαίνω, fut. ανῶ, texo, telam absolvo: ab ἐξ et ὑφαίνω, idem ac th. ὑφάω, texo.

Ἐξύφηνα, ας, ε, texui; ejusd. a. 1 ind.

Ἐξυψόω, f. ώσω, sublimo.

Ἔξω, adv. foras, foris, extra: ἔξω τῆς πόλεως, extra civitatem: ὁ ἔξω, scil. ὤν, externus, peregrinus: item compar. ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, et ἐξώτατος, άτα, ατον, extimus ab ἐξ.

Ἕξω, habebo, f. 1. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, extumesco. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, tumeo.

Ἔξωθεν, adv. extrinsecus, foris: cum gen. ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, ex.

Ἐξωθέω, -ῶ, expello, extrudo; impello, Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω. perf. ἐξῶκα. a. 1. ἐξῶσα. a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξῴκισα. domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω perf. ἐξῴκικα. ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξωλεία, ας, ἡ, internecio: ab ἐξώλης.

Ἐξωλώκειν, εις, ει, plusq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditùs perdo. Th. ὄλλυμι, perdo: f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλης, εος, ὁ ἡ, perditus, deploratus, perniciosus: ab ἐξ et ὄλλυμι.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2 ind. act verbi ἐξολισθάνω seu ἐξολισθαίνω, illabor, incido: ab ἐξ et ὄλισθος, lapsus. Hinc ὀλισθέω, laboro.

Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, funditùs perdo: quod adi.

Ἐξωμοιωμένος, η, ον, assimilatus, partic. ab ἐξωμοίωμαι, perf. ind. verbi ἐξομοιόω.

Ἔξωμος, ου, ὁ ἡ, abjuratus, expeditus.

Ἐξώπιος, ου, ὁ ἡ, extra conspectum positus: ab ὤψ, oculus vel aspectus. Th. ὄπτομαι.

Ἐξώπλισε, instruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo: ab ἐξ et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, arma.

Ἐξώργισμαι, perf. pass. iratus vel irata sum: ab ἐξ et ὀργίζω, irascor. Th. ὀργή.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, jurejurando obstringo. Th. ὅρκος, jusjurandum.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo: ab ἐξ et ὁρμὴ, impetus.

Ἔξωρος, ου, ὁ ἡ, intempestivus, exoletus. Th. ὥρα, tempus, vigor ætatis.

Ἐξώρετο, exiluit, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐξωρόμην, ου verbi ἐξόρω, excito. Th ὄρω, idem. f. -ρῶ et ὀρέσω. perf. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, expellere, a. 2. inf. Act. xxvii. 39. ἔξωσον, άτω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, pello: fut. ώσω. aor. 1. ὦσα.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulsio: ab eod.

Ἐξώστης, ου, ὁ, expulsor violentus: quod ab ἐξωθέω, q. v.

Ἐξωστρακισμένος, ου, per Ostracismum ex aliquo loco pulsus, perf. part. pass. verbi ἐξοστρακίζω.

Ἐξώτατος, άτα, ατον, extimus: undè

Ἐξωτάτω, adv. extimè: utrumque cum

Ἐξωτερικὸς, ὴ, ὸν, externus, trivialis: et

Ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior: ab ἔξω, foras.

Ἐξωτέρω, adv. exteriùs: et

Ἐξωτικὸς, ὴ, ὸν, EXOTICUS, peregrinus: ab eod. th. Hinc Angl. EXOTIC.

Ἐξῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, exeo. Th. οἴχομαι, eo: fut. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ἔξωχρος, ου, ὁ ἡ, valdè pallidus. Th. ὠχρὸς, pallidus.

Ἑο pro οὗ, sui: aliq. αὐτοῦ, Pronom. à quo

Ἑοῖ, Poët. pro οἱ, seu αὐτῷ, ipsi

Ἔοι, sit, 3. sing. præs. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, Poët. pro εἴην, ης, η, tanq. ab ἔω, verbi εἰμί.

Ἐΐγμεν, videbamur, per Sync pro ἐοίκαμεν, 1. pl. perf. med Att. ab

Ἔοικα, ας, ε, assimilatus sum, visus sum, perf. med. Att pro εἶκα, ab εἴκω, similis sum undè

Ἔοικε, decet, perf. med. Att pro εἶκε, et

Ἐῴκεσαν, similes facti eran Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. plusq perf. med. verbi εἴκω, simil sum.

Ἐοικότα, similem, acc. sing.

Ἐοικότες, similes, nom. pl. a ἐοικὼς, q. v.

Ἐοικότως, eodem modo: ad ab

Ἐοικὼς, ότος, similis, perf. par med. ab ἔοικα. Th. εἴκω, similis sum.

Ἕοιμι, *immitterem*, Poët. pro ἱείην, præs. opt. verbi ἵημι, *mitto*: quasi ab ἕω.

Ἑοῦ, gen. Ion. pro οὗ, ab ἑός, *suus*: Poët. pro ὅς.

Ἑοῖς et ἑοῖσι, *suis*, dat. plur. ab ἑός, ἑή, ἑόν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um*. Sed ἕοις vide in ἕω.

Ἑοῦσα, Dor. pro οὖσα, præs. part. f. g. ab εἰμί, *sum*.

Ἔολπα, *speravi*, perf. med. pro ἔλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω. Th. ἐλπίς, *spes*.

Ἔον, *eram*, imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse aor. 2. Poët. pro ἦον, verbi εἰμί.

Ἐὼν, ἐόντος, præs. part. Ion. m. g. pro ὤν. Sic ἐὸν pro ὄν. ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in pl. ἐόντες. et

Ἐόντ' pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὤν. et

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, plur. præs. part. Ion. pro ὄντε et ὄντες. ab εἰμί.

Ἔοργα, *feci*, perf. med. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω. perf. med. ἔρργα et ἔοργα, et per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. perf. med.

Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. perf. med. pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quam med. mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut πέφυκαν pro πεφύκασι. Vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Ion. et Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. perf. med. ab eod.

Ἐοργή, ῆς, ἡ, *tudicula, cochleare*: ab ὀργάω, *appeto impatientèr*.

Ἑορτάζω, f. άσω, *festum celebro*: et

Ἑορτάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *solennis, festus*: unà cum

Ἑορτασικὸς, ἡ, όν, *festus*: ab ΕΟΡΤΗ, ῆς, ἡ, *festum*.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεόν. communitèr, σὸς, σή, σόν, *tuus, a, um*.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὅς, ἥ, ὅ, *SUUS, a, um*.

Ἐοῦσα pro οὖσα, et ἐὼν pro ὤν, præs. part. Ion. verbi εἰμί, *sum*: ἐοῦσι pro οὖσι, dat. pl.

Ἐπ' pro ἐπί, *in*, &c. q. v.

Ἐπάβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, *compos*: Dor. pro ἐπήβολος, quod vide: ab ἐπιβάλλω, α pro η, Poëticâ licentiâ.

Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti*, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*, Att. per reduplicat. Th. ἄγω.

Ἐπαγαίομαι, *lætor aliquâ re, admiror*: id. quod ἐπάγαμαι

Ἐπαγάλλεο, *exulta*, præs. imperat pass. Ion pro ἐπαγάλλου ex ἐπὶ et ἀγάλλομαι, *ornor, glorior*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἐπαγάλλομαι, *exulto, efferor*: ab eod.

Ἐπάγαμαι, *admiror, affecto*: ex ἐπὶ et ἄγαμαι, *admiror*: ab inusitat. ἀγάω, idem.

Ἐπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, *indignor*: ex ἐπὶ et ἀγανακτέω, idem.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod cum

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, *promissio*: et

Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præs. pass. et

Ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*.

Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt*, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι ab

Ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio*: f. ἐπαγγελῶ perf. ἐπήγγελκα. a. 1. ἐπήγγειλα. præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo*: perf. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi*: a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. perf. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, *promissum*: ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, *inducere*, inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, *congrego*: quod ex ἐπὶ et ἀγείρω, idem: f. ἀγερῶ perf. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, *collectio*: à præc.

Ἐπάγεσθαι, *induci*, præs. inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab aor. 2. act. ἔπαγον, *fixi*: verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*: fut. πήξω f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, *adducere*, Ion. et Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπαγλαϊεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, *illustro*. Th. ἀγλαὸς, *splendidus*.

Ἐπαγλαΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare*: ab eod. verbo et th.

Ἐπαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid*: ab eodem quod sup.

Ἐπαγόμενος, *alliciens*, Ion. pro ἐπαγόμενος, vel pro ἐπαγόμενος, ab ἐπάγω.

Ἐπάγομαι, *adduco, allicio*; item *cito auctorem*: ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγην.

Ἐπαγορεύειν, *dictis adjicere*: ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐπάγριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *agrestis, ferox*: ex ἐπὶ et ἄγριος, *agrestis*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, *agrestè reddo, effero*: ab eod.

Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *invigilo*: ab ἐπὶ et ὑπνέω, *dormio*: per Pleonasm. literar. γρ Th. ὕπνος, *somnus*.

Ἐπάγω, *adduco, induco*: fut. ἐπάξω perf. ἐπῆχα. a. 1. ἐπῆξα. a. 1. part. ἐπάξας, αντος. a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγαγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν Ex ἐπὶ et ἄγω, *duco*: quod vide.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio*: et

Ἐπαγωγὸς, ὁ, ὸν, *blandus, ad persuadendum aptus*: et indè superlat.

Ἐπαγωγότατα, *quæ maximam vim habent suadendi*: ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω.

Ἐπαγωνίζομαι, *decerto*: f. ίσομαι perf. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπὶ et ἀγὼν, *certamen*.

Ἐπάδω, f. άσω, *accino, incanto*: ex ἐπὶ et ᾄδω, contract, ex ἀείδω, *cano*.

Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere*: ex eod.

Ἐπαείρας, *elevans*, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito*. Th. ἀείρω, *tollo*: f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαείρουσι, 3 pl. præs. ind. act. ex iisdem.

Ἐπαείρω, *solicito, erigo*: ex ἐπὶ et ἀείρω, *tollo*.

Ἔπαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*.

Ἔπαθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. inf. παθεῖν. perf. med. πέπονθα.

Ἐπαθροίζω, *congrego*: f. οίσω. perf. ἐπήθροικα. præs. pass. ἐπαθροίζομαι ex ἐπὶ et ἀθροίζω, *cogo*. Th. ἀθρόος, *confertus*.

Ἐπαιάζω, *illacrymor*: ex ἐπὶ et αἰάζω, *lamentor*.

Ἐπαΐγδην, adv. *cum impetu, impetuosè*: item *in superficie, levitèr*. Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, f. ίσω, *irruo, impetuosè spiro*: ab ἐπὶ et αἰγὶς, ἡ, *procella*; quod ab ἀΐσσω, *irruo*.

Ἐπαιδέομαι, οῦμαι, *erubesco*: undè

Ἐπαιδεσθείς, *reveritus*, aor. 1. part. præc. verbi. Th. αἰδῶς, όος, ῦς, ἡ, *pudor*.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior*, *castigor*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.

Ἐπαΐειν, *audire*, *percipere*. Th. ἀΐω, *audio*.

Ἐπαίκλια et ἐπαίκνια, ων, τὰ, *quæ post cœnam apponuntur*, *bellaria*: ab ἐπὶ, *post*, et αἴκλον vel αἶκνον, *cibus*, *cœna*. Th. αἶκλος, *vespertinus*.

Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω, *laudo*: q. v.

Ἐπαινέοντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. ab eod. ut et

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπαινέσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. et

Ἐπαινέσειεν, *probaverit*, aor. 1. opt. act. Æol. et

Ἐπαινέσσω, ης, η, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ab ἐπαινέω, *laudo*, f. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέος, *laudandus*, adject. verb. et

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, *laudator*: et

Ἐπαινετικὸς, κὴ, κὸν, *qui solet laudare*: et

Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, *laudabilis*: et

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. et interpretatur *laudabilis*: ab

Ἐπαινέω, -ῶ, *laudo*: f. έσω, et Poët. ήσω. perf. ἐπῄνεκα, et ηκα. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, άτω, id. Th. αἶνος.

Ἐπαινὴ, *dura*; nom. sing. fœm. ab ἐπαινός.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. et

Ἐπαινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ἐπαινῆται, *laudetur*, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, *laus*: ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, *insignis*, *celebris*; *durus*, *horrendus*, *atrox*: ex ἐπὶ et αἶνος, *laus*.

Ἐπαινοῦμεν, *laudamus*, 1. plur. præs. ind. act. contr. pro ἐπαινέομεν et

Ἐπαινούμενος, *laudatus*, præs. part. pass. contr. pro ἐπαινεόμενος et

Ἐπαινοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. pro ἐπαινέουσι omnia ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.

Ἐπαΐξαι, *irruere*, a. 1. inf. act et

Ἐπαΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo*: f. ξω.

Ἐπαίρομαι, *attollo*: et

Ἐπαίρω, *attollo*, *exigo*: f. ἐπαρῶ. perf. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, άτω. a. 1. ἐπήρθην. περισσὰ ἐπαίρειν, *plusquam oportebat exigere*: ex ἐπὶ et αἴρω, *tollo*.

Ἔπαισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio*: f. ήσω.

Ἐπαισθάνομαι, *sentio*: et

Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, *sensus*: ab αἰσθάνομαι, *sentio*.

Ἐπαΐσσομαι, idem quod ἐπαΐσσω, quod vide.

Ἐπαΐσσοντα, *irruentem*, acc. sing. part. præs. ab

Ἐπαΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquando *occurro*, et cum gen. item *insequor*, *impero*, *percutio*, *invado*: cum acc. aliquando *insurgo*. In omnibus significationibus aliquid impetus et vehementiæ significatur. Ex ἐπὶ et ἀΐσσω, *ruo*.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus facinora innotuerunt*. Vide ἄϊστος.

Ἐπαισχυνθήσομαι, *erubescam*, f. 1. pass. ab

Ἐπαισχύνομαι, *pudet me*, *erubesco*, cum acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τό.

Ἐπαιτέω, *mendico*: f. ήσω. perf. ἐπῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, *mendicus*: à pr.

Ἐπαιτιάομαι, ῶμαι, *conqueror*, &c. v. αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ est in culpâ*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἐπαίχθη, *lusus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, *ludo*: f. ξω, et σω.

Ἐπαΐω, *exaudio*: ab ἀΐω, *audio*.

Ἐπαιωρέομαι, οῦμαι, *attollor*, *efferor*; *impendeo*; *suspensè*, *dubiè*, *cunctantèr ago*.

Ἐπαιωρέω, *elevo*, *suspendo*, *incumbo*, *impendeo*, *ingruo*, *erigo*, *effero*. Th. αἰωρέω, *elevo*.

Ἐπαιωρούμενος, ου, *erectus*.

Ἐπακήκοα, ας, ε, vide in ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, f. άσω, *vigeo*: ex ἐπὶ et ἀκμάζω, *vigeo*. Th. ἀκμὴ, *flos ætatis*.

Ἐπακολουθέω, *subsequor*: f. ήσω. perf. ἐπηκολούθηκα. a. 1. act. ἐπηκολούθησα. a. 1. sub. ἐπακολουθήσω. Ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia*: à perf. pass. præc. verbi.

Ἐπάκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. et

Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui auditur*, *auscultabilis*: ab

Ἐπακούω, *exaudio*, *obtempero*: f. ούσω. perf. ἐπήκουκα. a. 1. ἐπήκουσα. Hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐπήκουσμαι. perf. med. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπακριβοῦμαι, *accuratè et diligenter curo*.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, *exaudio*: imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, &c. Ex ἐπὶ et ἀκροάομαι, *audio*: f. άσομαι.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio*: à præc.

Ἐπακταῖος, α, ον, *littoralis*: ex ἐπὶ et ἀκτή.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: et

Ἐπακτικὸς, ἡ, ὸν, *illex*, *advena*: ab ἐπάγω.

Ἐπάκτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *littoralis*: ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, ἡ, ὸν, *adscititius*, *peregrinus*: ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber*: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.

Ἐπακτρεὺς, *venator*, quia canes in feras ἐπάγει, *impellit*: et

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum*: et

Ἔπακτρον, ου, τὸ, *navigium piscatorium*: ab ἐπάγω, *impello*.

Ἐπάλαιε, *luctabatur*, 3. sing. imperf. act. verbi παλαίω, *luctor*: quod vide.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, perf. αχα, *exclamo lætus*: ex ἐπὶ et ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλαλή.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, *pervagor*: ab ἀλάομαι, *vagor*.

Ἐπαλαστέω, ῶ, f. ήσω, *graviter afficior ob mala*: ex ἐπὶ et ἀλαστέω, idem: quod ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus oblivisci non possumus*. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐπαλαστήσασα, *miserata*, ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.

Ἐπαλείφω, *superillino*: ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἐπαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ et ἀλέξω, vel ἀλεξέω, *arceo*.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*: et

Ἐπαλλάττω, f. ξω, *permuto*: ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro*, *agito*: Alii poni volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

Ἐπάλληλος, ὁ, ἡ, *alternus*: ex

ἐπὶ et ἀλλήλων, *mutuò*: quod ab ἄλλος, *alius*.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri*: ex ἐπὶ et ἀλκὴ, *robur*.

Ἔπαλπνος, ε, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantùm reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπίθαλπνος, ex ἐπὶ et θάλπνος, *splendidus*, et per Metaph. *lucis instar gratus*: à θάλπω, *calefacio, foveo*.

Ἔπαλτο, *insiliebat*, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. perf. pass. pro ἐφῆλτο ab ἐφάλλομαι· vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾷν et ἐπαμᾶσθαι, *accumulare*: ab ἀμάω.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno*: f. ψομαι. ab ἐπὶ et ἀμείβω, *muto*: f. ψω. perf. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ε, ὁ, EPAMINONDAS, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, *responderat*, Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plùsq. perf. pass. verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ε, ὁ ἢ ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem*: ab ἐπὶ et ἡμέρα, *dies*.

Ἐπαμησάμενος, *obtectus*, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo*: quod ex ἐπὶ et ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim*: ab ἐπαμείβω, *alterno*.

Ἐπαμοιβὸς, ἡ, ὸν, *alternus*: ab eod. th.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior*. Vide

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, *defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum*: ex ἀμφότερος, *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *postquam*: Conj. ex ἐπὶ et ἂν. vide ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, *ascendo super*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*. Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi *injectum*. Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω. q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego -is*: ex ἐπὶ et ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γνώσκω, *cognosco*.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, *urgeo, cogo, compello*: ex ἀναγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *necessè, necessariò*: τὰ ἐπάναγκες, sc. ὄντα, *necessaria*. Act. xv. 28. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπανάγω, *redeo, commoveo*: f. ἄξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *proveho*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi*: ex ἐπὶ et ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόος.

Ἐπαναζεύγνυμι, *reverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.

Ἐπαναιρέομαι, οῦμαι, *suspicio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio, interitus*: ab ἀναιρέω, *occido*: vide præced.

Ἐπαναίρω, f. αρῶ, *elevo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *tollo*.

Ἐπανάκειμαι, *repositus sum*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jacio*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio, restitutio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, *repetitio*: à verbo præc.

Ἐπαναλογεῖν, præs. inf. act. *altiùs repetendo aperire*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, f. νῶ, *exspecto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μένω.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio*, cum acc. f. ήσω. perf. ἐπαναμέμνηκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*: f. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*; f. ώσω. perf. ωκα. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νεόω, idem. Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquiesco*, cum dat. f. αύσομαι. perf. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. m. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ, et παύω, *cesso*: a. 2. ἔπαον.

Ἐπαναπλεῖν, præs. inf. act. *crebrò navigare*. Th. πλέω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστέλλω, f. ελῶ, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, *prominentia*: et

Ἐπαναστήσομαι, f. 1. m. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστρέφω, f. ψω, *revertor*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et στρέφω.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio*: à perf. med. verbi præc.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, *insuper impono, acceptum fero*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐπανατρέπω, f. ψω, *subverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.

Ἐπανατρυγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *crimen in alium rejicio*: et

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio*: à φέρω, *fero*.

Ἐπαναχωρέω, ῶ, f. ήσω, *recedo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et χωρέω.

Ἐπανεθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι. ab ἴω.

Ἐπανείρεσθαι, *denuò interrogare*: ab εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *necto, interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo*: f. ἐπανελεύσομαι, a. 2. ἐπανῆλθον. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo*: f. ήσω. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur*: 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐπανθέω, *superfloreo*: f. ήσω. perf. ἐπήνθηκα. perf. m. ἔπηνθα, et per Epenth. τοῦ ο, ἐπήνοθα, et redupl. Att. ἐπενήνοθα. ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*, 3. plur. præs. ind. Att. ab

Ἐπανίημι, *remitto*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*; in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱέασι, et per Crasin Att. ἱᾶσι.

Ἐπανισταίατο, Ion. pro ἐπανίσταιντο, *insurrexerunt*, 3. pl. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵσταμαι. vel scribendum ἐπανιστέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίσταντο. Th. ἵστημι.

Ἐπανίσταμαι, *insurgo*: ab eod.

Ἐπανίστανται, Ion. pro ἐπανίστανται, 3. pl. præs. pass. ab
Ἐπανίστημι, insurgo: f. ἐπαναστήσω. perf. ἐπανέστηκα. f. 1. m. ἐπαναστήσομαι. Th. ἵστημι.
Ἐπανιτέον, redeundum, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, redeo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, eo.
Ἐπανιὼν, regressus, a. 2. part. ab eod.
Ἐπάνοδος, ου, ἡ, reditus: ex ἐπὶ et ἄνοδος, ἡ, ascensus. Th. ὁδὸς, via.
Ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. et
Ἐπανορθοῦσθαι, præs. inf. pass. ab
Ἐπανορθόω, -ῶ, f. ώσω, corrigo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθός.
Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, et
Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio, et
Ἐπανορθωτέος, α, ον, corrigendus, et
Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector: à perf. pass. verbi ἐπανορθόω, corrigo.
Ἐπαντάω, occurro: f. ήσω. perf. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπὶ et ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.
Ἐπαντέλλουσα, oriens, præs. part. f. g. ab
Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, exorior; oriri facio, sublevo. Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, orior.
Ἐπάντησις, εως, ἡ, occursus: ab ἀντί.
Ἐπάνω, suprà, adv. cum gen. ex ἐπὶ et ἄνω.
Ἐπάξας, αντος, a. 1. part. act. et
Ἐπάξειν, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco: f. άξω. perf. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.
Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, fixisset, 3. sing. a. 1. act. à πήγνυμι, figo: f. ξω.
Ἐπάξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, dignus; Poët. pro ἀντάξιος, æquiparandus: ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.
Ἐπαξίως, adv. dignè, egregiè: à præc.
Ἐπαξόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circum axem volvitur, epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axis.
Ἐπάξω, Dor. pro ἐπήξω, compegisti, 2. sing. a. 2. m. verbi πήγνυμι, compingo: f. πήξω.
Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ, incantatio: et
Ἐπαοιδὸς, ου, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, incantator. Th. ἀείδω, cano.
Ἔπαον, sedavi, a. 2. ind. act. Hinc in aor. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, cesso: f. παύσω, perf. πέπαυκα.
Ἐπαπολαύω ταῖς ἡδοναῖς, consumo ætatem voluptatibus.

Ἐπαπειλέω, minor -naris: fut. ήσω. perf. ηκα. Ex ἐπὶ et ἀπειλέω, idem.
Ἐπαποδύομαι, suspicio: ex ἐπὶ et ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, subeo.
Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, quæstio; quod et
Ἐπαπορῶμεν, pro -έωμεν, 1. pl. præs. sub. act. ab ἐπαπορέω, addubito: quod ex ἐπὶ et ἀπορέω, hoc est α priv. et πείρω, transeo: perf. med. πέπορα.
Ἐπαποστέλλω, insuper mitto: ex ἐπὶ, ἀπὸ, et στέλλω, mitto.
Ἐπάπτηνε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαπταίνω, circumspicio: fut. ανῶ. a. 1. part. παπτήνας.
Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio: ex ἐπὶ et ἀρά.
Ἐπαράομαι, f. άσομαι et ήσομαι, imprecor: ab ἀράομαι, precor. Th. ἀρὰ, preces.
Ἐπάρας, attollens: et
Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, q. v.
Ἐπαράσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, execrabilis: ex ἐπὶ et ἀρὰ, preces.
Ἐπαράσσω, irruo: ex ἐπὶ et ἀράσσω, amputo, pulso: f. ξω.
Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. ab ἐπαίρω, attollo.
Ἐπάρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, execrabilis: ab ἐπαράομαι, quod vide.
Ἐπάργυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, inargentatus, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.
Ἐπάρη, transfixus est, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi πείρω, transeo. At ἐπάρῃ, sustulerit, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω.
Ἐπαρήγω, adjuvo: f. ήξω. perf. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.
Ἐπαρήρειν, plusq. perf. med. verbi ἐπάρω, apto: quod ex ἐπὶ et ἄρω, apto: perf. med. ηρα, et Att. ἄρηρα.
Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, imprecor. Th. ἀρὰ, diræ.
Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, efferri: et
Ἐπάρθητι, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. pass. ab ἐπαίρω, attollo.
Ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω: f. 2. περῶ.
Ἐπάρκεια, ας, ἡ, auxilium: et
Ἐπάρκεσε, præstitit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε et
Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ab
Ἐπαρκέω, subvenio, cum dat. item propulso: fut. ἐπαρκέσω.

perf. ἐπήρκεκα. α. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ et ἀρκέω, propulso.
Ἔπαρμα, ατος, τὸ, latitudo, elatio: ab ἐπαίρω.
Ἐπάρμενον, sufficientem, aptum, præs. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, apto. Vide ἄρμενος.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐπάρχομαι, auspicor: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, initium.
Ἔπαρσις, εως, ἡ, elevatio: ab ἐπαίρω, elevo. Th. αἴρω, tollo.
Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ: ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, apto: a. 1. ἐπῆρσα.
Ἐπαρτάω, f. ήσω, perf. ηκα, impendeo. Th. ἀρτάω, suspendo.
Ἐπαρτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, paratus, qui est in promptu: ex ἐπὶ et ἀρτίζομαι, paro.
Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, et
Ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, haustrum, emunctorium. Th. ἀρύω.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia: et
Ἔπαρχος, ου, ὁ ἡ ἡ, præses, præfectus: ex ἐπὶ et ἀρχὴ, principatus.
Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, auxiliator; et ἡ, auxiliatrix: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, auxilior.
Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, inculco. Th. ᾄδω pro ἀείδω, cano.
Ἐπάσαντο, et gem. σσ, ἐπάσσαντο, gustârunt, 3. pl. a. 1. med. à πάω, vel πάομαι, possideo, vescor: perf. pass. πέπασμαι.
Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, exorno. Th. ἀσκέω, orno, exerceo.
Ἐπασσύτεροι, frequentes; ab ἐπὶ et ἆσσον, propè, seu ἀσσοτέρω, propiùs: ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliud faciunt continuâ serie sequentes.
Ἔπασχον, passus fui, imperf. à πάσχω, patior: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. m. πέπονθα.
Ἐπάταξε, percussit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, ferio; perf. πεπάταχα. a. 1. part. πατάξας.
Ἐπατήθην, ης, η, calcatus sum, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, calco; a. 1. ἐπάτησα.
Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.
Ἐπαυλέω, f. ήσω, perf. ηκα, præcino, accino: ex ἐπὶ et αὐλέω, cano tibiâ: ab αὐλὸς, tibia.
Ἐπαυλίζομαι, stabulor, in loco immoror: ab αὐλίζομαι, stabulor. Th. αὐλὴ, aula.
Ἔπαυλις, εως, ἡ, commoratio villa: ab eod.
Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, adau

γω, *amplifico*: f. ἐπαυξήσω. a. 1. ἐπηύξησα. perf. κα. Ex ἐπὶ et αὐξάνω vel αὔξω, *augeo*. Th. αὔξω.

Ἐπαύξησις, εως, ἡ, *amplificatio*.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, 3. sing. ind. et

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. et

Ἐπαύρεο, 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρου, *adeptus es*: ab ἐπαυρέω -ῶ, f. ήσω. a. 2. m. ἐπηυρόμην, ου, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω.

Ἐπαύρεσις, εως, ἡ, *fruitio*: ex sequente.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, et ἐπαύρομαι, *fruor, consequor*; item *pœnas luo*. ἐπαυρεῖν βασιλῆος, *luere pœnas propter regem*, Il. α. 410. κακορραφίης, *pœnas insidiarum*, Il. ο. 17. sub. κακὸν ἐκ vel ἥκει, quod exprimitur, Od. σ. 106. Πλεῖον δέ τε κακὸν ἐπαυρεῖ, *magis autem mala laborat*, Hes. Op. 419. sub. κακόν. Th. αὔρα, *aura*.

Ἐπαύρηαι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.

Ἐπαύριον, *cras*: adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκουσι, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. et

Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruuntur*, 3. pl. præs. sub. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, σω, σατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*: f. σω. a. 2. ἔπαον.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαΰσον, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ et αὔω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. Vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαϋτεῖν, *acclamare*: ἐπαΰτευν, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηΰτουν, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ et αὐτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto, in ipso facto*: ex ἐπὶ, *in*, et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, et φωρὰ, *furtum*. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*.

Ἐπαυχένιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur*: ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.

Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto, demulceo*: vide in ἀφάω, *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐπαφανάνθη, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαναίνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco, accendo*.

Ἐπάφησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπαφίημι, *immitto*: f. ἐπαφήσω. perf. ἐπαφῆκα. a. 2. sub. ἐπαφῶ. ex ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *spumosus*.

Ἐπαφρίζω, *despumo*: f. ίσω. perf. ἐπήφρικα. ex ἐπὶ et ἀφρὸς, *spuma*.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *venustus*.

Ἐπαφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *gravis, molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Ἐπάχνωσεν, *vexavit, constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχνόω. f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.

Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio*. Th. παχὺς, έος, *crassus*.

Ἔπε' pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *posteaquam*: vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. et ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. vide ἐπέβην.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλεν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβαλον, a. 2. ind. act. Vide præced.

Ἐπέβασε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβασε, *ascendere fecit, imposuit, restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. ab ἐπιβαίνω: ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν. 3. pl. a. 1. vel 2. act. et

Ἐπεβήσατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod.

Ἐπεβίβασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*: f. άσω. ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*: à βιόω, *vivo*: f. ώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βιῶθι. a. 2. opt. βιώην. a. 2. inf. βιῶναι, a. 2. part. βιούς. Th. βίος, *vita*.

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*: f. ψω. perf. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπὶ et βλέπω, *video*.

Ἐπεβούλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ et βουλεύω, *consulto*: quod à βουλὴ, *consilium*.

Ἐπεγγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, et γελάω, *rideo*: f. σω. perf. κα.

Ἐπέγειρε, præs. imperat. act. et

Ἐπεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

Ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ. perf. ἐπήγερκα. a . ἐπήγειρα. ab ἐπὶ et ἐγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγένετο, 3. sing. a. 2 m. ἐπεγενόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ et γίνομαι, *sum*.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, perf. φα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. perf. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*: f. 1. ἐπιγνώσομαι. perf. ἐπέγνωκα. ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. et

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2 ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ejusd.

Ἐπέγρετο, *expergefiebat*: imperf. per Sync. Poët. pro ἐπηγείρετο. ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχανεῖν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, *hisco*: a. 2. ἔχανον. inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνυμι, *commonstro*: a. 1. act. ἐπέδειξα. f. δείξω. perf δέδειχα. ex ἐπὶ et δείκνυμι, *ostendo*.

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*: f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐπέδιδυ, pro ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*: f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπέδραμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2 act. verbi ἐπιτρέχω. ex ἐπὶ et τρέχω, *curro*: f. θρέξω.

perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.

Ἐπίδρη, ης, ἡ, Ion. pro ἐφέδρα, *mora, obsidio:* vide ἕδρα, *sella.*

Ἐπέδυν, *exortus sum,* a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδῦμι, *exorior:* ex ἐπὶ et δῦμι, vel δύνω. f. δύσω. perf. δέδυκα, *subeo.*

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et δίδωμι, *do:* f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἔπεσι: ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, *superstes fui,* a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo;* f. ήσω. perf. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro.* Th. ζητέω, *quæro;* f. ήσω. perf. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono.* Th. τίθημι. a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπεθύμησα, et in 3. pl. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco:* ex ἐπὶ et θυμέω. Th. θυμὸς, *animus.*

ἘΠΕΙ', et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quanquam;* conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα, *alioquin,* 1 Cor. vii. 14.

Ἐπεὶ δὲ, *deinde.*

Ἐπειδή τι, *aliòqui,* Soph. Elect. 325

Ἐπεὶ τάχιστα, *simul atque.*

Ἐπείγεαι, *urges, instas,* 2. sing. ind. med. Ion. pro ἐπείγεσαι. à verbo ἐπείγω, *urgeo.*

Ἐπείγετο, *festinabat:* 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἠπείγετο. ab eod.

Ἐπείγομαι, *impellor, urgeor;* quod ab ἐπείγω.

Ἐπειγομένοιο, *festinantis,* gen. sing. Ion. præs. part. pass pro ἐπειγομένου, à præced. et

ἘΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo, impello, festino:* f. ξω. perf. ἤπειχα.

Ἐπειδὰν, *postquam;* pro ἐπειδὴ ἂν. Th. ἐπεί.

Ἐπειδὴ, idem quod ἐπεί.

Ἐπειδήπερ, *quandoquidem:* cum ind. ab eod.

Ἐπείδοι, 3. sing. præs. opt. ab

Ἐπείδω, *intueor, respicio:* f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. a. 2. ἐπεῖδον. a. 2. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ et εἴδω, *video.*

Ἐπειὴ, pro ἐπειδὴ, *cum, quoniam.* Th. ἐπεί.

Ἔπειθ, pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea.* Th. εἶτα, *postea, tum.*

Ἐπείθετο, *obedivit,* 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo;* f. σομαι. a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo;* a. 2. ἔπιθον.

Ἐπείκα, Dor. pro Poët. ἐπείκε, et hoc pro ἐπεὶ ἂν, *quum.*

Ἐπείκτης, ου, ὁ, *instigator.* Th. ἐπείγω, *urgeo.*

Ἐπειλημμένη, *tenens,* perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω. f. λήψομαι. Vide εἴλημμαι.

Ἔπειμι, *succedo, invado:* a. 2. ἐπῄειν, εις, ει. a. 2. part. act. ἐπιὼν, οῦσα, ὸν, *sequens:* hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *jugis:* ex ἐπὶ et εἶμι, *eo.*

Ἔπειμι, *supersto, immineo:* ab εἰμὶ, *sum.*

Ἐπεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere,* a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἵω, *mitto.*

Ἐπείνυσθαι, *indui,* præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ et ἕω, *induo:* hinc Ion. εἰνύω.

Ἔπειξις, εως, ἡ, *festinatio.* Th. ἐπείγω.

Ἐπείπερ, *quandoquidem;* conj. cum indicat. ab ἐπεί.

Ἐπειπὼν, a. 2. part. act. ἐπειπεῖν, *insuper dicere,* a. 2. inf. act. ab ἐπὶ et ἔπω, *dico:* a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Ἔπειρα, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo;* f. ερῶ. perf. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, η, et in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. et

Ἐπειράσω, *tentâsti,* 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο. à πειράω, f. άσω, et ήσω, *conor, tento.* Th. πεῖρα, *conatus.*

Ἐπειρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πειράομαι, *tento:* ab eod.

Ἐπείρεσθαι, *interrogare,* præs. inf. m. ab εἴρω.

Ἐπείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. verbi πειράω, *conor.* Vide ἐπειράσω.

Ἐπειρύεσθαι, *attrahere;* qu. ab εἰρύω. Poët. pro ἐρύω, *traho.*

Ἐπειρύσαντο, Ion. pro

Ἐπειρῶντο, *periculum faciebant:* 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento.* Th. πεῖρα.

Ἐπειρωτᾶν, præs. inf. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo.*

Ἐπειρώτευν. Ion. pro ἐπηρώτων, imperf. act. et

Ἐπειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio:* ab eod.

Ἔπεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo:* ex εἶμι, *eo;* a. 1. inus. εἶσα. Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo;* f. πείσω· undè a. 1. ἔπεισα.

Ἐπεισάγω, f. ξω, perf. ηχα, *superinduco:* et

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio:* ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, *duco.*

Ἐπείσακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ascititius* (*rex*).

Ἐπεισέρχεται, *subit,* 3. sing. præs. ab ἐπεισέρχομαι, *ingredior:* quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεισηγέομαι, οῦμαι, *insuper induco.*

Ἐπείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio.* Vide πείθω, *persuadeo.*

Ἔπεισιν, *adeat,* 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ et εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

ἘΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου. τὸ, *aquaticulus, ima ventris pars:* τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ et σείω, *moveo?* an ab ἐπεισιέναι;

Ἐπεισκωμάζω, *impudentèr et velut temulentèr me infero in alicujus societatem:* ex ἐπὶ, εἰς, et κωμάζω, *comessor.* Th. κῶμος, *comessatio.*

Ἐπεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ἐπεισόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *superinductus, adventitius:* et

Ἐπεισοδιώδης, εος, ὁ, idem: ab eod. th.

Ἐπεισπηδάω, *superinsilio:* fut. ήσω. perf. ηκα. ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, *salio.*

Ἐπεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. ab

Ἐπεισφέρω, *adfero:* ex ἐπὶ, εἰς, et φέρω. f. οἴσω. a. 1. imperat. ἤνεγκα.

Ἔπειτα, *deinde,* adv. Th. εἶτα, *postea.*

Ἐπείτοιγε, adv. *quandoquidem.*

Ἐπείχθην, *properavi,* a. 1. ind. pass. ἐπείχθημι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

Ἐπεῖχον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω, *inhibeo, attendo:* quod vide.

Ἐπεκάθισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, *colloco:* f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. ex ἐπὶ et καθίζω, *colloco, sedere facio.* Th. ἵζω, f. ἵσω, idem.

Ἐπεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπικαλέω, *advoco.* Th. καλέω, *voco:* f. έσω et ήσω. perf. κέκληκα.

Ἐπεκαλύφθησαν, *clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, quod vide.

Ἐπεκείατο, Ion. pro ἐπέκειντο, *instabant*, *irruerunt*, 3. pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπέκεινα, *trans*; adv. cum gen. pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque*.

Ἐπέκειτ', ἐπέκειντο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super*, *impositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et καλέω, *voco*: f. έσω et ήσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, *destinārunt*, 3 pl. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco*: quod ex ἐπὶ et κλώθω, *neo*.

Ἐπεκράτει, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*.

Ἐπεκρέμασα, ας, ε, *appendi*, a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ et κρεμάω, *suspendo*: f. άσω. a. 2. ἐκρέμαδον. q. à κρεμάζω.

Ἐπέκτασις, εως, ἡ, *extensio*: et

Ἐπεκτείνομαι, η, εται, *contendo*, *nitor*, *extendor*: fut. ἐπεκτενοῦμαι. a. 1. m. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab

Ἐπεκτείνω, *extendo*: quod ab ἐπὶ, ἐκ, et τείνω, *tendo*: f. τενῶ. perf. τέτακα.

Ἐπεκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro*. Th. κτάομαι, q. v.

Ἐπελάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*; f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον. ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio*.

Ἐπελάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: f. λήσομαι. a. 2. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ et λανθάνω, seu λήθω, *lateo*: f. λήσω.

Ἐπελαύνω, *invado*: ex ἐπὶ et ἐλαύνω, *agito*: f. άσω. perf. ἤλαχα.

Ἐπέλευσις, εως, ἡ, *invasio*, *impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

Ἐπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*: quod ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον.

Ἐπελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.

Ἐπελπίζω, f. σω, *in spem erigo*: ex ἐπὶ et ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἐπέλασον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico*: f. ύσω. perf. ἐπιλέλυκα. a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo*.

Ἐπεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, *instigabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito*: quod ex ἐπὶ et μάω, *vehementèr cupio*.

Ἐπεμάξατο, 3. sing. a 1. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abstergo*.

Ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμβαλε, *injecit*, 3. sing. a. 2. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, *jacio*: f βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. m. βέβολα.

Ἐπεμβάλλεσθαι. præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inseror*: ab eod. th.

Ἐπεμβάτης, ου, ὁ, *sessor*, *qui equo insidet*: et

Ἐπεμβεβαὼς, *conscendens*, perf part. act. Ion. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*: fut. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, et in 1. pl. ἐπεμείναμεν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*: f. ἐπιμενῶ. perf. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ et μένω, *maneo*.

Ἐπεμελήθην, ης, η, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*: f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐπεμέμφετο. 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ et μέμφομαι, *accuso*: f. ψομαι. perf. μέμεμμαι.

Ἐπέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμηνάμην, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*: f. 1. m. μανοῦμαι. perf. m. μέμηνα

Ἔπεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Ἐπέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi ἐπιμύττω, *subsanno*: ex ἐπὶ et μύττω vel -σσω, *mungo*, *emungo*. Th. μύζω, *clausis labris quendam ex naribus sonum emitto*.

Ἔπεμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω. perf. πέπεμφα. a. 1. imperat. πέμψον.

Ἐπενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, *supernatabat*, 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

Ἐπενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*: perf. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, unde part. ἐπενδεδυμένος, *indutus*: et

Ἐπενδύτης, ου, ὁ, *amiculum*, *indusium*: ab

Ἐπενδύω, *superinduo*: f. ύσω. perf. ἐπενδέδυκα. a. 1. m. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf m. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ἐν, et δύω, *induo*.

Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. et

Ἐπενεγκὼν, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, q. v.

Ἐπενήνοθεν? — Ἐπενείκαντες, nom. pl. part. act. ab ἐπὶ et ἔνεικα, quod vide, Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπένειμα, ας, ε, *distribui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo*; f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor*: ab eod. th.

Ἐπενήνεον, *accumulabam*, imperf. act. verbi ἐπινέω vel ἐπινηνέω, *accumulo*: ex ἐπὶ. ἐν, et νέω, *glomero*: imperf. ἔνεον et ἤνεον: undè ἐνήνεον et ἐπενήνεον.

Ἐπενήνοθε, *floruit super*, perf. m. pro ἐπῆνθε, Epenth. τοῦ ο, et redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo*; ex ἐπὶ et ἀνθέω, *floreo*. Seu potiùs aor. 2. ab ἐπενήνοθον, ut ostendit Clarkius ad Il. Β. 219. ex significatione temporis. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἐπενήχετο, *innatabat*, 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχω. f. ξω. Th. νέω, *nato*.

Ἐπένθει, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, *lugeo*.

Ἐπενθρώσκω, f. ώσω, *insilio*: ex ἐπὶ, ἐν, et θρώσκω.

Ἐπενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.

Ἐπέξειμι, *erumpo*, *egredior adversus*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Ἐπεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo*, quod ex ἐπὶ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. inf. act. ex iisdem.

Ἐπεξεργάζομαι, *elaboro*: ex ἐπὶ, ἐξ, et ἐργάζομαι, *laboro*: f. σομαι. perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐπεξέρχομαι. Vide ἐπεξελευσόμεθα.

Ἐπεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εὑρίσκω, idem. f. ήσω. a. 2. εὗρον.

Ἐπεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps*: idem quod ἑξῆς.

'Επεξίεναι, cum dat. *reum perogere et convincere*; item *erumpere* vel *edisserere*: et

'Επέξιθι, *persequere*, *percense*, præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

'Επέοικε, *convenit*, perf. m. ex ἐπὶ et εἴκω, *similis sum*. Vide ἔοικα.

'Επεπείθει pro ἐπεπείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. pass. et

'Επεπείθεσαν, per Syst. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. fortè legend. ἐπεπείθεσαν, quod pro ἐπεπείθεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπὶ et πείθω, *persuadeo*: f. πείσω. aor. 2. ἔπιθον. perf. m. πέποιθα.

'Επισπεῖν, Ion. pro ἐφέπειν, *insequi*! ex ἐπὶ et ἕπω, *sequor*.

'Επεπειρέατο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi πειράω, *conor*: f. άσω, et Ion. ήσω. perf. pass. πεπείραμαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Επέπεσον, ες, ε, *incidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*: cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι. perf. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ et πίπτω, *cado*.

'Επεπήγει, 3. sing. plusq. perf. m. quod ex ἐπὶ et πήγνυμι seu πήσσω, *figo*: f. ξω. perf. πέπηχα. perf. m. πέπηγα.

'Επέπιθμεν, *persuasimus*, per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis, à πείθω. aor. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. pl. plusq. perf. m. pro ἐπεποίθειμεν, à perf. m. πέποιθα.

'Επέπλως, a. 1. part. pro ἐπιπλώς, idque pro ἐπιπλεύσας: et

'Επέπλεον, *adnavigabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

'Επέπληγον, *percussi*, per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω. a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον. vel est a. 2. verbi compos. ἐπιπλήττω, quod vide.

'Επέπληξα, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω vel -ττω, fut. ξω, *increpo*: ex ἐπὶ et πλήσσω, *percutio*.

'Επέπλων, ως, ω, *adnavigabam*, imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

'Επεποίθειν, *confisus fueram*, plusq. perf. m. ex ἐπὶ et πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι, perf. m. πέποιθα.

'Επεπόνθει, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη pro ᾔδειν, plusq. perf. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον perf. m. πέπονθα.

'Επεπράγεσαν, *egerant*, pro ἐπεπράγεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω vel -ττω fut. ξω perf. m. πέπραγα.

'Επέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *insuper sternuto*: ex ἐπὶ et πταίρω, f. αρῶ.

'Επέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. m. *advolavit*. Vide ἐπτάμην.

'Επεπτώκειν, *cecideram*, plusq. perf. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα.

'Επέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio*, *interrogo*: f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

'Επεραιώθην, *transgressus sum*, a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transveho*. Th. πέρα, *ultra*.

'Επεργάζομαι, *colo*, *aro*, *subigo*: ex ἐπὶ et ἐργάζομαι, fut. άσομαι, perf. ασμαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

'Επερείδω, f. ίσω, *fulcio*, *firmo*: et

'Επέρεισε, *adegit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et ἐρείδω, f. σω, *figo*, *firmo*.

'Επέρεσθαι, *sciscitari*, inf. ab ἐπέρομαι.

'Επερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att.

'Επέρησα, ας, ε, *transivi*, *trajeci*, a. 1. act. verbi περάω. f. άσω et ήσω. perf. πεπέρακα.

'Επέρομαι, f. ερήσομαι, *sciscitor*.

'Επεῤῥάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

'Επεῤῥίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanq. ab ἐπιῤῥίφω pro ἐπιῤῥίπτω, *injicio*: ex ἐπὶ et ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. perf. ἔῤῥιφα.

'Επεῤῥώσαν, 3. pl. a. 1. act. et

'Επεῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐπιῤῥώννυμι, *confirmo*, *impello*, *fortitèr moveo*: ex ἐπὶ et ῥώννυμι. f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα. a. 1. pass. ἐῤῥώσθην.

'Επέρχομαι, *supervenio*: f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπὶ et ἔρχομαι, *venio*: perf. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

'Επέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præs. ejusd.

'Επερωτάω, *interrogo*: imperf. ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α. f. ήσω. perf. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -άτω. ex ἐπὶ ἐρωτάω, *rogo*, *sciscitor*.

'Επερώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio*: et

'Επερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

'Επερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eod.

'Επέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *sterno*: f. ξω. Th. σάττω, *onero*.

'Επεσβολία, ας, ἡ, *convitium*: et

'Επεσβόλος, ὁ ἡ ἡ, *verba protrusa in aliquem jaciens*: ex ἔπος, εος, Att. ους. et βάλλω, *jacio*: perf. m. βέβολα vel qu. ἔπεσιν, ὡς βέλεσι, βάλλων, verbis tanquam telis impetens.

'Επεσεν, *cecidit*, 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Επεσθίω, *insuper edo*, *post aliud edo*: ex ἐπὶ et ἐσθίω, *edo*. Th. ἔδω, idem.

'Επέσθω, *sequatur*, 3. sing. præs. imperat. et

'Επέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι, *sequor*: præs. inf. ἕπεσθαι.

'Επεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον.

'Επέσκαζον, ες, ε, imperf. verbi σκάζω, *claudico*: f. σω.

'Επέσκεπον, *tegebat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπισκέπω. f. ψω. Th. σκέπω, *tego*.

'Επεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviso*, *visito*: f. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, *circumspicio*.

'Επεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*, cum dat. fut. άσω perf. ἐπεσκίακα. a. 1. sub. ἐπισκιάσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et σκιὰ, *umbra*.

'Επεσκίρτησε, *insilivit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ et σκιρτάω, *salto*. Th. σκαίρω, *salio*.

'Επεσκότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω. perf. ἐπεσκότηκα. ex ἐπὶ et σκότος, *tenebræ*.

'Επεσον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι perf. πέπτωκα.

'Επέσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐφέπεσθαι, *sequi*: et

'Επεσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν. a. 2. part. ἐπισπών. ab inus. ἐπισπέω, *assequor*: ex ἐπὶ et σπέω, fact. ex ἕπω per transposit. et Pleonasm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

Ἐπέσσεται, fut. m. pro ἐπέσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἐπέσσυται, impetum fecit, per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. et

Ἐπέσσυτο, pro ἐπισέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ex ἐπὶ et σεύομαι, concito, verbi inus. pro σεύω, idem. Th. σείω, quatio.

Ἐπέσταλμαι, missus sum, perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, mitto: quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, misi, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιστεναχίζω, ingemisco: ex ἐπὶ et στεναχίζω, gemo: f. σω. Th. στενὸς, angustus.

Ἐπέστενε, ingemiscebat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et στένω, gemo: ab eod. th.

Ἐπεστέψαντο, coronaverunt, 3. pl. a. 1. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, corono: f. ψω. perf. ἔστεφα.

Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Crasin Ion. pro ἐφεστηκὼς et ἐφεστακὼς, perf. part. act. et

Ἐπέστην, ης, η, superveni, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, insto: f. ἐπιστήσω. perf. ἐφέστηκα. ex ἐπὶ et ἵστημι, sto.

Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Vide ἐστήρικται. a στηρίζω, firmitèr statuo: f. ξω.

Ἐπεστήριξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo: ab eod. th.

Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

Ἔπεστι, imminet, aliquando licet, 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, supersum, immineo. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε· ex ἐπὶ et στοναχίζω, gemo. Th. στενὸς, angustus.

Ἐπεστραμμένα, perversa et aspernata verba, perf. part. pass. n. g. pl. Vide seq.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, converto: f. ψω. Th. στρέφω, verto: a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψα, ας, ε, aor. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐπεστυφέλιζον, verberabant, 3. pl. imperf. ex ἐπὶ et στυφελίζω, duritèr tracto. Th. στύφω, adstringo: fut. ψω.

Ἐπέσχε, 3. sing. a. 2. act. ἐπέσχον ab ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, 3. sing. aor. 2. m. ejusd. verbi.

Ἕπεται, sequitur, 3. sing. præs. ind. ab ἕπομαι, sequor: a. 1. m. εἱψάμην. Th. ἕπω.

Ἐπέτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, assecla, comes, famulus: ab eod. th.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννυμι, seu πετάζω, f. άσω, pando, velo. Th. πετάω.

Ἐπέτειλα, ας, ε, jussi, a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω. ex ἐπὶ et τέλλω, inusit.

Ἐπέτειος, ου, ὁ καὶ ἡ, anniversarius. Th. ἔτος.

Ἐπέτελλε, imperabat, 3. sing. imperf. act. et

Ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπέτειλα.

Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, sector studiosè, operam do: f. εύσω. Th. ἐπιτήδειος, idoneus.

Ἐπετήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ία, ιον, annuus, totum annum durans. Th. ἔτος, annus.

Ἐπετίθουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, q. v.

Ἐπετίμα pro ἐπετίμαε, 3. sing. imperf. act. ab

Ἐπιτιμάω, objurgo: fut. ήσω. perf. ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ et τίω, punio.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo: q. v.

Ἐπέτοσσα, ας, ε, incidi in, offendi, nactus sum, a. 1. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi ποτέω, -ῶ. f. ήσω. q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω, permitto: f. ψω. perf. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. m. ἐπιτέτροπα. ex ἐπὶ et τρέπω.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐπέτυχον, ες, ε, aor. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, assequor: ex ἐπὶ et τυγχάνω, sum: fut. τεύξομαι.

Ἐπεύαδον, imperf. vel aor. 2. Æol Pleonasm. τοῦ υ pro ἐπέαδον, ab ἕαδον, resolutione Ion. pro ἧδον, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἅδω, placeo: f. ἁδήσω.

Ἐπευθόμεθα, intelleximus, 1. pl. imperf. ex ἐπὶ et πεύθομαι. f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ἐπευθύμηκα, æquo animo sum. Th. θυμός.

Ἐπευκτὸς, ὴ, ὸν, optabilis.

Ἐπευλαβέομαι, οῦμαι, metuo, non audeo.

Ἐπευξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπεύχομαι, apprecor. Th. εὔχομαι, precor: f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.

Ἐπευφημέω, fut. ήσω, laudibus prosequor, benedico: ex ἐπὶ et εὔφημος, laudatus, quod ab εὖ, benè, et φημὶ, dico. Th. φάω, dico.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, laudavi, et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi præc.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, glorior. Th. εὔχομαι.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, perf. ικα, vilis pretii facio. Th. ὠνέομαι, emo.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. pl. plusq. perf. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, appareo: fut. φανήσομαι. perf. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, ostendo.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, infero: f. ἐποίσω. aor. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἔπεφνεν, occidit, 3. sing. imperf. verbi πέφνω, idem quod φένω, occido: perf. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, et per Sync. ἔπεφνον, occidi. Alii à φένω deducunt, et per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω. unde a. 2. ἔπεφνον Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico: f. σω. perf. ἐπιπέφρακα. perf. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον Syracusanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex perf. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.

Ἐπεφράσατ' pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιφράζομαι, excogito; ab eod.

Ἐπεφράσσατο. Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.

Ἐπεφύετο. Vide ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, enatus vel enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor: f. σω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ου, ετο, adnascebar

imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, gigno.

Ἐπιφώνει, 3. sing. imperf. ab ἐπιφώνεον, -ουν, -εεις, -εις· verbi ἐπιφωνέω, acclamo: fut. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, vox.

Ἐπίχει, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐπιχέω, infundo. Vide ἐκχέω.

Ἐπίσχειν, abstinere, occupare, præs. inf. act. ἐπίσχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in scopum: ab ἐπίσχω, quod vide.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν. f. ήσω. perf. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, manus.

Ἐπίχυτο, pro ἐπεχέετο, infundebat, 3. sing. imperf. m. ex ἐπὶ et χέομαι. Th. χέω, fundo: f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, pecto, tondeo: f. πέξω.

Ἐπέχεαν, imperf. vel a. 2 verbi ἐπιχεέω, seu ἐπιχεαύω. Th. χεάω, invado furiosè.

Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind act. verbi ἐπιχρίω, illino: f. ίσω. perf. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ἐπέχω, inhibeo; item attendo; Job xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. fut. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω. perf. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον. ex ἐπὶ et ἔχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.

Ἐπέων, gen. pl. et

Ἔπη, carmina, nom. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico, a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, insit, 3 sing. præs. sub. ab ἔπειμι, insum: ex ἐπὶ et εἰμὶ, sum.

Ἐπήβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἐπίβολος, compos, qui aliquid adeptus est: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, adduxit, Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. act. vel perf. med. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco: f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. plur. imperf. pass Att. ab ἐπάγομαι, adducor: ab eod. th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto: ex ἐπὶ et ἀγγέλλω, nuntio: f. λῶ. perf. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito: f. ερῶ. perf. ἐπήγερκα, ex ἐπὶ et ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ, dictæ quasi ἐπενηγκίδες. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορεύειν, Ion. pro κατηγορεῖν.

Ἐπῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. med. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐπῆν, pro ἐπῆεν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ et εἰμὶ, sum.

Ἐπηετανὸς, ἡ, ὸν, annuus: ex ἐπὶ et ἔτος, annus.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω quod ex ἐπὶ et ἀθρέω, video: f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, immiserunt, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, 3. sing. ab eod. temp.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, subsequor: f. ήσω. perf. ἐπηκολούθηκα a. 1. sub. act. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et ἀκόλουθος, pedissequus.

Ἐπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπήκουσα, a. 1. ind. act. verbi ἐπακούω, q. v.

Ἐπηκροῶντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροώμην, -ώμην, -ῶ, -ᾶτο, -ᾶτο ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, exaudio: ex ἐπὶ et ἀκροάομαι. audio.

Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πάλλω, vibro: f. παλῶ. a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo: fut. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐπὶ et ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebræ.

Ἐπήλυδες, οἱ ϗ αἱ, advenæ, nom. pl ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3 sing. perf. med. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπῆλθε, ab eod. verbo.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, advena, extraneus: vide ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσίη et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio quæ fit veneficiis. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, ου, et ἐπήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena: ab eod. th.

Ἐπήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do: f. ανῶ. Th. πῆμα.

Ἐπημοιβὸς, ἡ, ὸν, alternans: ab ἀμείβω, alterno.

Ἐπῆν, aderat, 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, sum. At

Ἐπὴν, quandoquidem, Ion. pro ἐπὰν, ab ἐπεὶ, postquam, et ἂν, si.

Ἐπῄνεον, laudabam, et contractè ἐπῄνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo: f. έσω, et έω. a. 1. ἐπῄνεσα. a. 1. pass. ἐπῃνέθην. ex ἐπὶ et αἶνος, laus.

Ἐπῄνεσσαν, approbârunt, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σσ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.

Ἐπῄνησαν, laudârunt, 3. plur. a. 1. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν, ab ἐπαινέω, vel etiam regularitèr, à f. ήσω.

Ἔπηνθα, perf. mèd. verbi ἐπανθέω, superfloreo: ex ἐπὶ et ἄνθος, flos. Vide ἐπενήνοθε.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro: fut. ήσω. perf. ἐπήντηκα. ex ἐπὶ et ἀντάω. Th. ἀντὶ, contrà.

Ἐπηνύθη, completa erat, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, compingo, figo: perf. med. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω. f. ήσω.

Ἐπῆρα, sustuli, a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. med. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis: ex ἐπὶ et ἐράω, f. άσω, amo.

ΕΠΗΡΕΑΖΩ, damno afficio, infesto, vexo, calumnior: fut. άσω. perf. ἐπηρέακα. qu. ex ἐπὶ et Ἄρης, Mars.

Ἐπηρεασμὸς, οῦ, ὁ, vexatio, malevolentia, contumelia: et

Ἐπηρεαστικὸς, ἡ, ὸν, injuriosus, infestus, contumeliosus: et

Ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum, injuria: ab ἐπηρεάζω, q. v.

Ἐπῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo: f. ἐπαρῶ. perf. ἐπῆρκα. a. 1. part. ἐπάρας, αντος. a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ et αἴρω, tollo.

Ἐπήρετμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad remigationem accinctus, remis instructus: ab ἐρετμὸς, remus. Th. ἐρέσσω vel -ττω, remigo.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. med. verbi ἐπέρομαι, interrogo: ex ἐπὶ et εἴρω, dico. At ἐπῄρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, attollor. Th. αἴρω, tollo.

Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab

Ἐπηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus, coopertus: ex ἐπὶ et ἐρέφω, tego: f. ψω.

Ἐπηρέφθην, a. 1. ind. pass. ab

ἐπαίρω, *attollo*. Vide in ἐπῆρα.

Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. ab ἐπαρκέω, *sufficio, subvenio*: f. έσω perf. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, *propulso*.

Ἐπήρκεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπηρμένος, *elatus*, part. perf. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπῆρα.

Ἐπῆρα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ et ἄρω, *apto*: f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἆραι, &c.

Ἐπηρτημένος, perf. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, *immineo*: quod ab ἐπὶ et ἀρτάω, *suspendo*: f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώταον, -ων, -αις, -ας, verbi ἐπερωτάω, *interrogo*: f. ήσω. perf. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπῆσαν, *insuper erant*, 3. plur. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab ἐπὶ, *sum*.

Ἐπησθῶεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: quod ex ἐπὶ et ἥδω, *delecto*: f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἐπῄσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio*: ex ἐπὶ et αἰσθάνομαι, idem. f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι. a. 2. med. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Ἐπησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

Ἕπηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. ἑψάμην.

Ἐπητὴς, ου, vel ἐπητὴς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπήτριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *densus*: ab ἐπὶ et ἤτριον.

Ἐπηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono*: ex ἐπὶ et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἐπηχθισμένος, perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*: quod ex ἐπὶ et ἄχθομαι, idem: f. έσομαι et ήσομαι. a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

ἘΠΙ', præpositio, cum gen. *in, ad, supra, super, coram*: cum dat. *in, propter, coram*: facit periphrasin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quietè*; ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robustè*. ἐπὶ δὲ τούτοις, *interea*, Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi*. τελευτᾷ ἐπὶ παισὶν, *mori post se relinquens pueros*. ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐτελεύτησεν, *mortuus est operibus multis relictis*. ἐπὶ τούτοις παράγαγε, *adducito post hos*. ἐφ' ᾧτε, *ea conditione, ut*. ἐπὶ τοῖς σώμασι, *sub nexu obligationis corporis*. Cum accus. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu*. ἐπὶ δεξιὰν, *ad dextram*. ἐφ' ἡνίαν, *ad sinistram*. Cum acc. personæ post verba motûs, *contra*, Luc. xiv. 31. Herod. I. cum acc. rei, *propter*, Matt. iii. 7. cum acc. *super, adversus, per*: ἐπὶ μᾶλλον, *multò magis*: in compositione significat *in, super*,* *contra, ad, post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem*.

Ἔπι pro ἔπεστι, *inest, instat*: ponitur etiam pro ἔπεισιν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμί.

Ἐπιάλλω, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*, f. αλῶ.

Ἐπιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ et ἄλλομαι, *salio*: a. 2. m. ἡλόμην, ου, ετο.

Ἐπίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo*: fut. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. pass. ἐπιάσθην. f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio*: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

Ἐπιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἰαύω, f. σω, *commoror, dormio*.

Ἐπίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

Ἐπίβα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω

Ἐπίβαθρον, ου, τὸ, *naulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβαίην, ης, η, *conscendam*: a. 2. opt. act. quasi ab ἐπιβήμι ab eod. th.

Ἐπιβαινέμεν, *ascendere*, Ion pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, *conscendo*: f. ἐπιβήσομαι. perf. ἐπιβέβηκα. a. 2. ἐπέβην. a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος. Ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

Ἐπιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*.

Ἐπιβάλλεν, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιβάλλω, *injicio, immitto*: imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam*: f. ἐπιβαλῶ. perf. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον. a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος. perf. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

Ἐπιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαλοῦσι, 3. pl. f. 2. act. et

Ἐπιβαλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

Ἐπιβαρέω, *aggravo*: fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα: a. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ et βαρέω, idem. Th. βάρος.

Ἐπιβὰς, άντος, *conscendens*, a. 2. part. act. et in f. g. ἐπιβᾶσα. ab ἐπιβαίνω.

Ἐπίβασις, ιος, ἡ, *invasio, basis*: ab eod.

Ἐπιβατεύω, f. εύσω, *aggredior, navem ascendo; in navi milito, navem capio: ascendo: invado, occupo*: ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros*: et

Ἐπιβατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scansorius*: et

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, *EPIBATA, vector*: ab eod. verbo et th.

Ἐπιβατὸς, ἡ, ὸν, *de loco dicitur ad quem patet accessus*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπίβδα, *festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor*. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, *tempus*, scil. *sequens* vel *futurum*. Scap. dicit, *quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod* ἀπατούρια *vocabant*, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo*.

Ἐπιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

Ἐπιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejusd.

Ἐπιβήσεο, *ascende*, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου. ab ἐπιβήσομαι, quod à f. irregulariter formatum. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπιβησόμενος, fut. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, *inscensor*: et epithet. *maris fœminam ascendentis*.

Ἐπιβιβάζω, *impono, facio ascendere*: f. άσω. perf. ἐπιβεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

Ἐπιβιόω, ῶ, et ἐπιβίωμι, *supervivo*.

Ἐπιβλέπω, *respicio*: fut. ψω.

perf. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ἐπιβλέψειαν, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video: f. ψω. perf. φα.

Ἐπιβλὴ, ῆς, ἡ, *fistula*: ab ἐπιβάλλομαι, quia *immittitur*: ex ἐπὶ et βάλλω, *jacio*.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. *additamentum*, *panniculus*, *ornamentum domûs*: ab iisdem.

Ἐπιβλὴς, ῆτος, ὁ, *obex*, *pessulus*: eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβοάω, *inclamo*, *acclamo*, *exclamo*, *convoco*: f. ήσω. perf. ἐπιβεβόηκα. In pass. signif. *invoco*, *imploro auxilium*; *celebro*, *in ore habeo*. Ex ἐπὶ et βοάω, *clamo*.

Ἐπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, *ad auxilium ferendum supervenio*, *insuper auxilior*, *præter alios subvenio*. Th. βοηθέω, *auxilior*.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro *infami*, apud Anacreont. à βοάω, *clamo*, *celebro*.

Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, id. q. ἐπίβλημα, q. v.

Ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio*, *impositio*, *applicatio intellectûs*, *impetus*, *inceptatio*: ab ἐπιβάλλω, *impono*. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἐπίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *compos*: ab eod.

Ἐπιβόσκω, *pasco*: f. βοσκήσω. Th. βόω, -ῶ, fut. όσω et ώσω, idem.

Ἐπιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, ου, τὸ, *boum armentum*. Sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, *bubulcus*.

Ἐπιβούλευμα, ατος, τὸ, *insidiæ*.

Ἐπιβουλεύω, *insidias struo*, *animo agito*: f. εύσω. et

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ*: Poët. ἐπιβουλίη. et

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, *insidiator*: ex ἐπὶ, *adversùs*, et βουλὴ, *consilium*.

Ἐπιβραδύνω, *cunctor*, *immoror*: ex ἐπὶ et βραδύνω, *tardo*. Th. βραδὺς, *tardus*.

Ἐπιβραχὺ, *ad breve tempus*. Th. βραχύς.

Ἐπιβρέμω, *adfremo*: ex ἐπὶ et βρέμω, f. μῶ.

Ἐπιβρέχω, f. ξω, *perfundo*, *irroro*. Th. βρέχω, q. v.

Ἐπιβρίθειν, præs. inf. act. *ingruere*: ab

Ἐπιβρίθω, fut. ίσω, *ingravesco*, *impressionem facio*, *deprimo*. Th. βρίθω, *sum gravis*.

Ἐπιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. à præc.

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus*, *vesanus*, *cui tonitrua mentem perculêre*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

Ἐπιβρύχω, f. ύξω, *infremo*: ex ἐπὶ et βρύχω.

Ἐπιβύω, *obturo*: à βύω, f. σω, idem.

Ἐπιβώμια, ων, τὰ, *sacrificia*. Th. βωμὸς, *ara*.

Ἐπιβώσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, *invocâsse*, a. 1. inf. m. verbi ἐπιβοάω. Sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, *invocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.

Ἐπιβωσόμεθα, *invocabimus*, contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab ἐπιβοάω: sic βώσαντι, pro βοήσαντι.

Ἐπιβωστρεῖν, Dor. pro ἐπιβοᾷν, *invocare*: ab eod.

Ἐπιβώτωρ, ορος, ὁ, *pastor*: ab ἐπιβόσκω, *pasco*: quod à th. inus. βόω, idem.

Ἐπιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco*: f. εύσω. perf. ἐπιγεγάμβρευκα. a. 1. ἐπεγάμβρευσα. ex ἐπὶ et γαμβρὸς, *gener*.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, *affinitas*, *jus connubiale*: et

Ἐπίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nubilis*: à γάμος, *nuptiæ*. Th. γαμέω.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, *EPIGASTRIUM*, *venter exterior*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ἐπιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*: quod vide.

Ἐπίγεια, ων, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur*: et

Ἐπίγειον, ου, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò *auge*; ἀπογείῳ opponitur, quod et

Ἐπίγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἐπίγαιος, *terrestris*: τὰ ἐπίγεια, *terrena*: ex ἐπὶ et γέα, ας, ἡ, et contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra*.

Ἐπιγελάω, -ῶ, f άσω, *arrideo*, *illudo*, *insulto*. Th. γελάω, *rideo*.

Ἐπιγεμίζω, f. ίσω, *superimpleo*, *onero super*.

Ἐπιγενόμενος, ου, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*: quod vide.

Ἐπίγυια, ων, τὰ, *funes quibus puppis à terrâ religatur*: ab ἐπὶ et γύα vel γύον. melius igitur ἐπίγεια.

Ἐπιγίγνομαι, præs. ind. hinc ἐπιγιγνόμενος, præs. part. id. quod

Ἐπιγίνομαι, ῃ, εται, *supervenio*, *supernascor*, *succedo*: f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. m. ἐπεγενόμην. perf. med. ἐπιγέγονα. ex ἐπὶ et γίνομαι, *nascor*.

Ἐπιγινόμενοι, ων, οἱ, *posteri*: ejusd. part. præs.

Ἐπιγινώσκω, *agnosco*; (ἐπιγνόω non est in usu) f. ἐπιγνώσομαι. perf. ἐπέγνωκα. a. 1. ἐπέγνωσα. a. 2. ἐπέγνων, ως, ω. a. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. 2. opt. ἐπιγνοίην. a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. ἐπιγνῶναι. a. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος. perf. pass. ἐπέγνωσμαι. a. 1. pass. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπὶ et γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπιγλωσσὶς, seu -ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula*: apud Medic. *caruncula palato annexa*. Th. γλῶσσα, *lingua*.

Ἐπιγνάμπτω, *inflecto*; f. ψω. perf. φα. aor. 1. ἐπέγναμψα. Th. κάμπτω, *flecto*.

Ἐπιγνάμψας, ασα, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. ab

Ἐπιγνοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi præc.

Ἐπίγνωθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium*, *cognitio*: et

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *arbiter*, *judex*, *intercessor*: ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. inf. act. et

Ἐπιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ. ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass et

Ἐπιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι. ab ἐπιγινώσκω, q. v.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*: et

Ἐπίγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cognitus*: ab eod. verbo.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, *posteri*, *filii*. Th. γίνομαι, *sum*, *fio*: perf. med. γέγονα.

Ἐπιγουνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *genitus impositus*: ab

Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, *femur*, *genu musculus*; *os quo tegitur genu*: ex ἐπὶ, *super*, et γόνυ, τὸ, *genu*.

Ἐπιγράβδην, *strictim*: adv. ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, *EPIGRAMMA*, *inscriptio*: et

Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, *quæstor*: et

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*, *titulus*; *indictio*; *descriptio census*: omnia ab

Ἐπιγράφω, *inscribo*: fut. ψω. perf. ἐπιγέγραφα. a. 1. ἐπέγραψα. perf. pass. ἐπιγέγραμμαι. plusq. perf. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτο. quod ex ἐπὶ et γράφω, *scribo*.

Ἐπιδαίσιος, α, ὁ καὶ ἡ, communis: ab ἐπὶ et δαίω, partior.
Ἐπιδάκνω, mordeo super, pungo: ab ἐπὶ et δάκνω.
Ἐπιδανείζω, f. είσω, ultra fœnero. In med. adhuc aliam fœnori sumo; pecuniam iterum sub eadem hypotheca accipio: Dem. c. Locritum.
Ἐπιδαψιλεύεσθαι, et -ύειν, liberaliter exhibere. ὅτι καὶ ἐπιδαψιλεύῃ τῷ παραδείγματι, Luc. Dial. quod copiosius exemplum à me productum explices. Th. δαψιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, largus, copiosus: q. v.
Ἔπιδε, respice, a. 2. imperat. verbi ἐπείδω, respicio, intueor: f. ἐπείσω. a. 2. εἶδον et ἴδον. ab εἴδω, video.
Ἐπιδεδωκότα, acc. sing. perf. part. act. ἐπιδεδωκώς. ab ἐπιδίδωμι, insuper do, cresco: ex ἐπὶ et δίδωμι. f. δώσω. perf. δέδωκα. a. 2. ἔδων.
Ἐπιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indigens: quod vide.
Ἐπιδείελα, adv. post meridiem: malim ἐπὶ δείελα, circa pomeridianum tempus: ab
Ἐπιδείελος, ου, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus. Th. δείλη, tempus pomeridianum: quod à δέω et ἕλη, quum solis splendor deficere incipit.
Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen: ab
Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, ostendo, demonstro: præs. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος. fut. ἐπιδείξω. perf. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, et in 2. pl. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι. præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπὶ et δείκνυμι, monstro.
Ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonstrans, ostentans: à sup. verbo.
Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδειξάτω, 3. sing. a. 1. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.
Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio, ostentatio, specimen: acc. sing. ἐπίδειξιν. ab ἐπιδείκνυμι.
Ἐπιδέκατος, η, ον, decimus: τὸ ἐπιδέκατον, decima pars. Th. δέκα, decem.
Ἐπιδέξιος, α, ον, sincerus, elegans, dexter: ἐπιδέξια χειρὸς, Poët. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, ad dextras partes manûs, dextrâ manu: ab ἐπὶ et δεξιὰ, dextera.
Ἐπιδέομαι, f. δεήσομαι, insuper egeo, indigeo. Th. δέω, indigeo.
Ἐπιδέρκεται, inspicit, 3. sing. præs. ind. m. ab
Ἐπιδέρκω, inspicio: ex ἐπὶ et δέρκω, video: f. 2. δρακῶ. a. 2. ἔδρακον.
Ἐπιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, abs sis, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδεύομαι, egeo: ex ἐπὶ et δεύω pro δέω, egeo.
Ἐπιδεύῃς, egeas, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.
Ἐπιδευὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et ἐπιδευής, indigens: nom. pl. ἐπιδευεῖς. ab ἐπιδεύω, indigeo: quod ab
Ἐπιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, indigeo: ab ἐπὶ et δεύω pro δέω, egeo.
Ἐπιδευόμενος, ejusd. præs. part. med.
Ἐπιδέχομαι, excipio: imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο. fut. ξομαι. perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.
Ἐπιδέω, f. ήσω et έσω, ligo. Th. δέω.
Ἐπίδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifestus: ex ἐπὶ et δῆλος.
Ἐπιδημεύω, f. εύσω, Poët. pro
Ἐπιδημέω, ῶ, advena sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor: fut. ήσω. perf. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, et in acc. ἐπιδημήσαντα. ab
Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus.
Ἐπίδημος et ἐπιδήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, versans in populo, civilis, domesticus: ex ἐπὶ et δῆμος, populus.
Ἐπιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, distribuo, partior: ex ἐπὶ et διαιρέω, divido.
Ἐπιδιατάσσομαι, insuper mando vel constituo; item insuper addo: f. ξομαι. a. 1. m. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ, et τάσσω. vel -ττω, ordino.
Ἐπιδιατρίβω, fut. ψω, tempus tero.
Ἐπιδιδάσκω, f. ξω, doceo quod restat: ex ἐπὶ et διδάσκω.
Ἐπιδίδωμι, insuper do, cresco: ἐπεδίδου, 3. sing. imperf. pro ἐπεδίδω. f. ἐπιδώσω. perf. ἐπιδέδωκα. a. 1. ἐπέδωκα. a. 2. ἐπέδων. a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.
Ἐπιδιελόμενοι, inter se partiti: ab ἐπιδιαιρέω.
Ἐπιδίζεσθαι, inquirere. Th. δίζω, quæro.
Ἐπιδιετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui biennium excessit. ἐπιδιετὴς ἐφήβων, biennium ex ephebis egressus.
Ἐπιδικάζομαι, hæreditatem peto vel jure obtineo; adjudico: ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.
Ἐπίδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, litigiosus, controversus: ab eod. th.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso: ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, vortex.
Ἐπιδινήσας, ejusd. aor. 1. part. act.
Ἐπιδιορθόω, -ῶ, corrigo: f. ώσω. perf. ἐπιδιώρθωκα. aor. 1. act. ἐπιδιώρθωσα. aor. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ῃς, ῃ. aor. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ. διὰ, et ὀρθὸς, rectus.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico.
Ἐπιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, duplico.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, locus quidam in curru, pars currûs: et
Ἐπιδίφριος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sedet aut ponitur in curru; aliquando otiosus: ex ἐπὶ et δίφρος.
Ἐπίδιχα, seorsim, separatim, Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, bis. hinc δίχα, seorsim.
Ἐπιδίωξον, a. 1. imperat. act. verbi διώκω.
Ἐπιδόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδούς. Vide ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo est opinio, futurum: ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, de eo erat opinio, fore ut regnaret: et ἐπίδοξος pro ἔνδοξος, celebris, gloriosus: à δόξα, opinio, gloria. Th. δοκέω.
Ἐπιδόξως, adv. gloriosè.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, cœna secundaria: ab ἐπὶ et δόρπον.
Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam: ex ἐπὶ et δόρπον, cœna.
Ἐπίδος, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, incrementum: ab eod.
Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. et
Ἐπιδοὺς, a. 2. part. verbi ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. ἐπιδραμών, a. 2. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω. f. θρέξω. a. 2. act. ἔδραμον.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio: et
Ἐπίδρομος, ου, ὁ, accessu facilis, planus: ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro: f. ξω. perf. δεδράμηκα. perf. m. δέδρομα.
Ἐπιδύω, occido: f. ύσω. ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, subeo.
Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act.

ἐπιδώμεθα, a. 2. sub. m. 1. pl. ab ἐπιδῶ pro ἐφοράω, *inspicio.*

Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas:* ab ἐπιεικὴς, *æquus,* quod vide.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *similis:* ab εἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἐπιεικεύω, f. εύσω, *mitesco, mitis fio:* ab

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert; clemens, mansuetus:* ἐπιεικὲς, sc. ἐστὶ, *consentaneum est, decet.* et

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis, facilè cedens.* et

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr:* ex ἐπὶ et εἴκω, *cedo, similis sum.*

Ἐπιειμένος, *indutus,* pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. et in voc. ἐπιειμένε. ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, *induo:* f. ἕσω. a. 1. εἷσα.

Ἐπίειν, Ion. pro ἐφίειν et ἐφιέναι. Vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, *spera,* præs. imperat. Ion. ab

Ἐπιέλπομαι, quod et simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero:* fut. σω. perf. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes.*

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, *accedo,* vel ἐπίημι, *admitto:* vel Ion. pro ἐφιέναι. ex ἐπὶ et εἶμι, *eo,* vel ἵημι, *mitto.*

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ et ἕννυμι, seu ἕω, *induo:* f. ἕσω. a. 1. m. εἱσάμην.

Ἐπίεσται, 3. pers. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo:* f. 1. ἐπιέσω. a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι, et assumpto σ, fit εἷσμαι, σαι, ται. Hinc ἐπίεσται.

Ἐπιζαρέω, f. ήσω, *gravo, premo,* pro ἐπιβαρέω, Eurip. Phœniss. χ. 45.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *vehemens:* et indè

Ἐπιζαφελῶς, adv. *gravitèr:* ex ἐπὶ et ζαφελὴς, *vehemens, agrestis.*

Ἐπιζάω, -ῶ, f. ήσω, *sum superstes:* ex ἐπὶ et ζάω.

Ἐπιζωγνύω, vel -υμι, *conjungo.* Th. ζωγνύω, vel -υμι, *jungo:* f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio:* EPIZEUXIS, figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. verbi præc.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *damnosus, noxius:* ex ἐπὶ et ζημία, *damnum.*

Ἐπιζῆν, præs. inf. act. *supervivere.* Vide ζῆν.

Ἐπιζῆσαι, a. 1. inf. act. *supervivere.* Vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito:* f. ήσω. perf. ἐπεζήτηκα. aor. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ et ζητέω, *quæro.*

Ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto:* fut. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω. a. 2. ἔφιον, et Ion. ἔπιον. hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto:* quod ex ἐπὶ et ἰάλλω, f. ἰαλῶ, *mitto:* a. 1. ἴηλα.

Ἐπίηρα, τὰ, *amabilia:* ἐπίηρα φέρειν, *gratificari.* Vide seq.

Ἐπιήρανος, quasi ἐπιήρατος, τ in ν mutato, et per Sync. ἐπήρατος, et ἐπίηρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *amabilis:* ab ἐράω, *amo:* verso ε in η.

Ἐπιηθήσαντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliquâ re:* ex ἐπὶ et ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *nuptialis:* τὸ ἐπιθαλάμιον, EPITHALAMIUM, *carmen nuptiale.* Th. θάλαμος, *thalamus.*

Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *morti destinatus:* ex ἐπὶ et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior:* f. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, *inducere,* aor. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, ἐντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ et τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, *additamentum.*

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio:* ab ἐπιτίθημι, *impono:* quod vide.

Ἐπιθετικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad fallendum, aggressu promptus:* ab eod. verbo.

Ἐπίθετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *adjectitius, accessarius, impositilius:* ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. EPITHETUM, *adjectivum:* ab eod. verbo.

Ἐπιθέω, *incurro.*

Ἐπιθῇ, ῃς, 3. et 2. sing. aor. 2. sub. act. ἐπιθῶ. ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio:* et

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, *operculum, tegmen:* ab ἐπιτίθημι, *impono.* Th. τίθημι.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et th.

Ἔπιθι, *invade,* præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo:* præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἴον.

Ἔπιθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo:* f. πείσομαι.

Ἐπιθοάζω, f. άσω, *insideo:* ex ἐπὶ et θοάζω. q. idem quod θάσσω.

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. med. verbi πείθω, *persuadeo:* perf. med. πέποιθα. perf. pass. πέπεισμαι. f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, *audacem reddo:* ex ἐπὶ et θράσος, εος, τὸ, *audacia:* per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπιθρέξας, 2. sing. aor. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro.* Th. τρέχω. fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens,* præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *insilio, subsulto.* Th. θρώσκω, *salio.*

Ἐπιθυμέω, *concupisco, desidero:* imperf. ἐπεθύμεον, ουν, εις, ει. f. ήσω. perf. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. ex ἐπὶ et θυμὸς, *animus.*

Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, et ἐπιθύμησις, εως, ἡ, *cupiditas, desiderium:* à præc.

Ἐπιθυμητὴς, οῦ, ὁ, *cupidus, studiosus,* ab eod.

Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, *ad concupiscendum propensus:* ab eod.

Ἐπιθυμητὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis:* ab eod.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido:* ab ἐπὶ et θυμός.

Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus:* à seq.

Ἐπιθυμιάω, f. άσω, *odores adoleo:* ex ἐπὶ et θυμιάω.

Ἐπιθύω, f. ύσω, perf. κα, *cum impetu feror in aliquem, immolo:* ex ἐπὶ et θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, *impono:* a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

Ἐπικάθημαι, *insideo;* τραπέζῃ, insidens mensæ, ut mos fuit nummulariorum.

Ἐπικαθίζω, *colloco:* f. ίσω. perf. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκάθισα. a. 1. part. ἐπικαθίσας, αντος. ex ἐπὶ et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, fut. ἵσω, idem, et *sedeo.*

Ἐπικαλέσαντος gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

Ἐπίκαιρος et ἐπίκαιρος, ου, ὁ ἡ, opportunus, opportunus. Th. καιρὸς, tempus.

Ἐπικαλέομαι, οῦμαι, invoco, appello; item cognominor: f. ἐπικαλέσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. plusq. perf. ἐπεκεκλήμην, σο, το. a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, η, ηται. a. 1. pass. ἐπεκλήθην. aor. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν. et ἐπὶ et καλέω, voco.

Ἐπικαλέσιμα χρήματα, pecuniae, quas quis alicui eripuit, et propter quas eorum dominus conqueritur: ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τὸ, velamen: ab

Ἐπικαλύπτω, contego, obscuro: ex ἐπὶ et καλύπτω, tego: fut. ψω. perf. φα. perf. pass. ἐπικεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, inflecto, persuadeo: f. ψω. Th. κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ, idem quod th. κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύζω, inundo.

Ἐπικαταλαμβάνω, supervenio, immineo.

Ἐπικαταμένω, f. νῶ, diutiùs maneo: ex ἐπὶ, κατὰ, et μένω.

Ἐπικαταπλέω, adnavigo.

Ἐπικαταράομαι, maledico; et

Ἐπικατάρατος, ου, ὁ ἡ, execrabilis: ex ἐπὶ et κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ.

Ἐπικατασφάττω, f. ξω, macto insuper: ex ἐπὶ, κατὰ, et σφάττω.

Ἐπικάτειμι, descendo, desideo: ex ἐπὶ, κατὰ, et εἶμι.

Ἐπίκαυτος, ὁ ἡ, praeustus. Th. καίω, uro: f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, incumbo, insto, urgeo: 3. pl. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. praes. inf ἐπικεῖσθαι. praes. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπικεῖσθαι, praes. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. praes. imperat. ἐπίκειμαι; verbi ἐπίκειμαι, q. v.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ἡ, quaestuosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέω, f. ήσω, perf. ηκα, acerbe profero, mordaciter ac quasi cor proscindentia. Vide in κερτομέω.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, οῦσα, praes. part. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύθω, f. εύσω, occulo, celo: ex ἐπὶ et κεύθω, occulo.

Ἐπικήδειον, ου, τὸ, EPICEDIUM: ab

Ἐπικήδειος, ου, ὁ ἡ, funebris: ab ἐπὶ et κῆδος, cura, funus.

Ἐπικήριος, sive ἐπίκηρος, ου, ὁ ἡ, obnoxius morti, dolorem afferens: ex ἐπὶ et κήρ.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per praeconem aliquid agere. Th. κήρυξ, praeco.

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, caput alicujus pecuniâ licitari: ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, per praeconem denuntio, edicto pronuntio: ex ἐπὶ et κηρύσσω, vel -ττω, promulgo. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ, praeco.

Ἐπικίδνημι, diffundo super: quod à κίδνημι. seu κιδνάω, hoc autem à σκιδάω, dispergo.

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ ἡ, periculosus. Th. κίνδυνος, periculum.

Ἐπικινέω, fut. ήσω, commoveo. Th. κινέω.

Ἐπικίρνασθαι, misceri: à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, misceo.

Ἐπικλέπτω, furor: f. ψω. Th. κλέπτω, furor: fut. ψω. perf. med. κέκλοφα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ἐν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, invoco: quod vide.

Ἐπίκλημα, ματος, τὸ, crimen: ab ἐπικαλέω.

Ἐπίκληρος, ου, ἡ, ad quam universa haereditas pertinet: ex ἐπὶ et κλῆρος, sors.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, appello: f. έσω. perf. ἐπικέκληκα. ex ἐπὶ et καλέω, voco.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio, invocatio: ab eod. verbo. Th. καλέω, voco, perf. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ ἡ, accersitus: ex ἐπὶ et καλέω.

Ἐπικλίνω, f. ινῶ, acclino, inclino, converto: ex ἐπὶ et κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ ἡ, furax: item subdolus: ab ἐπὶ et κλέπτω, f. ψω, furor: perf. med. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo: quod ex ἐπὶ et κλύζω, f. σω, abluo: a. 1. ἔκλυσα. perf. κέκλυκα.

Ἐπίκλυστος, η, ον, aquis irriguus.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐπικλύζω.

Ἐπικλώθω, σω, fatalia stamina nere: ex ἐπὶ et κλώθω, neo: f. κλώσω.

Ἐπικοιμάομαι, -ῶμαι, obdormisco, incubo: à κοιμάω.

Ἐπίκοινον, (scil. γένος) EPICOENUM apud Grammat. item adverbialiter in commune: n. g. ab

Ἐπίκοινος, ου, ὁ ἡ, communis, promiscuus. Th. κοινὸς, communis.

Ἐπικοινωνέω, -ῶ, f. ήσω, communico, sum communis: ab eod.

Ἐπικόπτω, f. ψω, praecido: ex ἐπὶ et κόπτω.

Ἐπικοσμέω, f. ήσω, perf. κα, exorno, excolo: à κοσμέω.

Ἐπικούρειος, ου, ὁ, EPICUREUS, nomen sectae ab Epicuro, philosopho infami. ab ἐπίκουρος, auxiliator.

Ἐπικουρέω, auxilior, auxilio venio: f. ήσω. ab eodem th.

Ἐπικουρῆσαι, auxilium praebere, ejusd a. 1. inf. act. et ἐπικουρήσαντα, auxiliantem, act. sing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilium, remedium: ab

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ, ου, ὁ ἡ, auxiliator, auxiliatrix: ab ἐπὶ et κοῦρος, quòd juvenum sit belligerare.

Ἐπικουφίζω, εις, ει, allevo, praes. ind. ex ἐπὶ et κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, ου, levis.

Ἐπικραδαίνω, f. ανῶ, vibro, quatio super: ex ἐπὶ et κραδαίνω, seu κραδάω.

Ἐπικράθεν, Poët. pro ἐπικράνθην, quod vide.

Ἐπικραίνω, perficio: f. ανῶ. a. 1. ἐπέκρηνα. q. ex ἐπὶ et κραίνω, f. νῶ, effectum reddo.

Ἐπικρῆναι, capite annuisse, ejusd. a. 1. inf. et ἐπικρανῶ, 2. sing f. 1. act.

Ἐπικράνθην, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. à πικραίνω, amarum reddo: fut. ανῶ. perf. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, amarus.

Ἐπικραταιόω, -ῶ, f. ώσω, insuper confirmo: ἐπεκραταιώθην, a. 1. ind. pass. praevalui, invalui. Th. κράτος.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, continentia: ab eod.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. part. praes. ab

Ἐπικρατέω, praevaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo: f. ήσω. perf. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπὶ et κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. ab iisd.

'Επικρατήσειας, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ab ἐπικρατέω, vinco. Th. κράτος, vis.

'Επικρατίδες, sudaria, lintea sudatoria: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάρηνον, idem.

'Επικρίμαμαι, impendo, immineo. Th. κρεμάω.

'Επικρήηνον, pro ἐπίκρηνον, perfice, a. 1. imperat. act. per Epenth. τοῦ η, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ et κραίνω, efficio: f. ανῶ. a. 1. ἔκρηνα.

'Επικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod. th.

'Επικρῆσαι, a. 1. inf. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo: q. ex ἐπὶ et κεράννυμι, misceo: f. 1. κεράσω. q. v.

'Επικριδὸν, adv. electim, facto delectu: à seq.

'Επικρίνω, f. ινῶ, decerno, approbo. Th. κρίνω.

'Επικροτέω, applaudo, crepito, castigo: f. ήσω. perf. ἐπικεκρότηκα. hinc

'Επικρότησις, εως, ἡ, complosio.

'Επικρούω, f. κρούσω. perf. ἐπικέκρουκα, implaudo. Th. κρούω, pulso.

'Επικρύπτω, f. ψω, idem ac th. κρύπτω, abscondo, celo, dissimulo.

'Επίκρυφος, η, ον, Poët. pro quo et κρύφιος, ία, ον, et κρύπτος, occultus. Th. κρύπτω, occulto.

'Επίκτητος, ου, ὁ ἡ, acquisititius: ex ἐπὶ et κτάομαι, acquiro: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

'Επικυέω, -ῶ, f. ήσω, et

'Επικυΐσκω, et ίσκομαι, superfœto: ex ἐπὶ et κύω, in utero gesto.

'Επικυλισμὸς, οῦ, ὁ, supervolutio: ab

'Επικυλίω, f. ίσω, volvo super, devolvo in.

'Επικύρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσειεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, incido. Vide κυρτός.

'Επικυρτώοντε, attollentes, dual. part. præs. Poët. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτός.

'Επικώμιον, ου, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ου, τὸ, encomium, laus: et hinc

'Επικώμιος, ία, ιον, pro ἐγκώμιος vel ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, laudatorius, a, um, laudator. Th. ἐγκώμιον, laus.

'Επιλαβέσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo: q. v.

'Επιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, q. v.

'Επιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

'Επιλαλέω, f. ήσω, superloquor, vocifero.

'Επιλαμβάνομαι, apprehendo, carpo, assumo, cum gen. nanciscor: f. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπελαβόμην, ου, ετο. a. 2. imperat. med. ἐπιλαβοῦ. a. 2. sub. med. ἐπιλάβωμαι. η, ηται. aor. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος et

'Επιλαμβάνω, insuper accipio, corripio, occupo, retineo: ex ἐπὶ et λαμβάνω, capio: perf. λέληφα, Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

'Επίλαμπτος, ου, ὁ ἡ, manifestus: ex ἐπὶ et λάμπω, luceo: hinc

'Επιλάμψαντος ἔαρος, affulgente vere, aor. 1. part. act. gen. sing.

'Επιλανθανέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

'Επιλανθάνομαι, obliviscor: fut. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. m. ἐπελαθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι. cum gen. ex ἐπὶ et λανθάνω. idem quod th. λήθω, lateo: f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perf. m. λέληθα.

'Επίλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, oblivio: ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

'Επιλεαίνω, lævigo, polio: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, lævis.

'Επιλέγεο pro ἐπιλέγου, 2. sing. imperat. ab

'Επιλέγομαι, nominor, dicor, subjicior, eligo, ratiocinor, præs. pass. ab

'Επιλέγω, dictis addo, concludo; item eligo: fut. 1. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, allegi: ex ἐπὶ et λέγω, dico, deligo: f. ξω. perf. λέλεχα.

'Επιλείπω, deficio; et in 3. pl. λείπουσι. f. ψω. perf. ἐπιλέλειφα. a. 2. med. ἐπέλιπον. perf. med. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

'Επίλειψις, εως, ἡ, defectio: à præc.

'Επίλεκτος, ου, ὁ ἡ, electus: ab ἐπιλέγομαι.

'Επιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, oblitus sum, perf. med. et

'Επιλελῆσθαι, pass. perf. inf. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι.

'Επιλεύσσω, adspicio, prospicio: ex ἐπὶ et λεύσσω, video: Poëticum est.

'Επιλήθεο, oblivisceris, Ion. pro ἐπιλήθου, præs. imperat. ab

'Επιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. Th. λήθω.

'Επιλήνιοι ὕμνοι, hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Th. ληνὸς, quod vide.

'Επιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3, in luctu, quasi morbo comitiali, apprehendor.

'Επιληπτικὸς, ἡ, ὸν, et ἐπίληπτος, ου, ὁ ἡ, comitialis, comitiali morbo laborans: ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

'Επιληπτίζω et -πτομαι, morbo comitiali laboro: à super. ἐπίληπτος.

'Επίληπτος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἐπιληπτικὸς, q. v.

'Επιλησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio; qu. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor: perf. pass. ἐπιλέλησμαι.

'Επιλήσμων, ονος, ὁ ἡ, immemor: ab ἐπιλήθομαι.

'Επιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviscor: utrum libet videas.

'Επιληψία, ας, ἡ, invasio, EPILEPSIA, morbus comitialis: ab ἐπιλαμβάνω, corripio, q. v.

'Επιλίγδην, idem quod th. λίγδην, strictim, leviter, adv.

'Επιλλίζω, f. ίσω, oculis innuo. Th. ἴλλος, oculus.

'Επίλογος, ου, ὁ, EPILOGUS, conclusio: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

'Επίλοιπος, ου, ὁ ἡ, reliquus: ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

'Επιλύπως, adv. cum magnâ tristitiâ. Th. λύπη.

'Επίλυσις, εως, ἡ, explicatio; item impetus, egressus, ἔφοδος, quo sensu usurpatur 2 Pet. i. 20. ab

'Επιλύω, explico, solvo: f. σω. perf. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπελύθην. f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ et λύω, solvo.

'Επιμαίνομαι, insanio: Metaph. furiosè amo: ab ἐπὶ et μαίνομαι. f. 2. m. μανοῦμαι. a. 1. m. ἐμηνάμην, Att. ἐμηνάμην.

'Επιμαίομαι, attrecto, instigo, cupio, inquiro: ab ἐπὶ et μαίομαι, idem ac μάω, cupio et quæro.

'Επιμάρτυς, ρος, ὁ ἡ, testis. Th. μάρτυς.

'Επιμάρτυρα, testem, acc. sing. præced.

'Επιμαρτυρέω, testificor: f. ήσω.

perf. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, *testis*: hinc et

'Επιμαρτύρομαι, *testes appello*; *attestor*: et

'Επιμάρτυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *testis*.

'Επιμάσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

'Επιμάσσομαι, *tactu exploro*, *prehendo*, *abstergo*: à μάσσω vel -ττω, *tango*.

'Επίμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*: hinc superlat. ἐπιμαχώτατος.

'Επιμεθεὺς, έος, ὁ, an 'Επιμηθεὺς, scribend. *EPIMETHEUS*, nomen viri.

'Επιμειδήσας, αντος, a. 1. part. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo*. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter*.

'Επιμείλια, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus*: aut *illa dos quæ sponso datur*: quod à μειλίσσω, *mellitum reddo*, vel à μέλει, *curæ est*.

'Επιμελήθητι, aor. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, q. v.

'Επιμέλεια, ας, ἡ, *cura*, *diligentia*, *studium*: ab ἐπιμελής. Th. μέλει, *curæ est*.

'Επιμελέομαι, οῦμαι, *curam gero*, *curo*: cum gen. fut. ήσομαι perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι. ab ἐπιμελής. Th. μέλει.

'Επιμελέστατα, nom. plur. n. g. superlat. grad. adverbialiter, *diligentissimè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*: compar. ἐπιμελέστερος. ab eod.

'Επιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sedulus*, *diligens*, *solicitus*; item *quod curæ est*: τὸ ἐπιμελὲς, interdum substantivè pro *diligentia*: ab ἐπὶ et μέλει, *curæ est*.

'Επιμελητέον, *curandum*, adj. verbale: ab ἐπιμελέομαι, quod vide.

'Επιμελητὴς, οῦ, ὁ, *curator*: acc. pl. ἐπιμελητάς. ab eod.

'Επιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia*.

'Επιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

'Επιμελοῦ, præs imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

'Επιμελῶς, adv. *accuratè*, *solicitè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*. Th. μέλει, *curæ est*.

'Επίμεμπτα, nom. pl. n. g. ab

'Επίμεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *culpandus*, *accusabilis*: ab ἐπιμέμφομαι.

'Επιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 3. sing. sub. m. ab

'Επιμέμφομαι, *incuso*, *reprehendo*: ex ἐπὶ et μέμφομαι, *conqueror*, *accuso*: f. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

'Επιμένω, *permaneo*, *persevero*: præs. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπέμενον. f. ἐπιμενῶ. a. 1. ἐπέμεινα. a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*: a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα Th. μένω, *maneo*.

'Επιμερισμὸς, οῦ, ὁ. Th. μέρος, *partitio*.

'Επιμετρέω, f. ήσω, *in mensurá addo*, *certâ mensurâ mutuum do*: et

'Επίμετρον, ου, τὸ, *auctarium*, *additamentum*: ab ἐπὶ et μέτρον, *mensura*.

'Επιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ*: cui προμήθεια oppon. et

'Επιμηθεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, *serò sapiens*: et

'Επιμηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *prudens*: ab ἐπὶ et μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

'Επιμήκης, εος, *porrecta* (*acies*).

'Επιμήνια, *menstruo sacra*: ab

'Επιμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *menstruus*: à μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

'Επίμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *permixtus*: ex ἐπὶ et μίγνυμι.

'Επιμὶξ, adv. *promiscuè*, *mixtè*: et

'Επιμιξία, ας, ἡ, *commercium*: ab iisd.

'Επιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, *misceo*.

'Επίμιξις, εως, ἡ, *congressus*: ab eod th.

'Επιμίσγεται, *commiscetur*, 3. sing. præs. ind. ab

'Επιμίσγομαι, *in consortium venio aut sum*, *accedo*: præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, *misceo*: f. ξω.

'Επιμνάομαι, *recordor*, *mentionem facio*: f. ἐπιμνήσομαι. perf. ἐπιμέμνημαι. a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

'Επιμνησθεὶς, έντος, *recordatus*, a. 1. part. pass. ejusd.

'Επιμοιράομαι, *impertior*: ex ἐπὶ et μοιράω, *partior*: quod à μοῖρα, *pars*. Th. μείρω, *divido*; perf. med. ἔμμορα.

'Επιμοίρασθαι, ejusd. præs. inf. pass.

'Επιμομφὰ, ᾶς, ἁ, Poët. et Dor. pro

'Επιμομφὴ, ῆς, ἡ, *objurgatio*, *reprehensio*: ab ἐπιμέμφομαι.

'Επίμοχθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laboriosus*: à μόχθος, *labor*.

'Επιμπλέατο, Ion. pro ἐπιμπλέαντο, ᾶντο, et hoc pro ἐπίμπλαντο, 3. sing. imperf. et

'Επίμπλω, *impletus eras*, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίμπλαο, et contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλαμαι, *impleor*, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, *plenus*.

'Επίμπρα, *urebat*, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi πιμπράω, *comburo*: imperf. ἐπίμπραον, ων, -αες, ας, -αε, α. Th. πρήθω, *incendo*.

'Επιμύζω, f. ύσω, perf. κα, *submissè suspiro*: à μύζω, *gemo*.

'Επιμύθιον, ου, τὸ, *affabulatio*, *quod fabulæ annectitur*: ex ἐπὶ et μῦθος, *fabula*, *verbum*.

'Επιμύλιον, ου, τὸ, *superior mola*: et

'Επιμύλιος, ᾠδὴ *molaris cantilena*: ex ἐπὶ et μύλη, *mola*.

'Επιμύσσω, vel -ττω. fut. ξω. perf. χα. *subsanno*. Th. μύσσω, vel -ττω, *mungo*.

'Επιμωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis*: ex ἐπὶ et μῶμος, *dedecus*.

'Επίνειον, ου, τὸ, *navale emporium*: ex ἐπὶ et νήϊος, *navalis*. Th. ναῦς, *navis*.

'Επινέμεσθαι, *depasci*, præs. inf. pass. Th. νέμω, *pasco*: f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

'Επινενησμένος, perf. part. pass. ab ἐπινέω, *fatalibus filis attribuo*: a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ et νέω, *neo*.

'Επινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοέω, *considero*: ex ἐπὶ et νοέω, *cogito*. Th. νόος.

'Επινεύω, *annuo*: fut. σω. perf. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπὶ et νεύω, *annuo*.

'Επινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *nubilus*, *nubibus tectus*.

'Επινήχομαι, f. ξομαι, *influo*, *innato*: ab ἐπὶ et νήχομαι. vide νήχω.

'Επινήω, vel ἐπινηέω, et ἐπινηνέω, f. ήσω, perf. ηκα, *in acervos aggero*: ex ἐπὶ et νήω, vel νηέω, idem quod νέω, *glomero*.

'Επινικάω, f. ήσω, *vinco*, *supero*: Hinc

'Επινίκιον, ου, τὸ, *victoriale*. Est et *hymnus in alicujus victoriam*: ab

'Επινίκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad victoriam pertinens*: ab ἐπὶ et νικάω, *vinco*: f. ήσω.

'Επινίσσομαι, *advenio*, Call. Hymn. in Jovem, χ. 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apoll. iv. 281. 817. Ex ἐπὶ et νίσσομαι, *venio*.

Ἐπινοέω, fut. ήσω, comminiscor, cogito, animadverto, destino: et

Ἐπίνοια, ας, ἡ, cogitatio: ex ἐπὶ et νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ἐπίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus, 1. pl. imperf. verbi πίνω, bibo

Ἐπίνομος, ου, ὁ, Poët. ὁ σύνομος, qui in eodem regionis tractu et pascuis versatur. Vide νόμος.

Ἔπινον, imperf. act. verbi πίνω, bibo: f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Ἐπινυμφίδιος, ον, nuptialis: ab ἐπὶ et νύμφη.

Ἐπινύσσω, admoveo, impello, idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω.

Ἐπινυστάζω, fut. ξω. perf. χα, dormio, inclino: ab ἐπὶ et νυστάζω.

Ἐπὶ ξένης, vel conjunctim, Ἐπιξένης, in terrâ peregrinâ: et

Ἐπιξενόομαι, οῦμαι, hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio: à ξενοῦμαι, hospitio conjungor. Th. ξένος, hospes.

Ἐπιξένωσις, actio quâ quis alium hospitio excipit, vel necessitudo hospitii.

Ἐπίξυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, communis, promiscuus: à ξυνὸς, ῦ, communis, idem quod κοινός.

Ἐποίνιος, an legend. ἐπίοινος, vinosus: ex ἐπὶ et οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Ἔπιον, bibi vel biberunt, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίοσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, bibo: f. πώσω. perf. πέπωκα.

Ἔπιον, Ion. pro ἔφιον, a. 2. ab ἐφίημι, immitto. Vide ἐπίη.

Ἐπιὸν, τὸ, accedens, irruens: τὰ ἐπιόντα, futura: et

Ἐπιόντα, accedentem, contra venientem, acc. sing. a. 2 part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo: a. 2. ἴον.

Ἐπιόπτομαι, sive ἐφόπτομαι, inspicio: ex ἐπὶ et ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ἐπιορκέω, pejero: f. ήσω. perf. ἐπιώρκηκα. præs. inf. ἐπιορκεῖν. præs. part. act. pl. num. ἐπιορκοῦντες. præs. part. pass. ἐπιορκούμενος. ex ἐπὶ, contra, et ὅρκος, jusjurandum.

Ἐπιορκήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐπίορκον, ου, τὸ, perjurium: et

Ἐπίορκος, ου, ὁ ἡ ἡ, perjurus: ab ἐπὶ et ὅρκος, juramentum.

Ἐπιόρκως, adv. pejurè: à præc.

Ἐπίουρα, τὰ, intervalla, Ion. pro ἐπίορα, ab ὄρος, ου, ὁ, terminus.

Ἐπίουρος, ου, ὁ, custos: ab ἐπὶ et οὖρος, idem.

Ἐπιοῦσα, sequens, et in dat. sing. ἐπιούσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus: ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, succedo, sequor. Th. εἶμι, eo.

Ἐπιόψομαι, videbo, f. 1. med. verbi ἐπιόπτομαι, quod vide.

Ἐπιπάγχυ, prorsus, adv. ex ἐπὶ et πάγχυ, pro πάνυ, valdè.

Ἐπίπαν, in totum, omnino, adv. ab ἐπὶ et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ἐπιπαρασκευάζω, f. άσω, paro: aor. 1. opt. m. ἐπιπαρασκευασαίμην, σαιο, σαιτο.

Ἐπίπας, idem quod πᾶς. Vet inscr. ap. Salm. de modo usur.

Ἐπιπάσσω, f. άσω, conspergo. Th. πάσσω.

Ἐπιπείθεια, ας, ἡ, fiducia: ab ἐπιπείθομαι, voce med. persuadeo mihi.

Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, obediens, morem gerens: à seq.

Ἐπιπείθομαι, pareo, puto, credo: f. πείσομαι. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, quintus.

Ἐπιπέμπω, f. ψω, immitto, supermitto.

Ἐπιπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo.

Ἐπιπέφυκα, ας, ε, insuper produxi, seu edidi. perf. ind. act. verbi ἐπιφύω. Th. φύω, nascor.

Ἐπιπηδάω, fut. ήσω. perf. κα. insilio. Th. πηδάω.

Ἐπιπίπτω, irruo, cum dat. f. ἐπιπεσοῦμαι. perf. ἐπιπέπτωκα. a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, incidi. a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, cado: f. 2 m. πεσοῦμαι.

Ἐπιπλαστὸς, ὃ, ὁ ἡ ἡ, fictus: ab ἐπὶ et πλάσσω.

Ἐπὶ πλεῖον, ut plurimum.

Ἐπὶ πλεῖστον, frequentissimè, maximè: adv. à πολὺς, multus. compar. πλείων. superl. πλεῖστος.

Ἐπιπλέκω, permisceo, implico: ex ἐπὶ et πλέκω, necto: f. ξω. perf. πέπλεχα. a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo: f. πλεύσω.

Ἐπὶ πλέον, adv. copiosiùs, amplius: ab

Ἐπίπλεος, έα, ον, plenus. Th. πλέος, idem.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. sing. aor. 1. part. f. g. ἐπιπλήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, increpo, quod vide.

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio.

Ἐπιπλήσσεο, increpare, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -ττω, increpo, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et πλήσσω, vel -ττω, percutio.

Ἐπιπλήττω. Vide in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Ion. pro ἔπιπλα, supellex: q. ab ἐπιπόλαιος, superficiarius: τὰ ἐπιπόλαια, hinc per gem. Sync. ἐπίπλοα et ἔπιπλα. Th. ἐπιπολὴς, quod vide.

Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio: ab ἐπιπλέκω.

Ἐπιπλομένοιο, volvente, gen. Ion. ab

Ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, sum.

Ἐπίπλον, implebam, vel implebant, 1. s. vel 3. pl. a. 2 act. qu. à πιπλέω, pro πιμπλέω, seu πίμπλημι, impleo: ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, plenus.

Ἐπίπλοος, et ἐπίπλους, -όου, ου, navigatio adversus aliquem, conflictus: ab ἐπιπλέω, classe invado. Th. πλέω, navigo.

Ἐπιπλώοντι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, et hoc pro ἐπιπλέουσι, innavigant, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλέω, navigo: f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπλὼς, navigans, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, navigo: f. πλεύσω. Alii deducunt a perf. πέπλευκα. perf. m. πέπλοια. undè πεπλοιὼς, et per Aphær. et Sync. πλὼς, in compos. ἐπιπλὼς, ab ἐπιπλέω, classe invado. Th. πλέω, navigo.

Ἐπιπλώσας, αντος, ὁ, navigans, a. 1 part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνέουσα, ης, ἡ, respirans: præs. part. f. g. ab

Ἐπιπνέω, inspiro: ex ἐπὶ et

πνείω, Poët. pro πνέω, spiro: f. πνεύσω.

'Επιπνίγω, suffoco: f. ίξω. perf. ἐπίπνιγκα. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπὶ et πνίγω, strangulo.

'Επίπνοια, ας, ἡ, afflatus, instinctus divinus: ab ἐπιπνέω, afflo. Th. πνέω, flo.

'Επίπους, ου, pedes irretiens: ab ἐπὶ et πούς.

'Επιποθέω, expeto, desidero, in unè amo: f. ήσω. perf. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπὶ et ποθέω. Th. πόθος, desiderium.

'Επιπόθησις, εως, ἡ, desiderium: et

'Επιπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, exoptatus: et

'Επιποθία, ας, ἡ, desiderium: ab ἐπιποθέω.

'Επιπολάζω, f. άσω, perf. ακα, innato, in superficie sum: et

'Επιπόλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus extat. ἐπιπόλαιος κτῆσις, bona mobilia; et

'Επιπολαίως, adv. superficialiter: ab

'ΕΠΙΠΟΛΗ'Σ, in superficie, in summitate: τὸ ἐπιπολῆς, ipsa superficies: q. ab ἐπὶ, suprà, et πέλω, sum.

'Επὶ πολλῷ, magni vel magno: et

'Επιπολὺ, adv. magnâ ex parte, multum; ὡς ἐπιπολὺ, plerumque. Th. πολὺς, multus.

'Επιπομπεύω, f. εύσω, perf. κα, triumpho, pompam duco: ex ἐπὶ et πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, mitto.

'Επίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboriosus: a πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro: perf. m. πέπονα.

'Επιπόνως, adv. laboriosè: à præc.

'Επιπορεύομαι, proficiscor, perago: f. εύσομαι. perf. ἐπιπεπόρευμαι. ex ἐπὶ et πορεύομαι, quod à πόρος, transeo: perf. m. πέπορα.

'Επιπορπάω, ῶ, vel όω, infibulo, fibulis subnecto. Th. πείρω.

'Επιπραΰνον, imperf. act. verbi πραΰνω.

'Επιπραΰνω, mansuefacio: ab ἐπὶ et πραΰνω.

'Επιπρέπεια, ας, ἡ, decus: et

'Επιπρεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, decorus. Th. πρέπω, decorus sum.

'Επιπρέπω, decorus sum in vel super: ab eod.

'Επιπροέηκε, insuper misit, 3. sing. aor. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, et ἵημι, mitto: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα, et Att. ἔηκα. a. 2. ἧν. a. 2. infin. εἶναι.

'Επιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. infin. act. ab eod verbo.

'Επιπροϊάλλω, provenio, foras emitto: ex ἐπὶ, πρὸ, et ἰάλλω, mitto: a. 1. ἴηλα.

'Επιπροΐημι, insuper mitto. Vide ἐπιπροέηκεν.

'Επίπροικος, frater vel avus paternus reliquam hæreditatem possidens: nam cui universa hæreditas obvenit fit κλῆρος. Salm. de modo usur. c. 4. p. 165. 6.

'Επίπροσθεν, adv. antè: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, antè.

'Επιπροστίθημι, fut. ήσω, insuper addo: ex ἐπὶ et προστίθημι.

'Επιπτῆναι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπταμαι, advolo: ex ἐπὶ et ἵπταμαι, volo -as: f. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

'Επιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Επιπτυχὴ, ῆς, ἡ, plicatura. Th. πτύσσω, plico.

'Επιπωλέομαι, f. ήσομαι, obambulo, lustro: ex ἐπὶ et πωλέω, idem cum πολέω, verto.

'Επιῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, vehementer strido: ab ἐπὶ et ῥοιζέω, sibilo, latro. Th. ῥοῖζος, stridor: quod vide.

'Επιῤῥαίνω, f. ανῶ, perf. ἐπέῤῥαγκα, inspergo. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

'Επιῤῥαντίζω, f. ίσω, perf. κα, superaspergo, inspergo: à præc.

'Επιῤῥάπτω, insuo: f. ψω. perf. ἐπέῤῥαφα. ex ἐπὶ et ῥάπτω, suo.

'Επιῤῥάσσω, vel -άττω, f. ξω, irruo, illidor: ex ἐπὶ et ῥάσσω, elido, dejicio.

'Επιῤῥεπὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, propensus: ab

'Επιῤῥέπω, f. ψω, perf. ἐπέῤῥεφα, vergo, propendeo: ex ἐπὶ et ῥέπω, f. ψω, idem.

'Επιῤῥέω, f. ῥεύσω, influo, adfluo, inundo. Th. ῥέω.

'Επίῤῥημα, ατος, τὸ, adverbium: pars orationis apud Gramm. Th. ῥέω, dico.

'Επιῤῥήσσεσκε, claudebat, irruebat: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, illidor, irruo: vel ab ἐπιῤῥήσσω, idem: ex ἐπὶ et ῥήσσω, vel -ττω, f. ξω, ampulo, tundo. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, infringo; ab ἐπὶ et ῥήσσω, vel -ττω, seu ῥήγνυμι, frango: f. ξω.

'Επίῤῥινον, ου, τὸ, frontale, ornamentum frontis, et aurium naribus impendens.

'Επιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum acc. f. ψω. perf. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, αντος. Ex ἐπὶ et ῥίπτω, f. ψω, projicio.

'Επίῤῥοθος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator, vel auxiliatrix: item utilis: ex ἐπὶ et ῥόθος, undarum strepitus.

'Επιῤῥυεὶς, εῖσα, ὲν, part. a. 2. ἐπιῤῥύην, -ηθι, -είην, -ῶ, -ῆναι, -είς. cum affluxerit. ab inusitato themate, ἐπιῤῥύω, sive ἐπιῤῥυέω, id. q. ἐπιῤῥέω.

'Επίῤῥυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, irriguus: ab eod. them.

'Επιῤῥωννύω, et ἐπιῤῥώννυμι, f. ῥώσω, corroboro. Th. ῥωννύω, idem.

'Επιῤῥωσθεὶς, έντος, confirmatus, corroboratus, a. 1. part. pass. ex ἐπιῤῥώννυμαι, confirmor: ab eod.

'Επίσαγμα, ατος, τὸ, centones qui supponuntur clitellis, et ipsæ clitellæ: ab

'Επισάσσω vel ἐπισάττω, f. ξω, sterno, insterno. Th. σάττω, onero.

'Επισείω, f. είσω, incutio. Th. σείω.

'Επισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. ab

'Επισημαίνω, indico: fut. ανῶ. perf. αγκα. Th. σῆμα.

'Επίσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, insignis, illustris, signatus. ἐπίσημον τῆς νεὼς, navis insigne. ab eod.

'Επίσης, adv. æquè ac, perinde: ex ἐπὶ et ἴσος.

'Επισιτιούμενος, fut. part. ab Att. fut. ἐπισιτιοῦμαι, communitèr ἐπισιτίσομαι. hinc f. part. ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. versâ diph. ου in ευ, fit ἐπισιτιεύμενος. ab

'Επισιτίζομαι, cibaria sumo: ab

'Επισιτίζω, cibaria præbeo: f. ίσω. perf. ἐπισεσίτικα. perf. pass. ἐπισεσίτισμαι. ex ἐπὶ et σῖτος, frumentum.

'Επισιτισμὸς, οῦ, ὁ, cibaria, cibus, victus: à perf. pass. super. verbi.

'Επισκάζω, fut. άσω, claudico. Th. σκάζω, idem.

'Επισκέπτομαι, inviso, visito: f. ψομαι. perf. pass. ἐπέσκεμμαι, recensitus sum: a. 2. ἐπεσκέπην, ης, η, lustratus fui: a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἐπίσκεψαι,

δολω. 2. pl. ἐπισκέψασθε, deligite, despicite: a. 1. m. sub. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπὶ et σκέπτομαι, circumspicio, viso.

Ἐπισκέπτω, fut. ψω, considero, aspicio. Th. σκέπτω.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, perf. ακα, sarcio, instauro, insterno: ex ἐπὶ et σκευάζω, instruo. Th. σκεῦος, vas.

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, instaurator.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, instauratio, refectio: ab eod.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, visitatio: acc. ἐπίσκεψιν. ab ἐπισκέπτομαι, quod vide.

Ἐπισκηνόω, in tabernaculo habito: f. ώσω. perf. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ. ex ἐπὶ et σκηνὴ, tabernaculum.

Ἐπισκήπτειν, cum impetu deferri, accusare, obtestari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ἐπισκιάζω, fut. άσω, obumbro. Th. σκιὰ, umbra.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, idem et ab eod.

Ἐπίσκοπα, ut scopum assequaris: adv. quod à σκοπὸς, scopus. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Ἐπισκόπει, considera: præs. imperat. act. ab

Ἐπισκοπέω, visitationi vaco, prospicio: f. ήσω. perf. ἐπεσκόπηκα. ex ἐπὶ et σκοπέω, contemplor, video. Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, circumspicio, video: perf. ἔσκεμμαι.

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, visitatio: ab eod. th.

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, EPISCOPUS, inspector, præses: ab ἐπέσκοπα, perf. m. verbi ἐπισκέπτομαι, circumspicio, quod vide.

Ἐπισκοτέω, -ῶ, fut. ήσω, obtenebro. Th. σκότος, tenebræ.

Ἐπισκύζωνται, indignentur, 3. pl. sub. m. verbi ἐπισκύζομαι. ex ἐπὶ et σκύζομαι, irritor: q. à κύων, κυνὸς, canis.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scytharum more largiùs poto: a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον. a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, supercilium: ex ἐπὶ et σκύνιον, summa palpebra, cilium.

Ἐπισκώπτω, fut. ψω, perf. φα, irrideo dicteriis. Th. σκώπτω, dicteriis utor.

Ἐπισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, abstergo, detergo.

Ἐπισμυγερὴ, ῆς, ἡ, ærumnosa, Hesiod. ab ἐπὶ et σμύχω, f. ξω, vasto, corrumpo.

Ἐπισοβέω, -ῶ, f. ήσω, incedo.

Ἔπισος, ου, ὁ, æqualis. Th. ἴσος.

Ἐπισπάομαι, ῶμαι, attraho: ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. άσομαι. a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ et σπάω, traho.

Ἐπισπαστῆρες, ων, οἱ, cardines ostii: à præc.

Ἐπίσπαστρον, ου, τὸ, laqueus, funis, quo aliquid ἐπίσπαται, id est, attrahitur: tentorium, velum: ab ἐπισπάομαι, quod vide.

Ἐπισπάω, -ῶ, f. άσω, attraho: ex ἐπὶ et σπάω, traho.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo: f. σπείσω.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, infundo, libo: ab eod. th.

Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, festinus. Th. σπέρχω, urgeo.

Ἐπισπέρχω, urgeo: ab eod. th.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, propero, urgeo. Th. σπεύδω, festino.

Ἐπισπῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐπισπῶ, abeo: ab ἐπὶ et σπῶ, verbo Poët. pro ἕπω, sequor.

Ἐπίσποιτο, comitetur, 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, sequere: hinc ἐπισπόμενος, part.

Ἐπισπορίη, ης, ἡ, iterata satio: ab ἐπὶ et σπείρω, sero: f. σπερῶ. perf. m. ἔσπορα.

Ἐπισπουδάζω, f. άσω, perf. ἐπεσπούδακα, festino: à σπουδάζω.

Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, accelerator.

Ἐπισπώμενος, η, ον, attractus: præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, attraho. Th. σπάω, traho.

Ἐπίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, canthus: ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur: ex ἐπὶ et σῶτρον, lignum orbiculare rotæ: quod à σείω, agito.

Ἐπίστα, Poët. et Dor. pro ἐπίστασαι, scis, nôsti, 2. sing. præs. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, diversatio: ab

Ἐπισταθμεύω, f. εύσω, perf. κα, stativa habeo, diversor: ab

Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, mansionum curator: ex σταθμὸς, stabulum, statio. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπίσταμαι, σαι, ται. peritus sum, scio: et in 1. pl. ἐπιστάμεθα. præs. part. ἐπιστάμενος, η, ον, sciens: imperf. ἐπιστάμην et ἠπιστάμην, σο, ατο. f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπὶ et ἴσαμαι vel ἴσημι, scio: factâ Epenth. lit. τ.

Ἐπιστάμενος, sciens: part. superioris; item superstans. Vide ἐπίστασθαι.

Ἐπισταμένως, scienter: adv. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάντες, instantes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιστὰς, άντος, verbi ἐφίστημι, insto: f. ἐπιστήσω. perf. ἐφέστηκα. aor. 2. ἐπέστην. a. 2. sub. ἐπιστῶ. ex ἐπὶ et ἵστημι, sto.

Ἐπιστὰς, άντος, aor. 2. part. act. Vide sup.

Ἐπίστασαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστάσθαι, Ion. pro ἐφίστασθαι, suprà stare. Sic ἐπιστάμενος, Ion. pro ἐφιστάμενος, præs. part. pass. verbi ἐφίστημι, insto, quod vide.

Ἐπιστασία, ας, ἡ, inspectio, animadversio, curatio: et

Ἐπίστασις, εως, ἡ, idem. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπιστατέω, fut. ήσω, perf. ηκα, præsum: ab

Ἐπιστάτης, ου, ὁ, magister, præfectus: ab ἐφίστημι, præficio: ab eod. th.

Ἐπίστατο, noverat, 3. sing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστατον, ου, τὸ, crateris basis vel fulcrum, Insc. Sig.

Ἐπιστατοῦντες, nom. pl. part. præs. verbi ἐπιστατέω, præsum, præfectus sum: ab ἐπὶ et ἵστημι, sto.

Ἐπιστέαται, Ion. pro ἐπίστανται, 3. pl. præs. ind. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπιστεῖλαι, scribere, aor. 1. inf. act. ab

Ἐπιστέλλω, mitto: fut. ἐπιστελῶ. perf. ἐπέσταλκα. a. 1. ἐπέστειλα. perf. m. ἐπέστολα. ex ἐπὶ et στέλλω, mitto.

Ἐπιστεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιστεύω, credo: f. εύσω. quod à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐπιστεύθη, commissum erat, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

Ἐπιστεφὴς, έος, οῦς, ὁ καὶ ἡ coronatus: ab

Ἐπιστέφω, f. ψω, perf. ἐπέστεφα, corono. Th. στέφω, idem.

Ἐπιστέωνται, sciant, Ion. pro ἐπίστωνται. Vide ἐπίσταμαι.

Ἐπίστῃ, scis: Att. pro ἐπίστασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod.

Ἐπίστηθι, ήτω, instat, a. 2. imperat. ab ἐφίστημι, insto, quod vide, vel ἐπιστάντες.

Ἐπιστηθίζομαι, f. ίσομαι, pectori

aliquis incumbo. Th. στῆθος, pectus.

Ἐπιστάσι, dat. pl. ab

Ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia, peritia, ars: ab ἐπίσταμαι, scio. Th. ἵστημι, idem.

Ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, scientiâ præditus; ab eod. verbo et th.

Ἐπιστῆναι, instare, a. 2. inf. ab ἐφίστημι, supersto, incumbo. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπιστηρίζω, confirmo: f. ίξω et ιῶ. Att. perf. ἐπιστήριχα. a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπὶ et στηρίζω, firmiter statuo.

Ἐπίστῃ, scies, 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίσταμαι, quod vide.

Ἐπίστιον, Ion. pro ἐφέστιον, domicilium: et

Ἐπίστιος, Ion. pro ἐφέστιος, domesticus, incola: ab ἐπὶ et ἱστία, focus, lar.

Ἐπιστοβέσκον, Ion. pro ἐπεστόβεον, seu ἐπεστόβουν, imperf. act. verbi ἐπιστοβέω pro ἐπιστομέω, f. ήσω, perf. κα, irrideo, contumeliâ afficio: ex ἐπὶ et στόμα, ος.

Ἐπιστολάδην, adv. ornatè, succinctè: ex ἐπὶ et στέλλω, mitto; item orno; f. στελῶ. perf. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. perf. m. ἔστολα.

Ἐπιστολάζω, f. άσω, perf. ἐπεστόλακα, infero, cumulo.

Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, EPISTOLA: ab ejusd. verbi perf. m.

Ἐπιστολικὸς, ἡ, ὸν, epistolaris: à præced.

Ἐπιστομίζω, os obturo; f. ίσω. perf. ἐπεστόμικα. ex ἐπὶ et στόμα, ος, oris.

Ἐπιστόμιον, ου, τὸ, EPISTOMIUM: ab eod.

Ἐπιστεναχίζω, ῶ, fut. ίσω, ingemisco: ab ἐπὶ et στεναχίζω.

Ἐπιστρατεύω, f. εύσω, perf. κα, expeditionem suscipio adversus: ex ἐπὶ et στρατεύω, exercitum educo. Th. στρατὸς, exercitus.

Ἐπιστρατείη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιστρατεία, militaris expeditio adversus aliquem: à præced.

Ἐπιστραφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιστραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto: f. ψω. perf. ἔστροφα. a. 2. ἔστραφον. perf. m. ἔστροφα.

Ἐπίστρεφε, præs. imperat. act. et

Ἐπιστρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιστρέφω.

Ἐπιστρεφέως, Ion. et Poët. accuratè, fraudulentèr: adv. ab

Ἐπιστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, industrius, versutus, perversus: à seq.

Ἐπιστρέφω, converto: fut. ψω. perf. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα. a. 1. imperat. ἐπίστρεψον, άτω. a. 1. sub. ἐπιστρέψω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐπιστρέψαι. a. 1. part. act. ἐπιστρέψας, αντος. a. 2. pass. ἐπεστράφην, ης, η, converti me: a. 2. imperat. pass. ἐπιστράφητι, ήτω. a. 2. sub. pass. ἐπιστραφῶ. a. 2. part. pass. ἐπιστραφεὶς, έντος. perf. m. ἐπέστροφα. ἐπιστρέφομαι, Med. curo, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. στρέφω, verto.

Ἐπιστρέψαι, aor. 1. inf. act. ab eod. verbo et th.

Ἐπιστρέψαντα, advertentem, acc. sing. aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἐπιστροφάδην, adv. huc illuc se convertendo, fortitèr: et

Ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio: à perf. m. ἐπέστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐπίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui versatur inter; item flexuosus: à præced.

Ἐπιστρωννύω, insterno: ex ἐπὶ et στρωννύω, sterno: fut. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα. Th. στορέω, sterno.

Ἐπιστρωφάω, ῶ, f. ήσω, versor in, oberro. ex ἐπὶ et στρωφάω.

Ἐπίσω, sciebas: per contract. pro ἐπίσασο, Ion. ex ἐπίστασο, 2. sing. imperf. ἐπιστάμην, ασο, ab ἐπίσταμαι, scio. Th. ἵστημι.

Ἐπιστώσαντο, pacti sunt, 3. pl. a. 1. m. verbi πιστόω, fidem exigo: quod à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἐπισυνάγω, congrego, cogo: f. ἐπισυνάξω. perf. ἐπισυνῆχα. a. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυνάξαι. a. 2. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν. part. pass. ἐπισυνῆγμαι. perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπισυνήχθην. aor. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ὲν. ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, ago.

Ἐπισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio: à præced.

Ἐπισυνάπτω, f. ψω, perf. ἐπισυνῆφα, coagmento, conjugo; ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, necto.

Ἐπισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo, quod vide.

Ἐπισυνέχω, contineo, apto: undè

Ἐπισυνέχοντες, part. ducentes vel habentes uxores alienigenas: ap. l. iii. Esdræ, ix. 17.

Ἐπισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, cogo.

Ἐπισυνίσταμαι, conspiro, insurgo in aliquem: vide ἐπισύστασις.

Ἐπισυνίστημι, ad seditionem excito. Th. ἵστημι.

Ἐπισυντρέχω, simul occurro: ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, curro; f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.

Ἐπισύρω, traho post me; item ambage verborum, rem de quâ agitur, implicare, neque cardinem causæ attingere. Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. σύρω, traho.

Ἐπισύστασις, εως, ἡ, coitio, agmen: ex ἐπὶ et συνίστημι, consto, ad defectionem solicito. Th. ἵστημι.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid suspiciendum contra aliquem.

Ἐπισφαγήσεται, 3. sing. f. 2. pass. ab

Ἐπισφάζω, seu -σφάττω, jugulo, macto: ab ἐπὶ et σφάζω, seu σφάττω. f. ξω. a. 2. ἔσφαγον. pass. -φάγην.

Ἐπισφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, periculosus, lubricus: ex ἐπὶ et σφάλλω, supplanto.

Ἐπισφαλῶς, adv. periculosè.

Ἐπισφραγίζω, f. ίσω, insignio, sigillo. ab ἐπὶ et σφραγίζω, signo.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ: ex ἐπὶ, suprà, et σφυρὸν, malleolus pedis. Th. σφῦρα, malleus.

Ἐπίσχε, cohibe, præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω pro ἔχω, habeo.

Ἐπισχεῖν, Ion. pro ἐπίσχειν, a. 1. inf. Vide in ἐπίσχεο.

Ἐπίσχεο, Ion. pro ἐπίσχου, a. 2. imperat. m. ἐπίσχες, aor. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, aor. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, aor. 2. inf. act. ab eod. verbo et th.

Ἐπισχερὼ, adv. deinceps, ordine: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

Ἐπισχόμενος, tenens, a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.

Ἐπισχύω, invalesco, magis ac magis urgeo: imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. ἐπίσχυκα. aor. 1. ἐπίσχυσα. ex ἐπὶ et ἰσχύω, valeo. Th. ἰσχύς.

Ἐπισχὼν, adhibens, a. 2. part.

act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. imperf. εἶχον.

Ἐπισωρεύω, coacervo: fut. εύσω. perf. ἐπισεσώρευκα. ex ἐπὶ et σωρεύω, cumulo. Th. σωρὸς, acervus.

Ἐπιταγὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum: ab ἐπιτάσσω, impero, quod vide.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, subsidiaria cohors; item mandatum: ab eod.

Ἐπίταδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat: ab ἐπιτάσσω.

Ἐπιτακτὸς, imperatus, part. perf. pass. ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, incidere. Th. τέμνω, seco.

Ἐπίταξις, εως, ἡ, imperatum, jussum: ab ἐπιτάσσω, q. v.

Ἐπιταράσσω, fut. ξω, perf. χα, interturbo, interpello. Th. ταράσσω, -ττω, turbo: f. ξω.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ ἡ, adjutor: pro ἐπίῤῥοθος, idem: ex ἐπὶ et ῥόθος, undarum strepitus.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio, vehementia: ab ἐπιτείνω, intendo.

Ἐπιτάσσω, vel -ττω, colloco, impero: f. ξω. præs. part. ἐπιτάσσων, οντος. ex ἐπὶ et τάσσω, ordino: f. ξω. perf. τέταχα. a. 1. ἔταξα. perf. med. τέταγα.

Ἐπιτάφιος, ου, ὁ ἡ, funebris: ex ἐπὶ et θάπτω, sepelio: a. 2. ἔταφον.

Ἐπιταχύνω, accelero: à ταχύνω, idem. f. υνῶ. Th. ταχὺς, celer.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπιτείλας, qui jussit, a. 1. part. act. et

Ἐπίτειλον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, inus.

Ἐπιτείνω, intendo, contendo: ex ἐπὶ et τείνω, tendo: f. νῶ. perf. ἐπιτέτακα.

Ἐπιτειχίζω, muro, cingo, exci tato muro oppugno: ex ἐπὶ et τειχίζω, murum struo: f. ισω. Th. τεῖχος, murus.

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum adversus aliquem: à præc.

Ἐπιτέκα, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι. a. 1. pass. ἐπετελέσθην. ab

Ἐπιτελέω, -ῶ, έσω, -έσω, perago, exequor: fut. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, absolvi: ex ἐπὶ et τέλος.

Ἐπιτελὴς, έος, -οῦς, ὁ ἡ, absolutus, perfectus. Vide ἐπιτελέω.

Ἐπιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλου, præs. imperat. pass. ab

Ἐπιτέλλομαι, η, εται, exorior: et Poët. pro ἐντέλλομαι, impero. Hinc

Ἐπιτελλομενάων, exorientium, gen. pl. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω, inus.

Ἐπιτέμνω, f. εμῶ, perf. μηκα, disseco, brevius reddo: à τέμνω, seco.

Ἐπίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, partui vicina: ex ἐπὶ et τίκτω, pario: f. τέξομαι. perf. med. τέτοκα.

Ἐπιτερπέστερον, jucundius. comp. ab

Ἐπιτερπὴς, έος, ὁ ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto: f. ψω.

Ἐπιτέρπομαι, oblector: ab eod. th.

Ἐπιτερπόμενος, præs. part. pr.

Ἐπιτέταται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. Th. τείνω, tendo.

Ἐπιτέτραπται, commissum est, 3. sing. perf. pass. et

Ἐπιτετράφαται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Th. τρέπω, verto: f. ψω. perf. φα. perf. med. τέτροφα.

Ἐπιτήδεια, et Ion. ἐπιτήδεα, apta, nom. pl. n. g. ab

Ἐπιτήδειος, ου, ὁ ἡ, item -εια, ειον, idoneus, commodus, opportunus. Th. ἐπιτηδὴς, idem.

Ἐπίτηδες, Ion. adv. de industria: ab ἐπιτηδὴς.

Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum: ab

Ἐπιτηδεύω, εις, ει, data opera aliquid facio, operam do: f. εύσω. a. 1. ἐπιτήδευσα. quod et

Ἐπιτηδέως, adv. accuratè: Ion. pro ἐπιτηδείως ἐπιτηδείως, aptus: ab

ΕΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, idoneus, aptus.

Ἐπιτήκω, f. ήξω, liquefactum infundo. Th. τήκω, liquefacio.

Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, conservo. Th. τηρέω, servo.

Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

Ἐπιτιθεῖσι, Ion. pro ἐπιτιθέασι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ἐπιτίθει pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. ab

Ἐπιτίθημι, impono: ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, qu. ab ἐπιτιθέω. fut. ἐπιθήσω. perf. ἐπιτέθεικα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπίθες, ἐπίθετε. a. 1. pass. ἐπετέθην. a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. m. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπεθέμην, ου, ετο. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιτιθῇς, ῇ, præs. sub. act. Vide suprà.

Ἐπιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. et

Ἐπιτιμάῃς, 2. sing. præs. sub. ab ἐπιτιμάω.

Ἐπιτιμαῖος, morosus reprehensor, qui frequentèr alios carpit et reprehendit.

Ἐπιτιμάω, ῶ, pretium augeo, item objurgo: cum dat. imperf. ἐπετίμαον, -ων. fut. ήσω. perf. ἐπιτετίμηκα. a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπὶ et τιμάω, honoro.

Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ἐπιτιμάω.

Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab

Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio, caritas cibi, caritas annonæ: et

Ἐπιτιμία, ας, ἡ, idem: et

Ἐπιτίμιον, mulcta, pœna: ab ἐπιτιμάω, q. v.

Ἐπίτιμος, ου, ὁ ἡ, cui honos integer est, honoratus; item obnoxius pœnæ: ab ἐπὶ et τιμή.

Ἐπιτιμῶνται, reprehenduntur, 3. pl. præs. ind. pass. et

Ἐπιτιμῶντας, acc. plur. part. præs. ab eod.

Ἐπιτίτθιος, ου, idem ac ὑποτίτθιος, lacteus. Th. τίτθος, mamma.

Ἐπιτοαυτὸ, vel divisim ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. eodem loco, simul, adhæc. Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, ipse.

Ἐπίτοκος, ου, ὁ ἡ, partui propinqua. Th. τίκτω, pario: perf. med. τέτοκα.

Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ. Ion. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ἐπιτολμᾷν, sustinere, præs. inf. act. ab

Ἐπιτολμάω, audeo: f. ήσω. Th. τόλμα, audacia.

Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio, EPITOME, compendium. Th. τέμνω, seco: perf. med. τέτομα.

Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, in aliquem arcum intendo: ex ἐπὶ et τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, arcus.

Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco et sede meâ me contineo, sedem non muto: à τόπος, locus.

Ἐπιτοπολὺ, adv. ut plurimùm: ex ἐπὶ et πολύς.

Ἐπιπέσσαις, si codex sanus, part. a. 1. act. ab ἐπιπετέω, f. έσω. a. 1. ἐπιπέτεσα. a. 1. part. ἐπιπετέσας, Æol. gem. σσ. et per Sync. ἐπιπέσσαις. Vide πετῶ, incidere in aliquid. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιποτίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιποτίσας, et Æol. et Poët. ἐπιποτίσσαις, et per Sync. ἐπιπίσσαις.

Ἐπιτρεπτέα, et -τέον, *permittendum*: verbale ab

Ἐπιτρέπω, *permitto, committo*: f. ψω. perf. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. a. 2 pass. ἐπετράπην. perf. med. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, *verto*.

Ἐπιτρέψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Ἐπιτρέψοντι, *permittent*, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρέχω, f. θρέξω. a. 2. ἐπέδραμον, *accurro, incurro*. Th. τρέχω.

Ἐπιτρίβω, *attero, affligo*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. perf. φα.

Ἐπίτριτος, ου, ὁ ἡ, *sesquitertius*; idem quod τρίτος. ἐπὶ τρίτοις τόκος, *usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit*.

Ἐπίτριψις, εως, ἡ, expon. *fluctus*. Psal. xcii. à præced. ab ἐπιτρίβω.

Ἐπιτροπαίην βασιληΐην, *regnum alicui commissum, ut ab eo administretur, quamdiu quis in ejus tutelâ manet*: ab ἐπιτρέπω.

Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, *procurationem festino*: et

Ἐπιτροπεύομαι, *educor*: ab ἐπί τροπος.

Ἐπιτροπή, ῆς, ἡ, *procuratio, tutela*: à perf. med. verbi ἐπιτρέπω.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, *procurator, tutor*: ab eod.

Ἐπιτροχάδην, adv. *succinctè, maturè*: à τροχάω, *curro, festino*. Th. τρέχω, idem.

Ἐπιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

Ἐπιτυγχάνω, *assequor*: a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπὶ et τυγχάνω, *adipiscor*: f. τεύξομαι. perf. τέτυχα.

Ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ ἡ, *cristata*: Epith. quod alaudis cristatis tribuitur: ex ἐπὶ et τύμβος, *tumulus*: vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

Ἐπιτυχεῖν τινὶ, *incidere in aliquid, et invenire*, aor. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

Ἐπιτυχία, ίας, ἡ, *felix successus*.

Ἐπιτυχὼν, όντος, *quilibet, vilis*, a. 2. part. act. ab eod.

Ἐπιφαίνω et -ομαι, *appareo*: præs. imperat. ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. perf. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα. perf. pass. ἐπιπέφαμμαι, et Att. ἐπιπέφασμαι. a. 2. pass ἐπεφάνην, ης, η. ex ἐπὶ et φαίνω, *ostendo*.

Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, *apparentia, superficies*: ab ἐπιφανής.

Ἐπιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

Ἐπιφανὴς, έος, ὁ ἡ, *illustris*: ab ἐπιφαίνω.

Ἐπιφανῶς, *apertè*: adv. à præc.

Ἐπιφαύω, *illucesco*: f. ἐπιφαύσω et -ομαι. à φαύω, Æol pro φάω, *luceo*.

Ἐπιφέροισα, *afferens*; Dor. pro ἐπιφέρουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

Ἐπιφέρομαι, pass. *incumbo, irruo*.

Ἐπιφέρω, εις, ει, *infero, objicio*: imperf. ἐπέφερον, ες, ε. f. ἐποίσω. a. 2. ἐπήνεγκον. a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero*.

Ἐπιφημίζεσθαι, *malè ominari*, præs. inf. pass. à φημίζω, *divulgo*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπιφθὰς, *præveniens*, a. 2. part. act. ex ἐπὶ et φθάνω, f. φθάσω, *prævenio*: perf. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην. qu. φθῆμι.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ ἡ, *invidiosus*.

Ἐπιφθόνως, adv. *invidiosè*.

Ἐπιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζουσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, *inspuo veneficarum more*. Th. πτύω, *spuo*.

Ἐπιφλέγω, f. ξω, *splendeo, refulgeo*: idem quod φλέγω, *incendo*: sed Metaph. *illustro*.

Ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, *impetus, impressio*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐπιφορέω, -ρῶ, f. ήσω, Ion. id. qū. ἐπιφέρω, *infero*.

Ἐπιφορήματα, ων, τὰ, *bellaria*: à præced.

Ἐπίφορος, ου, ὁ ἡ, *commodus, pronus*; item *uterum ferens*. Th. φέρω.

Ἐπιφράζομαι, *intelligo, considero*: ab ἐπιφράζω, *indico, moneo, dissero, declaro*. Th. φράζω, *dico*: a. 2. ἔφραδον.

Ἐπίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, *prudens*.

Ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, *prudentia*: ab eod.

Ἐπιφροσύνῃσι, ejusd. dat. plur. Ion.

Ἐπίφρων, ονος, ὁ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens*: ex ἐπὶ et φρὴν, *mens*.

Ἐπιφυὰς, άδος, ἡ, *propago*: et in pl. ἐπιφυάδες. et

Ἐπιφυέσθω, *accrescat, adhæreat*, 3. sing. imperat. præs. ab

Ἐπιφύομαι, f. ύσομαι, *adnascor, accresco*. Th. φύω, *gigno*.

Ἐπιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnascor*: ab eod.

Ἐπιφωνέω, *acclamo*: imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. fut. ήσω. perf. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, *exclamatio*: à præced.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*: dat. ἐπιφωνήσει. ab eod. verbo.

Ἐπιφώσκω, *illucesco*: imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo*: undè φάος, et contractè, φῶς, *lux*.

Ἐπιχαίρω, f. αρῶ, *gaudeo*; item *insulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Ἐπιχαλάω, f. άσω, *laxo*. Th. χαλάω, idem.

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκός.

Ἐπιχαράττω, *insculpo*. Th. χαράττω, vel -σσω, idem. f. ξω.

Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ ἡ, *gratus*: ab ἐπὶ et χάρις.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium, irrisio*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Ἐπιχείρει, *aggredere*, præs. imperat. act. ab

Ἐπιχειρέω, -ῶ, *aggredior*: imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, *conabar*: f. ήσω. perf. ἐπικεχείρηκα. a. 1. ἐπιχείρησα. ex ἐπὶ et χεὶρ, *manus*.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, *argumentum*: et

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem: et *aggressio, conatus, conspiratio*: ab eod. verbo et th.

Ἐπιχειροτονέω, *scisco, decerno, suffragia fero*: ex ἐπὶ et χειροτονέω, idem: f. ήσω. quod à χεὶρ, *manus*, et th. τείνω, *tendo*: f. τενῶ. perf. τέτακα.

Ἐπιχέω, f. εύσω, *infundo*: vide suprà ἐγχέω.

Ἐπιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*: gen. pl. ἐπιχθονίων. dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις. ex ἐπὶ et χθὼν, *terra*.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, *amarissimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.

Ἐπιχορηγέω, *suppedito, submi-*

nistro: f. ήσω. perf. ἐπικεχορήγηκα. a. 1. ἐπεχορήγησα. ex ἐπὶ et χορηγὸς, *dux chori*: quod ex χορὸς, *cœtus saltantium*, et ἄγω, *duco*.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisd.

Ἐπιχράω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ et χράω, f. ήσω, perf. ηκα, *commodo, invado furiosè*.

Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ et χράομαι, *utor*. Th. χρέω, idem.

Ἐπιχρίω, *illino*: fut. ίσω. perf. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα. ex ἐπὶ et χρίω, *ungo*.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσός.

Ἐπιχύνω, f. ύσω, *infundo*: hinc

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, *infusio, libatio*.

Ἐπιχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*: ἐὰν ἐπιχωρηθῇ, *si concederetur*.

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, *permissio*: Esd. iii. 7.

Ἐπιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab

Ἐπιχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ et χῶρος, *locus*.

Ἐπιψάλλω, *psallo*: f. λῶ. perf. ἐπιψάλκα. à ψάλλω, *cano*.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, *contingo*: quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ἐπιψεκάζω, f. άσω, perf. κα, *irroro, instillo*: ex ἐπὶ et ψεκάζω, *roro, stillo*: quod à ψεκὰς, idem quod th. ψακὰς, ἡ, *ros*.

Ἐπιψηφίζω, f. ίσω et ιῶ, *in suffragium mitto, ad suffragium ferendum voco, suffragio meo confirmo*. In med. signif. *scisco, decerno*. Th. ψῆφος, *calculus*.

Ἐπίψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui reprehensionem meretur*.

Ἐπιὼν, όντος, *instans, insequens*, a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐπλάγην, *stupui*, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον.

Ἐπλάγχθην, *aberravi*, pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare facio*: f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Ἔπλαξε, *finxit*, Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. et

Ἔπλασ' pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω vel -ττω, *fingo, formo*: fut. πλάσω. perf. πέπλακα.

Ἔπλει, *navigabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum*.

Ἔπλεο, *eras*, 2. sing. imperf ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, et per Sync. ἔπλεο et ἔπλευ, Dor. ἔπλευ. à πέλομαι, *sum*. Th. πέλω.

Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.

Ἐπλεόνασα, ας, ε, aor. 1. ind act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*: f. άσω. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων et πλέων, *amplior*.

Ἔπλετ' pro ἔπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing imperf. à πέλομαι, *sum*: vide ἔπλεο.

Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act *navigavimus*: à πλέω, *navigo*: f. εύσω.

Ἐπλήγην, *cæsus sum*, aor. 2. ind. pass. verbi πλήσσω vel -ττω, *ferio*: f. ξω. a. 2. ἔπλαγον. vide ἐπλάγην.

Ἐπλήσθην, a. 1. ind. pass à πίμπλημι, *impleo*: fut. πλήσω. perf. pass. πέπλησμαι. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπληθύνθην, *crevi*, a. 1 ind pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco*: f. υνῶ. perf. πεπλήθυγκα a. 1. ἐπλήθυνα. perf. pass. πεπλήθυμμαι a. 1. opt pass. πληθυνθείην. à πλήθω, *impleo*: ab eod. th.

Ἐπλήντο, *impleverant*, pro ἐπέπληντο. 3. plur. plusq. perf pass. verbi πίμπλημι. *impleo*: f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*: imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔπληξε, *stupefecit*, a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω. fut. ξω. a. 2. ἔπλαγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi πληρόω, *impleo*: et

Ἔπλησαν, 3 pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. ήσω. perf. πέπληκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

Ἔπλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι vel plusq. perf. per Sync. pro ἐπέπλητο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.

Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, fut. ήσω. perf. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἔπνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. sing. imperf. act. et

Ἐπνίγη, *suffocatus est*, 3. sing. a. 2 pass à πνίγω, *suffoco*: fut. ξω. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνύσθην, ης, η, a 1. ind pass. tanquam à πνύω, idem cum πνέω, *flo, spiro*: f. ύσω.

Ἐπογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*: ab ὄγμος, *sulcus*.

Ἐπόγμιος Δημήτης, *Ceres sulcum ducens*.

Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus*; et

Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via*.

Ἐποδύρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f ῦμαι, *ploro*.

Ἐπόζω, f. έσω vel ήσω. ab ὄζω ἐποζέσει, *computrescet*. Exod. vii.

Ἐπόθησα, ας, ε, *desideravi*: dicitur et ἐπόθεσα, ας, et

Ἐπόθησεν, 3. sing. a 1. act. à ποθέω, *desidero, amo*: f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐποίει, 3 sing. imperf. à ποιέω.

Ἐποιεῦντο, Dor. pro ἐποιοῦντο, 3. pl imp. à ποιέομαι.

Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*: f. ήσω.

Ἐποικοδομέω, *ædifico, superstruo*: f. ήσω. perf. ἐπῳκοδόμηκα ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*.

Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl a 1. part. pass. à præc.

Ἔποικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advena, domûs dominus*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*; quod vide.

Ἐποιοῦσαν, pro imperf. ἐποίουν, *faciebant*. Job. i. 4.

Ἐποῖσαι, *intulisse*, a. 1. inf. act. et

Ἐποίσει, *inferet*, f. 1. act. et

Ἐποισθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. et

Ἐποιστέον, verbale, *inferendum*: ab ἐπιφέρω, *infero*: f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίσω. Th. φέρω.

Ἐποίχεο, *accede*, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. med. ab

Ἐποίχομαι, *eo adversum, adeo, irruo*: imperf. ἐπῳχόμην, ου,

σω. f. ἐπῴχην. perf. ἐπῴχημαι. ex ἐπὶ et οἴχομαι, abeo.

Ἐποιχόμενος, præs. part. pass. præced.

Ἐποκέλλω, impingo, illido: f. ἐποκελῶ. a. 1. ἐπώκειλα. perf. ἐπώκελκα. ex ἐπὶ et ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello, applico.

Ἐπολίξατο, vide in πολίξατο

Ἐπολιτεύοντο, 3. plur. imperf. pass. à πολιτεύομαι, administro: f. εύσομαι. Th. πόλις, urbs.

Ἕπομαι, sequor: f. ἕψομαι. imperf. vel a. 2 m. εἱπόμην. Th. ἕπω, sequor.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbrium copia. Th. ὄμβρος.

Ἐπόμενος, η, ον, præs. part. ab ἕπομαι.

Ἐπόμνυθι, jura, præs. imperat. act. ab

Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, jurejurando confirmo, insuper vel præterea juro, dejero: f. ἐπομόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι q. v.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, umbo clypei: ex ἐπὶ et ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ἐπόνασαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborarunt, 3. plur. a. 1. act. et

Ἐπόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, laboro: fut. ήσω. perf. πεπόνηκα. quod à πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro: perf. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, probro afficio: fut. ίσω. perf. ἐπωνείδικα. ex ἐπὶ et ὄνειδος, probrum.

Ἐπονείδιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, probrosus: à præced.

Ἐπονήθην, ης, η, laboravi, a. 1. ind. pass. à πονέω, laboro: f. ήσω. Th. πένομαι, facio.

Ἐπονηρεύοντο, malitiosè faciebant, 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, cognomino, nuncupo; nominatim consecro: f. σω. perf. ἐπωνόμακα. præs. pass. ἐπονομάζομαι, η, εται, cognominor: ex ἐπὶ et ὄνομα, nomen.

Ἐπόνουν, laborabant, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, laboro, f. ήσω.

Ἕπονται, sequuntur, 3. pl. præs Ἕποντο, sequebantur, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω.

Ἐποξύνω, f. ύνω, perf. ἐπώξυγκα, excuo, accelero.

Ἐποπτευτικὸς, κὴ, κὸν, qui pertinet ad ἐποπτεύειν: ab ἔπος et πτίσσω.

Ἐποποιΐα, ας, ἡ, Epici sive Heroici carminis scriptio: ab iisdem.

Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, qui scribit heroicum carmen: ab iisdem.

Ἐποπτεύω, inspecto: fut. εύσω. perf. ἐπώπτευκα. a. 1. ἐπώπτευσα. ex ἐπὶ et ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, testis oculatus, inspector, præses: ab eod th.

Ἐπόψομαι, inspicio, viso: fut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐποράαν, Ion. pro ἐφορᾷν, inspicere, præs. infin. ab ὁράω, video.

Ἐποργίζομαι, irascor ad, ob. Th. ὀργή.

Ἐπορέγομαι, protentâ manu capto: ex ἐπὶ et ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo: f. ξω.

Ἐπορεξάμενος, porrectus, ejusd. a. 1. part. m.

Ἐπορεύοντο, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, proficiscor: ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass Th. πείρω, transeo: perf. med. πέπορα. indè πόρος, transitus, &c.

Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύοντο.

Ἐπόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, vasto: imperf. ἐπόρθουν, -ουν. f. ήσω. perf. πεπόρθηκα. quod à πέρθω, diruo: f. πέρσω. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi πορίζω, præbeo, viam operio, paro: fut. ίσω. Th. πόρος.

Ἐπορμέειν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, in statione stare. Th. ὅρμος, statio navium.

Ἐπορνύμενος, irruens, præs. part. ab ἐπόρνυμαι ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito: f. ρῶ. perf ὦρκα.

Ἐπόρουσε, irruit, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορούω, irruo: f. σω. perf. ἐπορούκα Th. ὄρω, concito: f. ὀρῶ, et Æol. ὀρέω.

Ἐπόρσον, incita, a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, concito adversus: a. 1. ἐπῶρσα. Th. ὄρω, concito: f. ὀρῶ, Æol. ὀρσω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρωρέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen oraculum: ab ἔπω, dico.

Ἐποτᾶτο, volabat, 3. sing imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo -as.

Ἐποτίσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo: f. ίσω. perf. πεπότικα. a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo.

Ἐποτρύνω, instigo: ab ἐπὶ et ὀτρύνω, incito: fut. υνῶ. perf. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, cœlestis: ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, cœlum: ex ἐπὶ et οὐρανὸς, cœlum.

Ἐποφείλω, insupèr debeo· 1. pl. ἐποφείλομεν. ex ἐπὶ et ὀφείλω, debeo: f. ὀφειλήσω.

Ἐποχέομαι, οῦμαι, invehor. Th. ὄχος, currus.

Ἐποχέω, ῶ, fut ήσω, veho: ab eod. th

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ retentio, remora, EPOCHA, status cœli, positusque siderum, apud Math. item, retentio, assensus, apud Philos ab ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

Ἔποχον, ου, τὸ, instratum equi: ab ὄχος

Ἔποχος, ου, ὁ ἢ ἡ, compos, insidens equo: ab eod.

Ἐποχυρόω, idem cum simplice ὀχυρόω.

Ἔποψ, τὸ, τοῦ ἔποπος, upupa.

Ἐπόψιμος, id q. ἐπόψιος.

Ἐπόψιος, ου, ὁ ἢ ἡ, spectabilis: et

Ἔποψις, εως, ἡ, aspectus: ab ὄπτομαι, video: f. ὄψομαι.

Ἐπράδειν, Ion pro ἐπεπόρδειν, plusq perf. m. verbi πέρδω, pedo: f. 2. παρδῶ. a. 2. ἔπαρδον. fut. 2. pass. παρδήσομαι. perf med. πέπορδα, pepedi.

Ἐπράθην, venditus sum, aor. 1. ind. pass. à πιπράσκω, vendo, factum à περάω, per Sync. pro περάω f. περάσω. perf πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. a 1. ἐπράθην Th. περάω, vendo.

Ἔπραθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, populatus sum, a 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto: f. 2. πραθῶ perf. med. πέπορθα. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. med verbi πράσσω, vel -ττω, facio.

Ἔπρασα, ας, ε, aor. 1 ind. act. verbi πιπράσκω, vendo: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, facio: f. ξω.

Ἔπρεσε pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo: f. σω.

'Επρῆξα, *feci*, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

'Επρησε, *incendit*, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

'Επρήσθην, *concrematus sum*, a. 1. pass. à πρήθω, *incendo*: f. πρήσω. perf. πέπρηκα. perf. pass. πέπρησμαι.

'Επρησσόμην, *conficiebar*, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, *facio*: f. ξω.

'Επρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, *factus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Επριάμην, *emi*, imperf. verbi πρίαμαι, *emo*: vel est a. 1. m. ἐπριασάμην, et per Sync. ἐπριάμην.

'Επρίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind pass. verbi πρίω vel πρίζω, *disseco*: f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. pass. πέπρισμαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην.

'Επρίω, *emisti*, 2. sing. imperf. pro ἐπρίασο, Ion. ἐπρίαο, et Crasi ἐπρίω, ab ἐπριάμην.

'Επρωσεν, pro ἐπεπρώτωσεν, 3. sing a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περατόω, *finio, termino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*.

'ΕΠΤΑ', οἱ, αἱ, τὰ, *SEPTEM*.

'Επταβόειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex septem bubulis pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *septem*, et βοῦς, *bos*.

'Επτάγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollinis citharam vocat, ob septem chordarum sonos: nam singulæ proprium edunt sonum. ab ἑπτὰ et γλῶσσα, *lingua*.

'Επταέτης et -τὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *septennis*: ἑπταέτες, adv. *septennium*: ab ἑπτὰ et ἔτος.

'Επτακαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *septendecim*.

'Επτακαιδέκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *septimus decimus*.

'Επτάκις, *septies*, adv. ab ἑπτὰ, *septem*.

'Επτακισχίλιοι, αι, α, adv. *septiès mille*.

'Επτακόσιοι, αι, α, *septingenti*.

'Επτάκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *septisonus*; Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ et κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω, *pulso*.

'Επτάμην, et in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, *volo -as*: f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμενος. a. 2. infin. πτάσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἱπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι. a. 2. ἔπτην. undè a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

'Επτάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *septimestris*: τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris*. Th. μὴν, -νὸς, *mensis*.

'Επταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. act. à πτήσσω, fut. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

'Επταπλάσιος, ία, ιον. et

'Επταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *septuplus*: et

'Επταπλασίως, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, et πλάσιος, terminatio numeralis

'Επταπόδην, *septempedalem*, acc. sing. ab

'Επταπόδης, ος, ὁ ϗ ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, et ποῦς, ποδὸς, *pes*.

'Επτάποροι, propr. nomen fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, q. à πείρω.

'Επτάπυλος, ου, et Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, *septem portas habens*, Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, *septem*, et πύλη, *porta*.

'Επταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, *sternuto*.

'Επταχα, et -χῆ, adv. *septempliciter*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

'Επτέρνικα, ας, ε, perf. act. *supplantavi*, verbi πτερνάω vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, *supplanto*. Th πτέρνα, *calx*. Gen. xxvii. 36.

'Επτερύγην, ης, η, a 2. ind pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, *alis latera ferio*. Th. πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

'Επτην, ης, η, *volavi*, in 3. plur. ἔπτησαν, a. 2. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

'Επτοίηται, 3. sing. perf pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *terrefacio, attonitum reddo*. item *animo specto, attento*.

'Επτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. med. quod vide. Alii per Sync dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, *volo -as*.

'Επτόροφος, *septem tectis vel cameris constans*: ab ὄροφος, *culmen*.

'Επτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

'Επυδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἔφυδρος, *udus*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

'Επυθόμην, ου, ετο, et in 3. plur. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: f. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

'Επυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*.

'Επύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, *turri munio*: f. ώσω. Th. πύργος, *turris*.

'ΕΠΩ, *dico*: inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα et ἔειπον; et in 3. pl. εἴπεσαν, Ruth. iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, άτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν. aor. 2. imperat. εἰπέ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. sub. εἴπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν. a. 2. part. εἰπὼν, όντος, et in f. g. εἰποῦσα, ης.

'ΕΠΩ, *operor, ago, tracto*. in compositione usitatum. item *sequor*; in qua tamen significatione usurpatur potiùs ἕπομαι. Hom. Il. δ. 202. indè ἐπέτης, ου, ὁ, *pedissequus*.

'Επῳάζω, f. άσω, *incubo*: hinc

'Επῳασμὸς, οῦ, ὁ, *incubatio*.

'Επῳδὴ, ῆς, ἡ, et Poët. ἐπαοιδὴ, et -ία, *EPODA, incantamentum*: et

'Επῳδικὸν, ου, τὸ, *quod odæ accinitur, versiculum*: et

'Επῳδὸς, οῦ, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ et ᾠδὴ, *carmen*: quod à perf. m. verbi ἀείδω, *cano*.

'Επώκειλαν, *illiserunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐποκέλλω, Th. κέλλω, *appello, moveo*: ὀκέλλω, id.

'Επώλευν, *vendiderunt*, 3. plur. imperf. verbi πωλέω, *vendo*: f. ήσω.

'Επωμὶς, ίδος, ἡ, *ea pars jugulorum quæ cum scapulis opertis connectitur*, vicina humero: it. *chlamys*.

'Επωνόμασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. Vide ὀνομάζω.

'Επωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*: gen. pl. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπὶ et ὄνομα, *nomen*.

'Επώρα, *inspiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, *video*.

'Επωρωρέχατο, Ion. pro ἐπωρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπωρώρεκτο, inserto α ante το, verbi ὀρέγω, *porrigo, extendo*: f. ξω. perf. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

'Επῶρσε, *concitavit*, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, *excito*: f. Æol. ὄρσω. a. 1. ὦρσα. perf. ὦρκα.

'Επωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *profuturus*.

Ἐπωφέλιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, utilis : dat. pl. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπὶ et ὠφελέω, juvo, prosum.

Ἐέρχατο, inclusi erant, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐεργμένοι ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἔεργτο, inserto α ante τ, et tenui versâ in aspiratam, ab εἴργω, aperio : fut. ξω. perf. ἔοργα. perf. pass. ἔεργμαι. plusq. perf. ἐέργμην, ξο, κτο.

Ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. Vel, ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo : f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ἔρα, ας, ἡ, TERRA, et Angl. EARTH.

Ἔραζ', pro ἔραζε, adv. ad locum, in terram, humi : in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, optarem, 1. sing. opt. ab ἔραμαι, amo, quod vide.

Ἐῤῥαίσθη, 3. sing. a. 1. pass. à ῥαίω, profligo, corrumpo : f. σω. perf. ἔῤῥαικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, amo, cupio, gestio, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾷν, amare, præs. inf. act. ab ἐράω, -ῶ, άεις, -ᾷς, amo : f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, stipem confero; ἐρανίζομαι, med. stipem peto, colligo, accipio. Th. ἔρανος, collecta.

Ἐραννῆς, amœnæ, gen. sing. f. g. ab

Ἐραννὸς, ἡ, ὸν, amabilis, jucundus : ab ἐράω, amo.

ΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, collecta, collatitia cœna; collatio, beneficium, gratia. Est verò etiam, ἔρανος, pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur.

Ἔρασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. quod vide.

Ἐράσθην, amatus sum, ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐρᾶσθαι, Ion. pro ἐρᾶν ab ἐράω, amo : f. άσω.

Ἐρασιμόλπος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans carminis seu cantûs : ab ἐράω, amo, et μολπὴ, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ἐρασιπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, studiosus capillitii : ab ἐράω, amo, et πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἐράσμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, amabilis : ab ἐράω.

Ἔρασσαι, amas, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, quod vide.

Ἐράσσατο, amavit, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, οῦ, ὁ, amator : ab eod. th.

Ἐραστὸς, οῦ, ὁ, nomen viri. Gr. amabilis.

Ἐραστὸς, οῦ, ὁ, amabilis : et

Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis : ab ἐράω, amo.

Ἐρᾰτὴ, ῆς, ἡ, amata : ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, amo, cupio : f. ίσω. Th. ἐράω.

Ἐρᾰτὸς, ἡ, ὸν, amabilis : ab eod. th.

Ἐρᾰτὼ, όος, -οῦς, ἡ, ERATO, nomen mulieris vel Musæ : ab ἐράω.

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, amabilis.

ΕΡΑ'Ω, amo, appeto : f. άσω. perf. κα. ἔραμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, depleo, evacuo.

Ἔργ' pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, undè per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

Ἐργάζεν, Dor. pro ἐργάζου, præs. imperat. ab

Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucror : ἐργάζοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. imperf. εἰργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο (augetur enim recipiendo ι post ε). perf. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, opus.

Ἔργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. Ion. ab ἐργάθω, idem quod εἴργω, arceo.

Ἐργαλήϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ου, τὸ, instrumentum : ab ἔργον, opus.

Ἐργαξῆ, operabis, Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi ejusd.

Ἐργάσαο, pro ἔργασω, antiquitus ἐργάσασο, eliso σ ἐργάσαο. et indè contractè ἐργάσω, 2. sing. a. 1. m. ab ἐργάζομαι.

Ἐργασθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ejusd.

Ἐργασία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus : ab ἔργον, opus.

Ἐργάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, confectus, elaboratus, cultus : ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργαστέον, faciendum est : verbale ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστηριακὸς, ἡ, ὸν, operarius.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, fornix; item, carcer. Th. ἔργον.

Ἐργαστικὸς, ἡ, ὸν, ad faciendum idoneus, qui scilè exequitur cogitata : ab ἐργάζομαι.

Ἐργαστεύομαι, opus conficio : & seq.

Ἐργάτης, ου, ὁ, operarius; acc. pl. ἐργάτας. ab eod.

Ἐργατίνης, ου, ὁ, Poët. pro ἐργάτης, q. v.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix mercenaria : ab ἔργον, opus.

Ἐργάω, -ῶ, et -άομαι, -ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἔργει, arcet, 3. sing. præs. ind. act. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, arceo, repello.

Ἔργματι, operi, facinori, dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι sic in dat. pl. ἔργμασι. à ῥέζω, f. ξω, et per Metath. ἔρξω.

Ἐργοδιωκτέω, -ῶ, f. ήσω, exigo opera; ἐργοδιωκτοῦντες, operibus præfecti : ex ἔργον.

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, exactor operum : ex ἔργον et διώκω.

Ἐργολαβεῖν, præs. inf. act. ab

Ἐργολαβέω, f. ήσω, opus faciendum suscipio, quæstum facio : ab ἔργον, opus, et λαμβάνω.

Ἐργολαβία, ίας, ἡ, merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio.

Ἐργόμενος, prohibitus : Vide ἔργει.

Ἐργέμωκος, ου, ὁ, illusor, qui ἔργῳ μωκεύει. Est et adulator : inde ἐργομωκία, adulatio.

ΕΡΓΟΝ, ου, τὸ, opus : πρὸ ἔργου τι, quod operæ pretium est.

Ἔργω, Poët. εἴργω, arceo. Th. εἴργω, id.

Ἐργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, difficilis : ab ἔργον.

Ἔρδειν, facere, præs. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, facio.

Ἔρδεσκε, perpetrabat : pro ἦρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro ῥέζω, facio.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, facientes, acc. pl. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, obscura nox : ab

Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, obscurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus.

Ἐρέβευσφιν pro ἐρέβευσφιν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, Erebus.

Ἐρεβίνθινος, η, ον, cicerinus : ab

ΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer.

ΕΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, EREBUS, orcus, inferi : q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, tego : ἐρεβόθεν, ex Erebo : ἐρεβεννὸς, obscurus.

Ἐρεείνω, interrogo; imperf. ἐρέει-

ειν, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, *dico*.

Ἐρέθησι, *irritat*, 3. sing. præs. sub. Parag. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *lacesso, irrito*.

Ἐρέθιζε, *irrites*, præs. imperat. Ἐρέθιζεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, f. ίσω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.

Ἐρεθίσδειν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρέθιζε.

Ἐρέθισμα, ατος, τὸ· et

Ἐρεθισμὸς, ῦ, ὁ, *provocatio, irritatio*: et

Ἐρεθιστὴς, ῦ, ὁ, *protervus irritator*: ab

ἘΡΕ'ΘΩ, *irrito, lacesso*: hinc ἐρεθίζω, id. ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind act. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem. et

Ἐρεῖ, *dicet*, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

ἘΡΕΙ'ΔΩ, *figo, firmitèr fulcio, innitor*: et pro ἀντερείδω, *renitor*: f. ἐρείσω. perf. ἤρεικα. a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν. perf. pass. ἤρεισμαι.

Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, et ἐρηκτὸς, ἡ, ὸν, *confractus*, vel *fissus*: ab

ἘΡΕΙ'ΚΩ (et ἐρίκω), *frango, contundo*: f. ξω.

Ἔρειο, *interroga*, præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρου, et adscito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι. imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.

Ἐρείομεν, *regamus*, Poët. Ectasi pro ἐρέωμεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρειὸς, ῦ, Dor. pro ἐρειστικὸς, ἡ, ὸν, *contentiosus*. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρείπιον, υ, τὸ, *rudus*, in. pl. *rudera*, καταπτώματα τῶν οἴκων. ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρειπομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab

ἘΡΕΙ'ΠΩ, *everto, diruo*: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἤριπον. hinc ἐρίπνη, ης. ἡ, *rupes*.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, *necto* et *dico*: f. ἐρῶ.

Ἐρείσατο, *hæsit*, 3 sing. a. 1. m. ἔρεισε, 3 sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

Ἔρεισμα, ατος, τὸ, *firmamentum, fulcimentum, columen*: à perf. pass. verbi ἐρείδω.

Ἐρείτω, *dicat*, 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico*: perf. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus, obscurus, niger*: pro ἐρεβεννός. Th. Ἔρεβος, *Erebus, inferi*.

Ἔρεξα, ας, ε, *feci*, et in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω, et per Metath. ἔρξω, perf. ἔῤῥεχα.

Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τῦ ε pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρέουσα, *dictura*, f. 1. part. f. g. ab ἐρέω. *dicam*, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præs. part. f g ab ἐρέω, *dico*.

ἘΡΕ'ΠΤΩ. *edo*: Poët. *tego, orno, corono*; f. ψω. perf. φα. hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. med.

Ἐρέριπτο. *projectus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass pro ἔῤῥιπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω. perf. ἔῤῥιφα, Poët. ῥέριφα. sic perf. pass. ἔῤῥιμμαι Poët. ῥέριμμαι. plusq. perf. ἐρέριμμην, ψο Sunt qui ἐρέριπτο dici velint pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto*.

Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf ab

ἘΡΕ'ΣΣΩ. vel -ττω, *remigo*: et Metaph. *impello*: fut. ξω. perf. χα.

ἘΡΕΣΚΕΛΕ'Ω. *cavillor, rixor*: f. ήσω. perf. κα.

Ἐρέτης. υ, ὁ, *remex*; acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐρετμέω, ῶ, f. ήσω, *remigo*: à seq.

Ἐρετμὸς, ῦ, ὁ, et ἐρετμὸν, ῦ, τὸ, *REMUS*: ab ἐρέττω.

Ἐρετμόω, -ῶ, f. ώσω, *remigare facio, remigio applico*: à præc.

Ἐρέττω, *remigo*, idem cum ἐρέσσω.

Ἐρευγμὸς et ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, *ructatio*: ab ἐρεύγω.

Ἐρεύγομαι, *eructo, dico*: f. ἐρεύξομαι perf. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

ἘΡΕΥ'ΓΩ, *ERUCTO*: f. ἐρεύξω. perf ἤρευχα. a. 2 ἤρυγον.

ἘΡΕΥ'ΘΟΣ. εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, et ἐρυθραῖος, idem.

Ἐρεύθω, fut. εύσω. perf. ἤρευκα, *rubefacio*: à præced.

Ἐρευμένων, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευνώμενον, ab ἐρευνάω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρεόμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*.

Ἔρευνα, ας, ἡ, *indagatio, scrutinium*: et

Ἐρεύνα, *quære*, præs. imperat ab

ἘΡΕΥΝΑ'Ω -ῶ, *indago, investigo*: f. ήσω. perf. ἠρεύνηκα. a. 1. ἠρεύνησα. a. 1. imperat. ἐρεύνησον, άτω.

Ἐρευνῆ. Dor. pro ἐρευνᾷ, 3. sing. præs. ab ἐρευνάω.

Ἐρευνῶν, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, quod vide.

ἘΡΕ'ΦΩ, *tego*; f. ψω. perf. φα. hinc ὀροφὴ, *contignatio, tectum*: ὄροφος, *tectum*.

Ἐρεχθέος, gen Ion. ab Ἐρεχθεὺς, *ERECHTHEUS*.

Ἐρεχθόμενος. *jactatus, molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.

Ἔρεψα. *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*: f. ψω.

Ἔρεψις, εως, ἡ, *tectura, tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.

Ἐρέω, *dico, interrogo, nuntio*: præs. ind vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω. imperf. εἴρεον, (ε post ι pro augmento recipiens). præs. m. ἐρέομαι, *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι. ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.

Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præs. ab ἐράω. *amo*.

Ἐρημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος.

Ἐρημαῖος, Poët. idem cum ἔρημος.

Ἐρημία, ας, ἡ. *desertum, solitudo, penuria*: ab ἔρημος, quod vide.

Ἐρημιὰς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημὰς, άδος. ἡ, *deserta, solitaria*. Th ἔρημος.

Ἐρημικὸς, ἡ, ὸν, *solitarius*: et

Ἐρημίτης, υ, *solitarius, EREMITA*: hinc Angl. EREMITE, quod vulgò HERMIT: ab

ἘΡΗΜΟΣ. υ, ὁ ϗ ἡ, et ἡ, ῆμη, et Ion. et Att. ἐρῆμος, *desertus, solitarius, destitutus*. ἔρημος, υ, ἡ, sc. χώρα. *EREMUS, desertum, solitudo*.

Ἐρημοῦται, *vastatur*, 3. sing. præs pass ab

Ἐρημόω. *vasto, desertum reddo, derelinquo*: f. ώσω perf. ἠρήμωκα aor. 1. ἠρήμωσα præs. pass. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημοῦνται. perf. pass. ἠρήμωμαι perf part. pass. ἐρημωμένος, η, ον, *vastatus, a, um*. a. 1. pass. ἐρημωθῆναι, ης. η. præs. inf. ἐρημοῦσθαι Th ἔρημος.

Ἐρήμωσις. εως, ἡ, *vastatio, desolatio, destitutio*: et

Ἐρημωτὴς υ, ὁ, *vastator, desertor*: à perf. pass præced.

Ἐρηρέδαται, *nixi sunt*, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf.

pass. verbi ἐρείδω, figo: f. σω. perf. κα. perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. redup. ἐρήρεισμαι. perf. m. ἤρειδα, et Att. ἐρήρειδα.

Ἐρήρεικα, firmavi, perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, fixus sum et affirmatus, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, firmo.

Ἐρηρεισμένος, firmatus, part. perf. pass. ejusd. verbi: vide ἐρήρεικα.

Ἐρήρειστο, 3. sing. plusq. perf. pass. Att. Vide ἐρηρέδαται.

Ἐρήρικα, contendi, perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, contendo: f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, contentio.

Ἐρήριμμαι, dirutus sum, perf. pass. Att. reduplic. pro ἤριμμαι, plusq. perf. pro ἐρηρίμμην ab ἐρείπω, everto.

Ἐρήριφα, dirui, perf. Att. pro ἤριφα. ab eod.

Ἐρηρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρήσομαι, interrogabo, f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. ἔρω, dico.

Ἐρητύετ' pro ἐρητύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρητύομαι, ομαι, prohibeor. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Ἐρήτυθεν, tennerunt, Bœot. sync. Ion. pro ἐρητύθησαν, 3 pl. a. 1. pass. ἐρητύθην et

Ἐρητύσασκε, Ion. pro ἐρήτυσε, inhibuit, 3. sing. aor. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσειε, compesceret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab

ΕΡΗΤΎΩ, inhibeo: fut. ύσω. aor. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

ἘΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.

Ἔρια, τὰ, lana: ab ἔριον, ου, τὸ idem quod εἶρος, εος, τὸ, lana.

Ἐριαύχην, cervicem elatam habens: ab ἐρι et αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἐριβόας, ου, ὁ, clamosus; ex ἐρι, valdè, et βοάω, clamo.

Ἐριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ ἢ ἡ, graviter fremens. grandifremus: ex ἐρι et βρέμω, fremo.

Ἐρίβρομος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem, et ab iisdem.

Ἐριβρύχεω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου, ab

Ἐρίβρυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, valdè mugiens: ex ἐρι, valdè, et βρύχω, strideo: f. ξω.

Ἐριβώλακα, acc. sing. ab

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, valdè glebosus, fertilis: ab ἐρι, valdè, et βῶλος, ου, ἡ, gleba.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem, et ab iisd.

Ἐριγάστωρ, ορος, ὁ, ventricosus: ab ἐρι et γαστὴρ, venter.

Ἐριγδούποιο, gen. sing. Ion. ab

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interposito) valdè sonans: ex ἐρι, valdè, et δοῦπος, sonitus.

Ἐριγήινα, vide ἠριγένεια.

Ἐριδαίνετον, contenditis, dual. num. præs. ind. ab

Ἐριδαίνω, certo, contendo: f. ανῶ. a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, contentio.

Ἐριδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἐριδδέω, contendo, Poët. pro ἐριδέω. quod ex f. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.

Ἐριδέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἐρίζω, contendo: ab eod.

Ἐρίδηνα, contendi, aor. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, lis.

Ἐριδήσασθαι, Poët. more pro ἐρίσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἐριδέω.

Ἐρίδι, dat. sing. ab ἔρις, contentio.

Ἐριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τοῦ μ. pro ἐριδαίνω, contendo, quod videas. Th. ἔρις, contentio.

Ἔριζε, certabat, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, certo: f. ίσω. perf. ἤρικα. ab eod. th.

Ἐριζέμεν et ἐριζέμεναι, contendere, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν. verbi ἐρίζω, ab eod. th. ἐρίζοντες, nom. pl. præs. part. f. g.

Ἐρίζοντι, contendunt, certant, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ἐρίζω, f. ίσω, perf. ικα, contendo, certo; item exaspero. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐρίηρες, Ion. pro ἐρίηροι: ab ἐρίηρος, amabilis. Hinc ἐρίηρε, peramabilis: ab ἐρι et ἐράω, amo. Alii deducunt ab ἄρω, adapto.

ἘΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, ERITHACE, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

Ἐρίθεια vel ἐριθεία, ας, ἡ, contentio: ab

Ἐριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι. litigo, pro ἐριδεύω; quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis: item lanam tracto, laboro, servio; ab εἶρος, lana.

Ἐριθηλέων, gen. pl. ab

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, valdè virens, Ion. pro ἐριθαλής. ab ἐρι, valdè, et θάλλω, germino.

Ἔριθος, ου, ὁ ἢ ἡ, lanificus, textrix, ancilla: ab εἶρος, εος, τὸ, lana. Est et ἔριθος, ου. ὁ, agricola, messor: q. ab ἔρα, terra, quam colit.

Ἐρικλάγκτας, α, ὁ, Dor. et Poët. pro

Ἐρικλαγκτὴς, ου, ὁ ἢ ἡ, valdè strepens: ex ἐρι et κλάζω, clamo: f. γξω.

Ἐρίκτυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, valdè sonans: ex ἐρι, valdè, et κτύπος pro τύπος, sonus pulsu factus. Th. τύπτω, pulso.

Ἐρικυδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, valdè illustris, admodum gloriosus: ab ἐρι, valdè, et κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ ἢ ἡ, valdè mugiens: ab ἐρι, valdè, et μυκάω, mugio.

ἘΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, caprificus arbor.

ἘΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, ERINNYS, furia, peccatorum ultrix: in acc. pl. ἐρίννυας, ἐριννῦς. Aliquando ἐριννὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam prosequitur: et qui fecit. hinc

Ἐριννύειν, indignari: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, lana: ab εἶρος, εος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, necto.

Ἐριούνης, seu ἐριούνιος, α, valdè utilis. Epithet. Mercurii sic dicti, quasi ἐρι ὀνήτωρ. ab ὀνίνημι, prosum.

Ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo: ab ἔριον, lana, quod vide. et ἔργον, opus.

Ἔριπ' pro ἔριπε, cecidit, interfectus est, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε. ἐριπεῖν, a. 2. inf. ἐριπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, everto: f. ψω.

Ἐρίπνη, ης, ἡ, cacumen: ab ἐρι πνεῖσθαι, quia valdè perflatur.

ἘΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio: Dea discordiæ. acc. sing. τὴν ἔριδα et ἔριν.

Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος. aor. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ίσω, contendo. Th. ἔρις, lis.

Ἐρίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν. et

Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντε.

Ἐρισθενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, valdè potens: ab ἐρι, valdè, et σθένος, εος, τὸ, robur. Th. σθένω.

Ἔρισμα, ατος, τὸ, *contentio, certamen*: à perf. pass. verbi ἐρίζω; quod vide.

Ἐρισμαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισμάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *valdè tonans*: ab ἐρι et σμαραγέω, *magnos strepitus edo*.

Ἐρισφαράγοιο, gen. Ion. ab

Ἐρισφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *grandifremus*. Th. ἄραβος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium*.

Ἐρισταφύλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnas ferens uvas*: à σταφυλή.

Ἐριστής, οῦ, ὁ, *litigator*, à 3. pers perf. pass verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐριστικὸς, ή, ὸν, *contentiosus*: à præc.

Ἐρίσχηλος, ου, *promptus ad convitia*: ab ἔρις, *lis*, et χεῖλος, εος, τὸ, *labrum*.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *pretiosus, valdè honoratus*: ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἐρι, *valdè*, et τιμή, *pretium*. Th. τίω, *honoro*.

Ἐρίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab

ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *hædus*: et ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους. q. ἦρι φαινόμενος, quod *vere nasci solent*.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, *ERICHTHONIUS*, filius Vulcani et Minervæ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, et

Ἕρκος, εος, τὸ, *septum*: pl. τὰ ἕρκεα. ab εἴργω, *includo*.

Ἑρκτὴ, ῆς; Ion. pro εἱρκτή, ῆς, ἡ, *carcer*: ab εἴργω, *includo*.

ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inauris*: q. ab εἴρω, *necto*: vel per Syncop. pro ἔρεισμα. ab ἐρείδω, *figo*.

Ἑρμαγόρας, *HERMAGORAS*, nomen propr.

Ἑρμάζω, f. άσω, *fulcio, saburro*. Th. ἕρμα.

Ἑρμαῖα, ων, τὰ, *Mercurii sacra*: ab ἑρμαῖος.

Ἕρμαιον, ου, τὸ, *lucrum insperatum*: ab

Ἕρμαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ἑρμαῖος, αία, αῖον, *Mercurialis*. Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Dor. pro Ἑρμῆς.

Ἑρμᾶς, *scopulus in mari occultus*: ab ἕρμα, idem.

Ἑρματίζω, f. ίσω, *saburro, fulcio*: ab ἕρμα.

Ἑρμάων, άωνος, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*.

Ἑρμείας, et Ἑρμίας, ου, ὁ, Poët. pro Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*. Hinc Ἑρμείαν, acc. sing. Ion. pro Ἑρμίαν.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius*.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio, elocutio*: ab

ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, et Att. -έως, ὁ, *interpres*. q. ab Ἑρμῆς.

Ἑρμηνεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

Ἑρμηνευτής, οῦ, ὁ, *interpres*: ab

Ἑρμηνεύω, *interpretor, explico*: f. εύσω. perf. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.

ΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, *Mercurius*: et Poët. ἑρμίας, et -είας, idem. Hinc ἕρμαιος seu -αῖος, et ἑρμαϊκὸς, *Mercurialis*. q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico*; vel ab אמר, *sermo, dixit*.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum lori*: ab ἕρμα, quod vide.

Ἑρμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus*.

ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta, germen, ramus*.

Ἕρξαι, *facere*, aor. 1. inf. act. et

Ἕρξαν, *fecerunt*, Ion. pro ἔρξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio*: per Metath. f. ῥέξω. εις, ει, et per Metath. ἔρξω. ἔρξον, *fac*, a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς, a. 1. sub. 2. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι, a. 1. inf.

Ἕρξει, 3. sing f. 1. act. ab eod.

Ἕρξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

Ἔρογα, per Metath. pro ἔοργα, perf. m. ejusd.

Ἐρόεις, όεσσα, εν, -εντος, *amabilis*: ab ἔρος, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐροίην, Att. pro ἐροῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, *dico, interrogo*. Th. εἴρω, *loquor*.

Ἔρομαι, *interrogo*: a. 2. m. ἠρόμην, ab eod. verbo et th.

Ἔρον, acc. sing. ab

Ἔρος, ου, ὁ, *amor*: Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐροῦμεν, 1. pl. f. 2. act. verbi εἴρω, *dico*: f. ἐρῶ.

Ἐροῦσιν, *dicent*, 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

Ἑρπετὸς, ὴ, ὸν, *reptilis*: ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes, &c.* ab ἕρπω, *repo*: f. ἕρψω. a. 1. εἷρψα, ας, ε.

Ἕρπην, *serpere*: Dor. pro ἕρπειν. ab eod.

Ἕρπης, ητος, ὁ, *morbus*: à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Th. ἕρπω.

Ἑρπηστὴς, οῦ, ὁ, *reptator*: et

Ἑρπηστικὸς, ή, όν, *reptilis*, à 3. pers. perf. pass. verbi ἕρπω.

Ἕρπις, *vinum*, Ægyptiorum linguâ, ab eod. repit enim vitis, nisi pedamentis regatur.

Ἑρπύζω, fut. ύσω, *serpo*: ab ἕρπω.

Ἕρπυλλος, ου, ὁ, seu ἑρπυλλον, ου, τὸ, *SERPYLLUM*: ab

ΕΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado*: imperf. εἷρπον. a. 1. εἷρψα. (nam ι loco augmenti post ε adsciscit) inde ἑρπετὸς, *reptilis*.

Ἕρπωμες, *earnus*, Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. sub. verbi præced.

Ἐῤῥαβδίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. Th. ῥάβδος.

Ἐῤῥάγην, *rupi*; et in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. ab

Ἔῤῥαγον, *rupi*, a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo*: f. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐῤῥάδαται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. perf. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσί. Sic ἐῤῥάδατο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3 pl. plusq. perf. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥασται, correptâ penultimâ, deinde ante ται et το inserto δα. Sunt qui ex perf. med ἔῤῥαδα formant, abjecto ται et το, verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ.

Ἐῤῥαμμένος, *consutus*, perf. part. pass. à ῥάπτω, *consuo*: f. ψω. perf. φα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

Ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*, perf. part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo*: f. ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo*.

Ἐῤῥάος, et ἐῤῥὰς, *aries*. v. ἐῤῥωείς.

Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio*: f. ίσω. perf. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga*.

Ἐῤῥάσθην, *inspersus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ἐῤῥάφην, ης, η, a. 2. ind. pass. et

Ἔῤῥαψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Ἔῤῥε, ἐῤῥέτω, *peri*, præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*: f. σω.

Ἔῤῥει, *fluebat*, 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*: perf. pass. ἔῤῥημαι, quod et εἴρημαι. a. 1. part. pass. ῥηθείς.

Ἔῤῥεξε, *fecit, sacrificavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ῥέξω.

Ἐῤῥέτω, *abeat in malam crucem*, præs. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

Ἐῤῥεῖον, Ion. et Dor. pro ἔῤῥεον, ex ἔῤῥεεν, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥέθη, *declaratus est*, 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐῤῥέθην· à ῥέω, *dico*.

Ἔῤῥηξαν, *fregerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε. aor. 2. ἔῤῥαγον. perf. m. ἔῤῥηγα.

Ἔῤῥιγα, perf. m. verbi ῥιγέω, *horreo*: f. ήσω. perf. ἐῤῥίγηκα. a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor*, *frigus*.

Ἐῤῥίγῃσι, Ion. Paragogè pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

Ἐῤῥίγοντι, *formidanti*, dat. sing. præs. part. act. ab

Ἐῤῥίγω, *horreo*, fact. ex perf. m. ἔῤῥιγα verbi ῥιγέω, *exhorreo*. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror*.

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum*, perf. pass. ἐῤῥιζωμένος, ἐνη, ον, *stabilitus*, perf. part. verbi ῥιζόω, *radico*: a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix*.

Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω. perf. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum*: à ῥὶν, *nasus*.

Ἔῤῥιπτον, *projiciebam*, imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo*, 2. dual. perf. imperat. pass. ἔῤῥιψο, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio*.

Ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio*: f. ψω. a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε. a. 1. part. ῥίψας, αντος. a. 2. pass. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥόηκα, *fluxi*, perf. act. q. à ῥοέω pro ῥέω, *fluo*: a. 2. pass. ἐῤῥύην, undè inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς. à th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπωσα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo*, *maculo*, *infamem reddo*. Th. ῥύπος, *sordes*.

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui*, a. 1. m. verbi ῥύω, *traho*: f. ῥύσω. perf. ἔῤῥυχα. a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

ΕΡ'ΡΩ, f. σω, *ægrè eo*, *dolens et afflictus eo*, *pereo*: Æolicè dicitur pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo et φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα et ῥέω, ut sit, *ad terram fluo*.

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus sum*, perf. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum*, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω. f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεστέρως, *fortiùs*, *robustiùs*, adv. ab ἐῤῥωμενέστερος, *vehementior*, comp. ab

Ἐῤῥωμένως, *robustè*, adv. à perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *qui animo est fortis*; item *validus*: comp. ἐῤῥωμενέστερος. superl. ἐῤῥωμενέστατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω. perf. ἔῤῥωκα.

Ἔῤῥων, præs. part. verbi ἔῤῥω, *ægrè eo*.

Ἐῤῥώοντο, *ruebant*, 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro*: vel est 3. pl. plusq. perf. pass. Poët. pro ἔῤῥωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

ΕΡ'ΡΩΟ'Σ, ῦ, ὁ, *aper*, vel *aries*: q. ab ἔρι, *valdè*, et ῥώω, *roboro*.

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥώννυμι, *corroboro*: f. ῥώσω. a. 1. ἔῤῥωσα. tanquam à ῥώω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθην, *convalui*, aor. 1. ind. pass. ἔῤῥωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale*, et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo*: quod vide.

ΕΡΣΗ, seu ἕρση, ης, ἡ, *ros*: q. à ῥέω, *fluo*. Hinc ἑρσήεις, εντος, et ἑρσαῖος, αία, αῖον, *roscidus*.

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas*.

Ἔρσις, ιος, ἡ, *plexus*, *religatio*: ab εἴρω, *necto*.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἔῤῥω, *afflictus eo*.

Ἐρυγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἐρύγηλος, *graviter boans*; vel *eructans cibos*: ab ἐρεύγω, *ructo*.

Ἐρύσθαι, *liberare*, præs. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυθαίνετο, *rubebat*, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio*: fut. ανῶ. a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρυθεῖα, ας, et dat. Ion. -ῃ, ἡ, *ERYTHEA*, insula: nomen propr. loci.

Ἐρύθημα, ατος, τὸ, *radix quâ mulieres faciem pingunt*; item *rubor*: ab ἐρυθαίνω.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω.

Ἐρυθιάω, ῶ, *rubesio*. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor*.

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam*, ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio*: ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, *ERYTHRÆUS*, *rubor*: ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab ἐρυθραῖος, incolæ urbis, cui nomen Ἐρυθρὰς, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν, ab ἐρυθραί.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *RUBER*: ab ἔρευθος, *rubor*.

Ἐρυκακέειν, *coercere*, præs. inf. ab

Ἐρυκακέω, et ἐρυκάκω, idem quod th. ἐρύκω, *inhibeo*: f. ξω.

Ἐρυκέμεν, et ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. et

Ἐρύκοι, 3. sing. præs. opt. ab

ΕΡΥ'ΚΩ, *inhibeo*, *contineo*, *impedio*: f. ξω. perf. χα.

Ἔρυμ' pro ἔρυμα, ατος, τὸ, *tutamen*, *præsidium*, *munitio*: ab ἐρύω, *servo*, *traho*.

Ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι, q. v.

Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, *munitus*, *tutus*. Th. ἐρύω.

Ἐρυμνότης, τητος, ἡ, *munitio*: à præc.

Ἐρύομαι, *custodio*, *servo*: fut. ύσομαι. perf. εἰρύσμαι.

Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio*.

Ἐρυσαίατο, *eriperet*, pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *traho*.

Ἔρυσαν, Ion. pro ἤρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, *traxerunt*, 3. pl. aor. 1. m. verbi ἐρύω.

Ἐρυσάρματας, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτας, *currum trahentes*: ab

Ἐρυσάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, *currum trahens*: ab ἐρύω, *traho*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Ἐρύσασ' pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἔρυσθαι pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo*; item *vitium segetis*, quo spicæ fiunt

marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρειδος, εος, τό.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, *herbæ et seminis genus*: ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *custos urbis*: ab ἐρύω, *custodio*, et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*. Potest etiam exponi *qui urbes vastat*, nam ἐρύω tam significat ἑλκύειν quàm φυλάττειν.

Ἐρυσσάμενος, *extrahens*, aor. 1. part. m. gem. σ. sic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho*.

Ἐρύσσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. act. vel per Systol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἔρυτ' pro ἔρυτο, *eripuit*, quod pro εἴρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio*. Th. ἐρύω, *traho*. Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd.

ἘΡΥ'Ω, *traho, custodio, servo*: imperf. εἴρυον (pro augmento ι post ε recipiens). f. ύσω. a. 1. εἴρυσα. perf. εἴρυκα. perf. pass. εἴρυμαι. a. 1. pass. εἰρύθην. a. 1. m. εἰρυσάμην. inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

Ἔρφ' pro ἔρπε, *veni*, præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo*.

Ἔρφος, ου, ὁ, *pellis*: ab ἐρέφω, *tego*. Est etiam τέρφος.

Ἔρχαται, *compressi sunt*, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχατο pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi εἴργω, *arceo*: f. ξω. perf. εἶρχα. perf. pass. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, *prohibebantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχατάω, *obsepio, concludo*; quod ab ἔρχατος, *sepes, septum*. Th. εἴργω, *includo*.

Ἔρχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede*; in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio*, quod vide.

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. Vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

ἜΡΧΟΜΑΙ, *venio, eo*: sub. ἔρχωμαι. imperf ἠρχόμην, ου, ετο. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, ἴτω et ἄτω, &c. α pro ι accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐλθεῖν. a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, όν. perf. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα et εἰλήλυθα, ab inus. ἐλεύθω. inf. ἐληλυθέναι. part. ἐληλυθὼς et εἰληλυθώς. plusq. perf. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio*: ἔπηλυς, υδος, ὁ καὶ ἡ, *advena, extraneus*: προσήλυτος, idem.

Ἑρψῦμες, Dor. pro ἕρψομεν, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.

Ἑρψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.

Ἐρῶ, *dicam*, f. 1. vel 2. verbi εἴρω. hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.

ἘΡΩΔΙΟ'Σ, ἀδος, et ἐρωδιὸς, ου, ὁ, *ARDEA*, avis species: q. ab ἔρως, *amor*; quia venerea avis.

Ἐρώει, *quiesce*, præs. imperat. ab

ἘΡΩΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, repello*.

Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remissio, cessatio*: à verbo præced.

Ἐρωήσει, *fluet*, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

Ἐρωμανίεσσι, dat. pl. ἐρωμανίων, gen. pl. ab

Ἐρωμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *amatorius*? ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐράω, *amo*, et μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*: perf. m. μέμηνα.

Ἐρῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. et

Ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

ἘΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, oro*: f. ήσω. perf. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. pass ἠρώτημαι. Hinc

Ἐρωτεῖν, *interrogare*: Ion. pro ἐρωτᾷν.

Ἐρωτηθεὶς, έντος, *interrogatus*, a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Ἐρώτημα, ατος, τὸ, *interrogatio, quæstio*: et

Ἐρωτηματικὸς, ἡ, ὸν, *interrogativus*: et indè

Ἐρωτηματικῶς, *interrogativè*; adv. et

Ἐρώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα, item *ipsa interrogandi actio*: omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἐρωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*: et

Ἐρωτικὸς, ἡ, ὸν, *amatorius*: et

Ἐρωτικῶς, adv. *amatoriè*: et

Ἐρωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, scortillum*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amorem patiens*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*, (quod ab ἐράω, *amo*) et τίκτω, *pario*: perf. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλος, ου, ὁ, *amatorculus, parvus amator, amatorius*. Th. ἐράω.

Ἐρωτῶν, ῶντος, et in. pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων, præs. part. act. et

Ἐρωτῷο, *interrogeris*, 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωτῴμην, -ῷμην, ἐρωτάοιο, -ῷο. ab ἐρωτάω.

Ἕς, *mittito*, a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Ἐς, Poët. et Att. pro εἰς, *in*, quod vide: ἐς φάος, *in lucem*: ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari*.

Ἐσαγγελεὺς, έως, ὁ, *internuntius*: ab ἐς et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Ἐσαγγέλλω. vide εἰσαγγέλλω. et similiter in omnibus ab ες sive εις compositis.

Ἐσαειράμενος, *tollens*, a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς pro εἰς, et ἀείρω. f. ἀερῶ. aor. 1. ἤειρα. indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, *conspicio*: ex εἰς et th. ἀθρέω, f. ήσω, *video*.

Ἐσαθρήσειεν, *videret*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd.

Ἐσακοντίζω, f. ίσω, perf. ικα, *jacula in aliquem jaculor*: ab ἀκοντίζω, *jaculor*. Th. ἄκων, οντος, ὁ.

Ἐσακούειν, *morem gerere, obtemperare*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσάλπιζον, *clangebant*, 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubá cano*: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba*.

Ἐσᾶλτο, *insilierat*, Dor. pro ἐσῆλτο, 3. sing. plusq. perf. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

Ἔσαν, per Systolen pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἕσαν, *miserunt*, 3. pl. a. 2. ἧν, verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἕς.

Ἔσασε, 3. sing. a. 1. act. à σαίνω, f. ανῶ. idem quod σείω, *moveo*.

Ἕσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

Ἐσάπην, *putrefactus sum*, a. 1 pass. à σήπω, *putrefacio*: f. σή-

φω. a. 2. ἔσωσον et ἔσωσεν. perf. m. σέσωκα.

Ἐσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

Ἐσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σαόω, *servo*. Th. σάος, *salvus*.

Ἐσάωσα, *servavi*, aor. 1. ind. ejusd.

Ἐσβάλλειν, *immittere, irrumpere*. Th. βάλλω.

Ἐσβάντες, pro εἰσβάντες, aor. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι. aor. 2. ἔβην. a. 2. part. βάς.

Ἔσβεσε, *extinxit*, 3. sing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus sum*, a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω. perf. ἔσβεκα. et

Ἔσβην, *incendi*, a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω. perf. ἔσβεκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. pass. ἐσβέσθην. f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζειν, *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio*: perf. βέβληκα.

Ἐσδιδοῦν, Ion. et Poët. pro εἰσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐσδόμενοι, *sedentes*, Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.

Ἐσδώμεθα, *sedeamus*, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*: Dor. ἕσδομαι. f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἔσεαι, *eris*, Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται.

Ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσεβάσθην, *colui*; verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι. perf. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

Ἔσει, *eris*, Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσείδω, *inspicio*: ab εἰς et εἴδω, *video*: f. εἴσω. aor. 2. εἶδον et ἴδον.

Ἔσειμι, *ingredior*, præs. ind. ab ἐς pro εἰς, et εἶμι, *eo*.

Ἐσείσατο, *excussit*, 3. sing. a. 1. m. à σείω, *quatio*: f. σείσω. perf. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à perf. pass. σέσεισμαι. ab eod. th.

Ἐσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. 1. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, *subire, in mentem venire*, a. 2. inf. ex εἰς, Att. ἐς, et th. ἔρχομαι, *venio*: aor. 2. ἦλθον.

Ἐσενεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *illatus, a, um*, a. 1. part. pass. et

Ἐσενηνέχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς et ἐνέκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero*: f. ξω. perf. ἤνεχα. perf. pass. ἤνιγμαι, Att. ἐνήνιγμαι. in inf. ἐνηνίχθαι. Vide ἐνίχθην, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero*, a. 1. act. ἤνεγκα.

Ἐσέπτατο, *advolavit*, 3. sing. aor. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύναι, *includere*: ab ἐς et ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

Ἐσεσάχατο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω. perf. χα. fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

Ἐσεσήρει, 3. sing. plusq. perf. m. à σέσηρα, perf. m. *sum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo*: f. αρῶ.

Ἔσεσθαι, f. 1. inf. et

Ἔσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσέτεος φανέντος ἄλλου, *redeunte donec anno*. Fortè legend. ἐς' ἔτεος, q. ἐς ἄλλο ἔτος, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέατα, ἀντὶ τοῦ ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

Ἔσευα, *concitavi*, a. 1. ind. act. pro ἔσευσα: à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

Ἐσεῦμαι, *ero*, Dor. pro ἔσομαι, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσέφθη, a. 1. ind pass. à σέβομαι, seu σέβω, *colo*.

Ἐσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω.

Ἐσέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ex εἰς vel ἐς, et χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

Ἔσῃ, *eris*, 2. sing. fut. 1. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. pass. à σηκάζω, *stabulo includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Ἐσῆκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα.

Ἐσήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio*: ex εἰς et ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι. a. 1. m. ἡλάμην.

Ἐσήμηνα, ας, ε, *indicavi*, a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo*: fut. ανῶ. perf. γκα. a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

Ἐσθ' pro ἐστὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἕσθαι, *misisse*, a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἦν. a. 2. m. ἕμην, ἕτο.

Ἐσθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἔσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

Ἐσθημένος, *indutus*, perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*; in acc. ἐσθῆτα et

Ἔσθησις, εως, ἡ, *vestitus*: ab eod. th.

Ἔσθιε, *ede*, præs. imperat. act. et

Ἐσθίειν, *edere*: præs. inf. ab

Ἐσθίω, *edo*, præs. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἐσθίωσι. imperf. ἤσθιον, ες, ε. f. ἐσθίσω. perf. ἠσθίκα. Th. ἔσθω, idem.

ΕΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*: dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

Ἐσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*: à præced.

Ἔσθορε, Poët. et Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. aor. 2. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu -έω, *salio*.

Ἔσθοτε, pro ἐστὶ ὅτε, *est quando*.

ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*; f. έσω. perf. εκα.

Ἕσθω, aor. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἦν. a. 2. m. ἕμην.

Ἐσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo*: f. ήσω.

Ἐσιδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. et

Ἐσίδῃ, *inspexerit*, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Ἐσιδὼν, a. 2. part. ab ἐσίδω, quod vide.

Ἐσιέναι, *immittere, intrare*, præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*; vel ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Ἐσίνατο, 3. sing. a. 1. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

Ἔσις, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι, *cupio*.

Ἐσιτήρια, sive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii, seu dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant, ut felix anni auspicium foret*: ab εἴσειμι, *ingredior*. Th. ἴω vel εἶμι, *eo*.

Ἐσιώπα, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo*: f. ήσω. perf. σεσιώπηκα.

Ε Σ
Ε Σ

"Εσκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω. perf. ἔσκαφα. a. 2. act. ἔσκαφον. a. 1. pass. ἐσκάφθην.

'Εσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi εἰσκατατίθημι. ex εἰς, κατὰ, et τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

"Εσκαφα, *fodi*, perf. act. et

'Εσκάφην, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

"Εσκε, *erat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσκίδασ', pro ἐσκίδασε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκιδάω, *dissipo*: f. άσω.

"Εσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

'Εσκεμμένως, adv. *consideratè*, *circumspectè*, à præced.

'Εσκευάδαται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. et

'Εσκευάδατο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi σκευάζω, *paro*, *instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

'Εσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo et th.

'Εσκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio*; item *struo*, *molior*: à σκεῦος, *vas*, et οὖρος, *custos*, *inspector*.

'Εσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror*, *habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

'Εσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδναμαι imperf. ἐσκιδνάμην. Th. σκιδάω, *dissipo*.

'Εσκίρτα, 3. sing. imperf. act. et

'Εσκίρτων, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

"Εσκλην, ης, η, *exarui*, *mortuus sum*, a. 2. ind. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω. perf. ἔσκληκα. part. ἐσκληκὼς, et ἐσκληκὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

'Εσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, et κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

"Εσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*: verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσκοροδισάς με, *me irritâsti*, veluti comesto allio; vel *ad lacrymas coegisti*, tanquam intrito, à σκοροδίζω, *allio pasco*. Th. σκόροδον, *allium*.

'Εσκοτίσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à σκοτίζω. f. ίσω. perf. ἐσκότισμαι. perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

'Εσκύπτω, *intueor*, *in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*: f. ψω.

"Εσκωπτεν, 3. sing. imperf. verbi σκώπτω, *cavillor*: fut. ψω. perf. ἔσκωφα. a. 1. ἔσκωψα.

'Εσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

'Εσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum*: ab ἐσθλός.

'Εσλὼς, pro ἐσθλοὺς, *bonos*, Dor. Vide præced.

'Εσμαράγησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σμαραγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

'Εσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo*, *tango*.

'Εσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εσμηγμαι, *extersus sum*, perf. pass. à σμήχω, f. ξω, idem quod σμάω, *abstergo*.

'Εσμὸς, οῦ, ὁ, *examen apum*: ab ἵω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

"Εσσ', vel ἴσθι, *esto tu*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εσοδος, vel εἴσοδος, ἡ, *ingressus*, *vectigal*: ab εἰς, *in*, et ὁδὸς, *via*.

'Εσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

"Εσοιντο, 3. pl. f. opt. ab εἰμὶ, *sum*.

"Εσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.

"Εσομαι, *ero*, et

'Εσόμεθα, *erimus*, 1. pl. f. et

"Εσοντ', pro

"Εσονται, *erunt*, 3. pl. f. 1. m. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσόπτομαι, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

"Εσοπτρον, ου, τὸ, *speculum*: à præced.

'Εσορῆν, præs. inf. ab

'Εσοράω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.

'Εσορῇς et ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς et ἐσορᾷ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. et

'Εσορῆτε, pro ἐσοράετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.

'Εσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*, 1. plur. ejusd. verbi.

'Εσορῶν, præs. part. act. in pl. ἐσορῶντες· et

'Εσορῶσιν, 3. pl. ind. act. ab eod. verbo.

'Εσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσοφίσατο, 3. sing. a. 1. med. à σοφίζομαι, *comminiscor*, *doceor*, *cognosco*: f. ίσομαι. perf. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens*.

'Εσόψομαι, *videbo*, f. 1. m. ab εἰς et ὄπτομαι, *video*.

'Εσπάθημαι, perf. pass. à σπαθάω, *texo*, *dilapido*. Th. σπάθη, *textorium instrumentum*; item *spathula*, &c.

'Εσπαθημένος, *cumulatus*, præc. part.

'Εσπάθων, *accumulabam*, 1. sing. imperf. ab eod. th.

"Εσπακα, *attraxi*, perf. act. verbi σπάω, *traho*: f. άσω.

'Εσπάραξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi σπαράσσω, *lacero*: f. ξω. perf. ἐσπάραχα.

'Εσπάρθαι, *satum esse*, perf. inf. pass. à σπείρω, *sero*: fut. ρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. perf. pass. ἔσπαρμαι.

'Εσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.

'Εσπάσατ', pro ἐσπάσατο, *evulsit*, 3. sing. a. 1. m. et

"Εσπα, *evulsit*, 3. sing. a. 2. act. ἔσπον, ες: à σπάω, *traho*.

"Εσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, *sero*: f. σπερῶ.

"Εσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. et

'Εσπείσθην, ης, η, *sacrificio placatus sum*, a. 1. pass. ab ἔσπεισται, 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι, à σπένδω, *libo*.

'Εσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.

'Εσπέρας, adv. *vesperi*: à pr.

'Εσπερίδες, ων, αἱ, *HESPERIDES*: et

'Εσπέριος, ου, ὁ ꝗ ἡ, vel ια, ον, *vespertinus*, *occidentalis*: ab

"ΕΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER*: quasi ἕω πέρας, *diei finis*.

"Εσπεσθαι, *sequi*: Poët. pro ἕπεσθαι, præs. inf. m. verbi ἕπω, *sequor*.

"Εσπετε, *dicite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἕσπω, *dico*, Poët. pro ἔπω. a. 1. εἶπα.

"Εσπετο, *sequebatur*, Poët. pro εἵπετο, 3. pers. sing. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, *sequor*.

"Εσπευδον, *festinabant*, 3. plur. imperf. act. à σπεύδω, *festino*: f. σω. a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

'Εσπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, *maculo*: fut. ώσω. perf. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.

'Εσπλαγχνίσθην, ης, η, *misericordiâ tactus fui*, a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ moveor*: f. ίσο-

μαι perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, viscus, commiseratio.

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, adscisco, adopto. Th. ποιέω, facio: f. ήσω. perf. ηκα.

Ἑσπώμεθ', pro ἑσπώμεθα, consequamur, 1. plur. præs. ind. Poët. ab

Ἕσπομαι, sequor, pro ἕπομαι. in opt. ἑσποίμην. part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.

Ἔσπασε, ας, ε, evulsi, a. 2. verbi σπάω, traho: hinc a. 2. inf. σπᾶν. part. σπών. et in a. 2. m. ἐσπάμην. a. 2. inf. σπάσθαι. part. σπάμενος.

Ἔσπευδα, perf. med. à σπεύδω, festino: quod vide.

Ἐσπούδασα, a. 1. ind. act. verbi σπουδάζω, studeo: f. άσω. ab eod. th.

Ἔσπω, loquor, Poët. pro ἕπω.

Ἐσρὼμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. sagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, a. 1. Poët. pro εἷσα, ab ἕω, vel ἕννυμι, induo: vel ab ἕω, seu ἵζω, sedere facio.

Ἕσσαι pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω, vel ἵζω, sedere facio; vel 2. sing. perf. pro εἷσαι, ab εἷμαι, perf. pass. verbi ἕω, induo vel sedeo. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσσαι, indutus es, poni, quasi ab ἧσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἑσσαμένη, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω, seu ἕννυμι, induo: ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν, med. cum nosmet ipsi armaverimus.

Ἕσσαν, Poët. Systole pro ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἕσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας et

Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, induo vel sedeo.

Ἕσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἕσσα.

Ἔσσεαι, eris, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. fut. verbi εἰμὶ, sum.

Ἕσσεαι, sedisti seu indutus es: Poët. pro εἷσαι, 2. pers. sing. perf. pass. εἷμαι. ab ἕω, sedeo, induo.

Ἐσσεῖται, Poët. et Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσεται, erit, 3. sing. fut. pro ἔσεται, ejusd.

Ἔσσευα, Poët. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσσευαν et

Ἐσσεύαντο, pro ἐσσεύαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, agito, cieo.

Ἔσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι et

Ἐσσεύοντο, exciverunt, pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, agito.

Ἐσσὴν, ῆνος, ὁ, rex, præcipuè apum: παρὰ τὸ ἕσαι, id est, stabilire, scil. subditos.

Ἐσσὶ, es, Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. et

Ἕσσο, esto tu, Poët. pro ἴσο, præs. imperat ab εἰμὶ, sum.

Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἷσο, 2. sing. plusq. perf. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, induo: fut. ἕσω. perf. εἷκα. perf. pass. εἷμαι. plusq. perf. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura, f. 1. m. part. pl. ab

Ἐσσόμενος, η, ον, futurus, a, um, pro ἐσόμενος· in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι· ab εἰμὶ, sum.

Ἕσσον pro ἕσον, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσόομαι, vincor, Ion. pro ἡσσόομαι, -ῶμαι, ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, minor, inferior.

Ἐσσῦν, Ion. pro ἡσσῦν, sed usitatiùs ἡσσᾶν, præs. inf. ab eod. th.

Ἔσσυθεν, eruperunt, Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω vel σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro σέσυται, perf. pass. et

Ἐσσυμένος pro σεσυμένος, perf. part. pass. ejusd.

Ἐσσυμένως, adv. incitatè: à præced.

Ἔσσυτ', pro ἔσσυται, et hoc pro σέσυται, irruit, 3. sing. perf. pass. et

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, f. 1. act. verbi ἕω, sedere facio: a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, victus sum, perf. verbi ἑσσόομαι, Ion. pro ἡσσάομαι, vincor: γυναικὸς ἡσσώμενος, ab uxore victus, Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιῷ, à dextro cornu victus, Supplic. 205. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσων, ονος, ὁ ἢ ἡ, Ion. pro ἥσσων, inferior.

Ἐσ', pro ἐςὶ, est, 3. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἕςαα, steti, Ion. Sync. pro ἕςηκα, perf. verbi ἵςημι, sto.

Ἕςαθεν, steterunt, Bœot. Sync. pro ἐςάθησαν, 3. pl. seq.

Ἐςάθην, statutus sum, a. 1. ind. pass. ab ἵςημι, sto.

Ἔςαζε, stillabat, 3. sing. imperf. verbi ςάζω, f. ξω, stillo.

Ἔςαι, erit, per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. 1. verbi εἰμὶ, sum.

Ἑςαίην, præs. opt. act. verbi ἵςημι pro ἵςημι, sto: undè imperat. ἵςαθι. inf. ἱςάναι. part. ἱςάς.

Ἕςακα, steti, pro ἕςηκα, perf. act. verbi ἵςημι, sto, a. 2. ἕςην.

Ἐςακτο, stillabatur, et Ion. ἤςακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἠςάγμην· à ςάζω, stillo: f. ξω. perf. ἕςαχα.

Ἐςαλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐςάλατο, quod pro ἐςαλμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ςέλλω, orno, instruo: f. λῶ. a. 1. ἔςειλα. perf. med. ἔςολα.

Ἐςάλατ', succincti erant, pro ἐςάλαται, quod Ion. pro ἐςαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. et

Ἐςάλατο, Ion. pro ἐςαλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. et

Ἐςάλην, missus sum, a. 2. pass. ab ἔςαλον, a. 2. act. et

Ἔςαλκα, perf. act. à ςέλλω, mitto, orno: f. 2. ςαλῶ. perf. pass. ἔςαλμαι. a. 1. pass. ἐςάλθην.

Ἕςαμεν, stamus, Ion. pro ἵςαμεν, 1. pl. præs. verbi ἵςημι, Poët. pro ἵςημι, sto: undè et ἵςατε, ἱςᾶσι. ἱςάναι, infin. ἱςαίην, opt. Sunt qui velint ἕςαμεν per Sync. dici pro ἑςήκαμεν, perf. act. verbi ἵςημι.

Ἑςάμεν, Ion. pro ἑςάναι, quod pro ἱςάναι, præs. infin. act. verbi ejusd.

Ἕςαν, steterunt, Bœot. Sync. pro ἔςησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔςην. ab eod. th.

Ἑςάναι, stetisse, per Sync. pro ἑςηκέναι, perf. infin. ab ἵςημι. Alii volunt esse præs. infin. ab ἵςημι, ut ἱςάναι, ex ἵςημι.

Ἑςαῶτ', pro ἑςαῶτα, acc. sing. vel ἑςαῶτε, stantes, nom. dual. à nom. ἑςαὼς, per Sync. pro ἑςηκὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἵςημι, sto.

Ἕςασαν, steterunt, et Dor. ἑςάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔςησαν, ab ἔςην, a. 2. ejusdem verbi, mutat spiritum in aoristis. Vel si aspiretur ἕςασαν, per Sync. ponitur pro ἑςήκεσαν, vel ἑςάκεσαν, 3. pl. plusq. perf. ab ἵςημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵςασαν, ab ἵςημι, pro ἵςημι, sto.

Ἕϛασαντο, Dor. pro ἑϛήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἑϛάσατο, Dor. pro ἑϛήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἵϛημι, *sto*.

Ἑϛᾶσι, *stant*, 3. pl. præs. ind. act. ab ἵϛημι, Poët. pro ἵϛαμι, *sto*. Vel ἑϛᾶσι per Sync. dicitur pro ἑϛήκασι, 3. plur. perf. act. ejusd. verbi.

Ἑϛάτω, 3. sing. imperat. act. ἵϛαθι, -άτω· ab eod. verbo.

Ἑϛὼς, contractè pro ἑϛακὼς, perf. part. act. verbi præc.

Ἐϛὲ, *estis*, 2. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*. Sed

Ἔϛε, *estote*, 2. pl. præs. imperat. ἴσο, ἴσω, ejusd. verbi. Est et

Ἔϛε, *donec*: ab ἐς pro εἰς et τέ.

Ἔϛειλα, *misi*, a. 1. ind. act. verbi ϛέλλω, *mitto*, *orno*: f. λῶ. perf. ἔϛαλκα.

Ἐϛειλάμην, ω, ατο, a. 1. med. ejusd.

Ἔϛειχον, *ibant*, 3. pl. imperf. act. verbi ϛείχω, *ordine eo*: f. ξω. perf. ἔϛειχα.

Ἔϛενεν, 3. sing. imperf. verbi ϛένω, *gemo*: f. νῶ. Th. ϛενὸς, *angustus*.

Ἐϛερεώθησαν, *confirmati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ϛερεόω, *firmo*. f. ώσω. a. 1. ἐϛερέωσα, ας, ε. Th. ϛερεὸς, *solidus*.

Ἐϛέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi ϛερέω, *privo*: fut. ήσω. a. 1. pass. ἐϛερήθην. a. 1. inf. ϛερηθῆναι.

Ἐϛεφάνιξα, Dor. pro ἐϛεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi ϛεφανίζω· fut. ίσω, vel ίξω. Th. ϛέφω, *corono*.

Ἐϛεφανοῦτο, pro -όετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐϛεφανώσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. et

Ἐϛεφάνωται, *cinctum est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἐϛεφάνωμαι, σαι, ται à ϛεφανόω, *corono*. Th. ϛέφω, idem.

Ἔϛεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. th.

Ἑϛεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τῦ ε, pro ἑϛὼς, *stans*: per Crasin pro ἑϛακὼς, perf. part. act. verbi ἵϛημι, *sto*: f. ϛήσω. perf. ἕϛηκα. a. 2. ἔϛην.

Ἔϛη, *stetit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

Ἕϛηκ', pro ἕϛηκα, ας, ε, perf. act. et

Ἑϛήκαντι, Dor. pro ἑϛήκασι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

Ἑϛήκω, *sto*, præsens ortum à perf. ἕϛηκα verbi ἵϛημι. perf. med. εἵϛηκα. plusq. perf. εἱϛήκειν, et in 3. plur. ἑϛήκεισαν, Att.

Ἑϛηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

Ἔϛην, a. 2. ind. act. Vide ἔϛη.

Ἑϛήξω, et ἑϛήξεται, 3. sing. f. 1. act. et m. verbi ἑϛήκω, *sto*: facti more Syracusano ex perf. ἕϛηκα verbi ἵϛημι.

Ἐϛηριγμένος, perf. part. et

Ἐϛήρικται, 3. sing. perf. pass. à ϛηρίζω, *statuo*: f. ξω. perf. χα. perf. pass. ἐϛήριγμαι, ξαι. plusq. perf. ἐϛηρίγμην, ξο, κτο.

Ἔϛησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐϛησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et

Ἔϛησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔϛην, ab ἵϛημι, *sto*.

Ἑϛὼς, *qui stetit*, per Sync. pro ἑϛηκὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

Ἐϛὶ, 3. sing. præs. εἰμὶ, *sum*.

ἙΣΤΙ'Α, ας, ἡ, *focus*, *lar*, *domus*: item *VESTA*.

Ἑϛιάθην, Ion. pro εἱϛιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑϛιάω, *domo accipio*: quod à præc.

Ἑϛιὰς, άδος, ἡ, *Vestalis*: ab ἑϛία.

Ἑϛίασις, ιος, ἡ, *cœna*: ab ἑϛιάω.

Ἑϛιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑϛιάω, *convivio excipio*: ab ἑϛία, *domus*, *lar*.

Ἑϛιατορία, ας, ἡ, *epulatio*: et

Ἑϛιατόριον, ȣ, τὸ, *cœnaculum*: et

Ἑϛιάω, *convivio excipio*: f. άσω. perf. εἱϛίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑϛία, *lar*.

Ἔϛιβε, 3. sing. a. 2. verbi ϛείβω, *calco*: f. ψω.

Ἐϛιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à ϛείχω, *ordine eo*: f. ξω. a. 2. ἔϛιχον.

Ἐϛιχόωντο, *ordine ibant*, 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐϛιχῶντο, q. pro ἐϛιχάοντο, verbi ϛιχάω· ab eod. th.

Ἕϛο, *sederat*, seu *indutus erat*, Poët. seu Ion. pro εἷσο, vel εἷτο, 3. sing. plusq. perf. pass. εἵμην, verbi ἕω seu ἕννυμι, *sedeo*, *induo*: f. ἕσω. perf. pass. εἷμαι.

Ἐϛόβει, imperf. act. verbi ϛοβέω, *maledico*: Æol. pro ϛομέω. Th. ϛόμα, ος.

Ἐϛομώθην, *apertus sum*, aor. 1. pass. verbi ϛομόω, f. ώσω, *adaperio*: ab eod. th.

Ἔϛον, est 2. dual. num. imperat. ἴσο, ἴσω. Ponitur et pro ἦϛον, dual. num. imperf. εἰμί.

Ἐϛονάχιζεν, *suspirabat*, 3. sing. imperf. verbi ϛοναχίζω. fut. ίσω. perf. ἐϛονάχικα. Th. ϛενὸς, *angustus*.

Ἔϛοργα, *amavi*, perf. m. verbi ϛέργω, f. ξω, *amo*, *acquiesco*.

Ἐϛοργὼς, ότος, part. perf. med. superioris verbi.

Ἐϛόρεσα, *stravi*, a. 1. ind. act. verbi ϛορέω, *sterno*: f. έσω et ήσω. a. 1. pass. ἐϛορέσθην.

Ἐϛόρεται, an ἐϛόρεσται, *stratus est*, Dor. pro ἐϛόρηται, 3. sing. perf. pass. à ϛορέω, *sterno*. Alii volunt ἐϛόρεται Dor. dici pro ἔϛρωται, 3. sing. perf. à ϛρωννύω, f. ϛρώσω. id. q. ϛορέω.

Ἔϛραμμαι, ψαι, πται, *versus sum*, perf. pass. verbi ϛρέφω, *verto*: f. ψω.

Ἐϛρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ϛρατοπεδεύω, *castra metor*: quod à ϛρατὸς, *exercitus*, et πέδον, *solum*.

Ἐϛρατόωντο, Poët. pro ἐϛρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi ϛρατάομαι, *castra pono*. Th. ϛρατὸς, *exercitus*.

Ἐϛράφατο, *aversi erant*, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐϛραμμένοι ἦσαν, verbi ϛρέφω, *verto*: f. ψω. perf. φα. perf. pass. ἔϛραμμαι.

Ἐϛράφην, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐϛρέφθην, *versus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἔϛρεφον, ες, ε, imperf. ind. act. à ϛρέφω, *verto*: fut. ψω.

Ἐϛρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ϛρηνιάζω, *dissolutè vivo*: f. άσω. perf. ἐϛρηνίακα. Th. ϛρῆνος, *luxus*.

Ἔϛροφα, *verti*, perf. med. verbi ϛρέφω.

Ἔϛρωμαι, *constratus sum*, perf. pass. et

Ἐϛρωμένος, perf. part. pass. verbi ϛρώννυμι, f. ϛρώσω, idem quod ϛορέω, *sterno*.

Ἔϛρωσα, a. 1. ind. act. et

Ἔϛρωτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod.

Ἔϛυγον, a. 2. ind. act. verbi ϛυγέω, vel inusitat. ϛύγω, *odio prosequor*: f. ϛύξω.

Ἐϛυφέλιξεν, *disputit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à ϛυφελίζω, f. ξω, *duritèr tracto*. Th. ϛύφω, *adstringo*: f. ψω.

Ἔϛω, *ESTO*, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐϛωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ϛωμύλλω, idem quod ϛωμυλέω, *loquax sum*. Th. ϛόμα, ος.

Ἔϛων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἕστωρ, ορος, ὁ, *clavus temonis:* ab ἵω, *mitto:* melius ἵστωρ, ab ἔχω, quia continet.

Ἑστὼς, ῶτος, *stans:* in f. g. ἑστῶσα, perf. part. act. pro ἑστηκὼς, per Sync. ἑσταὼς, et per Crasin ἑστὼς, ῶτος, in gen. pl. ἑστώτων, ab ἵστημι, *sto.*

Ἔστων, *sint*, 3. pl. imperat. præs. ab εἰμί.

Ἑστῶτες, nom. plur. ab ἑστὼς, quod vide.

Ἐσύθην, *commotus sum*, a. 1. pass. à σύω, pro σεύω, *moveo.* Th. σείω, *agito.*

Ἐσύλα, *spoliabat*, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σύλη, *præda.*

Ἐσύλευον, *prædati sunt*, imperf. act. verbi συλεύω, *spolio:* ab eod. th.

Ἐσυνῆκα, ας, ε, *intellexi*, a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, *intelligo:* fut. συνήσω. ex σὺν et ἵω, *mitto*, &c.

Ἐσύστερον, adv. *posteà:* ex ἐς et ὕστερον, *posterior.*

Ἐσφάγην, ης, η, *jugulatus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω seu σφάζω, f. ξω, *jugulo:* perf. pass. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ejusd. perf. part. pass.

Ἔσφαζον, *mactabant*, 3. plur. imperf. act. verbi σφάζω, *macto:* f. ξω.

Ἐσφαίρωτο, 3. sing plusq. perf. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio:* fut. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus.*

Ἐσφάλην, ης, η, *deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio:* f. αλῶ. perf. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd.

Ἔσφαξαν, *trucidârunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo:* f. άξω. perf. med. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus.*

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

Ἔσφιγγεν, *stringebat*, 3. sing. imperf. act. et

Ἔσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφίγγω, *stringo:* f. γξω.

Ἐσφράγισεν, *obsignavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno:* f. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum.*

Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. et

Ἐσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et th.

ΕΣΧΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara, crusta ex adustione vulneri adhærens:* undè Angl. A SCAR.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. idem.

Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, *focus, craticula.* Th. ἐσχάρα.

Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, et

Ἐσχατίη, ης, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylua, xiii. 35. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior.*

Ἐσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate.*

Ἔσχατον, ου, τὸ, *extremitas:* item adv. *ultimè:* ab

ἜΣΧΑΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus:* ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, *post filios mortua est mater*, Maccab. vii. 41. subintellige ἀπό.

Ἐσχατόωσα pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus.*

Ἐσχάτως, adv. *extremè, ad extremum.* ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed. Wess. Non igitur barbaricè, ut Salm. de Ling. Hellen. p. 109. Th. ἔσχατος, *extremus.*

Ἔσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo:* f. ἕξω. perf. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. 2. sub. σχῶ. perf. pass. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔχω. vide ἔσχε.

Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo:* à σχῆμα, *habitus.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἔσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *findo:* fut. ίσω. perf. pass. ἔσχισμαι.

Ἐσχίσθην, ης, η, et in 3. plur. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐσχόμην, a. 2. m. et

Ἔσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo:* imperf. εἶχον. vide ἔσχε.

Ἔσω, f. 1. verbi ἵζω, *sedere facio:* vel ἕω, *induo.*

Ἔσω, *intrà:* adv. cum gen. et

Ἔσωθεν, *intrinsecus:* ab εἰς, *in.*

Ἐσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo:* fut. σω. perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐσώτερος, α, ον, *interior, -us, intimus.*

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio:* f. ίσω. perf. σεσωφρόνικα. à σώφρων, *temperans:* ex σόος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens.*

Ἔτ', pro ἔτι, *adhuc, etiam.*

Ἐτάγην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel -ττω, *ordino:* f. ξω. perf. χα. a. 2. ἔταγον.

Ἐτάζω, *examino, inquiro, scrutor, castigo*, Sap. Salom. i. 9. vi. 3. xi. 10. f. άσω, et Dor. ξω· ab ἔτεος, *verus.*

Ἐτάθην, *extentus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τείνω, *tendo:* fut. τενῶ. perf. τέτακα. perf. pass. τέταμαι.

Ἔται, *familiares*, nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius.*

Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix:* et

Ἑταιρεία, ας, ἡ, *societas:* et

Ἑταιρέω, ῶ, *prostituo me:* fut. ήσω. ab ἑταῖρος.

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium:* et

Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος. Jovis Epith. *qui sodalitiis præest:* ab eod. th.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia:* ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, *sodalitium:* et

Ἑταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor:* et

Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, *sodalitius, meretricius:* ab

ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis.*

Ἐτάκειν, Dor. pro ἐτήκειν, *tabescebas*, 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco:* et

Ἐτάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio:* f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum et ærumnosum voco:* f. σω. à τάλας, ανος, *miser.* Th. ταλάω, f. άσω, *suffero.*

Ἔταμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo:* f. 2. ταμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo.* Th. τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω vel -ττω, *ordino:* f. ξω. perf. χα.

Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo:* fut. ξω. perf. τετάραχα. perf. pass. τετάραγμαι. a. 1. pass. ἐταράχθην.

Ἐταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præc.

Ἐταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, quod vide.

Ἐταρίσσατο, 3. sing. a. 1. med. gem. σ, Poët. à præced.

Ἔταρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis*: gen. pl. ἐτάρων.

Ἐτασμὸς, ῦ, ὁ, *inquisitio, tormentum, flagra*; 2 Mac. vii. 37. ab ἐτάζω, *inquiro*: fut. άσω.

Ἔτασον, ασω, a. 1. imperat. verbi præced.

Ἐτάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio*: f. ψω.

Ἔταφον, *stupui, admiratus sum*, a. 2. ind. act. et τέθηπα, perf. med. idem, vel *stupeo, admiror*: ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπε.

Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

Ἔτεα, nom. vel acc. plur. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτεθήλει, 3. sing. plusq. perf. m. verbi θάλλω, *vireo*: fut. αλῶ. perf. med. τέθηλα.

Ἐτέθην, *positus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi θάπτω, *sepelio*. Alii à θήπω, *stupeo*, vel θήπω. f. ψω. perf. τέθηφα. perf. med. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, *obieram*, 1. sing. plusq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a 2. ἔθανον. perf. med. τέθνεα. hinc inf. τεθνάναι.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio*: a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo*: f. τενῶ. perf. τέτακα.

Ἐτεῖος, εία, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

Ἔτειρεν, *affligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἐτείρετο, *confectus erat*, 3. sing. imperf. ind. pass. à τείρω, *affligo, vexo*: f. τερῶ. perf. τέταρκα. a. 1. ἔτειρα.

Ἔτεκ', pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι. perf. med. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; ἐτεκνοποίει, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus*, (quod à τίκτω, *pario*,) et ποιέω, *facio*.

Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.

Ἐτελεῖτο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonasm. τοῦ ε, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτέλειον, *perfecerunt*, pro ἐτέλεον, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et th.

Ἐτελείωσα, ας, ε, *consummavi*, a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio*: f. ώσω. ejusd. th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

Ἐτελεύτα, pro -αε, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem perduco, desino*: f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.

Ἔτελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*: a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεμον, *incidi*, a. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco*: f. τεμῶ et τμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον et ἔτεμον. perf. med. τέτομα.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteoclo Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

Ἐτεὸν, adv. *verùm, verè*: n. g. ab

Ἐτεὸς, ὰ, ὸν, Poët. idem quod ἐὸς, ὴ, ὸν, *verus*: undè etiam formatur per interposit. τοῦ ε. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ ἡ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλκήν. ab ἕτερος, *alter*, et ἀλκὴ, *robur*.

Ἑτέρηφι, *alter*: Poët. adv. pro nomine ἑτέρα. Th. ἕτερος, *alter*.

Ἑτερόγλωσσος, vel -ττος, ου, ὁ ἡ, *qui diversæ linguæ est*: ab ἕτερος, *alter*, et γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua*.

Ἑτεροδιδασκαλέω, ῶ, *diversam doctrinam doceo*: f. ήσω. ab ἕτερος, *alius*, et διδάσκω, *doceo*.

Ἑτεροδοξέω, ῶ, f. ήσω, *alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior*: et

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa* vel *prava*: et

Ἑτερόδοξος, ου, ὁ ἡ, *qui alterius est opinionis* vel *sectæ*: Angl. HETERODOX. omnia ab ἕτερος, *alter*, et δόξα, *opinio*: q. à δοκέω, *censeo*.

Ἑτεροζήλως, adv. *iniquè*: ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur*: ab ἕτερος, *alius*, et ζῆλος, *æmulatio*.

Ἑτεροζυγέω, ῶ, f. ήσω, *alteram jugi partem traho*: et

Ἑτερόζυγος, *altera libræ pars*: ex ἕτερος, *alius*, et ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ἑτεροῖος, οία, οῖον, *diversus à reliquis*: et inde

Ἑτεροιόω, ῶ, f. ώσω, *altero, immuto*: ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.

Ἑτερόκλιτος, ου, ὁ ἡ, *aliter declinatus*: sc. ὄνομα, *HETEROCLITON*. Th. κλίνω, *inflecto*.

Ἑτεροκωφῶν, Syrach. xix. 27. Sed rectiùs opinor ἐθελοκωφῶν, *qui surdum se simulat*.

Ἑτερόπλοος, contr. ἑτερόπλους, ὁ ἡ, *ab alterâ parte navigationem præbens*: ἑτερόπλουν δάνεισμα, *pecunia nautica, cujus periculum in unum trajectum, non etiam in reditum præstatur, ut in* ἀμφοτερόπλῳ *fit*.

Ἑτερόπνοος, -πνους, ὁ ἡ, *alternè flans*: ab ἕτερος et πνέω.

ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter, alius*, μηδέτερος et οὐδέτερος, *neuter*: ἐν ἑτέρῳ, sc. τόπῳ, *alibi*: ἑτέρᾳ λαβεῖν, *sinistrâ manu capere*, i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

Ἑτερότης, ητος, ἡ, *diversitas*: ab ἕτερος.

Ἑτερότροπος, ου, ὁ ἡ, *aliò conversus, diversus*: ab ἕτερος et τρέπω.

Ἑτερόω, f. ώσω, *altero*: et

Ἑτέρωσις, εως, ἡ, *alteratio*: ab ἕτερος.

Ἔτερπεν, *delectabat*, 3. sing. imperf. à τέρπω, *delecto*: fut. ψω.

Ἔτερσε, a. 1. ind. act. Æol. à τείρω, *affligo, vexo*. Vel ut alii volunt à τέρσω, *exsicco*: undè τερσαίνω, idem.

Ἑτέρῳ, dat. sing. Vide ἕτερος.

Ἑτέρωθι et -θεν, adv. *ex alterâ parte*. Th. ἕτερος, *alter*.

Ἑτέρως, adv. *aliter*: ab eod.

Ἐτετάλμην, σο, το, *jussus eram*, plusq. perf. pass. verbi τέλλω, *mando*: perf. τέταλκα. a. 1. ἔτειλα.

Ἐτεταπείνωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ταπεινόω, *humilio*: f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, *humilis*.

Ἐτετάχατο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, et κ verso in aspirat. χ, verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω. perf. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.

Ἐτετύχατο, Ion. pro ἐτετυγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf.

pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

Ἔτεμον, 3. sing. imperf. act. verbi τέμω, *invenio*: quod derivatur à τέμνω, *seco, scindo*: f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔτεμον, ες, ε, et hinc per Pleonasm. τοῦ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετρήχειν, εις, ει, plusq. perf. verbi τρήχω, *asper* et *salebrosus sum*: f. ξω. perf. τέτρηχα. Th. τραχὺς, εῖα, *asper, scaber*.

Ἐτέτυκτο, *factus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, *fabricor*, quod vide.

Ἐτετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, et ἐτετύφη, pro ἐτετύφει, plusq. perf. act. à τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Ἐτετύχοντο, 3. pl. a. 2. med. verbi τυγχάνω, *assequor*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ου, ετο.

Ἔτεχ', pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. aor 2. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι a. 2. ἔτεκον.

Ἐτέχθην, *natus sum*, a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario*.

Ἔτη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτήκετο, *liquescebat*, 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω. perf. med. τέτηκα.

Ἐτήρουν, *servabam*, imperf. act. à τηρέω, *servo*: imperf. ἐτήρεον, ες. f. ήσω. perf. τετήρηκα

ἘΤΗΣ, ου, ὁ, *socius, amicus*: ὦ 'τὰν pro ὦ ἐτὰν, *O amice* vel *amici*: q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut sit verus amicus.

Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, *Etesiæ*, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent: a seq.

Ἐτήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *annuus, anniversarius*: ab ἔτος, *annus*.

Ἐτητοίμακα, vel ἐτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi*, verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus* et *paratus*.

Ἐτήτυμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *verus*: ἔτυμον, et ἐτήτυμον, adv. *verè*.

ἜΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthac*.

Ἐτίθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. ind. act. q. à τιθέω imperf. ἐτίθεον, ες, εες, εε. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, εσο, ετο. a. 2. inf. m. θέσθαι.

Ἐτίθευ, Dor. pro

Ἐτίθευ, *ponebaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο ab ἐτιθέμην, εσο, imperf. ejusd.

Ἔτικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τέκω. a. 1. pass. ἐτέχθην. perf. med. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

Ἐτινάσσετο, *concutiebatur*, 3. sing. imperf. pass à τινάσσω, *quatio*: fut. ξω. perf. τετίναχα.

Ἐτίομεν, *honorabamus, solvebamus*, 1. plur. imperf. act. verbi τίω.

Ἔτισα, ας, ε, *colui*: a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro, solvo*: f. σω perf. τέτικα.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*.

Ἔτλην, ης, η, *sustinui*, a. 2. ind. act. à τλῆμι, *tolero*: f. τλήσω. perf. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλῆμι.

Ἔτμαγεν, *dissecti sunt*, Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω. f. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*.

Ἔτμηγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.

Ἐτμήθην, *excisus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, *seco*: f. μῶ. perf. τέτμηκα.

Ἔτμηξα, *scidi*, a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *seco*: fut. ξω. Th. τέμνω, idem.

ἜΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus*: q. ab ἔδω, *edo*.

Ἕτοιμα, *parata*, nom. pl. n. g. Vide ἕτοιμος.

Ἑτοιμάζω, *paro*: f. άσω. perf. ἡτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε. perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι. ab ἕτοιμος.

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, *præparatio*: à præc.

ἙΤΟΙΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, sive ἑτοῖμος, Att. *promptus, paratus*: hinc

Ἑτοίμως, *promptè*, adv.

Ἑτοίμως ἔχειν, *paratum esse*.

Ἐτόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*, imperf. ἐτόλμαον, αον, αες, αε. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἕτον, ἕτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν.

ἜΤΟΣ, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτὸς, ἡ, ὸν, et ἐτεὸς, ὰ, ὸν, *verus*, *bonus*: et

Ἐτὸς, adv. *frustrà, temerè*: ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo*: f. τρώξομαι.

Ἔτραπ', pro ἔτραπε, *evertit*, 3. sing. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω. perf. φα. a. 2. pass. ἐτράπην. perf. med. τέτροφα. a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτράπεον, *uvas calcabant*, 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπετ', pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. med. vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, *verto*: vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. vide ἔτραπ'.

Ἐτράφην, *educatus sum*, et in 3. plur. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ἔτραφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, *tremebat*, 3. sing. imperf. act. à τρέμω, *tremo*: quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido*: f. τρέσω.

Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω. perf. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.

Ἔτρησε, *perforavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi τετράω, seu τέτρημι, *terebro*: fut. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἔτριγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *strido*: perf. med. τέτριγα.

Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, ων, verbi τρυγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρύπα, et hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. sing. imperf. verbi τρυπάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.

Ἐτρύφην, ης, η, a. 1. ind. pass.

verbi θρύπτω, *frango, frango luxu*: f. ψω. perf. φα. perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo*: f. ήσω. perf. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ἔτρωσα, *vulneravi*, a. 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo*: f. ώσω, q. à τρόω.

Ἐτύθην, *immolatus sum*, euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, *macto, sacrifico*.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, *involvo, perscrutor*: f. ξω. Th. τύλος, *callus*.

Ἔτυμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA*, *originis verborum indicatio*: ab ἔτυμος, et λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ἔτυμον, ου, τὸ, *ETYMUM*, *vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio*: item

Ἔτυμον, necnon ἐτήτυμον, adverbial. *verè*: n. g. ab

ΕΤΥΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *verus*. dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Epenth. idem. ἐτύμως, *verè*: adv.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3 plur. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, *distendo*: f. ίσω. perf. τετυμπάνικα. à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

Ἐτύπαν, Dor. pro ἐτύπην, *sauciatus sum*, a. 2. ind. pass. à τύπτω. ἐτύπεν, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθεν, Bœot pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1 ind pass. à τύπτω, *verbero*.

Ἔτυχε, 3. sing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. τεύξομαι. perf. pass. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην, à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ἔτυχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialitèr, *frustrà*: ab ἐτώσιος, *iners, vanus*.

Ἐτωσιεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui incassùm laborat*: ab ἐτώσιον, *inanè*, et ἔργον, *opus*.

Ἐτώσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iners, vanus*: ab ἐτὸς, adv. *frustra*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Εὖ, *benè, bellè, felicitèr*, adv. in compos. plerumquè *facilè*: item *benè, facilitèr, valdè*. Th. ἐῢς, *bonus*.

Εὗ, Æol. et εὗ, Dor. pro οὗ, *sui*.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Hebr. interp. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio*: Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO*, *læta annuncio*: f. ίσω, et Att. εὐαγγελιῶ. perf. εὐηγγέλικα. a. 1. εὐηγγέλισα. a. 1. inf. εὐαγγελίσαι. perf. pass. εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass εὐαγγελισθεὶς. imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο. f. 1. m εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ et ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελικὸς, ή, ὸν, *EVANGELICUS*: et

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*; *faustus* ac *lætus nuncius*: ab εὖ et ἀγγελία, *nuncium*. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA*, *Evangelii præco*: à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fausta nunciat*: ab εὖ et ἄγγελος, *nuncius*.

Εὐαγέω, ῶ, *sanctè ago, purus sum*: ab

Εὐαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanctus, purus*: ab ἄγος, *veneratio*: item *agilis*, prout

Εὐάγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mobilis*: ab ἄγω, *duco*.

Εὐαγόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐαγορία, sive εὐηγορία, ας, ἡ, *benedicentia*; item *sermonis elegantia*: ab εὖ et ἀγορέω.

Εὐαγρία, et εὐαγρησία, ας, ἡ, *prospera venatio*: ab

Εὔαγρος, ου, *felix in capturâ*: ex εὖ et ἄγρα.

Εὐάγων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata*. Ex εὖ et ἀγὼν, ῶνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum ματρέων jungendus: et duct. ab εὔαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro *rectè instituto in re aliquâ*. Hinc

Εὐαγωγία, ἡ, *recta educatio et institutio*: παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τῦ υ, et mutato simul spiritu; ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἥδω, *placeo*. Alii volunt esse perf. med. verbi ἅδω, *placeo*: perf. med. ἧδα, et solutione ἕαδα. part. med. ἑαδώς.

Εὐάεϊ, dat. sing. ab εὐαής.

Εὐάζω, f. άσω, *euan clamo*, de clamore bacchantium εὐοῖ. ab εὐάν.

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *salubritèr spirans, qui benè à ventis perflatur*: ex εὖ, *benè*, et ἄω, vel ἄημι, *spiro*.

Εὐαιμονίδης, *EUÆMONIDES*, nom. propr.

Εὐαίνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *benè* vel *valdè laudatus*: ex εὖ, *benè*, et αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè capi potest*: ex εὖ et αἱρέω, *cupio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor*: ex εὖ, *benè*. et αἰσθάνομαι, *sentio*. perf. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *beatus, felicis ævi*, *EUÆON*, acc. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλαζόνευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad gloriandum proclivis*: ex εὖ et ἀλαζονεύω.

Εὐαλάκατος, Dor. pro εὐηλάκατος, ου, ὁ ϗ ἡ. *qui bonam vel pulchram colum habet*: ex εὖ et ἠλακάτη, *colus*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis*: ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas et serenitas*; *secundarum rerum status et tranquillitas*: ex εὖ et ἡμέρα, *dies*.

Εὐὰν, *vox mulierum bacchantium*. Hinc Lat. *Euan*, ipse Bacchus.

Εὐάνεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *secundos ventus*: ex εὖ et ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. pl. ab εὐανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro εὐθαλὴς, *florens*, et τὸ εὐανθὲς: ab εὖ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *floridus*. Vide εὐανθὴς.

Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ἡ, *strenuitas, fortitudo*: et

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ. ex εὖ, *benè*, et ἀνὴρ, ὁ, *vir*.

Εὐαπάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obvius, comis*.

Εὐαπάτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis deceptu*. ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu*: ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγέομαι, *duco, narro*.

Εὐαρεστέω, ῶ, *placeo*: fut. ήσω

perf. εὐηρέστηκα. a. 1. εὐηρέστησα. a. 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι. præs. pass. εὐαρεστοῦμαι, delector: ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ ἡ, acceptus: ex εὖ, benè, et ἀρεστὸς, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.

Εὐαρέστως, adv. ad placitum: ab eodem.

Εὐάρματος, ου, ὁ ἡ, bonum habens currum: ab ἅρμα, currus.

Εὔαρχος, ου, ὁ ἡ, bonus ductor et imperator; imperio parens.

Εὐαχὴς, ὶς, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐηχὴς, qui bonum habet sonum, canorus.

Εὔβοια, ας, ἡ, EUBŒA, est nomen loci. ex εὖ et βόω, pascen.

Εὔβοτος, ου, ὁ ἡ, benè pastus: ex iisd.

Εὐβουλεὺς. Jovis epitheton: διὰ τὸ ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, propter eximiam in bene consulendo prudentiam.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium: à seq.

Εὔβουλος, ου, ὁ ἡ, consultus, prudens; qui benè consulit alteri: item propr. nom. EUBULUS: ex εὖ, bene, et βουλὴ, consilium.

Εὐβούλως, adv. prudentèr: à præc.

Εὖγε, Lat. EUGE, laudantis et exultantis adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενίη, ας, ἡ, nobilitas: et

Εὐγενὴς, έος, ὁ ἡ, nobili genere ortus, generosus: ex εὖ, benè, et γένος, εος, τὸ, genus. Th. γίνομαι, nascor.

Εὔγεως, ω, ὁ ἡ, Atticè: et

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, fertilis. Th. γῆ.

Εὖγμαι, perf. pass. ab εὔχομαι, precor: f. ξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ἡ, æquus, candidus: ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ἡ, cognitor: quod à γνώμη, sententia. Th. γινώσκω, cognosco.

Εὔγνωστος et εὔγνωτος, ου, ὁ ἡ, benè notus, nobilis, cognitu facilis.

Εὐδαιμονέστατα, adverbial. felicissimè, n. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, felicissimus, superl. et

Εὐδαιμονέστερος, felicior, compar. ab εὐδαίμων, felix: q. v.

Εὐδαιμονέω, beatus sum, beatè vivo: f. ήσω. et

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, felicitas: ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico: ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, deus, fortuna.

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, ὸν, ad felicitatem idoneus vel pertinens, beatus: et

Εὐδαιμονικῶς, adv. beatè: ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas: et

Εὐδαιμονισμὸς, ῦ, ὁ, beatitudinis existimatio vel prædicatio: à perf. pass verbi εὐδαιμονίζω.

Εὐδαιμόνως, adv. fortunatè, felicitèr: ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ἡ, beatus: ab εὖ et δαίμων, ονος, fortuna.

Εὖδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὗδεν. ες, ε εὗδε, 3 sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Εὐδείελος, ου, ὁ ἡ, ad occasum bene situs, clarus, sublimis: ex εὖ et δείλη.

Εὔδειπνος, ου, ὁ ἡ, qui ad bonam cœnam pertinet: ex εὖ et δεῖπνον.

Εὔδενδρος, ου, ὁ ἡ, arboribus benè consitus: à δένδρον.

Εὔδῃσι, cessat, Ion. pro εὕδῃ, 3. sing præs. sub. act. ab εὕδω, dormio.

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, serenitas: ex εὖ et δία, quod aërem significat: à Ζεὺς, Jupiter, aër: gen. διὸς.

Εὐδιανὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Εὔδιος, ου, ὁ ἡ, serenus, tranquillus, trepidus. Th. εὐδία, serenitas.

Εὔδματος, ου, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, ου, ὁ ἡ, benè ædificatus: ex εὖ, benè, et δέμω, struo: f. μῶ perf. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, ῶ, acquiesco, aliquo oblector: benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum: f. ήσω. perf. εὐδόκηκα. a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, videor: f. ήσω, et δόξω.

Εὐδόκησις, ἡ, approbatio, benevolentia: à præc.

Εὐδοκητὸς, ῦ, ὁ, placens, gratus: et

Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum: ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, benè exploro: fut. άσω. a. 1. part. εὐδοκιμάσας. ex εὖ et δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.

Εὐδοκιμέω, benè audio, clarus sum: f. ήσω. ex εὖ et δόκιμος, probatus: ab eod. th.

Εὐδοκιμηκότες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκιμος, ου, ὁ ἡ, probatus et laudatus: ab eod.

Εὕδοντ', pro εὕδοντα, dormientem, acc. sing. part. præs. ab εὕδω, dormio: f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas: ab εὖ et δόξα, gloria. Th. δοκέω, videor.

Εὐδρανία, vel -νίη, ας, ἡ, vis, potentia: ex εὖ, benè, et δράω, facio.

ΕΥ'ΔΩ, dormio: fut. εὑδήσω. perf. κα. Hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέανος, ου, ὁ ἡ, decentèr velatus: ex εὖ et ἑανὸς, vestis, quod vide.

Εὕει, torret, 3. sing. præs. ind. act. verbi εὕω, vel ὕω, uro: f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ἡ, speciosus: ab εὖ et εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἴδω, video.

Εὐειδότος, benè scientis, gen. sing. perf. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκὼς. ab εὖ et εἰδέω, scio: f. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, valeo, sanus sum, benè me habeo.

Εὔελπις, ιδος, ὁ ἡ, et εὐέλπιστος, benè sperans: et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, bona spes: ab εὖ et ἐλπὶς, spes.

Εὐεξαπάτητος, ου, ὁ ἡ, facilis deceptu: ab εὖ et ἐξαπατάω.

Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo: ab εὖ et ἔχω, habeo.

Εὐεπὴς, έος, ὁ ἡ, facundus: et

Εὐεπία, et εὐέπεια. ας, ἡ, facundia: ab εὖ et ἔπος, verbum, quod ab ἔπω, dico.

Εὐεπίην, facundiam, ejusd. acc. sing. Ion.

Εὐεργὲς. fabrefactum, n. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia: ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης. ου, q. v.

Εὐεργετέω. f. ήσω, perf. εὐηργέτηκα, benefacio. Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργετῆται, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium: à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, beneficus, gen. plur. εὐεργετῶν. acc. pl. εὐεργέτας. ab εὖ et ἔργον, opus.

Εὐεργετητέον, benefaciendum est: verbale ab εὐεργετέω.

Εὐεργετικὸς, ἡ, ὸν, beneficus: et

Εὐεργὴς, έος, ὁ ἡ, *benè fabricatus*: et

Εὐεργὸς, οῦ, ὁ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus*: ab iisd.

Εὐερίησα, credo scribend. εὐηρίησα, q. v.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ἡ, *benè septus, benè munitus*: ab εὖ, *benè*, et ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, *cohibeo*.

Εὐετηρία, ας, ἡ, *annuorum proventuum felicitas, ubertas*: ex εὖ et ἔτος.

Εὐέφοδος, ου, ὁ ἡ, *accessu facilis*: ex εὖ et ἔφοδος.

Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona et beata vita*: ex εὖ et ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ου, ὁ ἡ, *benè cinctus, formosus, expeditus*: ex εὖ et ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. Hinc ζώνη, *zona*.

Εὐηγγέλην, *nunciatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω. ex εὖ, *benè*, et ἀγγέλλω, *nuncio*: f. λῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncio*: quod vide.

Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. m. ejusd.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ ἡ, per Pleonasm. τοῦ η, pro εὐγενὴς, *generosus*: ex εὖ et γίνομαι, *nascor*.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia*: et

Εὐήθης, εος, ὁ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex*; item *stultus*: ex εὖ et ἦθος, εος, τό.

Εὐήθως, adv. *simpliciter*: ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ἡ, *valdè acutus*: ex εὖ et ἀκή.

Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi*: item

Εὐήκοος, ου, ὁ ἡ, *benè audiens, qui benè auditur*: ex εὖ et ἀκούω, *audio*.

Εὐήκτει, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *bonâ corporis habitudine sum*: ab εὐέκτης, ex εὖ et ἔχω.

Εὐηλάκατος, ου, ὁ ἡ, *qui bonam* vel *pulchram colum habet*: ex εὖ et ἠλακάτη, *colus*.

Εὐήλιος, ου, ὁ ἡ, *apricus*: ex εὖ, *benè*, et ἥλιος, ου, ὁ, *sol*.

Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego, plausus fero*. Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ατος, τὸ, *prosperitas diei*.

Εὐημερία, ίας, ἡ, id. *serenitas diei*.

Εὐηνίνη, ης, ἡ, *Eueni filia*: nom. propr.

Εὔηνος, nomen fluvii.

Εὐήρατος, ου, ὁ ἡ, Poët. *valdè amabilis*: ab εὖ, *benè*, et ἐράω, *amo*.

Εὐηρίησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens acquiesco, placeo*: ex εὖ et ἀρεστὸς, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. ήσω, *placeo*.

Εὐήτριος, ου, ὁ ἡ, *benè textus*: ex εὖ et ἤτριον.

Εὔηχος, ου, ὁ ἡ, *benè sonans, canorus*.

Εὐθαλὴς, έος, ὁ ἡ, Poët, pro εὖ θάλλων, *benè florens, floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.

Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona et facilis mors*: ex εὖ, *benè*, et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.

Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ἡ, *confidens, audax*: à θάρσος.

Εὐθαρσῶς, adv. *confidentèr*: à præc.

Εὐθείῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεῖα, ας, *recta*: ab εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθενέω, vide εὐθηνέω.

Εὐθεράπευτος, ου, ὁ ἡ, *facilè sanabilis*: ab εὖ et θεραπεύω.

Εὐθὲς ἦν, *illud placebat*: vide εὐθής.

Εὐθετέω, -ῶ, f. ήσω, *aptus sum*: et idem quod

Εὐθετίζω, f. ίσω, *concinnè dispono*: ex εὖ et τίθημι, *pono*.

Εὐθετίσας, αντος, ejusd. aor. 1. part. act.

Εὔθετος, ου, ὁ ἡ, *appositus, aptus*: ex εὖ, *benè*, et θετὸς, *positus*. Th. τίθημι, *pono*.

Εὐθεώρητος, ου, ὁ ἡ, *facilis spectatu*: à θεωρέω.

Εὐθέως, adv. *statim*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὔθηλος, ου, ὁ ἡ, *mammosus, distentas habens mammas*: ex εὖ et θηλή.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio*: ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ἡ, *concinnus*, quod à τίθημι, *pono*.

Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor*: ab εὖ et θὴν, idem quod θὶν, θινὸς, *cumulus; acervus*.

Εὐθηνία, ας, ἡ, *prosper successus*: ab iisd.

Εὐθηνοῦντα, *affluentem*, acc. sing. part. præs. ab εὐθηνέω, quod vide.

Εὐθὴς, έος, ὁ ἡ, *placens*.

Εὔθικτος, ου, ὁ ἡ, *tactu facilis*; item *facetus, dicax*: à θίγω, *tango*.

Εὐθίκτως, *aptè, congruè*; adv.

Εὔθραυστος, ου, ὁ ἡ, *facilis contusu, friabilis*: ex εὖ, *benè*, et θραύω, *frango*.

Εὔθριξ, τριχος, ὁ ἡ, *benè comatus*: ex εὖ et θρίξ.

Εὔθρονος, ου, ὁ ἡ, *pulchrum thronum habens*: ex εὖ et θρόνος, *thronus*. Th. θράω, *sedeo*: f. θρήσω.

Εὐθὺ, adv. *rectà*, vel pro εὐθὺς, *statim*, ab εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύγλωσσος, ου, ὁ ἡ, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus*: ab εὐθὺς et γλῶσσα, *lingua*.

Εὐθυδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo*: f. ήσω. perf. εὐθυδεδρόμηκα. ab

Εὐθύδρομος, ου, ὁ ἡ, *qui recto cursu pergit*; quod ex εὖ et δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐθυμάχης, ου, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis*: ab εὐθὺς et μάχομαι, *pugno*.

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo sum*: f. ήσω. perf. εὐθύμηκα. a. 1. εὐθύμησα. ex εὖ et θυμός.

Εὐθυμία, ας, ἡ, *lætitia, alacritas*: et εὐθυμοσύνη, idem: et

Εὔθυμος, ου, ὁ ἡ, *qui est bono et hilari animo*: et

Εὐθύμως, adv. *alacritèr*: εὐθυμότερον, *alacriùs*, compar. ab iisd.

Εὐθύνατε. 2. pl. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, accusatio, pœna, crimen*: et

Εὐθύνομος ὁδὸς, *directa via*: et

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντὴς, et εὔθυνος, ου, ὁ, *director, corrector*: omnia ab

Εὐθύνω, *complano, erigo, dirigo*; item *rectus sum*: εὐθύνει λαοῖσι δίκας, *rectà administrare jura populis*: f. υνῶ. perf. ηὔθυγκα. a. 1. υνα. a. 1. imperat υνον, άτω a 1 ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, *rectà spirantis seu secundi Zephyri flatus*: ab εὐθὺς, *rectus*, et πνέω, *spiro*.

Εὐθύπομπος αἰὼν, *rectà ducens ævum*: ab εὐθὺς et πέμπω, *mitto*.

Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, *habeo meatus rectos, rectam viam sequor*: à seq.

Εὐθύπορος, ου, ὁ ἡ, *cujus meatus recti sunt*: ex εὐθὺς et πόρος, *via*. Th. πείρω, *transeo*.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, έος, *rectus, ad...um*: ἐπὶ εὐθεῖαν, *ad rectam viam*.

Εὐθὺς, etiam adv. *statim*, cum gen. εὐθὺ τοῦ Διὸς, *rectà ad Jovem*. Aristoph. in *Pace* 67.

Εὐθύτερος, rectior: compar. ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, et Metaph. æquitas: ab eod. th.

Εὐθύτονος, ου, ὁ ἡ, Poët. in rectitudinem extensus: ab εὐθὺς et τείνω, tendo: perf. m. τέτονα.

Εὐίλατος, ου, ὁ ἡ, propitius: ex εὖ, benè, et ἱλάω, propitius sum.

Εὐιλατεύω, propitius sum, f. εύσω. à præc.

Εὔιχθυς θάλασσα, mare piscosum.

Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciscor, vacat mihi: imperf. Att. ηὐκαίρεον, -ουν. f. ήσω. a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, occasio.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas: ab

Εὔκαιρος, ου, ὁ ἡ, opportunus: et

Εὐκαίρως, opportunè: adv. ex εὖ et καιρὸς, temporis opportunitas.

Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδίος, ου, ὁ ἡ, magnanimus, stomacho conveniens. Th. καρδία.

Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ ἡ, expugnatu facilis.

Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ ἡ, despiciendus, -φρονητότερος, contemptior, compar.

Εὐκατέργαστος, ου, ὁ ἡ, facilè confectus, facilè subactus: ex εὖ et κατεργάζομαι.

Εὐκέατος, ου, ὁ ἡ, Poët. pro εὐσχιστος, qui facilè scindi secarique potest: ex εὖ et κεάζω, findo. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, placatrix: ex εὖ et κηλέω, mulceo.

Εὔκηλος, ου, ὁ ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, quietus, mitis.

Εὐκινησία, facilis motus: à κινέω

Εὐκίνητος, ου, ὁ ἡ, facilè mobilis, agilis: ab eod.

Εὐκινήτως, adv. facili motu: à præc.

Εὐκλεία, inclytam, acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέα· dat. εὐκλεῖ, Poët. pro εὐκλεεῖ: ab

Εὐκλεὴς, έος, ὁ ἡ, gloriosus. Th. κλέω, celebro.

Εὐκλεία, ας, ἡ, splendor nominis, gloria: ex εὖ et κλέος seu κλεῦος, τὸ, gloria: ab eod. th.

Εὐκλεῖν, idem.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλεῖσαι. Vide κλεῖξαι.

Εὐκλήρημα, ατος, τὸ, prospera fortuna. Th. κλῆρος.

Εὐκνήμις, ιδος, ὁ ἡ, benè ocreatus vel armatus: ex εὖ, benè, et κνήμη, tibia.

Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas: et

Εὔκολος, ου, ὁ ἡ, facilis, qui non est stomacho fastidioso: ex εὖ et κόλον, cibus.

Εὐκόλως, adv. expeditè: ab εὔκολος.

Εὐκομίσασθαι, benè recondere, a. 1. inf. m. ex εὖ et κομίζω, curo. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ου, ὁ ἡ, benè vel pulchrè comatus: ex εὖ et κόμη, coma.

Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas: et

Εὔκοπος, ου, ὁ ἡ, facilis: ex εὖ et κόπος, labor. Th. κόπτω, scindo: fut. ψω, perf. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, ῶ, f. ήσω, modestè me gero, officio fungor; orno benè: et

Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia, mores compositi: et

Εὔκοσμος, ου, ὁ ἡ, benè ordinatus, concinnus: et

Εὐκοσμότατα, ornatissimè, superlat. neut. pl. adv. loco sumitur; et

Εὐκόσμως, adv. concinnè, rectè: omnia ex εὖ et κόσμος, ordo.

Εὐκραέος, gen. sing. ab

Εὐκραὴς, έος, ὁ ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι, f. άσω, misceo: vel εὐκρηὴς, per Sync. pro εὐκρατής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινέες, nom. pl. sunt venti Etesii, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ἡ, purus, liquidus, ordine collocutus. Th. κρίνω, discerno.

Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Item votivus, cui preces offeruntur. Θέμιν εὐκταίαν. Medeæ Eur. 170. εὐκταίαν Ἐρινὺν. Æschyl. Sept. ap. Theb. 729. ex εὔχομαι.

Εὐκτικὸς, ἡ, ὸν, optativus: ab εὔχομαι, precor: fut. εὔξομαι. perf. ηὖγμαι.

Εὐκτικῶς, optativè, adv. ab εὐκτικός.

Εὐκτιμένη, vel Poët. ἐϋκτιμένη, benè ædificata, perf. part. pass. f. g. pro εὐεκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι Alii scribunt ἐϋκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Syncop. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, fabricor: f. σω. perf. κα.

Εὔκτιτος, η, ον, benè structus: ex εὖ et κτίζω, condo.

Εὐκτὸς, ἡ, ὸν, optabilis, votivus: ab εὔχομαι, precor.

Εὔκυκλος, ου, ὁ ἡ, rotundus: ex εὖ, benè, et κύκλος, circulus.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio: ab εὐλαβὴς, έος, ὁ ἡ, qui benè res capessit, circumspectus: ab εὖ et λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, vereor, caveo, vito: ηὐλαβεῖτο, metuebat, 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι. perf. εὐλάβημαι. aor. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η. a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, veritus. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ ἡ, circumspectus, timidus, religiosus, verecundus. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, cavendum est, verbale ab εὐλαβέομαι, vereor.

Εὐλαβίης, cautionis, gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, quod vide.

Εὐλαβῶς, adv. timidè, cautè, religiosè: ab εὐλαβὴς, qu. ab εὖ et λαμβάνω, capio.

Εὐλαβῶς ἔχειν, vereri: ab εὐλαβής.

ΕΥΛΑΙ, ῶν, αἱ, vermes, propriè qui in corpore nascuntur.

ΕΥΛΑΚΑ, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo: qu. ab εὖ et λαχαίνω, fodio: vel potiùs ab αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

Εὔλαλος, ου, ὁ ἡ, benè loquens, facundus: ab εὖ et λαλέω, loquor.

Εὐληπτότατα, facillimum captu, commodissimè? neut. superl. pl. ab

Εὔληπτος, ου, ὁ ἡ, facilis captu. Th. λαμβάνω.

ΕΥΛΗΡΑ, τὰ, lora, habenæ.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nom. mulieris, q. bonus portus.

Εὐλογέω, benedico: cum acc. felicia precor, præsto; item celebro, laudo, gratias ago: fut. ήσω. perf. εὐλόγηκα. a. 1. Att. ηὐλόγησα. perf. pass. εὐλογήμαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, benedictus: ex εὖ et λόγος, sermo. Th. λέγω, dico: fut. ξω. perf. m. λέλογα.

Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. et

Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, perf. part. pass. ab εὐλογέω.

Εὐλογητὸς, ή, ὸν, *benedictus, a, um*, à 3. pers. perf. pass. verbi ejusd.

Εὐλογία, ας, ή, *benedictio, gratiarum actio, laus* : ἐπ' εὐλογίαιῳ, *benignè* : et

Εὔλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, *rationalis, rectus, verus* : ab εὖ et λόγος, *sermo, ratio* : à λέγω. præt. m. λέλογα.

Εὐλόγως, adv. *rectè, aptè, opportunè, consentaneè* : à præc.

Εὔλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui facilè solvi potest, paratus discedere, expeditus*. Th. λύω.

Εὐλύτως, adv. *expeditè, facilè* : à præc.

Εὐμαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *docilis, ingeniosus* ; item *intellectu facilis* : ab εὖ et μανθάνω, *disco*.

Εὐμαθῶς, adv. *facilè discendo, cum docilitate*.

Εὐμάκης, εος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus, &c.* quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *pecorosus, bonas habens oves* : ex εὖ et μῆλα, *oves*. Th. μηλέα, ας, ή, *malus* arbor.

Εὐμάρεια, seu -ρία, ας, ή, *facilitas* : et

Εὐμαρίως, et -ρῶς, adv. *facilè* : ab

Εὐμαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *facilis* : ex εὖ et μάρη, *manus*, q. *tractabilis*.

Εὐμαρὶς, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur : q. d. *commoditates*. Vide εὐμαρής.

Εὐμαρῶς, adv. *facilè* : ab εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, έος, ὁ ἡ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμέθοδος, et εὐμεθόδως, *compendiosè* : ex εὖ et μέθοδος, ε, ή, *via, compendium* : q. ex μετὰ et ὁδὸς, ῦ, ή, *via*.

Εὐμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *aptè modulatus, canorus* : à μέλος.

Εὐμελίης, ε, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ε, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxineæ hastæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ή, *benevolentia*. Vide εὐμενής.

Εὐμενέστερον, *benignius* : adv. comp. ab eod.

Εὐμενέω, *benevolus sum* : εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. à seq.

Εὐμενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *benevolus, benignus* : comparat. εὐμενέστερος. ab εὖ et μένος, *animus*.

Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè*.

Εὐμετάβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, et

Εὐμετάβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, *facilè mutabilis* : ex εὖ, μετὰ, et βάλλω, *jacio* : f. λῶ. perf. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ε, ὁ, ἡ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum* : ex εὖ et μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμεταχείριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *tractabilis, quo quis facilè ex arbitrio suo uti possit* : ex εὖ et μεταχειρίζομαι.

Εὐμήκεις, nom pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, *benè longus* : ex εὖ et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, *ovibus abundans, pecorosus* : à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, *memoratu facilis* : adj. verbale ab εὖ et μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur* : quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo*. Th. μνάομαι, *recordor* : fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι.

Εὐμοιρία, ή, *bona sors*. Th. μοῖρα.

Εὔμολπος, ε, ὁ, *EUMOLPUS* : nom. propr.

Εὐμορφία, ας, ή, *elegans forma*

Εὔμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, *formosus* : ab εὖ et μορφὴ, *forma*.

Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζη, *cubitum iens*, 2. sing. præs. sub. pass. ab

Εὐνάζω, *sopio, dormio* : f. άσω. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναί, nom. pl. ab eod. th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præs. part. pass. ab εὖ et ναίω, *habito*.

Εὐναῖος, αία, αῖον, *qui procumbere amat, qui ad cubile pertinet* : ab εὐνή.

Εὐνάτειρα, ας, ά. Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ή, *conjux* : ab εὐνὴ, ῆς, ή, *cubile*.

Εὐνάω, -ῶ, fut. ήσω, *sopio* : ab eod. th.

Εὐνίκη, ης, ή, nom. mulieris, *benè litigans*.

Εὐνέτης, ε, ὁ, *conjux, tori consors*. Confer Eurip. Medeæ 161. ubi pro ἐνδησαμένα τὸν εὐνέταν legendum videtur Δησαμένα τὸν εὐνήταν. A seq.

ΕΥ'ΝΗ', ῆς, ή, *cubile*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens* : aor. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio* : f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνήτης, ε, ὁ ἡ ἡ, *conjux* ; vid. supra εὐνέτης : ab eod.

Εὐνοέστερος, Ion. pro εὐνούστερος, *benevolentior*, comp. Vide in εὐνούστατος.

Εὐνίκη, ης, ή, et Dor. **Εὐνίκα**. nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὖνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, *orbus, privatus* : acc. εὖνιν. ab εἷς, *unus*.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus sum* : f. ήσω. perf. εὐνόηκα· et

Εὔνοια, ας, ή, *benevolentia* : ab εὔνοος, ος, ὁ ἡ ἡ, *benevolus* : ex εὖ et νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκὸς, ή, ὸν, *benevolus* : et

Εὐνοϊκῶς. adv. *benevolè* : compar. εὐνοϊκώτερον. superl. εὐνοϊκώτατα. ab iisd.

Εὐνομεῖν, *bonis legibus institutere* : hinc

Εὐνομεῖσθαι, *bonis legibus uti* : εὐνομήσονται, 3 pl. a. 1. pass. et

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur* : ex εὖ et νόμος, *lex*.

Εὐνομίην acc. sing. ab Εὐνομίη, ης, ή, nomen mulieris, *legitima* : ab iisd.

Εὔνοος, et εὔνους, ε, ὁ ἡ ἡ, *benevolus* : εὐνούστερος, compar. et εὐνούστατος, superl. et

Εὔνουν, *amicum*, acc. sing. ab εὔνοος, ες, *benevolus* : ab εὖ et νόος, *mens*.

Εὐνούστατος, *benevolentissimus* : superl. ab εὔνοος, *benevolus*.

Εὐνούστερος, *benevolentior* : compar. ab eod.

Εὐνουχίας, ε, ὁ, *spado* : et

Εὐνουχίζω, *castro* : f. ίσω. perf. εὐνούχικα. perf. pass. εὐνούχισμαι. a. 1. pass εὐνουχίσθην. ab

Εὐνοῦχος, ε, ὁ, *EUNUCHUS* ; item *dynasta* : à gynæceis custodiendis sic dictus : ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, et ἔχω, *habeo, servo*.

Εὖντα, Dor. et per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὦ, verbi εἰμὶ, *sum*.

Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, ομαι : fut. ξομαι, a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.

Εὐξάμενος, ε, a. 1. part. m. ab eod. th.

Εὔξεινος, vel -ενος, ε, ὁ ἡ ἡ, *hospitalis* : et

Εὐξένως, adv. *hospitaliter, amicè* : ab εὖ et ξένος, *hospes*.

Εὔξεος, ε, ὁ ἡ ἡ, *benè rasus, politus*. Th. ξέω, *radio*.

Εὔξῃ, *oraveris* : 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, η, ηται ab εὔχομαι, *precor*.

Ἐΰξοον, *benè rasam, politam* : acc. sing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, *prosperè progredior* ; et *prosperum iter præbeo* : et

Εὐοδία, ας, ή, *prosperum iter* : item propr. nom. mulieris, Gr. *prosperè agens* : ab εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὔοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro *εὔοσμος*, *odoratus*: ex εὖ et *ὄζω*, *oleo*.

Εὔοδος, ου, ὁ ἡ, *pervius*, *prosperum vel expeditum habens iter*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὐοδόω, ῶ, *prosperum iter præbeo*: fut. ώσω. perf. εὐώδωκα. præs. pass. εὐοδόομαι, -οῦμαι, *prosperum iter habeo*, *prosperor*: perf pass. εὐώδωμαι a 1. pass. εὐοδώθην, ης n. f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι. ab εὔοδος, ου, ὁ ἡ, *iter expeditum habens*: ex εὖ et ὁδὸς, *via*.

Εὐώδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.

Εὐόδως, adv. *prospero itinere*.

Εὐοδῶσαι, aor 1. imperat. act. verbi εὐοδόω.

ΕΥΟΓ, *EVOE*, vox quâ Baccho acclamabatur: inde Εὔιος, ου, Bacchi cognomen.

Εὐοίωνον, ου, τὸ, *bonum augurium*, *omen*.

Εὐόμενοι, *assati*, præs. part. pass. verbi εὔω, seu εὕω, f. εὔσω, *uro*.

Εὔοπλος, ου, ὁ ἡ, *benè armatus*, *seu felix in armis*: hinc superl. pl.

Εὐοπλότατοι, *armis instructissimi*. Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ου, ὁ ἡ, *conspicuus* Th. ὄπτομαι.

Εὐορκέω, *religiosè juro*: f. ήσω. præs. inf. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, *jurisjurandi fides*: ab

Εὔορκος, ου, ὁ ἡ, *qui jusjurandum religiosè colit*: ab εὖ et ὅρκος, *jusjurandum*.

Εὔορμος, ου, ὁ ἡ, *tutus*: ab εὖ et ὅρμος, ου, ὁ, *statio navium*: q. ab εἴρω, *figo*.

Εὐπαγὴς, έος, ὁ ἡ, *benè compactus*: ex εὖ et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*.

Εὐπάθεια, et -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θίη, et -θίη, *natura quæ facilè affici potest*, *voluptas*, *beneficium*: et

Εὐπαθέω, -ῶ, *indulgeo voluptatibus*, *facilè afficior*, seu *beneficio afficior*. Th. πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὐπάθημα, ατος, τὸ, *majestas*, *spiritus*.

Εὐπαθὴς, έος, ὁ ἡ, *qui facilè afficitur*, *injuriæ obnoxius*: ab eod. th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, *felicitas quam boni liberi adferunt*: et

Εὔπαις, αιδος, ὁ ἡ, *felix multâ prole*, seu *bonos habens liberos*. Th. παῖς, *puer*.

Εὐπάκτος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro εὔπηκτος, q. v.

Εὐπαρακολούθητος, ου, ὁ ἡ, *intellectu facilis*; item *perspicax*: ab εὖ et παρακολουθέω, *assequor*. Th. ἀκόλουθος, *pedissequus*.

Εὐπάρᾳος, ου, ὁ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐπάρειος, *habens pulchras genas*: ex εὖ et παρειά, ἡ, *gena*.

Εὐπάρυφος, ου, ὁ ἡ, *eleganter textus*.

Εὐπατέρειος, εια, ον, *claro patre natus*, *generosus*: ab εὐπάτης vel εὐπάτωρ, *nobilis*. Th. πατὴρ, έρος, ὁ, *pater*.

ΕΥΠΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potiùs ab ἧπαρ, dicitur enim et ἡπατόριον.

Εὐπατρίδης, *homo Rom. patricii generis*, *nobilis*.

Εὐπειθέω, ῶ, f. ήσω, *obtempero*: ab εὐπειθής.

Εὐπειθὴς, έος, ὁ ἡ, *obsequens*: ex εὖ et πείθω, *persuadeo*.

Εὐπειθῶς, adv. *obsequiosè*: à præc.

Εὔπειστος, ου, ὁ ἡ, *facilè credens*, *moriger*: ab εὖ et πείθω.

Εὐπένθερος, ου, ὁ ἡ, *qui nobilem socerum habet*. Th. πενθερὸς, οῦ, ὁ, *socer*.

Εὔπεπλος, seu εὐπέπλος, ου, ὁ ἡ, *pulchrum habens peplum*: ab εὖ et πέπλος, *peplum*.

Εὐπερίστατος, ου, ὁ ἡ, *qui circumcingens non promtum*: ex εὖ et περιΐσταμαι, *circumsto*, *tango*: quod ex περὶ et ἵσταμαι, *sto*.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, et

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. *facilitas*: et

Εὐπετὴς, έος, ὁ ἡ, *facilis*; comp. εὐπετέστερος, *faciliùs*: adv. ab εὐπετέστερος: ex εὖ et πίπτω, *cado*.

Εὐπετῶς, et -έως, adv. *facilè*: ab eod. th.

Εὔπηκτος, ου, ὁ ἡ, *benè ædificatus*: ex εὖ et πήγνυμι, *compingo*, *ædifico*.

Εὔπιστος, ου, ὁ ἡ, *fidelis*: ex εὖ et πίστις.

Εὐπλοκάμων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ ἡ, *benè junctus*, *flexibilis*, *nexilis*: ex εὖ et πλέκω, *plecto*, *necto*: f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, *uti prosperâ navigatione*. Th. πλέω, *navigo*.

Εὔπλοια, ας, ἡ, et

Εὐπλοΐη, ης, ἡ, *bona navigatio*: ex εὖ et πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Εὐπλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, et

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ ἡ, *pulchros cincinnos vel cirros habens*: ex εὖ et πλόκαμος, *cincinni*: q. à πλοκὴ, *implicatio*. Th. πλέκω, *plecto*: f. ξω. perf. m. πέπλοχα.

Εὐπλυνὴς, έος, ὁ ἡ, *benè lotus*, *mundus*: ab εὖ et πλύνω, *lavo*.

Εὔπνοος, et εὔπνους, ου, ὁ ἡ, *benè spirans*, *perflabilis*. Th. πνέω, *spiro*.

Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi

Εὐποιέω, ῶ, fut. ήσω, *benefacio*: et

Εὐποίητος, ου, ὁ ἡ, *benè factus*, *elegans*. ab εὖ et ποιέω, *facio*.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, *beneficentia*: à seq.

Εὐποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, *beneficus*. Th. ποιέω.

Εὔπολις, *EUPOLIS*, nom. propr.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, ῶ, *abundè possum*, *est mihi facultas*; item simpl. *possum*: f. ήσω. perf. εὐπόρηκα. et in .. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο ex εὖ et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*: perf. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, *facultas*, *copia*: ab εὔπορος.

Εὐπόριστος, ου, ὁ ἡ, *paratu facilis*: ex εὖ et πορίζω.

Εὔπορος, ου, ὁ ἡ, *expeditus*. Th. πείρω.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία à perf. m. πέπραγα, verbi πράσσω, *facio*.

Εὐπραξία, ας, ἡ, *res secundæ*, *prosperitas*, *pulchrum facinus*. Th. πράττω, *facio*: f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, *decor eximius*, *ornatus*: ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ ἡ, *decor eximius*, *excellens*: ex εὖ et πρέπω, *decorus sum*.

Εὐπρεπῶς, adv. *decorè*, *eleganter*: ab eod.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία, q. v.

Εὐπρόσδεκτος, ου, ὁ ἡ, *acceptus*: à προσδέχομαι, *suscipio*, *probo*: ex εὖ, πρὸς, et δέχομαι, *capio*: fut. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ου, ὁ ἡ, *aptè adhærescens*, et *assiduus in aliquo negotio*: ex εὖ et πρόσεδρος, *assiduè occupatus*; item *assessor*: quod ex πρὸς et ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι, f. ἑδοῦμαι, *sedeo*.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*: à seq.

Εὐπροσήγορος, ου, ὁ ἡ, *affabi-*

lis: ex εὖ et προσηγορέω, *compello*: quod ex πρὸς et ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, *forum*.
Εὐπρόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accessibilis*: ex εὖ, πρὸς, et εἶμι, *eo*.
Εὐπρόσοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, *via*.
Εὐπρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *allatu* vel *aditu facilis*: ex εὖ et προσοίσω, pro quo usurpatur in præs. προσφέρω.
Εὐπροσόρμιστος, *appulsu et aditu facilis*.
Εὐπρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facundus in sermone*.
Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosus appareo*: ab
Εὐπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *speciosus, pulcher*: ex εὖ et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*: perf. m. ὦπα.
Εὔπρυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchram puppim habens*; ex εὖ et πρύμνα, ης, ἡ, *puppis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.
Εὔπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè alatus*: ex εὖ et πτερόν.
Εὔπυργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchras turres habens*. Th. πύργος, *turris*.
Εὔπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *producens bonos equos*: ex εὖ et πῶλος, *pullus*.
Εὐραὶ, ῶν, αἱ, *ferramenta axi infixa, adeò ut à rotâ non atteratur*. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὑράμην, *inveni*: per Sync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, aor. 1. m. verbi εὑρίσκω, *invenio*.
Εὐρὰξ, *ex obliquo*: positâ re in εὖρος, εος, i. e. *latitudinem*. Alii volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, *latus, costa*.
Εὑρὲ, a. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε. ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ pro λάβε. ab εὑρίσκω, *invenio*: q. v.
Εὗρε, *invenito tu*: aor. 2. imperat. act. vide præced. vel *invenit*: 3. sing. aor. 2. ind. ab eod.
Εὐρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata*: quod vide.
Εὑρέθην, *inventus sum*: aor. 1. ind. pass. et
Εὑρεθῶσιν, 3. pl. aor. 1. sub. pass. et
Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.
Εὐρεῖα, *lata*: f. g. ab εὐρὺς, -έος, qu. vide.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, *inventum*: et
Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio*: et
Εὑρετὴς, ῦ, ὁ, *inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*.
Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, *inventrix*: à præc.
Εὕρετο, 3. sing. a. 2. m. ab εὑρίσκω.
Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix*: ab εὑρετής.
Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab εὑρίσκω.
Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum*: ab eod. th.
Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν, quod vide.
Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εὑρήσω ab εὑρίσκω, *invenio*: quod vide.
Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὑρεσιεπὴς, *verborum inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*, et ἔπος, τὸ, *verbum*: q. ab ἔπω, *dico*.
Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω, q. v.
Εὔριζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè radicatus*. Th. ῥίζα.
Εὔριν, ινος, ὁ ϗ ἡ, *sagax*: ex εὖ, *benè*, et ῥὶν, *nasus*.
ΕΥ῎ΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, *EURIPUS*, *fretum reciprocum*, i. e. sæpè undas absorbens et revomens: quasi ab εὖ et ῥίπτω, quia facilè projicitur. Hinc
Εὔριπος, ου, ὁ ϗ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος. εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.
ΕΥ῾ΡΙ΄ΣΚΩ, *invenio, deprehendo*: fut. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 1. εὕρησα a 2. εὗρον. a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. sub. εὕρω, ης, ῃ. aor. 2. inf. εὑρεῖν. a. 2. part. εὑρὼν, όντος. perf. pass. εὕρημαι. a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η. *inventus sum*: f. 1. pass. εὑρεθήσομαι. aor. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi*. εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, Matt. i. 18. idem quod ἦν, *erat*, ut Luc. xvii. 18 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit Obs. in Matt. p. 40. Sic Jos. *Ant*. vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.
Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*: Metaph. *affluentia, prosperitas*. Th. ῥέω, *fluo*.
Εὑροίμην, *invenero*: aor. 2. opt. m. et
Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. et
Εὑροῦσα, ας, ἁ, Dor. pro εὑροῦσα, ης, ἡ, a. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, *invenio*: q. v.
Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14. ex εὐρὺς, *latus*, vel potiùs Εὖρος, *Eurus*, et κλύδων, *fluctus*. Th. κλύζω, *lavo*.
Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.
Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod. Et
Εὑρόσαν, 3 pl imp. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.
Εὖρος, ου, ὁ, *EURUS*. Th. ῥέω, *fluo*.
Εὑροῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, q. v.
Εὐρρείτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fluens*: ἐϋρρείταο, gen. Æol. pro ἐϋρρείτου. ex εὖ et ῥέω, *fluo*.
Εὐρὺ, adv. *latè*: ab εὐρύς.
Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab εὐρὺς et ἀγυιὰ, *via*.
Εὐρυάλη, ης, ἡ, *EURYALE*, nom. mulieris.
Εὐρυάλως, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus*: ex εὐρὺς et ἅλως, *area*.
Εὐρυβάτης, ου, ὁ, *EURYBATES*, nom. propr.
Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ου, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè patens*: ex εὐρὺς, *latus*, et βία, *vis*.
Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, *EURYDAMAS*, nomen propr.
Εὔρυθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *numerosus, concinnus*: ex εὖ et ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas*.
Εὐρύθμως, adv. *concinnè*.
Εὐρυκρείων, *latè dominans*: ex εὐρὺς, *latus*, et κρείων, οντος, ὁ, *regnator*. Th. κραίνω.
Εὐρυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus*: ab εὐρὺς, *latus*, et λειμὼν, *pratum*.
Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς et μέτωπον. Th ὄπτομαι, *video*.
Εὐρυνόμη, ης, ἡ, *EURYNOME*, nom. mul.
Εὔρυναν, 3. pl. a. 1. act. εὔρυνα, ας, ε, et
Εὐρύνοντι, *dilatant*: Dor. pro εὐρύνουσι, 3. pl. præs. ind ab
Εὐρύνω, *dilato*: f. υνῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.
Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυοδεία, ας, ἡ, *spatiosa*, et
Εὐρυόδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, et ὁδὸς, ἡ, *via*.
Εὐρύοπα, voc. sing. ab εὐρυόπης, ου, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, et th. ὄψ, *vox*. Vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα potest esse acc. ab εὐρύοψ, -οπος, et -ωπος, *latum oculum habens*: ab eod. ὤψ, *oculus*.

Εὐρύπυλος, ου, ὁ, *EURYPYLUS*, nom. propr.

ΕΥΡΥ'Σ, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, *latus, amplus*.

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, et σθένος, *robur*.

Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, *EURYSTHEUS*, Rex Mycænorum.

Εὐρυσθῆος, gen. præced. Att. pro -έος.

Εὐρυσθῆα, Poët. pro εὐρυσθέα, acc. sing. ejusd.

Εὐρύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui habet latum pectus*: ab εὐρὺς et στέρνον, *pectus*.

Εὐρύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longè latèque honoratus*: ex εὐρὺς et τιμή.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, *EURYTION*, nom. propr.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, *latam comam habens, laticomus*: ab εὐρὺς et χαίτη, *juba, coma*.

Εὐρυχόροιο, *spatiosæ*: gen. Ion ab εὐρύχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in qua ampli chori duci possunt*: ex εὐρὺς et χορὸς, *chorus, chorea*. Vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρου. ab

Εὐρύχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus*: ab εὐρὺς et χῶρος, *locus*.

Εὐρύοψ, οπος et οπος, ὁ ϗ ἡ, *latè videns*: ab εὐρὺ, *latè*, et ὤψ, ὠπὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὕρω, vide in εὕρωμεν.

Εὐρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *putris*, it. *situ obsitus*: et

Εὐρώεις, εντος, ὁ, *putris, obscurus*; it. *amplus*: acc. sing. εὐρώεντα, ab εὐρώς.

Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. plur. a. 2. sub. act. εὕρω, ῃς. ab εὑρίσκω, *invenio*, quod vide.

Εὑρὼν, οῦσα, ὸν, aor. 2. part. ab eod.

Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, et Εὐρωπαῖος, ου, ὁ, *EUROPÆUS*, *ex Europa*.

Εὐρώπη, ης, ἡ, *EUROPA*, nom. mul.

ΕΥΡΩ'Σ, ῶτος, ὁ, *situs, mucor, caries*.

Εὔρωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robustus, sanus*: ab εὖ et ῥώννυμι.

Εὐρώστως, adv. *robustè*: à præc.

Εὐρώτας, α, ὁ, *EUROTAS*: nom. propr. fluvii Laconiæ.

Εὐρωτιάω, f. άσω, *cariem sentio, situ sum obsitus*: ab εὐρώς.

ΕΥ'Σ, έος, ὁ, *bonus*; dicitur et ἠΰς.

Εὖσα, ας, ε, et in 3. pl. εὖσαν, a. 1. ind. act. verbi εὔω, seu αὔω, *uro, ustulo*: f. εὔσω. at

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro οὖσα, vel ἔσσα, ης, ἡ, *existens*: præs. part. f. g. verbi εἰμί.

Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo*: f. ήσω. perf. ηκα. Ex εὖ et σέβω, *colo*.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*: et

Εὐσέβειαι, ῶν, αἱ, *pietatis officia*: et

Εὐσεβὲς, έος, τὸ, *pietas*: et

Εὐσεβέω, ῶ, *colo*: cum acc. item *in pietate instituo, informo*; f. ήσω. perf. εὐσέβηκα. a. 1. εὐσέβησα. ab iisd.

Εὐσεβέως, *piè*, adv. et

Εὐσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pius*: et

Εὐσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. th.

Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.

Εὔσεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *venerabilis*: ex εὖ et σέβομαι.

Εὔσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè significans*: ex εὖ et σῆμα, *signum*.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas, robur*: et

Εὐσθενέω, ῶ, *viribus polleo*; f. ήσω. et

Εὐσθενὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *validus*; ex εὖ et σθένω.

Εὔσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opacus, qui facilè adumbratur*. Th. σκιά.

Εὔσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè saltans, agilis*; ex εὖ et σκαρθμὸς, *saltus*. Th. σκαίρω, *salto*.

'Εΰσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Dialysin pro εὔσκοπος, *qui scopum peritè assequitur; providus, opportunus*: ex εὖ et σκοπὸς, *finis*. Th. σκέπτομαι.

Εὔσοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bene salvus, incolumis*; ex εὖ et σόος, *integer*.

Εὔσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *misericors*; ex εὖ et σπλάγχνον, *viscus, cor*.

'Εΰσσελμος, seu ἐΰσελμος, Poët. pro εὔσελμος, *benè tabulatus*; ex εὖ et σέλμα, τὸ, *transtrum*. Th. σελὶς, *spatium inter lineas* vel *inter tabulata navis*.

Εὐστάθεια, ας, ἡ, *constantia, columen*; et

Εὐσταθέω, -ῶ, f. ήσω, *consto, stabilio*; et

Εὐσταθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *stabilis*; ab εὖ et ἵστημι.

Εὐσταθῶς, adv. *constantèr, firmitèr, tutò*.

Εὐσταλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè instructus, expeditus*. Th. στέλλω.

Εὐσταλῶς, adv. *expeditè*: à pr.

Εὔσταχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *abundans spicis*: ex εὖ et σταχύς.

Εὐστέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formosus, benè coronatus*; ex εὖ et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*; f. ψω.

Εὔστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchro ore est, disertus*: ex εὖ et στόμα, ατος, τὸ, *os*.

Εὐστοχέω, ῶ, fut. ήσω, *jaculandi peritus sum, solertèr conjecto*: et

Εὐστοχία, ας, ἡ, *dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo*: et

Εὔστοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *felix in jaculando, solers*: à th. στοχάζομαι, *collimo*.

Εὐστόχως, adv. *cautè*.

Εὐστρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et Poët. ἐϋστρεφὴς, *pulchrè tortus, flexilis*: ex εὖ et στρέφω, *flecto*.

Εὐστροφία, ας, ἡ, *facilitas ad se vertendum*.

Εὐσύμβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quod per conjecturas facilè cognosci potest*: ex εὖ et συμβάλλω, *conjicio*. Th. βάλλω, *jacio*.

Εὐσύμβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilis in pactis, in commercio*: ex εὖ et συμβάλλω.

Εὐσύνοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè conspiciendus*: ex εὖ, σὺν, et ὄπτομαι.

Εὔσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui est elegans pedum forma*: ex εὖ et σφυρὸν, *malleolus pedis, pes*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Εὐσφύρω, pro εὐσφύρου, gen. Dor. præced.

Εὐσχημόνως, adv. *decentèr*: et

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, *decor*: ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *decens, spectabilis, honoratus*: ex εὖ et σχῆμα, τὸ, *gestus, habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Εὔσωτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ἐΰσσωτρος, *bonas habens rotæ curvaturas ligneas*: ex εὖ et σῶτρον, *lignea circumferentia rotæ*. Th. σείω, *quatio*.

Εὖτ', pro εὖτε, *quando*, adv.

Εὐτακτέω, ῶ, f. ήσω, *ordinem et disciplinam servo*: et

Εὔτακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ordinem servans*: et

Εὐτάκτως, adv. *decenti ordine*: et

Εὐταξία, ας, ἡ, *bonus ordo*: ex εὖ et τάσσω, *ordino*: f. ξω. perf. χα.

ΕΥ'ΤΕ, *quando, quum, sicut*, adv. ἠΰτε, Ion. et Poët. Dialysi, *sicut*.

Εὐτείχεα, *benè munitam*, acc. sing. ab εὐτειχὴς, quod vide.

Εὐτείχεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè munitus*: ab

Εὐτειχὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, *felicitas sobolis*: ex εὖ et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Εὔτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prole felix, fœcundus*: ab iisd.

Εὐτελέστατα, ων, τὰ, superl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *frugalis:* item *abjectus, humilis:* ab εὖ et τέλος.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, *EUTERPE,* nom. Musæ: et

Εὐτερπὴς, έος, ῦς, ὁ καὶ ἡ, *valdè jucundus:* ab εὖ et τέρπω, *delecto.*

Εὔτηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui facilè colliquescit.*

Εὔτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè sectus et paratus:* ex εὖ et τέμνω, *seco.*

Εὐτοκία, ας, ἡ, *fœcunditas:* ab

Εὔτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fœcundus:* ab εὖ et τίκτω, *pario,* perf. m. τέτοκα.

Εὐτολμία, ας, ἡ, *animi præsentia:* et

Εὔτολμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *audax:* à th. τόλμα.

Εὐτονία, ας, ἡ, *firmitas tenoris:* et

Εὔτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *validus, firmus, intensus:* et

Εὐτόνως, adv. *acritèr, magnâ contentione:* ex εὖ et τείνω, *tendo.*

Εὐτοξία, ας, ἡ, *scientia benè jaculandi arcu.*

Εὐτραπελεύομαι, *lepidè jocor:* et

Εὐτραπελία, ας, ἡ, *urbanitas:* item *scurrilitas:* ab

Εὐτράπελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lepidus, urbanus,* qui sua verba potest εὖ τρέπειν, *scilè vertere.* Th. τρέπω a. 2. ἔτραπον.

Εὐτραφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *benè nutritus:* ex εὖ et τρέφω.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *paratus, æquus:* qui facilè ad aliquid τρέπεται, *vertitur:* et

Εὐτρεπίζω, fut. ίσω, *paro:* ab eod. th.

Εὔτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè perforatus:* Poët. ἐΰτρητος accipitur et pro εὐρύτρητος, *lato ore hians.* Th. τετραίνω, *perforo:* f. τρήσω.

Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ου, ὁ, *inclytus tridente:* ex εὖ et τρίαινα, *tridens.* Th. τρεῖς, *tres.*

Εὐτρόχαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rotundus, planus:* et

Εὔτροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, *benè currens, volubilis, agilis:* ex εὖ et τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, metri gratiâ pro

Εὔτυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè fabricatus:* ab εὖ et τεύχω, *fabricor:* a. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχεῖν, *secundâ fortunâ uti:* inf. ab

Εὐτυχέω, *felix sum:* fut. ήσω. Ex εὖ, *benè,* et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*

Εὐτυχέως, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶς, adv. *prosperè:* ab iisd.

Εὐτύχηκα, *benè cessit mihi.* perf. ind. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, *felicitas:* ab eod. th.

Εὐτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *fortunatus:* ab εὖ, *benè,* et τύχη, *fortuna.* Th. τυγχάνω, *assequor.*

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, aor. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, *felix sum:* quod et

Εὐτυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna:* ab εὐτυχής.

Εὔτυχος, ου, ὁ, *EUTYCHUS.* nomen propr. q. à præced.

Εὔυδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aquâ abundans:* ex εὖ et ὕδωρ, *aqua.*

Εὐφαμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta* vel *læta acclamatio:* et

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo:* vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ου, et Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens:* ex εὖ et φαρέτρα, *pharetra.*

Εὐφημέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *celebro, laudo, gratulor:* f. ήσω. Ex εὖ et φήμη, *fama,* quod à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, *fausta precari,* a. 1. inf. act. verbi præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, *bona fama, laus, bonum omen:* et

Εὐφημίζω, f. ίσω, *votis excipio et acclamatione:* et

Εὔφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *boni nominis, boni ominis:* et

Εὐφημοσύνα, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro

Εὐφημοσύνη, ης, ἡ, *admonitio, mandatum:* vide εὐφημέω.

Εὔφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *benè sonans:* ex εὖ et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *sono:* f. γξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, ῶ, *exubero, fertilis sum:* f. ήσω. perf. εὐφόρηκα a. 1. εὐφόρησα· ab

Εὔφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferax, qui facilè ferri tolerarique potest.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω.

Εὔφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui facilè ferri potest, velox:* ex εὖ et φέρω.

Εὐφραίνω, *exhilaro, oblecto:* fut. εὐφρανῶ. perf. εὔφραγκα. a. 1. εὔφρανα, Att. ηνα. præs. pass. εὐφραίνομαι, *lætor, genio indulgeo:* a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, *lætabor:* ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφρανέῃ, Ion. pro εὐφρανῇ, 2. sing. f. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præced.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρανεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθην, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητι, ήτω, aor. 1. imperat. εὐφρανθείην, aor. 1. opt. in 3. pl. θείησαν. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro.*

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hilaris.* Th. φρὴν, *mens.*

Εὐφρόναι, *noctes,* nom. pl. ab εὐφρόνη, *nox:* παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad considerationem et consilia multùm conferre putatur: ab eod.

Εὐφρονέω, ῶ, *sapio:* f. ήσω. Ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσύνα, ας, ἁ, *lætitia:* ab

Εὔφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *hilaris.* Ex εὖ et φρὴν, *mens.*

Εὐφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *habilis, ingeniosus:* acc. sing. εὐφυᾶ. dual. εὐφυεῖ. Ex εὖ, *benè,* et φύω, *nascor.*

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas:* et

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè:* ab εὐφυής.

Εὐφωνία, ας, ἡ, *vocum (in scribendo) suavis compositio:* à seq.

Εὔφωνος, *benè sonans, canorus:* ex εὖ et φωνή.

Εὐχαίτης, ου, ὁ, *benè seu pulchrè jubatus, benè comatus:* à χαίτη, *coma.*

Εὐχαριστέω, ῶ, *gratias ago,* cum dat. f. ήσω. perf. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα. præs. pass. εὐχαριστέομαι, οῦμαι, *gratiarum actione celebror:* aor. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia.*

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio:* et

Εὐχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gratus:* et

Εὐχηλέως, adv. *placidè:* ab eod. th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio.* Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor:* f. εὔξομαι. perf. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ καὶ ἡ, *manu præstans, fortis:* ab εὖ et χεὶρ, *manus.*

Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas*: à præcedente.

Εὔχευ, Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor*.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὐχερὴς, ἐος, ὁ ἡ, *facilis*: et

Εὐχερῶς, adv. *facilè*: ex εὖ et χεὶρ, *manus*.

Εὐχέσθω, *precetur*, 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab

Εὐχετάομαι, ῶμαι, *preces fundo*. Th. εὔχομαι, idem.

Εὐχετόῳμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔχθω, *dedicetur*, 3. sing. perf. imperat. pass. εὔξω, εὔχθω ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto*: imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην. fut. εὔξομαι. perf. εὖγμαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, τὸ, *gloria, honor, decus*: à præc.

Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor*: et

Εὔχρηστος, ου, ὁ ἡ, *utilis*, valdè *utilis*: ex εὖ et χράω, *commodo, utendum do*: f. χρήσω.

Εὔχροος, contr. εὔχρους, ου, ὁ ἡ, *benè coloratus*: ex εὖ et χρόα, *color*.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, *qui vota facit*, vel *facta exequi conatur*: à præc.

Εὐψυχέω, f. ήσω, perf. εὐψύχηκα, *bono sum animo*: ab εὖ et ψυχή.

Εὐψυχὴς, έος, ὁ ἡ, *jucundo et salubri expositus frigori, frigidus*: à ψύχω.

Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia, magnanimitas*: et

Εὔψυχος, ου, ὁ ἡ, *lætus, magnanimus*: et

Εὐψύχως, adv. *latè, magnanimè*: ab εὖ et ψυχή.

ΕΥ'Ω, seu εὕω, f. σω, *uro, ustulo*.

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ ἡ, *benè olens*: ab εὖ et ὄζω, *oleo*: f. ήσω et έσω. perf. med. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia*: à præc.

Εὐωδιάζω, *sum boni odoris*: ab eod.

Εὐώνος, ου, ὁ ἡ, *vilis pretio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.

Εὐώνυμος, ου, ὁ ἡ, *fausti nominis ac ominis, clarus, sinister*: quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ et ὄνομα, *nomen*.

Εὐώπης, ου, ὁ, *qui pulchrum vultum habet* (de viro). Voc. εὐῶπα. Usurpari item videtur in fœmineo genere. Soph. Œd. Tyr. ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς εὐῶπα. l. 198. Vid. seq.

Εὐῶπις, ιδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum aut oculos habet*: ab εὖ et ὤψ, *vultus, oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὐωχέω, ῶ, f. ήσω, *convivio accipio*: et

Εὐωχῶν, *convivians, lætus*, præs. part. act. præcedentis: ab

ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium, epulum*: q. ab εὖ et ὀχὴ, *cibus*.

Ἐφ' pro ἐπὶ, *in, super*, cum gen. et acc. Att.

Ἔφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico*.

Ἔφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.

Ἐφαάνθην, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθην, a. 1. ind. pass. verbi φαίνω. f. ανῶ. perf. pass. πέφασμαι.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, *puerilis* Th. ἥβη, *pubes*.

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, *adolescens*: ab eod. th.

Ἔφαγον, ες, ε, et Dor. ἐφάγεν, a. 2. verbi φάγω, *comedo*; pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Ps. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγοῦμαι. a. 2. inf. act. φαγεῖν.

Ἔφαθ', pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαίνεο, *videreris*. 2. sing. imperf. pass. Ion pro ἐφαίνου, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα perf. πέφαγκα f. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, *ostendebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1 Mac. iv. 50.

Ἐφάλλομαι, *insilio*, imperf. ἐφηλλόμην, ου, ετο. f. ἐφαλοῦμαι. a. 1. m. ἐφηλλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἔφαλος, ου, ὁ ἡ, *maritimus*: ab ἐπὶ et ἅλς.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, præs. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo*: ex ἐπὶ et ἧλος, *clavus*.

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, q. vide.

Ἐφαμαρτάνω, *ad peccandum induco*.

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαμέριος, ία, ιον, Poët. et Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus, temporarius*. Th. ἡμέρα, *dies*.

Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφάμιλλος, ου, ὁ ἡ, *par, æqualis, æmulus*. Th. ἅμιλλα, *certamen*.

Ἔφαν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi*, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico*.

Ἐφανδάνω, *placeo*: f. ήσω. ex ἐπὶ et ἁνδάνω, q. v.

Ἔφανη, *apparuit*, a. 2. ind. act. et

Ἐφάνην, ης, η, *emersi*. a. 2. ind. pass. à φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφασμαι. perf. med. πέφηνα

Ἐφάνθην, *apparui*, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φανίζω. f. ίσω. perf. pass. πεφάνισμαι. a. 1. pass ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

Ἐφάπαξ, *semel*, adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem*, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre*. Th. ἅπτω, *tango*.

Ἐφάπτομαι, *attingo, capesso*: ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango*: f. ἅψω. perf. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, cohærentia*: ab

Ἐφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω, q. v.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare*; ab

Ἐφαρμόττω, *accommodo, quadro*: ex ἐπὶ et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Ἐφάρξαντο, *obstruebantur*, 3. pl. a. 1. med. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, obstruo*: fut. ξω. perf. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο. in 3. pl ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν et ἐφάσαν, *dixerunt*, Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio*. Th. φαῦλος, *vilis*.

Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι:

ex ἐπὶ et ἅπτω, *tango*: fut. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et th.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo, effugio*: perf. med. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, *insideo, insidior*: fut. εύσω. perf. κα. ab

Ἔφεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius*: ex ἐπὶ et ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι.

Ἐφέζετο, *insidebat*, 3. sing. imperf. et

Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἐφέζομαι, qu. ab ἕζομαι, *sedeo*: f. 2. m. ἑδοῦμαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro ἐφῆκα, ας, ε, *immisi*: ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἐφίημι, *immitto*: ab eod. th.

Ἐφείδετο, *parcebat*, 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, *parco*: f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, *indutus*, perf. part. pass. Poët. pro ἐπειμένος, ab ἐπιέννυμι. ex ἐπὶ et ἕω, *induo*. Sed

Ἐφείμενος, *immissus*, est a. 2. part. m. ab ἐφίημι, *immitto*, assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto*: ex ἐπὶ et ἵημι. f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Ἐφεῖντο, *irruerant*, 3. pl. plusq. perf. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, *parco*: f. σομαι. perf. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. ab ἐφίημι.

Ἐφειστήκειν, per Pleonasm. literæ ι, pro ἐφεστήκειν, plusq. perf. verbi ἐφίστημι, *insto*, q. vide.

Ἐφείσω, *pepercisti*, 2. sing. a. 1. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto*: vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, *extrahor*: ex ἐπὶ et ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφελκύω, f. ύσω, *attraho, elicio, impello*.

Ἐφέλκω, f. ξω, idem: et *procrastino*.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, *immitto*: th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*. a. 2. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. *deinceps*: ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, *prohibebo, continebo*: f. 1. act. ab ἐπέχω, *cohibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω.

Ἐφέπειν κρατερὸν ἔγχος, *tractare validam hastam*. Et pro *regere, gubernare*. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, *persequor*. Th. ἕπω, *sequor*: a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, *ferebam*, imperf. verbi φέρω, *fero*: pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chr. xxii. 4. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, *fero*: f. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, *immitte*, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, *mitto*.

Ἔφεσις, εως, ἡ, *desiderium, appetitus*; item *provocatio* de judicio ad judicium, *appellatio*: ab iisd.

Ἔφεσος, ου, ἡ, *EPHESUS*, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, *sequebatur*, 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι. Th. ἕπω, *sequor*.

Ἔφεσσαι, *colloca*, Poët. pro ἕφεσαι, a. 1. imperat. med. verbi ἐφίζω, vel ἐφέω. f. 1. ἐφέσω. a. 1. m. ἐφεσάμην, et Poët. ἐφεσσάμην. indè ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. th. ἕω, *colloco*.

Ἐφέσσεσθαι, *imponere*, gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. med. vide in ἔφεσσαι.

Ἐφέστασαν, *instabant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐφέστημι pro ἐφίστημι, *insto*: alii volunt dici pro ἐφεστήκεισαν, per Sync. 3. pl. plusq. perf. ab ἵστημι, *sto*.

Ἐφέστηκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, *insto*.

Ἐφέστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domesticus, civis, indigena*: tum *qui domi est*, vel *qui domum redit*: ab ἐπὶ et ἑστία, *focus, domus*.

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, *sagum, chlamys, vestimentum*. Th. ἕω, vel ἕννυμι, *induo*.

Ἐφεστῶτα, per Crasin pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, *insto*.

Ἐφετμέων, *mandatorum*, gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, *mandatum*: ab ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab

Ἐφευρίσκω, *invenio*: vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, *inveniret*, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω. ex ἐπὶ et εὑρίσκω, *invenio*: f. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, *illudo*: ex ἐπὶ et ἑψιάομαι, seu ἐψιάομαι, *colloquor, ludo*: ab ἑψία, *colloquium, lusus*. Th. ἕπω, *dico*.

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, *intueor*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*: imperf. ἑώρων, ων. f. άσω. perf. ἑώρακα.

Ἔφη, *dixit*, 3. sing. a. 2. act. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, *pubertas*: et

Ἐφηβικὸν, οῦ, τὸ, *pubes, puberum multitudo*: et

Ἐφηβικὸς, ἡ, ὸν, *ad ephebos seu puberes pertinens*: et

Ἔφηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *EPHEBUS, pubes, adolescens*. Th. ἥβη, *pubes, pubertas*.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, *immitto*: f. ἐφήσω. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐφάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, *fibula*: ab ἐπὶ et ἧλος, *clavus*.

Ἔφηλις, ιδος, et ιος, ἡ, *vitium faciei asperæ*: ex inflammatione vel ustione solis: ab ἐπὶ et ἥλιος, *sol*.

Ἔφηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clavis affixus*: ab ἧλος, *clavus*: item *maculis solaribus affectus*, vel *soli expositus*: ex iisd.

Ἐφήμενος, *insidens*, præs. part. ab ἔφημαι, *insideo*: ex ἐπὶ et ἧμαι, *sedeo*.

Ἐφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, *totum diem periculis immorari, pericula sustinere*.

Ἐφημερία, ας, ἡ, *series, classis*: et

Ἐφημερίαι, αἱ, *vices*: ab ἐφήμερος, *unicum diem durans*: ex ἐπὶ et ἡμέρα, *dies*.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, *unius diei homines, qui scil. brevissimæ vitæ tempus vivunt*: ab

Ἐφημέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, *EPHEMERIS*, libellus in quo acta quotidiana continentur: et

Ἐφήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quotidianus, diurnus*. Th. ἡμέρα.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, *mandatum*: ex ἐπὶ et ἕω, *mitto*.

Ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φαίνω, ostendo: f. ανῶ. perf. πέφαγκα.

Ἔφηψε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, attingo, assequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἐφήρμοσε, adoptavit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ et ἁρμόζω, adapto. Th. ἄρω, apto.

Ἔφησα, a. 1. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφήσεις, impelles, 2. sing. f. 1. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἔφησθα, diceb as, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφησθεῖεν, per Sync. pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, delector super aliquâ re: ex ἐπὶ et ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, immitto: ab ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, delector super aliquâ re, quod ab ἥδομαι, delector; f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἔφθακα, præveni, perf. act. verbi φθάνω, prævenio: fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα.

Ἐφθάρην, perii, a. 2. pass. verbi φθείρω, corrumpo: f. ερῶ. perf. ἔφθαρκα. a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, corrupi. vide præc.

Ἐφθαρμένος, interemptus, part. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἔφθασα, ας, ε, præveni, perveni, a. 1. à φθάνω. f. φθάσω. tanq. à φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor: f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. et

Ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. med. ejusd. verbi.

Ἔφθην, præveni, a. 2. ind. verbi φθάνω. fut. φθάσω. quod à φθῆμι.

Ἐφθίατο, pro ἐφθίαντο, corrupti erant, 3. pl. plusq. perf pass. ἐφθίμην, σο, το. facta ex 3. sing. inserto α ante το. à φθίομαι, corrumpor. fut. φθίσομαι. perf. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Ἐφθίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίω, pereo; perf. pass. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, interierat, 3. sing. plusq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το à φθίομαι. ab eod. th.

Ἔφθορα, corrupi, perf. med. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθέω, idem.

Ἑφθὸς, ὴ, ὸν, elixus, coctus: ab ἕψω, coquo; f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, f. λῶ, perf. λκα, emitto: ab ἐπὶ et ἰάλλω, mitto.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, EPHIALTES. nom. proprium: item significat, malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit; incubus: ex ἐπὶ et ἅλλομαι, salio.

Ἐφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Ἐφιγμένος, præs. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, attingo, assequor: ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, venio: fut. ἵξομαι. perf. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, immitto. Th. ἵω, mitto.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, caliculus, vel simile quid in coronâ.

Ἐφίεμαι, desidero: imperf. ἐφιέμην. præs. part. ἐφιέμενος. ex ἐπὶ et ἵεμαι, pass. ab ἵημι, mitto: et

Ἐφίεμεν et ἐφιέμεναι, Dor. pro

Ἐφιέναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, immitto: ab ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Ἐφίεσαν, immittebant, 3. plur. imperf. ejusd.

Ἐφιζάνω, insideo, instituo: ex ἐπὶ et ἱζάνω, sedeo. Th. ἵζω, idem.

Ἐφίζοισα, ας, ἁ. Dor. pro ἐφίζουσα, ης, ἡ, insidens: ab eod. th.

Ἐφίημι, immitto, remitto, permitto: f. ήσω. perf. ηκα. ab ἐπὶ et ἵημι, mitto. Th. ἵω, id.

Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act. et

Ἐφίησι, 3. sing præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, permittit, 3. sing. præs. ind. act. ab eod.

Ἐφικέσθαι, aor. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio: f. ἐφίξομαι. a. 2. m. ἐφικόμην, ου, ετο. ex ἐπὶ et ἱκνέομαι, venio.

Ἐφίκετο, 3. sing. a. 2. med. ab

Ἐφικνέομαι, -οῦμαι, pervenio: Vide ἐφικέσθαι.

Ἐφίκοντο, 3. pl. a. 2. m. præc.

Ἐφικτὸς, ὴ, ὸν, quem assequi possumus: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, pro viribus: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίλαθεν, Dor. pro ἐφίληθεν, quod vide.

Ἐφίλασα, ας, ε, et in pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, et ἐφίλησαν. à φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

Ἐφίλατο, 3. sing. a 1. m. q. à φιλῶ, diligo: a. 1. imperat. med. φίλαι. a. 1. part. φιλάμενος. etiam posset esse imperf. pass à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, amo. Th φίλος, amicus.

Ἐφίλετο, amabatur, imperf. à φίλημι, pro φιλέω, diligo.

Ἐφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Ἐφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et th.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.

Ἐφιλονίκουν, 3. pl. imperf. verbi φιλονεικέω, rixor, contendo: f. ήσω ex φίλος, amicus, et νεῖκος, εος, τὸ, rixa, jurgium.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philosophor: ex φίλος et σοφός.

Ἐφιμείρω, id. q. simplex ἱμείρω, desidero: f. ερῶ. perf. κα. a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.

Ἐφίμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, amabilis: ab ἵμερος, desiderium: ab eod. th.

Ἔφιππος, ου, ὁ, equo insidens, eques. Th. ἵππος, equus.

Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, equester sagittarius.

Ἐφίπταμαι, advolo, involo.

Ἐφίσδει, insidet, incubat, Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἵζω, sedeo.

Ἐφίστη, 3 sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίστατι, præfice, præs. imperat. ab

Ἐφίστημι, insto, supervenio. sisto, præficio: f. ἐπιστήσω perf. ἐφίστηκα. perf part. ἐφεστηκὼς, ότος, et per Crasin ἐφεστὼς. a. 2. ind. act. ἐφίστην, ης, η, supervenì, cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω. a. 2. sub. ἐπιστῶ, ῇς, ῇ. a 2. part. ἐπιστὰς, άντος, et in f. g. ἐπιστᾶσα, ης. ex ἐπὶ et ἵστημι, sto.

Ἐφιῶσιν, 3. pl. præs. sub. act. vide ἐφίημι.

Ἔφλαδον, obstrepui, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulatè loquor.

Ἔφλεξα, ας, ε, exussi, a. 1. ind. verbi φλέγω, uro: f. ξω. perf. χα. perf. pass. πέφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, flagravit, 3. sing. a. 1. pass. ejusd.

'Εφόβηθεν, *territi fuerunt*; Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*: fut. ήσω. perf. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, *timeo*: perf. med. πέφοβα.

'Εφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Εφοδεύσομεν, 1. plur. f. 1. ind. act. ab

'Εφοδεύω, *iter facio*: f. εύσω. ex ἐπὶ et ὁδός.

'Εφοδιάζω, f. άσω, *viaticum do, instruo*: ab

'Εφόδιον, ου, τὸ, *viaticum*: quod ab

"Εφοδος, ου, ἡ, *via*, seu *ratio*, *apparatus*, *aditus*, *accessus*, *impetus*. Etiam adjectivè, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad quem via patet*, *qui adiri potest*. ex ἐπὶ et ὁδὸς, *via*.

'Εφοίτα, pro ἐφοίταε, *ibat*, 3. sing. imperf. verbi φοιτάω, f. ήσω, *eo*.

'Εφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.

'Εφόνευσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido*: perf. med. πέφονα.

'Εφοπλίζω, *armo*, *apparo*: fut σω. perf. ἐφώπλικα. a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἐφοπλίσαι. et

'Εφοπλισόμεθα, *præparabimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. ind. Poët. ex ἐπὶ et ὅπλον, *arma*.

'Εφοράω, f. ἐφοράσω, perf. ἐφεώρακα, *intueor*, *observo*, *visito*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*.

'Εφορεία, ας, ἡ, *inspectio*, *ephororum magistratus*: ab eod. th.

'Εφόρεις, *ferebas*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi φορέω, *gesto*. Th. φέρω, *fero*.

'Εφόρευν, *ferebant*, Dor. pro ἐφόρεον. verbi φορέω. ab eod. th.

'Εφορμαθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. pass. ab

'Εφορμάω, fut. ήσω, perf. ηκα, a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in*, *impetum facio*: ex ἐπὶ et ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

'Εφορμέω, f. ήσω, *in statione me continens alteri immineo*; *insidior instar piratarum*, *qui coram portubus ad anchoram stantes naves expectant egressuras*: ex ἐπὶ et ὅρμος, *navis statio*.

'Εφορμήσασθαι, *aggredi*, ab ἐφορμάω, a. 1. inf. med.

"Εφορος, ου, ὁ, *inspector*, *patronus*: ἔφοροι, *EPHORI*, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor*, *observo*: ex ἐπὶ et ὁράω, *video*.

"Εφοσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum*, *quoad*.

"Εφραδον, *dixi*, a. 2. ind. verbi φράζω, *dico*: fut. σω. 3. sing. a. 1. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.

'Εφραθά, ης, ἡ, nomen urbis. Heb. *fructifera*.

'Εφραίμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi*: item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *sese propagans*.

"Εφραξα, ας, ε, et in 3. plur. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *sepio*, *occludo*.

'Εφράσαθ', pro ἐφράσατο, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito*: f. σω. a. 2. ἔφραδον.

"Εφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

'Εφράσσαντο, *consultaverunt*, 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.

'Εφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo*.

"Εφρυξα, ας, ε, a 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo*.

"Εφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor*, *sum*.

'Εφυβρίζω, *contumeliâ afficio*; f. ίσω. perf. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

'Εφύβριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contumeliosus*, *probrosus*.

"Εφυγον, ες, ε, *fugi*, a. 2. ind act. pro quo in 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii 10. verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω. perf m. πέφευγα, pro πέφυγα.

'Εφύγοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.

'Εφύη, *enatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φῦμι, *nascor*.

'Εφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio*: fut. ξω. perf. πεφύλαχα.

'Εφυμνέω, ῶ, fut. ήσω, *decanto*, *celebro*: ex ἐπὶ et ὑμνέω.

"Εφυν, υς, υ, a. 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. verbi φῦμι, à φύω, *nascor*.

'Εφύπερθε, et -θεν, *desuper*, quod ex ἐπὶ et ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *super*.

"Εφυρον, *rigabant*, 3. plur. imperf. verbi φύρω, *rigo*: f. ρῶ, et Æol. φύρσω.

"Εφυσα, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo*, *inflo*.

'Εφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, *inflo*: f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. ab eod. th.

'Εφύσσα, Dor. pro ἐφύσα, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἔφυσα.

'Εφυτε, 2. pl. imperf. act. Vide φῦμι, *nascor*.

'Εφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*. Th. φύω.

'Εφφαθὰ, Syriacum verbum, vertitur *aperitor*, Marc. vii. 34.

'Εφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino*: f. ίσω. perf. πεφώτικα. q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

'Εφώνει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

"Εχ', pro ἔχε, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo*.

"Εχαδον, ες, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio*.

"Εχαιρον, ες, ε, imperf verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. perf. κέχαρκα a. 1. m. ἐχηράμην.

'Εχαλάσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi χαλάω, *dimitto*: f. άσω. perf. κεχάλακα.

'Εχαλέπηνα, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor*: quod à χαλεπὸς, *difficilis*, *gravis*. Th. χαλέπτω, *lædo*.

"Εχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. perf. m. κέχηνα.

'Εχαράκου, pro ἐχαράκοε, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco*: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent*. Th. χαράσσω, fut. ξω, *sculpo*.

'Εχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. verbi ejusd.

'Εχάρην, ης, η, et in 3 pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt*, aor. 2. ind. pass. verbi χαίρω, q. v.

'Εχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι. Th. χάρις.

"Εχε, *præbe*, præs. imperat. act. ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. verbi ἔχω, *habeo*.

"Εχεα, *effudi*, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

'Εχέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fide dignus*: ab ἔχω et ἐγγυὴ, *sponsio*.

Ἔχειν ἐν ἔργοισιν, ἀμφί τι βουλαῖς, *habere se in operibus et circa consilia*, id est, *in factis et consiliis occupatus esse*. Et ἔχειν pro εἶναι, *esse*, *versari*. Et pro διοικεῖν, *administrare*.

Ἐχειροτόνησε, 3. sing. a. 1. pass verbi χειροτονέω, *per suffragia creo*: ex χεὶρ et τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι pro ἔχειν, præs. infin. act. ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, *habebat*, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus, qui et *remora* appellatur: ab ἔχω, *detineo*, et ναῦς, *navis*.

Ἔχεο, præs. imperat pass. Ion. pro ἔχου, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἐχεπευκές, *amarus*, *mortifer*; ab ἔχω et πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo picea*: quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gemitus ac suspiria affert*, *perniciosus*: quod ab ἔχω, *habeo*, et στόνος, *gemitus*: quod à στένω, *gemo*. Th. στνός.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, *teneo*, *habeo*. Vel ἔχετ' pro εἶχε, et τι enclit.

Ἔχετον, *tenebant*, pro εἰχέτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ου, ὁ, *dives*: ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*: παρὰ τὸ ἔχεσθαι, *quia manu tenetur*. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχετος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi*, et in 3. pl ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*: f. χεύσω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχεα, et ἔχευα.

Ἐχεύατο, *effudit*, 3. sing. a. 1. m. ab ἔχευα, a. 1. act. quod vide.

Ἐχέφρονες, nom pl. ab ἐχέφρων.

Ἐχεφρόνως, adv. *prudentèr*.

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cordatus*: ex ἔχω, *habeo*, et φρὴν, *mens*.

Ἐχῆρα, aor. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. ρῶ.

Ἔχῃς, *habeas*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odio prosequere*, præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*, 3. sing. præs. sub. ejusd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρουσι, *odio prosequuntur*, 3. pl. præs. ab

Ἐχθαίρω, f. αρῶ, a. 1. ἤχθηρα, *odio prosequor*. Th. ἔχθος.

Ἔχθει, *oderit*, 3. sing. præs. ab ἔχθω, *odio prosequor*, quod ab eod. th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri*: adv.

Ἐχθήσεις, *inimicus sit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio habeam*, aor. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*, f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι. tanq. ab ἐχθέομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ἴστη, ιστον, *inimicissimus*, superlat. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*; comp. ἐχθίων superl. ἔχθιστος ab eod. th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor*, *invisus fio*, *sum odio*: ab

Ἐχθοδοπὸς, ὴ, ὸν, *odiosus*, *invisus*: quasi ἐχθοοπὸς, Pleonasm. τοῦ δ, ab ἔχθος, *odium*, et ὂψ, ὀπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox*, *quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. ὄπτομαι, *video*. Quid si ab ἔχθος et δουπέω, ut sit *odium resonans*, abiens in convitia?

ΈΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium*, *inimicitia*: q. ab ἔχομαι, *absisto*, *desino*: ut amor ὁμιλίας mater, ita odium τοῦ σχίσθαι.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia*: ab ἔχθος.

Ἐχθραίνω, *odi*, *odio persequor*, *invisum reddo*: et

Ἐχθρεύω, f. εύσω, *inimicus sum*: ab ἔχθρα.

Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *Diis invisus*: ex ἐχθρὸς et δαίμων.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus*, *a*, *um*: ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐχθρότατος, ου, ὁ, *inimicissimus*: Poët. pro ἔχθιστος, superl. à præced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina: ab ἔχις. Est et nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*: dimin. ab ἔχις.

ΈΧΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *ECHINUS*, qui terrestris est, et *erinaceus* etiam appellatur, et marinus; à spinis quibus ἔχεται. Est et *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem: item *ollæ genus*.

Ἐχιόδηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *morsus* (vel *ictus*) à *viperâ*: ab ἔχις et δακτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ΈΧΙΣ, εος, vel ιος, ὁ, *ANGUIS*, *vipera*, mas. Hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina: ἐχίδνιον, ου, τὸ, *viperula*.

Ἔχμα, ατος, τὸ, *retinaculum*, *junctura*: idem quod ὄχμα. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχουσα, *habens*, præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐχομένη, ης, ἡ, *dies perendinus*: q. d. *cohærens* crastino. Th. ἔχομαι, seu ἔχω.

Ἐχόμενος, *hesternus*, *proximus*, *contiguus*. ἐχόμεναι κωμοπόλεις, Marc. i. 38. *vici vicini*, Hebraismus sec. Ham. At sic Xenoph. ad fact. et dict. Socr. l. iii. Exped. Cyri, l. i. Isocr. de permutatione.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχοντ', pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. act. ejusd. verbi.

Ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco*, *saturo*: f. άσω. perf. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.

Ἔχουσ', pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præs. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act verbi χραύω, *leviter saucio*: ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo*, *commodo*, *vaticinor*. Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.

Ἐχρείωντο, Ion. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. à χράομαι, *utor*.

Ἐχρῆν, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. aor. 1. ind. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, *utor*: f. χρήσομαι. perf. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐχρήσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχρήσθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo*.

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχριεν, *unxit*, 3. sing. imperf.

à χρίω, *ungo:* fut. ίσω. perf. κέχρικα.

Ἔχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror,* quod vide

Ἐχρῶντο. Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor.* Th. χράω.

Ἐχύη, 3. sing a. 2. ind pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo.*

Ἐχύθην, ης, η, *effusus sum,* a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐχύμην, et in 3. pl. ἐχύντο, 1. sing. et 3. pl plusq. perf. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω. f. χύσω. perf. pass. κέχυμαι.

ἘΧΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, *munitus. firmus, tutus.* ὀχυρὸς, ῦ, idem. q. ab ἔχω, *firmitèr teneo.*

Ἐχυρόω, -ῶ, f. ώσω, *munio, firmo:* et

Ἐχυρῶς, adv. *tutò, firmè:* ab ἐχυρός.

ἜΧΩ, *habeo; possum; ago; impetro; administro, guberno; affectus sum;* præs. opt. ἔχοιμι, et in 3. pl. ἔχοιεν imperf. εἶχον, ες, ε (ι recipiens loco augmenti). f. ἕξω et σχήσω. ab inus. σχέω. perf. ἔσχηκα. a. 2 ἔσχον, ες, ε. a. 2. imperat. σχὲς. a. 2 sub σχῶ, ῇς, ῇ. cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, *gaudere;* τὸν δ' ἀτιμώσας ἔχει, *contumelia alterum afficit;* εἶχον ἡσυχίας, *tacui,* Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 1. *saluti vicina:* παρουσίαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. *adesse.* Hinc δαδηχος, *facem habens.*

Ἐχωντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant,* 3. plur. præs. sub ab ἔχω.

Ἐχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *cupio, accedo, eo.*

Ἐχώσατο, *iratus est,* 3 sing. a. 1. m. verbi χώομαι. f. χώσομαι a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis.*

Ἐχώσθην, ης, η, *aggestus fui,* aor. 1. ind. pass. verbi χόω, undè χωννύω, vel χώννυμι, f. χώσω. Th. χέω, *terra aggesta extruo.*

Ἐψαφάλκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαφάλλω, *tracto, contrecto turpitèr:* q. à ψάω, *tango.*

Ἐψάλαται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, *psallo, tango tenuitèr:* f. αλῶ. perf. ἔψαλκα.

Ἕψατο, *tetigit,* 3. sing. aor. 1. m. verbi ἅπτω, *tracto.*

Ἕψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. f. 1. verbi ἕπομαι, *sequor.* Th. ἕπω, idem.

Ἕψειν, et Ion. et Poët. ἑψεῖν, præs. inf. act. ab ἕψω, *coquo.*

Ἕψεται, 3. sing. f. 1. m. et ἕψεσθαι, f. 1. infin. m. verbi ἕπομαι, *sequor.*

Ἐψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, *fallo.*

Ἐψεύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψεύδω, *fallo:* f. σω. aor. 1. ἔψευσα. hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. ind. m.

Ἐψηλάφησα, ας, ε, a. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto:* quod vide.

Ἕψημα, ατος, τὸ, *pulmentum:* et

Ἕψησις, εως, ἡ, *coctio, elixatio:* et

Ἑψητὴς, ῦ, ὁ, *coctor:* et

Ἑψητὸς, ὴ, ὸν, *coctus;* item subst. *pisciculus quidam:* omnia à perf. pass. verbi ἕψω, *coquo.*

Ἐψία, ας, ἡ, *colloquium.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐψιάασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, *dixisse:* verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψος, f. verbi ἔπω, *dico.*

Ἐψιθυρίζομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro.* Th. ψίθυρος, *susurrus.*

Ἑψιόωντο, Poët. et Ion. pro ἑψιῶντο, 3. pl. imperf. verbi ἑψιάομαι, *colloquor.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animum flecto* seu *allicio:* ex ψυχὴ, *anima,* et ἄγω, *duco.*

Ἔψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero:* f. ξω.

ἝΨΩ, *coquo:* f. ἑψήσω. perf. κα.

ἝΩ, f. ἕσω, *induo; item mitto, colloco:* undè ἀμφιέννυμι, *circuminduo.*

ἜΩ. f. ἔσομαι, *sum, eo.*

Ἕω, ἕῃς, *miserim,* aor. 2. sub. Poët. pro ὧ, ᾗς, ab ἵημι, *mitto:* f. ἥσω a. 2. ἧν.

Ἕω, acc. sing. ab ἕως, *aurora.*

Ἔω, ἔῃς, ἔῃ, *sim, sis, sit,* Poët. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἑῷ, *suo,* dat. sing. ab ἑὸς, ὴ, ὸν, *suus, a, um.* Th. ὅς, *qui.*

Ἐῶ, contractè pro ἐάω, *sino:* f. ἐάσω. perf. εἴακα.

Ἔῳγα, *aperui,* perf. med. Att. pro ὦγα, verbi οἴγω, *aperio:* f. ξω.

Ἔῳγμαι, *patefactus sum,* perf. ind. pass. Att. ἐῳγμένος, perf. part. pass. ejusd.

Ἐῳγυῖα, *aperta,* perf. part. m. f. g. ab ἔῳγα, Att. pro ὦγα, perf. m. verbi οἴγω. perf. m. part. Att. ἐῳγώς.

Ἐῴη, Att. pro ἐῷ, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, *sino.*

Ἔωθα, perf. m. Æol. et Ion. pro εἴωθα, *solitus sum:* ab ἔθω, *soleo:* perf m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, *mos.*

Ἕωθεν, adv. *manè, diluculò:* ab ἕως, *aurora.*

Ἑωθινὸς, ὴ, ὸν, *matutinus.* ἐξ ἑωθινοῦ, *à mane.*

Ἐώθουν, *pellebant,* 3. pl. imperf. ind. act. Att. pro ὤθουν, -ον, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω et -ώσω.

Ἐωθὼς, Ion. pro εἰωθὼς, *qui solitus est;* part. perf. m. ab ἔθω.

Ἐῴκειν, *similis eram,* plusq. perf. Poët. ex Att. perf. m. ἔοικα· verbi εἴκω· perf. m. εἶκα et ἔοικα.

ἝΩΛΟΣ, ου, ὁ ꝁ ἡ, *hesternus, pridianus:* q. ex ἕως et ὀλλύω, quod est *perditæ* seu *præteritæ diei:* propriè dicitur de cibis relictis per Metaph. pro *marcido et obsoleto.*

Ἐώλπειν, *speraveram,* plusq. perf Poët. et Att. pro ἐόλπειν, verbi ἔλπω, *sperare facio:* perf. m. ἔολπα.

Ἑῶμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, *impleo.*

Ἐῷμι, *sinerem,* contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino:* perf. εἴακα.

Ἐὼν, *qui est,* Poët. vel Ion. pro ὢν, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἔων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. *sinebam:* imperf. verbi ἐάω, *sino;* aor. 1 εἴασα.

Ἐώνημαι, *emi,* perf. Att. pro ὠνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ἐωνούμην, *emebam,* Att. pro ὠνούμην, et ἐωνοῦντο, 1. sing. et 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo:* f. ὠνήσομαι.

Ἐῳνοχόουν, *vinum fundebam,* Att. pro ᾠνοχόουν, imperf. verbi οἰνοχοέω. f. ήσω. ex οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo:* f. χεύσω.

Ἑῷος, ου, EOUS, *matutinus, orientalis:* ἑῴα, *oriens:* ab ἕως, *aurora.*

Ἔῳξα, *aperui,* Att. pro ᾦξα a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio.*

'Εώρα, intuebatur, 3 sing. imperf. Att. pro ὥρα, verbi ὁράω, video: sic ἑώρακα, pro ὥρακα, perf. Att. ἑωρακὼς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. act.

'Εώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, suspendium; vas pensile. Th. αἰωρέω, suspendo.

'Εώργειν, feceram, plusq. perf. m. Poët. et Att. à perf. m ἔοργα, verbi ἔργω, seu potius ῥέζω, facio: f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω perf. m. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα.

'Εώρταζον, celebrabam festum, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, festum.

'Εώρων, pro ὥρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

'Εως, et Poët. εἵως, idem quod ἄν ex quo factum est per Att. Pleonasm. τοῦ ε. ut, dum, usque, interim, cum gen. item sine casu. rariùs cum subjunct. non addatur ἐάν.

'Εως, ω, ἡ, aurora, in acc. ἕω, apud oratores pro ἠὼς, -ὄος et contractè -οῦς, idem. Æolicè αὔως.

'Εωσα, repuli, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

'Εωσάμην, et in 3. pl. ἐώσαντο, a. 1. ind. m. Att. verbi ὠθέω, pello: f. ὤσω.

'Εώσθην, rejectus sum, a. 1. ind. pass. Att. pro ὤσθην, ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, f. ὤσω.

'Εωσι, et ἔωσιν. Ion. pro ὦσι, sint, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, sum.

'Εωσται, Att. pro ὦσται, 3. sing. perf. pass. Vide ἐώσθην.

'Εωτε, pro ὥστε, ut, ita ut: ab ὡς et τε.

'Εωσφόρος, ου, lucifer: ab ἕως, pro ἠὼς, aurora, et φέρω, f. οἴσω.

'Εωυτοῦ, sui ipsius: Ion. pro ἑαυτοῦ vel pro σεαυτοῦ, tui ipsius.

'Εωυτῷ, pro ἑαυτῷ, sic ἑωυτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, sibi.

Z.

Z sexta apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quia in arithmetico alphabeto, inter ε et ζ, interponitur ϛ, pro senario. Septenarium millenarium denotat ͵ subscripto.

Ζ, Dor. in plerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in composit. ἐπίτασιν significat, ut ἔρι et ἄγαν, valdè, admodum: Æolice etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν, et διάβολος Est etiam ζᾷ, pro ζῇ, 3. sing. præs. act. a ζάω, vivo, q. v.

Ζαβαρεῖον, repositorium: vide Zabarra, in Lat. Etymol.

Ζάβη, ης, ἡ, lorica: ex ζαβὸς, annulus: vide Rabu, in Lat. Etymol.

Ζαβὸς, curvus, ἀγκύλος, σκολιός.

Ζαβουλὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. cohabitatio.

ΖΑ'ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est falx: per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα et ἀγκύλον. inde Angl. SICKLE.

Ζαεὶς, præs. part. à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄω, flo, spiro. Th. ἄω, idem.

Ζαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementer flans: ab ἄω, flo, spiro, et ζα, in composit. valdè.

Ζαθέων, gen. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, ια, εον, valdè divinus. in acc. fœm. gen. ζαθέην pl. ζαθέας. ex ζα, particulâ intens. et Θεὸς, Deus.

Ζαῖεν, vixissent, per Sync. pro ζαίησαν, 3. pl. præs. opt. ζαίης, ης, ἡ. à ζῆμι, pro ζάω, vivo: inf. ζῆν, pro ζῇν.

Ζάκανον, adscriptio dati in literis, Suid. Vide Sacanum, in Lat. Etymol.

Ζακυνθίδες, vel ζακυνθίδες, rapæ, vel cucurbitæ: etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, furiosus, valdè iracundus: ex ζα et κότος, ira vetus.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ ϗ ἡ, nom. viri Syriac. justus.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, nom. viri Hebr. interpret. Lat. memoria Domini.

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium: an γαζζάκχος, legend. vox ab Hebræis retenta?

ΖΑ'ΛΕΙΑ, ας, ἡ, ZALIA, laurus Alexandrina: an à θάλλω?

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλοῦ, præs. imperat. pass. à ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio.

ΖΑ'ΛΗ, ης, ἡ, turbo, procella: à ζα et ἅλλω, vel à ζέω.

Ζάλος, ου, ὁ, agitata aqua et fluctuans: à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, æmulor, beatum prædico. Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, æmulandus, quod vide.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum è baccis olivarum: an à samsa, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, magnâ vi ago, vires intendo: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehemens, validus: ὁ μέγα μένος ἔχων, magnanimus, valdè iracundus: ex ζα et μένος, τὸ, mens, robur.

Ζαμένησε, vires intendit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, ζανὸς, Dor. pro ζὴν, quod pro Ζεὺς, Jupiter; gen. Διὸς, quasi à ζάω, vivo, qui dat omnibus vitam.

Ζανὼ, -όος, -οῦς, ἡ, JUNO: à præced.

Ζάπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, prædives: à ζα et πλοῦτος, divitiæ.

Ζαρὰ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. ortus.

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαρβοτάνη, ης, ἡ, machina quædam bellica.

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητοῦσα, præs. part. f. g. verbi ζητέω, quæro: f. ήσω perf. ἐζήτηκα.

Ζατέω, quæro, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, in pistrino torqueo: ex ζα et τρέω, timeo, vel τείρω, tero.

Ζατροφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, saginatus, pinguis: ex ζα Epitat. et τρέφω, nutrio: f. ψω. a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, genus lusûs: ζατρικίζειν, ludere zatricium. An ludus sacchiorum qui tremendam militiam pingit? q. à ζα et τρέω.

ΖΑΦΕΛΗ'Σ, ὁ ϗ ἡ, simplex; durus, agrestis, vehemens; q. ex ζα et ἀφελὴς, simplex.

Ζαφελῶς, adv. valdè simpliciter, iracundè: à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè urens, florens: ex ζα et φλέγω, uro.

Ζαχρειὴς, et ζαχρεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè utilis, vehemens, acris: gen pl. ζαχρειῶν ex ζα, valdè, et χράω, invado furiosè; vel ut alii volunt à χρεία, necessitas, utilitas.

Ζαχρεῖος, ου, qui est valdè egens: ex ζα et χρεία, necessitas.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ϗ ἡ, dives auri: à ζα et χρυσὸς, aurum.

Ζὰψ, mare: fortè à fervore aquæ, à ζέω.

ΖΑ'Ω, vivo, vigeo, revivisco, lætus sum: imperf. ἔζων. præs. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα,

Ζώσα, *ζῶσν*, *ζῶν*. f. *ζήσομαι*, *η*, *εται*. a. 1. *ἔζησα*, *ας*, *ε*. a. 1. sub. *ζήσω*, *ῃς*, *ῃ*. a. 1. part. *ζήσας*, *ασα*, *αν*.

ΖΕ'Α, vel *ζειὰ*, *ᾶς*, *ἡ*, *ZEA*, *far*, *frumenti species*, *spelta*: fortè à *ζάω*, quod inde sit victus.

Ζεβεδαῖος, *ου*, *ὁ*, nomen viri Hebr. *δῶς*, *dos*.

Ζεγέρις, nomen Libyæ, quod Græcè sonat *βουνοί*, id est, *colles*. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *fertilis*, pro *ζήδωρος*, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, à *ζῆν* et *δῶρον*, *munus*.

Ζείουσα, pro *ζέουσα*, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi *ζέω*, *ferveo*: f. *έσω*. a. 1. part. *ζεσθείς*.

ΖΕΙΡΑ', *ᾶς*, et Ion. *ζειρὴ*, *ῆς*, *vestis genus*, *catena*.

Ζειρόω, *aromata facio*: forsan à *ζειρός*.

Ζειρὸς, *ποικίλος*, *varius*: an à *ζα* et *εἴρω*, *necto*? ut sit valdè nexus.

Ζείω, pro *ζέω*, *ferveo*, quod vide.

Ζέλκια, *olera*, Phrygib. q. à *ζάω*, quòd inde sit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Hesych.

Ζέμα, *ατος*, *τὸ*, *decoctum*.

Ζεννύω et *ζέννυμι*, *fervefacio*: à *ζέω*, *ferveo*.

Ζέσε, Ion. pro *ἔζεσε*, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ζεσθεὶς, *έντος*, *fervefactus*, a. 1. part. pass. à *ζέω*. a. 1. pass. *ἐζέσθην*.

Ζέσις, *εως*, *ἡ*, *fervor*: et

Ζεστὸς, *ἡ*, *ὸν*, *fervidus*, *a*, *um*: à *ζέω*, *ferveo*.

Ζευγηλάτης, seu *ζευγηλάτης*, *ου*, *ὁ*, qui agit boum jugum.

Ζευγίσται, *bigæ*, *è quibus olim pugnabatur*; sive *ζεύγη πολεμιστήρια*.

Ζευγίτης, *ου*, *ὁ*, *jugalis*, *jugo astrictus*: et

Ζεύγλη, *ης*, *ἡ*, *jugum*: et *ζεῦγος*. Th. *ζευγνύω*, *jungo*.

Ζεῦγμα, *ατος*, *τὸ*, *junctura*, *conjunctio*; item *ZEUGMA* figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. pers. perf. pass. verbi *ζευγνύω*, *jungo*.

Ζευγνύουσι, Ion. pro *ζευγνῦσι*, 3. pl. præs. ind. act. et

Ζεύγνυσι, Dor. pro *ζεύγνυσι*, 3. sing præs. ind. act. à *ζεύγνυμι*.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel *ζεύγνυμι*, *jungo*, *copulo*; *jungo matrimonio*; *jungo ponte*: f. *ζεύξω*. perf. *ἔζευχα*. perf. pass. *ἔζευγμαι*. hinc compos. *ὑποζευγνύω*, *subjugo*: *ὑπόζευξις*, *subjunctio*: *ὑποζύγιος*, *subjugis*: *δίζυξ*, *γος*, *ὁ* & *ἡ*, *bijugis*: *δίζυγος*, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, idem.

Ζεῦγος, *εος*, *τὸ*, *jugum*, *par*, *bigæ*, *vehiculum*. Th. *ζευγνύω*, *jungo*.

Ζευκτηρία, *ας*, *ἡ*, *vinculum*: et

Ζευκτὸς, *οῦ*, *ὁ* & *ἡ*, *conjugatus*, *junctus*: à perf. pass. verbi *ζευγνύω*, *jungo*.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. *ζευξάμενος*, *jungens*, a. 1. part. m. à *ζεύγνυμι*.

Ζεῦξις, *εως*, *ἡ*, *connexio*: à 2. pers. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à *ζευγνύω*, tanq. à *ζεύγω*.

Ζευξὼ, *όος*, *ἡ*, nomen mul. q. d. *conjugans*: à *ζεύγνυμι*.

Ζεύομαι, Dor. pro *γεύομαι*, *gusto*, apud Hesych. Th. *γεύω*. sic *ζεύσασθαι* pro *γεύσασθαι*.

ΖΕΥ'Σ, *Jupiter*, *deus*; gen. *Διὸς*, dat. *Διῒ*, acc. *Δία*, voc. *Ζεῦ*. ponitur etiam pro *aëre*: hinc *δῖος*, *α*, *ον*, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, *ου*, et Ion. *ῳο*, *ὁ*, *ZEPHYRUS*, *Favonius*: q. *ζωηφόρος*, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*: hinc *ζεφυρίη πνοή*, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo*, *bullio*, *scateo*: f. *ζέσω*. perf. *ἔζεκα*. verbum fictitium à sono: hinc Angl. TO SEETH.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro *ζῆ*, præs. imperat. à *ζάω*, *vivo*, vel *ζῇ*, *vivit*, Dor. pro *ζῇ*, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro *ἔζη*, à *ζῆμι*.

Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à *ζῆμι*, ut *στῆθι* ab *ἵστημι*. Alii ex *ζάε*, *ζᾶ*, formant præs. imperat. *ζῆ*, indeque *ζῆθι*, adjectâ syllabâ *θι*, à *ζάω*, *vivo*.

Ζῆλος, idem ac *ζῆλος*, quod videas.

Ζηλήμων, *ονος*, *ὁ* & *ἡ*, *invidus*, *zelotypus*, q. à *ζηλέω*, *æmulor*. Th. *ζῆλος*, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. à *ζηλόω*, *æmulor*: ab eod. th.

ΖΗ'ΛΟΣ, *ου*, *ὁ*, *æmulatio*, *invidia*, *ZELUS*, *amor cultûs divini*: q. à *ζέω*, *ferveo*. Est enim fervidus affectus: hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτυπέω, fut. *ήσω*, *zelotypus sum*, *zelo ducor*, *æmulor*, *invideo*: et

Ζηλοτυπία, *ας*, *ἡ*, *ZELOTYPIA*, *æmulatio*: à

Ζηλότυπος, *ου*, *ὁ* & *ἡ*, *ZELOTYPUS*, *invidiâ percussus*: q. *ζήλῳ τυπείς*. ex *ζῆλος* et *τύπτω*, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor*, *ambio*, *probo*, *invideo*; item *depereo*, cum acc. fut. *ώσω*. perf. *ἐζήλωκα*. Th. *ζῆλος*.

Ζήλωσις, *εως*, *ἡ*, *æmulatio*, *zelotypia*: à perf. pass. præced.

Ζηλώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. verbi *ζηλόω*, *æmulor*. Th. *ζῆλος*.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à *ζηλόω*, *æmulor*: ab eod. th.

Ζηλωτὴς, *οῦ*, *ὁ*, *æmulator*; *accensus zelo*: Angl. A ZEALOT: quod et

Ζηλωτὸς, *οῦ*, *æmulandus*, in compar. *ζηλωτότερος*, (et in pl. f. g. *ζηλωτότεραι*) à perf. pass. verbi *ζηλόω*, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, *ας*, *ἡ*, *damnum*, *pœna*, *mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero*, *mulcto*: fut. *ώσω*. perf. *ἐζημίωκα*. a. 1. pass. *ἐζημιώθην*. à præc.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ζημίωμα, *ατος*, *τὸ*, *mulcta*, *damnum*: et

Ζημίωσις, *εως*, *ἡ*, *mulctatio*: à perf. pass. verbi *ζημιόω*.

Ζῆν pro *ζᾶν*, Dor. præs. inf. verbi *ζάω*, *vivo*.

Ζὴν, *ζηνὸς*, pro *Ζεὺς*, *Jupiter*: acc. *Ζῆν* pro *ζῆνα*. Item *Ζὰν*, *Ζανὸς*, et Dor. *Δὰν*, *Δὰς*.

Ζηνᾶς, *ᾶ*, *ὁ*, nomen jurisperiti Gr. *Jovius*.

Ζῇς pro *ζᾷς*, Dor. *vivis*, 2. sing. præs. ind. à *ζάω*. aor. 1. inf. act. *ζῆσαι*.

Ζήσῃ. Vide in *ζήσομαι*.

Ζήσομαι, *ῃ*, *εται*, *vivam*, f. 1. m. ejusd. verbi *ζάω*.

Ζήτης, *ὁ*, Dor. pro *Ζήτης*, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτει, *quære*, præs. imperat. act. à *ζητέω*, *quæro*.

Ζητεύῃς, *quæras*, 2. sing. præs. sub. act. à

Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro *ζητέω*, quod vide.

ΖΗΤΕ'Ω, *-ῶ*, *quæro*, *studeo*, *requiro*: imperf. *ἐζήτουν*. f. *ήσω*. perf. *ἐζήτηκα*. præs. pass. *ζητέομαι*, *quæror*: imperf. *ἐζητεόμην*, *-ούμην*, *-έου*, *-οῦ*, *-έετο*, *-εῖτο*. Hinc

Ζήτημα, *ατος*, *τὸ*, *quæstio*, *quæsitum*.

Ζήτησις, *εως*, *ἡ*, *inquisitio*, *quæstio*: à *ζητέω*.

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, 1. pl. a. 1. sub. act. ab eod.

Ζητητέον, *quærendum est*; verbale: et

Ζητητικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *inquisitivus*: à *ζητέω*, *quæro*.

Ζητοῦσι, *quærunt*, 3. pl. præs. ind. act. à ζητέω.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, *locus in quo servi puniuntur*: à ζα et τρέω, *timeo*.

Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*, 3. sing. præs. imperat. act. à ζάω, quod vide.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. à ζητέω, *quæro*.

Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβύνη. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.

Ζίγγος, ου, ὁ, *sonus apum*: à sono.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ZIZANIUM*, *lolium*: corruptela σίτου.

Ζίω, *quæro*.

Ζόα, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζορκάδες, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.

Ζοροβάβελ, ὁ, nomen principis. Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel*.

Ζώσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.

Ζοφεροῦ, gen. Ion. à

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *caliginosus*. Th. ζόφος, *caligo*.

Ζοφόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus*, *obscurus*: Poët. est à

ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo*, *tenebræ*, *occasus*: q. ζάνοφος· ex ζα et νόφος.

Ζοφόω, -ῶ, f. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.

Ζοφώδης, εος, ὁ ἡ, idem quod ζοφόεις, ab eod. th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio*, *tenebræ*, *obscuritas*: à perf. pass. verbi ζοφόω.

Ζύγαστρον, ου, τὸ. et τὸ ζυγάστριον, *arca*, *capsa*. Xenoph.

Ζυγέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, f. ζεύξω, *jungo*.

Ζυγία, ας, ἡ, *conjugium*: ab eod. th.

Ζύγιος, ία, ιον, *jugalis*: à

Ζυγὸς, ῦ, ὁ, et ζυγὸν, τὸ, *JUGUM*: in. pl. ζυγοὶ et ζυγὰ, *statera*: αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζυγόω, -ῶ, f. ώσω, *jugo submitto*, *JUNGO*: à ζυγός.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS*, *potus ex hordeo*, *cerevisia*: quia fit ζέσει αἴθους, *fervore ignis*. Est enim ζύθος, ζέμα *quoddam*, id est, *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*: q à ζέω, quia massam *fervere* facit.

Ζυμόω, -ῶ, f. ώσω, perf. ἐζύμωκα, *fermento*: à ζύμη.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*: et

Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*: à perf. pass. verbi ζυμόω.

Ζωαγράφω et ζωαγραφέω, *depingo*: à ζῶα et γράφω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. m. ejusd.

Ζωάγριον, ου, τὸ, *præmium pro vitâ servatâ*: à ζωγρέω, *vivum capio*, *è cæde conservo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγραφέω, f. ήσω, *pingo*: et

Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*: et

Ζωγράφος, ου, ὁ ἡ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει.

Ζώγρει, *vivum cape*: præs. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, quasi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio*, *vitæ parco*; item *vivifico*: f. ήσω. perf. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγρία et εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρεία.

Ζωγρείας, ου, ὁ, *vivus captus*: in acc. ζωγρείαν· et hinc

Ζωγρεία, ης, ἡ, q. d. *viva captio*: ab iisdem. Vide in ζωγρέω.

Ζωδιακὸς, ῦ, ὁ, *ZODIACUS*: in quo ζώδια. à

Ζώδιον, ου, τὸ, *animalculum*, *signum cœleste*, in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo*.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing imperf. Ion. ζώειν, præs. inf. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.

Ζώειν, Ion. et Poët. pro ζῆν. q. v.

Ζώεσκον, imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἔζωον, verbi præced.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*; item *sumptus ad vitam sustentandam*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώῃ, *vivat*, 3. sing. præs. sub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζῴην, *viverem*, præs. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω.

Ζωῇσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὴ, *vita*: ab eod. th.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ ἡ, *vividus*, *almus*: quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζωϊκὸς, ὴ, ὸν, *animalis*: à ζῶον, *animal*. Th. ζάω.

Ζῶμα, ατος, τὸ, *lorica*, *vestimentum quo cingimur*: idem quod ζωστήρ. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζῶμεν, *vivimus*: 1. plur. præs. ind. act. verbi ζάω.

Ζωμάρυσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum*: ex ζωμὸς, *jus*, et ἀρύω, *haurio*.

ΖΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *jus*, *jus esculentum*: inde ζωμίδιον, *jusculum*.

Ζῶν, præs. part. n. g. à ζάω, *vivo*: q. v.

Ζώνη, ης, ἡ, *ZONA*, *cingulum*, *pera*: dat. pl. ζώνῃσι pro ζώναις, Ion. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζώννυμι, idem quod ζωννύω.

Ζωννύσκετο, *cingebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo*. Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, et ζωννύσκω, *cingo*: imperf. ἐζώννυον. ες, ε. f. ζώσω. perf. ἔζωκα. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο. hinc ζωστὴρ et ζώνη, *zona*, *cingulum*. περίζωμα, *ventrale*.

Ζῶντα, *viventem*, acc. sing. ζῶντος, gen. sing. part. præs. verbi ζάω.

Ζώντιον vel ζάντιον, ου, τὸ, *mola*: quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam*, paratur: vel q. ζειάντιον, à ζέα, *spelta*.

Ζωογονέω, *vivifico*: f. ήσω. perf. ἐζωογόνηκα. à

Ζωογόνος, ου, ὁ ἡ, *vitalis*: ex ζωὴ, *vita*, et γόνος, *generatio*: quod à γίνομαι, *nascor*.

Ζωογράφος, ου, ὁ ἡ, idem quod ζωγράφος, quod vide.

Ζώοιμι, *vivam*, præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. Ion. à

Ζῶον, ου, τὸ, *animal*: q. à ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώοντε, *vivos*, dual. num. Poët pro ζῶντε. Sic ζώοντες, in pl. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Dor. pro ζώουσι, verbi ejusd.

Ζωοποιέω, *vivifico*: f. ήσω. perf. ἐζωοποίηκα. a. 1. pass. ἐζωοποιήθην a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus*: ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω) et ποιέω, *facio*.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio*.

Ζωὸς, ὴ, ὸν, *vivus*, *a*, *um*. Th. ζάω.

Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero seu pario*: et

Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio*: à

Ζωοτόκος, ου, ὁ ἡ, *animal gignens vel pariens*, *viviparus*: ex ζωὸς, *vivus*, et τίκτω, *pario*.

Ζωόφυτα, τὰ, *quæ mediæ sunt naturæ inter plantam et animal*. Th. φύω, *nascor*.

Ζωόω, *vivum reddo* : à ζωὸς, *vivus* : qu. à ζάω, *vivo*.

Ζωπυρέω, f. ήσω, *ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo* : à

Ζώπυρον, ου, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus sopiti* : σπέρμα πυρὸς, unde ex mortuo, quasi vivus fieri potest : à ζῶν πῦρ, *ignis vivens* : (2) *suscitabulum* : (3) *suscitandi vim habens*, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *merus, efficax* ; ut ζωρὸς οἶνος, *merum vinum*. compar. ζωρότερος, *meracior, purior*.

Ζωρότερος. Vide ζωρός.

Ζὼς, *vivus*, pro ζωὸς, à ζάω, *vivo*.

Ζῶσαι, a. 1. inf act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, f. ζώσω, *cingo*. Potest et ζῶσαι esse præs. part. act. f g. pl. num. verbi præced.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζωννύω, *cingo*.

Ζώσει, 3. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ζώσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi præced.

Ζωσθεῖσα, *cincta*, aor. 1. part. pass. f. g. à ζώννυμι, *cingo* : f. ζώσω. perf. pass. ἔζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην. part. ζωσθείς.

Ζωσθῆναι, *cinctum esse*, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Ζῶσι, *vivunt*, 3. pl. præs. ind. verbi ζάω.

Ζώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitalis, qui vivere potest*.

Ζῶσις, εως, ἡ, *cinctura*.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, balteus* ; acc. sing. ζωστῆρα· à ζώννυμι, *cingo*.

Ζῶστρον, ου, τὸ, *cinctus, vestis ad præcingendum idonea* : ab eod. th.

Ζώσω, *cingam*, f. 1. act. ejusd. verbi.

Ζωτικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vivificus, vitalis, vegetabilis*.

Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*. Sed ζωῷ. dat. sing. à ζωὸς, ῦ, *vivus* : ab eod. th.

H.

H, Septima litera apud Græcos, sonat è, et est nota numeralis significans *octo*, et cum lineolâ infra subjectâ, *octo millia*.

Ἡ, *hæc*, artic. præpos. ἡ, *quæ*. artic. postpos. ἤ, et Poët. ἠέ; *aut, vel, sive, an*. Tum ἦ. ἤ, *ha, ha*, vox desistere jubentis; item ᾗ, *miserit*, 3. sing. a. 2. sub. ab ἵημι, *mitto* : et ᾗ. dat. sing. ab ὅ, artic. postpos. ᾖ, *sit*, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*. ἦ, *dixit*, 3. sing. a. 2. per Aphær. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. à φημὶ, *dico*. Tunc etiam ἦ est adv. *sanè, profectò*. Et ἦ, *erat*, 3. sing. imperf. ab εἰμί.

Ἧ, *quâ, quomodo, quâ ratione, quâ viâ*. dat. sing f. ab ὅς, ἥ, ὅ, quasi ᾗ ὁδῷ, *quâ viâ*.

Ἤ, *quàm*, postponitur comparativis et adjectivis inde formatis, ὑστεραῖος, προτεραῖος, ut τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν. Plat. Symp. init. Subintelligitur aliquando ὥστε δύνασθαι· ut νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. Œdip. 1316. Xenoph. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον· ut ὁ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. *non opus est ut plusquam pedes lavet*. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Il. A. 117. vel pro εἰ μή εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς. Act. xxiv. 20. In extremâ parte propositionis *nonne* : οὐκοῦν ἤν τις ἀποκτείνῃ τινὰ ὅντος δόξαν ποιεῖ ἃ δοκεῖ αὐτῷ, ἢ γάρ; Plat. Gorg.

Ἦα, *eram*, imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *sum* : imperf. ἦν, Ion ἔα, Ectasi Poët. ἦα.

Ἦα, ἦας, ε, *ivi*, perf. med Att. pro ᾖα, ας, ε, et solutione ἤϊα, verbi εἶμι, *eo*.

Ἦα, *leguminum stipula* : ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *sicco*.

Ἥατο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo* : quod in 3. pl. ἧνται, et Ion. ἕαται. Th. ἕω, *sedeo*.

Ἥβα, ας, ὰ, Dor. pro ἥβη, quod vide

Ἠβαιὸς, *parvus* : à βαιὸς, idem : et

Ἠβαιὸν, *paululum* : οὐδ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem*. Pleonasm. τῦ η.

Ἡβάω, vel ἡβάσκω, *adolesco, pubesco* : f. ἡβήσω. ab ἥβη, *pubes, pubertas, juventa*.

ἩΒΗ, ης, ἡ, *PUBES, pubertatis Dea, juventus* : est etiam vigor ætatis, in sene licet.

Ἡβηδὸν, adv. *juveniliter, viriliter*.

Ἡβηκὼς, *adultus*, perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco* : et

Ἡβήσαντε, *pubescentes*, num. dual. a. 1. part. act. et

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusd verbi : et

Ἡβητήριον, ου, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum*. Sumitur et pro *loco amœno et conviviorum*. Omnia ab ἥβη, *pubes*.

Ἠβουλήθην, *volui* : Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo* : f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβῷμι, ᾷς, ᾷ, *pubescerem* : Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβάω, *pubesco*.

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubescerem*, præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω, quod vide.

Ἡβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

Ἦγ' pro ἦγε, *duxit*, 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco* : f. ἄξω. perf. ἦχα.

Ἠγάγετ' pro ἠγάγετο, *duxit*, 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3 Ezr. i. 19. ejusdem verbi.

Ἠγαθέῃ, dat. sing. f. g. ab

Ἠγάθεος, ου, *valdè divinus* : Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. Θεὸς, *Deus*.

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. aor. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἠγάμην, *admirabar*, imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, *admiror*.

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor, doleo* : f. ήσω. perf. ηκα.

Ἠγάπα. 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. et Æol. pro ἠγάπων, *amabant*, 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω pro ἀγαπάω, *diligo*.

Ἠγάπησε, *dilexit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, *diligo* : f. ήσω. perf. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, *admiratus sum*, a. 1. m. verbi ἀγάζομαι. f. άσομαι. perf. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror*.

Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et th.

Ἠγάσσατο, 3. sing. aor. 1. m. Poët. gem. σ, ἀγάζομαι. vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo* : f. εύσω. perf. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius*.

Ἠγγειλάμην, *nuntiavi*, aor. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio* ;

ἐλῶ. perf. ἤγγελκα. aor. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, nuntio: f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, appropinquo: f. ίσω. Th. ἐγγὺς, propè.

Ἠγγυᾶτο, sponsores accipiebat, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, sponsio.

Ἦγε, abduxit, 3. sing. aor. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, f. ἄξω, duco.

Ἤγειρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω. f. ερῶ. perf. ἤγερκα. a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, cogitare, præs. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror: f. ἡγήσομαι.

Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, ducebat, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, perf. κα, præeo, sum dux: imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε et

Ἡγεμόνα, ducem, acc. sing. ab ἡγεμὼν, dux: et

Ἡγεμονία, ας, ἡ, imperium: et

Ἡγεμονίδης, ου, ἡ, dux, princeps: et

Ἡγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία, imperium: et

Ἡγεμονικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius: hinc τὸ ἡγεμονικὸν, principatus animi: ab

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, dux, præses, rector: gen. pl. ἡγεμόνων. dat. pl. ἡγέμοσι ab

ΗΓΕΌΜΑΙ, -οῦμαι, duco, dux sum; existimo: imperf. ἡγέομην. f. ήσομαι. perf. ημαι. q. ab ἄγω, duco.

Ἠγερέθοντο, coibant, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, congregor: hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, congrego: f. ερῶ. perf. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, convenerunt, Bœot. Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego: vel, ut alii, ab ἐγείρω, excito.

Ἠγέρθην, sum excitatus, et in 3. pl. ἠγέρθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω, sin verò significat collectus sum, ab ἀγείρω.

Ἤγειρα, collegi, perf. ind. act. ab ἀγείρω, sin excitavi, ab ἐγείρω.

Ἤγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, duco: ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

Ἡγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμὼν, quod videas.

Ἤγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

Ἠγηγέρκειν, excitaveram, plusq perf. act. Att. verbi ἐγείρω, excito: f. ερῶ. perf. ἤγερκα.

Ἡγηλάζω, f. άσω, duco, præeo: ab ἄγειν et ἐλᾷν, ἀγηλᾷν, ex quo ἡγηλάζειν formari vult Eustath.

Ἥγημα, ατος, τὸ, consilium, voluntas: ab ἡγέομαι.

Ἤγην, et Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango: f. ἄξω. a. 1. ἦξα et ἔαξα.

Ἥγησαι, ἀσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

Ἡγησάμην, ω, ατο, præivi, a. 1. m. et

Ἡγησάσθω, dux sit, 3. sing. a. 1. imperf. ejusd. verbi.

Ἡγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησάμην. quod vide.

Ἡγησίας, ου, ὁ, HEGESIAS: nomen philosophi.

Ἥγησις, εως, ἡ, principatus.

Ἡγῆτ' pro ἡγῆται, redeat, 3. sing. præs. sub. med. verbi ἡγέομαι, duco.

Ἡγητέον, putandum est.

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, ductor. Th. ἡγέομαι.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, idem: in pl. ἡγήτορες.

Ἡγιασμένος, sanctificatus, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, sanctifico: f. άσω. Th. ἅγιος.

Ἦγμαι, actus sum, perf. pass. verbi ἄγω, ago: f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. part. pass. ἠγμένος.

Ἡγνικότες, nom. pl. ab

Ἡγνικὼς, ότος, perf. part. act. et

Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, purifico, expio: f. ίσω. perf ἥγνικα. Th. ἁγνὸς, castus.

Ἠγνόηκα, ignoravi, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω ex α priv. et νόος, mens.

Ἠγνοίησε, ignoravit, Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἠγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro: f. ήσω. perf. ἠγνόηκα. ex α et νόος, mens.

Ἦγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, strangulo, suffoco.

Ἤγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.

Ἤγοντ' pro ἤγοντο, ducebant, 3. pl. imperf. vel aor. 1. m. ejusd. verbi.

Ἠγόρασας, emisti, 2. sing. et ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo: f. άσω perf. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἠγοράσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi et th.

Ἠγορεύθησαν, renuntiati sunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, verba facio: ab eod.

Ἠγορόωντο, concionabantur, Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι ab eod. th.

Ἡγούμενος, ου, ὁ, dux, imperator: substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, duco: in 3. pl. ἡγοῦνται. f. ἡγήσομαι.

Ἤγουν, adv. idem quod ἤτοι, sive; item videlicet: ab ἢ, sive.

Ἤγρετο. Poët. Sync. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγείρω, excito.

Ἠγρεύθην, a. 1. ind. pass. et

Ἤγρευκα, perf. act. et ἤγρευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, capto, venor. Th. ἄγρα, captura.

Ἤγρευσε, a. 1. vide in ἤγρευκα.

Ἠγρίωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, efferò, efferatum reddo: f. ώσω. perf. ἠγρίωκα. perf. pass. ἠγρίωμαι. perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, rus, ager.

Ἠγριῶσθαι, perf. inf. pass. vide ἠγρίωσαι.

Ἠγροικισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικίζω, ab ἄγροικος, rusticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρὸς, rus, et οἶκος, domus.

Ἦγχα, ας, ε, strangulavi, suffocavi, perf. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, certo: f. ίσομαι. perf. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

Ἠγώνισμαι, certavi: vide ἠγωνίζετο.

Ἠδ', pro ἠδὲ, et.

Ἧδα et ἕαδα, Att. seu Ion. perf. m. verbi ἁνδάνω, seu ἅδω, placeo.

Ἠδάφισται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐδαφόω, quod ab ἐδαφίζω, solo æquo: quod ab ἔδαφος, solum. Th. ἕζομαι, sedeo.

'ΗΔΕ, Poët. et : at ἥδε, *hæc.*

"Ηδεα et "Ηδη, *cognoveram*, Att. et Ion. pro ᾔδειν, seu εἴδειν, plusq. perf. verbi εἴδω, *scio* : perf. εἴδηκα, et per Syncop. οἶδα. in plusq. perf. εἰδειν, Att. ᾔδειν, et Ion. ᾔδεα, -εας, -εε.

'Ηδέα, *suavitèr* : adv. ab ἡδὺς, quod vide : et in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

'Ηδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis* : compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

"Ηδειμεν pro εἰδειμεν, 1. pl. plusq. perf. act. vide ᾔδειν.

"Ηδειν, εις, ει, *noveram*, et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. sing. perf. act. et ᾔδειν, *noverat*, 3. sing. pl. perf. Arist. Vesp. 632. verbi εἰδέω, *scio* : f. ήσω. perf. med. οἶδα.

"Ηδεισαν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. vide ᾔδειν.

"Ηδεισθα, *noveras*, Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. perf. act. vide ᾔδειν.

"Ηδεκα, *comedi*, perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοκα.

'Ηδέος, *jucundi*, gen. sing. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, *suavis*, *e*.

"Ηδεσαν, *noverant*, 3. pl. plusq. perf. pro ᾔδεισαν, Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.

"Ηδέσθην, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *vereor* : f. έσομαι et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, όος, -οῦς, ἡ.

'Ηδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδύς.

'Ηδέως, *libentèr* : adv. ab ἡδὺς, *suavis* : comp. ἥδιον. superl. ἥδιστα, *libentissimè*.

"ΗΔΗ, adv. *jam*, *mox*, *protinus* : ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum*.

"Ηδη, *nôram* et *noverat*, Att. pro ᾔδειν, q. v. Aristoph. in Av. 511.

'Ηδίκησε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, *lædo*, *injuriâ afficio* ; perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. et δίκη, *jus*.

"Ηδιον, *libentius*, *jucundius*, compar. n. g. ab ἡδύς.

"Ηδιστα, adverbialitèr, *suavissimè*, *libentissimè* : ab

"Ηδιστος, ου, *suavissimus*, superl. ab ἡδὺς, έος, *suavis*.

'Ηδίων, ονος, *suavior*, *libentior*, compar. ab eod. th.

"Ηδομαι, f. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, *Lætor*: ab eod. th.

'Ηδομένη, ης, part. præs. fœm. gen. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. ab eod. th.

"Ηδον et Dor. ἇδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*. Sed ἧδον, aor. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo* : f. ἁδήσω.

'Ηδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*, *jucunditas* : ab ἥδω, *delecto* : et

"Ηδος, εος, τὸ, *suavitas* : est et ὄξος, *acetum*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

"Ηδρασα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *stabilio* : f. άσω. perf. pass. ἥδρασμαι. ab ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

'Ηδρηκὼς, ότος, *adultus*, perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, *multus*, *magnus*.

'Ηδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἁδρύνω, *crassum reddo*. Th. ἁδρὸς, *crassus*.

'Ηδὺ, *suavitèr* : adverb. est et in n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis*, *e* : compar. ἡδύτερον, et ἥδιον, *suavius*.

'Ηδυέπειαι, *suaviloquæ*, nom. plur. f. gen. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus* : quod ab ἡδὺς et ἔπω, *dico*.

'Ηδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

'Ηδυμελίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vocem habet suavem instar mellis* : ex ἡδὺς et μελίφθογγος.

'Ηδύναιτο, Ion. pro δύναιντο, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. à δύναμαι.

'Ηδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*, imperf. m. verbi δύναμαι, *possum* : f. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, et ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

'Ηδυνήθην, *potui*, et in 3. pl. ἠδυνήθησαν, a. 1. vide ἠδυνάμην.

'Ηδύνομαι, *jucundus sum*, f. 1. m. ἡδυνοῦμαι.

"Ηδυνται, *edulcatus est*, 3. sing. perf. pass. ab

'Ηδύνω, *suave reddo* : fut. υνῶ. perf. pass. ἥδυμμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Ηδύοσμον, ου, τὸ, *mentha* : herba, quia ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor*.

'Ηδύπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, *gratus urbi* : ex ἡδὺς et πόλις.

'ΗΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, *SUAVIS*, *jucundus*, *lætus* : q. ab ἥδω, *delecto* : compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, et ἡδύτερος, ἡδύτατος.

"Ηδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas*, *condimentum* : et

'Ηδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem : ab ἡδύνω.

'Ηδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas* : ab ἡδὺς, *suavis*, et φωνὴ, *vox*.

"Ηδω, f. ἥσω, a. 1. ἧσα, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Ηδὼ, Hesych. ἠδὼ ἴσως ἤγουν τάχα. Legitur ea vox Jobi xxxvi. 30. an ἠὼ legendum ? *lux* enim res suavis homini. Quid si scriptum esset ἰδὼ, quæ est *aurora* ? aut εἶδος, quod est *oculus*, qui lumen ?

'Ηὲ, Poët. pro ἢ, *quam*, *aut*.

"Ηε, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum* : imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα, ας, ε. Sed

"Ηιε, *ivit*, 3. sing perf. m. ἦα pro εἶα, verbi εἶμι, *eo*.

"Ηιεα, *iveram*, Ion. pro ᾔειν, plusq. perf. m. verbi ejusd.

"Ηιει, 3. sing. plusq. perf. m. verbi ejusd.

'Ηείδειν, εις, ει, Pleonasmo τοῦ ε, pro εἴδειν, pl. perf. ab εἰδέω vel Attica Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. perf. et per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω, *scio*.

'Ηείδης, pro εἴδης, plusq. perf. sub. m. Pleonasm. τοῦ ε, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi εἰδέω, *scio*.

"Ηειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. m. verbi εἶμι, *eo*.

"Ηειρα, Pleonasmo τοῦ ε, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto* ; vel est aor. 1. act. verbi ἀείρω, *effero*, *attollo*.

'Ηέλιος, ου, ὁ, *sol*, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

"Ηεν, *erat*, pro ἦν, vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum* : vide ἦε. At

"Ηεν est 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, *eo* : vide ἦε.

'Ηέξεο, pro ηὔξου, *crescebas*, 2. sing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

'Ηέος, et per Metath. ἐῆος, gen. sing. ab ἐὺς, *bonus*, *fortis* ; et per Poët. Ectasin ἠΰς.

'Ηέπερ, *quam* : idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.

'Ηέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*. Vide ἠέρι.

'Ηερέθονται, 3. pl. ind. præs. et ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἠερέθομαι, *attollor*, *suspensus sum*. Reperitur et ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollo*.

'Ηέρθην, et in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

'Ηέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι, ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër* : et in f. g. *caligo*. Hinc ἠερίη, ἡ, *matutina*.

'Ηερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

"Ηερκα, ας, ε, *sustuli*, perf. ind. act. et

"Ηερμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. pass. ἠέρμην, σο, το, *sublatus eram*, plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, *attollo*.

Ἠερόεντι, *obscuro*, dat. sing. ab

Ἠερόεις, εσσα, εν, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: ab ἀὴρ, ἔρος, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἠέριος, ἐεσσα, εν, *tenebrosus*: ab ἀὴρ, ἔρος, pro ἀὴρ, *aër*.

Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, *per aërem means*, *vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab

Ἠεροφύτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aëreus*, vel *aërea*, quod ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, et φυτεύω, *eo*.

Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo*.

Ἤεσαν, *iverant*, Att. pro ἤεσαν, 3. pl. plusq. perf. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, *EETION*, nom. propr.

Ἠζάνθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco*.

Ἦα, *eram*, seu *erat*: Poët. ἦν, et Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠὴρ, ἔρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*.

Ἤθα, *consuevi*: Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, perf. med. verbi ἔθω, *soleo*.

Ἠθάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἠθαῖος, ου, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris*: ab eod. th.

Ἠθάνιον, ου, τὸ, *poculi quoddam genus*.

Ἠθὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *familiaris*, *assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἤθε', pro ἤθεα, *mores*, *sedes*, *domicilia*, nom. vel acc. plur. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium*, *indoles*.

Ἠθεῖ, pro ἠθεῖε, *venerande*, vox junioris ad seniorem. vocat. usit. ab

Ἠθεῖος, εία, εῖον, per Prosth. pro θεῖος, *venerandus*, *colendus*, *patruus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi θέλω, vel ἐθέλω, *volo*.

Ἠθέλησα, ας, ε, *volui*, et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.

Ἤθελον, ες, imperf. ejusd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω, vide in ἤθω.

Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.

Ἤθηκα, *colui*, perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo*: f. ἠθήσω. perf. part. pass. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ἡ, ὸν, *ETHICUS*, *moralis*: ab ἦθος.

Ἠθμὸς οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo*, *-as*.

Ἠθικῶς, adv. *moraliter*, *honestè*: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum*, *cribrum*: ab ἤθω, *colo*, *-as*.

Ἠθοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *mores formo* vel *fingo*: et

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio*, *affectuum expressio*; gen. pl. ἠθοποιϊῶν. ab ἦθος, *mos*, et ποιέω, *facio*.

Ἠθοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *mores instituens* vel *exprimens*: ab iisd.

ἩΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium*, *consuetæ sedes*, *indoles*, *ingenium*, *morum proprietas*, *mores*. κατ' ἤθεα, *oppidatim*, Hes. Opp. 137. *benignitas*, Plat. intes. p. 709.

Ἠθύμευν, Att. pro ἐθύμευν, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.

ἩΘΩ, f. ήσω, perf. ἦκα. seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo*, *per colum mitto*: hinc ἠθμὸς, *colum*.

Ἤϊ', pro ἤϊε, *ivit*, 3. sing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. et

Ἤϊον, per solutionem pro ᾖειν, plusq. perf. med. ab εἶμι, *eo*.

ἨΙΘΕΟΣ, ου, ὁ, *adolescens*, *juvenis*, *cœlebs*: q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo*.

Ἤϊκτο, *similis erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi εἴκω, *similis sum*: f. εἴξω. perf. εἶκα. perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, et per solutionem, versoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. verbi ἀΐσσω, *ruo*: f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per solutionem diphthongi pro ᾖμεν, q. per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. perf. med. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἤϊξα, *irrui*, et in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. perf. ἤϊχα.

Ἤϊξαι, *similis factus es*, 2. sing. perf. pass. vide ἤϊκτο.

Ἠϊόεις, εσσα, per Sync. pro ἠϊονόεις, *habens magnas ripas*: in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, *ripa*, *littus*.

Ἤϊον, ου, τὸ, *viaticum*, *esca*: ab ἴω, seu εἶμι, *eo*: quia eundi consilio datur.

Ἤϊεν, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἴω, inusit. *vado*.

Ἠϊόν', pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus*, *ripa*.

Ἠϊόνεσσι, dat. pl. Ion. ejusd. th.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Ἠιονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo*, *perfundo*.

Ἤϊος, ἰα, ον, *jaculandi peritus*: ab ἵημι, *jacio*: Epitheton Apollinis et Bacchi.

Ἧϊς, pro ἧς, et hoc pro αἷς, dat. pl. ab ἥ, *quæ*.

Ἤϊσαν, *iverunt*; per Pleonasm. τοῦ η. pro ἴσαν, 3. pl. imperf. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. med. dempto ι, pro ᾔεσαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴεσαν, Ion. ἴσαν, et Att. εἴσαν, et ε in η mutato, ἤϊσαν, *sciebam*: ab ἴσημι, *cognosco*.

Ἤϊσκεν, *assimilabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἤϊστωσα, ας, ε, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀϊστόω, *memoriam alicujus aboleo*, *deleo*: ab ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil sciri potest*: ex α priv. et εἴδω, *scio*.

Ἠΐχθην, ης, η, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, *irruo*: f. ξω. perf. ἤϊχα.

Ἠϊχι pro ἧχι, quod vide.

ἨΙΩΝ, όνος, ἡ, *littus*, *ripa*; q. ab αἰονάω, *aspergo*. Alii ab ἀΐω, *audio*, quod resonet fluctibus.

Ἧκ' pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

ἩΚΑ, et ut alii etiam legunt, ἦκα, adv. *leniter*, *quietè*, *sensim*; quod ab ἀκὴν, *quietè*.

Ἦκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo*, pro quo etiam ἐδήδοκα dicitur; et verbi ἔθω, *soleo*: necnon verbi ἤθω, *colo*. ἦκα, perf. act. ab ᾄδω, *cano*.

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: et perf. ab ἥδω, f. ἥσω, *delecto*: necnon perf. med. ab ἥκω, *venio*.

Ἤκαζον, *assimilabam*, imperf. Att. η pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠκαλὸς, ἡ, ὸν, *quietus*. Th. ἦκα, *sensim*, *leniter*.

Ἤκαχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.

Ἧκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 2. ἧν. Potest etiam esse, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio*.

Ἤκειν, εις, ει, plusq. perf. Att. pro εἴκειν ab εἴκω, *similis sum*.

Vel ut alii ab εἶμι, eo: perf. imus. εἶκα.

Ἤκεν vel ἦ κεν, adv. pro ἢ, aut, an: et

Ἦκεν, vel ἦ κεν, adv. certè.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, medicinam adhibui: ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. med. ab ἀκέομαι, sano: f. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, audieram: pro ἀκηκόειν, et in 3. plur. ἠκηκόεσαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, plusq. perf. med. ab ἀκήκοα, perf. med. Att. verbi ἀκούω, audio: f. ούσω. perf. ἤκουκα. perf. med. ἦκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi αἰκίζω, contumeliosè tracto, pulso: f. ίσω. perf. ἤκικα. perf. part. pass. ἠκισμένος. Th. αἰκία, verbera, pulsatio.

Ἥκιστα, adv. minimè: ab

Ἥκιστος, η, ον, minimus. Th. ἦκα, sensim.

Ἠκολούθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολουθέω, sequor: f. ήσω. perf. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, pedissequus.

Ἥκομεν, 1. plur. præs vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio: f. ξω.

Ἠκόνημαι, sum acutus, perf. pass. verbi ἀκονάω, fut. ήσω, acuo. Th. ἀκόνη, cos.

Ἠκονημένος, η, ον, part. superioris perfecti.

Ἦκυ, Ion. pro ἦτυ, certè.

Ἤκουκα, perf. act. verbi ἀκούω, audio: f. σω. perf. med. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἤκουσ', pro ἤκουσα, ας, ε, audivi, a. 1. act. ἠκούσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus, perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, planè cognosco. Th. ἀκριβὴς, diligens, accuratus.

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, accuratè: à præc.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκριβόω, f. ώσω, exquiro: perf. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, exquisitus.

Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἀκροάομαι, fut. σομαι, idem quod ἀκούω, audio.

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάομαι, audior: ab eod.

Ἦκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ἦκται, 3. sing. perf. verbi ἄγω, ago: f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. plur. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritum facio: ex α priv. et κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

ἭΚΩ, venio, pertineo, veni, adsum. Eurip. Med. 932. Hecub. 1. imperf. ἧκον, ες, ε. f. ἥξω. perf. med. ἧκα, ας, ε. a. 1. ἧξα. a. 1. sub. ἥξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἥξωσι.

Ἠλάθην, ejectus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, stultesco, insanio: ab ἠλιός.

Ἤλακα, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

ἨΛΑΚΑ'ΤΗ, ης, ἡ, colus; in pl. τὰ ἠλάκατα, fusus, fila, stamina. q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo: vel ἠλάσκω, vagor, circumeo.

Ἠλακατὴν, ῆνος, ὁ, piscis quidam, à similitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, et in 3. plur. ἠλάλαξαν, clamârunt, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλὴ, vox militum ante pugnam.

Ἡλάμην, ω, ατο, exilui, et in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. m. verbi ἅλλομαι, salio.

Ἤλασ' pro ἤλασε, percussit, a. 1. act. verbi ἐλαύνω.

ἨΛΑ'ΣΚΩ et ἠλασκάζω, vagor, erro, devito: q. ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito.

Ἠλάστεον, -ουν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, mœrore afficior: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, cujus memoria erit perpetua. ex α priv. et λήθω, lateo.

Ἠλάστρεις, agebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, agito: fut. ἐλάσω.

Ἥλατο, saltavit. 3. sing. a. 1. med. verbi ἅλλομαι, salio: f. med. ἁλοῦμαι.

Ἠλαττονοῦτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττονόω, diminuo. Th. ἐλαχὺς, parvus: comp. ἐλάσσων, vel -ττων superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo: f. ώσω. perf. ἠλάττωκα. ab eod. th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo: fut. ήσω. perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, dolor.

Ἤλγουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præc. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, argui, argumentis (vel exemplis) demonstravi, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo: f. ξω.

Ἤλειμμαι, unctus sum, perf. pass. verbi ἀλείφω, ungo: f. ψω. perf. φα. aor. 2. ἤλιφον. a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, unxi, perf. act. et

Ἤλειψα, ας, ε, a. 1. act. vide ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλεκτρὴ, ῆς, ἡ, ELECTRA, nom. mul.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, et τὸ ἤλεκτρον, ELECTRUM, succinum: μίγμά τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λέκτρον, lectus: vel ab ἠλέκτωρ, sol: quod referat fulgorem solis. Th. λέγομαι, cubo.

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, ELECTRYON, nomen viri.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, ELECTRYONE, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, sol, quia homines ἀλέκτρους facit, i. e. non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἄλεκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, lectus. Th. λέγω, cubare facio.

Ἠλέματος, άτη, ατον, vanus: ex ἠλεὸς, stultus, et μάταιος, vanus.

ἨΛΕΟ'Σ, ὰ, ὸν, stultus, stolidus: q. ab ἄλη, error.

Ἤλευα, Poët. et Æol. pro ἤλευσα, effugi, a 1 ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλέω, vito: ἠλευάμην, ω, ατο, a. 1. m. à præc.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, liberavi, a. 1. ind. verbi ἐλευθερόω, libero: f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλήλατο, transfixus est, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. perf. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο. ab ἐλαύνω, agito: fut. ἐλάσω. perf. ἤλακα. perf. pass. ἤλαμαι et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημαι, erro, vagor. Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. perf. pass. Att. redupl. et Syst. diphthongi: ab ἀλείφω, ungo: f. ψω. perf. ἤλειφα. perf. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ' pro ἦλθε, venit, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, veni, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. perf. med. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα.

Ἤλθοσαν, venerunt, 3. pl. a. 2. Bœot. pro ἦλθον, Exod. xvi. 27. Ps. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. Deus mi: item ELI, nomen viri indeclinabile, Hebraic. et interp. Lat. ascensus.

Ἡλιάζομαι, *apricor*, item in *Heliæâ judico*: ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *Sol.*

Ἡλίας, ου, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ, Heb. interp. Lat. *Deus meus.*

Ἡλιβάτος, ου, et Ion. ἠλιβάτεος, ὁ ἡ ἡ, *tam altus ut soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *sol*, Æol. ἄλιος, et βαίνω, *eo.* Alii formant ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, et βαίνω.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piscor*: ab ἁλιεύς, *piscator.* Th. ἅλς, *mare.*

Ἤλιθα, adv. *frustra*; *copiosè*: et

Ἠλιθιάζω, f. άσω, *stultè ago*: ab

ἨΛΙ´ΘΙΟΣ, ία, ιον, *stultus, vecors.*

Ἠλιθιότης, ητος, ἡ, *stoliditas*: à præc.

ἩΛΙΚΙ´Α, ας, ἡ, *statura, ætas, adolescentia, vigor*: q. ab ἡλίκος, *quantus.* ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ, *in tuis temporibus*, Eurip. Suppl. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, α, ὁ, *coætaneus*: à præc.

ἩΛΙ´ΚΟΣ, ίκη, ίκον, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infra.

Ἡλίσθαι, perf. inf. pass. verbi ἁλίω, idem quod ἁλίω, *volvo.*

Ἧλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, *coætaneus, æqualis*: ab ἡλικία, *statura.*

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, *sol*: q. ab ἕλη, *splendor.*

Ἡλιοῦσθαι, *sole aduri* vel *illustrari*: à præcedente.

Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων. Att. ἑάλων.

Ἤλιτε, *peccavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀλιταίνω vel ἀλιτέω, *pecco*: a. 2. ἤλιτον.

Ἡλιτόμηνος et ἀλιτόμηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἀλιτέω, *aberro*, et μὴν, *mensis.*

ἭΛΙΨ, ιπος, ἡ, *calceus*: q. ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.

Ἡλιωθεὶς, έντος, *sole æstuans*, aor. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, *insolo.* Th. ἥλιος, *sol.*

Ἡλιῶσαι κόμαι, *aureæ et flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. f. g. ab ἡλιόω, f. ώσω, *colore radios solis refero*: ab eod. th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho.*

Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*: f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω. f. ξω. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. pass. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, perf. part. pass. et

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠλλάχθαι, perf. inf. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*: f. ώσω. perf. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius.*

Ἠλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, *abalieno*: f. ώσω. perf. ἠλλοτρίωκα. ab ἀλλότριος, *alienus.* Th. ἄλλος.

Ἠλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo*: fut. άσω et ήσω.

Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*: f. ήσω.

Ἠλὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro ἠλεὸς, *stolidus*, quod vide.

Ἧλος, ου, ὁ, *clavus*: q. ab ἕω, *mitto*: quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

Ἤλπικα, perf. act. et

Ἤλπισα, a. 1. ind. act. verbi ἐλπίζω, *spero*: f. ίσω. Th. ἐλπὶς, *spes.*

Ἧλτο, *saltavit*, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. m. mutato etiam spiritu, ab ἅλλομαι, *salio.*

Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, *tenebræ, umbra.* Th. λύγη, idem.

Ἦλθ' pro ἦλθε, 3. sing. a. 2. ἤλυθον, q. v.

Ἤλυθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. med. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον.

Ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. ind. ejusd.

Ἤλυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, *evito, effugio*: f. ξω tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, *vito.*

Ἦλφον, ες, ε, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω vel ἄλφω. Th. ἄλφα.

Ἥλωκα, *captus sum*, Att. ἑάλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω tanq. ab ἀλόω vel ἅλωμι. a. 2. ἧλων, et Att. ἑάλων.

Ἠλώμην, imperf. verbi ἀλάομαι, *vagor, erro.*

Ἧλων, Att. ἑάλων, a. 2. et

Ἥλωσαν, 3. plur. a. 2. ἧλων, quod vide in ἥλωκα.

Ἧμα, ατος, τὸ, *telum, missile*: ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

Ἠμάθηνεν, Att. pro ἠμάθανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαίνω, *in ignorantiâ versor*: ab ἀμαθὴς, *indoctus*: ex α priv. et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Ἠμαθίων, ωνος, ὁ, *EMATHION*, nom. regis.

Ἠμαθόεις, όεσσα, όεν, *arenosus*; Ion. pro ἀμαθόεις, ab ἄμαθος pro ψάμαθος, idem quod th. ψάμμος, *arena.*

ἯΜΑΙ, σαι, ται, *sedeo*: q. ab ἕω, *colloco.*

Ἦμαρ, ατος, τὸ, *dies*; in plur. ἤματα. Th. ἡμέρα, *dies.*

Ἥμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον et

Ἡμάρτηκα, perf. ind. act. et

Ἡμαρτηκότα, acc. sing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, *pecco*: f. ἁμαρτήσω.

Ἥμαρτον, ες, ε, a. 2. præc. pro quo in 3. pl. ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.

Ἠμάτιος, ία, ιον, *diurnus*: ab ἦμαρ, *dies.* Th. ἡμέρα, idem.

Ἡμάτωμαι, *cruentatus sum*, perf. pass. verbi αἱματόω, *cruento*: f. ώσω. Th. αἷμα, *sanguis.*

Ἠμαύρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαυρόω.

Ἤμβλακον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi Poët. ἀμβλακίσκω, fortè ἀμπλακίσκω, *pecco*: quod à πλάκια, *error.* Th. πλάζω, *errare facio*: fut. -γξω.

Ἠμβλύνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύνω, f. νῶ. Th. ἀμβλὺς, *obtusus.*

Ἤμβροτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτέω pro ἁμαρτάνω, *pecco.*

Ἦμι παρῆμεν, Dor. pro ὥς με παρεῖναι, *ut ego præsens adessem.*

Ἡμέας, acc. plur. Ion. pro ἡμᾶς. ab ἐγώ. nom. pl. ἡμεῖς pro ἡμεῖς.

Ἡμεδαπὸς, ἡ, ὸν, *qui est è nostro solo, nostras*: ex ἡμεῖς et δάπεδον, *pavimentum, solum*; vel ἔδαφος, idem.

Ἤμεθα, *fuimus*, 1. pl. a. 2. m. ἤμην, ab εἰμὶ, *sum.*

Ἠμείβετο, *respondit*, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀμείβω,

permuto: fut. ψω. perf. ἤμειφα.

Ἠμείδηκα, ας, ε, perf. act. et

Ἠμειδηκὼς, perf. part. ab ἀμειδάω, quod ex α priv. et μειδάω, *rideo*: f. ήσω.

Ἡμεῖς, *nos*, nom. pl. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἡμείων, *nostrûm*, Ion. pro ἡμῶν, gen. plur. ejusd

ΗΜΕΚΤΕΏ, *ægrè fero, indignor*: fortè ab ἐμέω et ἔχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

Ἠμέληκα, *neglexi, contempsi*, perf. act. et

Ἠμελημένος, *neglectus*, perf. part. pass. ab ἀμελέω, *negligo*: vide ἠμέλευν.

Ἤμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. Att. verbi μέλλω, *futurus sum*: f. μελλήσω.

Ἠμέλευν, 3. pl. imperf. verbi ἀμελέω, *negligo*: f. ήσω. perf. ἠμέληκα quod ex α priv. et μέλει, *curæ est*, impersonal.

ἩΜΈΝ, Poët. et conjunct. copulat. cui respondet ἠδέ. At ἦ μὲν, *sanè, profectò*.

Ἦμεν, *eramus*, 1. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Est et ἦμεν, et ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est et ἦμεν, per Sync. pro ἤειμεν, *iveramus*, 1. pl. plusq. perf. med. verbi εἶμι, *eo*.

Ἥμενος, η, ον, *sedens*, præs. part. ab ἧμαι, *sedeo*.

ἩΜΈΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, *dies, lux*: veteres ἱμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, *appeto*, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, *dies dominicus*.

Ἡμερεύω, f. σω, *diem transigo*: à præced.

Ἡμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, *unius diei*: et

Ἡμερινὸς, ἡ, ὸν, *diurnus*: et

Ἡμέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem: ab ἡμέρα, *dies*.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, *mansueta, cicur*. Th. ἥμερος, *mansuetus*. Est et species *roboris*, item *vitis*.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui in diem vivit*, ut mendici omnes; peculiaritèr sic dictus est Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat: item *insecti genus* unicum diem vivens. ἐφήμερον etiam d ct

Ἡμεροδανειστὴς, ῦ ὁ. *fœnus diarium*, Di g Laërt vit. Menippi Cynici.

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, q. d. *diurnus cursor, tabellarius*: ab ἡμέρα, *dies*, et τρέχω, *curro*: perf. med. δέδρομα.

Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui totâ die dormit*: ab ἡμέρα, *dies*, et κοίτη, *lectus*.

Ἡμερολογέω, -ῶ, fut. ήσω, *dies numero*: ab ἡμέρα et λέγω, *lego, numero*.

Ἡμερόομαι, -οῦμαι, *cicuro, mansuefio*: ab

ΉΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *mansuetus, cicur*: ab ἡμέρα, quia dies jucunda.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, *speculator diurnus*: ab ἡμέρα et σκοπὸς, *speculator*. Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἡμερόω, f. ώσω, perf. ωκα, *mansuefacio*: ab ἥμερος, *cicur*, quod vide.

Ἦμες, præs inf. Dor. pro εἶναι, *esse*; ab εἰμὶ, *sum*: vel *eramus*; Dor. pro ἦμεν, 1. plur. a. 2. ejusd.

Ἡμέτερης, gen. sing. Ion. f. g. ab

Ἡμέτερος, α, ον, *noster*: ab ἡμεῖς, *nos*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἠμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, *meto, colligo*: f. ήσω.

Ἦμην, adv. *certè*, Heb. vi. 14. vide ἦ μὲν, *profectò, sanè*.

Ἤμην, ἦσο, *fueram* vel *eram*, plusq. perf. vel potiùs imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἥμην, *sedebam*, imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤμησε, 3. sing a. 1. ind. act. verbi ἀμάω, *meto*: fut. ήσω. perf. ἤμηκα.

Ἠμὶ, *loquor*, Att. Aphæresi pro φημί.

Ἡμίανδρος, ου, ὁ, *semivir*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et ἀνὴρ, *vir*.

Ἡμιάῤῥην, ενος, ὁ ἡ ἡ, *semivir*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἄῤῥην, *mas*.

Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *semesus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et βρωτὸς, *edulis*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Ἡμιγένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *semibarbatus*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et γένειον, *barba*.

Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *seminudus*.

Ἡμιδαρεικὸς, ῦ, ὁ, *semi-daricus decem drachmas continens*: ex ἥμισυ et δαρεικός.

Ἡμιδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *cui dimidium deest*: ex ἥμισυ et δέομαι.

Ἡμίεφθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *semicoctus*. Th ἕψω.

Ἡμιθανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *seminex, semimortuus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ἔθανον, a. 2. verbi θνήσκω, *morior*.

Ἡμίθεοι, *SEMIDEI*; et in gen. plur. ἡμιθέων ab ἥμισυς, *dimidius*, et θεὸς, *Deus*.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἡ, *semimortuus*: ex ἥμισυ et θνήσκω.

Ἡμιθνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *semimortalis*. Th. θνήσκω.

Ἡμίνα, ης, ἡ, *HEMINA, dimidium sextarii*. Th. ἥμισυς, *dimidius*.

Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, *dimidium oboli, drachmæ duodecima pars*: ex ἥμισυ et ὀβολός.

Ἡμιολία, *usura frugum*, ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. us p. 313. de fœn. trap. p. 43.

Ἡμιόλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *totus cum dimidiâ sui parte*: ex ἥμισυ et ὅλος.

Ἡμίονος, ου, ὁ ἡ ἡ, *mulus, a*: quasi *semiasinus*, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὄνος, *asinus*.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, *securicula, dimidiata securis*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et πέλεκυς, *securis*.

Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, *dimidium jugeri*: ex ἥμισυς, *dimidius*, et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum*.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, *dimidiatus later*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et πλίνθος, *later*.

Ἡμίπνουν, acc. sing. ab ἡμίπνοος, -ους, *semivivus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et πνέω, *spiro*.

Ἡμίσεια, είας, ἡ, *dimidia*; fœm. et Ion. ἡμίσεα, ab ἥμισυς.

Ἡμίσευμα, ατος, τὸ, *dimidia pars*: ab eod.

Ἡμίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g et

Ἡμίσους, gen. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, *HEMISTICHIUM*, dimidium versûs. ex ἥμισυς, *dimidius*, et στίχος, *versus*. Th. στίχω, *eo*.

ΉΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, *dimidius, a, um*, *SEMI* vel *SEMIS*.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, *SEMITALENTUM*: ex ἥμισυς et τάλαντον, *talentum*.

Ἡμιτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *imperfectus, semiperfectus*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et τέλος, *finis*.

Ἡμίτομον, ου, τὸ, *dimidiata pars*: et

Ἡμίτομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dimidiatus*: ex ἥμισυς et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, *SEMIHORA*: ab ἥμισυς, *dimidius*, et ὥρα, *hora*.

Ἧμμαι, *accensus sum*, perf. pass. ind. et

Ἧμμένος, *incensus*, perf. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, *tango*, *accendo*.

Ἤμειψα, ας, ε, *commutavi*, *permutavi*, *vices reddidi*, perf. ind. m. verbi ἀμείβω, *commuto*.

Ἡμμορηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, *expers et expers sum*: ab ἄμοιρος, *expers*, quod ex α priv. et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

ἩΜΟΣ. adv. *quando*, *cum*, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, *tum*.

Ἠμπειχόμην, *induebar*, cum duplici augmento, scil. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. pass. verbi ἀμπίχομαι vel ἀμπίχω, pro ἀμφίχω, f. ἀμφίξω, *circumduo*, *induo*: ex ἀμφὶ, *circum*, et ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Ἠμπισχόμην, itidem pro ἀμπισχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπίσχω. Vide præced.

Ἠμπισχόμην, *induebar*, imperf. pass. verbi ἀμπίσχω, item quod ἀμπίχω, vide ἠμπειχόμην.

Ἠμπόλησε, *vendidit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολέω, *vendo in aliquo loco*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἤμυνε pro ἤμυνε, *ultus est*, 3. sing. imperf. vel aor. 1. vel aor. 2. verbi ἀμύνω, *auxilior*, item *ulciscor*, f. νῶ. aor. 1. ἤμυνα.

Ἠμύνατο, 3 sing a. 1. ind. m. ejusd.

Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

ἩΜΥ'Ω, *inclino*, *cado*: f. ύσω. perf. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

Ἠμφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, *ex parte ignoro*: ex ἀμφὶ et ἀγνοέω, *ignoro*; ex α priv. et νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι. f. ἀμφιέσω vel ἀμφιέσω. perf. pass. ἠμφίεσμαι, utrinque assumpto augmento, η pro α, et ει pro ι. ex ἀμφὶ, *circum*, et ἕω, *induo*.

Ἠμφίβαλλον, *dubitabam*, imperf. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνοει pro ἠμφιγνόει, *dubitabam*, imperf. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, *ex parte cognosco*, *dubito*: undè etiam a. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφὶ, *circum*, et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Ἠμφιεννύμην, *indutus eram*, imperf. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι. ex ἀμφὶ et ἕννυμι seu ἕω, *induo*: f. ἕσω, Poët. ἕσσω. a. 1. εἷσα.

Ἠμφίεσα, *vestivi*, pro ἀμφίεσα, aor. 1. ind. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

Ἠμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι seu ἕω, *induo*.

Ἠμφιεσμένος, *indutus*. part. præced. perf. pass Pro ea suprà habuimus ἠμφιεσμένος.

Ἠμφισβήτουν, *contendebam*, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, *contendo de re aliquâ*.

Ἥμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *jaculator*: ab ἵημι seu ἵω, *mitto*. Sed

Ἡμῶν, *nostrûm*, gen. plur. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἦν, *si*, cum subj. ἢν μὴ, *nisi*.

Ἥν, *quam*, acc. sing. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

Ἦν, *eram* vel *erat*, 1. vel 3. sing. imperf. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*; item pro ἐξῆν, *licebat*: at

Ἦν, ἦς, ἦ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, *dixi*, a. 2. verbi φημὶ, *dico*. Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, *misi*, a. 2. ind. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἠνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἠναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, *cogo*; imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. pass. ἠνάγκασμαι. perf. part. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἠναγκασμένως, adv. *coactè*: ab ἠναγκασμένος, part. perf. pass. verbi ἀναγκάζω.

Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω, *impudens sum*: ab ἀναιδὴς, *impudens*: ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

Ἠνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, *absumo*, quod ab ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα.

Ἠνάλωσα, *consumpsi*, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced. q. v.

Ἠναντιώθην, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἠναντίωμαι, perf. pass. undè

Ἠναντιωμένος, perf. part. ab ἐναντιόομαι, *adversor*, quod ab ἐναντίος, *adversus*, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἤναξα, ας, ε, *imperavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, *regno*: f. ξω. perf. χα. Th. ἄναξ, *rex*.

Ἤνηρα, *interfeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, *occido*: f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. sing. imperf. verbi ἀνάσσω, *impero*: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, *placebam*, imperf. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*.

Ἠνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, *viriliter ago*: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἠνδρώθην, *ad virilem perveni ætatem*, a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, *virilem reddo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνεγκα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. et

Ἠνεγκάμην, ω, ατο, *tuli*, a. 1. ind. med. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω, undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἠνεγκόμην, a. 2. ind. m. et

Ἤνεγμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

Ἠνέθην, *laudatus sum*, aor. 1. ind. pass. ab αἰνέω, *laudo*: f. έσω et ήσω. perf. ᾔνεκα. perf. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, *laus*.

Ἤνεικα, ας, ε, *tuli*, et in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. et

Ἠνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο vide præced.

Ἠνίπαπε, *edixit*, *vetuit*, 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἐνίπαπε, pro quo etiam ἐνίπαπε dicitur Poëtis. per Anadiplasiasmum. Th. ἔπω, *dico*: aor. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.

Ἠνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, *sustinebam*, pro ἀνειχόμην, 1. sing imperf. ind. m. duplici augmento: et

Ἠνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, *tolero*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον

ἩΝΕΚΗ'Σ, ὲος, ὁ καὶ ἡ, *porrectus*, *continuus*, *perennis*.

Ἠνεμόεις, εσσα, εν, *ventosus*, *ventis expositus*: ab ἤνεμος, Poët. pro ἄνεμος, *ventus*.

Ἤνεπον, *dixi*, *allocutus sum*, a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum: ex ἐν et ἔπω, *dico*.

Ἤνεσα, *laudavi*, aor. 1. verbi

᾿αἰνέω, fut. ἴσω vel ἔσω. perf. ᾔνεκα.

᾿Ηνεσχέθην, sustinui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, attollo: f. ἀνέξω et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω. a. 2. ἀνέσχον. perf. ἀνέσχηκα. perf. pass. ἀνέσχημαι. a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et aucta præpositione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.

᾿Ηνεσχόμην, sustinui, itidem pro ἀνεσχόμην, aor. 2. m. verbi ejusd.

᾿Ηνέχθην, ης, η, delatus sum, a. 1. ind. pass. verbi φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω. perf. pass. ἤνεγμαι.

᾿Ηνέῳγα, aperui, pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἀνῷγα, perf. m. et

᾿Ηνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et

᾿Ηνεῴχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνοίγω, aperio: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

᾿Ηνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

᾿Ηνήλωμαι, consumptus sum, cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

᾿Ηνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος· in a. 1. pass. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην. itidem in a. 1. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα. ab ἀναλίσκω, consumo. Th. ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

᾿Ηνηνάμην, ω, ατο, renui, a. 1. ind. m. et

᾿Ηνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, recuso.

῏Ηνθε seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε. vide ἦνθον.

᾿Ηνθισμένος, tinctus, perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι verbi ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

῏Ηνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι.

ΗΝΙ', ecce: pro quo et ἠνίδε.

ΗΝΙ'Α, ας, ἡ, habena: ἀφ' ἡνίας, ad sinistram. q. ab ἑνόω, colligo.

᾿Ηνιάζω, f. σω, fræno: à præced.

᾿Ηνιγμαι, obscurè dixi: perf. pass. undè ἠνιγμένος, præs. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰνίττομαι, obscurè innuo: fut. ξομαι. Th. αἶνος, apologus, dictum fabulosum.

᾿Ηνίδε, ecce: pro ἠνί, idem.

᾿Ηνίησαι, mœrore confectus es, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω. f. ήσω. perf. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, mœror.

᾿Ηνικ', per Apostrophen pro

ΗΝΙ'ΚΑ, quum, quando: 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem; in interrogatione verò est πηνίκα, quando?

᾿Ηνίον, ου, τὸ, habena: ab ἡνία, idem.

᾿Ηνιοποιέω, ῶ, f. ήσω, rego, moderor: ab ἡνία, habena, et ποιέω, facio.

᾿Ηνιοχεία, ας, ἡ, aurigatio: à seq.

᾿Ηνιοχεὺς, έως, auriga: à seq.

᾿Ηνιοχεύω, fut. εύσω, habenas teneo, aurigo; moderor, rego: ab ἡνίοχος.

᾿Ηνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem et ab eod.

᾿Ηνιόχη, ης, ἡ, HENIOCHE, nomen mulieris: q. agitatrix.

᾿Ηνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, auriga.

᾿Ηνίοχος, ου, ὁ, auriga: ex ἡνία, habena, et ἔχω, teneo.

᾿Ηνίπαπε, dixit: Pleonasm. Poët. pro

῏Ηνιπε, 3. sing. perf. m. vel a. 2. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνίπω, dico minitabundus. Th. ἔπω, dico.

῏Ηνις, ιος, ἡ, annicula: ab ἔνος, annus.

᾿Ηνισσάμην, ω, ατο, obscurè dixi: pro ἠνιξάμην, a. 1. m. verbi ἐνίσσω. f. ξω. perf. ἤνιχα. Th. αἶνος, apologus: at

᾿Ηνισσάμην, maledixi, sine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίπτω, objurgo. Th. ἔπω, dico.

᾿Ηνίσσετο, obscurè dicebat, 3. sing. ab

᾿Ηνισσόμην, imperf. verbi αἰνίσσομαι, occultè innuo. Th. αἶνος, apologus.

᾿Ηνίχθω, ænigmaticè dicta sunt, 3. sing. perf. imperat. pass. ἦνιξο, χθω. ab eod. verbo et th.

῎Ηνοθα, florui, perf. m. interposito ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, flos.

᾿Ηνοίγην, ης, η, apertus sum, a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνῴγην ab ἀνοίγω, aperio: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

῎Ηνοιξα, ας, ε, aperui, a. 1. act. ejusd. quod vide.

῏Ηνοπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐνοφθέω, vel ἐμφέρω, ab inusitato th. ὄπω, aucto extrinsecus.

῏Ηνον, perficiebam, imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, perficio.

᾿Ηνορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνὴρ, vir.

῎Ηνοχα, et Att. ἐνήνοχα, perf. m. verbi φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

῏Ηνοψ, οπος, ὁ ἢ ἡ, sonorus, vocalis; item perspicuus. Th. ὄψ, vox.

῏Ηνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, sedeo.

῎Ηντεον, imperf. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντὶ, contrà.

῎Ηντετο, occurrebat, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, occurro. Th. idem.

῎Ηντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

᾿Ηντιβόλουν, occurrebam, imperf. verbi ἀντιβολέω, occurro, supplico: ab ἀντιβάλλω, contrà jacio. Th. βάλλω, jacio: perf. m. βέβολα.

᾿Ηντιδίκουν, contradicebam, imperf. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, adversarius: ex ἀντὶ, contrà, et δίκη, jus.

῞Ηντιν', pro ἥντινα, quam? acc. sing. ab ἥτις, ἥτινος, quæ? Th. ὅς, qui, et τὶς, quis?

᾿Ηντιώθην, ης, η, adversatus sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, contrà.

῏Ηντο, sedebant, 3. pl. imperf. verbi ἧμαι.

᾿Ηνύθην, ης, η, perfectus fui, a. 1. ind. pass. et

῎Ηνυον, ες, ε, perficiebam, imperf. vel a. 2. ind. act. et

῎Ηνυσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, perficio: f. ύσω. perf. υκα.

῎Ηνυστρον, ου, τὸ, ventriculus secundus.

῎Ηνωγα, mandavi, perf. ind. m. et

᾿Ηνώγειν, εις, ει, mandaveram, plusq. perf. ind. m. verbi ἀνώγω, jubeo: fut. ξω. perf. ἤνωχα.

῎Ηνωγον, jubebam, imperf. ejusd. verbi.

῞Ηνωμαι, unitus sum, perf. pass. verbi ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus, gen. ἑνός.

᾿Ηνωμένος, continuus: ab ἑνόω.

῎Ηνωξα, ας, ε, jussi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνώγω. f. ξω.

᾿Ηνώρθουν, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo: ex ἀνὰ et ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

᾿Ηνώρθωσα, emendavi, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

᾿Ηνώχλουν, imperf. ind. act. cum

duplici augmento, ab ἰνκχλέω, turbo: f. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν et ὄχλος, turba.

Ἦξα, ας, ε, veni, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, venio: f. ξω.

Ἦξα, ας, ε, duxi, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, duco: et

Ἦξα, fregi, Att. ἔαξα, aor. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, frango: f. ξω. at

Ἦξα, impetum feci, a. 1. act. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, irruo.

Ἠξίου, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, dignum censeo. Th. ἄξιος, dignus.

Ἠξιώθην, aor. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -οῦμαι, dignus habeor: quod ab iisd.

Ἠξίωσα, a. 1. verbi ἀξιόω, dignum censeo: ab eod. th.

Ἠξίωται, dignus habitus est, 3. sing. perf. pass. à præced. verbo.

Ἥξουσι, venient, 3. pl. f. 1. ab ἥκω, venio: f. ἥξω.

Ἥξω, veniam, Dor. pro ἥξω, f. 1. à verbo præcedente.

Ἠοῖ, aurora, dat. sing. ab ἠώς, gen. contract. ἠοῦς.

Ἤοιδα, cecini, perf. m. verbi ἀείδω, f. σω, cano.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, orientalis, matutinus: ab ἠώς, aurora.

Ἤομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act.

Ἦον, ες, ε, Att. pro εἶον, ες, ε, vulgariter ἴον, ες, ε. ab εἶμι, eo.

Ἦον, ες, ε, vide præced.

Ἠόνα, acc. sing. ab ἠών, όνος, ἡ, ripa, pro ἠϊών, όνος, ἡ, littus.

Ἠορημένος, vide seq.

Ἠόρησας, 2. sing. aor. 1. act. verbi αἰωρέω, aspergo, perfundo; fut. ήσω. perf. part. pass. ἠωρημένος.

Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠώς, όος, et contractè ἠοῦς, ἡ, aurora.

Ἡπαλύνθην, a. 1. ind. pass. ab ἁπαλύνω, emollio. Th. ἁπαλός, mollis.

Ἠπανῶ, eget, et Ἠπανία, ας, ἡ, inopia, Hesych. fortè ab ἀπὸ et ἀνίημι, remitto, desino.

ἩΠΑΡ, ατος, τὸ, HEPAR, jecur: in pl. τὰ ἥπατα: quasi ab ἠπύω, operor, et ἔαρ, sanguis, ver.

Ἠπατήθην, ης, η, deceptus eram, a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, fallo: f. ήσω.

Ἡπατοσκοπέω, ῶ, fut. ήσω, exta consulo: ex ἧπαρ, hepar, et σκοπέω, exploro. Th. σκέπτομαι, video.

Ἡπατοσκοπήσασθαι, exta consulere, a. 1. inf. m. à præc.

Ἡπατοσκοπία, ίας, ἡ, jecinoris inspectio.

Ἡπατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, aruspex.

Ἡπατουργὸς, ὁ ϗ ἡ, hepatis sector.

Ἤπαφε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, decipio, verb. Poët. deduct. ab ἀπατῶ, idem.

Ἠπάω, perforo, sarcio: hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, foramen.

Ἠπεδανὸς, ἡ, όν, q. ἀπεδανὸς, claudus, infirmus, stolidus: ab α priv. et πεδανὸς, humilis, firmus: q. à πέδον, solum.

Ἠπείγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, urgeo, festino.

Ἤπειγμαι, acceleratus sum, perf. ind. pass. et

Ἠπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus sum; fut. ήσω. ex α priv. et πείθω, persuadeo.

Ἠπείθουν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω vide præced.

Ἠπείλησεν, minatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor: f. ήσω.

Ἠπείρειο, gen. sing. Ion. pro ἠπείρου, ab

ἨΠΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea: quasi ἄπειρος. ex α priv. et πέρας, finis: item EPIRUS, regio sic dicta, pars Græciæ.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, EPIROTA, in continente natus: à præced. quod vide.

Ἠπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

Ἔπειτα, Poët. pro ἔπειτα, deinde: ex ἐπὶ et εἶτα, postea.

Ἠπερ, aut, conj. disjunct. Th. ἤ, aut.

Ἠπεροπεύσας, qui decepit, a. 1. part. act. ab ἠπεροπεύω.

Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, deceptor: ab

Ἠπεροπεύω, decipio: fut. εύσω. Th. ἔψ.

Ἠπεχθάνοντο, offensi fuerunt, 3. pl. imperf. pass. pro ἀπηχθάνοντο ab ἀπεχθάνομαι, invisus sum: ex ἀπὸ et ἔχθος, odium.

Ἠπήσασθαι, aor. 1. inf. m. ab ἠπάω, sarcio: q. v.

Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, sartor: ab eod. th.

ἨΠΙΆΛΟΣ, ου, ὁ, EPIALUS, febris quotidianæ species: q. ἤπιος, per Antiphrasin.

Ἠπιάω, mitigo, placo: f. άσω et ήσω. Th. ἤπιος, lenis.

Ἠπιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi præced.

Ἠπιόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lenis, qui mitia dat: ex ἤπιος, mitis, et δῶρον, donum.

ἨΠΙΟΣ, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, clemens, placidus, mitis sermone: quasi ab ἔπος, verbum.

Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas: ab ἤπιος.

Ἠπίως, adv. leniter, benignè, humanissimè.

Ἠπίστατο, Ion. et Att. pro ἐπίστατο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίσταμαι, idem quod simplex ἴσημι, scio.

Ἠπιστέατο, Ion. pro ἐπίσταντο, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἠπιστήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo: f. ήσω. perf. ἠπίστηκα. aor. 1. ἠπίστησα, et in 3. pl. ἠπίστησαν. ex α priv. et πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην Att. dici pro ἐπιστήθην, ab ἐπίσταμαι, scio.

Ἠπίστησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιστέω. vide ἠπιστήθην.

Ἠπίστουν, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠπόμην, et εἱπόμην, imperf. ind. m. verbi ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω, idem.

Ἠπορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἠπόρουν, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, dubito: ab α priv. et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo; perf. m. πέπορα.

Ἠπου, aut: ab ἤ, aut, et που, alicubi: q. ab ὅς, qui; sed

Ἦπου, profectò, certè; etiam utrum? an? ab ἦ, idem. Th. ἤ, vel: vide præced.

Ἧπται, tactus est, 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango: f. ψω. perf. φα.

Ἤπυον, clamabant, 3. pl. imperf. verbi ἀπύω vel ἠπύω, sono: fut. ύσω. quasi ab ἔπω, loquor.

Ἠπύτα, vocat. sing. ab

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator: ab

Ἠπύω pro ἀπύω, clamo: vide ἤπυον.

Ἦρ' pro ἦρα, numquid? ex ἦ, certè, item an? et ῥα, inclit. particula, vel explet.

Ἦρ, ἦρος, τὸ, VER: contract. ex th. ἔαρ, idem.

Ἥρα, ας, et Ion. ἥρη, ης, ἡ, Juno. Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel q. ab ἐράω, amo.

Ἦρα, tuli, a. 1. ind. act. verbi αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. at

Ἦρα, sine ι subscripto, est perf. med. verbi ἄρω, *apto:* sed perf. med. Att. ἄρηρα est usitatius.

Ἤρα, *amabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo:* f. άσω.

Ἠρᾶτ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor*; imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces, imprecatio.*

Ἡρακλέης, et contractè Ἡρακλῆς, *Hercules*; gen. -ῆος, dat. -ῆϊ, acc. ῆα. ab ἥρως et κλέος, qu. *heroum gloria*; vel ἥρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro.*

Ἡρακλείδης, ου, ὁ, *HERACLIDES*, nomen propr.

Ἡράκλεια, τὰ, *Herculis festa* vel *sacrificia.*

Ἡράκλεις, *HERCLE, papæ*, adv. jurantis per Herculem.

Ἡρακλησίη, ης, *Herculea.*

Ἡρακλῆς, *HERCULES:* vide Ἡρακλέης.

Ἤραμαι, *amatus sum*, perf. pass. verbi ἐράω, *amo.*

Ἠράμην, ω, ατο, *extuli*, a. 1. m. verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα ejusd. verbi.

Ἤρανος, ου, ὁ, *rex.* Th. ἐράω, *amo.*

Ἤραρα, *accommodavi*, pro ἄρηρα, perf. m. Att. pro ἦρα. verbi ἄρω, *apto.* Vide ἠρήρειν.

Ἤραρον, ες, ε, *optaveram.* a. 2. Il. Δ. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

Ἤρας, *amabas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐράω, *amo.*

Ἠρασάμην, *devovi*, aor. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces.* Alii volunt esse ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem, à th. præced.

Ἠράσθην, *adamatus sum*, a. 1. pass. ab eod.

Ἠράσσαο, Ion. et Dor. pro ἠράσω, *amâsti*, 2. sing. a. 1. m. verbi præced.

Ἠρᾶτο, *execrabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *imprecatio.*

Ἠρᾶτο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*; vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. m.

Ἤρατο, 3. sing. aor. 1. m. ab αἴρω, *tollo.*

Ἠργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albico:* fut. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus.*

Ἠργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην, imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor:* quod vide.

Ἦργμαι, *orsus sum*, perf. pass. et part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio:* fut. ξω. perf. ἦρχα. a. 1. part. pass. ἀρχθείς.

Ἤρεαι, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι, dicitur et εἴρομαι, *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*

Ἡρέθην, *electus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἤρεθον, 3. pl. imperf. verbi ἐρέθω, *lacesso.*

Ἥρει, 3. sing. imperf. act. verbi αἱρέω, *eligo.*

Ἠρείκει, 3. sing. plusq. perf. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio:* f. σω. perf. ἤρεικα. et in part. ἠρεικώς. a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

Ἤρεικον, ες, ε, *proscindebam*, imperf. act. verbi ἐρείκω, *frango:* f. ξω.

Ἠρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐρείδω, *fulcio:* f. σω.

Ἡιρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἱρέομαι. Th. αἱρέω, *capio, eligo:* a. 1. pass. ᾑρέθην.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐρείπω, *everto:* f. ψω. aor. 1. ἤρειψα. a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè, sensim, paulatim*, adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, *mœreo.*

Ἠρεμαῖος, αία, αῖον, *quietus, submissus, lentus:* ab ἤρεμος.

Ἠρεμαίως, adv. *sensim, lentè:* à pr.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco*; et

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies:* ab

ἨΡΕΜΟΣ, έμη, εμον, *quietus, mitis, placidus:* ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἦρος, *amabilis:* quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3 sing. a. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, *tollo.* Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam*, imperf. act. verbi αἱρέω, *capio:* a. 2. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέφω, *tego:* f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui*, a. 1. ind act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, et *placeo.*

Ἡρέτισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. m. verbi αἱρετίζω, *eligo:* f. ίσω. perf. ᾑρέτικα. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo:* imperf. Ion. εἰρόμην, ου, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἠρόμην. Tum ᾐρόμην, ι subscripto, imperf. pass. est verbi αἴρω, *tollo.*

Ἤρευν, *venabantur*, imp. Dor. pro θήρευον, verbi θηρεύω, *venor.* Th. θὴρ, *fera.* At

Ἥρευν, cum ι subscripto, est imperf. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *scrutatus sum*, aor. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago, scrutor.*

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno.*

Ἥρημαι, Dem. Ol. 1. 56, *elegi* vel *electus sum*, Aristoph. Eccles. perf. ind. pass. ᾑρημένος, *qui delegit*, ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo, capio:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα, et in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν, 1. pl. perf. ᾕρηκα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, *vasto:* fut ώσω. perf. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *solitudo.*

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*, plusq. perf. med. Att. verbi ἄρω, *apto:* f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. perf m ἦρα, Att. ἄρηρα, et cum adhuc novo augmento, ἤρηρα. hinc plusq. perf. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhæserat*, 3. sing. plusq. perf. pass ἠρηρείσμην, σο, το, verbi ἐρείδω, *figo:* f σω. perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. ἐρήρεισμαι, et cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἡρήσαντο, *optârunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi αἱρέω, *seligo:* f. ήσω. a. 1. ᾕρησα. inde a. 1. m. ᾑρησάμην. At

Ἠρήσαντο, 3. pl. a 1. m. Ion. pro ἠράσαντο; verbi ἀράομαι, *precor.* Th. ἀρὰ, ἡ, *preces.*

Ἤρθην, *sublatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*; perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2 sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀρθρόω, *formo, fingo:* f ώσω. Th. ἄρθρον, *artus.*

Ἦρι, *manè*, adv. vel *verè:* ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver:* factum ex ἔαρ, ἔαρι.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Aurora:* quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè exsistit*, oriente sole: et

Ἠριγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *vernus, matutinus:* ab ἔαρ, et contractè ἦρ, *ver*, vel ἦρι, pro ἀὴρ, *aër*, et γίγνομαι, *sum.*

'Ηριδανὸς, ῦ, et Ion. ᾶο, ὁ, *ERIDANUS*: nomen fluvii.
'Ηριζε, imperf. act. verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω. perf. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.
'Ηριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero*: f. ήσω. perf. ἠρίθμηκα. a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε. perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.
'Ηρίκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo, litigo*: f. ίσω. perf. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.
'Ηρικον, ες, ε, *secui*, aor. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*: f. ξω.
'Ηρίνεος, α, ον, vel potiùs ἠρίνεος. *laneus*, pro ἐρίνεος. Th. εἶρος, ου, τὸ, *lana*.
'Ηρινὸς, ὴ, ὸν, per Crasin pro ἐαρινὸς, *vernus*. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, *ver*, et contractè ἦρ.
ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, *monumentum, sepulchrum*, q. ab ἔρα, in terrâ enim humantur mortui.
'Ηριπον, ες, ε, *cecidi, lapsus sum*, aor. 2. act. ἠριπόμην, *dirutus sum*, aor. 2. m. verbi ἐρείπω, *everto*: f. ψω.
'Ηρείφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἐρέπτω, ab eod. th.
'Ηρισα, ας, ε, *contendi*, a. 1. ind act. verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.
'Ηρκα, *tuli*, perf. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.
'Ηρκει, *sufficiebat*, 3. sing. imperf. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀρκέω, *auxilior, sufficio*.
'Ηρκεσα, ας, ε, *suffeci*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
'Ηρκται, *incepit*, 3. sing. perf. pass. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, *incipio*: seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.
'Ηρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: perf. ἦρκα.
'Ηρμαι, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*; a. 1. ind. pass. ἤρθην. a. 1. part. pass. ἀρθείς.
'Ηρμοζε, 3. sing. imperf. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἁρμόζω, *apto*: f. όσω. Th. ἄρω, *apto*.
'Ηρμοσμένως, adv. *aptè, congruentèr*: ab ἁρμόζω, *apto*.
'Ηρνεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠρνεόμην, -ούμην, verbi ἀρνέομαι, *recuso*: f. ήσομαι. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.
'Ηρνυντο, 3. pl. imperf. verbi ἄρνυμαι, *capio, consequor*.
'Ηρξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et in 3. pl. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι *incipio*: f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, *initium, imperium*.
'Ηρξαντο et ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.
'Ηρξεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio, impero*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium*.
'Ηρόδοτος, ου, ὁ, *HERODOTUS*: nomen propr.
'Ηρομαι, *aratro conscissus sum*, perf. pass. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. perf. ἤροκα.
'Ηρόμην, *interrogavi*, imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo*.
'Ηρόμην, imperf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*.
'Ηρος, *amabilis, jucundus*: ἦρα, τὰ, *grata*: ab ἐράω, *amo*; ἔκτασιν habens τοῦ ε.
'Ηροσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω. perf. ἤροκα.
'Ηροσαν, 3 pl. aor. 2. pro ἦραν, *sustulerunt*: ab αἴρω, *tollo*. Josh. iii. 14.
'Ηρου, *interrogâsti*, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m verbi ἔρομαι, *interrogo*. Sed
'Ηρου, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*. At
'Ηροῦ, 2. sing. imperf. ind. pass. et
'Ηροῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ἠρούμην, verbi αἱρέω, *capio*.
'Ηροῦς. gen sing. ab 'Ηρὼ, gen. -όος, -οῦς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis.
'Ηροῦς, gen. sing. ab 'Ηρὼ, nomen proprium.
'Ηροῦτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.
'Ηρπασεν, *rapuit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*: f. σω, et Dor. ξω. perf. ἥρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην. perf. m. ἥρπαγα.
'Ηρσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, *apto, congruo*: f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω. Sed
'Ηρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρδω, *humecto*.
'Ηρται, 3. sing. perf ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo*.
'Ηρτημαι, *appensus sum*, perf. pass. verbi ἀρτάω, *appendo*: f. ήσω. hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.
'Ηρτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.
ΗΡΥΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM, herba quædam aculeata*.
'Ηρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum* aut *caprorum*, tanquam εἴριον, seu *lanugo*.
'Ηρυγε, *eructavit*, 3. sing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω.
'Ηρύκακε, *inhibuit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, *inhibeo*.
'Ηρυκον, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐρύκω, *inhibeo, impedio*: f. ξω.
'Ηρυον, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio*: f. ύσω.
'Ηρυτο, plusq. perf. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, *traho, custodio*. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 2. ind. m.
'Ηρχ', pro ἦρχε, *incepit*, 3 sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*.
'Ηρχατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, *coërceo*. Vel ab ἄρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium, initium*.
'Ηρχε, *præbat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio*.
'Ηρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, *incipio, impero*. Th. ἀρχή.
'Ηρχόμην, ου, ετο, imperf. ab ἔρχομαι, *venio*.
'Ηρω, 2. sing. aor. 1. ind. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, *tollo*.
'Ηρω, per Apoc. pro ἥρωα, acc. sing. et ἥρῳ, dat. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, *heros*. At
'Ηρὼ, όος, -οῦς, ἡ, *ERO*, nomen proprium virginis.
'Ηρωας, et ἥρωες, acc. et nom. pl ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros*.
'Ηρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis q. ab *heroe* oriundus. Undè
'Ηρωδιανοὶ, οἱ, *Herodis ministri*.
'Ηρωδιὰς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, nomen Herodis concubinæ.
'Ηρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως et δίων, *heroas profligans*.
'Ηρώησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, *fluo*.
'Ηρωϊκὸς, ὴ, ὸν, *HEROICUS*. Th. ἥρως.
'Ηρωΐνη, et ἡρώνη, ης, ἡ, *heroina*, i. e. *semidea*: ab ἥρως.
'Ηρῷος, ία, ιον, et κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, ῷα, ῷον, idem.
'Ηρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἐράω, *amo*; f. σω.
ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, *HEROS*, nom. pl. ἥρωες. inde ἡρωΐνη, ης, ἡ, *heroina*.
'Ηρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*: f. ήσω.
'Ηρώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.

Ἧς, *suæ*, gen. ab ἥ, *sua*, quod ab ὅς.

Ἧς, et ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, *suus*.

Ἦς, *eras*, 2. sing imperf. et Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, *sis*, 2. sing. sub. Ab εἰμί. Sed

Ἦς, *dixisti*, 2. sing. imperf. ab ἠμί pro φημί vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, *dico*.

Ἦσα, et ἦσαν, 1. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*.

Ἧσαι, 1. sing. præs. ind. ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nom. prophetæ, Hebr. interpret. Lat. *salus à Domino*.

Ἦσαν, *erant*, 3. pl. imperf verbi εἰμὶ, *sum*. At ἤεσαν, Att. pro ᾔεσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἴω, *eo*. Vel per Synær. pro ᾔεσαν, 3. pl. plusq. perf. m. ᾔειν. Potest etiam ἦσαν esse 3. pl. a. 1. verbi ᾄδω, *cano*. Sunt qui velint ᾖσαν etiam dici pro ᾔδεσαν, 3. pl. plusq perf. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, *scio*: Eurip. Rhes. 854. f. ήσω. perf. εἴδηκα.

Ἧσας, 2. sing. aor. 1. ind. act. ἧσα, verbi ἥδω, *delecto*: f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delector*. Sed

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ᾄδω, *cano*.

Ἡσαῦ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. *factus*.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, *impiè ago*: f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. et σέβω, *colo*.

Ἥσει, *mittet*, 3. sing. f. 1. ind verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, *delecto*.

Ἠσέλγημαι, *petulans fui*, perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, *petulantèr ago*: f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, *petulans, insolens*.

Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, *petulantèr ago*, id. q. ἀσελγέω, q. v.

Ἧσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἕω seu ἵζω, *sedeo*. Sed

Ἦσεν, 3. sing. a. 1. m. ab ᾄδω, *cano*.

Ἦσθα, *eras*, Paragoge Æol. τοῦ θα pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ᾖσθα, *sis*, Æol. etiam pro ᾖς, 2. sing. sub. verbi εἰμὶ, *sum*. Sunt etiam qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, *noveras*, et hoc pro ᾔδεις, θα Æol. Paragoge, quod est 2. sing. plusq. perf. ind. act. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω vel εἰδέω, *scio*: fut. ήσω. perf. m. οἶδα.

Ἧσθαι, *sedere*, præs. inf. ab ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσθείην, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠσθένηκα, *elangui*, perf. act. verbi ἀσθενέω, *sum infirmis viribus*: fut. ήσω. ab ἀσθενὴς, *invalidus*, quod ex α priv. et σθένω, *valeo*.

Ἠσθένουν, *languebam*, imperf. ejusd. verbi.

Ἡσθέντες, *gavisi*, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἤσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ᾐσθόμην, ου, ετο, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι. perf. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*. Sed

Ἤσθη. 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, *cano*.

Ἤσθημαι, *sensi*, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. perf. ᾔσθετο, et in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, *sentio*, a. 2. m. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, *lætatus sum*, et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, *sensi*, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.

Ἠσθῆσθαι, *sensisse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, *lætabor*, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, *delector*; a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥσθητο, 3. sing. plusq. perf. verbi inusit. ἐσθέομαι pro ἕννυμαι, *induor*. perf. part. ἠσθημένος. ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω seu ἕννυμι, *induo*. At

Ἤσθητο, cum ι subscripto, est 3. sing. plusq. perf. pass. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*. Vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, *devorabam*, imperf. act. verbi ἐσθίω, *edo*: f. ίσω. perf. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἤσθμηνα, ας, ε, *anhelavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀσθμαίνω, *anhelo*: f. ανῶ. perf. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, *flatus*.

Ἠσθόμην, et in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, *sentio*: f. αἰσθήσομαι.

Ἦσι, *sit*, Ion. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*. Sed

Ἦσί, per Apoc. pro φησί, 3. sing. à φημὶ, *dico*.

Ἦσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*. Sed

Ἧσιν, dat. pl. Ion. pro αἷς, *suis* vel *quibus*: ab ὅς, ἥ, ὅν, *suus, a, um*; vel ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*.

Ἡσίοδος, ου, ὁ, *HESIODUS*, nom. propr. Poëtæ, qu. ex ἥσις, *delectatio*, et ὁδὸς, *via*.

Ἧσις, εως, ἡ, *voluptas, delectatio*: ab ἥδω, *delecto*. Hinc Angl. EASE.

Ἠσίτουν, *inediâ premebar*, imperf. verbi ἀσιτέω quod ex α priv. et σῖτος, *frumentum*.

Ἤσκειν, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, *exercebat*, 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo, elaboro, orno*: f. ήσω. perf. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, *exercitatus sum*, a. 1. ind. pass. et

Ἤσκηκα, *exercui*, perf. act. ejusd.

Ἤσκησαν, *aptarunt*, 3. pl. a. 1. act. et

Ἤσκουν, *exercebam*, imperf. act. ejusd. verbi ἀσκέω.

Ἦσμαι, *decantatus sum*, perf. pass. verbi ᾄδω, *cano*. Sed

Ἥσμαι, *lætatus sum*, perf. pass. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*. Sunt qui ἧμαι, *sedi*, velint esse perf. ind. pass. verbi ἵζω, *sedeo*, perf. ἧκα.

Ἤσμεν, *sciveramus*, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. perf. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*.

Ἧσο, *eras* vel *fueras*, 2. sing. imperf. vel plusq. perf. ἥμην, verbi εἰμὶ, *sum*. At

Ἧσο est 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector*: f. άσομαι. perf. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, *tutatus sum*, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες, verbi ἀσπίζω, *defendo*. Th. ἀσπὶς, *clypeus*.

Ἧσσα seu ἧττα, ης, ἡ, *inferiores partes, clades*: et

Ἡσσάομαι vel ἡττάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor*. ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. ind. act. Eurip. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἦσε, pro ᾖσε, *cecinit*, 3. sing.

a. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, *cano*.

Ἡσσήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, *superor*. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

ἩΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor*, *inferior*; et in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus*. inde ἡσσάομαι, *superor*.

Ἧσται, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, *sedi*, quod vide.

Ἧσαν, vide in ἦτε.

Ἠστάτουν, imperf. ind. act. verbi ἀστατέω, *instabilis sum, vacillo*: ex α priv. et ἵστημι, *sto*.

Ἧστε, *sciebatis*, per Sync. pro ᾔδειτε, 2 pl. plusq. perf. ind. act. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω, *scio*. Sic ᾖσαν, pro ᾔδεσαν, 3. pl. plusq. perf. et

Ἥστην, *sciverant*, 3. dual. plusq. perf. per Sync. pro ᾔδειτην, ejusd. verbi. Sed

Ἧστον, *erant*, dual imperf. Poët. pro ἦτην, et in 2. pl. ἧστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *sum*. At

Ἧσθην, *sedebant*, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσουοῦν, *qualiscunque*: ex particulâ expletivâ ν et ὅστις, ἥτις, ὅτι, quod facit in gen ἧστινος, *cujuscunque*, supple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid simile.

Ἧστο, *sedebat*, Poët. pro ἧτο, 3. sing imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*: vel est plusq. perf. ab ἵζω.

Ἦστον, ἤστην, *eratis*, *erant*, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἤστραπτε, *illuminabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro*: f. ψω. perf φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, *non sto pactis*: quod ex α priv. et συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἡσυχάζω, *quiesco, taceo*: f. άσω. perf. ἡσύχακα. præs. part. f. g. ἡσυχάζουσα. Th. ἥσυχος, *quietus*.

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. qu. th. ἥσυχος.

Ἡσυχῆ, adv. *quietè*, *tacitè*: ab eod.

Ἡσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, silentium*: ab eod. th.

Ἡσύχιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

ἩΣΥΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *quietus*: qu. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui est à son aise*: ab ἥδω, *delecto*.

Ἡσύχως, adv. *quietè*: à præc.

Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*: f. ίσω. perf. κα. quod ab ἀσφαλὴς, *tutus*: hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto*.

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero*.

Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum*; quod ab ἄσχολος, *cui otium non est*: quod ex α priv. et σχολὴ, *otium*.

Ἠσχύνετο, *erubescebat*, et in 3. pl. ᾐσχύνοντο, imperf. pass. verbi αἰσχύνομαι. perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo*.

Ἥσω, *mittam*, f. 1. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν. Sed

Ἥσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι, ab ἴω, inus. *eo*.

Ἤτασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐτάζω, *examino*: f. άσω.

Ἧτ' pro ἧτε, *hæcque*, articulus præpos. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*. Sed ἦτε est 2. pl. sub. ejusd.

Ἤτει, et ᾔτει, sequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. ind. act verbi αἰτέω, *peto*: f ήσω. perf. ᾔτηκα.

Ἦτοι, *certè*, *nimirum*, adv.

Ἠτεκνώθησαν, 3 pl. a. 1. ind pass. verbi ἀτεκνόω. a. 1. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio*: ex α priv. et τέκνον, *filius*. Th. τίκτω, *pario*.

Ἤτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. et

Ἠτήκειν, *accusaveram*, plusq. perf. verbi αἰτέω, *peto*.

Ἤτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἰτέω. f. ήσω. a. 1. ᾔτησα.

Ἦτι, *verè*, *certè*, adv. Th. ἦ.

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf ab αἰτιάομαι, *accuso*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἠτιμάσθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω, q. v.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Ἤτοι, *sive*, *seu*, *vel*, *certè*. Th. ἦ, *aut*.

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἡτοίμασα, ας, ε, et in 3. pl ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*: f. άσω. perf. ἡτοίμακα. perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus*.

Ἡτοίμασται, 3. sing. perf. ind. pass. ἡτοίμασμαι. vide præced.

Ἦτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor*, *animus*. Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. qu. ab ἄω, *fulgeo*: undè αὔω, *accendo*; cor enim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*.

Ἠτοῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi αἰτέω, *peto*: f. ήσω. perf. ᾔτηκα.

ἩΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *flumen*, *textum*. Schol. Nicandri etiam ἤτριον affert pro *hepate*, *jecore*. an à texturâ venarum? In Epigr. pro *labaro* sumitur.

ἩΤΡΟΝ, ου, τὸ, *imus venter*, *pars umbilico subjecta*: ubi scil. ἤτριον, *intestinorum*. aut ab ἴδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades*. Th. ἥττων, *minor*.

Ἡττάομαι, -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor*, *inferior evado*, *succumbo*: perf. pass. ἥττημαι. a. 1. pass. ἡττήθην, ης, η. a. 1. part. ἡττηθεὶς, έντος. ἡττᾶσθαί τινι, *vinci ab aliquo*, 2 Pet. ii. 19, rarior est constructio. Th. ἥσσων, *minor*.

Ἡττᾶσθαι, præs. inf. à præc.

Ἡττάω, f. ήσω, *vinco*, *supero*.

Ἥττημα, ατος, τὸ, *diminutio*, *defectus*, *clades*: à 1. pers. perf. ind. pass. superioris verbi ἡττάομαι.

Ἡττημένος, *victus*, perf. part. pass. verbi ἡττάομαι, quod vide.

Ἧττον, ονος, τὸ, *minus*; item *damnum*. εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento*. ab ἥσσων vel ἥττων, *minor*.

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀτυχέω, *adversâ fortunâ utor*. quod ex α priv. et τύχη, *fortuna*.

Ἤτω, *sit*, vel *esto*, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, *sum*: ab inus. ἔω, quod in imperat. ἴε, ἴτω, et Crasi ἤτω.

Ηὔγει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αὐγέω. credo ηὔχει, ab αὐχέω, *glorior*.

Ηὔδα, et ηὔδα, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ηὐδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo*. ab eod. th.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, *volo.*

Ηὗδον, *dormivi*, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*: f. εὑδήσω.

Ηὔηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὐαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, *sicco.*

Ηὐθύνθην, ης, η, aor. 1. ind. act. verbi εὐθύνω, *dirigo*: fut. υνῶ. perf. γκα. Th. εὐθὺς, *rectus.*

Ηὐκαίρουν, imperf. ind. act. Att. pro εὐκαίρεον, -ουν, verbi εὐκαιρέω, *vacat mihi*: f. ήσω. quod ex εὖ, *bene*, et καιρὸς, *occasio, tempus.*

Ἠΰκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habens pulchros crines, pulchricoma*; Poët. Diæresi pro εὔκομος, gen. Ion. εὐκόμοιο· ex εὖ et κόμη, *coma.*

Ηὔλει, 3. sing. imperf. act. ηὔλεεν, -ει, verbi αὐλέω, *tibiâ cano.* Th. αὐλὸς, *tibia*

Ηὐλησάμην, 1. plur. a. 1. ind act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, *tibiâ cano*: f. ήσω. perf. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, *tibia*:

Ηὐλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, *stabulor, pernocto, excubo*: perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, *aula.*

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi εὐλογέω, *benedico*: f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. Ex εὖ et λόγος, *verbum*: quod à λέγω, *dico*: perf. m. λέλογα.

Ἠΰν, *bonum*, acc. sing. ab ἠΰς, *bonus.* Th. ἐΰς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, *augeo, invalesco*: f. αὐξήσω. perf. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. αὔξω, idem.

Ηὔξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὔχομαι, *oro.*

Ἤϋξε, *ingemuit*, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialysin, ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præsens geminato σσ, ἀΰσσω. fut. ξω. a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. ἀΰσω, Dor. ἀΰξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, *augeo*: f. 1. m. αὐξήσομαι. Th. αὔξω, idem.

Ηὐξήθην, *auctus sum*, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω. f. ήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι.

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην. Th. αὔξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. verbi εὐπορέω, *abunde possum, est mihi facultas*: fut. ήσω. perf. εὐπόρηκα. quod ab εὔπορος, *pervius.* Th. πείρω, *transeo*, perf. m. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, *inveni*, per Syncop. pro ηὑρησάμην, Att. et Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. ind. m. verbi εὑρίσκω, *invenio*: f. εὑρήσω. perf. εὕρηκα. a. 2. εὗρον.

Ηὑρῆσθαι, perf. inf. pass. Att. ejusd.

Ηὕρω, 2. sing. a. 1. ind. m. ηὑράμην quod adeas.

Ἠΰς, Poëtica Ectasi pro ἐΰς, *bonus, fortis*: gen. ἠέος.

Ἤϋσα, ας, ε, *clamavi*, dissolut. diphthong. pro ηὖσα, aor. 1. ind. act. verbi αὔω, *clamo.*

Ἠΰτ', pro ἠΰτε, *sicut, tanquam*: per Ectasin et Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρανα, ας, ε, et in 3. pl. ηὔφραναν, aor. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· et

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. pass. ab εὐφραίνω, *exhilaro*: quod ab εὖ et φρὴν, *mens.*

Ἧφα, perf. act. ab ἅπτω, *necto*: f. ψω. aor. 2. ἧφον. perf. pass. ἧμμαι a. 1. pass. ἥφθην.

Ἡφαίστειος, εια, ειον, *Vulcanius*: τὸ Ἡφαίστειον, scil. ἱερὸν. *Vulcani templum*: et τὰ Ἡφαίστεια, *Vulcanalia*: ab

ἭΦΑΙΣΤΟΣ, ου, ὁ, *Vulcanus, ignis*: qu. ab ἅπτω, *accendo*, et αἰστόω, *destruo.*

Ἠφανίσθην, ης, η, *disapparui*, a. 1. ind. pass. et

Ἠφάνισμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, *extinguo, obscuro*: ab ἀφανὴς, *obscurus*: quod ab α priv. et φαίνω, *appareo*,

Ἥφασα, *contrectavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, *tracto*: quod ab ἁφὴ, *tactus.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

Ἠφειδήκεισαν, 3. pl. plusq perf. act. ab ἀφειδέω, *non parco, contemno*: imperf. ἠφείδουν. perf. part. ἠφειδηκώς. ab ἀφειδὴς, *qui non parcit*: ab α priv. et φείδομαι, *parco.*

Ἠφέθην, *concessi*, pro ἀφέθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, *demitto, permitto*: quod ex ἀπὸ et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

Ἠφηνιακὼς, auctâ præposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, *habenas detracto*: ex ἀπὸ et ἡνία, ας, ἡ, *habena.*

Ἧφθε, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. et

Ἧφθαι, *attigisse*, perf. inf. pass. ab ἅπτω, *tango*: f. ψω. perf. ἧφα. perf. pass. ἧμμαι.

Ἧφιε, *permisit*, a 2. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, *permitto*: cujus a. 2. ἄφεν, et cum augmento præpositionis ἤφιεν, ες, ε. Vel potius dicendum esse aor. 2. verbi ἀφίω, *dimitto*: f. 2. ἀφιῶ. a. 2. ἤφιον. Marc. i. 34. xi. 16. Philo legat. ad Caium. Rarissimè in usu. Pro quo

Ἠφίει, *emittebat*, 3. sing. imperf. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. ἵω, *mitto.*

Ἠφυσάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, *haurio*: f. σω. perf. ἤφυκα.

Ἠφωρίσθαι, perf. inf. pass. Att. ab ἀφορίζω, *termino, definio*: f. ίσω. perf. ἀφώρικα. quod ex ἀπὸ et ὅρος, *terminus, limes.*

Ἦχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω. perf. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass part. ἀχθείς.

Ἠχεῖ, 3. sing ind. præs. verbi ἠχέω, *sono*: f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus.*

Ἠχέτα, pro ἠχῆτα, voc. sing. ab ἠχήτης, ου, ὁ, *canorus*: ab eod. th.

Ἠχέω, -ῶ, f. ήσω, *sono*: ab eod.

Ἠχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος.

Ἠχήεις, et in f. g. ἠχήεσσα, *resonans*, adj ab ἠχὴ, idem ac th. ἦχος, *sonus.*

Ἠχθέσθην, *ægrè tuli*, a. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, *ægrè fero*: f. ήσομαι vel έσομαι. quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ἤχθημαι, *inimicus fui*, perf. ind. pass. verbi ἐχθάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. a. 2. m. ἠχθόμην. Th. ἔχθος, *odium.* Sunt qui velint ab ἄχθομαι, *sum incisus*, derivari. Tum th. est ἄχθος, *onus.*

Ἤχθην, ης, η, *ductus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, *duco*: f. ἄξω.

Ἤχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, *odio prosequor*: f. αρῶ. perf. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*

Ἠχθόμην, *odio fui*, et in 3. pl. ἤχθοντο, aor. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, *odio sum*: qu. ab ἐχθέομαι. vide ἤχθημαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, *succenseo*: fut. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ἧχι, pro ᾗ, *ubi*, adv. Th. ὅς, ἥ, *quis.*

Ἤχλυσε, 3. sing. aor. 1. verbi

ἀχλύω, caligo, obtenebror: f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ.

Ἠχμαλώτισται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi αἰχμαλωτίζω, captivum duco: aor. 1. act. ᾐχμαλώτισα, ας, ε. vide in αἰχμάλωτος.

Ἦχον, Dor. pro εἶχον, imperf. act. ab ἔχω, habeo: f. ἕξω.

ἨΧΟΣ, ου, ὁ, sonus, sonitus: An ab ἄγω, frango? an potiùs ab ἄω, spiro?

Ἠχρείωσεν, et in 3. pl. ἠχρείωσαν, a. 1. ind. pass. ἀχρειόω, inutilem reddo: f. ώσω. perf. ἠχρείωκα. Ex α priv. et χρεία, ας, ἡ.

Ἠχὼ, όος, -οῦς, ἡ, ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa. Th. ἦχος, sonus.

Ἡψάμην, ω, ατο, attigi, aor. 1. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango: f. ψω. perf. ἧφα.

Ἥψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω, coquo: f. ἑψήσω. indè ἕψημα, pulmentum.

Ἠώ pro ἠῶ τι. Vide ἠώς.

Ἠῶθεν, manè. Est et ἕωθεν, diluculò. Th. ἠὼς, aurora.

Ἠῶθι, adv. in aurorâ: ab ἠὼς, aurora.

Ἠωνίκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω, æterno: f. ίσω. perf. ᾐώνικα. Th. αἰὼν, ævum.

Ἠῷος, ῴα, ῷον, EOUS, matutinus, orientalis: ab ἠὼς, aurora.

Ἠωρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Th. αἰωρέω, sursum tollo.

Ἠώρει, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo: f. ήσω. perf. ᾐώρηκα.

ἨΩ'Σ, όος, -οῦς, ἡ, aurora, diluculum, dies, Sol. acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠώ', pro ἠῶ τι. vel ἠῶ τι. hinc ἠῷος, ου, matutinus. q. ab αὔω, splendeo.

Θ.

Θ Octava apud Græcos litera; nota numeralis significans novem et cum lineolâ infernè appositâ novem millia. sonum habet τ τ, additâ aspiratione. Θ Ion. pro τ, δ in θ, θ in φ, Æol. ut φήρ. interdum πλεονάζει, ut θαμὰ pro ἅμα.

Θ', pro τι, et, sequente aspiratione.

Θάασσεν, sedebat, 3. sing. imperf. Ion. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, sedeo, celeritèr moveor. Th. θοὸς, celer, velox.

Θαγῇ, 2. sing. f. 2. ind. m. θαγύμαι, verbi θάσσω, propero, pro θαάσσω. Vide θαάσσω.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, THADDÆUS, nomen Apostoli. Syr. interpret. Lat. uber.

Θαεῖτο, Dor. pro θηεῖτο, et hoc Ion. pro ἐθεᾶτο. 3. sing. imperf. verbi θεάομαι, et Ion. θηέομαι, -οῦμαι, specto.

Θάεο, Ion. pro θάου, vide, præs. imp. pass. verbi θάομαι, pro θεάομαι, specto: f. θεάσομαι.

Θάημα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, spectaculum: ab eod. th.

Θαητὸς, ἡ, ὸν, mirus, admirandus, conspicuus, Dor. pro θεατὸς, ab eod. verbo.

Θαιβω, agito, impello: Hesych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, στέρος, Hesych. an corruptum à δόμος?

ΘΑΙΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, cardo, axis: à θύρα, janua: Hesych.

Θακέω, ῶ, f. ήσω, sedeo: et

Θακεύω, f. εύσω, idem à

Θάκος, ου, ὁ, et τὸ θάκος, θάκεος, sedes, sedile.

Θαλάμη, ης, ἡ, cubile, piscium latibulum. Th. θάλαμος, cubile.

Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna thalamo struendo apta: ab eod. th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cubicularius, circa cubiculum versans: ex θάλαμος, cubiculum, et πολέω, verso.

Θαλαμία, ας, ἡ, Ion. θαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus in aquas exsertus exstat. Th. θάλαμος. q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, THALAMUS, cubiculum, cella penuaria seu promptuaria, thesaurus, ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa, domus, nidus, pars navis inferior, nuptiarum locus et dies: q. à θάλλειν, pullulare, sc. γίνος. vel à θάλπω, foveo: quoniam ibi θαλπόμεθα.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἡ, mare: quasi à θάλλω, vireo, quod vitrei sit coloris.

Θαλάσσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, marinus: à præced.

Θαλασσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, maris imperium obtineo: et

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur: ex θάλασσα, mare, et κρατέω, fortitèr impero. Th. κράτος, robur.

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, per mare iter faciens: à θάλασσα, mare, et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo.

Θαλάττιος, ου, ὁ ἡ ἡ, marinus: à θάλαττα, ης, ἡ, mare.

Θαλαττοκρατέω, et θαλαττοκράτωρ. Vide suprà θαλασσοκρατέω, &c.

Θαλέει, 3. sing. præs. ind. act. verbi θαλέω, Poët. pro θάλλω, floreo.

Θαλέθοντες, florentes, præs. part. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, floreo.

Θάλεια, ας, ἡ, THALIA, nomen Musæ. Est et

Θάλεια, seu θαλία, ας, ἡ, epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia. Th. θάλλω, floreo.

Θάλειος, εία, ον, virens, floridus: et

Θαλερὸς, ὰ, ὸν, in flore existens, floridus: ab eod. th.

Θαλερώτερον, profusius: comparat. præcedentis.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. floreo, vireo: Metaph. decoror, ornor: ab eod. th.

Θαλῆς, ῦ, ὁ, et Θάλης, ητος, THALES, nom. propr. Philosophi civis Milesii.

Θάλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi θαλέω, q.v.

Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἡ, convivium: item frons oleagina. Vide θαλλία. Etiam

Θαλία, Ion. θαλίη, ης, ἡ, nom. mul.

Θαλίαι, ῶν, αἱ, convivia, solennitates: et

Θαλίῃ, convivio, dat. sing. et

Θαλίῃσι, dat. pl. à θαλία, Ion. θαλίη, convivium. Th. θάλλω, vireo.

Θαλλία seu θαλία, ας, ἡ, ramus virens, germen: ab eod. th.

Θάλλοισα, ας, ἁ, Dor. pro θάλλουσα, ης, ἡ, florens, præs. part. f. g et

Θαλλὸς, ῦ, ὁ, oleæ termes, omnis frons virens: et

Θάλλουσι, florent, 3. pl. præs. ind. act. à

ΘΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, vireo, pullulo, floreo: perf. τέθαλκα.

Θάλος, εος, τὸ, germen, proles, filius. Et pro τιμὴ, δόξα, honor, gloria, decus: à præc.

Θάλπῃαι, Ion. et Dor. pro θάλπῃ, cremaris, 2. sing. præs. sub. pass. à θάλπω, foveo.

Θάλπιος, ου, ὁ, THALPIUS, nom. propr. quod ab eod. th.

Θαλπιόωντ pro θαλπιῶν, præs.

part. Poët. à θαλπιάω, calesco. Th. θάλπω, foveo: f. ψω.

Θαλπιὼθ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιὼθ. ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii turres præaltas vertunt.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, et θαλπρὸς, ὰ, ὸν, ότερος, ότατος, calidus, fervidus; item splendidus; et

Θάλπος, εος, τὸ, calor, æstus: à

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefacio.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum, item solamen, spes: quia calefacit; ut contra metus frigefacit: à præced.

Θαλύσια, ίων, τὰ, festum post comportatas fruges: primitiæ frugum. Th. θάλλω, vireo.

Θαλύσιος, α, ον, ex novis fructibus factus: ut panis θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθεὶς, calefactus, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, foveo.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum: ab eod. th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, floreo.

ΘΑΜΑ', adv. crebrò, frequentèr: q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, THAMAR, nomen mul. indeclinab. Hebr. interpret. Lat. palma.

Θάμβει, obstupuit, 3. sing. imperf. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, obstupefacio, expavesco: f. ήσω. perf. τεθάμβηκα. præs. pass. θαμβέομαι, expavesco, obstupefio: imperf. pass. ἐθαμβεόμην, -ούμην· et in 3. pl. ἐθαμβεῖντο, -οῦντο. a. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, stupor.

Θάμβησεν, expavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἡ, pavor: ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, stupor, attonita admiratio.

Θαμέες, et θαμέας, nom. et acc. pl. à θαμὴς, quod vide.

Θαμειὸς, ὰ, ὸν, creber, frequens: quod et

Θαμὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, frequens, creber: in num. pl. θαμέες, à θαμὰ, crebrò.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento, frequens sum: ab eod. th.

Θαμιμασάδης, Scythicè Neptunus appellatur.

Θαμινὰ, frequentèr, crebrò: Poët. adv. à

Θαμινὸς, ὴ, ὸν, creber, frequens: à θαμὰ, crebrò.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, DUMUS, frutex, fruticetum, quasi creber ramis: à θαμινὸς, suprà.

Θαμνώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, fruticosus: à præced.

Θάμυρις, ιδος, ἡ, solennis cœtus: qui θαμὰ, i. e. cum frequentiâ, congregatur.

Θανάσιμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lethalis, mortifer: à θνήσκω, morior: quod vide.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lethifer: à θάνατος, mors, quod à θνήσκω, morior, et φέρω, fero.

Θάνατος, ου, ὁ, mors: gen. Ion. θανάτοιο à θνήσκω, morior. θανάτῳ πόρειν, dare letho.

Θανατοῦν, præs. inf. act. à

Θανατόω, ῶ, occido; item capitis condemno: f. ώσω. perf. τεθανάτωκα. a. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act θανατῶσαι. a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος. à θάνατος, mors, quod vide.

Θανατώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, lethalis: ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, cædes, mors: ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, q. v.

Θανέειν, a. 2. inf. act Ion. et

Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior: f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θανέμεν, a. 2. inf. act. Ion. et Dor. pro θανεῖν.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusd. verbi.

Θανοίσας, mortuæ: gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, morior: a. 2. ἔθανον.

Θανὸν, a. 2. part. n. g. et

Θανόντ' pro θανόντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. et

Θανόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à θανὼν, όντος, verbi θνήσκω, quod vide.

Θανοῦμαι, f. 2. ind. m. ejusd.

Θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Θανὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ab eod.

Θάοντα, Dor. pro θεῶντα, acc. sing. part. præsentis activi verbi θεάω pro θεάομαι, specto.

Θάπτεν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΘΑ'ΠΤΩ, igne vel quovis modo condo, sepelio, admiror: fut. ψω. perf. τέταφα. a. 1. ind. ἔθαψα. a. 1. infin. θάψαι. a. 2. ind. act. ἔταφον. a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, sepultus fui: a. 2. infin. pass. ταφῆναι. fut. 2. pass. ταφήσομαι. perf. med. τέθηπα, quasi à θάπω.

Θάρα, ὁ, THARA, nomen viri, indeclinabile. Hebr. spirans.

ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ας, ἡ, scil. ἑορτή. Vel θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, sacra in honorem Apollinis et Dianæ, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à θέρω, calefacio, et γῆ, terra, nam indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, -ῶνος, ὁ, undecimus mensis Atheniensium: quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit; Aprili enim respondet.

Θαῤῥαλέος, έα, έον, idem quod θαρσαλέος, fidens. Th. θάρσος, fiducia: undè

Θαῤῥαλέως, audacter, confidentèr: adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. à

Θαῤῥέω, -ῶ, confido, bono animo sum: f. ήσω. perf. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθάῤῥησα. à θάῤῥος, id. q. θάρσος, fiducia. Hinc Angl. TO DARE.

Θάῤῥος, εος, τὸ, audacia: vide θάρσος.

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax: compar. θαρσαλεώτερος, audacior, animosior. Th. θάρσος, fiducia.

Θαρσαλέως, audactèr: adv. à præc.

Θάρσει, confide, præs. imperat. act. à θαρσέω.

Θαρσεὺς, έος, ὁ, Tharsensis: à Θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, ἁ, part. præs. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens: à seq.

Θαρσέω, ῶ, confido, præditus sum fiducia, animum sumo: f. ήσω. perf. ηκα. à θάρσος.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, et per Metathesin θράσος, εος, τὸ, fiducia, audacia: quasi à θέρω, calefacio; calidi enim audaces.

Θάρσος, ου, ἡ, THARSUS, nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. i. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro Oceano, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσυνέσκεν, imperf. ἐθαρσύνεσκεν, Poët. pro

Θαρσύνω, fiduciam affero: fut. υνῶ. præs. part. fœm. gen. θαρσύνουσα. Th. θάρσος, fiducia.

Θαῤῥὸς, ῶα, ὸ, *audax* : à θάῤῥος, εος, τὸ.

Θᾶσαι, Dor. pro θῆσαι, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi θάομαι, *specto* : pro quo Poëtæ θάομαι.

Θασεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus*.

Θάσομαι, *ponam*, Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. et per Crasin pro θεασόμενος, f. 1. m. part. à θεάομαι, *specto*. Vide præc.

ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *THASUS* : insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs, citiùs* : compar. pro τάχιον, ex ταχὺς, *celer*.

Θάσσω, f. θάξω, *sedeo* : contracte pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeritèr moveo* ; item *sedeo*, propriè *celeritèr in sedile insilio*. Th. θοὸς, *celer*.

Θάσσων, *celerior* : qu. θοάσσων, à θοὸς, *celer* : comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, et θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, *alteruter* : à τὸς pro ὁ, et ἕτερος, *alter*. Sic θατέρῳ pro τῷ ἑτέρῳ. et sic porrò θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα. ἐπὶ θάτερα, *in diversum, in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide θάσσων.

Θαῦμα, ατος, τὸ, *res miræ, admiratio, miraculum*, in plur. θαύματ' pro θαύματα. et

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. θαυμαζόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, *miror, admiror, colo, observo cum approbatione*, Luc. ix. 43. *cum indignatione*, Joan. vii 21. Mar. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan. vii. 21. Strab. l. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. raro. Dem. Ol. α s. ή. ed. Mounteney. imperf. ἐθαύμαζον, ες, ε. f. άσω. a. 1. ἐθαύμασα, ας, ε. a. 1. sub. act. θαυμάσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η. a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*. f. 1. m. θαυμάσομαι, ῃ, εται.

Θαυμαίνω, *admiror*, pro θαυμάζω. indè θαυμανέοντες, f. 1. part. pl. num.

Θαύμαντος, gen. sing. à

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus* : et

Θαυμασμὸς, ῦ, ὁ, *admiratio* : et

Θαυμαστὴς, ῦ, ὁ, *admirator, laudator* : et

Θαυμαστικὸς, ὴ, ὸν, *ad admirationem propensus* : à θαυμάζω.

Θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, *admirabilis* : οὐ θαυμαστὸν, *non est mirum* : à θαυμάζω.

Θαυματόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. τεθαυμάτωκα, *mirifico*.

Θαυμαστῶς, adv. *sapientèr*.

Θαυματοποιὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *præstigiator* : ex θαῦμα et ποιέω.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *sepultus, a, um* : in dat. plur. θαφθεῖσι, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio* : f. ψω. a. 2. ἔταφον. a. 1. inf. pass. θαφθῆναι.

Θάψαι, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea* : à Thapso insula sic dicta.

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum*, vel *herba, ad tingendum apta* : quia lanam rubefacit : à Thapso flumine, ubi nascitur.

Θάω, *video* ; sc. cum stupore ; contrac. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est et θάω, *nutrio* : item *sugo*.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, *DEA* : θεᾶν, gen. pl. Dor et θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *spectaculum, spectandi locus* : acc. sing θέαν Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*, quod vide.

Θέαινα, idem quod θεὰ, *dea*.

Θέαμα, ατος, τὸ, *spectaculum*. Th. θεάομαι.

Θεανὼ, όος, -ῦς, ἡ, *THEANO* : 4. Declin. contractorum.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto, contemplor* : f. 1. m. άσομαι. perf. pass. τεθέαμαι. a. 1. pass. ἐθεάθην a. 1. inf. pass. θεαθῆναι. a. 1. m. ἐθεασάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. θεάσασθαι. a. 1. part. m. θεασάμενος.

Θεάριον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo* : vide in θεωρός.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. et

Θεάσασθαι, a. 1. inf. m. à θεάομαι q. vide.

Θεατὴς, ῦ, ὁ, *spectator* : acc. pl. θεατάς. ab eod. th.

Θεατὸς, ὴ, ὸν, *spectabilis, dignus spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus spectandum produco* : f. ίσω. perf. τεθεάτρικα. perf. pass. τεθεάτρισμαι. à θέατρον.

Θεατροειδὴς, έος, ὁ & ἡ, *theatri formam habens* : à θέατρον et εἶδος.

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM, locus in quo ludi spectantur, spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεάφιον, *sulphur* : à θεῖον, idem, et ἅπτω, *incendo*.

Θέαφος, idem.

Θέε, *discurrebat*, pro ἔθεε, 3. sing. imperf. Ion. verbi θέω, *curro* : f. θεύσομαι.

Θεὶ, legitur 1 Reg. xiv. 29. Ezech iv. pro *thalamo*. Symmachus vertit ὁδὸς, Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. et Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur* : q. θεῖον τι, *divinum quid*. Th. θεὸς, *Deus*. inde θειόω, *sulphure fumigo*.

Θέειος, Poët. pro θεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεεύμενος, Ion. pro θεώμενος, præs. part. med. à θεάομαι, ῶμαι, *specto*.

Θεήϊος. Poët. pro θεῖος, quod pro θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θεήλατος, ου, ὁ & ἡ, *à Deo impulsus*, vel *immissus* : ex θεὸς et ἐλαύνω.

Θεῇς, *deabus*, Ion. pro θεαῖς, à θεὰ, *dea* : ab eod. th.

Θεήσασθαι, *contemplari*, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1 .inf. med. et

Θεήσεαι, Ion. pro θεήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi θεάομαι, *specto* : f. θεάσομαι, et Ion. θεήσομαι, ῃ.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, *cum admiratione spectandus* : à θεάω, verb. Ion. *cum admiratione specto* : ab eod. th.

Θείαν, ἡ, nom. mul. Sed θείην, *divinam*, Ion. pro θείαν, à θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Θείει, Ion. vel Poët. pro θεῖ, *currit*, 3. sing. præs. à θέω, *curro* ; f. θεύσομαι. Sic θείειν, pro θεῖν.

Θείην, ης, η, a. 2 opt. act. Sed θείῃ cum ι subscripto, *ponat*, est 3. sing. præs. sub. à θέω, *pono* : pro quo Poëtæ θείω. vel est a. 2. sub. Poët. pro θῇ, à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην. Vide etiam in θεῖα.

Θειλοπεδιεύω, *in loco solis calori exposito exsicco, insolo* : à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ et εἰλόπεδον, *locus solis calori expositus, et ad insolandum aptus* : ex εἵλη, idem quod ἕλη, *calor solaris*, et πέδον, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono* : a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio* : Poët. f. θενῶ. præs. pass. θείνομαι,

percutior, vapulo: præs. part. pass. f. g. in acc. θεινομένην, *verberatam.*

Θείοιο, gen. Ion. pro θείου, à θεῖος, *divinus.*

Θείομεν, *ponamus,* 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro θῶμεν, verbi τίθημι. f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. sub. θῶ, Poët. θέω, et θείω, in pl. θείομεν, et metri gratiâ θείωμεν, et Systole θείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur:* quod à Deo fit, tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus:* et

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen:* à θεῖος, *divinus.*

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um:* Poët. θεῖος. à θεὸς, *deus.* Sed

ΘΕΙ͂ΟΣ, ου, ὁ, *patris* vel *matris frater, avunculus.*

Θειοτέρως, et θειότερον, *magis divinitùs:* adv. à θειότερος, comp. à θεῖος, *divinus.*

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas:* à θεῖος, *divinus.*

Θεῖτε, per Sync. pro θείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θείω, Poët. pro θέω, *curro:* f. θεύσομαι. item Poët. pro θῶ, a. 2. sub. verbi τίθημι, *pono.* Vide θείομεν.

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sulphureus:* à θεῖον, *sulphur.*

Θείωσα, *consecravi:* Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi θειόω, *Deo consecro.* Th. θεῖος.

Θέλ', pro θέλε, præs. imperat. act. à θέλω, *volo:* f. θελήσω. a. 1. part. θελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *veneficus:* à θέλγω, *decipio.*

Θελγομένη, *gestiens,* præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio:* f. ξω. qu. εἰς τὸ θέλειν ἄγω, *impello quocunque velim.*

Θέλεις, *vis,* 2. sing. præs. ind. à θέλω, *volo.*

Θέλεμνον, et θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum:* à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, idem.

Θέλημα, ατος, τὸ, *voluntas:* in pl. τὰ θελήματα· et

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à θέλω, *volo:* quod ab ἐθέλω, idem.

Θελήσω, *volam,* f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libenter facit:* ab eod. th.

Θελητὸς, ἡ, ὸν, *expetitus, cupitus:* ab eod. th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor:* et

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra:* à θέλγω, *mulceo.*

Θελξινόων, *permulcentium:* gen. pl. à θελξίνοος, *mentem demulcens:* à θέλγω, f. ξω, *mulceo,* et νόος, *mens.*

Θέλοισα, Dor. pro θέλουσα, *volens,* præs. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro θέλουσι, *volunt,* 3. pl. præs. ind. act. et

Θέλουσα, *volens,* præs. part. f. g. à θέλω, *volo:* f. θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum:* q. à θέω, *pono.* Th. θέμηλον, *fundamentum.*

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto;* item *possum:* Att. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. θελήσω. perf. τεθέληκα. a. 1. ἐθέλησα, ας, ε, et Atticè ἠθέλησα. a. 1. sub. θελήσω, ῃς, ῃ. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur: legio provinciæ alicui imposita: ipsa provincia: pecunia ad mensam posita.* Cebes in tabula. Tobit iv. 9. à τίθημι, *pono.* Est et θέμα, *sidus natalitium,* et *horoscopum.* à τίθημι. *pono.* Hinc Angl. A THEME.

Θεματικὸς, ἡ, ὸν, *positivus, provincialis, primitivus* apud Grammaticos. A pr.

Θεμέθλοις, dat. pl. à

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod θέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro

Θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum:* ab eod. th.

Θεμέλιος, ου, ὁ, idem. Etiam

Θεμέλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in fundamento,* seu *fundamenti loco, ponitur.* Ab eod.

Θεμελιόω, ῶ, *fundamentum jacio:* f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. perf. pass. τεθεμελίωμαι. plusq. perf. pass. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελίωτο, in 3. sing. à præc.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundatio, fundamentorum constitutio:* à præc.

Θέμεν, Ion. pro θέμεναι, Dor. pro θεῖναι, *ponere,* a. 2. inf. act. θέμεν σπουδὴν ἅπασαν ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam.* Th. τίθημι.

Θέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θέμερος, ου, ὁ, *gravis, venerandus.* Th. θέμις.

Θέμεθλον, Poët. idem quod θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum:* quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum:* q. à θέω, *pono.*

Θεμίπλεκτος, ου, ὁ, Poët. à *Themide contextus,* ὁ ὑπὸ θέμιδος πλεκτός. à πλέκω, *plico, necto,* et Θέμις, quod vide.

Θέμις, ιτος, vel ιδος, ἡ, *jus, lex, institutum, vectigal.* Est et

Θέμις, nomen Deæ.

Θεμιστεύων, οντος, ὁ, *juris studiosus, qui jura colit, et justitiam exercet:* ex θέμις, *jus,* et κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo.*

Θεμίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *juris inspector et præses:* à θέμις, *jus,* et σκέπτομαι, *video.*

Θεμίσσω, f. ίσομαι, a. 1. med. ἐθεμισσάμην, Poët. *justè judico, guberno:* à θέμις, *jus.*

Θέμιστα, *justitiam,* acc. sing. θέμιστες, nom. pl. *vectigalia, oracula:* ab eod.

Θεμιστεῖος, εία, εῖον, Poët. pro δίκαιος, *justus:* et

Θεμιστεύω, f. εύσω, *vaticinor, do jura et leges:* et

Θεμιστέων, gen. plur. f. g. Ion. pro θεμιστῶν, à θεμιστὸς, *legibus consentaneus:* quod à θέμις, *jus.*

Θεμιστοκλῆς, ῆος, ὁ, gen. -έους, έος, THEMISTOCLES, nomen proprium viri.

Θεμιστοκλέος, gen. sing. præc.

Θεμιστονόη, ης, ἡ, nom. mul. qu. *quæ sapit ex legibus.*

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, *legibus consentaneus:* à θέμις, *lex.*

Θεμιστὼ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸς, ἡ, ὸν, *justus, licitus:* à θέμις.

Θεμὸς, *dispositio, monitio.* Th. τίθημι, *pono.*

Θεμόω, ῶ, f. ώσω, *appropinquare facio, accedere cogo:* qu. à θέω, *pono;* ut sit ponere in conspectu Alii à θέμις, quatenus est δυνατόν.

Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, *vola, cavitas manûs et pedis:* q. à θέναι, quia in volam ponuntur, quæ dantur; aut à θείνω, *cædo,* quod illa pars manûs percutiatur.

Θένω, *cædo, pulso, tundo:* ut θείνω f. νῶ. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, diva stoliditas:* et

Θεοβλαβὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, *cui Deus mentem eripuit, in deos contumeliosus:* ex θεὸς et βλάπτω, *noceo:* f. ψω. a. 2. ἔβλαβον.

Θέογνις, ιδος, ὁ, THEOGNIS, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Deo doctus*: ex Θεὸς, *Deus*, et διδάσκω, *doceo*.

Θεοδμᾶτος, Dor. pro Θεόδμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinitùs ædificatus, tributus*. Sic Θεοδμήτα, ας, ἁ, Dor. pro Θεοδμήτη, *divinitùs condita*. Ex Θεὸς, *Deus*, et δέμω, *struo*: perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, *THEODORUS*, nomen proprium viri; Angl. THEODORE.

Θεόδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinitùs et à Deo datus*: idem ac Θεόσδοτος.

Θεοειδὴς, έος, ῦς, ὁ καὶ ἡ, *formam Deum referens*: ex Θεὸς et εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Θεοείκελ', pro Θεοείκελε, voc. sing. à

Θεοείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Deo similis*: ex Θεὸς, *Deus*, et εἴκελος, *similis*. Th. εἴκω, *assimilo*.

Θεόθεν, *divinitùs, à Deo*, adv. à Θεὸς, *Deus*.

Θεοῖο, gen. Ion. pro Θεοῦ, à Θεὸς, *Deus*.

Θέουσα, Dor. pro Θέουσα, ης, ἡ, *currens*, præs. part. f. g. à Θέω, *curro*.

Θεῖτο, Θοῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à Θέω, -ῶ pro commun. Θείμην, Θεῖο, Θεῖτο à τίθημι, *pono*.

Θεοκλυτέω, f. ήσω, *deum invoco, deum audio, deo obedio*; à Θεὸς, *Deus*, et κλύω, *audio*.

Θεόκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divino judicio electus*; item *deorum judex*, Periphras. Paridis: à Θεὸς et κρίνω, *judico*.

Θεόκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo conditus*: à Θεὸς et κτίζω, *condo, creo*.

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA, dissertatio de Deo*: à Θεὸς et λέγω, *dico*. Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit*. Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχήν. à Θεὸς, *Deus*, et λέγω, *dico*: perf. m λέλογα. Angl. A THEOLOGUE.

Θεομαχέω, ῶ, *Deo repugno*: f. ήσω. perf. τεθεομάχηκα· et

Θεομαχία, ας, ἡ, *Deorum pugna*: et

Θεομάχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Deo repugnans*: ex Θεὸς, *Deus*, et μάχομαι, *pugno*.

Θέομεν, Poët. pro Θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*: f. Θήσω a. 2. ἔθην.

Θεομισὴς, έος, -ῦς, ὁ καὶ ἡ, *Deo invisus*: à Θεὸς et μῖσος, τὸ, *odium*: at

Θεομισὴς, έος, -ῦς, ὁ καὶ ἡ, *qui Deum odit*: ab iisd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ Θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus*, et hinc *præstantissimus*. Ex Θεὸς, *Deus*, et μοῖρα, *fatum*. Th. μείρω, *divido, sortior*.

Θεόντων, gen. pl. part. præs. à Θέω, *curro*: f. Θεύσομαι· ἐδόντων λευκὰ Θεόντων, pro ἐδόντων λευκῶν, Hes. in Scut. 146.

Θεόπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinitùs inspiratus*: ex Θεὸς et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen propr. viri.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *divinum quid præ se ferens*: à Θεὸς et πρέπω.

Θεοπροπέω, ῶ, *vaticinor*: f. ήσω. perf. ηκα. et

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio*: et

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium*: et

Θεοπρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vates*: à Θεὸς, *Deus*, et πρέπω, *excello, decorus sum*; vel προΐπω, *qui loco Dei loquitur*, ut προφήτης

Θεοπρωτῶν, gen. pl. à

Θεοπρωτοὶ, *Theoprotæ*.

Θεόρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. à *Deo excitatus*: ex Θεὸς et ὄρω, *excito*.

ΘΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea*, q. à Θέω, *pono, facio*: hinc ἀθεότης, ητος, *impietas*: &c.

Θεόσδοτα, *divinitùs data*, n. g. pl. à

Θεόσδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo datus*: ex Θεὸς et δίδωμι, *do*.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, *cultus Dei*: et

Θεοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Dei cultor, religiosus*: ex Θεὸς, *Deus*, et σέβω, *colo*.

Θεοσεβῶς, adv. *piè*: à præced

Θεοστυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *Dei osor*: ex Θεὸς et στυγέω, *odi*.

Θεόταυρος, ου, ὁ, *deus taurus*; Epith. Jovis: ex Θεὸς et ταῦρος, *taurus*.

Θεότης, ητος, ἡ, *DEITAS*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θεότιμος, ου, ὁ, *THEOTIMUS*, nom. propr. Vel adjectivè, -ος, ου, ὁ καὶ ἡ, *divinitùs honoratus*: ex Θεὸς et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio*: ex Θεὸς et φαίνω, *appareo*.

Θεόφιλε, voc. à Θεόφιλος, *THEOPHILUS*, nomen propr. id. ac

Θεοφιλὴς, έος, -ῦς, ὁ καὶ ἡ, *pius, amans deorum, Deo gratus*: à Θεὸς et φίλος, *amicus*.

Θεόφιν, *divinitùs*, adv. interdum et dat. pl. pro Θεοῖς, à Θεός.

Θεόφραστος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS*, nom. propr. Angl. THEOPHRAST.

Θεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *divinâ mente præditus, vates, propheta*: ex φρὴν, *mens*, et Θεός.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutelâ*: à Θεὸς et φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla*: et

Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντος, ὁ, *servus*.

Θεραπεία, ας, ἡ, *sanatio, famulatus*: à Θεραπεύω, quod vide.

Θεραπευθεὶση, dat. sing. aor. 1. part. pass. f. g. et

Θεραπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à Θεραπεύω, *servio*.

Θεραπευτέον, *colendum est, sanandum est*, verbalè à Θεραπεύω.

Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, *minister, medicus*: et

Θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, *obsequiosus, sanandi vim habens*: et

Θεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sanabilis*: à

Θεραπεύω, *famulor, servio, curo, sano*, cum acc. in imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. f. εύσω. perf. τεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. Θεράπευσον, ατω. imperf. pass. ἐθεραπευόμην, ου, ετο. perf. pass. τεθεράπευμαι. perf. part. pass. τεθεραπευμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. Θεράπων, *minister, servus*.

Θεραπηΐη, Ion. pro Θεραπεία, *ministerium, famulatus, sanatio*: à præced.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis, de quâ consule Stephanum, in Θεράπναι. Etiam

Θεράπνη, ης, ἡ, *ancilla*, per Syncop. à Θεράπαινα.

Θεράποντα, acc. sing. Θεράποντε, nom. dual. Θεράπουσι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus*: q. à Θέρω, *curo*.

Θεραφεὶμ, Heb. *imagines, idola*: Angl. TERAPHIM.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro Θερεία, vel Θερεία, idem quod Θέρος, *æstas*.

Θέρειος, εία, ειον, *æstivus*: à Θέρος.

Θερειτάτη, per Syncop. pro Θερειοτάτη, *ferventissima*, superl. f. g. à pr.

Θέρευς, Dor. pro Θέρεος, gen. sing. à Θέρος, εος, τὸ, *æstas*.

Θερέω, idem quod θέρω, calefacio.
Θερίζω, æstatem traduco, meto, cum accusat. sæpè absolutè ponitur. f. σω. perf. τεθέρικα. a. 1. part. θερίσας. perf. pass. τεθέρισμαι. a. 1. pass. ἐθερίσθην. à θέρος, εος, τὸ, messis.
Θερινὸς, ὴ, ὸν, æstivus: ab eod. th.
Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præs. infin. act. à θερίζω, meto.
Θερισμὸς, ῦ, ὁ, messis: et
Θεριστήριον, ου, τὸ, falx messoria: et
Θεριστὴς, ῦ, ὁ, messor: et
Θέριστρον, seu θερίστριον, ου, τὸ, vestis æstiva. Th. θέρος, æstas.
Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς, calidus. Th. θέρω, calefacio.
Θερμαὶ, ῶν, αἱ, thermæ, balneæ: ab eod.
Θερμαίνω, calefacio: fut. ανῶ. a. 1. ἐθέρμανα. perf. τεθέρμαγκα. præs. pass. θερμαίνομαι, calefio, et calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ου, ετο. perf. pass. τεθέρμασμαι a. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, calefacio.
Θέρμετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi Poët. θέρμομαι, pro θερμαίνω, calefacio, ejusd. th.
Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus. Th. θέρω, calefacio.
Θερμολουτέω, ῶ, f. ήσω, lavor calidâ, calidâ perfundor: à θερμὸς, calidus, et λούω, lavo.
Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, quasi dicas, calidæ portæ, THERMOPYLÆ, locus quidam Græciæ, sic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.
Θερμὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, calidus, a, um. in superl. θερμότατος. à th. θέρω, calefacio.
Θερμότης, ητος, ἡ, calor, caliditas: à pr.
ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, messis, æstas: q. à θέρω, quia calida ejus temperies.
Θερσίτης, ου, ὁ, THERSITES, nom. propr.
Θέρσος, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θέρσω, f. 1. act. Æol. pro θέρω et θερσόμενος, f. 1. part. m. à
ΘΕ'ΡΩ, calefacio, medeor, curo: f. θερῶ, et Æol. θέρσω.
Θὲς, pro θέτι, pone, a. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην.
Θέσαν, posuerunt, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, aor. 2. infin. m. θέσθω, 3. sing. aor. 2. imperat. m. à τίθημι, pono.
Θέσις, εως, ἡ, THESIS, positio, depositio, sors pecuniæ. Dem. c. Apat. θέσις ἐπέων, carminum compositio. Th. τίθημι, pono.
Θέσκελος, ου, ὁ ἢ ἡ, per Sync. pro θεοείκελος, sic in pl. n. g. θέσκελα, divina, Deo similia: ex θεὸς, Deus, et εἴκελος, similis, quod ab εἴκω, similis sum.
Θέσμιος, ία, ιον, legitimus: à θεσμὸς, lex.
Θεσμοθέτης, ου, ὁ, legislator: à θεσμὸς, lex, et τίθημι, pono.
ΘΕΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, lex. Etiam strues lignorum ap. Hesych. si lectio vera sit. f. à τίθημι
Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, sacrum Cereris: et
Θεσμοφορία, festa in Cereris honorem: ex θεσμὸς, lex, et φέρω, fero.
Θεσπεία, ας, ἡ, et Ion. θεσπείη, f. g. à
Θεσπέσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, divinus: gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, ιος, ὁ ἢ ἡ, vaticinus, divinus.
Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, divinitùs ardens; aut doctus à Deo: è θέσπις et δαίω, uro, vel scio.
Θεσπίζασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. act. f. g. à
Θεσπίζω, vaticinor; fut. ίσω. à θέσπις.
Θεσπιέπεια, ας, ἡ, vaticinatrix, divino ore loquens: ex θέσπις et ἔπος.
ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ἢ ἡ, vates divinus: q. ex θεὸς et ἔπω, loquor.
Θέσπισμα, ατος, τὸ, oraculum: à præced.
Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis: à
Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, THESSALONICA, nom. urbis; sic dict. Gr. à victoriâ Thessalis reportatâ per Philippum.
Θέσσαν, Ion. et Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, pono.
Θεστίης, ου, ὁ, THESTIES, nom. propr.
Θέστωρ, ορος, ὁ, THESTOR, Ænopis filius: hinc Θεστορίδης.
Θέσφατα, τὰ, responsa divina: à
Θέσφατος, ου, ὁ ἢ ἡ, à Deo dilectus: ex θεὸς et φημὶ, dico.
Θετέον, ponendum, nomen verbale: à τίθημι, pono.
Θετικὸς, ὴ, ὸν, positivus, a, um; in pl. n. g. θετικά. ab eod. th.

Θετικῶς, adv. affirmativè, cui opponitur ἀρνητικῶς, negativè: à præced.
Θέτις, ἡ, THETIS, nomen propr. Deæ.
Θέτο, reposuit, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi τίθημι, pono: a. 2. act. ἔθην a. 2. m. ἐθέμην.
Θετὸς, ὴ, ὸν, positus, adoptivus: ab eod. th.
Θετταλία, ας, ἡ, THESSALIA, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, Thessali.
Θέτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. θὲς, à τίθημι pono: a. 2. ἔθην.
Θεῦ, Dor. pro θοῦ vel θέου, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.
Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin pro θεογενὶς, à Deo nata.
Θευγέσθαι, Cretensium dialecto, pro θέλγεσθαι. Hesych.
Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. declin. THEUDAS: nomen pseudoprophetæ. Lat. torrens.
Θευμορῆ, Dor pro θευμορεῖ, quod Att. θευμορῆ, dat. sing. à θευμορὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, Att. pro θεομορὴς, divinus: q. ὑπὸ θεῶ μεμερισμένη, τουτέστι δεδομένη τῇ θείᾳ. à θεὸς, Deus, et μερίζω, partior. Th. μείρω, divido.
Θεύμορος, ου, ὁ ἢ ἡ. per Crasin et Dor. pro θεόμορος, à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus: ex θεὸς et μείρω, partior perf. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.
Θεύσεαι, Ion pro θεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. et
Θεύσεσθαι, f. 1. infin. m. verbi θέω, curro: f. θεύσομαι.
Θευσούμενος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. m ejusd.
Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen.
ΘΕ'Ω, f. θεύσομαι, curro, cursu contendo. Est et θέω, pono, facio: unde τίθημι.
Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, pono.
Θεώντων, gen. pl. part. præs. act. contract. à θεάω, exhibeo me videndum. Th. θεάομαι, specto.
Θεωρία, ας, ἡ, speculatio, contemplatio. Th. θεωρὸς, spectator.
Θεωρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à
Θεωρέω, specto: fut. ήσω. perf. τεθεώρηκα. a. 1. sub. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρός. Unde et
Θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur, præceptum.
Θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, contemplativus.

Θεωρία, ας, ἡ, *contemplatio, commentatio, meditatio, inspectio: spectatio ludorum seu certaminum in panegyricis conventibus*; item *spectacula ipsa*: etiam *inspectio locorum et morum cujusque civitatis*: necnon *publica legatio ad ludos*. à θεωρός.

Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specto*.

Θεωρίη, Ion. pro θεωρία, q. v.

Θεωρικὸς, ή, όν, *ad spectationem ludorum pertinens*. à θεωρία.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, qua Athenienses suos θεωροὺς et sacrorum publicos ministros, ad oraculum consulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *spectator, contemplator*: qu. à θεάομαι, *specto*: signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit*. à θεὸς et ὤρα, *cura*.

Θήβῃ, Dor. pro Θήβησι, seu ἐν ταῖς Θήβαις, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex Θήβη et γίνομαι, *nascor*.

Θήβαζε, *Thebas*: adv. à Θήβη.

Θηβαῖος, αία, αῖον, et in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani*.

Θήβη, ης, ἡ, *THEBÆ*, nom. urbis: hinc

Θήβηθι, *Thebis*: adv.

Θηγάνη, ης, ἡ, *cos*. Th. θήγω, *acuo*.

Θήγει, *acuit*, 3. sing. præs. ind. à

ΘΗ'ΓΩ, *acuo, incito, instigo*: f. ξω. perf. τέθηχα. a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro θεᾶσθαι, præs. infin. m. et

Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο, et hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. m. à

Θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*: q. v.

Θηεύμενος, ν, Ion. et Dor. pro θεώμενος, præs. part. m. à θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quòd Ion. pro ἐθεῶντο, *intuebantur*, 3. pl. imperf. m. et

Θηήσαντο, *contemplati sunt*, Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi θηέομαι, Ion. pro θεάομαι.

Θηήσασθαι, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Θηητὸς, ή, όν, *mirandus, cum admiratione spectandus*: à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*.

Θήϊον, Ion. pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: q. v.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destinatus ad aliquid condendum vel recipiendum*: à θήκη.

Θηκάμενος, *ponens*, a. 1. part. m. à τίθημι, *pono*: fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Θήκατο, 3. sing. aor. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *posuit*, Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. perf. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, *THECA, ubi aliquid reponitur, sepulchrum*: ab eod. th.

Θηκτὸς, ή, όν, *acutus*: à θήγω.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*; item *sugo*: f. σω. perf. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præs. part. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ καὶ ἡ, *nutritor, nutrix*: à præc.

Θηλάσεια, ας, ε, *suxerim*, aor. Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέα et θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fœmella*; acc. sing. θῆλυν. acc. pl. θηλέας. nom. pl. θήλειαι. Th. θῆλυς, έος, ὁ καὶ ἡ, *fœmineus*. et pro ἡ θῆλυς dicitur θήλεια.

Θηλέω, Ion. pro θαλέω, idem quod θάλλω, *germino, pubesco*.

Θήλεως, gen. Att. à θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, ruma*: q. à θάλλω, *pullulo*.

Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Hesych. fortè legend. θηρητὴρ, *venator*: à θὴρ, *fera*.

Θηλυγονία, ίας, ἡ, *materna generatio stipis*.

Θηλυδρίας, ου, ὁ καὶ ἡ, *mollis, effœminatus*: q. à θῆλυς et δράω, ut sit *fœminam ago*.

Θηλυκὸς, ή, όν, *fœmininus*: à θῆλυς.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *insaniens mulierum amore*: ex θῆλυς, *fœmina*, et μαίνομαι.

Θηλυμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *mollitèr canens*: ex θῆλυς et μέλος.

Θηλύνεσθαι, *fœminarum more lascivire*, præs. inf. m. à

Θηλύνω, *effœmino, emollio*: à θῆλυς.

Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *fœminis conveniens*: à θῆλυς et πρέπω.

ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ καὶ ἡ, vel -υς, εια, υ, *fœmineus*. ἡ θήλεια, subst. *fœmina*. τὸ θῆλυ, idem. θῆλυ; ἔερσαν, *ros herbas vegetans*, Hes. Scut. Herc. ver. 395. ποιοῦσα θάλλειν, vel à θάω, *nutrio*.

Θηλυτεράων, *mulierum*, gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à θηλύτερος, *effœminatior, mollior*: à præced.

Θηλυτόκος, ου, ἡ, *fœminei sexûs partum edens, habilis fœminæ procreandæ*: ex θῆλυς, *fœmina*, et τίκτω, *pario*: perf. m. τέτοκα.

Θηλὼ, όος, οῦς, ἡ, Hesych. τροφὸς, τίτθη, *altrix, nutrix*: à θηλὴ, *mamma*.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus*: à τίθημι, *pono*.

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, cumulus*.

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus*, idem quod θίν. Est et

Θὴν, expletiva particula: et pro *quidem* sumitur, et *certè*.

Θήνιον, *lac*: γάλα. Hesych. à θάω, *nutrio, lacto*.

Θήξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à θήγω, *acuo*: f. ξω.

Θηοῖο, 2. sing. opt. act. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto, video*.

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror*: q. à θηέω, *miror*.

ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*, item *leo*: gen. pl. θηρῶν. dat. pl. θηρσί. qu. à θέω, *curro*. Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio, præda venatu capta*; item *tendicula*. Est et

Θήρα, ἡ, *THERA insula*.

Θηραγρέται, οἱ, *belluarum ductores*.

Θήραιον ἔπος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum*. Th. θήρα.

Θήραμα, ατος, τὸ, *venatio, captura*: à

Θηρᾶν, præs. infin. à θηράω, *venor*. Th. θήρ.

Θηράομαι, f. άσομαι, *venor, capto*: et

Θηρατὴς, ῦ, ὁ, *venator, sectator*: et

Θηρατικὸς, ή, όν, *venaticus*: à θὴρ, *fera*.

Θηράω, ῶ, et θηράομαι, ῶμαι, *venor, sector*. Th. θήρ.

Θήρειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ferinus, belluinus*: ab eod.

Θήρειον, τίτλον ποικίλον Atticis, inquit Hesych. q. à θὴρ, *bellua*: alii à Θήρα, *Thera insula*.

Θήρευε, præs. imperat. act. et

Θηρεύειν, præs. infin. act. θηρεῦσαι, a. 1. inf. act. à θηρεύω, *feras venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηρευέμεν, *venari, assectari*, præs. inf. Ion. pro θηρεύειν.

Θήρευμα, ατος, τὸ, *venatio*: à θηρεύω.

Θηρευτὴς, ῦ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: et

Θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, venaticus: unde Θηρευτικὴ, sc. τέχνη, venandi scientia, venatio: à

Θηρεύω, feras venor, insidiosè observo, capto: f. εύσω. perf. τεθήρευκα. à Θὴρ, fera.

Θήρης, gen. sing. Ion. à Θήρα, ας, et Ion. ης, ἡ, fera: ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator, Poët. pro Θηρευτήρ· à Θηρεύω, venor, quod à th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator: ab eod. verbo et th.

Θηριακὰ, τὰ, scil. φάρμακα, medicamenta quæ venenatorum animalium morsus depellunt: et

Θηριακὴ, scil. ἀντίδοτος, THERIACA, antidotus adversus venena. Th. Θὴρ, fera.

Θηριάλωτος, υ, ὁ ἢ ἡ, à feris captus: à Θηρίον, fera, et ἁλίσκω, capio.

Θηριόβρωτος, υ, ὁ ἢ ἡ, à feris comestus: à Θηρίον et βιβρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum belluis pugno: f. ήσω. perf. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε. à Θηριομάχος.

Θηριομάχης, qui depugnationi cum bestiis est addictus.

Θηριομάχος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui cum feris pugnat: compos. ex Θηρίον, idem quod Θὴρ, fera, et μάχομαι, pugno.

Θηρίον, υ, τὸ, fera, bestia: apud medicos, bestia venenata. Th. Θὴρ, idem.

Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto, irrito: Θηριῦμαι, ferocio. à Θηρίον.

Θηριωδέστατα, feris refertissima, superl. à

Θηριώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, ferus, a, um; ferinus. Th. Θὴρ, fera.

Θηριωδῶς, adv. ferino more: à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, fericida: ex Θὴρ, fera, et φένω, occido: perf. m. πέφονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à Θηράω, venor. Th. Θὴρ, fera.

Θηρῶν, captans, præs. part. act. ab eod. verbo et th.

ΘΗ'Σ, τὸς, ὁ, operarius, servus, mercenarius: quod à Θέω, facio.

Θῆσαι, lactâsse, a. 1. inf. act. verbi Θάω, nutrio, lacto; vel per Sync. pro Θηλάσαι, à Θηλάζω. Sic Θήσατο, suxit, à Θάω, vel pro Θηλάσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. à Θηλάζω, lacto. Th. Θηλὴ, papilla.

Θησαίατο, contemplati sint, 3. pl. aor. 1. opt. m. Ion. pro Θεάσαιντο, εα in η coalescentibus, et ν in α verso. à Θεάομαι, specto: f. άσομαι. a. 1. med. ἐθεασάμην. a. 1. opt. m. Θεασαίμην.

Θησαυρίζω, thesauros extruo, congero: fut. ίσω. perf. τεθησαύρικα. perf. pass. τεθησαύρισμαι. à Θησαυρός.

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, repositorium, thesaurus: à præc.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, THESAURUS: à τίθημι εἰς αὔριον, in crastinum repono. Vel ab αὐρὸς, dives, ut sit divitiarum repositio.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, thesauri custos.

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, έος, ὁ, Theseus, nom. propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. inf. act. et

Θησεῖμεν, Dor. pro præced. et

Θησεύμεσθα, Dor. et Æol. pro Θησόμεθα, ponemus, 1. pl. f. 1. m. verbi τίθημι, pono: f. Θήσω. a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, έος, ὁ, THESEUS, nom. propr.

Θῆσθαι, lactare, Ion. pro Θᾶσθαι, quod contractè pro Θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi Θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro Θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à Θηλάζω, lacto. Th. Θηλὴ, papilla.

Θήσομαι, f. 1. ind. med. Θήσω, f. 1. act. in pl. Θήσομεν. et

Θήσοντι, Dor. pro Θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, pono.

Θῆσσα, ης, ἡ, et Θῆττα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. Th. Θὴς, servus mercenarius.

Θήσω, (Dor. Θησῶ) f. 1. act. à τίθημι, pono.

Θῆτα, acc. sing. à Θὴς, τὸς, ὁ, servus: Θῆσσα, vel Θῆττα, ἡ, ancilla.

Θητεία, ας, ἡ, servitus: ex Θὴς.

Θητεύω, mercede servio: f. εύσω. ab eod.

Θητικὸς, κὴ, κὸν, mercenarius: ex eod.

Θῆττα, ης, ἡ, ancilla. Vide Θῆσσα.

Θιαγὼν, όνος, panis qui Diis proponebatur.

Θιάζω, choros duco, tripudio: à

ΘΙ'ΑΣΟΣ, υ, ὁ, cœtus et multitudo tripudiantium: παρὰ τὸ Θεῖα ᾄδειν, quòd divina canant. Sunt qui legunt Θύασος· et si ad Bacchum respicias, Θυάζω est Bacchica orgia celebro. à Θιὸς, Cret. et Æol. pro Θεὸς, unde Lacon. Σιός.

Θιασῶται, τῶν, οἱ, Sodales, qui simul choros exercent: frequentiùs dicitur de iis qui sacrificiorum et cultûs divini prætextu, veluti sodales coibant festis diebus, epulisque indulgebant. à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, fiscella è vimine plexa in modum arculæ.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, tostus sub carbonibus; item tener, venerabilis: fortè à τέφρα, cinis, vel Θύω, incendo: pro tenero, est q. à τρυφερός.

Θιγεῖν, a. 2. inf. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro Θιγεῖν, præs. inf. à Θίγω, tango.

Θίγοισα, Dor. pro Θίγουσα, tangens, præs part. f. g. et

Θίγον, tange, Dor. pro Θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ, TANGO, attingo: f. ξω. perf. τέθιχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ἡ, tactus.

ΘΙ'Ν, aut Θὶς, Θινὸς, ὁ vel ἡ, acervus, cumulus; item littus. Est et

Θῖν, acc. sing. pro Θῖνα, à Θὶς, littus.

Θιὸς, Deus: Cretens. à Θεός.

Θιπόβρωτος, malus: pro Θριπόβρωτος, comestus à vermibus vel tineis. à Θρίψ et βιβρώσκω, comedo.

Θὶς, Θινὸς, idem q. Θίν.

Θισπέω, conjicio: Hesych. puto à Θέσπις, ut sit vatis instar divinare.

Θλαδίας, υ, ὁ, eunuchus: propriè cui testes contusi: à Θλάω, frango.

Θλασίας, υ, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ατος, τὸ, fractura, collisio: à Θλάω.

Θλάσπι, εως, τὸ, THLASPI, herba: à Θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασε. à

ΘΛΑ'Ω, ῶ, elido, frango: f. σω. perf. κα.

Θλιβίας, Θλαδίας, spado; cui testes τεθλιμμένοι, seu elisi: à

ΘΛΙ'ΒΩ, attero, stringo, contero, premo, affligo; f. ψω. perf. φα perf. pass τέθλιμμαι. part. perf. pass. τεθλιμμένος, pressus. Pro Θλίβω. Æol. φλίβω, undè AFFLIGO.

Θλίψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas: à præced.

Θνάσκω. Dor. pro Θνήσκω, morior; Θνάσκωμεν, Dor. pro Θνήσκωμεν, et Θνατὸς, Dor. pro Θνητὸς, mortalis. Th. Θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. pl. à Θνατός. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. ind. m.

Θνησιμαῖον, υ, τὸ, cadaver: à

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus: et

Θνῆσις, εως, ἡ, mors: et

Θνῆσκον, moriebantur; pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior: f. θνήξομαι, ῃ, εται. f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. q. à θνάω. plusq. perf. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. q. à θείνω, percutio: perf. m. τέθνεα. perf. inf. m. τεθνάναι, contractè pro τεθνηκέναι. Hinc θνητὸς, ῦ, ὁ, mortalis.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ à dea cum mortali contractæ: ita dic. nuptiæ deæ Thetidos cum Peleo mortali: à θνητὸς et γάμος.

Θνητοῦ, gen. Ion. à

Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητός.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor, item sedeo: vide θάσσω. à θοὸς, celer.

Θοῇσι, velocibus, dat. pl. f. g. Ion. pro θοαῖς, à θοός.

Θοιμάτιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, vestis. Th. ἕω, induo.

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο. à τίθημι, pono.

Θοινάω, f. ήσω. perf. ηκα. convivor, epulor, comedo, devoro: à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; item cibus: tanquam à θόω, epulor; vel potiùs ab οἶνος, vinum; aut ab utroque.

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, ad epulationem idoneus: à

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θοινίζω, Ion. convivio excipio: à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θεῖτο, et in θοίμην.

Θολάω, f. ήσω, turbo.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, turbidus, sordidus: à θολὸς, sordes.

Θολερῶς, turbidè: adv. θολερῶς περιβαίνειν, titubanter incedere: à præced.

Θολία, ας, ἡ, pileus fastigiatus, umbella.

ΘΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, sordes, fæx, atramentum sepiæ: et adjectivè -ὸς, ἡ, ὸν, turbidus. At θόλος, ου, ὁ vel ἡ, tholus, testudo, camera fastigiata: hinc θολία, pileus acutus.

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω, perf. ωκα, turbo. Th. θολὸς, fæx.

ΘΟΟ'Σ, ὴ, ὸν, celer, velox: q. à θέω, celeritèr eo.

Θόρε, desiliit, 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, ῶ, vel θόρω, salio: f. ήσω. a. 2. ἔθορον.

Θόρνυμι vel θορνύω, item θόρνυμαι, θορνύομαι, insilio, ineo, libidine agitor, coëo. à θόρω.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. vel a. 2. ind. act. à θόρω.

Θόρος, ου, ὁ, et θορὴ, ῆς, ἡ, semen genitale. Th. θόρω, salio.

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, tumultuantur, 3. pl. præs. ind. act. à

Θορυβέω, ῶ, tumultuor, perturbo; applaudo, Dem. Phil. ii. f. ήσω. perf. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβουν, -ων. Th. θόρυβος, tumultus.

Θορυβήσῃ, obstrepat, 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θόρυβος, ου, ὁ, tumultus, turba: à θροὸς, tumultus, et βοὴ, clamor. Hinc θορυβέω, tumultuor.

Θορυβοῦντες, tumultuantes, præs. part. pl. m. g. ab eod. th.

ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, salio: q. à θέω ῥᾶον. præs. part. θόρων.

Θοῦ et θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, pono: a. 2. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, THUCYDIDES, in dat. Θουκυδίδῃ.

Θούριδος, impetuosæ, gen. sing. à

Θοῦρις, ιδος, ἡ, impetuosa: à

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuosus: à θόρω.

Θοῦρος Συβαρίτης, THURUS Sybarita, nom. viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, sedile, solium: à θοάζω, sedeo. Th. θοὸς, celer.

Θόωνα, acc. sing. à θόων, Thoon, nomen propr.

Θοῶς, adv. celeritèr. Th θοὸς, celer.

Θρᾴκη, ης, ἡ, THRACIA.

Θρᾴκιος, et θρᾳΐκιος, Ion. θρηΐκιος, ου, ὁ, Thracius. a θρᾷξ.

Θρᾳκιστὶ, Thracum more. Th. θρᾷξ, Thrax.

Θράμις, aries: Hesych. hinc verisimile per Aphær. Angl. RAM.

Θράνος, ου, ὁ, sella. Th. θράω, sedeo.

ΘΡΑ'Ξ, ᾳκὸς, et Poët. θρῆξ, -ηκὸς, ὁ, THRAX.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. gen. à θρασὺς, έος, ὁ, audax. Th. θάρσος, fiducia.

Θρασέως, adv. audactèr: à

Θράσος, εος, τὸ, audacia: per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, Att. θράττω, f. ξω, perturbo, vellico, moveo: Poët. pro ταράσσω, turbo; per Sync.

Θρασύγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. qui audacia habet membra: ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, audaci præditus corde: à θρασὺς, audax, et καρδία, cor.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων. à θρασύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax in pugnâ: quod vide.

Θρασυμάχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro θρασυμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, audax machinator, qui consilium init audax: ex θρασὺς, audax, et μηχανὴ, machina.

Θρασύμαχος, ου, ὁ, THRASYMACHUS, nomen proprium: q. audax in bello: ex θρασὺς et μάχη, pugna.

Θρασυμέμνονα, acc. sing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, audax, quia audactèr hostem irruentem sustinet: ex θρασὺς, audax, et μένω, maneo, expecto.

Θρασυμήδεα, acc. sing. à

Θρασυμήδης, εος, ὁ, THRASYMEDES, nom. propr.

Θρασύνομαι, audax fio; item audactèr loquor: à θρασὺς, audax, quod vide.

Θρασύπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις θρασὺς, qui labores audactèr adit et tolerat.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, audax. Th. θράσος, fiducia.

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, fragilis, friabilis: à

ΘΡΑΥ'Ω, f. αύσω, frango, frio: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, sedeo: f. ήσω. a. 1. m. ἐθρησάμην. a. 1. infin. m. θρήσασθαι.

Θρέϊσσα, ας, ἡ, Dor. pro θρήϊσσα· leg. et θρᾷσσα vel -ττα, Threissa.

Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne quod alitur, pro θράμμα. à τρέφω, alo: fut. θρέψω. perf. pass. τέθραμμαι.

Θρεμματοτροφέω, pecora alo vel habeo.

Θρέξασκον, cucurri, vel cucurrerunt, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro. f. θρέξω. perf. δεδράμηκα: a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω, curro.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. cui præ metu cor in pectore trepidat et salit: à θρέω, et per Sync. θρῶ, salio, et καρδία, cor.

Θρέπτρα, τὰ, per Sync. pro θρεπτήρια.

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia.* Th. τρέφω, *alo*: f. θρέψω.

Θρεπτὸς, ὴ, ὸν, *nutritus, altilis.*

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. ab eod. th.

Θρέψαι, aor. 1. infin. act. θρέψαιο, 2. sing. aor. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, aor. 1. part. m ejusd. verbi.

Θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψον, *nutri*, aor. 1. imperat. act. et

Θρέψω, *alam*, f. 1. ind. act. à τρέφω, *alo.*

ΘΡΕ'Ω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo* seu *loquor*: hinc θρόος, *clamor.*

Θρηΐκιος, ου, ὁ, *Thracius*: à θρῆξ, ηκὸς, Ion. pro θρᾷξ.

Θρῆϊξ, Ion. pro θρῆξ, quod pro θρᾷξ, *Thrax.*

Θρῄκη, ης, ἡ, *THRACIA*, nomen regionis.

Θρῄκηθεν, adv. *ex Thraciâ.*

Θρηκῶν, gen. pl. Ion. pro θρᾳκῶν. à θρᾷξ, *Thrax.*

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, ῶ, *lamentor, odas lugubres cano*: imperf. ἐθρήνεον, -ουν f. ήσω. perf. τεθρήνηκα. a. 1. imperat. θρήνησον, ατω, *plange.* à

ΘΡΗ˜ΝΟΣ, ου, ὁ, *luctus, planctus*: q. à θρέω, *tumultuando clamo*, vel *loquor.* Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, quod luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, *scabellum pedum.* Th. θράω, *sedeo*: f. ήσω.

Θρηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ad lamentandum propensus, luctui deditus, luctui assuetus, flebilis, lamentabilis.* à θρῆνος.

Θρησκεία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *religio, superstitiosus cultus Deorum*: à θρησκεύω.

Θρησκεία Θεοῦ, *cultus Deo præstandus*, Jos. Ant. iv. 4. 8. 44. et passim, quod negant Suicerus, Elsnerus, et Wolfius dici, gen. scil. objecti.

ΘΡΗΣΚΕΥ'Ω, fut. εύσω, *superstitiosè Deum colo, veneror*: q. θεῷ ἀρέσκειν, *Deo placere.* Hinc

Θρῆσκος, ου, ὁ, *religiosus*: à præced.

Θράσσανον, ου, τὸ, *ea pars currûs cui onera imponuntur*: an à θρᾶσαι, *sedere?*

Θρῖαι, αἱ, *calculi, quos sortilegi in urnam mittunt*: an à θραύω, *frango*, quia *fragmenta* lapidum?

Θριαμβεύω, *TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio*; cum acc. f. εύσω. a 1. part. θριαμβεύσας, αντος. et

Θριαμβικὸς, ὴ, ὸν, *triumphalis*: à

ΘΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, *TRIUMPHUS.* Qui enim triumphabant, solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum *foliis* seu *festâ fronde incedere.* Vel à θρῖον, *folium*, et ἀμείβω, *circumeo.* folia enim laurina victorum tempora olim circumibant et ornabant. Hinc *redimitus tempora lauro*, Virg. Suidas ducit à θριάσις, id est, *Poetarum furor.*

ΘΡΙΓΚΟ'Σ seu θριγχὸς, οῦ, ὁ, *pinna* seu *corona murorum*, et qu. *capillus, vallum, septum, templum*: à θρὶξ, quia ut *capillus* muri.

ΘΡΙ'ΔΑΞ, κος, ἡ, *lactuca*, herba nota.

Θριμμὸς, γογγυσμὸς, *murmur*, Hesych. an à τρίζω, *strido?*

Θρῖναξ, ακος, ὁ, *vannus, vannulus.* Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, *capillus, seta, villus*: dat. pl. θριξὶ hinc τριχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pilosus*: τριχωτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Θρῖον, vel θρῖον, *folium ficûs, frons ficulnea, folium quodvis*: *genus edulii.* qu. à θρέω, *sono*, ficulneæ enim frondes valdè crepant.

Θρῖος, ου, *extremus rudens*, qui laxatur primum in prora, vento favente: ab eod. th.

Θριπόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *corrosus et exesus à tineis*, aut *vermibus*: à θρὶψ et ἔδω, *edo.*

Θρὶψ, πὸς, ὁ, *vermis qui lignis innascitur.* Th. τρίβω, *tero.*

Θροέω, *turbo, tumultuando clamo*; item *loquor*: fut. ήσω. perf. τεθρόηκα. à θρόος, *clamor tumultuantium*, quod à perf. med. τέθροα, verbi θρέω, vel potiùs θρέομαι, *tumultuando clamo.*

Θροηθῆναι, *turbatum esse*, a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part. pass. à θροέω, *turbo.*

ΘΡΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *grumus, sanguis coagulatus.*

Θρομβόομαι, *in grumos concresco*: inf. præs. θρομβοῦσθαι. a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, *concretus*: à præced.

ΘΡΟ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *flos, pigmentum, rosa.*

Θρόνος, ου, ὁ, *THRONUS, solium, regnum*: q. θρᾶνος, à θράω, *sedeo*: perf. m. τέθρα. undè θρόος, *clamor*; et per Epenth. τοῦ ν θρόνος.

Θρόος, ου, contr. θροῦς, ου, ὁ, *clamor tumultuantium* vel *pugnantium, tumultus, fremitus, fama, turba*: à θρέω, *clamo.*

ΘΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia*: q. à θρύω et ἅλλομαι, quod *caleat* ac *surgat.*

ΘΡΥΓΑΝΑ'Ω, vel rectiùs θρυγανάω, *frico, scalpo, scalpo.*

Θρυλέω, idem quod θρυλλέω. Vide in θρύλλος, *susurrus.*

Θρύλλημα, ατος, τὸ, *murmur.* Th. θρύλλος.

Θρυλλίζω, et θρυλλίσσω, *susurro, murmuro*: à

ΘΡΥ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, *susurrus, murmur, tumultus*: q. à θρέω, *sono.* Hinc θρυλλέω et θρυλλίζω, *susurro, murmuro*: πολυθρύλλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebratus.*

Θρύμμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à θρύπτω, *frango.* Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥ'ΟΝ, ου, τὸ, *juncus, herba palustris, ulva*: q. à θρύπτω, quia *fragilis.*

Θρυπτόμενος, *contritus*, præs. part. pass. à

ΘΡΥ'ΠΤΩ, *frango, comminuo, frio, frango luxu*: f. 1. ψω. f. 2. τρυφῶ pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergô. perf. τέθρυφα. perf. pass. τέθρυμμαι.

ΘΡΩ'ΣΚΩ, *salio, insilio*: qu. à θορέω, *salio.*

Θρωσμὸς, οῦ, ὁ, *tumulus, locus eminens*: à præc.

Θύα, arbor quædam odora, THYA dicta, à θύω, *suffio.*

Θυάζω, f. άσω, *orgia celebro.* Th. θύω, *sacrifico.*

Θυαὶ, ῶν, οἱ, *haruspices*, qui ex sectis victimis divinant.

Θυάπαξ, *sacrilegus*: Hesych. legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, *lolium*: Diosc. an quod cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges, à θύω vel θέω? an quia eas θύει, *occidit?*

Θυὰς, άδος, ἡ, *quæ furore percita fertur.* Scribitur etiam θυιὰς et θυϊάς. q. à θύω, ὁρμῶ. item

Θυὰς, *solennis*: q. à θύω, *sacrifico*: at

Θύας, quod est Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον ὃν ἰδεῖ σοφῶν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit θυῶν.

Θύασος. Sic alibi scriptum pro θίασος: q. v.

Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA*,

nomen urbis. Gr. *victimas absumens.*

Θυέω, *subo*: a Θύω, id est, ὁρμῶ.

ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, *filia, nata*: gen. ἱέρος, ρός. acc Θυγατέρα, ατρα. voc. ὦ Θύγατερ. dat. pl. Θυγατράσι.

Θυγάτριον, ου, τὸ, *filiola*. Dim. à Θυγάτηρ.

Θύει, *æstuabat*, 3. sing. imperf. Ion. à Θύω, *macto, impetu feror*: f. Θύσω. perf. τέθυκα.

Θύεσσι, *suffimentis*, dat. pl. Poët. à Θύος, εος, τό. ab eod. th.

Θύει, *insanit*, 3. sing. præs. ind. ab eod.

Θυεία, ας, ἡ, *mortarium, pila*, ἴγδη. Puto à Θύω, *vehementèr moveo*; aut ab odore aromatum, nam Θύος, τὸ, est *odoramentum*.

ΘΥ'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella*: q. à Θύειν et εἰλεῖν. vel à Θύω et ἄελλα, *procella*: an à Θύω, *impetuosè ruo*?

Θυελλοφορέομαι, *cum procella ruor, feror.*

Θύεσι, dat. pl. Poët. pro Θύεσι, à Θύος, Θύεος, τὸ, *victima, suffimentum*: ab eod. th.

Θυέστ', pro Θυέστα, voc. sing. à Θυέστης, ου, ὁ, *Thyestes*.

Θυέτω, *sacrificet*, præs. imperat. act à Θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, *redolens suffimentis*: à Θύος, εος, τὸ, *victima, suffimentum*: quod ab eod. th.

Θυηκόος, ου, ὁ, *qui thura adolet, sacrificus*: à Θύος, εος, τὸ, *suffimentum*, et κάω, id est, καίω, *uro*.

Θυηλὰ, an potiùs Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *libamenta, primitiæ sacrorum.* à Θύω, *sacrifico*.

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, *aruspicium, libamenta, sacrificium*: à Θύος, εος, τὸ, *victima*. Th. Θύω, *sacrifico*.

Θυηπολέω, fut. ήσω, *sacrifico, macto*: et

Θυηπόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *sacrificus*: à Θύος, εος, τὸ, *victima*, quod à Θύω, et πολέω, *verso*.

Θύϊνος, η, ον, *THYINUS*: à Θύα, *thya*, arbor quædam odora. Th. Θύω, *suffio*.

Θυΐσκη, ης, ἡ, *thuribulum, mortariolum*: ab eod. th.

Θύισκος, ου, ὁ, *vas, in quod conjiciuntur Θύη*, id est, *suffimenta*.

Θυλάκιον, ου, τὸ, et Θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel Θύλαξ, ακος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vagina seminis*: qu. φύλακος.

Θυλακοτρὼξ, *mus*, vel *locusta*, qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit*: vide præced.

Θύλαξ, ακος, ὁ. Vide Θύλακος.

Θύλημα, ατος, τὸ, *farina quæ diis θύεται*, irrorato vino et oleo.

Θῦμα, ατος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima*: hinc deducitur Θυμάω, *suffio* Θυμίαμα, *suffimentum*. Θυμιατήριον, *thuribulum*. Th. Θύω, *sacrifico*.

Θυμαίνω, f. ανῶ, *succenseo*. Vide in Θυμήνας.

Θυμαλγέα, acc. sing. à Θυμαλγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *afferens dolorem animo*: ex Θυμὸς, *animus*, et ἄλγος, τὸ, *dolor*.

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, *titio ambustus*: à τύφω, *ustulo*: f. Θύψω, undè Θύψις, *ustio*.

Θυμάρέα, *gratam*, acc. sing. à Θυμαρής.

Θυμαρέω, ῶ, f. ήσω, *placeo, mihi placet*: à seq.

Θυμαρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *gratus, placidus*: ex Θυμὸς, *animus*, et ἄρω, *apto*.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*, herba odorata. fortè ἀπὸ τοῦ Θύειν, ob fragrantiam.

Θύμβρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis*. Hinc Θυμβριὰς αὐδὴ, *Romana vox*.

Θυμβροφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *thymbra victitans, pauper*. Th Θύμβρα.

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*: ubi Θύεται, specialitèr *ara Bacchi post orchestram*; tum *farina quæ in arâ offertur; scena, theatrum*.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus*. Isidor. 18. orig. cap. 44.

Θυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, *irascor*. Th. Θυμὸς, *ira*.

Θυμηγερέω, ῶ, f. ήσω, *animum recolligo, stimulo ad iracundiam*: à Θυμὸς et ἐγείρω.

Θυμηδέω, ῶ, f ήσω, *animo sum læto et hilari*. ex eod. et ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Θυμηδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *animo gratus*: à Θυμὸς et ἡδὺς, *dulcis*.

Θύμημα, ατος, τὸ, à verbo Θυμέω.

Θυμήνας, et in f. g. Θυμήνασα, aor. 1. part. act. verbi Θυμαίνω, *irascor*: f. Θυμανῶ. a. 1. act. ἐθύμηνα. à Θυμὸς, *animus, ira*.

Θυμήρης et Θυμαρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *animo conveniens, gratus*: qu. Θυμῷ ἄρων. ab ἄρω, *apto*.

Θυμιάζω, *suffitum facio, odores incendo*: fut. άσω perf. act. τεθυμίακα perf. pass. τεθυμίασμαι, σαι, ται. Th. Θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *suffitus*: ab eod. th.

Θυμίασμα, ατος, τὸ, idem.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum, acerra*; item *altare, suffitus*; à

ΘΥ'ΜΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *suffio, odores incendo*: à Θῦμα.

Θυμιῆται, Ion et Dor. pro Θυμιᾶται, 3. sing. præs. ind. pass. à præced.

Θυμικὸς, ἡ, ὸν, *iracundus*: ex Θυμός.

Θυμοβορέω, ῶ, fut. ήσω, *animum exedo tristitiâ*: ex Θυμὸς, *animus, ira*, et βορὰ, *pabulum*.

Θυμοβόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *animum vorans*: ex iisd.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *molestus, animum mordens*: ex Θυμὸς, *animus*, et δάκνω, *mordeo*; a. 2. ἔδακον.

Θυμοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *animosus, acer et vehemens, iracundus*.

Θυμοειδῶς, *animosè, iracundè*, adv.

Θυμολέοντα, acc. sing. à

Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus*: ex Θυμὸς, *animus*, et λέων, *leo*.

Θυμομαχέω, -ῶ, f ήσω, *infenso animo bellum gero*: cum dat. f. ήσω. perf. τεθυμομάχηκα. Ex Θυμὸς. *ira*, et μάχομαι, *pugno*.

Θυμεξάλμη. Vide ἐξάλμη.

Θυμοραιστὴς, et Poët. Dialysi Θυμοραΐστης, ου. ὁ. *animum destruens*: scribitur etiam Θυμοῤῥαίστης. ex Θυμὸς et ῥαίω, *destruo*.

ΘΥ'ΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *animus, mens, ira, venenum*, Deut. xxii. 33. Job. xx. 16. 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vid. Jos. Med. Op. p. 9 0. qu. à Θύω, *cum impetu feror*.

Θύμος, ὁ, sive Θύμον, ου, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba: q. à Θύω, *suffio*, quia odorata. Angl. THYME.

Θυμουμένοις, dat. pl præs. part. pass. à Θυμόω, q. v.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *animum labefactans*: ex Θυμὸς, *animus*, et φθείρω qu. à φθίω, *corrumpo*.

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*: f. ώσω. perf. τεθύμωκα. præs. pass. Θυμόομαι, -οῦμαι, *excandesco*: præs. part. pass. Θυμούμενος. perf. ind. pass. τεθύμωμαι. aor. 1.

pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, ira, animus.
Θυμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, animosus.
Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass. et
Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.
Θυμωθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd. verbi.
Θύνε, imperf. Ion. pro ἔθυνε, currebat. Potest etiam esse præs. imperat. à θύνω, idem est quod θύω, cum impetu feror.
Θύννα, ης, ἡ, thynnus; et
Θυννὰς, άδος, ἡ, idem; à
ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, THYNNUS, piscis: q. à θύω pro ὁρμῶ, quoniam circa ortum canis æstu agitatur: in fœminin. gen. θύννη, et θυννὶς, ἴδος.
Θυννώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, thynno similis, crassus et ineptus: à præced.
Θύνοντ' pro θύνοντα, acc. sing. præs. part. à
Θύνω, cum impetu feror, propero, festino. Th. θύω, idem.
Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, suffitu repletus: à θύον.
Θυόεντος, gen. sing. à θυόεις.
Θύοισα, Dor. pro θύουσα, ruens, furens, præs. part. fœm. gen. à
Θύομαι, sacrifico, vel sacrificor, mactor: à θύω.
Θύον, ου, τὸ, lilum, quod diis offerebatur: ab eod. Sed
Θῦον, furens, præs. part. neut. gen. ab eodem.
Θύοντι, Dor. pro θύουσι, sacrificant, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.
Θύος, εος, τὸ, sacrificium, suffimentum; indè THUS: à θύω, sacrifico.
Θυοσκόος, ου, ὁ, aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur: à θύος, τὸ, sacrificium, et κοέω, Ion. pro νοέω, intelligo: vel ut alii à καίω, uro.
ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, janua, ostium: q. à θύω, irruo.
Θύραζε, adv. foras; et θύρηφι. à præced.
Θυραῖος, α, ον, externus, ad portam pertinens: ex θύρα.
Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.
Θυράσσω, extra fores ago: ab eod. th.
Θυραυλέω, ῶ, f. ήσω, excubo, ad fores pernocto: et
Θυραυλία, ας, ἡ, ante fores pernoctatio: à θύρα, janua, et αὐλὴ, atrium, stabulum.
Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν· à θύρα, janua.

Θυργανάω, Hesych. κρίνω, judico.
Θυρεὸς, οῦ, ὁ, scutum; à similitudine januæ. Est et saxum claudens speluncæ ingressum: apud LXX. Psalm. xlvi. 2. videtur poni pro curru. Th. θύρα. Hinc
Θυρεοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, scutifer.
Θύρετρον, ου, τὸ, janua: Poët.
Θυρήσσω, thorace munio, armo.
Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialiter positus, addita particula φι. Poët. foris, extra. Th. θύρα, janua.
Θύριον, ου, τὸ, ostiolum; item fenestra: ab eod. th.
Θυρὶς, ἴδος, ἡ, ostiolum, fenestra: à θύρα.
Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, januis munio.
Θύρσος, ου, ὁ, THYRSUS, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus: à θύω, quia agitur à vento vel manibus; in pl. θύρσα, Poët. pro θύρσοι. At
Θυρσὸς, οῦ, ὁ, nuptialis corona.
Θυρσόω, hastam hederâ cingo, ut thyrsus fiat.
Θύρωμα, ατος, τὸ, janua; item tabulamentum ad januas faciendas: à θύρα.
Θυρὼν, ῶνος, ὁ, vestibulum: ab eod.
Θυρωρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, januæ custos, janitor, pro θυρουρός· ex θύρα et οὖρος, custos: Dor. ο mutat. in ω· vel ab ὤρα, ας, ἡ, cura, et θύρα, janua.
Θῦσαι, sacrificare, a. 1. infin. act. à θύω.
Θυσανόεις, sive θυσσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus: à
ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, fimbriæ, villi seu nodi, à crumenis dependentes: q. à θῦσαι, movere, quia mobilis.
Θύσειν, f. 1. infin. act. à θύω, macto.
Θύσθλα, ων, τὰ, sacra, liba, thyrsi vel rami: ab eod.
Θυσία, ίας, ἡ, victima, sacrificium. Undè
Θυσιάζω, f. άσω, sacrifico, immolo.
Θυσίασμα, ατος, τὸ, idem ac θυσία. et
Θυσιαστήριον, ου, τὸ, altare: ab eod.
Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro θυσιῶν, à θυσία, ας, ἡ, sacrificium. Th. θύω, sacrifico.
Θύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacrificare potest aut solet: ab eod.
Θύσκη, ης, ἡ, scapha recipiens τὰ θύματα, quæ Diis offeruntur: sed θυΐσκη, acerra, mortariolum.
Θυσσανόεις, et in f. g. θυσσανόεσσα, fimbriatus, a, um. Th. θύσανοι, fimbriæ.
Θύσσω, quatio, moveo: à θύω.
Θυτὰς, άδος, ἡ, sacrifica, sacrificalis: et
Θύτης, ου, ὁ, sacerdos, sacrificus: et
Θυτικὸς, ἡ, ὸν, sacrificus, ad sacrificia pertinens: Hinc ἡ θυτικὴ, sc. τέχνη, aruspicina. à
ΘΥ'Ω, suffio, thura adoleo, odores accendo, sacrificando celebro, macto, sacrifico: qu. à θέω, facio; item impetu feror, furo: qu. à θέω, curro: f. σω. perf. τέθυκα. a. 1. imperat. act. θῦσον, άτω. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην, ης, η.
Θύων, præs. part. act. à præced.
Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele. Vide Suidam.
Θυωρὶς, ἴδος, ἡ, idem quod θυωρός.
Θυωρίτης, ου, ὁ, qui sacræ mensæ ministrat: à
Θυωρὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, mensa quæ sacris usibus dicatur: quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει, tenet, et servat ea, quæ diis θύονται.
ΘΩ˜, contractum ex θέω, est pono, colloco: undè τίθημι. item curro. Contractum ex θάω, significat nutrio, lacto; item cœno, epulor.
Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, pono. a. 2. ind. act. ἔθην.
ΘΩΗ', ῆς, ἡ, mulcta, damnum, alicui impositum: q. à θῶ, pono: hinc ἀθῷος, ου, ὁ ἡ ἡ, impunis.
Θῶκος, idem quod θᾶκος, ου, ὁ, sedile, officina, taberna. Hes. Op. 493.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, THOMAS, nom. pr. Apostoli. Hebr. geminus. Est et θωμᾶς, ἄζυγος, ἡ δίδυμος.
Θῶμεν, 1. pl. aor. 2. sub. act. θῶ. à τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θώμιγξ, γγος, ὁ, funiculus tenuis: à
ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, f. ξω, funiculis ligo, flagris cædo.
Θώμισσος, Hesych. μισθός, puto à θωμὸς, acervus: ut sit congregatio nummorum.
Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, di-

midium; ut *θώτιρον*, pro *τὸ* *ἴτερον*.
Θωπεία, ας, ἡ, assentatio: à *θωπεύω, assentor*.
Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à
Θωπεύω, f. *εύσω, adulor, assentor*: quod à
ΘΩ'ΠΤΩ, *assentor, colo*: item *cavillor, irrideo*: q. à *θάω, video*: assentatoris enim est, alios respicere, suspicere, et admirari mendacitèr. Vel potiùs à *θῶ, nutrio, epulor*: victûs enim causâ blandiuntur *κόλακες*.
Θωρακίζω, f. *ίσω, thorace munio, armo*: à *θώραξ*.
Θωράκιον, ου, τὸ, lorica: ab eod.
Θωρακοποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, qui thoraces conficit: ex *θώραξ* et *ποιέω*.
ΘΩ'ΡΑΞ, *ακος, ἡ, THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica*: q. à *θορέω, salio*: vel à *θέρω, calefacio*, quia ibi *cor salit* vel *calefacit*.
Θωρηκόφορος, υ, ὁ ἢ ἡ, Ion. pro *θωρακοφόρος, thoracem ferens*: ex *θώραξ* et *φέρω, fero*.
Θώρηξ Ion. pro *θώραξ, pectus*; acc. sing. *θώρηκα*.
Θωρήξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. à *θωρήσσω*, f. *ξω, pectus loricâ munio*. Th. *θώραξ*.
Θωρήσσετο, armabatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. à
Θωρήσσω, armo: f. *ξω*. perf. *τεθώρηχα*. a. 1. pass. *ἐθωρήχθην*. ab eod. th.
Θωρηχθεὶς, ἔντος, ὁ, et in acc. *θωρηχθέντ'* pro *θωρηχθέντα*, a. 1. part. pass. et
Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à *θωρήσσω*, quod vide.
Θῶς, θωὸς, ὁ, animal lupo simile, lynx: à *θέω, curro*: vel à *θοὸς, celer*.
Θώτερον, Dor. pro *τὸ ἕτερον, alterum*.
Θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, Ion. pro *θαῦμα*.
Θωυμάζω, miror, Ion. pro *θαυμάζω*.
Θωυμάσιος, admirandus, pro *θαυμάσιος*.
Θωυμαστὴς, admirator, pro *θαυμαστής*.
Θωυμαστὸς, admirandus, pro *θαυμαστός*.
ΘΩΫ΄ΣΣΩ, f. *ξω, clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror*. q. à *θύσσω*, quod à *θύω, impetu feror*.
Θωϋτὸς, ἡ, ὀν, mirabilis, e: in pl. n. g. *θωϋτὰ*, pro *θαυμαστὰ*, Ion. q. à *θῶυμα*. Th. *θαυμάζω, miror*.
Θὼψ, θωπὸς, ὁ, assentator, adulator. Th. *θώπτω, assentor, colo*.

I.

I Est nona apud Græcos litera. Nota numeralis valens *decem*, et cum lineolâ subjectâ *decem millia*. Matt. v. 18.
Ἰα, vox: quasi ab *αὔω, clamo*. *Ἶα, vis*, ex *ἲς, robur*. *Ἴα, sola*, ex *οἴα*, vide *οἶος*, et *ἴος*. Tum et *ἴα* ex *μία* esse possit, abjecto *μ*. Est et *Ἰα*, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait. Heb. *Jah*.
Ἰαβοῖ, ut *αἰβοῖ*, dolentis interjectio.
Ἰάειρος, ου, ὁ, JAIRUS, nom. viri. Heb. *illuminabit*.
Ἰάθην, ης, η, sanatus fui, aor. 1. ind. pass. et
Ἰαθήσομαι, η, εται, fut. 1. pass. ab *ἰάομαι, sano*.
Ἰαίνεται, gaudet, 3. sing. præs. ind. med. ab
ΊΑΙ'ΝΩ, *calefacio, liquefacio, perfundo, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo*; item *ad iram concito*. Hesych.
Ἰακὸς, ἡ, ὸν, Ionicus. ab *Ἴων*.
Ἴακχος, ου, ὁ, IACCHUS, BACCHUS: ab *ἰάχω, clamo*. Hinc *ἰακχάζειν, Bacchari*.
Ἰακὼβ, ὁ, JACOB, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. *plantam tenens*.
ἸΑ'ΛΕΜΟΣ, *ου, ὁ, IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus*: *carmen lugubre*: adject. *miser*: qu. ab *ἰάλλω, projicio*.
Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. act. ab
ἸΑ'ΛΛΩ, fut. *λῶ, mitto, emitto, volo, -as, appeto, tribuo*.
Ἰάλμενος, ου, ὁ, IALMENUS, nom propr. viri.
ἸΑ΄ΜΑ, *ατος, τὸ, sanatio, remedium, medicamentum*: ab *ἰάομαι, sano*.
Ἰαμβεῖος, ου, ὁ ἢ ἡ, iambicus: ab *ἴαμβος*.
Ἰαμβίζω, proscindo, maledictis et convitiis insector: ab *ἴαμβος*.
Ἰαμβοποιὸς, ῦ, ὁ, qui scribit Iambos: ex *ἴαμβος* et *ποιέω*.
ἼΑΜΒΟΣ, *ου, ὁ, IAMBUS, pes metricus*, vel *carmen*.
Ἰαμβρῆς, ῦ, ὁ, aliàs *Μαμβρῆς, JAMBRES*, nomen Magi Ægyptii, q. *rebellans*.
Ἰαμενὴ et *ἴαμνος*, idem quod *ἰαμένη, locus irriguus et herbosus*.
Ἰαμιδέων, Ion. pro *Ἰαμιδῶν*, gen. pl. ab *Ἰαμίδαι, ων, οἱ, Iamidæ*.
Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab *ἰαίνω, exhilaro*.
Ἰάνθην, ης, η, florui, a. 1. ind. pass. verbi *ἰαίνω, floreo, exhilaro*.
Ἰάνθινος, ινη, ινον, violaceus: à seq.
Ἴανθος, ου, ὁ, flos quidam, color purpureus: q. ab *ἴον*.
Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.
Ἰαννῆς, ῦ, ὁ, JANNES, nom. Magi Ægyptii: q. *respondens*, 2 Tim. iii. 8.
Ἰαολκὸς, ῦ, ἡ, et per Crasin *Ἰωλκὸς, IOLCUS*, nom. urbis Thessalicæ.
ἸΑ'ΟΜΑΙ, *ῶμαι*, f. *άσομαι, medeor, sano, curo*: q. ab *ἴα, vis*: cum acc. imperf. *ἰαόμην, -ώμην, άυ, -ῶ, άετο, -ᾶτο*. perf. *ἴαμαι, σαι, ται*. a. 1. ind. pass. *ἰάθην, ης, η*. f. 1. ind. pass. *ἰαθήσομαι*. a. 1. ind. m. *ἰασάμην, ω, ατο*. a. 1. sub. m. *ἰάσωμαι, η, ηται*. Hinc *ἰάσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, sanabilis*: *ἰατρεύω, medeor*.
Ἰαπετοῖο, gen. Ion. ab
Ἰαπετὸς, IAPETUS, nomen viri Cœli et Terræ filii: ab *ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso*. Hinc *Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Iapeti filius*: voc. *Ἰαπετιονίδη*.
ἸΑ'ΠΤΩ, *mitto, noceo*. q. ab *ἵημι, mitto*. vel q. ab *ἰῷ ἵπτω*, i. e. *misso jaculo lædo*.
ἸΑ'ΠΥΞ, *υγος, ὁ, IAPYX, ventus ex Apuliâ flans*, cujus pars Iapygia.
Ἰαρδανὶη νύμφη, Omphales periphrasis.
Ἰαρὲδ, nomen viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. *dominabitur*.
Ἰάσασθαι. a. 1. infin. m. *ἰάση*, 2. sing. f. 1. ind. m. *ἰασάμην, ω, ατο*, aor. 1. ind. m. ab *ἰάομαι, medeor*.
Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd.
Ἴασι, eunt, 3. pl. præs. ind. Ion. pro *ἴσι*, verbi *εἶμι, eo*.
Ἰᾶσι, mittunt, Att. contractè pro *ἰέασι*, et hoc Ion. pro *ἱεῖσι*, 3. pl. præs. ind. verbi *ἵημι, mitto*: a. 2. *ἧν*.
Ἰάσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, sanabilis: ab *ἰάομαι*.
Ἴασις, εως, ἡ, sanatio: ab *ἰάομαι, sano, medeor*.
Ἰασίῳ, dat. sing. ab *Ἰάσιος, ου, ὁ*, nomen viri: qu. ab *ἰάομαι*.
Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

'ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *IASIONE*, *olus quoddam sylvestre.*
"ΙΑΣΠΙΣ, ιδος, ἡ, *IASPIS*, *gemma.*
'Ιασὼ, όος, ῦς, ἡ, Dea ἰάσεως, id est, *sanationis.*
'Ιάσων, ονος, ὁ, *JASON*, nomen viri. Gr. *sanaturus.*
'Ιατέον, *curandum*, adject. verbale: ab ἰάομαι, *sano.*
'Ιατὴρ, et Ion. 'Ιητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus*, Poët. pro ἰατρός· ab ἰάομαι, *sano.*
'Ιατρεύω, f. εύσω, *medeor*, *curo.*
'Ιατρεύομαι, *sum medicus.*
'Ιατρικὴ, ῆς, ἡ, sub. τέχνη, *ars medendi*, *medicina*: ab
'Ιατρικὸς, ἡ, ὸν, *ad medicos* vel *ad medicinam pertinens*, *medicinæ peritus*: à seq.
'Ιατρὸς, ῦ, ὁ, *medicus.* Th. ἰάομαι, *sano.*
'ΙΑΤΤΑΤΑΙ', *heu*, adv. et ἰατταταιὰξ, idem.
'ΙΑΤ˜, interjectio indignantis.
"Ιαυον, *traduxi*, imperf. act. ab
'ΙΑΥ'Ω, *commoror*, *tempus tero*, *dormio*: f. σω. q. ab ἰάω, *sino.*
'Ιαφέτης, υ, ὁ, *qui sagittas emittit*: ab ἰὸς et ἀφίημι.
'Ιαφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, *mitto*: f. ψω.
'Ιαχαῖος, αία, αῖον, *lugubris*: ab ἰαχή.
'Ιαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. ἰάχω, *clamo.*
"Ιαχε, *resonabat*, 3. sing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo*: perf. ἴαχα.
'Ιαχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*, *fremitus*: ab eod.
'Ιάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio*, *clamor.*
"Ιαχων, εις, ει, imperf. ἰάχουσα, præs. part. act. f. g. et
'Ιαχυῖα, *resonans*, perf. part. act. f. g. ab
'ΙΑ'ΧΩ, f. ξω. perf. χα, *vocifero*, *clamo*: qu. ab ἴα, *vox*, et χέω, *fundo.*
'Ιαχὼς, perf. part. act. præc.
'Ιαὼ, nomen Dei.
'Ιαωλκὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis.
'Ιάων, ονος, ὁ, Poët. pro "Ιων, quod vide.
'Ιβανέω, *haurio*: ex ἱμάω, μ in β commutando. Hinc ἰβανατρὶς, *funis haustorius.*
"ΙΒΔΗΣ, υ, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit.*
"ΙΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS*, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.
"ΙΒΗΡΙΣ, *IBERIS*, herba; quæ et καρδαμαντινή.
"ΙΒΙΣ, ιδος, seu ιος, ἡ, *IBIS*, avis serpentes devorans.
'ΙΒΙ'ΣΚΟΣ, υ, ὁ, *HIBISCUS*, species malvæ sylvestris, *althæa.*
'Ιβὺ, Ion. adv. significans *multum et magnum.*
'Ιβυξ, υκος, ὁ, *Ibyx*, avis clamosæ genus. Unde *Ibycus*, nomen poëtæ Græci.
'Ιβύω, *verbero*, *clamo*: q. à præced.
'Ιγδη, ης, ἡ, *mortarium*, *pila.*
'Ιγμένος, *profectus*, perf. part. pass. ab ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. perf. ἶγμαι.
'Ιγνύα, ας, ἡ, *poples*: à γόνυ.
'Ιδ' pro ἰδὲ, idem quod ἠδὲ, *et*, *atque.*
"ΙΔΑ, ης, ἡ, *IDA*, *mons in Phrygiâ et Cretâ.* hinc
'Ιδαῖος, αία, αῖον, *IDÆUS.*
'Ιδάλιμος, υ, ὁ ϰ ἡ, *æstuosus*, *sudorificus.* à th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor.*
'Ιδανὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *jucundus.* Hesych.
"Ιδε et Att. ἰδὲ, *aspice*, item *ecce* adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*; f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον, ες, ε. a. 2. part. ἰδὼν, -όντος, et in f. g. ἰδῦσ' pro ἰδῦσα. Sed
'Ιδὲ, *et*, *atque*, ex ἠδέ. Illud Ion. hoc Att. ab ἢ, *vel.*
'Ιδέα, ας, ἡ, *visus*, *species*, *IDEA*, *genus et forma*, *pulchritudo*, *forma vultus*, Matt. xxviii. 3. quod non esse Græcè asserit Thom. Magister, pro quo ὄψιν vel εἶδος usurpant. Sic tamen Dem. de falsa legat. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας τὴν ἰδέαν ἑτέρυ βελτίων, *Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior.* in pl. ἰδέαι. ab εἴδω, *video.*
'Ιδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidisse*, ab a. 2. ἴδον, verbi εἴδω, *video.* vide ἴδε.
"Ιδει, *æstu*, dat. sing. ab ἶδος, εος, τὸ, *sudor.*
'Ιδεῖν, a. 2. inf. verb ἴδω, *video.* vide ἴδε.
'Ιδέμεν, Ion. Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et
'Ιδῆν, aor. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.
'Ιδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, *qui simul ac vidit*, *amat.* Suid.
'Ιδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video*: f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον unde ἰδόμην, a. 2. m.
'Ιδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε *vidit*, 3 sing a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video.*
'Ιδίχθης, εος, ὁ ϰ ἡ, *deformis*, *fœdus*: ab ἰδέα et ἔχθος, εος, τὸ, *odium.*
'Ιδέω pro εἴδω, *video.* Sed "Ιδης, gen. Ion. pro "Ιδα, ab "Ιδης, ὁ, *Ida*, nomen propr.
"Ιδη, Ion. pro "Ιδα, quod vide.
'Ιδῃ, *viderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
"Ιδηαι, Ion. pro ἴδῃ. 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
'Ιδῆν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. quod vide.
"Ιδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo: sed
"Ιδης, gen. sing. ab "Ιδα, ης, ἡ, *mons Cretæ.*
'Ιδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, *video*, quod vide.
"Ιδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. sub. verbi εἴδω, *video.* a. 2. ἴδον.
'Ιδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius.*
'Ιδιάζω, fut. σω, *sum seorsim ab aliis*, *in secessu dego.* ab eod. th.
'Ιδίῃ, Ion. idem quod ἰδίᾳ, quod vide.
'Ιδιοβυλεύειν, *privato et suo consilio uti*: ab ἴδιος, *proprius*, et βυλὴ, *consilium.*
"ΙΔΙΟΣ, ία, ιον, *proprius*, *a*, *um*, *privatus*, *suus*, *suæ speciei.* qu. ab ἰδέα, *species.* κατ' ἰδίαν, *privatim.* Sæpè ponitur pro ἑαυτῦ, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φρονεῖν, pro τὸ ἑαυτῦ. sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτῦ, *à se ipso*; οἱ ἴδιοι, *familiares.* Hinc
'Ιδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.*
'Ιδιότητα, acc. sing. præc.
'Ιδίω, *SUDO.* Th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor.*
'Ιδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA*, *proprietas linguæ.* Th. ἴδιος, *proprius.*
'Ιδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius.*
'Ιδίως, *propriè*, adv. ab eod.
'Ιδιωτευόντων, gen. pl. præs. part. ab
'Ιδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*
'Ιδιώτης, υ, ὁ, *IDIOTA*, *privatus*: ab eod.
'Ιδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus*: et
'Ιδιωτισμὸς, ῦ, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum*, ab ἰδιώτης.
"Ιδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio.* Hinc ἴδμων, *peritus*, et ἰδμοσύνη, *peritia*: dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσιν. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ἴδον, verbi εἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. v. εἴδω.

Ἴδμεναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι, Dor. et Att. ut ἴδμεν, Ion. pro ἰδεῖν, aor. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*. f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia*: et

Ἴδμων, *sciens*, vide ἴδμων ab ἴσημι.

ἸΔΝΟ΄Ω, ῶ, f. ώσω, *incurvo*, *inflecto*. q. ab ἶς, *nervus*. Vel ab ἶς et νόω, nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c.

Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο. ab εἴδω, *video*: a. 2. ἴδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, aor. 2. opt. act. ejusd.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*: a. 2. ἴδον.

Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. et Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. ab εἴδω, *video*; a. 2. εἶδον, et Poët. ἴδον.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.

ἸΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor*.

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*, Deut. vii. 19.

Ἰδοὺ, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδοῦ, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis, Syr. interpret. Lat. *rufa*.

Ἰδοῦσα, *intuita*, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, *video*: f. σομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον. a. 2. part. ἰδών.

Ἰδρεία, ας, et ἰδρία, ἡ, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.

Ἴδρεις, *periti*, nom. pl. ab ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, et

Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.

Ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *peritus*, *providus*: unde *formica* sic dicta, Hes. Op. 778. ab eod.

Ἰδρόω, Poët. pro ἱδρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *sudo*: ab ἱδρώς, *sudor*. Th. ἴδος, εος, τὸ, idem.

Ἵδρυμα, ατος, τὸ, *firmamentum*.

Ἱδρυμένος, *fundatus*, part. pass. ab

Ἵδρυμι, seu ἱδρύνω, id. quod ἱδρύω, q. v.

Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἱδρυθείς. et

Ἱδρυνθῆναι, pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω. Thuc. l. iv. Plut. in Rom. p. 18.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio*, *fundatio*.

ἹΔΡΥ΄Ω, seu ἵδρυμι, f. ύσω, *sedere facio*, *statuo*, *colloco*. q. ab ἕζω.

Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *SUDOR*: ab ἴδος, εος, τὸ, idem.

Ἱδρώω, f. ώσω, *sudo*. Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, *sudor*. Th. ἴδος, idem.

Ἰδυῖα, *docta*, *sciens*, perf. m. part. f. g. ex perf. m. ἴδα, verbi εἴδω, *scio*. Alii formari posse credunt ex perf. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα per Crasin pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. Est et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara*.

Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video*. a. 2. ἴδον.

Ἰδὼν, οῦσα, *intuens*, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*. a. 2 ἴδον.

Ἴε, *vade*, aor. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*. a. 2. ἶον, ες.

Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ, indecl. Syr. *in insulâ habitans*, Lat.

Ἵεθι, ἱέτω, *mitte*, *mittat*, præs. imperat. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἵει, *mittebat*, 3. sing. imperf. pro ἵη, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto*.

Ἱείην, ης, η, *mittam*, præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἵεις, ἵει, *mittebas*, *-bat*, 2. et 3. sing. imperf. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto*.

Ἱεὶς, ἱέντος, *mittens*, præs. part. et

Ἱεῖσαι, *emittentes*, nom. pl. præs. part. f. g. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱεῖσι, et Ion. ἱεῦσι, 3 pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Ἵεμαι, et ἵημι, *eo*: ab ἴω, idem: pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, *mittor*, *cupio*: ab ἵημι, *mitto*.

Ἱέμεν, Ion. sed ἱέμεναι, Att. et Dor. pro ἱέναι, *mittere*, præs. inf. verbi ἵημι, *mitto*; præs part. ἱέμενος.

Ἰέμεν et ἰέμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, *eo*.

Ἵεν, *mittebant*, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto*: sed

Ἴεν, 3. sing. a. 2 ἶον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo*. ν additur ob sequentem vocalem.

Ἱέναι, *mittere*, præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*: at

Ἰέναι, *ire*, præs. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, *eo*: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης, ἰέναι, *loqui*, Eurip. Troad. 916. Medea, 962.

Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. et

Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act. ab ἱείς. et

Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱερὰ, τὰ, *sacra*: ab ἱερὸς, *sacer*. Est et

Ἱερὰ, ἡ, *medicamenti compositio*, et *serpentis* nomen; item *major anchora tutiorque*, *extremum navis subsidium*. ἱερὰ νόσος, *epilepsia*, *morbus comitialis*.

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer*.

ἹΕ΄ΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter*: quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίως, id est, *fertur in aëre velocitèr*, vel quia ales ἱερός.

Ἱεράομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, *sacerdos sum*. vide in ἱερᾶται.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis. Gr. *sancta civitas*.

Ἱερᾶται, 3. sing. præs. ind. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *sacerdotio fungor*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis*, *sacerdotium*: ab eod. th.

Ἱεράτευμα, ατος, τὸ, *sacerdotium*: ab

Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor*: fut. σω. perf. ἱεράτευκα. perf. pass. ἱεράτευμαι.

Ἱερατικὸς, ἡ, ὸν, *sacerdotalis*.

Ἱεράων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, *sacerdos*; in pl. ἱέρειαι. ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima*: ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *exaltans Dominum*.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *sacerdos*, *pontifex maximus*, 1 Mac. xv. 1, 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat, hinc et ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus*, *summus sacerdos*. ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεύω, f. εύσω, *sacrifico*, *macto*, *dico*, *consecro*. ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. vide ἱερός.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima*, Ion. Diælysi pro ἱερεῖον. Th ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερὶς, ίδος, ἡ, *sacerdos*: ab eod. th.

Ἱεριχὼ, *HIERICHO*, nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios*, *non literis*, *sed variis figuris animalium aliarumque rerum exarata* ex ἱερὸς, *sacer*, et γλύφω, *sculpo*. Th. γλάφω, idem.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sacris serviens.*

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, *sacer.*

Ἱεροκαυτέω, fut. ήσω, *holocausti et victimæ loco adoleo.* D. S.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus, sacer mensis.* Vel *totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur* : ex ἱερὸς, *sacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, scil. δῶμα, *sacra ædes, templum.* It. *sacrificium, victima.*

Ἱερονίκης, ου, ὁ, *victor in sacris Græcorum.* ex ἱερὸς et νίκη, *victoria.*

Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, *dico, consecro* : ex ἱερὸς, *sacer*, et ποιέω, *facio.*

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *sanctimoniam decens* : ex ἱερὸς, *sanctus*, et πρέπω, *convenio.*

ἹΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *sacer, a, um, præstans, magnus* : τὰ ἱερὰ, *res sacræ.*

Ἱεροσόλυμα, ας, ἡ, et Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, Matt. ii. 2. Rarò in fœm. Ita tamen, Jos. c. App. et Bell. Jud. vii. 3. et Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA*, Hebr. et interpret. *terribilis Schalem.*

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hierosolymitanus.*

Ἱεροσυλέω, ῶ, *sacrilegium committo* : f. ήσω. perf. ἱεροσύληκα. et

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium* : ab ἱερόσυλος.

Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, *sacrilegium.*

Ἱερόσυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sacrilegus, a, um* : ex ἱερὸν, *sacrum*, et συλάω, *spolio.*

Ἱερουργέω, ῶ, *sacra celebro, celebror sacris* : cum accus. f. ήσω. perf. ἱερούργηκα. ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, et ἔργον, *opus.*

Ἱερουργία, ας, ἡ, *sacrificium* : ex ἱερὸς et ἔργον, *opus.*

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, v. Ἱεροσόλυμα.

Ἱεροφαντέω, ῶ, f. ήσω, *sacrorum antistes sum, sacra doceo* : et

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, *qui sacra et ceremonias docet, sacrorum antistes* : et

Ἱεροφαντικὸς, ἡ, ὸν, *sacerdotalis* : ab ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *ostendo.*

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui sacra canit* : ab ἱερὸς et ψάλλω, *cano.*

Ἱερόω, -ῶ, f. ώσω, *sacro, dedico.*

Ἱερῶσθαι, perf. inf. pass. à pr. *sacratum* vel *sacrum esse.*

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium.* Th. ἱερός.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵεν, ex ἵημι, *mitto* : a. 2. ἧν.

Ἱέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἵεμαι, *cupio.*

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex.*

Ἵετο, *cupiebat*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἵεμαι, *desidero.* Th. ἵημι, *mitto.*

Ἴεττα, *pater.* et *sylvestris caper.* q. ab ἄττα.

ἸΕΥ~, *HUI*, adv. irridendi.

Ἰεφθὰε, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. *apertor.*

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *præparatus à Domino.*

Ἱέω, *mitto* : ab ἵω. Sed ἰέω et ἴημι, Ion. pro εἶμι, *eo.*

Ἱζάνω. f. ήσω. q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, *sedere facio.*

Ἵζε, *sede*, præs. imperat. act. et

Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ab eod. th.

Ἵζευ, *sede*, Dor. pro ἵζου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *sedile, vallis.*

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *sedere facio, instituo* : et

Ἵζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sedens*, præs. part. f. g. et

Ἵζον, ες, ε, *sedebam*, imperf. act. omnia ab

ἽΖΩ, f. ἵσω, *sedere facio, sedeo, colloco* : q. ab ἵω, *colloco.* Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ', adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Alii aspirari volunt ἱὴ, et ducunt ab ἵεσθαι. *desiderare.* Est et ἰὴ, *vox.* Vide ἰά.

Ἰῇ, *æquali*, dat. sing. ab ἴος, ἴα, ἴον, *solus, a, um ; unus, a, um.* Aristarchus scribit gen. et dat. hujus nominis circumflecti. Fortasse Ion. pro μιᾷ positum dicemus, à μία, μιᾶς, *una.* Vide ἴος.

Ἰήϊος, ου, ὁ, *Apollo*, q. ab ἰάομαι, *sano*

Ἰήκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *doloribus medens* : ab ἰάομαι, *medeor*, et κόπος, *labor.* Th. κόπτω, *seco, tundo* : fut. ψω. perf. m. κέκοφα.

Ἴηλα, *injeci*, aor. 2. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto* : f. αλῶ.

Ἵημι, *mitto* : imperf. ἵην, ης, η, vel ἵειν, -ον, -εις, -εις. fut. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν, ἧς, ἧ. præs. pass. ἵεμαι, *mittor, desidero.* imperf. ἱέμην, σο, το. perf. εἷμαι. a. 1. pass. ἕθην. a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο. a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἵω, *mitto.* Sed

Ἴημι, *eo, vado* : ut εἶμι, ex ἴω, idem.

Ἰήσασθαι, *curare* : Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, *curo* : f. άσομαι. sic

Ἰήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.

Ἵησι, *mittit*, 3. sing. præs. ind. verbi ἵημι. sed

Ἴησι, *vadit*, 3. sing. verbi ἴημι, *eo*, ab εἶμι seu ἴω, *eo* : at

Ἴῃσι, *eas*, Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 1. sub. verbi εἶμι, *eo* : a. 2. ἴω, vel ut alii Ion. et Poët. pro ἴῃ, *eat*, 3. sing. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Ἰήσονι, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, *JESUS* : nomen Salvatoris, Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator.*

Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἰηνῆσον οἰκοῦντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *medicus* : ab ἰάομαι, *sano.*

Ἰθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *originalis, indigena, rectè et legitimè natus* : ab ἰθὺ, *rectè*, et γίνομαι, *nascor.*

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA* : nomen insulæ, Ulyssis patriæ.

Ἶθαρ, *celeriter* : q. ab ἰθὺ, *rectà.*

Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθύς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta* : ἰθεῖαν εἰπεῖν, *jus reddere.* Hes. Op. 224. sub. δίκην : nom. sing. f. g. et

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, *rectus, a, um* ; dat. pl. Ion. ἰθείῃσι ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeriter.*

Ἴθι, *vade*, præs. imperat. ab εἶμι, *eo.*

Ἴθμαι pro ἴθματι, dat. sing. ab ἴθμα, ατος, τὸ, *gressus, passus* ; ab ἴω vel εἶμι, *vado.*

Ἴθορος, *vox incitantis et adhortantis* : qu. ab ἶθαρ, *celeriter*, vel ἴθι, *vade*, et ὀρύω, *ruo*, vel ὄρω, *excito.*

Ἴθρις, *spado* : cui ἴς τέτμηται, *vis demessa est.*

Ἰθὺ, et ἰθὺς, adv. *rectà, obviam, statim.* Th. ἰθὺς, *rectus.*

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta* : ab ἰθὺς, *rectus*, et δίκη, *jus.*

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, *qui rectos capillos habet* : ab ἰθὺς, *rectus*, et θρὶξ, ἡ, *capillus.*

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit* : ex ἰθὺς, *rectus*, et μάχομαι, *pugno.*

ἸΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis et saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris.* q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore.*

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs.

ind. act. ab *ἰθύνω, dirigo*. Th. *ἰθὺς, rectus.*

Ἰθύνοι, *dixerit*, 3. sing. imperf. act. ab

Ἰθύνω, *dirigo*: f. υνῶ. præs. pass. *ἰθύνομαι, rego, dirigo*. Th. præced.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, *rectà volans, qui recto cursu fertur*: ab ἰθὺς, *rectus*, et πέτομαι, *volo, -as.*

ἸΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, *rectus, non obliquus; verus.* Sed

Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus*: ab ἰθύω, *rectà feror*; q. à præc.

Ἰθύτεραι, *rectiores*, nom. plur. f. g. ab

Ἰθύτερος, compar. ab ἰθὺς, *rectus.*

Ἰθύω, f. ύσω, *rectà feror, impetu feror.* Th. id.

Ἰίζω, *æruginosus reddor*: ab ἰὸς, *ærugo.*

Ἵκανε vel ἵκανεν, *pervenit*, 3. sing. imperf. et

Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio.*

Ἱκανόομαι, -οῦμαι, *idoneus et aptus fio*: f. m. ώσομαι. perf. pass. ἱκάνωμαι ab

ἹΚΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus*: λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, *cum accepissent Jasonis satisfactionem*, Act. xvii. 9.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, *idoneitas, sufficientia*: à præced.

Ἱκανούσθω, *sufficiat, satis sit*, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἱκανόω, ῶ, *idoneum* vel *sufficientem reddo*: f. ώσω. perf. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus.*

Ἱκάνω, *convenio, adeo, assequor, supplico.* Hesych. Th. ἵκω, *venio.*

Ἱκανῶς, adv. *sufficienter, abundè, affatim, admodum, valdè.* Th. ἱκανὸς, *sufficiens.*

Ἱκανώτατος, superl. ab ἱκανός.

Ἴκελος, ἰλη, ιλον, *similis*: ab εἴκω, *similis sum.*

Ἶκε, *ibat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ἵξω. a. 1. ἷξα.

Ἵκεο, *veni*, Ion. pro ἵκου, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. m ἱκόμην, ου, et Ion. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio.*

Ἱκέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi ejusd.

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *supplicatio, preces*: ab ἱκέτης, *supplex.*

Ἱκέσιος, ία, ιον, *supplex*: ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*: per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. th.

Ἵκετ' pro ἵκετο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*, quod vide.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *supplex*, quod vide.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *supplicatio*: et

Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἱκετεύω, *supplico*: f. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio*: ab

Ἱκετήριος, ία, ιον, *supplicibus conveniens, supplex*: ab ἱκέτης.

Ἱκέτηρις, ιδος, ἡ, *quæ supplicat*: ab

ἹΚΕ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *supplex*: acc. sing. ἱκέτην. dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι. Hinc

Ἱκετήσιος, ία, ιον, id. q. ἱκέσιος

Ἵκηαι, *venias*: Ion. pro ἵκῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. perf. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat*, 3. sing. aor. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Ἰκμάζω, fut. άσω, *humecto*: ab ἰκμάς.

Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. *humidus, pluvius*: ab eod.

ἸΚΜΑ'Σ, άδος, ἡ, *humor, vapor.*

Ἴκμενος, *fluens, secundus*, per Sync. pro ἱκόμενος, Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος scribunt. Estque vel præs. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος expon. *humidus*, à Th. ἰκμὰς, *humor.*

Ἱκνεῖσθαι, Ion. pro πρέπειν, *decere.*

ἹΚΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *venio, advenio, supplico*: fut. ἵξομαι. perf. ἶγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο

Ἱκνούμενον, Ion. pro τὸ ἱκανὸν, *id quod sufficit et decorum est*: et

Ἱκνουμένως sive ἱκνευμένως, *ritè, congruè*: adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio.*

Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*; Ion. et Dor. ἱκνευμένῳ et

Ἱκνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνοῦνται, *venient*, 3. pl. præs. ind. m. verbi ἱκνέομαι.

Ἱκνεύμενος, *veniens, congruus, justus*: ut ἱκνεύμενον μέγεθος, *justa magnitudo*, part. præs. m. ejusd.

Ἵκοι, *occuparet*, 3. sing. aor. 2. opt. act. et

Ἱκοίμαν, Dor. pro

Ἱκοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. ἱκοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.*

Ἵκομαι, *venio*: ab ἵκω, idem: quod usitatius. est et ἵκομαι, *supplico.* Hesych.

Ἱκόμην, ου. ετο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio.*

Ἰκόνιον, ου, τὸ, pro εἰκόνιον, *ICONIUM*: nomen urbis Gr. *imaguncula.*

Ἵκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

Ἵκου, præs. imperat. verbi inusitati ἵκομαι. Th. ἵκω, *venio.* Vel 2. sing a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι. sed

Ἱκοῦ, est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2. ἱκόμην, ου, ετο.

ἸΚΡΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *tabula, tabulatum*: quasi ἄκριον, quod εἰς ἄκρα factum vel ab ἱκνεῖσθαι, *ire*: super tabulatis enim itur. Eustath. scribit ἴκρια.

Ἰκριόφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἴκταρ, adv. *propè, celerrimè*; ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι.

Ἰκτάρα, ἰθυνκῶς ἰχθὺς, Hesych. puto ab ἴκταρ, quia celeriter movetur in aquis.

Ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, *ICTERICUS*: ab

ἼΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *morbus regius, ICTERUS*: et pro ave *galbula.* Scribitur et ἰκτερός.

Ἰκτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, *supplex*: ab ἱκέτης, idem.

Ἰκτήριος, id. q. ἱκετήριος, q. v.

Ἰκτίδεος, ία, ιον, et per Aphær. κτίδεος, *è mustelâ confectus*: ab ἰκτὶς, *mustela*: per Aphær. κτὶς, ιδος, ἡ.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ου, ὁ, *milvus.* Aristoph. est et lupi species ap. Oppian.

ἸΚΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *mustela sylvestris*, est rapax: ut et ab ἰκτῖν esse potuit.

Ἵκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi ἱκνέομαι, *venio*: fut. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκόμην. perf. ἶγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. m. ejusd. verbi.

ἹΚΩ, *venio*: f. ἵξω. a. 2. ἷξα. hinc ἱκάνω, Poët. idem.

Ἵκωμαι, aor. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*: a. 2. ἱκόμην.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act ab ἵκω, *venio.*

Ἰλαδὸν, *turmatim*, adv. ab ἴλη, *agmen, turma*: quod et εἴλη. Th. εἰλέω, *congrego.*

Ἵλαθι, *propitius esto*, præs. imperat. ab ἵλημι, undè et part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, aor. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *propitium reddo*: f. άσομαι. perf. pass. ἅσμαι, σαι, σαι. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, *propitius sum*.

Ἱλᾶος, vel Ἵλαος, ε, ὁ ἡ, et Att. ἵλεως, ω, *propitius*, *hilaris*: q. ab ἴλη, *splendor*; qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

Ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, *HILARIS*, *lætus*: et

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, *HILARITAS*: ab eod. th.

Ἱλαρόω, -ῶ, f. ώσω, *exhilaro*.

Ἱλαρύνω, f. υνῶ, perf. ἱλάρυγκα, *lætifico*, *exhilaro*.

Ἵλας, Dor. et per Sync. pro Ἰόλας, α, ὁ. viri nomen.

Ἱλάσθητι, *propitius esto*: et per Sync. ἵλαθι, et Poët. Ectas. ἵληθι, aor. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, *placo*: f. άσομαι. perf. pass. ἵλασμαι. a. 1. pass ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, *placo*: 3. pl. imperf. ἱλάσκοντο fut. ἱλάσομαι. præs. part. fœm. gen. ἱλασκομένη. ab eod. th.

Ἱλάσκομαι, *propitius fio*, *exhilaro*: f. ἱλάσομαι reperitur et ἱλάξομαι perf. pass. ἵλασμαι a. 1. imp. ἱλάσθητι, cum dat. Th. ἱλάω.

Ἱλασκόμενος, η, ον, præs. part. ejusd.

Ἱλασμὸς, ῦ, ὁ, *propitiatio*: ab eod.

Ἱλάσομαι, *placabo*, f. 1. m. ejusd. vel ἱλάσομαι. aor. 1. m ἱλασάμην.

Ἱλασάμενος, ε, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ, ejusd.

Ἱλάσσεαι, *places*, Ion. pro ἱλάσσῃ, aor. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, *placo*.

Ἱλασσώμεθα, *placemus*, gem. σ, 1. pl. aor. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Ἱλαστήριον, ε, τὸ, *propitiatorium*: sic Christus est verè ἱλαστήριον, quia suâ oblatione nobis placavit Deum: quod et

Ἱλαστήριος, ία, ιον, *propitiatorius*, *a*, *um*: habens vim τῦ ἱλάσκεσθαι ab ἱλάσκομαι

Ἱλαστὴς, ῦ, ὁ, *propitiator*, *placator*: q. ab

ἹΛΑ'Ω, et ἵλημι, *propitius sum*: f. άσω. perf. κα. præs. imperat. ἵλαθι, et per Ectasin ἵληθι.

ἹΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, *foramen*, *ubi latet serpens*; aut *alicujus feræ cubile*. Est et ἰλεὸς, *ILEUS*, *convolvulus*, *morbus intestinorum*: ab εἰλέω, *verso*, *involvo*.

Ἱλεόω, *placo*, *propitium reddo*: ab

Ἵλεως, ω, ὁ ἡ, Att. pro ἵλαος, *propitius*: ab ἱλάω.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, *agmen*. Th. εἰλέω, *congrego*.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκῃσι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. sub. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, f. ήσω, *propitius sum*.

Ἰλιάδης, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ε, ὁ, quod per Aphæresin pro Οἰλιάδης, α, ὁ, *Ajax*, *Oïlei filius*, ὁ τῦ Οἰλίως παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, άδος, ἡ, *ILIAS*, *Poema Homeri de rebus Iliacis*: item *turdi species*: et pro *congerie*, ut ἰλιὰς κακῶν, *ilias malorum*.

Ἰλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη. *Iliacum prælium*.

Ἰλιγγιᾶν, *vertigine laborare*. Vide

Ἴλιγξ, γος, ὁ, *vortex*. indè ἰλιγγιάω, *vertigine laboro*, *hæsito*. q. ab εἴλιγγος, ε, ὁ, *vortex*. Th. εἰλίω, *verso*.

Ἴλιον, *ILIUM*, *Troja*: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοῤῥαϊστὴς, α, ὁ, *Ilii populator*: ab Ἴλιον, et ῥαίω, *destruo*.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, *vinculum contortum*: ab ἴλλω seu ἴλλω, quod ab εἰλέω, *contorqueo*.

ἹΛΛΟΣ, ε, ὁ, *oculus*, qu. ab εἰλέω, *verso*: quia oculi volubiles. indè ἴλλω, *oculos conniveo*: σιλλὸς seu σίλλος, ον, οἱ, *scommata*, *Poëma irrisorium*: q. παρὰ τὸ διαστέλλειν τῦς ἴλλυς, *motu oculorum addito*.

Ἰλλυρικὸν, ῦ, τὸ, *ILLYRICUM*, nomen regionis. inde Ἰλλύριοι, ων, οἱ, *Illyrii*.

Ἴλλω, *oculis conniveo*; est etiam *contineo*: ab ἴλλος, q. v.

Ἰλυὸς, vel εἰλυὸς, ῦ, ὁ, *latibulum*: ab εἰλύω.

ἸΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *limus*, *cœnum*: quod ab ἴλος, *palus*.

Ἰλύω, f. ύσω, *oblimo*, *limo obduco*: à præced.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, *molaris*. Ἱμαῖον ᾆσμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, *molaris cantilena*, *sive quæ cani solebat ab iis qui molas versabant*, *aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio et ἐπαντλαῖος dicta. Th. ἱμὰς, *lorum*, *loreus funis*.

Ἱμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cumulata farinæ mensura*: Hesych. ex. ἱμάω, *haurio*, quod ex catillo hauriatur.

Ἱμάλιος, ία, ιον, *abundans*, *copiosus*. Hesych.

Ἱμαλὶς, pro *Cerere*, et *Dea farinæ*.

Ἵμασ', pro ἵμασε, *verberavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*: f. άσω. ab

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, *lorum*, *funiculus ex loris bubulis*: dat. pl. ἱμᾶσι. q. ab ἵημι, *mitto*: indè ἱμάω, άσω, *loreo fune extraho*, *haurio*.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, *scutica*, *flagellum*: à præc.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, *lorum*: quod vide.

Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1. part. act. ab

Ἱμάσσω, *loris cædo*, *verbero*: f. άσω. Th. ἱμὰς, *lorum*.

Ἱματίζω, *vestio*: f. ίσω. perf. ἱμάτικα. perf. pass. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*. ab

Ἱμάτιον, ε, τὸ, *vestimentum*: pro εἱμάτιον, ab εἷμα, *vestis*. Th. ἕω, *induo*. perf. pass. εἷμαι.

Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *custos vestium*.

Ἱματισμένος, ε, *vestitus*, *indutus*. Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, ῦ, ὁ, *vestis*, *vestitus*: ab eod th.

Ἱμάω, ῶ, *loreo fune extraho*, *haurio*: f. ήσω. ἱμαῖον μέλος, *cantilena*, *quam canit ὁ ἱμῶν*, *ὁ ὑδατηγός*. Vide ἱμαῖος.

Ἱμείρομαι, idem quod

ἹΜΕΙ'ΡΩ, *desidero*, *cupio*; cum gen. qu. ab ἵεμαι, *cupio*, et ἐράω. *amo*.

Ἵμεν, ἴτε, *imus*, *itis*, 1. et 2. pl. præs. ind. εἶμι, *eo*. Dicitur et ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi. et

Ἴμεν, *ire*: Ion. sed Dor. ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι et ἰέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἱμέρα, ας, ἡ, *fluvii nomen*: ut et Ἱμέρας, α, ὁ, *Siculæ fluvius*.

Ἱμερόεις, ἐντος, ὁ, et in f. g. ἱμερόεσσα, *desiderabilis*: in superl. ἱμεροέστατος. ab

Ἵμερος, ε, ὁ, *desiderium*. Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, ε ὁ ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμείρω, *desidero*, et φωνή.

Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis*: ab ἱμείρομαι.

Ἵμπτω, *lædo*, *pungo*, *terreo*: ex ἴπτω. Tum ἵμπτω, *jungo*:

α, ab ἰν pro ἰς, et ἄλγος, *algeo*.

ἾΝ, *mensuræ nomen*; item *fibra*. Vide ἶς. tum ἶν, *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν et αὐτήν. Pro quo Poëtæ μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* et *em* pro *eum*. Ἰν, *IN*, Præpositio, etiam pro ἐν, et in compositione.

Ἶν, pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *nervus*, *fibra*.

Ἵν', pro ἵνα, *ut*.

ἽΝΑ, *ut*: conjunct. causalis regit sub. ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα τὴς Θρασύβουλον, Lysias, 254, ed. Tayl. *in iisdem tabulis quibus*, &c. Cum genit ut *ubi gentium* apud Latinos: ἵν' ἑστηκας κακοῦ, Soph. Œd. Tyr. 421, *non vides quò mali es redactus*. vid Mark Eurip Suppl. 1012. Regit Indic. cum pro ὅτι usurpatur, 3 Joan 4. Cum Indic. aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis: Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω, Il. A 363. *dic, ne celes animo, ut sciamus ambo*. ἵνα ἐτιμωρεῖτο. ἵνα ἀπέθανεν, &c. Lys. I. 435. l. ubi vid. not Marklandi ἵνα ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Hutch. *ut illapsus in ea lepus ipse se in retia induerit*. 1 Cor. iv 6. ix 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὥστε, *ita ut*, Odyss. i. 136. Cum subjunctivo idem valet quod imperativus: ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23, *veniens impone*. ἵνα παραγγείλῃς, 1 Tim. i. 3, *fac ut præcipias*. Frequens cum ὅπως· quod loquendi genus haud facilè reperias cum ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, Eph. 33, *revereri debet virum*. ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan. ii 19, *et manifestari debebant*. Arrian. Diss. Epict. l. i. c. 29, Σωκράτης οὐκ ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων, *Socrates non debuit hæc ab Atheniensibus*. ἵνα μὴ, *nisi*; ἵνα τί, vel ἱνατί, *ut quid*, *proptèr quid*, *quare?* Ion. pro πῶς, *quomodo*.

Ἶνας, ας, ὁ, *occasus*.

Ἵναι, *ire*, præs. inf verbi εἶμι, *eo*. Dicimus et εἶναι et ἴεναι.

Ἰνάω, ῶ, idem quod ἰνέω. Hesych.

Ἰνδάλλομαι, *similis videor*, *videor*, *appareo*: q. ἰνδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem. ab εἶδος, *facies*, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ἴνδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum*, *species*: à præc.

ἸΝΔΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *INDICUM*, *piper*, vel *zinziber Indicum*.

Ἰνδικὸς, α, ον, *Indicus*.

Ἶνες. Vide in ἶς, *fibra*.

Ἰνέω, *tendo*: Hesych. ab ἶς, in acc. ἶν, *nervus*, quia tendit organum.

ἸΝΕ'Ω, ῶ, *vacuo*, *expurgo*.

Ἰνίον, ȣ, τὸ, *occipitium*, *posterior colli pars*: ab ἶς.

Ἶνις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *filius*, *nepos*. Hesych.

Ἶννη, *filia*, ut et ἶννος. ȣ, ὁ, *filius*: ab ἶνις, Hesych. Vide præc.

Ἰννὸς, *pullus ex equo et mula*, aut *asina*: qu. ab ἶνις, quod vide. item *mancus*, *vanus*.

Ἰνόομαι, *fleo*: ab ἶνις, aut ab ἰνῶ.

Ἰνόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio*, *consumo*, *absorbeo*.

Ἰνὼ, όος, ὁ, *INO*: nomen mulieris, q. *valida*. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *robur*.

ἽΞ, ἰκὸς, ὁ, *vermiculus vites adedens*.

Ἰξάλος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *qui saltu progreditur*, *impetuosus*, *libidinosus*: Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, et ἅλλομαι, *salio*, capræ Epith.

Ἶξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.

Ἵξεαι, *pervenies*, 2. sing. f. 1. m. Ion. pro ἵξῃ. verbi ἱκνέομαι, *venio*: f. m. ἵξομαι. perf. pass. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκόμην, ȣ, ετο.

Ἰξευτὴς, ȣ, ὁ, *qui visco aves captat*, *auceps*. ab ἰξεύω. Th. ἰξὸς, *viscum*.

Ἰξεύτρια, ας, ἡ, *viscatrix*: ab

Ἰξεύω, *visco aves capio*, *aucupor*: ab ἰξὸς, *viscum*.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

Ἰξιόεις, όεσσα, όεν, *viscosus*, *lethalis*: ab ἰξὸς.

Ἷξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι. perf. ἷγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION*: quis ille fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior Od. 2. p. 294, &c.

Ἵξομαι, f. 1 m verbi ἱκνέομαι.

Ἶξον 1. sing. vel 3. plur. imperf. pro ἶκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare; vel a. 2. ind. act. verbi ἵκω, *venio*: f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἵκω, formatum asserunt.

Ἰξὸν, *viscum*, acc. sing. ab

ἸΞΟ'Σ, ȣ, ὁ, Æol. βισκὸς, *VISCUM*, *arundo aucupatoria*, *pedica passerum*, *varix*: adj. *parcus*, *tenax*.

ἸΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus*, *dorsum*: q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

Ἰξώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *viscosus*, *visci modo lentus et tenax*.

Ἰοβόλος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *qui sagittas jaculatur*, *venenum jaculans*.

Ἰοδνεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *purpureus*: ab ἴον, *viola*, et δνόφος, *tenebræ*.

Ἰοδόκος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *sagittarum receptrix*, epithet. *pharetræ*. dicitur enim ἰοδόκη, ἡ, substantivè, *pharetra*, *sagittarum receptaculum*; ab ἰὸν, *jaculum*, et δέχομαι, *capio*.

Ἰοειδὴς, εος, ὁ ἢ ἡ. *niger*, *rubiginosus*: ab ἰὸς, ȣ, ὁ, *telum*, *rubigo cujusque metalli*, et εἶδος, *forma*. Th. εἴδω, *video*. Vel ἰοειδὴς, *purpureus*, *violacei coloris*: ab ἴον, *viola*, et εἶδος.

Ἰόεις, όεσσα, όεν, *rubigini obnoxius*, *accommodatus ad sagittas conficiendas*, *niger*, *violacei coloris*, *subfuscus*.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἰοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Ἰόλαος, ȣ, ὁ, quis fuerit *IOLAUS*, quando ex mortuis resurrexit, et cur, vid. Pind. Pythior. Od. 9. p. 304, 305.

Ἴομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἴον, verbi εἶμι, *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

Ἰόμωρος, ȣ, ὁ, *jaculator*, et *jaculis destinatus*, *mortem inferens jaculis*. Vel ὁ περὶ τὰς ἰὰς μεμορημένος, *telis malè exceptus*. ab ἰὸς, *jaculum*, et μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *partior*.

ἸΟΝ, ȣ, τὸ, *viola*; item *solum*, n. g. ab ἴος, ἴα, ἴον, *solus*. est et

Ἴον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰόντ', pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰονθὰς, άδος, ἡ, *lanuginosa*, *villosa*, *varis laborans*: exponitur et *velox*: et

ἼΟΝΘΟΣ, ȣ, ὁ, *lanugo*, *primi pili*: q. ab ἄνθος, quia flos juventæ: item *varus* in facie.

Ἰόντα, *euntem*, ob sequentem aspiratam ἰόνθ', acc. sing.

a. 2. part. εἶμι, *eo:* ἴων, a. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, et in f. g. ἰοῦσα.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *violaceos vel nigros capillos habens:* ex ἴον, *viola*, et πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἰόππη, ης, ἡ, nom. urbis, *Joppa*. Hebr. *pulchritudo*.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii, *Jordan* Hebr. orientis ex *Jor* et *Dan*, qui sunt duo fontes ad radices Libani.

ἼΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus; q. δόρκοι, a visûs acumine, à δέρκω, *video*.

ἸΟ'Σ, ῦ, ὁ, *missile, jaculum, sagitta:* q. ab ἵημι, *mitto:* item *venenum; rubigo, ærugo*. ἰόω, *rubigine obduco*. ἰώδης, *rubiginosus:* sed

Ἴος, ἴα, ἴον, *solus, a, um;* item *unus*.

Ἰοστέφανος, *coronam è violis gestans:* ab ἴον, *viola*, et στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Ἰότης, ητος, ἡ, *consilium, voluntas:* ab ἴω vel ἵημι, *mitto*.

ἸΟΥ', adv. dolentis, *hei, HEU:* hinc ἰύζω, *lamentor*. Est et exultantis adv.

Ἰουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæus, Judaïcè vivo:* fut. ίσω. perf. ἰουδάϊκα. ab Ἰουδαῖος, *Judæus*. Th. Ἰούδας, α, ὁ, *Judas*.

Ἰουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, *JUDAICUS, a, um:* hinc

Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaicè*.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS:* item *Judaicus, a, um*, ut γῆ Ἰουδαία.

Ἰουδαϊσμὸς, ῦ, ὁ, *JUDAISMUS*.

Ἰουδαϊστὶ, adv. *Judaicè, Judaico more*.

Ἰούδας, α, ὁ, nomen viri *Judas;* Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius*.

Ἰουλίας, α, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἰούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

Ἴουλος, ου, ὁ, *lanugo*, quæ ἴεται ὕλη, *exit mollis et crispa*. Th. οὖλος, *mollis, crispus*.

Ἴουν, *mittebam*, imperf. contract. ex ἴεον, -ουν, q. ab ἰέω. Th. ἴω, vel ἵημι, *mitto*.

Ἰοῦσα, ης, ἡ, et in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*, a. 2 part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo:* a. 2. ἴον.

Ἰοῦστος, nom. viri Lat. *JUSTUS*.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas:* vel *quæ sagittis gaudet:* ab ἰὸς, *sagitta*, et χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*. Epithet. Dianæ. Nicander etiam aspidem ἰοχέαιραν vocat, *gaudentem veneno;* vel *fundentem venenum*.

Ἰόω, ῶ, *rubigine obduco:* ab ἰὸς.

Ἰπνὸς, vel ἴπνος, ου, ὁ, *furnus, caminus, culina, sterquilinium*. ἴπνος ἐλεφάντινος. Aristoph. Plut. 816. *latrina*, seu *sella familiaris, idem quod κοπρὼν*, AN IVORY CLOSE-STOOL vulgò falsò redditur, Toup Par. II. 36, 37. Hinc Ἰπνοὶ, loca quædam sic dicta. Th. ἴπτω, *lædo*.

Ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*, quæ ἰποῖ. id est, *opprimit* murem: sed ἶπος, *pressura, onus, pœna*. ab ἴπτω, *lædo*.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, *premo*, πιέζω; ut ἰποῦσθαι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, aut Epith. navis *quâ equi trajiciuntur:* ex ἵππος et ἄγω, *duco*.

Ἱππάζεσθαι, *equitare*. ab ἵππος, *equus*.

Ἱππαίχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui hastâ vel lanceâ ex equo pugnat*. Ex ἵππος et αἰχμὴ, *cuspis*.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έως, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, *sum magister equitum, præsum equitatui:* et

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum:* ex ἵππος et ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad magistrum equitum pertinens:* ex iisd.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est et *Equitum præfectus, Magister equitum*. Et sic vocatur Neptunus: ex ἵππος et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris:* hinc

Ἱππάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis:* ab ἵππος, *equus*.

Ἱππασία, ίας, ἡ, *equitatus, equitatio*.

Ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*, et in pl. ἱππεῦς, ejusd. th.

Ἱππευτὴς, ῦ, ὁ, *equestris* vel *equitandi peritus:* ab

Ἱππεύω, *equito:* f. εύσω. perf. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱππήεσσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεὺς, *eques*.

Ἱππηλασίη, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, ου, *equestris, equitabilis, per quem equi agitantur:* ab ἵππος, *equus*, et ἐλαύνω, *impello;* f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. sing. ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator, agitator equorum:* ex ἵππος et ἐλαύνω, *agito*.

Ἱππήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis, spatiosus:* ab iisd.

Ἱππικὸν, ῦ, τὸ, *equitatus:* ab

Ἱππικὸς, ἡ, ὸν, *equestris*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equos nutriens:* ex ἵππος et βόω, *pasco*.

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equorum domitor:* ex ἵππος et δαμάω, *domo:* a. 2. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, εια, υ, *densus, instar equi hirsutus:* ex ἵππος et δασὺς, *densus, pilosus*.

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator, eques:* ab ἵππος, *equus*, et διώκω, *persequor*.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris:* et

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses:* ab ἵππος, *equus*, et δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro:* perf. med δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS, circus:* ab iisd.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi, valdè celer:* ex ἵππος et θόω, *impetu feror*.

Ἱπποῖιν pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *HIPPOCENTAURUS:* ab ἵππος, *equus*, et κένταυρος, *centaurus*, quod à κεντέω, *pungo*, et ταῦρος, *taurus*.

Ἱπποκορυστὴς, ῦ, ὁ, *galeatus, eques bellicosus:* ex ἵππος, *equus*, et κορύσσω, *galeâ armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equis perstrepens:* ab ἵππος, *equus*, et κρότος, *sonus*.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia*.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, *virus ex equarum inguinibus defluens; frutex quidam equis lethalis; equina cupido coitus*. Ex ἵππος, *equus*, et μαίνομαι, *insanio*.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prælium:* ex ἵππος et μάχομαι, *pugno*.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *rei equestris peritus:* ab ἵππος et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, *HIPPONICUS*.

nom. viri: q. ex ἵππος, *equus*, et νίκη, *victoria*.

Ἱππωνία, ας, ἡ, nomen mulieris. Gr. *valdè intelligens*, Lat.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poët. ὁ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit*.

ἽΠΠΟΣ, ου, ὁ, *equus*, in f. g. *equa* et *equitatus*: sed ἵκκος, Dor. pro ἵππος. q. ab ἵπτασθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἰπτοῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodum, undè *sonipes*. Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ, *sella equina*. Sed

Ἵπος, ἡ, pro *substantia*. Gen. xiv. 21.

Ἱπποσόα, ας, ἡ, *equorum agitatrix*: ἡ τοὺς ἵππους σόουσα, τουτέστι σείουσα ἢ κινοῦσα. Quod ab ἵππος et σείω, *quatio*. Hinc et

Ἱπποσόας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat*. Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia*; ab ἵππος, *equus*.

Ἱππότα, voc. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*: sæpe vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *eques sagittarius*: ab ἵππος et τόξον, *arcus*.

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo*: et

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio, sumptus in equis alendis factus*: ab ἵππος et τρέφω, *alo*.

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos alit*: ex iisd.

Ἱπποκρήνη, *HIPPOCRENE*, i. e. *equi fons*. Nomen fontis in Bœot. ex ἵππος et κρήνη, *fons*.

Ἱππουρις, ιδος, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis*: ex ἵππος et οὐρὰ, *cauda*.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus pascendis equis*: ex ἵππος et φέρβω, *pasco*: perf. med. πέφορβα.

Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum pastor*: ab iisd.

Ἱπποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens*: ab ἵππος et χαίρω, *gaudeo*.

Ἱππωνέω, ῶ, f. ήσω, *equos emo*: ab ἵππος et ὠνέομαι, *emo*.

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio*: à præc.

ἽΠΤΑΜΑΙ, *volo*, -*as*, præs. inf. ἵπτασθαι. fut. πτήσομαι, q. à πτάω. a. 2. m. ἐπτάμην, vel ἱπτάμην.

Ἱπτήσομαι, *volabo*, f. 1. med. verbi ἵπταμαι, *volo*, -*as*.

Ἵπτω, Att. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. sing. imperf. ejusd. verbi.

ἽΠΤΩ, vel ἴπω, *noceo*, *lædo*: indè ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*: ἰπνὸς, seu ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*: ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*.

Ἱρὰ, *sacra*, ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum*, *sacrificium*: at

Ἱρὰ, ᾶς, ἡ, *concio*: q. ab εἴρω, *loquor*.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. ἱεράομαι, *sacerdos sum*; præs inf. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράσθω, pro ἱεράσθω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos*: ab eod. th.

Ἱρέω, pro εἰρέω, *loquor*. Hesych.

Ἱρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.

Ἱρήϊαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes*: et

Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia*, *victima*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἴρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, *accipiter*.

ἸΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ*. Hippocr.

ἾΡΙΣ, ιδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis*, *IRIS*, *dea*. in acc. ἶριν. dat. pl. ἴρισι, ἴρισσι, ἴρεσι, ἴρεσσι. q. ab εἴρω, *dico*, *prædico*, *nuntio*.

Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dat. plur. ab ἶρις, quod vide.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, ᾶ, ὁ, *sacer*: sed

Ἶρος, ου, ὁ, *IRUS*, nom. propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra*, *ceremoniæ*: ex ἱρὸς pro ἱερὸς, *sacer*, et ἔργον, *opus*.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion. pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ alias vocatur. *sacerdos*, *sacrorum antistes*. ab ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *appareo*.

Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. plur. ab ἱερὸν, *sacrum*.

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*, quod vide.

ἾΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra*, *nervus*, *robur*, *VIS*.

Ἴσ᾽, pro ἴσα, *æquè*: adv. ab ἴσος, vel ἶσος, *æqualis*. ἴσα καὶ, *perinde ac*.

Ἰσαὰκ, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit*.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. ἴσος τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis*.

Ἰσάζω, f. άσω, *adæquo*. Th. ἴσος, *æqualis*.

Ἰσαῖας, vide supra Ἡσαῖας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS*, nom. propr.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, *æqualis*, id. q. ἴσος.

Ἴσαις, *paribus*, dat. plur. f. g. ab ἴσος, *par*.

ἸΣΑ´ΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ*: rectiùs ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. vide ἴξαλος.

Ἴσαμι, *scio*, Dor. pro ἴσημι.

Ἴσαν, 3. pl. imperf. verbi εἶμι, *eo*. Tum et

Ἴσαν, *sciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν, ab ἴσην, imperf. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt*, quod vide.

Ἰσάριθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *par numero*: ex ἴσος, *æqualis*, *par*, et ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἴσασ᾽, pro ἴσασι, 3. plur. ind. præs. at

Ἴσας, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσασαι, pro quo et ἴσῃ, 2. sing. præs. ἴσαμι, *scio*.

Ἴσασι, et ἴσασιν, *sciunt*, 3. plur. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴσασι, *scit*, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσημι, *scio*.

ἸΣΑ´ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba *glastum*; valdè exsiccat: q. ab ἴσον, quia vim habet æquandi tumores, quos folia imposita διαφορεῖ, digerunt ac reprimunt.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *cognominis*: ex ἴσος, *æqualis*, et αὐδὴ, *vox*.

Ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, *scio*: sed

Ἴσῃ, *scis*, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, *scio*.

Ἰσηγορέω, ῶ, f. ήσω, et ἰσηγορέομαι, οῦμαι, *liberè loquor*: ex ἴσος et ἀγορέω, *loquor*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas*, *æqualitas*: à præc.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium*: ἰσημερία μετοπωρινὴ, *æquin. autumnale*, ἐαρινὴ, *vernum*: ex ἴσος, *æqualis*, et ἡμέρα, *dies*: q. d. *æquidiarium*.

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, *æquinoctialis*: q. v. *æquidialis*: ex iisd.

ἼΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio*: quasi ab εἴδω, f. εἴσω, idem.

Ἰσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *æqualis*, *par*. ab ἴσος, idem, et ἄρω, *apto*.

Ἴσθι, *scias*, per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, *scio*. Sed

Ἴσθι, *sis*, *esto*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ισάλλη, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ.*

'Ισθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Isthmii.* Th. ἰσθμὸς, *isthmus.*

'Ισθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI:* et

'Ισθμιὰς, ἀδος, ἡ, *Isthmiaca;* in plur. 'Ισθμιάδες, ων, αἱ. ut ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria.* ab ἰσθμὸς, quod vide.

"Ισθμιον, ου, τὸ, *collum, colli ornamentum:* ab ἰσθμὸς, quod vide.

"Ισθμιος, ία, ιον, *in Isthmo habitans,* Epith. *Neptuni.* "Ισθμια, *sacra Isthmia, in honorem Neptuni.*

'Ισθμοῖ, Poët. adv. pro ἐν 'Ισθμῷ, *in Isthmo: apud Isthmum.*

'ΙΣΘΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS, terra angusta inter duo maria:* item aliquid isthmo simile, ut *fauces, pars inter os et gulam: collum clepsydræ, imbrex narium.* qu. ἰθμὸς, q. ab ἰέναι, quod in mare excurrat, et supercilio promineat.

"Ισι, *eunt,* 3. pl. ind. præs. pro εἶσι, et Ion. ἴασι. ab εἶμι, *eo.*

"ΙΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, et ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica:* edulii genus, è carne minutissimè incisâ.

"Ισις, ιδος, ἡ, *ISIS:* nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

'Ισκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii.*

"Ισκον, ες, ε, imperf. ab

"Ισκω, *scio, assimilo, comparo, dico;* pro ἐΐσκω, idem. Th. εἴδω, *scio, video:* vel εἴκω, *similis sum.*

"Ισμεν, *scimus,* per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, *scio.*

'Ισμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

'Ισοδαίμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *qui æquali sorte fruitur, par Deo:* ex ἴσος et δαίμων.

'Ισοδιαίτη, ης, ἡ, *victûs æqualitas:* ex ἴσος et δίαιτα.

'Ισοδίαιτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æquali victu utens:* ex iisdem.

'Ισόθεος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Deo similis:* ab ἴσος, *similis,* et Θεὸς, *Deus.*

"Ισοι, *totidem:* cui præcedunt ὅσοι et τόσοι. ab ἴσος.

'Ισοκρατὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *pari potestate præditus:* ex ἴσος, *æqualis,* et κράτος, *robur.* etiam

'Ισοκράτης, εος, -ους, ὁ, *ISOCRATES,* nomen propr.

'Ισοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, *æqualis potentia:* ab ἰσοκρατής.

'Ισολογία, ας, ἡ, *honoris æqualitas:* à λόγος.

'Ισομάτωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri:* ex ἴσος et μήτηρ, *mater.*

'Ισομιλήσιον ἱμάτιον, *vestis Milesiæ par,* id est, *mollis et delicata.*

'Ισομοιρέω, ῶ, fut. ήσω, *æquam portionem capio:* ex ἴσος, *par,* et μοῖρα, *portio.* Th. μείρω, *partior.*

'Ισόμοιρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æqualem partem habens.*

"Ισον, adv. *æqualitèr:* ab ἴσος, *par.* At

"Ισον, ου, τὸ, *æqualitas, æqualis portio:* ab eod.

'Ισονόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æquabilitate juris utens.* ἰσόνομος, *æquabilitèr distributus.* ex ἴσος et νόμος.

"Ισονται, *ibunt,* Poët. pro ἴξονται, 3. pl. f. 1. m. verbi ἱκνέομαι, *venio:* f. ἵξομαι. Alii pro εἴσονται, à verbo εἴω vel ἴω, et ἴω.

'Ισοπαλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, Ion. et ἰσόπαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *in luctâ seu pugnâ æqualis:* ex ἴσος et πάλη, *lucta.*

'Ισόπεδον, ου, τὸ, *planities:* ab

'Ισόπεδος, ου, ὁ ἢ ἡ, *planus:* ex ἴσος, *æqualis,* et πέδον, *solum.*

'Ισόπετρος, η, ον, *durus.* Th. πέτρα.

'Ισόπλευρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æquilaterus.* Th. πλευρά.

'Ισοπληθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *æquè plenus.* Th. πλῆθος.

'Ισόπρεσβυς, ὁ, *pari ætate.*

'Ισοῤῥοπία, ας, ἡ, *æquilibrium:* et

'Ισόῤῥοπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *par, æquivalens:* ex ἴσος, *par,* et ῥέπω, *propensus sum.*

'ΙΣΟΣ, vel ἶσος, ου, *æqualis, par,* q. ab εἴδω, *assimilo.*

'Ισότης, ητος, ἡ, *par conditio, æqualitas:* à præc.

'Ισότιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æquè pretiosus:* ex ἴσος, *par,* et τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

'Ισοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. inf. pass. ab ἰσόω, *æquo.* Th. ἴσος, *par.*

'Ισοφαρίζω, *adæquo, æquiparo:* qu. ἰσοφερίζω. ab ἴσος, *æqualis,* et φέρω, *fero:* vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis;* à φᾶρος, εος, τὸ, *pallium.*

'Ισοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, præs. inf. præced.

'Ισοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *æqualem partem ferens, paris capacitatis aut mensuræ.* ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti.* Th. φέρω, *fero.*

'Ισόψηφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens.* Versus ἰσόψηφοι dicuntur, in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Anthol. epigr. l. vi. p. 12. p. 563, quod fefellit H. Stephanum in Thes.

'Ισόψυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *unanimus, eodem* vel *pari animo præditus:* ex ἴσος, *par,* et ψυχὴ, *anima.*

'Ισόω, ῶ, *adæquo:* f. ώσω. hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἴσος, *par.*

"Ισπω, *dico,* tempora sumit ab ἔπω, idem.

'Ισραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indec. Hebr. *princeps Dei.*

'Ισραηλίτης, ου, ὁ, *Israelita,* et 'Ισραηλῖτις, f. g. *Israelitis:* à præc.

'Ισσαχὰρ, *Issachar,* nomen viri. Hebr. *est merces.*

"Ιστα, *statue,* Att. contractè pro ἵσταθι, præs. imperat. act. verbi ἵστημι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἵσταον, -ων, αες, -ας, αε, -α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, *statuo:* sed

'Ιστῇ est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *statuo.*

"Ισταμαι, σαι, ται, sæpè pro ἴσαμαι, *scio:* in comp. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *scio.*

'Ιστάμενος, η, ον, *stans:* gen. Ion. ἱσταμένοιο, *incipiens.* Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ' ἱσταμένοιο, Od. Ξ. 162. *Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante.* Ἱστάμενος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posterioribus temporibus: at Hesiodi ævo ad diem vigesimum. ut Op. 797. ab ἵστημι, *statuo:* in pass. ἵσταμαι, *sto.*

'Ιστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto.*

"Ιστασο, Ion. pro ἵστασο, *statuebas,* 2. sing. imperf. pass. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

"Ιστασ', pro ἵστασο, præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto:* a. 2. ἔστην. f. στήσω.

"Ιστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.

"Ιστε, *scitis,* per Syncop. pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, *scio.* Et per Sync.

dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴστω, et in pl. ἴστε.

Ἰστέον, *sciendum*, verbale pro εἰστέον, ab εἴδω, *scio*: perf. pass. εἴσμαι, εἶσαι, εἶσται.

Ἵστη, *siste*, pro ἵσταθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. ἵστην, ης, η. est itaque etiam in 3. sing. imperf. ab ἵστημι, *sto*. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. sing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *statuo*. Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵστασαι, ab ἵστημι. Sed

Ἱστῇ dicitur pro ἱστᾷ, 3. sing. præs. sub. ab

ἽΣΤΗΜΙ, *statuo*, *firmo*, *exerceo*, *erigo*, *colloco*, *cohibeo*, *SISTO*, *subsisto*, *adduco*, *appendo*, *pondero*, *instituo*: etiam *fœnero*, δανείζω, Hesych. Salm. de usur. c. xv. &c. q. à στάω. f. στήσω. perf. ἕστηκα. perf. part ἑστηκὼς, et per Syncop. ἑστακὼς, per Crasin ἑστῶς, ῶτος, ὁ, *qui stetit*. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστηκέναι. (sed ἱστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἱστάναι) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἕσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθείς. f. 1. pass. σταθήσομαι, η, εται.

Ἱστίην, Ion. pro ἱστίαν, acc. sing. ab ἱστία, *Vesta*, *focus*, *domus*.

Ἱστιητόριον, ου, τὸ, Ion. pro ἱστιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. th.

Ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum*: in pl. τὰ ἱστία. ab ἱστὸς, *malus navis*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἱστοβοῆϊ, *temoni*, dat. sing. Att. ab ἱστοβοεὺς, έος, ὁ, *temo*, *stiva*, Hes Op. 431. ab ἱστὸς, *telo*, (quod ab ἵστημι, *sto*) et βοῦς, βοός.

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱστὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio*.

Ἵστορα, acc. sing. ab ἵστωρ, ορος, ὁ, *sciens*.

Ἱστορέω, f. ήσω, perf. ηκα, *inquiro*, *sciscitor*, *lustro*, *memoriæ trado*: à præc.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium*, *lustratio locorum*, *inquisitio*, *rerum gestarum expositio*, *HISTORIA*, gen. plur. ἱστοριῶν. et

Ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *HISTORICUS*: à th. ἵστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens*.

Ἱστοροῦσι, 3. pl. præs. ind. verbi ἱστορέω, *cognosco*, *memoriæ tra-* ... perf. ἱστόρηκα. præs. part. ... ἱστορούμενος, η, ον. Th. ...

Ἱστὸς, οῦ, ὁ, *malus navis*; item *instrumentum textorium*, è quo stamina ducuntur; Hes. Op. 779. ab ἵστασθαι, quia erigitur. Th. ἵστημι, *sisto*.

Ἴστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nom. fluvii Germanici, *Danubius*, *ISTER*.

Ἴστω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσάτω, præs. imperat. sic ἴστων, pro ἰσάτων, ibid. Th. ἴσημι, *scio*: sed

Ἵστω, contractè pro ἵσταο, quod Ion. pro ἵστασο, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat pass. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἵστων, *stabam*, imperf. ind act. pro ἵστην, q. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto*. Sed

Ἴστων, per Sync. pro ἰσάτων, 3. dual. imperat. vel pro ἰσάτωσαν, 3. pl. imperat. verbi ἴσημι, *scio*.

ἽΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens*, *peritus*, *testis*, *arbiter*: q. ab ἴσημι, *scio*.

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανάα, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit*, 3. sing. præs. ind. ab

Ἰσχανάω, ῶ, *appeto*, *detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo*, *reprimo*: quod ab ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, perf. part. ind. act. f. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*, quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt*, 3. plur. præs. sub. ejusd.

Ἰσχάνω, *comprimo*, *cohibeo*: vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, άδος, ἡ, *carica*: quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνός.

Ἴσχει, *cohibet*, 3. sing. ind. et

Ἴσχειν, præs. inf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo*.

Ἰσχέμεν et ἰσχέμεναι, Ion. et Dor. pro præcedente.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχου, *contine*, præs. imperat. pass. ejusd. verbi. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἴσχεν, Dor. pro ἴσχειν, ejusdem temporis et verbi.

Ἰσχίον, ου, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa*, *coxendix*: τὰ ἰσχία, *clunes*: ab

ἸΣΧΙΣ, ιος, ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus*.

ἸΣΧΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *macer*, *gracilis*, *tenuis*; propriè et metaphoricè.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies*, *gracilitas*: à præcedente.

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet*: ex φωνὴ, *vox*, et ἰσχνὸς, *gracilis*.

Ἴσχονται, *hærent*, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo*.

Ἰσχυρίζομαι, f. ίσομαι, *contendo viribus*, *nitor*: item *assevero*, *affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robustus*, *a*, *um*: in compar. ἰσχυρότερος. superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo*, *corroboro*: fut. ώσω. perf. ἰσχύρωκα. imperf. ἰσχυρόον, -ουν, οες, -ους, οε, -ου.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè*, *vehementèr*, *enixè*: à præced.

ἸΣΧΥ'Σ, ύος, ἡ, *robur*, *vires*, *virtus*, *potestas*: dat. ἰσχυῒ. acc. ἰσχύν.

Ἰσχύσει, *poterit*, 3. sing. fut. 1. act. ab

Ἰσχύω, *possum*: f. ύσω. perf. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς.

Ἴσχω, εις, ει, *habeo*, *teneo*, *retineo*, *detineo*, *occupo*. Th. ἔχω, *habeo*, *contineo*.

Ἴσχωσ' pro ἴσχωσι, 3. pl. præs. subj. à præced.

Ἰσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἰσώνυμος, *qui idem nomen habet*, *cognominis*: ab ἴσος, *par*, *æqualis*, et ὄνομα, *nomen*.

Ἴσως, adv. *æqualitèr*, *fortassis*.

Ἴσωσι, *norint*, 3. pl. a. 1. subj. ab εἴδω, *scio*: f. εἴσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἴτ' pro ἴτε, quod vide.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*, nomen peninsulæ nobiliss. ab Italo rege sic dictæ.

Ἰταλικὸς, ἡ, ὸν, *Italicus*, *Latinus*.

Ἰταλιώτης, ου, ὁ, idem.

Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, *Itala*.

Ἰταλὸς, ου, ὁ, *vitulus*; *Italus*. Sed

Ἰταλὸς, οῦ, ὁ, prisca lingua, *taurus*, *bos*: q. ab ἴτης.

Ἰταμία, ίας, ἡ, *temeritas*, *imprudentia*.

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, *temerarius*, *audax*, *animosus*, *magnanimus*. Th. ἴτης, ου, ὁ, idem.

Ἴτε, *accedite*, 2. pl. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, ab εἶμι, *eo*.

ἸΤΕ'Α, ας, et ἰτέη, ης, ἡ, *salix*, *hasta saligna*: q. ab ἰέναι, quia celeritèr in altum excrescit.

Ἰτέον, *eundum*, verbale ab εἶμι, *vado*.

*Ἴτην, iverunt, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

*ΙΤΗΣ, ου, ὁ, temerarius, audax, animosus.

*Ἴτον, dual. præs. ind. et dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτουραία, ας, ἡ, nomen regionis; Syr. interpret. Lat. montosa.

*ΙΤΡΙΑ, ων, τὰ, ima pars ventris, abdomen: etiam bellaria, dulciaria.

*Ἴτριον, ου, τὸ, placentæ genus tenue. Est etiam

*Ἴτριον, iterum, iteratum, Latin. Gr. barbar.

Ἰτρύς, virus. Gl. Cyr. Lego ἴτυς.

*Ἴττω, apud Aristophan. pro ἴτω, sciat, q. v.

*Ἴτυν, acc. sing. ab

*ΙΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia et curvatura rotæ. Homerus ἴτυς vocat, quæ ἀψίς. Tum ἴτυς est omnis extremitas rotundæ rei; etiam umbo.

*Ἴτω, ito ille, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, eo.

Ἰυγὴ, ῆς, ἡ, sibilus, clamor: et Ἰυγμὸς, οῦ, ὁ, clamor: ab ἰύζω.

*Ἴυγξ, γγος, ἡ, torquilla, verticilla, motacilla, aviculæ nomen sic dictæ, quia collum torquet. Alii appellant frutillam. Frutis autem est Venus. Ad philtra et incantationes in usu erat. Propterea etiam ἴυγξ, illecebra vocatur.

Ἰύζω, sibilum edo; item fistulâ cano, clamo. Th. ἰὺ, adv. exultantis.

Ἰυκτὰ, Macedonicè, pro

Ἰυκτὴς, οῦ, ὁ, sibilator: ab ἰύζω, clamo.

*Ἶφα, læsi, perf. act. verbi ἴπτω seu ἴπω, noceo: f. ψω.

Ἰφιγένεια, ας, ἡ, nom. mul. filiæ Agamemnonis.

Ἴφθιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἴφθιμος, ίμη, ιμον, robustus, animosus: ab ἶφι, fortiter. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. Alii derivari malunt ab ἶφι, fortitèr, et θυμὸς, animus.

*Ἶφι, fortitèr, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur.

*Ἴφια μῆλα, pingues et vegetæ oves: Iliad. ι. ver. 556. ab eod. th.

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, IPHIANASSA: nomen mulieris.

Ἰφικλείδης, ου, ὁ, nom. viri.

Ἰφικλῆα, acc. sing. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen viri, q. d. valdè honoratus.

Ἶφις, ἡ, IPHIS, nom. propr. mulieris.

Ἰχθυάοντες, piscibus inhiantes, nom. pl. part. præs. ab

Ἰχθυάω, ῶ, piscor. Th. ἰχθὺς, piscis.

Ἰχθυβολεὺς, έως, ὁ, qui pisces tridente figit, piscator: ex ἰχθὺς et βάλλω.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, pisciculus, diminut. ab ἰχθύς.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, aptus ad pisces captandos, piscarius: ab ecd.

Ἰχθυϊκὸς, ὴ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piscaria porta. ex 2 Paralip. xxxiii. 14.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piscosus: ab ἰχθύς.

Ἰχθυοθηρητὴρ, ῆρος, ὁ, piscator: ex ἰχθὺς et θηράω.

Ἰχθυρὸς, id. q. ἰχθυηρός.

ΙΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, piscis. ἰχθῦς, locus ubi pisces væneunt. Aristoph. in Vesp. Vid. plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.

*Ἴχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, ICHNEUMON: Suidæ piscis quidam. qui et ἰχνευτὴς, tanq. vestigator crocodili. Hesych. etiam genus vespæ.

Ἰχνεύτης, ου, ὁ, indagator: ab

Ἰχνεύω, fut. σω, vestigor, per vestigia sequor: ab ἴχνος, vestigium.

Ἰχνέω, ·ῶ, Poët. pro ἔρχομαι, εἶμι, eo, accedo: ab eod.

*Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, ῶ, f. ήσω, indago, investigo: ex ἴχνος, vestigium, et ἐλαύνω, persequor.

*Ἴχνιον, ου, τὸ, vestigium: ab

*ΙΧΝΟΣ, εος, τὸ, vestigium, ima pedis pars, gressus.

ΙΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, sanguis crudus, sanies, tabum. Sumitur et pro sero, et pro humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.

*Ἶψ, ἰπὸς, vermis quæ ligna vel cornua corrodit. Th. ἴπτω, noceo.

*Ἴψαο, læsisti, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω seu ἴπω, noceo.

*ΙΨΟΣ, suber, arbor, an quia ei cortex facilè ἴπτεται, læditur? ἰψὸς verò hedera: nam arbores quibus adhæret ἴπτει, id est, lædit.

ΙΩ', heu, eheu, adv. dolentis et exclamantis: sed

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, sagitta, item adject. unus: ut ἰῷ ἤματι, uno die: vide ἰός. at

Ἰῶ, ἰῇς, mittam, as, præs. sub. verbi ἵημι, mitto: et

Ἰὼ pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.

Ἰωάβαμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. à Deo perfectus.

Ἰωακεὶμ, nomen viri indecl. Hebr. q. d. Lat. Dominus excitabit ipsum.

Ἰωαν, nomen viri indecl. Alii Ἰωνάν.

Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. gratiosa.

Ἰωαννᾶς, ᾶ, id. Vel Ἰωαννᾶ est indecl.

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. gratiosus.

Ἰὼβ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ejulans.

Ἰώγα, Poët. pro ἐγὼ, ego.

ΙΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen, diversorium, littus, clamor.

Ἰωγμὸς, per Aphæres. τοῦ δ, pro διωγμὸς, persecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω, persequor.

Ἰώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, violaceus: ab ἴον vel ἰός.

ΙΩΗ', ῆς, ἡ, clamor, vox, flatus: q. ab ἵημι, mitto.

Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλιτον. Hebr. acquiescit.

Ἰωκὰς, acc. pl. ab

Ἰωκὴ, per Aphæresin, pro διωκὴ, idem quod δίωξις, persecutio. Th. διώκω, persequor.

Ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, urbs Thessaliæ.

*Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, eo.

*ΙΩΝ, ωνος, ὁ, ION, à quo Iones dicti: sed

Ἰὼν, eho, heus, ex ἰώ. Est et

Ἰὼν, ἰοῦσα, profectus -a, prodiens, -iturus. part. verbi εἶμι, eo.

Ἰὼν pro ἐγὼν, Bœoti dicebant, non ut putabat Tryphon Grammaticus apud Apollodorum, subtractione τοῦ γ, et mutatione τοῦ ε in ι: sed detractione τοῦ ε, ut in pronom. κεῖνος, pro ἐκεῖνος: ita γὼν pro ἐγὼν, ut γὼ pro ἐγὼ. deindè γάμμα in ἰῶτα mutârunt, sic ἰὼν fecere pro ἐγών. Ideo et aspirârunt, quia γ plerumque vice densi spiritus. Salm. de Hellen. p. 376.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. columbus.

Ἰωνιὰ, violetum, ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, viola: sed

Ἰωνία, ας, ἡ, IONIA, regio. Th. *Ἴων, Ion.

Ἰωνικὸς, ὴ, ὸν, IONICUS, Ionum proprius: ab eod. th.

Ἰωνικῶς, adv. Jonicè: Item mollitèr et delicatè: à præc.

Ἰὼξ, ιωκὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὴ, quod vide.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis indecl.

Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelsus.*
Ἰωζὰρ, ὁ, nomen viri indecl.
Ἰωσαφάτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *Dominus judicabit.*
Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *senex.*
Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *addat.*
Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. q. interpret. Lat. *qui est à Domino.*
Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos indecl.
Ἰωχμοῦ, *tumultûs*, gen. Ion. ex ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἰωγμός. Th. διώκω.
ΙΩΨ, ἰωπος, ὁ, piscis nomen.

K.

K Decima est apud Græcos litera: nota numeralis significans *viginti*, et cum lineolâ infernè positâ, *viginti millia.* κ' pro καὶ ponitur: κὰ, Dor. pro κὲ vel κὶν, com. ἄν.
ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS, equus clitellarius.*
Κάϐαλλ' et κάϐαλλε, *prostravit*, Dor. seu Poët. pro κατέϐαλε, a. 2. ind. act. Sic
Καϐϐαλεῖν pro καταϐαλεῖν, a. 2. inf. act. et
Καϐϐάλετ', 3. sing. a. 2. med. pro κατεϐάλετο. à καταϐάλλω, *dejicio.* Th. βάλλω, *jacio:* f. λῶ. perf. βέϐληκα. a. 2. ἔϐαλον. perf. med βέϐολα.
Καϐϐὰς, άντος, ὁ, *descendens*, Poët. Sync. pro καταϐὰς, a. 2. part. act. verbi καταϐαίνω, quod vide.
Κάϐη, ης, ἡ, *cibus*: q. à κάπτω, *edo*: à κάϐος.
Κάϐηξ, ηκος, ὁ, vel κέϐαξ, *larus*, avis vorax. à præc.
ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus.*
Καγγόνυ pro κατὰ γόνυ.
ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*
Κάγκανος seu κάγχανος, ου, ὁ, *aridus, siccus*: à καγχαίνω, *calefacio.*
ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, f. άσω, perf. ακα, *CACHINNOR, convitior*: indè καγχασμὸς, *cachinnus.*
ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, arefacio.*
Καγχαλάω, ῶ, *cachinnor, rideo, exulto, gaudeo*: à χαλάω, *laxo.*
Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. verbi præc.
Καγχλάζω, f. άσω, *tristor, laboro, infeliciter ago.*
Κἀγὼ pro καὶ ἐγὼ, *et ego.*
Κάδδ' pro κατὰ δέ. κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.
Κάδδ' ἔϐαλε pro κατέϐαλε δέ. Sic κάδδ' ἔθηκε pro κατέθηκε δέ.
Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δέ.
Καδδέπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, 3. sing. a. 2. ind. à καταπίπτω.
Καδδραθέτην, Dor. et Æol. pro καταδραθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδαρθέω, *dormio.* Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδαρθον, et per Metath. ἔδραθον. f. δαρθήσομαι.
Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν, *pro virili*; à δύναμις, εως, ἡ, *potentia.* Th. δύναμαι, *possum.*
Καδδῦσαι pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, *subeo, penitùs ingredior.* Th. δύνω et δύω, idem.
Κάδιον, ου, τὸ, *pera, parvus cadus.*
Καδμεῖος, ου, ὁ, *CADMÆUS*: dat. pl. Ion. Καδμείοισι à Κάδμος, quod vide.
Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmiensis*: et
Καδμηΐᾶν ἀπὸ Θηϐᾶν, Poët. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηϐῶν, *Cadmæis à Thebis*: et
Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa*: à
Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS*: nomen viri.
Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa, affinitas*: at
ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, *CADUS, vas vinarium*: et *situla pro suffragiis colligendis.*
ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.
Καεὶς, έντος, ὁ, *deustus, crematus*, a. 2. part. pass. à καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.
ΚΑ'ΖΩ, *orno*: f. σω. Poët. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. perf.
Καῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et
Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, *uro*: fut. καύσω. a. 2. ἔκαον. a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.
Καήσομαι, *ardebo*, fut. 2. pass. verbi καίω, *uro*: vide præc.
Καθὰ, adv. *sicut*: ex κατὰ et ἃ, *secundum quæ.*
Καθαγίζω, *consecro*; item *solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo*: ex κατὰ et ἁγίζω, *consecro.* Th. ἅγος, τὸ, *veneratio*: item *purificatio, lustratio.*
Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, *consecratio*; item *parentatio, parentalia*: à præc.
Καθαίρεσις, εως, ἡ, *destructio, subversio, cædes*: à
Καθαιρέω, *detraho, everto, destruo*: item *de imperio dejicio*; vid. Span. ad Julian. p. 212. Freinsh. ad Curtium iii. 8. 20. f. ήσω. f. 2. καθελῶ. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε. a. 2. part. act. καθελὼν, όντος. comp. ex κατὰ et αἱρέω, *eligo.* a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inusitat. Voce media non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passivè *destrui*, Act. xix. 27. et cum accus. Eurip. Supplic. 748.
ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, *purgo, mundo, lustro, flagris cædo*: f. καθαρῶ. perf. κεκάθαρκα. perf. pass. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum* καθαρὸς, ὰ, ὸν, *purus.* καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Καθάλλομαι, *desilio.* Th. ἅλλομαι, *salio*, f. ἁλοῦμαι.
Καθάπαξ, *omninò*, adv. ex κατὰ et ἅπαξ, *semel.*
Καθάπερ, *sicut*: ex κατὰ et ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.
Καθάπτεσθαι, *demulce*, vel *animum tange*, inf. præs. pro imperat. more Att. à
Καθαπτικὸς, ἡ, ὸν, *invectivus, mordax*: à
Καθάπτομαι, f. ψομαι, *attingo, tango, perstringo, lacesso, incesso.* καθαπτόμενος, præs. part. ex κατὰ et ἅπτομαι, *tango*: f. ψομαι.
Καθάπτω, *adapto, annecto, necto, alligo*: f. ψω. perf. κατῆφα. a. 1. καθῆψα. ex κατὰ et ἅπτω, *necto.*
Καθάρειος, seu καθάριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mundus.* Th. καθαίρω, *purgo.*
Καθαρεύω, *purgo, purus sum*: ab eod.
Καθάρθαι, *purum factum esse*, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. inf. pass. et
Καθαρθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ. perf. pass. κεκάθαρμαι.
Καθαρίζω, *purgo*: f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρισα. a. 1. imperat. καθάρισον, άτω. a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρίσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. pass. κεκαθάρισμαι. a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην. a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα, Matt. viii. 3. *expurgata est ejus lepra*, ut Joan. xv. 2. quod damnat

Heumannus in Con. immeritò: vid. Hom. Od. Z. 93. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρισμὸς, ῦ, ὁ, *purgatio*. ab eod.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*: hinc

Καθάρματα, τὰ, *homines viles et abjecti*; item *sacri* vel *piaculares*, scil. qui ad advertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.

Καθαρμὸς, ῦ, ὁ, *purgatio*, *vibex*, ut καθαίρω, *flagris cædo*.

Κᾰθᾰρὸς, ὰ, ὸν, *purus*, *a*, *um*: undè καθαρῶς, *purè*, adv. à καθαίρω, *purgo*.

Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod.

Καθάρσιον, ου, τὸ, *purgatio*, *expiatio*; à

Καθάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expiatorius*, *purgatorius*. καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio*, *expiatio*: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαροῦ, gen à καθαρὸς, *purus*: item f. 1 καθαίρω, *purgo*.

Κᾰθᾰρῶς, adv. *purè*, *manifestè*: à καθαρός.

Καθαρώτερος, *purior*, compar. à καθαρός.

Καθεδοῦμαι, ῆ, εῖται, *sedebo*, f 2. m. verbi καθέζομαι, *sedeo*. Th. ἕζω, seu ἕω, *colloco*.

Καθέδρα, ας, ἡ, *suggestum*, *CATHEDRA*, *sella*, *sessio*: à

Καθέζομαι, *sedeo*: præs. part. m. καθεζόμενος. imperf. m. ἐκαθεζόμην. f. 2. m. καθεδοῦμαι. ex κατὰ et ἕζω, seu ἕω, *colloco*.

Καθέζω, *sedere facio*: ex κατὰ et ἕζω.

Καθεικέναι, perf. inf. act. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*; perf. εἶκα.

Καθεῖλον, ες, ε, aor. 2. ind. act verbi καθαιρέω, *destruo*.

Καθειμένος, *demissus*, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἕω, *mitto*.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, *demitto*, quod vide.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. perf. pass. à καθίημι, *demitto*: perf. pass. καθεῖμαι ex κατὰ et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 1. ἧκα. perf. εἶκα.

Καθείργνυμι, id. quod καθείργω.

Καθείργω, *coerceo*, *cohibeo*: fut. ξω. a. 1. καθεῖρξα. part. perf. pass. καθειργμένος. à κατὰ et εἴργω.

Καθεῖρκται et καθεῖρκτο, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi pr.

Καθεὶς, ἕντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto*: a. 2. καθῆν. Th. ἵημι, *mitto*: sed

Καθεῖς, vel potiùs καθ' εἷς, *unusquisque*, Marc. xiv. 19. Joan. viii. 9. pro καθ' ἕνα. nom. pro accus. ut Lucian. Dial. Mar. et Merc. καθ' ἕνα πάντας ἀμείνων, et 1 Cor. xiv. 31. Vid. Græv. in Luc. Solœc. lv.

Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind act. verbi καθίζω, *sedere facio*: ex κατὰ et ἵζω, a. 1. εἷσα.

Καθεστήκεισαν. 3. pl. plusq. perf. act. verbi καθίστημι, *constituo*.

Καθεῖτο. 3. sing. plusq. perf pass. à καθίημι. vide καθεῖντο.

Καθεκάστην, pro καθ' ἑκάστην, sc. ἡμέραν, *quotidie*, *indies*. Sic καθέκαστον, pro καθ' ἕκαστον, καθέκαστα, *singulatim*.

Καθεκούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *voluntarius*: ex κατὰ et ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, ὄντος, ὁ, *voluntarius*.

Καθεκτὸς, ὴ, ὸν, *qui detineri potest*, *qui potest ferri*: à κατέχω, *detineo*. Th. ἔχω, *habeo*: f ἕξω.

Καθέλῃς, 2. sing a. 2. sub act. à καθαιρέω, quod vide.

Καθέλκω, f. ξω, *detraho*. καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, *subducere* navem in portum. Isoc. Trapez p. m. 471. Th. ἕλκω, *traho*: f. ξω.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*.

Κάθεμα, ατος, τὸ, *monile* ex variis gemmis in pectus mulierum *descendens*, *ornamentum collare*, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, *demitto*. Th ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Καθέμενος, a. 2. part. m. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*. aor. 2. m. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. *ordine*, *deinceps*: ex κατὰ et ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, *detineo*, *retineo*. Th. ἔχω, *habeo*; f. ἕξω.

Κάθεο, *demittito*: Ion. pro κάθεσο, vel κάθου, a. 2. imperat. verbi m. καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Κάθες, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθεν, verbi καθίημι, *demitto*.

Καθέσσαντο, Ion. et Poët. pro καθέσαντο, *collocârunt*, 3. pl. aor. 1. ind. m. verbi καθίζω, *colloco*: ex κατὰ et ἵζω. a. 1. εἷσα.

Καθεσταμένος, perf. part. pass. verbi καθίστημι, *constituo*, *statuo*: perf. pass. καθέσταμαι. Ex κατὰ et ἵστημι, *sto*.

Καθέστακα, ας, ε, perf. ind. act. et in 3. pl. καθεστήκασιν et hinc

Καθεστηκὼς, perf. part. à καθίστημι, *constituo*, quod vide.

Καθεστὼς, ῶτος, per Sync. pro καθεστηκὼς, perf. part. ejusd. verbi.

Κάθετος, ου, ἡ, *perpendiculum*, *linea perpendicularis*: à καθίημι quia *deorsùm mittitur*.

Κάθευδε, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. Ion. vel præs. imperat. act. verbi

Καθεύδω, *dormio*: f. καθευδήσω. καθεύδοντα. acc. sing. part. præs. καθεύδωμεν, *dormiamus*, 1. pl. præs. sub. Th. εὕδω, *dormio*.

Καθεύρημα, vel -ρεμα, ατος, τὸ, *lucrum*, *inventum*: ex κατὰ et εὑρίσκω, *invenio*.

Καθεψέω, ῶ, fut. ήσω, *decoquo*, *mollio*, *frango*: à κατὰ et ἕψω, *coquo*.

Καθέψησις, ἡ, *decoctio*: à pr.

Καθεώρων, *despiciebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω. est et 1 sing. Th. ὁράω, *video*.

Κάθῃ, *sedes*, Att. pro κάθησαι, et Ion κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *sedeo*.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ*, *suasor*, *præceptor*: et

Καθηγέομαι, -οῦμαι, *dux sum viæ*, *duco*, *præeo*: ex κατὰ et ἡγέομαι, *duco*.

Καθηγητὴς, ῦ, ὁ, *dux viæ*; item *institutor*, *præceptor*: à præc.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, *per luxum et voluptatem absumo*: ex κατὰ, ἡδὺς, *suavis*, et πάσχω, *patior*.

Καθῆκα, ας, ε, aor. 1 ind. act. verbi καθίημι, *demitto*.

Καθῆκον, οντος, τὸ, *conveniens*, *decens*: *officium*. τὰ καθήκοντά μοι, *mea*. à

Καθήκω, *convenio*, *pertineo*: καθήκει, *convenit*, cum dat.

Καθηλόω, -ῶ, f. ώσω, *clavo defigo*, vel *configo*: ab ἧλος, *clavus*.

Καθήλωσις, εως, ἡ, *confixio*.

Κάθημαι, *sedeo*: imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. à præced. ἦ ἦσαν καθήμενοι, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed.

Basil. et l. 1. p. 177. ubi cum διατρίβειν jungitur.

Καθημέραν, *quotidiè*: ponitur adverbialitèr; et sæpe præponitur τό. et

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ et ἡμέρα, *dies*.

Κάθηρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo*: f. αρῶ.

Καθῄρεθεν, per Systolen pro καθῃρέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi καθαιρέω, *destruo*, q. v.

Καθῄρητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ejusd.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. inf. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Κάθησο, *sede*, præs. imperat. ejusd.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. m. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, Poët. pro καθῆτο, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. perf. ab ἵζω. perf. pass. ἧσμαι. plusq. perf. ἥσμην, ἧσο, ἧστο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, *necto*: fut. ψω. perf. ἧφα.

Καθίδρως, ω, ὁ ϗ ἡ, *lassus et fessus ad sudorem usque*: ex κατὰ et ἱδρὼς, *sudor*.

Καθιδρυνθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. à

Καθιδρύνω pro καθιδρύω, *sedeo*, *colloco*. Th. ἱδρύω, *sedere facio*.

Καθιδρύω, f. ύσω, perf. υκα, *colloco*, *construo*: ab eod. th.

Καθίει, *demittebat*, 3. sing. imperf. q. à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Καθιερόω, -ῶ, f. ώσω, *consecro*, *dedico*, *devoveo*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Καθιζάνω, *sedeo*, *insideo*: ex κατὰ et ἱζάνω, idem quod ἵζω, *sedere facio*, *sedeo*.

Καθίζευ, *sede*, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. pass. à καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. sing. præs. part. f. g. à

Καθίζω, εις, ει, *sedeo*, *colloco*: eleganter cum participio vel adjectivo *efficio*: ut, κλαίοντα καθίζειν, *efficere ut aliquis fleat*. Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50. f. ίσω. a. 1. ἐκάθισα. hinc a. 1. imperat. κάθισον, άτω, et in pl. καθίσατε. a. 1. part. act. καθίσας. a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθίσαι. perf. act. κεκάθικα. præs. med. καθίζομαι. a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καθίσωμαι, ῃ, ηται, et in 2. pl. καθίσησθε. Ex κατὰ et ἵζω, *sedere facio*.

Καθίημι, *demitto*; per Metaph. *exploro*: γνώμας καθιέναι τῆς πόλεως, Aristoph Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ demissa bolide maris altitudinem tentant. f. ήσω. aor. 1. ind. καθῆκα. a. 2. κάθην. præs. pass. καθίεμαι, *demittor*. præs. part. καθιέμενος, η, ον. Ex κατὰ et ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. sing. a. 2. m. verbi καθικνέομαι.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. act. à

Καθικετεύω, f. εύσω, perf. ευκα. idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Καθικνέομαι, οῦμαι, *contingo*, *assequor*, *pervenio*: f. ίξομαι. ex κατὰ et ἱκνέομαι, *venio*.

Καθίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας. à καθίζω, f. ίσω, *sedeo*.

Καθιξῆ, fort. scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*: vel legend. καθιξεῖ, 3. sing. fut. 1. Dor. καθιξῶ, εῖς, εῖ, pro καθιῶ, εῖς, εῖ. Vel lege καθίξαι, ut in Crispini codice.

Καθιξῶ, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, quod vide.

Καθιοῦμαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι. f. 1. m. ejusd. verbi.

Καθιππεύω, f. εύσω, *obequito*: ex κατὰ et ἵππος.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, *devolo*: f. πτήσομαι. aor. 1. sub. καταπτῶ. a. 1. part. καθαπτάς. aor. 1. med. καθεπτάμην. ex κατὰ et ἵπταμαι, vel ἵπτημι, *volo*.

Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. et

Καθίσατε, *considete*: 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. sing. f. 1. act et

Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. et

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. καθίσωσι. à καθίζω, quod vide.

Κάθισις, εως, ἡ, *sedes*. Et

Κάθισμα, ατος, τὸ, *sessio*, *sedile*: ex καθίζω.

Καθίστα, *appone*: per Apocopen pro καθίσταθι, præs. imperat. verbi καθίστημι.

Καθίσταμαι, *constituo*, item *instituo*; et pass. *constituor*, *collocor*, *componor*; item *venio*, *sum*, *fio*. Th. ἵστημι, *statuo*, *sisto*.

Καθιστάναι, præs. infin. verbi καθίστημι, q. v.

Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθιστάω, *constituo*: καθίσταμαι πόλεμον, voc. Med. rara locutione, pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523. f. καταστήσω. perf. καθέστηκα. plusq. perf. καθεστήκειν. a. 1. κατέστησα. a. 2. κατέστην, ης, η. præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η. Ex κατὰ et ἵστημι.

Καθίστησι, 3. sing. præs. indic. act. à præcedente verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præs. part. f. g. q. à καθιστάω, ab eod. verbo.

Καθὸ, *sicut*, *quòd*, *in quantum*, *in hoc*: adv. ex κατὰ et ὅ, *quod*.

Καθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco*. f. ήσω. perf. καθωδήγηκα. ex κατὰ et ὁδηγὸς, *dux viæ*.

Κάθοδος, ου, ὁ, *reditus*, *regressus*. Th. ὁδός.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, *generalis*: ex κατὰ et ὁλικὸς, *universalis*. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsùs*, *in universum*, *in summâ*, *in genere*: ab eod. th.

Καθομαλίζω, f. ίσω, *complano*: et Metaph. *à ferociâ in mansuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολογέω, ῶ, *confiteor*; item *paciscor*, *despondeo*: f. ήσω. præs. pass. καθομολογοῦμαι, *despondeo*; item pass. *desponsor*, *promittor*: ex κατὰ, ὁμοῦ, *simul*, et th. λέγω, *dico*.

Καθοπλίζω, f. ίσω, *armo*: præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor*. præs. inf. καθοπλίζεσθαι. perf. pass. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ et ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. à

Καθοράω, f. άσω. perf. καθεώρακα, Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Καθορμίζω, fut. ίσω, *stationem subeo*, *in portum appello*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile*: Hos. ii. 13. ex κατὰ et ὅρμος, idem.

Καθοσιόω, ῶ, fut. ώσω, *sanctum reddo et purum à scelere*, *consecro*, *sacrifico*, *dico*; *despondeo*. Th. ὅσιος, *sanctus*.

Καθόσον et **καθ' ὅσον**, *quantum, quemadmodum,* pro **καθώς**. Heb. ix. 27. ex **κατὰ** et **ὅσος**, *quantus.*

Καθότι, *eo quod:* ex **κατὰ** et **ὅ,τι**.

Κάθες, *demitte,* a. 2. imperat. m. **κάθεσο, κάθεο**, et **κάθου**. verbi **καθίημι**, q. vide. Item

Κάθου, *sede,* pro **κάθησο**, undè **κάθησο**, et per Systol. **κάθεσο**, sublato **σ**, et Crasi facta **κάθου**. à **κάθημαι**, *sedeo:* quod ex **κατὰ** et **ἧμαι**, idem.

Καθυβρίζω, f. **ίσω**, *insolentèr afficio injuriis, injuriâ lacesso, dedecore afficio:* ex **κατὰ** et **ὑβρίζω**, idem. Th. **ὕβρις**, *injuria.*

Κάθυγρος, **ου, ὁ καὶ ἡ**, *aquosus:* ex **κατὰ** et **ὑγρὸς**, *humidus.*

Καθυμνέω, **ῶ**, f. **ήσω**, *hymnum cano, laudo;* perf. **ηκα**.

Καθύπερθε vel **καθύπερθεν**, *in summo loco, suprà:* adv. ex **κατὰ** et **ὕπερθεν**, *suprà.* Th. **ὑπὲρ**, *super.*

Καθυπνόω, **-ῶ**, f. **ώσω**, *obdormio:* ex **ὑπνόω**, *dormio.*

Καθυποκρίνομαι, *histrionicâ actione capto et demulceo, simulo.*

Καθυστερέω, **-ῶ**, f. **ήσω**, perf. **καθυστέρηκα**, *sum posterior, tardiùs advenio.*

Καθυφαίνω, f. **φανῶ**. perf. **καθύφαγκα**, *contexo.*

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi **καθυφίημι**, *subtraho.*

Καθυφεῖσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Καθυφίημι, *submitto, remitto, cedo, prodo causam adversariis, prævaricor, subtraho.* Th. **ἵημι**.

Καθὼς, *sicut, quum:* ex **κατὰ** et **ὡς**, idem.

ΚΑΙ', *et, etiam, æquè, nam, igitur, aut:* conj. copul. **καίπερ**, *quamvis, cùm;* **ἥξουσι καὶ παρεμβαλοῦσι**, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odyss. E. 262. **Τέτρατον ἦμαρ ἔην καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα**, *quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt. Sed,* **καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις**, 1 Cor. v. 10. **καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν**, Joan. viii. 28. **καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα**, Matt. xv. 5. *redundat,* Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 21. Jac. ii. 4. *Etsi,* **καὶ μέγα δέῃ**, *etsi multum deerit,* Hes. Op. 357. **καὶ τοι σμικρὸν ἐὸν**, *etsi sit exiguum,* ibid. 360. exponendi vim habet, *hoc est,* **κακῶς ἔπραττεν καὶ πένης ἦν**, *malè egit, hoc est, pauper erat.* Arist. Plut. v. Græv. ad Hes. Op. 328.

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, **ου, ὁ**, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum seu fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebantur.* Lacon. vox. Alitèr **καιάτας**, Hesych.

Καϊάφας, **α, ὁ**, nomen pontificis. Hebr. q. d. *circuitor* vel *blasphemans.*

Καίγε, *et quidem:* ex **καὶ**, *et,* et **γε**, dictione encliticâ.

Καῖε, pro **ἔκαιε**, *adolebat,* 3. sing. imperf. Ion. verbi **καίω**, **κάω**: f. **καύσω**. a. 2. **ἔκαεν**.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, **ου, ὁ**, *CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans.* à Caico, fl. Mysiæ, sic dictus.

Καῒν, *Kain,* vel *Cain,* nomen primi fratricidæ, indecl. Heb. *acquisitus.*

Καϊνὰν, **ὁ**, nomen viri, indecl. Heb. *possessor.*

Καινέα, acc. sing. à

Καινεὺς, **έος, ὁ**, nom. propr. regis.

Καινία, **ας, ἡ**, *victoria cæde parta.* Hesych. à **καίνω**.

Καινίς. Vide in **καίνω**.

ΚΑΙΝΟ'Σ, **ἡ, ὸν**, *novus, a, um;* quasi à **καὶ νῦν**. compar. **καινότερος, α, ον** superl. **καινότατος**.

Καινοτέραις, *novis,* dat. pl. f. g. compar. grad. à præc. q. v.

Καινότης, **ητος, ἡ**, *novitas.* Th. **καινὸς**, *novus.*

Καινοτομέω, **ῶ**, f. **ήσω**, perf. m. **τέτομα**, *innovo, res novas molior:* ex **καινὸς**, *novus,* et **τέμνω**, *seco.*

Καινοτομία, **ας, ἡ**, *novitas.*

Καινουργέω, **ῶ**, f. **ήσω**, *rebus novis studeo, res novas molior:* ex **καινὸς** et **ἔργον**, *opus.*

Καινοφωνία, **ας, ἡ**, *novitas vocum:* ex **καινὸς**, *novus,* et **φωνὴ**, *vox.*

Καίνυμαι, *vinco:* à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido:* q. à **κίω**, *findo,* vel à **καίω**, *seco:* indè **καινὶς**, **ίδος, ἡ**, *mors.*

Καιομένῃσι, *incensis,* dat. plur. Ion. f. gen. præs. part. pass. à **καίω**, *uro:* f. **καύσω**. a. 2. pass. **ἐκάην**.

Καίοντο, *incendebantur,* Ion. pro **ἐκαίοντο**, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Καίοισ', pro **καίουσα**, præs. part. f. g. ab eod. th.

Καίπερ, *etsi, quamvis:* ex **καὶ** et **περ**, particula expletiva.

Καίριος, **ου, ὁ καὶ ἡ**, *tempestivus, opportunus, lethalis:* à **καιρός**.

Καιρόεις, **όεσσα, όεν**, *benè textus:* à **καῖρος**, *licium.*

ΚΑΙΡΟ'Σ, **οῦ, ὁ**, *occasio, opportunitas, modus, tempus, status rerum, calamitas.* **εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ**, *in tempore, opportunè:* q. à **κυρεῖ**, *accidit:* at

ΚΑΙ͂ΡΟΣ, **ου, ὁ**, *licium:* q. à **κείρω**, *tondeo.* Hinc **καιρόω**, *stamen connecto.*

Καιροσέων, gen. pl. f. g. pro **καιροεσσῶν**, per Metath. à **καιρόεις**, *benè textus:* f. **καιρόεσσαι** a præc.

Καιροτηρέω, f. **ήσω**, *temporis opportunitatem observo.* D. S.

Καιρόω, **ῶ**, *stamen connecto:* à **καῖρος**, *licium.*

Καίρω, **τείχω**, Etymol. an propter verbum **καιρόω**, **-ῶ**, ut sit *percurrere pectine telas.*

Καῖσαρ, **αρος, ὁ**, *CÆSAR,* nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè *à cædendo.*

Καισάρεια, **ας, ἡ**, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA.*

Καίτοι, *imo, vero.* H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1289.

Καίτοιγε, *quanquam,* conjunct. cum indic. ex **καὶ**, **τοι**, et **γε**.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo:* f. **καύσω**. perf. **κέκαυκα**. perf. pass. **κέκαυμαι**. aor. 1. pass. **ἐκαύθην**. a. 2. pass. **ἐκάην**. f. 1. pass. **καυθήσομαι**. a. 1. sub. pass **καυθήσωμαι, ῃ, ηται**. 1 Cor. xiii. 3.

Κακ', pro **κακὰ**, nom. vel acc. pl. n. g. et **κακᾶ, ᾶς, ᾶ**, Dor. pro **κακὴ, ῆς, ἡ**, *improba:* à **κακὸς**, *malus.*

Κακάγγελος, **ου, ὁ καὶ ἡ**, *malus nuntius, mala nuntians:* ex **κακὸς** et **ἄγγελος**. Th. **ἀγγέλλω**, *nuntio.*

Κακαγορία, **ας, ἡ**, Dor. pro **κακηγορία**, **ἡ**, *maledicentia.* Vide in **κακηγορέω**. Sic et **κακάγορος**, Dor. pro **κακήγορος**.

Κακκανέω, **ῶ**, *excito, acuo:* Lacon. ab **ἀκονάω**, idem.

Κἀκεῖ, *et illic:* ex **καὶ** et **ἐκεῖ**. Th. **ἐκεῖνος**, *ille.*

Κἀκεῖθεν, *et illinc:* ex **καὶ** et **ἐκεῖθεν**. ab eod. th.

Κἀκεῖνος, *et ille:* ex **καὶ** et **ἐκεῖνος**.

Κἀκεῖσε. ex **καὶ** et **ἐκεῖσε**, *illuc, eò:* ab eod. th.

Κακίφατος, **ου, ὁ καὶ ἡ**, *de quo* **κακῶς φασίν**, *inglorius, ignobilis.* **τὸ κακίφατον**, apud Hesych. est figura, quæ cum junctura vocum insuavitèr sonat. quod et **κακέμφατον**.

Κακηγορέω, **ῶ**, f. **ήσω**, *maledico:* à **κακήγορος**.

Κακηγορία, ας, ἡ, *maledictum*: à

Κακήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus*: à κακὸς et ἀγορεύω, *dico*.

Κακηπελέω, *malè affectus sum, malè valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ἡ, όν, *malus, a, um*.

Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, molestia*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακίζω, f. ίσω, perf. ικα, *vitupero*: vide in κακίζομαι.

Κάκιον, *pejus*, n. g. et κακίων, *pejor*, ὁ ϗ ἡ, compar. à κακὸς, *malus*.

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacto, improbo*: præs. pass. κακίζομαι, *vituperor*; item *ignavè me gero, ignavus fio*: præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακός.

Κάκιστος, ου, ὁ, *pessimus*, superl. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ ϗ ἡ, *deterior*. Vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ας, ἡ, *perdix*: κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem; à *sono*.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla testacea*.

Κακκείειν, Æol. Sync. pro κατακείειν, *dormiturire*: Sic

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. à κατακείω, *dormiturio*: quod ex κατὰ et κείω, *cubare cupio*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κακκεφαλῆς, compos. ex κατὰ et κεφαλῆς, *capitis*: κακκεφαλᾶς, Dor. et Æol. pro ϗ ἐκ κεφαλῆς, *et ex capite*.

Κακκῆαι, a. 1. inf. Æol. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι. nam καίω, *uro*: a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam*: à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*: in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορυφὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, *in vertice*.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. verbi κατακρύπτω, *occulto, dissimulo*. Th. κρύπτω, *abscondo*: f. κρύψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, *infelicitas, insania*: à κακοδαίμων.

Κακοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infelix, cui malus est genius*: ex κακὸς et δαίμων.

Κακοδοξέω, -ῶ, *sum pravæ opinionis*; à κακὸς, *malus*, et δόξα, *opinio, fama*. item *infamiâ laboro*.

Κακόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis*: ab eodem. Th. δοκέω, *videor*.

Κακοεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus*: ex κακὸς et ἔργον, *opus*.

Κακόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malus et infelix æmulator*: à κακὸς, *malus*, et ζῆλος, *æmulatio*.

Κακοζηλία, ας, ἡ, *mala et infelix æmulatio*: ab eodem.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *misera vita*, Poët. pro κακὴ ζωή.

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava consuetudo, malignitas*: à

Κακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *malignus, a, um*: ex κακὸς, *malus*, et ἦθος, εος, τὸ, *mos, consuetudo*: in pl. ἤθεα.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia*, propriè *quum res malè geruntur et disponuntur*: ex κακὸς, *malus*, et θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum*. Th. τίθημι, *pono*.

Κακοΐλιον, *infelix Ilium*: ex κακὸς et Ἴλιον.

Κακοῖο, gen. Ion. et κακοῖσι, dat. pl. Vide κακός.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæstus*: à κακὸς, *malus*, et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Κακοκερδείῃσιν, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, à præc.

Κακόκνᾱμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui crura habet exilia*: ex κακὸς et κνήμη, *tibia*.

Κακολογέω, ῶ, *maledico*: cum acc. à κακολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus*: f. ήσω. perf. κεκακολόγηκα. aor. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. inf. act. κακολογῆσαι. ex κακὸς, *malus*, et λέγω, *dico*. perf. m. λέλογα.

Κακολογία, ας, ἡ, *maledicentia*: ex iisdem.

Κακομήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malorum machinator*: ex κακὸς et μηχανὴ, *machina*.

Κακομιλία, ας, ἡ, *mala conversatio*. Diod. Sic.

Κακόμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *deformis*: ex κακὸς et μορφὴ, *forma*.

Κακὸν, ῦ, τὸ, *detrimentum, malum*: à κακός.

Κακόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui malis legibus utitur*: à νόμος, *lex*.

Κακόνοος, -ους, οον, -ουν, ὁ ϗ ἡ, *malevolus*: ex κακὸς et νόος, *mens*.

Κακόνυμφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infeliciter nuptus*: ex κακὸς et νύμφη.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia*: à κακοπαθὴς, q. v.

Κακοπαθέω, *patior mala, æger sum animo, tolero adversa*: fut. ήσω. perf. κεκακοπάθηκα. a. 1. ἐκακοπάθησα. a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω. à

Κακοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ærumnosus*: ex κακὸς, *malus*, et πάθος, εος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *malo patre ortus*: in acc. κακόπατριν. ex κακὸς et πατὴρ, *pater*, vel πατρὶς, *patria*.

Κακοποιΐα, ας, ἡ, *maleficium*: ex κακὸς et ποιέω, *facio*.

Κακοποιέω, ῶ, *malefacio*: f. ήσω. perf. κεκακοποίηκα. a. 1. ἐκακοποίησα. a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι. ex iisd.

Κακοποίησις, εως, ἡ, *maleficium*.

Κακοποιὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus, a, um*: ex κακὸς et ποιέω.

Κακόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malè alatus*: ex κακὸς et πτερόν.

Κακόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui infirmis est pedibus*: ex κακὸς et πῦς, *pes*.

Κακοπραγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix sum*: ex κακὸς et πράσσω, *facio*: f. ξω. perf. πέπραγα.

Κακοπραγία, ας, ἡ, *jactura, infelicitas*: et

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *malas res agens, maleficus*: ex iisd. th.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *malorum machinatio, insidiæ*: ex κακὸς et ῥάπτω, *consuo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα. a. 2. pass. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, ἡ, όν, *malus, improbus, infaustus, perniciosus, ignobilis, imperitus, ignavus, timidus, humilis, abjectus, pauper, vilis*: q. à χάζω, *recedo*, ignavi enim et timidi recedere solent.

Κακότας, ατος, ἁ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*: à præc.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *malis artibus utor et maleficio, malis artibus depravo*: et

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars, maleficium*: et

Κακότεχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malis artibus deditus, malignus*: ex κακὸς et τέχνη, *ars*.

Κακότητι, dat. sing. κακότητα, acc. sing. à

Κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia, vitium*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακοτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infelix*: ex κακὸς et τύχη.

Κακουργέω, ῶ. f. ήσω, *maleficus sum et fraudulentus, damno afficio*: et

Κακουργία, ας, ἡ, *improbitas*: à κακοῦργος.

Κακουργικὸς, κὴ, κὸν, *ad malè faciendum proclivis*: ex

Κακοῦργος, ου, ὁ ϗ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus, im-*

probus: ex κακὸς, malus, et ἔργον, opus.

Κακοχέω, ῶ, malè tracto, malè habeo aliquem: f. ήσω. perf. κεκακόχηκα. ex κακῶς et ἔχω, habeo. Hinc κακοχοῦμαι, malè vexor.

Κακοφράδης, ἐος, ὁ ϗ ἡ, malum cogitans aut machinans: ex κακὸς et φράζω, dico, meditor; a. 2. ἔφραδον.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, mala cogitatio, insania.

Κακόφρων, φρονος, ὁ ϗ ἡ, insanus: ex κακὸς et φρήν.

Κακόχαρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, alienis malis gaudens: ex κακὸν, malum, et χαίρω, gaudeo.

Κακοχρήσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, improbus: ex κακὸς et χρήομαι, utor. Th. χρέω, do mutuò.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia vitiosorum humorum: ex κακὸς et χυμὸς, succus. Th. χέω, fundo.

Κακόψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, maledicus: ex κακὸς et ψέγω, f. ξω, reprehendo, vitupero: perf. med. ἔψογα.

Κακόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso sive malo: à ψυχή.

Κακόω, ῶ, fut. ώσω, malo seu damno afficio, infesto, vexo, affligo, vitio; malè affectum reddo: ἐπήγειραν ϗ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς—κατὰ τῶν ἀδελφῶν, Act. xiv. 2.—malè affectos reddiderunt animos contra fratres. ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza. ἐκακοῦτο δὲ ταῖς ὑποψίαις, exasperabatur verò suspicionibus. Jos. Ant. xvi. c. 7. s. 3. At κακοῦν τινα κατά τινος forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2, cum remotiori verbo ἐπήγειραν in constructione forte jungendum.

Κακτάμεναι, occidere: Dor. pro κατακτάμεναι, et hoc pro κατακτεῖναι, aor. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, occido. Th. κτείνω, idem. f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. aor. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Vel pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. ind. act. vel a. 1. ind. act. verbi κατακτείνω, occido.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ου, ἡ, spinosa quædam planta, carduus: quasi à καίω, quia urit, seu pungit.

Κἠκ τούτω, Dor. pro ϗ ἐκ τούτου, scil. χρόνου, ex hoc tempore.

Κακχεῦαι, effudisse, per Sync. Æol. pro καταχεῦαι, aor. 1. inf. act. verbi καταχέω. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Κακῶς, adv. malè, improbè, perperam; infeliciter, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Orest. 1591. qui sunt in rebus adversis. At κακῶς ποιεῖν τινα, Dem. Phil. i. 8, aliquem malè afficere. κακῶς εἰδότες ὡς, Isocr. Panath. ignari quod: Angl. ILL AWARE THAT. à κακὸς, malus.

Κάκωσις, εως, ἡ, clades.

Κακώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω.

Κακώτερος, Poët. pro κακίων, pejor.

Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, infestus, noxius: à κακόω.

Κᾶλα, ligna: à nom. κᾶλον, ου, τὸ, lignum: sed

Καλὰ, opportunè: adv. à καλὸς, pulcher.

Καλαβὰς et Καλαβώτης, ου, ὁ, piscis lacerto similis.

Καλαβρίζω, Calabros imitor. Hesych.

Καλαβώτης, ὁ, stellio.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, CALATHUS, quasillum: q. à καλὸν et θεῖν, quòd in ejus structurâ ligna in orbem currant.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, nomen lapidis cujusdam; item velum. Hesych. q. à κάλως, funis nauticus, eò enim et velum tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαίη, cicada minima: ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter calamos stipulasque versatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, stipulas lego; item spicas colligo post messores; item racemo, inus. et Metaph. spolio post alium. Th. κάλαμος, arundo.

Καλαμευτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Καλαμευτὴς, οῦ, ὁ, messor: à

Καλαμεύω, f. εύσω, meto, culmos seco et colligo.

Καλάμη, ης, et Dor. καλάμα, ας, ἡ, stipula; item Metaph. corpus senectute confectum, et quasi arescens: expon. etiam cadaver hominis interempti: à κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, CALAMINTHA, nepeta: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, mentha.

Καλαμίνθιος, nomen ranæ: à καλαμίνθη, quod vide: vel à κάλαμος.

Καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus: à κάλαμος.

Καλαμὶς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria, theca calamorum, arundinetum: ab eod.

Καλαμίσκος, ου, ὁ, parva arundo: ab eod.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, et Dor. καλάμω, ὁ, CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica.

Καλαμοστεφέων, gen. pl. à

Καλαμοστεφὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, calamis circumdatus: ex κάλαμος et στέφω, corono.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, vestis linea ad talos demissa, Ægyptiis et Persis in usu.

ΚΑΛΑΥΡΙ'ΤΙΣ, spuma argenti: à Calauriâ sive Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, pedum in summo repandum: q. κᾶλον αὖ ῥέπον. à ῥέπω, vergo, propendeo.

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τοῦ εσκ, pro ἐκάλεον, ες, ε, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi καλέω, voco.

Καλήμεναι, vocare, inf. Poët. pro καλέμεναι, Ion. pro

Καλεῖν, vocare, præs. inf. act. contr. pro καλέειν, à καλέω, quod vide.

Καλεοίμην, præs. opt. pass. et

Καλέοισι, Dor. pro καλέουσι, vocant: 3. pl. præs. ind. act. ab eod. th.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Καλέοντες, οντων, οἱ, sic dicti ἀπὸ τῶν καλῶν, κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. Pollux κάλεοντας appellat, et οἱ ἱστόποδες καλοῦνται, recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum.

Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, -οῦσι, vocant, 3. pl. præs. ind. act. et

Καλέσαντο, vocârunt, Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. m. et

Καλέσασ' pro καλέσασα, a. 1. part. act. fœm. gen. et

Καλέσσατο, vocavit, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ. et

Καλεῦνται, dicuntur, Dor. pro καλοῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. à καλέομαι.

Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι, καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα. à

ΚΑΛΕ'Ω, voco, accerso, imploro, nomino: fut. έσω et ήσω. perf. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, άτω. a. 1. inf. καλέσαι. a. 1. part. καλέσας, αντος, ὁ. perf. pass. κέκλημαι. aor. 1. pass. ἐκλήθην. fut. 1. pass. κληθήσομαι.

ν, ται. Hinc fort. Angl. το call.

Καλήμεναι, Dor. et Poët. pro καλῆναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, voco.

Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, q. est præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι, pro καλέω, voco.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, *vocalis, canorus:* Epithet. præconis: à καλέω.

Καλιά, ᾶς, ἡ, *nidus:* acc. Ion. καλιὴν hinc καλιαὶ, *horrea.* Th. κᾶλον, *lignum.*

Καλιὰς, άδος, ἡ, *tugurium, domuncula, sacellum:* à præc.

Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλιὴν, acc. sing. à καλιὰ, *nidus:* quod vide.

Καλινδέω, ῶ, *volvo, verso:* à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, ου, τὸ, *barba galli gallinacei,* Hesych.

Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo.* Th. καλὸς, *pulcher.*

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo:* fut. καλλείψω pro καταλείψω. ex κατὰ et λείπω, *linquo:* f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nomen propr.

Καλλιβόας, ου, ὁ, *qui pulchram et suavem vocem habet,* ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλὸς, *pulcher,* et βοάω, *clamo.*

Καλλιγύναικα, acc. sing. à

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, *pulchris mulieribus abundans:* ex καλὸς, *pulcher,* et γυνὴ, *mulier.*

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, *frugifera olea:* q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea.* Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster,* q. *sylvestris olea.*

Καλλιεπέω, f. ήσω, *ornatè et eleganter dico:* ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo,* vel καλὸς, *pulcher,* et ἔπω, *dico.*

Καλλιεργέω, ῶ, f. ήσω, *pulchrè fabricor:* ex καλὸς et ἔργον, *opus.*

Καλλιερέω, ῶ, f. ήσω, *lito,* qu. *felici eventu sacrifico,* καλῶς ἱερεύω. καλλιερεῖσθαι, idem. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fundata:* ex καλὸς, *pulcher,* et θέμεθλον, idem quod θεμέθλον, ου, τὸ, *fundamentum.*

Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros capillos:* ex καλὸς et θρὶξ, gen. τριχός.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructuosus, bonum fructum ferens:* ex καλὸς et καρπός.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus,* propriè *pulcher collis* aut *tumulus:* ex καλὸς et κολωνὸς, *tumulus.*

Καλλικόμοιο, *pulchricomæ,* gen. sing. Ion. à

Καλλίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchram comam habens:* ex καλὸς, *pulcher,* et κόμη, *coma.*

Κάλλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher.*

Καλλίναος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fluens:* ex καλὸς et νάω, *fluo.*

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. *præclara victoria,* ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux. item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat:* ex καλὸς et νικάω, *vinco.*

Καλλίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *victor egregius:* ex iisd.

Κάλλιον, *melius:* compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcher.*

Καλλιόπη, ης, et Dor. **Καλλιόπα**, ας, ἡ, *CALLIOPE,* nomen Musæ: ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo,* quod à καλὸς, *pulcher,* et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox.*

Καλλιόω, -ῶ, fut. ώσω, *venusto, pulchrum facio* vel *reddo.*

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens:* ex καλὸς, *pulcher,* et παρειὰ, Æol. παρῃὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena.*

Καλλίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet:* ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens:* ex καλὸς et πλόκαμος, *cincinnus.* Th. πλέκω, *necto.*

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui præclaras opes habet:* ex καλὸς et πλοῦτος, *divitiæ.*

Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπρῳρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchram habens proram:* ex καλὸς et πρῷρα.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchros equos habet:* ex καλὸς et πῶλος, *pullus equinus.*

Καλλιρέεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrifluus, liquidus, copiosus:* ex καλὸς, *pulcher,* et ῥέεθρον, Poët. *fluentum:* q. à ῥέω, *fluo.*

Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE;* nomen mulieris.

Καλλίρεος, et καλλίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fluens, pulchra fluenta habens:* ex καλὸς, *pulcher,* et ῥέω, ῥεύσω, *fluo.*

Καλλίστα, ας, ἡ, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima.* Sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè.* καλλίστη νῆσος, sic dicta *Theræ* insula. à καλὸς, *pulcher,* compar. καλλίων. superl. κάλλιστος.

Καλλιστεύω, f. εύσω, *pulchritudine excello; fortissimè rem gero.* idem quod ἀριστεύω. Th. καλός.

Καλλίστευμα, ατος, τὸ, *præmium pulchritudinis.* Eurip. Orest. 1677.

Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, *pulcher;* compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchros talos habens:* ex καλὸς et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφῦρα, *malleus.*

Καλλίτριχας, *pulchricomas,* acc. pl. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens:* ex καλὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*

Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo.* Th. λείπω, *linquo:* f. ψω. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem aut locum habet:* ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Sap. xiii. 3. idem quod

Κάλλος, εος, τὸ, et contractè κάλλους, τὸ. *pulchritudo.* Th. καλὸς, *pulcher.*

Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id quo aliquid ornatur: scopæ:* à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, como, orno:* item *verro.* præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulchrior reddor;* item *eleganter me habeo, glorior, mihique ipsi placeo:* à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo.* Th. καλὸς, *pulcher.*

Καλλωπίζω, f. ίσω, *decoro:* propriè *pulchros oculos facio:* præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor:* à καλὸς, *pulcher,* et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Καλλώπισμα, ατος, τὸ, *ornamentum:* à præc.

Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem: est et, *elegantia vestitûs.*

Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus:* à καλλωπίζω.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister, honesta docens:* ex

καλὸς, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκαγαθία, ας ἡ, *probitas*: ex καλὸς et ἀγαθὸς, *bonus*.

Καλοκἀγαθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *probus*, *integer*: ab iisd.

ΚΑ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*. Sed

Καλὸν, Poët. *pulchrè*, à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, et in pl. τὰ, *ligneæ compedes*. Th πέδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς et ποιέω, *facio*.

Καλόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *pulchros pedes habens*, *pulcher*: à καλὸς et ποῦς, ποδὸς, *pes*: item *ligneum pedem habens*; *ipse pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Est et nomen animalis Indici.

Κάλος, ου, ὁ, *funis*, *rudens*.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *pulcher*, *honestus*, *bonus*, *decens*, *probus*, *strenuus*, *jucundus*, *suavis*. compar. καλλίων. superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus*, *commodum*, *honestas*. ἔστι καλὸν pro πρέπει elegantèr. Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.

Καλοῦμαι, præs. ind. pass καλούμενος, η, ον, præs. part pass. καλοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act καλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζειν, *equum in gressum exultantem urgere*: præs. inf. act. à καλπάζω. Hinc forsan Angl. TO GALLOP.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, et κάλπις, *urna*, *situla*, *hydria*: q. à κάλπος, quòd sit *sinuosa*: aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος, et ιος, ἡ, *urna*: à præced. item *equus tolutarius*, *tolutim currens*, *cursor*, *cursûs species*. Hesych. hinc καλπάζειν.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo*.

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca*.

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, υκος, ἡ, *rosa clausa*, *theca*, *CALYX*: *id quo aliquid includitur*, ut *folliculus*, *putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri*. à καλύπτω, *tego*.

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen*, *operculum*: ab eod.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum*.

Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*.

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ'ΠΤΩ, *tego*, *velo*, *operior*: f. ψω. a. 1. ἐκάλυψα. a 1. imperat. κάλυψον, άτω, et in 2. pl. καλύψατε. perf. act. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον. perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύπτριαι, αἱ, nomen Judicum.

Καλύψαι, a. 1. inf act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego*.

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψὼ, όος, -οῦς, ἡ, *CALYPSO*, Dea, quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Καλχαίνω, f. ανῶ, *purpureo colore tingo*; etiam *altâ mente cogito*, *alto animo verso*: à κάλχη.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium. à χαλχαίνω.

ΚΑ'ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal*, *quo tingitur purpura*.

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. contr. à καλέσω, verbi καλέω, *voco*.

Καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*: à

ΚΑ'ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens*, *funis nauticus*.

Καλῶς, adv. *pulchrè*, *rectè*: à καλὸς.

ΚΑ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *vitis pedamentum*, *palus*, *pertica*, *tibicen*, *fossa*. dat. pl. κάμαξι. q. à κάμνω, quia velut *laborat* gestando onere.

ΚΑΜΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA*, *fornix*, *testudo*: quia pondere quasi κάμνει, *laborat*.

ΚΑΜΑΣΙ'ΝΕΣ, οἱ, *pisces marini*. Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*. Hesych.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus*, *defessus*, *ærumnarum plenus*. Th. κάμνω, *lassesco*.

Κάματος, ου, ὁ, *labor*: καμάτους, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *gravis*, *laboriosus*: vide præced.

Καμβαίνω, *cesso*: an pro καταβαίνω, *descendo*?

Κάμβαλον, *deposui*, per Sync. pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi καταμβάλλω ex κατὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio*: fut. λῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Καμβεῖζω, *cessator sum*: Æol. Sync. pro καταβείζω. Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit*, *afflictabatur*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*: f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3 sing. f. 2. m. καμοῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis. Ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμιλαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum cohibet*.

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator* vel *curator*: à κάμηλος, *camelus*.

Καμηλοπάρδαλις, ιος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere Camelorum: à κάμηλος et πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, *CAMELUS*, Angl. CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal ferendis *laboribus* optimè idoneum.

Κάμητε, 2. pl. a 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus*.

Καμιναῖος, αία, αῖον, *ad caminum pertinens*: et

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, *ad fornacem laborans*: à

Καμινεύω, f. εύσω, *in camino excoquo*, seu *candefacio*: à κάμινος.

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, *CAMINUS*, *fornax*, *ignis*, *flamma*, *ardor*: q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro*.

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γραῦς καμινὼ, *anus camini fuligine oppleta*: dat. καμινοῖ. à præc.

Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι. Hesych.

Καμμὶν, pro κατὰ μὶν, *utique*.

Καμμένειν, per Sync. pro καταμένειν, præs. inf. à μένω, *maneo*.

Κἄμμες, Æol. pro ᾗ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia*, *victoria*: à καταμένω, *constantèr permaneo*. Th. μένω, *maneo*.

Κάμμορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *infelix*: Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum*. Th. μείρω, *divido*.

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo*, *claudo oculos*: f. ύσω. a. 1. ἐκάμμυσα. perf. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ et μύω, *claudo*: f. ύσω. perf. μέμυκα.

Κάμνε, *elaborabat*, 3. sing. imperf. Ion. à

ΚΑ'ΜΝΩ, *lassesco*, *fatigor*, *deficio*, *laboro*, *ægroto*: f. καμῶ,

vel κεκμῆκαι. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ, et in 2. pl. κάμητε.
Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. et
Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto*.
Καμῦσα, *laborans*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.
Καμπανὸς, *statera*, Gl. Cyr.
Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto*: sed
Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*. Gl. Cyr. Sub eod. th.
Καμπτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *flexibilis*, *flexilis*.
Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis: à
ΚΑ'ΜΠΤΩ, *flecto*, *inflecto*: f. ψω. perf. κέκαμφα. κάμψαι κακὰ, *declinare mala*. Eurip. Suppl. 748. Hinc fort. Angl. HAMMOCK.
Καμπύλος, η, ον, *curvus*, *inflexus*. Th. κάμπτω.
Κἀμφιμεμαλυμένα, Dor. pro ϗ ἀμφιμεμαλυμένη, *superinduta*. Th. σίλλω, *orno*.
Κάμψα, ης, ἡ, *theca*, *CAPSA*: καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium*. Th. κάμπτω.
Καμὼν, ῦσα, ὸν, *fatigatus*, *a*, *um*, *mortuus*: a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor*: f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.
Κἂν, *etsi*, *quamvis*, *saltem*, *tantùm non*, *ac si*. Anacr. vii. 8. pro ϗ ἄν.
Κἂν, sine accentu, pro ϗ ἐν.
Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio*: at
Κανᾶ, *canistra*, Gen. xl. 16. pro κάνεα. vide κάνεον.
ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ε, ὁ, *lignum tenue*, *cui pictores ceram vel limum circumliniunt*: q. à κάννα, *arundo* Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi*.
Κάναθρον, ου, τὸ, *currus ex storeâ*: à κάννα, *storea*.
Κανανίτης, ου, ὁ, *Cananita*, nomen gentile. Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator*.
Κάναστρον, ου, τὸ, *CANISTRUM*; scribitur et κάνιστρον. Th κάνης, idem.
Καναφόρος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro κανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod vide.
Καναχέω, ῶ, f. ήσω, *resono*, *strepitum seu crepitum edo*. Th. ἦχος, *sonus*.
Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio*, *sonitus*: à præc.
Καναχηδὰ et καναχηδὸν, adv. *cum strepitu*. à præc.
Κανάχιζε, *substrepebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à
Καναχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *resono*.
ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *nomen commune omnibus Æthiopum reginis*.
Κανδαύλης, ου, ὁ, *CANDAULES*, nomen propr.
ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ε, ὁ, *edulii genus*, *ex amylo*, *caseo*, *lacte*, *melle*.
ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumentum Persicum*.
Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo*: a. 2. part. κανών.
Κανέου, gen. Ion. pro κανέε, à κάνεον, contractè κανῦν, τὸ, *canistrum*. Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.
Κάνεον, -ῦν, τὸ, *canistrum*, ejusd. th.
Κανῆν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo*: fut. κανῶ. a. 2. ἔκανον.
ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM*, *calathus*. q. ex κάννη, *canna*, ex quâ plectitur. Vide κάναστρον.
Κανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *canistrum ferens*; *canephoræ*, virgines sacra portantes, qui honos erat in primariis. ex κάνης, *canistrum*, et φέρω, *fero*.
ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ε, ὁ, *scarabæus*; etiam *poculum*, *CANTHARUS*; item *navigii* cujusdam genus.
Κανθήλιος, ε, ὁ, *asinus*; à κάνθων. inde κανθήλια, *clitellæ*.
ΚΑ'ΝΘΟΣ, ε, ὁ, *annus*. Etym. sed
ΚΑΝΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *oculi angulus*, *hirquus*, *CANTHUS*, *ferrum quo rotæ vinciuntur*.
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus*.
ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, *storea*, *CANNA*. Hinc Angl. A CANE, A CAN.
Καννάβινος, ίνη, ινον, *ex cannabe factus*: à
ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, ιος, ἡ. et κάναβις, etiam κάναβος. CANNABIS.
Κανεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. verbi κατανεύω. Th. νεύω, *annuo*.
Κάννη, vide κάννα.
Κἄνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Crasin pro ϗ ἄνομος.
Κανονικὸς, ἡ, ὸν, *regularis*: à κανών.
Κανῦν, vide κανέου.
Κανόω, f. ώσω, *fumo denigro*. Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.
Κανυποδῆτες, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ϗ ἀνυπόδητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus*, *et nudis pedibus*: ex α priv. et ὑποδέω, *subligo*. Th. δέω, *ligo*.
ΚΑ'ΝΩΝ, όνος, ὁ, *CANON*, *regula*, in librâ, mensurâ et aliis. q. à κάννη.
ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ε, τὸ, *sambuci flos*.
Κᾆξ, Dor. et per Crasin pro ϗ ἐξ.
Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, Dor. et Att. per Crasin pro ϗ ἐξήγειρε. Th. ἐγείρω, *excito*.
Καπανῆος, Ion. pro Καπανέως, et hoc pro Καπανέος, gen. à Καπανεὺς, *CAPANEUS*. gen. Ion. Καπανῆος. hinc
Καπανηϊάδη, patronymic. qu. à κάπτω, *comedo*.
Κἄπειτα, pro ϗ ἔπειτα, *et deinde*.
Καπερναοὺμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis*.
Κάπετος, ε, ὁ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, *fodio*.
Κἀνταῦθα, pro ϗ ἐνταῦθα, *et hic quoque*.
Κάπη, ης, ἡ, *præsepe*; item *pabulum equis in præsepi appositum*: à κάπτω, *avidè comedo*.
Καπηλεία, ας, ἡ, *ars cauponaria*, *omnis negotiatio*, *quæ non navigat*, *ars institoria*: à
Καπηλεύω, f. σω, *cauponor*, *cauponariam exerceo*: sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. *callidè*, *avarè*, *fraudulentèr tractantes*. sign. etiam *moras nectere*. Æschyl. de Parthenopæo. Vid Salm. de us. c. xii. p. 346. à κάπηλος.
Καπηλεῖον, ε, τὸ, *caupona*: à præc.
ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ε, ὁ, *CAUPO*, *institor*, *propola*.
Κἀπὶ, pro ϗ ἐπί.
Καπίθη, ης, ἡ, *mensura frumenti chœnicum duarum capax*, secundum Xenophontem.
Κάπνη, ης, ἡ, *caminus*, *fumarium*: et
Καπνία, ας, ἡ, *fuligo*: à καπνός.
Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à
Καπνίζω, f. σω, *fumo denigro*, *fumum excito*. Apud Hom. *ignem succendo* convitii gratiâ. Th. καπνὸς, *fumus*.
Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium*, *caminum*: παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.
ΚΑΠΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fumus*, et pro *igne* Poët. q. à κάπτω, *spiro*.
Καπνῦχος, ε, ὁ, *tubulus*, *per*

quem fumus exit: à καπνὸν ἔχειν.

Καπνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fumosus, fumidus.*

Κᾶπος, ω, Dor. pro κῆπος, ου, ὁ, *hortus.*

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*

Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat*: vide καταπαύω.

Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Κάππεσε, *decidit*, Æol. Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. act. in 3. dual. καππεσέτην. et

Κάππεσον pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Καππαφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens* κάππα, literam, inustam vel quocumque modo impressam; quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.

Καππυρίσασα, Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo*: f. σω. a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Κάπρος, ου, ὁ, *aper*; *rostrum navis.* Herodot. à κάπρος. At

Κάπρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aprugnus, apro similis*; ut καπρείους πρώρας, *aprorum instar rostratas proras*: à

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, *APER, verres*: qu. à

ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo*: f. ψω. perf. φα.

Καπυρίζω, *clarè et sonorè rideo; gulæ indulgeo*: à

Καπυρὸς, ὰ, ὸν, *torridus, adustus*: etiam *auram magno cum fragore efflans, exspirans*: à

Καπύω, *flo, expiro*: f. σω. a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.

Καπφάλαρ', Æol. et Poët. Sync. pro κατὰ φάλαρα, quæ sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*

Κάπω, *spiro*, pro κάπτω.

Κάπων, *capo, gallus castratus.*

ΚΑ'Ρ, *CAR*, gentile nomen, *mancipium Caricum, homo nihili*: Nam Cares serviles et barbari: at

Κὰρ pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*

Κάρα, τὸ, et κάρη, *caput, vertex*: q. à κείρω, *tondeo*: vel à κραίνω, *impero*, quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem. Hinc Angl. GARRET.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, *CARABUS, animal marinum, è cancrorum genere.* Hinc Angl. CRAB.

Καραδοκέω, fut. ήσω, perf. κηκα, *expecto*: q. capite exserto ad videndum: à κάρα et δοκέω, *video.*

Καρακάλλιον, *cuculla*: q. τοῦ κάρα κάλλος.

Καρατομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo*, Eur. Rhes. 535.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et rusticum calceamentum.*

Κάρδα, *virile* et *bellicosum* est Persis: q. à καρδία, *cor.*

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, *nasturtium*, herba: et καρδάμον. à δαμάω, quia calore et acrimoniâ suâ caput tentet.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Καρδαμύσσω pro σκαρδαμύσσω, Etymol.

Καρδάμωμον, *CARDAMOMUM*: à κάρδαμον et ἄμωμον, habens cum *cardamo* et *amomo* similitudinem.

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, *cor, animus, os ventriculi*: q. à κέαρ. Angl. HEART.

Καρδιακὸς, ἡ, ὸν, *cardiacus, ad cor pertinens*: à præc.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, *cordium cognitor*: ex καρδία et γνώστης, *cognitor.* Th. γνώσκω, *cognosco.*

Καρδιελκέω, ῶ, f. ήσω, *cor revello*: ex καρδία et ἕλκω, *traho.*

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, *cordis dolorem sentio*: etiam Cant. iv. 9. *cor moveo aut vulnero.* Th. καρδία.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ου, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*

Κάρη, τὸ, indecl. *caput*: per Apoc. pro th. κάρηνον. Sed

Καρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo*: a. 2. act. ἔκαρον. a. 2. pass. ἐκάρην.

Κάρηαρ, ατος, (per Sync. κάρητος) τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Καρήατι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput.*

Καρηκομάω, ῶ, f. ήσω, *caput comatum habeo*: ex κάρηνον, *caput*, et κόμη, *coma.*

Καρηκομόωντες, *comati*, Poet. pro καρηκομῶντες, nom. plur. præs. part. à καρηκομάω.

Καρῆναι, *detonsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo*: a. 2. ἔκαρον. f. 2. καρῶ. a. 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex.* κάρη, τὸ, indeclin. idem.

Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ατος, τὸ, *caput*: idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici*: nom. pl. à

Καρικὸς, ἡ, ὸν, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *Car*, gentile nomen.

Καρῖναι, αἱ, *præficæ*: à κὴρ, *mors*, vel quòd è Cariâ esse solent.

Καρὶς, ἴδος, ἡ, *squilla*, piscis genus: q. à κάρα, quia maxima pars corporis ejus *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου, ὁ, *cancer*, piscis; *cancer*, sidus cœleste; *cancer*, morbus.

Καρκινόω, ῶ, *cancro assimilo, obliquè moveo.* καρκινοῦσθαι, dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt. à th. præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, *CARCINOMA, cancer*, morbus. Th. καρκῖνος, idem.

Καρμήλιον, ου, τὸ, *mons Carmelus.*

Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus.* Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.* Sed

Καρὸς pro κηρὸς, gen. Dor. à κὴρ, *parca, mors*: vel καρὸς, Dor. pro κηρὸς, ᾶ, ὁ, *cera.*

Καρούχιον, ου, τὸ, *rheda.* Angl. CAROCHE.

Καρόω, -ῶ, f. ώσω, perf. κεκάρωκα, *soporem cum gravedine affero.* pass. *gravedine soporis opprimor, alto gravique somno corripior.* Th. κάρος, *sopor.*

ΚΑΡΠΑΙ', ῶν, αἱ, vel κάμπαι, *vermes, qui oleis innascuntur.*

ΚΑΡΠΑΙ'Α, vel καρπαία, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus*: ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.

Καρπάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celer*: quasi ἁρπάλιμος. hinc

Καρπαλίμως, *citò, rapidè*: qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

Καρπάσινος, η, ον, *carbasinus*: à

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, CARBASUS.*

ΚΑΡΠΗΣΙΟΝ, ου, τὸ, *CARPESIUM*, festuca tenuis: q. à κάρφος, *festuca.*

Καρπίζομαι, *fructum colligo.*

Καρπίζομαι, *in libertatem asse-*

το. à κάρφος, *virgula.* Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *fructum decerpo* vel *colligo.* à καρπὸς, *fructus.*

Καρπὶς, ἴδος, ἡ, *vindicta, assertio.* à καρπὸς, *carpus.*

Καρπιστὴς, ῦ, ὁ, *assertor, vindex.*

Καρπιστία *assertio in libertatem:* quòd manûs brachiale caperetur, qui *carpus* dicitur. Gell lib. 20. cap. 9.

Κάρπιμος, ιμη, ιμον, *frugifer, fructuosus, fructifer.* Th. καρπὸς, *fructus.*

Καρπίβρωτος, ο, ὁ ϗ ἡ, *fructum exesum habens, fructum esculentum habens*

Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à καρπός.

Καρπόομαι, -ῦμαι, *fructum percipio, fruor, consequor;* item *exhaurio, consumo:* vide καρπόω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas:* καρπὸς φρενῶν, *fructus mentis,* i.e. *prudentia.* - Est et *pars manûs ubi pulsum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ο, ὁ ϗ ἡ, *infructuosus;* εὔκαρπος, ο, ὁ ϗ ἡ, *fructibus abundans.* Est et

Καρπὸς, ῦ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, ῶ, *fructum fero:* f. ήσω. perf. κεκαρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα. à

Καρποφόρος, ο, ὁ ϗ ἡ, *frugifer,* ρα: ex καρπὸς et φέρω. *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO ad fruendum, sacrifico:* a. 1. ἐκάρπωσα. Th. καρπός.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, *fructus, quæstus;* item *victima, oblatio, hostia:* et

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus:* à præced.

Καρπωτὸς, ὴ, ὸν, q. *fructibus affectus,* vel *variorum fructuum figuras habens intextas:* vel ut H. Steph. exponit, *manuleatus:* Epith. vestis: ab eod. th.

Κάῤῥα, *Carrha,* urbs Arabiæ.

Καῤῥίζειν, Æol. Sync. pro καταῤῥίζειν, præs. inf. et

Καῤῥίζοισα, *demulcens,* præs. part. fœm. gen. pro καταῤῥίζουσα, ex καταῤῥίζω.

Κάῤῥον, ο, τὸ, *rheda, carrus.* Angl. A CAR OR CART.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, compar. ab ἀγαθὸς, *fortior, melior:* q. κάρτων, à κάρτος pro κράτος, *robur.*

Κάῤῥωτος, ο, ὁ quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 871. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus.* unde ἐγκάρσιος, ο, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè, vehementèr, admodum, profectò, certè:* à κάρτος pro κράτος, *robur.* ἦ κάρτα, *maximè,* affirmandi modus.

Καρταλάμιον, ο, τὸ, *parvus* κάρταλλος.

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ο, ὁ, *cophinus,* seu *corbis in angustum desinens.*

Κάρτει, dat. sing. à κάρτος, εος, ος, pro κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

Καρτεραίχμης, ο, ὁ, *hastipotens, qui bellicis armis est potens.* Ex καρτερὸς, *robustus,* et αἰχμὴ, *cuspis.*

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum, persevero, tolero, patientèr fero, duro, perduro:* fut. ήσω. perf. κεκαρτέρηκα. aor. 1. ἐκαρτέρησα. a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε. à καρτερὸς, *validus,* quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερία, ας, ἡ, *tolerantia, patientia:* et

Καρτερικὸς, ὴ, ὸν, *qui patientiâ præditus est:* à καρτερὸς, quod vide.

Καρτερόθυμος, ο, ὁ ϗ ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est:* ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur,* et θυμὸς, *animus.*

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem:* à καρτερός.

Καρτερὸν pro καρτερῶς, *fortitèr.*

Καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *fortitèr feriens:* à καρτερὸς et πλήσσω.

Καρτερὸς, ὰ, ὸν, *robustus, fortis, validus, potens, vehemens, violentus, magnanimus, tolerans, patiens:* à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *præfractus, magnanimus:* à καρτερὸς, quod vide, et φρὴν, *mens.*

Κάρτιστος, ῦ, *præstantissimus,* per Metath. pro κράτιστος, superl. Th. κράτος, *robur.*

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur.*

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω pro κρατύνω, *firmum reddo, corroboro.* q. v. Th. κράτος, *robur.*

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, *nux juglans,* arbor: κάρυον, ο, τὸ, *nux juglans,* fructus; q. à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρύϊνος, *nuceus.*

Καρυΐσκος, *speciem nucis* vel *amygdalæ referens.*

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum.*

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, *præco.*

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgâsset:* a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, *prædico.* Th. κάρυξ, *præco.*

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ο, τὸ, *nux juglans.* Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὰ, τὰ, Exod. xxxviii. *scyphi in nucis modum facti:* à καρύα, quod vide.

Καρφαλέος, έα, έον, *siccus, aridus.* Th. κάρφω, *sicco.*

Κάρφη, ης, ἡ, *fœnum:* à κάρφω.

Κάρφος, εος, τὸ, *palea:* à

ΚΑ'ΡΦΩ, *sicco, arefacio:* fut. ψω. perf. κέκαρφα. hinc κάρφος, εος, τὸ, *palea.*

Καρχαλέος, ο, apud Homerum pro καρφαλέος, quod vide.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. à

Καρχαρόδους, όντος, ὁ ϗ ἡ, *dentibus asper:* ex κάρχαρος, *asper;* quod à χαράσσω, *sculpo,* et ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Καρχάρος, ο, ὁ ϗ ἡ, *asper.* Th. χαράσσω, *sculpo.*

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδόνιος, ο, *Carthaginensis:* à

Καρχηδὼν, όνος, ἡ, *CARTHAGO.*

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ο, τὸ, *CARCHESIUM, summa pars mali nautici, navis, poculum quoddam oblongum.*

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, ῦ, ὁ, *cera.*

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, et κασαλβὰς, άδος, ἡ, *meretrix, scortum.*

ΚΑ'ΣΑΣ, ο, ὁ, *tapes utrâque parte villosus.*

Κασαύρα, et κασωρὶς πόρνη, Hesych. ex κάσσα et ὤρα, *cura.*

Κἀσθλοῖσι, *et in bonis,* dat. pl. Ion. à κἀσθλὸς, pro ϗ ἐσθλὸς, *et bonus.*

Κασία, ας, ἡ, *CASIA, frutex lauro similis.* Κασία μέλαινα, *cassia fistularis.* Vide κάσσια.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *soror*: à

Κασίγνητος, ου, ὁ, *frater ex utroque parente, germanus, consobrinus, consanguineus*: adj. *fraternus, germanus*: à κάσις et γίνομαι.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ καὶ ἡ, *frater* vel *soror*: *coætaneus*. qu. γάσις, à γάω, *genero*.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix*: quæ se illecebrosè κάζει, id est, *ornat et fucat*; aut κάυι ἄσσον, *propè urit*.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASSIA*, *frutex aromaticus*. Vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, et Att. καττίτερος, *stannum*.

ΚΑΣΣΥ'Ω, et Att. καττύω, f. ύσω, *suppingo*, *consuo*: ut ea quæ subtus suuntur, usu conterenda: undè κάττυμα, *solea*.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA*, urbs Thessaliæ et Ponti: undè et καστανaϊκὸν κάρυον, *nux castanea*: Angl. CASTANNUT OR CHESTNUT.

Κάστανον, ου, τὸ, *CASTANEA*: à præcedente.

Καστόρειον μέλος, Καστόρειος ὕμνος, Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena quâ utebantur in præliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

Καστορὶς, ίδος, ἡ, *canis Amyclæa*, ita dicta quia ex Amyclis oriundus erat Castor. ex Κάστωρ.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR*, *fiber*, animal ventricosum: ideò dicunt à γαστὴρ, *venter*.

Κάσχεθε, *detinebat*, 3. sing. imperf. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo*. Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. aor. 2. m. verbi κατασχέω, vel κατέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', Præp. cum. gen. *adversus*: εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Rom. viii. 31, *si Deus est pro nobis, quis contra nos?—De*: ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, 1 Cor. xv. 15, *quoniam de Deo testificati sumus.—Super*: κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3, *effudit super caput ejus*. κατὰ πέτρων σπείρειν, 1 Cor. ii. 4, *seminare super petras.—Per*: ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, Matt. xxvi. 63, *adjuro te per Deum.—In*, ἐν: ἡ κατὰ βάθους πτωχεία, 2 Cor. viii. 2, *profunda paupertas.—In*, εἰς: οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, Joan. xix. 11, *non haberes potestatem in me*.

Κατὰ, cum accus. *secundum*: κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26, *secundum imaginem nostram.—In*: κατ' ὄναρ, Matt. i. 20, *in somnio*. κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14, *in illa regione:—Ad*: ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x. 33, *venit ad eum.—Versus*: κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xvi. 7, *Bithyniam versus proficisci.—Juxta*: κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366, *circa Argos sita*. Bezam ad Act. Apost. xxvii. 5.—*Ob*: οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς προεγράφη, Gal. iii. 3, *quibus ob oculos prius fuerat depictus.—Cum*: κατὰ σαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22, *tecum habe.—Inter*: τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21, *omnes qui sunt inter gentes.—Apud*: πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν, Act. xxvi. 3, *omnium qui apud Judæos sunt rituum.—Ex* vel *propter*: κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3, *quavis ex causa*. κατὰ χάριν, Rom. iv. 4, *ex gratia.—Usque ad*: ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, Joan. xxi. 25, *quæ si scribantur usque ad unum*: hoc est, singula.—*Distributivum*: ὑμεῖς καθ' ἕνα, Eph. v. 33, *vos singuli*.—Inservit Periphrasi Nominum: οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4, *civitatum incolæ*. κατὰ λόγον, Act. xix. 14, *quatenus æquum est*. κατὰ κράτος, ver. 20, *fortiter*. ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, *qui nostra ætate vel memoria vixerunt*. ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, *nostra doctrina aut secta*.—Κατὰ per ellipsin omittitur: καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. i. 5, *in hoc omni studio incumbite*. Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ καὶ νοσοῦμεν, *hac ipsa in re languemus*.—In compositione notat, 1. *oppositum* τῷ ἄνω, *de, deorsum*, ut καταβαίνω, *deorsum scando, descendo*. 2. *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, *contra gloriari*. 3. *valdè*, sive intendit significationem, ut κατείδωλος, *refertus idolis*. 4. retinet significationem simplicis, ut καταθνήσκω, *morior*.

Κατάβα, *descende*: per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *descendo*: imperf. κατέβαινον. f. m. καταβήσομαι. perf. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ης, η. a. 2. imperat. κατάβηθι et κατάβαθι, καταβάτω, et per Apoc. κατάβα. a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, άντος. ex κατὰ in compos. *deorsum*, et βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno*; fut. αλῶ. perf. καταβέβληκα. præs. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio*: perf. pass. καταβέβλημαι. aor. 1. pass κατεβλήθην. perf. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*: f. ίσομαι. perf. καταβεβάπτισμαι. a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβαρέω, ῶ, *degravo, onero*: f. ήσω, perf. καταβεβάρηκα. a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, εος, τὸ, *pondus*.

Καταβαρύνω, idem, et ab eod.

Καταβὰς, άντος, et in f. g. καταβᾶσα, aor. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide.

Καταβάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *descendens*: et

Κατάβασις, εως, ἡ, *descensus*: ab eod. verbo.

Καταβάτω, *descendat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβαθι. ab eod. th.

Καταβαυκαλάω, *jucundâ cantillatione sopio*, ut solent nutrices; idem quod βαυκαλάω. à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio*.

Καταβεβαιόομαι, -οῦμαι, *affirmo, assevero*. Th. βέβαιος, *firmus, stabilis*.

Καταβεβλημένας, acc. pl. perf. part. pass. f. g. à καταβάλλω, quod vide.

Καταβεβρίθασι, *onustæ sunt*, 3. pl. perf. m. ex καταβρίθω, q. v.

Καταβῇ, *descenderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide.

Κατάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusd.

Καταβήσεο, *descende*, Ion. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à f. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Καταβήσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi ejusd. et ab eod. th.

Καταβιάζω et καταβιάζομαι, *vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo*.

Καταβιβάζω, *descendere cogo, deturbo, dejicio, deprimo*: f. άσω. a. 1. act. κατεβίβασα.

a. 1. pass. κατεβιβάσθην. f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, η, εται. ex κατὰ et βιβάζω.

Καταβιβρώσκω, *comedo*: præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι. ex κατὰ et βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo*: fut. βρώσω.

Καταβίου, *vive*, præs. imperat. à

Καταβιόω, ῶ, fut. ώσω, *vitam transigo, vitam finio*. Th. βίος, *vita*.

Καταβιώσας, *vitâ defunctus*, a. 1. part. à pr.

Καταβίωσις, εως, ἡ, *tenuis victus, repressio vitæ, vitæ finis*. Ab eod.

Καταβλέπω, *despicio*, q. d. *deorsum aspicio*: f. ψω. perf. βέβλεφα.

Καταβληχάομαι, ῶμαι, *balo*. Th. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor*: καταβοᾶσθαι, præs. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. βοάω, *clamo*.

Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor, vociferatio*.

Καταβολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum*: à καταβάλλω.

Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, *depasco*. Th. βόσκω, *pasco*.

Καταβοσκομενάων, *depascentium*, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. à pr.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo, imperiosè ago*; f. εύσω. a. 1. κατεβράβευσα. ex κατὰ et βραβεῖον, *præmium*. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.

Καταβραχὺ, adv. *paulatim, non longè post*.

Καταβρέχω, *irrigo, perfundo*. Metaph. *laudo*: καταβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio, pro silentio premere, tegere*. Th. βρέχω, *irrigo*.

Καταβρίθω, f. ίσω, *ingravesco, onustus sum, copiâ supero*: ex κατὰ et βρίθω, idem.

Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio, madefactio*.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, *esca, cibus*.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Κατάβρωσις, εως, ἡ, *cibatio, devoratio*: à

Καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω.

Καταβυθίζω, *demergo*: f. ίσω. perf. καταβεβύθικα. ex βυθίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. m. καταβοᾶσθαι τινὶς, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Th. βοάω.

Καταγάγω, ῃς, ῃ, aor. 2. sub. Att. à κατάγω, *deduco*, quod vide.

Καταγαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, et καταγαιος, α, ον, *subterraneus*. Th. γαῖα, *terra*.

Καταγγελεὺς, έως, ὁ, *annuntiator*: à

Καταγγέλλω, *annuntio, celebro*: f. γελῶ. perf. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον. hinc a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η. perf. med. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κατάγειν, *deducere*, præs. inf. act. à κατάγω, quod vide.

Καταγελασθήσῃ, *irrideberis*, 2. sing. f. 1. pass. et

Καταγέλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ridiculus*: adj. verbale à

Καταγελάω, ῶ, *derideo*, cum gen. imperf. κατεγέλαον, -ων, αες, -ας, αε, -α. f. άσω. perf. καταγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, *rideo*.

Κατάγελως, ωτος, ὁ, *irrisio, risio*: à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. plur. præs. ind. à

Καταγηράσκω, *senesco*: f. άσω. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.

Καταγίζω, *consecro*, Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th. ἅγος, εος, τὸ, *veneratio*.

Καταγινέω, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere*.

Καταγινώσκω, *decerno adversus aliquem, condemno*: f. καταγνώσομαι. perf. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. perf. pass. κατέγνωσμαι. Th. γινώσκω, *nosco*.

Καταγνάπτω, f. ψω, *carmino*, item *lanam carminatam repono, recondo, repono*. μηλία μάτηρ γ', ἣ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βιῷ. Eurip. Troad. 1252. γνάπτω verò rariùs in compositione occurrit.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, *damno*. quod vide. a. 2. sub. καταγνῶ. aor. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, *frango*: vide κατάγω.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. ejusd. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, *damnatio*: ab eod. verbo.

Καταγογγύζω, *obmurmuro*: f. ύσω. perf. καταγεγόγγυκα.

Καταγοητεύω, f. εύσω, *præstigiis decipio*. Th. γόης.

Καταγορασμὸς, ὁ, *emptio*.

Καταγορεύω, f. εύσω, *accuso*, vel *expono*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, *expositio*: à præced.

Καταγράφω, *describo, delineo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, *confringo*: f. κατάξω, legitur etiam Att. κατεάξω. aor. 1. Att. κατέαξα. præs. pass. κατάγνυμαι, *confringor*: aor. 2. pass. κατεάγην, ης, η. a. 2. sub. pass. κατεαγῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. κατεαγῶσιν. Ex κατὰ et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*.

Κατάγω, *deduco*; *restituo*, τὸν υἱὸν, Isocr. Panath. *filium in regnum restituere*. ἀνάγεσθαι dicuntur nautæ, quando *oram solvunt*; κατάγεσθαι, *quando portum subeunt*, Act. xxvii. 2, 3. f. κατάξω. perf. καταγήοχα. Att. a. 2. κατήγαγον. Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγὼν, όντος, όν. perf. act. κατῆχα. perf. pass. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται. aor. 1. pass. κατήχθην, ης, η, *devectus fui*. ex κατὰ *deorsum*, et ἄγω, *duco*.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, *diversorium*: à κατάγομαι, *diversor*. Th. ἄγω, *duco*.

Καταγώγιον, ου, τὸ, idem, et ex iisdem.

Καταγωνίζομαι, *debello*: f. ίσομαι. perf. pass. κατηγώνισμαι. a. 1. m. κατηγωνισάμην, ω, ατο· ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Καταδαίομαι, *decoro, comedo*: à δαίω, *epulum præbeo*.

Καταδάκνω, *mordeo*, præs. ind. ex κατὰ et δάκνω, idem. f. m. δήξομαι. a. 2. ἔδακον.

Καταδακρύω, fut. ύσω, (pen. long.) *defleo*: ex κατὰ et δακρύω.

Καταδαμάζω, *domo, perdomo*: f. άσω. perf. -δεδάμακα. perf. pass. -δεδάμασμαι.

Καταδαπανάω, -ῶ, f. ήσω, *consumo*. Th. δαπανάω.

Καταδαρθάνω, *indormio, obdormio*; *cubitum eo, dormitum eo*: à κατὰ et δαρθάνω, *dormio*.

Καταδεέστερος, α, ον, *minor, inferior*: comparat. à

Καταδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus*. Th. δέω, vel δέομαι, *egeo*.

Καταδεῖ, pro δεῖ, *indiget*: ab eod. th.

Καταδεικνῦμι, -νύω, *ostendo, demonstro.*

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, *expavesco.*

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, *ostendo*: f. δείξω.

Καταδέομαι, *deprecor*: f. m. -δεήσομαι perf. pass. -δεδέημαι. a. 1. pass. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

Καταδεσμεύω, *alligo*: f. εύσω. perf. καταδεδέσμευκα.

Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, *fasciculus*: ex δέσμη.

Καταδεύῃ, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hesiod. 3. sing. præs. sub. act. à

Καταδεύω, f. εύσω, *madefacio.* Th. δεύω, *rigo.*

Καταδέχομαι, f. δέξομαι, *recipio*, it. *patior.*

Καταδέω, *deligo, devincio, astringo, prohibeo, impedio, convinco, incanto*: f. ήσω. a. 1. κατέδησα. perf. καταδέδεκα et -κα. Th. δέω, *ligo.*

Κατάδηλος, ν, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus*: ex κατὰ et δῆλος, *manifestus.*

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, *blandè et populariter loquor, populum demulceo*: ex κατὰ et δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, *populus*, et ἄγω, *duco.*

Καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, *populum devoro, quæ sunt Reip. devoro*: ex δῆμος et βορὰ, *esca.*

Καταδιαιρέω, -ῶ, *divido*: f. ήσω. perf. καταδιῄρηκα. a. 2. κατεδεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, ῶ, *condemno.* Th. δίαιτα, *vivendi mos.*

Καταδιδοῦν, Ion. pro καταδιδόναι, *influere*, præs. inf. à

Καταδίδωμι, f. καταδώσω, *distribuo*; item *influo*: Th. δίδωμι, *do.*

Καταδικάζω, *judico contra aliquem, condemno*: f. άσω. a. 1. pass. κατεδικάσθην. f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ et δικάζω, *judico.* Th. δίκη, *jus.*

Καταδίκη, ης, ἡ, *mulcta, condemnatio.*

Καταδιώκω, *prosequor*: f. ξω. aor. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, *arbitror, existimo, improbo.* Th. δοκέω, *video.*

Καταδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, *nugor.*

Κατάδομαι, *cantu gaudeo*: ab ᾄδω, *cano.* Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, *in servitutem adigo*: f. ώσω. perf. καταδεδούλωκα. a. 1. m. κατεδουλωσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. καταδουλώσωμαι, ῃ, ηται. et in 3. pl. καταδουλώσωνται. præs. part. pass. καταδουλούμενος. Ex κατὰ et δουλόω.

Καταδράω et -διδράσκω, *defugio, decurro*: f. καταδιδράσω, vel καταδράσω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, *decerpo.*

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursio* vel *incursus, decursus*: à κατατρέχω, quod à τρέχω, *curro*: a 2 ἔδραμον.

Καταδρύπτω, fut. ψω, *dilanio.* Th. δρύπτω, *lanio.*

Καταδύμεναι, Dor. vel Att. pro

Καταδῦναι, *ingredi*, aor. 2. inf act. verbi καταδύνω, vel καταδῦμι, *demergo*: a. 2. act. κατέδυν.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, *oppressio.* à

Καταδυναστεύω, *sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo*: f. εύσω. perf. καταδεδυνάστευκα. Ex κατὰ et δυναστεύω, *sum princeps.* Th. δύναμαι, *possum.*

Καταδύνειν, præs. inf. act. verbi καταδύνω.

Καταδύντα, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος à καταδῦμι. aor. 2. κατέδυν.

Καταδύνω, vel καταδῦμι, *subeo in penitiorem locum, ingredior in profundum, abdo me, verecundor, demergo, occido.*

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. à præced.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præs. imperat. pass. à καταδύομαι, *submergor, abdo me*, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δύομαι, Poët. δύσομαι, *mergor.* Th. δύνω, *subeo.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, q. *demersio, latibulum, specus*: à

Καταδύω, idem quod καταδύνω. f. ύσω. a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Κατᾴδω, *occino, incanto.* Th. ἀείδω, *cano.*

Καταείδω, Poët. idem quod κατᾴδω.

Καταειμένος, *tectus, densus*, Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθίημι, seu καθέω, quod ex κατὰ et ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα. perf. pass. εἷμαι.

Καταείνυον, *tegebant*, 3. pl. imperf. act. ex καταεινύω, quod ex κατὰ et εἰνύω, idem quod ἕω, *induo.*

Κατεισατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, *descendo, proficiscor.* Th. εἶμι, seu ἴω, *eo.*

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, *demiror cum stupore*: ex κατὰ et θαμβέω, *admiratione attonitus stupeo.* Th. θάμβος, εος, τὸ, *stupor.*

Καταθάπτω, *sepelio.*

Καταθαῤῥέω, καταθαρσέω, ῶ, f. ήσω, *fidenti animo sum, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero.* à κατὰ et θαῤῥέω.

Καταθεῖναι, *deponere, solvere*, a. 2. inf. act. et

Καταθείης, *poneres*, 2. sing. a. 2. opt. med. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην a. 2. m ἐθέμην. a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

Καταθεματίζω, fut. ίσω, *mihi anathema imprecor*, Matt. xxvi. 74. Iren. i. 13. 2. Just. M. et Oecumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.

Καταθέσθαι, *reponere*, a. 2. inf. med et

Κατάθεσο, *recondе*, Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.

Καταθῇσι, *deposueris*, Ion. pro καταθῇς, 2. sing. a. 2. sub. m. à κατατίθημι a. 2. κατέθην.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. καταθήσῃ, *repones*, 2. sing. f. 1. m. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, f. άσω, *confringo.* Th. θλάω, *frango.*

Καταθλέω, f. ήσω, *athleticis exercitationibus operam do*; item *vinco*: ex κατὰ et ἀθλέω, *certo.* Th. ἆθλος, *certamen.*

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, *mortalis*: dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατὰ et θνητὸς, quod à θνήσκω, *morior.*

Καταθοινάω, ῶ, *absumo epulando, comedo.* à κατὰ et θοινάω.

Καταθραύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Καταθραύω, fut. αύσω, *effringo.* Th. θραύω, *frango.*

Καταθρηνέω, f. ήσω, *multis lacrymis deploro.* D. S.

Καταθύμιον, ου, τὸ, *desiderium*; et

Καταθύμιος, α, ον, *gratus, a, um*: ex κατὰ et θυμὸς, *animus.*

Καταθυμοβορέω, *animi affecti-*

bus devores, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ et θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ*: quod à θυμὸς, *animus*, et βορὰ, *pabulum, esca.*

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, f. θύσω, *occido*. Th. θύω, *macto.*

Καταθώμεθα, *deponamus*, 1. pl. a. 2. sub. med. à κατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην a. 2. m. ἐθέμην.

Καταΐγδην, *impetuosè*, adv. ex καταΐσσω.

Καταιγίζομαι, *tumultuor, sum impetuosus*: f. ίσομαι. perf. καταιγήγισμαι.

Καταιγὶς, ίδος, ἡ, *procella*: ex κατὰ et αἰγὶς, idem: quod ab ἀΐσσω, *ruo.*

Καταιδεῖσθαι, *revereri*: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, *pudor.*

Καταιθύσσειν, Poët. *cum splendore emittere*: ab αἰθύσσω, *splendeo*. Th. αἴθω, *uro, fulgeo.*

Καταίθω, Poët. *comburo*. Th. αἴθω, *accendo.*

Καταικίζω, f. ίσω, idem quod αἰκίζω, *verberibus indignè afficio*. Th. αἰκία, *indigna verbera.*

Καταινέω, ῶ, f. έσω, *comprobo, collaudo; annuo*: ab αἰνέω, *laudo*. Th. αἶνος, *laus.*

Καταιρεθεῖσα, *eversa*, a. 1. part. pass et

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρούμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion pro καθαιρέω, *everto, feliciter conficio*. Th. αἱρέω, *capio.*

Καταίρω, (de navigantibus) *appello, applico, deferor, descendo, advenio*. Th. αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. perf ἦρκα.

Καταΐσσω, f. ΐξω, *cum impetu deferor*: ex κατὰ et ἀΐσσω.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχύνω, *pudefacio, dedecoro*: fut. καταισχυνῶ. perf. κατήσχυγκα. a. 1. κατήσχυνα. præs. pass. καταισχύνομαι, *pudefio*: imperf. κατησχυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. κατησχύνθην, ης, η. a. 1. imperat. καταισχύνθητι. a. 1. opt. καταισχυνθείην. a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται. Ex κατὰ et αἰσχύνω, *pudefacio*. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo.*

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. à

Καταιτιάω, fut. άσω, *accuso, criminor*. Th. αἰτία, *crimen, causa.*

ΚΑΤΑΙΤΥΞ, υγος, ἡ, *cassis, galea sine cristâ*, et *depressa*. παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -οῦμαι, *dependeo*. Th. αἰωρέω, f. ήσω, *in sublime tollo.*

Κατακαεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. et

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, fut. 2. pass. à κατακαίω, *exuro*, quod vide.

Κατακαίνω, *occido, perimo.*

Κατακαίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lethalis, lethifer*: à καιρὸς, *occasio.*

Κατακαίω, *exuro*: imperf. κατέκαιον. f. κατακαύσω. a. 1. κατέκαυσα. a. 1. inf. κατακαῦσαι. a. 2. κατέκαον. perf. κατακέκαυκα. a. 1. ind. pass. κατεκαύθην, *exustus fui*. fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι. a. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η. f. 2. pass. κατακαήσομαι. Ex κατὰ et καίω, *uro.*

Κατακαλέω, ῶ, f. έσω, *advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro*. κατακαλέομαι, -οῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, *voco.*

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à

Κατακαλύπτω, *obtego*: f. ψω. perf. κατακεκάλυφα. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, *tego.*

Κατακάμπτω, f. ψω, *deflecto, detorqueo.*

Κατακάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad cor tendens, sententiæ animi conveniens*: à καρδία.

Κατάκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dives*. Th. καρπός.

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*: et

Κατακαύσει, *exuret*, 3. sing. fut. 1. ind act. verbi κατακαίω, quod vide.

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, *glorior adversus aliquem*. Th. καυχάομαι, *glorior*: f. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, *jaceo, decumbo, accumbo*: imperf. κατεκείμην, σο, το. præs. inf. κατακεῖσθαι. præs. part. κατακείμενος, η, ον. f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Κατακείρω, *detondeo*: Metaph. *absumo*. Th. κείρω, fut. κερῶ, *tondeo.*

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, *recumbe*, præs. imperat. verbi κατάκειμαι, quod vide.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, *inclinor*. Th. κλίνω, *inclino*: f. νῶ. perf. κέκλικα.

Κατακέκριται, *condemnatus est*, 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, *condemno judicio*: fut. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, *judico.*

Κατακενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, effundo.*

Κατακεντέω, ῶ, f. ήσω, *pungo, vulnero.*

Κατακεντρόω, *stimulis pungo, perforo*. D. S.

Κατακερτομεῖν, *verbis mordacibus insectari*: vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, Ion. pro κατακέχυνται. Vide in κέχυμαι.

Κατακηέμεν, Iliad. η. ver. 408. *cremare*, Ion. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, *cremo*: quod à καίω, idem: fut. καύσω. a. 1. ἔκαυσα et ἔκηα.

Κατακήομεν, Iliad. η. ver. 333. *comburemus.*

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, *cerâ tego*: ex κατὰ et κηρὸς, *cera.*

Κατακλαίω, fut. αύσω, *defleo*: item *lacrymis misericordiam moveo*: ex κατὰ et κλαίω.

Κατακλάω, *frango*: f. άσω a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, *frango.*

Κατακλειστὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *occlusus, incarceratus*: à

Κατακλείω, *includo*: fut. είσω. a. 1. κατέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, *claudo.*

Κατακληροδοτέω, *sorte distribuo*, à κληροδότης, ου, ὁ, *testator*: quod ex κλῆρος, *sors*, et δότης, *dator*. Th. δίδωμι, *do.*

Κατακληρονομέω, ῶ, f. ήσω, *hæreditatem adeo, hæres fio*: item *hæredem facio*, et *sorte distribuo*: à κληρονόμος, *hæres*, quod à κλῆρος, *sors*, et νέμω, *distribuo.*

Κατακληροῦμαι, *sortitò accipio, sortior*: ex κατὰ et κληρόω, *sorte lego*. Th. κλῆρος, *sors.*

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κατακλῖναι, *dejicere*, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, *facio discumbere, discumbo*: fut. νῶ. perf. κατακέκλικα. aor. 1. κατέκλινα. aor. 1. imperat. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. pass. κατεκλίθην. a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι. Ex κατὰ et κλίνω, *reclino.*

Κατακλύζω, *inundo, submergo*: fut. ύσω. perf. κατακέκλυκα. perf. pass. κατακέκλυσμαι. a. 1. pass. κατεκλύσθην. a. 1. part. pass. κατακλυσθεὶς, *submersus*. ex κατὰ et κλύζω, *lavo.*

Κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, *diluvium*: à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco, dedu-*

co stamina; peculiaritèr fatalia stamina duco. Th. κλώθω, neo.

Κατακνίζω, concido; item carpo, obtrecto; item titillo, pruritum excito: ex κατὰ et κνίζω, rado. Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, ῶ, f. ήσω, sopio, consopio. κατακοιμάομαι, ῶμαι, obdormio, dormio. Th. κοιμάω, cubare facio.

Κατακοιμηθήτω, cubet, a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

Κατακοιμιστής, οῦ, ὁ, cubicularius: à præc.

Κατακοιρανέω, ῶ, f. ήσω, dominor, rego, administro: ex κατὰ et κοιρανέω, impero. Th. κοίρανος, princeps.

Κατάκοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in cubili est, jacet, aut dormit: ex κατὰ et κοίτη, cubile.

Κατακολουθέω, -ῶ, subsequor; cum dat. f. ήσω. a. 1. κατηκολούθησα. a. 1. part. act. κατακολουθήσας, αντος, in f g. ασα. perf. act. κατηκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes.

Κατακολούω, mutilo. Th. κολούω, id.

Κατακομίζω, f. ίσω, defero, comporto. κατακομίζομαι, domum redeo.

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, pugnis percutio. Th. κόνδυλος.

Κατακοντίζειν, telis confodere. Th. ἄκων, οντος, ὁ, jaculum.

Κατακοπείς, εῖσα, έν, concisus, a, um. à κόπτω, scindo: a. 2. ἔκοπον. perf. med. κέκοπα.

Κατάκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, furiosus, insanus; item defessus, labore confectus. ab eod. th.

Κατακόπτω, concido: fut. ψω. perf. κατακέκοφα. præs. part. f. g. κατακόπτουσα. Th. κόπτω.

Κατάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, satur: et

Κατακόρως, adv. abundè, crebriùs. Th. κορέω.

Κατακοσμέω, ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, compono, orno, digero in ordinem, colo: ex κατὰ et κοσμέω, orno, ordino. Th. κόσμος, ordo, ornatus.

Κατακούειν pro ὑπακούειν, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.

Κατακρατέω, ῶ, fut. ήσω, vinco, supero. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Κατακράτος νικᾷν, per vim vincere: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, laniorum more concido. Ex κατὰ, κρέας, ατος, τὸ, caro, et ἔργον, opus.

Κατακρῆθεν, Iliad. π. ver. 548. id. q. κατὰ κρατὸς, ex capite, prorsus, funditus.

Κατακρημνίζω, præcipitem, deorsum ago, præcipito: f. ίσω. a. 1. κατεκρήμνισα. a. 1. inf. κατακρημνίσαι. perf. act. κατακεκρήμνικα. perf. pass. κατακεκρήμνισμαι. ex κατὰ et κρημνὸς, præcipitium.

Κατάκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, præceps: à κρημνὸς, præcipitium.

Κατακριδιόω, loquacitate obtundo: f. σω. perf. κα. à κατὰ et ἀκρὶς, locusta: garrula nempè illa est.

Κατάκριμα, ατος, τὸ, condemnatio: à

Κατακρίνω, judico, fero sententiam contra aliquem, condemno. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα, ας, ε. perf. act. κατακέκρικα. perf. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται. a. 1. pass. κατεκρίθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῇς, ῇ. et in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι. f. 1. pass. κατακριθήσομαι, η, εται. Th. κρίνω, judico, secerno.

Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio: à præced.

Κατακροτέω, -ῶ, valdè laudo, celebro, applaudo. f. ήσω. perf. κεκρότηκα. Th. κρότος, pulsus.

Κατακρύπτω, occulto, tego. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. et

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. perf. φα.

Κατακτάμεναι, interficere, a. 1. inf. act. Dor. pro κατακτεῖναι, à κατακτείνω.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανοῦμαι, verbi κατακτείνω.

Κατακτὰς, άντος, qui interfecit, a. 2. part. act. à κατάκτημι pro κατακτείνω. a. 2. κατέκτην.

Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido: ex κατὰ et κτείνω, occido.

Κατακυκλέω, -ῶ, circumcludo, circumcingo: fut. ήσω. perf. κεκύκλωκα.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, devolvo: f. ίσω. Th. κυλίω.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

Κατακύπτω, incurvo me, decumbo. Th. κύπτω, pronus sum: f. ψω.

Κατακυριεύω, dominor, cum gen. f. εύσω. a. 1. κατεκυρίευσα. a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος. à κύριος, dominus. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. med. καταλάβητε, 2. pl. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, deprehendo, q. v.

Καταλαβέω pro καταλαμβάνω, quod vide infrà.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβοῦσα, ης, aor. 2 part. act. f. g. à καταλαμβάνω, q. v.

Καταλαζονεύομαι, f. εύσομαι, jactabundè aliquid dico vel facio; arrogantèr et vanè commemoro: ex κατὰ et ἀλαζονεύομαι, me vendito, glorior. Th. ἀλαζὼν, ostentator.

Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho, cum gen. f. ήσω. perf. καταλελάληκα. Th. λαλέω, loquor.

Καταλαλιὰ, ᾶς, ἡ, obtrectatio, obloquutio: et

Κατάλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, obloquutor, maledicus: ab eod. th.

Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, comprehendo, assequor, comperio, invado, occupo, præsidia impono: pass. dicitur etiam de iis qui ἔνθεοι vocantur, et à Deo quodam incitantur. f. καταλήψομαι perf. κατείληφα. perf. inf. κατειληφέναι. a. 2. act. κατέλαβον a. 2. part. καταλαβὼν, οῦσα, όν. perf. pass. κατείλημμαι. perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον. a. 1. pass. κατελήφθην, ης, η. a. 2. m. κατελαβόμην, ου, ετο, assecutus sum. a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι a. 2. part. m. καταλαβόμενος. ex κατὰ et λαμβάνω, capio.

Καταλαμπτέος, deprehendendus, Ion. pro καταληπτέος, quod vide.

Καταλάμπω, fut. ψω, illustro, splendere facio.

Καταλέγω, deligo, conscribo, allego, censeo, existimo, numero; item accuso, contestor, Deut. xix. 16. f. ξω. perf. καταλέλεχα. præs. pass. καταλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.

Καταλείβομαι, η, εται, destillo: f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo: f. ψω.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ: à

Καταλείπω, ις, ει, relinquo:

f. ψω. perf. καταλέλειφα. a. 1. κατέλειψα. a. 2. κατέλιπον. a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος. perf. pass. καταλέλειμμαι. perf. part. pass. καταλελειμμένος. perf. med. καταλέλοιπα. ex κατὰ et λείπω, *linquo.*

Κατάλειψις, εως, ἡ, *reliquiæ:* et

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.

Καταλέλοιπα, perf. med. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλέξεται, *cubat*, 3. sing. f. 1. med. à λέγομαι. Th. λέγω, *cubare facio.*

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, *recensebo*, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεύω, *lapidibus obruo:* a. 1. κατέλευσα. ex κατὰ et λεύω, *lapido.* Th. λᾶας, λάαος, ὁ, *lapis.*

Καταλέω, *molo:* f. έσω et ήσω. ex κατὰ et ἀλέω, idem.

Καταλήγω, f. ήξω, *termino, definio.*

Καταληπτέος, α, ον, *deprehendendus*, verbale à καταλαμβάνω.

Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehensio, occupatio:* à καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, *lapido*, cum acc. f. άσω. perf. καταλελίθακα. a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, ου, ὁ & ἡ, *lapis.*

Καταλιθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido:* perf. -λελιθοβόληκα.

Καταλιθόω, ῶ, f. ώσω, *lapidibus obruo:* ex κατὰ et λίθος.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere.*

Καταλιπαρέω, -ῶ, fut. ήσω, *impensè rogo, obtestor:* ex κατὰ et λιπαρέω, *assiduus sum, assiduè rogo, efflagito, oro.* Th. λιπαρὴς, *assiduus.*

Καταλιπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo.*

Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλαγεὶς, έντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, q. v.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, *reconciliatio:* à

Καταλλάσσω, *commuto, permuto, reconcilio:* f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. καταλλάξας, αντος. a. 2. ind. pass. κατηλλάγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω vel -ττω, *muto.*

Καταλοάω, -ῶ, *trituro, contundo, confringo, vulnero.* ex κατὰ et ἀλοάω.

Καταλογάδην, adv. *prosâ oratione:* à καταλέγω, *sigillatim enarro.* Th. λέγω, *dico.*

Καταλογία, ας, ἡ, *recensio.*

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo, annumero, ascribo:* et

Καταλογισμὸς, οῦ, ὁ, *computus, numerus:* omnia à

Κατάλογος, ου, ὁ, *CATALOGUS, enumeratio:* à καταλέγω, *conscribo.* Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ου, ὁ & ἡ, *reliquus:* à καταλείπω.

Καταλοφάδια, adv. *supra cervicem, super humeros.* Th. λόφος, *cervix.*

Καταλοχίζω, f. ίσω, *decurio, in decurias* vel *cohortes distribuo, distribuo in classes.* Th. λόχος, *cohors.*

Κατάλυμα, ατος, τὸ, *diversorium:* à καταλύω, *diverto, hospitium capio.* Th. λύω, *solvo.*

Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλυσις, εως, ἡ, *destructio:* à

Καταλύω, *dissolvo, destruo;* item *diversor:* f. ύσω. a. 1. κατέλυσα. a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καταλῦσαι. a. 1. ind. pass. κατελύθην. a. 1. sub. pass. καταλυθῶ. f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo.*

Καταμάθετε, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

Καταμανθάνω, *disco, cognosco, animadverto, considero:* f. καταμαθήσω. perf. καταμεμάθηκα. a. 2. κατέμαθον. a. 2. imperat. act. κατάμαθε, et in 2. pl. καταμάθετε. a. 2. inf. καταμαθεῖν. part. καταμαθών. ex κατὰ et μανθάνω, *disco.*

Καταμαραίνω, f. ανῶ, *tabefacio:* ex κατὰ et μαραίνω.

Καταμαρπτεῖν pro καταμάρπτειν, *comprehendere, manu tangere.* Th. μάρπτω, *capio:* f. ψω.

Καταμαρτυρέω, *testor contra aliquem:* f. ήσω perf. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυς, υρος, ὁ & ἡ, *testis.*

Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. part. act. f. g. à

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. et

Καταμάρψῃ, *opprimat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo.* Th. μάρπτω, *capio:* f. ψω.

Καταμάω, *accumulo*, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt.* καταμωμένους τῆς κεφαλῆς κόνιν, Jos. B. Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conspersa.* Th. ἀμάω, *meto.*

Καταμβλύνω, f. υνῶ, *obtundo* ex κατὰ et ἀμβλύνω.

Καταμεθύω, καταμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo.*

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror.* Th. μένω, *maneo:* a. 1. ἔμεινα.

Καταμελέω, ῶ, f. ήσω, *negligo, contemno:* ex κατὰ et μέλει, *curæ est*, impersonale.

Καταμελοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi præc.

Καταμέμφομαι, *increpo, conqueror, accuso;* f. m. ψομαι. Th. μέμφομαι, *conqueror:* f. μέμψομαι perf. μέμεμμαι. a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμεμφόμεθα, 1. plur. præs. ind. verbi præc.

Καταμένω, *commoror:* fut. νῶ. perf. καταμεμένηκα. a. 1. κατέμεινα. a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo.*

Καταμερίζω, f. ίσω, *distribuo, dispertior:* à μερίζω.

Καταμετρέω, ῶ, f. ήσω, *dimetior, metior:* ex κατὰ et μετρέω, idem.

Καταμήκης, εος, ὁ & ἡ, *longus.* Th. μῆκος, εος, τό.

Καταμιαίνεσθαι, *luctu fœdari.* Th. μιαίνω.

Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω. f. ανῶ. a. 1. κατεμίανα. Th. μιαίνω, *polluo.*

Καταμίγνυμι, *immisceo:* f. μίξω. perf. μέμιχα. à μίγνυμι.

Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco:* f. μνήσω. perf. μέμνηκα. à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. *privatim:* ex κατὰ et μόνος, *unus, solus.*

Καταμονομαχέω, f. ήσω, *singulari certamine devinco:* ex κατὰ, μόνος, *solus*, et μάχομαι, *pugno.*

Καταμύξατο, *laceravit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω.

Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.

Καταμύσσω vel καταμύττω, f. ξω, *lacero, perstringo:* ex κατὰ et ἀμύσσω, *lacero.*

Καταμύω, f. μύσω, *nicto.* Th. μύω.

Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo:* f. m. -κήσομαι. Vide μωκάω.

Καταναγκάζω, f. άσω, *cogo, adigo*, idem quod ἀναγκάζω. Th. ἀνάγκη, *necessitas.*

Κατανάθεμα, ατος, τὸ, *anathema adversus quempiam:* ex κατὰ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *sepono.*

Καταναθεματίζω, *devoveo:* fut.

ἴσω. à præc. Vide καταθεματίζω.

Καταναλίχω, *lambendo consumo, ut ignis*; Sap. xvi. 16.

Καταναλίσκω, *consumo*: f. καταναλώσω. a. 1. κατανήλωσα. perf. κατανήλωκα. Ex κατὰ et ἀναλίσκω, *absumo*: quod ex ἀνὰ et ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, -ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo*: f. ήσω. a. 1. κατενάρκησα cum gen. ex κατὰ et ναρκάω, *torpore afficio*. Th. νάρκη, *torpor veternus*.

Καταναίω, inusitat. unde a. 1. κατένασσα, *habitare feci, habitandum dedi*; ex κατὰ et νάω, quod pro ναίω, *habito*.

Κατανέμω, *distribuo, partior*; item *centurio, decurio, in numeros militares refero*. Th. νέμω. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα. perf. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. et

Κατάνευσον, *annue*, a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo*: f. εύσω. a. 1. κατένευσα. perf. κατανένευκα. Th. νεύω, *annuo*.

Κατανθίζω, *floribus exorno*, D.S.

Κατανίστημι, *contra aliquem insurgo*: ex κατὰ, ἀνὰ, et ἵστημι, a. 2. κατανέστην.

Κατανοεῖν, præs. inf. κατανοήσας, a. 1. part. act. à

Κατανοέω, ῶ, *animadverto, considero*: imperf. κατενόουν, ουν. f. ήσω. perf. κατανενόηκα a. 1. κατενόησα. a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω. a. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Κάτανος, *CATINUS*.

Κάταντα, ων, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *declivis*, Iliad. ψ, ver. 116. Est et κάταντα, adv, *sursum, deorsum*: ex κατὰ et ἀντὶ, *pro, contrà*.

Καταντάω, *pervenio*: fut. ήσω. perf. κατήντηκα. Ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατάντημα, ατος, τὸ, *occursus, revolutio*: à præc.

Καταντίον, adv. Ion. *è regione*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Καταντιπέρας, adv. *è regione*: ex κατὰ, ἀντὶ, et πέρας.

Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, *haustâ aquâ profundo*: ex κατὰ et ἀντλέω.

Κατανυγῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*, quo quis lancinatur; item *sopor, stupor*: à

Κατανύσσω, *compungo*: f. ξω. a. 1. κατένυξα. a. 2. act. κατένυγον. a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. κατενύγησαν. a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι. perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ et νύσσω, *pungo*.

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi præc.

Κατανύω, f. ύσω, *conficio, perago, consequor, obtineo*, φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν, Soph. Electra, 1478, *amicâ enim potiti sunt hospitâ*. Th. ἀνύω, f. σω.

Καταξαίνω, *lacero, percutio*: f. ξανῶ. perf. κατάξαγκα.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco, reduco*. Th. ἄγω, *duco*: f. ἄξω.

Καταξέω, f. έσω, *derado, radendo et scalpendo polio*. Th ξέω, f. ξέσω.

Κατάξηρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *peraridus, siccus*. Th. ξηρός.

Καταξιόω, -ῶ, *dignum judico*: f. ώσω. perf. κατηξίωκα. a. 1. pass. κατηξιώθην, ης, η, *dignus habitus fui*. a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ. a. 1. inf. pass. καταξιωθῆναι. a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ et ἄξιος, *dignus*.

Καταξύω, f ύσω, *derado, abrado*; item *incido*, et *scarifico*: ex κατὰ et ξύω, quod pro ξέω, *rado*.

Καταπαίζω, *illudo*: f. ξω. perf. καταπέπαιχα.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, Ion. pro καταπηκτὸς, *compactus*: à πηγνύω, *compingo*.

Καταπάσσω, -ττω, f. άσω, perf. χα, *conspergo*.

Καταπατέω, *conculco*: fut. ήσω. perf. καταπεπάτηκα. a. 1. κατεπάτησα. a. 1. part. καταπατήσας, αντος. a. 1. ind. pass. κατεπατήθης, ης, η. Th. πατέω, *calco*.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, *conculcatio*: ab eod.

Καταπάτησις, εως, ἡ, idem: et ab eod.

Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem quod

Κατάπαυσις, εως, ἡ, *requies*: à καταπαύω.

Καταπαύσομεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, *compesco, requiesco*: f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα. a. 2. κατέπαυον. perf. καταπέπαυκα. perf. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *cesso*.

Καταπειράζω, f. σω, *tento, conor*: à πειράζω.

Καταπειρητηρίη, ης, ἡ, Ion. pro καταπειρητηρία, *nauticum instrumentum*, quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπείρω, *tento*. Th. πεῖρα.

Καταπιλματόω, -ῶ, *pittaciis consuo, resarcio*: f. ώσω. perf. -πεπιλμάτωκα. Th. πίλμα, *planta pedis*.

Καταπέλτης, ου, ὁ, *CATAPULTA*, machina bellica: ex κατὰ et πέλτη, *scutum*. Vel ut alii à πάλλω, *vibro*.

Καταπέμπω, fut. ψω, *demitto, mitto*.

Καταπενθέω, -ῶ, f. ήσω, *defleo, lugeo*. Th. πένθος.

Καταπεπτηυῖα, *exterrita*, perf. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, *perterrefio*. Th. πτάω, *exterreo*. Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπτηχυῖα, à καταπτήσσω. f. ξω. perf. καταπέπτηχα ejusd. th.

Κατάπερ, Ion. pro καθάπερ, *quemadmodum*.

Καταπεσὼν, όντος, aor. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido*.

Καταπετάζω, καταπετανόω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, *expando, explico, extendo*: item *obtego, velo*. Th. πετάω, *pando*.

Καταπέτασμα, ατος, τὸ, *aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur*: à καταπετάννυμι, *expando*: quod à πετάω seu πετάννυμι, *pando*; f. άσω.

Καταπέτομαι, *pervolvo, devolvo*. Vide πέτομαι.

Καταπετροκοπέω, *ad petras allisa confringo, lapidibus jaciendis frango*: è κατὰ, πέτρος, et κόπτω.

Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, *lapidibus obruo*: ex κατὰ et πέτρα.

Καταπεφεύγασι, 3. pl. perf. ind. m. verbi καταφεύγω, *perfugio*.

Καταπέφνω, *occido*: ex κατὰ et πέφνω, idem: quod est verbum Poët. Th. φένω, *occido*.

Καταπεφρονηκότως, *contemptim*: à καταφρονέω.

Καταπέψῃ, Iliad. α. ver. 81. 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέσσω, idem quod πέσσω, *coquo*: f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *concoquere magnam felicitatem*,

id est, *frui magnâ felicitate ita ut in officio contineamur.*

Καταπήγνυμι, -γνύω, *defigo:* fut. πήξω vel πηγνύσω. perf. πεπήγνυκα.

Καταπηδάω, -δῶ, *desilio:* ex πηδάω, *salio:* fut. ήσω. perf. καταπεπήδηκα.

Καταπημήνειε, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. καταπημήνεια, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo.* Th. πῆμα.

Κατάπικρος, ω, ον, *amarus:* ex πικρός.

Καταπίμπρημι, f. ήσω, *incendo, inflammo, comburo:* ex κατὰ et πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo.*

Κατάπινε, *deglutiebat,* 3. sing. imp. Ion. act. à

Καταπίνω, *deglutio:* f. m. καταπίομαι, pro -πιοῦμαι. a. 2. act. κατέπιον. a. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ. perf. act. καταπέπωκα. a. 1. pass. κατεπόθην, ης, η. a. 1. sub. pass. καταποθῶ. a. 1. inf. καταποθῆναι. ex κατὰ et πίνω, *bibo.*

Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi.

Καταπίπτω, *decido:* inf. præs. καταπίπτειν. a. 2. act. κατέπεσον. a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, *cado.*

Καταπιστεύω, f. εύσω, *committo, trado:* ex πιστεύω.

Καταπλαγείς, έντος, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, *percello.* Th. πλήσσω, *percutio:* f. πλήξω. aor. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον. perf. med. πέπληγα.

Καταπλάσσω, -ττω, *cataplasmate curo, medeor;* fut. άσω. a. 1. κατέπλασα. perf. καταπέπλακα. ex πλάσσω, *fingo.*

Καταπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire.* Th. πλέκω, *complico.* Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere.*

Καταπλέω, *navigo:* fut. εύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικός, ή, όν, *stuporem afferens, obstupescere faciens, terribilis, formidabilis aspectu:* et

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, *perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus:* à καταπλήσσω.

Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, *percello, obstupefacio:* fut. ξω. Th. πλήσσω, quod vide.

Κατάπλοος, ῦς, ε, ὁ, *tutus navis reditus.* χρήματα χρηννύειν ἐπὶ πλοῖα καὶ ἑτερόπλουν ἢ κατάπλουν, *pecuniam mutuam dare sub usuris, ea conditione ut navis portum destinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeet et redeat.* Lex Rhodia. Salm. de us. c. 9. p. 356. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλους ἐγένετο, Dem. c. Dionys. *cum naves ex Sicilia redirent onustæ frumento.*

Καταπλουτομαχέω, f. ήσω, *opibus vinco:* è κατὰ, πλοῦτος, et μάχομαι.

Καταπλώειν, Ion. pro καταπλέειν, *navigare.*

Καταπνοὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus.* Th. πνέω, *spiro.*

Καταπόδας, Xen. *cominùs, per vestigia;* adv. κατὰ πόδας.

Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, *deglutio.*

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, *debello:* ex κατὰ et πολεμέω.

Καταπονέω, *labore conficio, fatigo:* f. ήσω. perf. καταπεπόνηκα præs. ind. pass. καταπονέομαι, *opprimor:* ex κατὰ et πόνος, *labor.* Th. πονέομαι, *laboro:* perf. m. πέπονα.

Καταποντίζω, *demergo:* f. ίσω. perf. καταπεπόντικα. præs. pass. καταποντίζομαι, *demergor.* a. 1. pass. κατεποντίσθην. a. 1. sub. pass. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, *demersio:* à præced.

Καταπορεύομαι, *redeo:* f. εύσομαι. perf. -πεπόρευμαι. a. 1. καταπορεύθην. ex κατὰ et πορεύομαι, *eo.*

Καταπορνεύω, f. εύσω, *prostituo:* à πορνεύω, *scortor.*

Κατάποσις, εως, ἡ, *devoratio, vorago:* ex καταπίνω.

Καταπότιον, ε, τὸ, *CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo sumitur:* à καταπίνω, *deglutio.*

Καταπράσσω, f. ξω, *efficio:* ex κατὰ et πράσσω.

Καταπρίω, f. ίσω, *serrâ deseco, disseco.*

Καταπραΰνω, *mitigo, lenio, demulceo, compesco:* ex κατὰ et πραΰνω, *mitigo.* Th. πρᾶος, *lenis.*

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *pronus.*

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, *comburo, incendo.* Th. πρήθω, f. σω.

Καταπροδιδόναι, *prodere,* præs. inf. ex

Καταπροδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi

Καταπροΐημι, *projicio, elabi sino:* a. 2. infin. m. καταπροέσθαι. ex κατὰ, πρὸ, et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

Καταπροΐξομαι, *progredior longiùs, impunè evado:* ex κατὰ, πρὸ, et ἵκομαι.

Καταπροϊξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à præc.

Καταπρονομεύω, *captivo, deprædor, in prædam abduco.*

Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act. καταπτῆναι. a. 2. infin. act. verbi καθίπτημι, *devolo.* Th. ἵπταμαι, *volo.*

Κατάπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perstringere, leviter attingere:* præs. inf. m. verbi καθάπτομαι.

Καταπτέω, -ῶ, *terreo, consterno:* fut. πτήσω. perf. κατέπτηκα.

Καταπτήξας, Iliad. χ. ver. 191. *metu perculsus:* aor. 1. part. pass. à καταπτήσσω.

Καταπτήσομαι, *devolabo:* f. verbi καθίπταμαι. Vide in

Καταπτήσσω, f. ήξω, *præ metu me demitto, pertimesco:* ex κατὰ et πτήσσω.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, *devolo:* quod ex κατὰ et ἵπτημι, seu ἵπταμαι, *volo,* -ας: f. πτήσομαι, ῃ, εται. a. 2. m. ἐπτάμην.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *sinuosus et multas plicas habens:* ex κατὰ et πτύσσω, *plico.*

Καταπτύω, f. ύσω, *despuo, respuo, rejicio.* Th. πτύω.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, *ruina, lapsus:* ex καταπίπτω.

Καταπτώσσω, *timeo, metu contremo, trepido;* à κατὰ et πτώσσω, *expavesco.* Th. πτοέω, *terrefacio.*

Καταπύγων, *cinædus, obscœnus:* ex κατὰ et πυγὴ, *nates.*

Καταπώγων, *barbatus.* D. S.

Κατάρα, ας, ἡ, *execratio:* ex κατὰ et ἀρὰ, *diræ, preces.*

Καταράκτης, ε, ὁ, *CATARACTA, locus abruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit: item vectis, porta.* Est etiam nomen avis cujusdam: à καταῤῥάσσω, *impetuosè deturbo.* Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido.*

Καταράομαι, -ῶμαι, *execror, devoveo:* perf. pass. κατήραμαι. perf. part. κατηραμένος. a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο. præs. infin. pass. καταρᾶσθαι. Th. ἀρὰ, *preces, diræ.*

Κατάρασις, εως, ἡ, *execratio.*

Καταῤῥάσσω, vel -ττω, frequentiùs ρ geminato. v. καταῤῥάσσω.

Κατάρατος, ου, ὁ & ἡ, *maledictus*; item *devotus*: ex κατὰ et ἀράομαι.

Καταργέω, *inanem et inutilem reddo, aboleo, facio cessare*: f. ήσω. perf. κατήργηκα. a. 1. act. κατήργησα. præs. ind. pass. καταργέομαι, *destruor, aboleor*: perf. pass. κατήργημαι. aor. 1. pass. κατηργήθην, *evanui, liberatus sum*. f. 1. pass. καταργηθήσομαι, η, εται ex κατὰ et ἀργέω, *cesso*: hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, *otiosus*: quod ab α priv. et ἔργον, *opus*. Non facilè apud alium Scriptorem invenias præter sacros, inquit Beza, ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniss. ii. 760. Ἀλλ' εἶμ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, *sed vado ne otiosam faciamus manum*.

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, *argento obduco* vel *tego*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Καταρέζω, *demulceo, manibus tracto*: f. ξω. pro quo et καῤῥέζω Th. ῥέζω, *facio*.

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, έντος, *purgatus*, a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo*.

Καταριθμέω, *annumero*: f. ήσω. perf. κατηρίθμηκα. perf. pass. κατηρίθμημαι. perf. part. κατηριθμημένος, η, ον, *annumeratus*. a. 1. m. κατηριθμησάμην. a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, et in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero*. Th. ῥήσσω, *frango* f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. perf. m. ἔῤῥηγα.

Καταῤῥαθυμέω, ῶ, fut. ήσω, *per socordiam amitto*: ex κατὰ et ῥαθυμέω.

Καταῤῥάκτης, ου, ὁ· vide καταράκτης.

Καταῤῥάπτω, f. ψω, *insuo, consuo*: à κατὰ et ῥάπτω.

Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*: a κατὰ et ῥάσσω.

Καταῤῥέον, *defluens*, præs. part. n. g. à καταῤῥέω.

Καταῤῥέπω, fut. ψω, *deorsum vergo et inclinor*: à κατὰ et ῥέπω, *vergo*.

Καταῤῥεῦσαν, *defluens*, aor. 1. part. act. n. g. à καταῤῥέω.

Καταῤῥεμβεύω, *circumago, vagari facio*. Num. xxxii. 13. κατεῤῥέμβευσεν, pro quo alii κατερόμβευσεν, *in modum rhombi circumegit*. à καταρομβεύω.

Καταῤῥέω, f. εύσω, *defluo, delabor, collabor, concido*. Th. ῥέω, *fluo*.

Καταῤῥήγνυμι, *confringo, diffringo, dirumpo*: item *cum impetu decidere facio, dejicio*. καταῤῥήγνυμαι, *confringor*; &c. etiam *ruo, decido, delabor*: ex κατὰ et ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*.

Καταῤῥίπτω, *projicio*; f. ψω. a. 1. κατέῤῥιψα. perf. κατέῤῥιφα. perf. pass. κατέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

Κατάῤῥοος, ου, ὁ, contractè κατάῤῥους, *defluxus, destillatio*, CATARRHUS. Th. ῥέω, *fluo*.

Καταῤῥοφέω, ῶ, f. ήσω, *absorbeo*: ex κατὰ et ῥοφέω.

Καταῤῥυέω, ῶ, *defluo*: f. ρυήσω. perf. κατεῤῥύηκα. Th ῥέω, *fluo*.

Κατάῤῥυτον, ου, τὸ, *locus in quem defluit humor*: *copia, affluentia*: et

Κατάῤῥυτος, ου, ὁ & ἡ, *irriguus*: à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, *extimesco, metu consternor*: plusq. perf. καταῤῥωδήκει, Ion. pro κατεῤῥωδήκει. part. καταῤῥωδηκώς. Herodot. v. κατοῤῥωδέω. Th. ὄῤῥος, *linea quæ scrotum intersecat*.

Καταρτάω, ῶ, f. ήσω, *appendo, apto*: à κατὰ et ἀρτάω.

Καταρτίζω, propriè, *luxata membra in locum suum repono*: item *perficio, sarcio, coagmento*: f. ίσω. aor. 1. ind act. κατήρτισα, ας, ε. aor. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. 1. inf. καταρτίσαι. perf. pass. κατήρτισμαι. perf. inf. pass. κατηρτίσθαι. perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus*. a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi*. à κατὰ et ἀρτίζω. Th. ἄρτιος, *par*: de numero usurpatur.

Κατάρτισις, εως, ἡ, *instauratio*: et

Καταρτισμὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *coagmentatio*: à καταρτίζω.

Καταρτιστὴς, ῆρος, ὁ, *compositor, moderator*. Ab eod.

Καταρχαιρεσιάζομαι, f. άσομαι, *aliorum ambitione vincor* (in comitiis propriè): ex κατὰ et ἀρχαιρεσιάζω.

Κατάρχουσα, præs. part. f. g. à

Κατάρχω, *primus facio, imperito*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus, initium*.

Καταρώμενος, ου, *execrans*, præs. part et

Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. pl. ind. m. vel pass. à καταράομαι.

Κατασβεννύω, -βέννυμι, *extinguo, compesco*: f. σβέσω. ex σβέννυμι, id

Κατασείω, *decutio, deturbo, everto, concutio, terreo, deorsum moveo, manu silentium facio, signum do manu*: f. σείσω. perf. κατασέσεικα. aor. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε. a. 1. part. act. κατασείσας, αντος. Th. σείω, *quatio*.

Κατασημαίνω, *annoto, observo*; item *obsigno sigillo*: ex κατὰ et σημαίνω, fut. ανῶ, *significo*. Th. σῆμα, τὸ, *signum*.

Κατασιγάω, -ῶ, *conticesco*: f. ήσω. perf. -σεσίγηκα. ex σιγάω, *sileo*.

Κατασιδηρόω, *ferro induco, ferream cuspidem* vel *ferreum caput addo*.

Κατασινάζω, f. άσω, *admodùm lædo*: ex κατὰ et σίνω.

Κατασίνομαι, idem.

Κατασιωπᾶτε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω· et -άομαι, *conticesco, silentium impero, sedo*. Th. σιωπάω, *sileo*.

Κατασκαμμένα, τὰ, pl. *ruinæ*: Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, *diruo*: fut. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf κατέσκαφα. perf pass. κατέσκαμμαι. perf part. pass. κατεσκαμμένος, *dirutus*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: à perf. act. verbi κατασκάπτω.

Κατασκιδάζω, f. άσω, *dispergo, dissipio*: à σκιδάζω, idem.

Κατασκελετεύω, *exsicco*: pass. -εύομαι, *aridus sum*. κατασκελλω, id. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτομαι, f. ψομαι, *speculor, provideo*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Κατασκευάζω, *instruo, adorno*; *præparo*; *armis instruo*; *exstruo, construo, ædifico*; *adstruo, probo*; *molior, machinor*; *comparo, acquiro*; *efficio, reddo*. f. άσω. perf. κατεσκεύακα. aor. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε. aor. 1. inf. act. κατασκευάσαι. a. 1. part. κατασκευάσας, αντος. perf. pass. κατεσκεύασμαι. perf. part. pass. κατεσκευασμένος. aor. 1. ind. pass. κατεσκευάσθην, ης,

η. ex κατὰ et σκευάζω. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Κατασκευαῖς, dat. pl. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus*: à præc.

Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, *id quod structum est, molimen, ædificium, commentum, molimentum subdolum, præparatio*: ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τὰ, *ad assertionem facientia*, nom. pl. n. g. à

Κατασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, *astruendi vim habens, aptus ad confirmandum*: et

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, structura, opificium; apparatus, supellex, vasa et instrumenta domûs* vel *fundi; castrorum metatio; probatio, demonstratio; descriptio.* à κατασκευάζω.

Κατασκηνόω, ῶ, *tentorium defigo, nidulor, nidum struo, habito*: f. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα. et

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *tentoriorum seu tabernaculorum collocatio, tentorium, habitaculum, nidus.* Th. σκηνὴ, *tabernaculum.*

Κατασκήπτω, fut. ψω, *ingruo, grassor, impetuosè irruo, invado.* Th. σκήπτω, *ruo*: f. ψω.

Κατασκιάζω, *obumbro*: f. άσω. perf. κατεσκίακα. hinc

Κατάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opacus, obscurus.* Th. σκιά.

Κατασκοπεύω, f. εύσω, *exploro, speculor.*

Κατασκοπέω, ῶ, *exploro, inspicio, speculor, circumspecto.* f. ήσω. perf. κατεσκόπηκα. a. 1. inf act. κατασκοπῆσαι. Ex κατὰ et σκοπέω, *speculor.* Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Κατάσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *explorator*: à κατασκοπέω.

Κατασκορπίζω, *dissipo, disjicio.* D S.

Κατασκώπτω, f. ψω, *cavillor*: à κατὰ et σκώπτω.

Κατασμικρύνω, *imminuo, deprimo*: f. υνῶ perf. κατεσμίκρυγκα. ex σμικρύνω.

Κατασμύξαι, Iliad. ι. ver. 649. 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, *comburo*: fut. ξω. ex κατὰ et σμύχω, *exuro.*

Κατασοφίζω, *sophismatis et argutis fallaciis utor adversus aliquem*: fut. ίσω. perf. κατασεσόφικα. præs. part. pass. κατασοφιζόμενος. a. 1. m. κατεσοφισάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. κατασοφισάμενος. ex κατὰ et σοφὸς, *sapiens.*

Κατασπαταλάω, -ῶ, *delicior, delicatè vivo*: f. ήσω. perf. κα.

Κατασπάω, -ῶ, *distraho, divello*: f. άσω. perf. κατέσπακα. ex κατὰ et σπάω, *traho.*

Κατασπείρω, *sero, semino, spargo*: ex κατὰ et σπείρω.

Κατασπεύδω, f. σπεύσω, *accelero, urgeo* ex κατὰ et σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, *festinatio, acceleratio.*

Κατασπουδάζω, f. άσω, *rebus seriis operam do*: à κατὰ et σπουδάζω, *sedulò ago.*

Καταστάζω, *distillo, instillo.* Th. στάζω, *stillo.*

Κατασταθεὶς, a. 1. part. pass et

Κατασταθήσομαι, f. 1. ind pass. verbi καθίστημι, *constituo*; quod vide.

Καταστάντος, gen. sing. à

Καταστὰς, a. 2 part. f. g. καταστᾶσα n. g. -ὰν à καθίστημι, *constituo*: f. καταστήσω. a. 1. inf. act. καταστῆσαι. a. 2. inf. act. καταστῆναι. Th. ἵστημι, *sto.*

Καταστασιάζω, f. άσω, *seditione opprimo et affligo, seditione circumvenio*: præs. pass. καταστασιάζομαι, *factione vincor, seditionibus premor*: à στάσις, *factio*; qu. ab ἵστημι, *sto.*

Κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio*: à καθίστημι.

Καταστεγάζω, f. άσω, idem quod th στέγω, *tego.*

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. à

Καταστείλας, *quum repressisset*, a. 1. part. act. à

Καταστέλλω, *reprimo, sedo, compono, orno*: cum acc. f. 1. καταστελῶ. f. 2. κατασταλῶ. a. 1. κατέστειλα. aor. 1. part. καταστείλας. perf. κατέσταλκα perf. pass. κατέσταλμαι. perf. part. pass. κατεσταλμένος, *sedatus.* perf. med. κατέστολα, *demisi, ornavi.* Th. στέλλω.

Καταστενάζω, *ingemisco*: f. άξω. perf. -εστέναχα. ex κατὰ et στενάζω, id.

Κατάστημα, ατος, τὸ, *habitus, status, constitutio*: à καθίστημι, *constituo*, quod vide.

Καταστῆναι, *evadere, exitum habere, fieri*, aor. 2. inf. act. verbi καθίστημι.

Καταστηρίζω, *confirmo*: f. ίξω. perf. κατεστήριχα. ex κατὰ et στηρίζω, *firmo.*

Καταστῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi καθίστημι.

Καταστολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amictus*: propriè verò *actus* τοῦ καταστέλλειν, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi.* Tum *modestia in vestitu.* à καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, *amicio*: perf. med. κατέστολα.

Καταστολίζω, *vestio, induco*: ex κατὰ et στολίζω, *vestio.*

Καταστορέω, ῶ, *sterno humi*; item *obfirmo.* a. 1. κατεστόρεσα. Th. στορέω, *sterno*: f. έσω et ήσω.

Καταστραγγίζω, *distillare facio, guttatim perfluo.* f. ίσω perf. ικα. ex κατὰ et στραγγίζω.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, *stratagemate supero, bellicâ astutiâ decipio*: ex κατὰ, στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco.*

Καταστρατοπεδεύομαι vel -δεύω, *castra meto.* a. 1. m. κατεστρατοπεδευσάμην, ω, ατο. ex στρατοπεδεύω.

Καταστρέφω, *subverto*: fut. ψω. perf. κατέστρεφα. a. 1. κατέστρεψα. perf. med. κατέστροφα. Th. στρέφω, *verto.*

Καταστρεψάμενος, a. 1. part. m. et

Καταστρέψασθαι, a. 1. inf. m. à καταστρέφω.

Καταστρέψοντι, Dor. pro καταστρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejusd verbi.

Καταστρηνιάζω, *lascivio*: f. άσω. perf. κατεστρηνίακα. a. 1. sub. act. καταστρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. στρῆνος, εος, τὸ, *luxus, deliciæ.*

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE, subversio*: à καταστρέφω, quod vide.

Καταστρώννυμι, *prosterno*: f. στρώσω. perf. κατέστρωκα. aor. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η. Th. στορέω, *sterno.*

Καταστυγέω, *aversor, odio prosequor*: a. 2. κατέστυγον. Th. στυγέω, *odio*: f. ξω. q. à στύγω.

Καταστύφελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè durus*: à στυφελὸς, *durus, asper.* Th. στύφω, *adstringo*: f. ψω.

Κατασύρω, *pertraho*: f. συρῶ. perf. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho.*

Κατασφαλίζω, *munio, roboro*: f. ίσω. perf. κατεσφάλικα. perf. pass. -εσφάλισμαι. perf. part. -εσφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, *jugulo*: fut. ξω. a. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ώσω, *in angustum contraho.*

Κατασφραγίζω, *obsigno*: f. ίσω. perf. κατεσφράγικα. perf pass. κατεσφράγισμαι. perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, *obsignatus.* Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum.*

Κατασχεθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.

 K A K A

Κατασχεῖν, *occupare, appellare*, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse præs. inf. verbi κατασχέω. Th. ἔχω, *habeo*.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *possessio, occupatio*: à κατέχω.

Κατάσχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *detentus, cohibendus, coercendus*: à κατέχω.

Κατάσχῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ à κατέχω.

Κατασχολάζω, f. άσω, *otium habeo*.

Κατασχοῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro κατασχοῦσα, ης, ἡ, *quæ cohibuit* et *retinuit*, a. 2. part. act. f. g. et

Κατασχόμενος, a. 2. part. m. et

Κατάσχωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Κατατανύω, f. ύσω, *extendo, explico, expedio*.

Κατατάξεις, Dor. pro κατατήξεις, *contabefacies*, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio*.

Κατατάσσω, vel -άττω, fut. ξω, *ordino, colloco, deligo, compacto, instruo*. Th. τάττω, *ordino*.

Κατατείνω, *tendo, retineo, prosterno, contendo, distendo, extendo*. Th. τείνω, *tendo*: f. νῶ.

Κατατελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus, totus*. Th. τέλος.

Κατατέμνω, f. εμῶ, *concido, occido, seco, disseco*: a. 2. κατέταμον part. κατατεμών. a. 1. pass. κατετμήθην. part κατατμηθεὶς. Th. τέμνω.

Κατατέρπω, fut. ψω, *gaudio afficio*.

Κατατήκω, f. ξω, *colliquefacio, emacio, contabefacio*: à κατὰ et τήκω, *liquefacio*.

Κατατίθεσθαι κλέος, *gloriam adipisci*: Herodot. à

Κατατίθημι, *depono; pendo, persolvo, numero; repono, colloco*: καταθεῖναι σπονδὰς, *fœdus facere*. Eurip. fut θήσω. perf. κατατέθεικα. a 1. κατέθηκα. a. 2. m. κατεθέμην ου, το. a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Κατατολμάω, ῶ, *audeo, aggredior*: f. ήσω. perf τετόλμηκα

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *concisio*: à perf. med. κατατέτομα. verbi κατατέμνω, *concido*. Th. τέμνω, *seco*.

Κατατοξεύω, *sagittâ trajicio, telo configo*: f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus*.

Κατατρέχω, *incurro, insector*: a. 2. κατέδραμον. Th. τρέχω, *curro*: fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα.

Κατατρίβω, f. ψω, *tero, attero, consumo*: à κατὰ et τρίβω.

Κατατρίψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi κατατρίβω.

Κατατρύχω, *attero, contero; exhaurio, affligo*. Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero*.

Κατατρώγω, *comedendo seu corrodendo consumo, comedo*. à κατὰ et τρώγω.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ et αὐλέω, idem: th. αὐλὸς, *tibia*.

Κατάυλησις, εως, ἡ, *tibiarum inflatus*.

Καταυτίκα pro αὐτίκα, *statim*.

Καταυτόθι, adv. *ibi, illic, istic*.

Καταφάγω, *devoro*: f. 2. m. καταφάγομαι pro καταφαγοῦμαι. a. 2. act. κατέφαγον. a. 2. inf. καταφαγεῖν. a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo*.

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse*: καταφανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo*.

Καταφαμίζω et καταφαμίσδω, Dor. pro καταφημίζω, *divulgo, celebro*: f. ίσω et ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφανῆ, acc. sing. à καταφανὴς, *conspicuus*: vel, ι subscripto, est 3. sing. a. 2. sub pass. à καταφαίνομαι, quod vide.

Καταφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *conspicuus, apertus*: in nom. pl. καταφανεῖς ex κατὰ et φαίνω.

Καταφανῶς, adv. *apertè*.

Καταφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *proclivis, declivis*: ex

Καταφέρω, *deorsùm fero, defero, demitto; dejicio, deturbo; adigo, allido, incutio*: f. 1. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα, *tuli*. præs. pass. καταφέρομαι, *deorsum feror, mergor*: a. 1. ind. pass. κατηνέχθην. aor. 1. part. pass. κατενεχθεὶς. Th. φέρω, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem*: f. φεύξομαι. a. 2. ind. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio*.

Κατάφευξις, εως, ἡ, *perfugium*: à præc.

Καταφθάνω, *prævenio*: f. -φθάσω. perf. κατέφθακα. ex φθάνω

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, *corrumpo, depravo*: f. καταφθερῶ. perf. κατέφθαρκα. aor. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. a. 2. pass. κατεφθάρην. f. 2. pass. καταφθαρήσομαι, ῃ, εται, *corrumpar*: καταφθεῖραι, aor. 1. inf. act. compos. ex κατὰ et φθείρω, *corrumpo*.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi

Καταφθίω, f. ίσω, *perdo, interficio*: à κατὰ et φθίω, *corrumpo*. f. ίσω. perf. ἔφθικα. perf. pass. ἔφθιμαι hinc perf. part. φθίμενος pro ἐφθιμένος. vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθιόμενος. sic φθίσθαι, perf. inf. pass. pro ἐφθίσθαι, Ion. vel per Sync. pro φθίεσθαι, à φθίω.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*: ex καταφθείρω. perf. med. κατέφθορα.

Καταφιλέω, ῶ, *deosculor*: imperf. κατεφίλεον, ευν, εες, εε. præs. part. καταφιλέων, ῶν, έουσα, οῦσα. f. καταφιλήσω. a. 1. md. act. κατεφίλησα. perf. act. καταπεφίληκα. quod à φιλέω, id. Th. φίλος, *amicus*.

Καταφλέγω, *comburo*: fut. ξω. perf. εχα. ex κατὰ et φλέγω.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing a. 1. opt. act. et

Κατάφλεξις, εως, ἡ, *conflagratio*: à perf. pass. ejusd th.

Καταφλογίζω, *comburo*: f. ίσω. a. 1. κατεφλόγισα. à φλογίζω, *ustulo*. Th. φλέγω.

Κατάφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *timidus, formidolosus*. Th. φόβος.

Καταφοιτάειν, præs inf. act. Ion. pro καταφοιτᾷν, verbi

Καταφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, *venio, discedo*: ex κατὰ et φοιτάω.

Καταφονεύω, *trucido*: idem cum φονεύω. Th. φένω, *occido*.

Καταφορὰ, ᾶς, ἡ, *lapsus, ictus, gravis somnolentia, invectiva*: ex κατὰ et φέρω.

Καταφορεῖν, Ion pro καταφέρειν, *deferre*: q. v.

Κατάφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *proclivis, pronus*.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. med. à

Καταφράζομαι, f άσομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*: f. σω. perf. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

Κατάφρακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumquoque armis munitus, cataphractus*: à καταφράσσω.

Καταφράσσω, -ττω, *munio, tego, operior*: fut. ξω. perf. πέφραχα. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται.

Καταφρονέω, ῶ, f. ήσω, *contemno, despicio; item, sentio contra aliquem; insidias struo*, Gen.

xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot. de Pisistrato. cum gen. præs. imperat. καταφρόνει, ει, et in 3. pl. είτωσαν, είτωσαν. a. 1. act. κατεφρόνησα. aor. 1. sub. καταφρονήσω, ης, η. a. 1. inf. καταφρονῆσαι. perf. act. καταπεφρόνηκα. Th. φρὴν, *mens*.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, *contemptus*: et

Καταφρονητὴς, ῦ, ὁ, *contemptor*: et

Καταφρονητικὸς, κὴ, κὸν, *proclivis ad contemnendum*: et

Καταφρονοῦντας, acc. pl. præs. part. act. à καταφρονέω, quod vide.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, *refugium*. Th. φεύγω, *fugio*.

Καταφυγοῦσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi καταφεύγω, *perfugio*: quod vide.

Καταφυλαδὸν, adv. *per tribus, tributim*: ex κατὰ et φυλὴ, *tribus*.

Καταφυλλορέω vel καταφυλλορ-ρέω, ῶ, f. ήσω vel ώσω, propriè *de arboribus, quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, et delapsa marcescunt: ex κατὰ, φύλλον, *folium*, et ῥέω, *fluo*.

Καταφυτεύω, *planto, transplanto*: f. εύσω. perf. πεφύτευκα.

Καταφωράω, f. άσω, *deprehendo, comperio*: ex κατὰ et φωράω.

Καταχαίνω, *dehisco, derideo cum cachinno*: à κατὰ et χαίνω, *dehisco*.

Καταχαλάζω, id. quod

Καταχαλάω, f. άσω, *demitto per funem*. Th. χαλάω, *laxo*.

Κατάχαλκος, ε, ὁ ἡ ἡ, *æratus*. à κατὰ et χαλκός.

Καταχαλκέω, ῶ, f. ώσω, *ære obduco*. à præc.

Κατάχαρμα, ατος, τὸ, *ludibrium*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Καταχεύατ', 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro κατεχεύετο à

Καταχεύομαι, *effundo*. Th. χέω, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*: f. εύσω. a.1. act. κατέχευα, ας, ε. ab eod. th.

Καταχήνῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi καταχαίνω, *hisco, derideo*.

Καταχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *resonans*: ex κατὰ et ἦχος, *sonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior*: quod ab ἄχθομαι, *ægrè fero*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Καταχθόνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *subterraneus, infernus*: καταχθόνιοι, *inferi*. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Καταχορδεύω, *rescindo, lanio*. Th. χορδὴ, *intestinum, chorda*.

Καταχόω, f. ώσω, *terrâ aggestâ obruo*. Th. χόω.

Καταχῦν, præs. inf. καταχῶσαι, a. 1. inf. *humo congestâ tegere*: verbi præc.

Καταχρᾷν, *satis esse alicui*. Vide ἀποχρᾷν.

Καταχράομαι, ῶμαι, *abutor*: f. ήσομαι. a. 1. m. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. καταχρήσασθαι, *abuti*. cum dat. Th. χράομαι seu χράω, *commodo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*, præs. inf. m. contr. pro καταχράεσθαι, verbi καταχράομαι.

Καταχρήσασθαι, a. 1. inf. med. καταχρησθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καταχράομαι.

Κατάχρησις, εως, ἡ, *abusio, abusus*: item *CATACHRESIS*, figura: et

Καταχρηστικὸς, ὴ, ὸν, *abusivus*: et

Καταχρηστικῶς, adv. *abusivè*: à καταχράομαι, quod vide.

Κατάχρισις, εως, ἡ, *inunctio*: à καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, τὸ, *unguentum*.

Κατάχριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inunctus*: à

Καταχρίω, f. ίσω, *inungo, illino*. Th. χρίω, *ungo*.

Καταχρύσος, ε, ὁ ἡ ἡ, *inauratus*: et

Καταχρυσόω, ῶ, *inauro, auro obduco* vel *tego*. à κατὰ et χρυσόω. Th. χρυσὸς, *aurum*.

Κατάχυσις, εως, ἡ, *effusio, diffusio*.

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω. id. q. καταχόω, q v.

Καταχωρίζω, f. ίσω, *divido, dispono*.

Καταχῶσαι, a. 1. inf. act. à καταχώννυμι.

Καταψάω, ῶ, fut. ήσω, *tergendo siccandove demulceo*. à κατὰ et ψάω.

Καταψεύδομαι, η, εται, *mentior*: fut. σομαι. perf. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

Καταψευσμὸς, ῦ, ὁ, *mendacium*.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, perf. ισμαι, *damno, censeo, sententiam fero negativam*: ex κατὰ et ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus*.

Καταψήχω, f. ήξω, *demulceo*: ex κατὰ et ψήχω.

Καταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. καταψύξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à καταψύχω.

Κατάψυξις, εως, ἡ, *refrigeratio*; à seq.

Καταψύχω, *refrigero*: f. ύξω. perf. κατέψυχα. a. 1. κατέψυξα. a. 1. sub. καταψύξω, ης, η. Th. ψύχω, *frigefacio*.

Κατεαγὶς, a. 2. part. pass. et

Κατεαγῆναι, perf. ind. m. à κατάγνυμι, *frango*. Th. ἄγνυμι vel ἄγω, idem. f. ἄξω. perf. ἦγα, et per solut. ἔαγα. sic a. 1. ἦξα et ἔαξα. a. 2. pass. ἤγην et ἐάγην. hinc κατεαγὶς, a. 2. part. pass.

Κατεαγὼς, υῖα, ὸς, ότος, *fractus*, part. perf. med. verbi κατάγνυμι.

Κατέαξα, ας, ε, a. 1. ind. et

Κατεάξω, εις, ει, f. 1. ind. act. Att. solut. pro κατάξω, à κατάγω, *confringo*, quod vide; vel in κατεαγῆναι.

Κατέαται, *sedent*, Ion. pro καθῆνται, 3. pl. præs. ind. med. à κάθημαι, *sedeo*.

Κατέβα, Dor. pro κατέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide.

Κατεβάλλετο, Dor. pro κατεβάλλου, *conjiciebaris*, 2. sing. imperf. pass. à καταβάλλω, quod vide.

Κατέβην, ης, η, *descendi*, aor. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo*: f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. imperat. κατάβηθι. a. 2. part. act. καταβὰς, άντος. ex κατὰ pro κάτω, *deorsum*, et βαίνω, *eo*.

Κατεβιάσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω, *dejicio*: fut. αλῶ. perf. βέβληκα. perf. med. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio*, vel *sponsione*, vel *satisdatione obstringo*; *quidam in manus trado*. τὴν ναῦν κατεγγύω καὶ τοὺς παῖδας, Dem. c. Apaturium, *pueros tradidi ut venderentur*. malè in edd. *sponsione obstrinxi*. Salm. de m. us. p. 712. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Κατεγέλων, imperf. ind. act. κατεγέλαον, -ων, -ας, -ας. à καταγελάω, *derideo*: f. ήσω. quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. et

Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus sum*, aor. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι, perf. inf. pass. à καταγινώσκω, *condemno*. Th. γινώσκω, *cognosco*: f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. pass. à κατὰ et δαίω, *divido, disco*.

Κατιδαίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατίδαρθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio*. Th. δαρθάνω, *dormio*.

Κατίδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταδείκνυμι, *ostendo*: f. δείξω. perf. δέδειχα.

Κατίδευσας, *irrigâsti*, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo*: f. δεύσω.

Κατιδήδοκα, ας, ε, perf. ind. act. Att. pro κατῆδοκα, à verbo κατέδω, *comedo*.

Κατιδηδοκὼς, ότος, part. act. à pr.

Κατιδηδεσμένος, part. pass. à κατέδω.

Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor*.

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *persequor*: ab eod. th.

Κατεδόκεον, imperf. ind. act. verbi καταδοκέω. q. v.

Κατεδούλωτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à καταδουλόω, *in servitutem redigo*. Th. δοῦλος, *servus*.

Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. ind. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide κατέδαρθον.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*: quod vide.

Κατέδυ, *occidit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταδύμι.

Κατέδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. à καταδύνω, *subeo*.

Κατέδω, *comedo*, *consumo*: fut. εδοῦμαι. perf. part. κατεδηδοκώς. a. 1. pass. κατηδέσθην. perf. pass. part. κατεδηδεσμένος.

Κατηγὼς, ότος, *fructus*, Ion. pro κατεαγὼς, perf. part. m. Vide in κατεαγῆναι.

Κατεθάρρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταθαρρέω, *fidenti animo sum*.

Κατέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.

Κατεθοινήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταθοινάω, *absumo*, *comedo*.

Κατεθίζω, f. ίσω, *consuefacio*.

Κάτει, 2. sing. præs. ind. act verbi κάτειμι.

Κατείβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, *effundo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*: f. ψω.

Κατείδω, *video*, *conspicio*, inusit. sed hinc κατεῖδον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. εἴδω, *video*.

Κατείδωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *idolis refertus*: ab εἴδωλον, *idolum*. quod ab εἶδος, εος, τὸ, *species*. Th. εἴδω, *video*.

Κατεῖεν, *descendebat*, 3. sing. perf. ind. m. κατεῖα, ας, ε à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsum*, et εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον. perf. med. εἶα.

Κατεικάζειν, idem quod εἰκάζειν, *conjecturis assequi*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo*.

Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus*, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*: f. καταλήψομαι. aor. 2. κατέλαβον. perf. κατείληφα. indè κατειληφέναι, perf. infin.

Κατείλησις, εως, ἡ, *involutio*.

Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθειλίσσω, *involvo*: ab εἰλίσσω vel -ττω.

Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κατειλιγμένοι ἦσαν à κατειλίσσω.

Κατείλοχε, *recensuit*, Att. pro καταλέλοχε, 3. sing. perf. ind. act. ex κατὰ et ἔπω, *dico*.

Κάτειμι, *descendo*, *revertor*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεῖναι, *demisisse*, Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.

Κατεῖπαι, *accusare*, a. 1. inf. κατειπεῖν, *denuntiare*, aor. 2. infin. act. verbi κατείπω· ex κατὰ et ἔπω, *dico*.

Κατειπὼν, όντος, ὁ, *refragator*; Hesych.

Κατειργάσατο, 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*: f. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην. perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Κατειργνῦναι, *coercere*, *concludere*, præs. inf. à κατείργνυμι. Th. εἴργω, *arceo*.

Κατείρικον, *rescindebant*, 3. pl. vel 1. sing. imperf. ind. act. verbi κατερείκω. Th. ἐρείκω, *frango*.

Κατείρυσε, *deduxit*, a. 1. ind. act. et

Κατειρύσθαι, *deduci*, a. 1. inf. pass. à κατερύω, *deduco*. Th. ἐρύω, *traho*.

Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, *deludo*, cum gen. κατειρωνεύετο τοῦ πατρὸς, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30, &c.

Κάτεισι, 3. sing. vel pl. præs. ind. act. à κάτειμι, *accedo*: Th. εἶμι, *eo*.

Κατεκάην, ης, η, *exustus fui*: a. 2. ind. pass. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατέκανε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo*, *occido*.

Κατέκαυσα, ας, ε, *exussi*, a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατεκείμην, *jacebam*, imperf. ex κατὰ et κεῖμαι, *jaceo*.

Κατέκηε, 3. sing. aor. 1. ind. act. à κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*: f. καύσω. aor. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo*: fut. ήσω.

Κατεκλάξατο, *conclusit*, Dor. pro κατεκλείσατο, 3. sing. a. 1. m. et

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, *inclusus eras*, 2. sing. a. 1. ind. pass. et

Κατεκλασθῇς, Dor. pro κατεκλεισθῇς, *inclusus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo*, quod vide.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Κατέκοψαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *amputo*, *concido*. Th. κόπτω.

Κατεκρίθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno*. Th. κρίνω, *judico*.

Κατέκρινα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεκρύβην, ης, η, *absconditus est*, a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo*: a. 2. ἔκρυβον.

Κατέκτα, 3. sing. aor. 2. ind. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio*: à κτῆμι. a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio*. Alii dicunt per Apoc. dici pro κατέκταν, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κατέκταθεν, Iliad. ι. ver. 558. *interfecti sunt*, Ion. seu Bœot. pro κατεκτάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατακτείνω, *interficio*. Th. κτείνω, *occido*: f. νῶ perf. ἔκτακα, et Poët. ἔκτογκα. a. 2. ἔκτανον.

Κατέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi κατακτείνω· ex κατὰ et κτείνω, *occido*: fut. νῶ. perf. ἔκτακα, et Poët. ἔκτογκα. hinc perf. pass. ἔκταμμαι, ανσαι, ανται. aor. 1. pass. ἐκτάθην.

Κατέκτανον, ες, ε, a. 2. ind. act. à κατακτείνω.

Κατέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*: fut.

K A
K A

λήψομαι. perf. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Κατιλάλεις, 2. sing. imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor*: imperf. ·εον, -ων, &c. Th. λαλέω, *loquor*.

Κατιλαύνω, *depello, comminuo*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Κατιλιγχέτω, *redarguat*, 3. sing. imperat. act. à

Κατιλέγχω, *redarguo, convinco*. Th. ἐλέγχω, *arguo*: f. ξω.

Κατιλεέω, f. ήσω, *misereor*.

Κατιλεῖν, *demoliri*, Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Κατιλείφθην, ης, η, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo*.

Κατέλεκτο, *collectus erat*, Ion. pro καταλέλεκτο, 3. s. plusq. perf. pass à verbo καταλέγω, *deligo*: vel imperf. per Syncopen pro κατελέγετο. Th. λέγω.

Κατιλέλειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατιλεξάμην, ω, ατο, *cubui*, a. 1. ind. m. à καταλέγομαι. κατέλεξας, 2 sing. a. 1. act. Th. λέγω, *cubare facio*.

Κατέλεξε, *recensuit*, 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω. ab eod. th.

Κατιλήφθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*, quod vide.

Κάτελθε, *descende*, aor. 2. imperat. et

Κατελθέμεν, *descendere*. aor. 2 inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. pl a. 2. sub. act et

Κατελθών, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέλιπε, 3. sing. a 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λείπω, *linquo*: aor. 1. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Κατελίποσαν pro κατέλιπον, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω. Exod. xvi. 24.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, *qui detraxit*, a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*: a. 2. εἷλον.

Κατελοῦσι, Ion. pro καθελοῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, *spero*: q. v.

Κατελπισμὸς, ῦ, ὁ, *spes*: à præc.

Κατέλυεν, 3. sing. imperf. ind. act. κατέλυσε, *dissolvit*, 3 sing. aor. 1. act. Th. λύω, *solvo*.

Κατελύθησαν, *corruerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Κατεμάνθανον, ες, ε, imperf. ind act. à μανθάνω, *disco*.

Κατέμαρπτε, *cepit*, 3. sing. imperf. ind. act. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. verbi καταμάρπτω ex κατὰ et μάρπτω, *capio*: f. ψω. a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμβλέπω, fut. ψω, *inspicio, intueor*.

Κατεμήσατο, *excogitavit*, 3 sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι. f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. Alii exponunt pro *accumulabat*: et volunt esse aor. 1. m. verbi καταμάομαι, *accumulo*. Th. ἀμάω, f. ήσω, *meto*.

Κατεμματέω, *manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ*: tanquam ab ἐμέω, *vomo*.

Κατέναντι, κατεναντία, et κατεναντίον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. *ex adverso, è regione, coram, in conspectu, adversus*: ex κατὰ, ἐν et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, *oppositus*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Κατεναρίζω, fut. ίσω, *interficio, occido*.

Κατενάσθην, *habitavi*, a. 1. ind. pass. verbi καταναίω.

Κατένασσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. pro κατέναστ. ab eodem verbo. Th. ναίω, *habito*.

Κατένεικε, *detulit*, 3. sing. a. 1. act. Poët. et Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, *annuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, *innuo*: f. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. sing. perf. ind. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται ab eodem.

Κατενήνοθεν, *constraverat*, 3. sing. perf. med. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω. præt. m. ἔνοθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα. Alii dicunt κατενήνοθα esse perf. m. et carere præsenti. Scotus dicit quòd ἀνέθω per Metath. fiat ex ἀνθέω, *floreo*: quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε in ο, ἤνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. aor. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, *occido*.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, *descendere*, a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατεντευκτὴς, ῦ, ὁ, *oblocutor, accusator*.

Κατενύγην, ης, η, *compunctus est*: et in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω, *compungo*: fut. ξω. Th. νύσσω, *pungo*: a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, adv. *coram, in conspectu*: ex κατὰ et ἐνώπιον.

Κατενώπιον, adv. idem et ex iisdem.

Κατεξανάστασις, εως, ἡ, *expugnatio, rebellio*: ex κατὰ et ἐξανάστασις.

Κατεξουσιάζω, f. άσω, cum gen. *potestatem exerceo in aliquem*: quod ab ἐξουσία, *potestas*: hoc ab ἔξεστι, *licet*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Κατεπαγγέλλομαι, *promitto*: ex κατὰ, ἐπὶ et ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ. perf. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, *insurgo, extollor*: a. 1. m. -επηράμην. perf. pass. ·επῆρμαι. aor. 1. ·επήρθην. ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλληλος, η, ον, *alternus*.

Κατεπάλμενος, *insiliens*: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἄλλομαι, *salio*.

Κατεπατήθην, ης, η, *conculcatus est*, a. 1. ind. pass. et

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπατέω, *conculco*: fut. ήσω. Th. πατέω, *calco*.

Κατέπαυσε, *diremit, sedavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, *cesso*: f. σω. a. 2. ἔπαον.

Κατεπείγοντα, ων, τὰ, *negotia urgentia*: et

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs à

Κατεπείγω, f. ξω, *urgeo, incito, festino, maturo*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind act. verbi καταπίπτω, *decido*. Th. πίπτω, *cado*: fut. 2. med. πεσῦμαι.

Κατεπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίστημι, *insurgo*: ex κατὰ, ἐπὶ et ἵστημι, *sto*: fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνεν, *occidit*, per Syncop. pro κατεπέφονεν, 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φῶ, vel φένω, per reduplic. πεφένω, et

per Sync. τέφνω. unde a. 2. ἔτεφνον. Vel à φένω est a. 2. ἔφενον, et per Syncop. ἔφνον, et per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, idem quod φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, salto.

Κατέπηξεν, defixit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. perf. med. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπιάνθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id quod πιαίνω, pinguefacio; f. ανῶ. Th. πίων, ονος, pinguis.

Κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.

Κατεπίθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, concupiscens: ex κατὰ et ἐπιθυμέω.

Κατεπιλαμβάνω, accipio: a. 2 κατεπέλαβον ex κατὰ, ἐπὶ et λαμβάνω, capio.

Κατεπιφεύγω, confugio. D. S.

Κατέπλευσα, ας, ε, et in 3. pl. κατέπλευσαν, aor. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo: fut. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπλήγη, perculsus est, Iliad. γ. ver. 31. 3. sing. a. 2. ind. pass. à καταπλήσσω.

Κατεπόθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi καταπίνω, deglutio: perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνα, aor. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis.

Κατέπω, contra aliquem loquor, traduco.

Κατεράσαι, defundere, decopulare: ab ἐράω, depleo. Th. ἔρα, terra.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero, interficio: f. άσομαι. a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο. aor. 1. inf. m. κατεργάσασθαι. a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui confecit, superavit. aor. 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio, opificium, cultura, concoctio: à verbo praec.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος. confectus, paratus, perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion pro καθείργειν, coercere. concludere. Th. εἴργω, includo.

Κάτεργον, ου, τὸ, opus effectum: et

Κάτεργος, ου, ὁ ἢ ἡ, excultus: ab ἔργον, opus.

Κατερειπόω, f. ώσω, everto, diruo, D. S.

Κατερείπω, f. ψω, dejicio, diruo.

Κατέρεξεν, Iliad. α. ver. 36. demulcebat, a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, facio: perf. ἔῤῥεχα.

Κατερέφω, idem quod th. ἐρέφω, tego: f. ψω.

Κατερέω, ·ῶ, obloquor, accuso, dico: ab ἐρέω, quod ab εἴρω, necto, dico.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. ind. act. à

Κατερητύω. detineo. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Κατεῤῥύω, pro κατερύω, detraho. Th. ἐρύω, traho: f. ύσω.

Κατεῤῥωγὼς, ότος, ruptus. part. perf. med. à καταῤῥήγνυμι, confringo: perf. med. κατέῤῥωγα. Th. ῥήσσω, frango.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. vel praes. imperat. act. ex

Κατερύκω, fut. ξω, detineo, remoror.

Κατέρχομαι, descendo: f. κατελεύσομαι. a. 2. κατῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κἠτερῶτα, Æolicè pro καὶ ἐπερῶτα. Aspir. rariùs utuntur Æoles.

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατασβέννυμι, extinguo. Th. σβέννυμι, idem. f. σβέσω. a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατέσεισε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασείω, decutio. Th. σείω, moveo.

Κατεσθίω, edo, devoro: imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. sing. praes. part. Th. ἐσθίω, edo.

Κατεσκαμμένα, τὰ, ruinae, perf. part. pass. neut. gen. pl. verbi κατασκάπτω.

Κατέσκαψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατεσκεύασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass verbi κατασκευάζω, instruo: f. άσω. perf. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατέσταθεν, oppositi sunt, pro κατεστάθησαν. Æol 3 pl. a. 1. ind. pass verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι, sto: f. στήσω. a 2. ἔστην. a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, vide in κατέσταθεν.

Κατέσταν, Dor. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατέστην.

Κατεστὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, constitutus, perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατεστήκει, institutum est, 3. sing. plusq. perf. ind. act. Ion. pro καθεστήκει.

Κατεστηκέναι, constituisse, perf. inf. act. Ion. pro καθεστηκέναι.

Κατέστην, ης, η, et in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι.

Κατεστόρεσαν, Iliad. ω. ver. 798. straverunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à καταστορέω.

Κατεστράφατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν. verbi καταστρέφω, subigo. Th. στρέφω, verto.

Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd. verbi, et ab eod. th.

Κατέστρεψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεστρώθησαν, prostrati fuerunt, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι, prosterno: f. ώσω· perf. κατέστρωκα. a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η, ex κατὰ et στρώννυμι, sterno. Th. στορέω.

Κατέστυγε, Iliad. ρ. ver. 694. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, horresco, odio prosequor: fut. ήσω et ξω· tanq. à στύγω.

Κατεσχέθε, tenebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέω, pro κατέχω, quod vide. et

Κάτεσχεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Κατέσχοσαν, pro κάτεσχον, 3. pl. aor. 2. se retinuerunt, Nehem. iii. 5.

Κατετάκετο, contabescebat, Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, liquefacio.

Κατετόξευσαν, 3. pl a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, sagittâ trajicio: f. εύσω. perf. κατατετόξευκα. Th. τόξον, arcus.

Κατέτριβον, atterebant, 3. plur. imperf. ind. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, tero: fut. ψω. perf. τέτριφα.

Κατέτριζε, stridebat, imperf. ind. act. à κατατρίζω. Th. τρίζω, strideo.

Κατέτρωξαν, comederunt, 3. pl. a. 1. ind act à τρώγω, comedo: f. ξομαι a. 2. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem. fut. τρώσω.

Κάτευγμα, ματος, τὸ, impreca-

tio, *donum votivum* : ex εὐτιόχομαι.

Κατευδοκέω, *laudo quem, probo* : à κατὰ et εὐδοκέω.

Κατευδοκιμέω, f. ήσω, *præclarè rem administro*. D. S.

Κατευθικτέω, -ῶ, f. ήσω, *certo ictu vulnus infero, scopum ferio, rem acu tango, assequor.* ab εὔθικτος, *tactu facilis.*

Κατευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. *rectà.*

Κατευθύνω, *dirigo, rego, constituo, mulcto* : f. υνῶ. aor. 1. κατεύθυνα. a. 1. opt. act. κατευθύναιμι. a. 1. inf. act. κατευθῦναι. ex κατὰ et εὐθύνω, *dirigo, corrigo.* Th. εὐθὺς, *rectus.*

Κατευλογέω, -ῶ, *prædico, extollo* : f. ήσω. perf. -γηκα. perf. pass. -γημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευνάζω, f. άσω, *sopio, dormio:* à κατὰ et εὐνάζω.

Κατευοδοῖ, *prosperè succedat*, 3. sing. præs. opt. act. à

Κατευοδόω, ῶ, f. ώσω, *prosperum iter præbeo.*

Κατευοδόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *prosperor* : ex κατὰ et εὐοδοῦμαι, quod ab εὖ et ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, *via.*

Κατευπορέω, f. ήσω, *copiâ abundo.* D. S.

Κατευτρεπίζω, f. ίσω, *compono, apparo, instruo* : ex εὐτρεπίζω.

Κατευτυχέω, ῶ, f. ήσω, *feliciter expedio.* D. S.

Κατευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, votum*: à

Κατεύχομαι, f. ξομαι, *imprecor, precor, opto, insulto.* Th. εὔχομαι, quod vide.

Κατευωχεῖσθαι, *epulari*, præs. inf. à κατευωχέομαι. Th. εὐωχία, *convivium.*

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, *devoro:* q. v.

Κατεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνομαι, *videor* : a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η. ex κατὰ et φαίνω, *ostendo.*

Κατεφάμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφημίζω, quod vide.

Κατεφάνην, ης, η, a. 1. ind. pass. Vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, nom. pl. perf. part. pass. à καταφθείρω, *corrumpo* : f. φθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. 2. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. ex κατὰ et φθείρω. Th. φθίω, *corrumpo.*

Κατέφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατεφίστημι, *insurgo* : f. κατεπιστήσω. perf. κατεφέστηκα. a. 2. act. κατεπέστην, ης, η. quod ex κατὰ, ἐπὶ et ἵστημι, *sto,*

Κατεφόνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, *trucido:* f. εύσω. perf. κατεπεφόνευκα. Th. φένω, *occido.*

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, *perfugio:* fut. εύξομαι. a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, *fugio.*

Κάτεχε, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi κατέχω, *detineo.* hinc κατέχῃ, 3. sing. præs sub. act. Th. ἔχω, *habeo.*

Κατέχευεν, 3. sing a. 1. act. κατέχευα, verbi καταχέω, *effundo.* Th. χέω, *fundo:* f. χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide sup.

Κατέχευεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusdem.

Κατεχόμενος, ου, præs. part. pass. à

Κατέχω, *detineo, obsto, retineo, teneo, occupo, sustineo* (v. c. *impetum*), *contineo, cohibeo, applico, appello* (de navigantibus), *advenio, accedo, amplector.* In structura cum substantivis varias accipit significationes, quæ simpliciter non commodè exprimuntur : ut *fama* κατέχει, dic. *obtinere, dominari, regnare, quæ pervulgata est.* imperf. κατεῖχον. f. καθέξω. perf. κατέσχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. a. 2. sub. κατάσχω, et in 1. plur. κατάσχωμεν. imperf. pass. κατειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, *habeo.*

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco.* Th. ἄγω, *duco:* f. ξω. a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ ἡ, *dux viæ, autor, præceptor:* Ion. pro καθηγεμὼν à

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, *viæ dux sum, narro.* Th. ἡγέομαι, *duco.*

Κατηγορεῖν, præs. inf. act. et

Κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. à

Κατηγορέω, -ῶ, *accuso, reprehendo, objicio:* cum accus. et gen. item *indico, arguo, dico* vel *prædico:* f. ήσω. perf. κατηγόρηκα. imperf. act. κατηγόρουν, -ουν. a. 1. inf. κατηγορῆσαι. ex κατὰ, *contrà*, et ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eodem verbo et th.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, *accusatio, prædicatum* : à 1. pers. perf. pass. verbi κατηγορέω.

Κατηγορία, ας, ἡ, *accusatio, prædicamentum* : gen. pl. κατηγοριῶν. ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, ῦ, ὁ ἡ, *accusatorius* ; item *delator:* et

Κατήγορος, ου, ὁ ἡ, *accusator:* à κατηγορέω.

Κατηγορούμενος, ου, præs. part. pass. ejusd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, *debello:* f. ίσομαι. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, *certamen.*

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, *erubescere facio:* ex κατὰ et αἰδὼς, *pudor.*

Κατῃθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, *uro* : fut. ώσω. Th. αἴθω, *incendo.*

Κατῄειν, *descendit*, 3. sing. perf. med. Att. pro κατῄει. ab εἶμι, *eo:* perf. med. ἦα, ας, ε.

Κατήκει, 3. sing. præs. ind. act. Ion. pro καθήκει, *convenit:* et

Κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, *id quod ad nos pertinet;* à καθήκω, *pertineo* ; ex κατὰ et ἥκω, *venio* : fut. ξω.

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, *contumeliosè fœdo.* Th. αἰκία, *indigna verbera, injuria.*

Κατήκοος, ου, ὁ ἡ, *moriger, attentus* ; *explorator, subditus* : ex κατὰ et ἀκούω, *audio* : perf. med. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Κατήκω, *pertineo*, Ion. pro καθήκω· ab ἥκω.

Κατήλασα, *subegi, percussi*, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito.*

Κατῆλθον, ες, ε, a 2. ind. act. verbi κατέρχομαι, *descendo.* Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ'ΛΙΨ, ιφος, vel φος, ἡ, *tabulatum, trabs, scalæ.*

Κατηλλάγην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταλλάσσω, *reconcilio* : f. ξω. a. 1. κατήλλαξα. a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος. ex κατὰ et ἀλλάσσω, seu -ττω, *muto.*

Κατηλογέω, ῶ, f. ήσω, *contemno, nihili facio:* in compos. α in η vertitur, ut in κατηγορέω. ex κατὰ et ἀλογέω, *contemno.*

Κατηλοκίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, *sulco.* Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus.*

Κατηλόκισται, 3. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ et ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα. a. 2. ἧλων. q. ab ἅλωμι,

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi καταμύσσω, *lacero*. Th. μύσσω, f. ξω, *mungo*.

Κατηναγκασμένως, adv. *coactè, fatali quadam necessitate*. D.S.

Κατηναλωμένα, perf. part. pass. n. g. pl. à καταναλίσκω, *absumo*: ex κατὰ et ἀναλίσκω, idem. f. ἀναλώσω. perf. ἀνάλωκα et ἠνάλωκα. hinc perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. sing aor. 1. ind. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, *interficio*: f. ἐναρῶ. a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, *detuli*, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1 ἤνεγκα. perf. med. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, perf. med. verbi καταφέρω vide præced.

Κατήντηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταντάω, *pervenio*: f. ήσω. ex κατὰ et ἀντάω, *obviam venio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Κατηξιώθησαν, *digni sunt habiti*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω. f. ώσω. perf. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus*.

Κατηόνων, imperf. ind. act. verbi καταιονάω, idem quod th. αἰονάω, *aspergo, perfundo*.

Κατηπιάω, *mitigo, placo*: fut. άσω vel ήσω. Th. ἤπιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *clemens, mitis*.

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ejusd. verbi, Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *preces, diræ*.

Κατηρᾶτο, *imprecatus est*, 3. pers. sing. imperf. ind. med. contr. pro κατηράετο, verbi καταράομαι.

Κατηργηθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταργέω.

Κατήργηκα, perf. ind. act. ejusdem verbi.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi ejusdem.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω, *appello, advenio*. Th. αἴρω, *tollo*: fut. ἀρῶ. perf. ἦρκα.

Κατήρει, Ionicè pro καθῄρει, 3. pers. sing. imperf. ind. act. verbi καθαιρέω, *dejicio, everto*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. aor. 2. εἷλον.

Κατηρέθιστο, 3 sing. imperf. ind. pass. verbi κατερεθίζω. Th. ἐρεθίζω, *irrito, lacesso*.

Κατηρεφῆ, pro κατηρεφέα, acc. sing. κατηρεφέεσσι, dat. plur. Ion. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *tectus*. Th. ἐρέφω, fut. ψω, *tego*.

Κατήρης, ήρεος, *instructus*: ex κατὰ et ἄρω, *apto*, vel ἐρέσσω, *remigo*. Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.

Κατήριπε, *diruit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, *everto*: f. ψω.

Κατήρραξαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, *impetuosè dejicio*: ex κατὰ et ῥάσσω, seu ἀράσσω, *dejicio*: f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. et

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, *luxata membra in suum locum repono, perficio*: f. ίσω. perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *par*; propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, *perfectus*, part. perf. pass. superioris verbi.

Κατηρτίσω, *perfecisti*, 2. sing aor. 1. m. verbi καταρτίζω vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, *comedo*. Th. ἔσθω, *edo*. hinc ἐσθίω, idem. fut. ίσω

Κατῃσχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, *pudefacio*: f. υνῶ. perf. κατῄσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, *turpitudo*.

Κατῄσχυνον, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.

Κατηφεία, ας, ἡ, et Ion. κατηφείη, *vultus demissus*, seu *pudor cum mœrore*: à κατηφής.

Κατηφέω, ῶ, f. ήσω, *sum vultu demisso præ tristitia* aut *pudore*: ab eodem.

Κατηφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *pudibundus, subtristis, qui est vultu demisso præ mœrore* aut *pudore*. à κάτω et φάος, *lumen, oculus*.

Κατηφήσας, Iliad. χ ver. 293. *mœstus*, a. 1. part. act. à κατηφέω. q. v.

Κατηφόνες, *infames*. Iliad. ω ver. 253. à verbo καταφάω, *increpo, taxo*.

Κατηχέω, ῶ, *sono, insono*; item *vivâ voce doceo aliquem, doceo*. fut. ήσω. perf. κατήχηκα. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accusat. ex κατὰ et ἦχος, *sonus*. Apud profanos vox rara: occurrit in Plut. de fluminibus, et in Lucian.

Κατηχέων, -ῶν, έοντος, -ῶντος, *qui tradit elementa religionis*. κατηχεόμενος, -ούμενος, *qui ea discit*, *CATECHUMENUS*, part. præs. superioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, *CATECHESIS*, *institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur*: à 2. pers. perf. pass. κατηχέω, *instituo*.

Κατήχθην, ης, η, et in 1. plur. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, *deduco*: f. ξω. perf. κατῆχα. a. 2. ind. act. κατήγαγον. a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco*.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iisdem. fut. ίσω. perf. pass. κατήχισμαι. Angl. TO CATECHIZE.

Κατηχισμὸς, ῦ, ὁ, *CATECHISMUS*: id. q. κατήχησις. Angl. CATECHISM.

Κατηχιστὴς, ῦ, ὁ, *CATECHISTA*: idem quod κατηχέων à perf. pass. verbi κατηχίζω.

Κατηχούμενος, η, ὁ, *qui prima elementa discit*, part. præs. pass. ejusd.

Κατηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. ind. pass. Dor. pro κατηωροῦντο, verbi καταιωρέομαι, *dependeo*: ex κατὰ et αἰωρέω, *in sublime tollo*: fut. ήσω.

Κάτθαν, et κάτθανε, *mortuus est*, per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. ind act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, *morior*: fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα a. 2. ἔθανον.

Κατθέμεν, per Æol. Sync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, *depono*. Th. τίθημι, *pono*: fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθεο, *depone*: itidem pro κατάθεο, Ion. pro κατάθεσο, vel κατάθου, a. 2. imperat. med. ejusd. verbi.

Κατίασι, *descendunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, *eo*. At καθίεισι, *dimittunt*, 3. pl. ind. à καθίημι, ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a 2. inf. act. à κατείδω, *perspicio*. Th. εἴδω, *scio*: fut εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κατιδόντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, *redire*, præs. inf. act. ex κατὰ et ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, *collocare*. Th. ἵζω, *sedere facio*. hinc κάτισεν, *collocavit*, a. 1. ind. act. Ion.

Κατιθὺ, *rectà, è regione*. Th. ἰθὺς, *rectus*, q. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κατιθύνω, *dirigo*. ex κατὰ et ἰθύνω: ab eodem th.

Κατικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, id. quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.
Κατιλλώπτω, *contortis oculis intueor*. Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.
Κατιόντα, acc. sing. vel plur. n. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον
Κατιόω, ῶ, *rubigine vitio et consumo*: f. ώσω. perf. κατίωκα. perf. pass. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, ῦ, ὁ, *rubigo*.
Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, *perequitare*. Th. ἵππος, *equus*.
Κατιρῶν, præs. inf. act. Ion. et contr. pro καθιερόειν, *consecrare*, verbi καθιερόω. Th. ἱερὸς, *sacer*.
Κατίστασθαι, præs. inf. pass. Ion. pro καθίστασθαι, *constitui, esse*. Th. ἵστημι, *statuo*.
Κατιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καθίστημι.
Κατίσχεαι, 2. sing præs. ind. med. verbi κατίσχομαι, Ion. pro κατίσχῃ.
Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, *coercere*, q. v.
Κατισχύσουσι, 3. pl. f. 1. act. à
Κατισχύω, *invalesco, prævaleo*; item *opprimo*, Sap. Sol. x. 11. imperf. κατίσχυον, ες, ε. fut. ύσω. perf. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.
Κατιὼν, όντος, *descendens, revertens*, part. a. 2. act. ab εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.
Κατίωται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi κατιόω, quod vide.
Κάτοδος, ῦ, ἡ, Ion. pro κάθοδος, *reditus*. Th. ὁδὸς, ἡ, *via*.
Κατοδύρομαι, *deploro, defleo*.
Κατοικεσία, ίας, ἡ, *habitatio*: ex
Κατοικέω, *habito, commoror*: f. ήσω. perf. κατῴκηκα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum acc. vel seq. ἐν, ἐπί. κατοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, *domus*.
Κατοικῆν, Dor. pro κατοικεῖν, *incolere*, ejusd. præs. inf
Κατοίκησις, εως, ἡ, *domicilium*: à κατοικέω.
Κατοικητήριον, ῦ, τὸ, idem: et
Κατοικία, ας, ἡ, *habitatio*: ab eod.
Κατοικίδιος, ία, ιον, vel ῦ, ὁ ἡ, *domesticus*: ab eod.
Κατοικίζω, f. ίσω, *habitare facio*: ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, *domus*.
Κατοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, *inædifico*.
Κάτοικος, ῦ, ὁ ἡ, *incola*: ab eod.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, *misereor*. Th οἶκτος, *misericordia*.
Κατοικτίζω, idem quod κατοικτείρω, et ab eod. th.
Κατοίκτισις, εως, ἡ, *misericordia*.
Κατοίομαι, *arroganter de me sentio*. Th. οἴω.
Κατοίχομαι, *morior*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.
Κατοιχόμενος, ῦ, *mortuus*, ejusd. præs. part.
Κατόκνει, præs. imperat. act. à
Κατοκνέω, ῶ, fut. ήσω, *tergiversor, piget me, timeo*. Th ὄκνος, *pigritia*.
Κατολοφύρομαι, f. ῦμαι, *lamentis prosequor*: ex κατὰ et ὀλοφύρομαι.
Κατόμνυμι, et κατόμνυμαι, *dejero*. Th ὄμνυμι, *juro*.
Κατονόω, ῶ, et κατόνομαι, *vitupero, carpo, sperno*. à κατὰ et ὀνόω, id. q. ὄνημι, *vitupero*.
Κάτοξυς, ξεια, ξυ, *peracutus*.
Κατοπάζω, *persequor, à tergo premo, expello*: Hes. Op. 322. κατοπάζῃ, 3. sing. sub. act. ab ὀπάζω, *persequor*: f. σω.
Κατόπιν, adv. *in posterum, à tergo, post*. Th ὄπισω, *retrorsum*.
Κατόπισθεν, et -ισθε, Poëtis etiam, *à tergo, post*: ab eod. th.
Κατοπτεύω, *aspicio, animadverto*: à
Κατόπτης, ῦ, ὁ, *speculator, explorator*: ab ὄπτομαι, *video*.
Κάτοπτος, ῦ, ὁ ἡ, *conspicuus*: ab eod. th. sed *perustus*, ab ὀπτὸς, *assus*; cujus th. ὀπτάω, *torreo*.
Κατοπτρίζω, *imagines seu reflectiones facio in modum speculi*: f. ίσω. perf. κατώπτρικα. præs. m. κατοπτρίζομαι, *intueor tanquam in speculo*, cum acc. 2 Cor. iii. 18. et
Κατοπτρικὸς, ἡ, ὸν, *specularis*. κατοπτρικὴ, (scil. τέχνη) *CATOPTRICA*, pars optices, quæ reflectiones deprehendit. à
Κάτοπτρον, ῦ, τὸ, *speculum*. Th. ὄπτομαι, *video*.
Κατορθῦσαν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατορθῦν, præs. inf. act. κατορθῦσιν, 3. pl. præs ind. act. à
Κατορθόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, cum virtute aliquid gero, benè constituo, corrigo*: perf. κατώρθωκα. Th. ὀρθός.
Κατόρθωμα, ατος, τὸ, *res feliciter gesta, facinus felici successu patratum, rectè factum*; in dat. pl. κατορθώμασι, quod et

Κατόρθωσις, εως, ἡ, *rei felix gestio, res feliciter gesta, prosper successus, recta effectio, correctio*: à perf. pass. verbi κατορθόω.
Κατοῤῥωδέω, ῶ, fut. ήσω, *metuo, timeo*: ab ὀῤῥωδέω, id. q. v.
Κατόρυκτος, *defossus*: à κατορύττω.
Κατόρυξις, εως, ἡ, *defossio*: ab eodem.
Κατορύττω, *perfodio, defodio, terrâ obruo*. Th. ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω. perf. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.
Κατορωρύχθαι, ejusd. perf. inf. pass. Att.
Κατοχεύω, *fanaticus sum, numine sum afflatus*: fut. εύσω. perf. ῴχευκα.
Κατοχὴ, ῆς, ἡ, *detentio*: à κατέχω.
Κατόχιμος, ῦ, ὁ ἡ, *numine afflatus*.
Κάτοχος, ῦ, ὁ ἡ, id. *retentus*.
Κατόψιος, ῦ, ὁ ἡ, *oculis subjectus, conspicuus*: à κατόπτομαι.
Καττίτερος, ῦ, ὁ, Att. pro κασσίτερος, *stannum*.
Καττύπτεσθαι, *plangere, et præ mœrore corpus percutere*, Poët. per Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, *verbero, pulso*.
Καττῦ, Dor. pro κατὰ τῦ, *contrà*, &c.
Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, *super, supra*, quod vide. hinc κατυπέρτερος, Ion. pro καθυπέρτερος, *superior*.
Κατυπνῶσαι, *obdormivisse*, a. 1. inf. act. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.
ΚΑ'ΤΩ, adv. *infra, deorsum, infernè*: cum articulo per nomen exponitur, ut ἡ κάτω, *inferior*: compar. κατωτέρω, adv. *inferiùs*.
Κατωδυνάω, ῶ, *dolore* vel *tristitiâ afficio*: f. ήσω.
Κατώδυνος, ῦ, ὁ ἡ, *dolore affectus, tristis*. Th. ὀδύνη, *dolor*.
Κάτωθι, vel κάτωθεν, *ab imo*. Th κάτω.
Κατώκαρα, adv. *in caput, capite deorsum vergente*: ex κάτω et κάρα.
Κατῴκει, 3. sing. imperf. ind. act. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκῦν, 3. pl. imperf. act. verbi κατοικέω, *habito*, quod vide.
Κατῴκισθεν, Bœot. Sync. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, *condo*: f. σω. perf. ῴκικα.
Κατῳκοδομημέναις, dat. pl. fœm. g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω· vide οἰκοδομέω.

Κατωμαδὸν, Iliad. ο. ver. 352. adv. *humeris*. q. κατὰ τὸν ὦμον. ab ὦμος, *humerus*.

Κατόμνυσθαι, vel κατόμνυσθαι, *dejerare*: à κατόμνυμι.

Κατωμοσίη, ἡ, *jusjurandum*: ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, *vestis servilis, cui assutus erat limbus è pelle ovillâ*: à κάτω et νάκος, *ovilla pellis*.

Κατώνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi κατονόω, *vitupero, carpo*: q. v.

Κατωπὸς, ὁ, ὸν, *qui oculos dejicit, qui vultum ob mœrorem demittit*. Ex κάτω et ὤψ.

Κατώρα, *aspiciebat*, 3. sing imperf. ind. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, *video*.

Κατώρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi κατορύσσω, *terrâ obruo*: f. ξω. perf. χα. Th. ὀρύσσω, *fodio*.

Κατωρχέοντο, *saltabant*, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὀρχέομαι, *salto*.

Κατώτατος, *infimus*; superl. et

Κατώτερος, *inferior*; et

Κατωτέρω, adv. *inferiùs*; comparat. à κάτω. quod vide.

Καύαξ vel καύηξ, *larus*. Est et κάβηξ.

Καυάξαις, *confregeris*, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, et adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ, pro ἀνὴρ) verbi κατάγνυμι, f. αξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango*. Alii à καυάζω, *contero*, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi καίω, *uro*: fut. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. a. 2. pass. ἐκάην. f. 1. pass. καυθήσομαι.

Καυκάλιον, *vas quoddam*: à καυκίον.

ΚΑΥΚΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *CAUCALIS*, herba quædam, *daucus sylvestris*.

Καυκίον, ου, τὸ, *calix*.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *calceamenti genus*, aliter βαυκίς.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CAULIS, scapus in herbâ: hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur*, Iliad. ν. ver. 162. et *ensis pars quæ manubrio inditur*, Iliad. π. ver. 338. item *penis*. Annon hinc Angl. QUILL?

Καῦμα, ατος, τὸ, *æstus, incendium*: à καίω, f. καύσω, *uro*.

Καυματίζω, *torrefacio*: f. ίσω. a. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυματίσαι. a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης, η, *torrefactus sum*. Th. καίω, *uro*.

Καυνάκη, ης, ἡ, *vestis stragula*, vel *vestimentum ab alterâ parte villosum*. Alii leg. καυδάκη. Th. νάκος, *pellis cum suo villo*.

ΚΑΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *sors*: κλῆρος· sed

Καυνὸς, *malus*: q. à κενὸς, *vanus*.

Καυρὸς, ῦ, ὁ, *malus*: q. à κακός.

Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: et

Καῦσις, εως, ἡ, *exustio*. Th. καίω, *uro*: f. καύσω.

Καῦσος, ου, ὁ, *æstus, febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*: f. ώσω. perf. κεκαύσωκα. præs. pass. καυσόομαι, -οῦμαι. Th καίω, *uro*.

Καυστειρὸς, ὰ, ὸν, *ardens, fervens*: ab eod. Iliad. δ. ver. 342.

Καυστικὸς, ἡ, ὸν, *urendi vim habens, CAUSTICUS*, Plin. et

Καυστὸς, ἡ, ὸν, *cremabilis, crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod.

Καύτας, α, ὁ, Dor. pro καύτης, ου, ὁ, *combustor*: ab eod. th.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER, cremator*: ab eod.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo, reseco*: f. άσω. perf. κεκαυτηρίακα. perf. pass. κεκαυτηρίασμαι. perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, ου, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Καυτὸς, ἡ, ὸν, id. q. καυστὸς, *cremabilis, crematus*. At

Κᾆυτος, Atticâ synalœphe dicitur pro καὶ αὐτὸς, *et ipse*.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia, gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχάεαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχάῃ, καυχᾷ, 2. sing. præs. pass. verbi seq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior, me jacto, exulto, jacto* vel *jactans prædico*. καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵσταμαι, σαι. f. 1. m. καυχήσομαι. a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Κἀυχένα, *cervicem*, acc. sing. pro καὶ αὐχένα· ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: et

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio, ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι.

Καφέω, *spiro, anhelo, exspiro*: f. ήσω. à κάπτω, *flo*: f. ψω. perf. κέκαφα. Indè καφέω. perf part. κεκαφηκὼς, et per Crasin κεκαφηὼς, ότος, *spirans*, Iliad. ε. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Καφήσιος, ου, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τῆς Ὀρχομενίου ποταμός.

Καφισὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, ῦ, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφυρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camfora*: ab Heb. כפר idem.

Καχάζω, fut. σω. et Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrito γ, per onomatopœiam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καχάξω, *cachinnos edam*, f. 1. verbi præc.

Καχεκτέω, ῶ, *malo corporis habitu laboro*: et

Καχέκτης, ου, ὁ, et κάχεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malè habitus, tabidus*: et

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, et ἕξις, *habitus*, cujus th. ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, et ἑταιρεία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Καχεταιρείης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζοισα, ας, ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ἡ, *bulliens*, præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito, resono*; undè Angl. TO CACKLE.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus, calculus*.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, υος, ἡ, *hordeum in furno tostum*; item *rorismarini semen*: quasi à κάω et χροιὰ, ob ustum colorem. Est et κάχρυς, quod *pilulæ ferè forma in quibusdam nascitur arboribus*: ut robore, nuce, abiete, &c.

Καχύποπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malorum suspicax*: ex κακὸς et ὑποπτεύω.

Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat. Alii à κάπτω, *comedo*.

Καψάκη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, et a. 2. pass. ἐκάην, et f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', et sequente vocali κὲν, particula poëtica, quæ in

carmine idem valet quod in prosâ ἂν potentiale.

Κεάζω, *findo*: f. άσω, hinc κέασσε, 3. sing. aor. 1. Ion. et Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΑ´ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, *spina quædam*.

ΚΕ´ΑΡ, ατος, τὸ, *cor*, *animus*: contractè κῆρ. quasi à καίω, quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. π. ver. 347. Ion. pro ἐκέασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*. hinc κεάσσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέαται seu κείαται, *jacent*, 3. plur. præs. ind. med. Ion. pro κεῖνται, à κεῖμαι, undè κέατο pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.

Κέατο, *jacebant*, *erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. ind. med. à κεῖμαι, *jaceo*. sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs.

Κέβλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΒΡΙΟ´ΝΗΣ, ου, ὁ, avis nomen. Est et nomen gigantis.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium*.

ΚΕ´ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, *milium*, *serpens quidam*, *adamantis genus*, *ornamentum vestis*: dat. pl. Ion. κέγχρεσι. q. à κέρχνον, *siccum*.

Κεγχρώδης, εος, ὁ ἡ, *milio similis*: à pr.

Κεδάζω, sive κεδάω, f. άσω, pro σκεδάζω.

Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάζω, *dispergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ´ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturni ex defluxione affectus*.

Κεδνῇ, *castæ*, *prudenti*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur*, *venerandus*, *inclytus*, *curiosus*, *solicitus*, *prudens*, *probus*, *honestus*. superl. κεδνότατος. Iliad. ι. ver. 582. Th. κῆδος.

Κέδρινος, ίνη, ινον, *CEDRINUS*: à

ΚΕ´ΔΡΟΣ, ου, ἡ, *CEDRUS*: neut. gen. *fructus cedri*. qu. à κάω, *uro*, et ἱδρὼς, *sudor*; quòd inter urendum sudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κεδρωτὶς, ιδος, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, 3. sing. præs. ind. med. Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub. à κέωμαι, κέῃ· à κέομαι inus. pro κεῖμαι, *jaceo*.

Κέαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, dici volunt: ut et κεάμενοι pro καυσάμενοι, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. ind. med. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεῖη, Dor. pro καὶ εἴη.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. γ. ver. 402. *illic*, et κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ͂ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo*, *cubo*, *decumbo*, *diruor*, *dejectus sum*, *positus sum*, *sepultus sum*, *pendeo*, *desideo*, *situs sum*. pro ὑπόκειμαι, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. us. p. 501. κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *est habens*, i. e. *habet*: nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere*. f. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præs. part. κείμενος, η, ον.

Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à præc.

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, ου, τὸ, Iliad. ζ. ver. 47. *suppellex deposita*, *pretiosa suppellex*. Th. κεῖμαι.

Κεῖν, pro καὶ ἐν, vel καὶ εἰν, *et in*.

Κείνῃ, Poët. adv. *illâ ratione*, *viâ*, pro ἐκείνῃ, sc. ὁδῷ.

Κεῖνος. contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*; in dat. plur. κείνοισι. Sic κείνῳ pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κεινὸς, ῦ, ὁ ἡ, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo*.

Κειράδας, acc. plur. ex κειρὰς, *tonsus*.

Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. plur. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ. perf. κέκαρκα. a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. xlviii. 36. ed Cant. ἀνθρώπους κειράδας, *viros tonsos*.

Κεῖρε, *tonde*, præs. imperat. act. κείρειν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. act. κείρεται, 3. sing. præs. ind. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *fascia*, *quâ mortuus involvitur*; *fascia sepulchralis*. Est et κηρία, à κὴρ, *mors*.

ΚΕΙ´ΡΩ, *tondeo*, *abscindo*, *vasto*, *depopulor*, *sterno*, *devoro*, *scindo*, *trucido*: præs. part. κείρων, *tondens*, *tonsor*: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. hinc a. 1. inf. act. κεῖραι. a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω. a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tondere*: κεκάρθαι, perf. inf. pass.

Κεῖς, Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσε, *illuc*, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, *jaceo*.

Κεισεῦμαι et κεισεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet*, 3. sing. præs. ejusd.

Κείω, *jacere cupio*: ex κέω, unde κεῖμαι. Iliad. ξ. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, et in 1. pl. κεκαδησόμεθα, Iliad. θ. ver. 353. f. 2. pass. Ion. et Poët. pro καδήσομαι, quod pro χαδήσομαι, à χάζω, *concedo*, *capio*, *anxiè solicitus sum*: f. σω. a. 2. ἔχαδον, Poët. κέχαδον, et Ion. κέκαδον, *privavi*. a. 2. part. κεκαδὼν, *privans*, Iliad. λ. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt κεκαδήσομαι pro κεκηδήσομαι, *curabo*, paulo post fut. verbi κήδομαι, *curo*. Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι positam dicant, et correptâ primâ syllabâ κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum*, Dor. pro κεκασμένον, part. perf. pass. à κάζω, *orno*: f. σω.

Κέκαδον, *privavi*, a. 2. Ion. pro ἔχαδον· et

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo*, Iliad. δ. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. pass. verbi καθαρίζω, *purgo*: et

Κεκαθαρμένος, part. perf. pass. à th. καθαίρω, *purgo*.

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco*, quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Κεκάλυμμαι, *tectus sum*, perf. pass. ind. et κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. pass. part. verbi καλύπτω, *operio*, *tego*: f. ψω. perf. κεκάλυφα. a. 2. ἐκάλυβον.

Κέκαμον, a. 2. ind. act. Poët. pro ἔκαμον à κάμνω.

Κεκάμω, *laboraverim*, Iliad. α. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω

νω. f. μῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κέκαρκα, *totondi*, perf. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. perf. à κείρω. f. κερῶ. perf. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veternum induco*: f. ώσω. Th. κάρος, *sopor profundus*.

Κεκάσθαι, Iliad. ω. ver. 546. perf. inf. pass. à κάζω, *orno*: fut. σω. perf. pass. κέκασμαι. perf. part. pass. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσθαι, præs. inf. pass. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. perf. κέκαυκα a. 2 ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. ε. ver. 698. *qui expiravit*, Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. qu. à καφέω. Th. κάπτω, *spiro*: f. ψω. perf. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miscui*, perf. act. et

Κεκερασμένος, *mixtus*, part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo*.

Κεκέρδακα, perf. ind. act. verbi κερδαίνω.

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. χ. ver. 118. *texi*, perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat*, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. verbi κεύθω, *occulto*: fut. σω. perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε a. 2. esse velint pro ἔκευθε, Ion. redupl.

Κέκηα, *accendi*, perf. med. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κηρύσσω, *prædico*: fut. ξω. perf. χα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum*.

Κεκινδυνευμένως, adv. *periculosè*: à κινδυνεύω.

Κεκινέαται, *moti sunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. ind. pass. verbi κινέω, *moveo*: fut. ήσω. perf. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*: aor. 2. ἔκλαγον. perf. med. κέκληγα.

Κεκλαμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. plur. perf. part. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κέκλαμμαι, *furto sum ablatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. φα.

Κεκλάατο, *fracti erant*, Ion. pro ἐκέκλαντο, 3. sing. plusq. perf. ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *claudo*: f. σω. perf. κα. perf. pass. κέκλειμαι et κέκλεισμαι.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum*, perf. part. pass. n. g. à κλέπτω, *furor*: f. ψω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*.

Κεκλήαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro κέκληνται, et

Κεκλήατο, 3. plur. plusq. perf. ind. pass. Ion. pro κέκληντο, à καλέω, *voco*: perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi*, perf. ind. med. verbi κλάζω, *clango*: f. γξω. a. 2 ἔκλαγον. hinc κεκληγυῖα, perf. part. med. f. g.

Κεκληγόντες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl part. perf. med. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò statuunt esse præs. part. act. à

Κεκλήγω, *clango*, *fremo*; ex perf. med. κέκληγα, verbi κλάω, *clamo*. Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans*, part. perf. med. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi*, perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. pass. et

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. ind. pass. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulo post fut. ind. pass. ejusd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati sunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. plur. perf. pass verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. perf. pass. ejusd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Systol. dici pro κεκλείαται, *inclusi sunt*, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. plur. perf. pass. verbi κλείω, *claudo*. Sic et κεκλιμένης, pro κεκλειμένης, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. part. pass. f. g. à κλίνω, *inclino*: f. νῶ. perf. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor*. indè κεκλόμενος, præs. part.

Κέκλοφα, *furatus sum*, (undè κεκλοφὼς, part. *furatus*:) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. perf. pass. κέκλεμμαι. perf. med. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi*, præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat esse pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, *collutus*, *oblitus*, perf. part pass. verbi κλύζω, *eluo*.

Κέκλυτε, *audite*, Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, *audio*.

Κέκλωσμαι, *fato destinatus sum*, perf. pass. verbi κλώθω, *destino*, f. σω.

Κεκμᾶκὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defessus*, *defunctus*, perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro*, *ægroto*: f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κεκμηῶτι, *lasso*, Poët. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. sing. Ion perf. part. κεκμηκὼς, et sublato κ, Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, *laboro*.

Κέκναισμαι, *excitatus sum*, perf. pass. verbi κναίω, idem quod κνάω, *scindo*.

Κεκοίμηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi κοιμάω, *sopio*; f. ήσω. perf. κεκοίμηκα.

Κεκολᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio*: f. άσω. perf. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*: fut. ψω. perf. κέκοφα. perf. med. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi*, Poët. pro ἔκτονα, perf. med. sublato primùm τ, et præposito κ, à κτείνω, *occido*: fut. κτενῶ. perf. med. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*, perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo*: f. άσω. à κονία, *calx*. Th. κόνις, ιος, ἡ, *pulvis*.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Att. pro κεκονισμένος, q. v. vel perf. part. pass. à κονίω, *pulverem moveo*.

Κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κεκόπακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco*.

Κεκοπανισμένος, *tusus*, part. perf. pass. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro*: f. άσω. Th. κόπτω, *scindo*.

Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo*, *scindo*: f. ψω. perf. κέκοφα. perf. med. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*: f. έσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*: f. έσω et ήσω. perf. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. verbi præc.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθωμένος, verbi κορυθόω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf part. verbi κορύσσω, ab eod. th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*: f. ήσω. perf. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκὼς, ότος, et Ion. κεκοτηώς. Th. κότος, *simultas, ira vetus*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*: f. ψω. perf. pass κέκομμαι.

Κεκράαντο, *absoluti fuerunt*, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi κραίνω, *efficio*: f. ανῶ. perf. κέκρανκα. perf. pass. κέκραμαι.

Κέκραγα, ας, ε, *clamavi*, perf. med. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo*: fut. ξω. a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα. perf. med. verbi κράζω.

Κέκρακα, *miscui*, per Sync. pro κεκέρακα, perf. act. verbi κεράννυμι. *misceo*: f. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. perf. part. pass. κεκραμένος. a. 1. part. pass. κραθείς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulo post fut. verbi κράζω, *clamo*; f. ξω. perf. med. κέκραγα.

Κεκράχαται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. ejusd.

Κέκραχθι, *clamato*, per Sync. pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι, idem quod κράζω, *clamo*. Alii pro κέκραχε dici volunt, 2. sing. perf. imperat. act. à κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. med. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq perf verbi κεράω, *misceo*: fut. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. κέκρακα.

Κεκριγότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*: f. ξω. perf. med. κέκριγα. hinc κεκριγυῖα, perf. med. part. f. g. et in a. 2. act. ἔκριγον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. à κρίνω, *secerno*: f. νῶ. perf. κέκρικα.

Κέκριται, *judicatum est*, 3 sing. perf. ind. pass. ejusd.

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*; f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*; aut *simia*, per Metath. à κέρκωψ, quod vide.

Κέκρυφα, perf. med. verbi κρύπτω, *occulto*: fut. ψω. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, *reticulum, quo mulieres crines compescunt*, aut simile quid, à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύφαται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκρωψ, ωπος, ὁ, *impostor*. vide κέκροψ.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. et

Κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. à κτάομαι, *acquiro*. fut. ήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκύθωσι, Ion. et Poët. redupl. pro κύθωσι, 3. plur. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*: f. σω.

Κελαδεῖν, *celebrare*, præs. inf. act. contr. pro κελαδέειν, à verbo κελαδέω, *celebro*.

Κελαδεινὸς, ὴ, ὸν, *obstreperus, tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδεννὸς, ῦ, *canorus, clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεννῶν.

Κελαδέοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præs. ind. act. à

Κελαδέω, ῶ, *strepo, tumultuor, sono, insono, resono*; item *murmuro*, propriè de aquarum strepitu; etiam Poët. pro ὑμνέω, *celebro*: f. ήσω. a.1. ἐκελάδησα, Ion. κελάδησα. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, *decantatrix, celebratrix*: ab eod. th.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου. à

ΚΕ'ΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, *strepitus, tumultus, clamor*: item *sonus musicus*. q. à καλέω, vel κέλω ᾄδην.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. particip. à κελαδέω, *strepo*: quod à præc.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Epith. Martis, qui, propter cædes quas facit, homines *atratos* incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφέϊ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *nubium obfuscator*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, et νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ὴ, ὸν, *niger*: qu. μελαινὸς, ὴ, όν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαινῶπις, ιος, ἡ, idem cum seq.

Κελαινώψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum* vel *corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΥ'ΖΩ, *cum strepitu fluo, murmuro, strepito*. f. σω. perf. κα. q. à κέλαδος, *strepitus*, et ῥύω, seu ῥέω, *fluo*: hinc

Κελάρυξις, εως, ἡ, *murmur, strepitatio*.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. act. à præced.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. ind. m. à κέλομαι, *hortor*: f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, et Dor. κελέβα, *poculum*: an à χέειν λοιβὰν, id est, *libamen fundere*?

ΚΕΛΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, *avis pernicissima, galgulus*: q. à κέλλω, *celeritèr curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. plur. præs. imperat. med. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκέλευε, verbi κελεύω, quod vide.

Κέλευθα, in plur. pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕ'ΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *via*: qu. ab ἐλεύθω.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐκέλευσε, à κελεύω.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, *CELEUSMA, clamor adhortatorius nautarum, mandatum*; et

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, ῦ, ὁ, *jussor, hortator*; peculiaritèr *qui* κέλευσμα *canit*: ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευτιάω, idem quod

Κελεύω, *jubeo, hortor*; f. εύσω. perf. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα. a. 1. imperat. κέλευσον, άτω. a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕ'ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος) *CELES, equus desultorius*. Est et *navis minoris genus* quam *CELOCEM* vocant. utrumque qu. à κέλλω, *celeritèr moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο,

3. sing. a. 1. ind. med. verbi inus. κιλίομαι, idem quod κέλω.
Κιλήσομαι, η, εται, f. 1. med. ejusd.
Κιλητίζω, *equito, celete equo vehor, equum desultorium ago*. Th. κέλης, ητος, ὁ.
ΚΕ'ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *appello, pervenio ad portum:* a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα. sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.
Κελοίμην, *hortarer*, præs. opt. med. et
Κελόμην, imperf. ind. med. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.
Κέλοντ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.
Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.
Κελύφη, τὰ, nom. pl. à
Κέλυφος, εος, τὸ, *putamen, cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.
ΚΕ'ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*: f. κελήσομαι, ab inus. κελέομαι. q. à καλῶ, *voco*.
Κεμὰς, άδος, ὁ, *hinnulus cervi:* qu. ἀπὸ τοῦ κειμᾶσθαι, *quòd adhuc in speluncâ dormiat*.
Κέμπφος, ου, ὁ, id. q. κέπφος, q. v.
ΚΕ'ΝΔΥΛΑ. ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas:* qu. à κέιν, *secare*.
Κεναυχὴς, έος, ὁ ἡ, *vana jactans*; à κενὸς, *vacuus*, et αὐχέω, *glorior*.
Κεινὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à
Κεινὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, οῦ, *inanis*. κεινὰ πνεῖν, *inania spirare*; id est, *inanem et gloriâ vacuam vitam degere*.
Κενόφρονι, dat. sing. à
Κενόφρων, ονος, ὁ ἡ, *stultus:* à κενὸς, *inanis*, et φρὴν, *mens*.
Κενεῶνα, acc. sing. à κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.
Κενώτερον, *vanius*, compar. à κενὸς, *vanus*.
Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria:* et
Κενόδοξος, ου, ὁ ἡ, *inanis gloriæ cupidus:* ex κενὸς, *inanis*, et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω.
Κενολογέω, -ῶ, *garrio, inanitèr loquor:* f. ήσω. perf. κεκενολόγηκα.
ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, όν, *vacuus, inanis:* εἰς κενὸν, *frustrà*.
Κενοτάφιον, ου, τὸ, *CENOTAPHIUM, inane sive honorarium sepulchrum:* expon. etiam *simulachrum* seu *imago*, 1 Reg. xix. 13. Ex κενὸς, *inanis*, et τάφος, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio:* f. ψω. a. 2. ἔταφον.
Κενότης, ητος, ἡ, *vanitas:* fœm. à κενός.
Κενόφρων, ονος, ὁ ἡ, Poët. *vana cogitans*, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, *mens*.
Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus:* à κενὸς, *vanus*, et φωνὴ, *vox*.
Κενόω, -ῶ, *exinanio, vacuo, evacuo, deprimo, humilio, inanem seu inutilem reddo, exhaurio, consumo*. f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. aor. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis*.
Κέντει, *stimula*, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. med. verbi κεντέω. Sic et κένσαι, *stimulare*, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντησαι poni, a. 1. imperat. med. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant: fut. ήσω. a. 1. ἔκεισα. idem quod κεντέω
Κέντασε, Dor. et Ion. pro ἐκέντησε, *punxit*. Th. κεντέω, *pungo:* f. ήσω.
Κένταυρος, ου, ὁ ἡ, *CENTAURUS*; item *signum cœleste:* ex κεντέω et ταῦρος, *taurus*.
ΚΕΝΤΕ'Ω, *pungo, stimulo:* f. ήσω. perf. κεκέντηκα. Dicitur ex κέντω. q. à κέω, *findo*, et ἐντὸς, *intus*.
Κέντορες, *stimulatores:* à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.
Κεντρηνεκέας, acc. pl. à
Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ἡ, *stimulis agitatus:* ex κέντρον, *stimulus*, (quod à κεντέω, *pungo*) et ἐνέκω, *cedo*.
Κεντρίζω, f. ίσω, *stimulo:* ex seq.
Κέντρον, ου, τὸ, *stimulus, calcar*; item *CENTRUM*. Th. κεντέω, *pungo*.
Κέντρων, ωνος, ὁ, *CENTO, vestis è variis paniculis ac diversis coloribus consarcinata:* ab eod. th.
Κεντυρίων, ωνος, ὁ, *centurio*, vox origine Lat. à *centum* ducta.
Κεντῶν, *pungens*, præs. part. act. à κεντέω.
Κένωμα, ατος, τὸ, *evacuatio, exinanitio*. à κενόω.
Κέονται, *jacent*, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. med. Sic κέοντο, Ion. pro ἐκεῖντο, 3. pl. imperf. ind. med et κέοιτο, 3. sing. opt. q. à κέομαι pro κεῖμαι, *jaceo*.
ΚΕ'ΠΦΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam marina levissima, Gazæ fulica:* item *homo levis, stolidus*.
Κεπφόω, f. ώσω, *elevo, decipio*. hinc a. 1. part. pass. κεπφωθεὶς, Prov. vii. 22. *incautus, cepphi instar facilè actus* aut *deceptus*. à præc.
Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρατα, *cornua*. Th. κέρας.
Κεράεσσι, *cornibus*, dat. pl. Ion. pro κέρασι à κέρας, ατος, τὸ, *cornu*.
Κεραία, ας, ἡ, *cornu, antenna*; item *virgula inflexa:* tum *punctulum suprà literam:* κεραῖαι etiam sunt *apices eminentes in aliquâ re*. Th. κέρας, *cornu*.
Κεραϊζέτην, *scindebant*, 3. pers. dual. imperf. ind. act. Ion. à
Κεραΐζω, f. ίσω, *cornibus dissipo*; item *vasto, exscindo, deleo*. Th. κέρας, quod vide.
Κέραιρε, *misce*, præs. imperat. act. à
Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.
Κεραῒς, ΐδος, ἡ, *perditrix, vastatrix:* peculiaritèr verò *vermis cornu infestans:* à κεραΐζω.
Κεραμεῖ, dat. sing. à κεραμεὺς, quod vide.
Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, *ars figuli, figulina*. Th. κέραμος, quod vide.
Κεραμεῖον, ου, τὸ, *figuli officina:* et
Κεράμειος, *figulinus:* et
Κεραμεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, *figulus*. Th. κέραμος.
Κεραμεύω, *fingo:* ab eod.
Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειος, *figulinus:* ab eod.
Κεραμικὸς, ἡ, όν, *fictilis, e:* et
Κεράμιον, ου, τὸ, *amphora, urceus fictilis:* et
Κεραμὶς, ίδος, ἡ, *tegula:* à
ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus:* à κέω, *uro*, et ἔρα, *terra*.
Κεράμῳ, dat. sing. à præc.
ΚΕΡΑ'ΝΝΥΜΙ, seu κεραννύω et κεράω, *misceo:* f. άσω. præs. part. κεραννὺς, ύντος. perf. κεκέρακα. a. 1. ἐκέρασα. a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω. perf. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκεράσθην, et ἐκράθην. f. 1. pass. κεκρασθήσομαι, et κραθήσομαι. Hinc ἄκρατος, ου, ὁ ἡ, *purus, impermixtus:* εὐκρασία, ας, ἡ, *bona temperies*. Eust. à κέρας deriv.
Κεραοὶ, *cornutæ*, nom. pl. à
Κεραὸς, οῦ, ὁ ἡ, *cornutus:* è
Κεράουχος, id. q. κεροῦχος.
ΚΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *cornu:* qu. à κάρα, *caput*, cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ως,

ϗ -ωτος, ὁ ϗ ἡ, *bubulis cornibus præditus.*

Κέρασμα, ατος, τὸ, *mixtura.* Th. κεράννυμι, *misceo.*

ΚΕ'ΡΑΣΟΣ, ου, ὁ, *CERASUS, arbor,* à Cerasunte urbe: τὰ κεράσια, *fructus cerasi.* Hinc Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ου, ὁ, *CERASTES, serpentis* genus: à *cornibus* dictum: item *vermiculus ficus infestans.* Th. κέρας, *cornu.*

Κερασφόρος, *corniger:* à κέρας, *cornu,* et φέρω, *fero.*

Κεράσω, *miscebo,* et per Sync. κράσω, f. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, *misceo.*

Κερατίζω, *cornu peto:* f. ίσω. perf. κεκεράτικα.

Κερατίνη, ης, ἡ, *buccina.*

Κεράτιον, ου, τὸ, *siliqua, corniculum;* à κέρας, quia est *corniculata.* Sic κεράτια, ων, τὰ, *siliquæ,* seu *folliculi fabarum,* &c.

Κεράτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *corneus, ex cornu factus.*

Κερατιοῦμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, *cornu peto:* fut. ίσω. Th. κέρας, *cornu.*

Κερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cornutus.*

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, *cornu.*

Κεραύνειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmineus:* ex κεραυνὸς, *fulmen.*

Κεραυνίας, ου, ὁ, *fulmine ictus.* Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνιῶν.

Κεραυνόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fulmine ictus:* à κεραυνὸς, *fulmen,* et βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fulmen:* q. à κείρειν ϗ αὔειν, quia *scindit* et *urit.*

Κεραυνόω, f. ώσω, *fulmino.*

Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

Κεραυνοσκοπία, ίας, ἡ, *fulminum consideratio.* D. S.

Κεράω, *misceo,* Poët. vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, *CERBERUS, canis infernus:* q. κρεοβόρος, à κρέας, *caro,* et βορὸς, *vorax.*

Κερδαίνω, *lucror, quæstum facio, lucrifacio;* item *evito,* ut Act. xxvii. 21. præs. part. κερδαίνων, οντος. f. κερδανῶ et κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα. a. 1. ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η. f. 1. pass. κερδηθήσομαι. Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. vii. 8. 1: ἐξ ἧς ὄνειδος ϗ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν κερδαίνει, *ex qua opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit.* Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Κερδαλέα, ας, ἡ, contr. ᾶ, ᾶς, ἡ, *vulpina pellis:* à κερδὼ, *vulpes:* quod vide.

Κερδαλέος, έα, έον, *lucrosus, quæstuosus, utilis, astutus.* Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vulpina mente præditus:* à κερδαλέος, *astutus,* et φρὴν, *mens.* Vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes,* λέων, *leo,* et φρὴν, *mens.*

Κερδαλεώτερον, *quæstuosius, utilius,* compar. à κερδαλέος.

Κερδανέεις, Ion. pro κερδανεῖς, *quæstum facis,* 2. s. præs. et

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, *quæstum faciemus,* 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, *lucror:* f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, *lucrum.*

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, *lucror,* quod vide.

Κέρδιον, *utilius:* à

Κερδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quæstuosior, utilior;* item *versutior:* et

Κέρδιστος, ου, superlat. *utilissimus;* item *versutissimus:* à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum:* q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat:* item *astutia, versutia.*

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus:* et

Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes:* à κέρδος.

Κέρεα, Ion. pro κέρατα, vel κέρα, *cornua:* et

Κέρεος, Ion. pro κέρως, gen. à κέρας, ατος, -αος, -ως, τὸ, *cornu.*

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo:* f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερκνὶς, ἡ, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius,* vel *tela;* quia ad *pulsandum* idonea. q. à κρέκω.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, *CERCOPITHECUS, simia caudata:* πίθηκος κέρκον ἔχων, *cluna simia;* à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ου, ἡ, *cauda:* it. *membrum virile.*

Κερκυραῖος, αία, αῖον, *CORCYRÆUS.*

Κέρκουρος, ου, ὁ, *genus navigii brevioris;* dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à *Corcyrâ* insulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs scribitur: q. d. *caudata navis:* ex κέρκος et οὐρὰ, *cauda.*

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ὁ, *caudatus, versutus:* item *simiarum genus.* Κέρκωπας enim improbos homines fuisse fingunt. Th. κέρκος, *cauda.*

Κέρμα, ατος, τὸ, *segmentum æris, nummulus:* à κείρω, *seco.*

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, collybista:* à præced.

Κέρνος, ου, ὁ, vel εος, τὸ, vel κέρνον, ου, τὸ, *vas fictile,* multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant: quos ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος dici potuit à κεραννύω, quòd varia in eo *miscerentur.*

Κεροίαξ, ακος, ὁ, *antennæ extremitas, antennæ cornu:* ex κέρας, *cornu,* et οἴαξ, *temo navis.*

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, *cornigera:* à seq.

Κεροῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cornua habens, corniger, cornutus:* à κέρας et ἔχω.

Κερόωντο, *miscebant,* Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo:* f. άσω.

Κέρσαι, *totondisse,* a. 1. inf. act. Æol. à κείρω, *tondeo:* f. κερῶ, et Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, et Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κέρτομα, *convitia,* nom. pl. n. g. à κέρτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mordax, cavillatorius:* et

Κερτομέω, f. ήσω, *convitior:* ex κείρω, *tondeo,* vel potiùs κέαρ, *cor,* et τέμνω, *scindo:* p. m. τέτομα.

Κερτομίοισι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, et κέρτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cor scindens, mordax, cavillatorius, jocularis:* v. κερτομέω.

Κέρχνη, ης, ἡ, *puls è milio,* vel *panico.* à κέρχω.

Κέρχνος, ου, ὁ, *asperitas quædam gutturis quæ instar granorum milii sentitur:* item apud Ion. *milium:* vide κέγχρος. Th. κέρχω. At

Κερχνὸς, ἡ, ὸν, *siccus, durus, asper:* ab eod.

ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero;* κέρχομαι, *exasperor,* ita ut vocem seu sonum edam raucum et creperum.

Κερῶ, *tondebo,* f. verbi κείρω unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσκετο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*

Κεστὸς, οῦ, *acu pictus:* κεστὸς ἱμὰς, *cestus, cingulum Veneris illecebrosum.* à κεντέω, *pungo.*

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris, sudes:* qu. à καίω, *uro;* item *sudes* piscis. Sunt qui exponunt *malleum.*

Κεστρεὺς, *mugil*; quod teli modo intret adulteros: q. à κέστρα. Juvenal. Sat. x.

ΚΕ´ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *herba quædam, betonica.*

Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferreo cuspide.* Th. κέστρα, *teli genus.*

Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto, tego*: in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. præs à κεύθω, *occulto.*

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda, penetrale*: ab eod.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, *occulto.*

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à

Κεῦθμα, ατος, τὸ, ejusd. th.

Κευθμὸς, ὁ, Iliad. ν. ver. 28. *latebra, latibulum.*

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat, latibulum, latebra*: et

Κεῦθος, εος, τὸ, *latebra, latibulum*: à

ΚΕΥ´ΘΩ, *occulo*, seu *occulto, abscondo*: f. σω. perf. κέκευκα. q. à κέω, *jaceo.*

Κεφάλαιον, ου, τὸ, *caput, capitulum*: metaph. *quod summum et præcipuum est in re aliqua*: item *summa in re arithmetica*: (Theoph. Charact. c. xiv.) item *summa pecuniæ creditæ, sors*: etiam *qualibet summa pecuniæ*: (πολλῷ κεφαλαίῳ, Act. xxii. 8. Num. v. 7, &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias, Or. xviii. p. 310. ed. Hanov. 8. Dem. in Euerg. p. 617. ed. Wolf) item *summa libri seu sermonis*: (κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1.) Adjectivè aut per appositionem sumi videtur apud Aristoph. κεφαλαίῳ ῥήματι, *grandi et gravi verbo.* Th. κεφαλὴ, *caput.*

Κεφαλαιόω, -ῶ, *in summas redigo, summatim repeto* vel *attingo*: item *caput ferio, vulnero*: f. ώσω perf. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *summarius, capitalis.*

Κεφαλαιωδῶς, adv. *summatim.* Th. κεφαλή

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, *summa*: à

ΚΕΦΑΛΗ´, ῆς, ἡ, *caput*; item *homo; extremum ossis, crassius illud rotundumque; summa, et conclusio; princeps, qui primas tenet; præcipuum in aliquâ re*: gen. pl. Ion. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῆφι. Hinc Βουκέφαλος, ου, ὁ, *equus Alexandri Magni.*

Κεφαλικὸς, ἡ, ὸν, *capitalis, ad caput pertinens*: à κεφαλή.

Κεφαλικῶς, adv. *capitaliter*: à præc.

Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, *capitium, tegumentum capitis, pileus; capitulum; volumen, liber*, in N. T. à κεφαλή.

Κέφαλος, ου, ὁ, CEPHALUS piscis, à capitis magnitudine. Item nom. viri. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Κεφάλῳ, dat. sing. à Κέφαλος, ου, ὁ, nom. viri.

Κέχαδα, ας, ε, perf. med. verbi χάζω, *recedo*: item *hio, capax sum*: a. 2. ἔχαδον f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diaplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.

Κεχανδότα, *hiantem, capientem*, acc. sing. præs. part. m. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, perf. med. pro κέχαδα. perf. med. part κεχαδὼς, pro κεχανδὼς, verbi χάζω, quod vide.

Κέχαρα, *gavisus sum*, perf. med. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. perf. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ου, *infensus*, perf. part. pass. à χαράσσω, *sculpo*: f. ξω. perf. χα.

Κεχάρηκα, *gavisus sum*, perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω, f. ήσω, perf. part. pass κεχαρημένος, *lætus.*

Κεχαρηότα, *gavisum*: qu. à χαρέω. f. ήσω, perf. κεχάρηκα, unde fit part. κεχαρηκὼς, et per Crasin Ion. κεχαρηὼς, ότος· refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Ion. Diaplasiasm. pro χαρήσειν, f. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, *gaudeo.*

Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. plusq. perf. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το, ab eod.

Κεχαρηὼς, ότος, *gavisus.* Vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένος, ου, perf. part. pass. unde κεχαρισμένε, *charissime*, voc. sing. à χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι. perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia.*

Κεχαρισμένως, adv. *gratè, acceptè, jucundè*, vel *ad gratiam, ad voluptatem*: à præced.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus*: à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

Κεχαροίατο, *gavisi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χάροιντο. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipuè tribuunt: et formant Iones 3. pl. à 3. sing ante το, vel ται, α inserentes. Estque à χαίρω, *gaudeo*: f. αρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, *gavisus sum*, a. 2. ind. med. Ion. pro ἐχαρόμην. Vide præced.

Κεχείμανται, *fluctuant*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito*: f. ανῶ. perf. κεχείμαγκα. perf. pass. κεχείμασμαι, νσαι, νται.

Κέχηνα, *hiavi*, perf. med. ind. et hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. perf. med. *hians, hiscens, os aperiens*: in nom. plur. κεχηνότες, *hiantes*, sive *stulti*, qui frequentèr *hiare* solent: à χαίνω, *hisco*, quod vide.

Κέχλαδα. perf. med. et

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, *sibilo*: f. σω. a. 2. ἔχλαδον, ϗ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf ind. act. verbi χλιαίνω, *tepefacio*: f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, *deliciis abundans*: perf. part. med. verbi χλιδάω, *luxui deditus sum.* Th. χλίω, *deliciis frango.* Angl. TO CLOY.

Κεχολωμένος, *iratus*, perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, *mox succensebis*, Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. et

Κεχολώσεται, *mox succensebit*, 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, *irascor*: f. ώσω. perf. κεχόλωκα. perf. pass κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, *bilis.*

Κεχολῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. ejusd.

Κέχρηκα, perf. ind. act. *utendum dedi*: à χράω, *do utendum.*

Κέχρημαι, σαι, ται, *mutuatus sum*, perf. ind. pass. à χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus*: perf. part. pass. à χρηματίζω, *Dei numine loquor, divinitùs admoneo*: f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα. aor. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. pass κεχρημάτισμαι, σαι, ται. Th. χρῆμα, τὸ, *res, negotium, oraculum.*

Κεχρημένος, ου, perf. part. pass. *ab oraculo prædictus; egens.* à χράομαι, ῶμαι f. χρήσομαι, *utor, oraculum consulo.* Th.

χρέω, *commodo, oracula edo.* (at secundùm Salmasium de modo Usuræ, p. 191, κιχρημένον ἀργύριον est *mutuo datum,* κιχρημένος est *indigens.*)

Κιχρήσεται, 3. sing. paulò post fut. à χρήζω, *indigeo*: f. σω perf. pass. κέχρημαι, σαι, ται. Th. χρεία, *indigentia.*

Κέχρησθε, 2. pl. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Κέχρισμαι, perf. ind. pass. à χρίω, *ungo*: f. ίσω. perf. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. et κέχυνται, *confunduntur,* 3. pl. perf. ind. pass. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3 pl. plusq. perf. ind. pass. κεχυμένος, η, ον, *effusus,* perf. part. pass. verbi χέω vel χύω, *fundo.* Th. χέω, idem.

Κέχυτ' pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing. perf. ind. pass. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, *cesserant,* Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. act. verbi χωρέω, *cedo, eo*: f. ήσω. perf. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, *sejuncti sunt,* Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσί, 3. plur. perf. ind. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, *separo.* Th. χωρὶς, *seorsum.*

Κεχωρισμένος, η, ον, *separatus, distans,* perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, *aggestus, defossus,* part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ'Ω, et per Epenth. κείω, *findo, jacere cupio*: unde et κεῖμαι, *jaceo*· est et κέω, *uro*: vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, *quo.*

Κῆαι, *accendisse,* a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, *uro,* quod vide.

Κήαντο, 3. pl. aor. 1. m. κήας. a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *animal è simiarum genere.*

Κηγὼ, ut et κηγὼν, Dor. pro καὶ ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ desertâ, ubi *Cedar* Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, *torquebat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi κήδω, quod vide.

Κήδε, pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Κήδει, *lædit,* 3. sing. præs. ind. act. à κήδω, *ango*: præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, *cura.*

Κηδεία, ας, ἡ, *funeratio, parentatio, sepultura.* Th, κῆδος, *exequiæ, cura.*

Κήδειος, ου, ὁ, *cujus curam gerimus, charus, amicus*: ab eod. th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, *curator, solicitus*; item *affinis*: ab eodem.

Κηδεὸς, οῦ, ὁ, idem quod κήδειος, quod vide.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. ind. med. à κήδομαι, *curam gero.* κήδετο pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Κηδεστὴς et κηδευτὴς, οῦ, ὁ, *qui curam alicujus gerit*; item *gener, socer, frater uxoris*: ab eod.

Κήδευμα, ατος, τὸ, *cura*; item *affinitas, affinis*: ex seq.

Κηδεύω, f. εύσω, *curo, funero*: item *affinitatem contraho, affinis sum.* à κῆδος.

Κηδέω, *curam gero*; *solicito,* Hes. Op. 364. f. έσω et ήσω. Th. κῆδος, *cura, exequiæ.*

Κήδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, *familiarissimus*: superl. ab eodem.

Κήδομαι, f. ήσομαι, *curo, solicitus sum de aliquâ re, satago*: item *mœreo, molestiâ afficior*: item *exequias alicujus curo.* à κῆδος.

Κηδομένη, *curans,* præs. part. f. g. verbi præced.

ΚΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, solicitudo, mœror, luctus, molestia, ærumna, damnum, exequiæ, funus, parentalia*: item *affinitas*: etiam *nuptiæ.*

Κήδω, *mœrore afficio, ango, lædo*: à præced.

Κἤδωκ', *et dedit*: pro καὶ ἔδωκε.

Κηδωλὸς, ἡ, ὸν, *solicitus, anxius*: à κῆδος.

Κήδων, *affligens,* præs. part. à κήδω.

ΚΗ'ΘΙΟΝ et κηθάριον. ου, τὸ, *vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur*: Ion. pro χήτιον, à χεῖσθαι. sic κιθὼν, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergò à χῶ, *capio.*

Κῆκ', Dor. pro καὶ ἐκ.

Κἤκα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro καὶ εἴκα μὴ ἀποθάνω, *etsi non moriar.*

Κήκει, Poët. Anadiplasiasmo, pro κίει, et hoc pro ἴκει, verbi κίω vel κίω. a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. à κηκίω, *salio.* Th. κίω, *eo, vado.*

Κηκὶς, ίδος, ἡ, *nidor,* in altum velut saliens: item *galla,* quæ è quercu subitò κηκίει, i. e. *prosilit*: ab eod. th.

Κηκίω, fut. ίσω, *cum impetu erumpo, saltu sursum feror*: à κίω, *vado.*

Κῆλα, ων, τὰ, nom. pl. à κῆλον, ου, τὸ, *telum*: Ion. pro κᾶλον, *lignum.*

Κηλείω, f. σω, *mulceo, permulceo.* à κηλέω.

Κηλὰς, *hyberna dies, nubes, capra, vulpes.*

ΚΗ'ΛΑΣΤΟΣ, ου, ἡ, *arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt,* ut *Juniperus, Ilex,* &c. κηλάστραι, *arbores quædam agrestes*; item *vasa pastoralia.*

Κήλειος, κήλεος, et κήλαος, ου, ὁ, *urens, calens, splendens*: q. à καίω, *uro.*

ΚΗΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *mulceo, decipio*: f. ήσω. sed

Κηλέῳ, dat. sing. à κήλεος, ου, *calidus.* Th καίω, *uro.*

ΚΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *tumor in quacunque parte corporis,* imprimis, *tumor scroti, ramex, hernia.*

Κηλιδόω, -ῶ, fut. ώσω, *maculo, conspurco.* à

ΚΗΛΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *macula, nævus, ulcus*: item *probrum*: quasi *ustione facta macula*: à καίω, *uro.*

Κῆλον, ου, τὸ, *jaculum è ligno*: Ion pro κᾶλον.

Κηλὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus, tostus*: à καίω, *uro.*

Κηλέω, ῶ, fut. ήσω, *comburo*; item *decipio, noceo,* et *subagito.* Hesych. *precor*: Martin. in Cadm. Poëticum esse putat, pro κηλέω, ut sit Deum *mulcere precibus.*

Κηλώνειον, ου, τὸ, *instrumentum quo aqua è puteis hauritur.*

Κἠμαυτὸν, Doricè ponitur pro καὶ ἐμαυτὸν, *et meipsum.*

Κἠμὶ, Dor. pro καὶ ἐμί.

ΚΗΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa.* Haud malè à κάμπτω, quia est *flexilis.* Varinus à κάμνω, *laboro,* quia sub fræno jumentum laborat.

Κἦν, Dor. pro καὶ ἐν, vel καὶ ἂν, *etsi*: etiam pro καὶ ἦν, i. e. καὶ ἐὰν sed κ' ἦν pro καὶ ἦν.

Κῆνος, Æol. pro ἐκεῖνος.

Κῆνσος, ου, ὁ, *census,* hoc est, *æstimatio bonorum*: vox origine Lat.

ΚΗ'Ξ vel κήϋξ, *avis quædam, larus*: quidam κέπφον exponunt.

Κἠξαπίνης, Ion. et Dor. ex καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, *repente.*

Κἦπι, Dor. pro καὶ ἐπί.

Κἦπεὶ, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, *et postquam.*

Κἤπειτα, Dor. pro καὶ ἔπειτα, *et postea.*

Κηπεύματα, idem quod κῆποι, *horti, fructus hortenses.* D. S.

ΚΗ͂ΠΟΣ, ου, ὁ, *hortus, pecten, pubes muliebris.* Est et *animal simile simiæ.* hinc

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, *hortum colo:* et

Κηπουρικὸς, ἡ, ὸν, *ad hortulanum pertinens:* et

Κηπουρὸς, *hortulanus:* ex οὖρος, *custos,* et κῆπος, *hortus.*

ΚΗ΄Ρ, ρὸς, ἡ, *sors, fatum, mors fatalis.* at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ατος, τὸ, *COR.*

Κῆρα, acc. sing. et

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, *sors.*

Κηρεία, ας, ἡ, *fascia* propriè *sepulchralis,* quæ κειρία et κηρία. Th. κὴρ, *mors.*

Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatis agitatus* vel *advectus:* à φορέω, *agito, fero,* et κὴρ, *sors.*

Κήρινος, ίνη, ινον, *cereus:* et

Κηρίον, ου, τὸ, *favus:* à κηρὸς, *cera.*

Κηριτρεφέων, gen. pl. à

Κηριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *morti obnoxius:* q. d. *fato nutritus:* à κὴρ, *fatum,* et τρέφω, *alo.*

Κηρόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cerâ ligatus et compactus:* ex κηρὸς, *cera,* et δέω, *ligo.*

Κηροδομέω, ῶ, f. ήσω, *è cera ædifico, cellas cereas struo.* qu. ex κηρὸς, *cera,* et δομέω, idem quod th. δέμω, *struo.*

Κηροδομοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à præc.

Κηρόθι, *ex corde:* adv. à κέαρ, contractè κῆρ.

ΚΗΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *CERA.*

Κηρόω, ῶ, f. ώσω, *cerâ obduco:* à præc.

ΚΗΡΥΒΙ΄Α, ων, τὰ, *folliculi fabarum.* q. à κείρω, quia *resecantur.*

Κήρυγμα, ατος, τὸ, *præconium, id ipsum quod per præconem edicitur et promulgatur, edictum præconis voce factum, proclamatio, ipsa promulgandi actio.* in sacris est *doctrina, institutio,* Evangelii *prædicatio.* à 1. pers. perf. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, *præco.*

Κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. et

Κηρύκειον, ου, τὸ, *caduceus, pretium quod datur præconi nuntianti* aut *vendenti.* à seq.

Κηρύκειος, εία, ειον, *ad præconem pertinens.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro κηρυκεία, ἡ, *præconis munus:* à præced.

Κήρυνθος, *CERYNTHUS,* nom. propr.

ΚΗ΄ΡΥΞ, υκος, ὁ, *præco, caduceator, nomen ministri sacrorum apud Athenienses;* in libris sacris, *doctor religionis Christianæ.* q. à κράζω, *clamo.* vel à γῆρυς, *vox.*

Κῆρυς, vid. Markl. Eurip. Mul. 398.

Κηρύσσω, *prædico, publico, celebro:* in sacris libris *doceo:* imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ύξω. perf. κεκήρυχα. a. 1. ἐκήρυξα. perf. pass. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. pass. ἐκηρύχθην. a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, έντος. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, ῃ, εται. Th. κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. et

Κηρυχθῆναι, aor. 1. inf. pass. à κηρύσσω, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro κηροῦ à κηρὸς, ὁ, *cera.*

Κηρωτὸς, ἡ, ὸν, *ceratus.*

Κητεία, ας, ἡ, *cetorum captura; locus ubi tales pisces capiebant seu condiebant.*

Κήτειος, εία, ειον, *cetaceus:* exponitur et *magnus:* qu. à

ΚΗ͂ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS, balæna.*

Κητὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Κητώδης, ες, *cetaceus, è cetorum genere.* τὰ κητώδη, *quæ cete appellantur; cetaria.* à κῆτος.

Κηὖ, Dor. pro ϗ εὖ, *et benè.*

Κήϋκα, acc. sing. à

Κήϋξ, υκος, ὁ, nomen regis.

Κῆφ' ὅτι, Dor. pro ϗ εἶφ' ὅτι, et εἶφ' pro εἶπε, *dixit.*

Κῆφα, Dor. pro ϗ ἔφη, vel ϗ εἶπε.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. *Petrus.*

ΚΗΦΗ΄Ν, ῆνος, ὁ, *fucus:* ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσι pro κηφῆσι.

Κῆφθα, Dor. Ion. et Æol. pro ϗ ἧφθη, *et accensa est:* 3. sing. a. 1. pass. verbi ἅπτω, *accendo;* quod vide.

Κηφισσίδι, dat. sing. à Κηφισσὶς, ίδος, ἡ, *Cephisis,* lacus.

Κῆχος, Dor. pro πῆχος, à πῆ, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, *benè olens, fragrans:* à καίω, quia odoris causâ *accenditur.*

ΚΙ΄ΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui scoria immixta est,* Metaph. *non sincerus, fucatus:* q. à κίβδης, quod vide. Superl. κιβδηλότατος. ἀκίβδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *purus, sincerus.*

Κίβδης, *lutum,* nempe *metallorum scoria;* item *improbus.*

ΚΙ΄ΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, *pera, sacculus.*

ΚΙΒΩ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ,* et *genus poculi,* quod ex illo fructu fieri solitum.

ΚΙΒΩΤΟ΄Σ, οῦ, ἡ, *arca, cista, capsa.*

Κιγκλίζευ, 2. sing. imperf. ind. med. Dor. pro ἐκιγκλίζου, *movebaris:* à

Κιγκλίζω, *imitor* τὸν κίγκλον, *in modum* τοῦ κίγκλου *moveor et agitor.* item activè, *agito, concutio, motito.*

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, *cancelli,* vel *foramen per quod immittitur clavis.* Th. κλείω, *claudo.*

ΚΙ΄ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, *avis quædam,* quæ et κίγκαλος, quia crebrò caudam κινεῖ, *movet.*

ΚΙ΄ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius;* propriè *fascia,* quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus:* scribitur et κίταρις.

ΚΙΔΑ΄ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes:* aliter κίδαφος et κίναδος.

Κίδνημι, idem q. σκίδνημι, q. v.

Κίε, Ion. pro ἴει, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi κίω, ευ, *accurro:* per Metath. pro ἴκε.

ΚΙΘΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA:* κίθαρις, εως, ἡ, idem, *lyra:* κιθαρίζω, *citharâ ludo:* κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *citharista,* et hinc Angl. GITTERN et CITTERN.

Κιθάριζεν, *personabat,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et

Κιθαρίζω, *citharâ cano:* f. ίσω. aor. 1. imperat. act. κιθάρισον. Th. κιθάρα, *cithara.*

Κίθαρις, εως, ἡ, *lyra:* à κιθάρα.

Κιθάρισις, εως, ἡ, *citharæ pulsatio, citharæ cantus.*

Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, *CITHARISTA:* in pl. οἱ κιθαρισταὶ et

Κιθαριστικὴ, sc. τέχνη, *ars citharisticæ.*

Κιθαριστικὸς, κὴ, κὸν, *ad citharistam pertinens.*

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam:* et

Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharis,* Apollini sacer: omnia à κιθάρα, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, *CITHARŒDUS:* quod ex κιθάρα et ᾠδὸς, *cantor.* Th. ἀείδω, *cano.*

Κιθάω, *citharœdum facio:* comicè ficta vox, à κιθάρα.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, q. v.

ΚΙ΄ΚΙ, εως, τὸ, *CICI:* plantæ nomen; Lat. *ricinus.*

ΚΙ΄ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, *CINCINNUS, cirrus.*

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, *vox noctuarum.*
Κικκαβὴ, κίρκαξ, *noctua*, *CICUMA*: à præcedente.
Κικκὸς, ῦ, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici, et Angl. CHICK.
Κικλήσκων pro καλέσκων, *vocans*: præs. part. f. g. à
Κικλήσκω, Poët. pro καλέω, voco.
ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ἡ, *vires*, *robur*: quod à κίω, *moveo*.
Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis: à
Κιλίκιον, υ, τὸ, *CILICIUM*, *vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus*: à
ΚΙ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ᾗ ἡ, *Ciliciâ oriundus*.
Κίλλα, ης, ἡ, nom. propr. regionis.
ΚΙΛΛΙΒΑ'ΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna*, *quibus defessi clypeos sustentabant*.
ΚΙΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *asinus*: apud Dores.
Κίλυφος, εος, τὸ, *cortex*.
ΚΙΜΒΕ'ΡΙΚΟΝ, υ, τὸ, vel ut alii κιμβερικὸν et κιμβερικὸν, *vestimenti pretiosi genus*: an à *Cimbriâ* vel *Cimmerio*, oppido Asiæ?
ΚΙ'ΜΒΗΞ seu κίμβιξ, κος, ὁ, *animalculum è vesparum* vel *apum genere*: item *parcus*, *sordidus*.
ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA terra*: ex insulâ Cimole.
ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*; item *fœtor quam caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fœtor*, q. κυνῶν βρῶσις.
Κιναβράω, *oleo*, *fœteo*: à præc.
ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, et -υ, ὁ, *vulpes*: apud Siculos, *astutus*. Est et κίναφος, *vulpes*: et κινάφη et κίδαφος.
Κινάμωμον, υ, τὸ, *cinnamomum*: vide κιννάμωμον.
ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, υ, ὁ, *clavus*, *paxillus*.
Κίναξ, ακος, ὁ ᾗ ἡ, *agilis*, *mobilis*: à κινέω, *moveo*.
Κινδύνευμα, ατος, τὸ, *periculum*, *facinus audax*: à perf. pass.
Κινδυνεύω, *periclitor*: f. εύσω. perf. κεκινδύνευκα: à
ΚΙ'ΝΔΥ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *periculum*: quod à κινῶ et δέος, vel δύω, *movet* enim *metum* et *mergi facit*: vel ἀπὸ τῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας, *dolores* sc. *excitans*.
Κινδυνώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *periculosus*.
Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. et
Κινῶ, Dor. et Æol. pro κινῦ, *move*, præs. imperat. pass. à
ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*: f. ήσω. perf. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η. Hinc
Κινέων, ῦσα, ον, *movens*, præs. part. et
Κινηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass.
Κινηθμὸς, ῦ, ὁ, *motus*: Poët. pro κίνησις. ab eod. th.
Κίνημα, ατος, τὸ, *motus*. Th. κινέω.
Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.
Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.
Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor*. κινητὴρ γαῖας, *quassator terræ*; periphrasis Neptuni.
Κινητὴς, ῦ, ὁ, *motor*: à κινέω: undè et
Κινητικὸς, ἡ, ὸν, *movendi vi præditus*.
Κινητικώτατα, pl. num. neut. gen. superl. grad. à κινητικὸς Th. κινέω.
ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Ciliciâ*.
ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgò κιννάβαρι, *rubia*.
ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, υ, ὁ, *exemplar*, *quod plastes sibi proponit*, *proplasma recens editum*.
ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, υ, τὸ, *CINNAMOMUM*.
Κινῦσης, part. præs. gen. sing f. g. à κινέω.
Κίνυμι, idem quod κινέω, *moveo*, *agito*: in præs. pass. κίνυμαι, *moveor*: undè κίνυντο, in 3. pl. imperf. ind. m. Ion.
ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *instrumentum musicum Phœnicium et Syrium soni queruli*.
Κινύρομαι, *voce querulâ lamentor*, *lugubri voce queror*. à pr.
Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis*, *querulus*, *funestus*: ab eod.
Κνώπετα, ων, τὰ, *feræ bestiæ*, quasi κνώπεδα ex κινέω et πέδον.
Κιοίτην, *irent*, 3. dual. opt. à κίω, *vado*.
Κιον' pro κίονα, acc. sing. et
Κίοσιν, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *columna*.
Κιῦσαι, *euntes*, nom. pl. præs. part. f. g. à κίω, *eo*. Sunt qui part. a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰῦσα, ab εἶμι, *eo*.
ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.
Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. Κίρκα, *CIRCE*: nomen sagæ.
ΚΙ'ΡΚΟΣ, υ, ὁ, *CIRCUS*, *CIRCULUS*, *locus in orbem rediens*. Est et *species accipitrum*. unde forsan Angl. QUIRK.
Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. ind. act. à
Κιρνάω, *misceo*: fut. ήσω. Th. κεράννυμι seu κεράω, idem.
Κίρνη pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. ind. act. à κίρνημι quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbi præced.
Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi κιρνάω, quod vide.
Κιῤῥαῖον, ἐκ τῆς Κίῤῥας, *è Cirrhâ*.
Κίῤῥις, *species accipitris*, *et piscis*: à κιῤῥὸς, *colore*.
ΚΙ'ῤῬΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *fulvus* seu *gilvus*: q. à καίω, *uro*.
ΚΙΡΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, *varix*, cum vena à multo sanguine dilatatur: qu. à κιῤῥῷ, *colore*. dicitur et κιρσσός.
ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ, *vermis*, *qui in ligno* vel *frumento nascitur*. Hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus*. Est et
Κὶς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *durus*.
ΚΙ'ΣΣΑ, et Att. κίττα, ης, ἡ, *pica*, *avis garrula*, *gulosa*, &c. Et sumitur pro *fastidio ciborum et appetitu absurdorum*, et pro *malacia*.
Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro*, *cupio*, *appeto*, *concipio*, *incalesco*. à præced.
Κισσήρης, *hederâ redimitus*.
Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme petrosus. Th. κὶς, *vermis*.
Κισσηρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *pumicosus*, *pumici similis*. à κὶς, *vermis*.
Κισσινὸς, ἡ, ὸν, *hederaceus*, *hederâ vinctus*: qu. à κισσόω pro κισσέω.
ΚΙΣΣΟ'Σ, et Att. -ττὸς, ῦ, ὁ, *hedera*.
Κισσοφόρος, ῖος, ὁ ᾗ ἡ, *qui capite gestat hederam*.
Κισσοφόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem. ex κισσὸς et φέρω.
Κισσόω, et κιττόω, ῶ, fut. ώσω, *hederâ orno*, *hederâ corono*. κεκισσωμένος, perf. part. pass. *hederâ redimitus*, à κισσός.
Κισσύβιον, υ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*: ab eod. th.
ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA*, *capsa ex vimine* propriè.
ΚΙ'ΣΤΟΣ, υ, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.
ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, seu *malus Medica*.
Κίτριον, sc. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.
Κιττὸς, *hedera*: vide κισσὸς. at
Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus*, *a*, *um*, Laconicè.
Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, quod vide.
Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio*, *assequor*.

Κιχεῖν, *deprehendat*, 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι. undè et κιχεῖς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχέω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo*: sed tum ι deberet subscribi.

Κιχείημεν, εῖτε, εῖεν, in pl. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, et κίχημι, *invenio, assequor, comprehendo*: q. à χῶ, *capio*, et κίω, *eo*: f. ήσω. perf. ηκα. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν. hinc

Κίχῃ, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχέω, vel κιχίω, *invenio*: f. ήσω. a. 2. ἔκιχον. a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, et Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, *assecutus*, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *assecutus*, a. 1. part. et

Κιχήσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor*.

Κιχήσομαι, *assequar, deprehendam*, fut. à κιχέομαι, idem quod κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. et Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus, avis*: Dor. κιχήλα.

Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις seu *turdis vescor*: hinc *delicior, immoderatè rideo*: affine est καχλάζω.

Κιχράω, et κίχρημι, *commodo, utendum do*: à χράω, idem.

Κιχών, *assecutus, nactus*, a. 2. part. act. à κιχέω, *assequor, deprehendo*: a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ου, τὸ, *intubum*, CICHORIUM: q. à κίων et χωρίον, *per agros serpit*.

ΚΙ'Ω, *vado, eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἴω, seu εἶμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, *columna, columella*: dict. quòd in altum κίει. at

Κιών, ιοῦσα, *vadens*, dicitur præs. part. licèt in ultimâ acuatur: à κίω. vel aor. 2. pro ἰών, ab εἶμι, *eo*.

Κλαγγεῦντι, Dor. et Æol. pro κλαγγοῦσι, 3. plur. præs. q. à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo*: fut. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, CLANGOR: ab eod. th.

Κλάγξω, f. 1. ejusd. verbi.

Κλάβα, et Æol. κλάϐα, CLAVA.

Κλᾳδὸς, Dor. pro κλειδός.

Κλαδὶ, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, *ramus tener*; *progenies*, Poët. qu. à κλάω, *frango*.

Κλάειν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*: f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ. CLAMO, *clango*, de anseribus, gruibus, &c. fut. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. perf. κέκληγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*. Dicitur et

Κλάζω, pro κλάω, *frango*, et

Κλᾳζω, *claudo*: Dor. pro κληΐζω, à κλαῒς, i. e. κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ, pro κλαῖε, quod Ion pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. et

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*: fut. κλαύσω. perf. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem*, acc. sing part. præs. et

Κλαίουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi κλαίω.

Κλαΐς, ΐδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, CLAVIS: nam hinc Ion. κληῒς, unde et κλαῒς.

Κλαῖθρον, ου, τὸ, Dor. et Æol. pro κλεῖθρον, ου, τὸ, CLAUSTRUM. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lacrymor, ploro, fleo, do pœnas, vapulo, pœnitentiâ facti ducor*: imperf. ἔκλαιον. fut. κλαύσω. perf. κέκλαυκα. qu. à κλάω, *frango*: luctu enim et lacrymis *frangitur* animus. ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίειν ἐπί τινα, cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Exteri verò rarò posteriori constructione.

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ὁ, ὸν, *mutilatus*: q. à κλάω.

Κλάνον, βραχιόλιον γυναικὸς, *armilla*.

Κλᾳξ, ὁ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis*.

Κλᾳξω, vel ut alii κλᾳξῶ, f. 1. Dor. pro κλείσω ex κληΐζω, *claudo*. Th. κλείω, *claudo*: f. κλείσω, et Dor. κλαξῶ, ει verso in α. hinc a. 1. ἔκλαξα. Sic κλᾷξον, Dor. pro κλεῖσον, a. 1. imperat.

Κλάουσα, Dor. pro κλαίουσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo*.

Κλαπεὶς, έντος, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον.

Κλαρονόμως, acc. pl. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes*.

Κλᾶρος. Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *sors, hæreditas*.

Κλάρωσε, *conciliavit*, Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. ind. act. verbi κληρόω pro κληρέω. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. et κλάσαι, a. 1. inf. et

Κλασθείσης, gen. sing. aor. 1. part. pass. fœm. gen. à κλάω, *frango*: f. άσω. aor. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, *fractio*: et

Κλάσμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à perf. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κλᾳσῶ, *claudam*, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo*.

Κλαύδη, ης, ἡ, nomen insulæ: Græcè, *vox infructa*.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris: Latinè quasi *clauda*.

Κλαυθμὸς, ῦ, ὁ, *fletus, ploratus*: à κλαίω, *fleo*: f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo, vagio*, et *in fletum adduco*: ab eod. th.

Κλαυθμυρισμὸς, ῦ, ὁ, *ejulatus* à præc.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus, locus fletûs*. Th. κλαίω, *fleo*: fut. κλαύσω.

Κλαυσεῦται, 3. sing. f. 1. m. Dor. verbi κλαίω, *fleo*: fut. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ. f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω. vide κλαυσεῦται.

ΚΛΑ'Ω, *frango, mutilo*: f. 1. κλάσω. perf. κέκλακα. a. 1. ἔκλασα. a. 1. inf. κλάσαι. a. 1. part. κλάσας, αντος. perf. pass. κέκλασμαι. aor. 1. pass. ἐκλάσθην. præs. part. pass. κλαόμενος, η, ον. Hinc Angl. CLASH & CRASH, (*l* et *r* liquescente) & TO CLAW.

Κλεάρχε, voc. sing. à

Κλέαρχος, ου, ὁ, nomen proprium.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, *inclytus, illustris, celeber*. à κλείω, *celebro*.

Κλεεννὸς, pro κλεινὸς. *inclytus, gloriosus*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ, vide in κληδών.

Κλεηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. pro κληθήσεται, per Syncopen pro καληθήσεται à verbo καλέω, *voco*.

Κλεῖα, pro κλέα, et hoc ex κλέεα, *res præclarè gestæ*, à

κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλειδόω, *CLAUDO*, *obsero*: à κλεὶς, -δὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

Κλείετε, *celebrate*, 2. pl. præs. imperat. act. verbi κλείω, *celebro*.

Κλειθρία, ας, ἡ, *rima*: et

Κλεῖθρον, ου, τὸ, *claustrum*, *sera*; *CLATHRUM*: à κλείω, *claudo*.

Κλεινὸς, ἡ, ὸν, Poët. *celebris*: à κλείω, *celebro*.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, *celebro*, *glorifico*. Vel à κλεΐζω, f. ίσω, Dor. κλεΐξω. Sic κληΐξαι, f. 1. inf. Dor. pro κληΐσαι.

Κλεῖος pro κλέος, *gloria*.

Κλειόμεναι, *celebres*, nom. plur. part. præs. f. g. à κλείω, *celebro*. Sunt qui velint Ion. et Poët. dici pro κλεόμεναι, à κλέω pro κλείω.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS*: acc. pl. κλεῖδας, et per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. et

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à κλείω.

Κλειστὸς, ἡ, ὸν, *clausus*, *qui claudi solet*. ab eod.

Κλειτὰς, acc. pl. κλειτὴν, acc. sing. f. g. à κλειτὸς, *celebris*.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, *myrtus* in naturâ muliebri. à κλείω, *claudo*.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris*, *inclytus*: à

ΚΛΕΙ´Ω, *claudo*: item *celebro*, *memoro*: f. σω. perf. κέκλεικα. a. 1. ἔκλεισα. a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι et κέκλειμαι. perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐκλείσθην, ης, η. a. 1. sub pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἀγακλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gloriosus*, *celeber*: at

Κλειὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, nomen mul. et Musæ. à κλέος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, *furtum*: à κλέπτω, *furor*: perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεμμὺς, χελώνη, *testudo*: quia se sub testâ veluti κλέπτει, i. e. *occultat*.

Κλέοβιν, nom. propr. acc. sing. Κλέοβις.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, idem.

Κλεόπας, α, ὁ, *CLEOPAS*, nom. viri Gr. qu. interpret. *omnis gloria*.

Κλεοπάτρῃ, dat. sing. Ion. à Κλεοπάτρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος et κλεῖος, εος, τὸ, *gloria*, *celebritas*, *nominis celebritas seu splendor*: item *fama*, *rumor*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλέπος, εος, τὸ, *furtum*: à κλέπτω.

Κλέπτας, α, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ου, ὁ, *fur*.

Κλέπτε, *falle*, præs. imperat. act. et

Κλέπτειν, præs. inf. act. à κλέπτω, quod vide.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur*: ab eod. th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *ars furandi*: à

Κλεπτικὸς, ἡ, ὸν, *furax*, *furtis deditus*: à κλέπτω.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans*, *occultans*, præs. part. act. f. g. à κλέπτω.

Κλεπτόμενος, præs. part. pass. à κλέπτω.

Κλεπτρία, ας, ἡ, *fur*. Th. κλέπτω.

ΚΛΕ´ΠΤΩ, *furor*, *CLEPO*, *occulto*, *clam facio*, aut *dico*, *fallo*, *decipio*: f. ψω. perf. κέκλεφα, a. 1. ἔκλεψα. a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. κλέψωσι. a. 2. ἔκλαπον. perf. pass. κέκλεμμαι. perf. med. κέκλοπα. Quidam à καλύπτω, κλέπτω, dict. volunt. Hinc Angl. TO CLIP, i. e. *numismata*, &c. quidpiam præcidendo *suffurari*.

Κλέτας, τὸ, *rupes*: quod à κλίνω, quia scil. acclivis.

Κλεύνικος, ου, Dor. pro κλεόνικος ex κλέος, *gloria*, et νίκη, *victoria*. Th. νικάω, *vinco*.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. act. et

Κλέψεις, 2. sing. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi κλέπτω, *furor*: quod vide.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum: *fons quidam Athenis*. ex κλέπτω, *furor*, et ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, nomen propr.

ΚΛΕΩΝΙ´Α, ας, ἡ, *helenium*, herba.

Κλήδην, *nominatim*: adv. à καλέω, *voco*.

Κληδονίζομαι, *vaticinor*, *vates consulo*: f. -ίσομαι peculiariter κληδονίζεσθαι. *de augurio* dicitur, *hariolari*. à κληδών.

Κληδονισμὸς, ῦ, ὁ, *vaticinium*. à pr.

Κλῆθος, εος, τὸ, *sepes*; à κλείω, *claudo*, quia horti iis *clauduntur*.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona*, *gloria*, *omen bonum*: Poët. κληηδὼν, ex κληΐζω. Th. κλείω, *celebro*: at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla*. Sed pro τὸν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλήειν, Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κλῄζω, pro κληΐζω, *claudo*.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. et

Κληθήσομαι, η, εται, f. 1. pass. et

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à καλέω, *voco*.

Κλήθρα et κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus*: qu. à κλάω, *frango*, nam lignum alni fragile est.

Κλῆθρον, ου, τὸ, *claustrum*, *sera*, *repagulum*: à κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, idem q. κλήθρα, q. v.

Κληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κληΐζω, f. ίσω, *claudo*; item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κληῒς, ῖδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς, vel *aliquid clavi simile*, *sedes nautica*, *transtrum*: ab eodem th.

Κληῖσαι, Ion. pro κλεῖσαι, a 1. inf. act. verbi κληΐζω, vel

Κληΐω, pro κλείω, *claudo*, *celebro*.

ΚΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *palmes*, *virga vitea*, quia fragilis à κλάω, *frango*. Et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych. Hinc

Κληματὶς, ίδος, ἡ, et

Κληματίον, ου, τὸ, *viticula*, *parvum sarmentum*: dim. à pr.

Κληματόομαι, *pampinis et sarmentis opacor* et *sylvesco*.

Κλήμης, εντος, ὁ, nomen viri Lat. *clemens*.

Κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*.

Κληροδοτέω, f. ήσω, *sorte divido*, *hæredem scribo*. à κλῆρος et δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, *qui per sortem dat*: à præc.

Κληρονομέω, -ῶ, *hæreditatem adeo*, *hæreditatis jure obtineo*, *possideo*: f. ήσω. perf. κεκληρονόμηκα. a. 1. sub. act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. κληρονομῆσαι. ex κλῆρος, *sors*, et νέμω, *tribuo*.

Κληρονομησάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου, ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*: qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors*, *patrimonium*, *sortitio*: quia olim hæreditas sorte dividebatur, mox omnia bona quacunque

ratione parta. φθείρειν τὴν Σκυθέων τοὺς κλήρους, Herodot. Melpomene, *Scytharum agros vastans.* Sic et Hes. Op. 341. vid. ibi Græv. Est et κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur.* Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρεχία, *hæreditatis aditio* : à

Κληρεῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet.*

Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo*: f. ώσω. perf. κεκλήρωκα. præs. pass. κληρόομαι, -οῦμαι, *in sortem adsciscor* : a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum.* Th. κλῆρος, *sors.*

Κληρώσομαι, *sortiar* : f. 1. m. verbi præced.

Κληρωτὶ, *sortitò, in sorte,* adverb. Th. κλῆρος, εος, τὸ, *sors.*

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, *sorte lectus* : ex eodem.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium.* Th. καλέω, *voco.*

Κλῆσον pro κλήϊσον, per Synær. a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro.* Th. κλείω, idem. at

Κλῆσον, sine ι subscripto, per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, έα, έον, adj. verbal. *vocandus* : à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco* : ab eod.

Κλητὴρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat, antestatus*: ab eod.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus, a, um*: à καλέω.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus, a, um ; inclytus, exoptatus,* ab eodem th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis, antestatus,* ab eod.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus.*

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS*: qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κριθὴ, *hordeum,* et βαῦνος, *fornax.*

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, plaga, tractus, CLIMA* : à κλίνω.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus ; annus scansilis* : à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala, gradus, CLIMA*: qu. à κλίνω. Hinc. Angl. TO CLIMB.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis.* Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus* : à κλίνω, *reclino.*

Κλιθείτην, Ion. pro ἐκλιθείτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus* : ab eod. th.

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus* : à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans* : præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *lectorum faber*: à κλίνη, *lectus.*

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clausus* : à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, averto* : fut. νῶ. perf. κέκλικα. a. 1. ἔκλινα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται unde est κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, tractus*: perf. m. κέκλινα, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus.*

Κλισία, ας, ἡ, *locus ubi discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa*: et

Κλισιάδες, αἱ, *januæ bifores.* Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ. Ion. pro κλισία, quod vide. et

Κλισίηθεν, *ex tentorio* : adv. de loco. κλισίηνδε, *ad tentorium* : à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum.* Th. κλίνω, *reclino.*

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio* : acc. κλίσιν. ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria* : dat. pl. Ion. κλισμοῖσιν et

Κλισμῷ, *solio,* dat. sing. et

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas*: latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτυς, υος, ἡ, *vallis, montis declivitas*: à præced. th.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, *collare, vinculum* quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo.*

Κλονέοντο, *turbabantur,* 3. pl. imperf. ind. med. Ion, à

Κλονέομαι, *turbor, concutior.* v. seq.

Κλονέω, ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio*: à κλόνος.

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio, ira*: à pr.

Κλόνιον, ου, τὸ, *coxendix, spina dorsi*: à κλόνος, nam hæc pars corporis imprimis concuti et quassari potest.

Κλονιτὴρ, *gladiolus ad femora suspensus* : à pr.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio.* Hinc Angl. A CLOWN.

Κλοπεύω, f. εύσω, *furor.* Xenoph. Exp. Cyri, l. vi. p. 1.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum* : à perf. med. κέκλοπα, verbi κλέπτω, *furor.*

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um,* ab eodem th.

Κλοπίμως, adv. *furtivè* : à præced.

Κλοπὸς, οῦ, ὁ, *fur.* à κλέπτω.

Κλοποπεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latenter furor et subduco tempus.* (fortè verum est κλοποτεύω, à κλοπὸς, *fur.*)

Κλῶβον, *sigillum.* Hinc σιγιλλοβίζω:

Κλύβατις, *herba quæ* ἑλξίνη, Latinis *parietaria.*

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus.* Th. κλύζω, *abluo.*

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus agitor, fluctuo* : f. ίσομαι. a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η. ab eod.

Κλύεν, *audivit,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio.*

Κλύζεσκε, *abluebat* : 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε. et

Κλυζομένῳ, *inundanti,* dat. sing. part. præs. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, purgo, clystere perluo, inundo, sonum ut fluctus edo.* hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio.*

Κλῦθι, *audi,* præs. imperat. à κλῦμι vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio.*

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris. à

Κλύμενος, ου, *clarus.*

Κλύοιμι, *audirem,* præs. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt,* 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur,* item *ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur.* Th κλύζω, *abluo.*

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus.* Th. κλύω, *audio.*

Κλυταιμνήστρη, ης, ἡ, *CLYTÆMNESTRA,* nomen mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui fert inclytum fructum* : ex κλυτὸς, *inclytus,* et καρπὸς, *fructus.*

Κλυτόπωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inclytus equis* : à κλυτὸς, *inclytus,* et πῶλος, *pullus equinus.*

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel οῦ, ὁ ἢ ἡ, *inclytus, clarus, celebris* : item *vocalis, clamore et strepitu turbulentus.* à κλύω, *audio.*

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex* : ex κλυτὸς, *inclytus,* et τέχνη, *artificium.*

Κλυτότοξος, ου, ὁ ἢ ἡ, *arcu et ja-*

culis insignis: à κλωτὸς et ἐύ-ξον.

ΚΛΥ'Ω, *audio, percipio, morem gero.*

ΚΛΩΒΟ'Σ, ῦ, ἡ, *cavea avium.*

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum*; item *explodo è theatro.* Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero*; et *fataliter destino*: undè κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata.* Hinc Angl. TO CLOTHE, &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, *CLOTHO*, una è Parcis.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *asper, clivosus*; locus in quo sunt κλώμακες, *asperitates.* à κλίμαξ, quasi κλιμακόεις, *scalâ egens, ascensu difficilis*: vel à κλάω, *frango.*

ΚΛΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet: accus. singul. κλῶνα· accus. plur. κλῶνας. Hinc

Κλωνίον, ὑ, τὸ, *ramulus*: qu. à κλάω, *frango.*

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *gloria patris.*

Κλῶπες, *fures*, nom. plur. à κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur.* Th. κλέπτω, *furor.*

Κλωπεύω, f. εύσω, *furor*: ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλὼψ, *fur*, et πατὴρ, *pater.*

Κλῶσμα, ατος, τὸ, *filum*: à κλώθω, *neo.*

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus*: ab eod.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.

Κμέλεθρα, ων, τὰ, *trabes*: *al. δοκοί.*

Κμητὸς, ἡ, ὸν, *elaboratus, factus*: à κάμνω, *laboro, facio.*

Κναίω, f. σω, *scindo, rado, contristo*: à κνάω, q. v.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus.* Th. κνῆκος, ὑ, ἡ, *species seminis.*

Κνάκων, *caper*: à colore κνακῷ.

Κνάμα, ας, ἁ, Dor. pro κνήμη, ης, ἡ, *crus.*

Κνάμπτω, id. q γνάμπτω, seu κάμπτω, *flecto.*

Κναμὼς, acc. pl. Dor. pro κνημὸς, *colles*: vide κνημός.

ΚΝΑ'ΠΤΩ, seu γνάπτω, f. ψω, perf φα, *carmino, carpo*: propriè fullonum, *pecto, polio.* Angl. THE KNAP OF CLOTH, & TO KNAP, id est, arrodere.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado.*

Κναφεὺς, έως, ὁ, *fullo*: à κνάπτω.

Κναφήϊον, ὑ, τὸ, Ion. pro κναφεῖον, *officina fullonica.* Th. κνάπτω.

Κνάφος, ὑ, ὁ, *carduus fullonicus.* ab eod. th.

ΚΝΑ'Ω, κνῶ, item κνῆμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito.* Hinc Angl. GNAW & GNASH.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, *tenebricosus, obscurus*: à seq.

ΚΝΕ'ΦΑΣ, ατος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum.*

Κνέωρον, herba quædam, quæ et κνῆστρον, Plin. lib. xiii. 21. qu. à κνάω, *rado*: quia linguam mordet.

Κνῆ, *scalpsit*, Ion. pro ἔκνη, 3. sing. a. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo.*

Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram provoco*: f. κνήσω. perf. κέκνηκα. præs. pass. κνήθομαι, *prurio.* κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2 Tim. iv. 3. *auribus prurientibus.* Th. κνάω, *scindo.*

Κνηκίας, ὑ, ὁ, *lupus*: à κνηκὸς, *flavus*: quia tali colore sunt lupi.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parva nubecula*: quia κνηκή: v. κνηκὸς, *flavus.*

ΚΝΗ'ΚΟΣ, ὑ, ἡ, *species quædam seminis*, vel *herba croco similis.* Hinc

Κνηκὸς, ἡ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum.*

Κνῆμα, ατος, τὸ, *ramentum*: item *pruritus.* Th. κνάω, *rado.*

Κνήμαργος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *cruribus albis præditus*: ex κνήμη, *tibia*, et ἀργὸς, *albus.*

ΚΝΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus.* Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον. Et *rotæ radius.*

Κνήμησι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia.*

Κνημία, ας, ἡ, *radius rotæ.* Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*: ab eod. th.

Κνημιδοφόρος, ὑ, ὁ ϗ ἡ, *ocreis armatus*: ex κνημὶς, ῖδος, ἡ, *ocrea*, et φέρω, *fero.*

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea*: à κνήμη.

Κνημὸς, ῦ, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit*: ab eod.

Κνησία, ας, ἡ, *pannus rarus, per quem aliquid colatur*, et q. raditur; à κνάω, *rado.*

Κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi κνάω, *scalpo, frico*: fut. σω. perf. κα Th κνάω, *scindo.*

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor, radula*: ab eod. th.

Κνηστήριον et κνῆστρον, *instrumentum quo raditur, radula.* à pr.

Κνῆστις, ιος, ἡ, *culter.* Th. κνάω, *scindo.*

Κνήφη, ης, ἡ, *urtica*, quia κνᾷ. item *pruritus.* Vide κνίδη.

Κνίδιος κόκκος, *granum CNIDIUM*: fructus thymelææ, Theophrast. l. ix. c. 22. Th. κνίδιον, ὑ, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica*: quia κνίζει et cum *pruritu* q. *mordet.* Th. κνάω.

ΚΝΙ'ΔΙΟΝ, ὑ, τὸ, *grani species.*

Κνίδος, *quædam regio in Doride*, et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, præs. part. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta*: à

Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito, urticæ in modum pungo* vel *uro, molestus sum, perdo.* Th. κνάω, *rado.*

Κνιπολόγος, avis quæ κνίπας λέγει, id est, *legit et edit vermes qui ligna erodunt.* Alii scribunt κνιπολόχος, quod κνιψὶν, *culicibus, insidietur*: id quod est λοχεύειν, *insidiari.*

Κνιπὸς, *parcus*: qui de necessariis quoque aliquid κνάει, et

Κνιπότης, ητος, ἡ, *pruritus*: à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica*: pro κνίδη, quod vide.

Κνισᾶντι, Dor. per Crasin ex κνισάοντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, *nidore plenus.* Th. κνίσσα seu κνίσα, *nidor.*

Κνίσδειν, Dor. pro κνίζειν, *pungere*: vide κνίζω.

Κνισμὸς, ῦ, ὁ, *pruritus, prurigo*: à κνίζω, *pruritum excito.* Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ'ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, ustura carnium, arvina, pinguedinis incensæ fumus*: qui nares κνίζει, i. e. *pruritum excitat.*

Κνίσσαι, *pupugisse*, Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, *scalpo*: fut. ίσω. Th. κνάω, *scindo.*

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio*, seu *repleo*; item *vaporo, suffio*, de sacrificantibus; *fumo corrumpo.* Th. κνίσσα, *nidor.*

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, *nidore plenus, nidori similis.* ab eod.

Κνισσοδιώκτης, ὑ, ὁ, nomen muris, *parasitus*: ex κνίσσα, *nidor*, et διώκω, *persequor.*

Κνισσὸς, ῦ, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν sectatur.

Κνὶψ, πὸς, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.

Κνῦς, contractè pro κνόος, ὁ, *gemitus axis in rotâ: quam* scil. ἀνάγκη.

Κνέφας, idem quod γνόφος et νέφας, q. v.

Κνῶ, *res minima:* q. κνόον τι.

Κνύζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo:* à κνύζω, idem quod κνάω, *scabo, scalpo, rado.*

Κνυζάομαι, ῶμαι, *gannio:* à κνύω, id. quod th. κνάω. *rado.*

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζῶνται, 3. pl. præs. pass. à

Κνυζέω et κνυζάω, *gannio:* f. ήσω. dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo.*

Κνύζω et κνύω, *rado, scalpo:* ab eod. th.

ΚΝΩ΄ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, *bestia, animans:* Pind. Pyth. χ.

Κνώδαξ, ακος, *fibula ferrea capitibus axium affixa.*

Κνώδων, οντος, vel κνώδους, ὁ, *mucro, seu acies gladii,* dentale in venabulo quod hominem ab apro tuetur: à κνάω et ὀδοὺς.

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto:* qu. à κενὰ et ὄσσε, *quum vacui sunt oculi,* neq. *occupati videndo.* derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video.*

Κνώψ, *cæcus:* qu. κενὸς ὠπὶ, *vacuus visu:* ponitur per Pleonasm. τῦ κ, pro νὼψ, quod ex νη, particula negativa, et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΟΑ΄ΛΕΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *stolidus, amens.*

ΚΟ΄ΑΞ, *rana:* à sono κοὰξ, *quæ vox ranæ.*

Κοέω, *audio, intelligo;* contractè ex ἀκούω, aut à κοέω, quod vide.

ΚΟ΄ΒΑΛΟΣ, ου, *vafer, maledicus, loquax, adulator:* qu. à καβάλλης.

Κόβιμος, ου, *ridiculus.*

ΚΟ΄ΒΤΛΙΣ; εως, ἡ, *radula, quâ caseus raditur.*

ΚΟ΄ΓΧΗ, ης, ἡ, CONCHA, *ostreum marinum et aquatile, mensura conchæ capacitatem æquans, vasculum cavatum, oculi cavum.*

Κογχίτης, ου, ὁ, *lapis albus et mollis,* in quo κόγχαι, à præc.

Κόγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concha,* propriè *turbinata:* idem quod κόγχῃ simile, ut *umbo clypei, cavitas oculi,* &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura:* et

Κογχύλιον, ου, τὸ, CONCHYLIUM, *conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas:* et *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta.* Th. κόγχη.

Κόδαλος, *piscis mugil,* κεφαλῖνος, Hesych. Puto à κόω, *seco.*

ΚΟΔΟΜΕΥ΄Ω, *hordeum frigo,* seu *torreo.*

Κοδράντης, ου, ὁ, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis.*

Κοέω, *intelligo, sentio,* pro νοέω aut ex κοάω, pro κοέω, quod vide.

Κόθεν, Ion. pro πόθεν, *undè.*

ΚΟ΄ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, COTHURNUS, *calceus utrique pedi aptus et altus.* Inde *homo inconstans, mutabilis,* &c.

Κοθοῦρις, *vulpes;* et

Κόθουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caudam abscondens,* et hinc, *fucus,* quia *aculeum abscondit:* inde *fur, iners.* ex κεύθω et οὐρά.

ΚΟΙ΄, κοὶ, *vox porcellorum.*

Κοίῃ, Ion. pro ποίῃ, scil. ὁδῷ. *quâ viâ, quâ ratione?* Sic et κοῖος, α, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio:* ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλάς.

Κοιλαίνω, *cavo, exentero, detraho:* a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, *cavus.*

Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. verbi præc.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, *vallis, caverna,* item *mare:* ab eod. th.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars naris:* ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo.*

Κοίλῃς, et κοίλῃσιν. dat. pl. Ion. pro κοίλαις, à κοῖλος, *cavus.*

ΚΟΙΛΙ΄Α. ας, ἡ, *venter, uterus, ventriculus, alvus:* qu. à κοῖλος, *cavus.* Tum et *canalis, per quem aqua ducitur.*

Κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, CŒLIACUS: à præc.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parasitus,* qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, *ventrale:* qu. *vinculum ventris,* quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ. Epithetum loci *qui cavam planitiem habet:* ὁ κοῖλον πέδιον ἔχων.

ΚΟΙ΄ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, *cavus, concavus, depressus.* κοῖλος ἄργυρος, *argentum vivum,* quia tangenti se aperit et *cavum* exhibet: nisi potiùs sit *argentum excavatum sive cœlatum.* κοῖλον, *vola, cavum pedis.* τὰ κοῖλα, ων, *ilia, cava lateris.* Hinc CŒLUM, apud Lat. à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, i. e. ita convolvere, ut in medio relinquatur κοίλωμα. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutus videre est.

Κοιλοσταθμέω, *fornico, camero:* f. ήσω. a. 1. ἐκοιλοστάθμησα, ας, ε. à seq.

Κοιλόσταθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laqueatus, contignatus, tabulis excavatis tectus:* à κοῖλος, *cavus,* et σταθμὸς, *stabulum, mansio.* Th. ἵσταμαι, *sto.*

Κοιλοστομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur,* Quint. l. i. c. 9. à seq.

Κοιλόστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui quasi cavo ore loquitur:* à κοῖλος, *cavus,* et στόμα, *os.*

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, CŒLOSYRIA, regio sic dicta, Syriæ pars.

Κοιλότης, ητος, ἡ· à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, *cavo:* à κοῖλος.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, *cavitas:* à pr.

Κοιμᾶτ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat,* 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ΄Ω, -ῶ, *facio dormire, sopio:* f. ήσω. perf. κεκοίμηκα. præs. pass. κοιμάομαι, *dormio, morior:* præs. part. κοιμαόμενος, -ώμενος. perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormivit:* a. 1. pass ἐκοιμήθην, ης, η. f. 1. pass κοιμηθήσομαι.

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. à κοιμάω.

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. à κοιμάω.

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κοιμήσασθε, *cubate,* 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi κοιμάω.

Κοίμησις, εως, ἡ, *dormitio:* et

Κοιμητήριον, ου, τὸ, CŒMETERIUM, *locus in quo dormitur* vel *sepelitur:* à κοιμάω, *dormire facio.*

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, quod vide.

Κοινάομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis.*

Κοινὰ 'Ασίας, *certamina communiter Asiæ* proconsularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habitæ. Quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æolidem, continebantur. Iis

præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet. Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

Κοινὸν Ἀσίας, *commune Asiæ*, sic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ supradictam societatem inibant. V. Reines. Insc. v. 22.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, vel κοινόω, *communico*: f. ώσω ab eod. th.

Κοινῆ, *communitèr*: adv. ab eod.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. et in 3. sing. præs. opt. et sub. act. Et in 2 sing. præs. ind. pass. et in 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, quod vide.

Κοινολογεῖσθαι, *aliquid cum aliquo communicare*: ex κοινὸς et λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio*: expon. et *conjuratio*: ex iisd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor*.

Κοινόμυια, ας, ἡ, *cœnomya*, Hieron. *omne genus muscarum*. Exod. viii. 21, in LXX. Ps. lxxviii. 45. idem quod πάμμυια apud Aquilam, à κοινὸς et μυῖα. Rectiùs tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια, quam vide.

ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *communis*, *publicus*, *vulgaris*, *expositus*, *pollutus*, *impurus*. hinc τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, *respublica*, *universitas*, *commune commodum*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas*, *participatio*, *consortium*, *societas*: à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico*, *commune reddo*; item *polluo*, *inquino*. *pro impuro habeo*: f. ώσω. perf. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. a. 1. inf. act. κοινῶσαι. ab eod th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius*, quod vide.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico*, *impertio*, *particeps sum*: fut. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινωνήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio*; *beneficentia*; *eleemosyna*. Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis*, *non difficilis*, *non fastuosus*, *qui est facilis convictûs*: à

Κοινωνὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *socius*, *particeps*: in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινὸς.

Κοινωνοῦσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr*, *uno animo*.

Κοινότερος, α, compar. à κοινός.

Κοινωφέλεια, ας, ἡ, *publica utilitas*: ex κοινὸς et ὠφελέω, *prosum*. D. S.

ΚΟΙ'Ξ, ικος, ὁ, *palmæ arboris quædam species*.

Κοιάλης, *sacerdos*, qui et κόης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος. Est et

Κοῖος, ῦ, ὁ, nomen viri.

Κοιοφόρος, *gravida*: quia κοῖος, id est, κύος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt*, *gubernant*: à

Κοιρανέω, *impero*, *princeps sum*: f. ήσω. perf. κεκοιράνηκα. à κοίρανος.

Κοιρανῆιος, κοιρανῆιον κάρτος, Erin. i. e. κοιρανικὸν κράτος, *principale imperium*.

Κοιρανικὸς, κὴ, κὸν, *principalis*: à seq

ΚΟΙ'ΡΑΝΟΣ, ῦ, ὁ, *princeps*, *dominus*: qu. à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω, *dominor*, *impero*. Est et

Κοίρανος, ῦ, ὁ, nom. propr.

ΚΟΙΣΥ'ΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis*, *nobilis ea et opulenta*, *sed luxuriosa*.

Κοιταῖος, αία, αῖον, *qui it cubitum*, *qui lectum petit*. κοιταῖον γίνεσθαι, *cubare*, *noctu jacere*. Th. κοίτη, *lectus*.

Κοιτάζω, et κοιτάω, *in lecto colloco*: f. άσω. præs. m. κοιτάζομαι, *jaceo*, *in lecto cubo*: à κοίτη

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, *dormio*: f. σω, et Doric. ξω. hinc a. 1. ἐκοίταξα. à

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *cubile*, *lectus*, *proles*. κοῖται, ῶν, αἱ, *libidines*. qu. à κεῖμαι, *cubo*.

Κοιτίον, ῦ, τὸ, *dormitorium*, *cubiculum*: à pr.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, *parva* κοίτη, *lectulus*: specialitèr *capsula in quâ mundus muliebris servatur*: ab eod.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ῦ, ὁ, *cubile*; *somnus in cubili*. Th. κοίτη.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, *cubiculum*: et

Κοιτωνίτης, ῦ, ὁ, *cubicularius*: ab eod.

Κόκαλον, ου. Corona pretiosa κόκαλα ἔγια.

Κόκκινος, η, ον, *COCCINUS*, *cocco tinctus*: à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ῦ, ὁ, *granum*, *bacca*, *COCCUS*, *color* ex cocco factus *puniceus*, undè etiam pro *purpurâ* sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, et κοκύαι, ῶν, οἱ ᾗ αἱ, *avi*, *majores*.

Κοκκύζει, *canit*, 3. sing. præs. ind. act. à

Κοκκύζω, *COCCYZO*; *canto ut cuculus vel gallus*: à κόκκυξ, quod vide.

Κοκκύμηλον, *prunum præcox*, *malum quod coccygis vocant*: ex κόκκυξ, quod vide, et μῆλον, *malum*. Th. μηλέα, *malus* arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, υγος, ὁ, *CUCULUS*, à sono; undè et κόκκος, Angl. CUCKOW, vel quòd sit κόκκινος colore. item *piscis quidam*, *grossus*, *herba quædam*, *os in imo sacri ossis positum*, *galea*.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν, *cucurire*. Th. præced.

Κόνυ, *celeriter*, Att. unde fort. Angl. QUICK.

Κόλα, ἡ, *venter*. Suid. sive quia κόλον, id est, *escam* capit: sive quia κοίλη.

Κόλαβος, *offula*, *buccea parva*: à κόλον, *cibus*.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, *lascivè salto*. Inde genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατασκλασθείησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, ῦ, ὁ, *porcellus*, *obscœna cantio*.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, *punio*, *castigo*; *reprimo*; ἄρχει τῦ ἅρματος, ᾗ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμὰς, *currum regit*, *et impetum reprimit equorum*. f. σω. perf. κεκόλακα. præs. pass. κολάζομαι, *punior*, *pœnas do*: a. 1. m. ἐκολασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. κολάσωμαι, ῃ, ηται. perf. pass. κεκόλασμαι, σαι, σται.

Κόλακας, acc. pl. à κόλαξ, ακος, ὁ, *adulator*.

Κολακεία, ας, ἡ, *adulatio*, *assentatio*: à κολακεύω, *adulor*. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, *cui blandiendum est*; adj. verbale: à

Κολακεύω, *adulor*, *assentor*: f. εύσω. perf. κεκολάκευκα. a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολακὶς, ίδος, ἡ, *assentatrix*.

Κολακρέται, vel *κωλακρέται*, et *κωλαγρέται*, *civilium pecuniarum quæstores*.

ΚΟ'ΛΑΞ, *ακος, ὁ*, *adulator, parasitus*, à *κόλον*, *cibus*, quem quærit.

ΚΟΛΑ'ΠΤΩ, f. *ψω*, *tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo*: qu. à *κοῖλος*, *cavus*.

ΚΟ'ΛΑΡΙΣ, *εως, ὁ*, *animal ululæ inimicum*.

Κόλασις, *εως, ἡ*, *supplicium, cruciatus, punitio*; item *amputatio arborum luxuriantium*; *obstaculum*. 1 Joan. iv. 18. *ὁ φόβος κόλασιν ἔχει*, *timor habet obstaculum*, ubi Grot. legi vult *κώλυσιν*, malè. Ὁ δὲ Ἄππιος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ' ἐλπίδας τῆς κολάσεως, Halic. Ant. l. xi. p. 479. *Appius inesperato isto obstaculo perturbatus*. Sylburgius contra fidem Codd. legi vult *κωλύσεως*. V. Bos. Exerc. Phil. à *κολάζω*, *punio*.

Κόλασμα, *ατος, τὸ*, *animadversio, cruciatus, pœna*: et

Κολασμὸς, *ῦ, ὁ*, *pœna, punitio*: et

Κολαστήριον, *ου, τὸ*, *carcer, locus supplicii, tormentum*: à *κολάζω*, *punio*.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi *κολάζω*, *punio*.

Κολαφίζω, *alapam alicui infringo, colaphum infligo*: fut. *ίσω*. perf. *κεκολάφικα*. Hinc præs. pass. *κολαφίζομαι*, *colaphis cædor*. Th. *κολάπτω*, *tundo*.

Κόλαφος, *ου, ὁ*, *COLAPHUS, alapa*. Th. *κολάπτω*, q. v.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro *κολεοῖν*, à *κολεὸς, ῦ, ὁ*, *vagina*.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, *ῦ, ὁ*, et Ion. *κουλεὸς*, *vagina, CULEUS*: q. *κοιλεὸς*, à *κοῖλος*, *cavus*.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, *ὰ, ὸν*, *glaber*. *κολεραὶ ὄϊες*, *oves glabræ* seu *brevem lanam habentes*, apud Aristot. Hist. Anim.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, *proculco*.

Κολία, *saltatio quædam*. Puto à ventris circumactu: vide *κοιλία*.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, *ου, ὁ*, *piscis quidam*: sic dictus quod *κοιλίαν* habeat notabilem.

Κολιάω, *salto*: Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, et *κόλλη, ης, ἡ*, *gluten*. quasi à *κλείω*, *claudo*.

Κόλλαβος, *ου, ὁ*, *epitonium chordarum*: *verticillus citharæ, lyræ*, &c. à *κόλλοψ*. Est et

Κολλάβος, *ου, ὁ*, *panis genus*. Th. id.

Κολλάω, *glutino*: f. *ήσω*. perf. *κεκόλληκα*. præs. pass. *κολλάομαι, -ῶμαι*, *agglutinor, adhæreo*, cum dat. aor. 1. pass. *ἐκολλήθην, ης, η*. aor. 1. part. pass. *κολληθεὶς, έντος*. Th. *κόλλα*, *gluten*.

Κολλήψης, qui *κόλλαν ἕψει*, *glutinum coquit*.

Κόλλη, *ης, ἡ*, *gluten*: v. *κόλλα*.

Κολλήεις, *ήεσσα, ῆεν*, *glutinatus, conglutinatus*. Th. *κόλλα*.

Κολλήθητι, *adjungere*, 2. sing. a. 1. imperat. pass. verbi *κολλάω*, quod vide.

Κόλλησις, *εως, ἡ*, *glutinatio*; à *κολλάω*.

Κόλλησεις, *panis Ægyptius*.

Κολλητὴς, *ῦ, ὁ*, *glutinator*: à *κολλάω*.

Κολλητὸς, *ἡ, ὸν*, *conglutinatus, benè compactus*: ab eod.

Κόλλιξ, quod et *κόλιξ*, *panis rotundus, pastillus*: à *κόλον*, *esca*.

Κολλούριον, *ου, τὸ*, *collyrium*, idem quod *κολλύριον*.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, *οπος, ὁ*, *corium durius in cervicibus et dorsis boum*, &c. quia inde *κόλλα ἕψεται*. unde exoleti et callosi pueri *κόλλοπες* dicuntur. item *κόλλοψ*, *sinus, gremium*. item *verticillum citharæ, quo fides intenduntur*, Arist. hinc Anglicè forsan COLLOPS.

Κολλυβιστὴς, *ῦ, ὁ*, *nummularius, trapezita*: à

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, *ου, ἡ*, *COLLYBUS*; *species numismatis*; bos in numismate parvo sculptus quasi *κολλώμενος βοῦς*. Sumitur et pro *permutatione*.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, *ας, ἡ*, *panis parvus, crustum, COLLYRA*.

Κολλυρίζειν, *opus pistorium facere*, 2 Reg. xiii. à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive *κολλούριον*, *ου, τὸ*, *COLLYRIUM, genus medicamenti*: q. à *κωλύειν τὸ ῥεῖν*, quòd oculorum *fluxum sistat*. Sed vox est generalis et nomen à figurâ inditum.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, *ωνος, ὁ*, *avis nomen*.

Κολόβιον, *ου, τὸ*, *COLOBIUM, subucula*: quia *κολοβὸν*, *sine manicis*.

Κολοβόκερκος, *ου, ὁ ϗ ἡ*, *caudâ truncatus*: ex *κολοβὸς*, *mutilus*, et *κέρκος, ου, ἡ*, *cauda*.

Κολοβὸς, *ῦ, ὁ ϗ ἡ*, *mutilus*. Th. *κολούω*, *amputo*.

Κολοβόω, *-ῶ*, *contraho, decurto, mutilo, minuo*: f. *ώσω* perf. *κεκολόβωκα*. a. 1. pass. *ἐκολοβώθην, ης, η*. f. 1. pass. *κολοβωθήσομαι, ῃ, εται*. à *κολοβὸς*, *mutilus*.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. verbi præc.

Κολοιάω, *ῶ*, *graculorum vocem sono*: à seq.

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, *ῦ, ὁ*, *graculus, monedula*.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, *ας, ἡ*, et

Κολοκάσιον, *ου, τὸ*, *fabæ Ægyptiæ radix*.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive *κολοκύντη*, *ης, ἡ*, *cucurbita*.

Κολοκυνθὶς, *cucurbita caprina*, vel *Alexandrina*, vel *cucumer amarus*: à præced.

Κολοκύντη, *ης*, idem quod *κολοκύνθη*.

ΚΟ'ΛΟΝ, *ου, τὸ*, *cibus*; item *intestinum*, pro *κῶλον*.

Κόλος, *ου, ὁ ϗ ἡ*, *mutilus, truncatus*: à *κολούω*, *amputo*. Est etiam *κόλος* Athenæo *facilis*: undè *εὔκολος* et *δύσκολος*.

Κολοσσαὶ, *ῶν, αἱ*, *COLOSSÆ*, urbs Asiæ Minoris.

Κολοσσιαῖος, *αία, αῖον*, *Colosso magnitudine æqualis*. D. S.

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, *ῦ*, *COLOSSUS, statua immensæ magnitudinis*.

Κολοσυρτὸς, *ῦ, ὁ*, *strepitus sarmentorum quum trahuntur*: *cremium, palea*: ex *σύρω*, *traho*, et *κᾶλον*, *lignum*, seu potiùs *κόλος*, *mutilus*. Est enim sarmentum lignum *defractum*.

Κόλουροι, *οἱ*, *COLURI*, sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores, quorum alter transit puncta Æquinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos*: ita dicti quòd semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à

Κόλουρος, *ου, ὁ ϗ ἡ*, *caudâ mutilus, truncus*; q. *κόλος οὐρὰν*.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, *ας, ἡ*. *COLUTEA arbor*. Si quis eam *mutilet*, ipsa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo, decurto*: f. *σω*. perf. *κα*. Hinc *κόλος, ου, ὁ ϗ ἡ*, *mutilus*. *κολοβὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ*, idem. *κολοβόω*, *mutilo*. *κολόβιον, ου, τὸ*, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, *ῶνος, ὁ*, *fastigium, summa manus, finis*. Hinc *κολοφῶνα ἐπιθεῖναι*, *COLOPHONEM* seu *ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, *ου*, *sinus, gremium*: à *κοῖλος*, quia *cavus*. hinc Angl. GULF, de maris *sinu*.

Κολπόω, *ῶ*, f. *ώσω*, *in sinus contraho, sinum efficio*: à præc.

Κόλπω, Dor. pro *κόλπου*, gen. sing. à *κόλπος*.

Κόλπωμα, *ατος, τὸ*, *loculus si-*

πωσις, vestis sinuosa: à κολπόω.

Κόλπωσις, εως, ἡ, *sinuatio*: ab eod.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas subeo*: f. ήσω. perf. κεκολύμβηκα. qu. κολυμφάω, à κολὸς, *mutilus*, et φάω, *appareo*: nautes enim *mutili apparent*.

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus*: à præc.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*. diversa à κολουτία, de quâ suprà.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κόλχοι, ῶν, οἱ, *Colchi*, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nom. urbis, Lat. *Colonia*. sed

Κολωνία, ας, ἡ, *colonia*, Act. xvi. 12. quâ voce et Ptolemæus utitur.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tumulus, collis*: qu. κολυωνὸς, à κωλύω, qui celeriorem progressum itinerantium *impedit*.

Κολωὸς, ῦ, ὁ, *strepitus, tumultus*. Th. κολοιὸς, *parva cornix*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *arbutus*. Est et κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμμαρος, *piscis*.

Κομάσαι, Dor. pro κομήσαι, *comam ferat*, 3. sing. a. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus sum, comam alo*: f. ήσω. perf. κεκόμηκα. Hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*: Herod Th. κόμη.

Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu molarium.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ῦ, ὁ, *nodus*.

Κομβόω, ῶ, f. ώσω, *nodum necto*: à præced.

Κομέεσκε, *curabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόμει, ἐκόμει, à κομέω.

Κομεῖν, præs. inf. verbi ejusd.

Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. a

ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *curam gero; nutrio, alo*.

ΚΟ'ΜΗ, ης, et Dor. κόμα, ἡ, *COMA, cæsaries culta*; quod à κόπτω, *seco*: ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*: vel à κομέω, *curam gero, alo, orno*. κόμη τριχῶν, *coma capilli*, Epicharm. de Monachis crinitis: et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243. Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, comes, *præfectus*: à Lat. *comes*.

Κομήτης, ῦ, ὁ, *comatus, crinitus*: dicitur κομήτης, sub. ἀστὴρ, *stella crinita, COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

Κομιδὴ, ης, ἡ, *actio τῦ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio; receptio*: à κομίζω, q v. sed

Κομιδῆ, adv. *admodùm vehementèr*.

Κομινύμεθα, Ion. et Dor. pro κομιούμεθα, 1. pl. f. 1. m. Att. verbi

Κομίζω, *fero, veho, duco, gesto, repeto*: item *accerso, adduco, mortuum efferro*: præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω. κομίζειν τινὰ ἐκ θανάτου, *aliquem à morte reducere*. perf. κεκόμικα. a. 1. ἐκόμισα. præs. m. κομίζομαι. *reporto, proficiscor*. imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, ου, -ετο, *ferebar, -aris, -atur*. f. 1. m. κομίσομαι, et Att. κομιῦμαι. a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui*. a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo*.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*, a. 1. inf. act. et

Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομιῦμαι, ῇ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν. et

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, q. v.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομισθῆναι, *allatum fuisse*, a. 1. pass. inf. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμα, ατος, τὸ, *segmen, pars minima* et *orationis fragmentum*; accipitur et pro *moneta*: à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI, lacryma arborum quarundam siccata*.

ΚΟΜΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ornatus accuratior et fucatior*: q. à κομέω, *orno*. Hinc κομμόω, *fuco*: κομμωτὴς, ῦ, ὁ, *comptor, mango*: et fort Angl. COMELY. Sed

Κομμὸς, ῦ, ὁ, *planctus*. Etiam κόμμος, *dens molaris*. Utrumque à κόπτω.

Κομμόω, ῶ, f. ώσω, *fuco*. Th κομμὸς, *ornatus, fucatus*.

Κομμωτὴς, ῦ, ὁ, *comptor, mango*.

Κομόωντι, *comam habent*, Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi κομάω.

Κομπάζω, *crepito, glorior, jactito*.

Κομπασμὸς, ῦ, ὁ, *jactantia*: et

Κομπαστὴς, ῦ, ὁ, *jactator*: à κομπάζω.

Κομπέω, *crepito, glorior, jactito*: à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ῦ, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dentes acuentis, sonitus, jactantia*.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *scitamentum, speciosus sermo*: à

Κομψεύω, seu potiùs κομψεύομαι, *scitè dico* aut *facio, scitè cavillor*: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ἡ, ὸν, *scitus, elegans, loquax, facundus, vafer, versutus*: compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior*. Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS. Markl. Q. Gram. p. 134, ed. 2.

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia*: à præc.

Κοναβέω, ῶ, f. ήσω, et κοναβίζω, f. ίσω, *resono, sonum reddo*. Th. κόναβος, *sonitus*.

Κονάβησε, *edidit fragorem*, a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *resono*.

Κοναβίζω, f. ίσω, idem ac κοναβέω. q. v.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ῦ, ὁ, *sonitus, strepitus, plausus*.

Κονδὸς, *curtus, parvus*. Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum* vel *Asiaticum*.

Κονδύλη, ης, ἡ, *ictus, tuber, vibex*. à κόνδυλος.

Κονδυλίζω, *cædo, pugno*, vel *nodo digiti percutio*. Th. idem.

Κονδυλισμὸς, ῦ, ὁ, *ictus pugno factus*: à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, *digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno*.

Κονδύλω, *cædo*.

ΚΟΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *festino, curro*; *ministro, famulor*: q. à κόνις, *pulverem*, sc. *excitans currendo*.

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, arena, cinis, calx*. à κόνις.

Κονιάω, ῶ, *dealbo, pulvere impleo* vel *aspergo*: f. άσω. perf. κεκονίακα. perf pass. κεκονίαμαι. perf. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονίζω, f ίσω, Poët. κονίσσω. a. 1. ἐκόνισα, Poët. ἐκόνισσα. Med. κονίζομαι, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulvere conspergo; lino, oblino*. Pass. κονίζομαι. perf. κεκόνισμαι. perf. part. κεκονισμένος. Th. κόνις, *pulvis*.

Κοίνησι, dat. plur. Ion. pro κονίαις, à κονία.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA herba, thymbra.*

Κονίοντες, *pulverem excitantes*, nom. pl. præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *calceamentum multifidum:* quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur: ex κόνις et πούς.

Κονιορτὸς, ῦ, ὁ, *pulvis, pulvis excitatus et in aërem levatus:* etiam *homo squalidus:* ex κόνις, *pulvis*, et ὄρω, *excito*.

Κονιορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pulverulentus*. à præc.

Κονίπυς, idem quod κονίπους.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis:* sed

Κόνις, ιδος, ἡ, *lens, ovum pediculorum*.

Κονίσαλος, vel Κονίσσαλος, υ, ὁ, *pulvis motus:* κόνις ἀλλομένη vel ab ἅλλομαι, *salio*.

Κονίστρα, ας, ἡ, *arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere*, Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, f. ίσω, *pulverem moveo seu excito*. Pass. κονίομαι. perf. κεκόνιμαι. perf. part. κεκονιμένος. plusq. ἐκεκονίμην, Ion κεκονίμην. *pulvere fœdor*. Th. κόνις, *pulvis*.

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, υ, ὁ, *arbor apud Alexandrinos*. Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS*, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, υ, ὁ, *barba:* hinc

Κοννοφερὼν, *qui villosam barbam* φέρει.

Κοννόφρων, *qui barbâ sapiens est, stolidus, vanus.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CONTUS, nautica hasta longa et robusta:* qu. à κεντέω, *pungo*. Hinc fit diminutivæ formæ κόνταξ, undè Lat. *condex*, postea *codex*, propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris;* dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 3. inter Hist. Aug. Script. vol. ii.

Κόνυζα et κνύζα, *herba quædam coronaria*. Plin. lib. 21, cap. 9, 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON*, Atheniensis.

Κοπάζω, *desino, quiesco:* f. άσω. perf. κεκόπακα. à κόπος, *labor, lassitudo*. Th. κόπτω, *scindo*, &c. f. ψω. perf. med. κέκοπα.

Κοπανίζω, *tundo:* f. ίσω. perf. pass. κεκοπάνισμαι. part. -πανισμένος, *tusus*.

Κόπανον, υ, τὸ, *pistillum*, quo aliquid κόπτομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulso*.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *scindo:* fut. ψω. a. 2. ἔκοπον. a. 2. part. pass. κοπεὶς, *cæsus:* perf. med. κέκοπα.

Κόπτιον vel κόπαιον, υ, τὸ, *frustum ab aliquo integro desectum:* à κόπτω, *cædo*.

Κοπετὸς, ῦ, ὁ, *planctus:* à κόπτομαι, *plango:* et

Κοπεὺς, ἑως, ὁ, *cælum, quo lapides, &c. cælamus:* à κόπτω, *cædo*.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio, incisio, cædes, strages:* à perf. med. κέκοπα quod à κόπτω, *cædo*.

Κοπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κόπτω, q. v.

Κοπιάω, ῶ, *laboro, molestè fero, fastidio, fatigor:* f. άσω. perf. κεκοπίακα. perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus*. à κόπος, *labor:* ab eod. th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius*, seu *culter aptus ad cædendum;* item *securis*. ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. plur. ex κοπιάω.

Κόπος, υ, ὁ, *labor, negotium, molestia, lassitudo*. Th. κόπτω.

Κοπόω, ῶ, fut. ώσω, *lasso*. à præc.

Κοπρεύω, *stercoro:* hinc *planto*, quia id fit *lætamine* adhibito. à κόπρος.

Κοπρία, ας, ἡ, *stercus*. Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, *stercoro, stercore saturo:* ab eod.

Κοπρικὸς, ἡ, ὸν, *stercoreus*.

Κόπριος, ία, ιον, *stercoreus, vilis:* undè κόπριος ἀνὴρ, *plebeius homo*.

Κόπρισις, εως, ἡ, et

Κοπρισμὸς, ῦ, ὁ, *stercoratio:* à κοπρίζω.

Κοπρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *stercorosus*. ab eodem.

Κοπρίων, ωνος, ὁ, *scarabæus quidam:* ita dictus quòd stercoreas pilas provolvit. à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, υ, ἡ, *stercus, fimus:* hinc

Κοπρόω, -ῶ, et κοπρίζω, *stercoro*.

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *sterquilinium*.

Κοπρώνης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plebeius, ultimæ sortis*, qu. *sterquilinarius*.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta*, tundendo facta. et

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens*, præs. part. act. f. g. verbi κόπτω.

Κοπτομένη, *excitata*, præs. part. pass. f. g. à

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero; pulso, tundo:* imperf. ἔκοπτον, ες, ε. f. κόψω. perf. κέκοφα. præs. med. κόπτομαι, *plango, cædor*, &c. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο. perf. med. κέκοπα. hinc Angl. A COPSE, id est, *sylva cædua*.

Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio:* à κοπόω.

Κόρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella*.

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι, à κόραξ, ακος, ὁ, *corvus*.

Κόρακι, dat. sing. ab eod.

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κουράλιον, τὸ, *CORALLIUM* seu *CURALIUM*, lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, *brassica*.

ΚΟ'ΡΑΞ, κος, ὁ, *CORVUS; signum cæleste, nomen piscis, species machinæ*, item *malleus, quo fores pulsantur:* dat. pl. κόραξι, et Ion. κοράκεσσι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c.

Κοράξαι, *efflagitâsse*, a. 1. inf. act. verbi κοράσσω, vel -ττω, *precibus insto:* f. ξω. à præc.

Κοράσιον, υ, τὸ, *puella:* à κόρος, *juvenculus*. Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynicus, et Tho. Magister, et Jul. Pollux. l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον occurrit apud Luc. in Asino, et Diog. Laert. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον ap. Arrian. Diss. Epist. series. Th. κορέω, *verro, purgo*.

Κορβᾶν, Hebraicè, *oblatio, donum*. Syriacè κορβανᾶν.

Κορδακισμὸς, ῦ, ὁ, *saltatio impudica:* ex seq.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, κος, ὁ, *saltatio quædam ridicula et lascivior:* q. à χορεύω, *salio*.

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ crassior pars, *ipsa clava*, et quicquid simile, *tuber:* item *vilissimus pisciculus quidam, qui et* κόρδυλος.

Κορὴ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *Calvus*.

Κορέει pro κορέσει, 3. sing. f. 1. act. per Sync. à κορέω, *satio*.

Κορέννυμι, fut. κορέσω, *saturo:* idem quod κορέω, *satio*.

Κορεννύω, *saturo:* v. κορέω.

Κορέσασθαι, *saturato*, a. 1. inf. m. à præc. verbo.

Κορέσειεν, *saturaverit*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *satiatus*, a. 1. part. pass. et

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. pass. ἐκορέσθην, à

ΚΟΡΈΩ, κορηνέω, κορέννυμι, *verro, purgo; satio, saturo, exsatio*: f. κορέσω, et ήσω. per Sync. κορῶ. a. 1. ἐκόρεσα. a. 1. opt. Æol. κορέσειε. a. 1. med ἐκορεσάμην. a. 1. part. med. κορεσάμενος. Pass. κορέομαι. a. 1. ἐκορέσθην. a. 1. inf. κορεσθῆναι. a. 1. part. κορεσθείς. perf. κεκόρημαι et κεκόρεσμαι. perf. part. κεκορημένος et κεκορεσμένος.

Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi*: it. *puella, pulchra mulier*.

Κόρηθρον, ου, τὸ, *scopæ*: ab eod.

Κορθύεται, *fastigiatur*, 3. sing. præs. ind. pass. verbi κορθύομαι, *in acervum colligor*. Th. κόρθυς, υος, ἡ, *acervus*.

Κόρθυνεν, *collegit*, 3. pers. sing imperf. ind. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo*: à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus*.

Κορθύω, *in acervum colligo, coacervo, elevo*. à præc.

Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM*. Idem et κορίαννον et κόριον. Th. κόρις, *cimex*.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην. Th. κόρη.

Κορισαῖος, ου, ὁ *clanculario concubitu conceptus*: ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.

Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS*: à Κόρινθος.

Κορινθίοισι, Ion. pro Κορινθίοις, dat. plur. à præc.

Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS*: urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, *parva* κόρη, *puellula*: item *sacrificium* pro κόροις, *pueris*: et

Κόριον, ου, τὸ, est *Coriandrum*. Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ & ἡ, *cimex*, herbæ seu fruticis nomen: q. à κείρω, *scindo*. Item piscis quidam.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus*: κορμὸς ξύλου, *caudex*. ab eod. th.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri. Latinè à *cornu* dictus.

Κόροιβος, ου, ὁ, *stultus*: à quodam *Corœbo, stulto* viro.

Κόρου, *satietatis*, gen. sing. Dor. pro κόρου, à κόρος, q. v.

Κοροπλάθος, ου, ὁ & ἡ, *qui pupas effingit*: ex κόρος et πλάσσω, *fingo*.

Κόρος, ου, ὁ, idem quod κοῦρος, *infans nondum editus*, Callim. Hymn. in Del. ver. 212. et 214. atque ita forsan intelligendus, Hom. Il. vi. 59. *puer, pullus; scopæ, satietas*, et pro *insolentia et petulantia*, quæ à satietate. item *CORUS, mensura aridorum*. Th. κορέω, *purgo, curo*, et *satio*.

Κόῤῥα, et κόρσα, ας, ἡ, Dor. pro

Κόρση, et Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crinis*; item *caput*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κορυβαντιασμὸς, οῦ, ὁ, *orgia, bacchatio*; item *expiatio Corybantum ritu facta*. à seq.

Κορυβαντιάω, ῶ. f. άσω, *insanio more Corybantum*: à κορύβας

Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corybantum sacris initio*. ab eod.

Κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, v. κορυβαντιασμός.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ seu Vestæ*; ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς.

Κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa, alauda*. à κορυδός.

Κορυδαλλῶ, Dor. pro κορυδαλλοῦ, gen. à

Κορυδαλλὸς, et κορυδαλὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *galerita, alauda*: ab eod.

Κορυδὸς et κορυδαλὸς, οῦ, ὁ, *alauda*, avis *galerita, cassita*: à κόρυς, *galea*, item *galerita*.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens; superbia, fastus*, Luc. Dial. Menip. et Æaci. *mucus*: qu. ex κάρα et ζέω, quia velut *è capite ebullit*.

Κορυθάϊξ, ικος, ὁ, *qui* κόρυθα ἀΐσσει, *galeam movet; bellator*.

Κορυθαίολος, ου, ὁ & ἡ, *qui habet galeam variegatam*: lege κορυθαιόλος. ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea*, et αἰόλος, *varius*.

Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Est et

Κόρυθος, *frustum massæ*: qu. à κορεῖν, *satiare*.

Κόρυκος, ου, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, ου, ὁ, et κόρυμβον, ου, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus, aplustria navium, caulis, racemus, ramus, CORYMBUS, bacca*. κόρυμβα, *rostra*.

ΚΟΡΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *clava*, quia *capitatus* fustis: à κάρα, *caput*.

Κορυνήτης, ου, ὁ, *qui clavâ pugnat*: à præc.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ & ἡ, *satelles clavam gestans*: ex κορύνη et φέρω, *fero*.

Κορυπτίλος, ου, *cornupeta*: à

Κορύπτω, *caput jacto, cornu ferio*. Th. κέρας.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ἡ, *galea, cassis*; acc. sing. κόρυθα et κόρυν, quod à κάρα· quia *capiti* tuendo imponitur. etiam *galerita*, alaudæ genus.

Κορύσσεμεν, Ion. et Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. act. à

Κορύσσω, *galeâ armo; armo, orno, urgeo, augeo*: præs. inf. κορύσσειν. præs. part. f. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, *galea*.

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, *armiger*.

Κορυτὸς, ἡ, ὸν, *auctus*: à κορύσσω.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, *verticalis, supremus, præcipuus, CORYPHÆUS*.

ΚΟΡΥΦΗ', ῆς, ἡ, *vertex, summum in quâvis re*: dat. plur. Ion. κορυφῆσιν.

Κορυφόω, ῶ, f ώσω, *erigo, attollo, consummo, augeo, adaugeo*: à præc.

ΚΟ'ΡΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile*: Scribitur et κόρχορος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*; Angl. A CROW. Item *malleus ferreus quo fores pulsantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*: item *summitas in curvamine arcûs*, et generalitèr quævis *summitas, corona*.

Κορωνιόωντα pro κορωνιῶντα, acc. sing. part. præs. Poët. verbi seq.

Κορωνιάω, ῶ, *cervicem* vel *cornua effero, incurvus et lunatus sum*: à κορώνη.

Κορωνίζω, f. ίσω, *more cornicis stipem colligo*; de circulatoribus quibusdam dicitur, qui cornicem circumferentes, stipem ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Ab eod.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, *navis rostrata*: dat. pl. κορωνίσιν item *fastigium, summitas et apex in re aliquâ, finis*.

Κορωνόπους, οδος, ὁ & ἡ, *herba*: quæ et κορακόπους. à *cornicis pede* sic dicta. Th. πούς, *pes*.

Κορωνὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *altus, cervicem attollens, elatus*. Th. κορώνη, *summitas*.

Κόσιοι, αι, α, est μετάληξις, seu *finis numeri post centum usque ad mille*: ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἑκατὸν, &c. et videtur κόσιοι dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, εως, ὁ & ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum*. Ex κόσκινον, *cribrum*, et μάντις, εως, ὁ, *vates*.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, *cribrum*.

Κοσκινευτὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *cribrarius*.

ΚΟΣΚΥΛΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina*, quæ abjiciuntur. An à κῶς, *pellis*, et κολλάω, *mutilo*?

Κοσμέω, *orno, ordino, compono*,

instruo, *fungor magistratu:* f. ήσω. perf. κεκόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, et Ion. κόσμησα, ας, ε. a. 1. part. κοσμήσας, αντος. perf. pass. κεκοσμημαι. aor 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*

Κόσμηθεν, *ornati sunt:* Bœot. per. Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, *ornamentum:* à κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere:* vide κοσμέω.

Κοσμήσαι, Æol. pro κοσμήσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. et

Κόσμησε, 3. sing. aor. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κόσμησις, εως, ἡ, *ornatio:* à κοσμέω.

Κοσμήτειρα, ἡ, *ornatrix:* à κοσμήτηρ, id. q. seq.

Κοσμητὴς, ου, seu κοσμήτης, ου, ὁ, *ornator, moderator, ordinator:* à κοσμέω.

Κοσμήτορε, *principes duo,* nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit:* à κοσμέω.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um:* ab eod.

Κόσμιον, ου, τὸ, *ornamentum exquisitius:* à κόσμος.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ℊ ἡ, *benè compositus, moderatus, modestus:* undè κόσμιον, ου, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia,* et κόσμιοι, οἱ, *magistratus quidam apud Cretenses.* à κόσμος.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compositè, decentèr; ritè, modestè:* à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi,* pro Satanâ. item *rex,* et *quilibet magistratus.* Ex κόσμος, *mundus,* et κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Κόσμος, *jumentum,* Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, *ordo, modus et ratio, disciplina, ornatus, mundus muliebris, decus, laus, magistratus, mundus, orbis mundi, totius naturæ systema; imperium Romanum; terra Judaica,* licet non uni subjecta, Matt. iv. 8; *populus Judaicus,* Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3. etiam *homines universi, homines impii, res terrenæ.*

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ℊ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσος, *quantus,* pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *Colaphus, alapa.*

ΚΟ'ΣΣΥΦΟΣ, et Att κόττυφος, ου, ὁ, *merula.*

Κόστη ἀκόστη, *hordeum.*

ΚΟ'ΣΤΟΣ, ου, ὁ, *COSTUS, planta aromatica,* cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ου, ὁ, *nodus:* qu. à κόμβος. Legitur et κοσύμβη et κοσσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, ου, ὁ, *fimbriatus, nodatus.*

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam, interdum.*

Κοτέει, *infestus est,* 3. sing. præs. ind. act. à κοτέω, *irascor.* Th. κότος, *ira vetus.*

Κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτέσσεται, *irascetur,* f. 1. m. gem σ. à

Κοτέω, *irascor:* f. έσω, et ήσω. perf. κεκότεκα, et -ηκα. præs. part. f. g. κοτέουσα. κοτέοντε, nom. dual. part. præs. κοτέων, οντος. Th κότος, *ira vetus.*

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, *iratus:* ab eod. th.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ ℊ ἡ, *qui fert oleastros:* ex κότινος et φέρω, *fero.*

ΚΟ'ΤΙΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *oleaster:* et *corona ex oleastro.*

Κοτὶς, ίδος, ἡ, *occiput:* à κόττη, *caput.* At κοτὶς, apud Hesych. *ira:* à κότος.

ΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, et κότον, ου, τὸ, *vetus ira:* qu. à κεῖμαι, *jacio.*

Κοτταβίζω, f. ίσω, *cottabo ludo* vel *certo, vomo, evomo:* à κότταβος.

Κοττάβισις, εως, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabo:* à pr.

ΚΟ'ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ου, ὁ, *genus lusûs convivalis,* reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio: à κοττεῖν.

Κοττεῖν, *vehementèr verberare,* pro κόπτειν.

ΚΟ'ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*

Κοττίζω, *aleâ ludo:* et

Κοττιστὴς, ου, ὁ, *aleator:* à

Κόττος, *alea;* fortè à κοττεῖν, *jacere.* Est et κόττος, *gallus.* item *nomen viri seu gigantis.*

ΚΟΤΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *cavum, cavitas; cavitas coxæ, in quâ femoris cavitas vertitur; acetabulum, hemina.* κοτύλαι dicuntur *cymbala.*

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem quod κοτύλη. hinc κοτυληδονόφιν, idem; indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ ℊ ἡ, *in poculum fluens:* à κοτύλη, *poculum,* et ῥέω, *fluo.*

Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum* κοτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, ὁ, *COTYS, dæmon turpitudinis præses.* Hinc *sacra turpia* κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. *Quartus.* Sic κουαίστωρ, ωρος, ὁ, *quæstor.*

Κουβαρὶς, *asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cubo:* animalculi genus.

Κοὐχ, pro ℊ οὐχ, *et non.*

Κοὐκέτ' pro ℊ οὐκέτι, *nec jam.*

Κοῦκι, *CUCI,* arbor; *fructus arboris cuci.*

Κουλεὸς, *vagina,* Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge.*

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura:* q. à κείρω, *tondeo.* Hinc

Κουρεὺς, έως, ὁ, *tonsor:* à κουρεύω, *tondeo.*

Κουρεύτρια, ας, ἡ, *tonstrix:* à

Κουρεύω, f. εύσω, *tondeo.*

Κούρη, ης, ἡ, *puella,* Ion. pro κόρη· dat. pl Ion κούρῃσι. Th. κορέω, *verro.*

Κουρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes:* dat. pl. Ion. κουρήτεσσι.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κουριδία, ας, ἡ, *quæ virum duxit,* seu *quæ virgo nupsit:* à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus.* Th. κορέω, *verro.*

Κουριδίης, gen. sing. Ion. à κουριδία.

Κουρίδιος, ου, ὁ, *qui juvenili ætate uxorem duxit:* à κοῦρος.

Κουρίζουσι, *à teneris educant,* 3. pl. præs. ind. act. à

Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio;* item *à puerili ætate educo:* à κοῦρος, quod vide.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, *tonsorius, ad tonsorem pertinens:* à κουρά.

Κουρὶξ, adv. *per comam, comâ.* ab eod.

Κούριον, ου, τὸ, *tonstrina:* ab eod.

ΚΟΥ'ΡΜΙ, *CURMI, potionis genus,* ut *cerevisia.* Ducamus à κεράω, *misceo.*

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus:* ut et κούρη pro κόρη, *juvencula.* Th. κορέω, *verro.*

Κουροσύνη, ης, ἡ, *pueritia:* à κοῦρος, *juvenculus.*

Κυρότερος, *junior*: à κῦρος pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*.

Κυροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *juvencularum nutritor*: à κόρη pro κόρη, *juvencula*, (quod à κορέω) et τρέφω, *alo*.

Κυστωδία, ας, ἡ, *custodia*: vox origine Latina.

Κύφα pro κούφως, *levitèr*, adv. à κοῦφος, *levis*.

Κυφίζουσαν. acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κυφίζω, *levo, allevo, sublevo*: imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. perf. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα. à

ΚΟΥ'ΦΟΣ, η, ον, *levis, facilis, inanis*; item *remissus*.

Κουφότερος, compar. *levior*.

Κουφότης, τητος, ἡ, *levitas*.

Κουφόω, idem et κουφίζω.

Κούφως, *levitèr*; adv.

ΚΟΦΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS, corbis, vas vimineum; mensura apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum*. Hinc fort. Angl. COFFIN.

ΚΟ'ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus*.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, *COCHLEARE*: à κόχλος.

Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA*; gen. pl. κοχλιῶν. ab eod.

Κόχλος, ου, ὁ, *concha*. hinc Angl. A COCKLE. à

ΚΟ'ΧΛΩ, *gyro, roto, torqueo*.

ΚΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχύεσκεν, Ion. pro ἐκόχυεν. 3. vel 1. sing. imperf. ind. act. verbi

Κοχυδέω, ῶ, f. ήσω, *magnâ copiâ fluo*: à κόχος.

Κοχύεσκεν, *stillabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκόχυε, per Epenth. τοῦ σκ. verbi

Κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, et

Κοχώνιον, ου, τὸ, *coxendicis commissura cum podice aut femore*.

Κόψας, αντος, a. 1. part. et

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo*: fut. ψω. κόψασθαι, a. 1. inf. m.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, *arbor mespilo similis*.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόψυχος, ου, ὁ, *avis quædam, merula*: idem quod κόσσυφος.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, aor. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. aor. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρῆνον et κρήηνον.

Κράατ' pro κράατα, nom. pl. à κρᾶας, ατος, τὸ *caput*. Th. κάρηνον. idem.

ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, seu κράββατος, ου, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis*: q. à κάρα et βάω.

Κράγγη, ης, ἡ, κράγγων, vel κράγων, ονος, ὁ, *piscis è squillarum genere*.

Κραγὶς, *clamatus*, a. 2. part. pass. κραγῆναι, a. 2 inf. pass. verbi κράζω, *clamo*: fut. ξω. a. 2. act. ἔκραγον. a. 2. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ου, ὁ, *vociferator, clamator*. Th. κράζω, *clamo*: perf. med. κέκραγα.

Κραδαίνω, *vibro, crispo, quasso, concutio*. κραδάνας, aor. 1. part. *quatiens, vibrans*: à κραδάω.

Κραδάω, ῶ, *vibro, concutio, quatio*: à κράδη.

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulneus, folium ficulneum; ficus sylvestris*: q. à κλαδος, λ in ρ mutato.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: à κράδη et φέρω, *fero*.

Κραδία, ας, ἡ, *cor*: pro καρδία, per Metath. sic

Κραδίη, ης, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.

Κράδος, ου, ἡ, *ramus ficulnus, ficus sylvestris*.

ΚΡΑ'ΖΩ, *clamo, CROCITO*: imperf. ἔκραζον. f. 1. κράξω. a. 1. ἔκραξα, et per redupl. ἐκέκραξα. paulo post f. κεκράξομαι. perf. med. κέκραγα. hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κραθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, *misceo*: fut. κεράσω, et per Sync. κράσω. perf. pass. κέκραμαι. aor. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci*, per Sync. pro κρατηθῆναι, aor. 1. inf. pass verbi κρατέω, fut. ήσω, *vinco*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, *perficio, effectum reddo, CREO; impero, regno*: f. ανῶ.

Κραιπαλάω, ῶ, fut. ήσω, *ebrius sum*.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *CRAPULA, commessatio*: q. ex κάρα, τὸ, *caput*, et πάλλος, *agitatio*: q. à πάλλω, *vibro*: perf. med. πέπαλα.

Κραιπαλίζω, f. ίσω, *crapulor*: à præced.

Κραιπνὰ, *velociter*: adv. pro κραιπνῶς. à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *velox, celer*.

ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *caput*: q. à κάρα, et aliquando idem est quod κέραια, *antenna*.

Κράλης, ου, ὁ, *rex*: κράλαινα, ης, ἡ, *regina*.

Κρᾶμα, ατος, τὸ, *mixtura, mixtum*: peculiaritèr *vinum aquâ mixtum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Κραμβαλέος, α, ον, idem quod κράμβος, q. v.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis, CRAMBE*: gen. pl. κραμβῶν. q. à κάρα, quia *capitata*, vel per Sync. pro καράμβλη, vel καράμβη, quod vide.

ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, η, ον, *aridus, siccus, tostus*.

Κράμβος, ου, ὁ, *vitium in uvis ex adustione*.

Κραμβοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nom. ranæ: ex κράμβη, *brassica*, et φάγω, *comedo*.

Κράνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*: hinc κρανιάδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ et *Naiades* et *Nymphæ* vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ὰ, ὸν, *asper, sterilis, montanus*: à κράνον, *caput*.

Κρανέεσθαι, *absolutum iri*: pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*: f. κρανῶ. f. 2. m. κρανοῦμαι. f. 2 inf. m. κρανεῖσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, *CORNUS, arbor*: à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδων, gen. pl. Dor. pro κρηνιάδων, gen. pl. à

Κρανιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*: à κρήνη, *fons*. v. κράνα.

Κράνιον, ου, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρανίον, ου, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *poculi genus*. Th. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ου, τὸ, *caput*: à κάρηνον, id.

Κράνος, εος, τὸ, *galea*: à præc.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: et

Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex, princeps*. Th. κραίνω.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo*: f. κράξω. perf. med. κέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, vel κράας, κράατος, τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶσις, εως, ἡ, *CRASIS, mixtura, temperamentum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Κράσπεδον, ου, τὸ, *fimbria; margo littoris; montis radix*; tribuitur *retibus*: à κρέμαμαι, *pendeo*, et πέδον, ου, τὸ, *solum*. Hinc ducamus Angl. TO GRASP, i. e. circuire ut *fimbria*.

ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, ιως, ἡ, *gramen, fœnum:* idem quod γράστις. Hinc Angl. GRASS.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ε, ὁ, seu κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, *arboris species.*

Κραταιγύαλος, per Syncop. pro κραταιογύαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *firmus, fortis:* ex κραταιὸς, *fortis,* et γύαλον, *cavitas, vola.*

Κραταιὰ, adv. *validè.* subst. *vis magna,* i. e. κραταιὰ ἴς.

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens, fortis, robustus.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo:* à præced.

Κραταιόω, -ῶ, *corroboro:* fut. ώσω. perf. κεκραταίωκα. imperf. pass. ἐκραταιούμην, -ούμην, -οῦ, -οῦ, -οῦτο, -οῦτο. præs. imperat. pass. 2. pl. κραταιοῦσθε, *fortes estote.* a. 1. ind. pass. ἐκραταιώθην. inf. ejusd. κραταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur.*

Κραταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent,* nom. pl. à

Κραταίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro κραταιόπους, Epithet. *tauri, qui validos* et *firmos pedes habet:* qu. ex κραταιὸς, *validus,* et πῦς, *pes.*

Κραταίρινος, ε, ὁ, *durâ pelle tectus:* Herod. i. 47.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, robur:* à κραταιὸς, *firmus.* Th. κράτος, *robur.*

Κραταιῶς, adv. *potenter, fortitèr.*

Κραταίωσις, εως, ἡ, *fundatio, corroboratio.*

Κρατεῖ, *dominatur,* 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κράτει, *imperio,* dat. sing. à κράτος, εος, τό.

Κράτει, 2. sing. præs. imperat. act. Sed

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω.

Κρατεράων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis, validus, acer, minax:* in dual. κρατερώ. Th. κράτος, *robur.*

Κρατερόφρον', dat. vel acc. sing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui infracto animo est, acer, magnanimus.* ex κρατερὸς, *validus,* et φρὴν, *animus.*

Κρατερῶνυξ, υχος, ὁ ϗ ἡ, *validos ungues habens, solidas ungulas habens.* Ex κρατερὸς, *fortis,* (quod à κράτος) et ὄνυξ, *unguis.*

Κρατερώνυχας, acc. pl. à præc.

Κρατερῶς, adv. *validè, fortitèr, strenuè, totis viribus:* à κρατερὸς, *validus.* Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κρατευτάων, gen. pl. Æol. pro -ῶν, à κρατευταὶ, αἱ, *veruum fulcra ac bases:* ab eod. th.

Κρατέω, ῶ, *imperium obtineo, impero, potior, superior sum, præsto, invalesco, retineo, memoriâ teneo, prehendo, apprehendo:* f. ήσω. a. 1. ἐκράτησα. a. 1. imperat. κράτησον, άτω. a. 1. sub. κρατήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, αντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι. imperf. pass. ἐκρατεόμην, ούμην. 3. pl. έοντο, οῦντο. perf. pass. κεκράτημαι, et in 3 pl. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur.*

Κρατηθεὶς, aor. 1. part. pass præced.

Κρατὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER:* à κεράννυμι, *misceo.*

Κρατήριον, ε, τὸ, *parvus crater,* Dim.

Κρατῇς, κρατῇ, 2. et 3. sing. præs. sub. act. κρατήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. κρατήσωσι, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam in prœliis obtinet:* ex κρατέω et μάχομαι, *pugno.*

Κρατησίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui pedibus cursuque pedum vicit:* ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατησίππος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui vicit equis:* ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, *potentia: retentio.* vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem de Usu Num. Diss. III. p. 146, ed. fol. quo interprete significatur VIRTUS: sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, *Commodus imperium adeptus persecutioni finem imposuit.* Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264. à κρατέω.

Κρατὶ, *capiti,* dat. sing à κρὰς, κρατὸς, τό. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιστα, adv. *optimè:* à

Κράτιστος, η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus,* superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

ΚΡΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, et per Metath. κάρτος, *robur, potentia, imperium, victoria.*

Κρατὸς, *capitis,* gen. sing. à κρὰς, κρατὸς, ὁ vel τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Κρατῦνοντες, nom. pl. part. præs. verbi κρατύνω.

Κρατύνω, f. υνῶ, *confirmo, munio, firmo:* à

Κρατὺς, ύος, ὁ, *fortis:* à κράτος, *robur.*

Κραυγάζω, *vociferor; vagio:* f. άσω. perf. κεκραύγακα. à κραυγὴ, *clamor.* Th. κράζω, *clamo:* f. ξω.

Κραυγάνω, idem et ab eod.

Κραυγασίδης, ε, ὁ, nomen ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. κράζω. perf. med. κέκραγα· undè per Pleonasm. τοῦ υ fit κραυγή.

Κραῦρα, ας, ἡ, *struma, morbus boum:* à seq.

ΚΡΑΥ'ΡΟΣ, *aridus, siccus:* qu. καύαρος, ρα, ρον à καίω, *uro.*

Κρέα, nom. vel acc. pl. contractè pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago:* ex κρέας et ἄγρα, *captura.*

Κρεανομέω, -ῶ, *carnes distribuo:* f. ήσω. ex νέμω.

ΚΡΕ'ΑΣ, ατος, (Ion. κρέαος, et Att. κρέως,) τὸ, *CARO:* in pl. κρέατα, κρέαα, κρέα· gen. pl. κρεάτων et κρεῶν.

Κρείουσα, Dor. pro κρέουσα, *regina,* præs. part. à κρέω, *impero:* Poët. κρείω.

Κρεῖον, ε, τὸ, *vas carnarium, ahenum:* à κρέας, *caro.* Est et κρεῖον, acc. sing. à

Κρειῶν, ε, ὁ, nom. viri.

Κρείοντα, acc. sing. à Κρείων, οντος, ὁ.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. et f. g. et

Κρείσσοσιν, *præstantioribus,* dat. pl à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ϗ ἡ, *præstantior, potentior, melior;* et τὸ κρεῖσσον, comparat. Κατ' ἐξοχὴν, in plur. *Du.* ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων, *ut Deorum quempiam exceperunt,* Luc. Epist. Saturnal. et passim. Ælian. V. H. iii. 1. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κρείττοσιν, dat. pl à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero.*

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator:* à pr. Est et

Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro.*

ΚΡΕ'ΚΩ, *pectine seu radio pulso; pulso;* item *strepitum,* seu *stridulum edo sonum:* fut.

ζω. perf. χα. qu. à κρέω, pulso: vel à sono factum. κρέκειν ἱστὸν, texere telam. hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, & A CREEK; ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, aor. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, suspendo: a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, aor. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui suspendit: à κρεμάω.

Κρεμαστήριος, ε, ὁ ϗ ἡ, pensilis: ab eodem.

Κρεμαστὸς, ἡ, ὸν, idem: à

ΚΡΕΜΑ'Ω, -ῶ, κρεμαννύω et κρεμάννυμι, suspendo: f. άσω. aor. 1. ἐκρέμασα. præs. pass. κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, suspendor. part. κρεμάμενος, pendens. a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθεὶς.

ΚΡΕ'ΜΒΑΛΟΝ, ε, τὸ, CREMBALUM, crepitaculum.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, quidam piscis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, CREX, avis pugnax: eadem et κρέκας, à κρέκω, sono: fortè à rostri crepitu. est et κρὲξ, capillus.

Κρέουσα, ας, ἁ, Dor. pro κρείουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: CREUSA vel Regina.

Κρεουργέω, ῶ, f. ήσω, lanius sum, carnes laniorum modo concido: item concido in frusta: à κρεουργὸς, lanius.

Κρεουργηδὸν, adv. more eorum quæ in laniis conciduntur: ab eod.

Κρεουργὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, lanius, lanio: ex κρέας, caro, et ἔργον, opus.

Κρέσσονες, præstantiores, nom. plur. gen. pl κρεσσόνων. à

Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, præstantior. Th. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno; Poët. κρείω.

Κρεωβορέω, f. ήσω, carnibus vescor. D. S.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex: à κρέω, impero. hinc κρέουσα, Regina.

Κρεωπώλης, ε, ὁ, lanio, macellarius: et

Κρεωπώλιον, ε, τὸ, macellum, laniena: à κρέας, caro, et πωλέω, vendo.

Κρεωφάγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui carnes edit: ex κρέας, caro, et φάγω, edo.

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, ου, bonus, placidus, jucundus: q. κηρὶ ἡδὺ, cordi jucundum. undè κηρίδυος, et per Sync. κρήδυος, et δ in γ mutatò κρήγυος.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ε, τὸ, capitis ligamentum, vitta; item pinnæ murorum; item vasis operculum. q. καρήδεμνον ex κάρα, caput, et δέω, ligo.

Κρηήνατε, perficite, 2. pl. et

Κρήηνον, perfice, 2. sing. a. 1. imperat. act. κρηῆναι, pro κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, perficio. f. κρανῶ. a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonasm. tanq. à κρααίνω.

Κρεθεΐδας, α, ὁ, Dor. pro κρηθεΐδης, ε, ὁ τῦ Κρηθέως παῖς, Αἴσων, Crethei filius Æson.

Κρῆθεν, adv. à capite: ex κρὰς, ατὸς, caput. Th. κάρηνον, idem

ΚΡΗ'ΘΜΟΝ, ε, τὸ, herbæ genus.

Κρῆθων, ὁ, CRETHON, nom. propr.

Κρῆϊον, ε, τὸ, placenta quæ carnes immistas habet: à κρέας vel κρεῦς.

Κρημνάω et κρήμνημι, f. ήσω, præcipito: κρημνάμαι, pendeo, suspensus sum. præs. inf. κρημνᾶσθαι. part. κρημνὰς, άντος. Th. κρημνὸς, præcipitium.

Κρήμνη, præcipita, per Apoc. pro κρήμνηθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi præc. cujus imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη possit esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκρήμνη.

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito: à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, præcipitium, locus eminens et abruptus. qu. κρεμάμενος, id est, pendens locus, à κρεμάω, suspendo.

Κρημνόεσσα, ε, ὁ, fons.

Κρημνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, præruptus, arduus: à κρημνός.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, aor. 1. imperat. act verbi κραίνω, quod vide.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, fons, vas aquarium.

Κρηπιδόω, -ῶ, propriè crepidas seu calceos induo; it. fundo: f. ώσω. à κρηπίς.

Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, fundamentum, basis: à præc.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, CREPIDA, basis, fundamentum.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρὴς, ητὸς, ὁ, CRES, Cretensis: οἱ Κρῆτες, Cretenses.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum seu lineus sacculus per quem aliquid colatur.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri, Lat. Crescens.

Κρῆσσα, ας, ἡ, Cretensis fœmina.

Κρησφύγετον, ε, τὸ, asylum, refugium. q. à Κρῆς, Cretensis, sc. Minois, et φύγω.

Κρήτη, ης, ἡ, CRETA, nomen insulæ. Indè Κρῆτες.

Κρητῆρος, gen. sing. κρητῆρσι, dat. plur. à κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Th. κεράννυμι, f. άσω, misceo.

Κρητίζειν, cretisare, Cretenses imitari.

Κρῖ, τὸ, contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum. Alii per Apoc. pro κρίμνον dici volunt.

Κριδδέω, RIDEO, Hesych. q. κηρὶ ἁδεῖν, cordi placere.

Κρίγε, Ion. pro ἔκριγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κρίζω, strideo.

Κριγμὸς, ῦ, ὁ, et κριγὴ, ῆς, ἡ, stridor: à

ΚΡΙ'ΖΩ, strideo, stridorem edo: f. ξω. perf. χα. perf. med. κέκριγα. à sono fictitium.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis separati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, secerno.

ΚΡΙΘΗ', ῆς, ἡ, hordeum.

Κριθῆναι, a. 1. inf. pass et κριθήσομαι, f. 1. ind pass. à κρίνω, judico, decerno.

Κριθῆτε, 2. pl. a. 1 subj. pass. ad eodem.

Κρίθινος, ίνη, νον, hordeaceus: à κριθὴ, hordeum.

Κριθιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab eod. th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ, q. v.

Κρίκεν, resonuit, stridebat, 3. sing. perf. ind act. Ion. pro κέκριγε, verbi κρίζω, strideo: f. σω et ξω. vel est a. 2. Ion. et Poët. pro ἔκριγε Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, discerno.

Κρίκος, idem quod κίρκος, circus, annulus.

Κρίμα vel κρῖμα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta: τὰ κρίματα, lites. indè Lat. CRIMEN, et Angl A CRIME, quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, judico.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ε, τὸ, farina crassior, mica.

Κρῖναι, a. 1. inf. act. κρίνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, qui delegit, a. 1. part. m. κρίναντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ab eod.

Κρῖνε, 3. sing. imperf. act. Ion pro ἔκρινε· κρίνετε, 2. pl. imperat. præs ejusd. verbi.

Κρινέωσι, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium*, *cucurbitæ flos*; item *species saltationis*. at

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. act. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

Κρίνος, εος, τὸ, *lilium*.

ΚΡΙ'ΝΩ, *CERNO*, *secerno*, *discerno*, *seligo*, *discepto*, *judico*, *adjudico*, *æstimo*, *sentio*, *accuso*, *culpo*, *condemno*, *exploro*. κρίνεσθαι τιμάων, *certare de honoribus*, sub ἵνεκα, Theogon. 882. f. κρινῶ. a. 1. ἔκρινα. ἐκρίνοσαν, 3. pl. a. 2. pro ἔκρινον, Exod. xviii. 26. a. 1. imperat. κρῖνον, ατω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρίνας, αντος. perf. act. κέκρικα. præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor*. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. ἐκρίθην. a. 1. sub pass. κριθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. κριθήσομαι.

ΚΡΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus*.

Κριοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *arietis vultu præditus*.

Κρισίη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κρίσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *judicabilis*, dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicium*, *damnatio*, *accusatio*, *disceptatio*. βλασφημίας κρίσις, 2 Pet. ii. 11. *maledictionis judicium*. κατὰ κρίσιν, 1 Par. vi. 32. *juxta ordinem suum*, et ib. xxiv. 19. Th. κρίνω.

Κρισσχεῖα, ων, τὰ, *regis scrinia*. Ctesias.

Κρίσπος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. origine *Crispus*.

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis et instrumentum judicandi*, *tribunal*, *controversia*, *nota ex quâ judicium facimus*: à κρίνω, judico.

Κριτής, οῦ, ὁ, *judex*: et

Κριτικὸς, ἡ, ὸν, *CRITICUS*, *aptus ad dijudicandum*; item *qui dijudicat*. hinc Angl. CRITICK.

Κριτὸς, ἡ, ὸν, *selectus*, *delectus*, *eximius*: à 3. pers. perf. pass. verbi κρίνω, *secerno*.

Κριώ, ἡ, nomen mulieris.

Κρεαίνω, f. ανῶ, perf. αγκα, *pulso pedibus*, *cum strepitu cano*. q. κραίνω. Th. κρέω, *pulso*.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ου, ὁ, *CRŒSUS*, Lydorum rex.

Κρόκα, *tramam*, per Sync. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, *trama*, *subtegmen*, id quod stamini inseritur τῷ κρέκειν, *pulsando*: *littus*, *arena*.

Κρόκινος, ίνη, ινον, *croceus*: à κρόκος

Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem quod κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟ'ΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, δειλὸν, et colore κρόκον imitatur. Hinc Angl. CROCODILE.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, *croceus*, *a*, *um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *croceo peplo velatus*: à κρόκος, ου, ὁ, *crocus*, et πέπλον, ου, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟ'ΚΟΣ, ου, ὁ, et τὸ κρόκον, *CROCUS* et *CROCUM*.

Κρόμμυον, et Poët. κρόμυον, ου, τὸ, *cepa*: q. à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, seu *Saturni*, *Jupiter*. gen. Ion. Κρονίδαο, voc. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ἡ, ὸν, *Saturnius*, *præsenio delirus*: et

Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης à

ΚΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*, qu. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe: vel quòd author sit temporis. Interdum κρόνος, *barous*, *stupidus*; item *senex morosus et maleficus*.

Κροσσαὶ, αἱ, *pinnæ murorum et turrium*, *propugnacula*. Alii κρόσσας legunt, et pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *extrema vestis ora*, *fimbria*, *limbus*, *villus*.

Κροσσωτὸς, οῦ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta*: à præced.

ΚΡΟ'ΣΦΟΣ, ου, ὁ, *cuspis ferrea*, *pilum*: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulso*, *crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus*.

Κρόταλον, ου, τὸ, *CROTALUM*, *crepitaculum*, quod et

Κρόταλος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod

ΚΡΟ'ΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *pars capitis*, παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἁφὴν, *quòd ibi evidens sit venarum pulsus*. dat. pl. κροτάφοισιν. acc. pl. Dor. κροτάφως.

Κροτέω, *pulso*, *verbero*, *claudo*: f. ήσω. perf. ηκα. à seq.

ΚΡΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus*, *plausus*: q. à κρέω.

ΚΡΟ'ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus*, *musca canina*.

ΚΡΟΤΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore*. tanq. κρότων.

Κροῦμα, ατος, τὸ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum*. Th. κρούω.

Κρουνηδὸν, *ad modum fontis salientis*: à

ΚΡΟΥΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *scatebra*, *saliens fons*. qu. à κρούω.

Κρούπαλα, ων, τὰ, *lignei calcei*. quasi à κρούω et πάλλω, quòd *vibrent* quæ iliis *pulsantur* calcata. Eadem ac κρούπεζαι, ῶν, αἱ, et κρουπέζια, ῶν, τά ex κρούω et πέζα.

Κρούσας, a. 1. part. act. à κρούω, *pulso*.

Κροῦσις, εως, ἡ, *pulsatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi seq.

ΚΡΟΥ'Ω, *pulso*, *ferio*, *collido*: f. κρούσω. perf. κέκρουκα. a. 1. ἔκρουσα.

Κρύβδα et κρύβδην, et Dor. κρύβδαν, *clàm*, adv. à κρύπτω, *occulto*.

Κρυβεὶς, έντος, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυβον. f. 2. pass. κρυβήσομαι. a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, et Ion. κρυερεῖος, εία, εῖον, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Κρυμὸς, οῦ, ὁ, *frigus*, *glacies*, *rigor hyemis*. Th κρύος.

Κρυμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *frigidus*: à pr.

Κρυόεις, εντος, Poëtis idem, et ab eodem th.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus*, *algidus*.

ΚΡΥ'ΟΣ, εος, τὸ, *frigus*, *gelu*.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *clandestinus*. a κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτάζω, f. άσω, *cooperio*, *occulto*. D. S.

Κρυπτάσκω, *cooperio*: à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτικὸς, ἡ, ὸν, *CRYPTICUS*, *occultativus*, *celandi peritus*: et

Κρυπτὸς, ἡ, ὸν, *occultus*, *abditus*. Th. κρύπτω.

Κρύπτουσ' pro κρύπτουσι, *occultant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ'ΠΤΩ, *abscondo*; *occulo*, *tego*; *celo*: q. à καλύπτω. semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296. f. ψω. aor. 1.

ἔκρυψα. hinc 2. sing. aor. 1. sub. κρύψῃς. a. 1. part. act. κρύψας, αντος, et in f. g. κρύψασα. perf. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυφον. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. pass. ἐκρύφθην. a. 2. pass. ἐκρύβην. a. 2. inf. pass. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς.

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè*: à pr.

Κρυσταλλίζω, *instar crystalli splendeo*: à κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, ινη, ινον, *CRYSTALLINUS*: à

ΚΡΥ'ΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ & ἡ, *glacies, gelu*: item *CRYSTALLUS* lapis.

Κρυφᾶ, adv. *latentèr, clam*: Dor. pro κρυφῇ. à κρύπτω, *abscondo*: f. ψω. perf. κέκρυφα.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poët. idem ac κρύφιος, -ια, -ιον, *occultus, a, um*: ab eod.

Κρυφαίως, adv. *clam*: à pr.

Κρυφῇ, *occultè*, adv. à κρύφος, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρύφιος, ια, ιον, et ου, ὁ & ἡ, *occultus*: dat. pl. Ion. κρυφίοισι. Th. κρύπτω, *abscondo*: f. ψω.

Κρυφίως, adv. *occultè*: à κρύφιος.

Κρύφος, ου, ὁ, Poët. pro κρύψις, εως, ἡ, *occultatio, tenebræ*: ab eod.

Κρύψαι, *celare*, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, et in f. g. κρύψασα. a. 1. part. act. et

Κρύψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔκρυψε. κρύψῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio: ars quædam et solertia disputandi*: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩ'ΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum*. Scribitur et κρόβυλος. aliter et melius κρώβυλος exp. *reticulum comam constringens*. Ducamus à κάρα, vel κέρας, et βάλλω, quod capiti seu crinibus injiciatur.

Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, *crocitatio*; à

ΚΡΩ'ΖΩ, *crocito, garrio*: κρώζῃ, 3. sing. præs. sub. qu. à κρώζω. vel à sono corvi factum; ut plerumque aliarum avium propria.

ΚΡΩ'ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum*: aliter κλῶμαξ.

ΚΡΩ'ΠΙΟΝ, ου, τὸ, *falx*.

ΚΡΩΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hydria, urceus*.

Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκταν. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπῇ τοῦ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, *occido*, vel κτῆμι.

Κτάμεν, Ion. pro κτᾶναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido*: vel κτάμεν, Ion. pro κτάναι, à κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κτάμεναι, Dor. pro κτᾶναι, quod vide.

Κταμένοιο, gen. Ion. à

Κτάμενος, *qui interemit, aut interemptus est*, a. 2. part. m. verbi inusit. κτῆμι, id. quod κτείνω, *interficio*: a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτὰν, *possederunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτῆμι, *possideo*: a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido*: a. 2. ἔκτην.

Κτάνε, Ion. pro ἔκτανε, *interfecisset*: 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κτείνω. fut κτενῶ. perf. ἔκτακα. aor. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον.

Κτανέεσθαι, per Dialysin pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio*; f. 2. m. κτανοῦμαι.

Κτανέοντες, Ion. Dialysi pro κτανοῦντες, nom. pl. f. 2. part. act. ejusd.

Κτανέουσι, pro κτανοῦσι, 3. pl. f. 2. ind act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, *interficio*.

Κτάντας, ου, ὁ, Dor. pro κτάντης, ου, ὁ, *interfector*. Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *acquiro, comparo, possideo; gigno*, Soph. Œdip. Tyr. 1512. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι (pro quo et ἔκτημαι). part. κεκτημένος, *possessor, dominus*; et -μένη, *domina*. aor. 1. ἐκτήθην, ης, η. aor. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med verbi præced.

Κτάσθαι, aor. 2. inf. m. verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio*: a. 2. ἔκτην. a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing. imperf. verbi κτάομαι, *possideo*: sed

Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. sing. a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι pro κτείνω, *interficio*.

Κτάω, *cædo, occido*: sic et κτάω, pro κτάομαι, *possideo*.

Κτέανον, ου, τὸ, *possessio, facultates, opes*: idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτέαρ, ατος, τὸ, idem, et ab eod.

Κτεάτεσσι, *possessionibus*, dat. pl. Ion. et Poët. pro κτέασσιν et κτέασιν, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *possideo*.

Κτεατίζω, *acquiro, possideo*: f. ίσω. Poeticum: à κτέατος, genit. à κτέαρ· ab eod. th.

Κτεάτισσε, Ion. et Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. aor. 1. act. ejusd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτείνας, ασα, αν, -αντος, et in acc. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. perf. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. act. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusd.

Κτεινόμενος, *occisus*, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Κτείνοντ' pro κτείνοντα, acc. sing. præs. part. act. κτείνουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio, occido*: f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. perf. pass. ἔκταμαι. a. 1. pass. ἐκτάνθην. f. 1. pass. κτανθήσομαι. perf. m. ἔκτονα. Legitur et κτένω, et κτίννω, et κτεινύω, et κτίννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten*.

Κτενίζω, *pecto*: f. ίσω. à κτείς.

Κτέννω, κτεινύω, et κτίννυμι, *interficio*: à κτείνω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, *res possessa, donum*. Th. κτάομαι, possideo.

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exequiæ, inferiæ, justa*: q. à κτάω, *occido*. hinc

Κτερείζω, et κτερίζω, *exequias celebro*.

Κτερέϊσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. et

Κτεριοῦσι, pro κτεριέσουσι, Att. 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κτερίζω· à κτέρεα, quod vide.

Κτέω, idem quod κτάω, *occido*. Hinc

Κτέωμεν, *possideamus*, Ion. pro κτῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, *occido*, eodem tempore et modo.

Κτηδὼν, όνος, ἡ, *venarum cursus in arboribus, quasi pectines: filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano*. Th. κτείς, *pecten*.

Κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*, *fundus*.

Κτήματα, των, τὰ, *bona*, *facultates*, *opes*: dat. pl. κτήμασ' pro κτήμασι. Th. κτάομαι, *possideo*.

Κτῆμι, *occido*: inus. cujus fut. κτήσω. perf. ἔκτηκα. a. 2. ἔκτην a. 2. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.

Κτήνη, κτηνῶν, nom. et gen. pl. à

ΚΤΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum*, *pecus*: qu. possessio, à κτάομαι hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv. et Angl. NEAT, de pecore.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, *jumentorum pastor*: à κτῆνος et τρέφω, *alo*.

Κτηνώδης, εος, ὁ & ἡ, *jumentarius*, *pecuarius*, *belluinus*, *brutus*, *stolidus*: ab εἶδος, *species*, et κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, aor. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. aor. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, *CTESIAS*, nom. propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *possessio*, *res quæ possidetur*, *facultates*, *opes*: κατ' ἔργου κτῆσιν, *pro rerum natura*, *prout se res habet*, Soph. Trach. 234.

Κτήσομαι, η, εται, f. 1. m. v. κτάομαι.

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, *acquisibilis*.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula*: ab eod.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, *acquirendi peritus*; *possessivus*: hinc κτητικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *ars quæstuaria*. et

Κτητὸς, ἡ, ὸν, *acquisibilis*, *acquisitus*, *emptus*: et

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτίδεος, ὁ, per Aphær. pro ἰκτίδεος, *è mustelâ confectus*: à κτὶς, ἰδος, ἡ, *mustela*.

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo*, *creo*, *fabricor*: f. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. imperat. κτίσον, άτω. a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος. perf. ἔκτικα. perf. pass. ἔκτισμαι. a. 1. pass. ἐκτίσθην. part. κτισθεὶς, έντος, *conditus*.

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries*, *dux ovium*: *quivis dux*, *princeps*. ἱερῆα κτίλον Ἀφροδίτης, *principem sacerdotem Veneris*: Pind. Od. ii. ver. 211. adjectivè, *cicur*, *mansuetus*.

Κτιλόω, ῶ, fut. ώσω, *demulceo*: à pr.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo*, *creo*.

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*; quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κτισάσθαν, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*: f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio*, *creatura*, *structura*, *res conditæ*, et pro *quovis opere*; *magistratus*, *homo*: et

Κτίσμα, ατος, τὸ, *creatura*, *opus*, *structura*: à perf. pass. verbi κτίζω, *condo*.

Κτίσον, *crea*, aor. 1. imperat. verbi κτίζω.

Κτιστὴς, ῦ, ὁ, *creator*: *incola*, Eurip. Orest. 1659. κτίστης, ου, ὁ, idem, extrito σ, et retracto accentu: quod et

Κτιστὸς, ἡ, ὸν, *creatus*, *conditus*: et

Κτιστὺς, ύος, ἡ, *ædificatio*: à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, *creo*.

Κτυπέω, *strepo*, *strepito*: *tundo*, cum gem. accus. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλᾶγαν, Eurip. Orest. 1486. *inflixit capiti tristem plagam*: f. ήσω. Th. τύπτω, *pulso*.

Κτύπημα, ατος, τὸ, et

Κτύπος, ου, ὁ, *sonitus*, *strepitus*: à κτυπέω, cujus th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, *CYATHUS*, *cotula*: quod à χύω, *fundo*.

Κυαμευτὴς, ῦ, ὁ, *qui fabis eligit*; *sortilegus*: et

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, *fabis* vel *sorte electus*: à perf. pass. seq.

Κυαμεύω, *fabis eligo*, *sortior*: à th. κύαμος.

Κυαμοβόλος, *judex*: à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *faba*; *calculus*. etiam

Κύαμος, ου, ὁ, *fœtus*, *quicquid concipitur*: à κύω.

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, *fabarum vorator*, i. e. qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Aristoph. à κύαμος et τρώγω.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex κύανος, *cæruleus*, et αἰγίς.

Κυανιᾶν, Dor. pro κυανιῶν, sc. νήσων, *CYANEÆ insulæ*.

Κυανέη, ης, ἡ, *nigra*: dat. pl. Ion. κυανέησι. gen. pl. Æol. κυανεάων à

Κυάνεος, εα et έη, εον, *CYANEUS*, *cæruleus*, *niger*. Th. κύανος, seu κυανὸς, *color cæruleus*.

Κυάνειος, εία, ειον, idem, et ab eodem.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ & ἡ, *cæruleos habens pilos*: equi epithet. ex κύανος et θρίξ.

Κυανόπεζα, de mensâ: et κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, et πῦς, *pes*.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ & ἡ, *cæruleo peplo utens*: à κύανος, *cæruleus*, et πέπλον, *peplum*.

Κυανόπρωρος, ου, ὁ & ἡ, *cæruleam habens proram*: ex κύανος et πρῶρα, ας, ἡ, *anterior pars navis*.

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, ὁ, et κυανὸς, ῦ, ὁ, *color cæruleus*, *aqua marina*: hinc

Κυανόφρυς, υος, ὁ & ἡ, *nigrum habens supercilium*: ex κύανος et ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, *qui est nigricantibus setis*: ex κύανος et χαίτη, *juba*, *coma*.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, accus. sing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, *cæruleo aspectu*: ex κύανος et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*: perf. med. ὦπα.

ΚΥ'ΑΡ, ατος, τὸ, *foramen acûs*; item, *pars auris interna*.

Κύββα, *poculum*, *CUPPA*, quasi κυφόν. hinc Angl. CUP.

Κύβδα, *inclinato capite*: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*: item *astutia* et *fraus*: à κύβος, *tessera*.

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deûm.

Κυβερνάσις, εως, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κυβερνάτας, α, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, quod vide. sic

Κυβερνατὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνάτωρ, et comm. κυβερνήτωρ, *GUBERNATOR*.

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, *GUBERNO*; propriè *navem rego*: f. ήσω. quasi κῦμα ἐρευνῶ, *fluctus scrutor*. vel à גבר, *prævalere*, *gubernare*. Hinc Angl. TO GOVERN.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio*. Th. κυβερνάω.

Κυβερνήσοντος, gen. sing. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix*: et

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernator*: quod et

Κυβερνητικὸς, ἡ, ὸν, *ad gubernatorem pertinens*: κυβερνητικὴ (sub. τέχνη), *gubernandi facultas*: à perf. pass. verbi κυβερνάω.

Κυβερνισμὸς, ῦ, ὁ, *gubernatio*.

Κυβευτὴς, ῦ, ὁ, *aleator* : et

Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, *aleatorius, peritus aleator* : à perf. pass. verbi seq.

Κυβεύω, f. εύσω, *aleâ* seu *tesseris ludo, periclitor*. Th. κύβος, *tessera*.

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput* ; quia κυρτὴ, *curva* : à κύπτω.

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele*, quæ suos ministros facit κυβηβᾶν, id est, κύπτειν, vel κυβιστᾶν.

Κυβηλίζω, f. ίσω, *securi percutio* : à seq.

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, *securis, bipennis*.

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, *CUBICUS* : à κύβος.

Κυβιστάω, f. ήσω, *in caput me conjicio, in caput salto* : à κύβη, *caput*.

Κυβίστημα, ατος, τὸ, et κυβίστησις, εως, ἡ, *saltatio in caput* : et

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator, qui se in caput dejicit* : à κυβιστάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, *CUBITUS, nodus brachii* : à κύπτω, *inclino*.

ΚΥ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *CUBUS, tessera* ; vel *aliquid habens figuram quadratam*.

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *crater magnus*. Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem et doliolum medicum*.

ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, *CYNCHRAMUS, dux coturnicum*.

Κυδάζω, f. άσω, *convitior, maledico* : à κύδος, ὁ, *convitium*.

Κυδαίνω, f. ανῶ, *celebro, decoro, laudo* : imperf. Ion. κύδαινον. Th. κύδος, εος, τὸ, *gloria, decus*.

Κυδάλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus* : ab eod. th.

Κύδαρις, *CYDARIS, corona*.

Κυδάω, ῶ, *glorior ; veneror, admiror, extollo*. à κῦδος.

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, *gloriosus* : ab eodem.

Κυδηθῆναι, *decoratum esse*, a. 1. inf. pass. ab ἐκυδήθην, aor. 1. ind. pass. verbi κυδάω.

Κυδιάνειρος, α, ον, *honestans viros, claros viros continens* : à κῦδος et ἀνὴρ, *vir*.

Κυδιάω, *glorior, jactito*. Th. κῦδος, *gloria*.

Κύδιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus* : ab eod.

Κυδιόων, *exultans*, Poët. pro κυδιῶν, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστος, η, ον, *gloriosissimus, a, um* : superl. et

Κυδίων, οντος, ὁ ϗ ἡ, et κυδιστερὸς, ρὰ, ρὸν, *gloriosior* : compar. à κῦδος, *gloria*.

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus* ; vox nihili; lege κυδρὸς ubique. Græv. ad Hes. Op. 257.

Κυδοιδοπάω, ῶ, *tumultuor* : qu. ex κυδοιμὸς et δουπεῖν.

Κυδοιμέω, ῶ, *turbas excito* : à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *turba, tumultus*. κύει τὸ οἶδμα, *fluctus parit*, ut Lat. *tumultus*, qu. *tumor multus*.

ΚΥ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria, decus*.

Κύδος, ου, ὁ, *convitium, probrum*.

Κυδιστερὸς, vide κυδίων.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, *gloriosus*. Hom. Il. Σ. 184. Od. Λ. 579 Hes. Op. 257. à κῦδος, *gloria*.

Κύδων, ωνος, ἡ, *CYDON*, urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *colonea malus*. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, *cotoneum* seu *CYDONEUM malum*. à Κύδων, unde istiusmodi mala.

Κύει, *in utero fert*, 3. sing. præs. ind. act. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus*, a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, fut. σω, *in utero gesto*.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κυζικηνὸς, ῦ, Cyzicenum mensura.

Κύημα, ατος, τὸ, *quod in utero gestatur, fœtus* : et

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas, prægnatio, conceptus* : à perf. pass. verbi κυέω, idem quod κύω, *in utero gesto*.

Κυητικὸς, ἡ, ὸν, *concipiendi vim habens*.

Κυθέρεια, *CYTHEREA, Venus* : ὅτι κεύθει τοὺς ἔρωτας, *occultat amores* venereos; vel ab insulâ Cytherâ.

Κυθήροισι, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, *CYIX, bulbosa quædam planta*. Theophr. lib. vii. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicum palmarum genus*. Theophrast. lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *misceo* ; propriè de liquoribus : *confundo, agito, perturbo*. hinc

Κυκεία, ας, ἡ, et κύκημα, ατος, τὸ, *permixtio, confusio* : à præced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. sing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miscellanea potio* : Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. pers. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, *misceo*.

Κύκλα, per Metaplasm. pro κύκλοι, *rotæ* : à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, *CYCLAS*, vestis genus vel *limbus* ; item adj. *orbiculata*. Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, ῶ, f. ήσω, *in orbem circumago, in orbem verto* ; *verso, roto, agito* : à κύκλος, *circulus*.

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli ; undequaque* : et

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, et κύκλιος, ία, ιον, idem ac

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, *circularis, orbiculatus, rotundus* : et

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu* : omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ου, ὁ, *circulus, orbis* : item *corona hominum* : *circularis argumentatio, circuitus* vel *circus, locus ubi vendebantur mancipia, mœnia urbis*.

Κυκλόσε, adv. *circulatim* : à præced.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tornando rotundus factus* : ex κύκλος, *circulus*, et τερέω, *terebro*.

Κυκλόω, *cingo, circumdo* ; *in orbem ago* : f. ώσω. perf. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.

Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, in orbem, in circuitu, undique*.

Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus* : à κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES* : ex κύκλος, *orbis, circulus*, et ὤψ. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ου, ὁ, *CYGNUS, olor* : est et nom. propr.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miscenti*, dat. sing. part. præs. act. à κυκάω, f. ήσω, *misceo*.

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *cavitates oculorum*.

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix*. Th. κυλίω, *volvo*.

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. ind. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo*.

Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS* : lapis teres in modum columnæ. à

Κυλίνδω, idem ac th. κυλίω, *volvo*.

Κύλιξ, ικος, ὁ, *CALIX* : ab eod. th.

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio* : et

Κύλισμα, ατος, τὸ, *volutabrum* : à perf. pass. Th. κυλίω.

Κυλισμὸς, ῦ, ὁ, *volutatio* : à κυλίω.

Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, *volutatus* : eod.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi*, seu *parvæ*

vasa poloria oris compressioris; item *cucurbitulæ*: pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, *poculum, pyxis medica*: à κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem. Dim. à pr.

Κυλίχνιος, ου, id. q. κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, *volvo, voluto*: f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω et καλινδέω, idem.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ᾗ ἡ, *qui distortis pedibus est, loripes*: Vulcani Epithet. à κυλλὸς, *claudus*, et πῦς.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *claudus, curvus, mancus*: qu. à κόλος, *mutilus*.

Κυλοιδιάω, ῶ, *sum oculis tumentibus*: à κῦλον, pro κοῖλον, *cavitas oculi*, et οἰδάω, *tumeo*.

Κυλοιδιῶντες, nom. plur. part. præs. à κυλοιδιάω, quod vide.

Κύλων, ωνος, ὁ, *CYLO*.

Κυλώνειον, *CYLONIUM*.

ΚΥ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *fluctus, unda*; *magna lues*: qu. κύκημα, à κυκάω, *misceo*. Est et κῦμα pro κύημα, τὸ, *fœtus*: à κύω, *in utero gesto*.

Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. κυμαίνων, et in f. g. κυμαίνουσα· à

Κυμαίνω, *fluctuo, æstuo, ferveo, turgeo*: f. ανῶ. perf. γκα. Th. κῦμα.

Κύματ' pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. à κῦμα, quod vide.

Κυματίη, ης, ἡ, *tempestas*: et

Κυματίης, ου, Ion. pro κυματίας, ου, ὁ, *undosus*: ab eod. th. Hinc κυματίης ἄνεμος, *ventus impetuosus*.

Κυματίζω, f. ίσω, *undis agito, fluctuare facio*. Th. præced.

Κυμάτιον, ου, τὸ, *parvus fluctus*; *cymatium*, pars columnæ. Dim. à κῦμα.

Κυματολήγη, ης, ἡ, *nomen mulieris*.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ᾗ ἡ, *undis seu fluctibus pulsatus, fluctibus jactatus*. id. et κυματοπληγὴς, ῆος, ὁ ᾗ ἡ. à κῦμα et πλήσσω, *pulso*.

Κυματόω, -ῶ, id. ac κυματίζω.

Κυματώγη, ης, ἡ, et legitur κυματωγὴ, ῆς, ἡ, *littus*; ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango*.

Κυματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *fluctuosus*: ab eod. th.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. fœm. g. à κυματόω. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*.

Κυμβαλίζω, f. ίσω, *cymbalum pulso*: à

Κύμβαλον, ου, τὸ, *CYMBALUM*: à κύμβος.

Κύμβαχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *pronus in caput*: à

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA*; it. *poculi genus*; et *caput*. à κύμβος.

Κυμβίον, ου, τὸ, et

Κύμβος, ου, τὸ, *acetabulum*: à

ΚΥ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *cavus, recessus*; item *ollæ fundum*: qu. à κυφὸς, *curvus*.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ'ΜΙΝΔΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna*.

ΚΥ'ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *CYMINUM*: herba et semen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοπόλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, nomen mulieris.

Κυνᾱγέτας, α, ὁ, Dor. pro κυνηγέτης, q. v.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum suffocatio*; *angina*.

Κυναγχικὸς, ἡ, ὸν, *anginâ laborans*.

Κυναγχικὸν πάθος, ipsum est κύναγχον vel κυνάγχη. morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.

Κυνᾱγὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, ῦ, *venator*: ex κύων, *canis*, et ἄγω, *duco*.

Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili*: quod à κύων, *canis*.

Κυνάμυια, vide κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *versipellis, impudens*: qu. canis: ex κύων, *canis*, et ἄνθρωπος.

Κυνάριον, ου, τὸ, *catellus*: diminut. à κύων.

Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præced. th.

Κυνέη, ης, ἡ, contr. κυνῆ, ῆς, *pellis canina, galea, pileus*: ab eod. th.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *caninus*: ab eod. th.

Κύνεος, έα, εον, idem et ab eod.

Κυνέον, Ion. et Poët. Pleonasm. τῦ ε, pro ἐκύνουν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *osculor*.

Κύνες, nom. pl. à κύων, κυνὸς, *canis*.

Κύνεσσι, *canibus*, dat. pl. Ion. pro κυσὶ, à κύων.

Κυνέω, ῶ, f. ήσω, *osculor, blandior, adoro*: προσκυνέω, idem. Th. κύω.

Κυνηγέσιον, ου, τὸ, *canes venatores*, et *instrumenta venationis*: à κυνηγός.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, *venator*: et

Κυνηγέω, *venor*: f. ήσω. à

Κυνηγὸς, ῦ, ὁ, *venator*: à κύων et ἄγω.

Κυνίδιον, ου, τὸ, *catellus*. Th. κύων, κυνὸς, ὁ ᾗ ἡ, *canis*.

Κυνικὸς, ἡ, ὸν, *caninus*, *CYNICUS*: ab eod. th.

Κυνόδους, οντος, ὁ, *dens caninus*: à κύων, κυνὸς, *canis*, et ὀδοὺς, *dens*.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *impudens*: ex κύων, *canis*, et θάρσος, *audacia*.

Κυνόμυια, ας, ἡ, *musca canina*. Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401, ed. Mang. qui disertè ducit ex μυίας ᾗ κυνός. Hinc de impudente dicitur, Athen. Deipnos. iii. 37. et, ut scribi debet, iv. 14. Alii legunt κυνάμυια.

Κυνοπρόσωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui caninâ facie est*: ex κύων, *canis*, et πρόσωπον, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κυνοῤῥαιστὴς, vel Κυνοραίστης, ῦ, ὁ, *ricinus*: ex κύων et ῥαίω.

Κυνόσουρα, *CYNOSURA*: qu. κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis*: pro *astro* sumitur.

Κύντερος, ου, *impudentior*: superl. κύντατος. Th. κύων, *canis*.

Κυνῶπα, voc. sing. à

Κυνώπης, ου, ὁ ᾗ ἡ, *habens canis vultum*; item *impudens*. ex κύων, *canis*, et ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Κυνώπιδος, gen. sing. à

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, *inverecunda*: à κυνώπης.

Κύος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. κύω, *in utero gesto*.

Κυόμενα, nom. pl. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κυοφορέω, ῶ, f. ήσω, *in utero fero, prægnans sum*: à κύος, *fœtus*, et φορέω, idem quod φέρω, *fero*.

Κυπαρίσσινος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, *cupressinus, ex cupresso factus*: à

ΚΥΠΑ'ΡΙΣΣΟΣ, κυπάριττος, ου, ἡ, *CUPRESSUS*, arbor.

ΚΥ'ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum et capax*.

ΚΥΠΑ'Σ, άδος, ἡ, et Κυπασσὶς, ίδος, ἡ, *pallium et lecti stragulum*; *vestis ποδήρης*, quam delicatiores tum viri tum feminæ gestabant. Anthol. Reiskii, p. 22. V. Toup. ii. p. 121.

ΚΥ'ΠΕΙΡΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *CYPERUS*, herba è juncorum genere.

ΚΥ'ΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, *poculi genus*: defluxum à κύφελλον, quia cavum.

Κυπριάρχης, ου, ὁ, *CYPRI præfectus*.

Κύπριδα, acc. sing. à **Κύπρις**, *Venus*.
Κυπρίζω, *germino venustè, floreo*. Th. Κύπρος.
Κύπρινον, ου, τὸ, *unguentum Cyprinum*: et
Κύπρινος, *CYPRINUS*: et
Κύπριος, ου, *CYPRIUS*: ab eod th.
Κύπρις, ιδος, ἡ, *Venus*: acc. Κύπριδα et Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus*.
Κυπρισμὸς, ῦ, ὁ, *efflorescentia*: à κυπρίζω.
Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. *Veneris*, quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro*. Dicitur et
Κυπρογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem: à Κύπρος et γίνομαι, *nascor*.
ΚΥ'ΠΡΟΣ, *CYPRUS*, arbor et insula.
Κυπτάζω, f. άσω. *pronus specto, immoror, cunctor, tempus tero*: à κύπτω.
Κυπτὸς, ἡ, ὸν, *inclinatus; supplex*. Th.
ΚΥ'ΠΤΩ, *pronus sum, incurvo me ad videndum*: f. ψω a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, ·αντος.
Κυράνα, ας, ἁ, Dor. pro Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.
Κυρβαῖος, αία, αῖον, *sublimis, -e*: à κύρβεις, quod vide.
ΚΥΡΒΑΣΙ'Α, ας, ἡ, *crista gallinacei; tiara*: à κάρα et βαίνω.
ΚΥ'ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula, cui leges inscribebantur*.
Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi κύρω, *incido, nanciscor*.
Κυρεία, ας, ἡ, (per Syncop. pro κυριεία) *dominatio, potestas*. Th. κῦρος.
Κυρέω, f. ήσω, *incido, assequor*. Th. κύρω, idem.
Κύρη, ἡ, *Ceres*: sic dicta, quia κυρία τῦ ζῆν, *domina vitæ*.
ΚΥΡΗΒΑ'Ω, *cornibus pugno*: f. άσω. qu. à κέρας, *cornu*.
ΚΥΡΗ'ΒΙΑ, ων, τὰ, *acera* et *glumæ hordei*. Vide κηρύβια.
Κύρημα, et per Sync. κύρμα, ατος, τὸ, *id in quod aliquis incidit, præda*. Th. κύρω, *incido*.
Κυρήνη, ἡ, *CYRENE*, urbs Africæ. Hebr. *murus*.
Κυρῆνος, ου, ὁ, *Quirinus*, nomen viri.
Κυρῆσαι, a. 1. inf. et
Κυρήσας, αντος, a. 1. part. act. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido*.
Κυρθεὶς, *adeptus*, a. 1. part. pass. verbi κύρω a. 1. ind. pass. ἐκύρθην.
Κυρία, ας, ἡ, *domina*: et
Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus, a, um*. Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas*.
Κυριεύω, *dominor, potior, in potestatem redigo, recupero*: cum gen. fut. εύσω. perf. κεκυρίευκα. à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος.
Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto*: qu. à κέρας, *cornu*.
Κύριος, ου, ὁ, *dominus, herus, qui auctoritate valet*. Th. κῦρος, *auctoritas*.
Κύριος, ία, ιον, *penes quem potestas seu jus alicujus rei*, aut *qui pro arbitrio suo aliquid facit; autoritatem habens; præcipuus; proprius*. ab eod.
Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio*: à præc.
Κυρίσσω, vide κυρίζω.
Κυρκανᾶν, *miscere*: qu. à κυκανᾶν, ρ interjecto.
Κύρμα, ατος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit, præda*: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.
Κύρ' pro Κύρει, vocat. à
Κύρνος, ου, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.
ΚΥ῀ΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas, edictum, cardo rei*. Est et
Κύρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex.
Κυρῦν, præs. inf. act. et
Κυρῦσα, præs. part. f. g. à
Κυρόω, -ῶ, *sancio, auctoritatem do, ratum facio*: f. ώσω. perf. κεκύρωκα. perf. pass. κεκύρωμαι. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.
Κῦρσαι, *incidere*, a. 1. inf. et
Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido*: f. Æol. κύρσω.
Κύρσω, *adipiscar*: vide in præced.
ΚΥΡΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, Æol. κυρτὸς, *CURVUS, gibbosus, convexus*. At
Κύρτος, ου, ὁ, *sagena, nassa*: dicitur et κύρτη, et κυρτὶς, quia *cava* seu *gibbosa*.
Κυρτόω, -ῶ, *curvo, incurvum reddo*. Th. κυρτός.
Κύρτωμα, ατος, τὸ, *quod est incurvatum, gibbus*: item *tumor omnis præter naturam*. Th. κυρτὸς, *curvus*.
ΚΥ'ΡΩ, *sum, incido, consequor*: f. 1 Æol. κύρσω κυρέω, idem quod κύρω.
Κύσας, αντος, *osculatus*, aor. 1. part. act. à κύω, *osculor*.
Κῦσε, seu κῦσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi; inf. κύσαι unde Angl. TO KISS.
ΚΥ'ΣΘΟΣ, et κύσος, ου, ὁ, et κυσὸς, ῦ, ὁ, *nates, podex*; item *pro muliebri pudendo*.
Κυσὶ, dat. plur. à κύων, *canis*, quod vide.
Κυσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, quod vide.
Κύσε, Ion. et Poet. pro ἔκυσε, 3. sing a. 1. ejusd. verbi.
ΚΥ'ΣΤΙΣ, ιος, ἡ, *vesica*: acc. κύστιν.
ΚΥ'ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.
ΚΥ'ΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.
ΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavitas, sinus, alveus*; ubi aliquid κεῖται.
Κύτραν, Dor. pro χύτραν, acc. sing. à χύτρα, *olla*: idem quod χύτρος, quod vide.
Κύτταρος, ου, ὁ, *loculamentum apum et vesparum*: à κύτος, *cavitas*.
Κύφελλα, ων, τὰ, *nubes*, et *omnia cava*: q. à κυφὸς, *incurvus*.
ΚΥ῀ΦΙ, *suffimenti genus*.
Κυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus, gibbosus*: q. à κύπτω, *flecto*.
Κύφος, εος, τὸ, *gibbus*. Th. κύπτω.
Κύφων, ωνος, ὁ, *locus testudinatus, baculus incurvus, stiva*: item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur; catasta, numella*: à κυφὸς, *curvus*. Th. κύπτω, *pronus sum*.
Κύφων' pro κύφωνα, acc. sing. præced.
Κύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me*: κύψαι, a. 1. inf.
ΚΥΨΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum*: hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, *alveus*. Est et κυψέλη, *auris foramen, ejusque sordes*.
Κυψίλλιζον, nom. propr.
Κύψελος, ου, ὁ, *CYPSELUS*: hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis*, quos è luto sibi construit. Item nom. propr. Eëtionis filii, ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.
ΚΥ'Ω, *in utero gesto, osculor*: f. σω. perf. κα. κυίω, idem.
ΚΥ'ΩΝ, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *CANIS*: acc. κύνα dat. pl. κυσί.
Κῶας, et κῶας, τὸ, *pellis ovilla*. Vide κώς.
ΚΩΒΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *GOBIUS* seu *GOBIO* piscis: et Angl. GUDGEON.
ΚΩ'ΔΕΙΑ, et κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris, globulus*. κώδη, *fructus papaveris*.
Κώδιον, ου, τὸ, *CORIUM, ovium*

vellus: contract. pro κώδιον. Th, κὼς, ίος, τὸ, *pellis ovina villosa.*

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola, tuba*: metaph. *homo garrulus.*

Κῶεα, ων, τὰ, nom. pl. à

Κὼς, ίος, τὸ, *pellis agnina, stragulum.*

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *poculum quoddam, compotatio; ebrietas.*

Κωθωνίζω, f. ίσω, *largiùs poto, compoto*: à præced.

Κωθωνιστήριον, ου, τὸ, verbale τοῦ κωθωνίζεσθαι, quod exstat 3 Esdr. iv. 63, *taberna compotatoria.* D. S.

ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ων, τὰ, *animalia quædam testis tecta.* Antiq. κογχύλια.

Κωκαλὸς, οῦ, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ'Ω, f. ύσω, *fleo, ploro.* hinc

Κώκυμα, ατος, τὸ, et

Κωκυτὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ululatus.*

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis supererant, sacerdotibus distribuebant*: *quæstores.*

Κωλιὰ, ᾶς, ἡ, *fœni fasciculus*: it. *perna.*

Κώλιον, idem quod κῶλον, quod vide.

Κώληψ, ηπος, ἡ, *talus, sura.* Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ἡ, ὸν, *COLICUS, ad coli dolorem pertinens*: à

ΚΩ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, *membrum, periodi pars*: *intestinum crassum, COLON* seu *COLUM.*

Κωλυέτω, *castiget*, 3. sing. imperat. act. à κωλύω, quod vide.

Κώλυμα, ατος, τὸ, et κωλύμη, ης, ἡ, *impedimentum, prohibitio*: et

Κώλυσις, εως, ἡ, idem: et

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit*: à

ΚΩΛΥ'Ω, *prohibeo, impedio, arceo*; f. ύσω. perf. κεκώλυκα. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. pass. ἐκωλύθην.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *stellio.*

ΚΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *syncopa, comma*; *somnus profundus*: *veternus*: item *illecebra, lenocinium, pellacia.*

Κώμαζον, imperf. Ion. et

Κωμάζοντα, acc. sing. part. præs. à

Κωμάζω, *COMESSOR, hymnis celebro*: item *salto, choreas ago.* κωμάζειν εἴς τινα, *hymnum in alicujus laudem canere.* Th. κῶμος, *comessatio.*

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *fructus quidam aromaticus.*

Κώμαξ, ακος, ὁ, *petulans, nugator.*

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, q. v.

Κωμάρχης, ου, ὁ, *vici præfectus*: à κώμη et ἄρχω.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari*, inf. ejusd. verbi.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, *comessatio.*

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus.* Hinc

Κωμηδὸν, *vicatim.*

Κωμήτης, ου, ὁ, *paganus.* κωμῆται, *ejusdem vici incolæ, vicini.*

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum*: ex κώμη et πόλις, *urbs.* Mar. i. 38. nusquam alibi reperta.

ΚΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMESSATIO, lascivum convivium, lascivia*: q. *luxuria soporifera*, à κῶμα, *somnus*: item *genius comessationum præses*; *cœtus Baccho ministrantium*; *cœtus virorum qualiscunque*, sed in isto sensu raro. Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1195. Κώμου δεσπότης appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.*

ΚΩ'ΜΥΣ, υθος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur, fasciculus fœni.*

Κώμῳ, dat. sing. à κῶμος.

Κωμῳδία, *COMŒDIA, Satira*; à κωμῳδός.

Κωμῳδιογράφος, ου, ὁ, *comœdiarum scriptor*: ex κωμῳδία et γράφω. D. S.

Κωμῳδοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *comœdiæ scriptor*: ex seq. et ποιέω.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, *COMŒDUS*, qui διὰ τὰς κώμας ᾄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, et ἀείδω, *cano.*

Κώνειον, ου, τὸ, *cicuta, venenata potio*: à

ΚΩ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *CONUS, turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ.*

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, *CONOPEUM ad culices arcendos, velum tentorii militaris.* Th. κώνωψ, *culex*: vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. CANOPY.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *culex.*

Κωπέες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έος, ὁ, *remex*: à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus, manubrium*: q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus cui alligantur remi.*

Κωπίον, ου, τὸ, *remulus.* Dim. à κώπη.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, sive κούρη, *puella, oculi pupilla.*

Κῶρον, Dor. pro κόρον, q. v.

Κωροσύνα, ας, ἁ, Dor. pro κορωσύνη, ης, ἡ, *pueritia*: à κόρος.

Κωρύκιον, ου, τὸ, *crumenula, sacculus, folliculus*: diminutiv. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, *pera, saccus coriaceus.*

ΚΩ'Σ, κωὸς, τὸ, *ovium vellus, stragulum.* Κῶας, εος, τὸ, idem q. à κέω, *jaceo.* Est et

Κῶς, ῶ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κῶς, Ion. pro πῶς.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri, Hebr. *divinans.*

Κώταλις, hodiè κοτάλι, *tudicula, cochleare majus.* An à κοτύλη, quia *cava*?

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, f. ιλῶ, perf. ιλκα, *fabulor, garrio*; *fallaciter loquor.* hinc κωτίλλοντα, acc. sing. part. præs. κωτίλλουσα, præs. part. f. g.

Κωτίλος, ίλη, ίλον, *loquax, garrulus, blandus, fallax, astutus.* à κωτίλλω.

Κωφιόω, (pro κυφιόω) *allevo*: it. *quiesco.*

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, propriè *hebes, obtusus*; et hinc, sensu aliquo captus, impr. *auditu*; *surdus, tacitus, stolidus, iners, invalidus, irritus, obscurus* de oratione. κωφὸν βέλος, *telum obtusum.* κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur.* hinc

Κωφόω, -άω, et -έω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco.*

Κῴχετ' pro ϗ ᾤχετο, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*

Κωχεύω, *sustollo.* Hesych.

Λ.

Λ Undecima est Græcorum litera; nota numeralis significans *triginta*, et cum lineolâ infrà positâ, *triginta milia.*

Λα, particula, *per se* nihil significans, verùm in *compositione auget* significationem.

ΛΑ͂ΑΣ, λάαος, ὁ, *LAPIS, saxum*: qu. ex λα partic. aug. et ἄζω, *sicco.* λᾶς, λαὸς, idem quod λᾶας.

Λάβα, Dor. pro Λάβου, gen. à Λάβας pro Λάβης, viri nomen.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act.

Λαβὲ, *cape*, et in plur. λάβετε, a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν. perf.

λέλειφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Λαβῖν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λάβη, ης, ἡ, *prehensio*, *ansa*, *manubrium*, *occasio*, *prætextus*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβῖ.

Λάβῃς, 2. sing. et λάβῃσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3 sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio*; a. 2. ἔλαβον.

Λάβιμος, *fovea*. Hesych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *ansa*, *manubrium*, *forceps*, *fibula*: dimin. à λαβή.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, part. a. 2. act. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. λαβόμενος, a. 2 part. med. à λαμβάνω, *capio*: a. 2. ἔλαβον.

Λάβον, Dor. pro λαβὲ, a. 2. imperat. act.

Λαβοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λάβρα, *lupus piscis*: à λάβρος.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, *procacitèr loquax*: à λάβρος, *vorax*, et ἀγορέω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Λαβρεύομαι, *præceps sum in loquendo*: à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ρα, ρον, *valdè vorax*, *avidus*; q. ex λα vel λίαν, et βορὸς, *vorax*. Hinc

Λαβρότης, ητος, ἡ, *voracitas*.

Λαβρώνιον, ου, τὸ, *poculum quoddam latum*: q. à λάβρος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *LABYRINTHUS* *locus multis viarum ambagibus inflexus*.

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *labyrintheus*, *tortuosus*, *flexuosus*: à præced.

ΛΑ'ΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LAGANUM*, *placentæ genus*.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus*, *non distentus*, *non plenus*; in quo sc. est λαγὼν seu κενότης. hinc λαγαροὶ, *homines graciles*, *non ventricosi*.

Λαγγεύω, *fugio*: περιφεύγω.

Λαγγάζω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latin. *LANGUEO*. Angl. TO LANGUISH.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro

Λαγέτης, ου, ὁ, *dux*, *ductor populi*: q. λαοῦ ἡγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, *LAGENA*, poculi genus, à cavitate, quæ λαγὼν genus mensuræ, *sextarius*. Scribitur et λάγυνος. Angl. FLAGON.

Λαγίδης, εως, ὁ, *cuniculus*: à λαγωός.

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas*. Th. λάγνης, *libidinosus*.

ΛΑ'ΓΝΗΣ sive λάγνος, ου, ὁ, *homo libidinosus*, *lascivus*: superl. λαγνίστατος· qu. λάγυνος, *valdè mulierosus*: ex λα et γύνη vel à λέγω, *cubo*.

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, ἡ, *ilia*.

Λάγος, ου, ὁ, *LAGUS*, nom. propr.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro λαγῶος. à λαγωός.

Λαγοσφαγία, ας, *In*, Ion. ἡ, *leporum venatio*, aut *cædes*: à λαγὸς et σφαγή.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, *sortior*, *sorte accipio*, *consequor*, *tribuo*; cum gen. et acc. fut. med. λήξομαι. perf. εἴληχα pro λέληχα. part. εἰληχὼς et λεληχώς. a. 2. ἔλαχον. a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. λαχὼν, όντος. perf. med. λέλογχα. aor. 1. med. inf. λήξασθαι. perf. pass. εἴληγμαι. part. εἰληγμένος.

Λαγῶ, *leporem*, acc. sing. à λαγώς.

ΛΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia*, *lateris cavitas laxior et exossis*.

ΛΑΓΩΟ'Σ, οῦ, ὁ, Att. λαγὼς, ῶ, *lepus*. Ex λα et οὖς, *auris*. alii ex λα et γοάω, *multùm gemo*.

Λαγῷος, ῴα, ῷον, *leporinus*; à præc.

Λαγὼς, ὼ, ὁ, *lepus*. v. λαγωός. Sed

Λαγὼς, acc. pl. Dor. pro λαγὼς, *lepores*.

Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes*: acc. Λάδωνα. Est et nom. fluvii.

Λαέρτης, ου, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, *LAERTIADES*, nomen proprium, filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οἱ, *lapides*: à λᾶς, λᾶος, id. quod λᾶας, ὁ, *lapis*.

Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphær. pro Ἐλιάζαρ.

Λάζεο, Ion. et λαζεῦ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio*.

Λαζεῦ, Dor. pro λάζου· vide λάζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio*, *prehendo*: q. à λάβη, aut λαβάζομαι. Dicitur et λάζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax*, *vanus*, *superbus*.

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε verbi λάω, quod tamen et alias habet significationes.

Λάθα, ας, ἁ, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, *oblivio*.

Λάθαργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *clam malus et mordens*, *clandestinus*: ex præc. et ἀργός.

Λάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2 imp. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*, seu λήθω. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον. a. 2. inf. λαθεῖν. perf. pass. λέλασμαι. perf med. λέληθα.

Λαθέμεν, Ion. et Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. vide λάθε.

Λάθετ' seu λάθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. Ion. ejusd.

Λαθήβης, ου, ἡ, *immemor juventæ*, *senex*: ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, et ἥβη, *juventus*.

Λάθητε, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi λήθω seu λανθάνω, *obliviscor*; a. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *curas oblivione tegens*: à λήθω et κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Λαθιφθέγγοιο, gen. Ion. à

Λαθίφθογγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vocis oblivionem inducens*: ex λήθω, *lateo*, et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Λαθόμεθα, *obliviscimur*, Dor. pro ληθόμεθα, 1. plur. præs. ind. act. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo*.

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio*.

Λάθρα, adv. *clam*, *latentèr*: et

Λαθραῖος, αία, αῖον, *clandestinus*: et

Λαθραίως, *clam*, adv. à λήθω, Dor. λάθω, *lateo*.

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clam*, quod vide.

Λαθρίδιοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ία, ιον, *occultus*. Th. λήθω, *lateo*.

Λάθριος, ία, ιον, *occultus*: ab eod.

Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum*. Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *cicerula*, genus leguminis.

Λαθὼν, *qui latuit*, aor. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, *obliviscor*. fut. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LÆVA*; à λαιὸς, quod vide.

Λάϊγξ, ϊγγος, ἡ, *lapillus*, *calculus*: à λᾶας, *lapis*.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *sinister*, *impudens*, *procax*.

Λαικάζω, f. άσω, *decipio*, *scortor*: ex λα et κάζω, *orno*.

Λαιλαπέω, -ῶ, f. ήσω, et λαιλαπίζω, *per procellam aufero*: ex

ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LÆLAPS*, *turbo*, *ventus procellosus*: à λαι, vel λα, et λάπτω, *lambendo bibo*.

Λαίμαργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *gulosus, vorax, insatiabilis*: ex λαὶ et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω, Suid. à λαιμός.

ΛΑΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *guttur, gula, jugulus, vorago, lacuna.*

Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, *jugulo, jugulum incido seu seco.* à λαιμὸς, *jugulus*, et τέμνω, *scindo.*

Λαιμόσχατον, τὸ, præmium ob λαιμοῦ σχάσιν, *merces athletici homicidii.*

Λαΐνεος, ἔα, εον, et λάϊνος, ίνη, ινον, *lapideus.* Th. λᾶας, *lapis.*

Λαῖον, ου, τὸ, *seges*, quâ frui possumus, à λαύω. sic *fruges*, à fruendo. Vide λαῖον et λήϊον.

ΛΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *LÆVUS, sinister.*

Λαιοτομέω, ῶ, fut. ήσω, *segetem seco, meto*: à λαῖον, ου, τὸ, *seges*, et τέμνω, *seco.*

Λαῖτος, *impudicus, libidinosus.* Hesych.

Λαισήϊον, ου, τὸ, *breve scutum, parmula*: à λάσιος, *hirsutus*, quia ex crudo corio: vel à λαιὸς, *sinister*, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΙ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *turpitudo.*

Λαισὸν, *onerosum, molestum*: forsan à λα et οἰσὸν, quòd in eo ferendo valde laborandum.

Λαῖτμα, ατος, τὸ, *trajectus, latitudo, æquor.* Poëticum à λα et ἵεμαι, *quòd in amplum eat seu extendatur.*

ΛΑΙ῀ΦΟΣ, εος, τὸ, *vestis, velum.* Dicitur et λαίφη, q. λιτὸν ὕφος, *levis texturæ.*

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rapidus, celer, obliquè means*: ex λαιψηρὸς et κέλευθος, ου, ἡ, *via.*

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, *velox, celer, levis*: ex λα et αἰψηρὸς, *celer, rapidus, velox.* Th. αἶψα, *statim.*

ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA, arbor campestris.*

Λάκαινα, *LACÆNA*, nom. propr.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *species quædam aromatis.*

Λάκε, *crepitabat*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, *crepitum edo.* a. 2. ἔλακον. perf. med. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, *LACEDÆMON*, urbs Peloponnesi.

Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII.* à pr.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax, garrula, maledica.* hinc

Λακερύζομαι, *garrio, convitior.* q. ex λα et κράζω, *clamo.*

Λακέω, apud Tragicos, pro ληκέω. Eurip. Orest. 162, ἐλὰν ἐς τόν ἀπ' ἔλακεν. vide in ληκέω, *LOQUOR.*

Λακίζω, *discindo, lacero.* à seq.

Λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura*, propriè cum crepitu facta. à ληκέω, *crepo.*

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *fossa, fovea, cisterna, puteus, LACUS.*

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζουσα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, *calcitro*: f ίσω. perf λελάκτικα. præs. pass. λακτίζομαι, *calcibus petor.* Th. λὰξ, adv. *calce.* hinc

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, *calcitro.*

ΛΑ'ΚΩΝ, *LACON, qui è Laconiâ.* unde

Λακωνίζω, f. ίσω, *Lacedæmonios imitor, brevis sum in loquendo*, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *regio Peloponnesi*: à

Λακωνικὸς, ὴ, ὸν, *LACONICUS*; à Λάκων.

Λακωνικῶς, adv. *Laconicè, breviter*: à pr.

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, *LACONISMUS, breviloquentia*: à λακωνίζω.

Λάλα, *LALA*, unde *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, *garriunt*, 3. pl. præs. ind. act. à

Λαλαγέω, ῶ, *resono, vociferor, cano, tumultuor verbis*: à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω, *loquor, narro.*

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, *clamor, garritus*: à præc.

Λαλάζω, *vociferor*: à λαλέω.

Λάλαξ, αγος, ὁ, *clamor, sonitus*, λαλαγή. Th. λαλέω, *loquor.*

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur*: à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. ab eod.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ab eod.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, *sonum edo, loquor, garrio*: f. ήσω. perf. λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα. a. 1. sub. act. λαλήσω. perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui.* aor. 1. pass. ἐλαλήθην. f. 1. pass. λαληθήσομαι.

Λάλημα, ατος, τὸ, *sermo, loquacitas*: à 1. pers. perf. pass. præced.

Λάλησον, aor. 1. imperat. act. verbi λαλέω, quod vide.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela, garrulitas, loquacitas, sermo, rumor, colloquium, ipsa pronunciatio.* Th. λαλέω.

Λαλίστερος, compar. *loquacior*: à λάλος.

Λαλίστατος, ου, *loquacissimus*, superl. à

Λάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *loquax, verbosus, disertus, garrulus*: à λαλέω.

Λαμὰ, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατί; Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *accipio, capio, percipio, sumo, suscipio, invado, accipio*, it. *patior, consequor, adipiscor, nanciscor; comparo, prehendo, apprehendo, corripio, convinco.* λαμβάνειν μεταμέλειαν, *pœnitere*, Eurip. Iphig. Taur. 636. αἰδῶ, *vereri*, Soph. Aj. 348. ἐλαμβάνοσαν, pro ἐλάμβανον, *acceperunt*, 3. pl. imper. Ezek. xxii. 12. ἐλάβοσαν pro ἔλαβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. f. λήψομαι. perf. λέληφα, Att. εἴληφα, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. εἰληφώς. a. 2. ind. ἔλαβον. aor. 2. imperat. λάβε, et Att. λαβὲ, et in 2. pl. λάβετε. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι. a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. λαβεῖν. a. 2. part. λαβὼν, όντος. perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, pro quo apud Poët. λελημμένος. aor. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η. inf. ληφθῆναι, et part. ληφθείς.

Λάμεχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *pauper.*

ΛΑ'ΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus*: dictus à λαιμοῦ, id est, *gulæ, amplitudine. LAMIA*, bestia quædam. *Lamiæ, sagæ.* Significat et *dæmonium alios vorare existimatum.*

Λάμνα, *lamella.* Ex Lat. *lamina.*

Λαμνιὰς, άδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca.* Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno.* Vel ἀντὶ τοῦ Λημνίου.

Λαμπαδηφορία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *lampadum gestatio*: ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*,) et φέρω, *fero.*

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *facula*; *linamentum quod vulneri inditur*: dimin. à

Λαμπὰς, άδος, ἡ, *LAMPAS, fax*: à λάμπω, *luceo.* Angl. A LAMP.

Λάμπεσκε, *collucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. λαμπέσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*

Λαμπετάω, ῶ, id. quod th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπετόωντα, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. præced.

Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium* et περιφανὲς, qu. à λάμπω, *splendeo.*

Λαμπηνικὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *ad currum aut lecticam pertinens.*

Λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo.*

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδης, υ, ὁ, nom. propr.

Λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *splendidus, clarus:* compar. λαμπρότερος· superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor.* ab eod.

Λαμπρύνω, f. υνῶ, *clarum reddo:* à λαμπρός.

Λαμπρῶς, *splendidè, clarè*, adv. ab eod.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens:* à 3. pers. perf. pass. verbi

ΛΑ'ΜΠΩ, *niteo, luceo, splendeo, fulgeo, splendesco.* qu. à λίαν φῶ. fut. λάμψω. perf. φα. a. 1. ἔλαμψα. a. 1. imperat. λάμψον, άτω. a. 2. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepores; loquacitas, impudentia; limpiditas:* à

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vel λάμυρος, *disertus, facetus, scurrilis.*

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, aor. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψακον, *LAMPSACUM*, nom. urbis.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor:* à 2. pers. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψομαι, ῃ, εται, Ion. et λαμψῦμαι Dor. pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*

Λανθάνεμος ὥρα, *anni tempestas tranquilla, quâ latet sileique ventus.* Ex seq. et ἄνεμος, *ventus.*

Λανθάνω, seu λήθω, Dor. λάθω, *LATEO, delitesco, ignotus sum.* Cum participio junctum redditur *imprudenter inscius;* participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λανθάνω, ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 22. *inscii quidem angelos hospitio exceperunt*, et Aristoph. Nub. 137. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. perfecto activ. caret. λανθάνομαι item *obliviscor:* perf. pass. λέλησμαι. a. 1. pass. ἐλήσθην et ἐλάθην. perf. med. λέληθα. videas th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular.*

ΛΑ'Ξ, adv. *calce seu calcibus.* Hinc Lat. *CALX.*

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. med. ab inusit. λήχω pro λαγχάνω, *sortior.* a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.

Λαξευτήριον, υ, τὸ, *ascia, cœlum.*

Λαξευτὴς, *lapicida:* et

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, *in saxo incisus:* à

Λαξεύω, *lapides polio:* ex λᾶς, λαὸς, *lapis*, et ξέω, *polio, sculpo.*

Λαξίευσις, εως, ἡ, *lapidis poliendi ars.* D. S.

Λᾶξις, ιος, ἡ, *sors, portio*, pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior.*

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA*, nomen urbis. Gr. *jus populi.* Hinc

Λαοδικεὺς, έως, ὁ, *Laodicensis:* à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice*, nomen virginis.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, q. v.

Λαοκατάρατος, *maledictus à populo, invisus populo.*

Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, υ, ὁ, *filius Laomedontis.*

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON*, nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, Att. λεὼς, ὼ, ὁ, *populus, turba.*

Λαοσεβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *à populo cultus.* Ex λαὸς, *populus*, et σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *populum servans, populi tutor* seu *servator.* Ex λαὸς, *populus*, et σόω, *servo.* Etiam *qui populum agitat* seu *concitat:* ex λαὸς et σεύω, *moveo.*

Λαοτρόφος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui populum alit.* Et

Λαότροφος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *à populo nutritus:* ex λαὸς et τρέφω, *alo:* f. ψω. perf. med. τέτροφα.

Λαοφθόρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *populi corruptor:* ex λαὸς, *populus*, et φθείρω, *corrumpo;* perf. med. ἔφθορα.

Λαοφόνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *populum cædens:* ex λαὸς et φένω, *occido.*

ΛΑΠΑ'ΖΩ et λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio, perdo.*

Λάπαθον, υ, ἡ, et λάπαθον, υ, τὸ, *fossa, terræ sulcus:* item *LAPATHUM* herba, à præc.

Λαπάρα, ας, ἡ, et λάπαρον, *pars inter costas nothas et ossa quæ ad ilia pertinent*, quia λαπαρὰ, i. e. *inania:* à

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *vacuus, inanis.* Th. λαπάζω, *evacuo.*

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita:* quæ λαπάζεται à corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo.*

ΛΑΠΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *insolentiùs me effero, jacto me.* q. ex λα et ἴπος.

Λαπιθάων, gen. plur. Dor. pro Λαπιθῶν. à

Λαπίθης, υ, ὁ, *LAPITHA:* qui cum Centauris congressus est.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia:* à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.

Λαπιστὴς, ῦ, ὁ, *temerarius, mendax, voluptuosus; jactator, nugax:* à λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, perf. φα, *lambendo bibo, more canum; ingurgito me.* undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.

Λάρδος, *lardus.* Gl. Cyr.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *saginatus.*

ΛΑΡΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *corbis è vimine plexus.*

Λαρνακόγυιος, υ, ὁ, quid significet, et ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ακος, ἡ, *urna, capsa, loculus*, in quo λαρινὰ seu pinguia reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, υ, ὁ, *LARUS*, avis vorax, qu. à λάω, *appeto.* Sed

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, *hilaris, jucundus, gratus.* compar. λαρώτερος. superl. λαρώτατος. παρὰ τὸ ἱλαρόν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *vocem dilato, clamito:* à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, γος, ὁ, *guttur, gula.*

Λαρύζω, *clamo:* à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis*, contractè à λᾶας.

Λασαία, ας, ἡ, nom. urbis Gr. *hirsuta, herbida.*

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, η, ον, *oblitus, a, um*, a. 1. part. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo:* f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, υ, τὸ, *LASANUM, vasculum, olla;* item *cloaca, sella familiaris.*

Λάσδευ, *accipe*, Dor. pro λάζυ, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, q. v.

Λασεύμεθ, Dor. pro λησόμεθα, 1. plur. f. 1. med. verbi λανθάνω. f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασῦμαι, et λασεῦμαι, ῇ, εῖται,

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna*, *contumelia*, *subsannatio*, irrisio.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo*. perf. pass.

Λέλασμαι, Dor. λέλησμαι. a. 1. pass. ἐλάσθην.

Λασιόκωφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui surdus ex hirsutiâ*, κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *hirsutus*, *hispidus*, *setosus*, *calidus*, *animosus*; *herbidus*.

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor*; q. à λάλω.

Λάσταυρος, ου, ὁ, *hirsutus in parte virili*: cujus ταῦρος est λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, fut. 1. à λήθω, *lateo*.

ΛΑ'ΤΑΞ, αγος, ἡ, *humor excidens è poculo*, et *strepitus ille*. Est et *nomen animalis quadrupedis*.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοίδας. α. ὁ, Dor. Λητοίδης, ου, ὁ, *LETOIDES*, *Apollo*, *Latonæ filius*: à Λητώ.

Λατομέω, *lapides incido et polio*, *exscindo*, *excido*; cum acc. f. ήσω. a. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. pass. λελατόμημαι. perf. part. λελατομημένος, η, ον. à λατόμος.

Λατόμημα, *lapis excisus*: à verbo præc. D. S.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, *incisus in lapides*, *excisus*, *excavatus è lapide*: ab eodem.

Λατόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapicida*: quod ex λᾶας, λαὸς, ὁ, *lapis*, et τέμνω, *scindo*.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *LATUS*, nom. piscis delicati, Athen. l. vi. 17.

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus*, *cultus*; it. *cultus religiosus*. Et pro δούλη, *serva*. à λατρεύω. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, *cultor*: à 3. pers. perf. pass. seq.

Λατρεύω, *servio*, *famulor*, *religiosè colo*, *sacrifico*; cum dat. f. σω. perf. λελάτρευκα. a. 1. ἐλάτρευσα. à λάτρις. al. à λα part. intens. et τρέω, *tremo*.

Λάτριν, acc. sing. λάτρεσι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus*.

Λάτριος, α, ον, *famularis*. Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *servus*, *famula*; quos uxor secum afferebat, cum in viri sui potestatem se dedit. Vox à λαὸς, *populus*, *plebs inferior*. Hinc nata distinctio inter *latriam*, cultum ministerialem; et *duliam*, cultum divinum.

Λάτρον, ου, ὁ, *merces*, quæ servienti datur. à præc.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen urbis.

ΛΑΥΚΑΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur*, *gula*: q. à λαύω, *fruor*.

Λαύρα, ας, ἡ, *platea lata*, *vicus*: q. λαύρα ὁδὸς à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, *LARGUS*, *latus*, *multus*, *copiosus*: q. à λα et εὐρὺς, *latus*.

Λαύρως, adv. *latè*, *abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: undè usitatum ἀπολαύω, in λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

Λαφυρέω, ῶ, f. ήσω, *spolio*.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio*, *helluor*, *evacuo*: qu. à λάπτω.

Λαφύστιος, ία, ιον, *vorax*, *helluo*: à præc.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*: f. ανῶ. perf αγκα.

Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio*: à

Λαχανεύομαι, f. εύσομαι, *olera produco*. à

Λάχανον, ου, τὸ, *olus*: à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, *fossu facilis*: it. nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, aor. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λήξω. perf. λέληχα, et Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα. λαχεῖν ἀΐδαν, *mori*. Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, *LACHESIS*: nom. Parcæ. à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *sors*: ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act. à λαχαίνω, *fodio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλάχηνα.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, *micatio*, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*, *mico digitis*. λαχμὸς exponitur etiam λακτισμὸς, *calcitratio*; item *pilorum densitas*.

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus*, *hispidus*: à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα et χνόος.

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pilosus*: à præced.

Λαχοίην, ης, ἡ, *sortiar*, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχνοῦται, (vox rara) *pilosus fit*: ex λαχνόομαι, οῦμαι, q. à λάχνη.

Λάχος, εος, τὸ, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, ὸν, *sortitus*, *sortiparticeps*: a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior*, quod vide. a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, *LAPSANA*, sylvestris brassicæ genus; à λάπτω.

Λαψεῦμαι, seu λαψοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. med. vide λαψεῦμαι.

Λαψῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, *video*, *fruor*, *volo*. λῶ, Doricè, Markl. Eurip. Suppl. 221. Hinc λαύω, Pleonasmo τοῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *popularis*: à λαὸς, *populus*.

Λεία, *lapis*, *quem textor stamini inter texendum appendit*: à λᾶς contractè pro λᾶας, ὁ, *lapis*.

Λέαινα, ας, ἡ, *LEÆNA*: à λέων, *leo*.

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλέηνα. Th. λεῖος, *lævis*, *non asper*.

Λεᾶναι, a. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, *LEANDER*, nomen proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nom. Apostoli. Hebr. *cordatus*.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ*, *pellis deposita*: q. à λέπω, *exuo*.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, *LEBES*, *pelvis*: qu. à λείβω, *fundo*, *libo*.

Λεβωνὰ, nom. oppidi. *Jud.* xxi. 19.

Λέγειν, præs. inf. à λέγω, *dico*.

Λεγεὼν, ὁ, *legio*: à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria*, *quæ assuitur extrema vestis oræ*.

Λεγόμεσθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. plur. præs. pass. verbi λέγω, *dico*.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*: et

Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι: à

ΛΕ'ΓΩ, *LEGO*, *colligo*: *numero*; *dico*, *loquor*; *cubare facio*, *jaceo*, *dormio*. λέγων τὰν ἐμὰν χάριν, Eurip. Orest. 1547. *dicere in meam gratiam*, sub. εἰς. ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν, Joan. vi. 71. *loquebatur de Juda*. Sic Theocr. Idyl. xv. f. λέξω. perf. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. perf. med. λέλογα.

Ληλασία, ας, ἡ, *prædatio*: ac-

tio ejus qui ληλατεῖ, id est, *prædam agit*, qu. λείαν ἐλαύνει. item *præda*.

Ληλατέω, ῶ, f. ήσω, *prædam ago, depopulor, prædor*: ex λεία et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*. Sed λεία, *lævigata*: vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *suaviloqua*: ex λεῖος, *lævis*, et ἀγοράομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Λειαίνω, *LINO, lævigo, polio*: f. ανῶ. a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis*.

Λείβεται, *stillat*, 3. sing. præs. ind. pass. à

ΛΕΙ'ΒΩ, *LIBO, fundo*: f. ψω. perf. λέλειφα. Dicitur et εἴβω, Ion. et Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος, *lævis*.

Λείηναν, *explanârunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Att. pro ἐλείηναν· à verbo λειαίνω, q. v.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, ὁ, *ventilabrum*. hinc λικνίζω, *vanno*.

Λεῖμμα, ατος, τὸ, *reservatio, reliquiæ*: idem quod λείψανον, ου, τό. Th. λείπω, *linquo*.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ῶνι, ὁ, *pratum*: quasi λειβῶν, quia *rigatur*.

Λειμώνιος, ία, ιον, *pratensis*: et

Λειμωνόθι, *ex prato*: à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, *læves malas habens*: ex λεῖος, *lævis*, et γένειον, *mentum*.

Λειόγλωσσος, *lævi linguâ, subdolè blandiens*: à λεῖος, *lævis*, et γλῶσσα, *lingua*.

ΛΕΙ~ΟΣ, εία, εῖον, *LÆVIS, non asper*; item *planus, lubricus*; *lenis, perfectus*. Duci possit à λα et ἴσος, *æqualis*: hinc

Λειότης, ητὸς, ἡ, *lævitas*: à præc.

Λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος.

Λείουσι, *leonibus*, pro λέουσι, per Ectasin Poët. dat. plur. à λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λεῖπ' et λεῖπε, Ion pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. act. vel præs imperat. **Λείπεσθ'** pro λείπεσθαι, præs inf pass. λείπεθ' pro ἐλείπετο, 3. sing imperf. pass verbi λείπω, *linquo*.

Λείπεσθ', vide in præced.

Λειποθυμία, ας, ἡ, *animi deliquium repentè superveniens*.

Λείπομαι, ῃ, εται, præs ind. pass. λειπόμενος, præs. part. ejusd.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel -ιον, ου, τὸ, *militiæ desertio*: ex λείπω et στρατὸς, *exercitus*.

Λειποψυχέω, *animam linquo*: f. ήσω. ex λείπω et ψυχὴ, ἡ, *anima*.

Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præc. verbi.

Λειπτέον, *linquendum est*, verbale à seq.

ΛΕΙ'ΠΩ, *LINQUO, relinquo*; *desum, deficio*: fut. ψω. perf. λέλειφα. a. 1. ἔλειψα. a. 2. ἔλιπον. perf. pass. λέλειμμαι. perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. TO LEAVE. Cum gen. significat *minus quàm*, ut, ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων ἢ ὀκτακισχιλίων. Diod. Sic. l. i. *anni paulo minus quàm* xviii *millia*. Defectus si exprimitur, ponitur in dativo: ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοῖ λείποντα τῶν τριακοσίων ἢ τριάκοντα, Diod. Sic. l. i. p. 4, *duobus minus quàm* cccxxx *annis*. οὐκ ἐλείποντο τῶν πόλεων αἱ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, Philostr. l. viii. c. 15. *tamen non seciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ*.

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. f. g. à λείπω, *linquo*.

Λείρινος, ίνη, ινον, necnon λείρινος, ίνη, ινον, idem quod sequens.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, *liliaceus, suavis, floridus, tener*. Th. λείριον, *lilium*.

Λειριοέσσῃ, dat. sing. f. g. à λειριόεις, quod vide.

ΛΕΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo et λίριον. Est folio λεῖον.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, *gracilis, pallidus*: q. à λεῖος, *minutus*.

Λεϊτὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis, prædativus, a, um*: à λεία, ας, ἡ, *præda*.

Λειτὸς, ἡ, ὸν, *publicus, a, um*: à λαὸς, Att. λεὼς, *populus*. Ion. resolut. λήϊτος.

Λειτουργέω, ῶ, *ministro, munus publicum obeo*; tropicè *reipub. quocunque modo prosum*. fut. ήσω. perf. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. aor. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. à λειτουργός.

Λειτουργία, ας, ἡ, *servitus, ministerium publicum, LITURGIA*: et hinc Angl. LITURGY: à λειτουργός.

Λειτουργικὸς, ἡ, ὸν, *ministratorius, a, um*: à præc.

Λειτουργὸς, ῦ, ὁ, *qui munus publicum obit* vel *præstat*; *minister ecclesiæ*: è λειτὸς, *publicus*, et ἔργον, *opus*.

ΛΕΙΧΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *LICHEN, summæ cutis asperitas*. Est etiam herbæ species.

Λειχήνωρ, nom. muris: à λείχω et ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo*, et μύλη, *mola frumentaria*.

Λειχοπίναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo*, et πίναξ, *tabula*.

ΛΕΙ'ΧΩ, *lambo, LINGO*: f. ξω. perf. χα.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω.

Λείψαν' pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ*: nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Λείωσις, εως, ἡ, *lævigatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina*: Att. pro λακάνη. Ex λα et χαίνω, quod valdè pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: dim. à præced.

ΛΕ'ΚΙΘΟΣ, ου, ἡ, *vitellus, ovi luteum*: at m. g. *pisum*.

Λεκὸς, ῦ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, *scutella*: indè λεκὶς, et dimin. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum*, adj. verbale: à λέγω, *lego*.

Λεκτικὸς, ἡ, ὸν, *eloquens*: undè

Λεκτικώτατος, superlat.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, dictus, selectus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ου, τὸ, *LECTUS*. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέκυθος, idem ac λήκυθος, quod vide.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. aor. 2. ἔλαβον.

Λελάβησι, Ion. Anadiplasiasmo et Paragoge τῦ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλαθα, Dor. pro λέληθα, perf. med. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*; f. λήσω. a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. et

Λελάθῃ, pro λάθῃ, 2. pers. a. 2. sub. m. et

Λέλαθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλακα, ας, ε, *strepo*, perf. m. sed præsentis significationem habet: hinc λελακυῖα, perf.

part. m. f. g. verbi ληκέω, *resono, crepo*: a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα, vide in λέλακα. Alii formant à λακέω, *vociferor*: perf. part. λελακηκὼς, υῖα, et per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi λαλέω, *loquor*.

Λελάμπρυνται, *resplenduit*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω. f. υνῶ. perf. λελάμπρυγκα. perf. pass. λελάμπρυμμαι. à λαμπρὸς, *splendidus*. Th. λάμπω, *luceo*.

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. Sic

Λελασμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo*.

Λέλαται, *oblitus est*, Dor. pro λέλησται, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Λελάχωσι, *sortiti fuerint*, Ion. Anadiplasiasm. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relictus est*, 3. sing. perf. ind. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται· à λείπω, *linquo*: f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes*, perf. part. act. per Sync. et Epenth. τοῦ ε, pro λελιχμηκότες, verbi λιχμάω. Th. λείχω, *lingo*. f. ξω. perf. λέλειχα. vide Hesiodi Theogon. posset etiam ab hoc perfecto formari.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico*: a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέληθα, ας, ε, *latui*, perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω: f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.

Λεληθότως, adv. *furtim, latenter*. à λεληθὸς, part. perf. m. à λανθάνω, *lateo*.

Λέληκα, *locutus sum*, perf. act. verbi λαλέω. f. ήσω. perf. λελάληκα, et per Sync. λέληκα. An potiùs dicendum, esse perf. med. verbi ληκέω, pro βοάω; undè perf. m. λέληκα, ας, ε.

Λεληκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus sum*, perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελημμένος, ejusd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse*, perf. inf. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*: perf. pass. λέλησμαι sed

Λελῇσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι seu λῄζομαι, *prædor*. Th. λεία, *præda*.

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi*, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*; quod vide.

Λελιημένος, *charus, promptus*, perf. part. pass. verbi λιλέω, -ῶ, *volo*: perf. λελίληκα. perf. pass. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελίημαι.

Λέλογα, perf. med. verbi λέγω, *dico*: f. ξω. perf. λέλεχα.

Λελογίσμεθα, 1. pl. perf. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.

Λελογισμένως, *prudenter*, adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum*, perf. med. et

Λελογχὼς, perf. part. m. verbi λαγχάνω, *sortior*.

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui*, p. m. et

Λελοιπὼς, ότος, perf. part. med. verbi λείπω, *linquo*.

Λελυμένος, *lotus*, perf. part. pass. verbi λύω, *lavo*: f. λύσω. perf. λέλυκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. ind. act. Att. pro λέλεχα. Hinc

Λελοχυῖα, *enixa*, perf. part. f. g. verbi λέγω, *dico*: quod tamen à λέχομαι, *peperi*, derivatum volunt.

Λέλυκα, ας, ε, *solvi*, perf. ind. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι, et hinc

Λελυμασμένος, *labefactus*, perf. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, *corrumpo*: fut. ανῶ. perf. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa*.

Λελυμένος, η, ον, *solutus*, perf. part. pass. et

Λέλυται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο, 3. pl. plusq. pass. Ion. verbi λύω, *solvo*: f. σω. perf. λέλυκα. perf. pass. λέλυμαι. perf. inf. pass. λελύσθαι.

ΛΕ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium*.

Λέμμα, ατος, τὸ, *cortex*. Th. λέπω.

Λέμφος, ου, ὁ, *mucus concretus*. Sed

Λέμφος, adj. *mucosus, stultus*.

Λέντιον, ου, τὸ, *linteum*: vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ου, τό.

Λέξατο, *recensuit, numeravit*, Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω, *dico*.

Λέξεο, *cubato*, Ion. pro λέξο, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod formatum à fut. verbi λέγω, *dico*: f. ξω,

Λεξείδιον, ου, τὸ, *dictiuncula*: dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξικὸν, οῦ, τὸ, (scil. βιβλίον) *LEXICON, dictionarium*: ab eod. nom. et th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio, elocutio, oratio, sermo, stylus, verbum*: acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico*.

Λέξοντι, *dicunt*, Dor. pro λέξουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*; in pl. λέοντες· dat. pl. λέουσι.

Λεοντέη et λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ου, ὁ ἡ ἡ, *leoninus*: ab eod.

Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδνον, ου, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum*: in pl. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *albus*. Eustath. qu. ex λεπὶς et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λείπω.

Λεπὰς, άδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA, genus calicis instar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parva λεπίς.

Λεπιδωτὸς, ἡ, ὸν, *squamatus*: ex λεπίς.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, *squama, cortex*: et

Λέπισμα, ατος, τὸ, idem; et *decorticatio*: et

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*. Th. λεπρὸς, *scaber*.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, *aspera*: petræ Epithet. et

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. à λεπρὸς, *scaber*.

Λεπράω, -ῶ, f. ήσω, *scaber* seu *leprosus fio*: ab eod.

Λεπρὸν, οῦ, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, οῦμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *scaber*; item *leprosus*.

Λεπταλέος, έα, έον, idem quod λεπτὸς, *tenuis*.

Λεπτῇ, *macilentæ*, dat. sing. f. g. à λεπτός.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo*: à λεπτὸς, *tenuis*, et λόγος.

Λεπτὸν, οῦ, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, n. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingeniosus*.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas*: à λεπτός.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo*: à λεπτός.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula*: Dim. à seq.

Λεπυρὸν, οῦ, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus, squamâ tectus*.

ΛΕ΄ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι, ii malè audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*, à Λέρνη, *palude*, in quâ versata fuerat.

ΛΕ΄ΡΝΗ, ης, ἡ, *palus Argivorum*, ubi sordium confluges. Hinc Λέρνη κακῶν, *LERNA malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ἴδος, ἡ, *Lesbis*.

Λεσβίζειν et Λεσβιάζειν, *Lesbiòs imitari*, obscœnis moribus: et

Λεσβὶς, ἴδος, ἡ, *Lesbia fœmina*: et

Λεσβόθεν, adv. *è Lesbo*. à

ΛΕ΄ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula.

Λεσχάζοντες, *garrientes*, nom. pl. præs. part. verbi λεσχάζω, quod à

ΛΕ΄ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, confabulatio, nugæ*.

Λεσχηνεύω, f. εύσω, *sermocinor, confabulor*. à pr.

Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις. et

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λευγαλέοις· à

Λευγαλέος, έα, έον, *perniciosus, gravis, tristis; invalidus; tenuis*: q. λοιγαλέος. à Th. λοιγὸς, *pernicies*.

Λευί, et Λευὶς, ὁ, *Levi*: nomen viri, gen. τοῦ Λευί, acc. Λευὶν Heb. *additus*.

Λευΐτης, ου, ὁ, *Levita*: et

Λευϊτικὸς, ἡ, ὸν, *Leviticus*: à Λευί.

Λεύκ', pro Λευκὰ, *alba*: à λευκός.

Λευκαίνω, *dealbo*; item *remigo*: f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. et

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo*: quod vide.

Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, q. v.

Λευκανθὴς, έος, ὁ ἡ, *florem album habens, canus*: ex λευκὸς et ἄνθος.

Λευκανθίζω, *albico, candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκανία, ίας, ἡ, Ion. *gula*. vid. λαυκανία.

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*. ab eod. th.

Λεύκιππος, ου, ὁ ἡ, *qui candidos equos habet*: qu. λεύχιππος· ex λευκὸς, *albus*, et ἵππος, *equus*.

Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem quod λευκὸς, *candidus*. ap. Theocr. hircus sic dicitur à colore.

Λευκίτη, *creta*, ejusd. th.

Λευκόγειος, ου, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ ἡ, *cretosus, cujus terra alba est*: ex λευκὸς, *albus*, et γῆ, *terra*.

Λευκοθέα, *LEUCOTHEA, Albunea mater, Matuta*: q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

Λευκοθώραξ, ακος, ὁ ἡ, *candidè loricatus*: ex λευκὸς et θώραξ.

Λευκόϊον, *caltha, viola*: q. λευκὸν ἴον, *viola alba*.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.

Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum*: ex λευκὸς et λίνον, *linum*.

Λευκομέτωπος, ου, ὁ ἡ, *candidus, habens frontem albam*: ex λευκὸς et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Λευκοπάρῃος, ου, ὁ ἡ, *candidas habens genas*: ex λευκὸς, *albus*, et παρεία, Æol. παρῃὰ, ᾶς, ἡ, *gena*.

Λευκόπους, ποδος, ὁ ἡ, *albos habens pedes*: ex λευκὸς et πούς.

Λευκόπωλος, ου, ὁ ἡ, *qui albis equis utitur et vehitur*: ex λευκὸς, *albus*, et πῶλος, *pullus equinus*.

ΛΕΥΚΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *albus, candidus, serenus, purus, integer*.

Λευκότης, ητος, ἡ, *albedo*: à pr.

Λευκότερος, έρα, ον, *candidior*: comp. à λευκὸς, *albus*.

Λεύκοφρυς ἀγορὴ, *cana fori facies*: ex λευκὸς et ὀφρὺς, *supercilium*.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ, *candidam tunicam gerens*: ex λευκὸς et χιτὼν, *tunica*.

Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ου, ὁ ἡ, *albicans, albo colore*: ex λευκὸς et χρόα, *color*.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ἡ, *candidam habens cutem*: ex λευκὸς et χρῶς, χρωτὸς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Λευκόω, id. ac λευκαίνω.

Λεῦκτρα, pl. tantùm, *LEUCTRA*, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ου, ὁ ἡ, *pulchris ulnis*, seu *brachiis*: ex λευκὸς et ὠλένη, *ulna*.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, *tabula albo colore inducta, album*. Th. λευκός.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, *lævis, æquus, planus*, de loco: à λεῖος.

Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præs. ind. act. à

ΛΕΥ΄ΣΣΩ, *video, aspicio*.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, *lapidator, dignus qui lapidibus obruatur*: λευστῆρα δήμου μόρον, Æsch. i. 78. *mors ex lapidatione illata*. à λεύω, *lapido*, quod vide.

Λευχειμονέω, ῶ, f. ήσω, *albis induor*: à seq.

Λευχείμων, ονος, ὁ ἡ, *candidatus*: qui λευκὸν εἷμα gestat.

Λεύω, f. εύσω, *lapido*: à λᾶας, *lapis*.

Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, quod vide.

Λεχεποίης, ου, ὁ, *ferens herbas lectis et stibadiis idoneas*: à ποίη, Ion. ποία, *herba*, et λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.

Λεχθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. n. g. à λέγω, *dico*: f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus, cubile; nuptiæ, uxor*, Poët. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, cubare facio*.

Λεχόωντο, Ion. et Poët. pro ἐλεχῶντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi λεχάομαι, apud Hesych.

ΛΕ΄ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus*.

Λέχω vel λέχομαι, *cubo* vel dormiendi vel pariendi, &c. causâ. a. 1. λέξασθαι.

Λεχὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *puerpera*: à λέχος, εος, τὸ, *lectus*: quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λεχωΐον, ου, τὸ, *puerperii locus*: ex præced.

Λεώδαμας, αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.

Λεῷμι, *vellem*, præs. act. opt. contr. pro λεάοιμι, à λεάω, -ῶ, pro λάω.

ΛΕ΄ΩΝ, οντος, ὁ, *LEO*: λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*. q. à λάω, quia *visu valet*.

Λεωπέτρα, λεωπέτρα, et λεωπετρία, ας, ἡ, *lævis* seu *plana petra*.

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, *hominum fabricator, opifex publicus, audax, temerarius*. à λεὼς et ἔργον.

Λεὼς, ὼ, ὁ, Atticè pro λαὸς, *populus*.

Λεωσφέτερος, ου, *quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt*: ex λαὸς, Att. λεὼς, ὁ, *populus*, et σφέτερος, *suus*, à σφεῖς.

Λεωφόρος, ου, ὁ ἡ, ὁδὸς, Ion. et Att. pro λαοφόρος, *via publica*. ex λεὼς pro λαὸς, *populus*, et φέρω, *fero*.

Λῆ, *velit*, Dor. pro θέλη, 3. sing. præs. sub. θέλω. ης η. Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere, in subj. λάω, λάῃς, λάῃ, Crasi λῶ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, -is, -it*.

Λήβω, inus. pro λαμβάνω, capio: f. λήψομαι.
Λῆγ' pro Λῆγε, quiesce, præs. imp. et
Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. act. verbi λήγω, cesso.
Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt à
ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, cesso, desino, quiesco.
ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, frutex, cisti species.
ΛΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, vestis ex panno raro ac detrito.
Ληθαῖος, αία, αῖον, et λήθαιος, αία, αιον, LETHÆUS, oblivionem inducens: adject. à λήθη, oblivio. Th. λήθω, lateo.
Λήθαργος, ου, ὁ, LETHARGUS, veternus morbus, marcor, et inexpugnabilis penè dormiendi necessitas: ex λήθη, oblivio, et ἀργὸς, ignavus. Th. ἐργάζομαι, operor.
Λήθεαι, obliviseeris, Ion. pro λήθη, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.
Λήθει, latet, 3. sing. præs. ind. act. ejusd. verbi.
Λήθετ' et λήθετο, oblitus est, 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.
Λήθη, ης, ἡ, oblivio: hinc Lat. LETHUM. Th. λήθω, lateo.
Λήθουσα, præs. part. f. g. à
ΛΗ'ΘΩ, Dor. λάθω, LATEO, celo: f. λήσω. aor. 2. ἔλαθον. med. λήθομαι, obliviscor: perf. med. λέληθα.
Ληΐδ' pro ληΐδα, acc. sing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, pecus. Th. λεία, præda.
Ληΐζετ' pro ληΐζετο, 3. sing imperf. med. Ion. verbi ληΐζω.
Ληΐζω, prædor, depopulor, eripio, rapio, sortior, nanciscor: f. ίσω. perf. pass. λελήϊσμαι. à seq.
Ληΐη, Ion. Dialysi pro λεία, ας, ἡ, præda.
ΛΗ'ΙΟΝ, ου, τὸ, seges: in pl. τὰ λήϊα
Ληΐς, ΐδος, ἡ, præda, magna pecoris copia: à λεία.
Ληΐσσατο, Poët. et Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. et
Ληΐσσεται, 3 sing. f. 1. med. verbi ληΐζομαι, nanciscor: fut. ίσομαι. et
Ληϊστὸς, ἡ, ὸν, bello captus, prædatitius: à ληΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, præda.
Ληΐτωρ, ορος, ὁ, prædator, prædo, furtivus, prædatorius: ab eod. verbo.
Ληΐτις, prædatrix, Epithet. Minervæ: à præced. th.

Λήϊτος, ου, ὁ, publicus, Ion. Dialysi pro λεῖτος. hinc λήϊτον, ου, τὸ, curia.
ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λακέω, sono, crepo, LACERO, LOQUOR: fut. ήσω. a. 1. ἐλάκησα. a. 2. ἔλακον, ες, ε. perf. med. λέλακα et λέληκα. hinc λακὶς, ίδος, ἡ, fissura seu scissura cum crepitu. λακίζω, lacero.
ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ἡ, LECYTHUS, ampulla olearia.
Λήλαντος, ου, ὁ, nomen propr.
ΛΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, propositum animi, virilis fortisque animus: qu. à λάω, volo.
Λημαλέος, έα, έον, gramiosus, lippus. Th. λήμη, gramia.
Λημάω, -ῶ, lippio, gramiosos oculos habeo: à
ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, gramia, lippientes oculi, sordes oculorum: idem quod γλάμη, quod à λα et μύω, claudo.
Λῆμμα, ατος, τὸ, res quæ accipitur; item munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum. Th. λαμβάνω, sumo.
Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius: à Λῆμνος.
ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, LEMNISCUS, fasciola è coronis dependens.
Λῆμνος, ου, ἡ, LEMNUS: insula Vulcano sacra.
Ληναὶ, ῶν, αἱ, Bacchæ, mulieres bacchantes. Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse Nymphas torcularium præsides. Vide ληνός.
Ληναῖος, ου, LENÆUS, cognomen Bacchi: ab eod. th.
Ληναιῶνα, acc. sing. à
Ληναιὼν, ῶνος, ὁ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, lacus torcularii preli.
ΛΗΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, lacus preli torcularii, ubi uvæ prelo exprimuntur: qu. à λεαίνω, comminuo: sed
Λῆνος, εος, τὸ, lana: quia λεῖον, i. e. molle.
Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι, desiisse: a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. med. et
Λήξεια, ας, ε, aor. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, cesso: f. ξω.
Λῆξις, εως, ἡ, sortitio, sors, conditio, hæreditas: à λήχω pro quo λαγχάνω, sortior. At
Λῆξις, εως, ἡ, cessatio; à λήγω, cesso.
Ληρέω, nugo: quod à λα et ῥέω.
ΛΗ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λῆροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. hinc

Ληρώδης, εος, ὁ ἡ, nugator.
Λῆς, Dor. pro θέλης, vide in λῶ.
Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. et
Λήσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi λήθω seu λανθάνω, lateo: fut. λήσω. a. 2. ἔλαθον.
Λησιπαίγμων, ονος, ὁ ἡ, qui ludi oblivionem inducit: Epithet. Bacchi. ex λήθω, lateo, et παῖγμα. Sunt qui legunt λυσιπαίγμων, à λύω, solvo, et τὸ παῖγμα, ludus.
Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio: et
Λήσομαι, obliviscar: f. 1. m. et
Λήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. à λήθω seu λανθάνω, lateo: fut. λήσω!
Ληστεύω, f. εύσω, latrocinor: et
Ληστήριον, ου, τὸ, agmen latronum: à
Ληστὴς, ῦ, ὁ, pro λῃστὴς, latro. Th λεία, ας, ἡ, præda.
Ληστικὸς, ἡ, ὸν, et
Ληστρικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex præda vivens.
Ληστρὶς, ίδος, ἡ, prædatrix.
Λήστρον, latrina: puto, ubi lateant λησταί.
Λησῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. act. à λάω, -ῶ, volo; vel à λήθω, lateo.
Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius: à
ΛΗΤΩ', όος, -οῦς, ἡ, LATONA, mater Apollinis, acc. Λητόα, ώ.
Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, captus, aor. 1. part. pass. ληφθέντα, acc. sing. m. g. et
Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. aor 1 ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. inf. m. λαβέσθαι.
Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.
Λήχω, inusit. pro λαγχάνω, sortior.
Λῆψις, εως, ἡ, acceptum, acceptio. et
Λήψομαι, η, εται, et in 1. pl. ληψόμεθα, f. 1 m. verbi λαμβάνω, quod vide. f. 1. m. inf. λήψεσθαι.
Λία pro λεία, præda, Gl. Cyr.
ΛΙΑ'ΖΩ, agito, jacto, separo, turbo, propero: f. σω perf. κα. λιάζομαι, separo me, secedo, abeo, eo, demitto me. q. à λίαν.
ΛΙ'ΑΝ, valdè, admodùm.
Λιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus: pro χλιαρός.
ΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, LIBANUS, nom. montis in Syriâ: thus.
Λιβανωτὸς, ῦ, ὁ, et λιβανωτὸν, ῦ, τὸ, thus, thuribulum: à præced.
Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta. Th. λείβω, fundo.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, *Libertinus*, nomen sectæ.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter Africum et Austrum: ex λίψ, βὸς, ὁ, *libs*, q. à λείβω, *fundo*, et νότος, *notus*.

Λιβύαθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης. Dor. pro Λιβύηθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA*, Λίβυσσα, *LIBYSSA*.

Λίβυρνον, ου, τὸ, *Liburnum*, species *navigioli*: à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λίβυς ἀνὴρ, *vir ex Libyâ, Afer, Pœnus*.

Λίγα, *stridulè, argutè*: pro λιγέα, Hesych.

Λιγαίνω, *oblecto*, propriè arguto sono, *vocis acutum edo sonum*. Th. λιγύς.

ΛΙΓΓΩ, *strideo, stridorem edo*: f. ξω.

Λίγδη, *cos, pulvis*, q. à λεῖος, *glaber*.

ΛΙΓΔΗΝ, *strictim*: adv. à λίγχω.

ΛΙΓΔΟΣ, *pila, mortarium*; item *fornacula, in quâ conflantur metalla*.

Λιγέα, acc. pl. n. g. à λιγύς, εῖα, ύ.

Λιγειᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. et

Λιγείῃ, *canoræ*, dat. sing. f. g. à λιγύς, εῖα, ύ, *stridulus, a, um*. Th. præced.

Λιγέως, *stridulè*: adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥΣ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma*.

ΛΙΓΝΩΤΟΣ, ῦ, ὁ, *pingui similis*.

Λίγξε, *sonuit*, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λίγγω, *strideo*: f. ξω.

Λίγυρ' pro λιγυρῇ, *suavi*, dat. sing. f. g. et

Λιγυρῇσι, dat. pl. f. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύριον et λίγυρον, ου, τὸ, *lapis ligurius* aut *lyncurius*.

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus*. Th. λίγγω, *strideo*.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ ϗ ἡ, *Ligur, qui ex Liguriâ*: sed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, sonorus, canorus, suavis*. Th. λίγγω, *strideo*.

Λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, *Ligusticus*: à Λίγυς, *Ligur*.

Λιγυφθόγγοισι, *sonorâ voce præditus*, dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stridulam* vel *suavem vocem habens, argutus*: ex λιγὺς, *stridulus*, (quod ex λίγγω, *strideo*,) et φθόγγη, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*: perf. med. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argutus*: ex λιγὺς et φωνὴ, *vox*.

Λίην. Ion. pro λίαν, *valdè*, adv.

Λιθάζω, cum acc. *lapido*: fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. a. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λιθάσαι. perf. act. λελίθακα. perf. pass. λελίθασμαι. a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis*.

Λίθαξ, ακος, ὁ vel ἡ, *lapillus, petra aspera*: item adj. *lapidosus*.

Λιθὰς, άδος, ἡ, *lapillus, lapis*. Th λίθος.

Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. et

Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω, quod vide.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Λιθία vel λιθεία, *copia lapidum, massa auri, preciositas auri*: et

Λίθεια, *luxus, luxuries, ubertas*: q. ex λίαν et θὶς, *acervus*.

Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um*. Th. λίθος, *lapis*.

Λιθόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus petitus* aut *ornatus*: ex λίθος et βάλλω.

Λιθοβολέω, *lapido*, cum. acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, ουν. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. a. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος. perf. act. λελιθοβόληκα. f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι. ex λιθοβόλος.

Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus*. D. S.

Λιθοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus jaculans*: ex λίθος et βάλλω, *jacio*.

Λιθόλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus obrutus*: ex λίθος et λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, *lapis*.

Λιθοξόος, ου, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit*: ex λίθος et ξέω, *rado, polio*.

Λίθος, ου, ὁ vel ἡ, *lapis, saxum*: dat. pl. Ion. λίθοισι.

Λιθοστεγὴς, ὴς, *lapide tectus, è lapide structus*. à στέγος, *tectum*.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lapidibus stratus*: ex λίθος, *lapis*, et στρωτὸς, *stratus*: quod a στρώννυμι. Th. στορέω, *sterno*.

Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ*: ex λίθος et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido*.

Λιθόω, ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto*: à λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lapidosus*.

Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat*; ex λίθος et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*.

Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam*: ex λιθόω, *in lapidem verto*. Th. λίθος.

Λικμερίζω, *salto immodestè*: ex λίαν et σκιρτάω.

ΛΙΚΙΓΞ, *minima et exilissima avis vox*: q. ex λίγγω, *strideo*.

Λικμάω, *ventilo, dissipo*: f. ήσω. perf. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum*.

Λικμήσει, 3. sing. f. 1. verbi præced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, ῦ, ὁ, *ventilator*: ab eod.

ΛΙΚΜΟΣ, ῦ, ὁ, *ventilabrum, vannus*.

Λικμώντων, gen. pl. præs. part. act. verbi λικμάω, quod vide.

Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus*: qu. λεῖον κανοῦν, *plana corbis*: vel à λίαν κινῶ, *quia valdè agitatur*.

Λικριφὶς, adv. *obliquè*: à λέχριος, *obliquus*.

Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum*: ex λὶξ et κέρας.

Λίκτης, ου, ὁ, *linctor*: qu. λείκτης, à λείχω, *lingo*.

ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ. Poët. *cupio, appeto, desidero*. λιλαίεαι, Ion. pro λιλαίῃ.

Λιλέω, ῶ, *invideo, cupio, festino*.

Λιμαγχονέω et έω, ῶ, *fame neco, ango et affligo fame*: ex λιμὸς, *fames*, et ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo*.

Λιμαίνω, fut. ανῶ, *fame laboro*. Th. λιμὸς, *fames*.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, *portus*: acc. λιμένα, quasi λίαν μένω, quòd ibi naves tutæ *conquiescant*: hinc λιμενάρχης, *portitor, qui portui præest*.

Λιμηρὸς, ὰ, ὸν, *famelicus*. Th. λιμὸς, *fames*.

Λιμνὰς, άδος, ἡ, et λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris*. Th. λίμνη, *palus*.

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις· vide præced.

ΛΙΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus*: qu. à λίαν μένω, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua *manet*, et non movetur.

Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à λίμνη, *lacus*.

Λιμνόχαρις, nomen ranæ: ex λίμνη et χαίρω, *gaudeo*.

Λιμοκτονέω, ῶ, *fame neco*; à λιμὸς et κτείνω, *occido*.

ΛΙΜΟΣ, ῦ, ὁ, *fames*; *homo sordidus*: q. à λείπω, *deficio*. hinc βούλιμος, ου, ὁ, et βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames*.

Λιμπάνω, *linquo*: à λείπω, idem.

Λιμφεύω, f. εύσω, *decipio*; à

Λιμφὸς, sycophanta.
Λιμώττω, fut. ώξω, perf. ωχα, esurio. Th. λιμός.
Λιμώττων, οντος, præs. part. præced.
Λίνεος, ῦς, λινέη, ῆ, λίνεον, ῦν, LINEUS. à λίνον.
Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, thoracem habens lineum: ex λίνον et θώρηξ, Ion. pro θώραξ.
Λινοκαλάμη, lini stipula. Jos. ii. 6.
ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, LINUM, filum lineum, chorda, rete, linea piscatoria, linteum velum. hinc Angl. LINE & LINEN.
Λῖνος, ου, ὁ, LINUS, nomen viri.
Λὶξ, obliquus: Hesych. à λέγω
Λίπ' pro λίπα, pingue, indeclinabile. Alii ex λιπαρῷ per Apoc. factum tradunt. Sunt qui pro λίπα indecl. ponunt, et hoc pro λιπαρόν. Th. λίπος, adeps. Ponitur et
Λίπ' pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing a. 2. imperat. verbi λείπω, linquo: a. 2. ἔλιπον.
Λιπαίνω, fut. ανῶ, pinguefacio: a. 1. ἐλίπανα, et apud LXXII. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος.
Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, qui splendidis vittis est ornatus: qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.
Λιπαρὰς, abundantes, acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν, q. v.
Λιπαρέω, f. ήσω, assiduus sum, præsto, persevero; item assiduè et instanter rogo. à λιπαρής.
Λιπαρέως et contract. ῶς, assiduè, jugiter. ab eod.
Λιπαρὴ, Ion. pro λιπαρὰ, splendida: λιπαρῇσι, dat. pl. Ion. à λιπαρὸς, quod vide.
ΛΙΠΑΡΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, assiduus, sedulus. παρεῖναι, valdè adesse
Λιπαρία, ας, ἡ, assiduitas: à præc. Sed
Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo: à λιπαρός.
Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, pulchram habens vittam: ex λιπαρὸς, splendidus, et κρήδεμνον, vitta.
Λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis, obesus, nitidus, pulcher, beatus. Th. λίπος, τὸ, pinguedo.
Λιπαρόχροος, -ους, -όυ, -ῦ, ὁ ϗ ἡ, nitido corpore præditus. λιπαρόχρουν, acc. Dor. à λιπαρόχρως pro λιπαρόχροος, quod ex λιπαρὸς et χρόος, corpus. Th. χρόα, color.
Λίπασμα, ατος, τὸ, pinguefactio, saginatio: ex λιπαίνω.
Λιπάω, pinguis sum. Th. λίπος.
Λίπε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, linquo: f. λείψω aor. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.
Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.
Λιπεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui ex agro in urbem fugit: ὁ λιπὼν τὰ ἔργα.
Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, maritum deserens: ex λείπω et ἀνήρ. Stesichorus τὰς νεογάμους παῖδας, τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, puellas recens nuptas, quæ suos maritos deseruerant, λιπεσήνορας vocat.
Λιπέσθαι, a. 2. inf. med. verbi λείπω, linquo: fut. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Λίποι, 3. sing. aor. 2. opt. act. λιποίμην, a. 2. opt. m. λιποῖσα, Dor. pro λιποῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.
Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. λίποιμι, ejusd. verbi.
Λίπον pro ἔλιπον, a. 2. act. Ion. ab eodem verbo.
Λιποναύτας, Dor. pro λιποναύτης, ου, ὁ, navis desertor: ex λείπω, linquo, et ναῦς, navis.
Λιπόπνοος, ους, quem deficit spiritus: ex λείπω et πνοή.
ΛΙ'ΠΟΣ, εος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λιποφεγγία, acc. sing. à
Λιποφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, linquens lucem: ex λείπω et φέγγος, τὸ, lumen.
Λιπόων, Poët. pro λιπῶν, præs. part. verbi λιπάω, pinguis sum. Th. λίπος, εος, τὸ, pinguedo.
ΛΙ'ΠΤΩ, cupio, desidero. Th. λάω, volo.
Λιπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi λείπω. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
ΛΙ'ΡΟΣ, seu λιρὸς, ῦ, impudens, audax: qu. à λίαν ὁρᾷν, valdè videre.
ΛΙ'Σ, λιτὸς, ὁ, tenue et subtile linteum. Est etiam
Λὶς, leo: Poët. cujus acc. λῖν Th. λέων, leo. Est et
Λὶς, per Apoc. pro λισσὴ, lævis.
Λῖσαι, precare, a. 1. imperat. m. verbi λίσσομαι, supplico: f. λίσομαι.
ΛΙ'ΣΠΗ, ης, ἡ, animalculum quoddam gracile: q. à λὶς pro λισσή.
Λίσπος, ου, f. λίσπη, ης, attritus usu, gracilis. Th. λίσπη.
Λίσσεσθαι, præs. inf. m. et
Λισσέσκετο, supplicabat, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλίσσετο. et
Λισσέσκεσθαι, præs. infin. m. verbi λίσσομαι, quod vide.
Λίσσομ' pro λίσσομαι, precor, præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro λίσομαι omnia à
ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, supplico, precor, oro: part. λισσόμενος. dicitur etiam λίτομαι.
ΛΙΣΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, lævis, glaber: q. λίαν ἴσος.
Λιστραίνω, complano, fodio: à λίστρον.
Λιστρεύω, f. εύσω, idem, et ab eod. Odyss. Ω. 231.
ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum.
Λιτὰ, acc. sing. à λὶς, λιτὸς, ὁ, tenue linteum. Alii volunt esse pl. à λῖτον, τό.
Λιταὶ, αἱ, preces, Deæ præsides supplicationum. Th. λίσσομαι, precor.
Λιταῖς, frugalibus, dat. pl. f. g. à λιτὸς, ῦ, vilis, tenuis.
Λιτανεία, ας, ἡ, supplicatio, supplices preces, preces: à λίτομαι pro λίσσομαι, precor. Hinc Angl. LITANY.
Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. et
Λιτάνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à λιτανεύω.
Λιτανευτικὸς et λιτανευτὸς, ἡ, ὸν, supplicatorius: à seq.
Λιτανεύω, f. εύσω, idem quod λίσσομαι, precor, oro.
Λιτάων, precum, gen. pl. Æol. pro λιτῶν à
Λιτὴ, ῆς, ἡ, preces. hinc λιταὶ à λίτομαι.
Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. med. à
Λίτομαι, idem quod λίσσομαι, oro.
ΛΙΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, simplex, nudus, vilis, tenuis, exiguus, incultus. Etiam
Λιτὸς, ἡ, ὸν, supplex. Pindar. pro λιτανευτικὸς, quasi à λίτομαι.
ΛΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, LIBRA, mensuræ et ponderis nomen: numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars Δεκαλίτρου, sive Denarii. Vide Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.
Λιτρισμὸς, ap. Epiphan. pondus centenarium mercatorium.
Λίτρον pro νίτρον, Att.
ΛΙΧΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, index, digitus: q. à λίαν χαίνω, nam inter hunc et pollicem magnus est hiatus, sive intervallum; vel à λείχω, lingo: hinc λιχὰς, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.
Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo, lambo*. Th. λείχω, idem: f. ξω.

Λιχμάομαι, -ῶμαι, *lingo*. ab eod. th.

Λιχνεία, ας, ἡ, *liguritio, gulositas*. à λιχνεύω.

Λιχνεύω, et λιχνεύομαι, *ligurior, avidè capio*: à

Λίχνος, η, ον, *qui ita cupediis deditus est, ut digitos seu catinos lingat, gulosus, avidus*. à λείχω.

Λὶψ, λιβὸς, ἡ, *petra*, undè aqua stillat: à λείβω, *stillo*. Est et *venti* nomen, masc. gen. *LIBS*.

Λίω, *promptus sum, cupio*.

ΛΟΒΟ'Σ, ῦ, ὁ, *ima auris pars*, quæ *prehendi potest, LOBUS*; q. à λάβω pro λαμβάνω.

Λογὰς, άδος, ὁ ἡ, *electus*: οἱ λογάδες, *delecti*: à λέγω, *eligo*. Est et *album in oculo*.

Λογεῖον, ου, τὸ, *oraculum*: à λόγος.

Λογία, ας, ἡ, *collectio, collecta*: 1 Cor. xvi. 1, 2. nova vox. à λέγω, *colligo*: perf. med. λέλογα.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med. à

Λογίζομαι, *colligo, statuo, cogito*: imperf. m. ἐλογιζόμην. fut. m ίσομαι. perf. pass. λελόγισμαι. aor. 1. pass ἐλογίσθην f. 1. pass. λογισθήσομαι. Th. λέγω, *dico*.

Λογικὸς, ἡ, ὸν, *rationalis, verbalis, eloquens, doctus*. hinc τὸ λογικὸν, ῦ, *ratio*, et ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, *logica*. ab eod. th.

Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόγιμος, ου, ὁ ἡ, *mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis*. à λόγος.

Λόγιον, ου, τὸ, *oraculum, responsum divinum*. τὰ λόγια, *eloquia*. à λόγος.

Λόγιος, ία, ιον, *celebris, memorabilis, historiæ et antiquitatis peritus, et in eâ re facundus, eloquens, disertus, doctus: fatidicus et vates*. ab eod. th.

Λόγισαι, *consulta*, a. 1. imperat. m. verbi λογίζομαι, *rationem ineo*. Th. λέγω, *dico*.

Λογισμὸς, ῦ, ὁ, *ratiocinatio, cogitatio, ratio, mens, syllogismus*. ab eod. verb. et th.

Λογιστικὸς, κὴ, κὸν, *computandi peritus*. ab eod.

Λογογραφέω, f. ήσω, *scribo orationes forenses, scribo historiam*: ex λόγος et γράφω.

Λογογράφος, ου, ὁ ἡ, *qui orationes conscribit, orator*; item *rabula*. ex iisd.

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à λόγος, *verbum*, quod vide.

Λογομαχέω, ῶ, *verbis pugno*: f. ήσω. perf. λελογομάχηκα. ex λόγος, *verbum*, (quod à λέγω) et μάχομαι, *pugno*.

Λογομαχία, ας, ἡ, *verborum pugna*: à

Λογομάχος, ου, ὁ ἡ, *qui verbis pugnat*: ex iisd.

Λογοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *fabulas fingo* seu *scribo, confingo, mentior, perhibeo, dissero*. à

Λογοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ, *fabularum confictor* seu *scriptor*; *vaniloquus, qui falsos rumores spargit*; *historiarum scriptor, historicus*, ex λόγος et ποιέω, *facio*.

Λόγος, ου, ὁ, *dictum, verbum, sermo, oratio, verba, rumor, fama, opinio, liber, tractatus, ratio, proportio, mens, mentis conceptus, cogitatio*: in sacris *DOMINUS JESUS CHRISTUS*. *species*; λόγον ἔχοντα σοφίας, *habentia speciem sapientiæ*: Col. ii. 33. *causa*; τίνι λόγῳ, *quam ob causam*: Act. x. 29. quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548, ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δόμος, *quam ob causam laborat domus*. Idem in Iphig. in Taur. 1358. τίνι λόγῳ πορθμεύετε; *quam ob causam mare trajecistis?* κατὰ λόγον, *quantum æquum est*. à perf. med. λέλογα, verbi λέγω, *dico*.

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, ης, ἡ, *sors, LANCEA*: à λαγχάνω, *sortior*, et *assequor*: a. 2. ἔλαχον. perf. med. λέλογχα.

Λογχόομαι, ῦμαι. perf. λελόγχωμαι. perf. part. λελογχωμένος. *in mucronem*, sive *in acutum, desino*. à λόγχη.

Λογχωτὸς, ἡ, ὸν, *mucronatus*: à pr.

Λόγω, Dor. pro λόγου, gen. sing. à λόγος.

Λοεσσάμενος, η, ον, *latus*, a. 1. part. m. Poët. pro λουσάμενος· qu. à λοέω pro λούω, Dialysi ου in οε. hinc λόεσσαν, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. σ. a. 1. inf. act. λοέσσαι, et sic porrò.

Λόετρον pro λουτρὸν, ου, τὸ, *lavacrum*; *balneum*: à λόω, *lavo*.

Λοετροχόος, -ῦς, -όυ, -ῦ, ὁ ἡ, *aptus ad lavacrum*: ex præced. et χέω, *fundo*.

Λοέω, Poët. pro λούω, *lavo*.

Λοιβὴ, ῆς, ἡ, *libatio*. Th. λείβω, *libo, stillo*.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, *lugubris*. à λοιγός.

Λοιγήεις, ήεσσα, ῆεν, idem, et ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, *exitialis, perniciosus*: à

ΛΟΙΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pernicies, exitium*.

Λοιδορέω, -ῶ, *convitior, maledico*: f. ήσω. perf. λελοιδόρηκα. præs. inf. pass. λοιδορεῖσθαι. a. 1. part. pass. λοιδορηθεὶς, έντος. præs. part. pass. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, *probrum, convitium*: à præced.

Λοιδόρησις, εως, ἡ, idem.

Λοιδορία, ας, ἡ, *convitium*: à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, *convitiator, maledicus*.

Λοιμικὸς, κὴ, κὸν, *pestilens*: à λοιμός.

Λοιμοῖο, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pestis, contagium*: per Metaph. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμώττειν, *peste laborare, peste infestari*: à præced.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus, a, um*. τὸ λοιπὸν, *quod superest*. λοιπὸν, *alioquin*. τῦ λοιπῦ, *de cætero*. Th. λείπω, *linquo*: perf. med. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ, *ultimus, postremus*: à λείπω, *relinquo*. Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimò dantur*. τὰ λοίσθια, *postremò, tandem*.

Λοῖσθος, ου, ὁ, idem q. λοίσθιος.

Λοισθοτάτην, *postremam*, acc. sing. f. g. superl. à præc.

Λοκροὶ, *LOCRI*, nomen nationis.

Λοξὰ, *obliquè*, adv. à λοξός.

Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ου, ὁ, *APOLLO*: ab eod. th.

Λοξοβάτται, *obliquè ingredientes*, nom. pl. à

Λοξοβάτης, ου, ὁ, *obliquè incedens*: ex λοξὸς, *obliquus*, et βαίνω, *eo*.

ΛΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius*.

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas*: à præced.

Λοπὰς, άδος, ἡ, *patella, patina*: q. à λέπω.

Λόπιμος, η, ον, quod potest λέπεσθαι, id est, *decorticari*.

Λοπὸς, ῦ, ὁ, *cortex*: à λέπω, *decortico*.

ΛΟΡΔΟ'Σ, ῦ, *curvus, cernuus*, Hinc f. vox ludicra, A LORD.

Λουγὸς, *corvus*, Celtis.

Λουδοτρόφος, ου, ὁ ἡ, *lanista*: q. λῦδον τρέφων, *ludum alens*.

Λουκᾶς, ᾶ, *LUCAS*, nomen viri, et

Λούκιος, ου, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ, à luce sic dictùm.
Λοῦμαι, Att. Sync. pro λούομαι, *lavór*: imperf. ἐλούμην pro ἐλουόμην, præs inf. λοῦσθαι pro λούεσθαι. Th. λούω.
Λουὸς, ἡ, ὸν, *splendidus, a, um.* Hesych.
Λοῦσεν pro ἔλουσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi λούω, *lavo*, f. σω.
ΛΟΥ͂ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*
Λουσῶ, *lavabo*, Dor. pro λούσω, f. 1. à λούω.
Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum.* ab eod. th.
Λουτρὸν, οῦ, τὸ, *balneum, lavacrum.* sed
Λοῦτρον, ου, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus.* à præced. th. λούω, *lavo.*
Λουτροχόος, vide λοετροχόος.
Λουτρῷ, dat. sing. à λουτρὸν, *balneum.*
Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum*: à
ΛΟΥ'Ω, *LAVO*; f. σω. perf. λέλουκα. a. 1. ἔλουσα. a. 1. part. act. λούσας, αντος. perf. part. pass. λελουμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλουσάμην, ω, ατο.
Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, dorsum, eminentia dorsi: juba, seta; summitas, cacumen; sinus maris.* à λόφος.
Λοφνία, ας, ἡ, et λοφνὶς, ίδος, ἡ, *fax monoxyla*, tanq. sit *fax ex arboreo cacumine.* à
ΛΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *cervix in jumentis*; item *crista galeæ*: item λόφοι, *colles, tumuli*; hinc Angl. LOFT.
Λόφουρα, τὰ, *animalia quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: à λόφος et οὐρὰ, *cauda.*
Λόφυρος, *crista insignis, superbus.* Th. λόφος.
Λοχαγία, ίας, ἡ, *cohortis præfectura*: ex seq.
Λοχαγὸς, οῦ, ὁ, *cohortis præfectus*: ex λόχος et ἄγω.
Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, *ductor* λόχου, i. e. *turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*
Λοχάω, ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono*: à λόχος, ὁ, *insidiæ.*
Λοχεῖοιο, gen. Ion. à
Λοχεὸς, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ.*
Λοχεύω, f. εύσω, *parturio.* λοχεύομαι, *partu edor.* à λοχὸς, ἡ, *gravida.*
Λοχηγετέω, ῶ, pro λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, *cohortem duco*: ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco.*

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.
Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes dispono, insidias pono*: à λόχος, *cohors*,
Λοχίτης, ου, ὁ, *insidiator, manipularis*: à λόχος.
Λόχμη, ης, *locus virgultis plenus*; (*aptus ad insidias.*)
ΛΟ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *cohors, agmen*: item *insidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo, insideo.* hinc λοχάω et λοχάζω, *insidior.* sed
Λοχὸς, οῦ, ἡ, *puerpera, gravida.*
Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio, LUES*: à λύω, *solvo.*
Λυγαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à λύγη.
Λυγγάνω, *singultio*: à λύζω.
Λυγγῆος, genit. Ion. à λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.
Λύγδινος, ινη, ινον, *lævis, politus, candidusque, marmoris Parii instar.* à
ΛΥ'ΓΔΟΣ, ου, ἡ, lapidis genus, candoris eximii: *Parium marmor.*
ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ.*
Λυγίζω, f. ίσω, *flecto, torqueo, vieo, circumago*; item *supero, vinco.* med. *in omnes partes me flecto, eludi conor.* Th. λύγος.
Λυγιξεῖν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.
Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse. à
ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ καὶ ἡ, *LYNX, acutissimi visûs*: sed
Λὺγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. à λύζω.
ΛΥ'ΓΟΣ, ου, ἡ, *vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγόω et λυγίζω, *flecto*: sed
Λυγὸς, οῦ, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι seu *torqueri* potest.
Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa.* à
ΛΥΓΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *gravis, difficilis, funestus.*
Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.
Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.
Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.
Λυδοπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget.*
Λυδὸς, οῦ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.
Λύειν, *solvere*, præs. infin. à λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *singultio*: f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus*: λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem.
Λύθεν, *soluti sunt*, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi λύω, *solvo*: fut. λύσω. aor. 1. pass. ἐλύθην.
Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.
ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *cruor, sanguis pulvere mixtus.*
Λυθρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *cruento sanguine cum pulvere permisto fœdo.* à præced.
Λυθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *saniosus.*
ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*; à λύκη, id est, *solis*, et βάσις, id est, *progressu.*
Λυκαίου Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*
Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia. Gr. *lupina.*
Λυκαυγὴς, έος, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*
Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.
Λύκειος, εία, ειον, vel λύκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lupinus.* est et epith. Apollinis à λύκος.
Λύκη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id est, *alba.*
Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*
Λυκιοεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *in Lyciâ factus*: ex Λυκία et ἔργον.
Λυκίηθεν, adv. ex *Lyciâ.* à Λυκία, *Lycia.*
Λύκιοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίους. ab eod. th.
Λυκοεργὴς, seu λυκεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *arcens* seu *urgens lupos*, epith. venabuli. à λύκος et εἴργω, *arceo.*
Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.
ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *LUPUS.* est et λύκος, acc. plur. Dor. etiam λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux.*
Λυκοῦργος, ου, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.
Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus.*
Λυκόφως, τὸ, *crepusculum*: à λύκη.
Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.
ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes*: q. à λύω, *eluo.*
Λυμαίνω, *purgo*: à λῦμα. Sed
Λυμαίνω, *perniciem affero, vasto, corrumpo*: fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præs. pass. λυμαίνομαι. f. λυμανοῦμαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium.*

Λύματ' pro λύματα. nom. pl. à λῦμα, quod vide.

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium*.

Λύμην, λῦο, λῦτο, *redimerer*: Poët. pro λελυμένοιην, plusq. perf. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. med. à λύμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, quod vide.

Λῦντο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi λύω.

Λύομαι, *solvor*, præs. pass. verbi λύω.

Λυπέω, *tristem reddo, dolore afficio*: f. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, *contristor*: a. 1. pass ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo*.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus, tristis*: compar. λυπηρότερος, et superl. λυπηρότατος et inde

Λυπηρῶς, adv. *molestè*. à λύπη

Λυπῇς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide: f. λυπήσω, εις, ει.

Λυπῦ, *luge*, præs. imperat. pass. λυπουμένοις, dat. pl. præs. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *molestus, a, um*. Est et *gracilis, jejunus, asper*. ab eod. th.

ΛΥ'ΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, *LYRA*.

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo*: à λύρα

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, *LYRICUS*: à λύρα.

Λυριστὴς, ῦ, ὁ, *qui lyrâ canit*: à λυρίζω.

Λυροκτυπὴς, ῦ, ὁ, *Lyricus, qui lyram pulsat*. λυρόκτυπος, υ, ὁ ἢ ἡ, usitatius est. ex λύρα, *lyra*, et τύπτω, *pulso*.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λῦσαν pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. verbi λύω, *solvo*: undè forsan Angl TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit, liberavit*: aor. 1. part. act. masc. g ab eod. th.

Λυσανίας, υ, ὁ, *qui solvit dolores*: à λύω et ἀνία, ας, ἡ, *mœror*. Est et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσειαι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λῦσε, dat sing. à λύσις, q. v.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, υ, ὁ, *LYSIAS*, nomen viri, Gr. *dissolvens*. à λύω.

Λυσίζωνος, υ, ὁ ἢ ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam*: ex λύω, *solvo*, et ζώνη, *zona*. Th. ζωννύω, *cingo*.

Λυσίκακος, υ, ὁ ἢ ἡ, *sedator malorum*: ex λύω, *solvo*, et κακὸν, *malum*.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *solvens membra*, somni Epith. est: hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ. à λύω et μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

Λύσιν, *solutionem*, acc. sing. à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo*.

Λύσιος, ία, ιον, vel υ, ὁ ἢ ἡ, *solvendi vim habens*: Epith. Bacchi qui solvit curas. ab eod.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens*. Epith Bacchi, Anacr. xxix. 9. Sed vox est corrupta et contra analogiam, è quâ est *finiens ludos*. à λύω et παῖγμα, *jocus*.

Λυσιπήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *detrimento* vel *damno* seu *dolore liberans*: à λύω et πῆμα, *damnum*.

Λυσίπονος, υ, ὁ ἢ ἡ, *solvens labores*. λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum absolvent, hisque dominos liberant*. ex λύω et πόνος, *labor*: quod à πένομαι, *laboro*: perf. med. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio, dissolutio*: acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo*.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas*.

Λυσιτελέω, ῶ, f. ήσω, *utilis sum, prosum*: cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à seq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *utilis, frugifer*: in comp. λυσιτελέστερος superlat. λυσιτελέστατος. à λύω, *solvo*, et τέλος, *vectigal*.

Λυσιτελῶς, adv. *utiliter*.

Λῦσον, άτω, a. 1 imperat. act. λύσονται, 3. pl. f. 1. m. λυσόμενος, f. 1. med. part. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: qu. à λύω. hinc

Λυσσάω, seu -ττάω, *furo*: λυσσέω, Poët. in *rabiem ago*: à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor pro λυσσᾷν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*. ab eod. th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabiosus*. à præced. th.

Λυσσῶν, Poët vel Ion. pro λυσσῶν, præs part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *rabidus, rabiosus*. Th. λύσσα.

Λυσσώδης, *rabiosus fias*, 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσάω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo*. Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA*, nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστρος, α, ον, *Lystrensis*.

Λυτήριον, υ, τὸ, *remedium quod aliquo malo nos liberat*: n. g. à

Λυτήριος, υ, ὁ ἢ ἡ, *solvendi* seu *liberandi vim habens, expiatorius*: à λύω, *solvo*.

Λύτο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυτο. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitium*; quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, υ, τὸ, *redemptionis* seu *solutionis pretium*. Angl. RANSOM. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*: f. ώσω. perf. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. ab eod th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *saniosus*.

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*; et

Λυτρωτὴς, ῦ, ὁ, *redemptor*: à perf. pass. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, υ, τὸ, et λύχνιον necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: à λύχνος.

Λυχνίδιον, υ, τὸ, *lucernula*: à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem, et ab eod.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies festus, in quo noctu lampades accenduntur*: ex λύχνος et καίω, *uro*.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, υ, ὁ, *LYCHNUS, lucerna*: q. à λύειν νύχος, *solvere noctem*. Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ'Ω, *SOLVO, dimitto*. pass. *dimittor*. med. *redimo*. ὀ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. xi. 7. *non potest irrita reddi Scriptura*. Heumannus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri: At sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς, *si oracula Dei falsa deprehendi effecero*. λύειν νόμον, *abrogare legem*. ἐντολὴν, Matt. v. 19. *violare legem*; at non apud exteros. λύειν pro ἐπιλύειν, Jos. Ant. viii. 6. *explicare difficultatem*, αἴνιγμα, *ænigma*, χρησμὸν, *oraculum*, Plut. Symp. imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. perf. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub

Λούκιος, ου, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ, à luce sic dictùm.

Λοῦμαι, Att. Sync. pro λούομαι, *lavór*: imperf. ἐλούμην pro ἐλουόμην, præs inf. λοῦσθαι pro λούεσθαι. Th. λούω.

Λουνὸς, ἡ, ὸν, *splendidus, a, um.* Hesych.

Λοῦσεν pro ἔλουσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi λούω, *lavo*, f. σω.

ΛΟΥ͂ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*

Λουσῶ, *lavabo*, Dor. pro λούσω, f. 1. à λούω.

Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum.* ab eod. th.

Λουτρὸν, οῦ, τὸ, *balneum, lavacrum.* sed

Λοῦτρον, ου, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus.* à præced. th. λούω, *lavo.*

Λουτροχόος, vide λουτροχόος.

Λουτρῷ, dat. sing. à λουτρὸν, *balneum.*

Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum*: à

ΛΟΥ΄Ω, *LAVO*; f. σω. perf. λέλουκα. a. 1. ἔλουσα. a. 1. part. act. λούσας, αντος. perf. part. pass. λελουμένος, η, ον. a. 1. m. ἐλουσάμην, ω, ατο.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, dorsum, eminentia dorsi: juba, seta; summitas, cacumen; sinus maris.* à λόφος.

Λοφνία, ας, ἡ, et λοφνὶς, ίδος, ἡ, *fax monoxyla*, tanq. sit *fax ex arboreo cacumine.* à

ΛΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, *cervix in jumentis; item crista galeæ*: item λόφοι, *colles, tumuli*; hinc Angl. LOFT.

Λόφουρα, τὰ, *animalia quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: à λόφος et οὐρὰ, *cauda.*

Λόφουρος, *crista insignis, superbus.* Th. λόφος.

Λοχαγία, ίας, ἡ, *cohortis præfectura*: ex seq.

Λοχαγὸς, οῦ, ὁ, *cohortis præfectus*: ex λόχος et ἄγω.

Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, *ductor λόχου*, i. e. *turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Λοχάω, ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono*: à λόχος, ὁ, *insidiæ.*

Λοχεῖοιο, gen. Ion. à

Λοχεῖος, οῦ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ.*

Λοχεύω, f. εύσω, *parturio.* λοχεύομαι, *partu edor.* à λοχὸς, ἡ, *gravida.*

Λοχηγετέω, ῶ, pro λοχαγέω, ῶ, f. ήσω, *cohortem duco*: ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco.*

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.

Λοχίζω, f. ίσω, *in cohortes dispono, insidias pono*: à λόχος, *cohors*,

Λοχίτης, ου, ὁ, *insidiator, manipularis*: à λόχος.

Λόχμη, ης, *locus virgultis plenus; (aptus ad insidias.)*

ΛΟ΄ΧΟΣ, ου, ὁ, *cohors, agmen*: item *insidiæ*: qu. à λέγομαι, *cubo, insideo.* hinc λοχάω et λοχάζω, *insidior.* sed

Λοχὸς, οῦ, ἡ, *puerpera, gravida.*

Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio, LUES*: à λύω, *solvo.*

Λυγαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à λύγη.

Λυγγάνω, *singultio*: à λύζω.

Λυγγῆος, genit. Ion. à λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, ινη, ινον, *lævis, politus, candidusque, marmoris Parii instar.* à

ΛΥ΄ΓΔΟΣ, ου, ἡ, lapidis genus, candoris eximii: *Parium marmor.*

ΛΥ΄ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ.*

Λυγίζω, f. ίσω, *flecto, torqueo, vieo, circumago*; item *supero, vinco.* med. *in omnes partes me flecto, eluti conor.* Th. λύγος.

Λυγιξῶν, Dor. pro λυγίσειν, f. 1. inf. act. verbi præced.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse. à

ΛΥ΄ΓΞ, λυγκὸς, ὁ ϗ ἡ, *LYNX, acutissimi visûs*: sed

Λὺγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, οῦ, ὁ, idem. à λύζω.

ΛΥ΄ΓΟΣ, ου, ἡ, *vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγόω et λυγίζω, *flecto*: sed

Λυγὸς, οῦ, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι seu *torqueri* potest.

Λυγρῆ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa.* à

ΛΥΓΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, *gravis, difficilis, funestus.*

Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget.*

Λυδὸς, οῦ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.

Λύειν, *solvere*, præs. infin. à λύω.

ΛΥ΄ΖΩ, *singultio*: f. ξω. hinc λυγμὸς, *singultus*: λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λύθεν, *soluti sunt*, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. verbi λύω, *solvo*: fut. λύσω. aor. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθεν.

ΛΥ΄ΘΡΟΝ, ου, τὸ, *cruor, sanguis pulvere mixtus.*

Λυθρόω, f. ώσω, perf. ωκα, *cruento sanguine cum pulvere permisto fœdo.* à præced.

Λυθρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *saniosus.*

ΛΥΚΑ΄ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*; à λύκου, id est, *solis*, et βάσει, id est, *progressu.*

Λυκαίου Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*

Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia. Gr. *lupina.*

Λυκαυγὲς, έος, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lupinus.* est et epith. Apollinis à λύκος.

Λύκη, ης, ἡ, *LUX*, quia *lux* λευκὴ, id est, *alba.*

Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*

Λυκιοεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in Lyciâ factus*: ex Λυκία et ἔργον.

Λυκίηθεν, adv. *ex Lyciâ.* à Λυκία, *Lycia.*

Λύκιοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίους. ab eod. th.

Λυκοεργὴς, seu λυκεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *arcens* seu *urgens lupos*, epith. venabuli. à λύκος et εἴργω, *arceo.*

Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.

ΛΥ΄ΚΟΣ, ου, ὁ, *LUPUS.* est et λύκος, acc. plur. Dor. etiam λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux.*

Λυκοῦργος, ου, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus.*

Λυκόφως, τὸ, *crepusculum*: à λύκη.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥ΄ΜΑ, ατος, τὸ, *purgamentum, sordes*: q. à λύω, *eluo.*

Λυμαίνω, *purgo*: à λῦμα. Sed

Λυμαίνω, *perniciem affero, vasto, corrumpo*: fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. præs. pass. λυμαίνομαι. f. λυμανοῦμαι. a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ω, ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium.*

Λύματ' pro λύματα. nom. pl. à λῦμα, quod vide.

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *lues*, *noxa*, *exitium*.

Λύμην, λῦο, λῦτο, *redimerer*: Poët. pro λελυμένοςἤην, plusq. perf. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. med. à λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. verbi λυμαίνω, quod vide.

Λῦντο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi λύω.

Λύομαι, *solvor*, præs. pass. verbi λύω.

Λυπέω, *tristem reddo*, *dolore afficio*: f. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præs. pass. λυπέομαι, *contristor*: a. 1. pass ἐλυπήθην, ης, η. a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. infin. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor*.

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *dolor*, *ægritudo*.

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus*, *tristis*: compar. λυπηρότερος, et superl. λυπηρότατος· et inde

Λυπηρῶς, adv. *molestè*. à λύπη

Λυπῇς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide: f. λυπήσω, εις, ει.

Λυπῦ, *luge*, præs. imperat. pass. λυπουμένοις, dat. pl. præs part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor*.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *molestus*, *a*, *um*. Est et *gracilis*, *jejunus*, *asper*. ab eod. th.

ΛΥ'ΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, *LYRA*.

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ cano* et *ludo*: à λύρα

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, *LYRICUS*: à λύρα.

Λυριστὴς, ῦ, ὁ, *qui lyrâ canit*: à λυρίζω.

Λυροκτυπὴς, ῦ, ὁ, *Lyricus*, *qui lyram pulsat*. λυρόκτυπος, υ, ὁ ϗ ἡ, usitatius est. ex λύρα, *lyra*, et τύπτω, *pulso*.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λῦσαν pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. verbi λύω, *solvo*: undè forsan Angl TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit*, *liberavit*: aor. 1. part. act. masc. g ab eod. th.

Λυσανίας, υ, ὁ, *qui solvit dolores*: à λύω et ἀνία, ας, ἡ, *mœror*. Est et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat sing. à λύσις, q. v.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, υ, ὁ, *LYSIAS*, nomen viri, Gr. *dissolvens*. à λύω.

Λυσίζωνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam*: ex λύω, *solvo*, et ζώνη, *zona*. Th. ζωννύω, *cingo*.

Λυσίκακος, υ, ὁ ϗ ἡ, *sedator malorum*: ex λύω, *solvo*, et κακὸν, *malum*.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solvens membra*, somni Epith. est: hinc Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ. à λύω et μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

Λύσιν, *solutionem*, acc. sing. à λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, *solvo*.

Λύσιος, ία, ιον, vel υ, ὁ ϗ ἡ, *solvendi vim habens*: Epith. Bacchi qui solvit curas. ab eod.

Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens*. Epith Bacchi, Anacr. xxix. 9. Sed vox est corrupta et contra analogiam, è quâ est *finiens ludos*. à λύω et παῖγμα, *jocus*.

Λυσιπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *detrimento* vel *damno* seu *dolore liberans*: à λύω et πῆμα, *damnum*.

Λυσίπονος, υ, ὁ ϗ ἡ, *solvens labores*. λυσίπονοι θεράποντες, *famuli*, *qui labores dominorum absolvunt*, *hisque dominos liberant*. ex λύω et πόνος, *labor*: quod à πένομαι, *laboro*: perf. med. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio*, *dissolutio*: acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo*.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas*.

Λυσιτελέω, ῶ, f. ήσω, *utilis sum*, *prosum*: cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à seq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis*, *frugifer*: in comp. λυσιτελέστερος· superlat. λυσιτελέστατος. à λύω, *solvo*, et τέλος, *vectigal*.

Λυσιτελῶς, adv. *utiliter*.

Λῦσον, άτω, a 1 imperat. act. λύσονται, 3. pl. f. 1. m. λυσόμενος, f. 1. med. part. verbi λύω.

ΛΥ'ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: qu. à λύω. hinc

Λυσσάω, seu -ττάω, *furo*: λυσσέω, Poët. *in rabiem ago*: à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor pro λυσσᾷν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*. ab eod. th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus*, *rabiosus* à præced. th.

Λυσσώων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *rabidus*, *rabiosus*. Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabiosus fias*, 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo*. Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA*, nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc

Λύστρος, α, ον, *Lystrensis*.

Λυτήριον, υ, τὸ, *remedium quod aliquo malo nos liberat*: n. g. à

Λυτήριος, υ, ὁ ϗ ἡ, *solvendi seu liberandi vim habens*, *expiatorius*: à λύω, *solvo*.

Λῦτο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυτο. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitium*; quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, υ, τὸ, *redemptionis* seu *solutionis pretium*. Angl. RANSOM. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*: f. ώσω. perf. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται. ab eod th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *saniosus*.

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*; et

Λυτρωτὴς, ῦ, ὁ, *redemptor*: à perf. pass verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, υ, τὸ, et λύχνιον· necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: à λύχνος.

Λυχνίδιον, υ, τὸ, *lucernula*: à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem, et ab eod.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies festus*, *in quo noctu lampades accenduntur*: ex λύχνος et καίω, *uro*.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, υ, ὁ, *LYCHNUS*, *lucerna*: q. à λύειν νύχος, *solvere noctem*. Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ'Ω, *SOLVO*, *dimitto*. pass. *dimittor*. med. *redimo*. ὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. xi. 7. *non potest irrita reddi Scriptura*. Heumannus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri: At sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς, *si oracula Dei falsa deprehendi effecero*. λύειν νόμον, *abrogare legem*. ἐὰν λύσῃ, Matt. v. 19. *violare legem*; at non apud exteros. λύειν pro ἐπιλύειν, Jos. Ant. viii. 6. *explicare difficultatem*, αἴνιγμα, *ænigma*, χρησμὸν, *oraculum*, Plut. Symp. imperf. ἔλυον, ες, ε. f. λύσω. perf. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub

λύνω, ης, η. aor. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο. perf. pass. λέλυμαι. a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η. f. 1. pass. λυθήσομαι.

ΛΩ͂, λῇς, *volo*: Dor. pro ἐθέλω. hinc λωΐον, *melior*, quem magis volumus. λώϊστος et λῷστος, ου, ὁ, *optimus*. Indè forsan Angl. I LIST.

Λωβάομαι, *injuriam infero, contumeliâ afficio, cavillor, ludibrio habeo, mutilo, deformo*. f. λωβήσομαι. indè λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. plur. a. 1. sub m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, *injuria*.

Λωβεύω, fut εύσω, idem, et ab eod. th.

Λωβέω, λωβέομαι, Ion. idem: ab eod.

ΛΩ´ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus, pernicies, damnum, jactura, mutilatio*.

Λωβηθεὶς, *læsus*, aor. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσαιο, 2. sing. aor. 1. opt. m. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω vel λωβάομαι, *injuriam affero*. Th. λώβη.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, *injuriæ* seu *contumeliæ auctor, injuriosus, contumeliosus*; item *contumeliâ dignus*. à λωβέω, vel λωβάομαι.

Λωβητὴς, ῦ, ὁ, *injuriosus, contumeliosus*; *depravator, corruptor*. ab eod.

Λωβητὸς, ὴ, ὸν, *injuriâ* seu *contumeliâ affectus, læsus*; *injuriæ* seu *contumeliæ expositus* sive *obnoxius*; *dolore affectus*: *mancus, mutilatus*. ab eod.

Λωβήτωρ, ορος, ὁ, *convitiator, contumeliosus*; *qui nocet*. ab eod.

Λώϊον, *melius*, compar. n. g. à λωΐων et contract. λῴων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *melior*: comp. et λώϊστος, vel λῷστος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. λῶ, *volo*.

Λωῒς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. *melior*.

Λώϊστος et contractè λῷστος, *optimus*: vide in λώϊον.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab eod. th.

Λωλὸς, *stultus*: Græcis barbaris.

ΛΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ. *fimbria, instita*. An q. κλῶμα, à κλώθω, *glomero*.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo*: præs. part. f. g. λῶσα.

Λῴονα, acc. plur. à λῴων, contractè pro λωΐων, quod vide.

ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, ου, ὁ, *mensis Augustus*.

Λώπη, ης, ἡ, *pallium, vestimentum, vestis*. v. λῶπος.

Λωπίζω, f. ίσω, *vestem exuo, denudo*. à λώπη.

Λωποδυτέω, ῶ, f. ήσω, *veste exuo, vestimenta furor, spolio*. à

Λωποδύτης, ου, ὁ, *fur vestium, grassator*: qu. à λῶπος et δύω, *induo*.

Λῶπος, εος, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et λωπὰς, άδος, ἡ, *vestimentum tenue*: à λοπὸς, *cortex*, per Ectasin factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico*.

Λῷστα, *optima*, superl. n. g. plur. num. vide in λώϊον.

Λὼτ, ὁ, nomen viri, indecl. *absconditus*.

Λωτεῦντα, acc. sing Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτοῦντα, à λωτόεις, εντος, *loto abundans*: Th. λωτὸς, *lotus*.

Λωτίζω, fut. ίσω, *lotum carpo, decerpo*. à λωτός.

Λωτόεις, όεσσα, όεν, *loti ferax, herbosus*.

ΛΩΤΟ`Σ, ῦ, ὁ, *LOTUS*: arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi eo degustato patriæ suæ obliviscantur: undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt suæ*. Est etiam herbæ genus. λωτῶ. Dor. pro λωτοῦ, gen.

Λωτροχόος, ῦς, όυ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro λουτροχόος, sive λοιτροχόος, q. v. *aquam lavantibus fundens*.

Λῶφαρ, *laxamentum*; à

ΛΩΦΑ´Ω, *respiro, interquiesco, cesso*; item transitivè *sedo*: fut. ήσω, q. à λόφος, *collum*: propriè de jumentis, è quorum collo jugum deponitur.

Λωφέω, ῶ, idem. Hes.

Λώφημα, ατος, τὸ, *laxamentum*: à præc.

Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio*: à perf. pass. verbi λωφέω.

Λῴων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior*, quod vide in λώϊον.

M.

M Est duodecima litera, μῦ dicta: nota numeralis quadraginta significans, et cum lineolâ infernè positâ quadraginta millia. Et μ' pro μὲ vel ἐμέ· ab ἐγὼ, *ego*.

ΜΑ`, *jurandi* adv. ferè negare solet: nonnunquam affirmat: undè ϗ et ὀ, adv. jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *vacillans*.

Μάγαδις, ἡ, et μάγαδος, ου, ὁ, *instrumentum musicum quoddam*. à

Μαγάζω, *fides pulso*. à

ΜΑΓΑ`Σ, άδος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *testudinis chordas sustinens*.

Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium*: et

Μαγγανεύω, f. εύσω, *præstigiis utor*; *assentor, adulor*: à

ΜΑ´ΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *machinamentum*; *pessulus seræ*; *venenum*, quo quis mortem machinatur. à μηχανὴ vel μάγος quatenus veneficus.

Μαγδαλὰ, nomen loci; Hebr. *turris*.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris. Syr. *magnifica*.

Μαγδαληνὸς, ὴ, ὸν, è *Magdalâ*, *Magdalensis*.

Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars magica, incantatrix*: à μάγος.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, *culina*. à μάγειρος, quod vide.

Μαγειρεύω, f. εύσω, *coquo, artem coquinariam exerceo*; *lanio, macto*. à μάγειρος.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, *coqua*.

ΜΑ´ΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, *coquus*: qui cibos μάσσει. *lanius*. Vid. Davis et Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.

Μαγεὺς, έως, ὁ, *pinsor, pistor*; qui *tergit* seu *abstergit*: à μάσσω.

Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magus*: f. εύσω. perf. μεμάγευκα. Th. μάγος.

Μαγικὸς, ὴ, ὸν, *MAGICUS, veneficus*: ab eod. th.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, *vas subigendæ farinæ, lanx*: à μάσσω, *subigo*.

ΜΑ´ΓΝΗΣ, ητος, ἡ, *MAGNES*. Est et *Magnes, Magnesiæ habitator*; ea est urbs Asiæ ad Mæandrum.

Μαγνησία, ας, ἡ. *Magnesia*.

Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης.

ΜΑ´ΓΟΣ, ου, ὁ, *Magus, sapiens, præstigiator*: vocabulum Persicum.

ΜΑΓΥ´ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *radix laserpitii*.

Μαγὼγ, ὁ, nomen proprium. Hebr. *munimentum*.

Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *depilis, glaber*: à μαδάω.

Μαδαρόω, -ῶ, *glabrum et calvum facio*: f. ώσω. perf. ωκα.

Μαδάω, -ῶ, f. ήσω, *debilem reddo, glaber sum*; *madeo, madidus sum*. à μαδὸς.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis, indecl. Hebr. *judicium*.

Μαδίζω, f. *ίσω*, *glabrum reddo*, *vello*: à *μαδός*.

Μαδμαρίτις, *ad desertum*: Jos. xviii. 12. alii legunt Μαδβαρίτις.

ΜΑΔΟ'Σ, ἡ, ὸν, *lævis*, *glaber*, *depilis*.

Μαελὲθ, *instrumentum pneumaticum*. Psal. lii. 1.

ΜΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *MAZA*, *libum*: *polenta farina conspersa*, *et subacta aquâ vel oleo*, Hes. Op. 590. q. à *μάσσω*, *subigo*: hinc Lat. *massa*.

ΜΑΖΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mamma*, *nutrix*.

Μαζουρὼθ, *signa cœlestia*, Job xxxviii. 32.

Μάθε, *ίτω*, *scias*, 2. sing. a. 2. imperat. act. *μαθεῖν*, a. 2. inf verbi *μανθάνω*, *disco*. f. *μαθήσομαι*. a. 2. *ἔμαθον*.

Μαθεῦμαι, f. 2. med. Dor. pro *μαθοῦμαι*, verbi ejusd.

Μάθημα, *ατος*, *τὸ*, *disciplina*, *studium*, *documentum*; *τὰ μαθήματα*, *doctrinæ*; *mathematicorum theoremata*: à *μανθάνω*.

Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. *ἐπιστήμη*, *mathesis*, *disciplinarum mathematicarum ambitus et notitia*. à seq.

Μαθηματικὸς, ἡ, ὸν, *ad disciplinas pertinens*, seu *aptus*; *discendi cupidus*, *sciens*, *ad mathemata pertinens*, *ad mathematicos pertinens*, *MATHEMATICUS*: à *μάθημα*.

Μαθήσεαι, *disces*, Ion. pro *μαθήσῃ*, 2. sing. f. 1. med. verbi *μανθάνω*. fut. 1. m. *μαθήσομαι*. a. 2. *ἔμαθον*.

Μάθησις, *εως*, ἡ, ipsa *discendi actio*, *cognitio*; à perf. pass. verbi *μανθάνω*, *disco*.

Μαθητέον, *discendum est*: verbale à *μαθέω*, seu *μανθάνω*.

Μαθητεύω, f. *εύσω*, *doceo*, cum acc. *sum discipulus*: f. *εύσω*. perf. *μεμαθήτευκα*. a. 1. part. pass. *μαθητευθεὶς*, *έντος*· à

Μαθητὴς, ῦ, ὁ, *discipulus*. Th. *μανθάνω*, *disco*.

Μαθοῖσα, Dor. pro *μαθοῦσα*, *quæ didicit*, a. 2. part. act. verbi *μανθάνω*. a. 2. *ἔμαθον*.

Μαθουσάλα, ὁ, nom. filii Enochi, indecl. Hebr. *mortem pellens*.

Μάθυια, *ας*, ἡ, *maxilla*, Hesych. *μάθυιας* legend. censeo pro *ματαίως*, Psal. iii. sub finem.

Μαθὼν, *όντος*, et in nom. plur. *μαθόντες*, a. 2. part. act. verbi *μανθάνω*, *disco*: a. 2. *ἔμαθον*. *τί μαθὼν*, pro simplici *τί*, ut notat Casaub. ad Ath. xiii. 9.

ΜΑΙ͂Α, *ας*, ἡ, *obstetrix*, *nutrix*, *avia*.

ΜΑΙ'ΑΝΔΡΟΣ, ῦ, ὁ, *MÆANDER*, vel *MÆANDRUS*, *Phrygiæ fluvius sinuosus*, *flexus*.

Μαιεύω, et *μαιεύομαι*, idem q. *μαιόομαι*. q. v.

Μαίη, Ion. pro Μαῖα, quod vide. Est et *soror Atlantis*.

Μαιμακτηριὼν, *ῶνος*, *mensis*, ut aliqui volunt, *November*, ut alii, *September*.

Μαιμάζω, *cupio*, *salio*, *strepo*: f. *άσω*.

Μαιμάσσω, *cupio*, *pinso*, *abstergo*: f. *ξω*. perf. *χα*.

Μαιμάω, ῶ, f. *ήσω*, *vehementèr cupio*: pro quo Poët. *μαιμώω*. Th. *μάω*, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd.

Μαιμώωσα, *prompta*, præs. part. act. f. g. verbi *μαιμώω*, Poët. pro *μαιμάω*, quod vide.

Μαϊνὰν, nomen viri, indecl. Hebr. *præparatus*.

Μαινὰς, *άδος*, ἡ, *furiosa*, *insana*; vel *quæ facit alios insanire*. Th. *μαίνομαι*.

Μαινόλης, q. *ὁ μαινόμενος ὅλος*, *qui totus insanit ac furit*.

ΜΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *insanio*, *furo*: f. *μανοῦμαι*. præs. part. *μαινόμενος*, ῦ. perf. m. *μέμηνα*.

Μαίομαι, *cupio*, *quæro*; *gestio*: præs. part. *μαιόμενος*, *inquirens*: ex *μάω*, idem.

Μαιόομαι, οῦμαι, f. *ώσομαι*, *obstetrix sum*, *obstetricem ago*.

Μαῖρα, *canicula*, *sidus*; *æstus intensissimus*: à

Μαίρω, *luceo*.

ΜΑ'ΚΑΡ, *αρος*, ὁ καὶ ἡ, et *μάκαιρα*, Poët. *beatus*, *felix*: in nom. pl. *μάκαρες*· dat. pl. *μάκαρσι*, et Ion. *μακάρεσσι*.

Μακαρίζω, *beatum prædico*: f. *ίσω*, et Att. *μακαριῶ*. perf. *μεμακάρικα*. perf. pass. *μεμακάρισμαι*. undè *μακαρισμὸς*, *beatitudo*. Th. *μάκαρ*.

Μακάριος, *α*, *ον*, *beatus*, *a*, *um*: comp. *μακαριώτερος*, *α*, *ον*. Th. *μάκαρ*, *beatus*.

Μακαριότης, *ητος*, ἡ, *beatitudo*: ab eod. th.

Μακαρισμὸς, ῦ, ὁ, *beatitudo*: et

Μακαριστὸς, ἡ ὸν, *beatus*: à perf. pass. verbi *μακαρίζω*. Th. *μάκαρ*.

Μακαρίτης, ῦ, ὁ, *felix*, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μακαρῖτις, *ιδος*, ἡ, fem. præc.

Μακαριῶ, Att. pro *μακαρίσω*, f. 1. act. verbi *μακαρίζω*, *beatum prædico*. Th. *μάκαρ*, *beatus*.

Μακαρτάτη, ης, ἡ, *felicissima*, f. g. à

Μακάρτατος, *beatissimus*, superlat. à *μάκαρ*, *felix*: comparat. *μακαριώτερος* et *μακάρτερος*.

Μακεδονία, *ας*, ἡ, nom. regionis, *Macedonia*.

Μακεδονικὸς, ἡ, ὸν, *MACEDONICUS*: à

Μακεδὼν, *όνος*, ὁ, *MACEDO*: in pl. Μακεδόνες. q. ex *μᾶκος*, Dor. pro *μῆκος*, *εος*, *τὸ*, *longitudo*, et *ἕδος*, *εος*, -ῦς, *τὸ*, *sedes*: quòd regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, *ligo*, Poët. et Ion. pro *μάκελλα* seu *μάκελλα*, quod vide.

Μάκελλα, ης, ἡ, *ligo*: à *μία* et *κέλλω*, *moveo*.

Μάκελλον, ῦ, *τὸ*, *macellum*: vox Lat. Græcè *κρεωπώλιον*, ῦ, *τό*.

ΜΑ'ΚΕΡ, *cortex*, *qui ex Indiâ advehitur*.

ΜΑΚΚΟΑ͂Ν, *desipere*, *fatuè et stultè se gerere*: q. *μὴ νοεῖν*, *non sapere*.

Μᾶκος, Dor. pro *μῆκος*· adverbialitèr positum, pro *in longitudinem*, *longè*, *procul*.

Μακραγορία, *ας*, ἁ, Dor. pro *μακρηγορία*, ἡ, *prolixitas orationis*: à *μακρὸς*, *longus*, (quod à *μῆκος*, *longitudo*) et *ἀγορὰ*, *forum*, *concio*.

Μακραίων, *ωνος*, ὁ καὶ ἡ, *longævus*: ex *μακρὸς* et *αἰών*.

Μακρὰν, adv. *longè*, *procul*: à *μακρός*. Th. *μῆκος*, *εος*, *τὸ*, *longitudo*.

Μακρηγορέω, ῶ, f. *ήσω*, *multis verbis utor*: à *μακρὸς*, *longus*, et *ἀγορέω*, *dico*.

Μακρὴν, acc. Ion. pro *μακράν*. *μακρῇσι*, dat. pl. Ion. pro *μακραῖς*. à *μακρός*.

Μακρόβιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *longævus*, *vivax*: ex *μακρὸς*, *longus*, et *βίος*, *vita*.

Μακροβιότης, *ητος*, ἡ, *vivacitas*, *longævitas*, *vita longa*.

Μακροβίωσις, *εως*, ἡ, *vitæ longævitas*. Baruc. iii. 14.

Μακροημέρευσις, *εως*, ἡ, *diei prolongatio*; ex *ἡμερεύομαι*, *diem duco*.

Μακρόθεν, adv. *eminus*, *procul*. à *μακρὸς*, cujus th. *μῆκος*. *ἀπὸ μακρόθεν*, *è longinquo*, Apoc. xviii. 17. et apud LXX. Psal. xxxvii. 12 vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præter Constantini Porphyrogen. Tacticis, p. 3, 4. 6. bis, 16, 17.

Μακροθυμέω, -ῶ, *iram differo*,

patientèr fero: f. ήσω. perf. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. act. μακροθύμησον. à μακρόθυμος.

Μακροθυμία, ας, ἡ, *lenitas:* ab eod.

Μακρόθυμος, ου, ὁ ἡ, *longanimis:* à μακρὸς, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*) et θυμὸς, *animus.*

Μακροθύμως, adv. *patientèr:* à pr.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, *prolixè loquor:* hinc μακρολογῶμεν, 1. pl. præs. sub. à μακρολόγος.

Μακρολογία, ας, ἡ, *sermonis prolixitas:* à seq.

Μακρολόγος, ου, ὁ ἡ, *prolixus in sermonibus:* à μακρὸς et λέγω.

Μακρονίζω, *maximè inveterasco, in longum tempus differo.*

Μακροπτόλεμος, ου, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, *Telemachus*, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus, a, um.* Sed μακρὸν, et μακρῷ, dat. et μακρὰ, n. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro *longè, multò:* comp. μακρότερος, α, ον. ὁ διὰ μακροῦ, *brevi, cito*, sub. χρόνου, Polyæn. i. 17. Th. μῆκος, et Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μακρότης, ητος, ἡ, *longitudo.*

Μακροχρόνιος, ου, ὁ ἡ, *longævus:* ex μακρὸς, *longus*, (Th. μῆκος) et χρόνος, *tempus.*

Μάκρυμα, *defectio, abominatio*, Esdr. ix. 1. 11. in Cod. Alex. Esd. loc. cit. pro μακρύμασιν legitur μακρύμμασιν. de hâc voce vid. *Pearsoni* Præf. in LXX. ferè sub fin.

Μακρύνω, f. υνῶ, perf. κα, *longè summoveo:* à μακρὸς, *longus;* quod à μῆκος, *longitudo.*

Μακρῷ, *longè*, vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. *longè, prolixè:* à μακρὸς, quod vide.

Μάκτρα, ας, ἡ, *vas in quo pinsitur et farina subigitur, MACTRA.* à μάσσω.

Μακύνω, Dor. pro μηκύνω. *produco:* à μῆκος, quod vide.

Μακὼν, *in longum protensus, vociferatus*, a. 2. part. act. à μηκάω vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάκων, ωνος, ἁ, Dor. pro μήκων, ἡ, *papaver.*

ΜΑ'ΛΑ. adv. *valdè, multùm, admodùm.* comp. μᾶλλον superl. μάλιστα.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur:* à μαλάσσω.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ἡ, *molles et teneros pedes habens.* metri causâ pro μαλακόπους. ex μαλακὸς, *mollis*, (quod à μαλάσσω, *mollio*) et ποῦς, *pes.*

Μαλακαυχητὸς, ῦ, ὁ ἡ, *dolores leniens:* ex μαλακὸς, q. à μαλάσσω, et ἄχος.

Μαλακῇ, dat. sing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, *mollis.* Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis.* Sumitur et pro κίττα, ης, ἡ, *pica*, stomachi ignavia: et

Μαλακίζω, fut. ίσω, *mollio:* à μαλακὸς, quod à μαλάσσω.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, *MOLLIS:* comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities:* ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, Poët. *qui mollem habet* vel *admovet manum:* à μαλακὸς, *mollis*, (Th. μαλάσσω, *mollio*) et χεὶρ, ἡ, *manus.*

Μαλακύνω, *emollio, molle facio:* f. υνῶ.

Μαλακᾶ, gen. Dor. pro μαλακῆ.

Μαλακῶς, adv. *languidè, incommodè.*

Μάλαστιρ, adv. *quantumlibet.* Th. μάλα, *valdè.*

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio:* f. άξω. perf. χα. perf. pass. μεμάλαγμαι.

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA*, quia alvum mollit, gen. pl. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri. Hebr. *laudans Deum.*

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *ustivus, perniciosus.* Th. μαλὸς, *tener:* id. quod ἀμαλός.

ΜΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla:* vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita.* Th. μαλάσσω.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, *mollis:* à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ἡ, *qui mollem et suavem habet vocem:* ex μαλθακὸς, *mollis*, et φωνὴ, *vox.*

Μάλιμνον, ου, τὸ, proprium loci nomen videtur; vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet στομάλιμνον. ex στόμα et λίμνη.

ΜΑ'ΛΙΣ, εος, ἡ, et μαλιὰ, *morbus jumentorum, cum tussiunt, MALIS.*

Μαλὶς, ίδος, ἁ, Dor. pro μηλὶς, ίδος, ἡ, quod et μηλία, ας, *MALUS arbor:* Est et

Μαλὶς, ίδος, ἡ, Nymphæ nom.

Μάλιστα, *maximè;* adv. superl. grad. à μάλα, *valdè:* comp. μᾶλλον. ἐν τοῖς μάλιστα, *cum primis, maximè;* νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38, *apud Romanos hæc lex maximè valebat.* μάλιστα τρία τάλαντα, Dem. i. c. Aphobum, *tria talenta et quod excurrit.* τὸ δὲ ὕψος ἡμίσεω μάλιστα ἐπελίσθη, ὃ διενοῦντο, Thuc. l. 1. *Ea altitudine* [maris] *quæ duplo major esset quàm ille in animo habuerat.* ὅμοια τὰ μάλιστα, Herodot. passìm, pro ἐν τοῖς μάλιστα. ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τὰ μάλιστα, *vir quàm maximè probatus*, l. vii. 118. et 141.

Μαλκίω, ῶ, et μαλκιέω, Ion. et Poët. *frigore contrahor:* à

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio, et stupor ex frigore.*

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλὸς, *vellus.*

Μᾶλλον, *magis*, comp. à μάλα, *valdè:* superl. μάλιστα. μᾶλλον καὶ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Tauris, 1406.

ΜΑΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *vellus, lana promissa.*

Μαλλωτὸς, ὴ, ὸν, *villosus:* à præced.

Μᾶλον, ω, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *ovis:* et

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, *MALUM, pomum.*

Μαλοπάρῃος, ου, ὁ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens.* Ex μαλὸς, ῦ, *tener*, et παρειὰ, *gena.* Vel derives ex μᾶλον pro μῆλον, τὸ, *pomum*, (quod à μηλία, *malus arbor*) et παρειὰ, *gena*, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ῦ, *tener:* q. ἀμαλός. et pro μαλλωτὸς, *villosus.*

Μαλοφορέω, Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero:* ex μῆλον, *malum*, et φέρω, *fero.*

Μάλχος, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *regius.*

ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμιρὰ aut μαμιρὰς, *medicamenti genus.*

Μαμία, ας, ἡ, *mater, avia:* à ΜΑ'ΜΜΑ et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem: avia.*

Μαμμάκυθος, ου, ὁ ἡ, *stultus:* q. à μάμμη, *avia*, et κεύθω, *occulto.*

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est balbutientium puerorum, significans

panem. hinc μαμμάω, panem peto.

Μαμμωνᾶ, *Mammona*, τὸ, indecl. vox Syr. *substantiæ, divitiæ.*

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis:* et

Μὰν pro μάννα, *manna:* et

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen, certè:* ut ἀλλὰ μὴν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Syr.

Μανάκις, adv. *rarò:* à μανός.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. *faciens oblivisci.*

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium, pellis.*

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ῦ, τὸ, *osculi genus immodestum.*

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum, caula.*

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, *planta, cui inest vis somnifica.*

Μανδύη, ἡ, aut μανδύας, ὁ, *vestimenti militaris genus apud Persas.*

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, *insanio:* f. μανῦμαι. a. 2. pass. ἐμάνην. hinc μανία.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, *disco, intelligo:* f. μαθήσομαι. aor. 2. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, έτω, et 2. pl. μάθετε. a. 2. part. act. μαθὼν, όντος perf. ind. act. μεμάθηκα. perf. pass. μεμάθημαι.

Μανία, ας, et Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor.* Th. μαίνομαι, *insanio.*

Μανιάκης, ου, ὁ, *torques.* Gl. Cyr. μανίαξ, *tortile, circulus.* Dan. v. 7, 29. q. à μήνη, *Luna*, Dor. μάνα.

Μανικὸς, κὴ, κὸν, *insanus:* à μαίνομαι.

Μᾶνις, ιδος, ἁ, Dor. pro μῆνις, ιος, ἡ, *ira permanens et diuturna.*

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. q. d. *cibus paratus.*

ΜΑ'ΝΝΟΣ seu μάνος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum.* q. à μήνη, Dor. μάνα, *Luna.*

ΜΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *rarus, laxus.* hinc μανάκις, *rarò.*

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas:* à præc.

Μανῦμαι, f. verbi μαίνομαι, *insanio.*

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio, vaticinium:* et

Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium: locus ubi editur oraculum:* et

Μαντεῖος, α, ον, *vaticinans, fatidicus:* à th. μάντις, *vates.*

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus.*

Μάντευμα, τος, τὸ, *vaticinium:* ex seq.

Μαντεύομαι, *vaticinor, auguror; conjicio: oraculum consulo:* præs. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates.*

Μαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum.* Sic μαντήϊος pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη) *ars divinandi:* à

Μαντικὸς, ὴ, ὸν, *ad vatem seu vates pertinens.* Th. μάντις.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates, hariolus.* q. à μαίνομαι. vel fortè à μανύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari.* Is. Voss.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium.* Th. μάντις.

Μάνυε, Ion. et Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανύει, Dor. pro μηνύει, *indicat:* verbi μηνύω, *indico.*

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον. a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico:* f. ύσω.

Μανυτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, ῦ, ὁ, *index, qui rem aliquam indicat.* Th. μηνύω, *indico.*

Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τῦ ρ, pro μαρπεῖν, et Poët. μαπεῖν, Ionicaque Diæresi μαπέειν, et Poët. redupl. μεμαρπέειν, a. 2. verbi μάρπτω, *capio:* p. m. μέμαρπα.

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω. præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma*, quæ et σμάραγδος appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum, scutica.*

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM, fœniculum.*

Μαραθὼν, ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON opulenta.*

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, *marcescere facio, flaccidum reddo.* p. αγκα. μαραίνομαι, marcesco. perf. pass. μεμάραμμαι, νσαι, νται, Att. μεμάρασμαι. (undè μαρασμὸς, ῦ, ὁ, *marcor, tabefactio*) a. 1. pass. ἐμαράνθην. f. 1. μαρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος et ἀμαράντινος, ὁ ἡ, *immarcescibilis.*

Μαρὰν ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus veniet* ad judicium.

Μαρανθῆναι, *tabefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, quod vide.

Μάρανσις, εως, ἡ, et

Μαρασμὸς, ῦ, ὁ, *tabes, MARASMUS, senium:* vide in μαραίνω. Angl. MURRAIN.

Μαργαίνω, f. ανῶ, *insanio.* Th. μάργος, *insanus.*

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA, unio:* à

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio:* pl. τὰ μάργαρα.

Μαργέλλη, *coralium*, species anagallidis, *lapis corallium.*

Μάργη, ης, ἡ, *insania:* à

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel ου, ὁ ἡ, *insanus, stolidus, vecors:* q. ab ἀργὸς, *otiosus.*

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insania:* à præced.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius, Persa.*

Μαρδοχαικὴ ἡμέρα, *dies Mardochæi.*

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus;* quibus dividimus et componimus: q. à μείρω. hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ ἡ, *difficilis.* εὐμαρὴς, έος, ὁ ἡ, *facilis.*

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra.*

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. V. nomen: et

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Hebr. *amara.*

Μαριανδυνοὶ, *mancipia*, à gente subactâ.

ΜΑΡΙ'ΛΑ seu μαρίλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum, favilla:* qu. à μαραίνω.

ΜΑ'ΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS, mensura quædam cotylarum sex capax.*

Μάρκος, ου, ὁ. nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, *rutilo, resplendeo:* μαρμαίρουσα, præs. part. f. g. q. à μαίρω.

Μαρμάρεος, εία, εον, *marmoris more candens, marmoreus:* à μάρμαρος.

Μαρμάρεος, ία, Ion. ίη, εον, id. et ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, *marmoreus, è marmore confectus, marmoris nitorem habens:* à μάρμαρος.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, *marmoris nitore splendens.* à

Μάρμαρον, ου, τὸ, et

Μάρμαρος, ου, ὁ, substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR;* item

Μάρμαρος, ου, ὁ ἡ, *albus, candidus;* à μαρμαίρω.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor:* ejusd. th.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno*, Poët. et in 1. pl. μαρνάμεθα, q. à μάρη, *manus*, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, *depugnantes*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. duai

part. præs. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάρναμαι.

Μάρνανθ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd.

Μαρνάμεσθ' seu μαρνάμεσθα, Ion. pro μαρνάμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר *amarus*.

Μαρπέειν, Ion. resol. pro μαρπεῖν, aor. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρπήσσα, ης, ἡ, nom. mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio, prehendo, assequor, attingo scopum*: f. ψω. p. φα. a. 2. ἔμαρπον. p. m. μέμαρπα. q. μάρη ἅπτομαι, *manu tango*. μάρπτειν σθένος, *vires assumere*.

Μαρσιππίον, ου, τὸ, et

ΜΑ'ΡΣΙΠΠΟΣ, μάρσιπος, et μάρσιππος, ου, ὁ· item μαρσύπιον et -ίπιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM*, *crumena*: q. μάρης σιπύη, *manus arcula*.

Μαρτιχόρα, nomen Indicum, animal esse ex Ctesiâ videtur.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*, *MARTYR*. hinc μαρτυρία, *testimonium*: μαρτυρέω, *testor*.

Μάρτυρα, præcedentis acc. sing.

Μαρτυρέω, -ῶ, *testor*; imperf. ἐμαρτύρεον, -ουν. fut. ήσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτύρημαι, *testimonium obtinui*. Th. μάρτυρ, *testis*.

Μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*: ejusd. th.

Μαρτυρίησι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium*.

Μαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium*, *MARTYRIUM*. Th. μάρτυρ.

Μαρτύρομαι, *testor*, *obtestor*, ejusd. th.

Μάρτυρος, ου, ὁ, Poëticum, idem ac th. μάρτυρ, *testis*.

Μάρτυς, υος, ὁ, idem cum præc. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν. dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, *innectitur*, 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω, *revolvo, glomero*: hinc infin. Dor. μαρύεσθαι, *volvi*.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψας, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω, quod vide.

Μάρψῃς, *corripueris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω, quod vide.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ seu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco*: imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, et in 3. pl. -ῶντο, -ῶντο. q. à μάσσω, *subigo*. hinc μάσαξ, ακος, ἡ, *mandibula, os*.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μᾶζα, ἡ, *placenta*.

Μασδὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma, sinus*.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum, pellis*: q. à μάσσω, *subigo*.

Μασθὸς, ῦ, ὁ, *mamma, papilla*. vide μαζός.

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, ων, τὰ, *prima silphii folia*.

Μασσαγέτις, *Massagetis*, nom. propr.

ΜΑ'ΣΣΩ vel μάττω. f. ξω. perf. χα. *pinso, subigo; abstergo*, item *tango*, in quâ signif. format. f. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, idem ac μακρότερος, *longior, major*: (et μᾶσσον, *plus*, Hesych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μακίων et μάσσων. superl. μακρότατος et μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μάσακ' pro μάσακα, *escam*, acc. sing. à

Μάσαξ, ακος, ἡ, *mandibula, os; esca*. Th. μασάομαι, *mando*.

Μαστευτὴς, ῦ, ὁ, *inquisitor*: à

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, fut. εύσω, *quæro, indago*: à μάω, *quæro*.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, *inquisitor, investigator*; à μάω.

Μάστιγα, acc. sing. à μάστιξ, ιγος, ἡ, *flagellum*.

Μαστιγεῖν, Ion. pro μαστιγῶν, præs. inf. vide μαστιγούσθω.

Μαστιγεὺς, έως, ὁ, *flagellator*: à μάστιξ.

Μαστιγίας, ου, ὁ, *MASTIGIA*, *flagrio*. Th. μάστιξ.

Μαστιγούσθω, *flagelletur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαστιγόω, ῶ, *flagello*: f. ώσω. perf. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ.

Μαστιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαστίω, Poët. pro μαστιγόω, *flagello*. hinc μαστιόων, per Sync. pro μαστιγόων. Th. μάστιξ, *flagellum*.

Μαστίζω, *flagello*: fut. ξω. perf. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντες, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ'ΣΤΙΞ, ιγος, ἡ, *flagrum, scutica*, et per Metaph. *morbus*. Ὁμηρομάστιξ, *sic dictus fuit* Zoilus, *quòd Homeri carmina reprehenderet*.

Μάστιξεν, *flagellavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαστίζω, fi ξω, quod vide.

Μαστίσδεν, Dor. pro μαστίζειν.

Μαστίσδοιν, Dor. pro μαστίζοιεν, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi et th.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαστιχόωντι, *mandendi*, Poët. pro μαστιχῶντι, dat. sing part. præs. verbi μαστιχάω, -ῶ. vox μονήρης, ap. Hesiod. in Scuto, 387.

Μαστὸς, ῦ, ὁ, vel μασθὸς, *uber, mamma*. Eam fœtus μάει et μάσσει. Th. μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma*.

Μαστρωπεία, ας, ἡ, *lenocinium*: et

Μαστρωπεύω, seu -πιεύω, f. εύσω, *perduco* seu *produco, prostituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗ'Σ seu μαστρωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *leno, lena*. q. μαστρὸς ὦπα habens blandiendo. inde fortasse per Metaph. Angl. STRUMPET.

Μάστωρ, ορος, ὁ, *quæsitor, inquisitor*. à μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla*.

Μασχαλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ματάζω, *ineptio*: à ματάω.

Μάταια, *vana*, n. g. pl. à μάταιος, qu. v.

Ματαΐζω, idem quod ματάω, *ineptio, desipio, pedo*. Th. μάτην.

Ματαιοβουλία, ας, ἡ, *inane consilium*: ex μάταιος, *vanus*, et βουλὴ, *consilium*.

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*: à

Ματαιολόγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vaniloquus*: ex μάταιος, *vanus*, (quod à μάτην, *frustrà*) et λέγω, *dico*: p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, et μάταιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vanus, a, um*. Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima*, superl. à μάταιος, *vanus*. compar. ματαιότερος. superl. ματαιότατος. ejusd. th.

Ματαιότης, ητος, ἡ, *vanitas*: ab eod. th.

Ματαιόω, *vanum reddo*: f. ώσω. perf. μεματαίωκα. præs. pass. ματαιόομαι, ῦμαι, *vanus fio*: aor. 1. pass ἐματαιώθην. Th. μάτην, *frustrà*.

Μάταν, Dor. pro μάτην, *frustrà*.

Ματάω, ῶ, f. ήσω, *torpesco, vanè tempus contero*. Th. μάτην.

Ματεύω. f. εύσω, *quæro, indago*; per Ellipsin pro μαστεύω, idem. Th. μάω, idem.

ΜΑ'ΤΗΝ, adv *frustrà, incassùm*.

Μάτηρ, έρος, ἁ, Dor. pro μήτηρ.

Ματῆς, Æol. et Dor. pro ματεῖς, 2. sing. verbi ματέω,

undè Poët. inserto υ, ματεύω, et inserto σ, μαστεύω, quæro, investigo: quod vide.

Ματήσετον, inertes sumus, dual. fut. 1. verbi ματάω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. à *Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *donum*.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτος, *inquisitio*. Th. μάω, *quæro*.

Ματραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητράδελφος, ου, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater, avunculus*.

Ματροδόχος, ου, ὁ, et ἁ, Poët. et Dor. pro μητροδόχος, pro *semine quod mater à viro in matricem recepit*. Vel *qui matrem suam recipit ac fovet*. ex μήτηρ et δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ, ορος, ἁ, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, *mater matris, avia*.

Ματρόπολις, ιος, ἁ, Dor. pro μητρόπολις, *metropolis*, i. e. *mater urbs*. Th. πόλις, *urbs*.

Ματροπόλος, ου, ἁ, Dor. pro μητροπόλος, *quæ cum matribus versatur*, ἡ σὺν ταῖς μητράσι πολῦσα.

ΜΑΤΡΥ'ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem* fingit: à μήτηρ. hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*: et Angl. per Aphær. TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres, avunculi*: item *majores*: nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως, *maternus avunculus, maternus avus*.

Μάτταβος, ου, *stultus, fatuus*: ex μάτην et βοᾷν, *inanitèr clamare*.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματταθίας, ου, ὁ, idem.

Ματτύα, vel -η, ἡ, *lautitiæ*. Th. μάσσω, *pinso*.

Μάττω, *pinso, subigo*: id. q. μάσσω, q. v.

Μαυλίας, ου, ὁ, pro μάχαιρα, *gladius*. Th. αὐλὴ, *stabulum*.

Μαυλὶς, ἴδος, ἡ, *culter*: q. à μαυλίας· item *quæ mercede aliquid facit*. μαυλίζω, *mercede prostituo*.

Μαυρῦσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυρῦσι. Sic μαυρῦσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus*.

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μάχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA, gladius, sica, culter*. et

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, *gladiolus*. et

Μαχαιρὶς, ἴδος, ἡ, *novacula, culter tonsorius*: ab eod. th.

Μαχανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μηχανὴ, ἡ, *MACHINA, molimen; res, opus, facultas, vires*.

Μαχατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ῦ, *pugnax, bellicosus*. Th. μάχομαι.

Μαχειόμενος, ου, præs. part. verbi μαχείομαι, Poët. Epenthesi pro μαχέομαι, idem quod μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιτο, præs. opt. et in 3. pl. μαχέοιντο, verbi μαχέομαι, Poët. pro μάχομαι, *pugno*.

Μαχέομαι τινὶ, *pugno alicui*, i. e. *adversus aliquem*. Aristoph. in Ranis, 348.

Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. et

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι seu μαχέομαι. f. 1. μαχέσομαι et ήσομαι.

Μάχεσθαι, præs. inf. μαχέσθην, 3. dual. imperf. Ion. μάχεσθε, 2. pl. præs. imperat. verbi μάχομαι, *pugno*.

Μαχέσομαι et ήσομαι, f. 1. m. Vide in μαχέσασθαι.

Μαχέσσασθαι, *pugnare*, a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*: in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, *pugno*. indè fort. Angl. MATCH.

Μαχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pugnax*: ab eod. th.

Μαχήσομαι, fut. 1. m. in 1. pl. μαχησόμεθ' pro μαχησόμεθα. et

Μαχησόμενος, fut. 1. part. med. verbi μάχομαι, *pugno*: f. μαχήσομαι vel έσομαι, tanquam ex μαχέομαι.

Μαχητὴς, ῦ, ὁ, *pugnax, bellator*: acc. pl. μαχητάς. Th. μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *pugnax*: ab eod. th.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *incontinens, libidinosus*.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, *lascivia*. à præced.

Μαχλόταται, *salacissimæ*: nom. pl. f. g. superl. à μάχλος.

Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. à

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, *pugno, rixor, litigo*: f. 1. μαχήσομαι et έσομαι. f. 2. m. μαχῦμαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, ετο. perf. μεμάχημαι. a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, ατο.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Ion. μαχόμεσθα, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præs. ind. verbi præced.

Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, et hoc pro μηχανὴ, *machina*.

Μαχῦμαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑ'Ψ, adv. *frustrà*: Poët. pro μάτην.

Μαψαῦραι, αἱ, *leves venti, auræ leves*: ex μὰψ et αὔρα, *aura*. Hes. Theogon. 872.

Μαψίδιος, ία, ιον, *inanis, stultus*: et

Μαψιδίως, *incassùm, stultè*: Th. μάψ.

Μαψιλάκας, α, ὁ, seu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ου, ὁ, *garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit*: ex μαψιδίως, *stultè*, (quod ex μὰψ) et λακέω, Dor. pro ληκέω, *sono, crepo*.

ΜΑ'Ω, ῶ, *vehementèr cupio, quæro*.

Μὲ et μ' pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, *ego*.

Μέγα, n. g. à μέγας, *magnus*; adv. *valdè, vehementèr, magnoperè, multùm*, Ion. pro μεγάλως.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *magnâ fiduciâ præditus*: ex μέγας et θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Μεγάθεες, Ion. pro μεγάλοι, *magni*.

Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος, q. v.

Μεγάθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus*: gen. pl. μεγαθύμων· ex μέγας et θυμὸς, *animus*.

Μέγαιρα, ας, ἡ, *MEGÆRA*, una ex Furiis. ex

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, *invideo*: item *curo, respecto*: ἐμέγηρε, a. 1. *invidit*. part. μεγήρας, *solicitus*. quasi παρὰ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet.

Μεγακήτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *magnus, instar ceti*: acc. sing. μεγακήτεα· ex μέγας et κῆτος, τὸ, *cetus* vel *cete*.

Μεγάλα, adv. *abundè, valdè*; it. *magna*, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.

Μεγαλάδικος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui magnas facit injurias*: ex μέγας et ἀδικία.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλην· à μέγας.

Μεγαλανορία, ας, ἁ, Dor. pro μεγαληνορία, *superbia*: et

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, *magnâ fortitudine præditus*: ex μέγας, *magnus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Μεγαλαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *magnificè me effero, jactito me*: ex

Μεγαλαυχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, vel μεγάλαυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè gloriatur, ostentatur*: ex μέγα, in pl. μεγάλα, et αὐχέω, *glorior*.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, *jactantia*: à præc.

Μεγαλεῖα, τὰ, *gloria, laudes, præclara facinora*: à

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, *magnificus, venerandus*: à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, *majestas, magnifica Dei virtus*: à pr.

Μεγαλείωμα, ατος, τὸ, *magnificentia*: ab eod.

Μεγαλεπίβολος, *qui magna molitur*, ut Hercules. ex ἐπιβολὴ, *impetus*. D. S.

Μεγαληγορέω, ῶ, f. ήσω, *magnificè loquor, magna loquor*: à μέγας et ἀγορέω.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, *magniloquentia*: à μεγαληγόρος.

Μεγαληγορίη, dat. Ion. à pr.

Μεγαληγόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *grandiloquus, jactabundus*: à μέγας et ἀγορέω.

Μεγαλήτορα, acc. sing. ex

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, *magnanimus, superbus*: ex μέγα et ἦτορ, *cor, animus*.

Μεγαλίζου pro -ου, præs. imperat. pass. Ion. verbi

Μεγαλίζω, f. ίσω, *magnificè effero*. Th. μέγας, *magnus*.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnam habens* vel *afferens gloriam*: ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus, a, um*, et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, *magnifica donatio, largitio*: ex μέγας et δωρεὰ, *donum*. Th. δῶρον.

Μεγαλόδωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magna donat, munificus*: à μέγας et δῶρον.

Μεγαλόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*. Th. θυμὸς, *animus*.

Μεγαλοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè miser, infelix*: ex μέγας et οἶτος, *ærumna*.

Μεγαλοκευθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *qui magna penetralia* seu *latibula habet*: ex μέγας et κεῦθος, τὸ, *latibulum*. Th. κεύθω, *occulto*.

Μεγαλοκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnis se objicit periculis*: ex μέγας et κίνδυνος.

Μεγαλόμισθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnâ conductus mercede*: ex μέγας et μισθὸς, *merces*.

Μεγαλόμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnos oculos habens*: ex μέγας et ὄμμα, *oculus*.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, *ingens animus, superbia*: ex μέγας et νόος, νοῦς, *animus*.

Μεγαλόνυμος, ὁ, *celebris, magni nominis*: ex ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

Μεγαλοποιέω, -ῶ, *magnifico, magni facio*: f. ήσω. perf. μεμεγαλοποίηκα.

Μεγαλοπόλιες Συράκουσαι, *grandiurbes Syracusæ*: ex μέγας et πόλις, *urbs*.

Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, *magnificentia*: à seq.

Μεγαλοπρεπὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *magnificus*: ex μέγας et πρέπω, *convenio*.

Μεγαλοπρεπῶς, adv. *magnificè*.

Μεγαλοπτέρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnis alis præditus*: à μέγας et πτέρυξ.

Μεγαλορρημονέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *magna loquor, jacto*: à seq.

Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *magniloquus*: ex μέγας et ῥέω, *loquor*.

Μεγαλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *corpulentus, carnosus*.

Μεγαλόσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnum habet animum*: ex μέγας et σπλάγχνον.

Μεγάλους, acc. pl. m. g. à μέγας, *magnus*: gen. μεγάλου.

Μεγαλοφρόνως, adv. *fortitèr, magnanimitèr*: à μεγαλόφρων.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, *animi magnitudo*: à

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*: acc. pl. μεγαλόφρονας. ex μέγας et φρὴν, *mens*.

Μεγαλοφυὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus, magnificus*: ex μέγας et φύω.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, *magnanimitas*: à

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus*: ex μέγας et ψυχὴ, *anima*.

Μεγαλυνθήτω, vide in seq.

Μεγαλύνω, *prædico, verbis extollo, magnifico*: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. 1. ἐμεγάλυνα. perf. μεμεγάλυγκα. perf. pass. μεμεγάλυμμαι. a. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, et imperat. μεγαλύνθητι, ήτω. f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, *magnoperè*: adv. et

Μεγαλωστὶ, Ion. pro μεγάλως, *valdè*: ab eod. th.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, *majestas*: ab eod.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, *superbus*: ex μέγας et ἀνὴρ, *vir*.

Μέγαρα, ων, τὰ, *Megara* urbs.

Μεγάροισιν pro Μεγάροισιν, dat. pl. à præc.

Μεγαρεὺς, *Megarensis*.

Μεγάροισιν, *domibus*: dat. pl. à

Μέγαρον, ου, τὸ, *domus, domicilium, ædificium magnum*, tanquam *invidiæ* obnoxium: ex μεγαίρω vel μέγας, *magnus*.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *MAGNUS, a, um*: *natu grandiusculus*, Odyss. ii. 313. μέγας πνέων, *vehementèr spirans*, Eurip. fab Rhesi, 322. gen. μεγάλου. acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. in pl. οἱ μεγάλοι, *magnates*: in compar. μείζων et μάσσων, *major*: in superl. μέγιστος, *maximus*.

Μεγασθενὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *qui magnam potentiam habet, præpotens*: ex μέγας et σθένος, εος, τὸ, *robur, potentia*. Th. σθένω, *valeo*.

Μεγαφρονέω seu μεγαλοφρονέω, *magnificè de me sentio*: ex μέγας et φρὴν, *mens*.

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, *magnitudo*: dat. sing. μεγέθει. Th. μέγας.

Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, *Megara*, Creontis filia.

Μεγήρατα τέκνα, *perquam amabiles liberi*: ex μέγα, *valdè*, et ἐράω, *amo*. Sunt qui legunt μεγήριτα.

Μέγης, *MEGES*, nomen proprium.

Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, *magnas, -atis*. et

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, *proceres*: dat. pl. μεγιστᾶσι. à μέγιστος, quod vide.

Μεγιστόπολις ἡσυχία, *pax, quæ reddidit urbes maximas*. Concordiâ enim res parvæ crescunt.

Μέγιστος, η, ον, *maximus, a, um*: superl. ex μέγας, quod vide.

Μεδέουσα, præs. part. f. g. verbi μεδέω pro μέδω, *impero*: hinc μεδέουσι, Poët. cum dat.

Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, *curam gero, impero*.

Μεδέω, *rego, curo*: à μέδω.

Μεδήσομαι, *curabo*, fut. 1. m. verbi μεδέομαι seu μέδομαι. Th præced.

ΜΕ΄ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, *MEDIMNUS*, mensuræ genus.

Μεδοίατο, Ion. pro

Μέδοιντο, *curarent*, 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδομαι, *curo, impero*.

Μέδουσα, ας, ἁ. Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, *Medusa*.

Μέδοντες, *principes*, pl. part. præs. act. à μέδω, *impero*.

Μέδουσα, ης, ἡ, *MEDUSA*, nomen mulieris: ab eod. th.

Μεδώμεθα, *curemus*, 1. pl. præs. sub. pass. à

ΜΕ'ΔΩ, *impero, curam gero*: μεδέω, idem: ut et μέδομαι.

Μέζεα, ων, τὰ, *genitalia*: à μέσον, quia in *medio* corpore.

Μεζόνως, *prolixiùs, majorem in modum*: à

Μέζων, Ion. pro μείζων, *major*: quod vide.

Μεθ' sequente aspiratâ, et μετ' sequente leni, pro μετὰ, *trans, cum, post*.

Μεθαιρέω, ῶ, *accipio*: f. ήσω. a. 2. μεθεῖλον, ab inusit. μεθέλω. Ion. μεθέλεσκον, ες, ε. à μετὰ et αἱρέω.

Μεθαρμόζω vel μεθαρμόττω, f. σω, *transmuto adaptando aliter, apto, accommodo, commuto, transfero*; item *emendo*: ex μετὰ et ἁρμόζω vel -ττω, *adapto*. Th. ἄρω, *apto*.

Μεθίηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3 sing. a. 1. verbi μεθίημι, *dimitto*.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part pass verbi μεθίημι, *dimitto*: perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθεὶς, *relinquens*, a. 2. part act. verbi μεθίημι.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, inusitat. quod ex μετὰ et αἱρέω, *capio*: aor. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, *prætermisisse*, aor. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Μεθέξομαι, *partem capiam*, f. 1. m. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. Th. ἔχω, *habeo*.

Μεθέπε, *investigabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro μέθεπε. à

Μεθέπω, *sequi facio, advenio, investigo*. μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, *assequor, sector, imitor*. ex μετὰ et ἕπω seu ἕπομαι, *sequor*.

Μεθερμηνεύω, *interpretor*, f. εύσω. perf. μεθηρμήνευκα. ex μετὰ et ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Μέθες, *dimitte*; et in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι, *prætermitto*: ex μετὰ et ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Μεθεστάναι, per Sync. pro μεθεστακέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, *amoveo*: ex μετὰ et ἵστημι, *sto*.

Μεθέστηκα, perf. ind. act. et

Μεθεστηκὼς, ότος, per Crasin μεθεστὼς, perf. part. act. ab eod. verbo et th.

Μέθη, ης, ἡ, *ebrietas, vinolentia*. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μεθῆκα, *dimisi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι. f. μεθήσω. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Μεθημερινὸς, ἡ, ὸν, *diurnus*: ex μετὰ et ἡμέρα, *dies*.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, *cessatio, negligentia*: ex

Μεθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *remissus, negligens*: à μεθίημι, *prætermitto*. Th. ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Μεθηρινῶν, *diurnorum*, gen. pl. à μεθηρινὸς pro μεθημερινὸς· ex μετὰ et ἡμέρα, *dies*.

Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. μεθήσω, εις, ει, *dimittam*: f. 1. ind. act. verbi μεθίημι quod ab ἵημι seu ἴω, *mitto*.

Μεθήσεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει pro μεθίη, 3. sing. imperf. (q. à μεθιέω.) verbi μεθίημι, quod vide

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, *prætermittebant*, Bœot Sync. pro μεθίεσαν, 3. pl. imperf. μεθίην à

Μεθίημι, *dimitto, missum facio, depono; negligo, permitto; remitto, condono*: f. μεθήσω. activè cum accus. μεθίεμαι, cum gen. In activo accusativus aliquando subintelligitur, κρύος μέθηκε, *frigus se remittit*, Anacr. iii 23. ex μετὰ et ἵημι seu ἴω, *mitto*: perf. εἷκα. a. 2. ἧν.

Μεθιστάνω, idem quod μεθίστημι.

Μεθίστημι, *statuo aliud pro alio; muto, transfero, traduco, submoveo, expello, facessere jubeo, in exilium mitto, migrare cogo, dimoveo, retraho, revoco*: f. μεταστήσω. perf. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a 2. μετέστην. Pass. et med. μεθίσταμαι a. 1. pass. μετεστάθην. a. 1. subj. μεταστάθῶ. ex μετὰ et ἵστημι, *sto*.

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio, insidiæ*: à

Μεθοδεύω, *machinor*: f. εύσω. perf. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, METHODUS, *via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ*: ex μετὰ et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*.

Μεθομίλεον, ευν, *conversabar*, imperf. act. Ion. qu. à

Μεθομιλέω, ῶ, f. ήσω, *conversor, commercium habeo cum*: ex μετὰ et ὅμιλος, *turba*.

Μεθόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conterminus*: μεθόριον, ου, τὸ, *confinium*: et in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia*: ex μετὰ et ὅρος, *terminus*.

Μεθορμίζω, f. ίσω, *transmitto*. μεθορμίζομαι, v. med. *portum muto*. ex μετὰ et ὁρμίζω.

ΜΕ'ΘΥ, τὸ, *vinum*, à μεθίημι, quod nos μεθήμονας, i. e. *negligentes*, reddat.

Μεθυδότας, α, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, *vini dator*: Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, *vinum*, et δίδωμι, *do*.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præs. et

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs verbi μεθύω, *ebrius sum*. Th. μέθυ, *vinum*.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à

Μεθύσκω, *ebrium reddo*: f. ύσω. a 1. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, *inebrior*: a. 1. pass. ἐμεθύσθην. a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, *vinum*.

Μέθυσος, ύση, υσον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *ebrius*. Attici dicunt, ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση. Barbari verò de viro etiam utuntur μεθύσης. V. Græv. not. in Luc. Solœc. c. xvii. ab eod. th.

Μεθύω, *ebrius sum*: id. q. μεθύσκω.

ΜΕΙΔΑ'Ω, seu μειδιέω, *rideo, subrideo*: f. ήσω. a. 1. ἐμείδησα. perf. μεμείδηκα. hinc μειδιάω seu μειδιόω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, et in pl. μειδήματα, *risus*. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, et in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1. part. act. verbi μειδάω, *rideo*.

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, seu μειδιέω, Poët. *rideo, subrideo*. Th. μειδάω.

Μεῖζον, n g. à μείζων, *major*, quod vide: dicitur et

Μειζότερος, ου, idem quod μείζων, 3 Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc pl. n. g. μείζονα, μείζοα, μείζω. à

Μείζων, ονος, ὁ ϗ ἡ. et τὸ μεῖζον, MAJOR et *majus*: comparat. à positivo μέγας, *magnus*: superl. μέγιστος.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, *lenimentum, placamentum*. Th. μειλίσσω, *verbis demulceo*.

Μείλινος, η, ον, *fraxineus*, Poët. pro μέλινος· à μελία, *fraxinus*.

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν. et

Μειλίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσου. à

ΜΕΙΛΙ'ΣΣΩ, fut. ξω, *mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo*: qu. ex μέλι, *mel*.

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχιος, ου, ὁ & ἡ, idem cum μείλιχος, ου, ὁ & ἡ, *blandus, mellifluus, suavis, jucundus*: à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. et

Μείνας, αντος, in pl. μείναντες, aor. 1. part. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. perf. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. et

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo*: f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas, -at*, 2. et 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονα, acc. ex μείων, ονος, ὁ & ἡ, *minor*: et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus*.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, *minus habeo, deterior sum conditione, inferior sum*: ex μεῖον, *minus*, (qu. à μείων) et ἔχω, *habeo*.

Μειονεξία, ας, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria*.

Μείους, pro μείονες, aut μείονας, nom. et acc. pl. ex μείων, *minor*.

Μειοῦσθαι, *minus fieri*, inf. pass. ex

Μειόω, ῶ, *minuo*: f. ώσω. perf. κα. perf. pass. μεμείωμαι. Th. μείων.

Μειράκιον, ου, τὸ, *adolescens*: à

ΜΕΙ'ΡΑΞ, ακος, ὁ & ἡ, *adolescens, puer, puella*.

Μείρεο, *partire*, præs. imperat. pass. Ion. pro μείρου, verbi μείρω, seu -ομαι.

Μείρεται, *partitur*, 3. sing. præs. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. dicitur et

Μείρεται, *desideratur*, per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ἱμείρω, *desidero*.

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à

ΜΕΙ'ΡΩ, vel potiùs μείρομαι, *divido, partior, privor*: perf. pass. μέμαρμαι et Att. εἵμαρμαι. perf. med. ἔμμορα.

Μεὶς, μηνὸς, ὁ, *mensis*: Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ'ΩΝ, ονος, ὁ & ἡ, *MINOR*. compar. irregularis à μικρὸς, *parvus*. Hinc Angl. MEAN.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio, extenuatio*: à μειόω.

Μελάγγαιος, ου, ὁ & ἡ, *qui nigram habet terram*: ex μέλας, *niger*, et γαῖα seu γῆ, *terra*.

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ου, ὁ & ἡ, *nigram cæsariem habens*: ex μέλας, μέλαινα, *niger, -gra*, et χαίτη, *juba, cæsaries*.

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, atra bilis*: ex μέλας, αινα, αν, *niger, a, um*, et χολὴ, *bilis, fel*.

Μελάγχροος, ους, ου, ου, ὁ & ἡ, *qui nigri coloris est*: ex μέλας et χρόα, *color*.

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus*, Poët. et *medium tecti lignum*.

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra*; μελαινάων, gen. pl. Æol. μελαίνῃσι, dat. pl. Ion. à μέλας. q. v.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μελαίνομαι, *nigresco*: à

Μελαίνω, f. ανῶ, *nigrum reddo*. Th. μέλας, *niger*.

Μέλαμπος, οδος, ὁ, Poët. pro

Μελάμπους, οδος, ὁ, nom. propr. viri.

Μελαμφαὴς, έος, ὁ & ἡ, *atri et fœdi aspectûs*. D. S.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ & ἡ, *qui nigra folia habet*: ex μέλας et φύλλον, *folium*.

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger*, et sumitur pro *atramento*.

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ inclusum nigrâ*: ex μέλας et δέω, *ligo*.

Μελάνθησαν, *nigrescebant*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, *denigro*: f. ανῶ. Th. μέλας.

Μελάνθιον, ου, τὸ, *MELANTHIUM*, herba, *nigella*: ex μέλας, *niger*, et ἄνθος, *flos*.

Μελανία, ας, ἡ, *nigredo*: à μέλας.

Μελανότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à μέλας.

Μελανόχρως, ωτος, vel μελανόχρὼς, ῶτος, ὁ & ἡ, *nigrum habens corpus*, vel potiùs *fusco colore prœditus*; *niger*: ex μέλας et χρὼς, ὁ, *corpus*. Th. χρόα, *color*.

Μελανόω, ῶ, *infusco, nigro*: à μέλας, ανος.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ & ἡ, *qui nigrum murum habet*: ex μέλας et τεῖχος, τὸ, *murus*.

Μελάνυδρος, ου, ὁ & ἡ, *profundus*: ex μέλας et ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ· μέλαινα, αίνης, ἡ· μέλαν, ανος, τό· *niger, ater*; Metaph. *MALUS*.

Μελδόμενος, *tabescens*, præs. part. pass. à

ΜΕ'ΛΔΩ, *liquefacio*: qu. μέλη ἔδω, *membra edo*: unde Angl. TO MELT.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *plenus*.

ΜΕΛΕΑΓΡΙ'ΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus*.

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER*, nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ'ΝΩ, *curo, desidero*: quod ex μέλει.

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura*: à pr.

Μελεδὼν, όνος, ἡ, *curator*: ab eod.

Μελεδωνεὺς, έως, ὁ, *curator*: à pr.

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura*: ab eod.

Μελέεσσιν, et μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Ion. et Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum*.

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica, funis*: an ab eod. th.

ΜΕ'ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est*: imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω. f. μελήσει. perf. act. μεμέληκε. perf. med. μέμηλε. Hinc μέλομαι, *curo*: ἀμελὴς, έος, ὁ & ἡ, *negligens*.

Μελεϊστὶ, *membratim*: adv. à μέλος, τό.

ΜΕ'ΛΕΟΣ, ία, ιον, *inanis, stultus*; *infelix*: dat. pl. μελέοισι.

Μέλεται, *curæ est*: à μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, ῶ, *MEDITOR, curo*: præs. imperat. μελέτα, α. f. ήσω, vel potiùs ήσομαι. (rariùs enim apud Atticos usurpatur futurus activæ vocis) Grot. ad Luc. Solœc. perf. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μέλει.

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura*: ab eod.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio*: à μελετάω.

Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, *exercitatus*: ab eod.

Μελετητικὸς, ἡ, ὸν, *ad meditationem* seu *exercitationem pertinens* vel *aptus*: à μελετάω.

Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

Μελετῶσαι, *curantes*, nom. pl. fœm. præs. part. à μελετάω.

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, solicitudo*: à th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit*, f. 1. imperson. ab eod. th.

Μελήσεται, f. 1. med. μελήσουσι, *curæ erunt*, 3. plur. f. 1. act. ejusd.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ & ἡ, *qui curæ est mortalibus*: à fut. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est*, et βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέληται, *curæ est*, Poët. pro μέλει· vel est 3. sing. sub. à μέλομαι, ῃ, ηται q. à μελέω inus. pro μέλω.

ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τὸ, *MEL.* hinc μελιτόεις, εντος, ὁ, *melleus.*

ΜΕΛΙ'Α, ας, ἡ, *fraxinus; hasta fraxinea:* hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, q. v.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus.*

Μελίγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. *suaviloquus, qui mellis instar vocem fundit:* ex μέλι, *mel,* et γῆρυς, υος, ἡ, *vox:* Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *suaviloqui hymni.*

Μελίγδουπος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *dulcistrepus:* ex μέλι, *mel,* et δοῦπος, *strepitus.*

Μελίγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ. *suaviloquus:* vide μελίγαρυς.

Μελίγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, *mellitam habens linguam:* ex μέλι et γλῶσσα.

Μελιδὼν, όνος, ἡ, Poët. pro μελεδὼν, q. v.

Μελιζέμεν, Ion. et Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere;* præs. inf. act. seq.

Μελίζω, *modulor, mellitum facio:* fut. ίσω. perf. μεμέλικα. Th. μέλι, *mel.* Sed

Μελίζω, f. ίσω, *membratim concido, trunco:* à μέλος, *membrum.*

Μελιηδέα, *dulcem,* acc. sing. et Μελιηδέϊ, dat. sing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *dulcis instar mellis:* ex μέλι, *mel,* et ἡδὺς, *suavis.*

Μελίκηρον, ε, τὸ, *favus:* à μέλι, *mel,* et κηρὸς, *cera.*

Μελίκομπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet; vel qui voce mellis instar dulci gloriatur:* ex μέλι, τὸ, *mel,* et κόμπος, *crepitus, jactantia.*

Μελικὸς, ε, *qui cantilenas scribit:* Epithet. Poët. præsertim Lyrici. Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελιστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Μελιστὴς, ε, ὁ, *suavis cantor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum:* à μέλι, *mel.*

Μελίπνοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *suavitèr spirans:* ex μέλι, *mel,* et πνέω, *spiro.*

Μελίσδεις, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro μελίζεις. μελίσδες, 2. sing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμέλιζες. μελίσδεται, *modulatur,* pro μελίζεται. à μελίζω, *modulor.* Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μέλισμα, ατος, τὸ, *cantus:* à μελίζω.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis:* gen. plur. μελισσάων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν, q. à μέλι, cujus effectrix.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, *apiarius.* à pr.

Μελίσσιος, α, ον, *ab apibus factus.* ab eod.

Μελιστὴς, ε, ὁ, Poët. *cantor,* vel *Lyricus Poëta:* à μελίζω, *modulor.*

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ et mulieris. Gr. *melliflua.*

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, *melleus, mellitus; serenus, placidus:* à μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, ιτος, τὸ, *mel.*

Μελιτουργεῖον, ε, τὸ, *alveare:* ab ἔργον et μέλι, *mel.*

Μελιτουργὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *mellarius:* ex iisd.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *melleus, mellis instar dulcis:* à μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, *dulciarium.* Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *mellisonus, dulcia verba fundens:* ex μέλι, *mel,* et φθόγγος, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor.*

Μελίφρονα, *dulcem,* acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit:* à μέλι, *mel,* et φρὴν, *animus.*

Μελίφυρτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *melle mixtus:* ex μέλι et φύρω.

Μελίχλωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pallidula instar mellis:* ex μέλι et χλωρὸς, *viridis, in pallorem vergens.*

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis instar flavus:* ex μέλι, *mel,* et χρόα, *color.*

Μέλκα, *lac,* q. ab ἀμέλγω, *mulgeo.* Hinc fort. Angl. MILK.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμέλλησα, à μέλλω pro μελλέω, *futurus sum.*

Μέλλησις, εως, ἡ, *mora.*

Μελλήσω, f. 1. ind. act. verbi μέλλω.

Μελλόγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ breviter nuptias contrahet:* ex μέλλω et γαμέω, *uxorem duco.*

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

ΜΕ'ΛΛΩ, *futurus sum, cunctor;* f. μελλήσω vel σομαι. imperf. ἔμελλον. præs. part. μέλλων, οντα, ον. τὰ μέλλοντα, *futura.* μελλόντων, g. pl. Post μέλλω sæpè subintelligendum verbum quod præcesserat: ὧν τὰς μὲν ἀνήρηκε, τὰς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. *quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat.* σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ ϗ ἡμᾶς, scil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustrà emendat Græv.

Μέλομαι, *curo.* Th. μέλω.

Μελόντων, *curæ sint,* Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est.*

Μελοποιΐα, ΐας, ἡ, *lyricorum carminum scriptio:* ex seq.

Μελοποιὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *lyricorum carminum scriptor:* ex μέλος et ποιέω.

ΜΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum;* item *MELOS, carmen modulatum.*

Μέλουσι, *curæ sunt,* 3. pl. præs. ind. act. verbi μέλει.

Μέλπηθρον, ε, τὸ, *ludibrium:* à μέλπω, *ludo, tripudio.*

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen musæ. Hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *canto.* vid. μέλπω.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto.* hinc part. μέλπων, οντος. Sed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλπουσι, *canunt,* 3. pl. præs. ind. act.

ΜΕ'ΛΠΩ, *canto, cantu celebro.* f. ψω. perf. φα. perf. med. μέμολπα. μέλπομαι, *canto, ludo, tripudio:* q. μέλος ἔπω, *carmen dico.*

Μελύδριον, ε, τὸ, diminut. à μέλος, *carmen.*

Μέλχι, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex meus.*

Μελχισεδὲκ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *rex justitiæ.*

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, *modulor, cano:* à μελῳδός.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA, harmonia, modulatio:* Angl. MELODY. à seq.

Μελῳδὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *cantor* seu *modulator carminum:* à μέλος et ᾠδὴ, *carmen.*

Μέμαα, *promptus fui,* perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Siquidem Iones è præteritis subtrahunt κ, et penultimam corripiunt. Sic μέμαμεν pro μεμήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et in 3. pl. μεμάασι, verbi μάω, *cupio.*

Μεμάθηκα, *didici,* perf. act. verbi μανθάνω, *disco,* f. μαθήσω. a. 2. ἔμαθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. med. f. g. à μηκάομαι. vide μέμηκα.

Μεμάλως, ότος, Dor. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus,* 1. pl. perf.

act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μαίνομαι, *insanio*, f. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, et hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω, *apprehendo*. fut. ψω. a. 2. ἔμαρπον. perf. med. μέμαρπα.

Μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. et

Μεμαρπὼς, υῖα, ὸς, perf. med. part. verbi μάρπτω, *corripio*.

Μέμασαν, per Sync. Ion. pro μεμαήκεισαν, 3. pl plusq perf. act. Ion. verbi μάω, *cupio*. vide μέμαα.

Μεμαυῖ, pro μεμαυῖα, ας, ἡ. et in m. g. μεμαὼς, ότος et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω, *incito*. vide μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, contract. ῶτος, et in dual. μεμαῶτε, *prompti*. vide in præced.

Μέματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα. verbi μάω, *promptus sum*.

Μέμβλεται pro μεμέληται et

Μέμβλετο pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonasm. τοῦ β. aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, *curo*.

Μέμβλωκα, ας, ε, *veni, cucurri, curavi*, per Sync. pro μεμόληκα, perf. act. à μολέω· vel pro μεμέληκα· à μελέω, idem quod μέλω, *curo*.

Μεμβράνα, ης, ἡ, *membrana*: ex Lat.

Μεμβρὰς, άδος, ἡ, *apuæ species quædam*.

Μεμέληκε, *curæ fuit*, 3. sing. perf. ind. act. à μέλει, *curæ est*: q. à μελέω, inusit.

Μεμένηκα, *mansi*, perf. act. et

Μεμενήκεισαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi μένω, *maneo*. fut. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μεμεστωμένοι, *pleni sunt*, perf. part. pass. verbi μεστόω, *impleo*. Th. μεστός, *plenus*.

Μεμετιμένος, ου, Ion. pro μεθειμένος, *dimissus*: à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, *dimittor*. vel à μετίω pro μεθίω, *dimitto*. Th. ἵημι vel ἵω, *mitto*.

Μεμετρέαται, *mensurati sunt*, 3. pl. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέμηκα, ας, ε, perf. med. verbi μηκάομαι, *balo*: perf. part. m. μεμηκὼς et μεμακώς.

Μέμηλε vel μέμηλεν, *curæ est*, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt esse perf. med. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. à μέλει, *curæ est*.

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, perf. sub. act. et

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε

Μέμηνα, ας, ε, perf. med. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, *molior, struo*; fut. ήσω. Th μηχανὴ, *artificium*.

Μεμίασμαι, *conspurcatus sum*, perf. pass. verbi μιαίνω, *conspurco, fœdo*. fut. ανῶ. perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, *mixtus sum*, perf. ind. pass. et

Μεμιγμένος, ου. perf. part. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω. perf χα.

Μεμιμημένος, *effictus sum*, perf. part. pass. verbi μιμέομαι, *imitor*. f. med. ήσομαι. perf. pass. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulo post f. verbi μίγνυμι, *misceo*. f. ξω. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμισημένος, ου, *invisus, exosus*, part. perf. pass. à μισέω, *odi*: f. ήσω.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, *mercede loco*. hinc μεμισθωμένος, perf part. pass. Th. μισθὸς, *merces*.

Μέμιχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, *misceo*: f. ξω. perf. χα.

Μέμναμαι, Dor. pro μέμνημαι. perf. pass. à μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι perf. μέμνημαι.

Μεμναμένος, *memor*, Dor. pro μεμνημένος, ου, præc. part. perf. pass. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor pro μέμνηνται, 3. pl. perf. ind. pass. vide μέμναμαι.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μεμνέῳτο, *memor esset*, pro μεμνέοιτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῇτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, et Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, *recordor*. f. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῄμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνῃ, *meminisli*, 2. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, et Ion. μέμνηαι et μέμνεαι, à μνάομαι, *recordor*: f. μνήσομαι. perf. pass. μέμνημαι. aor. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, *mansi*, per Sync. pro μεμένηκα, perf. act. verbi μένω, *maneo*. f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνῃ.

Μεμνῇο, ῇτο, *memor esses, esset*, 2. et 3. sing. perf. opt. pass. μεμνῄμην, verbi ejusd.

Μέμνησο, *recordare*, perf. imperat. pass. vide μέμνημαι. perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηστευμένη, perf. part. pass. f. g. dat. sing. à μνηστεύω, quod vide.

Μέμνονα, acc. sing. à Μέμνων, nomen viri. Est et μέμνων, *almus*. q. à μίμνω, *maneo*.

Μέμνονες, *aves quædam, circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ*, Æl. Oppian. Plin cui *Memnonides*.

Μέμνω, Ion. pro μέμνησο, quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, *memor esset*, perf. opt. pass. vide μεμνῇο.

Μεμοίραται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, *sortitò partem capio*. hinc perf. part. μεμοιραμένος· à μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *divido*.

Μέμον' pro μέμονα, *mansi*, perf. med. verbi μίμνω, vel μένω, *maneo*: f. μενῶ perf. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, *partitus sum*, perf. med. verbi μείρω, *divido*. f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, *sortitus sum*, perf. ind. pass. verbi μείρω, *partior*; f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, *incusandus, reprehendens*: pl μεμπτοί. Th. μέμφομαι, *accuso*: fut. ψομαι. perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκασιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, *fabulor*: f. ήσω ex μῦθος, *fabula*, et λέγω, *dico*.

Μέμυκα, ας, ε, *mugii*, perf. med. verbi μυκάω, -ῶ, *mugio*: a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, *accusas*, 2. sing. Ion. pro μέμφῃ, verbi seq.

ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror, expostulo, incuso, vitupero*, cum dat. f. m. μέμψομαι. perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται. a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο.

Μεμφωλὴ, ῆς, ἡ, *questus, querimonia*: à præc.

Μεμψάμενος, ου, a. 1. part. m. et
Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi *μέμφομαι*.
Μεμψιμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, *conqueror de sorte meâ, conqueror*: à seq.
Μεμψίμοιρος, ου, ὁ & ἡ, *qui de sorte suâ queritur, querulus*: à *μέμψις* et *μοῖρα*, *fatum*.
Μέμψις, εως, ἡ, *querela*: à *μέμφομαι*.
Μεμὼς, ῶτος, *incitatus*, per Sync. pro *μεμαηκὼς*, et Ion. *μεμαὼς*, perf. part. act. verbi *μάω*, *promptus sum*.
ΜΕΝ, *quidem*, conjunct. discret. sequente δὲ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam: sine δὲ, ponitur aliquando pro δὴ, *sanè, profectò, certè*. Hinc *μὲν γὰρ*, *enim*; *μὲν δὴ*, *quidem, verò*; *μὲν οὖν*, *quidem, itaque, porrò quidem, sanè quidem, enimverò, atenim*; *μὲν οὖν γε* vel *μενοῦν γε*, *immò verò*; *μέν τοι*, *quidem, certè*; *μὲν ῥα* pro *μὲν* sequente δέ· *μέν τοι* vel *μέντοι*, *certè quidem, verùm tamen, verò, porrò, rursus*.
Μένανδρος, ου, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.
Μένγαρ, *enim*. Ex *μὲν*, *quidem*, et *γὰρ*, *enim*.
ΜΕΝΔΗΣ, *hircus*, seu *caper*, Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan*.
Μενεαίνεμεν, Ion. pro *μενεαίνειν*, præs. inf. à
Μενεαίνω, *cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum*: f. ανῶ. aor. 1. ἐμενέηνα. Th. *μένος*, τὸ, *animus*.
Μενεδήϊος, ου, ὁ & ἡ, *audax, bellicosus*: qu. *μένων ἐν τῇ δηΐδι*, *in pugnâ perseverans*. Vel à *μένος*, εος, τὸ, *animus*, et *δήϊος*, *hostilis*: à *δαίω*, *vasto*.
Μενέηνα, vel *μενέηνα*, et in 1. pl. *μενεήναμεν*, a. 1. ind. act. Ion. verbi *μενεαίνω*, q. v.
Μένει, 3. sing. ind. præs. *μένειν*, præs. inf. *μένῃ*, 3. sing. præs. sub. verbi *μένω*, *maneo*: fut. *μενῶ*. a. 1. *ἔμεινα*.
Μενέλας, α, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ, *Menelaus*.
Μενέμεν, Ion. pro *μένειν*, præs. inf. verbi *μένω*.
Μένεος, gen. sing. à *μένος*, τὸ, *animus, ira*.
Μενεπτόλεμος, ου, ὁ & ἡ, *constans in bello, fortis*: à *μένος*, εος, τὸ, *animus*, et *πόλεμος*, *bellum*.
Μενέσθην, acc. sing. à
Μενέσθης, ου, ὁ, nom. propr.
Μενεσθὼ, όος, -οῦς, ἡ, nom. mulieris.
Μενεχάρμαι, *pugnaces*, nom. pl. à
Μενεχάρμης, ου, ὁ, et *μενέχαρμος*, ου, ὁ & ἡ, *promptus in bello*. Ex *μένος*, εος, τὸ, *animus*, et *χαίρω*, *gaudeo*: f. αρῶ. perf. pass. *κέχαρμαι*. unde *χάρμα*, *gaudium*.
Μενέω, Ion. Dialysi pro *μενῶ*, f. verbi *μένω*, *maneo*.
Μενίππη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Μενοικέα, acc. sing. à
Μενοικὴς, έος, ὁ & ἡ, *animo gratus*: à *μένος*, εος, τὸ, *animus*, et *εἴκω*, *cedo*.
Μενοινάω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ. *impetu quodam animi concitatus cupio, in animo habere me facio*: f. ήσω. præs. imperat. act. *μενοίνα*. à *μενοινή*.
Μενοινέω, ῶ, f. ήσω, imperf. *ἐμενοίνεον*. aor. 1. *ἐμενοίνησα*. idem et ab eod.
Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi*. Th. *μένος*, εος, τὸ, *animus*.
Μενοινόω, id. q. *μενοινάω*, q. v.
Μενοιτιάδης, ου, ὁ, *MENŒTIADES*: à
Μενοίτιος, ου, ὁ, nom. propr.
Μένοντε, nom. dual. part. præs. à *μένω*, *maneo*: præs. part. *μένων*, οντος.
Μένοντι, Dor. pro *μένουσι*, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi *μένω*, *expecto*.
Μενοπτόλεμος, ου, ὁ, nom. propr. Est et Μενοπτόλεμος, ου, ὁ & ἡ, *bellicosus, constans in bello*: ex *μένος* et *πόλεμος*, *bellum*.
ΜΕΝΟΣ, εος, τὸ, *animus, ardor animi, ira*; item *vis, robur*.
Μενοῦν, adv. *imò, verò*; *ceterùm, certè quidem*: ex *μὲν*, *quidem*, et *οὖν*, *igitur*.
Μενοῦνγε, *imò, verò*: ex iisd. et *γέ*.
Μένουσα, præs. part. f. g. à *μένω*, *maneo*: 3. pl. præs. ind. *μένουσι*.
Μέντοι, v. in *μέν*.
ΜΕΝΩ, *MANEO, permaneo, expecto*; *superstes sum*; ἐὰν αὐτὸν μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. (D. Heinsius Syriacismum voci inesse censet At Sophoc. in Triclin. εἰ με χρὴ μένειν, πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην, *si me oporteat superstitem esse, omnium præstantissimo viro orbatam*, et Xenoph. Cyrop. l. viii.) imperf. *ἔμενον*, ες, ε. f. *μενῶ*. perf. *μεμένηκα*. plusq. perf. *ἐμεμενήκειν*, et in 3. pl. Ion. *μεμενήκεσαν*. aor. 1. *ἔμεινα*, ας, ε. a. 1. imperat. *μεῖνον*, άτω. a. 1. sub. *μείνω*, ῃς, ῃ. a. 1. inf. *μεῖναι*. a. 1. part. *μείνας*, αντος. perf. med. *μέμονα*.
Μεράρχης, ου, ὁ, *qui parti imperat*: *μέρους ἄρχει*, *præfectus* seu *dux* *μεραρχίας*. à *μέρος* et *ἀρχή*.
Μεραρχία, ας, ἡ, *agmen militum constans ex bis millie et quadraginta octo viris*, Æl. Tact. à præc.
ΜΕΡΔΩ, f. σω, *privo, noceo*; item *intueor, video*.
Μερίδα, acc. sing. à *μερὶς*, quod vide.
Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ & ἡ, nomen muris: à *μερὶς*, ίδος, ἡ, *pars, ferculum*, (quod à *μείρω*, *divido*,) et *ἅρπαξ*, *rapax*. Th. *ἁρπάζω*, *rapio*.
Μεριδάρχης, ου, ὁ, *qui particeps est principatûs*: à *μερὶς*, ίδος, ἡ, *pars*, et *ἀρχὴ*, *imperium*.
Μεριδαρχία, ας, ἡ, *ordinum militarium prætura, præfectura, provincia*: à pr.
Μερίζεν, Dor. pro *μερίζειν*. at *μερίζεν*, 3. sing. imperf. Ion. pro *ἐμέριζεν*: à
Μερίζω, *partior, divido*: f. ίσω. perf. *μεμέρικα*. a. 1. *ἐμέρισα*. præs. pass. *μερίζομαι*, *dissideo*: perf. pass. *μεμέρισμαι*. aor. 1. pass. *ἐμερίσθην*, ης, η. aor. 1. part. pass. *μερισθεὶς*, εῖσα, έν. a. 1. m. *ἐμερισάμην*, ω, ατο. Th. *μείρω*, *divido*.
ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, *cura, solicitudo*: quasi à *μερίζω*, quia *μερίζει νοῦν*. gen. pl. Æol. *μεριμνάων*.
Μεριμνάω, ῶ, *curo, solicitè cogito, solicitus sum*: fut. ήσω. perf. *μεμερίμνηκα*. a. 1. *ἐμερίμνησα*, ας, ε. a. 1. sub. *μεριμνήσω*, ῃς, ῃ. à præced.
Μεριμνήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi *μεριμνάω*.
Μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, *cogitator, philosophus*: à *μεριμνάω*.
Μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, portiuncula, ferculum*; acc. *μερίδα*. Th. *μείρω*, *divido*.
Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi *μερίζω*, *divido*, quod vide.
Μερισμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, distributio*; *portio, pars*; item *figura rhetorica*: à *μερίζω*. fut. ίσω. perf. pass. *μεμέρισμαι*. Th. *μείρω*, *divido*.
Μεριστὴς, οῦ, ὁ, *partitor*: ab eod. verbo et th.
ΜΕΡΜΑΙΡΩ, *μερμήρω* et *μερμηρίζω*, *anxiè cogito, curo*. Hinc
Μέρμερα, *quæ solicitum reddunt*, acc. pl. à

Μέρμηρος, ου, *curiosus, difficilis et arduus, anxius percontator, exquisitus indagator.* Th. μερμαίρω, *curo.*

Μέρμηρα, ας, ἡ, *solicitudo, cura solicita et anxia*; it. *somnus levis*, qui occupat hominem sub Auroram: Schol. Aristoph.

Μερμηρέων, gen. pl. Æol. pro μερμηρῶν, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura.* Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, f. ξω, *anxiè cogito.* Ab eod.

Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præc.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ιθος, ἡ, *funis, funiculus, filum.*

Μερόπεσσιν, *hominibus*, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, *divisam vocem habens*: gen. pl. μερόπων. ex μέρος, *pars.* Th. μείρω, *divido*, et ὄψ, *vox.*

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, *pars.* μέρος pro κατὰ μέρος, *partim*, Eurip. Iphig. Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077, ubi vide Markl. τὰ ἐπὶ μέρους, τὰ κατὰ μέρος, *singularia.* οἱ κατὰ μέρος, *singuli.* κατὰ μέρος, *singulatim, privatim, vicissim.* ἀνὰ μέρος, *vicissim*: 1. Cor. xiv. 27. ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, *ex parte*: 1 Cor. xii. 27. 2 Cor. ii. 5. ἐν μέρει, *vicissim*, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω, Luc. Dial. Mort. *ergo vicissim utrumque dicat.* Hemsterhusius. item *deinceps.* τὸ σὸν μέρος, *quantum in te est.* Th. μείρω, *divido.*

Μέροψ, οπος, ὁ, *homo*: à μείρω, *divido*, et ὄψ, *vox*, quia *vocem* habet in diversos articulatos et significantes sonos *divisam.*

Μέσαβον, ου, τὸ, *lorum quo boves alligantur temoni*: dat. sing. μεσάβῳ ex μέσος, *medius*, et βοῦς, *bos.*

Μεσάζω, f. άσω, *sum in medio*: à μέσος.

Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *semicanus, qui medium canæ ætatis attigit*: ex μέσος, *medius*, et πολιὸς, *canus.*

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*, superl. pro inusitato μεσώτατος, Th. μέσος, ου.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, q. v.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus*: quod vide.

Μεσάραιον, ου, τὸ, *mesenterium*: à μέση, *media*, et ἀραιὰ, *venter.*

Μέσατος, η, ον, Poët. per Sync. pro μεσαίτατος, superl. à μέσος, *medius.*

Μέσαυλος, ου, ὁ, vel μέσαυλον, ου, τὸ, *locus in medio stabulo* vel *caulâ, locus in mediâ casâ*: aliis *janua media inter duas aulas*: ex μέσος et αὐλὴ, *aula, stabulum.*

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, vel contendo*: item pass. *apud sequestrem deponor*: ex μέσος et ἐγγύη, *sponsio.*

Μεσηγὺς et μεσηγὺ, adv. *in medio, inter, interea, medio spatio* vel *tempore*: à μέσος, *medius.*

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, *mediocris*: ab eod. th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies*: q. medius dies. item ἀκμὴ alicujus rei, ut ætatis, gloriæ, &c. à μέση et ἡμέρα.

Μεσημβρινὸς, ἡ, ὸν, *meridianus*: à præced.

Μεσιτεύω, *sum mediator, intervenio, fide jubeo*: f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα. à

Μεσίτης, ου, ὁ, *mediator, internuntius.* Th. μέσος, *medius.*

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea*: ex μέσος et γαῖα, *terra.*

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus, a, um*: μεσόγειον, *mediterraneum mare*: 2 Mac. viii. 35. mendosè legitur μεσόδμον. ex iisdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta*: accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi, cui malus inseritur*, aut potiùs *trabs transversa pertusa, per quam demittitur, et à quâ retinetur*: à μέσος et δόμος, *domus*, quod à δέμω, *struo.*

Μεσόμφαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *umbilicum in medio habens, in medio umbilico situs*: ex μέσος, *medius*, et ὀμφαλὸς, *umbilicus.*

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, *media nox, nox intempesta*: q. d. μέση νύξ.

Μεσοπορέω, ῶ, f. ήσω, *medium iter teneo*: ex μέσος, *medius*, et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo*: perf. med. πέπορα.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *interamnis.*

ΜΕ'ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS, præsens*, τὰ ἐν μέσῳ, *intermedia, præsentia impedimenta.* διὰ μέσου, *interea, interjecto tempore.* διὰ μέσου τινὸς, *interprete aliquo.* Hinc τὸ μέσον, ου, *medium.* Comp. μεσαίτερος. Superl. μεσαίτατος. Hinc

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietas, medium interjectum, modus, qualitas*: à μέσος.

Μεσότοιχον, ου, τὸ, *intergerinus paries*: ex μέσος, *medius*, et τοῖχος, *paries.*

Μεσουρανέω, ῶ, fut. ήσω, *sum in medio cœlo*: ex μέσος et οὐρανός.

Μεσουράνημα, ατος, τὸ, *medium cœli*: à pr.

Μεσοῦσης, gen. sing. præs. part. f. g. à

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, *sum in medio*; præs. part. μεσόων, -ῶν, -όωσα, -ῶσα, όον, -ῶν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS*, arbor.

Μέσπιλον, ου, τὸ, *MESPILUM, fructus mespili*: à præced.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ου, ὁ, *Messenius.*

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius.*

Μεσσηγὺς vel μεσσηγὺ, *inter.* Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, *Messias*: vox Hebr. q. interpret. Lat. *unctus.* Gr. Χριστός. Angl. CHRIST.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, ου, *medius*: dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεσῇ, dat. sing. f. g.

ΜΕΣΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *plenus, refertus*, cum gen.

Μεστόω, -ῶ, *repleo, refercio*: fut. ώσω. perf. μεμέστωκα. præs. pass. μεστόομαι, -οῦμαι, *plenus sum, impleor*: perf. pass. μεμέστωμαι. perf. part. pass. μεμεστωμένος. Th. μεστὸς, *plenus.*

ΜΕ'ΣΦΑ, adv. Poët. pro μέχρις, *dum, donec, usque ad.*

Μέσως, adv. *mediocritèr, intra modum.* Th. μέσος, *medius.*

Μετ' pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ', præpositio, cum gen. *unà, unà cum*: cum. dat. *cum, in, per*: cum. accus. *post, trans, in, inter, ad, adversus, propter.* sine casu apud Poëtas est *posteà, deinde.* In compositione, *cum, post, trans, inter*, in quâ tamen nonnunquam etiam *abundat*, sed sæpius *mutationem* infert, ut in μεταβάπτω, et *translationem*: sæpe *communionem et societatem cum aliis*, sæpe *locum inter alia similia medium.* Servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτοῦ, *socii ejus*; οἱ μεθ' ὑμᾶς, *posteri.* Notetur Metathesis, μετὰ νῶτα βαλὼν, Il. Θ. 94. pro μεταβαλὼν τὰ νῶτα, *tergo obverso.* Luc. xv. 13. μετ' οὐ pro οὐ μετὰ, at

Μέτα, retracto accentu, est *μέτεστι, simul est.*

Μεταβαίνω, *transeo, migro, digredior*: f. m. μεταβήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μετάβηθι. a. 2. sub. μεταβῶ, ῇς, ῇ ϗ 2. part. μεταβὰς, άντος, *digressus*: ex μετὰ et βαίνω, *eo.*

Μεταβαλεῖν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto, inverto, migro, transeo; concoquo, corrumpo; perdo, amitto*: in med. *muto, transfero, transeo, perfuga sum; degenero; pœnitet me; vendo, permuto.* fut. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα. aor. 2. μετέβαλον. perf. med. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Μεταβὰς, άντος, *digressus.* a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω.

Μετάβασις, εως, ἡ, *transitio*: à μεταβαίνω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.

Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Μετάβηθι, aor. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, quod vide.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *damnosus*: à βλάπτω, *noceo*: f. ψω.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω, *muto*, quod vide.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*: à μεταβάλλω, *muto*: perf. med. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio.*

Μεταβολία, ας, ἡ, *trajectio, permutatio*; et

Μετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutabilis*: et

Μεταβουλεύομαι, *consilium* vel *sententiam muto*: ex μετὰ et βουλεύω, *consulto.* Th βουλή.

Μετάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *internuntius, nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini μεταγειτνίῳ sacrificabant. γειτνία est *vicinia.*

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *posterior*: à

Μεταγίνομαι, *posterior sum*: ex γίνομαι.

Μεταγινώσκω, *pœnitet me, sententiam muto*: ex μετὰ et γινώσκω, *cognosco*: f. γνώσομαι perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia*: à præced.

Μεταγράφω, *muto scriptum; exscribo, transcribo*: ex μετὰ et γράφω, *scribo.* f. ψω. perf. φα.

Μετάγω, *transfero, circumago*: f. μετάξω. præs. pass. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco.*

Μεταδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in populo versatur, præsens in populo.* Th. δῆμος, *populus.*

Μεταδίδωμι, *impertio*: f. μεταδώσω. perf. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων, ως, ω. a. 2. imperat. μετάδος, όντω. aor. 2. sub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. μεταδοῦναι. a. 2. part. μεταδοὺς, όντος. præs. inf. μεταδιδόναι. præs. part. act. μεταδιδοὺς, όντος. Th. δίδωμι, *do.*

Μεταδιώκω, f. ξω, *statim subsequor*: ex μετὰ et διώκω.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act præced. verbi.

Μεταδοξεῖν, *sententiam mutare.* Th. δοκέω, *censeo.*

Μεταδοῦν pro μεταδοῦναι, *participem facere*, a. 1. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μετάδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intercidens*, i. e. inter alios medius cadens: ex μετὰ et δοῦπος, *sonus aquarum.*

Μεταδρομάδην, *cursim*, adv. et

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus*: à μετατρέχω, *transcurro.* Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide

Μεταείσεσθαι, Poët. pro μετέσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum*, quod vide.

Μεταθεῖν, *currere post*, inf. à μεταθέω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*, quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio, METATHESIS*, seu *transpositio.* figura gram. cùm literæ transponuntur: ab eod.

Μεταθέω, -ῶ, *curro post, transcurro, cursu insequor*: ex μετὰ et θέω.

Μεταΐξας, a. 1. part. act. à μεταΐσσω, *irruo*: Th. ἀΐσσω, *ruo.*

Μεταίρω, *transfero; muto, transmuto, immuto*: item *transeo, migro*: fut. μεταρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετὰ et αἴρω, *tollo.*

Μεταΐσσω, f. ξω, *irruo*: ex μετὰ et ἀΐσσω, *ruo.*

Μεταιτέω, ῶ, f. ήσω, *partem rei peto, stipem peto, mendico*: à μετὰ et αἰτέω, *peto.*

Μεταίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem causæ* seu *culpæ particeps*, vel *auctor.* Th. αἰτία.

Μεταίχμιον, ου, τὸ, *campus* seu *spatium inter duas acies.* Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum.*

Μετακαλέομαι, οῦμαι, *accerso* cum. acc. f. 1. m. καλέσομαι, ῃ, εται. a. 1. m. μετακαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerse.* ex μετὰ et καλέω *voco.*

Μετακιάθω, *abeo indè ad, transeo*: imperf. μετεκίαθον, ες, ε. ex μετὰ et κίω, *eo.*

Μετακινέω, *dimoveo*: fut. ήσω. perf. μετακεκίνηκα. a. 1. μετεκίνησα. ex μετὰ et κινέω, *moveo.*

Μετακίνησις, εως, ἡ, *dimotio, transpositio.*

Μετακιρνάομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor.*

Μετακλαίω, *lacrymis et fletu prosequor*: f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo*; f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, f. 1. inf. m. à præc.

Μετακομίζω, fut. ίσω, *trajicio, transfero*: ex μετὰ et κομίζω.

Μετακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, *de loco in locum volvo*: ex μετὰ et κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo.*

Μεταλαβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταλαμβάνω, *participo, percipio, particeps sum; communico; post accipio; commuto; interpretor verbum, verto; muto; vicissim accipio; assumo.* imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. 1. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε. à μετὰ et λαμβάνω.

Μεταλδήσκω, f. σω, *produco*: ex μετὰ et ἀλδέω.

Μεταλήγω, fut. ήξω, *desino, desisto, cesso*: ex μετὰ et λήγω, *cesso.*

Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi præc.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio, commutatio, transumptio*; item *METALEPSIS* figura: ex μεταλαμβάνω, quod vide.

Μετάλλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ· et

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio*: à μεταλλάττω, q. v.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλᾶτὸς, ῦ, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest*: à μεταλλάω, quod vide.

Μεταλλάσσω, vel -άττω, *muto, transmuto, inverso ordine aliquid facio*. f. ξω. perf. μετήλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. ex μετὰ et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*: f. ξω.

Μεταλλάω, ῶ, *scrutor, diligentèr inquiro*: f. ήσω. μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτικὸς, ὴ, ὸν, *metallicus*: hinc μεταλλευτικὴ, sc. τέχνη, *ars metallica*: à

Μεταλλεύω, fut. εύσω, *metalla eruo; cuniculos ago in obsidione; scrutor; transformo*: à μέταλλον.

Μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, *METALLICUS*: à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, *METALLUM*: *fodina*. μέταλλα, τὰ, *cuniculi ad evertendas urbes*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Syncop. pro μεθαλλόμενος, præs. part. ex μετὰ et ἅλλομαι, *salio*.

Μεταμάζιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *medius inter mamillas*. μεταμάζιον, ni g. *pectus*. ex μετὰ, *inter*, et μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo*.

Μεταμανθάνω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco; dedisco*: præs. part. μεταμανθάνων, οντος. ex μετὰ et μανθάνω, *disco*: fut. μαθήσω. perf. μεμάθηκα. a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pœnitet*, impers. à μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia, mutatio consilii*: à præced.

Μεταμεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *pœnitentiâ ductus*, aor. 1. part. pass. μεταμελῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia*.

Μεταμέλομαι et -έομαι, -ῦμαι, *pœnitentiâ ducor, pœnitet me*: imperf. med. μετεμελόμην, et -εόμην, -ύμην. perf. pass. μεταμεμέλημαι. a. 1. pass. μετεμελήθην. a. 1. part. pass. μεταμεληθείς. f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, η, εται, *pœnitebit me*: ex μετὰ, *post*, et μέλομαι, *curo*. Th. μέλω, *curæ est*.

Μετάμελος, ου, ὁ, *pœnitentia; fervor, ira*: item adjectivè, *pœnitens*: à pr.

Μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω. perf. μεταμεμόρφωκα. aor. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans*, et μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταμφιάζομαι, *vestibus exutum aliis induo, vestem muto, permuto*: ex μετὰ et ἀμφιάζομαι.

Μεταμφιέννυμαι f. m. μεταμφιέσομαι. a. 1. m. μετημφιεσάμην. idem q. præc.

Μεταμώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Att. pro

Μεταμώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vanus, irritus*: q. ab ἄνεμος. *ventus*: vel à μετὰ. particulâ negativâ μὴ, et ὀνῶ, *juvo*.

Μεταναιέτας, *cohabitatores*, acc. pl. à

Μεταναιέτης, ου, ὁ, *incola*: et idem quod μετανάστης. Th. ναίω, *habito*.

Μετανάστεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio*: à

Μετανάστης, ου, ὁ, quod et μετανάστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulsus patriâ, exul, peregrinus*: à μετὰ et νάω, seu ναίω, *habito*.

Μετανίσσομαι, *mutato loco vado, transeo*: à νείσσομαι seu νίσσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo*. Th. νέω, idem.

Μετανέομαι, *adeo, accedo*: ex μετὰ et νέομαι seu νέω, *eo, redeo*.

Μετανισύμενος, Dor. pro μετανεύμενος, *accedens*, perf. part. verbi μετανέομαι.

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ, *adis, persequeris, exerces*, 2. sing. præs. ind. à

Μετανίσσομαι, id. q. μετανίσσομαι, q. v.

Μετανίστημι, *sedibus pello, migrare facio*: ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετανοέω, ῶ, *post factum sapio, resipisco*: f. ήσω. perf. μετανενόηκα. a. 1. μετανόησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω. a. 1. sub. μετανοήσω, ης, ῃ, et in 3. pl. μετανοήσωσι. ex μετὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Μετάνοια, ας, ἡ, *resipiscentia, pœnitentia*: à præc.

Μετανοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ας, ἡ, *sericum*: vocab. barbarum.

Μεταξὺ, *inter, in medio; interim, interea*; interpret. interdum *postea*, sed ea sig. dubia est: cum ὁ, ἡ, τὸ, *medius, intermedius, a, um*: à μετά.

Μεταξυλογέω, ῶ, f. ήσω, *inter dicendum multa interpono*: ex μεταξὺ et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, *interlocutio*: à pr.

Μεταπείθω, *traduco in aliam persuasionem*: f. m. μεταπείσομαι. aor. 2. μετέπιθον. Pass. μεταπείθομαι. perf. μεταπέπεισμαι. a. 1. μετεπείσθην. ex μετὰ et πείθω.

Μεταπεισθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Sync. pro μεταπεισθείησαν, verbi μεταπείθομαι, *in diversam sententiam traducor*.

Μεταπέμπομαι, *accerso*: cum acc. f. ψομαι. a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι. a. 1. sub. med. μεταπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην. a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, έντος, *accersitus*: ex μετὰ et πέμπω, *mitto*.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accersitus*: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, ῶ, f. ήσω, *transilio*: ex μετὰ et πηδάω, *salto*.

Μεταπίπτω, *recido; dilabor; transeo*. ex μετὰ et πίπτω, f. m. πεσῦμαι, *cado*.

Μεταπλασμὸς, ῦ, ὁ, *transformatio, METAPLASMUS* figura: à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, *transformo*: præs. part. μεταπλάσσων, οντος. ex μετὰ et πλάσσω, seu -ττω, *fingo*: f. ξω. perf. χα.

Μεταποιέω, ῶ, f. ήσω, *muto*. μεταποιέομαι, ῦμαι, med. *mihi vindico, curo*. ex μετὰ et ποιέω.

Μεταπρέπει, *eminet*, 3. sing. præs. à

Μεταπρέπω, *decorus sum inter, præ aliis excello*. imperf. μετέπρεπον. ex μετὰ et πρέπω, *decorus sum*.

Μεταῤῥυθμίζω, f. ίσω, *apto, corrigo, commuto, immuto*: ex μετὰ et ῥυθμίζω.

Μεταρσία, *sublatio, elevatio*, D. S.

Μετάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sublimis, in alto stans; superbus*: à μέταρσις.

Μεταρσιόω, ῶ, f. ώσω, *in altum vel sublime tollo*: a. 1. part. pass. μεταρσιωθεὶς, *in sublime sublatus*: à μετάρσιος.

Μέταρσις, εως, ἡ, *translatio; item mutatio, transmutatio; elevatio*: à μεταίρω.

Μετασκευάζω, *in aliam formam seu habitum verto*: fut. άσω. perf. μετεσκεύακα. Pass. μετασκευάζομαι, *in alias sedes migro, vitæ genus muto*: ex μετὰ et σκευάζω.

Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, *transformatio; orationis ornatus*. Dionys. de structura orat. § ix.

Μετασκηνέω, *tabernacula aliò transfero*, D. S.

Μεταίπος, α, ον, *mediæ ætatis*: à μετά.

Μετάστασις, εως, ἡ, *transmutatio, migratio, exilium, mors*: item figura rhetorica. à μεθίστημι.

Μεταστένω, f. νῶ, *ingemisco ob*: ex μετὰ et στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act. μεταστῆσαι, aor. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo*: f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Μεταστοναχίζετο, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Μεταστοναχίζω, f. ίσω, *ingemisco et suspiro ob*: a. 1. μετεστονάχισα. imp. med. μετεστοναχιζόμην. ex μετὰ et στοναχίζω.

Μεταστραφεὶς, *conversus*, aor. 2. part. pass. verbi

Μεταστρέφω, *converto, inverto, perverto, muto*: f. ψω. perf. μετέστροφα. aor. 1. μετέστρεψα. a. 2. μετέστραφον. aor. 2. pass. μετεστράφην, ης, η. aor. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ et στρέφω, *verto*.

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio, mutatio*: à præc.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον.

Μετασχηματίζω, *transfiguro*: f. ίσω. aor. 1. μετεσχημάτισα. perf. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ et σχηματίζω, *effingo*, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*.

Μετασχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *transfiguratio*: à præced.

Μετατάσσω, sive -τάττω, fut. ξω, *transpono; aciem muto*: ex μετὰ et τάσσω.

Μετατίθημι, *transpono, transfero*: præs. part. μετατιθεὶς, ἔντος. f. 1. μεταθήσω. perf. μετατέθεικα. a. 1. μετέθηκα. a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, *translatus fui*. Th. τίθημι.

Μετατρέπη, εται, 2. et 3. sing. præs. pass. à

Μετατρέπω, *converto*: μετατρέπομαι, *convertor, curo, curam habeo*. ex μετὰ et τρέπω.

Μετατροπαλίζομαι, *convertor*: ex μετὰ et τροπαλίζομαι.

Μετατροπία, ας ἡ, *mutatio*: vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, υ, ὁ ἡ ἡ, *qui potest converti, mutabilis*: hinc μετάτροπα ἔργα τελῶσι, *res in integrum restituunt*. Th. τρέπω, *verto*.

Μεταυδάω, f. ήσω, *interloquor, alloquor*: ex μετὰ et αὐδάω, *loquor*.

Μεταύριον, adv. *perendie*: ex μετὰ et αὔριον, *cras*.

Μεταυτίκα, *statim; post*. ex μετὰ et αὐτίκα.

Μεταῦτα, Ion. pro μετὰ ταῦτα, *postea*.

Μεταφερόμενος, η, *transpositus*, præs. part. m. vel pass. à

Μεταφέρω, εις, ει, *transfero, traduco*: f. μετοίσω. a. 1. μετήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio*, *METAPHORA*, tropus Rhetor. à præc.

Μεταφορικὸς, ὴ, ὸν, *METAPHORICUS, tralatitius*: à præc.

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE*: à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor*: μεταφράζομαι, *post delibero*: ex μετὰ et φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ἡ, *METAPHRASIS, translatio, interpretatio*: à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, ῦ, ὁ, *interpres*: à 3. pers. perf. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστικὸς, ὴ, ὸν, *qui habet metaphrasin*: à præc.

Μετάφρενον, ῦ, τὸ, *tergum, interstitium quod est inter lumbos et scapulas*: in dat. μεταφρένῳ. Ex μετὰ, *post*, et φρὴν, *mens*.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, *transplanto*: ex μετὰ et φυτεύω.

Μεταφωνέω, *interloquor, compello*: ex μετὰ et φωνέω, *loquor*.

Μεταχειρίζω et μεταχειρίζομαι, f. m. ίσομαι, perf. pass. ισμαι, *administro, gero, rego*: ex μετὰ et χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Μεταχθόνιαι, *in cœlo degentes*, nom. pl. f. g. à

Μεταχθόνιος, ία, ιον, *sublimis, in cœlo degens*: apud Scriptores Eccles. *immortalia cogitans*: à μετὰ, *trans*, et χρόνος, *tempus*.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, *muto*: fut. μεταβαλῶ. perf. μεταβέβληκα.

Μετέβην, ης, η, aor. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, *digredior*.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, *interlocutus est*, 3. sing. aor. 1. vel 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, *inter*, et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Μετέησι, Ion. et Poët. pro μετῇσι, *intersuerit*, Poët. Paragoge pro μετῇ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι, *intersum*.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, *transpono*.

Μετεῖην, ης, η, *interessem*, præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι, *intersum*.

Μετείληφα, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, *eo post; persequor; sector; transeo; redeo*: ex μετὰ et εἶμι, *eo*.

Μέτειμι, *intersum*: ex μετὰ et εἰμὶ, *sum*.

Μετεῖναι, *interesse*, præs. inf. cum dat. μέτεστι, *adest*, 3. sing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, aor. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, *adeptus es*, 2. sing. imperf. ind. act. verbi μετέχω, quod vide.

Μετεκίαθεν, *adibat*, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ et κίω, *vado*.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταλαμβάνω, *particeps sum*; fut. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μέτελθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, aor. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έομαι, *pœnitet me*: imperf. μετεμελόμην, quod ex μετὰ et μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μετέμμεναι, Ion. et Dor. pro μετεῖναι, *conversari*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω.

Μετεμψυχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*: ex μετὰ, ἐν, et ψυχόω, *animo*. Th. ψυχή.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio*: à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. med. verbi μεταφέρω, *traduco*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. Att. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, αι, α, *nonnulli*: à μετὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter*.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, ὄντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέτειμι.

Μετέπειτ' et μετέπειτα, *posteà*, adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα, *deinde*.

Μετέρχεο, *exerce*, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχου: à

Μετέρχομαι, *adeo; transeo; insequor, quæro, investigo; obsecro, alloquor: ulciscor; conjector.* ex μετὰ et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι a. 2. ἦλθον.

Μετεστεώσης, *conversæ*, Ion. pro μεθεστώσης, gen. sing. perf part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, *adest*, 3 sing. à μέτειμι. μέτεστί μοι τούτου, *particeps hujus sum.*

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Μετετέθην, ης, η, et in 3. pl. μετετέθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθευ, 3 sing. imperf. qu. à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero.*

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor:* ex μετὰ et φημὶ, seu φάω, *dico.*

Μετεφώνει, *allocutus est*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à

Μετέχω, *particeps sum*, cum gen. f. μεθέξω. perf. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA, quæ in aëre sunt:* à μετέωρος.

Μετεωρίζω, *in sublime tollo, attollo, in spem erigo, animum addo:* f. ίσω. perf. μεμετεώρικα. μετεωρίζομαι, *animi tumore et præfidentia efferri*, Luc. xii. 29, nusquam alibi in sacris literis. Th. μετέωρος, *sublimis.*

Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, *elevatio in sublime; animorum elevatio; sublimitas:* à 1. pers. perf. pass. præced.

ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *sublimis, excelsus; pendulus; vagus, fluctuans in alto mari:* qu. ex μετὰ et ἀείρω, *tollo:* q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, *in aërem tollo.*

Μετήεσαν, Ion. pro μετῄεσαν, *prosecuti sunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ex μέτειμι, *eo:* ex μετὰ et εἶμι, *eo;* aor. 1. εἶσα, Att. ᾖσα, Ion. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, quod vide.

Μετήλλαξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto:* quod vide.

Μετήλυθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι, *adeo:* ex μετὰ et ἔρχομαι f. m. ἐλεύσομαι a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μετέωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μεταίρω.

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto.*

Μετηύδα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi μεταυδάω.

Μετιεῖν, Ion. pro μεθιεῖν, et hoc pro μεθιέναι, *remittere, emittere, relinquere*, præs. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ut et μετιέσθαι pro μεθίεσθαι, præs. inf. m. à

Μετίημι pro μεθίημι, *dimitto, permitto; emitto:* ex μετὰ et ἵημι, seu ἵω, *mitto.*

Μέτιθι, præs. imperat. à μέτειμι, *persequor, transeo:* quod ex μετὰ et εἶμι, *eo;* præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν pro μετέχειν, quod vide.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, transmigratio:* vox biblica. Jud. xviii. 30. 1 Par. v. 22. Mat. 1. 17. à seq.

Μετοικέω, -ῶ, fut. ήσω, *migro, transmigro; incola sum et inquilinus:* à μετὰ et οἰκέω, *habito.*

Μετοίκησις, εως, ἡ, *migratio, incolatus:* à perf. pass. præc.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia:* à μέτοικος.

Μετοικίζω, *transfero incolas:* f. ίσω, et Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. perf. μετῴκικα. Ex μετὰ et οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto.*

Μέτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus, advena:* μέτοικοι, qui pœnæ causâ in aliam civitatem *deportantur:* ex μετὰ et οἶκος.

Μετοκλάζω, *flexis genibus succumbo:* ex μετὰ et ὀκλάζω, *in genua procumbo.*

Μετονομάζω, *mutato nomine priori, alio nomine nominor:* ex μετὰ et ὄνομα.

Μέτοπις, ιδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio.*

Μετόπισθε et -θεν, *posteà, ponè, post*, adv. ex μετὰ et ὄπισθεν, *retrorsùm.*

Μετοπωρινὸν, adv. *in autumno;* et **Μετοπωρινὸς**, ἡ, ὸν, *autumnalis:* à seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, *ultima pars autumni:* ex μετὰ et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

Μετουσία, *communicatio, consortium:* à μέτειμι.

Μετοχετεύω, *derivo, per canales deduco:* ex μετὰ et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio, consortium:* et *participium*, apud Grammat. à μέτοχος, *particeps.*

Μετοχλίζω, *vecte transmoveo, transmoveo, transfero:* ex μετὰ et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *socius, consors:* à μετέχω, *particeps sum*, quod vide.

Μέτρα, ων, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ. 3 sing. præs. ind. act. μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR, emetior; mutuum do, moderor:* f. ήσω. perf. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. aor. 1. imperat. act. μέτρησον, άτω. Pass. μετρέομαι, ῦμαι, *admensum accipio, mensura accipio:* perf. pass. μεμέτρημαι. aor. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η. f. 1. pass. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *mensura.*

Μέτρημα, ατος, τὸ, *dimensum:* à pr.

Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio, dimensio:* ab eod.

Μετρητὴς, ῦ, ὁ, *mensor;* item *amphora Attica*, continens tres urnas: à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετρητικὸς, ἡ, ὸν, *ad mensuram pertinens; metiendi peritus.* μετρητικὴ, sc. τέχνη, *ars benè metiendi:* à μετρητός.

Μετρητὸς, ἡ, ὸν, *mensus, dimensus, mensurabilis:* à μετρέω.

Μετριάζω, f. άσω, *sum* μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρικὸς, ἡ, ὸν, *METRICUS:* ab eod. th.

Μετριοπαθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo;* vel *condoleo quantum satis est:* f. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. à

Μετριοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *modum tenens in affectibus, moderatus:* ex μέτριος, *modicus*, (quod à μέτρον, *mensura*,) et πάθος, εος, τὸ, *affectus.* Th. πάσχω, *patior.*

Μέτριος, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *mediocris, moderatus, non nimius, æquus, justus.* μετρίοις, dat. pl. f. g. μέτρια ἔργα, *opera decentia*, Hes. Op. 306. μετριώτερος, comp. *minor.* Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, mediocritas:* à pr.

Μετριοφρονέω, *modestè sentio:* ex μέτριος et φρονέω, *sentio.* Th. φρὴν, *mens.*

Μετρίως, *modicè, ita ut satis sit.* à μέτριος.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *mensura, modus; METRUM.* ἥβης μέτρον, Poët. pro ἥβη, Hes. Op. 131,

inservit Periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, *mare*. κατὰ μέτρον, *multùm*, Phocyl. 133. μέτρον ἡλικίας, *adulta ætas*, Eph. iv. 13. μέτρον σοφίης, Hes. Op. 111. *sapientia summa*. Wopkens Lect. Tull. l. ii. c. 8. fort. ab Hebr. מדה, *mensura*: vel ex usu Chald. מדה, *dimensio*, vel *mensura*. Hinc Angl. METRE.

Μετονομάζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, *nominis permutatio*, *METONYMIA*, Tropus Rhetor. ex μετὰ et ὄνομα.

Μετωνυμικὸς, ἡ, ὸν, ad *Metonymiam pertinens*: à pr.

Μετωνυμικῶς, adv. *METONYMICE*: à pr.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte*: à seq.

Μέτωπον seu μετώπιον, ου, τὸ, *frons*, *pars faciei quæ post seu suprà oculos*, *prima naris*, *frons aciei militaris*: μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frontis inspector*, indéque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον et σκοπὸς, q. à σκέπτομαι, *video*: perf. med. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat*, 3. sing. imperf. μετῳχόμην, ου, ετο ex μετὰ et οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Μεῦ pro μοῦ, *mei*, gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕ'ΧΡΙ seu μέχρις, sequente vocali, adv. cum gen. *usque*, *ad*, de termino ad quem: *quoad*, *per*, de tempore per quod. Hinc μέχρις ἂν, *quamdiu*. μέχρις οὗ, *quatenus*: μέχρις οὗ ἂν, *quoad*: μέχρι τίνος; *quousque?* μέχρι τινὸς, *aliquatenus*. μέχρι τοῦδε, *hactenus*. μέχρι πολλοῦ, *diu*. μέχρι ζωῆς, *quoad vitam*. μέχρι παντὸς, *in perpetuum*. Aliquando sine casu *donec*: item *quamdiu*, *tantisper dum*.

ΜΗ', adv. prohibendi; *ne*, *non*, *nisi*, *numquid?* οὐ μὴ, *nequaquam*: εἰ μὴ, *nisi*: μὴ γένοιτο, *absit*. ὅπως μὴ πίῃς, cum a. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. ind. ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα. Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222, 223. ὅπως καλῶς λήψεται, Isocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi malè Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro οὐ in rectâ enunciatione rariùs ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω. Interrogat. μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14. *num injustitia est apud Deum?* ὅσον μὴ, *tantum non*. ὅτι μὴ, *præterquam*. μὴ οὐ, μὴ οὐχ, *ne non*. μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, *absit enim*. εἰ δὲ μήγε, *cæteroquin*, *sin minus*.

Μήγε, *alioquin*: ex μὴ, *non*, et γε, *quidem*.

Μηδαμᾶ, et Ion. μηδαμῆ, *nusquam*: et indè μηδαμήγε, id. item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*: et

Μηδαμόθι et μηδαμόσε, *nusquam*: à seq.

Μηδαμὸς, ἡ, ὸν, *ne unus quidem*, *nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, et ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδαμοῦ, adv. *nusquam*: et

Μηδαμῶς, adv. *nullo modo*, *nullatenus*: à μηδαμός.

Μηδ', μηδὲ, *neque*, *ne quidem*, conjunct. ex μὴ, *non*, et δέ.

Μήδεα, *consilia*, *genitalia*: à μῆδος, εος, τό.

Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis et Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, *nemo*: μηδεμία, ᾶς, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*, *nihil*: q. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, et εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ᾶς, et Ion. -ῆς, ἡ, *nulla*: vide in μηδείς.

Μηδὲν, n. g. à μηδεὶς, quod vide. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*. μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*. μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο, Ion. pro μήδου, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ' et μηδέποτε, *nunquam*: adv. ex μηδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quando*.

Μηδέπω, *necdum*, *nondum*: ex μὴ, *non*, et πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδέτερος, ρα, ρον, *neuter*, *a*, *um*, q. μηδὲ ἕτερος. ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter*.

Μήδετο pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*: f. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδίζω, f. ίσω, *medizo*, *Medis faveo*: ex Μῆδος, *Medus*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *haudquaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero*, *delibero*, *meditor*, *consulo*, *molior*, *struo*: f. μήσομαι. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο. cum dat. Poët. *provideo*, *prospicio*: à

ΜΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura*, *consilium*; in pl. μήδεα, *consilia*, *pudenda*.

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. Hebr. *dimensio*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam*, *nullo pacto*: ex μηδὲ, ὅτι, n. g. ab ὅστις et οὖν.

Μήθ' pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, et μηθὲν, ενὸς, τὸ, *nihil quidquam*: ex μήτε et εἷς, *unus*.

Μηκάζω, f. άσω, *balo*, à seq.

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, *balo*: propriè est caprarum; à sono.

Μηκὰς, άδος, ἡ, *capra*: à præced.

Μηκέτι, *non ampliùs*; *ne posthac*: ex μὴ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Μήκιστα, *longissimè*, *tandem*: à

Μήκιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longissimus*, *procerissimus*: superl. à μῆκος.

ΜΗ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo*, *prolixitas*, *proceritas*, *statura*, *spatium*: qu. à μέγα, *magnum*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc

Μηκύνω, *prolongo*, *produco*: fut. υνῶ. aor. 1. ἐμήκυνα. præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor*, *succresco*. Th. μῆκος.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*: fort. à capitis μήκει.

Μῆλα, *oves*; item *opes*, *facultates*, quæ apud veteres erant *oves*: Hes. Op. 162. etiam *mala*; *genæ*; *mammæ puellarum*. nom. pl. à μῆλον.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *specillum*; instrumentum chirurgicum. Puto à μάω, *quæro*; quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*: qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, q. vide; et Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μηλίβοια, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium custos*.

Μηλοβότας, α, ὁ, Dor. pro

Μηλοβότης, ου, ὁ, et μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, *ovium pastor*, *opilio*: ex μῆλον, *ovis*, et βόσκω, *pasco*.

Μηλόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab ovibus depastus*, *desertus*. ex iisdem.

Μηλοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oves recipit*: ex μῆλον, *pecus*, et δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, *MALUM*, *pomum*; item *ovis*, *pecus*. v μήλη.

ΜΗ'ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS*, *insula una ex Cycladibus*.

Μηλόω, ῶ, f. ώσω, *specillum immitto*, *specillo tento*, *exploro*. Th. μήλη.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. *ovina pellis*: à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρὶς, *auriscalpium:* Gl. Cyr.

Μήλωψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, *pomacei coloris:* à μῆλον, *pomum*, et ὤψ.

ΜΗ'Ν, *autem, verò*, pro δὲ, *tamen, profectò, sanè, porrò;* aliis particulis jungitur.

ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, *mensis:* à μήνη, quæ mensem describit cursu suo: accus plur. μῆνας.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio:* f. m. μανοῦμαι. perf. med. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna:* Dor. μάνα. hinc fort. Angl. MOON, MONTH, &c.

Μήνι pro μηνίε, *irascere*, præs. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira.*

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana, maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater.*

Μηνιθμὸς, οῦ, ἡ, *ira divina, ira.* Th. μῆνις, idem.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem. à

ΜΗ͂ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens;* acc. sing. μῆνιν. q. à μένω, *maneo.*

Μηνίσας, αντος, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor.* Th. μῆνις.

Μηνίσκος, *lunula*, ornamentum. Dim. à μήνη, *luna.*

Μηνίω, *irascor, iram exerceo:* f. ίσω. perf. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, ἐος, ὁ, *lunæ similis, lunatus:* ex μήνη, *luna*, et εἶδος, *species.*

Μήνυσις, εως, ἡ, *indicatio, indicium:* à μηνύω.

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index, delator:* à seq.

ΜΗΝΥ'Ω, *indico, significo, nuncio, certiorem facio, declaro:* fut. ύσω. perf. μεμήνυκα. a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. sub. act. μηνύσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. μηνύσας, ασα, αν. a. 1. pass. ἐμηνύθην. ης, η. a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, ἐν.

Μὴ 'πιβάλῃς pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne injicias.*

Μὴ 'πιτάμῃς pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas*, a. 2. sub. act. à τέμνω, *seco.*

Μήποτε, *ne quando, si fortè, fortasse:* ex μὴ, *ne*, et ποτὲ, *aliquando.* Th. ὅτι.

Μήπω, *nondum, necdum, ne quo modo, ne fortasse; non;* ἀλλὰ μήπω τοῦτο. Dem. c. Mid. 17. *sed pone non ita fuisse*, scil. Midiam, statum reverà ignorâsse, qui locus fefellit Wolfium. Vid. Markl. ex μὴ et πω.

Μήπως vel μή πως, *ne quo modo, ne quo pacto, ne quà, ne fortè, ne fortassis, nisi fortè, an fortè, ne quando*, simpl. *ne.* ex μὴ et πῶς.

Μηρ' pro μηρὰ, nom. pl. à μηρὸς, quod vide.

Μηρί' pro μηρία, nom. plur. à μηρίον, *femur.* Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, *funiculus, filum:* qu. à μηρύω, *glomero.*

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod th. μηρός.

Μηριόνης, ου, ὁ, *MERIONES*, nom. propr.

ΜΗΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *femur, femen, crus, coxa:* in pl. μηροὶ et τὰ μηρά.

Μηρυκάζω, *cibum remando, rumino:* à μηρύω, quia *ruminare* ut revolvere cibum: aut à μείρω, *divido, seco.*

Μηρυκάομαι, ῶμαι, idem et ab eod.

Μηρυκίζω, idem et ab eod.

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, *ruminatio:* à præc.

Μηρύκω, et μηρύκομαι, id. quod μηρυκάζω.

Μήρυμα, ατος, τὸ, *filum agglomeratum.* Th. μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi seq.

ΜΗΡΥ'Ω, *revolvo, glomero, filum deduco, agglomero, texo:* f. ύσω. perf. κα.

Μήσαο, Ion. pro μήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, et Ion. μήσω, μήσατο, verbi μήδομαι.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Μήστι, Dor. pro μὴ ἐστί.

Μῆστο, Ion. pro μέμηστο, seu ἐμέμηστο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μήδομαι.

Μήστωρ, ωρος, ὁ, *consultor, consiliarius; peritus.* Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura.* Hinc Angl. MASTER.

Μήστωρε, ejusd. nom. dual.

Μήτ' et μήτε, *neque:* conjunct. ex μὴ, *non*, et τε, *que.*

ΜΗΤΗΡ, et Dor. μάτηρ, ἡ, *MATER:* item *matrix;* et apud Script. Eccl. *baptisterium:* gen. ἐρος, et per Sync. -τρός. acc. μητέρα tantùm. dat. pl. μητράσι. voc. sing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, *nequid, num? nedum, multò minùs, non modò, multò magis*, pro ratione argumenti. ἀλλ' οὐδὲ καθ' ἑαυτὸν στρατιώτης ὅτος οὐδενὸς ἐσ' ἄξιος μήτιγε τῶν ἄλλων ἡγεμὼν, Demosth. *si per se miles quidem non habendus est, multò minùs dignus qui aliis imperet.* 'Εγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς διάτριψι ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, Plato Dionysio. *video luctatores in palæstrâ à pueris excitatos, non modò* [vel *multò magis*] *ab amicis.* In μήτι transponuntur particulæ: τοὺς τῶν δεόντων τὶ μὴ ποιοῦντας, *quæ conveniunt neutiquam faciunt*, pro μηδὲν τῶν δεόντων, Isocr. ad Nicoclem, p. 75. μήτιγε, *non solùm*, Æl. V. H. xii. 2. μήτιγε, *quantò magis, nedum, multò magis*, 1 Cor. vi. 3. à μὴ, *non*, et τὶ, *aliquid.*

Μητιάασθε pro μητιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, ῶ, *consulto, delibero; molior, machinor.* Th. μῆτις, ἡ, *consilium*

Μητίετα, voc. sing à

Μητιέτης, ου, ὁ, *consiliarius, prudens, consultor:* à μητιάω.

Μητίζομαι et μητίομαι, *machinor, concito:* ab eod. th.

Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, *consilium.* Est et nomen mulieris.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, *consilio abundans.* Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi μητιάω, *consulto, delibero.* ab eod. th.

ΜΗ͂ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.*

Μήτρα, ας, ἡ, *matrix, uterus, vulva.* Th. μήτηρ, *mater.*

Μητραλῴας, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, *matricida:* ex μήτηρ, *mater*, et ἀλοάω, -ῶ, *percutio.* Sic πατραλοίας *patris percussor* dicitur.

Μητρόθεν, adv. *materno genere.* Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *matrem occido:* et

Μητροκτονία, ας, ἡ, *matris cædes:* et

Μητροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *matricida:* à μήτηρ et κτείνω, *occido:* perf med. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, *matris pater, avus maternus:* ex μήτηρ et πατήρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, *METROPOLIS:* q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, *mater urbium:* quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, *qui ex matrice urbe est*, et *METROPOLITANUS:* à præced.

Μητρόῤῥιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à matre abjectus*, de Paride dicitur: ex μήτηρ et ῥίπτω, *projicio.*

Μητρυιὰ, ᾶς, et Ion. μητρυιῆς, ἡ, *noverca*; *altera patria*, h e. ubi quis vivit, et tamen non ibi natus est: à μήτηρ.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, *maternus*: ab eod.

Μήτρως -ωος, ὁ, *avunculus maternus*: ab eod. th.

Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, *machinatur*, 3. sing. præs. ind. pass. à μηχανάω.

Μηχανάομαι, ῶμαι, *machinor*, *molior*, *struor*, *agito*; f. ήσομαι. inf. μηχανᾶσθαι. Activè rarò occurrit. à μηχανή.

Μηχανάῤῥαφος, ου, ὁ, *dolorum consutor*. Eurip. ex μηχανὴ et ῥάπτω, *suo*.

Μηχανόω, fut. ώσω, *excogito*, *machinor*; f. 1. med. ώσομαι. perf. pass. μεμηχάνωμαι. ab eod.

ΜΗΧΑΝΗ', ῆς, ἡ, *MACHINA*, *artificium*, *solertia*, *molitio*, *consilium*. πάσῃ μηχανῇ, *quovis modo*: οὐδεμία μηχανὴ dicitur de re *impossibili*, ad quam efficiendam consilium nil suppetit.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, *machina*, *machinamentum*, *dolus*, *ars*, *stratagema*: à μηχανάω.

Μηχανικὸς, ή, ὸν, *machinas fabricandi peritus*. Subst. *MECHANICUS*, *artifex eorum quæ ingenio simul et manu fiunt*. ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ars mechanica*. à μηχανή.

Μηχανικῶς, adv. *mechanicâ arte*. D. S.

Μηχανοίατο, Ion. pro μηχανοῖντο, 3. pl. præs. opt. à μηχανόωμαι pro μηχανάομαι, *machinor*. Th. μηχανή.

Μηχανοῤῥάφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fraudum consutor*: ex μηχανὴ et ῥάπτω.

Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, *machinor*.

Μῆχαρ, ατος, τὸ, *artificium*, *commentum*, *conamen*, *adjumentum*, *remedium*: à seq.

Μῆχος, εος, τὸ, *consilium*, *remedium*, *commentum*, *dolus*, *fraus*: à μηχανή.

Μήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. et Æol. pro μείων, *minor*: q. v.

Μήων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, *una*: dat. μιᾷ. et Ion. μιῇ à masc. εἷς, *unus*.

ΜΙΑΙ'ΝΩ, *inquino*, *polluo*, *conspurco*, *inficio*: fut. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. perf. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίαμμαι, et Att. μεμίασμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ.

Μιαιφονέω, ῶ, *cæde me polluo*: f. ήσω. à

Μιαιφόνος, ου, ὁ, *homicida*; qui cæde se polluit. in voc. ὦ μιαίφονε. ex μιαίνω, *polluo*, et φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*: perf. med. πέφονα.

Μίανθεν, Poët. pro ἐμίανθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, *polluo*: hinc a. 1. sub. pass. μιανθῶ, et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, *pollutio*: à μιαίνω.

Μιανῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *pollutus*, *scelestus*, *dirus*, *flagitiosus*, *impurus*: ab eod. th.

Μίασμα, ατος, τὸ, *inquinamentum*, *labes*, *piaculum*, *scelus*, *contaminatio*: et

Μιασμὸς, οῦ, ὁ, idem: et

Μιάστωρ, ορος, ὁ, *contaminator*: à perf. pass. verbi μιαίνω.

Μιγὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *mistus*, *fœdus*, *impurus*; *promiscuus*: a μίγνυμι.

Μίγδα, *mixtim*, *promiscuè*: adv. et

Μίγδην, idem: à μίγνυμι, *misceo*.

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. et μιγεὶς, έντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. pass ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγέωσι, per Ectasin pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. et

Μίγη pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μιγῆναι, a. 2. inf. pass. et

Μιγήσομαι, f. 2. pass et

Μίγμα, ατος, τὸ, *mixtura*: à 1. pers perf. pass. omnia à

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, *misceo*, *permisceo*: pass. *propè accedo*, *consuesco*, de concubitu: fut. ξω. perf. μέμιχα. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass ἐμίγην. a. 2. inf. pass. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ἐμίχθην. paulò post f. μεμίξομαι.

Μιγνῦναι, præs. inf. act. à pr.

Μίδας, *bestiola*, *quæ fabas peredit*: q. à μίω, *edo*. Est et *jactus tesserarii*. Fuit et rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.

Μίδεω, gen. Ion. pro Μίδου, à nominat. Μίδας.

Μιζραχὼθ, *crater*, Jer. lii. 19. μασμαρὼθ, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.

Μικκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, *parvulus*.

Μικραδικητὴς, οῦ, ὁ, *qui parvas facit injurias*: ex μικρὸς et ἀδικέω.

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.

Μικροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, *animo sum pusillo*: à μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: ab eod.

Μικρόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimus*: à μικρὸς et θυμὸς, *animus*.

Μικροκίνδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui parvis se objicit periculis*: ex μικρὸς et κίνδυνος.

Μικρολογία, ίας, ἡ, *oratio tenuis*, *nullamque habens verborum et sententiarum dignitatem*; *cura*, *quæ impenditur rebus nihili vel minutis*; *sordes*, *avaritia*: à seq.

Μικρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rei parvæ rationem habet*, *qui in minima quæque inquirit*; item *sordidus*, *avarus* seu *parcus*. ex μικρὸς et λόγος.

Μικροποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *humile reddens*: ex μικρὸς et ποιέω.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, et Att. σμικρὸς, *parvus*, *qui parvi pretii seu momenti est*. compar. μικρότερος. superlat. μικρότατος. vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, *paulò post*. μικρὸν, *parum*. μικροῦ, *ferè*. μικροῦ δεῖν, *paulo minus*, *penè*. μικρῷ πρόσθεν, *paulò ante*. μικρῷ πρότερον, *paulò antè*. μικρῷ ὕστερον, *paulò post*.

Μικρόσοφος, *sciolus*. D. S.

Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas*: à μικρός.

Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, *honoris ambitus in parvis*: à seq.

Μικροφιλότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *honoris ambiens in parvis*: ex μικρὸς et φιλότιμος.

Μικροψυχία, ίας, ἡ, *pusillanimitas*: ex seq.

Μικρόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimis*: ex μικρὸς et ψυχή.

Μικρῶς, adv. *parùm*: à μικρός.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*.

Μικτὸς, ή, ὸν, *mixtus*: ab eod. verbo.

Μίλητος, ου, τὸ, et -ος, ἡ, nomen urbis. Gr. *coccinea*: à μίλτος, *minium*.

ΜΙ'ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, *instrumentum quoddam artis plasticæ*.

Μίλιον, ου, τὸ, *milliare*: spatium mille passuum: voc. Lat. Matt. v. 41.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *minio illitus* seu *tectus*, *miniatus*: ex μίλτος, ου, ὁ, *minium*, et ἀλείφω, *ungo*.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *rubras habens genas* vel *proras*: ex μίλτος et παρῃὰ pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*, Poët. *prora navis*.

ΜΙ´ΛΤΟΣ, ου, ἡ, *minium*, *rubrica*; *rubigo segetum*.

Μιλτόω, -ῶ, f. ώσω, *minio inficio*: à præced.

ΜΙ´ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et μίλφωσις, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω, Dor. pro Apocopen pro Μίλωνι. *Miloni*.

ΜΙΜΑΙ´ΚΥΛΟΝ, ου, τὸ, *fructus arbuti*.

Μίμαντα, acc. sing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ´ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, vel μίμαρκυς, υος, ἡ, *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ´ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *imitor*: cum acc. præs. pass. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται.

Μιμήσαιντο, *imitentur*, 3. plur. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi præc.

Μίμημα, ατος, τὸ, *imitamentum*: et

Μίμησις, εως, ἡ, *imitatio*: et

Μιμητέος, α, ον, *imitabilis*: et

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, *imitator*: et

Μιμητικὸς, ἡ, ὸν, *imitandi peritus*: et

Μιμητὸς, ἡ, ὸν, *imitabilis*: omnia à perf. pass. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, *permaneo*, *præstolor*, *expecto*: à μένω.

Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet*, 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari*, *moneo*: præs. imperat. μίμνησκε. mutuatur sua tempora à th. μνάομαι. fut. μνήσω. perf. μέμνηκα. præs. pass. μιμνήσκομαι, *recordor*, *memini*: perf. pass. μέμνημαι, *memini*: a. 1. pass. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο.

Μίμνον, *manebant*, 3. plur. imperf. ind. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνουσι, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo*: præs. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. plur. Poët. et Ion. pro μίμνουσι, præs. part. μίμνων, οντος, à

Μίμνω, *maneo*, *permaneo*, *expecto*, *sustineo*: à μένω.

Μῖμος, ου, ὁ, *MIMUS*, *imitator*, *histrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*. Angl. MIMIC.

Μιμὼ, οῦς, ἡ, *simia*: quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ´Ν, *ipsum*, *ipsam*, acc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὴν. vel ἵ. Sic αὐτόν μιν, pro ἑαυτὸν, *seipsum*, in gen. significat αὐτοῦ, vel αὐτῆς. Ducunt à nominativo ἵς pro ὃς, *ille*, cujus accusativus esset ἵν, et inde μὶν et νὶν. Ponitur etiam pro αὐτοὺς et αὐτάς.

ΜΙ´ΝΘΑ seu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba.

Μίνθος, ου, ὁ, *stercus*.

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα, nom. propr. *urbis Thessaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ et Μινύα· vide præced.

Μινύθει, *minuit*, 3. sing. præs. ind. act. et

Μινύθῃ, 3. sing. præs. sub. à

Μινύθω, *minuo*, *marcesco*. Th. μινυὸς, *parvus*: Angl. TO MINCE.

Μίνυνθα, adverb. *paululùm*: et hinc

Μινυνθάδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *brevi tempore durans*: ex

ΜΙΝΥΟ´Σ, ὰ, ὸν, Eustath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus*, *exilis*.

Μινύριζε, præs. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor*: à μινυρὸς, idem quod th. μινυὸς, *parvus*.

Μινύρομαι, *querelâ voce cantillo*: qu. ab eod.

Μινυώριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui brevis est temporis*, *fluxus*: ex μινυὸς et ὥρα, *tempus*.

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, *concubitus*, *mistio*. Th. μίγνυμι, *misceo*.

Μιξοβάρβαρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *semibarbarus*.

Μιξοπάρθενος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *naturam habens virginis et animalis*: à μίγνυμι, *misceo*, et παρθένος, ἡ, *virgo*.

Μίξω, *miscebo*, fut. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *osor hominum*, *inhumanus*: ex μισέω, *odi*, et ἄνθρωπος, *homo*. Hinc Angl. MISANTHROPIST.

Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ*.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle*, *in quâ fit mistio aquarum ex montibus confluentium*: ex μίσγω seu μίγνυμι et ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.

Μίσγῃαι, Ion. pro μίσγῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero*. Th. μίγνυμι.

Μίσγετο, *miscebatur*, 3. sing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miscentes*, præs. part. plur. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi et th.

Μίσγω, *misceo*, *permisceo*, *tempero*: fut. ξω. perf. μέμιχα. (tanquam à μίγω.) Pass. μίσγομαι, imperf. ἐμισγόμην, a. 1. ἐμισγέσθην, *misceor*, *PERMISCEOR*, *coëo*, *concumbo*, *congredior*, *conversor*: prælientes quoque μίσγεσθαι dicuntur.

Μισεῖ, 3. sing. præs. ind. act. sed

Μίσει, præs. imperat. act. à

Μισέω, -ῶ, *odi*, *minùs amo*: imperf. ἐμίσεον, ουν. f. ήσω. perf. μεμίσηκα. a. 1. ἐμίσησα. a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μισήσωσι. præs. pass. μισέομαι, *odio habeor*: perf. pass. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus*, *a*, *um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.

Μισηθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. præced.

Μισήσῃ, *oderit*, 3. sing. a. 1. sub. act. à μισέω, quod vide.

Μισητὴς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *osor*: ab eod.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus*, *invisus*, *libidinosus*. ab eod.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio*, *præmii retributio*, *pœna*: ex μισθὸς, *merces*, et ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, *qui mercedem persolvit*, *præmiorum largitor*: ab iisd.

Μισθαρνέω, -ῶ, *quæstum facio*: à μισθὸς et ἄρνυμαι, *capio*.

Μίσθιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ᾗ ἡ, *mercenarius*. Th μισθός.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης.

Μισθοδοτέω, ῶ, *mercedem do*, *stipendium persolvo*: f. ήσω. a. 1. ἐμισθοδότησα. Pass. μισθοδοτέομαι, οῦμαι, *mereo*, *stipendio afficior*, *mercedem fero*: imperf. ἐμισθοδοτεόμην, ούμην. à μισθοδότης.

Μισθοδότης, ου, ὁ, *mercedis dator*: ex μισθὸς et δίδωμι, *do*.

ΜΙΣΘΟ´Σ, οῦ, ὁ, *merces*, *præmium laborum*; *pœna*, Callim. Vicissim ποίνη pro μισθὸς, Salm. de us. c. ii. p. 22.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, conditio militis μισθοφόρε, stipendium: à seq.

Μισθοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, miles: ex μισθὸς et φέρω, fero.

Μισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede loco. med. μισθόομαι, ῦμαι, mercede conduco. Pass. mercede conducor. Th. μισθὸς, merces.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, sumptus, quæstus: ab eod. th.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercede conductus, mercenarius. Th. μισθός.

Μίσκιλος, ε, ὁ, sc. οἶνος, vile et nigrum vinum: et

Μίσκιλος, ε, ὁ, sordidus, præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit: à

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, frusta et rejectamenta cœnarum, quæ everri solent.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi, imperitus sum: et

Μισολογία, ας, ἡ, odium literarum: à seq.

Μισολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, bonarum literarum osor: per consequens inductus, imperitus: ex μῖσος, τὸ, odium, et λόγος, in pl. λόγοι, studia literarum.

Μισοξενία, ίας, ἡ, inhospitalitas: ex

Μισόξενος, ε, ὁ ϗ ἡ, inhospitalis à μῖσος et ξένος.

Μισοποιέω, -ῶ, inimica seu hostilia facio; quæ alius odit facio: ex μῖσος et ποιέω.

Μισοποιὸς, ῦ, ὁ, inimicus, infestus, hostilia faciens: ex iisd.

Μισοπονηρέω, -ῶ, malos odi et detestor: f. ήσω. et

Μισοπονηρία, ίας, ἡ, odium in sceleratos: à

Μισοπόνηρος, ε, ὁ ϗ ἡ, malorum osor: ex μῖσος et πονηρός.

ΜΙ͂ΣΟΣ, εος, ες, τὸ, odium.

Μιστύλλεν, ες, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, in minutas partes seco.

ΜΙ'ΣΥ, succus in metallis concretus.

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ε, ὁ, pediculus, quo fructus et folia plantæ appenduntur; quasi ab ἴσχω, teneo.

ΜΙ'ΤΟΣ, ε, ὁ, licium, filum quod stamini implicatur.

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, MITRA, cingulum, baltheus: acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, mitra tunicam cingens: ex μίτρα et χίτων, tunica.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, mutilus.

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ et μύτιλος, λη, λον, MUTILUS, cornibus carens.

ΜΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, purgamentum ceræ: vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, misceo: qu. vide.

ΜΝΑ͂, ᾶς, ἡ, MINA, libra: varii ponderis, apud diversos.

Μνάα, spondes: Poët. Pleonasm. τὸ α, pro μνᾶ, 2. pers. sing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μναμεῖον, ε, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθησαν, Dor. pro ἐμνημονεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι.

Μναμοσύνα, ας, ἁ, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, memoro, mentionem facio, recordor, memor sum: item curo, operam do: et nuptias ambio. f. 1. med. μνήσομαι. a. 1. ἐμνησάμην, ω, ατο. perf. μέμνημαι a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, recordor: ἀναμιμνήσκομαι, idem.

Μνάσειεν, in memoriam reduceret, 3. sing. a 1. opt. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, recordor.

Μνάσης, memores, 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς, a μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contract. pro μνάεσθαι: à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, ἁ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, monitrix: à μνηστὴρ, monitor. Th. μνάομαι, memor sum. Sic et μναστὴρ pro μνηστὴρ, qui memor est alicujus rei, studiosus.

Μναστέω, Dor. pro μνηστέω, quod pro μνηστεύω, quod vide.

Μναστήσας, αντος, aor. 1. part. Dor. pro μνηστήσας: à μναστέω.

Μνᾶστις, ιος, ἁ, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, memoria.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, ῶ, in memoriam revoco, commonefacio, admoneo: fut. ήσω. a. 1. ἔμνησα. a. 1. part. μνήσας. Th. μνάομαι.

Μνέεσθαι, Ion. pro μνᾶσθαι, commemorare: μνώμενος, ambiens, præs. part. Ion. à μνάομαι.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria: à μνάω.

Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, sepulchrum: à perf. pass. ejusd. verbi.

Μνημεῖον, ε, τὸ, idem quod μνῆμα, q. v.

Μνήμη, ης, ἡ, mentio: à perf. μέμνημαι verbi μνάομαι.

Μνημονεύω, memoriâ teneo, memini, memoro: f. εύσω. μνημονεύομαι, memoror: et

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, memoria valens: it. ad memoriam pertinens, memorabilis: à μνάομαι.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Est et nom Deæ. et

Μνημόσυνον, ε, τὸ, quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monimentum, recordatio, memoria: et

Μνήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, memor; item bonâ memoriâ præditus: à μνάω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. et

Μνήσασα, recordata, a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. med. à μνάω.

Μνήσεαι, memineris, Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi ejusd.

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub pass. μνήσθητι, et in 2. pl. μνήσθητε, a. 1. imperat. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, fut. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικακέω, ῶ, mali vel injuriarum acceptarum memor sum: ex μνάομαι, f. μνήσομαι, et κακὸς, malus.

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum memoria: ex iisdem.

Μνησίκακος, ε, ὁ ϗ ἡ, injuriarum memor: ex iisd.

Μνήσομαι, memor ero, f. 1. m. et

Μνησόμεθ pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεύω, nuptias ambio, sum procus; ambio, concilio, comparo: f. εύσω. perf. μεμνήστευκα. præs. pass. μνηστεύομαι, despondeor, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι. perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, desponsata. a. 1. pass. ἐμνηστεύθην. aor. 1. part. pass. μνηστευθεὶς, εῖσα, ὲν. à μνηστὸς, sponsus.

Μνηστέω, ῶ, f. ήσω, id. ac præc.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa: et

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus: acc. pl. μνηστῆρας. Th. μνάομαι, ambio.

Μνῆστις, ιος et εως, ἡ, memoria: ab eodem.

Μνηστὸς, ἡ, ὸν, desponsatus: ab eodem.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, petitio mulieris in uxorem: ab eod.

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muscosus. μνιάραιο τάπητες, tapetis musci in-

stat molliusculi. Epig. ap. Suid. à

ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *muscus, alga.*

Μνίω vel μίω, *edo.*

Μνώα sive μνώα, ας, ἡ, vox Cretica, *servitus, familia.*

ΜΝΟΥ͂Σ, μνοῦ, ὁ, *prima lanugo, pilus tener:* à μνίον, quia est ut *muscus.*

Μνέο, Ion. pro μνῶυ, præs. imperat. pass. ex

Μνέομαι, Poët. pro μνῶμαι, à μνάομαι, *recordor.*

Μνώοντο, Ion. et Poët pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperf. verbi præced.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, *qui obtusâ est voce.*

Μογερὸς, ρὰ, ρον, *laboriosus, ærumnosus.*

Μογεῦμες, Dor. pro μογοῦμεν, *laboramus,* 1. pl. præs. ind act. à

Μογέω, ῶ, *ærumnas patior, laboro, labore fessus sum, doleo:* f. ήσω. Th. μόγος, *labor.*

Μογήσας, αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi.* et

Μογιλάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *difficulter loquens, balbus, hæsitans, cui est lingua impedita:* ex μόγις, *ægrè,* et λαλέω, *loquor.*

Μόγις, adv. *vix, ægrè:* à

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor, ærumna,* Poët.

Μογοστόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans:* Epith. Lucinæ, circa τίκτας μογεῦσα, *ut quæ parturientibus adsit:* à μόγος et τίκτω, *pario.*

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, *MODIUS:* mensura aridorum. Migravit vox à Græciâ in Latium.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, *verna.*

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor;* item *bellum, pugna, tumultus, terror.*

Μόθων, ωνος, ὁ, *verna, vilis, nugator, garrulus, superbus;* à μόθαξ.

Μοθωνικὸς, ἡ, ὸν, *insolens, superbus:* à præc.

Μοὶ, *mihi,* dat. sing. ab ἐγὼ, *ego.*

Μοιμυάω et μοιμύλλω, *contraho labra:* à μύω.

Μοῖρα, ας, ἡ, *pars, portio, fatum:* gen. pl. Æol. μοιράων. Μοῖραι, *Parcæ.* Th. μείρω, *divido, sortior:* perf. med. μέμορα.

Μοιράω, fut. ήσω, *distribuo, partior:* à præc.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *felici fato natus:* à μοῖρα, *fatum, felicitas,* et γίνομαι, *nascor.*

Μοιρίδιος, ία, ιον, Poët. *fatalis:* à μοῖρα.

Μῶσα, ας, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*

Μωσᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μωσαῖος, αία, αῖον, Poët. et Dor. pro Μουσαῖος, à *Musis factus et paratus.*

Μοιχάγρια, ων, τὰ, *quæ persolvit qui in adulterio comprehensus est,* vel *quæ in comprehensione mœchorum persolvuntur:* ex μοιχὸς et ἄγρα, *captura.*

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera, adulterium.* Th μοιχός.

Μοιχάομαι, ῶμαι, *sum adulter, adulterium committo:* (μοιχᾶται ἐπ' αὐτὴν, Mar. x. 11, *adulterium committit in illam,* ut J. C. Latini loquuntur.) fut. ήσομαι perf. μεμοίχημαι. ab eod. th.

Μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera:* à μοιχός.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium:* à μοιχεύω.

Μοιχευθεὶς, εῖσα, ὲν, *adulteratus,* a. 1. part. pass ex

Μοιχεύω, *stupro, vitior, adulter sum, mœchor:* f. εύσω. perf. μεμοίχευκα. a. 1. ἐμοίχευσα. à μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, *adulterinus, spurius.* et

Μοιχικὸς, ἡ, ὸν, *adulterinus:* à

ΜΟΙΧΟ'Σ, ῦ, ὁ, *MŒCHUS, adulter:* q. à μὴ et εἴκω. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera.*

ΜΟΛΓΟ'Σ, ῦ, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA, saccus coriaceus.* μολγὸς etiam idem est ac *tempus mulgendi.*

ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro:* hinc μολὼν, aor. 2. part act.

Μολίβδαινα seu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila* seu *massa plumbea:* et

Μολίβδινος, ίνη, ινον, contract. μολιβδοῦς, ῆ, οῦν, et μολύβδινος seu μολύβδινος, ίνη, ινον, *plumbeus:* à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ seu μόλυβδος, ου, ὁ, *plumbum.* q à μολεῖν εἰς βάθος

Μόλιβος seu μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβδος. Hom. Il. Λ. 237.

Μόλις, adv. *vix:* idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor.*

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *vorax, gulosus:* q μολὼν ἐπὶ βορὰν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nom.

Μολοῖσα, *perfecta,* Dor. pro μολοῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω. quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *labor, pugna, fremitus*

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, ῦ, *MOLOSSUS:* pes metricus, tribus syllabis longis constans. *incola Molossidis,* regionis Epiri.

Μολὸχ, ὁ, nomen Idoli, ἄκλιτον. Heb. *regnans.*

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena:* dat. sing. μολπῇ. à μέλπω, *cano.* perf. med. μέμολπα.

Μολύβδαινα et μόλυβδος, vide μολίβδαινα

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo:* dicitur et de coloribus, *inficio, tingo.* f υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. perf. μεμόλυγκα perf. pass. μεμόλυσμαι, et Att. μεμόλυμμαι. a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η.

Μόλυνσις, ἡ, et

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, *contaminatio:* à μολύνω.

Μόλω, *venio.* à μολέω.

Μολὼν, a. 2. part. act. à pr.

Μομφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio:* à perf. med. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso.*

Μοναμπυκία, ας, ἡ. Poët. *unicum equi frænum:* ex μόνος, *solus,* et ἄμπυξ, υκος, ὁ ϗ ἡ, *reticulum muliebre.*

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno.* et

Μονάρχης, ου, ὁ, *monarcha, rex;* et

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus:* ex μόνος et ἀρχὴ, *imperium.*

Μοναρχικὸς, ἡ, ὸν, *ad monarcham* seu *monarchiam pertinens, monarchiæ favens:* à præc.

Μόναρχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *monarcha:* ex iisdem.

Μονὰς, άδος, ἡ, *unitas:* à μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, *monasterium:* Angl. MONASTERY.

Μοναχὸς, ἡ, ὸν, *solitarius, unicus: MONACHUS:* Angl. contr. MONK. Th. μόνος, *solus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, et Dor. μονὰ, *mansio, habitatio:* Th. μένω. sed

Μόνη, ης, ἡ, *sola:* à μόνος.

Μόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stabilis:* à μένω, *maneo:* perf. med. μέμονα.

Μονιὸς, ῦ, *solitarius, solitudines captans:* et sumitur pro *porco agresti.* Th. μόνος, *solus.*

Μόνιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equus singularis qui servit equiti.* opponitur equo currum subeunti. ex μόνος et ἵππος.

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ ϗ ἡ, *qui singularem habet incessum:* ex μόνος et βαίνω, *eo.*

Μονογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unigenitus:* ex μόνος, *solus,* et γένος, *familia.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Μονόδρεπον φυτὸν, *planta unicum habens truncum:* ex μόνος et δρέπω, *decerpo.*

Μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *uniformis, uniusmodi* : ex μόνος et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Μονόζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excellens bello, turmarius*.

Μονοήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uno die durans* : ex μόνος et ἡμέρα, *dies*.

Μονοκέρως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *unicornis, animal unius cornu*.

Μονοκρηπὶς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *qui unicam crepidam* seu *calceum habet* : ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων. à κρηπὶς, ἡ, *basis, pes*, &c.

Μονομαχέω, ῶ, f. ήσω, *singulari certamine pugno* : à μονομάχος.

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus* : ab eod.

Μονομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *singulari certamine pugnans, gladiator* : ex μόνος et μάχομαι, *pugno*.

Μόνον, adv. *solùm, solummodò* : ante verbum *attamen*.

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, a, um*.

Μονότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vitam solitariam degit* : ex μόνος et τρέπω, *verso*.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *luscus, altero oculo captus* : ex μόνος et ὀφθαλμὸς, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *unam tunicam habens*. D. S.

Μονόψαφος, Dor. pro μονόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium*.

Μονόω, *solum relinquo, destituo* : f. ώσω perf. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*. a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, εῖσα, ὲν, *solus, relictus* : a. 1. part. pass. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.

Μονῶνυξ, sive μώνυξ, χος, ὁ ϗ ἡ, *solidas habens ungulas* : ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, *unguis, ungula*.

Μονώτατος, η, ον, *maximè solus* : superlat. à μόνος, *solus*.

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS*, arbor.

Μορέω, f. ήσω, Poët pro *interficio* : à μόρος, *mors* : quod vide.

Μόριμος, idem quod μόρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis*, quod vide.

Μόριον, ου, τὸ, *particula, portiuncula* ; item *membrum genitale* ; seu *pars quæpiam corporis* : Dim. à μέρος, *portio*. Th. μείρω, *divido* : perf. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, vel -ιον, ου, τὸ, *larva*. Th. μορμὼ, οῦς, ἡ, *mulier horrenda*.

Μορμολύττομαι, *terreo* : à μορμώ.

Μορμος, *terrificus, terror inanis*. Hes.

Μορμύροντα, *fervescentem*, acc. sing. part. præs. ex

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo* : qu. à μόρω, *fluo*.

ΜΟΡΜΩ', οῦς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva*. Est etiam

Μορμὼ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a 1. inf. act et

Μόρξω, *abstergam*, f. 1. act. verbi μοργνύω seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo*.

Μορόεις, όεσσα, όεν, *fatalis, exitiosus* : à μόρος.

Μόρον, ου, τὸ, *morum*, fructus quidam.

Μόρος, ου, ὁ, *portio, fatum, morbus, MORS*. Th. μείρω, *divido, sortior* : perf. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, *necem alicui inferre*.

ΜΟ'ΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, *lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas*.

Μόρσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis* : legitur et μόριμος à μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *sortior*.

ΜΟΡΥ'ΣΣΩ, *inquino, fœdo* : f. ξω. perf. χα.

Μορφὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro μορφή. et

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus*.

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, et Dor. μορφὰ, ᾶς, ἁ, *FORMA, species, statura corporis*.

Μορφνοῦ, gen. Ion. à

Μορφνὸς, οῦ, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus, tenebrosus* ; *flavus, fulvus*. Th. ὄρφνη, *tenebræ, obscuritas*.

Μορφόω, -ῶ, *FORMO* : f. ώσω. perf. μεμόρφωκα. perf pass. μεμόρφωμαι. a. 1. pass. ἐμορφώθην. a. 1. sub pass μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφή.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, *figura, formatio* : et

Μόρφωσις, εως, ἡ, *informatio, formatio, species* : à perf. pass. verbi μορφόω.

ΜΟ'ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum*.

Μοσχάριον, ου, τὸ, *vitulus*. et

Μόσχειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitulinus* : à μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, *vitulus* ; it. *planta, surculus*. à μοσχεύω.

Μοσχεύω, fut. εύσω, *surculis ex arbore demptis planto* : à μόσχος.

Μοσχίον, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus*.

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum conflo* : fut. ήσω. perf. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος et ποιέω, *facio*.

ΜΟ'ΣΧΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *vitulus* ; item *ramus novellus* : item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόσχω, Dor. pro μόσχου, et μόσχως, Dor. pro μόσχους. Est et

Μόσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS*, nom propr.

ΜΟΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur*.

Μοτόω, *indo linamentum vulnerarium* : à præced.

Μότωσις, εως, ἡ, *linamentum vulneri inditum* : à præc.

Μουνάξ, adv. *seorsim, singulatim, solùm* : ex μοῦνος pro μόνος, *solus*.

Μούναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat* : hinc

Μουναρχία, et Ion. -η, *monarchia* : ex μόνος, *solus*, et ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Μουνογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *unicus, unigenitus* : à μοῦνος pro μόνος et γίνομαι, *nascor*.

Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis* : ex μοῦνος et κῶλον, *membrum*.

Μουνόλιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex unico saxo factus*. Th. λίθος, *lapis*.

Μουνομαχέω, *singulari prælio dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Μοῦνος, ου, Poët. pro μόνος, *solus* : nom. pl μοῦνοι.

Μουνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex* : ex μοῦνος, quod vide, et φύω, *nascor*.

Μουνόω, ῶ, f. ώσω pro μονόω.

ΜΟΥΝΥΧΙ'Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA, portus Atheniensium* : à Munychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus* : quia in eo sacra fiebant Dianæ : à præced.

ΜΟΥ͂ΣΑ, ης, ἡ, *MUSA* : μουσάων, gen. pl. Æol et μουσῶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc

Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM, locus Musis et studiis destinatus* : à præced.

Μουσίζω, *cantû contendo* : ab eod.

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA*, sc. τέχνη, *ars*. à

Μουσικὸς, ἡ, ὸν, *MUSICUS*. Th. μοῦσα.

Μουσικῶς, *musicè, eleganter* : adv. à præced.

Μουσίσδω, Poët. et Dor. pro μουσίζω, *canere*. Th. μοῦσα.

Μῦσιν, Attici dicunt pro μυεῖν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro *μοχθοῦντας*, acc. pl. part. præs. à

Μοχθέω, ῶ, *laboro*: fut. *ήσω*. præs. infin. *μοχθεῖν*. Th. *μόχθος*, *labor*.

Μοχθηρὰ, plur. num. n. g. à *μοχθηρὸς*, ϋ.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia*, *improbitas*. Th. *μόχθος*.

Μοχθηρόομαι, ῦμαι, *laboro*; et

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus*, *calamitosus*, *malus*, *improbus*. ab eod. th.

Μοχθήσαντι, dat. sing. aor. 1. part. act. verbi *μοχθέω*, *laboro*.

Μοχθίζοντι, *laborant*, Dor. pro *μοχθίζουσι*, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod *μοχθέω*, *laboro*: à

ΜΟ'ΧΘΟΣ, ϋ, ὁ, *labor*, *molestia*

Μοχλεύω, *μοχλέω* et -όω, *vectibus avello*, vel *moveo*: à

Μοχλὸς, ϋ, ὁ, *vectis*: idem quod *ὀχλεύς*. Th. *ὀχλεύω*, *moveo*.

Μόψος, ϋ, ὁ, nomen viri.

ΜΥ῀, *flebilis vocula*.

Μύαξ, ακος, *mytilus*. Th. *μῦς*, *μυὸς*, ὁ, *mus*.

Μύας. acc. pl. à *μῦς*.

Μυγαλῆ, vel *μυγαλῆ*, vel *μυογάλη*, ἡ, *mus araneus*: qui ἐκ *μυὸς* ϗ *γαλῆς γίνεται*. Th. *γαλῆ* vel *γαλὴ*, *felis*, item *mustela*.

Μυγμὸς, ϋ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur*. Th. *μύζω*.

ΜΥΔΑ'ΖΟΜΑΙ, *aversor*, *abhorreo*; q claudendo oculos: à *μύω*.

Μυδαίνω, fut. *ανῶ*, *stillo*; *putrefacio*: ex *μυδάω*.

Μυδαλέος, έα, έον, *madidus*; item *putris*: à

ΜΥΔΑ'Ω, ῶ, *MADEO*, *nimio madore et uligine vitior*, *putresco*: f. *ήσω*. perf. *κα*. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore*. à præced.

Μύδος, *MUTUS*: à *μύω*, *labra claudo*. Sed

Μῦδος, ϋ, ὁ, *virus*, *virosus humor*.

Μυδόωσαν, Poët. pro *μυδῶσαν*, acc. sing. part. præs. f. g. verbi *μυδάω*, quod vide.

ΜΥΔΡΙ'ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium*: ducamus à *μυδᾷν*.

ΜΥ'ΔΡΟΣ, ϋ, ὁ, *ferrum ignitum*.

ΜΥΔΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso*: à *μυδᾷν*, *putrescere*. sed.

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON*, nomen propr. acc. *Μύδωνα*.

ΜΥΕΛΟ'Σ, ϋ, ὁ, *MEDULLA*: hinc

Μυελόεις, όεσσα, όεν, *medullosus*.

Μυελόω, ῶ, f. *ώσω*, *medullâ impleo*.

Μύες, nom. pl. à *μῦς*, -ὸς, ὁ, *mus*. voc. ὦ *μῦ*. gen. pl. *μυῶν*. dat. pl. *μύεσσι*.

ΜΥΕ'Ω, *instituo in sacris*, *initio*: f. *ήσω* perf. *κα*.

Μυζάω et *μυζέω*, *sugo*: à *μύζω*.

ΜΥ'ΖΩ, f. *ύσω*, propriè *premo*, *MUSSO*, *clausis labris sonum à naribus emitto*: item *sugo*.

Μύθεαι, Ion. pro *μύθῃ*, 2. sing. præs. sub. verbi *μύθομαι* pro *μυθέομαι*, *dico*. Th. *μῦθος*, *verbum*.

Μυθεῖσθε, 2. pl. *μυθεῖται*, 3. sing præs. m. *μυθεῖσθαι*, præs. inf. à

Μυθέομαι, *loquor*. Th. *μῦθος*.

Μυθεύω, f. *εύσω*, *fabulosè narro*, *fingo*. ab eod. th.

Μυθησαίμην, *dixero*, a. 1. opt m. et

Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. sing a. 1. med Ion ab *ἐμυθησάμην*, ω, ατο, verbi *μυθέομαι*, *loquor*, q. v.

Μυθίζοισα, Dor. pro *μυθίζουσα*. *dicens*, præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico*; item *mussito*. Th *μῦθος*, *verbum*.

Μυθικὸς, ὴ, ὸν, *fabulosus*, *a*, *um*: ab eodem th.

Μυθόγραφος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *fabulæ auctor*: ex *μῦθος* et *γράφω*, *scribo*.

Μυθολογεύω, fut. *εύσω*, *fabulor*, *loquor*: et

Μυθολογέω, f. *ήσω*, *fabulas narro*, *fabulosè narro*. et

Μυθολογία, ας, ἡ. *fabularum narratio*: ex *μῦθος*, *verbum*, *fabula*, et *λόγος*, *sermo*, quod à *λέγω*, *dico*: perf. med *λέλογα*. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *fabulæ conditor*: ex *μῦθος*, *fabula*, et *ποιέω*, *facio*.

ΜΥ῀ΘΟΣ, ϋ, ὁ, *verbum*, *oratio*, *sermo*; *fabula*: qu. à *μυέω*. Hinc Angl. MOUTH.

Μυθωδέστατος, ϋ, superl. à

Μυθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fabulosus*. à *μῦθος*.

ΜΥΙ῀Α, ας, ἡ, *MUSCA*: q à *μύζω*, *murmuro*. gen. plur. *μυιάων*, Dor pro *μυιῶν*.

ΜΥΚΑ'Ω, *MUGIO*, *boo*: fut. *άσω* et *ήσω*. a. 2. *ἔμυκον* et Ion. *μύκον*. à sono boum factum, qui est *μῦ*.

Μύκε pro *ἔμυκε*, Ion. 3. sing. a. 2. à præc.

Μύκημα, ατος, τὸ, *mugitus*: à *μυκάω*, *mugio*.

Μυκήνηθεν, adv. ex *Mycenis*.

Μυκηθμὸς, *mugitus*: à *μυκάω*.

Μύκηρος, vel *μύκηρος*, ϋ, ὁ, *amygdala*.

ΜΥ'ΚΗΣ, ητος, vel ϋ, ὁ, *fungus*; item *summa gladii pars*, *quæ est in ipso manubrio*.

Μύκησις, ἡ, *mugitus*: à *μυκάω*.

Μυκητᾶν, *mugientium*, gen pl. Dor. pro *μυκητῶν* à

Μυκητὴς, ϋ, ὁ, *mugiens*: à *μυκάω*.

ΜΥ'ΚΛΑΙ, ῶν, αἱ, seu *μύκλαι*, οἱ, *lineæ nigræ*, *quæ in asinorum collis et pedibus sunt*.

Μύκον, Ion. pro *ἔμυκον*, *crepuerunt*, 3. pl. aor. 2. act. verbi *μυκάω*, quod vide.

ΜΥΚΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *naris*, *nasus*, *proboscis*. q. à *μύσσω*, *emungo*. hinc

Μυκτηρισμὸς, ϋ, ὁ, *subsannatio*, *irrisio*: à *μυκτηρίζω*.

Μυκτηριστὴς, ϋ, ὁ, *subsannator*, *irrisor*: ab eod.

Μυκτηρίζω, *nares attraho*, *irrideo*: f. *ίσω* perf. *μεμυκτήρικα*. a. 1. *ἐμυκτήρισα*. Th. *μυκτὴρ*, *nasus*.

Μυλαῖος, α, ον, *molaris*: à *μύλη*.

Μύλαξ, ακος, ὁ, *lapis molaris*. Th. *μύλη*.

ΜΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *MOLA*: Angl. MILL.

Μυλιάω, *dentes concutio præ frigore*, *strido dentibus*: à præced.

Μυλικὸς, ὴ, ὸν, *molaris*, -*e*. Th. *μύλη*, *mola*.

Μυλιόωντες, Poët pro *μυλιῶντες*, nom. pl. præs. part. act. verbi *μυλιάω*, quod vide.

Μυλλὰς. άδος, ἡ, *meretrix*: qu. à *μύλλω*, *permolo*.

ΜΥΛΛΟ'Σ, ϋ, ὁ, *curvus*, *tortuosus*: q. à *κυλλός*. Est verò

Μύλλος, ϋ, ὁ, *MULLUS*, piscis, qui et *τρίγλα*.

Μύλλω, *ore aliquid significo* et velut *innuo*: et Poët. pro *molo* et *subagito* sumitur. Th. *μύλη*.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis lapidi molari*: à *μύλος*, vel *μύλη*, *mola*, et *εἶδος*, τὸ, *species*. Th. *εἴδω*, *video*.

Μύλος, ϋ, ὁ, idem quod *μύλη*, *mola*. in pl. *μύλοι*, *dentes molares*.

Μύλων, ωνος, et *μυλὼν*, ῶνος, ὁ, *pistrinum*. Th. *μύλη*.

Μῦμα, ατος, τὸ, *edulium ex carnibus et sanguine*.

Μῦν, *murem*, accus. sing. à *μῦς*, *μυὸς*, ὁ, *mus*.

Μυνδὸς, ὴ, ὸν, *mutus*. ὁ μὴ *αὐδῶν*. Etym. malim à *μύω*.

Μύνη, ης, ἡ, *πρόφασις*, *excusatio*, *prætextus*, *mora*: à

ΜΥ'ΝΟΜΑΙ, *prætexto, prætendo.*

ΜΥ'ΞΑ, ης, ἡ, *MUCUS, MUCOR*: quia μύσσεται è naribus.

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, *nasus.*

Μυοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *murium occisor*: ex μῦς et κτείνω *interficio.*

Μύουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velut cauda muris in acutum desinens.* Versus μύουρος dicitur, qui mutilus est seu curtus. ex μῦς et οὐρά.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen. Gr. *fundens*: à μύρω, *stillo, fundo.*

Μύραινα, ης, ἡ, *MYRÆNA* piscis. Th. μύρος, quod vide.

Μύρετο, *lugebat*, 3. sing. imperf. ind. Ion. verbi μύρομαι, *lugeo.* Th μύρω, *fluo.*

Μυρεψικὸς, ἡ, ὸν, *unguentarius, aromatorius*: à

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, *unguentorum coctor*: ex μύρον et ἕψω, *coquo.*

Μυρί' pro μυρία, nom. vel accus. pl. n g. à μυρίος, ου, *innumerus, infinitus.*

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, άδος, ἡ, *decem millium numerus*: à μύριοι.

Μυριάκις, *sæpius.* Th. μυρίος.

Μυρίζω, *ungo*: f ίσω. perf. μεμύρικα. a. 1. ἐμύρισα. a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.

ΜΥΡΙ'ΚΗ, ης, ἡ, *MYRICA* arbor.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, *MYRICINUS*: à præced.

Μυριοπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *decem millibus multiplex, infinitè multiplicatus.* Th. μυρίος.

Μυριόπλεθρος ἀγρὸς, *ager decem millium plethrorum.* D S.

ΜΥΡΙ'ΟΣ, ία, ίον, *infinitus, multiplex, ingens, extremus.* in pl. μυρίοι, ίαι, ία, *infiniti, innumerabiles.* Sed μυρίοι, ίαι, ια, *decies mille.*

Μυριότης, ητος, ἡ, *infinitus numerus.* Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio unguentorum, unguentorum illitus*: à μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. et Æol. βύρμαξ, pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μυρμιδὼν, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, *MYRMIDONES*, nomen propr. militum Achill. fortiss. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ͂ΡΜΟΣ, ου, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, ὁ, *formica.* μυρμηδὼν, όνος, ὁ, *formicarum contubernium.*

Μῦρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. plur. imperf. verbi μύρω, *fluo, stillo.*

ΜΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *unguentum liquidum*: q. à μύρω, *fluo.*

ΜΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel μύραινος, *MURUS* piscis.

Μύῤῥα, ας, ἡ, *MYRRHA.* Th. μύρον, *unguentum.*

Μυῤῥίνη, ης, ἡ, idem quod

ΜΥ'ΡΤΟΣ, ου, ἡ, *MYRTUS.*

ΜΥ'ΡΩ, *fluo, stillo, fundo*: μύρομαι, *fleo, ploro.*

ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, *MUS, sorex, musculus.* voc. ὦ μῦ. dat. pl. Ion. μύεσσι.

Μῦσαν, *clauserunt*, Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, *claudo.*

Μυσάρχης, ου, ὁ, *detestabilis præfectus*: 2 Macchab. v. 24. ex μῦσος et ἀρχή.

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, *scelestus.* et

Μυσάττομαι, *abominor, aversor*: f. άξομαι perf. μεμύσαγμαι. à μῦσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. à

ΜΥ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, *scelus.*

Μυσὸς, οῦ, ὁ, *detestandus, abominandus.*

ΜΥ'ΣΣΩ, vel -ττω, Atticè *MUNGO, emungo.*

Μύσταξ, ακος, ἡ, *MYSTAX, superius labrum, et in eo nati pili.* Angl. MUSTACHES. dicitur quoque μάσταξ.

Μυστήριον, ου, τὸ, *MYSTERIUM, res arcana*: à

Μύστης, ου, ὁ, *sacris initiatus, MYSTA.* Th. μυέω, *instituo in sacris.*

Μυστικὸς, ἡ, ὸν, *mysticus, cui subest mysterium, arcanus*: à μύστης.

ΜΥΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.*

Μυστίλλω, *in parva seco*: q. εἰς μικρὸν τίλλω. vide μιστύλλω.

Μύστρον, ου, τὸ, *cochlear*: à μυστίλη.

ΜΥ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *nasus*, propriè de magnis piscibus.

Μυττὸς, οῦ, quod et μύτης, *mutus*: q. à μύω, quia *os ei clausum.*

Μύττω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, οῦ, τὸ, *edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.*

Μύχατος, η, ον, Poët. idem quod μύχιος, *abstrusus.* Th. μυχὸς, *penetrale.*

Μυχθίζω, *suspiro, ingemisco, irrideo*: à μύζω.

Μύχιος, ία, ιον, *intimus, abstrusus*: à μυχός.

Μυχοίτατος, ου, *penitissimus*, superl. à

ΜΥΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.*

ΜΥ'Ω, propriè *premo, comprimendo claudo, teneo, occludo*: hinc *conniveo, oculos claudo, labra comprimo.* f. σω. aor. 1. ἔμυσα. μίνυνθα γαῖα, Hes. Op. 508. *terra constringitur.*

Μυὼν, ῶνος, ὁ, *musculus*: item pars quæ præcipuè habet musculos. Th. μῦς, *mus.*

Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno*: à

Μύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *connivens*: q. d. μύων ὦπας, *claudens oculos, lusciosus.*

Μωκάομαι et -ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶκος.

Μωκάω, ῶ, f. ήσω, et μωκίζω, f. ίσω, idem: à

ΜΩ͂ΚΟΣ, ου, ὁ, *fatuus, irrisor*: q. à μῶ, *quæro*, quòd in aliena semper *inquirat.* Hinc Angl. MOCK.

Μωλέω, ῶ, *pugno*: à

ΜΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *bellum, pugna, tumultus*: item *ædificium in fluctibus extructum, portus manu factus.* Hinc Angl. MOIL.

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbæ nomen.

ΜΩ͂ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii.*

ΜΩ͂ΛΥΣ, υος, seu μώλυξ, κος, *indoctus, ignavus, tardus, hebes.*

Μωλύω, seu μωλύνω, *hebeto*: à μῶλυς.

ΜΩ'ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex*, verberum in cute vestigium.

Μωμάσατο, Dor. Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. aor. 1. m. seq.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo*: fut. ήσομαι. aor. 1. m. ἐμωμησάμην. aor. 1. infin. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην a. 1. sub. μωμηθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος.

Μωμεόμενος, *invidus*, præs. part. pass Dor. pro μωμούμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, quod vide.

Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo*; idem cum μωμέομαι, et ab eod. th.

Μώμημα, ατος, τὸ, *dictum, quo reprehendimus seu irridemus; reprehensio, irrisio*: à 1. pers. perf. pass. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. infin. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Μωμητὴς, ῦ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor:* et

Μωμητὸς, ὴ, ὸν, *vituperabilis:* à 3. pers perf. pass. ejusd.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS*, deus quidam reliquorum deorum irrisor: et hinc *irrisor, vituperator.*

ΜΩ͂Ν, *num, nunquid, an, utrum:* et sequente μὴ vel οὐ, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονόνυξ, *solidas ungulas habens:* ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*

Μώνυχας, ejusd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, stultè ago:* f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα, Att. ἐμώρηνα perf. μεμώραγκα. præs. pass μωραίνομαι, *infatuor, stultus sum.* perf. pass. μεμώραμμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, et in subj. μωρανθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. part. pass. μωρανθεὶς. à μωρός.

Μωρανθεὶς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing a. 1. sub. pass. præced.

Μωρὲ, Matt. v. 22. *contumax:* vox Syriaca: ut Deut. xviii. 20. et sæpe in V. T. quæ malè *stulte* in Novo T. redditur.

Μωρία, ας, ἡ, *stultitia.* Th. μωρὸς, *stultus.*

Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium:* a

Μωρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stultiloquus:* ex μωρὸς et λόγος, *sermo.* Th. λέγω, *dico.*

Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia:* à

ΜΩΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, vel μῶρος, Att. *stultus, fatuus:* q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns.*

Μωρῶς, adv. *stultè:* à præc.

Μῶσα, ας, ἁ, Dor. pro Μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*

Μωσῆς, ῦ, ὁ, et Μωσεὺς, έως, ὁ. dat. Μωσῇ et Μωσεῖ. acc. Μωσῆν. nom. prophetæ.

Μῶσθαι, per Sync. pro μώεσθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν. à μάω, *quæro.*

Μῶϋ, τὸ ὕδωρ, *aqua*, Hesych.

Μωϋσῆς, ῦ, et Μωϋσεὺς, έως, ὁ, idem quod Μωσῆς, *Moses*, nomen prophetæ.

N.

N Litera decima tertia apud Græcos, quæ νυ appellatur: nota numeralis significans *quinquaginta;* et cum lineolâ infrà positâ, *quinquaginta millia.*

Ναασσὼν, ὁ, nomen viri. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Ναβὶν, *cubiculum, thalamus:* indecl.

ΝΑ'ΒΛΑ, ων, τὰ, *NABLIA*, instrumentum musicum.

Ναβλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Ναγγαὶ, ὁ. nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Νᾶες, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. pl. à ναῦς, ναὸς, ὁ, *navis.*

Ναίτης, seu ναιέτης, ου, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*

Ναζαραῖος, αία, αῖον, et Ναζαρηνὸς, ὴ, ὸν, *NAZARENUS;* item Ναζωραῖος, ου, Act. xxvi. 9.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *surculus.*

Ναζωραῖος, αία, αῖον, *NAZARÆUS.*

Ναθὰν, ὁ, nomen prophetæ, indecl. Hebr. quod interpret Lat. *dedit.*

Ναθαναὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr quod interpret. Lat. *Deus dedit.*

ΝΑΙ', adv. *NÆ, profectò, imò, etiam:* adverb. concedentis. Matt. xv. 27. contra Casaubonum. Xen. Oeconom. Ναὶ μὰ Δί', ἔφην ἐγὼ, *rectè, per Jovem.* ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per,* &c.

Ναῖε, pro ἔναε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναίει, *incolit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ναίω, quod vide

Ναίεσκε, *habitabat*, Poët. vel Ion. Epenth. pro ἔναε, 3 sing. imperf. ind. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναιετάεσκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάωσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi et th. sic ναιετάωσ' pro ναιετάουσι, 3. pl. præs ind. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, ejusd. verbi.

Ναῒν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *amœni*, sc. *agri.*

Ναίοισα, Dor. pro ναίουσα, *habitans*, præs. part. à ναίω. ναίοισι, Dor. et Æol. pro ναίουσι, *habitant*, 3. pl. præs ind. act.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentis; an à ναίω, *fluo?*

ΝΑΙ'Ω, *habito, incolo.* ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάκη, ης, ἡ, idem cum

ΝΑ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus:* qu. à νάσσω, quia est aliquid ναστὸν, id est, *densè compactum.*

Νᾶμα, ατος, τὸ, *fluentum, latex:* dat. pl νάμασι à νάω, seu ναίω, *fluo.*

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem.*

ΝΑ'ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matrisve soror.* Angl. NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *NANUS, pumilio.*

Νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumilionis formam habens:* à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, ῦ, ὁ, *templum.*

ΝΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, *templum:* q. à ναίω, *habito.*

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri. indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis.*

Ναπαῖος, α, ον, *sylvosus:* à seq.

Νάπη, ης, ἡ, idem quod

ΝΑ'ΠΟΣ, εος, τὸ, *saltus, clivus montis, locus cavernosus, vallis nemorosa:* q. ex νὴ et φάος, quòd *locus tenebrosus* sit. Vel à νάω, *fluo.*

ΝΑ'ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi.*

ΝΑ'ΡΔΟΣ, ου, ἡ, *NARDUS*, frutex.

Νάρη, *stulta:* ἡ ἄφρων ϗ μωρά.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium:* à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferulam ferens:* à φέρω, et

ΝΑ'ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula, bacillus.*

ΝΑ'ΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *odoramenti genus:* q. à νάρδος et καίω.

Ναρκάω, et -έω, f. ήσω, *torpeo, obtorpesco:* à

ΝΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo*, piscis genus: item *torpor, veternus.*

Νάρκημα, ατος, τὸ, et

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor:* a perf. pass verbi ναρκάω, quod vide.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *NARCISSUS:* et in f. g. pro *flore* sumitur: à νάρκη, i e. *torpore*, quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *torpidus*: ab eod.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio*: et

Ναρκωτικὸς, ἡ, ὸν, *torpefaciendi vim habens*: à perf. pass. verbi ναρκάω. quod vide.

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vasis genus*.

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA, planta odorata*: an à νάρδος;

Νάσατο, Ion. et νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito*. a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω pro ναίω, *habito*.

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ. *insulanus, insulæ incola*. Th. νῆσος, ο, ἡ, *insula*.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νάσσα, Ion. et Poët. pro ἔνασσα, a. 1 ind. act. verbi νάω pro ναίω, *habito*.

Νάσσατο, vide in νάσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω et νάξω, *æquo, complano, premo; farcio*, Jos. B Jud. i. 13. ut legi debet.

Ναστὸς, ἡ, ὸν, *confertus, densus; firmus*, ut turris: à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγω, *navem frango*: f. ήσω. perf. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, *naufragis*, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium*: et

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem, et *fragmentum navis, tabulæ ex naufragio*: quod ex

Ναυαγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, et ἄγω, *frango*.

Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, *classi præsum*: ex ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura classis*: ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS*: ex ναῦς et ἀρχή.

Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, corruptè legitur pro

Ναυβάτης, ου, ὁ, *qui navem scandit, nauta*: ex ναῦς et βαίνω, *scando*.

Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, et

Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas*: et

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον et

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus*.

Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia, sive navis locatio ad merces vehendas*. Vide Salm. de Us. c. 17. p. 516. *navium gubernatio, nautica vita*: à seq.

Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS, navis dominus*: ex ναῦς, *navis*, et κλῆρος, *sors, hæreditas*.

Ναυκράροι, ων, οἱ, *reipub. principes et magistratus*: q. d. οἱ τὴν κάραν ϗ τὴν κεφαλὴν ἐν τῇ νηῒ αἴροντες.

Ναυκράτης, εος, ὁ ϗ ἡ, et ναυκράτωρ, idem; *qui* scil. *classe pollens maris imperium obtinet*, ϗ ὁ ταῖς ναυσὶ κρατῶν. ex ναῦς et κρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest, gubernator*: ex iisdem.

Ναύλα, idem quod νάβλα.

Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM, merces quæ pro navigatione persolvitur*. Th. ναῦς.

Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo*: à

Ναύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *portuosus, naves continens*: subst. *statio navium, portus*. ex ναῦς, *navis*, et λέχος, *lectus*: (quod à λέγω, *cubo*:) vel λόχος, *insidiæ*.

Ναυμαχέω, *navale prælium committo*: à ναύμαχος.

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium*: ab eodem.

Ναύμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navali prælio aptus*: ex ναῦς et μάχομαι, *pugno*.

Ναυμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navale prælium committens*: ex iisdem.

Ναῦν, *navem*, acc. sing. et Poët. νηῦν, νῆα vel νέα, à ναῦς, *navis*.

Ναύπακτος, ου, ἡ, *NAUPACTUS*, urbis nomen.

Ναυπηγιόμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass. à

Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor*: à ναυπηγός.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabricandis navibus aptus*: ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio*: ab eod.

Ναυπηγικὸς, ἡ, ὸν, *ad navium fabricationem pertinens*: à præc.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur*: ab eod.

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator*: ex ναῦς, *navis*, et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*: perf. med. πέπηγα.

ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ. q. à νάω, *fluo*.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit*: ex ναῦς et θέω, *curro*.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus*: ex νόος, *mens*, et ναῦς, *navis*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navibus pervius, navigabilis*: ex ναῦς et πόρος.

Ναυσίστονος ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert*: à ναῦς, *navis*, et στόνος, *gemitus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur*: ex ναῦς et φέρω, *fero*.

Ναύσταθμον, ου, τὸ, necnon

Ναύσταθμος, ου, ὁ, *navium statio, navale; navales copiæ*: à ναῦς, *navis*, et σταθμὸς, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, *navem mitto* vel *duco, navi veho, permeo, proficiscor*: à ναῦς et στέλλω, *mitto*.

Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA*; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, et Ion. ναυτίη, ας, ἡ, *NAUSEA*. ναυτίασις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -έω, *NAUSEO*: metaph. τρέμω, *quasi nauseans*. à præc.

Ναυτικὸς, ἡ, ὸν, *NAUTICUS*: *rei nauticæ peritus*. τὸ ναυτικὸν, *res nautica; classis*. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ίη, ἡ, *navigatio*: ab eod. th.

Ναυτίλλομαι, *navigo*: à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, οῦ, ὁ, *nauticus* vel *nauta*: item *NAUTILUS* piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω, *habitare facio*: a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi*: aor. 1. pass. ἐνάσθην. a. 1. med. ἐνασσάμην, *habitavi*. Etiam

Νάω pro ῥέω, *fluo, mano, scaturio*: imperf. ἔναον.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νὴ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. Est etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζω, f. άσω, *juvenesco*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ, item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεανικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens*: comp. νεανικώτερος. superl. -ώτατος. à præc.

Νεανικῶς, adv. *juveniliter; strenuè*: à præc.

Νεᾶνις seu *νῆνις, ιδος, ἡ, juvencula:* à *νέαν.*

Νεανισκεύω, *juvenesco:* à *νεανίσκος.*

Νεανίσκος, *ου, ὁ, juvenis, adolescentulus:* à *νέος, juvenis.*

Νεάπολις, *εως, ἡ,* nom. urbis; Gr. quod interpret. Lat. *nova urbs.*

Νεαρὸς, *ρὰ, ρὸν, novus, recens, juvenis, juvenilis.* Th. *νέος, novus.*

Νέας, *naves,* pro *νῆας,* accusativ. pl. Ion. à *ναῦς.*

Νέασις, *εως, ἡ, novatio, renovatio:* à *νεάω.*

Νέαται, *habitantur, structa sunt,* detracto augmento pro *νενέαται,* Ion. pro *νένηνται,* 3. plur perf. pass. verbi *νέω, struo:* vel à *νέω,* Ion. pro *νάω* vel *ναίω, habito.*

Νέατος, Ion. Sync. pro *νεώτατος, novissimus.* Th. *νέος, novus.*

Νεατὸς, *ἡ, ὸν, novatus, novalis.* subst. *tempus renovandi agrum.* à seq.

Νεάω, *ῶ, novo;* inprimis *agrum:* à *νέος.*

Νέβαλ, *uter, amphora.* Vox Hebræa, retenta à LXX 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, *ίδος, ἡ, NEBRIS, hinnuli* aut *cervi pellis:* et indè

Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à præc.

Νεβρὸς, *οῦ, ὁ, hinnulus, pullus cervi: νεβρῶ,* Dor. pro *νεβροῦ,* et *νεβρὼς* pro *νεβρούς.*

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat *amœnus.*

Νέεσθαι, *redire,* præs. inf. à *νέομαι* vel *νέω, eo, redeo.*

Νέηαι, Ion. pro *νέῃ, eas,* 2. sing. præs. sub. med. verbi *νέομαι* vel *νέω, eo, redeo.*

Νεήνεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεήκης, *εος, ὁ καὶ ἡ, recentèr acutus:* à *νέος, novus,* et *ἀκὴ, cuspis.*

Νέηλυς, *υδος, ὁ καὶ ἡ, qui nuper advenit:* à *νέος, novus,* et *ἐλεύθω* seu *ἔρχομαι, venio:* f. *ἐλεύσομαι.* a. 2. *ἤλυθον.*

Νεηνίης, Ion. pro *νεανίας, juvenis:* et

Νεῆνις, Ion. pro *νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula.* Th *νέος, novus.*

Νεῖ, *net,* 3. sing. præs. ind. act. verbi *νέω, neo:* f. *νεύσω.*

Νειαίρη, *ης, ἡ, pars extrema ventris, venter inferior:* à

Νειαρὸς vel *νεαρὸς, novus, ultimus.* Th. *νέος,* idem.

Νείατος, *infimus, ultimus:* per Syncopen pro *νεώτατος,* superl. à *νέος* pro *νέος, novus, recens.*

Νείκεα, ut et *νείκε',* acc. pl. à *νεῖκος, εος, τὸ, rixa.*

Νεικεῖ, *contendit,* 3. sing. præs. ind. act. à *νεικέω.* Th. *νεῖκος.*

Νεικείεσκε, Ion. Paragoge pro *ἐνείκει,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi *νεικείω,* Poët. pro *νεικέω, rixor:* ab eod. th.

Νεικέσῃ, et Ion. Paragoge *νεικείησι, vincat, probris afficerit,* 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Νεικεστὴρ, *ῆρος, ὁ, objurgator, convitiator:* à 3. pers. perf. pass. verbi

Νεικέω, et Poët. *νεικείω, rixor, objurgo:* f. *ήσω* et *έσω.* Th. *νεῖκος.*

Νείκεσεν et *νείκεσσεν,* Ion. pro *ἐνείκησεν,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙ͂ΚΟΣ, *εος, τὸ, rixa, jurgium, contentio; bellum:* q. à *νὴ* et *εἴκειν.*

Νείλασσα, *exultat, læta est:* vox Hebr. Job. xxxix. 13.

Νειλομέτριον, *ου, τὸ,* (Strabo.) et **Νειλοσκοπεῖον,** *ου, τὸ, Nili specula, eum in finem prope Memphim extructa, ut incrementa et decrementa fluvii observentur, incolisque maturè significentur.* D. S.

Νεῖλος, *ου, ὁ, NILUS,* Ægypti fluvius.

Νείμας, *αντος, qui tribuit,* a. 1. part. act. *νείματο,* 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. verbi *νέμω, tribuo:* a. 1. *ἔνειμα.*

Νεῖμεν vel *νεῖμε, tribuit,* 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro *ἔνειμεν,* ejusd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro *νεατόθεν,* adv. *ex imo:* et

Νειόθι, adv. per Sync. pro *νεατόθι, in imo fundo:* à *νέος.*

Νειὸν, *ου, τὸ,* Ion. pro *νέον, ου, τὸ, navale;* item adv. pro *nuper:* et

Νειὸς, *ου, ὁ,* et *νειὸς, οῦ, ἡ,* Ion. pro *νέος,* (sub. *ἀγρὸς*) et *νεὸς, ager renovatus:* et

Νεῖος, *ου,* Ion. pro *νέος, recens, novellus:* superl. *νειότατος, novissimus, infimus:* omnia à th. *νέος, novus.*

Νείσσαι, Ion. pro *νίσσῃ,* 2. sing. præs. sub. *νίσσεο,* Ion. pro *νίσσου,* præs. imperat. à

Νείσσομαι, *eo, proficiscor.* Th. *νέω, eo.*

Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.

Νεῖται, *redit,* 3. sing. præs. ind. verbi *νέομαι.* Th. *νέω, eo, redeo.*

Νείφω, *ningo:* perf. med. *νένοιφα.* à *νίφω,* id.

Νειχθεὶς, *reversus,* aor. 1. part. pass. à *νίσσομαι, redeo.* Th. *νέω.* Verùm vix verisimilè indè derivari posse, et potiùs ad *ἱκνέω,* vel *φέρω,* referendum. Vide Scoti Gramm. Gr.

Νεκάδες, *mortui:* vide *νεκάς.*

Νεκάδεσσι, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, *άδος, ἡ, cadaverum acervus.* Th. *νεκρὸς, mortuus.*

Νεκρικὸς, *ἡ, ὸν, funebris:* ab eodem th.

Νεκρομαντεία, *ας, ἡ, vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA,* barbarè *nigromantia,* quo vocabulo nos perindè ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus BLACK ART. à *νεκρὸς, mortuus,* et *μάντις, vates.*

Νεκρομαντεῖον, *ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis:* ab iisd. th.

ΝΕΚΡΟ'Σ, *ὰ, ὸν, mortuus, cadaver ipsum:*

Νεκρόω, *mortifico, interimo:* f. *ώσω.* perf. *νενέκρωκα.* aor. 1. *ἐνέκρωσα.* a. 1. imperat. act. *νέκρωσον, άτω.* perf. pass. *νενέκρωμαι.* perf. part. pass. *νενεκρωμένος, η, ον.* Th. *νεκρός.*

Νεκρωθεὶς, *έντος, nece datus,* a. 1. part. pass. ab *ἐνεκρώθην,* a. 1. pass. verbi *νεκρόω,* q. v.

Νέκρωσις, *εως, ἡ, mortificatio:* à 2. pers. perf. verbi ejusd.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, *αρος, τὸ, NECTAR, potus Deorum.*

Νεκτάρεος, *ρέα,* (Ion. *ρέη,*) *ρεον, NECTAREUS, nectaris suavitatem referens:* à præc.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam.*

Νέκυες, *defuncti, manes: νεκύεσσι* dat. pl. Ion. *νεκύων,* gen. pl. à *νέκυς, υος,* idem cum *νεκρὸς, mortuus.*

Νεκυομαντεία, *ας, ἡ,* id. ac *νεκρομαντεία.*

Νεκυομαντεῖον, *ου, τὸ,* et

Νεκυομαντήϊον, *ου, τὸ,* Ion. pro *νεκυομαντεῖον,* idem ac *νεκρομαντεῖον, oraculum, in quo mortui de re aliquâ consuluntur:* ex *νέκυς* et *μάντις, vates.*

Νέκυς, *υος, ὁ, defunctus; cadaver:* gen. pl. *νεκύων.* Th. *νεκρός.*

Νεμεὰς, *άδος, ἡ,* quod Poët. pro *Νεμεαία, NEMEÆA.*

Νέμει, *tribuit,* 3. sing. præs. ind. act. *νέμειν,* præs. inf. à *νέμω,* quod vide.

Νεμεαῖος, *αία, αῖον, NEMEÆUS:* à *Νεμέα, ας, ἡ,* nomen regionis.

Νεμεΐη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμαία, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus*. Th. νέμω, *pasco*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum*.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ´Ω, -ῶ, *indignor, irascor, invideo: indignationem formido, formido, irritum facio hostis consilium* seu *spem*: f. ήσω. perf. νενεμέσηκα. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην.

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, *ad indignationem propensus*: et

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehensibilis*: Poët. νεμεσσητός· à νεμεσάω, *irascor*.

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσίζῃ, *vitio vertes*, 2. sing. præs. subj. pass. à

Νεμεσίζω vel -ομαι, *reprehendo, indignor, revereor*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio, reprehensio cum quâdam invidiâ, ultio*: item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*, 3. sing. præs. ind. act. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσατὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, qu. vide.

Νεμέσσηθεν pro νεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.. Sic νεμεσσήθην, Ion. pro ἐνεμεσσήθην. a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus, a, um*: ab eod. th.

Νεμηθεὶς, *tributus*, aor. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: fut. νεμῶ. perf. pass. νενέμημαι. a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμησις, εως, ἡ, *distributio*: à νέμω.

Νέμονται, *fruuntur*, 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS, locus arboribus densus*: à

ΝΕ´ΜΩ, *tribuo, distribuo*: νέμομαι, *tribuor, dividor*, interdum *divido, partior*: νέμω et frequentiùs νέμομαι, *possideo, habeo, colo*: νέμω, *pasco*; νέμομαι, *pascor*; νέμω, *administro*: dicitur ut Lat. *tribuo*, pro *concedo, largior*: f. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα. perf. med. νένομα.

Νένασαι, Dor. pro νένησαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio*: qu. à νέω.

Νενέαται, Ion. pro νένηνται, *collecti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω.

Νενέμηκα, *distribui*, perf. ind. act. verbi νέμω, qu. vide.

Νένηκα, *nevi*, perf. act. verbi νήθω, *neo*: f. νήσω. perf. pass. νένημαι et νένησμαι. perf part. pass. νενημένος et νενησμένος Th. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙ´ΗΛΟΣ, *cæcus, attonitus, vecors*.

Νενίκαντι, Dor. pro νενίκηνται, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, perf. pass. νενικημένος, perf. part. pass. ejusd verbi.

ΝΕ´ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *patruus, avunculus*.

Νεννὸς, ἡ, ὸν, *stolidus*: quod à νὴ et νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. et

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto, moribus instituo*. Th. νέμω.

Νενοσσευμένα, legendum νενοσσευμένα, perf. part. pass. à νοσσεύω, *nidifico*. Th. νοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται, *excogitatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Νένοφα, perf. med. verbi νίφω, pro quo νείφω.

Νεώμεθα, per Synæresin Ion pro νενοήμεθα. et νένωται pro νενόηνται, 1. pl et 3. sing. perf. pass. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νεοαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέος, *novus*, et ἄρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui recens uxorem duxit*, vel *recens nupta*. Th. γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, *recens natus*: q. νεογενὸς. ex νέος et γίνομαι, *nascor*.

Νεόγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper pictus*. Ex νέος et γράφω.

Νεόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis*: ex νέος, *juvenis*, et γυῖον, ου, τὸ, *membrum*.

Νεόδματος, ω, ὁ, Dor. pro νεόδμητος.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *nuper domitus*: vid. seq.

Νεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens structus*; item *nuper domitus, recens nupta*, i. e. νεοδάμαστος ex νέος, *novus*, et δέμω, *struo*: f. μῶ. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται· item à δαμάω, *domo*.

Νεοδρεπὴς, ὲς, idem ac

Νεόδρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens decerptus*: à νέος et δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *juvenili facie præditus*: ex νέος et εἶδος.

Νεόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens nuptus*: ex νέος et ζυγόν.

Νεοθαλὴς et νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper virens et pullulans*; item *recens*: ex νέος et θάλλω, *floreo*.

Νεοθλιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recens expressus*: ex νέος et θλίβω.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέος, *juvenis*.

Νέοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus et habitatus*: item *qui recens alicubi ædes habere cœpit*; *in novâ urbe domum habens*. ex νέος et οἶκος, *domus*.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recentem dolorem habens*; dat. sing. νεοκηδεῖ. ex νέος et κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens contextus*: ex νέος et κλώθω, *neo*.

Νεόκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens conditus*: νεοκτίστα, Dor. pro νεοκτίστη, ης, ἡ· ex νέος et κτίζω, *condo, creo*.

Νεόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *recens interfectus*: ex νέος, *novus*; et κτείνω, *interficio*: perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus, juventus*: Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, *neo, nato, vado, redeo*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, contractè νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis, calendæ*: ex νέος, *novus*, et μήνη, *luna*; item à μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωστί, Att. idem. Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper compactus*: ex νέος et πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nuper dives factus*: à νέος et πλοῦτος.

Νεόπλυτος et νεοπλύντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens lotus*: ex νέος et πλύνω, *lavo*.

ΝΕ´ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS, novellus, recens, juvenis*; qu. à νῦν, *nunc*: comp. νεώτερος, α, ον, *junior*: pl. num. αἱ νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu*. Hinc Angl. NEW.

Νεοσίγαλος, ω, ὁ, Dor. pro νεοσίγηλος, ὁ, *propter rei novitatem et excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα appellaret. ex νέος et σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper tersus vel politus: ex νέος et σμάω vel σμήχω, abstergo, purgo.

Νεοσσεύω et Att. νεοττεύω, nidifico. Th. νεοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus.

Νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus avium: gen. pl. Ion. νεοσσιέων à νεοσσός.

Νεοσσίον, ου, τὸ, parvus pullus; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ'Σ, et Att. νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, avicula, vitellus; nidus: dat. pl. νεοσσοῖσι.

Νεοσσὼς, Dor. pro νεοσσούς.

Νεότας, ατος, ἁ, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nuper factus: ex νέος et τεύχω, fabrico.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus; acc. sing. νεότητ' pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.

Νεοτήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, juvenilis: ab eod. th.

Νεότματος, Dor. pro νεότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens sectus: ex νέος et τέμνω, seco: perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτριβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens tritus: ex νέος et τρίβω, tero.

Νεοττία, ας, ἡ, Att pro νεοσσιά.

Νεοττίον, ου, τὸ, id. qu. νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, οῦμαι, pullos gigno: f. m. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med νεοττοποιησάμενος. Ex νεοσσὸς seu -ττὸς, ὁ, pullus, et ποιέω, facio.

Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, pullus.

Νεουρέω, secundo vento utor: ex ναῦς et οὖρος, ventus secundus.

Νεούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, recens vulneratus: ex νέος et οὐτάω, f. ήσω, vulnero.

Νεόφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, nuper consitus seu plantatus apud Script. Eccles. νεόφυτος de eo dicitur, qui nuper ad fidem Christianam accessit. ex νέος et φύω.

Νεοχμόω, ῶ, res novas molior: à seq.

Νεοχμὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, novus, qui integris est viribus. à νέος.

Νεόχριστος οἶκος, domus nuper incrustata, nuper calce arenâque perpolita: ex νέος et χρίω, ungo. D.S

Νεόω, -ῶ, f ώσω, novo, innovo: ab eod. th.

ΝΕ'ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, posteri, NEPOTES. sed

Νέποδες, ων, οἱ, euntes vel procedentes ut pisces, h. e. sine pedibus; item pisces: à νέω, nato, vel νη partic. priv. et πούς.

Νέρθε et νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, infra: adv.

Νέρτερος, έρα, ερον, inferior. νέρτεροι, inferi, mortui. à præc.

Νέστορα, acc. sing. à Νέστωρ.

Νεστορίδης, ου, ὁ, NESTORIDES: patronym. à

Νέστωρ, ορος, ὁ, NESTOR, nomen propr.

Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. Th. νεύω, innuo.

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ῦμαι, vel Ion. pro fut. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, redibimus: à νέω, redeo.

Νεύοιεν, nutabunt, vergent, 3 pl præs. opt. act. à νεύω, innuo: præs. part. νεύων, ουσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, nervus arcûs. Th. νεῦρον, ου, τὸ nervus.

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ίδος, ἡ, idem cum νεῦρον, nervus.

Νευροκοπέω, ῶ, enervo, nervis præcido: ex νεῦρον et κόπτω, scindo.

ΝΕΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, NERVUS in corpore animalium; chorda in arcu; id quo cuspis sagittæ illigatur calamo. νεῦρα, nervi, vires, fides.

Νευρόσπαστα ἀγάλματα, simulachra quæ nervis occultis trahuntur: ex νεῦρον, nervus, et σπάω, traho.

Νεῦσ' et νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, annuit, 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, innuo: fut σω. perf. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, nutus: à 2. pers. perf. pass. verbi præced.

Νευστάζω, fut. άσω, nuto, capite concutio: ab eodem th.

Νευστικὸς, ὴ, ὸν, idem cum

Νευστὸς, ὴ, ὸν, natans. Th. νέω, f. νεύσω, no.

ΝΕΥ'Ω, NUO, innuo, annuo; promitto; vergo: f. σω. perf. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, nubes

Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλα, NEBULA, nubes: à th. eod

Νεφεληγερέταο, gen. Æol. pro νεφεληγερέτου, à

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans, nubes cogens: Jovis Epithet. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος et ἐγείρω, excito, vel ἀγείρω, colligo.

Νεφέλιον, ου, τὸ, nubecula: dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλῃσι, dat. pl. à νεφέλη.

Νεφελωτὸς, ὴ, ὸν, nubeus.

Νεφθαλείμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. lucta.

ΝΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, NUBES, nebula: per Metaph. magna multitudo.

Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, morbus seu affectus renum: à sequente.

ΝΕΦΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, ren: qu à νέω, fluo, et φέρω. renes enim deferunt humores quosdam.

ΝΕ'Ω, no, nato: neo, filum è colo duco seu torqueo: glomero, acervo cumulo, construo. f. νήσω et νεύσω. (sicut à πλέω fit πλεύσω.) imperf. ἔνεον. a 1. ἔνησα. Med. νέομαι, eo, venio, redeo; item neo. imperf. ἐνεόμην. a. 1. med. ἐνησάμην.

Νεωκόρος, ου, ὁ, æditūus: ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, templum, et κορέω, scopis purgo.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, redeamus, 1. pl. sub. pass. νέομαι seu νέω, redeo.

Νεωμένη, iterata, scil. γῆ, præs. part f g. à νεάω, renovo. Th. νέος, novus.

Νεὼν, ῶνος, ὁ, navale, statio navium: à ναῦς.

Νεωρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, recens, novus, subitus.

Νεώριον, ου, τὸ, navale, locus in quo naves custodiuntur: à νηὸς et ὤρα.

Νέως, adv. nuper: ab eod. th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, templum; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes: ex ναῦς, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, et οἶκος, ου, ὁ, domus.

Νεωστὶ, adv. nuper. Th. νέος, novus.

Νέωτα. εἰς νέωτα, in annum novum: ex νέος.

Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à

Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior, immuto, novam rationem ineo, juniorum mores sequor. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, juvenilis: à seq.

Νεώτερος, ου, junior, minor natu: superl νεώτατος. à νέος.

ΝΗ', per: adv. affirmantis et jurandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovem. in compos. privativa est particula; interdum intensiva.

Νῆ' pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, navem: à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς· dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, NEÆTHUS: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, novus, nuper factus.

Νήγρετος, ου, ὁ, ex quo quis excitari nequit: ex νη et ἐγείρω, excito.

Νηδύια, τὰ, intestina: à νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

Νήδυμος, ου, ὁ, suavis; per Pleonasm. τῦ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, suavis.

Νηδυόφιν, Poët. adv. ex utero. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, venter.

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ἡ, venter, uterus.

Νήεσσ' pro νήεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, Ion. νηῦς, navis.

Νηέω, ῶ, congrego, accumulo: f. ήσω. Th. νέω, glomero, neo: f. νήσω. aor. 1. part. νήσας, et Pleonasm. τῦ η, νηήσας.

Νηήσας, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. Sic νήησαν pro ἐνήησαν, aor. 1. Ion. sup. verbi νηέω.

Νήθω, neo, filum è colu duco: fut. νήσω. perf. νένηκα. perf. pass. νένησμαι. Th. νέω, neo, glomero.

Νηΐ, dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, navis.

Νήϊα, τὰ, navalia: à

Νήϊος, ία, ιον. vel νήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, navalis: à ναῦς.

Νῆϊς, ιδος, ὁ ϗ ἡ, inscius, rudis, timidus: ex νη priv. et εἴδω, scio.

Νηΐς, Naïs, una Nympharum Naïdum: Καλλίστην Νηΐδα νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital, v. 21.

Νήκεστον, insanabilitèr; adv. ex νη, negandi particulâ, et ἀκέω, sano.

Νηκουστέω, ῶ, f. ήσω, non audio: ex νη et ἀκούω, audio.

Νηκτὸς, ὴ, ὸν, natans: à νήχω, nato.

Νηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sævus: q. ex νη et ἀλέγω, curo.

Νηλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. et τὸ νηλεὲς, crudelis, -le, sævus, immisericors. Dicitur et νηλειὴς et νηλὴς, ἑος dat. sing. νηλεῖ. ex νη priv. et ἐλεέω. misereor.

Νηλεῖ, immiti, dat sing. à νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, immitis: vel per Sync pro νηλέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide -

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, qu. vide.

Νηλεῶς, adv. crudeliter.

Νηλεόποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, immitis, crudeli supplicio puniens: ex νηλεὴς, immitis, et ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.

Νηλιτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, pro νήλιστος, invisibilis: ex νη et λεύσσω, video.

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεὺς. Vide Πηλήϊος.

Νηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, discalceatus: q. ex νη et ἄλιψ, calceus.

Νηλιτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, peccati expers: ex νη et ἀλιτέω, pecco.

Νῆμα, ατος, τὸ, filum: nom. pl. νήματ' pro νήματα. Th. νέω, neo.

Νημερτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus: ex νη et ἁμαρτάνω, pecco: f. ήσω a. 2. ἥμαρτον. Est et

Νημερτὴς, nomen propr. mulieris.

Νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum: à

Νήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventos non habens, serenus, tranquillus: ex νη et ἄνεμος, ventus.

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à

Νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω vel νήχω, nato.

Νήξομαι, navigabo, f. 1. m. verbi νήχομαι ab eodem th.

Νηοῖς, templis, Ion. pro ναοῖς, à ναὸς, ῦ, ὁ, templum. Sic νηὸν pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, ædituus, qui circa templum versatur: ex ναὸς, pro ναὸς, et πολέω, versor.

Νηὸς, navis, gen. Ion. pro ναὸς, à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσὶ. et

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, templum.

Νηπεδανὸς, ἡ, ὸν, firmus: à νη et ἠπεδανὸς, debilis, infirmus: q. ἀπεδανὸς ex α priv. et πέδον, ου, τὸ, solum, terra.

Νηπευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, non sciscitandus, Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. à νη et πεύθω, sciscitor.

Νηπιάα, ας, ἡ, infantia, stultitia: et

Νηπιάζω, infantilitèr ago, infans sum: f. άσω. perf. νενηπίακα. aor. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, infans.

Νηπιαχεύω, puerilitèr me gero. instar vagientis doleo: ex νήπιος et ἀχεύω, doleo. Th ἄχος, εος, τὸ, dolor.

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, infans.

Νήπιε, voc. sing. ab eodem.

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia: dat. sing. νηπιέῃ. et

Νήπιον, ου, τὸ, infans, infantia: à

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ῦ, ὁ, infans per Metaph. imprudens, stultus: ex νη priv. et ἔπος, verbum.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia. à præced.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, incomptus, inornatus: ex νη et πλέκω, plico.

Νήποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, impunitus: ex νη et ποινὴ, pœna.

Νηπύτιος, ία, ιον, stultus, infans. Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, ῆος et έος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, humilis.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. lucerna.

Νήριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, innumerabilis: ex νη et ἀριθμὸς, ου, ὁ, numerus.

ΝΗ'ΡΙΟΝ. ου. τὸ, fruticis species: circa amnes nascens. q. à νηρὸς, humidus.

Νηρίτης, ὁ, NERITA, concha quædam natatilis: à νέω, no. Vide Ἀναρίτης.

Νήριτος, vel νήριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, de quo non est contentio: quod ex νη et ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, humidus, canus, . Est et

Νηρὸς. pro ναρὸς, recens: à νέος, novus.

Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act, νήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. m, Ion. verbi νήθω, seu νέω, glomero, neo.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, insula.

Νησίον, ου, τὸ, parva insula: ab eod.

ΝΗ'ΣΟΣ, ῦ, ἡ, insula: dat. pl. νήσοισι. à νέω, no.

Νησοφύλακες, insulæ custodes: ex νῆσος et φύλαξ, custos. D. S.

ΝΗ'ΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, ANAS: qu. à νέω; quia natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium, inedia: à νῆστις, jejunus.

Νηστεύω, jejuno: f. εύσω. perf. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις

ΝΗ'ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϗ ἡ. jejunus; qu ex νη priv. et ἐσθίω, edo.

Νητὼ, ἡ, nomen mulieris.

Νήτην, adv. frustrà, inutilitèr: a

Νῆτος, ultimus: contractè à νέατος, ου, novissimus. Th, νέος, novus.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, verus, certus: ex νη, valdè, et ἀτρεκὴς, verus.

Νηῦν, acc sing. Ion. pro ναῦν, navem: à ναῦς, ἡ, navis.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion ab eod.

Νήϋτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, animæ, vocis seu spiritûs, expers: ex νη priv. et ἀϋτμὴ, spiritus.

Νηφαλεύω, sobrius sum. Th. νήφω.

Νηφάλιος, et νηφάλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, sobrius. Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas. Th. νήφω.

Νήφουσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. act. à

ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum, vigilo*: f. ψω. perf. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε. q. ex νὴ et πίω, *non bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi νήχω. Th. νέω, *nato*.

Νῆχον, *natabant*, 3. pl. imperf. ind. act. Ion. verbi νήχω, *nato*. νηχόμενος, præs. part. m. Th. νέω, *nato*.

Νήχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latè fluens, effusus*: à νὴ et χύω, seu χέω, *fundo*.

Νήχω, f. νήξω, usitatiùs νήχομαι, *no, nato*: à νέω.

Νήω, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηὼς, Dor. et Ion. νηὸς pro ναὸς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΛΑΡΟ'Σ, *musici modulaminis genus; musicus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*, propriè de manibus.

Νικᾷ, 2. sing. præs. ind. pass. et 3. sing. præs. ind. act. sed

Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾷν, præs. inf. act. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. *vir victoriæ*.

Νικαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικασῶ, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νικάσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor*. Sic et

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νικάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νικαφορία, ας, ἡ, Dor. pro νικηφορία, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *victor*. Ex νικάω, *vinco*, et φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, ῶ, *VINCO, supero*; q. ex νὴ et εἴκω, *cedo*: fut. ήσω. perf. νενίκηκα. aor. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ης, η. aor. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria*: à præc.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*: 3 sing. præs. ind. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, εῖσα, ὲν, *victus*, aor. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημα, ατος, τὸ, *victoria*: à νικάω.

Νίκημι, pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium, palma*: à

Νικητήριος, ία, ιον, *ad victoriam pertinens*: à

Νικητὴς, οῦ, ὁ, *victor*: à νικάω.

Νικητικὸς, ἡ, ὸν, *vincendi peritus; cui sæpè contingit vincere; qui magni est ad victoriam momenti*. à præc.

Νικηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam reportat*. ex νίκη et φέρω, *fero*.

Νικόδημος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *populi domitor*.

Νικόκλης, εος, nom. propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai: à

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri. Gr. *populi victor*.

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*: ex νίκη et ποιέω.

Νικοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *victoriam faciens*: ex iisdem.

Νικόπολις, εως, ἡ, nom. urbis. Gr. *civitas victrix*: ex νίκη et πόλις.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*: item *finis, æternitas*. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νὶν, Poët. et Dor. *ipsum, am, um*, pro ἓ vel αὐτὸν, ut μὶν, quod vide. Alii νὶν sumunt pro αὐτῷ pro αὐτὸ reperitur apud Sophoclem, et pro αὐτοὺς apud Euripidem.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Heb. *amœna habitatio*.

Νινευίτης, ου, ὁ, et in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium*: à

ΝΙ'ΠΤΩ, act. *lavo, abluo*; propriè *de manibus*: f. ψω. perf. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ης, η. præs. m. νίπτομαι, *abluo*. f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι, η, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψάμενος.

Νίσσομαι, vel νίσομαι, *eo, vado, redeo*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένης, gen. singul. part. præs. f. g. a præced.

Νίσσοντ' pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM*, sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νιφάδεσσι, dat. plur. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, άδος, ἡ, *nix acervatim et cum vehementi impetu decidens*; metaph. *multitudo*. ab obsoleto νὶψ, νιφὸς, undè Lat. *nix*, et νίφω, *ningo*. Græv. ad Hes. Op 535.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod præc.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivosus*: à

ΝΙ'ΦΩ, et νείφω, *NINGO, madefacio*. νίφομαι, *nive consperger*.

Νίψαι, aor. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*: f. ψω.

Νιψάμενος, ου, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοῇ, νοῇ, *sapiat*, 3. sing. præs. sub. act. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præs. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præs. part. pro νοεῖς, Æolic. retracto accentû, à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοέοντι, Dor. pro νοοῦσι, *cogitant*: vide νοέω.

Νοεῦν', pro νοεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοούσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*. præs. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, οῦσα. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, *intelligens, rationis capax*.

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à

Νοέω, *cogito, intelligo, scio, sapio, video, cerno*. præs. imperat. νόει, νόει, νοείτω, νοεῖτω. f. νοήσω. perf. νενόηκα. a. 1. ἐνόησα. a. 1. sub. νοήσω, ης, η. a. 1. inf. act. νοῆσαι. perf. pass. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημα, ατος, τὸ, *intellectus, mens, ingenium, cogitatio, consilium, inventum*. à νοέω. Th. νόος.

Νοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, prudens*: item nom. propr.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω. Th. νόος.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησις, εως, ἡ, *cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia*: à νοέω.

Νοητικὸς, ἡ, ὸν, *intelligendi facultate, seu vi, præditus*: à νοέω, *intelligo*. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοητὸς, ἡ, ὸν, *intelligibilis*: à νοέω.

Νοητῶς, adv. *intelligibilitèr, prudenter*: à præc.

Νοθεία, ας, ἡ, *spuritas*: et

Νοθεύω, *nothum reddo, adultero, alieno, decipio*: à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, spurius, non legitimus.*

Νομάδες, *NOMADES, populi Scythiæ et Libyæ, Numidæ.*

Νομαδικὸς, ἡ, ὸν, *pascuis vivens, pastoralis.* Th. νέμω, *pasco.*

Νόμαιον, ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos, ritus, institutum.*

Νομαῖος, αία, αῖον, *in pascuis degens, veniens ab armento*: à νομή.

Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, (quod à νέμω, *regno, administro*,) et ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχή.

Νομὰς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *in pascuis degens*: à νομή.

Νομεῖς, έων, οἱ, pro *navium costis*: Herodot.

Νομεύομαι, ῦμαι, *dilanio, discerpo*: à νέμω.

Νομεὺς, έως, ὁ, *pastor, dator, tributor.* Th. νέμω. perf. med. νένομα, *pasco, tribuo.*

Νομευσῶ, Dor. pro νομεύσω, *pascam*, f. 1. ind. act. verbi seq.

Νομεύω, fut. εύσω, *pasco.* Th. νέμω.

Νομέω, *possideo, acquiro.*

Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum; distributio; possessio*; à νέμω, *pasco, tribuo.*

Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo*; etiam *habeo in usu; legem impono, ritum aliquem instituo.* νομίζομαι, *censeor, existimor, videor* interdum νομίζεται, vel νενόμισται, *legitimum est, moris est.* τὰ νομιζόμενα ποιεῖν πρὸς τοὺς Θεοὺς, *justa Diis facere.* νομιζόμενοι, *viri illustres, clari.* imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, αντος. imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar; solebam.* à νόμος, *lex.* Th. νέμω, *tribuo.*

Νομικὸς, ἡ, ὸν, *ad leges pertinens, jurisperitus, jurisconsultus*: et

Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus*: et

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *legitimus, ad leges pertinens; æquus*; item *peritus*, de Historicis et Philosophis: à νόμος, *lex.*

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præc.

Νομιοῦμεν, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. Vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA, nummus legitimus*, cujus valor νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est.* νόμισμα ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad usitatam mensuram*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de us. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus*; si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. (Gul. Clarke de Nummis, p. 180.) item *consuetudo.* Th. νόμος, *lex.*

Νομιστέος, *existimandus*, verb. ex νομίζω, *puto.* Th. νόμος, *lex.*

Νομιῶ, *existimabo*, f. Att. pro νομίσω, verbi νομίζω, *puto.* Th. νόμος, *lex.*

Νομογραφέω, ῶ, *leges scribo, condo.* à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio*: ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legum scriptor, legislator*: ex νόμος et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris*: à διδάσκω, *doceo*, et νόμος, *lex.*

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis constitutio; legislatio*: et

Νομοθέσιμως, adv. *legitimè*: ex νόμος et τίθημι, *pono.*

Νομοθετέω, *legem fero, sancio, instruo*: f. ήσω. perf. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. pass. νενομοθέτημαι, *sancitus fui*: plusq. perf. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το, et Att. abjecto ε, νενομοθετήμην, *leges acceperam.* à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: ex νόμος et τίθημι, *pono.*

Νομοθετήσεια, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει: *consuetudo, mos, institutum; cantilena*: at

Νομὸς, ῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum; sedes quam quis incolit, regio, præfectura, provincia.*

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*; à νόμος, *lex*, et φύλαξ, *custos.* Th. φυλάσσω, *custodio.*

ΝΟ'ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens, cogitatio, prudentia*: gen. νόου, νοῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νοῦν. voc. νόε, νοῦ. nom. Att. νοῦς. gen. νοός. dat. νοΐ.

Νοσεῦντι, *laborant, ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοσέω.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *morbidus, morbosus.* Th. νόσος.

Νοσέω, *ægroto, insanio*: præs. inf. νοσεῖν. fut. ήσω. perf. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, αντος. Th. νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri*: et

Νοσήλεια, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur*: à seq.

Νοσηλεύω, fut. εύσω, *ægrotantem curo*: à νόσος, *morbus.*

Νόσημα, ατος, τὸ, *ægritudo*: à νοσέω.

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, *valetudinarius, morbosus*: à præc.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: et

Νοσοκομέω, -ῶ, *ægrotos curo*: à

Νοσοκόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*: à νόσος et κομέω.

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis*: qu. νὴ et σόος, *sanus.*

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor.*

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus.* Th. νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullulus*: à νεοσσὸς, *pullus.*

Νοσσοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *nidum struo*: ex νοσσὸς et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus.*

ΝΟΣΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, *redeo, eo, proficiscor.*

Νοστήσω, *redibo*, fut. 1. à νοστέω, *redeo.* hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest*: *suavis, dulcis.* νοστιμώτερον ὕδωρ, *aqua dulcior*, Jos. B. J. νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs.* Th. νοστέω, *redeo.*

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*; item *dulcedo*: ab eod. th. νόστος πάλιν, *retrorsum reditus*, Eurip. Supplic. 1209.

ΝΟ'ΣΦΙ, *seorsùm, sine.* νόσφι Θεῶν, *exceptis Diis.*

Νοσφίζομαι, *interverto, surripio; recedor, aversor*: f. med. ίσομαι. aor. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. à

Νοσφίζω, f. ίσω, *separo, segrego*: à νόσφι.

Νοσφισθεὶς, εῖσα, ὲν, *separatus*, aor. 1. part. pass. verbi præcedentis.

Νοσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *morbosus*: ex νόσος.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, *morbus.*

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*: à νότος.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς ἰδος.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, item humore madeo: à νοτὶς, humor.

Νότιος, ῦ, ὁ, humidus: à νοτὶς, humiditas: item australis, austrinus: à νότος, auster.

ΝΟΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, humor, humiditas.

[illegible] Ion. à

[illegible] υ, ὁ. NOTUS, auster.

Νο[illegible] ὸν, prudens, mentis pl[illegible] vox jocularis: à νῦς, mens, et βύω, impleo.

Νυθεσία, ας, ἡ, admonitio: ex νόος, νῦς, ὁ mens, et τίθημι, pono f. θήσω.

Νυθετέω, admoneo, commonefacio; instituo, increpo: f. ήσω. perf. νενυθέτηκα. a. 1. ἐνυθέτησα. a. 1. inf. act. νυθετῆσαι. ab iisd. th.

Νυθέτημα, ατος, τὸ, admonitio, commonefactio: à præc.

Νυθετικὸς, ἡ, ὸν, admonitorius, a, um: à νυθετέω.

Νυμηνία, ας, ἡ, novilunium, qu. νεομηνία. Ex νέος, novus, et μὴν, ὁ, mensis.

Νῦμμος, υ, ὁ, nummus: Lat.

Νυνεχὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, cordatus, intelligens: ex νῦς et ἔχω.

Νυνεχῶς, adv. cordatè, sapienter: νυνεχόντως, idem: à pr.

Νῦς, vide νόος.

Νῦσος, Poët. pro νόσος, υ, ἡ, morbus, pestis.

Νὺ. expletiva particula, Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, pungo: f. ξω. a. 1. ἔνυξα. a. 2. pass. ἐνύγην.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, et

Νυγμὸς, ῦ, ὁ, punctus, stimulus. à νύσσω.

Νύκτ' pro νύκτα, noctem, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, nocturnus: et

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, vespertilio. Th. νὺξ, nox.

Νύκτερος, υ, ὁ ϗ ἡ, nocturnus: à νὺξ.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, NYCTICORAX, corvus nocturnus.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui noctu lucet; ex νὺξ, nox, et λάμπω, luceo.

Νυκτίνομος, et νυκτινόμος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui noctu pascitur: ex νὺξ et νόμος, à νέμω, pasco.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, prælium nocturnum; ex νὺξ et μάχομαι, pugno.

Νύκτωρ, adv. noctu. Th. νὺξ.

Νυμφαγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, dux sponsæ: ex νύμφη, sponsa, et ἄγω, duco.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, ad nymphas pertinens.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri. Gr. sponsus.

Νυμφεῖον, υ, τὸ, thalamus.

Νυμφεῖος, υ, ὁ ϗ ἡ, sponsalis, ad sponsam pertinens. Th. νύμφη.

Νύμφευσις, εως, ἡ, desponsatio; à seq.

Νυμφεύω, f. εύσω, nuptum seu nuptui do: νυμφεύομαι, accipio uxorem. ἐνυμφευσάμην, a. 1 m. sponsam accepi. a. 1. part. med. νυμφευσάμενος. a. 1. part. pass. fœm νυμφευθεῖσα, viro nupta. Th. νύμφη.

ΝΥ'ΜΦΗ, ης, ἡ. sponsa, nova nupta, NYMPHA: gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. sponsalis, ad sponsam pertinens: à præc.

Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem; et ab eod

Νύμφιος, υ, ὁ ϗ ἡ, sponsalis: sed

Νυμφίος, υ, ὁ, sponsus. Th. νύμφη.

Νυμφοκομέω, ῶ, f. ήσω, novam nuptam adorno: ex νυμφοκόμος.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, υ, ὁ ϗ ἡ, sponsam ornans: ex νύμφη, sponsa, et κομέω, orno, curam gero.

Νυμφόληπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus; qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη et λαμβάνω, capio: f λήψομαι.

Νυμφοστόλος, υ, ὁ ϗ ἡ, sponsam ornans: à νύμφη, sponsa, et στέλλω, orno.

Νυμφὼν. ῶνος, ὁ. thalamus, cubile sponsi. Th. νύμφη.

ΝΥ~Ν. vel Att. νυνὶ, NUNC, ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὢν, οὖσα, ὂν, præsens. ἄχρι τῦ νῦν, sc. καιρῦ, ad hoc usque tempus. ἀπὸ τῦ νῦν, sc. χρόνυ, ab hoc tempore, post hoc tempus. hinc Angl. NOW. at

Νὺν, igitur, enclit. idem quod νύ.

ΝΥ'Ξ, νυκτὸς, ἡ, NOX; acc. νύκτα. et Metaph. pro tempore ignorantiæ. aliquando pro morte ap. Hom. at

Νὺξ pro νύξε, Ion pro ἔνυξε. 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero: fut ξω. perf νένυχα. a. 1. inf. νύξαι. part. νύξας.

Νύξω, pungam, f. 1. act. ejusd.

ΝΥΟ'Σ, ῦ, ἡ, NURUS, sponsa; à νέος, qu nova filia.

Νύσος. υ, ὁ, claudus, χωλὸς, Syracus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta, ad quam νύσσονται equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à

ΝΥ'ΣΣΩ, seu -ττω, pungo, fodico, punctim cædo, vulnero: f. ξω. perf. νένυχα. a. 1. ἔνυξα. perf. pass. νένυγμαι.

Νύσταγμα, ατος, τὸ, et

Νυσταγμὸς, ῦ, ὁ, dormitatio: à

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, dormito, præ somno capite nuto: fut. ξω. perf. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νευστάζω, et νευστάω, à νεύω, nuo.

Νύττω, vide in νύσσω, pungo.

Νύχα, adv. noctu. Th. νὺξ.

Νυχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, spatium 24 horarum, ex die et nocte: ex νὺξ, nox, et ἡμέρα, dies: κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νύχιος, ία, ιον, et νύχιμος, (Callim.) nocturnus, a, um. Th. νὺξ.

Νύχος, εος, τὸ, nox, tenebræ. Th. νὺξ.

ΝΩ'ΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia suavia et delicata; qu. νέον γάλα.

Νωδὸς, ἡ, ὸν, edentulus: ex νη et ὀδὺς, dens.

Νωδυνία, ας, ἡ, vacuitas doloris: à seq.

Νώδυνος, υ, ὁ ϗ ἡ, expers doloris; dolorem tollens. ex νη et ὀδύνη, dolor.

Νῶε, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. requiescere.

Νῶθ' pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, υ, ὁ, dorsum; in pl. τὰ νῶτα.

Νωθεία, ας, ἡ, et Ion. νωθείη, tarditas, segnities: à

ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, tardus, piger, segnis, hebes, languidus. ex νη part. priv et θέω, curro.

Νώθητι, Synæresi Ion pro νοήθητι, aor. 1. imperat pass. à νοέω, cogito. Th. νόος, νῦς, ὁ, mens.

Νωθροκάρδιος, υ, ὁ ϗ ἡ, excors, stupidus: ex νωθρὸς et καρδία, cor.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, piger. Th. νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas: à pr.

Νῶϊ, ῷν, NOS: et νῶϊν, νῷν, nom. et dat. dual ab ἐγὼ, ego.

Νῶκαρ, ρος, τὸ, torpor. adject. admodùm piger.

Νωλεμέως, indesinenter, adv. à

ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νωλεμὲς, indesinens, assiduus: qu. ex νη et λείπω. seu λῆμμα.

Νωμᾷν, præs. inf. act. à νωμάω.

Νωμάσας. Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et

Νωμάσυσιν, Dor. pro νωμήσυσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Νωμάω, ῶ, f. ήσω, distribuo, moveo, vibro; divido; observo,

considero; versor. Th νέμω, divido, pasco.
Νώμησαν, *distribuerant*, 3. plur. a. 1. ind. act Ion. et
Νωμήσας, αντος, ὁ, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, q v.
Νωμῶ, Dor. pro νέμω.
Νώνυμος et νώνυμνος, Poët. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obscurus, ignobilis, nomine carens*: ex νὴ et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.
Νώροψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *splendidus*: ex νὼ pro νη, et ὄψις, εως, *visus*, quòd l *obscuret visum*.
Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act et
Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis: à νοέω, *cogito*.
Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ου, ὁ, *dorsum*.
Νωτάκμονες, nom. pl. à
Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *incudem gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, et ἄκμων, ονος, ὁ, *incus*.
Νωτίζω, f. ίσω, *obverto tergum*: à νῶτος.
Νωτοκοπέω, ῶ, f ήσω, *cervicem amputo, dorsum* seu *lumbos cædo*: à νῶτος, *dorsum*, et κόπτω, *cædo*.
ΝΩ͂ΤΟΣ, ου, ὁ, *dorsum, tergum, humerus*: item *superficies*, Poët. ut νῶτα θαλάσσης, seu *mare ipsum*. in pl. τὰ νῶτα dat. pl. νώτοισι gen. pl νώτων.
Νωτοφορέω, *onera fero*; dicitur de camelis. D. S. ex præc. et φορέω.
Νωτοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humeris seu tergo gerens*: ex νῶτος et φέρω.
Νωχελεύομαι, *piger et tardus sum in opere*: à
Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ, -ὲς, *tardus, segnis*; *imbecillis, ignavus*: ex νὴ et κέλλω, *moveo*, vel νὴ et ὀχέω, *porto*.
Νωχελία, ας, ἡ, *ignavia, tarditas, imbecillitas*: à præc.

Ξ.

Ξ, Decima quarta apud Græcos litera, nota numeralis valens *sexaginta*, et cum lineolâ infrâ additâ *sexaginta millies* denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. et a. 1.
ΞΑΙ'ΝΩ, *carmino, carpo, cædo, percutio*: fut ξανῶ. perf ἔξαγκα. a. 1. ἔξηνα. part. ξήνας. Pass. ξαίνομαι, *cædor*. aor. 1. pass. ἐξάνθην.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.
Ξανθῇσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.
Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo*, seu *fulvum*: item *flaveo, flavus sum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.
Ξανθόθριξ, ιχος, ὁ ϗ ἡ, *flavicomus*: ex ξανθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.
Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à
Ξανθοκόμης, ου, ὁ ϗ ἡ, *flavicomus*: et
Ξανθόκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex ξανθὸς et κόμη, *coma*.
ΞΑΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *flavus, fulvus, rufus, luteus*. Est et
Ξάνθος, ου, ὁ, nom. fluvii.
Ξανθόχροος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς et χρόος, *cutis*. Th. χρόα. *color*.
Ξανθῶ, gen. Dor. pro ξανθοῦ, à ξανθός.
Ξάνιον, ου, τὸ, *instrumentum carminantium, pecten*: à ξαίνω.
Ξανῶ, fut. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.
Ξεινήια, *hospitalia*: nom. pl. à
Ξεινήιον vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, *munus quod datur hospiti*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξεινίζω, *hospitem accipio*: à ξεῖνος, Poët. pro ξένος, *hospes*.
Ξεινικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus*: Ion. pro ξενικὸς, ῦ. Th. ξένος.
Ξείνιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, ad hospites pertinens*: ab eod th.
Ξεινοδέκος, et ξεινοδόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hospitium præbens*. at
Ξεινόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui hospitium præbetur*: à ξεῖνος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio*.
Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio, hospitem* vel *hospites occido*: ex ξένος et κτείνω, *interficio*.
Ξεῖνος, η, ον, Ion. pro ξένος, *hospes*.
Ξεναγέτης, ου, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor*: ex ξένος et ἄγω, *duco*.
Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt*; *hospitio excipio*; *peregrinos moribus patriis instituo*; *milites mercenarios alo et eloco*: ex iisd
Ξεναγὸς, ῦ, ὁ, *ductor hospitum*: à ξένος et ἄγω, *duco*.
Ξεναγωγέω, -ῶ, idem q. præc. et ex iisdem.
Ξεναπάτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro
Ξεναπάτης, ου, ὁ, *hospitum deceptor*: ex ξένος et ἀπατάω, *decipio*.
Ξεναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hospitibus æquus*. Sic vocatur ἡ δίκη ἡ τοῖς ξένοις ἀρκοῦσα ϗ βοηθοῦσα, ϗ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθοῦσα, id est, *justitia, quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.
Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium*. Th ξένος, *hospes*.
Ξενίζω, *hospitio accipio*; *peregrina sapio et loquor*; item *novitate quasi peregrinâ turbo*: hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, *peregrina, à vulgi sententiâ abhorrentia*. f. ίσω. perf. ἐξένικα. aor. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, ῃ, εται, *diversor*; item *re peregrinâ percellor*. a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 1. sub. pass. ξενισθῶ. à ξένος.
Ξενικὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus, externus*, item *hospitalis*: ab eod. th.
Ξένιον, ου, τὸ, *munus quod hospiti datur*, XENIUM; *quodlibet munus*.
Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, hospitio accipiens*.
Ξενισθεὶς, *hospitio susceptus*, a. 1. part. pass. et
Ξενισθῶμεν, 1. plur. a. 1. sub. pass. à ξενίζω, quod vide.
Ξενισμὸς, ῦ, ὁ, *hospitum susceptio, mutatio seu perturbatio per rerum novitatem*: à ξενίζω.
Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hospitium*: à
Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego, peregrinor*. præs. med. ξενιτεύομαι, idem. exponitur et *in alieno solo mercede milito*. Th. ξένος, *hospes*.
Ξενοδοχέω, -ῶ, f. ήσω, *hospitalis sum*: *hospitio alios accipio*: ex ξένος et δέχομαι, *recipio*: perf. med. δέδοχα.
Ξενόδοχος et ξενοδόκος· vide ξεινόδοχος.
Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo* seu *conscribo*: fut. ήσω. perf. ἐξενολόγηκα. à
Ξενόλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui milites externos colligit*; item *XENOLOGUS*; nom. propr. ex ξένος et λέγω.
ΞΕ'ΝΟΣ, η, ον, et Poët. ξεῖνος, ου, *hospes, peregrinus*.
Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo*: ex ξένος et τρέφω, *nutrio*.
Ξενόομαι, et ξενοῦμαι, *hospitio* sive *hospitii necessitudine jungor*: à ξενόω.
Ξενοφονέω, ῶ, f. ήσω, *hospites occido*: à ξένος et φονέω, *cædo*.
Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON*.
Ξενόω, ῶ, fut. ώσω, id. ac ξενίζω, q. v.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more:* à ξένος, *peregrinus.*

Ξέρξης, *XERXES:* Persicum est nomen, Gr. Ἀρήϊος, *Martius.*

Ξεσθεὶς, *rasus*, a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, *rasura, scalptura:* à ξέω.

Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ; gen. pl. ξεστῶν. ex Latinâ voce *sextus.*

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, *rasus, scalptus, dolando politus:* à ξέω.

Ξεσουργία, ας, ἡ, *sculptura.* D.S.

ΞΕ'Ω, *rado, polio, scalpo, dolo:* fut. ξέσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra:* à ξηρὸς, *aridus.*

Ξηραίνω, *arefacio, sicco:* f. ανῶ. perf. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. pass. ἐξήραμμαι. perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η. f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus.*

Ξηρανθεὶς, *siccatus*, a. 1. part. pass. et

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω.

Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, siccitas:* à ξηραίνω.

Ξήρασις, εως, ἡ, idem, et ab eod.

ΞΗΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, siccus, tabidus, inanis, vacuus*, scil. *cibo* vel *potu;* item *pallidus, exanimis.*

Ξηρότης, ητος, ἡ, *siccitas:* à pr.

ΞΙ'ΡΙΣ, seu ξύρις, *herba quædam.*

Ξιφηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ensem tenens:* ex ξίφος et ἄρω.

Ξιφηφορέω, *gladium gero:* ex ξίφος et φορέω.

Ξιφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gladium gestans:* ex iisd.

Ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen: Angl. THE SWORD-FISH: à ξίφος, *gladius.*

Ξιφίδιον, ου, τὸ, *gladiolus, pugio:* dimin. à ξίφος.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus;* item *vagina.* à ξίφος.

Ξιφόκτονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ense occidit.* à ξίφος et κτείνω.

ΞΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *ensis, gladius:* dat. τῷ ξίφει. hinc Angl. KNIFE.

Ξουθὸς, ἡ, ὸν, *flavus, albus, rufus, celer, suavis:* à ξανθός.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, et θνήσκω, *morior:* a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξυήλη, ης, ἡ, *dolabra, radula.* à ξέω.

Ξύλα, ων, τὰ, *ligna:* pl. à ξύλον.

Ξυλάριον, ου, τὸ, *surculus, parvum lignum.*

Ξυλεία, ας, ἡ, *lignatio:* à

Ξυλεύομαι, *lignor, materior, ligna colligo, ligna peto* seu *conveho*

Ξυλεὺς, έως, ὁ, *lignator:* à ξύλον.

Ξύλινος, ίνη, ινον, *ligneus, a, um:* ab eod.

Ξυλίφιον, ου, τὸ, *parvum lignum, tabella.* D. S.

Ξυλλαμβάνω, *corripio;* item *opem fero:* pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio.*

Ξυλοκόπος, ου, ὁ, *lignarius et lignator:* ex κόπτω, *scindo*, et

ΞΥ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum; fustis, arbor:* de variis rebus è ligno factis dicitur: à ξύω, *rado*, quia secari et radi potest.

Ξυλουργέω, *artem fabrilem exerceo:* ex ξύλον et ἔργον, *opus.*

Ξυλουργικὸς, ἡ, ὸν, *ad fabrum lignarium pertinens:* ex iisd.

Ξυλοφανὴς, ὲς, *lignum habens nudum.* τὸ ξυλοφανὲς est locus ædificii ubi lignea materia non est tecta calce. ex ξύλον et φαίνομαι. D. S.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni:* ex

Ξυλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lignifer, calo:* ex φέρω, *porto*, et ξύλον, *lignum.*

Ξυλοχίζομαι, et Dor. ίσδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι et ξυλίζομαι, *ligna seco* et *findo* vel *colligo*, sive *fissa in aliquem locum comporto; lignor:* à ξύλοχος.

Ξύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ligna habens:* subst. *locus arboribus consitus, sylva:* à ξύλον, *lignum, materia*, et ἔχω, *habeo.*

Ξυμβαίη, *contingat*, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ξυμβάλλειν, *obviam ire*, præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Ξύμβληντο, Ion. et Att. pro συνεβέβληντο, *occurrebat*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo.*

Ξύμπαντας, *universos*, accus. plur. masc. gen. Att. et

Ξύμπασα, f. g. Att. à σύμπας.

Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, *cum:* præposit. regens dat.

Ξύναγον, *coegerunt*, 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo:* Att. pro συνάγω. ξυνάγοντες, nom. pl. part. præs. à σὺν et ἄγω, *duco.*

Ξυνάειδε, *concine*, præs. imperat. act. Att. à συναείδω. Th. ἀείδω, *cano.*

Ξυνᾶν πανηγυρίων, Dor. pro ξυνῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. q. d. ξυνάων, όντος, *qui cum aliquo est et versatur, socius alicujus, particeps.*

Ξυνδέδετο, Ion. et Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi συνδέω, *constringo.* Th. δέω, *ligo.*

Ξυνδῆσαι, *colligare*, aor. 1. inf. act. Att. ejusd. verbi et th.

Ξυνείκοσι, *simul viginti:* à ξὺν pro σὺν, Att. et ἐείκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, *viginti.*

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione et Att. pro συνῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo; intelligo.*

Ξύνεεργε, *contrahebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω. ex σὺν et εἴργω, *includo:* f. ξω.

Ξύνες, *intellige*, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι. ξύνετο, 3. sing. a. 2. ind. med. Att.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, ῦ, *intelligibilis:* Att. pro συνετός.

Ξυνεύνα, ης, ἡ, σύν τινι εὐνωμένη, *quæ cum aliquo dormit*, ἡ συνευνέτις, ιδος, ἡ, ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejusdem cubilis et lecti consors, uxor.*

Ξυνήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis:* et

Ξυνήονας, acc. pl. à

Ξυνήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *particeps.* Th. ξυνὸς, *communis.*

Ξυνίασι, 3. pl. præs ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior:* ex σὺν et εἶμι, *eo.*

Ξύνιον pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi συνιέω, vel συνίημι, *intelligo.*

Ξυνιόντων, *confligentium*, gen. pl. a. 2. part. act. à ξύνειμι, vel ξύνημι, *congredior:* ex σὺν et ἵημι vel εἶμι aor. 2. ἦν, ες, ε.

Ξυνιστεφυῖαν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. alii acc. sing. part. perf. med f. g. pro συννενεφυῖαν, à verbo ξυννέφω, quod in perf. Att. ξυνένοφα, Atticâ mutatione ε in ο. Th. νέφος, τὸ, *nubes.*

Ξυνοίσεις, pro συνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero:* ex σὺν et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali*, dat. sing. à

Ξυνομῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, Att. pro συνομῆλιξ, *coætaneus:* ex σὺν

et ὁμῆλιξ, idem, quod ex ὁμὸς, similis, et ἡλικία, statura.

Ξυνὸς, ἡ, ὸν, communis. ξυνῆ, communitèr.

Ξυνοτάφιον, pro συνοτάφιον, ου, τὸ, commune sepulchrum, ut legi debet pro ξινοτάφιον. ap. Suid. voce Πολυάνδριον. Toup.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio, in angustiam contractio: à συνέχω, constringo. Th. ἔχω.

Ξυνόω, -ῶ, f. ώσω, conjugo, consocio: à ξυνός.

Ξυνὼν, præs. part. act. pro συνὼν, όντος, à σύνειμι, sum cum alio. Th. εἰμὶ, sum.

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, biga; par, gemini: ξυνωρὶς τέκνων, par filiorum, Soph. Œd. Col. 448. à συνείρω, connecto.

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, rado, scalpo.

Ξυράω, seu -έω, rado, tondeo ad cutem: præs. pass. ξυράομαι, -ῶμαι, tondeor: præs. inf. ξυρᾶσθαι. perf. pass. ἐξύρημαι unde perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonsus, a, um. a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 1. m. sub. ξυρήσωμαι, η, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται. à ξυρὸς, novacula, qu. à ξύω, pro ξέω, rado.

Ξύρησις, εως, ἡ, rasura, tonsura: à 2. sing. perf. pass. præced. abjecto ι, et αι in ις mutato.

Ξύρομαι, rador, vel me rado: propriè novaculâ. à

Ξυρὸν, ῦ, τὸ, idem quod

Ξυρὸς, ῦ, ὁ, novacula: à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, acutus, a, um: ab eod.

Ξυσθεὶς, rasus, a. 1. part. pass. verbi ξύω, rado novaculâ.

Ξυστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, politus. ξυστὰ, τὰ, hastilia radendo polita. est et

Ξυστὸς, ῦ, ὁ, seu ξυστὸν, ῦ, τὸ, locus ubi athletæ exercentur: à ξύω, quia rasus et planus. Th. præced.

Ξύστρα, ας, ἡ, vel

Ξυστρὸν, ῦ, τὸ, pala ferrea ad radendum: qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, rado, scalpo, radendo polio: f. ύσω. perf. ἔξυκα. a. 1. inf. med. ξύσασθαι. perf. pass. ἔξυσμαι. part. ἐξυσμένος.

O.

O Decima quinta apud Græcos litera est; nota numeralis quæ valet septuaginta, et cum lineolâ infrà appositâ, septuaginta millia. Veteres autem ω pro ο dicebant. Doricè vertitur in ι, Æolicè in υ, ut Ἀπέλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc, articulus præpositivus. 1. notat certum quid et notum, cujusque jam facta mentio. 2. interdum ornatûs tantùm gratiâ additur. 3. cum genitivo positus, omissum πατὴρ, παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit; ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, Alexander Philippi, scil. filius. 4. cum Adverbio pro Adjectivo ponitur; ut ὁ σήμερον, subint. ὤν, hodiernus. 5. cum Participio idem est quod qui relativus cum verbo; ut ὁ λέγων pro ὃς λέγει, qui legit. 6. cum μὲν et δὲ adhibetur in divisionibus, ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC quidem ridet, ILLE verò plorat. 7. pro ὃς, qui, usurpatur. 8. cum Præpositionibus periphrasi inservit; ut οἱ περὶ Κῦρον, Cyrus cum sociis. 9. in genere neutro cum infinitivo Gerund. vel Supin. apud Lat. refert; ut καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, tempus pugnandi; ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, exeo pugnatum vel ad pugnam. 10. τοῦ ponitur interdum pro τίνος, cujus? του autem sine accentu, pro τινὸς, alicujus. 11. τῇ exponitur huc, illic, illuc, eâ ratione, eâ parte, eo loco, ubi.

Ὄα, ας, ἡ, pellis ovilla: ab ὄϊς, ovis. Est et

Ὄα, ας, ἡ, sorbus: q. ab λείπω, linquo, quòd ob insuavitatem relinquitur.

ὈΑΡ, αρος, ἡ, uxor, in pl. ὄαρες, et contract. ὦρες. gen. plur. ὀάρων. dat. plur. ὤρεσσι, Poët. pro ὤρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμοῦ ἄρειν, simul congruere, quod conveniat viro.

Ὀαρίζω, f. ίσω, colloquor familiaritèr, sicut cum conjuge: à præc.

Ὀαρισμὸς, ῦ, ὁ, confabulatio, colloquium: à præc.

Ὀαριστὴς, ῦ, ὁ, confabulator, familiaris: ab eod.

Ὀαριστὺς, ἡ, confabulatio, commercium: ab eod.

Ὄαρους, confabulationes, accus. plur. ὀάρων, genit. plural. ab ὄαρος, ου, ὁ, confabulatio.

Ὀβελίζω, f. ίσω, obelo noto. Th. ὀβελός.

Ὀβελίσκος, ου, ὁ, OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum. Th. ὀβελός.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ὈΒΕΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, veru; item nota, certis scriptorum locis apponi solita: q. βέλος, telum.

Ὀβολιαῖος, et ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, obolaris.

ὈΒΟΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, OBOLUS, sexta pars drachmæ. hinc τριώβολον, ου, τὸ, tres oboli.

Ὀβολοστατέω, ῶ, fœneror. Lysias. ex ὀβολὸς et ἵστημι.

Ὀβολοστάτης, ου, ὁ, fœnerator: à præc.

Ὀβολοστατικὴ, ῆς, ἡ, ars fœneratoria, quia nummus non signatus appendi solebat: à pr.

Ὄβρια et ὀβρίκαλα, leonum, luporum, &c. catuli: fort. quia ὄβριμα ex ὀβρίμοις nata, i. e. fortibus.

Ὀβριμοεργὸς, ῦ, ὁ ℊ ἡ, fortium facinorum patrator, ardua patrans: ex ὄβριμος, robustus, potens, et ἔργον, opus.

Ὀβριμόθυμος, ου, ὁ ℊ ἡ, forti animo præditus: ab ὄβριμος, fortis, et θυμὸς, animus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita: fem. seq.

Ὀβριμοπάτρος, ου, ὁ, forti patre natus: ab ὄβριμος et πατήρ.

Ὄβριμος, ου, ὁ ℊ ἡ, fortis, potens. Th. βριάω, robustum reddo.

ὈΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ου, τὸ, aurum OBRYZUM, purum.

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδοάτῃ, dat. sing. f. g. ab

Ὀγδόατος, άτη, ατον, Poët. pro

Ὄγδοος, όη, οον, OCTAVUS. Th. ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta: et

Ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, octogesimus: et

Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, OCTOGINTA, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

Ὀγδωκονταέτης, sive ὀγδοηκονταέτης, ου, ὁ, octogesimum annum agens: ex ὀγδώκοντα et ἔτος.

Ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc.

ὈΓΚΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, rudo: propriè de asinis. ὀγκωμένου, gen. sing. præs. part. m.

Ὀγκηθμὸς, ῦ, ὁ, ruditus: à pr.

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus: ab ὄγκος.

Ὄγκησις, εως. ἡ, idem quod ὀγκηθμὸς, Æl. de An. v. 51.

Ὀγκίον, ὀγκεῖον, ου, τὸ, vas in quo aliqua ponuntur. ab

ὈΓΚΟΣ, ου, ὁ, tumor, fastus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. Hinc

'Ογκόω, *tumidum reddo:* f. ώσω. perf. ὤγκωκα.

'Ογμεύω, f. ευσω, *sulcum duco*, et per metaph. *ordine procedo.* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipsum ordine procedebant*, Xenoph. Cyropæd. Soph. Philoct.

'ΟΓΜΟΣ, ου, ὁ, *sulcus, via.*

'Ογχήστιος, ία, ιον, nomen adject. à substantivo 'Ογχηστὸς, ῦ, ὁ, *Onchesti urbis incola* Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439 3. vitiosè legitur 'Ογχηστίαις pro 'Ογχηστίαις.

'ΟΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus* arbor, *pyrum* fructus.

'Οδ' pro ὅδε, *hic, hæc, hoc*, q. v.

'Οδαγμος, ου, ὁ, *morsus tenax:* ab ὀδαξω.

'Οδαῖος, αία, αῖον, *venalis:* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

'Οδὰξ, adv. *mordicùs.* Th. ὀδὼς, *dens.*

'Οδαξάομαι, id. q. ὀδαξέω, q. v.

'Οδαξᾶσθαι, præs. inf. m. verbi præc.

'Οδαξεῖσθαι, præs. inf. pass. verbi

'Οδαξέομαι, *mordeor:* quod ab

'Οδαξέω, ῶ, f. ήσω, *doleo morsu dentium.* Th. ὀδὰξ.

'Οδάξω et ὀδάξομαι, *mordeo, arrodo.*

'Οδάω, seu ὁδέω, f. ήσω, *viatico instruo:* ab ὁδός.

'ΟΔΕ, ἤδε, τόδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ et δέ.

'Οδιλὸς, Dor. pro ὀδειλός.

'Οδεύω, *iter facio, eo:* præs. part. ὁδεύων, οντος. fut. εύσω. perf. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*

'Οδήγει, *in viam duc*, præs. imperat. act. ab

'Οδηγέω, *sum dux itineris; duco, dirigo:* f. ήσω perf. ὡδήγηκα ex ὁδηγός.

'Οδηγητὴρ, ῆρος, idem quod 'Οδηγὸς, Inscript Jovis Urii.

'Οδηγὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *dux viæ:* ex ὁδὸς, *via*, et ἄγω, *duco.*

'Οδίος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

'Οδίτας, α, ὁ, Dor. pro

'Οδίτης, ου, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.

'Οδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

'Οδοιπορέω, ῶ, *iter facio, viam emetior:* ex ὁδοιπορος.

'Οδοιπορία, ας, ἡ, *iter:* ab eod.

'Οδοιπορικὸν, τὸ, *itinerarium (vestimentum).*

'Οδοιπόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *viator:* ex ὁδὸς et πείρω.

'Οδόντα, *dentem*, acc. sing. ab ὀδὼς, όντος, ὁ, *dens.*

'Οδοποιέω, f. ήσω, *viam facio* seu *munio; viam seu aditum patefacio;* item *ad methodum redigo:* à seq.

'Οδοποιὸς, ῦ, ὁ, *qui facit viam:* ex ὁδὸς et ποιέω.

'ΟΔΟ'Σ, ῦ, ἡ, *via, auxilium, insidiæ.*

'Οδοῦν, *viam ostendere, ducere;* præs. inf. verbi ὁδόω.

'ΟΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS:* acc. sing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδοῦσι.

'Οδοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, vel ὁδοφύλακος, ου, ὁ ἢ ἡ, *viarum custos:* ab ὁδὸς et φύλαξ, *custos.*

'Οδόω, ῶ, fut. ώσω, *duco, præeo*, id. q. ὁδηγέω ab ὁδός.

'Οδύζομαι, fut. ύσομαι, *irascor:* a. 1. ὠδυσάμην.

'Οδυνάομαι, -ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.

'Οδυναρὸς, ῦ, ὁ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ῦ, *dolorificus, dolorem adferens.*

'Οδυνᾶσαι, *cruciaris*, contractum pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾷ, 2. pers. sing ind pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.* Th. ὀδύνη, *dolor.*

'Οδυνάων, gen. plur. Æol. pro ὀδυνῶν. ab

'ΟΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor:* gen. pl Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Ion. ὀδύνῃσιν.

'Οδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *dolorem afferens:* à præc.

'Οδυνήφατος, ου, ὁ ἢ ἡ, *dolorem mitigans:* in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα. ab ὀδύνη, *dolor*, et φάω, *occido.*

'Οδύρεο, *luge*, Ion. pro ὀδύρου, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.

'Οδυρμὸς, ῦ, ὁ *ejulatus, lamentatio:* et

'Οδυρμα, ατος, τὸ, *luctus, lamentum:* Angl. A DIRGE. et

'Οδυρμὸς, ῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* ab

'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro:* 3. pl. præs. sub. ὀδύρωνται. præs. part. med. ὀδυρόμενος. f. ὀδυροῦμαι. perf. ὤδυρμαι.

'Οδυρτικὸς, κὴ, κὸν, *querulus:* ab ὀδύρομαι.

'Οδυσῆϊ, dat sing. Ion. ab 'Οδυσσεὺς, έος, ὁ, *Ulysses.*

'Οδυσσάμενος, ου, *iratus*, aor. 1. part. med. et

'Οδύσσατο, *iratus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύσσω, *irascor.*

'Οδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA:* ab

'Οδυσσεὺς, έος, ὁ. et Æol. 'Ολύσσευς, *ULYSSES:* acc. sing.

'Οδυσσέα vel -ῆα

'ΟΔΥΣΣΩ, fut ὀδύσω, *irascor, succenseo:* qu ab ὀδύνη, *dolor.*

'Οδωδα, Att. pro ὦδα, *olui*, perf. med. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω. perf. med. inf. ὀδωδέναι. perf. part. med ὀδωδώς.

'Οδώδει, *oluerat*, Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. perf. med. verbi ejusd.

'Οδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor:* f. ύσω.

'Οιεσι, Ion. et Æol. pro οἴεσι, ab ὄϊς, contractè οἶς, *ovis:* gen. οἰὸς, vel ὄϊος.

'Οζειν, *olere*, præs. inf. ab ὄζω.

'Οζη, ης, ἡ, *fœtor pedis.*

'Οζήσω, *olebo*, f. 1. verbi ὄζω.

'Οζίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*

'ΟΖΟΣ, ου, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*

'ΟΖΩ, *OLEO:* f. ὀζήσω et -έσω. perf. ὤζηκα. perf. med. ὦδα et Att. ὄδωδα.

'Οζώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *olidus, fœtidus:* à præc. Sed

'Οζώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *ramosus, nodosus:* ab ὄζος, *ramus.*

'Οθ' pro ὅτι, *quando, quum.*

'Οθεν, *unde, ex quâ causâ:* pro ὅπου, *ubi*, Matt. xxiv. 24. adverb. ab ὅς, *qui.*

'Οθ' ἕνεκα, *eò quod*, Eurip. Ion. 662. Dan. 20. Soph. Aj. 123.

'Οθετ' pro ὤθετο, *curabat*, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi ὄθομαι ab

'ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio:* q. cura consueta: ab ἔθω, *consuevi.*

'Οθι, *ubi:* adv. ex ὅς.

'Οθνεῖος, εία, εῖον, *alienigena, peregrinus:* pro νόθειος. Th. νόθος, *spurius.*

'Οθομαι, *curo, moveor.* Th. ὄθη, *cura.*

'ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum;* item *velum nauticum.*

'Οθόνιον, ου, τὸ, *linteolum:* diminutiv. à præc.

'Οθόννα, ης, ἡ, *herba quædam* et *succus oculis conveniens.*

'Οθριξ, ὅτριχος, ὁ ἢ ἡ, per Sync. pro ὁμόθριξ, *qui est ejusdem capilli:* ex ὁμὸς, *similis*, et θρὶξ, *capillus.*

'Οθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis.

'Οθω, *moveo:* vide ὠθέω.

ΟΙ', *hei, heu*, lamentandi vocula.

Οἱ, *hi*, artic. præposit. vide ὁ. at

Οἱ, particula expletiva, ornatui inserviens; μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνῃ, Xenoph Cyrop. p. 26. *ne moreretur avus.*

Οἵ, *qui:* vide in ὅς.

Οἵ, adv. *quò, ubi:* ab eod et

Οἷ, pronomen dat. cas. vide ἕ, *sui.* οἱ pro ἑαυτῷ.

Οἷ', pro οἷα, *qualia:* ab οἷος, α, *qualis:* et

Οἷα, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.

Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego*, propriè *navem*: ab οἴαξ.

Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, *qui gubernaculum vertit, gubernator*: ex οἴαξ et στρέφω.

ΟἼΑΞ, ὁ, *gubernaculum, clavus navis*: q. ab οἴω, *fero*.

Οἶγε, *aperi*, præs. imperat. act. ab οἴγω, quod vide.

Οἰγήσομαι, *aperiar*, f. 2. pass. ab

ΟἸΓΩ, seu οἰγνύω et οἴγνυμι, *aperio*: f. οἴξω, perf. ᾦχα et ἔῳχα. perf. med. ἔῳγα.

Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.

Οἶδα, ας, ε, *novi*; et in pl. οἴδαμεν, -ατε, -ασι, perf. med. verbi εἴδω, *scio*.

Οἰδαίνω, seu οἰδάνω et οἰδέω, *tumefacio*: præs. pass. οἰδαίνομαι, η, εται, *tumefio*. Th οἰδέω.

Οἴδασθαι, *nôsti*, Æol. Paragoge et per Sync. οἶσθα pro οἶδας, 2 sing. perf. m. verbi εἴδω vel εἴδημι, *scio*.

ΟἸΔΕ΄Ω, ῶ, *tumeo, inflatus sum*; f. ήσω. imperf. ᾤδεον, ουν. perf. ᾤδηκα. perf. part. ᾠδηκώς.

Οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*: et

Οἴδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio*: à præc.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰδιπόδης, ου, ὁ, *ŒDIPUS, Thebarum rex* Dicimus et Οἰδίπους, οδος, ὁ, et Οἰδίπος, ου, ὁ.

Οἰδίσκω, *tumefacio, intumesco*: ab οἰδέω.

Οἶδμα, ατος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ατος, τὸ, *tumor*. Th οἰδέω, *tumeo*.

Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas*, 2. sing. præs. ind. med. verbi οἴομαι, *puto*: f. οἰήσομαι perf. ᾤημαι, Th. οἴω seu οἴω, *puto*.

Οἴει, *putas*, Att. pro οἴῃ, 2. sing præs. ind. med. et

Οἴεσθαι, præs. inf. med. verbi ejusd.

'Οΐεσσι, dat pl Ion. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis*.

Οἰέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem ætatis*; pro ὁμοιέτης· ex ὅμοιος, *similis*, et ἔτος, *annus*.

'Οΐζυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *miser, calamitosus*. Th. ὀϊζύς.

'Οϊζυρῇ, dat sing. Ion. f g ab

'Οϊζυρὸς, ὰ, ὸν, *calamitosus*: ab

'ΟΙΖΥ΄Σ, ύος, ἡ, *ærumna, miseria*: acc. sing. ὀϊζύν. q. ab οἶ, *hei*.

'Οϊζύω, f. ύσω, *ærumnas et miserias perpetior*: à præc.

Οἴῃ, *soli*, dat. sing. gen. fœm. ab οἶος, ου, *solus*.

Οἰηθῆναι, *putâsse*, a. 1. inf. pass. ab οἴω seu οἴομαι, *puto*: fut. οἰήσομαι. perf. pass. ᾤημαι. a. 1. pass. ᾠήθην.

Οἰήιον, ου, τὸ, *gubernaculum, clavus navis*: pro οἰάκιον, οἰάκιον. Dim. ab οἴαξ, idem.

Οἴηκες, vide οἴαξ

Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere, gubernaculum regere*: ab

Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum*. οἴηκες etiam dicuntur *annuli per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur*.

Οἴησις, εως, ἡ, *opinio*: ab οἴομαι

Οἰήσομαι, *putabo*, fut. 1. med verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto*.

Οἴϊδα, acc sing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἴϊς, οἴϊδος, *ovicula*. Th ὄϊς, *ovis*.

Οἶκα, perf med. verbi εἴκω, *cedo, similis sum*; sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.

Οἴκαδ' pro οἴκαδε, et Dor. οἴκαδις, *domum*: adv. ad locum: ab οἶκος, ου, ὁ *domus*.

Οἴκασι, et Atticè ἐοίκασι, *videntur*, 3. plur. perf. med. Sic οἴκατε, Att. ἐοίκατε, verbi εἴκω, *similis sum*.

Οἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur*, 3. sing. perf. ind. med ejusd. verbi.

Οἰκεῖν, *vivere*, præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus, a, um*. item *proprius*; οἱ οἰκεῖοι, *domestici*: in superl. οἰκειότατος, *familiarissimus*: ab eod

Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo, familiaritas, amicitia*; item *propinquitas, cognatio* à præc.

Οἰκειοφώνως, adv. *suâ voce*: ex οἰκεῖος, *proprius*, et φωνὴ, *vox*.

Οἰκειόω, ῶ, et οἰκειόομαι, *familiarem reddo, concilio, mihi vindico*: f. ώσω. a. 1. ᾠκείωσα ab οἰκεῖος.

Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito*.

Οἰκείων, *habitans*: Poët. pro οἰκῶν, præs. part. act. verbi ejusd.

Οἰκείως. adv. *domesticè, propriè*. ab οἰκεῖος.

Οἴκεισι. *habitant*, Æol. pro οἰκοῦσι, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito*.

Οἰκεῦσι, Dor. et Æol. pro οἰκοῦσι, *habitant*, 3. plur. præs. ind. act. ab eod. verbo et th.

Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκοῖτο, 3 sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.

Οἰκέτης, ου, ὁ, *domesticus*; item *servus*: gen. plur. οἰκετῶν. in nom. pl. οἰκέται. et

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, *domestica*. Th οἶκος, *domus*.

Οἰκεῦντες, *habitantes*, Dor pro οἰκοῦντες, nom. vel acc. plur. præs part. verbi οἰκέω.

Οἰκεὺς, έος, ὁ, *domesticus servus*: acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκέω, -ῶ, *habito*; *administro*; ἀσφαλῶς οἰκεῖν, *securè regere*, Dem. in Aristoc. p. 223. ed. Taylor. Eurip. Supp. 1231. f ήσω perf ᾤκηκα. a. 1 ᾤκησα. præs. pass. οἰκέομαι, -οῦμαι, *incolor*: præs. part. pass. οἰκεόμενος, ούμενος. οἰκεομένη, -ουμένη, ης, ἡ, *orbis terrarum habitabilis*: οἰκουμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur*; *orbis terrarum*; *Romanum imperium*; *Judæa*. Th οἶκος.

Οἰκῆας, acc. pl ab οἰκεὺς, quod vide.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ*: ab οἰκήϊος.

Οἰκηΐη, ης, ἡ, *familia*: et

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, ου, *domesticus*. Th. οἶκος.

Οἰκηϊοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere*: ab οἰκειόω, quod vide.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitaculum, carcer*: ab οἰκέω, *habito*.

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ου, perf. part. pass. et

Οἰκῆσαι, *habitâsse*, aor. 1. inf. act. οἴκησον, aor. 1. imperat. verbi οἰκέω. fut. ήσω. aor. 1. ᾤκησα.

Οἴκησις, εως, ἡ. *sedes, habitatio*: ab οἰκέω, *habito*.

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium*: et

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, *habitator*: et

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, *habitabilis*: et

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator*: omnia ab οἰκέω.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus*: ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus, a, um*: à præced. th.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, *ædicula*: ab eod.

Οἰκίζω, *ædifico, struo, condo*; *in ædibus colloco*: item *coloniam in locum aliquem mitto*: fut. ίσω. a. 1. ᾤκισα. ab οἶκος.

Οἰκίον, ου, τὸ, *domicilium*. Dim. ab οἶκος.

Οἰκίσαι, *habitare fecisse*, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, *parva domus, cellula, avium cavea*.

Οἰκισταὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, quod vide.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor, coloniæ deductor*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *domi natus, vernaculus*: ab οἶκος, *domus*, et γίνομαι, *nascor*.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias*, q. d. *domina domûs*: ex οἶκος et δέσποινα.

Οἰκοδεσποτέω, *domum administro*: f. ήσω. perf. ᾠκοδεσπότηκα· ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias*: ex οἶκος et δεσπότης.

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico; doceo, emendo*: f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. aor. 1. ᾠκοδόμησα. perf. pass. ᾠκοδόμημαι. plusq. perf. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το. a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η. f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι. ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura*: item *emendatio*: ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio; incrementum in cognitione Dei*: à seq.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator*: ex οἶκος et δέμω.

Οἰκόθεν οἴκαδε, *de domo in domum*.

Οἴκοθι, *domi*: οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισι, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Οἰκόνδε, *domùm*, adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, *sum dispensator, rem familiarem administro; rego, guberno*: fut. ήσω. perf. ᾠκονόμηκα. ex οἰκονόμος.

Οἰκονομητικὸς, ὴ, ὸν, *ad privatam administrationem pertinens, œconomiæ peritus*: à præc.

Οἰκονομητικώτερος, τέρα, τερον, Xenoph. p. 28, 40. *ad privatam administrationem magis idoneus*: comparat. ab. οἰκονομητικός.

Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio*: ab οἰκονόμος.

Οἰκονομικὸς, κὴ, κὸν, *rei familiaris administrandæ peritus*: et

Οἰκονόμος, ου, ὁ, *dispensator rei familiaris*: ab οἶκος et νέμω.

ΟΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia: bona, facultates*.

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui suo cibo vescitur*, et *ex suis facultatibus vivit*: ab οἶκος, *domus*, et σῖτος, *frumentum*.

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus*, aut *ex parentibus servis natus*: ex οἶκος et τρίβω, *tero*.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) *terra habitabilis*. Vide οἰκέω.

Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo*; item *domi latito*, vel *desideo*: ex οἶκος, *domus*, et οὖρος, *custos*.

Οἰκουρῶν, gen. pl. 2. declin. pro οἰκουρίων ab

Οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τῦ οἴκυ οὖρος ϗ φύλαξ, *domûs custos, domesticus*.

Οἰκουρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *domi manens, domûs custos*: q. d. οὖρος τῦ οἴκυ. Th. οὖρος, *custos*.

Οἰκοφθορέω, ῶ, *rem familiarem perdo*: ab οἶκος et φθείρω, *corrumpo*.

Οἰκοφυλακέω, *domum custodio*: ex οἶκος et φυλάσσω, *custodio*: f. ξω.

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror*, quod vide.

Οἰκτίρημα, ατος, τὸ, *miseratio, commiseratio*, à 1. singul. perf. pass. ejusd. abjecto augmento.

Οἰκτιρήσω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτίρω, *miseror, commiseror*: f. οἰκτιρῶ et οἰκτιρήσω. a. 1. ᾤκτιρα. aor. 1. imperat. act. οἴκτιρον, *miserere*. Th. οἶκτος, *misericordia*.

Οἰκτίζω et οἰκτίζομαι, *miseror, commiseror, miseret me*: f. ίσω et ίσομαι. aor. 1. ᾤκτισα. ab οἶκτος.

Οἰκτιρμὸς, ῦ, ὁ, *commiseratio*: ab οἰκτίρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *misericors*: ab eod. Sed

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, ῦ.

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, superl. *valdè miserabilis, miserrimus*. Vide οἰκτρός.

Οἰκτιῶ, *miserebor*, fut. 1. Att. pro οἰκτίσω, verbi οἰκτίζω.

ΟΙ'ΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio*.

Οἰκτρότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior*, comparat. ab

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, *miserabilis*: in superl.

Οἰκτρότατος et οἴκτιστος. Th. οἶκτος.

Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Οἰκὼς, ότος, et Att. ἐοικὼς, *similis*: perf. part. m. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat*: ex οἶκος, *domus*, et ὠφελέω, *juvo*.

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens*: à præc.

Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus*: per Sync. pro οἴμημα, ab οἰμάω, *impetu feror*. Th. οἴμη, *via*.

Οἶμαι, *puto*, contract. ex οἴομαι. f. οἰήσομαι. perf. ᾦημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo*: propriè *rectâ viâ*. Th. οἴμη, *via*.

Οἰμεῖν, Ion. pro ἰλλεῖν, *venire*.

ΟΙ'ΜΗ, ης, ἡ, *via, semita, cantus, vox*: ab οἴω, *fero*: via *fert* euntes.

Οἴμοι et ὤμοι, *heu mihi*, adv. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *semita, virga*; item *versus, circulus, tibia, radius rotæ*. Th. οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*: ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo*: fut. ξω. Th. οἴ, *hei, heu*, adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, *plorans*, aor. 1. part. act. à præcedente.

Οἰμωχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem*, acc. sing. ab οἶς, ἡ, *ovis*.

Οἰνάνθα, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens, uva germinans; ŒNANTHE herba; avis quædam*: ex οἶνος et ἄνθος, *flos*. Sic οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάνθη, οἴνη ἡ ἄνθυσα, *vitis*. Apud priscos οἴνη, ης, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.

Οἰνάριον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo et οἰναρὶς, ίδος, ἡ, *vitis, pampinus*. Th. οἶνος.

Οἰνάρεος, έα, εον, *pampineus*: ab eod.

Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου, ab

Οἰνείδης, ου, ὁ, nomen propr. Patronymic ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Oeneus*.

Οἰνέων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν. ab

Οἴνη, ης, ἡ, *vitis*. Th. οἶνος, *vinum*.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *vinosus, vinarius*: ab eod.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, *vasculum quo vinum hauritur*: ex οἶνος et ἀρύω, *haurio*.

Οἰνεῖδαι, ῶν, οἱ, *Oenidæ*: τυτέστιν οἱ τῦ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεὺς fit Οἰνείδης, et, inserto ι, Οἰνείδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, f. ίσω, *vinum emo*, vel *vinosum saporem refero*: ab οἶνος, *vinum*.

Οἰνοβαρέων, *vino gravis*: partic. verbi οἰνοβαρέω sive οἰνοβαρείω, ex iisd. cum seq.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vino gravis*; in vocat. sing. οἰνοβαρές. ab οἶνος, *vinum*, et βαρὺς, *gravis*.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vinum capiens*; Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro
Οἰνοδότης, υ, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet. ab οἶνος, *vinum*, et δίδωμι, *do.*
Οἰνόμαος, υ, ὁ, nom. propr. viri.
Οἶνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ, quod vide.
Οἰνοπίδεω, gen. Ion. pro οἰνοπίδυ, ab
Οἰνόπεδος, υ, ὁ ϗ ἡ, *vinifer*: ab οἶνος et πέδον, *solum, terra.*
Οἰνοπίδης, υ, ὁ, nom. propr.
Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vino plenus, vini ferax*: ex οἶνος et πλήθω, *impleo.* Th. πλέος, *plenus.*
Οἰνοποιέω, ῶ, *vinum facio.* ex οἶνος et ποιέω.
Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, *vini confectio*: à seq.
Οἰνοποιὸς, ῦ, ὁ, ϗ ἡ, *qui vinum conficit*: ex οἶνος et ποιέω.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, *vini potio*: ex οἶνος et πόσις.
Οἰνοποτάζω, idem quod
Οἰνοποτέω, ῶ, fut. ήσω, *vinum bibo*: ab
Οἰνοπότης, υ, ὁ, *vini potor*: ex οἶνος et πότης.
ΟΙ'ΝΟΣ, υ, ὁ, *VINUM*: q. ab ὀνῶ, *juvo.*
Οἰνοφλυγέω, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior*: et
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio*: ab
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ϗ ἡ, *vinosus*: qu. οἴνῳ φλύζει, *vino fervet.*
Οἰνοφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *vinum ferens, vino ferendo aptus*: ex οἶνος et φέρω.
Οἰνοχοείτω, *misceat*, 3. singul præs. imperat. act. ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχοεύω, fut. εύσω, idem quod seq.
Οἰνοχοέω, ῶ, f. ήσω, *vinum infundo, sum pincerna.* Pass. οἰνοχοέομαι, ῦμαι, *vinum mihi infunditur*: ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas ex quo vinum in poculum infunditur, trulla*: ab οἰνοχόος.
Οἰνοχόος, υ, ὁ, *pincerna, pocillator*: quod ab οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo.*
Οἰνοχοῶν, όντος, ὁ, *pocillator, pincerna.*
Οἶνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *niger, vinei coloris*; dat. plur. οἴνοψι ab οἶνος, *vinum*, et ὄψις, *visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*
Οἰνόω, -ῶ, f. ώσω, *ebrio, inebrio*: ab οἶνος.
Οἰνώνη, ης, ἡ, ἡ Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.
Οἴξασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

'Οἰόβατος, η, ον, *solivagus*: ex οἶος et βαίνω, *eo.*
'Οἰοβώτης, υ, ὁ, *seorsum ab aliis pascens*: ex οἶος et βόσκω.
Οἰόζωνος, υ, ὁ ϗ ἡ, *unicâ veste indutus; unicus*: ex οἶος et ζώνη.
Οἰόθεν, adv. *seorsum.* οἰόθεν οἶος, *cum solo solus.* Th. οἶος, *solus.*
Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor, existimo*: præs. imperat. med. οἴυ, οἴεο. f. m. οἰήσομαι. perf. pass. ᾦημαι. a. 1. pass. ᾠήθην. q. ab οἴομαι. Th. οἴω, *puto.*
Οἶον, adv. *solùm*: vide in οἶος.
Οἷον, adv. *qualiter, sicut, velut, quemadmodum, tanquam*: *verbi causâ, exempli gratiâ, fermè, ferè*: οἷον præcedente οὐδὲν vel μηδὲν, absque verbo, significat *nihil vetat.* ὐχ οἷον, et μὴ οἷον, *non solùm non*, vel *nedum.* Th. οἷος.
Οἰονόμος, υ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ οἶος ϗ μόνος νεμόμενος, *qui solus pascitur.* Vel ὁ τὰς οἶας νέμων, τυτέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit.*
Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile*: ab οἷος, quod vide.
Οἰοπέδιλος, υ, ὁ ϗ ἡ, *uno indutus calceo*: ex οἶος et πέδιλον.
Οἰοπολέω, *solitarius sum*: item *oves pasco.* vide seq.
Οἰοπόλος, υ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ οἶος ϗ μόνος πολῶν, εἴτε πολύμενος ἔν τινι τόπῳ, *qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur*; item *qui circa oves versatur*: ab οἶς, *ovis.* Th. πολέω, *verso.*
ΟΙ'ΟΣ, οἴη, οἶον, *solus*: in f. g. οἴη. neut. οἶον, *solum*; quod et adverbialitèr sumitur.
ΟΙ'ΟΣ, οἵα, οἷον, *qualis, quantus*; item *pronus, paratus, promptus, strenuus*: item pro ὅμοιος, *similis*; et pro δυνατὸς, *potens, possibilis.*
Οἰὸς vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*
Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *indutus unicâ tunicâ*, vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat*: ex οἶος, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, *ovis*, et χιτὼν, *tunica.*
Οἰόω, ῶ, f. ώσω, *desolo, vasto*; *solum facio.* Th. οἶος, *solus.*
ΟΙ'Σ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, vel οἶϊς, οἴϊδος, ἡ, *OVIS*; vel ὁ, *aries.*
"Οϊς, ιδος, ἡ, *ovicula*: à præced.
Οἴσατο et ὀΐσατο, *putavit*, 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, verbi οἴομαι vel οἶμαι, *puto*: fut. οἰήσομαι. a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.
Οἶσε, *ferto*, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω pro φέρω, *fero*: fut. οἴσω. hinc οἴσετον, *ferent*, dual f. 1. act. et οἴσει, 3. sing. f. 1.

Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m. ab οἴω pro φέρω, *fero*: f. οἴσομαι, η, εται.
Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. fut. 1. m. verbi φέρω, *fero*: f. 1. m. οἴσομαι.
Οἶσθα, *nôsti*, per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio*: p. m. οἶδα, ας, ε.
'Οϊσθεὶς, *suspicatus, indignatus*, a. 1. part. pass. Poët. verbi ὀΐομαι, a. 1. pass. ὠΐσθην. Alii volunt esse aor. 1. part. pass. ab οἴω, *fero.* f. οἴσω.
Οἰσία, ας, ἡ, *salix*: q. ab ἴω, *eo*, quia *it* celeritèr crescendo.
Οἴσομαι, et Dor. οἰσῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω. undè οἰσθήσομαι. ἡ ψῆφος οἰσθήσεται, *feretur.* In comp. ἐξοισθήσεται, *efferetur*, Eurip. Supplic. 561. a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.
Οἰσόμενος, *sibi relaturus*, fut. 1. part. m. verbi φέρω.
Οἶσον, υ, τὸ, *funis*, q. ab οἴω, quia fit ad *ferendum* aliquid.
Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero.*
Οἰσπώτη, ης, ἡ, *sordes ovium*, ut legend. ap. Dion. Cassium, c. xlvi. p. 337.
'Οϊσσάμενος, υ, *ratus*, a. 1. part. m. et
'Οΐσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ. et Poët. verbi ὀΐομαι, f. ὀΐσομαι, *puto*: pro οἴομαι, f. οἰήσομαι. Th. οἴω.
Οἰστέον, *ferendum*; verbale ab οἴω pro φέρω, *fero*: f. οἴσω.
'Οϊστεύω, *sagittâ peto*: ab
'Οϊστὸς, ῦ, ὁ, *sagitta*: in pl. ὀϊστά, οἱ. ab οἴω, *fero*: f. οἴσω.
Οἰστράω, et οἰστρέω, f. ήσω, *œstro seu asilo agitor.* metaph. *veluti œstri stimulis agitor.* Activè, *œstro agito, œstro stimulo.* Th. οἶστρος.
Οἰστρηθεὶς, *furore percitus*, a. 1. part. pass. verbi οἰστρέω.
Οἴστρημα, ατος, τὸ, *stimulus*: et
Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, *furiosus, œstro percitus*: ab
ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, υ, ὁ, *ŒSTRUS, tabanus, stimulus*; *furor, insania*; etiam *irritatio, cupiditas vehemens.* Hinc Angl. TO STIR.
ΟΙ'ΣΥ'Α, ας, ἡ, *salix.* Vide οἰσία. Hinc Angl. OSIER.
Οἰσῶμες, *feremus*, Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. fut. 1. act. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Οἴσυπος, ου, ὁ, *sordes ovium*: q. ab οἶς, *ovis*, et σήπω, *putrefacio*.
Οἴσω, *feram*, fut. 1. act. verbi φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα.
Οἰσῶ, *feram*, Dor. pro præced.
Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus alteri*; f. 1. part. verbi φέρω.
Οἵτ' pro οἵτι, *qui*, nom. pl. ab ὅς et τι.
Οἴτη, ης, ἡ, *ŒTA*, *mons Thessaliæ*.
Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, genit. ὅτινος, et in f. g ἥτις, neut. ὅ,τι.
ΟἿΤΟΣ, ου. ὁ, *ærumna*, *calamitas*: q. ab οἶ
Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.
ΟἸΦΕ'Ω seu -άω, *coëo*.
Οἰφὶ, *Ephi mensura*.
Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχέουσι, ῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho*, *fero*: pro usitat. οἴχομαι.
Οἴχεσθαι, *abire*, præs. inf. ab οἴχομαι.
Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. perf. pass. et
Οἰχήσομαι, *abibo*, f. 1. m. verbi οἴχομαι.
Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. pass. verbi οἴγω, *aperio*: fut. ξω. a. 1. pass. ᾤχθην.
Οἴχνεσκον, Ion. inserto σκ pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*. Alii ab οἰχνέσκω pro οἰχνέω derivari malunt.
Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act ab
Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præs. opt. ab
ΟἼΧΟΜΑΙ, η, εται, *abeo*, *discedo*, *proficiscor*, *pereo*, *dissipor*: fut. m. οἰχήσομαι. perf. pass. ᾤχημαι. a. 1. pass ᾠχήθην. præs. part. m. οἰχόμενος.
Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo*.
Οἰχώκει, *ivit*, Ion. Dialysi et Att. pro ᾠχώκει, 3. singul plusq. perf. act. et
Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part Attic. verbi οἴχομαι, *abeo*: vide οἴχωκα.
ΟἸ'Ω seu οἴω, *puto*, *existimo*; f. οἴσω. Sic οἴομαι et οἶμαι, *puto*.
Οἴω, *fero alteri*: οἴομαι, med. *affero mihi*. Il ν. 168.
Οἰῶν, *ovium*, gen. pl. ab ὄϊς, ὄϊος, seu οἶς, ἡ, *ovis*.
Οἰωνίζομαι, *auguror*: fut. m. ίσομαι. a. 1. med. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis*.

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, *augurium*. et
Οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, *auspicium*. et
Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, *augur*: ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνοθέτης, ου, ὁ, *qui ex avibus auguratur*; *vates*: ab οἰωνὸς et τίθημι.
Οἰωνοπόλος, ου. ὁ ϗ ἡ. *vates per cantum avium*: ab οἰωνὸς, *avis*, et πολέω, *versor*.
ΟἸΩΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *avis*, *volucris*; propriè *vultur*, vel *avis carnivora*; item *augurium*, *omen*.
Οἷος, adv. *qualiter*, *quemadmodum*, *quomodò*. Th. οἷος, *qualis*.
Ὄκα, Dor. pro ὅτι, *quando*.
Ὀκέλλοντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab
Ὀκέλλω, *appello*, *accedo*: f. ελῶ. aor. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.
Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, *quando*. et
Ὄκκα pro ὁπότε, Dor.
Ὄκκος, *OCULUS*, Dor. ab ὄπτομαι.
ὈΚΛΑ'ΖΩ, *in genua succumbo*, *labasco*, *deficio*: q. à κλάω, *genua frango*.
Ὀκναλέως, *pigrè*, adv. ab ὄκνος, *pigritia*.
Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω, *pigresco*.
Ὀκνέω, *piger et segnis sum*, *cunctor*, *non audeo*, *timeo*, *tergiversor*: f ήσω perf ὤκνηκα a. 1. ὤκνησα. a. 1. inf ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος
Ὀκνηρία, ας. ἡ, *pigritia*: à seq.
Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *segnis*, *piger*, *timidus*, *cujus aliquem piget*: ab
ὈΚΝΟΣ, ου, ὁ, *pigritia*, *metus*, *ignavia*: q ab ὀ κινεῖν, *non movere*.
Ὀκνοῦσι, *tergiversantur*, 3. pl. præs. ind. et
Ὀκνῶσι, 3. pl. præs. sub. act. verbi ὀκνέω, quod vide.
Ὀκόθεν pro ὁπόθεν, *unde*.
Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, *qualia*, *qualiter*: vide ὁποῖος.
Ὀκοῖος pro ὁποῖος.
Ὄκριας, *summa cacumina*, acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.
ὈΚΡΙΒΑΣ, αντος, ὁ, *pulpitum*, *scala*: q. ab ἄκρον et βάω.
Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, *longas prominentias habens*: ab
Ὄκρις, ιος, ὁ, idem quod ἄκρις, *summitas montis*, *cacumen*. Th. ἄκρος, *summus*.
Ὀκρυόεις, όεσσα, όεν, *horrendus*, *dirus*: pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, ῦ, *frigidus*, *horrendus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.
Ὀκρυόεντος, gen. sing. f. g. ab adject. præced.
Ὀκτάβλωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui octo est buccellarum*: ex ὀκτὼ, *octo*, et βλωμὸς, *buccella*.
Ὀκταήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *octo dies natus*, *qui fit octavo die*: ex ὀκτὼ et ἡμέρα, *dies*.
Ὀκτάκις, *octies*, adv. ab ὀκτώ.
Ὀκτακισχίλιοι, λιαι, λια, *octo millia*: ex ὀκτάκις et χίλιοι.
Ὀκτάκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *octo radios habens*, proprium rotæ: ex ὀκτὼ et κνήμη, *radius rotæ*.
Ὀκτακόσιοι, σιαι, σια, *octingenti*.
Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, *octavum mensem agens*. ex ὀκτὼ et μήν.
Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *octo cubitorum*: ab ὀκτὼ et πῆχυς, *cubitus*.
Ὀκταπόδην, *octopedalem*, acc. sing. ab
Ὀκταπόδης, ου, ὁ, idem quod ὀκτάπους, *octipes*: ex ὀκτὼ, *octo*, et ποῦς, *pes*.
Ὀκτάπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *octo pedes habens*: ex iisdem.
ὈΚΤΩ', *OCTO*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl.
Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ. τὰ, *octodecim*. ex ὀκτὼ et δέκα.
Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus octavus*: à præc.
Ὀκχ', ά. Dor. pro ὅτι, ἡ, *quum*, &c. ὄκχ' pro ὄκκα, quod vide.
Ὀκχέοντι, Pindaricè pro ὀχέουσι, *tolerant*, 3. pl verbi ὀχέω.
Ὄκχος, ου, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, *vehiculum*, *currus*.
Ὄκως, *ut*, *postquam*, pro ὅπως, Ion.
Ὀλβίζω. f. ίσω, *beo*. Th. ὄλβος.
Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, *felix*: ab ὄλβιος et δαίμων.
Ὄλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *beatus*, *dives*, *locuples*: ab
ΟΛΒΟΣ, ου, ὁ, *felicitas*, *opes*.
Ὀλέσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τοῦ ε, imperf act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, *perdo*. Th ὄλλυμι, idem.
Ὀλέθριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exitialis*, *perniciosus*, *lethalis*: ab ὄλεθρος
Ὀλεθρίως, *perniciosè*: à præc.
Ὄλεθρος, ου, ὁ, *pernicies*, *interitus*, *pestis*, *mors*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.
Ὀλεῖται, *peribit*, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ολῇ, ολεῖται.
Ὤλεκον, *peribam*, imperf. act. Ion. et
Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præs. act. et

Ὀλλύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab

Ὀλλύω, idem quod ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλέσαι, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω.

Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab

Ὀλεσήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *viros perdens*: ab ὄλλυμι, *perdo*, et ἀνήρ, *vir*.

Ὀλέσῃς, *perdas*, 2. sing. a 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσθαι, aor. 2. inf. m. verbi ejusd.

Ὄλεσσα, ας, ε, *perdidi*, aor. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὤλεσα· et

Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. et

Ὀλέσσας, αντος, *qui destruxit*, aor. 1. part act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ὀλέσσῃ, *perdat*, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. ejusd.

Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, *perditrix*: ex

Ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, *perditor*, *interfector*: ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὄληαι, *pereas*, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι. f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. perf. med. ὤλα.

Ὀλίγα, pl. n. g. et

Ὀλίγαι, αἱ, nom. plur. fœm gen. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, *paucitas raritasque hominum*, *hominum infrequentia*: et

Ὀλιγάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *paucos homines habens*, *non frequens hominibus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et ἄνθρωπος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, *paucorum potentiam teneo*. ὀλιγαρχοῦντες, *pauci dominatum obtinentes*. Pass. ὀλιγαρχεῖσθαι, *paucorum dominatui subditum esse*. ab ὀλιγαρχία.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, *OLIGARCHIA*, *paucorum potentia*: gen pl. ὀλιγαρχιῶν. ab ὀλίγος, *paucus*, et ἀρχή, *imperium*.

Ὀλιγαρχούμενος, η, ον, *paucorum dominatui subditus*: ab ὀλιγαρχέω, q. v.

Ὀλιγαχόθεν, adv. *ex paucis locis*, *alicunde*. Th. ὀλίγος.

Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, quod vide.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *virium defectus*, *imbecillitas*, Poët. pro ὀλιγοπελία. ex ὀλίγος, *parvus*, et πέλω, *sum*.

Ὀλίγιστος, η, ον, *paucissimus*, superl. ab ὀλίγος, *paucus*.

Ὀλιγόβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *parumper vivens*, *minùs durabilis*: ex ὀλίγος et βίος.

Ὀλιγόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui parùm est fœcundus*: ex ὀλίγος, *paucus*, et γόνος, *soboles*. Th. γίνομαι, *nascor*: perf. med. γέγονα.

Ὀλιγοδρανέω, *langueo*: ab

Ὀλιγοδρανής, έος, ὁ ϗ ἡ, *faciendi facultate destitutus*, *infirmus*: ab ὀλίγος et δραίνω, *facio*.

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, *paucitas annorum*: ab ὀλίγος et ἔτος.

Ὀλίγον, adv. *parùm*, *propemodùm*. Th ὀλίγος.

Ὀλιγοπελέω et ὀλιγηπελέω, *parva res sum*, *infirmus sum et ferè mortuus*: ex ὀλίγος et πέλω, *sum*.

Ὀλιγόπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exiguâ fide præditus*: ex ὀλίγος et πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ὀλιγοποιέω, ῶ, f. ήσω, *ad paucitatem redigo*: à ποιέω, et

ΟΛΙΓΟΣ, ίγη, ίγον, *paucus*, *parvus*, *exilis*, *tenuis*. ὀλίγοι, *pauci quidam*, *penes quo imperium est*, Lat. *optimates*. jungitur præpositionibus, subaudit. χρόνος, &c. ut δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, *subitò*. ἐν ὀλίγῳ, *paucis*, Eph. iii. 3. κατ' ὀλίγον, *paulatim*. ὀλίγον ponitur adverbialiter et significat *parùm*, *paululùm*, *paulò post*, *ferè*, *propemodùm*. dicitur etiam ὀλίγου et ὀλίγῳ, ut ὀλίγου ἔφυγε, *parùm abfuit quin effugisset*. ὀλίγου δεῖν ἀπέθανον, *parùm abfuit quin mortuus essem*. ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν, *paulò ante nos*. ὀλίγῳ πλείους, *paulò plures*.

Ὀλιγότης. ητος, ἡ, *paucitas*, *parvitas*. Th. ὀλίγος.

Ὀλίγου, adverbialitèr, *ferè*, *propemodùm*: ab eod. th.

Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *brevis temporis*, *exiguo temporis spatio durans*: ex ὀλίγος et χρόνος, *tempus*.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ. f. ήσω. *pusillanimis sum*: ab ὀλιγόψυχος.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: à seq.

Ὀλιγόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimis*: ex ὀλίγος, *exiguus*, et ψυχή, *anima*.

Ὀλιγωρέω, *parvi pendo*, *negligo*: cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab

Ὀλίγωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *negligens*: ab ὀλίγῃ ὥρᾳ, id est, *parvâ curâ*.

Ὀλιγώρως, adv. *negligentèr*, *contemptim*: à præced.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus*.

Ὀλισθάνει, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὀλισθάνω vel -αίνω, *labor*, *prolabor*, *cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ὀλισθέω, ῶ, f. ήσω, *cado*, *labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel, ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus*, *casus*.

Ὀλίσθημα, τος, τὸ, *casus*, *lapsus*: à præc.

Ὀλισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

Ὀλισθηρὸς, ὰ, ὸν, *proclivis*, *lubricus*: ab eod. th.

Ὀλισθήσας, αντος, aor. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, quod vide.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus*, *casus*, *lapsus in lubrico*.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, *navis oneraria*: Angl. HULK. ab

Ὁλκὴ, ῆς, ἡ, *tractio*, *inclinatio*, *pondus inclinatum*: item *drachma*. Th. ἕλκω, *traho*, *pendeo*.

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, *gubernaculum* seu *clavus navis*: ab ὁλκή. Sed

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, *labrum amplum ad instar magni crateris effictum*, *magnus crater*, *pelvis*: ab eod.

Ὁλκοὶ, οἱ, *instrumenta*, *quibus naves in terram ex mari subducuntur*, *et ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, *tractus*, *SULCUS*: ab eod. th.

Ὄλληαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. sing. præs sub. pass. ab ὄλλυμαι. Th. ὄλλυμι, *perdo*. Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, a. 2. sub. m.

Ὀλλυμένοιο, *pereuntis*, gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

ΟΛΛΥΜΙ seu ὀλλύω, *perdo*; *pereo*. fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὤλα. et Att. ὀλώλα. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

Ὀλμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium*; *tripus*; *truncus corporis*.

Ὁλογραφέω, ῶ, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος et γράφω, *scribo*.

Ὀλοῇ, ῆς, ἡ, *perniciosa*: dat. pl. ὀλοῇσι. ab ὀλοός, ή, όν. Hinc et ὀλοΐος, idem. Th ὄλλυμι, *perdo*.

ὉΛΟΘΟΥΡΙΟΝ, ου, τὸ, *species marinorum piscium*.

Ὀλόθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio*: ab ὀλοθρεύω.

Ὀλοθρευτὴς, ῦ, ὁ, *exterminator*: ab eodem.

Ὀλοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exitium affero, vasto, perdo*: perf. ὠλόθρευκα. perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλοίατο, *pereant*, Ion. pro ὄλοιντο. 3. pl. aor. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. a. 2. opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο. perf. med. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Ὀλοίτροχος, ου, ὁ ἡ, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος et τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ὀλοκαρπέω, ῶ, fut. ήσω, *totum adoleo*: ex ὅλος et καρπόω.

Ὀλοκάρπωμα, ατος, τὸ, *sacrificium, holocaustum*: à præc.

Ὀλοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ab eod.

Ὀλόκαυστον, ου, τὸ, *holocaustum*, genus sacrificii ubi tota victima cremabatur. ex ὅλος et καυτός.

Ὀλόκαυτος pro ὁλόκαυστος, ου, ὁ ἡ, *totus combustus*, seu sacrificii genus quo tota victima cremabatur.

Ὀλοκαυτέω pro ὁλοκαυστέω, -ῶ, *totum comburo, cremo*: f. ήσω. perf. ὡλοκαύτηκα. perf. pass. ὡλοκαύτημαι.

Ὀλοκαύτωμα, ατος, τὸ, *victima* seu *hostia quæ tota comburebatur, holocaustum*: à præc.

Ὀλοκαύτωσις, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur*: ab eod.

Ὀλοκληρία, ας, ἡ, *integritas omnium partium rei alicujus; sanitas*: ab

Ὀλόκληρος, ου, ὁ ἡ, propriè *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt*; item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, et κλῆρος, ου, τὸ, *sors, sortitio*.

ὈΛΟΚΩΝΙ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

Ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*. et

Ὀλολυγμὸς, ῦ, ὁ, idem. ab

ὈΛΟΛΥ'ΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro*: f. ξω. aor. 1. ὠλόλυξα a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω. perf. ὠλόλυχα. perf. pass. ὠλόλυγμαι.

Ὀλομελὴς, έος, ὁ ἡ, *qui integris membris est*: ex ὅλος et μέλος.

Ὀλομερὴς, ὲς, *qui integra membra habet*. D. S. *integer, totus, nullâ parte resectâ*: ex ὅλος et μέρος.

Ὄλοντο, *perierunt*, 3. pl. a. 2. ind. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὀλοοίτροχος, Poët. pro ὀλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος et τρόχος, *rota*. Th. τρέχω, *curro*. aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti*: ex ὀλοὸς et τροχός.

Ὀλοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, a, um*: ab ὄλλυμι.

Ὀλοόφρονα, *perniciosum*, acc. sing. ab

Ὀλοόφρων, ονος, ὁ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus*: ab ὀλοὸς et φρὴν, *mens*.

Ὀλοπόρφυρος, ου, ὁ ἡ, *totus purpureus*: ex ὅλος, *totus*, et πορφύρα, *purpura*.

ὈΛΟ'ΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico*: qu. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. TO LOP.

Ὀλόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ, *cum tota radice*: ex ὅλος et ῥίζα, *radix*.

ὍΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, integer, solidus, universus*: Angl. WHOLE.

Ὅλος, ου, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum sepiæ*.

Ὀλοσίδηρος, *qui totus ex ferro est*. D. S.

Ὀλοσφύρατος, ου, ὁ ἡ, *malleo ductus* seu *fabricatus, solidus*: ex ὅλος et σφύρα.

Ὀλοσχερὴς, έος, ὁ ἡ, *integer, perfectus*; q. ὅλη χειρὶ, *toto manu factus*: ex ὅλος et χεὶρ, ἡ, *manus*.

Ὀλοσχερῶς, adv. *omnino, planè, integrè*: a præced.

ὈΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum*.

Ὀλοτελὴς, έος, ὁ ἡ, *perfectus, integer*: ex ὅλος, *totus*, et τέλος, *finis*.

Ὀλοῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: q. v.

Ὀλοφλυγδὼν, όνος, ἡ, *pustula*: ex ὅλος et φλύζω, *ferveo*.

Ὀλοφυδνὸς, ἡ, ὸν, *luctuosus, lugubris*: ab ὀλοφύζω, q. pro seq.

ὈΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro*. præs. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον.

Ὀλοφυρμὸς, ῦ, ὁ, et

Ὀλόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus*: ab ὀλοφύρομαι.

Ὀλοφυρτικὸς, κὴ, κὸν, *ad lamenta proclivis*: ab eod.

Ὀλοφώϊος, ου, ὁ ἡ, *exitialis*; item *versutus, improbus*. ex ὀλλύω et φὼς, *homo*; vel ex ὀλοὸς et φώς.

ὈΛΠΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄλπα, *lecythus, ampulla, olearia, vas*: q. ab ἐλαίω ὀπῷ, *olei succo*.

Ὀλπὶς, ίδος, ἡ, idem.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *cœlestis*.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA, urbs Achaiæ*: at

Ὀλύμπια, ων, τὰ, *Olympiaca certamina in honorem* Jovis Olympii *celebrari solita*: ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympius domos inhabitantes*: ab eod th. Ὀλυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas*.

Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium*, vel *Olympici certaminis victoria*: in plur. Ὀλυμπιάδες. ab Ὄλυμπος.

Ὀλυμπικὸς, ἡ, ὸν, *OLYMPICUS*. Th. Ὄλυμπος.

Ὀλυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, *victor in Olympicis ludis*: et

Ὀλυμπιόνικος, ου, ὁ, idem: ex Ὀλύμπια et νικάω, *vinco*.

ὈΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, *OLYMPUS, Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons altissimus*; item *cœlum*: q. ab ὅλος et λάμπω, *luceo*.

ὈΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, *grossus, ficus immatura*.

ὈΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ*.

Ὀλυρίτης, ου, ὁ, *panis ex olyrâ*.

Ὀλώϊος, ία, ιον, *perniciosus, exitialis, noxius*. Th. ὄλλυμι.

Ὄλωλα, ας, ε, *perdidi*: Att. pro ὦλα, perf. med. Hinc

Ὀλώλῃ, 3. sing. sub. perf. med. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην.

Ὅλως, adv. *omninò, in summâ*: item *sanè*. Th. ὅλος.

Ὁμὰ, *similia*, nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *similis*.

Ὁμάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro ὁμήγυρις, *congregatio, concilium*: quod vide.

Ὁμαδεύω, f. εύσω, *congrego*: et

Ὁμαδέω, f. ήσω, *tumultuor*: ab

Ὅμαδος, ου, ὁ, *multitudo, tumultus*. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὁμαίμιος seu ὅμαιμος, ου, ὁ ἡ, et

Ὁμαίμων, ονος, ὁ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus*: ex ὁμὸς et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli societas*: ab ὁμὸς et αἰχμὴ, *cuspis*.

Ὁμαλὴς, έος, ὁ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo*. ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor*. ab

ὉΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *planus, lævis*; item *SIMILIS, æqualis, a-*

 O M O M

quabilis. ἀνώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *asper*, *inæqualis*. ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὁμάρτει, *sequere*, præs. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, ῶ, f. ήσω, *sequor*, *eo unà cum*. ab

ὉΜΑΡΤῊ. Poët. idem quod ὁμοῦ, *simul*, *unà*.

Ὁμαρτήσας, αντος, *secutus*, a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*, quod vide.

Ὁμὰς, άδος, *universitas*, *multitudo*, *omnes simul*: ab ὁμοῦ.

Ὅμαυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consonans*: ex ὁμοῦ et αὐλός.

Ὀμβρέω, ῶ, *pluo*: f. ήσω. a. 1. ὤμβρησα. Th. ὄμβρος.

Ὄμβρημα, ατος, τὸ, *imber*: à præc.

Ὀμβρηνὸς, ἡ, ὸν, seu

Ὀμβρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *pluviosus*: ab eod.

Ὀμβρήσαντος, gen. sing. aor. 1. part. ab ὀμβρέω, *pluo*. Th. ὄμβρος, *imber*.

Ὀμβριμόπατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, item in fem. g. ὀμβριμοπάτρη, *forti patre genitus*: ex ὄμβριμος pro ὄβριμος, *robustus*, (quod vide) et πατὴρ, *pater*.

Ὄμβριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robustus*: ex ὄβριμος, idem.

Ὄμβριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius*, *pluvialis*: ab

ὈΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *IMBER*, *pluvia*: qu. ab ὁμοῦ ῥεῖν, *simul fluere*.

Ὀμεῖται, *jurabit*, 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα. f. 2. m. ὀμοῦμαι, ῆ, εῖται.

Ὀμευνέτης, ου, ὁ, *maritus*: et

Ὀμευνέτις, ιδος, ἡ, *uxor*: et

Ὅμευνος et ὁμευναῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjux*, *eodem cubili utens*: ex ὁμὸς et εὐνή.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *simul congregatus*: in nom. pl. ὁμηγερέες· ab ὁμοῦ, *simul*, et ἀγείρω, *congrego*.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Æol. pro præcedente.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus*, *multitudo hominum congregatorum*: ab ὁμοῦ, *simul*, et ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus*.

Ὁμηλικία, ας, et Ion. ὁμηλικίη, ης, ἡ, *ætatis æqualitas*: à seq.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *qui ejusdem ætatis est*, *æqualis*: ex ὁμοῦ et ἧλιξ.

Ὁμήρευμα, ατος, τὸ, *pignus*, *obses*: ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεύουσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab

Ὁμηρεύω, f. εύσω, *sum obses*: ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, ῶ, fut. ήσω, *in unum convenio*, *occurro*, *obvius fio*, *comitor*: ab eod.

Ὁμηρίδης, ου, ὁ, *Homeri imitator*, *rhapsodus*. Posteri Homeri ὁμηρίδαι dicti.

Ὅμηρον, ου, τὸ, *pignus quod est obsidis vice*.

ὉΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, *obses*: qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *simul nectere*.

Ὅμηρος, ου, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ celeberrimi Græci.

Ὁμίλει, *conversare*, præs. imperat. act. et

Ὁμιλεῖν, *conversari*; ὁμιλεῖν τισὶ τύχαις, *in aliquos casus incidere*, *varium fortunam experiri*, præs. inf. act. ab

Ὁμιλέω, ῶ, *in cœtu aliquorum versor*, *colloquor*, *conversor*: cum dat. imperf. ὡμίλεον, ουν. 3. sing. præs. opt. ὁμιλοίη. fut. ήσω. perf. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος. præs. part. act ὁμιλῶν. ab ὅμιλος, *turba*, *cœtus*.

Ὁμιληδὸν, adv. *turmatim*: ab eod. th.

Ὁμιλητικὸς, ἡ, ὸν, *qui benè scit conversari*, *sociabilis*, *affabilis*: ab ὁμιλέω.

Ὁμιλία, ας, ἡ, *commercium*, *conversatio*, *colloquium*. Hinc Angl. HOMILY. ab

ὍΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, *cœtus*, *turba*; *turma*; *plebs*; *tumultus*: qu. ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, *quod unà cogatur*.

ὉΜΙΧΈΩ, *meio*, *mingo*: qu. ὁμοῦ χέω, *simul fundo*.

ὉΜΊΧΛΗ, et Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula*, *suffitus*, *caligo*: qu. ab ὁμοῦ et ἀχλὺς, *caligo*.

Ὄμμα, ατος, τὸ, *visum*, *oculus*, *aspectus*, *facies*: nom. pl. ὄμματα. dat. pl. ὄμμασι. ab ὄπτομαι, *video*: f. 1. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι.

Ὄμματ' pro ὄμματα· v. præc.

Ὀμματόω, *oculatum et vigilem reddo*: ab ὄμμα.

Ὄμνυ, *jura*, præs. imperat. act. pro ὄμνυθι. et

Ὀμνύεις, 2. s. præs. ind. act. ab

ὈΜΝΥΜΙ seu ὀμνύω, *juro*, *dejero*: f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα. aor. 1. ὤμοσα a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. ὀμόσας, αντος.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frater qui*, vel *soror quæ*, *ex eodem ventre prodiit*, *uterinus*: ab ὁμοῦ, *simul*, (th. ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus*.

Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ· vide ὁμόγονος.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*: ex ὁμὸς et γλῶσσα, *lingua*.

Ὁμόγνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis*. quasi ὁμογένιος: ex ὁμοῦ et γένος.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, f. ήσω, *ejusdem sum sententiæ*: ab ὁμὸς et γνώμη, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ὁμογνωμόνως, adv. *concorditèr*, *unanimi consensu*. D. S.

Ὁμόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ὁμογενὴς, *consanguineus*, *cognatus*, *germanus*. ab ὁμὸς, *similis*, et γίνομαι, *nascor*.

Ὁμόδαμος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro

Ὁμόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὤν, *qui est ex eodem populo*: ex ὁμὸς et δῆμος, *populus*.

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eodem victu* seu *vitæ genere utitur*; item *convictor*, *contubernalis*, *sodalis*: ex ὁμὸς et δίαιτα, *vivendi mos*.

Ὁμοδρομέω, ῶ, f. ήσω, *simul curro*, *concurro*: ex ὁμοῦ, *simul*, et τρέχω, *curro*: a. 2. ἔδραμον. perf. med δέδρομα.

Ὁμοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem speciei*: ex ὁμοῦ et εἶδος.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis* seu *nationis*: ex ὁμὸς, *similis*, et ἔθνος, *gens*.

Ὁμοεθνέω, *ejusdem gentis sum*. D. S.

Ὁμοθάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁμοῦ ϗ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul et in eodem thalamo habitat*.

Ὁμόθεν, *simul*: ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eidem solio insidet*, *et ejusdem particeps est*: ab ὁμὸς et θρόνος, *thronus*: quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. *concorditèr*, *uno animo*: ab

Ὁμόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis*, *concors*: ab ὁμὸς et θυμὸς, *animus*.

Ὅμοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.

Ὁμοιάζω, *similis sum*: f. άσω. perf. ὡμοίακα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμός.

Ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. ab eod.

Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem generis*: ex ὅμοιος et γένος.

Ὁμοιόθριξ, τριχος, ὁ ϗ ἡ, *similes pilos habens*. per Syncopen dicitur ὅθριξ, q. v.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, *adfectuum similitudo*. D. S. ab

Ὁμοιοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *iisdem*

affectibus obnoxius: ab ὅμοιος et πάθος, τὸ, *affectus.* Th. πάσχω, *patior.*

Ὅμοιος, οία, οιον, *similis, par:* ὅμοιον, *tantundem est, nil refert:* σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò sive me laudare seu vituperare velis, tantundem est.* Æsch. Agamemn. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060. τὸ ὅμοιον, *similitudo.* Th. ὁμὸς, id.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo:* à præced.

Ὁμοιότροπος, ου, ὁ ἡ, *similium morum:* ex ὅμοιος et τρόπος.

Ὁμοιοτρόπως, adv. *eodem modo:* à præc.

Ὁμοιόω, ῶ, *assimilo, comparo:* f. ώσω. perf. ὡμοίωκα. aor. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. ὁμοιώσωμεν. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην. a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος. ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1 part. pass. et

Ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo;* quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, *similitudo, simulachrum:* à 1. sing. perf. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμοίως, adv. *similitèr, perinde:* ab ὅμοιος, *similis.*

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo:* à 2. sing. perf. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors:* ex ὁμοῦ et κλῆρος.

Ὁμοκλάω, seu -έω, ῶ, f. ήσω, *hortor vociferando, increpo:* ab ὁμοκλὴ, *increpatio.*

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum cum vociferatione, increpatio et comminatio:* ex ὁμοῦ, *simul,* et κέκλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *hortor.*

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator:* à 3. sing. perf. pass. verbi ὁμοκλάω.

Ὁμοκλήσας, αντος, *minans,* a. 1. part. act. ab eod. verbo.

Ὁμοκλινὴς, έος, et ὁμόκλινος, ου, ὁ ἡ, *qui est in eodem lecto vel toro;* item *simul accumbens mensæ:* ex ὁμὸς et κλίνη.

Ὁμολογέω, ῶ, *consentio, assentior, confiteor, profiteor, spondeo, paciscor, affirmo, similis sum, respondeo, laudo;* etiam *gratias ago* per Hebraismum, ut censet Vorstius, Philot. S. P. c. 5. p. 137. f. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. a. 1. ὡμολόγησα. ex ὁμολόγος.

Ὁμολογηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. et

Ὁμολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολογησία, ας, ἡ, idem ac

Ὁμολόγησις, ἡ, *confessio, concessio.* D. S. à verbo eod.

Ὁμολογητέον, *confitendum est:* nomen verbale ab eod.

Ὁμολογία, ας, ἡ, *confessio, consensus, assensus:* item *convenientia, pactum, pactio, compositio:* ab

Ὁμολόγος, ου, ὁ ἡ, *iisdem verbis utens, consentiens.* τὸ ὁμόλογον, *pactum.* ab ὁμὸς et λέγω.

Ὁμολογουμένως, adv. *ex confesso, sine controversiâ:* à præs. part. pass. ὁμολογούμενος, ὑμένος, verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολόγως, adv. *congruenter,* item *apertè, sine ullâ dubitatione:* ab ὁμολόγος, quod vide.

Ὁμομήτριος, ου, ὁ ἡ, *qui est ex eâdem matre natus:* ex ὁμὸς et μήτηρ, *mater.*

Ὁμὸν, *eundem, similem,* acc. sing. ab ὁμός.

Ὁμονοέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ὡμονόηκα, *consentio:* ex ὁμὸς, *similis,* et νόος, *mens.*

Ὁμόνοια, ας, ἡ, *concordia, unanimitas:* à præc.

Ὁμοούσιος, seu ὁμούσιος, *ejusdem essentiæ, consubstantialis:* ab ὁμὸς et οὐσία, *essentia:* ab ὢν, οὖσα, ὂν, verbi εἰμὶ, *sum.*

Ὁμοπάτριος, ου, ὁ ἡ, *eodem patre genitus,* vel *eundem patrem habens:* ex ὁμὸς et πατήρ.

Ὁμόργνυ, *abstersit,* 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab

ὉΜΟ'ΡΓΝΥΜΙ et μόργνυμι, *abstergo, imprimo, inuro:* fut. ὁμόρξω. a. 1. ind. act. ὤμορξα. aor. 1. ind. med. ὠμορξάμην. perf. ὤμορχα.

Ὁμορέω, -ῶ, fut. ήσω, *confinis sum:* ab ὅμορος.

Ὁμόρξω, *tergam,* f. 1. act. verbi ὁμόργνυμι.

Ὅμορος, ου, ὁ ἡ, *finitimus, confinis; adfinis, amicus:* gen. pl. ὁμόρων. ex ὁμὸς, *similis,* et ὅρος, *terminus.*

ὉΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, *similis, par, idem.*

Ὀμόσαι, *jurare,* a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro;* f. ὀμόσω. perf. ὤμοκα. ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

Ὁμόσε, adv. *eundem in locum, eòdem.* à præced. at

Ὅμωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ὁμόω, *unio;* f. ὁμώσω.

Ὁμόσε χωρήσας πράγματι, *offerens se periculo.*

Ὀμόσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄμνυμι.

Ὁμοσιτέω, *simul edo:* à seq.

Ὁμόσιτος, ου, ὁ ἡ, *qui cum aliquo edit:* ex ὁμὸς et σῖτος, *frumentum.*

Ὁμοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium,* item *tentorium:* et

Ὁμοσκηνέω, -ῶ, f. ήσω, *in eodem sum tabernaculo:* ex ὁμὸς et σκηνὴ, ῆς, ἡ, *tabernaculum.*

Ὁμόσπορος, ου, ὁ ἡ, *qui est ex eodem semine et genere:* ex ὁμὸς et σπείρω, *semino.*

Ὀμόσσῃ, *juraverit,* 3 sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ. ut et ὀμόσσας pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω.

Ὄμοσσον, *jurato,* a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

Ὁμοστιχάω, seu έω, ῶ, fut. ήσω, *simul procedo, unà eo, comitor:* ex ὁμὸς et στείχω, *eo.*

Ὁμόστολος, ου, ὁ ἡ, *comes:* ex ὁμοῦ et στέλλω.

Ὁμόστοιχος, ου, ὁ ἡ, *in eodem versu seu ordine locatus, comes:* ex ὁμὸς et στοῖχος, *ordo, versus.* Th. στίχω, *eo, vado.*

Ὀμόσω, *jurabo,* f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι. aor. 1. ὤμοσα.

Ὁμοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod similem habet finem.* D. S.

Ὁμότεχνος, ου, ὁ ἡ, *qui ejusdem est artificii:* ex ὁμὸς et τέχνη, *ars.*

Ὀμοτικὸς, κὴ, κὸν, *jurativus, qui jurantis est:* ab ὀμόω, *juro.*

Ὁμότιμος, ου, ὁ ἡ, *qui in pari habetur honore:* ex ὁμὸς et τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Ὁμοτράπεζος, ου, ὁ ἡ, *commensalis:* ab ὁμὸς et τράπεζα, *mensa.*

Ὁμότροπος, ου, ὁ ἡ, *similis,* tam de *ingenio* quàm *moribus;* item *consentaneus:* ex ὁμὸς et τρόπος, *mores, ingenium.* Th. τρέπω, *verto.*

Ὁμοῦ, *unà, simul, pariter; in eundem locum; in eodem loco; propè; ferè, circiter:* ab ὁμός.

Ὀμοῦμαι, *jurabo,* f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro:* f. ὀμόσω.

Ὁμουρέω, ῶ. fut. ήσω, *finitimus sum:* ab ὅμουρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus,* quod vide.

Ὁμόφοιτος, ου, ὁ ἡ, *comes, qui cum aliquo it:* ex ὁμοῦ et φοιτάω, *eo.*

Ὁμόφρονα et ὁμόφρονας, acc.

sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

Ὁμοφρονέω, ῶ, f. ήσω, consentio, concors sum: ab

Ὁμόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, concors, ejusdem animi et sententiæ: ex ὁμὸς et φρὴν, mens, animus.

Ὁμόφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Xen. ejusdem speciei, ejusdem generis, contribulis, ex eâdem tribu: ex ὁμὸς et φυλὴ, tribus.

Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eâdem voce vel linguâ utor: à seq.

Ὁμόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eâdem linguâ utitur, cujus eadem vox est seu idem sonus, consonus, consentiens: ab ὁμὸς et φωνὴ, vox.

Ὁμοχροίη, Ion. pro ὁμοχροία, ας, ἡ, coloris similitudo: ab ὁμὸς et χροία, color.

Ὁμόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, suffragii ferendi socius: ab ὁμὸς et ψῆφος, calculus.

Ὁμόω, ῶ, f. ώσω, unio, coire facio: ab ὁμὸς, similis, par: sed

Ὀμόω, idem quod ὄμνυμι, juro.

Ὄμφακες, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

Ὀμφακίας, ου, ὁ, acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens, seu ex uvis immaturis confectus: ab eod. th.

Ὀμφακίζω, sum acerbus; f. ίσω. perf. ὠμφάκικα. ab eod.

Ὀμφάκιον, ου, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ: ab ὄμφαξ.

Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, a, um. Epith. scuti: ab

ΟΜΦΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, UMBILICUS, umbo, media pars agminis: quod ab ἀμφιλίσσω, circumvolvo.

ΟΜΦΑΞ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura; quivis fructus immaturus. quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, crudus ad vescendum.

ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ, vox divina, responsum à Deo datum.

Ὁμωθῆναι, similem factum esse vel unitum, a. 1. inf. pass. ab ὁμόω, unio. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, similem facio: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, similis.

Ὀμώμοκα, Att. pro ὤμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὁμώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem nomen habens, cognominis: ex ὁμῶς et ὄνομα, nomen.

Ὅμως, tamen, nihilominus; conjunct. discret. ὅμως μέντοι, veruntamen: sed

Ὁμῶς, adv. similiter, æquè, pariter, simul, unà; Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, similis.

Ὅν, ὅντι, quem; acc. sing. ab ὅς, qui. sed

Ὄν, præs. part. neut. g. ab ὢν, οὖσα, ὂν, ab εἰμὶ, sum.

Ὄναγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὄνος ἄγριος, ONAGER. Th. ἀγρὸς, ager.

Ὀναίμην, αιο, αιτο, adjutus fuerim; per Sync. pro ὀνησαίμην, aor. 1. opt. m. verbi ὄνημι, juvo, prosum: f. ὀνήσω. aor. 1. med. ὠνησάμην.

Ὄναμαι, vitupero; fruor: ab eod. th.

Ὀνάμενος, ου, qui fructum percepit; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι præced.

ΟΝΑΡ, εος, τὸ, somnium: indecl. κατ' ὄναρ, in somnio: Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynicus.

Ὀνάριον, ου, τὸ, asellus, dimin. ab ὄνος, asinus.

Ὀνασεῖ, juvabit, 3. sing. f. 1. ind. act. Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνασῶ deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, prosum.

Ὄνασθαι, frui, præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide. vel a. 1. inf. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὄνασις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, usus, utilitas: ab eod.

Ὀνάσσῃς, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ὀνειαθ' quod pro ὀνείατα, ων, τὰ, cibaria, commoda: ab

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum: ab ὄνημι.

Ὀνείδεα, et contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνείδειος vel ὀνείδιος, ία, ιον, probrosus, contumeliosus: ab eod. th.

Ὀνειδίζω, probris increpo, vitupero, exprobro, convitior; imperf. ὠνείδιζον. f. 1. ίσω. perf. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα. a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ὀνειδίζομαι, conviciis laceror; perf. pass. ὠνείδισμαι. ab ὄνειδος.

Ὀνειδίσας, αντος, a. 1. part. act. at

Ὀνείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον. aor. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

Ὀνειδίσεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ὀνείδισμα, ατος, τὸ, contumelia, probrum; et

Ὀνειδισμὸς, οῦ, ὁ, convitium: ab ὀνειδίζω, exprobro. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνειδίσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. et

Ὀνειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, exprobro: f. ίσω. ab

ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus: item laus, gloria.

Ὄνειος, εία, ειον, utilis: ab ὄνημι.

Ὀνείρατα, ων, τὰ, insomnia: in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, somnium.

Ὀνείρειος, εία, ειον, ad somnum pertinens; ut ὀνείρειαι πύλαι, somni vel insomniorum portæ: ab ὄνειρος, quod vide.

Ὀνειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὀνειροκρίτης, ου, ὁ, somniorum interpres: ab ὄνειρος, somnium, et κρίνω, judico.

Ὄνειρον, ου, τὸ, somnium: ab ὄναρ.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, somniorum interpres: ab ὄνειρος, somnus, et πολέω, versor.

Ὄνειρος, ου, ὁ, somnium. Th. ὄναρ, idem.

Ὀνείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. à præced.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi

Ὄνημαι, idem quod ὄναμαι.

Ὀνημένος, ου, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

ΟΝΗΜΙ, sive ὀνίνημι, juvo, prosum, utilitatem affero: item vitupero. eodem modo usurpatur formâ med. fut. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. perf. ὤνηκα. præs. pass. ὄνημαι, seu ὄναμαι, seu ὀνίναμαι, juvor, fructum et utilitatem percipio; item fruor; item vitupero: f. 1. m. ὀνήσομαι. a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο. a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, et contract. ὀναίμην.

Ὄνησα, Ion. pro ὤνησα, aor. 1. ind. act. et

Ὄνησαι, fruere, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

Ὀνήσεαι, juvaberis, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

Ὀνήσει, erit emolumentum, 3. sing. f. 1. ind. act. ab ὄνημι. Sunt qui exponunt per reficieris, et volunt Att. dici pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ab ὄνημαι. Th. ὄνημι.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilis: item propr. nom. ab ὄνημι.

Ὄνησις, εως, ἡ, fructus, utilitas. Th. ὄνημι, juvo.

Ὀνησιφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, utilitatem afferens; item nomen propr. ex ὄνησις et φέρω.

Ὄνησο, præs. imp. pass. ab ὄνημαι, fruor.

'Ονητὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis: ab ὄνημι.

'Ονήτωρ, ορος, ὁ, utilis; item ONETOR, nom. propr.

'Ονθηλεύω, et ὀνθυλεύω, stercore bovino inquino; fimo jumentorum aspergo agrum: et inde cibos condio exquisitè; quià ut fimo agri fœcundiores, sic condimentis cibi delicatiores fiunt: ab

'ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, stercus seu fimus jumentorum.

'Ονθυλεύω, vide ὀνθηλεύω.

'Ονικὸς, ἡ, ὸν, asinarius, a, um: ab ὄνος, asinus.

'Ονίνησι, juvat, 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι f. ὀνήσω.

'Ονοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, quod vide: vel ut alii volunt a. 2. opt. med. verbi ὀνόομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, vitupero.

'Ονοκένταυρος, ου, ὁ, onocentaurus.

'Ονομ', pro ὄνομα, quod vide.

'ΟΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ατος, τὸ, NOMEN, fama, celebritas, prætextus. κατ' ὄνομα, nominatim, adv.

'Ονόμαζε, nominabat, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. ab ὀνομάζω.

'Ονομαζέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi

'Ονομάζω, nomino, appello, profero, celebro: 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. fut. άσω. perf. ὠνόμακα. præs. pass. ὀνομάζομαι, nominor, &c perf. pass. ὠνόμασμαι. a. 1. pass ὠνομάσθην, ης, η. præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

'Ονομαι, vitupero: f. m. ὀνόσομαι. a. 1. m. ὠνοσάμην. ab ὄνημι, idem.

'Ονομαίνω, nomino: f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. sub. act. ὀνομήνω, quod quidam Att. dici credunt pro ὀνομαίνω. Th. ὄνομα, nomen.

'Ονομάκριτος, ου, ὁ, nom. propr.

'Ονόμασθεν, Æol. et Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind pass. ab ὀνομάζω, q. v.

'Ονόμασι, dat. pl. ab ὄνομα, q. v.

'Ονομασία, ιας, ἡ, nominatio, appellatio: ab ὀνομάζω.

'Ονομαστὶ, adv. nominatim.

'Ονομαστικὸς, ἡ, ὸν, nominativus: et

'Ονομαστὸς, ἡ, ὸν, celebris, clarus: in pl. ὀνομαστοί. ab ὀνομάζω.

'Ονόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. et

'Ονομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

'ΟΝΟΣ, ου, ὁ & ἡ, asinus, a: q. ab ὄνημι, juvo: item bestiola multipes dicta multipeda, porcellio, item superior molæ lapis, axis, fusus.

'Ονόσσεται, vituperabit, 3. sing. f. 1. med. gem. σ, verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, vitupero.

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, vituperandus: in pl. n. g. ὀνοτά. ab ὄνομαι, vitupero.

'Ονοτάζω, carpo, convitior: ab ὀνόω, id. quod ὄνημι, vitupero.

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, Poët. vituperabilis: ab eod.

'Ονοφορβὸς, ου, ὁ & ἡ, qui asinos pascit ac nutrit: ab ὄνος et φέρβω, pasco: perf. med. πέφορβα.

'Ονόω, f. όσω, idem quod ὄνημι, vitupero.

'Οντα, existentem, acc. sing. part. præs. ab ὢν, ὄντος. ab εἰμὶ, sum.

'Οντινα, quemcunque, acc. sing. ab ὅστις.

'Οντως, verè, adv. ab ὢν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, sum.

'Οντων, 3. pl. imperf. Att. pro ἦσαν, ab εἰμί. δικασταί τε ὄντων, Plat. ix. de leg pro quo Ion. dicitur ἐόντων, Herodot. 1. 23.

'Ονυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

'Ονύμαξα, ας, ε, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, aor. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, nomino, q. v.

'Ονυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

'ΟΝΥΞ, υχος, ὁ, UNGUIS, uncus; ONYX gemma; in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

'Ονυχες, ungues, nom. pl. et

'Ονύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

'Ονυχίζω, ungues facio, divido ungulam penitùs, ungues reseco, ad unguem exigo: f. ίσω. perf. ὠνύχικα. ab ὄνυξ, unguis.

'Ονύχιον, ου, τὸ, unguiculus; item lapis onychites. Th. ὄνυξ.

'Ονυχισμὸς, ου, ὁ, unguium resectio: à perf. pass. verbi ὀνυχίζω.

'Ονυχιστὴρ, ungulæ fissura.

'ΟΝΩΝΙΣ, ἴδος, ἡ, herbæ genus.

'Οξάλμη, ης, ἡ, muria acida, ὀξεῖα ἅλμη.

'Οξεῖα, ας, ἡ, acuta, nom. sing. f. g ab ὀξύς. at

'Οξεία exponitur per acutum, in pl. n. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

'Οξέϊ, dat. sing. ab ὀξὺς, ιος, ὁ, acutus.

'Οξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν et

'Οξείῃσι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, acutus.

'Οξέως, adv. acutè, celeritèr, velocitèr: ab eod.

'Οξος, εος, τὸ, acetum: et pro viro iracundo. Th. ὀξὺς, acutus.

'Οξὺ, substantivè, acumen, mucro, acies; item celeritas: adv. etiam acutè, celeritèr. Th. ὀξύς.

'Οξυβελικὸς, adjectivum nominis ὀξυβελὴς, q. v. D. S.

'Οξυβελὴς, έος, ὁ & ἡ, acutam cuspidem habens, celeriter jaculum mittens: ab ὀξὺς et βέλος, τὸ, telum.

'Οξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum: ex ὀξὺς et γάρον.

'Οξύγγιον, ου, τὸ, axungia, arvina, Græc. à Lat.

'Οξυγράφος, ου, ὁ & ἡ, celeritèr scribens: ex ὀξὺς et γράφω, scribo.

'Οξυδερκὴς, έος, ὁ & ἡ, acutum cernens: ex ὀξὺς et δέρκω.

'Οξυηκοΐα, ας, ἡ, auditûs acumen: ex ὀξὺς, acutus, et ἀκοὴ, auditus. Th. ἀκούω, audio.

'Οξύθυμος, ου, ὁ & ἡ, qui acerbo est animo, iracundus. Hinc ὀξυθυμία, animi acerbitas; sordes. ab ὀξὺς et θυμὸς, animus.

'Οξυκίνητος, ου, ὁ & ἡ, ad motum subitus et præceps, qui subitò vel celeritèr movetur; item ὀργίλος, qui subitò irâ commovetur: ab ὀξὺς et κινέω, moveo.

'Οξυντὴρ, ῆρος, ὁ, in acutum desinens instrumentum, scalprum: à seq.

'Οξύνω, acuo; item acidum reddo: f. υνῶ. perf. ὤξυγκα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

'Οξυόεις, όεσσα, όεν, acutus, spinosus. Th ὀξύς.

'Οξυρεπὴς, έος, ὁ & ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, et

'Οξύῤῥεπτος, ου, ὁ & ἡ, qui celeritèr repit ac movetur; celer, velox: ab ὀξὺς, velox, et ῥέπω, repo, vergo.

'ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, acutus; acidus; velox, expeditus ad aliquid aggrediendum.

'Οξύσχοινος, ου, ὁ, acutus juncus: ex ὀξὺς, acutus, et σχοῖνος, ου, ὁ & ἡ, juncus.

'Οξύτερος, ου, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, acutior; comparat. ab ὀξὺς, acutus.

'Οξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies, acrimonia; item celeritas. Th. ὀξύς.

'Οξύτομος, ου, ὁ & ἡ, acutè secans, acutus: ab ὀξὺς et τέμνω, seco: perf. med. τέτομα.

'Οξυφωνία, ιας, ἡ, vox acuta: ex ὀξὺς et φωνή.

Ὅυ, Poët. pro οὗ, *cujus*: ab ὅς, *quis*.

Ὄπ' pro ὄπα, *vocem*, *sonum*; acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὅπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, *ubi*: quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor*; *adsum*, *procedo*, *opitulor*: et

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, *assecla*, *comes*: quod et ὀπηδὸς, ab ὀπάζω.

Ὀπαζόμενος, ου, *auctus*, præs. part. pass. ab

ὈΠΑ'ΖΩ, *persequor*, *sequi jubeo*, *comitem do*; *præbeo*. ὀπάζομαι, med. *comitem accipio*; *à persequente premor*.

Ὀπαῖον, ου, τὸ, *foramen ollæ*; item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit*. Th. ὀπὴ, *foramen*.

Ὀπανίκα, Dor. pro ὀπηνίκα, quod vide.

Ὄπασα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act. et

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω, *præbeo*.

Ὀπάσσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ. sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὄπατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus*: ab ὁμὸς, *similis*, et πατήρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minister*, *assectator*, *comes*. Th. ὀπάζω, *sequi jubeo*. Alii ὀπάων legunt, qu. ab ἕπω, *sequor*.

Ὅπερ, *quod*: ex ὃ et περ.

Ὀπέων, ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ὈΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen*, per quod *videri* potest; q. ab ὄπτομαι, *video*.

ὍΠΗ, *ubi*, *quo*, *quà*, *quâ viâ*, *quomodo*, *prout*: item *quocunque*, *quemcunque in locum*, seq. ἄν. q. ab ὅς, *qui*.

Ὀπηδέω, ῶ, fut. ήσω, *comitor*, *comes sum*, *assector*. Th. ὀπάζω, *comitem do*.

Ὀπηνίκα, *quando*: ex ὅπη et ἡνίκα, *quum*, *quando*.

Ὀπήτιον, ου, τὸ, *fabula*. Th. ὀπή.

Ὀπὶ, *voci*, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὀπιδνὸς, ὴ, ὸν, *reverendus*, *cavendus*. Th. ὄπις.

Ὀπίζετο, *curabat*, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo*, *revereor*; item *caveo*: *rependo*, *ulciscor*: ab ὄπις.

Ὀπιζόμενος, præs. part. med. à præc.

Ὄπιθεν, *retrò*, *post*, *à tergo*, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsùm*.

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*.

Ὄπιον, ου, τὸ, *OPIUM*, *succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat*. Th. ὀπὸς, *succus*.

Ὀπιπτεύοντ' pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præs. f. g. ab

Ὀπιπτεύω, *inspicio*, *circumspicio*, per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video*.

ὌΠΙΣ, ιδος, ἡ, *ultio*, *vindicta divina*, *cura*, *respectus*. q. ab ἕπομαι, *sequor*.

Ὀπισαμβὼ, *itio retrograda*: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè*, *à tergo*: adv. Th. ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίσθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *posterior*, *à tergo sequens*.

Ὀπισθίως, adv. *pòst*, *retrorsùm*.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à tergo revinctus*: ex ὄπισθεν et δέω, *ligo*.

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξας, *retrò mortales sequens gloriatio laudis*. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præposterè pascentes*: ab ὄπισθεν et νέμω, *pasco*.

Ὀπισθότονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in aversum tendens*; aut *tentus retrorsus*. subst. *partium posteriorum distentio*, *convulsio in posteriora*; *persona illo morbo laborans*. ex ὄπισθεν et τείνω.

Ὀπισθοφανῶς, *retrorsùm*, adv. ex ὄπισθεν et φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίστερος, ου, *posterior*: ὀπίστατος, *postremus*: ab

ὈΠΙ'ΣΩ, *retrorsùm*, *retrò*, *pòst*. adv. cum gen. item sine casu. τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt*.

Ὅπλα, ων, τὰ, *instrumenta*: ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὀπλέα, acc. sing. ab Ὀπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὅπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι, *armor*. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὀπλέω, vide ὁπλίζω, q. idem est.

Ὁπλέων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. pl. ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula*. Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo*: fut. ίσω. perf. ὥπλικα. præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor*; item activè *instruo*, *paro*: præs. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. med. ὡπλισάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ὅπλισαι, άσθω, et in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura*; et

Ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

Ὁπλισόμεθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præc.

Ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, *armator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁπλίζω.

Ὁπλιτεύω, fut. εύσω, *sum miles gravis armaturæ*, *armatis præsum*: ab

Ὁπλίτης, ου, ὁ, *armatus*, *miles armaturæ gravis*: ab ὅπλον.

Ὁπλιτικὸς, κὴ, κὸν, *ad milites gravis armaturæ pertinens*. τὸ ὁπλιτικὸν, sc. πλῆθος, *gravis armaturæ milites*. à præc.

Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, *arma distribuo*: ex ὅπλον et δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium*: ex ὅπλον, *arma*, et θήκη, *vagina*.

Ὁπλολογέω, ῶ, f. ήσω, *arma lego*, *colligo*.

Ὁπλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, *armis decerto* vel *pugno*: et

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo armis decertatur*: ab

Ὁπλομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui armis pugnat*: ex ὅπλον et μάχομαι, *pugno*.

ὍΠΛΟΝ, ου, τὸ, *telum*, *scutum*; *instrumentum*: τὰ ὅπλα, *arma*; *instrumenta quævis*; *præsidia*.

Ὁπλοτεράων, *juvenum*, gen. pl. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων. ab

Ὁπλότερος, έρα, ερον, *junior*, *unus è posteris*. ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui *arma* ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλοφορέω, ῶ, f. ήσω, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus*: in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor*: ab

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui arma gestat*, *armiger*: ex ὅπλον et φέρω.

Ὁποδαπὸς, οῦ, *cujas*, *ex quâ regione*: ex ὅπου, *ubi*, et δάπεδον, *solum*.

Ὁπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, *undè*: à πόθεν. Th. ὅς, *qui*.

Ὅποι, *ubi*, *quo*: vide ποῖ.

Ὁποῖος, οία, οῖον, *qualis*, *e*: idem quod οἷος, citra interrogationem.

ὈΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *succus*, *humor coagulum*: qu. ab ὀπῇ, unde fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans*: χυλὸς, *expressus succus*.

Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

Ὁποσοῦν, adv. *aliquantulum, quantumcunque:* ex ὁπόσος et οὖν.

Ὁπόσος, et Poët. ὁππόσος, όση, όσον, *quantus:* à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus.*

Ὁπόταν, adv. *quum, ubi:* conj. *quandoquidem, quoniam.* ab ὁπότε et ἄν.

Ὁπότε, et Poët. ὁππότε, *quando, quum, ubi, quandoquidem, quoniam, aliquando, olim, donec:* à πότε.

Ὁπότερος, έρα, ερον, *uter, utervis, alteruter.* à πότερος, *uter.*

Ὅπου, adv. *ubi,* citra interrogationem; *quandoquidem; quo; quousque.*

Ὅππα, Dor. pro ὅπη, et hoc pro ὁπόθεν, *unde.* Th. ὅτε, *quando.*

Ὅππη, Poët. pro ὅπη ꝟ ὅπῃ, *quo.* Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando,* quod vide.

Ὁπποῖ, Poët. pro ὅποι, *quò, quocunque, quando.*

Ὁππότ', pro ὁππότε, v. ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram,* acc. sing f. g. Ion. et

Ὁπποτέροισι, dat. plur. Ion. et Poët. ab

Ὁππότερος, *uter;* Poët. pro ὁπότερος.

Ὀπτάζομαι, *videor:* à seq.

Ὀπτάζω, *video:* ab ὄπτομαι.

Ὀπταλέος, έα, έον, *assus, tostus:* ab ὀπτάω, *asso.*

Ὀπτανόμενος, ου, *visus, versans in conspectu.* part. præs pass. ab

Ὀπτάνω, *video:* ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio, visio:* ab ὀπτάζω.

ΟΠΤΑ'Ω, *torreo, asso:* f. ήσω. perf. ὤπτηκα. perf. pass. ὤπτημαι, σαι.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτώμενος, q. ab ὀπτέομαι pro ὀπτάομαι, præs. part. med. ab ὀπτάω, *torreo.*

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ, 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo.*

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo.*

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator, explorator.* Th. ὄπτομαι.

Ὄπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio:* ab ὀπτάω.

Ὀπτήσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, quod vide.

Ὀπτικὸς, ἡ, ὸν, *visorius.* Th. ὄπτομαι. Hinc Angl. OPTICKS.

Ὀπτίλος, ου, ὁ, *oculus:* ab

ΌΠΤΟΜΑΙ, *video:* f. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται. aor. 1. pass. ὤφθην, ης, η. f. 1. pass. ὀφθήσομαι. a. 1. m. ὠψάμην. a. 1. sub. m. ὄψωμαι.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *assus, a, um; tostus.* Th. ὀπτάω, *asso.*

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτοῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

ΟΠΥΊΩ, *ineo, coëo, uxorem habeo, nubo.* imperf. ὤπυιον, ες, ε. præs. pass. ὀπυίομαι, *ineor, in matrimonio habeor.*

Ὄπωπα, *vidi,* perf. med. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. perf. med. ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀπώπεε, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. perf. med. Vide præced.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator:* à præced. quod vide.

ΟΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus, fructus autumnales; ætas maturior:* qu. ὀπῶν ὥρα, seu ὥρα, *tempus et cura succorum,* quia tunc fructus maturi sunt. nisi à ὀψὲ ὥρα, *tempus serum anni.* aut quia in autumno est ὀπῶν ὥρα, *cura fructuum,* qui tum colligantur.

Ὀπωριῶ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. act. ab ὀπωρίζω.

Ὀπωριεῦντες, Dor seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ὀπωρίζω, fut. ίσω, et Att. ιῶ, *fructus autumnales* seu *poma decerpo et colligo: pomis vescor* seu *fructibus autumnalibus.* Th. ὀπώρα, *fructus autumnales, autumnus.*

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis:* ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

Ὅπως, *ut, quomodo:* conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*

Ὅπως ἂν, *ut, adeò ut,* Matt. vi. 5. Luc. ii 35 ὅπως ἀλλὰ, *non solùm, non sed, tantum abest ut.*

Ὁπωσοῦν, *quomodocunque:* à præced.

Ὁρᾷ, *videt,* 3. sing. præs. ind. act. ab ὁράω. sed

Ὅρα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. act. ὁρᾶσθαι, præs. inf. pass. ab eod.

Ὅραμα, ατος, τὸ, *visio, visus:* quæ fieri solet κατ' ὄναρ, *spectaculum:* ab ὁράω, *video.*

Ὁραματισμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ὅραμνος, *frons, RAMUS:* qu. contractè, pro ὀρόδαμνος. Th. ῥάμνος, ου, ἡ, *spinosus frutex.*

Ὁρῆν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγουν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem.* Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare.*

Ὀρανὸς, ῶ, ὁ. Æol. pro οὐρανὸς, ῦ, ὁ, *cœlum.*

Ὁρᾶται, *spectat,* 3. sing. præs. ind. m. et

Ὁρᾶτο, 3. sing. imperf m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video.*

Ὁράτης, ῦ, ὁ, *spectator:* et

Ὁρατικὸς, ἡ, ὸν, *videndi potentiâ præditus:* et

Ὁρατὸς, ἡ, ὸν, *visibilis, e:* ab

ΌΡΑ'Ω, *video, cerno, intelligo:* præs. imperat. ὅραε, ὅρα imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων f. άσω. perf. ὥρακα, et Att. ἑώρακα. perf. inf. ἑωρακέναι. plusq. perf. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει. perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

Ὀργάζω, f. άσω, vide in ὀργάω.

Ὀργαίνω, f. ανῶ, *irrito, irâ accendo:* ab ὀργή.

Ὀργάνη, ης, ἡ, *Minerva,* quæ et ἐργάνη, ab ἔργον, *opus,* quia *textrix.*

Ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, *instrumentalis:* ab

ὌΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *instrumentum,* vel *opus, ORGANUM:* qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus,* seu ab ἔοργα, perf. med. verbi ῥέζω, *facio.* Hinc Angl. ORGAN.

ΟΡΓΑ'Σ, άδος, ἡ, *locus* vel *lucus Deo sacer, vinea.*

ΟΡΓΑ'Ω, *appeto impatientèr:* fut. ήσω. qu. ab ὀργὴ, *impetus.* Hinc ὀργάζω, *instigo, incito;* item *subigo, mollio.*

ΟΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira, pœna, animi inclinatio, studium;* qu. ab ὄρω, *incito,* et ἄγω, *impello,* quia est *impulsus* quidam animi. Etiam

Ὀργὴ Ionibus significat *picem.*

ὌΡΓΙΑ, ων, τὰ, *sacra Liberi,* et *cujusvis Dei, ORGIA,* qu. ab ὀργὴ, *impetus.*

Ὀργιάζω, f. άσω, *orgia celebro:* à præced.

Ὀργίζομαι, f. ίσομαι, pass. ab

Ὀργίζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci:* f. ίσω. perf. ὤργικα. præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor:* cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι. a. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η a. 1. part. pass ὀργισθεὶς, έντος. f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὀργιζώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. à præced.

'Οργίλος, ίλη, ίλον, *iracundus*: ab ὀργή.

'Οργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia*: à præc.

'Οργισθῇς, *iratus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor*: perf. ὤργισμαι. ab eod. th.

'Οργυιὰ, ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum, passus, ulna*: ab ὀρέγω, *extendo*; perf. med. ὤρεγα, et γυῖον, *pes*. Est enim *extensorum pedum* mensura.

'Ορέγεσθαι, præs. inf. pass. ὀρεγόμενος, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo*.

"Ορεγμα, ατος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur*; item *passus*: ab eod.

'Ορεγνὺς, ύντος, *porrigens*, præs. part. act. ab ὀρέγνυμι, seu ὀρέγω, *porrigo*.

'ΟΡΕ'ΓΩ, seu ὀρέγνυμι, *porrigo, extendo; porrectâ et tensâ manu præbeo*; item *do*. fut. ξω. perf. ὤρεχα. a. 1. ὤρεξα. præs. m. ὀρέγομαι, *appeto*: cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι. aor. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc. Angl. TO REACH, STRETCH.

'Ορεᾶν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus*: ab ὄρος, *mons*.

'Ορειβατέω, ῶ, *montes scando* vel *pererro*. et

'Ορειβάτης, ου, ὁ, *montes scandens*. ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et βαίνω, *eo*.

'ΟΡΕΙ'ΓΑΝΟΝ, seu ὀρίγανον, ου, τὸ, *ORIGANUM*, herbæ nomen. quod ab ὄρος, *mons*, et γάνος, *gaudium*.

'Ορεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus, a, um*: hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio*. Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

'Ορεῖται, 3. sing. f. 2. m. ὀροῦμαι. ῇ, εῖται ab ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

'Ορειχάλκοιο, gen. Ion. ab

'Ορείχαλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM, æs montanum*. interdum adjectivè ὁ ϗ ἡ, *confectus ex orichalco*. q. ab ὄρειος et χάλκος, *æs*.

'Ορεκτὸς, ἡ, ὸν, *porrectus*; etiam qui *appetitur* seu *appeti solet*: ab ὀρέγω.

'Ορέξαι, *porrigere*, a. 1. inf. act ab ὀρέγω.

'Ορεξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eodem.

'Ορέξασθαι, a. 1. inf. m. et

'Ορέξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act omnia ab ὀρέγω, *porrigo*.

"Ορεξις, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus, OREXIS*. Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.

'Ορέοντο, *ruebant*, Ion. et Poët. Pleonasm. τοῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ὄρω, *excito*.

'Ορεσιπολέω, -ῶ, f. ήσω, *in montibus versor* vel *erro*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et πολέω, *verso*.

"Ορεος, gen. sing. ab ὄρος.

'Ορεσιφοίτης, Dor. ας, ου, ὁ ϗ ἡ, *montivagus*: ex ὄρος et φοιτάω.

'Ορεσιβάτης, ου, ὁ. v. ὀρειβάτης.

'Ορεσκώοισι, *montanis*, dat. pl. ab

'Ορεσκῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus degens*: ab ὄρος et κέω seu κεῖμαι, *jaceo*.

'Ορεσσι, *montibus*, dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

'Ορεσσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus pascens, monticola*: ex ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et νέμω, *pasco*: perf. med. νένομα.

'Ορέστης, ου, ὁ, *ORESTES*: nomen propr. acc. sing. 'Ορέστην.

'Ορεστιὰς, άδος, ἡ, *montana, monticola*. Th. ὄρος, *mons*.

'Ορεὺς, Ion. οὐρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus, mula*: ab ὄρος, *mons*, quòd ad opera montana sit idoneus. sed

"Ορευς, Dor. pro ὄρεος, τοῦ, gen. sing. ab ὄρος, *mons*.

'Ορεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor*, Arist. Nub. *ad littus allido*, Theoc. xi. 43. *extendor*, Il. ψ. 23.

'Ορέω, Ion. pro ὁράω, *video*: sic ὁρέει pro ὁρᾷ, 3. sing. præs. ind.

'Ορεώντες pro ὁρόωντες, ab ὁράω.

"Ορη, Dor. pro ὅρα, *vide*, præs. imperat. act. ab ὁράω.

"Ορηαι, *movearis*, Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι. in sub. ἐὰν ὄρωμαι, ῃ, η. Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῇς, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρῆτε pro ὁρᾶτε, 2. pers sing. et pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

"Ορηται, *orta fuerit*, 3. sing. præs. sub. pass vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι Th. ὄρω, *excito*.

'Ορῆτε, *videtis*, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

"Ορθαι, *motum esse*, per Systolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito*. f. ὀρῶ. perf. pass. ὦρμαι, σαι, ται. at

'Ορθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um*.

'Ορθιῶν, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, *procerorum*, gen. pl. ab

"Ορθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *arduus, in altum tendens*. hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare*: ὄρθιον ἀρύσασθαι, *vehementèr vociferari*. Th. ὀρθός.

'Ορθόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum consilium suppeditat*: ab ὀρθὸς et βουλὴ, *consilium*.

'Ορθογραφέω, -ῶ, *rectè scribo*. et

'Ορθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA, recta scriptura*, seu *rectè scribendi scientia*: ex ὀρθὸς et γράφω, *scribo*.

'Ορθογώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectangulus*: ex ὀρθὸς et γωνία.

'Ορθοδίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ορθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus*: ab ὀρθὸς et δίκη, *jus*.

'Ορθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines*: ab ὀρθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

'Ορθοκραιράων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

'Ορθόκραιρος, αίρα, αιρον, *caput erectum habens, cornua erecta habens*: ab ὀρθὸς, *rectus*, et κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu*.

'Ορθολογέω, ῶ, *rectè loquor et propriè*: ex ὀρθὸς et λέγω.

'Ορθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates*: ab ὀρθὸς et μάντις, *vates*.

'Ορθοποδέω, ῶ, *recto pede incedo, non claudico*: ab ὀρθόπους.

'Ορθόπολις, εως, ὁ ϗ ἡ, *erigens urbes*, vel *erectas incolumesque conservans*: Epithet. boni principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates*: ab ὀρθὸς et πόλις, *civitas*.

'Ορθόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *recto pede progrediens*: ex ὀρθὸς et πούς, *pes*.

'ΟΡΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *rectus, erectus; porrectus; sincerus, æquus*.

'Ορθότης, ητος, ἡ, *rectitudo*: à præc.

'Ορθοτομέω, ῶ, *rectè seco, divido, distribuo*: f. ήσω. perf. ὠρθοτόμηκα. ab

'Ορθοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectè secans*: ab ὀρθὸς et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

'Ορθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo*: et

'Ορθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines*: ab ὀρθὸς et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

'Ορθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum*: pro, carmen in alicujus laudem componere, quod *altâ* voce canatur.

'Ορθόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, dirigo; rectum facio*. Th. ὀρθός.

'Ορθρευούσῃ, Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *manè vigilanti*, dat. singul. part. præs. f. g. ab

'Ορθρεύω, *manè surgo*: ab ὄρθρος, *diluculum*.

'Ορθρίζω, *diluculo venio*: imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. perf. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge manè*. Th. ὄρθρος.

'Ορθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um*. Th. ὄρθρος.

"Ορθριος, ία, ιον, *matutinus, summo manè veniens*: ejusd. th.

'Ορθρίσαντις, aor. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

'Ορθριῶ, *vigilabo*, Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

'Ορθρογόη, ης, ἡ, *manè lugens*; *quiritans*. Epith. *hirundinis*: ab ὄρθρος, *tempus matutinum*, et γοάω, f. ήσω, *gemo*.

ΟΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *tempus matutinum, diluculum*. ὄρθρου, *ante lucem*. qu. ab ὀρθόω, quia *diluculum* nos ad opera *erigit*: vel ab ὄρω, quia hoc tempore homines somno *excitantur* et surgunt.

"Ορθῳ, dat. sing. ab "Ορθος, ου, ὁ, nomen viri.

'Ορθωθῇ, *feliciter succedat*, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω, quod vide.

'Ορθῶς, adv. *rectè, ut par est et decet*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

'Ορθώσαις, Æol. pro

'Ορθώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. præc.

'Ορθωτὴρ ῆρος, ὁ, Poët. *erector*: qui jacentem erigit: ab ὀρθόω, *erigo*, ejusd. th.

'Οριγνάομαι, ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero*: item *pugno, decerto*. Th. ὀρέγω, *porrigo*.

'Ορίζω, *termino, finio, definio*; *statuo, constituo, æstimo*: fut. ὁρίσω, et Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα. præs. pass. ὁρίζομαι. perf. pass. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus*. a. 1. pass. ὡρίσθην. a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, έντος, *declaratus*. Th. ὅρος, *terminus*.

'Ορίκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ὀρίκτιστος, *in monte constructus*; sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθραμμένος, *in montibus enutritus*: ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*, et κτίζω, *condo*.

'Οριμαλίδες, ων, αἱ, *montana poma*: ab ὄρος et μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma*. Th. μηλία, *malus*.

'Ορίναις, *moveres*, 2. sing. a. 1. opt. act. et

'Ορίνετον, *commovent*, dual. præs. ind. act. ab

'Ορίνω, *excito, commoveo*: f. νῶ. præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ et ὄρσω, Æol.

"Οριον, ου, τὸ, *finis, terminus*: in pl. τὰ ὅρια, ων, *fines*. Th. ὅρος, *terminus*.

"Οριος, ου, ὁ, *terminalis*: ab eod. th.

'Ορίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, *definio*, quod vide.

'Ορισμὸς, οῦ, ὁ, *finitio, definitio*: et

'Οριστὴς, οῦ, ὁ, *finitor, constitutor juris et arbiter conditionum*; ab ὁρίζω, *termino, definio*. Th. ὅρος.

'Οριχάομαι, *appeto*: ab ὀρέγομαι.

'Οριῶ, *definiam*, Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

'Ορίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis*, quod vide.

'Ορκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum*: ab εἴργω, *includo*.

"Ορκη, ης, ἡ, *vas olearium*: ab eod.

'Ορκίζω, *jurejurando obstringo, adjuro*: f. ίσω. perf. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum*.

"Ορκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sancitum*: ab ὅρκος.

'Ορκισμὸς, οῦ, ὁ, *juramentum*: ab ὁρκίζω.

"ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum*: *Deus inferorum perjurii vindex*, Hes. Op. 804. Theogon. 231. *sepulchrum*, Menand. ap. Varronem. Græv. ad Hes. Op. 804. ab εἴργω, *coerceo*.

'Ορκόω, ῶ, f. ώσω, perf. ωκα, *ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo*. Th. ὅρκος.

'Ορκωμοσία, ας, ἡ, *jusjurandum*: qu. d. ὅρκου ὄμοσις, *juramenti juratio*. ex ὅρκος et ὄμνυμι, *juro*.

'Ορκωμόσιον, ου, τὸ, idem et ex iisd.

'Ορκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus*: vide præced.

'Ορκωτὴς, οῦ, ὁ, *qui jurejurando alium adstringit*. ὁρκωταὶ dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt*. à præced.

'ΟΡΜΑΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *ordo, series, catena, latibulum*: q. ab ἁρμόζω, *apto*.

'Ορμαίνω, *impetu feror, ruo, prorumpo*: f. ανῶ. perf. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

'Ορμᾶν ποτὶ πελώριον κλέος, Θεοῦ σὺν παλάμᾳ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio*. Pindari loquendi genus.

'Ορμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et significat *proficiscor*.

"Ορμαται, *adaptatum est*, 3. sing. perf. ind. pass. per Metath. pro ἄρμοται, Ion. pro ἥρμοσται, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto*: perf. ἥρμοκα. perf. pass. ἥρμοσμαι, σαι, ται. Th. ἄρω, *apto*.

'Ορμάω, ῶ, *incito, concito*; *ruo, irruo, impetu feror, prorumpo*: f. ήσω. perf. ὥρμηκα. aor. 1. ὥρμησα. perf. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.

'Ορμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ὁρμάω, quod vide.

'Ορμενίδαο, gen. Æol. pro -ου. ab

'Ορμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

"Ορμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus*, præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito*. Est et

"Ορμενος, *caulis brassicæ*; *corruda*, i. e. *asparagus sylvestris*; ab eod.

'Ορμέω, -ῶ, f. ήσω, *stationem habeo*: it. *appello*, sc. *navem ad terram*. Th. ὅρμος.

'Ορμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, quod contractè pro ὁρμαόμενος, præs. part. pass. ab ὁρμάω.

'ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, *impetus, appetitus animi*: q. ab ὄρομαι, *cum impetu feror*.

'Ορμηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass.

'Ορμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

'Ορμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. ab ὁρμάω.

"Ορμημα, ατος, τὸ, *impetus*: ab eod.

'Ορμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω.

'Ορμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, suscitabulum*; *locus è quo prodimus ad bellum inferendum, et quem pro perfugio habemus, sedes belli*: ab eod.

'ΟΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus, linum, hamus, arundo piscatoria*.

'Ορμίζω, f. ίσω, *naves in stationem subduco*: ab ὅρμος, *statio navium, monile*.

'ΟΡΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, *herba porro similis*.

"Ορμισις, εως, ἡ, *quies in portu*. Vide in ὁρμίζω.

'Ορμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile*: ab

'ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile colli ornamentum*; item *statio navium*: q. ab εἴρω, *necto*, vel ab ἕρμα, *stabilimentum*.

"Ορνεον, ου, τὸ, *volucris, avicula*: dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ.

'Ορνιθάριον, ου, τὸ, *avicula*.

Ὄρνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, ιθος, ὁ ϗ ἡ, *avis*: acc. sing. ὄρνιθα.

Ὀρνίθιον, ου, τὸ, *avicula*: ab ὄρνις.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium*: ab ὄρνις et θήρα, *venatio*. Th. θὴρ, *fera*.

Ὀρνιθοσκοπέω, -ῶ, *ex avibus auguror*: f. ήσω. perf ὠρνιθοσκόπηκα. ex ὄρνις et σκοπέω.

Ὄρνιξ, χος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

ΟΡΝΙΣ, ιθος, ὁ ϗ ἡ, *avis, ales, gallina*; item *augurium*.

Ὄρνισι, dat pl. à præc.

Ὄρνιχα, Dor pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ, qu vide.

Ὀρνιχολόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit, auceps*: ab ὄρνις et λόχος, *insidiæ*.

Ὄρνυμαι, *excitor, surgo*: ab ὄρνυμι, id quod ὄρω, *excito*.

Ὀρνύμεν et ὀρνύμεναι, *movere*: Dor. pro ὀρνῦναι, præs. inf act. et

Ὀρνυμένοιο, pro -ου, gen. Ion. part. præs. pass. à seq.

Ὄρνυμι, *excito, concito, impello*: ab ὄρω.

Ὄρνυσθε, *concitamini*, 2. plur. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι.

Ὀρνύω, Poët. *moveo, incito*: id. quod ὄρνυμι, et ab eod.

ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, *ERVUM, leguminis genus*, q. ab ἐρέπτω, *edo*.

Ὀρογυῖα, *quæ porrexit*, perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo*: perf. med. ὤρογα. perf. part. med. ὠρογὼς, υῖα, et per Systol. Ion ὀρογυῖα.

Ὀροδαμνίς, ίδος, ἡ, idem quod

ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *surculus, ramusculus*.

Ὀροδεμνιάδες, *nymphæ et apes*: quia in ὄρει δέμνιον habent; aut ab ὀρόδαμνος.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, *terminus positus*: q. d. θέσις τοῦ ὅρου, *positio termini*.

Ὀροθύνω, idem quod ὄρω, q. v.

Ὀρομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, *montes*?

ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons*: ab ὄρω, *excito, erigo*: est enim erecta in tumorem terra. at

ΟΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus, limes, meta, titulus*: ab ὁρῶ, *video*. Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί. Sed

Ὀρὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis*.

Ὀροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti*.

Ὄρουσαν, *irruerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὤρουσαν. Sed

ὀρούσας, *præcipitans*, pro ὀρούσασα, a 1. part. act f. g. ab

Ὀρούω, *IRRUO, gradu concitato fero*: f. ύσω. perf. ὤρουκα. Th. ὄρω, *concito*.

Ὀροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum*. Hinc Angl. ROOF. ab ἐρέφω.

Ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*: ab eod.

Ὀροφόω, ῶ, *concamero, tego*: f. ώσω perf. ωκα.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, *tectum*: à præc.

Ὀρόων, Poët. pro ὁρῶν, et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video*: fut. άσω. perf. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.

Ὀρόωντι, Dor. pro ὁρῶσι, seu ὁρῶσι, *vident*, 3 pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ὀρόῳτε, *videretis*, Poët. pro ὁρῷτε, 2. plur. præs. opt. act. verbi præced.

Ὄρπιστον, ου, τὸ, idem ac ὄρνιον, *avis*.

Ὄρπηκα, *stimulum*, acc. sing ab

ΟΡΠΗΞ, ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus; virga aculeata, quâ boves incitant; jaculum è ramo tereti et recto*. qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proserpit*.

Ὄῤῥ' οἱ, Poët. pro ὄφρα αὐτῷ.

Ὀῤῥοπύγιον, vel ὀρσοπύγιον, vel ὀῤῥοπύγιον, ου, τὸ, *ultima pars spinæ*. ex ὄῤῥος, qu. vide, et πυγὴ, *nates*.

ΟΡΡΟΣ, οῦ, ὁ, *serum lactis*. Dicitur et ὀρὸς, οῦ, ὁ, q. ab ἐρέω seu ῥέω, *fluo*. Sed

Ὄῤῥος, ου, ὁ, *linea quæ scrotum medium intersecat; et sacri ossis extremum*: scribitur et ὄρος.

Ὀῤῥωδέω, ῶ, fut ήσω, *metuo*: sumpta Metaph ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος. quod vide. Scribitur et ὀρωδέω.

Ὀῤῥωδία, ας, ἡ, *timor, metus*: vide in præcedente.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito*.

Ὄρσεο, *surge*, Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. verbi ὄρσομαι, qu. Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito*.

Ὄρσῃς, *provoces*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὀρσίκτυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *horrisonus*, vel *qui strepitum excitat*, ὁ ὄρων κτύπον ab ὄρω, *excito*, et κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS*: nomen proprium.

Ὀρσινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *excitator nubium*; Jovis Epithet. ab ὄρω, *excito*, f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes*.

Ὀρσίπεδος, ου ὁ ϗ ἡ, *quatiens solum*: ab ὄρω et πέδον, *solum*.

Ὄρσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου. præs. imperat. pass. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito*.

Ὀρσοθύρα, ας, ἡ, et Ion. ὀρσοθύρη, *magna et alta janua*: ex ὄρω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua*.

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æol. pro com. ὀρσοτριαίνης, et Dor. ὀρσοτριαίνας, gen. ὀρσοτριαίνα, pro com. ὀρσοτριαίνου, ab

Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, *tridentem impellens*. Epithet. Neptuni. ex ὄρω, *excito*, et τρίαινα, *tridens*. Th. τρεῖς.

Ὄρσω, *concitabo*, fut. Æol. verbi ὄρω fut. ὀρῶ. Sed

Ὄρσω, ὄρσομαι, *surgo, propero*. hinc imperat. ὄρσεο, *surge*. ab ὄρω.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, fut. άσω, *diem festum celebro*. Th. ἑορτή.

Ὀρταλίζω, f. ίσω, *incipio alas quatere et volatum tentare*: ab

ΟΡΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *pullastra, gallina*: q. ab ὄρω, *in altum erigo*. Hinc

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, *avis pullus*.

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus*.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, olim insula, postea facta continens.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, *coturnicum matrix; coturnicum maxima*; item *coturnix*; ex ὄρτυξ et μήτρα.

ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, *COTURNIX*: qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam *concitetur*.

Ὄρυγμα, ατος, τὸ, *fossa, fovea*: ab ὀρύσσω.

ΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA*. Angl. RICE

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, *defossus, a, um*: ab ὀρύσσω, *fodio*.

ΟΡΥΜΑΓΔΟΣ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus*.

Ὄρυξ, *capra quædam sylvestris*: ab ὀρύσσω, *fodio*, quia pedibus prioribus terram *effodit*.

Ὄρυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura*: ab

ΟΡΥΣΣΩ, seu ὀρύττω, *fodio*: fut. ξω. perf. ὤρυχα. aor. 1. ὤρυξα. a. 2. ὤρυγον. perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc

Ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, *fossio, fossura*: et

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*.

Ὀρφανὰ τέκνα, *orphani*: ab ὀρφανὸς, *pupillus*.

Ὀρφανία, ας, ἡ, *orbitas liberorum*: et

Ὀρφανίζω, f. ίσω, *orbo, privo*: cum gen ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse.* Th. ὀρφανὸς, *pupillus*.

Ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, *pupillaris*: ab

ΟΡΦΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ORPHANUS, pupillus, orbus parentibus, desertus, privatus*: q. ab ὀρφνὸς, *obscurus*: negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. ORPHAN.

Ὀρφεὺς, έως, ὁ, *ORPHEUS*. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pyth'or. Od. iv. 253.

Ὀρφναία seu αίη, substantivè pro ὄρφνη, f. g. à seq.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, item ὀρφνινος, ίνη, ινον, et ὀρφνὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater*: à seq. th.

ΟΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obscuritas; nox*: qu. ab

ΟΡΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lucis expers; orbus aliis quoque rebus.* Est et

Ὀρφὸς, ῦ. vel Att. ὀρφῶς, ῶ, ὁ, *ORPHUS*, piscis. acc. plur. ὀρφῶς.

Ὄρχαμος, *princeps*; pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Ὄρχατος, υ, idem quod ὄρχος, υ, ὁ.

ΟΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto, tripudio*: f m ήσομαι. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον. q. ab ἔρχομαι, *incedo*.

Ὀρχεῦνται, *tripudiant*, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. med. verbi præc.

Ὀρχηδὸν vel ὀρχιδὸν, *viritim*: adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

Ὀρχηθμὸς, ῦ. ὁ, *saltatio*: gen. Ion. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι.

Ὄρχησις, εως, ἡ, idem, et ab eodem.

Ὀρχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι.

Ὀρχηςὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator*. et

Ὀρχηςὺς, ῦ, ὁ, *saltator*. ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηςικὸς, ἡ, ὸν, *saltatorius*: à præc.

Ὀρχήςρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus saltabat*, vel *senatorum erant subsellia*: et

Ὀρχηςὺς, ύος, ἡ, *saltandi ars*: ab ὀρχέομαι, *salto*: qu. vide.

ΟΡΧΙΣ, εως, ὁ, *testis, testiculus*: item nomen herbæ, et piscis: q. ab ὀρέγομαι, *appeto*.

Ὀρχόμενος, υ, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΡΧΟΣ, υ, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* hinc ὄρχως, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur unà cum YARD Angl. ORCHARD

ΟΡΩ, *excito, concito*; et in pass. *excitor, surgo, cum impetu ruo*: f. ὀρῶ et ὄρσω. perf. ὦρκα. perf. med. Att. ὄρωρα.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, *video*.

Ὁρῴατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl opt. pass. ab ὁράομαι.

Ὀρωδέω, ῶ, f. ήσω, id. q. ὀῤῥωδέω.

Ὁρῴην, -ῴης, -ῴη, *videam*, præs. opt. act. Att. pro ὁράοιμι, -ῷμι, verbi ὁράω, qu. vide.

Ὁρῶμαι, contractè ab ὁράομαι: sic in pl. ὁρώμεθα, præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

Ὁρῶμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video*.

Ὀρῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Sed

Ὁρῶν, præs. part. ab ὁράω.

Ὄρωρα, Att. pro ὦρα, perf. m. verbi ὄρω, *excito*: plusq. perf. med. ὀρώρειν et ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion pro

Ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo*: fut. ξω. perf. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, *moveatur*, 3. sing. perf. sub m. vide ὄρωρα.

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, -ῶ, fut. ήσω. undè perf. pass. ὀρώρημαι. Nisi malis esse 3 sing. præs. sub. pass verbi ὀρώρω, quod factum ex perf. med. ὄρωρα, verbi ὄρω, *excito*, quod vide.

Ὤρορεν, *extuli*, Att. pro ὦρσεν, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

Ὀρώρυχα, *fodi*. Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω.

Ὀρώρω, idem quod ὄρω, et ab ejus perf. med.

Ὁρῶσαι, *videntes*, præs. part f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video*.

Ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*: Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅδε, ὅσπερ, ὅτι, ὅςτις interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τὶς, *aliquis*; item pro οὗτος vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille*.

Ὅσα, *quanta*, nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus*; adverbialiter *quantum*.

Ὁσάκις et ὁσάκι, *quoties*: adv. citra interrog. Th. ὅσος.

Ὁσαπλάσιος, α, ον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *quantuplus, quotuplex*, (indefin.) ab eod. th.

Ὁσαχῦ, adv. *ubicunque*: à præced. th.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem*, &c. ab ὅς, *qui*, et γε.

Ὄσδοντι, *olent*, Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὄσδω pro ὄζω, *oleo*.

Ὁσημέραι, *quotidiè*: pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὅσια, ων, τὰ, *justa, parentalia*; item *beneficentiæ*. et

Ὁσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiatio, justa funebria*: et

Ὁσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

ΟΣΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus, justus, pius*. τὸ ὅσιον, υ, *quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit.*

Ὁσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas*. et

Ὁσιόω, -ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo*; item *pio, expio*: ab ὅσιος, *sanctus*.

Ὁσίως, adv. *sanctè*: ab eod. th.

Ὅσκεν, *quicunque*: Poët. pro ὃς ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, *odor*: ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo*.

Ὅσον, adverbialitèr, *quantum, quatenus*. ὅσον μὴ, *tantum non*. ὅσον ὀλίγου, et ὅσον ἐν ἤδη, *parum est*. οὐδ' ὅσον, et μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem*. μικρὸν ὅσον ὅσον, *brevi tempore*, Heb. x. 37. Esa. xxvi. 20.

Ὅσονπερ, idem ac ὥσπερ, adv. *circitèr, fermè*: quod et

Ὁσσοῦν, Ion. pro ὁσοῦν, *quantulumcunque*: ab

ΟΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um*, citra interrog. in pl ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu*. καθ' ὅσον, *quatenus*

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*. Th ὅς.

ΟΣΠΡΙΟΝ, υ, τὸ, *legumen*: qu. à σπείρω, *semino*.

Ὄσσε, *oculos*, dual num. pro ὄσσεε vel ὄσσεα. ab ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὅσσ' pro ὅσσα, *quæcunque*: ab ὅσος et Poët. ὅσσος, *quantus*.

ΟΣΣΑ, ης, ἡ, *vox, fama, rumor, omen*: qu. ab ὄψ, *vox*.

Ὅσσα, Poët. pro ὁσάκις, *quoties*. et

Ὅσσαι, Poët. pro ὅσαι, *quotquot*: pl. num. f. g ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, *quantus*.

Ὁσσάτιον pro ὅσον, *quantum*.

Ὄσσε, τὼ, *oculos*, dual. num. pro ὄσσεε, per Apocopen τῶν, vel per Metaplasm. pro ὄσσεα,

ab ὄσσος, ου, ὁ, vel ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: ab ὄσσομαι, quod pro ὄπτομαι, *video*.
"Οσσετο, *prævidebat*, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.
"Οσσα, ης, ἡ, *OSSA*, mons Thessaliæ.
'Οσσίχον, Dor. pro ὅσον, *quantum*.
"Οσσοι, Poët. pro ὅσοι, *quicunque*: ab ὅσος.
"Οσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι. hinc ὀσσόμενος, præs. part.
'Est et ὄσσομαι, *prædico, auguror, vaticinor*: ab ὄσσα, *omen*.
"Οσσον et ὅσσον τ' pro ὅσον, *quantum*.
"Οσσος, ου, ὁ, et ὄσσος, εος, τὸ, *oculus*: in dual. τὼ ὄσσε, per Apoc. pro ὄσσεε, vel per Metaplasm. pro ὄσσω. in dat. pl. ὄσσοις. ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, *video*.
'Ὀστᾶ, pl. ab ὀστέον, οῦ, τὸ, *testa*. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, *ossa*, pl. num. ab ὀστέον, -οῦ, *os*.
'Οστακὸς, idem quod ἀστακὸς, qu. vide.
'Οστέα, -ᾶ, -ῶν, τὰ, *OSSA*, plur. num. ab ὀστέον, *os, ossis*.
'Οστεῖνος, ίνη, ινον, et ὄστινος, ου, item ὀστώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ. *osseus*: ab
'ΟΣΤΕ'ΟΝ, -οῦ, gen. -έου, -οῦ, τὸ, *os, ossis; costa*.
"Οστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὕτινος, ἧστινος, &c. *quis, quisnam, quicunque*; Matt. xxv. 1. pro ὅς, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et passim. ab ὅς, *qui*, et τίς.
"ΟΣΤΛΙΓΞ, γος, ἡ, *scintilla*; item *cirrus, cincinnus*.
'Οστολογία, ας, ἡ, *ossium investigatio* vel *collectio*.
'Οστοῦν, οῦ, τὸ, *os, ossis*.
'Οστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. ab
'Οστοφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *osseus naturâ*; ab ὀστέον, -οῦ, τὸ, *os*, et φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.
'Οστρακίζειν, inf. ab
'Οστρακίζω, *testulis in urnam conjectis damno, relego*: ab ὄστρακον.
'Οστράκινος, ίνη, ινον, *testaceus, a, um*: ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*.
'Οστρακισμὸς, οῦ, ὁ, *OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas*: ab eod. th.
'Οστρακόδερμος, ου, ὁ, *testâ tectus, cui testa loco cutis seu pellis est*: ab ὄστρακον, ου, τὸ, *testa*, et δέρμα, ατος, τὸ, *pellis*, quod à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.
"ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, *testa*, etiam *ea, quæ de pisce dicitur; testa figlina, testula in suffragiis ferendis adhiberi solita*.
'ΟΣΤΡΕΟΝ, seu ὄστρειον, ου, τὸ, *OSTREUM*; et *OSTRUM*, color ostriuus: q. ab ὀστέον, *os*.
'ΟΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, *OSTRYA* vel *OSTRYS*, arbor.
'ΟΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. m. ανοῦμαι, *odoror, olfacio*.
'Οσφρέομαι, idem. f. m. ὀσφρήσομαι. perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.
'Οσφρασία, ας, ἡ, *odor*: et
'Οσφρησις, εως, ἡ, *odoratus*: ab ὀσφραίνομαι.
'Οσφρόμενος, *qui odoratur*, per Syncop. pro ὀσφραινόμενος, præs part. med ab ὀσφραίνομαι, quod vide.
'ΟΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, ilia*: accus. ὀσφύν. Alii ὀσφύος, ὀσφῦν.
"Οσχος, ου, et ὄσχεος, ου, ὁ, et ὄσχεον, ου, τὸ, it. ὀσχέα, ας, ἡ, necnon ὄσχη et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus, novellus palmes*; et pro *scroto* sumitur. Th. μόσχος, *vitulus, ramulus*.
"Οτ' ut et ὅθ' pro ὅτι, *quando*.
"Οταν seu ὅτ' ἄν, *quum*, conjunct. ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Mar. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum. item *quamdiu*. ex ὅτε et ἄν.
"ΟΤΕ, *quando, quum; quandoque; quoniam*. Poët. ὅττε, Dor ὅκα.
"Οτεο, Ion. et Dor. pro ὅτου pro οὗτινος, quod vide.
"Οτεῳ τρόπῳ. Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, *quomodo*.
'Οτεῳδη, Ion. pro ᾡτινιδὴ, *cuicunque*. Sed ὅτεων pro ὧν τινων, *quorum*.
"ΟΤΙ, et Poët. ὅττι, conjunctio, *quòd, quia, eò quòd, propterea quòd, quoniam, quia*. interdum vacat. *quàm* cum superlat. tamen cum positivo apud Herodot. ὅτι τάχος pro ὅτι τάχιστα, *quàm celerrimè*. μιμητικὴ Matt. ix. 18. Marc. v. 35. vi. 15. Arist. Plut. p. 97. Xen. Cyrop. iii. 51. εἰδικῶς ὅτι ἔσται τελείωσις, Luc. i. 45, THAT *there shall be a performance*, non, FOR *there shall be*, (quod tamen fit, Luc. xxii. 20.) Ita Matt. ix. 28. Marc. xi. 22, 24. Luc. iv. 36. 1 Pet. iv. 1. 2.—Pro διότι. ὅ,τι, *cur, quare*. Mar. ix. 28. Luc. ii. 49. Joan. iv. 27. Εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, Il. Α 64, *dicat cur tantopere iratus sit Phœbus Apollo*. et Od. Τ. 464. ὅν μὴ φράσαις ὅτι τοῦδ' ἀπολαῦσαί με δεῖ, Aristoph. Plut. i. 19, *nisi dicas tandem cur hanc sequamur*. Non igitur Hebraismus est, ut Grotius censet ad Mar. ix. 11: Verba loquentis inchoans abundat; Mar. ii. 11. &c. &c. Theoph. Charac. c. 3 "Οτι ἵνα λάβῃ τὴν γυναῖκα, Marc xii. 19, *ut ducat uxorem*, rara locutio. Cum infinitivo, Θηρῶ ὅτι τὰ θηρία τοὺς πλείστους διαφθεῖραι, Polyb. Θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβρεως μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν, Act. xxvii. 10. Sed ὅ,τι, *quicquid*, pronom. n. g. ab ὅστις.
'Οτιοῦν, *quis igitur?* item *quodcunque, quodvis, quodlibet, quantulumcunque, quantumlibet*. μηδ' ὁτιοῦν vel οὐδ' ὁπωστιοῦν, Xenoph. Cyrop. l. i. c. 20, *nullo modo*. ab ὅς, *quis*, et οὖν, *ergo*.
'Οτλέω, f. ήσω et ὀτλεύω, f. εύσω, *ærumnas fero; sustineo*: à seq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl TOIL ortum ducunt.
"Οτλος, ου, ὁ, *ærumna, labor, miseria*: à τλάω, per Pleonasm. τοῦ ὁ, quod à ταλάω, *suffero*: ex quo per Syncop. fit τλάω.
'Οτοβέω et ὀττοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *strepito*: ab
"ΟΤΟΒΟΣ et ὄττοβος, ου, ὁ, *strepitus, tumultus, sonitus*: qu. ab ὠθέω, *moveo*, et βοὴ, *clamor*.
'ΟΤΟΤΟΙ", ὀτοτοῖ, *heu! heu!*
'Οτοτύζω, f. ύσω, *fleo, dico* ὀτοτοῖ. Pass. ὀτοτύζομαι, *lugeor*. Th. ὀτοτοῖ.
"Οτου, Att. pro οὗτινος, gen. sing. ab ὅστις, *qui*: quod ab ὅς et τίς.
'Οτραλέως, *celeritèr, ocyssimè, accuratè*: adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, *incito*.
'Οτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, citatus, impiger, diligens*. in nom. dual. ὀτρηρώ. ab ὀτρύνω, *incito, hortor*.
"Οτριχες pro ὁμότριχες, *ejusdem pili*: ab θρίξ.
'Οτρύνομεν, 1. plur. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.
'Οτρυντὺς, ύος, ἡ, *hortatio, instigatio*. Th. ὀτρύνω.
'ΟΤΡΥ'ΝΩ, *incito, instigo, adhortor*: fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω. in pass. ὀτρύνομαι, *incitor*.
"Οττα, vide ὄσσα.
"Οττι, *quia, quoniam*, Poët. pro ὅτι.
"Οττινα, Poët. pro ὅ,τι et κἄν, *quicunque*.
"Οττοβος, vide in ὄτοβος.
'Οττοτοῖ, vide ὀτοτοῖ.
'Οττοτύζω, id. q. ὀτοτύζω, q. v.
"Οτῳ, Att. pro ᾧτινι, *cui*: ab

ὅτις, *quicunque*. ex ὅς et τὶς, *quis*.

ΟΥ'. seq. conson. οὐκ, seq vocali tenui, et οὐχ, seq. vocal. aspirat. adv. Att. οὐχὶ, *non*. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, et vertitur *nequaquam*.

Οὗ. adv. *ubi, quò?*

Οὗ. *sui*, gen ab ὅς. οὗ, *quis, cujus?* οὗ, οἱ, ἓ, *sui, sibi, se*: aliquando sed rariùs *illi, illum*.

Οὗς *misisti*, pro ἵεσ vel ἵω, contract. οὗ, 2. sing. a 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m ab ἵημι, *mitto*: f ἥσω. a 2. ἧν.

Οὐὰ, interject. irridentis, *vah!*

Οὐαὶ, interject. dolentis, imprecantis, aut comminantis, *væ!* cum dat. ἡ οὐαὶ, *miseria*.

ΟΥ'ΑΣ, ατος, τὸ, *auris*: Poët. pro οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem: dat. pl. οὔασιν.

Οὔατα, *aures, vasorum ansæ*, nom. plur. ab οὖας, οὔατος, τὸ, *auris*, et contractè οὖς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὐγγία vel οὐγκία, *UNCIA, pars una assis*: vox Latina.

Οὐδαμῆ, et Dor. οὐδαμᾶ, *nusquam, nullatenus*: adv. ab οὐδαμός.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, *humilis, terrestris*: ab οὖδος, *solum*.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, *nihili, nugatorius, gerro, contemptus*: ab οὐδαμός.

Οὐδαμεῖσι pro οὐδαμοῖς.

Οὐδαμὸς, ἡ, ὸν, *nullus*: quod ex οὐδὲ, *neque*, et ἀμὸς, *unus, aliquis*. q. d. οὐδ' ἀμὸς, *ne unus quidem*.

Οὐδαμῶς, *nequaquam*, adv. à præc.

Οὖδας, ατος, τὸ, *pavimentum, humus, terra*. idem quod οὖδος, εος, τὸ, *solum*.

Οὐδὲ, *neque*, conjunct. ex οὐ, *non*, et δὲ, *verò*.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*. οὐδεμία, ας, ἡ, *nulla*. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum*. ex οὐδὲ, *neque*, et εἷς, *unus*.

Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιῇ. dat sing. f. g. ab οὐδεμία. Vide in οὐδείς.

Οὐδὲν, ενὸς. τὸ, *nullum, nihil*: οὐδὲν ἧττον, *nihilominus*: οὐδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*. Vide οὐδείς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *nullá curâ dignus, contemnendus*: ab οὐδεὶς et ὤρα, *cura* Vel qui *ne quidem momento durat*: ex eod. et ὥρα, *tempus*.

Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, *nunquam*, adv. ex οὐδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*.

Οὐδέπω, *nondum, nunquam*, adv.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, *neuter*: ex οὐδὲ et ἕτερος, *alter*.

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*: et

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*: ab

Οὐδετέρως, *neutro modo*: quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter*.

Οὐδέτι, *neque ullum*: ex οὐ, *non*, et τὸ, *quid*.

ΟΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *solum, pavimentum*: q. ab ὁδὸς, ἡ, *via*. Sed

Οὐδὸς, οῦ, ὁ, *limen*. Est et

Οὐδὸς, οῦ, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.

Οὐδοτιοῦν, *nihil quidquam, nequaquam*: ex οὐδεὶς, *nullus*, et οὖν, *igitur*.

ΟΥ'ΘΑΡ, ατος, τὸ, *UBER, mamma*; *abundantia, ubertas*: hinc Angl. UDDER.

Οὐθεὶς, οὐθεμία, οὐθὲν, *nullus, a, um*: ex οὔτε et εἷς, *unus*.

Οὐθὴν, *non quidem*. Th. οὐ, *non*.

Οὐκ', *non*, sequente tenui. Vide οὐ

Οὐκέτι, *non ampliùs*: ex οὐκ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐκ.

Οὔκουν, adv, *non certè, nullo modo, non ergo*. Sed

Οὐκοῦν, adv. *nonne; atqui, enimverò; profectò; itaque, igitur*.

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*; sic οὔκων, Ion. pro οὐκ vel οὔκουν, *non igitur*.

Οὔκων pro οὔκουν, *non autem*: sed οὐκοῦν, *igitur*.

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, *hordeum*. accipitur etiam pro *molâ salsâ*. quâ hostiæ *aspersæ significabantur*. hinc Islandicum OL, GEOL, et YULE, *convivium ex cerevisia et molis salsis* Gul. Bowyer Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed 1772.

Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, *confertum agmen, cohors*: q. ab οὖλος, *integer*: vel ex ὁμοῦ et εἰλεῖσθαι, *simul cogi*.

Οὐλαμὸς, *mortuus*: ab οὖλον, seu ὀλοὸν ἀφῇ, *quem res mortifera tetigit*.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*. Th. οὖλος, *integer*.

Οὔλιος, ία, ιον. οὔλιμος, ίμη, ιμον, et οὐλοὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίος, ου, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, *merges, fasciculus hordei collecti*: ab οὖλος, *fascis*, et δέω, *ligo*: vel ab οὐλαὶ, *hordea*. Hinc

Οὐλόδετον, ου, τὸ, *funis*, quo οὖλος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur*.

Οὐλόθριξ. τριχος. ὁ, ἡ, τὸ, *qui crispos habet capillos*: ex οὖλος, *crispus*, et θρὶξ, *capillus*.

Οὐλοθυτέω, *immolo*. q. οὐλὰς θύω.

Οὐλοκάρηνος ου. ὁ ἡ ἡ. *crispo capite*: ex οὖλος, *contortus*, (q. ab εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, *caput*.

Οὐλομένη, ης, *perniciosa*, Poët. pro ὀλομένη, a 2. part. med. f. g. et

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. temporis et modi verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. perf. med. ὄλα, Att. ὄλωλα aor. 2. med. ὠλόμην hinc a. 2. part. med. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ου, τὸ, *gingiva*; ab οὖλος, *tener*.

Οὐλόπους, *integer pedibus*: ab οὖλος, *integer*, et ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΟΥ'ΛΟΣ, η, ον, *integer, sanus, perfectus, mollis, tener, crispus*; item subst. ου, ὁ, *manipulorum collectorum fascis*. Tum etiam οὖλος pro ὀλοὸς, *perniciosus*, quod vide in ὄλλυμι. Ab οὖλος, *tener*, est οὖλον, *gingiva*. ἴουλος, *prima lanugo ex puberum genis efflorescens*. οὖλος per Epenth. Ion. τῷ υ, pro ὅλος, undè Angl WHOLE, pro integro et sano manâsse videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab οὐλοχύται.

Οὐλόχυτα, ων, τὰ. seu οὐλοχύται, αἱ, *primitiæ ante sacrificium*, seu *ipsæ molæ, quæ victimis affundebantur*. οὐλοχύται dicuntur *ipsa canistra ex quibus molæ effundebantur*. ex οὐλαὶ et χέω.

Οὐλύμπιος, ου, Poët. pro ὀλύμπιος, *OLYMPIUS*; *cœlestis*: à seq.

Οὔλυμπος, ου. et gen. Ion. οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro Ὄλυμπος, *OLYMPUS*. q. ὁλόλαμπος, *totus lucens*. Οὐλυμπόνδε, *ad Olympum*, q. εἰς οὔλυμπον.

Οὔλω, *VALEO, sum sanus*. Th. οὖλος, *integer*. Indè Angl. TO AVAIL.

Οὔμενουν, *nihil equidem, veruntamen*.

Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm*, Isoc. Panath.

Οὑμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τοὐμὸν pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ'Ν. conj. *igitur, itaque, ergo.*

Οὕνεκα et οὕνεκ', οὗ ἕνεκα, *cujus rei gratiâ, propter, quoniam.* Sic τοὕνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. pl. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero.* Th. ὄνομαι, idem.

Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen:* et

Οὐνομάζω pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare.*

Οὐνομάκλυτος, ου, Poët. τῷ ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus.*

Οὐνομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus:* Ion. pro ὁ νομάρχης ex νόμος (à νέμω, *rego*) et ἀρχὴ, *imperium.*

Οὐνομαστὸς, *celebris,* Ion. pro ὀνομαστὸς, quod vide.

Οὖξ, Dor. pro ὁ ἰξ.

Οὕτις, gen. sing ab ὅστις, ἥτις, ὅτι, *qui, quæ, quod.*

Οὔποτε, *nunquam:* ex οὐ et ποτὲ, et hoc ab ὅτε, *quando.*

Οὔπω, *nondum:* ex οὐ et πω (inclit.) *quodammodo;* hoc ac πῶς.

ΟΥ'ΡΑ', ᾶς, ἡ, *cauda, extremum agmen, prora.* q. ab ὅρος, *terminus.*

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen:* ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, *extremi agminis dux:* ab οὐρὰ et ἄγω, *duco.*

Οὐραῖος, αία, αῖον, *caudatus, ad caudam pertinens; postremus:* ab οὐρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, et οὐρήθρα, ας, ἡ, *meatus per quem urina defertur è renibus in vesicam;* ab οὖρον, *urina.*

Οὐρανία, ας, ἡ, et Ion. οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA,* una ex Musis. ab οὐρανός.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ου, ὁ ὁ τοῦ οὐρανοῦ παῖς, *Cœli filius.*

Οὐρανίδης, ου, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis:* in nom. pl. οὐρανίδαι. Th. οὐρανὸς, *cœlum.*

Οὐράνιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis, sublimis, magnus:* ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cœlicola, cœlestis:* in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανιώνων. Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum.*

Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo, cœlitùs:* et

Οὐρανόθι, adv. *in cœlo.* Th. οὐρανὸς, *cœlum.*

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cœlum altitudine tangens, altissimus:* ab οὐρανὸς, *cœlum,* et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

ΟΥ'ΡΑΝΟ'Σ, οῦ, et Dor. ὠρανὸς, οῦ, ὁ, *cœlum, aër usque ad nubes; palatum:* q. ab ὅρος, *terminus,* vel ὁράω, *video,* vel ὄρω, *suscito.*

Οὐρανόσε, *in cœlum:* adv. à præced. th.

Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cœli contemplator;* item piscis sic dictus ab oculo in capite quem, dum natat, sursum tollit. Ab οὐρανὸς et σκοπὸς, quod à perf. med. verbi σκέπτομαι.

Οὐρανῶ, gen Dor. et Æol. pro οὐρανοῦ, ab οὐρανός.

Οὐρὰς, acc. plur. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρβανὸς, οῦ, ὁ, *Urbanus,* nomen viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὔρεος.

Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab οὐρέω, *urinam reddo.* Th. οὖρον, *urina.*

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis,* gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. plur. ab ὄρος, εος, *mons.*

Οὐρεὺς, έως, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus.* q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* Est et

Οὐρεὺς, *custos:* ab οὖρος.

Οὐρέω, fut. ήσω, *urinam reddo, meio.* Th. οὖρον, *urina.*

Οὐρῇ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρῆας, *mulos,* acc. plur. Ion. ab οὐρεὺς, έος, et Ion. -ῆος, ὁ, *mulus.*

Οὐρήθρα, vide in οὐράνη.

Οὔρημα, ατος, τὸ, *urina,* à 1. pers. perf. pass. verbi οὐρέω, *meio.*

Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Οὐρήσῃς, *meias,* 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi οὐρέω, *meio;* f. ήσω. Th. οὖρον, *urina.*

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus; urina:* et

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER, meatus urinarius:* Hinc Angl. URETER. et

Οὐρητικὸς, ὴ, ὸν, *urinarius, urinam ciens; meiendi facultatem habens:* omnia à perf. pass. verbi οὐρέω, *meio.*

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. *lux Domini.*

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum, finio.* Sic οὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὔριος, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *secundus, prosper:* ab οὖρος.

Οὔριος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA,* quia ῥέει ex vesicâ.

ΟΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *ventus secundus, prosper successus;* item *custos, inspector:* q. ab ὄρω, *excito,* vel ὁράω, *video.* Est et

Οὖρος, Ion pro ὅρος, *finis, terminus.* et

Οὖρος, εος, τὸ, *mons,* pro ὄρος. Sed

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *alveus seu fossa per quam deducitur navis in mare:* à præced. Est et

Οὐρὸς, οῦ, ὁ, *serum lactis* et *sanguinis:* ex ὀῤῥός.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris;* in pl. τὰ ὦτα, *aures.* Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὓς, *quos,* acc. plur. ab ὅς, ἥ, ὅ. At οὕς, *suos,* ab ὅς, ἥ, ὅν.

Οὖσαν, acc. sing. ab οὖσα, ης, præs. part. ab εἰμὶ. *sum.*

Οὐσία, ας, ἡ, *essentia, natura, substantia, facultates:* ab ὢν, οὖσα, *ens,* præs. part. ab εἰμὶ, *sum.*

Οὐσιωδῶς, adv. *substantialitèr, essentialitèr:* à præc.

Οὔτ' ἄρ' pro οὔτε ἄρα, *neque.*

Οὖτα, *vulneravit,* per Apoc. pro οὔτασε, 3. sing a. 1. ind. act verbi οὐτάζω, *vulnero:* f. άσω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi οὐτάω, imperf. οὔταον, -ων, -αες, -ας, -αε, -α.

Οὐτάζω, f. άσω, idem cum th. οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμεν, Ion. pro οὐτάναι, Dor. οὐτάμεναι, præs. inf. act. verbi οὔτημι, id. quod οὐτάω, *vulnero.*

Οὐτάμενος, *vulneratus,* præs. part. pass. ab οὔταμαι, quod ab οὔτημι pro οὐτάω, vel per Sync. pro οὐτασάμενος, a. 1. part. med. ab οὐτάζω, idem cum οὐτάω.

Οὔτασ' pro οὔτασε, *vulneravit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi οὐτάζω. Th. οὐτάω, *vulnero.*

ΟΥ'ΤΑ'Ω, *vulnero, vulnus infligo:* f. ήσω perf. ηκα. Hinc οὐτάζω, οὐτάσκω, et οὔτημι, idem.

Οὔτε et οὔτ', ut et οὔθ', *neque;* ex οὐ et τε, *quæ.* οὔτι τι, *non omnino,* Il. A. 115.

Οὕτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter.*

Οὔτησις, εως, ἡ, *vulneratio:* à 2. pers. perf. pass. verbi οὐτάω.

Οὔτιγε, *minimè, nedùm.*

Οὐτιδανὸς, οῦ, *vilis, homo nullius pretii:* q. οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonasm. δα. vel ab οὔτις, *nullus,* et δάνος, εος, τὸ, *munus.*

Οὔτιν' pro οὔτινα, acc. sing. ab οὔτις, *nullus;* gen. οὔτινος· ex οὐ, *non,* et τὶς, *quis.*

Οὕτινος, gen. sing. ab ὅστις, *quicunque:* pro ὅτινος, Attici dicunt ὅτου, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτευ, Æol. et Poët. ὅττεο et ὅττευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Ion.

ὅτεων. Pro οὕτινων, Attici ὅτων, Ion. ὅτεων et ὁτέοισι. Ex ὅς et τὶς, quis.

Οὔπω, *nullo modo, nondum*: ex οὐ et πω.

Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτιν' et οὔτινα· ex οὐ, *non*, et τὶς, *quis*.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. τούτων. q. ex ὁ et αὐτός. Sic οὗτος, in voc. casu pro *heus tu.* τοῦτο μὲν—τοῦτο δὲ, Heb. x. 33. *partim vero, partim autem.*—τοῦτο μὲν πόλεις ἐπολιόρκει, τοῦτο δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε. Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. *partim urbes expugnabat; partim totam regionem impune vastabat.* Εἰ ταῦτα, *et quod magis est*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίπερ, *tametsi, quanquam.* Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα, παρὰ Ἀριαίου ὄντα. Xenoph. Anab. ii. p. 147, 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat, quanquam ab Ariæo missus.*

Οὕτω, seq. consonante, et οὕτως, seq. vocali, sæpe quoque consonante. Att οὑτωσί adv. *ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde*, etiam *ita demum, tum demum.* à præc.

Οὐχ', ante asperam; οὐκ, ante vocalem; οὐ, ante consonantem, *non.*

Οὐχί, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. οὐ.

Ὀφειλέτης, ου, ὁ, *debitor*; acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo.*

Ὀφειλή, ῆς, ἡ, et

Ὀφείλημα, ατος, τὸ, *debitum*: ab

ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo, reus sum; mulctor*; item *fœnero*, οὐκ ὠφέλησα, οὔτε ὠφείλησέ με οὐδείς, Jer. xv. 10. *non fœneravi, non fœneravit me quisquam.* imperf. ὤφειλον. f. ὀφειλήσω, perf. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον. præs pass. ὀφείλομαι. præs. part. pass. ὀφειλόμενος, η, ον, *debitus, a, um.* perf. pass. ὠφείλημαι.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam.*

Ὄφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφελεν. 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo.*

ΟΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *augeo, adjuvo* (usurpatur et pro ὀφείλω, *debeo*): f. ὀφελῶ. perf. ὤφελκα. a. 2 ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*, 3. plur. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo.*

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo.* Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. v. ὀφείλω.

Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas, usus*: ab ὀφέλλω, *juvo, augeo.*

Ὄφεως, gen. Ion. ab ὄφις, εως, ὁ, *anguis.*

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus*: et indè

Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro*: ab ὀφθαλμός, quod vide.

Ὀφθαλμισμένους ἄνθρακι, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce ὠφθαλμισμένους.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, *obsequium* (vel *servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum.* ab

Ὀφθαλμόδουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *servus qui inspectante hero se gnavum præstat*: ab ὀφθαλμὸς, *oculus*, (quod ab ὄπτομαι, *video*) et δοῦλος, *servus.*

Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illustris*, vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest*: dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν. ὀφθαλμῶν. Dor. pro ὀφθαλμούς. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum, liquidè.*

Ὀφθεὶς, έντος, *visus*, a. 1. part. pass. ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθήσῃ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video.*

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præc.

Ὄφιν, acc. sing ab ὄφις.

Ὀφιόδηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à serpente morsus*: ab ὄφις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Ὀφιομάχης, et ὀφιομάχος, ου, ὁ, *qui cum anguibus dimicat.* Epith. *ichneumonis.* ex ὄφις et μάχομαι.

Ὄφεως, gen. sing. ab ὄφις, ὁ, *serpens*: acc. ὄφιν.

Ὀφὶρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

ΟΦΙΣ, ιος, et εως, ὁ, *serpens, coluber*; *sideris* nomen; *piscis* quidam; etiam *ornamentum brachiale.* q. ab ἰὸς, *venenum*, per literarum transpositionem, et per pleonasmum τοῦ φ.

Ὀφιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *serpentinus, anguinus; anguibus abundans*: à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφιλεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, et per Syncop. ὄφλω. f. ὀφειλήσω, et per Syncop. ὀφλήσω. perf. ὤφληκα. a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, *mulcta imposita; debitum.*

Ὄφλησις, εως, ἡ, *debitum, quod publico ærario debetur.*

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, *debeo, mulctor, damnor; crimini obnoxius sum*: f. ὀφλήσω. (tanq. ab ὀφλέω). perf. ὤφληκα. part. ὠφληκὼς, *damnatus*, per Syncopen ab ὀφείλω.

ΟΦΡΑ et ὄφρ', *ut, quò, donec, dum, quamdiu, interea dum.*

Ὀφρύη, id. quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, et in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *excelsus, superciliosus*: à seq. th.

ΟΦΡΥ'Σ, ύος, ἡ, *supercilium; fastus; tumulus.* dat. pl. ὀφρύσι. ὀφρὺν συνάγειν, *contrahere supercilia.*

Ὀχ' pro ὄχα, *valdè, præ cæteris, longè*, ponitur pro superl. ab ἔχω. *habeo.* usitatiùs est ἔξοχον et ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo.*

Ὀχάνη, ης, ἡ, et

Ὄχανον, ου, τὸ, *ansa clypei*, quâ ille tenetur: ab ἔχω, *teneo.*

Ὀχεία, ας, ἡ, *coitus; admissio*: ab ὀχεύω.

Ὀχέεσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto*: f. ήσω.

Ὀχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν. dicitur et ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus.*

Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, *rivos ducens*: ab ὀχετὸς, *canalis*, et ἄγω, *duco.*

Ὀχετεύω, f. εύσω, *rivos duco, diduco*: ab

ΟΧΕΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *canalis, aquæ ductus, rivus*; item *cloaca*: q ab ὀχέω, *veho.* ὀχετὸς ἄτης, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate.*

Ὀχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum, vectis.* in pl. ὀχῆες. ab ἔχω, *teneo.*

ΟΧΕΥ'Ω, *admissarium admitto; coëo*: fut. εύσω. perf. ὤχευκα.

Ὀχέω, f. ήσω, *veho, porto, sustineo, suffero.* ὀχέομαι, οῦμαι, *vehor, portor, equito.* ab ὄχος, *currus.*

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, *cibus*: ab ἔχω, *sustento.*

Ὄχημα, ατος, τὸ, *vehiculum*: à 2. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho.*

Ὀχήσιος, ου, ὁ, *OCHESIUS*, nom. propr.

Ὀχθέομαι, *ingemo.* Hesych.

Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ,

ripa: dat. pl. ὄχθαις, et Ion: ὄχθῃσιν, et ὀχθαισι, Poët.

'ΟΧΘΕ'Ω, fut. ήσω, *indignor, graviter fero.*

"ΟΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa*: intra quam ἴσχεται seu ὀχεῖται *aqua.*

'Οχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter fero.*

"Οχθῃσιν, dat. pl. Ion. et cum ν pro ὄχθαις, ab ὄχθη.

"Οχθοιβος, ου, ὁ, *limbus, fimbria*: Suidæ est ὀχθοιβος. ab

"Οχθος, ου, ὁ, *ripa*; *locus editus*; *labra ulcerum tumida*: ab ὄχθη.

'Οχλαγωγέω, ῶ, *turbam* seu *plebem duco*; f. ήσω. perf. ὠχλαγώγηκα.

'Οχλεῦνται, *turbantur*, Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba.*

'Οχλεὺς, έως, ὁ, *vectis*; *cardo*; *vinculum*: ab

'ΟΧΛΕΥ'Ω, *moveo*; f. εύσω.

'Οχλέω, *turbo, commoveo*; *molestiâ officio*: fut. ήσω. perf. ὤχληκα. præs pass. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor.*

'Οχληρία, ας, ἡ, *molestia, turbulentia*: ab

'Οχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, molestus*: et

"Οχλησις, εως, ἡ, *molestia, perturbatio*: ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, *turba.*

'Οχλικὸς, ἡ, ὸν, *popularis, turbulentus*: ab eod.

'Οχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam*: f. ήσω. perf. ὠχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος et ποιέω, *facio.*

"ΟΧΛΟΣ, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus*; *molestia*. Æol. Fόλχος, literis trajectis et Digamma præposito, aliàs φολγὸς, VULGUS Cretenses, Πόλχος. Anglicè FOLK. ut notaut Salm. de linguâ Hellen p. 66. et Chishull. Antiq. Asiat. p. 127.

"Οχμα, ατος, τὸ, et ἔχμα, *retinaculum*. ab ἔχω, *retineo.*

'Οχμάζω, *inhibeo*: fut. άσω. à præced.

"Οχμος, *series, ordo*: ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii.*

'Οχεῦσα, ας, ἁ, Poët. et Dor. pro ὀχοῦσα, ἡ, *vehens, ferens*: part. præs. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo*. Th. ὄχος, *currus.*

"ΟΧΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *currus, vehiculum*; item *fluxus aquæ*: ab ἔχω, *contineo*, vel ἄγω, *impello.*

'Οχυρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus.*

'Οχυρόω, ῶ, f. ώσω, *munio, fulcio*: ab ὀχυρὸς, *munitus.*

'Οχύρωμα, ατος, τὸ, *munitio*: à 1. pers. perf. pass. verbi præced.

'Οχυρωμάτιον, ου, τὸ, *munimentum.*

'Οχυρῶς, adv. *tutò*: ab ὀχυρός.

'Οχύρωσις, εως, ἡ, *munitio*; *præsidium*. ab ὀχυρόω.

"ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus*: ab ἔπω, *loquor*. Sed ὄψ, *oculus*, ab ὄπτομαι, *video.*

'Οψαμάτης, ου, ὁ, *qui serò metit*: ex ὀψὲ, *serò*, et ἀμάω, *meto.*

'Οψάομαι, ῶμαι, *opsonium comedo, vescor cum pane*: ab ὄψον.

'Οψάριον, ου, τὸ, *pisciculus*. Th. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*. per Synecdoch. gen. *piscis.*

'Οψαρότης, ου, ὁ, *qui serò arat*: ab ὀψὲ, *serò*, et ἀρόω, *aro.*

'ΟΨΕ', *serò*; *vesperi, post*: Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, *post bellum Trojanum*, Philostrat. ab ὀπίσω, *post*: in compositione ε in ι mutatur.

"Οψεαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. pass. ὤφθην.

"Οψει, *videbis*, Atticè pro ὄψῃ, 2. pers. sing. f. 1. med. ejusdem verbi. Est et ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video.*

'Οψείω, *videre cupio, desidero*: ab eod. th.

"Οψεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi ejusd.

"Οψηαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*: f. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι. a. 1. ὤφθην.

'Οψία, ας ἡ, *vespera, serum diei*. Them. ὀψέ.

'Οψίγονος, ου, *serò natus*. ὀψίγονοι, *posteri*. ab ὀψὲ et γίνομαι, *nascor*: perf. med. γέγονα.

'Οψίζω, f. ίσω, *serò aliquid facio*, vel *sub vesperam facio*. Th. ὀψέ.

'Οψιμαθῆ, acc. sing. ab

'Οψιμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *serò doctus*: ab ὀψὲ et μανθάνω, *disco.*

"Οψιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *serotinus, serus*. Th. ὀψέ.

'Οψίνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui serò sapit*: ab ὀψὲ et νόος, *mens.*

"Οψις, εως, ἡ, *vultus, facies, species, visus*: ex 2. pers. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video.*

'Οψίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψέ.

'Οψιτέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *serò perficiendus, imperfectus*: ab ὀψὲ et τελέω, *perficio.*

"Οψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, quod vide.

"ΟΨΟΝ, ου, τὸ, *opsonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus, piscis*. Alii ducunt ab ἕψω, *coquo*, ut sit *coctum quid cum pane*. Alii ab ὀπτάω, *asso*. Alii ab ὀψὲ, *serò*, quod non manè sed vesperi ea alimenta sumerent.

'Οψοποιὸς, οῦ, ὁ, *qui facit opsonium*: ex ὄψον et ποιέω.

'Οψοφάγος, ου, *gulosus, edax*: ab ὄψον et φάγω, *comedo.*

'Οψώνης, ου, ὁ, *opsonator*: ex ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, et ὠνέομαι, οῦμαι, *emo.*

'Οψώνιον, ου, τὸ, *OPSONIUM, stipendium*: ab ὀψώνης.

Π.

Π, Seu π, decima sexta apud Græcos litera; nota numeralis quæ *octoginta* denotat; et cum lineolâ infrà appositâ *octoginta millia.*

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾷ, Dor. pro πῇ, et sæpè πῆ, quod et πόθι, dicitur *ubi?* et πῆ, pro ποῖ, *quonam? quem in locum?*

Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed παγᾶν gen. pl. Dor. pro πηγῶν à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*; παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Παγασαίω, gen. sing. Dor. pro Πηγασαίου, epith. Apollinis; à Πάγασος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS, alatus Persei equus*. Th. πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons.*

Παγγλωσσία, ας, ἡ, *nimia loquacitas*, παρὰ τὸ πᾶν ϗ τὴν γλῶσσαν.

Παγεὶς, έντος, *concretus*, a. 2. part. pass. παγείην. a. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio*: f. ξω. perf. πέπηχα. a 2 pass. ἐπάγην f. 2. pass. παγήσομαι. perf. med. πέπηγα.

Παγεν, Ion. pro ἐπαγε, 3 sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo.*

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo.*

Πάγη, *defixum est*, Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass.

hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum*: ab eodem th.

Παγιδεύω, *illaqueo, irretio*: fut. εύσω. perf. πεπαγίδευκα. à παγίς.

Πάγιος, ία, ιον, *firmus, stabilis, solidus, fixus*: à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum*: acc. sing. παγίδα. ab eod.

Πάγκακος, ου, ὁ & ἡ, *omninò malus, infaustissimus*: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis -e*, et κακὸς, *malus*.

Πάγκαλος, ου, ὁ & ἡ, *perpulcher, honestissimus*: ex πᾶς et καλὸς, *bonus, pulcher*.

Παγκάλως, adv. *pulchrè, honestissimè*: à præc.

Πάγκαρπος, ου, ὁ & ἡ, *qui fructuum omne genus fert*: à πᾶς et καρπὸς, *fructus*.

Πάγκοινος, ου, ὁ & ἡ, *omnibus communis*: à πᾶς et κοινὸς, *communis*.

Παγκρατὴς, έος, ὁ & ἡ, *omnipotens*: ut παγκρατὲς πῦρ, *ignis omnia vincens et absumens*: ex πᾶς et κρατέω, *vinco*. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ, *peritus certandi in pancratio, pugil*: à seq.

Παγκράτιον, ου, τὸ, *athletici certaminis genus*, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat: *pugilatus et lucta*.

Πάγος, ου, ὁ, *tumulus, collis*; *glacies*; *sal*. Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, ου, ὁ & ἡ, *totus æreus, ex solido ære*: ex πᾶς et χαλκὸς, *æs*.

Πάγχρηστος, ου, ὁ & ἡ, *ex omni parte utilis*: ex πᾶς et χρηστὸς

Παγχρύσεος, ου, ὁ & ἡ, *totus aureus*: ex πᾶς et χρυσὸς, *aurum*.

Πάγχυ, *penitùs*: adv. Poët. pro πάνυ. à πᾶς, *omnis*.

Παδῆτε, *saltatis*, Dor. pro πηδᾶτε. 2. pl. præs. ind. act. verbi πηδάω, *salio*.

Πάθα, ας, ἡ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poët. *casus, clades*: à πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*.

Παθαίνομαι, *afficior vehementèr et concitor*; item *afficior morbis animi*: à πάθος, quod vide.

Πάθε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπαθε, et

Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. perf. med. πέπονθα.

Πάθει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, *affectus, passio*. Th. præc.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω. vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, *affectus*. Th. πάσχω.

Πάθη, ης, ἡ, *calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus*: à πάσχω. Sed

Πάθη, *passiones*, nom. pl. à πάθος. At

Πάθῃ, 2. sing. a. 2 sub. med. vel 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, *patior*: aor. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ατος, τὸ, *quod quis passus est seu patitur*; *passio, afflictio, morbus corporis* vel *animi*. in pl. τὰ παθήματα, *passiones*. à πάσχω.

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, *passivus*; *qui pati potest*; *qui affectibus detinetur* aut *ducitur*. παθητικὸς λόγος, *oratio cui insunt* πάθη, i. e. *in quâ fervent concitati affectus*. Angl. PATHETICAL. à

Παθητὸς, ἡ, ὸν, *passibilis, qui pati potest*: à πάσχω.

Πάθοιτε, 2. pl. a 2 opt. et

Πάθον, *passus sum*, Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind act. et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part act. verbi πάσχω, *patior*. τί παθόντες, Attica loquendi formula, *quare*, idem quod τί simplex, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 9. Bos Anim. c. xxv.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, *commotio affectuum*: ex πάθος, εος, τὸ, *affectus*, et ποιέω, *facio*.

Πάθος, εος, ους, τὸ, *quod quis patitur seu passus est, casus*; *cædes*; *morbus*; *perturbatio animi*; *ægritudo, affectio*; *mollities*. dat. pl. πάθεσι. à πάσχω, *patior*: a 2. ἔπαθον.

Παθοῦσα, a. 2. part act. f. g à

Παθὼν, όντος, a 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc sing. à παῖς, *puer*.

ΠΑΙΑ'Ν, ᾶνος, ὁ, *PÆAN, hymnus in laudem Apollinis*, vel *cujuslibet dei*; *pes metricus*; *Apollo* ipse, sic dictus à παύω, quia mala *sedat*; vel à παίω, *ferio*.

Παιανιεὺς δῆμος, *Pæaniensis populus*: à pr.

Παιανίζω, fut. ίσω, *pæanem seu pæanas cano*: ab eod.

Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, qu vide.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, *lusus, oblectatio*. Th. παίζω, *ludo*.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ & ἡ, *vir qui jocis delectatur, jocosus*. et

Παίγνιον, ου, τὸ, et παιγνίη, ης, ἡ, Ionicè gen. plur. παιγνιάων, *ludus, res ludicra*. à παίζω, *ludo*.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, *puer*.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, *schola, ludus literarius*. et

Παιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, *instituo pueros*, vel *tanquam puerum*; *moderor, rego*. et

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, *PÆDAGOGUS, puerorum custos et informator*: à παῖς et ἀγωγὸς, *dux*. Th. ἄγω. Angl. PEDAGOGUE.

Παιδάριον, ου, τὸ, *puerulus*: diminut. à παῖς, *puer*.

Παιδαριώδης, εος, ὁ & ἡ, *puerilis, puerum decens*: à præc.

Παιδεία, ας, ἡ, *institutio, doctrina, eruditio, disciplina*; *ratio vitæ*; *castigatio*: à παιδεύω, *erudio*. Th. παῖς, *puer*.

Παίδειος, ου, ὁ, *puerilis*. παίδειος ὕμνος, *hymnus pueris conveniens*, vel *qui inter pueros canitur*: à παῖς.

Παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, *amator puerorum*: ex παῖς et ἐράω.

Παιδέρως, ωτος, *acanthus*, et *flos quidam*; *genus unguenti*: à παῖς et ἔρως.

Παιδεύετε, 2. pl præs ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.

Παίδευμα, ατος, τὸ, *quod docetur*; *præceptum, disciplina*: Xen. à παιδεύω.

Παίδευσις, εως, ἡ, *institutio, disciplina, ipsa erudiendi actio, eruditio, doctrina*: ab eod.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, *eruditor, præceptor, magister, castigator*: ab eod.

Παιδεύω, *erudio, doceo, instituo*, propriè, *ut* puerum; *castigo, admoneo, reprehendo*: imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. a. 1. ἐπαίδευσα. perf. pass. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, ου, *institutus*. a 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th παῖς

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, *lusus*; item *jocus*. Th. παίζω, *ludo*. at

Παιδία, ας, ἡ, *pueritia, puerilis ætas*. Th. παῖς.

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, *puerilis, puellaris*: à παῖς.

Παιδιόθεν, adv. *ab incunabulis, ab ineunte ætate*, vel *à pueritiâ*: à seq.

Παιδίον, ου, τὸ, *infans, puerulus*; *foliolus* vel *foliola*: diminut. à παῖς.

Παιδίσκη, ης, ἡ, *puella, ancilla*; Matt. xxvi. 69. Damnat

Phrynicus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c Agorat. à παῖς.

Παιδίσκος, ου, ὁ, *puellus:* diminut. ab eod.

Παιδογονία ας, ἡ, *liberorum procreatio:* à

Παιδογόνος, ου, ὁ & ἡ, *liberorum procreator:* ex παῖς et γίνομαι, *fio.*

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τοῦ vel ἐκ παιδὸς, *à puero, à pueritiâ.* Th. παῖς.

Παιδοκομέω, ῶ, f. ήσω, *puerorum curam suscipio:* ex παῖς et κομέω.

Παιδολέτειρα, ας, ἡ, *liberorum perditrix:* à

Παιδολέτης, ου, ὁ, sive

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, *liberorum perditor:* ex παῖς et ὀλέω.

Παιδοποιέω, ῶ, fut. ήσω, *liberos procreo.* hinc παιδοποιητέον, verbale. Ex παῖς et ποιέω, *facio.*

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, *liberorum procreatio:* à seq.

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *liberos procreans:* ex παῖς et ποιέω, *facio.*

Παιδὸς, gen sing. à παῖς, *puer:* dat pl. παισί.

Παιδοτριβέω, ῶ, f. ήσω, *pueros exerceo* vel *instituo, educo:* et

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, *ludimagister:* ex παῖς et τρίβω, *tero.*

Παιδουργία, ας, ἡ, *puerorum procreatio:* ex παῖς et ἔργον.

Παιδῶν, Dor pro παίδων, gen. plur. παῖς, παιδός.

ΠΑΙ'ΖΩ, contractè pro παιδίζω, *more puerorum lusito, ludo; joco; salto:* Od. Ψ. 147. Hes. Scut. Herc. 277. f. ξω. et σω. perf. πέπαιχα. a. 1. ἔπαιξα.

Παιᾶνα, *hymnum,* acc. sing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὼν, ῶνος, ὁ, quod vide.

Παίονες, οἱ, *Macedones.*

ΠΑΙ'ΠΑΛΑ ων, τὰ, *loca prærupta et salebrosa,* à παιπάλη, h. e. *pulvis, in rupibus.*

Παιπάλη, ης, ἡ, *farina tenuissima, pulvis:* q ex παιπάλλω, *concutio.* Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem, et ab eodem th.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, *quatio:* idem qu. σείω, quod vide.

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, *præruptus, salebrosus, asper:* à παίπαλα, τὰ, quod vide. expon. et *pulverulentus:* à παιπάλη, *pulvis, flos farinæ.*

Παιπαλόεσσι, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΙ~Σ, παιδὸς, ὁ & ἡ, *puer,* vel *puella; servus, filius:* et sensu inhonesto, Aristoph. Plut. 154. et puro, Eurip Supplic. 1088. Παίδων ἱμερτὴς, pro τέκνων, *cupiens liberos,* et pro *insciente,* Bentleius in Phal. p. 420. pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πόϊς, undè *PUER.*

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, *percutio:* f. παίσω. perf. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, *ludo:* f. ξω et σω. a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, *puer.*

Παῖσδα, Dor. pro παῖδα, acc. sing. ejusd. th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing præs. sub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, *ludo;* q. v.

Παίσῃς, vide in παίσας.

Παισὸς, οῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumquaque verto; volito, festino, impetum facio; illustro, manifesto:* qu. à παίω φάη, *quatio* seu *vibro oculos.*

Παιχθεὶς, έντος, *illusus,* aor. 1. part. pass. παίζω, *ludo:* f. ξω. perf. pass. πέπαιγμαι. a. 1. pass ἐπαίχθην.

ΠΑΙ'Ω, f. παίσω. perf. πέπαικα. a. 1. ἔπαισα. a. 1. m ἐπαισάμην. reperitur etiam fut. παιήσομαι. *percutio, ferio, pulso:* item *expeditè aliquid facio; subagito; raptim comedo:* hine Angl. TO PAY, id est, *ferire.*

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ,* h. e. *Apollo; medicus; hymnus.* Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus.*

Πακτὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pecten:* musicum instrumentum. à πήγνυμι.

Πακτὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro πηκτὸς, *compactus:* ab eod. th.

Πακτόω, ῶ, f. ώσω, *compingo; obsero, claudo:* à πακτός.

ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum aut caricarum.*

ΠΑ'ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem.*

Παλαιγενὴς, έος, ὁ & ἡ, *senex, annosus, vetulus, olim genitus:* gen. pl. παλαιγενέων. ex πάλαι et γίνομαι, *nascor.*

Παλαίγονος, ου, ὁ & ἡ, idem ac παλαιγενής· in pl. παλαιγόνοι, *majores.* Παλαιγόνοι ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit et procreavit.* Παλαίγονος verò est pro eo, *qui olim est genitus, et qui est antiquus.* ex πάλαι et γίνομαι, *nascor.*

Παλαίει, *luctatur,* 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor.* Sic παλαίειν φόνῳ, *cum cæde luctari.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare:* vide præced.

Παλαίμων, *PALÆMON, Portumnus.*

Παλαιομάλωψ, *veterator, verbero.*

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, vetus, priscus:* à πάλαι.

Παλαιότερος, έρα, ερον, *antiquior;* compar. à præc. vide παλαίτερος.

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas:* à παλαιὸς, *antiquus.*

Παλαιόω, ῶ, *antiquo, aboleo:* fut. ώσω. perf. πεπαλαίωκα. præs. pass. παλαιόομαι, οῦμαι, *veterasco:* f. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται. ab eod. th.

Πάλαισμα, ατος, τὸ, *lucta, artificiosa luctatio, callidum consilium.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta.*

ΠΑΛΑΙΣΤΗ', ῆς, ἡ, *palmus, mensura quatuor digitorum.*

Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, *luctator:* à παλαίω.

Παλαιστιαῖος, αία, αῖον, *unius palmi longitudinem* vel *crassitiem habens:* à παλαιστή.

Παλαίστρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA, lucta, luctæ locus.* Th. πάλη, *lucta.*

Παλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, α, *antiquior,* compar. à παλαιός. Sed nusquam παλαιότερος, Toup. in Suid. I. p. 106.

Παλαίφατον, Poët. pro παλαίφατος, *secundùm priscam famam.* à seq.

Παλαίφατος, ου, ὁ, *antiquitùs celebratus, priscus, antiquus.* nomen viri. *PALÆPHATUS, peripateticus.* ex πάλαι et φάτος, à φάω seu φημὶ, *dico.*

Παλαίω, f. αίσω, *luctor:* à πάλη, *lucta.*

Παλαίωμα, ατος, τὸ, et

Παλαίωσις, εως, ἡ, *vetustas:* à παλαιόω.

Παλάμαις, *manibus,* dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν. et

Παλαμάομαι, ῶμαι, f. m. ήσο-

-μαι, *manu tracto, struo, molior*: à

ΠΑΛΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, et Dor. παλαμα, ἁ, *manus, PALMA*; *ars*; quia palmâ *exercetur*. q. à πάλλω, *vibro, agito*. παλάμῃσι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Naupli.

Παλαμναῖος, αία αῖον, *cujus manus cæde contaminata est*; item *scelerum vindex*: à παλάμη.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. et

Παλάσσετο, *polluebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλάσσω, *sortior*; item *inquino, fœdo, contamino*; *contundo*: f. ξω. perf. πεπάλαχα a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio*.

Παλεύτρια, ας, ἡ, *columba illex, allectrix*: à παλεύω.

ΠΑΛΕΥ΄Ω, *allicio, fallo, protraho in retia*: f. σω.

ΠΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν, *movendo manus*: etiam *POLLEN, flos farinæ*.

Παλήσειε, 3. sing. aor. 1. opt act. Æol. à παλέω, pro παλαίω, *luctor*. Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ Porti Dictionar. Æol.

Πάλι pro πάλιν, *rursus*, adv.

Παλία, *secundus nuptiarum dies, repotia*: qu. à πάλιν ἴεναι, quòd tunc *redeant* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, *renascentia, secundus ortus, instauratio, regeneratio*: ex πάλιν et γένεσις, *generatio*. Th. γίνομαι, *nascor*.

Παλίγγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diversâ et abhorrente* (qualis est barbarorum) *utens linguâ*. παλίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur*. ex πάλιν, *rursus, è diverso, è contrario*, et γλῶσσα, *lingua*.

Παλίγκοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus*: ex πάλιν, *iterùm*, et κότος, *ira vetus*.

Παλιγκότως, *animo vicissim irato, iracundè*: adv. à præc.

Παλιλλογέω, ῶ, fut. ήσω, *idem iterùm dico*: à παλίλλογος.

Παλιλλογία, ίας, ἡ, *sermonis iteratio*: ab eod.

Παλίλλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rursus numeratus* vel *collectus*. ex πάλιν et λέγω, *colligo*.

Παλίμβαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus*. ἴδος παλίμβαμος, ἁ πάλιν βαίνουσα ϗ περιφερομένη. Est et *itus reditusque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur*. ex πάλιν et βαίνω, *eo*.

Παλιμπετὲς, adv. *retrò*: à seq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *relapsus*: ex πάλιν et πίπτω, *cado*.

Παλίμπηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iterùm compactus*: ex πάλιν et πήγνυμι.

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans*, a. 1. part pass. à

Παλιμπλάζομαι, *oberro, vagis erroribus retrò agor*: ex πάλιν et πλάζω, *errare facio, seduco*: f. γξω.

ΠΑ΄ΛΙΝ, adv. *iterùm, rursus, denuò, de integro*; *vice versâ, è diverso, è contrario, contrà*; etiam *retro* seu *retrorsum*.

Παλινάγρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rursus congregatus, rursus congregans*: ex πάλιν et ἀγείρω, *congrego*.

Παλινδικία, ας, ἡ, *actio repetita*: à seq.

Παλίνδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cùm rursus iisdem de rebus judicatur*: ex πάλιν et δίκη.

Παλινδρομέω, ῶ, f. ήσω. aor. 1. ἐπαλινδρόμησα. perf. πεπαλινδρόμηκα *recurro, cursu reciproco redeo*. à παλίνδρομος.

Παλίνδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *recurrens, reciprocans*: ex πάλιν et δρόμος.

Παλίνορσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *retrogradus, resiliens*: item *rursus concitatus*. ex πάλιν, *rursus*, et ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Παλίντιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rependitur, vicissim punitus*: ex πάλιν et τίω, *punio*.

Παλίντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reflexus*: ex πάλιν et τείνω, *tendo*.

Παλιντράπελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in contrarium versus*: à πάλιν et τρέπω.

Παλιντροπία, ίας, ἡ, *reversio*: et

Παλιντροπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui revertitur*: ex iisd.

Παλινῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *recanto, retracto, retexo orationem*; et

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA*: in bonam partem, *ejusdem vocis iteratio*. ex πάλιν et ᾠδὴ, *cantus*.

Παλίον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons*.

Παλίουρος, *PALIURUS*, frutex spinosus.

Παλίῤῥοθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *refluentes* seu *reciprocantes habens fluctus*. κῦμα παλίῤῥοθιον, *unda reflua*. ex πάλιν, *rursus, vicissim*, et ῥόθος, *undarum strepitus*.

Παλισσυτέω, ῶ, f. ήσω, *retrò feror, retrogredior*: à seq.

Παλίσσυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad retrogradum gressum incitatus, retrogradus*; item *resiliens*: ex πάλιν et pert. pass. verbi σεύομαι inusitat. v. σεύω.

Παλίωξις legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio*: ex πάλιν, *rursus*, et διώκω, *persequor*.

Πάλλα, *PILA*, idem quod σφαῖρα. qu. à πάλλομαι. Eust. Hinc fort Angl. A BALL.

Παλλάδ' pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva*.

Παλλάθη, idem quod παλάθη, quod vide.

Παλλακεύομαι, f. εύσομαι, *sum concubina*; *pellicem habeo*. παλλακευέσθαι, *ancillari*. à seq.

Παλλακὴ, ῆς, ἡ, *PELLEX, puella, concubina*. Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλακίεσι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ου, τὸ, *adolescentulus*: Dim. à πάλλαξ.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ΄ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adolescens*: q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam.

Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS*, sapientiæ Dea, quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd scil. hastam *vibret* ut bellicosa

Πάλλε, *jactabat*, Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass Ion. verbi πάλλω, *vibro*.

Πάλλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò albus*: ex πᾶς et λευκός.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à seq.

ΠΑ΄ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio*; *PELLO*; *sortior*. πάλλομαι, *PALPITO, sortior, salio, exulto*. f. παλῶ. perf. πάλκα. perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc fort. Angl. TO PELT.

Παλμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *palpitationibus obnoxius*; à παλμός.

Πάλος, ου, ὁ, *concussio*; *sors*: à πάλλω, *sortior*.

Παλτὸν, ῦ, τὸ, *telum*, quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat*, 3 sing. plusq perf. pass. ἐπεπάλμην, σο, το, et Ion sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλ-

πάλλω, agito: f. παλῶ perf. πέπαλκα. perf. pass. πέπαλμαι.

Πάλυντη, et Æol. πόλεντη, ης, ἡ, POLENTA: à

Παλύνω, aspergo, conspergo: misceo, humecto: item albefacio; propriè de farina; fut. υνῶ. aor. 1. ἐπάλυνα. imperf. ἐπάλυνον. Th. πάλη.

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex: ex πᾶς, omnis, et βασιλεὺς, rex.

Πάμβιος, ου, ὁ, Poët. qui vim adversus omnia habet, adversus omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, et βία, vis.

Παμβότανον τοῦ ἀγροῦ, expon. herba agri: ex πᾶς et βοτάνη, herba. Th. βόω, pasco.

Πάμμα, ατος, τὸ, possessio: à πάω, possideo.

Παμμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, omninò magnus; in pl. n. g. παμμεγέθη. ex πᾶν, omne, et μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλη, magnus.

Παμμιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mixtus, ex omnibus compositus. ex πᾶς et μίγνυμι, misceo.

Πάμμικρος, ου, ὁ ϗ ἡ, perpusillus: ex πᾶς et μικρός.

Παμμυΐα, ας, ἡ, Exod. viii. 21. omne genus muscarum. ex πᾶς et μυῖα, Aquilæ versio, Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 47.

Πάμπαν, adv. prorsùs: q. d. πάντως. Th. πᾶς, omnis, gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui omnia persuadet. Ex πᾶν, omne, et πείθω, persuadeo.

Παμπήδην, funditùs, omninò. Poët. adv. et

Παμπησία, ας, ἡ, universa possessio. Ex πᾶς, omnis, et πάω, seu πάομαι, possideo: perf. πέπαμαι.

Πάμπλειστος, (numerus) quamplurimus.

Παμπληθεὶ, adv. confestim, per totam multitudinem, universâ turbâ: à παμπληθής.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, confertus, tota multitudo; item permultus, quamplurimus: ex πᾶς et πλῆθος.

Παμποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, variè pictus: ex πᾶς, omnis, et ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, pl. n. g. et

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. παμπόλλου, omninò multus, permultus: ex πᾶς, omnis, et πολὺς, multus.

Παμπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, omninò purpureus: ex πᾶς, omnis, et πορφύρα, purpura.

Πάμπρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnium primus: ex πᾶς, omnis, et πρῶτος, primus.

Παμφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia devorans: ex πᾶς et φάγω.

Παμφαίνησι, totus splendent, 3. sing præs sub act Ion. à

Παμφαίνω, id quod seq.

Παμφανάω, undecunque appareo, totus luceo: hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n g. præs part. act. ut et παμφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. sing part præs f. g. Ex πᾶς, omnis, et φαίνω, appareo: f. ανῶ. perf πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, et παμφανόωσαν, vide in præc.

Παμφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁ πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς et φάρμακον, venenum.

Παμφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnia rapiens ac trahens. Ex πᾶς, omnis, et φέρω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis Gr. societas omnium gentium. à seq.

Πάμφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, omnis generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus: ex πᾶς et φῦλον, gens.

Πάμφυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex omnibus mixtus: ex πᾶς et φύρομαι.

ΠΑ'Ν, πανὸς, ὁ, PAN, Pastorum Deus, q. à πάω, pasco, at

Πᾶν, omne, n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: et τὸ πᾶν, vulgus.

Πανάγριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferox: ex πάνυ, omninò, (quod à πᾶς, omnis,) et ἄγριος, ferus. Th. ἀγρὸς, rus.

Πανάγριον, ου, τὸ, rete, quòd omnia capiat: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, et ἄγρα, præda.

Πανάγυρις, ιος, ἁ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πανάθλιος, ια, ιον, omninò miser, miserrimus: ex πᾶς, omnis, et ἄθλιος, miser.

Πάναιθος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus lucidus, splendidus: ex πᾶς, omnis, et αἴθω, luceo, uro.

Παναίολος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò varius: ex πᾶς et αἰόλος, varius.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio: item PANACEA, herba sic dicta quasi omnia sanans: à πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, sano.

Πανάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, omnia sanans, omnibus morbis medens: ex iisd.

Πανάπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, totus tener: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, tener.

Πανατήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prorsùs innoxius: ex πᾶς et ἀπήμων, illæsus. Th. πῆμα, τὸ, damnum.

Πανάποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, miserrimus: ex πᾶς, omnis, et ἄποτμος, miser: quod ab α et πότμος, sors, fatum.

Πανάριστος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò præstantissimus, longè præstantissimus: ex πᾶς et ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, Mars.

Πανάφηλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, qui caret æqualibus et sociis: ex πᾶν et ἀφῆλιξ, impubes; quod ab ἧλιξ, coætaneus. Th. ἡλικία, statura.

Πανάωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò intempestivus; qui immaturâ morte moriturus est. Ex πᾶς et ἀώριος, idem quod ἄωρος, intempestivus, præcox; quod ab α priv et ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium: ex πᾶς et δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, omnidomitor: ex πᾶς et δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ου, ὁ, PANDARUS, nomen propr.

Πάνδεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, omninò sive omnibus modis gravis, gravissimus: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, gravis.

ΠΑΝΔΕΛΕ'ΤΕΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, improbus, veteratorius: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. cum omni populi totius frequentiâ: à πάνδημος

Πανδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, popularis, publicus: ex πᾶς, omnis, et δῆμος, populus, plebs.

Πάνδημος, ου ὁ ϗ ἡ, ad universum populum pertinens, publicus; universus; vulgaris, plebeius: ex iisd.

Πανδοκεύω, f. εύσω, cauponor: q. d. omnes excipio: à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, caupo: et

Πάνδοκος, seu πανδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, omnes excipiens: ex πᾶς et δέχομαι, capio.

ΠΑΝΔΟΥ'ΡΑ, ας, ἡ, seu πανδουρὶς, ίδος, ἡ, PANDURA, musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diversorium, publicum hospitium: ex πᾶς, omnis, et δέχομαι, excipio: perf. m. δέδοχα, (quod tamen

inusitat.) undè δοχεῖον, *receptaculum.*

Πανδοχεὺς, έως, ὁ, *publicus hospes:* ab iisd.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris; videtur etiam Epitheton telluris; *quæ omnes generis fruges profert:* ex πᾶν et δῶρον.

Πάνδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui dat omnia:* ex iisdem.

Πανέλλανες, Dor. pro πανέλληνες, *omnes Græci:* ex πᾶς et Ἕλλην, ηνος, *Græcus.*

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. à præc.

Πανεπίσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omnia oculis suis lustrans:* ex πᾶς et ἐπισκόπος.

Πανέστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cum totâ domo seu familiâ:* ex πᾶς et ἑστία, *focus.*

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum.*

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte beatus, felicissimus:* ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, *felix.* Th. δαίμων, *Deus.*

Πάνεφθος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte coctus.* πάνεφθος κασσίτερος, *plumbum bene purgatum.* Herodot. ex πᾶς et ἕψω, *coquo, elixo.*

Πανηγυρέω, -ῶ, fut. ήσω, *exulto, panegyrim celebro.*

Πανηγυρίζω, f. ίσω, *festam panegyrim agito, festum ludosve panegyricos celebro, ferior; panegyricâ oratione laudo, in celebri cœtû prædico:* à πανήγυρις.

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, *PANEGYRICUS, celebris, festus:* et inde

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pomposè, splendidè:* à

Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus universalis; solemnitas; cœtus:* ex πᾶς et ἄγυρις, *cœtus.*

Πανηγυρισμὸς, ῦ, ὁ, *festi panegyrici celebratio; panegyrica pompa:* à πανηγυρίζω.

Πανῆμαρ, *per totum diem:* ex πᾶν et poët. ἦμαρ pro ἡμέρα.

Πανημέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, *per totum diem, toto die:* ex πᾶς et ἡμέρα, *dies.*

Πανημερὸν, seu πανήμερον, adv. *toto die:* à seq.

Πανήμερος, Dor. πανάμερος, ου, ὁ, *qui aliquid per totum diem facit:* ex πᾶς et ἡμέρα.

Πανθὴρ, ῆρος, ὁ, *panthera.*

Πανίσδεται, Dor. pro πανίζεται, *conglomerat*, 3. sing. præs. ind. med. verbi πανίζω. Th. πῆνος seu πήνη, *tela.*

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consultaturi conveniebant, PANIONIUM.* Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. exstructum et denominatum: ex πᾶς et Ἴων nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννυχίζω, fut. ίσω, *pernocto; totam noctem transigo; pervigilium celebro;* etiam *lucubro:* à παννυχίς.

Παννύχιος, ία, ιον, et πάννυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *per totam noctem; pernox.*

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur; vigiliæ:* ex πᾶς et νύξ.

Πανοικὶ, adv. q. d σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo.* Scribitur et πανοικεῖ.

Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia, tota domus.*

Πανοίκιος, α, ον, idem quod seq. à præc.

Πάνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *cum totâ domo seu familiâ.*

Πανόλβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ex omni parte beatus:* ex πᾶς, *omnis*, et ὄλβιος, *beatus.* Th. ὄλβος, *beatitudo.*

Πανώλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *prorsus exitialis:* ex πᾶς et ὄλεθρος.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, *PANOMPHÆUS*, epithet. Jovis: à πᾶς, *omnis*, et ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum:* vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. d. *pro omnibus loquens.*

Πανοπλία, ας, ἡ, *armatura totum corpus tegens:* à seq.

Πάνοπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omni ex parte armatus:* ex πᾶν et ὅπλον.

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco.* Est et

Πανὸς, ῦ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, à φαίνω et

Πᾶνος, *FAUNUS*, pro πᾶν, Æol.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, *calliditas:* à

Πανουργεύομαι, *dolosus sum, callidè ago:* à πανοῦργος.

Πανουργέω, -ῶ, fut. ήσω, *callidè ago:* ab eod.

Πανούργημα, ατος, τὸ, *vafrum aliquid factum:* à perf. pass. verbi præc.

Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas:* à

Πανοῦργος, ου, ὁ ἡ ἡ, *callidus, vafer, astutus:* q. d. παντόεργος, per Sync. τῦ ε', πανόεργος, et factâ Crasi πανοῦργος, ex πᾶν, *omne*, et ἔργον, *opus.*

Πανούργως, adv. *versutè, dolosè, callidè:* à præced.

Πανόψιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui omnium oculis cernitur:* ex πᾶς et ὄψις, *aspectus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Πανσέληνος, ου, ὁ ἡ ἡ, sub. σελήνη q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio:* ex πᾶν et σελήνη, *luna.*

Πάνσοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, *omni sapientiâ præditus:* ex πᾶν et σοφός.

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta:* ex πᾶς et σπέρμα, *semen.*

Πανστρατιῇ, *cum frequentibus copiis, cum toto exercitu*, dat. sing. adverbiascens, Ion. pro πανστρατιᾷ. ex πᾶν et στρατιά, *exercitus.*

Πανσυδιῇ, πανσυδὶ, et πανσυδίῃ, *omni impetu, festinantissimè; vel cum toto exercitu:* ex πᾶν et σύδην, *celeritèr.*

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e:* gen. παντός.

Πανταῖ, Dor. pro πανταχῇ, *quoquoversum, in omnes partes, ubique.* Th. πᾶς, *omnis.*

Πανταχῆ, Ion. pro πανταχῆ, adv. *ubique, quoquoversus.* Th πᾶς.

Παντάπασι, et seq. vocali παντάπασιν, *omninò, planè.* Th. πᾶς.

Πανταχῆ, adv. *ubique.*

Πανταχόθεν, adv. *undique, ex omnibus partibus:* et

Πανταχόσε, adv. *quoquoversus:* et

Πανταχοῦ, adv. *ubique, ubivis terrarum.* Th πᾶς, *omnis.*

Παντελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perfectus, integer; plenus, universus.* εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorsus.* ex πᾶν et τέλος.

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. *omninò, prorsus:* adv. à præc.

Πάντεσσι, dat. pl Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsùs, semper:* à πᾶς, *omnis:* at

Παντῆ, *ubique:* ab eod.

Παντλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *omninò miser:* ex πᾶν et τλήμων.

Παντοδαπὴ, ἡ, *omnis generis*, nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδαποῖσι, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, *quod est ex omni solo, omnigenus:* ex πᾶς et δάπεδον, *solum.*

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm:* à præc.

Παντοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque:* adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οία, οῖον, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοίως, adv. *omnibus modis:* à præc.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens:* ex πᾶς, *omnis,* et κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντορέκτης, ου, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit:* ex πᾶς, *omnis,* et ὀρέγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, *omnis.*

Παντοσ' pro πάντοσε, *undique,* adv. et

Πάντοτε, adv. *semper.* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. i. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laert. l. iv. c. 3. 84. Jos. Bell. Jud. l. viii. c. 2. Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnium nutritor:* à πᾶν et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omninò:* et

Πάνυ, adv. *omninò, prorsùs, valdè, admodum.* πάνυγε, *prorsùs.* ὁ πάνυ, *celeber ille.* à πᾶς.

Πανυπέρτατος, η, ον, *omnium supremus:* ex πᾶς et ὑπὲρ.

Πάνυσσα, *nutrix,* Hesych. Puto à πάω, *pasco.*

Πανύστατος, η, ον, *omnium ultimus:* ex πᾶς et ὕστατος.

Πανώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò dolorem adferens:* ex πᾶν et ὀδύνη, *dolor.*

Πανωλεθρία, ας, ἡ, *internecio, exitium, quo res aliquid prorsùs perit:* à

Πανώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planè perditus, prorsùs exitialis et perniciosus:* ex πᾶν et ὄλεθρος, *exitium.*

Πανωλέθρως, adv. *omninò, prorsùs:* q. dicas, *penitùs cum pernicie:* à præc.

Πανώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus:* ex πᾶν et ὄλλυμι, *perdo.*

Πανωπήεις, ήεσσα, ῆεν, *omnibus conspicuus:* ex πᾶν et ὤψ, *oculus.*

Πάνωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni tempore crescens:* ex πᾶν et ὥρα, *tempus.*

Πὰξ, adv. *mirantis et interpellantis.*

Πάξαι, Dor. pro πῆξαι, *premere,* a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, aor. 1. opt. act. πάξε, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo:* f. ξω.

Πάξειε, Dor. pro πήξειε, 3. sing aor. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, seu πάω, *possideo, gusto, vescor.*

Παὸς, οῦ, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate:* à πάομαι, *acquiro.*

Παπαὶ, *PAPÆ, atat:* an à πόπος;

Παπαῖος, Scythicè *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πώποτε ὅλως, *unquam omninò.*

Παππάζουσι, *patrem appellant,* 3. pl. præs. ind act. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ου, ὁ, *pater.*

ΠΑΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑ'ΠΠΑΣ, ου, ὁ, *PAPPA, pater;* vox liberorum.

Πάππος, ου, ὁ, *avus;* item *flos lanuginosus:* à præced.

Παπποφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *avi interfector:* ex πάππος, *avus,* quod vide, et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Παππῷος, ῴα, ῷον, *avitus:* à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνουσα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ'ΝΩ, *circumspicio, oculis lustro:* fut. ανῶ. aor. 1. ἐπάπτηνα. a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *PAPYRUS, charta,* res et vox Ægyptiaca.

Πὰρ, per Apoc. Poët. pro παρὰ, *à, ab, juxtà, propè,* &c. sed

Πάρ' pro πάρα, seu πάρεστι, *adest:* ex παρὰ et εἰμὶ, *sum,* et

Πὰρ, Dor. pro παρὰ, cum gen. *à, ab, ante:* cum acc. *juxtà, propè.*

ΠΑΡΑ', præposit. cum gen. *à, ab, ex:* cum dat. *apud, juxta, penes:* cum acc. *ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Et sæpè in malam partem accipitur, et vertitur *perperàm, vitiosè, malè.* οἱ παρὰ αὐτοῦ, Mar. iii. 21, *sui ipsius propinqui.* Polyb v. 85.

Πάρα, pro πάρεστι vel πάρεισιν, *adest,* vel *adsunt:* à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Παραβαίνω, *transgredior, transcendo; prætereo; violo, lædo:* præs. part. act. παραβαίνων, ουσα. fut. παραβήσομαι. perf. παραβέβηκα. aor. 2. παρέβην. perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ et βαίνω, *eo.*

Παραβαλεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, *objicio, projicio; flecto; admoveo, adjicio; committo; accedo, applico; trajicio; confero, comparo.* παραβάλλομαι, in med. *depono aliquid apud aliquem; decipio; audaciâ præcipiti periculum adeo.* fut. παραβαλῶ. perf. παραβέβληκα. a. 2. παρέβαλον. a. 2. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ. perf. med. παραβέβολα. Ex παρὰ et βάλλω, *jacio.*

Παραβαλόμενος, η, a. 2. part. med. à præcedente.

Παράβασις, εως, ἡ, *transgressio:* à παραβαίνω.

Παραβάσκω, *pugno ex curru,* pro παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ et βάσκω, idem quod βαίνω, *eo.*

Παραβάτης, ου, ὁ, *transgressor, violator legis;* item *qui è curru pugnat:* pro quo legitur et παραιβάτης. Ex παραβαίνω, quod vide.

Παραβῇς, *transilias,* 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo:* fut. άσομαι. aor. 1. m. παραβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ et βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

Παραβιβάζω, f. άσω, *abire facio, aufero.*

Παραβλέπω, *limis oculis intueor,* straborum more; item *negligentèr aspicio:* ex παρὰ et βλέπω, *video.*

Παραβλήδην, adv. *per comparationem, parabolicè; simulatè, obliquè; sitû parallelo:* à παραβάλλω, *comparo,* qu. vide.

Παράβλημα, ατος, τὸ, *quod remedendum objicitur, pabulum;* ab eod. verbo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *strabus:* in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio.* Th. βλέπω, *video.*

Παραβολεύομαι, *periculo me expono:* à παράβολος.

Παραβολεύσασθαι, aor. 1. inf. med. à præc.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA, obscura sententia, typus, exemplar, adagium; similitudo,* Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus*: ex παραβάλλω, quod vide.

Παραβουλεύομαι, *perperam consulo*: a. 1. part. m. παραβουλευσάμενος, *non habitâ ratione*: ex παρὰ et βουλεύω, *delibero*. Th. βουλή, *consilium*.

Παραβώμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est*: ex παρὰ et βωμὸς, *ara*.

Παραγαγεῖν, *producere*, aor. 2. inf. Att. et

Παραγαγοῦσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγαγὼν, όντος, a. 2. part Att. verbi παράγω, *traduco*, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, *præceptum, mandatum*; *ambitus, petitio magistratûs cum prehensatione*: à

Παραγγέλλω, *denuncio, condico, præcipio, impero*: imperf. παρήγγελλον. fut. παραγγελῶ. perf. παρήγγελκα. a. 1. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, αντος. perf. med. παρήγγελα. ex παρὰ et ἀγγέλλω, *nuncio*.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, *præceptum*: à præced.

Παράγγελσις, εως, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio*: ab eod.

Παραγέγονα, ας, ε, perf. med. verbi παραγίνομαι, q. v.

Παράγει, *protrudit*, 3. sing. præs ind act. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ου, a. 2. part. m. et

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub m. verbi παραγίνομαι. q. v.

Παραγεύω, *gustum aliquem præbeo, obitèr gustare facio*: ex παρὰ et γεύω, *gustum præbeo*.

Παραγήραμα, ατος, τὸ, *deliramentum*: à seq.

Παραγηράω, ῶ, *deliro præ senectute*: ex παρὰ et γῆρας, *senectus*.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio, adsum*: imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. 2. pass. παραγενήσομαι. a. 2. m. παρεγενόμην, ου, ετο. a. 2. sub. m. παραγένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον. ex παρὰ et γίνομαι, *sum, fio*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Παραγινώσκω, *præter jus et æquum statuo, perperam judico*: ex παρὰ et γινώσκω, *cognosco*.

Παραγκιστρόω, *hamum addo*. παραγκιστρωμένοι τρίβοντες, *tridentes hamati, hami formam referentes*. D. S.

Παράγοισα, ας, ἁ, Dor. pro παράγουσα, ης, ἡ, *abducens*: præs part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *consolabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi παρηγορέω, quod vide.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis*, Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine*. à seq.

Παραγράφω, fut. ψω, *adscribo, juxtà scribo; in margine annoto; præscribo; perperàm scribo; inscribo; induco; abrogo; tollo, libero*: ex παρὰ et γράφω, *scribo*.

Παραγυμνόω, ῶ, f. ώσω, *nudo; denudo; patefacio*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Παράγω, *produco, profero, in medium adduco; deduco*; item *disserendo fallo, à proposito subdolâ oratione abduco; traduco; progredior; prætereo*. f. παράξω perf. παρῆχα a 2 act. παρήγον, ες, ε, et Att. παρήγαγον, cujus part. παραγαγὼν, όντος. ex παρὰ et ἄγω, *duco*.

Παραγωνίζειν, *angulosum esse*: à παρὰ et γωνία.

Παραγωνίσκος, *angulus, norma, regula*.

Παραδαρθάνω, *juxta dormio*: à παρὰ et δαρθάνω, *dormio*.

Παραδεδώκαμεν, 1. plur. perf. ind. act. et

Παραδεδώκειν, plusq. perf. Att. et

Παραδεδῶμαι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, *trado*, q. v.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, *exemplar; documentum*: in dat. pl. παραδείγμασι. à παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, *publicæ ignominiæ expono; in triumpho duco*: f. ίσω perf. παραδεδειγμάτικα. à præc.

Παραδεικνύω, vel παραδείκνυμι, *juxtà ostendo, confero; ostendo; assigno*: fut. δείξω. a. 1 παρέδειξα. à παρὰ et δεικνύω.

ΠΑΡΑ'ΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, *hortus, viridarium*: *PARADISUS*; *locus beatorum*: à פרדס *pomarium, hortus irriguus*. Ang PARADISE.

Παραδέχομαι, *excipio, recipio; comprobo*, Justin. M. Apol I. i. f. παραδέξομαι. perf. pass παραδέδεγμαι. ex παρὰ et δέχομαι, *rapio*.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum studium, exercitatio et litigium in quibus tempus præposterè teritur*: ex παρὰ et διατριβή.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. et

Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Παραδίδωμι, *trado, dedo, expono*: imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδιδόω. f. παραδώσω. f. part. act. παραδώσων a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ως, ω. a. 2 sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 2. part. παραδοὺς, όντος. perf. παραδέδωκα plusq perf. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παραδεδώκεσαν, Att. Marc. xv. 10. præs. pass παραδίδομαι, *prodor*: perf. pass. παραδέδομαι. *traditus sum ac commendatus*. a. 1. pass. παρεδόθην. ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing a 2 part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, *dehonesto, defamo*; item contr. *valdè honoro, illustro, mirabile reddo*: à παράδοξος.

Παραδοξολογέω, ῶ, f. ήσω, *paradoxa loquor*: à seq.

Παραδοξολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui paradoxa seu incredibilia dicit*: ex παράδοξος et λέγω.

Παράδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, quod est παρὰ δόξαν. *præter opinionem, inopinatus*; item *admirabilis, incredibilis* ex παρὰ et δόξα.

Παράδοσις, εως, ἡ, *traditio; doctrina quæ ore traditur, institutum*. à παραδίδωμι.

Παραδοῦναι, a. 2. inf act et

Παραδοὺς, όντος. a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδράω, ῶ, *administro*; ex παρὰ et δράω, *famulor*.

Παραδύω, et παραδύομαι, *irrepo, obrepo*: ex παρὰ et δύω, *subeo*.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παραείδω, *cano propè* vel *apud aliquem*: ex παρὰ et ἀείδω, *cano*.

Παραζάω, ῶ, *vivo secus quàm decet* ὅστις πένης ὢν ζῇ, παρὰ ζῆν βούλεται, Menand. Reliq. 293. *quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult*.

Παραζεύγνυμι, *adjungo, adnecto*: ex παρὰ et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, *ad æmulationem provoco*: fut. ώσω. perf. παρεζήλωκα. ex παρὰ et ζῆλος, *æmulatio*.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio*: à præc.

Παραζώνη, ης, ἡ, *balteus*: ex παρὰ et ζώνη, *cingulum*.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et παραθαλάσσιος, vel παραθαλάττιος, ία, ιον, *maritimus*: ex παρὰ et θάλασσα, vel -ττα, *mare*.

Παραθάλπω, f. ψω, *calefacio, demulceo*: ex παρὰ et θάλπω

Παραθαῤῥύνω, et παραθαρσύνω, *fiduciam addo, confirmo*: ex παρὰ et θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, *animum addo*. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, *oppono*. Th. τίθημι, *pono*.

Παράθεμα, ατος, τὸ, *depositorium, repositorium*: quod ex παρατίθημι, *appono*.

Παραθέμενος, η, ον, a. 2. part. m verbi παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, *calefacio*: f. ανῶ. perf. παρατεθέρμαγκα. ex παρὰ et θερμαίνω.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, *appositio; etiam id ipsum quod apponitur; commendatio; compositio, comparatio, collatio*. à παρατίθημι.

Παραθέτης, ου, ὁ, *structor, insertor; qui dapes apponit*: ab eodem.

Παραθέω, *juxtà curro, comminùs sequor*; item *prætercurro*: ex παρὰ et θέω, *curro*: f. θεύσομαι

Παραθεωρέω, ῶ, *juxtà specto, contemplor; comparo; despicio, aspernor*: fut. ήσω. perf. παρατεθεώρηκα. imperf pass. παρεθεωρούμην, -ούμην. ex παρὰ et θεωρέω, *specto*.

Παραθήγω, f. ξω, *acuo, exacuo, instigo*: ex παρὰ et θήγω, *instigo*.

Παραθήκη, ης, ἡ, *depositum; additamentum*: à παρατίθημι, *appono*.

Παραθήσει, 3. sing. f. 1. act. et

Παραθήσομαι, f. 1. m. et

Παραθησόμενος, ου, f. 1. part. m à παρατίθημι, *appono*.

Παραθλίβω, *premo, opprimo*: f. ψω. perf. τέθλιφα.

Παράθου καὶ παράθεσο, a 2. imperat. m. verbi παρατίθημι.

Παραθρασύνω, υνῶ, *adhortor, fiduciam et alacritatem addo*.

Παράθυρα, ας, ἡ, *posticum*, qu. *falsa* θύρα, *janua*; ita ut παρὰ notet *perversionem*.

Παραὶ, per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, *delictum, transgressio*: idem quod παράβασις. ex παραβαίνω, *transgredior*. Th. βαίνω, *eo*.

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, *transgressor legis*: tum *qui è curru pugnat*: in plur. παραιβάται. à παραβαίνω.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ. *mulier mercede conducta*: à præc.

Παραιθύσσω, *excito, incendo, moveo, protrumpo*: ex παρὰ et αἰθύσσω, *moveo, quasso*. Th. αἴθω, *uro*.

Παραίνεσις, εως, ἡ, *adhortatio, admonitio; consolatio*: et

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitorius, adhortatorius, suasorius*: à

Παραινέω, ῶ, *admoneo*: imperf. παρῄνεον, ουν, εις, ει. fut. έσω. perf. παρῄνεκα a. 1. παρῄνεσα. ex παρὰ et αἰνέω, *laudo*. Th αἶνος, *laus*.

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. plur. part. præs. act. verbi præc.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραιρέω, ῶ, *adimo, aufero; diruo*: a. 2. παρεῖλον. med. παραιρέομαι, οῦμαι. a. 2. παρειλόμην. a. 2. inf. παρελέσθαι. a. 2 part. παρελόμενος. ex παρὰ et αἱρέω.

Παραισθάνομαι, *in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs*; item *percipio*: ex παρὰ, *perperam*, et αἰσθάνομαι, *sentio*.

Παραίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dirus, infaustus*: ex παρὰ et αἴσιος.

Παραΐσσω, *prætereo, proripio me raptim*: ex παρὰ et ἀΐσσω, *ruo*: f ξω. perf. ἦιχα.

Παραιτεῖσθαι, præs inf. m. à

Παραιτέω, ῶ, fut. ήσω, et usitatior forma med. παραιτέομαι, οῦμαι, *deprecor; recuso, aversor, repudio; excuso; precor, rogo*: f. m. ήσομαι. a. 1. med. παρῃτησάμην, ω, ατο. aor. 1. part. m. παραιτησάμενος. perf. pass παρῄτημαι, undè part. παρῃτημένος. ex παρὰ et αἰτέομαι seu αἰτέω, *peto*.

Παραίτησις, εως, ἡ, *deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio*: à præced.

Παραιτητέον, *fugiendum*: verbale ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auctor*: ex παρὰ et αἴτιος.

Παραιτούμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, q. v.

Παραιφάμενος, -η, *admonens, appellans*, a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, *hortor*. Th φημὶ seu φάω, *dico*.

Παραίφασις, εως, ἡ, *admonitio, consilium, adhortatio, consolatio*: ab eod. verbo et th.

Παραιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, Poët. pro παραφρονέω, *exanimatus sum vel præ metu, vel præ vulneris gravitate*.

Παραιωρούμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, *juxtà pendens*: præs part. med. à

Παραιωροῦμαι, *juxtà pendeo*: ex παρὰ et αἰωρέω, *sursùm tollo*.

Παρακαθεύδω, *dormio apud, accubo*.

Παρακάθημαι, *juxta assideo*: ex παρὰ et κάθημαι.

Παρακαθίζω, *sedeo, assideo*: præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον. f. ίσω perf. παρακεκάθικα, ex παρὰ et καθίζω, *sedere facio*: q. ex κατὰ et ἵζω, idem. f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, *juxta colloco; altrinsecùs colloco*: ex παρὰ, κατὰ, et ἵστημι, *colloco*.

Παρακαίριος, seu παράκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *intempestivus*: ex παρὰ et καιρὸς, *opportunitas temporis, occasio*.

Παρακαίρως, adv. *intempestivè*: à præced.

Παρακαλέω, ῶ, *rogo, precor, hortor, consolor, advoco*. παρακαλεῖς εἰς φόβον, Eur. Orest. 1621. *incutis mihi terrorem*. imperf. παρεκάλεον, ουν, εις, εις, ει, ει. f. έσω. perf. παρακέκληκα. a. 1. ind. act. παρεκάλεσα. præs. pass. παρακαλέομαι, οῦμαι, *consolatione erigor, fruor*: aor. 1. pass. παρεκλήθην. a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι. f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῃ, εται. ex παρὰ et καλέω, *voco*.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, *quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, aulæum*; item Metaph. *obtentus, prætextus*: à

Παρακαλύπτω, *velo, occulto*: f. ψω. perf. παρακεκάλυφα. perf. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται. à παρὰ et καλύπτω, id.

Παρακαταβαίνω, *descendo*.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, *depositum*: ex παρακατατίθημι.

Παρακαταλέγομαι, *adcubo*: ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, *cubo*.

Παρακατατίθημι, *depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado, depono tanquam apud sequestrem*: ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Παρακατατιθέμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. verbi præc.

Παρακατέλεκτο, 3. sing plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

Παρακατέχω, *retineo, complector; coërceo, cohibeo, moror*: ex παρὰ et κατέχω.

Παράκειμαι, σαι, ται, *adjaceo*: f. είσομαι. ex παρὰ et κεῖμαι, *jaceo.*

Παρακέκλημαι, σαι, ται perf pass. verbi παρακαλέω, *hortor*, quod vide.

Παρακεκριμένος, η, perf. part. pass. verbi παρακρίνω.

Παρακεκρούαται, *insaniverunt*, 3. plur. perf. pass. Ion. pro παρακεκρουσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρούω.

Παράκελευσις, εως, ἡ, *adhortatio*: acc. sing. παρακέλευσιν à

Παρακελεύω, *adhortor*: f. εύσω. παρακελεύομαι, idem. ex παρὰ et κελεύω, *jubeo, hortor.* Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. perf. part. act. verbi παραχειμάζω, *hyberno.*

Παρακεώμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi παράκεομαι, *adjaceo, accubo*: ex παρὰ et κέομαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*

Παρακλαίοντι, *juxtà flenti*, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, *sine causâ fleo, frustra fleo*: ex παρὰ et κλαίω, *ploro.*

Παρακλείω, *excludo*: fut. είσω perf. κέκλεικα. q. ex παρὰ et κλείω, *claudo.*

Παρακλῄειν, *excludere*, Ion. pro παρακλείειν, præs. inf. verbi præc.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. verbi παρακαλέω.

Παράκλησις, εως, ἡ, *consolatio, exhortatio*: à παρακαλέω.

Παρακλητικὸς, ή, όν, *consolatorius, adhortatorius*: et

Παράκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advocatus*; item *consolator*: sic vocatur *Christus* et *Spiritus Sanctus.* Joan. xiv. 16. deest ap. *LXX.* et

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, *exhortator, deprecator, consolator*: ab eod. th.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, *confringo*: ex παρὰ et κλάω, *frango.*

Παρακμάζω, *senesco, florere desino*: fut. άσω. perf. παρήκμακα. ex παρὰ et ἀκμάζω, *floreo.*

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, *contemptus, inobedientia*: à παρακούω, quod vide.

Παρακοίτης, ου, ὁ, *maritus*: et

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, *uxor*: ex παρὰ, *juxta*, et κοίτη, *cubile, lectus.*

Παρακολουθέω, -ῶ, έεις, εῖς, *sequor, comitor*: cum dat. fut. ήσω. perf. παρηκολούθηκα, ας, ε, *sectatus sum, perscrutatus sum*: ex παρὰ et ἀκολουθέω, *sequor.* Th. ἀκόλουθος, *pedissequus, comes.*

Παρακομίζω, *præterveho, transveho; deduco, comitor; seduco*: f. ίσω. perf. παρακεκόμικα. ex παρὰ et κομίζω, *fero.*

Παρακονάω, -ῶ, f. ήσω, *exacuo, incito*: ex παρὰ et ἀκονάω. Th. ἀκόνη, *cos.*

Παρακούσας, αντος, a. 1. part act. à

Παρακούω, *perperam audio, oscitanter seu negligentèr audio; quasi non audierim*; item *dicto audiens non sum*, et *clam audio*: f. ούσω. perf. παρήκουκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. sub. act. παρακούσω, ῃς, ῃ. perf. med. παρήκοα. ex παρὰ et ἀκούω, *audio.*

Παρακρίνω, *comparo, judicium fero de re aliquâ; perperàm judico; juxta colloco*: ex παρὰ et κρίνω.

Παρακρούω, et παρακρούομαι, m. *repello, rejicio, repudio; circumvenio, decipio*: fut. -ούσω. perf. -κέκρουκα.

Παρακτάομαι, -ῶμαι, *insuper acquiro, possideo; in propinquo prædia habeo*: ex παρὰ et κτάομαι, *possideo.*

Παράκτιος, α, ον, *littoralis*: ex παρὰ et ἀκτή.

Παρακύπτω, *inclinato capite in obliquum aspicio*, seu *transversum limis oculis aspicio; inclinans me introspicio; accuratè et diligenter inspicio*: fut. ψω perf. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. a. 1. inf. act. παρακύψαι a. 1. part. act. παρακύψας, αντος. ex παρὰ et κύπτω, *pronus sum, inclino me.*

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλαβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, aor. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*, q. v.

Παραλαβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβάνω, *accipio, assumo; jure hæreditario possideo*, Plat. Pol. B. 1. *adduco*: f. m. παραλήψομαι. perf. παρείληφα a. 2. παρέλαβον a. 2. part act. παραλαβὼν, όντος. aor. 1. ind. pass. παρελήφθην. fut. 1. pass παραληφθήσομαι. ex παρὰ et λαμβάνω, *capio.*

Παραλανθάνω, *lateo.*

Παραλέγομαι, *cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo; concumbo*: ex παρὰ et λέγομαι, *cubo.* Sed

Παραλέγομαι, *prænavigo, lego litus*; vox nautica: imperf. παρελεγόμην. ex παρὰ et λέγω, *lego*: quia funem *legendo*, i. e. *colligendo*, aspera loca prætereunt.

Παραλείπω, *prætermitto, omitto, silentio prætereo*: cum acc. hinc τὰ παραλειπόμενα, *prætermissa*: ex παρὰ et λείπω, *linquo*: f. ψω. perf. λέλειφα. a. 2. ἔλιπον perf. med. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, η, ον, perf. part. pass. παραλέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. παραλελεῖφθαι, perf. inf. pass. verbi sup.

Παραλία, ας, ἡ, *regio maritima*: ex

Παράλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maritimus*: ex παρὰ, *apud*, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Παραλιπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, q v.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, transmutatio*: et

Παραλλὰξ, *vicissim, alternatim*: et

Παράλλαξις, εως, ἡ, *differentia, mutatio, alternatio*: à παραλλάττω. ex παρὰ et ἀλλάττω, *muto.*

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, *alterno, alternatim vario; prætereo, transeo; supero; declino; fugio, aberro; differo, discrepo*: f. ξω. a. 1. παρήλλαξα. perf. med παρήλλαχα. perf. pass. παρήλλαγμαι.

Παράλληλα, *inter se ex adverso posita*: n. g. pl. num. à

Παράλληλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutuus, æquidistans*: ex παρὰ et ἀλλήλων, *invicem.* Th. ἄλλος, *alius.*

Παραλογίζομαι, *subdolâ supputatione fallo, falsâ argumentatione utens decipio*: f. med. ίσομαι. a. 1. med. παραλογισάμην, ω, ατο. perf. pass. παραλελόγισμαι. ex παρὰ, *perperàm*, et λογίζομαι. Th. λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

Παραλογισμὸς, ῦ, ὁ, *falsa ratiocinatio*; et

Παραλογιστὴς, ῦ, ὁ, *fallax ratiocinator, deceptor*: à perf. pass. verbi παραλογίζομαι.

Παραλογιστικὸς, ή, όν, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus*: à præc.

Παράλογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inopinatus, inexpectatus, absurdus*:

ex παρὰ et λόγος. Th. λέγω. perf. med. λέλογα.

Πάραλοι, οἱ, *qui maritimam incolunt oram* : à

Πάραλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *marinus* : ex παρὰ et ἅλς, *mare*.

Παράλυσις, εως, ἡ, *resolutio* ; *laxatio* ; *PARALYSIS*, seu *resolutio nervorum*. et

Παραλυτικὸς, ἡ, ὸν, *PARALYTICUS* : à perf. pass. verbi παραλύω. Hinc Angl. PARALYTICK.

Παράλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *nervorum motu sensuque debilitatus*, *enervatus*. D. S.

Παραλύω, *resolvo* ; *dissuo* ; *debilito* ; *libero*. τοὺς νόμους παραλύειν, *leges violare*. f. ύσω. perf. παραλέλυκα. perf. pass. παραλέλυμαι. undè perf. part. pass. παραλελυμένος, η, ον, propriè *resolutus* : item *laborans paralysi*. ex παρὰ et λύω.

Παραμείβηται, *prætereat*, 3. sing. præs. sub. pass. à

Παραμείβω, *prætereo*, *permuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.

Παραμείψεται, *transierit*, 3. sing. f. 1. m. præc. verbi.

Παραμελέω, ῶ, f. ήσω, *negligo*, *contemno* : ex παρὰ et ἀμελέω, *curam non habeo* : quod ex α priv. et μέλει, *curæ est*.

Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι.

Παραμένω, *permaneo* : παραμένειν ἀγωνιζομένων, *adsidere dimicantibus*, *ita ut præstò sint suis laborantibus succurrere*, Herodot. l. i § 38. fut. -μενῶ. perf. -μεμένηκα. a. 1. παρέμεινα. quod ex παρὰ et μένω, *maneo*.

Παράμερος, ου, ὁ, Dor. pro παρήμερος, *quotidianus* ; ut τὰ παράμερα πράγματα, *res quæ singulis diebus geruntur* : ex παρὰ et ἡμέρα, *dies*.

Παραμεύομαι, Poët. pro παραμείβομαι, *prætereo*, *supero*. Th. ἀμεύω, *vado*, *vinco*.

Παραμηρίδιον, ου, τὸ, *quod equi femur tegit* : ex παρὰ et μηρὸς.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, *commisceo* : ex παρὰ et μιγνύω.

Παραμικρὸν, *propemodùm*, *ferè* : ex παρὰ et μικρὸς.

Παραμόνιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui constanter manet*. à παραμένω.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, *consolor*, *medeor*, *hortor* : f. m. ήσομαι. a. 1. med. παρεμυθησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, η, ηται, et in 3. pl. παραμυθήσωνται. ex παρὰ et μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*.

Παραμυθησαίμην, *consolatus fuero*, a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, a. 1. inf. med. à παραμυθέομαι, *consolor*.

Παραμυθητικὸς, ἡ, ὸν, *consolationem adferens* : à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio*, *exhortatio* : ex παρὰ et μῦθος, *sermo*.

Παραμύθιον, ου, τὸ, *confortatio* : quod ex iisd. th.

Παραμυθουμένοις, dat. plur. part. præs. pass. παραμυθοῦνται, 3 plur. præs. ind. pass. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Παρανακλίνω, *inclino* : ex παρὰ et ἀνακλίνω.

Παραναλίσκω, *obitèr impendo*, *perperam consumo* ; item *consumo* simplicitèr : fut. -αλώσω. perf. -ήλωκα. Th. ἁλίσκω.

Παρανομέω, -ῶ, *legem transgredior* : f. ήσω. perf. παρανενόμηκα. ex παρὰ et νόμος, *lex*.

Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio* : à

Παράνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *violator legis*, *improbus* : ex παρὰ et νόμος.

Παρανόμως, adv. *contra leges* : à præc.

Παρανοχλέω, ῶ, f. ήσω, *obturbo*, *molestiam adhibeo*.

Παράνυμφος, ου, ὁ, *pronubus*.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, *pugio*, *sica*.

Παραπείθω, f. είσω, *persuadeo* ; *falsâ persuasione decipio*. a παρὰ et πείθω.

Παραπειράω, ῶ, vel άομαι, ῶμαι, *lenitèr tento* : à παρὰ et πειράω, *tento*.

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto* ; *transmitto* ; *deduco* ; *comitor* ; *importo* ; *sperno*. Th. πέμπω, *mitto*.

Παραπεπήχασι, 3. plur. perf. ind act. verbi παραπήγνυμι.

Παραπεσόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor* : quod vide.

Παράπηγμα, ατος, τὸ, *tabula affixa columnæ*, &c. ut *legum*, *judicum* ; *tabula in quâ descripta est cœli ratio*, *et siderum orientium*, *occidentium*, *et tempestatum significatio*, &c. item *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens*. à seq.

Παραπήγνυμι, f. ξω, *à latere figo*, *juxtà depango* : ex παρὰ et πήγνυμι.

Παραπικραίνω, *exacerbo* : fut. ανῶ. a. 1. παρεπίκρανα. ex παρὰ et πικραίνω, *amarum reddo*, *exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio* : à 1. pers. perf. pass. sup. verbi.

Παραπίπτω, *prolabor* ; *incido* ; *accido* ; *pecco* : fut. παραπτώσω. perf. παραπέπτωκα. a 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, *prolapsus*. ex παρὰ et πίπτω, *cado*.

Παραπλάζω, *seduco* : hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας· in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο. ex παρὰ et πλάζω, *errare facio* : f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, et in acc. plur. παραπλέοντας, præs. part act. verbi παραπλέω.

Παραπλευρίδιον, ου, τὸ, *quod equi latera tegit* : ex παρὰ et πλευρά.

Παραπλέω, *prænavigo* : fut. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι. ex παρὰ et πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

Παράπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vecors*, *stupidus*, *insanus* : à παραπλήσσω.

Παραπληξία, ας, ἡ, *insania* : ab eod.

Παραπλήσιον, adv. *proximè*, *tantundèm* : à seq.

Παραπλήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *proximè ad aliquem accedens*, *affinis*, *similis* : in plur. n g. παραπλήσια, *similia*. ex παρὰ et πλησίος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.

Παραπλησίως, adv. *similiter*, *eodem propè modo* : à præc.

Παραπλήσσω et παραπλήττω, fut. ξω, *perperam pulso citharam*, aut *aliud instrumentum musicum* : et παραπλήττομαι, *mente percellor*, *vecors et amens fio*. παραπεπληγμένος, perf. part. *vecors*, *amens*. ex παρὰ et πλήσσω.

Παραποιέω, ῶ, *falsò assimulo*, *adultero* : ex παρὰ et ποιέω.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio*, *advectio*, *pompa* : à παραπέμπω.

Παραπορεύομαι, *transeo*, *prætereo*, *ad latus incedo* : imperf. παρεπορευόμην, ου, ετο. f. med. εύσομαι. ex παρὰ et πορεύομαι, *eo*, *proficiscor*. Th. πείρω, *transeo* : perf. med. πέπορα.

Παραπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *purpuratus*. D S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio* : à seq.

Παραπρεσβεύω, et -εύομαι, *legationem perperam ago* : f. σω. a. 1. παρεπρέσβευσα. a. 1. med. παρεπρεσβευσάμην· ex παρὰ et πρεσβεύω.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *dissi-*

mulatio: à 2. pers. perf. pass. verbi

Παραπροσποιοῦμαι, dissimulo, cohibeo: ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, facio.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapsus offensio. delictum: à παραπίπτω, offendo: quod vide.

Παραπύλιον. ου. τὸ, portella: q portula juxtà portam. à πύλη, porta.

Παραρρᾳθυμοῦν τῆς φυλακῆς, excubias negligenter agere. D. S.

Πάραρος. ου, ὁ ἡ ἡ, qui non est mentis compos; inutilis: ex παρὰ. quæ et vim privationis habet, et ἄρω, apto.

Παραῤῥέοντος, gen. sing. præs. part. act. à

Παραῤῥέω, præterfluo: à παρὰ et ῥέω, fluo: fut. ῥεύσω. perf. ἔῤῥευκα.

Παραῤῥίπτω. f ψω, abjicio: ex παρὰ et ῥίπτω.

Παραῤῥητὸς, ὴ, ὸν, qui verbis flecti potest, adhortatorius: ex παρὰ et ῥέω, dico: fut ῥήσω. perf ἔῤῥηκα.

Παραῤῥύω vel παραῤῥέω, præterfluo, prætereo: a. 2. act. παρέῤῥυον, et hinc a. 2. pass. παρεῤῥύην, ης, η. a. 2. sub. pass. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, et in 1. plur. παραῤῥυῶμεν. ex παρὰ et ῥύω. Th. ῥέω, fluo.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo è cingulo, vel succingo ut ensem: ex παρὰ et ἀρτάω, suspendo.

Παραρτίομαι, paro, instruo: ex παρὰ et ἀρτίομαι.

Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid è cingulo suspensum gestatur, appendix quælibet: à παραρτάω.

Παράρυμα, ατος, τὸ, funis.

ΠΑΡΑΣΑ´ΓΓΑΣ seu παρασάγγης, ου, ὁ, PARASANGA, apud Persas mensura est viarum triginta stadia continens.

Παρασείω, f σείσω, utrinque quatio. παρασείω τὰς χεῖρας, utrinque dimitto manus et circum latera jacto. ex παρὰ et σείω.

Παρασημαίνω, fut. ανῶ, falsum signum imprimo, obsigno, adnoto, adscribo. ex παρὰ et σημαίνω.

Παράσημον, ου, τὸ, nota, insigne: à seq.

Παράσημος, ου, ὁ ἡ ἡ, insigniter notatus: ex παρὰ et σῆμα, ατος, τὸ, signum.

Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem sumit. in malam partem notat eum, qui cibi gratiâ assentatur; cœnarum assecla: PARASITUS. ex παρὰ et σῖτος, frumentum. Angl. PARASITE.

Παρασιωπάω, ῶ, fut. ήσω, reticeo. ex παρὰ et σιωπάω, sileo.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia: à 2 pers. perf. pass verbi præc.

Παρασκευάζω, præparo, apparo, compono: fut άσω. perf. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, paratus sum: f. 1. m. παρασκευάσομαι ex παρὰ et σκευάζω, paro. Th. σκεῦος, εος, τό, vas.

Παρασκεύασις pro παρασκευὴ, apparatus. D. S. à præc.

Παρασκευαστικὸς, κὴ, κὸν, qui parare solet: à παρασκευάζω.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio, PARASCEVE: ab eod.

Παρασπονδέω, ῶ, fœdus frango: fut. ήσω. perf. παρεσπόνδηκα. ex παρὰ et σπονδαὶ, fœdera. Th. σπένδω, libo: fut. σπείσω. perf. pass. ἔσπευσμαι. aor. 1. pass. ἐσπείσθην. perf. med. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπονδοῦντες, nom. plur. part. præs. act. verbi sup.

Παράσπονδος, ου, ὁ ἡ ἡ, fœdifragus: à παρασπονδέω.

Παρασταδὸν, adstando, stando à latere, propè stando: verbale à παρίσταμαι, sisto propè: quod ex παρὰ et ἵστημι, sto.

Παρασταθμίζω, perpendo, præpondero: quod ex παρὰ et σταθμὸς, οῦ, ὁ, statera, libra. Th. ἵστημι. appendo, sto.

Παραστὰς, αδος, ἡ, postis, porticus: et

Παράστασις, εως, ἡ, repræsentatio, animi præsentia; exilium et fuga extorris: à παρίστημι, quod ex παρὰ et ἵστημι, statuo.

Παραστατέω, ῶ, f. ήσω, adsisto, adsum, auxilior: et

Παραστάτης, ου, ὁ, qui à latere stat, auxiliarius; opitulator, socius: à παρίστημι.

Παραστάτις, ιδος, ἡ, adjutrix: ex eodem.

Παραστείχω, f ξω, juxta prætereo: ex παρὰ et στείχω.

Παράστημα, ατος, τὸ, animi præsentia, præstantia. Jos. B. Jud. iv. 4. 1, 2. ii. 17, 34. à παρίστημι.

Παραστῆναι, adesse, opem ferre, se dedere: aor. 2. inf. à παρίσταμαι.

Παραστῆσαι, a. 1. inf. act. et

Παραστησάμενος, a. 1. part. med. et

Παραστήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίστημι, adsto: q. v.

Παραστήκεσθαι, adstare, opitulari, adstipulari, a. 1. inf. m. παρίσημι, quod vide.

Παραστῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραστῶ, ῇς, ῇ. ejusd. verbi.

Παραστρέφω, distorqueo, perverto, depravo. f. ψω. Ex παρὰ et στρέφω, verto.

Παρασυμβάλλω, assimilo, comparo: ex παρὰ et συμβάλλω.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) ου, τὸ, verbum ductum à composito, ut ab ἄπιστος ἀπιστέω. item compositum, quod à verbo ducitur. ex παρὰ, σὺν, et τίθημι.

Παρασύρω, fut. υρῶ, præposterè traho, perverto, distorqueo, corrumpo; abstraho, avello: ex παρὰ et σύρω, traho.

Παρασφαλίζομαι, f. ίσομαι, ad latus vel juxtà munio, confirmo, instauro: ex παρὰ et ἀσφαλίζομαι.

Παρασφάλλω, errare facio, diverto: ex παρὰ et σφάλλω, everto, supplanto: fut. αλῶ. perf. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, præsigno; adulterino signo noto: ex παρὰ et σφραγὶς, ῖδος, ἡ, signum.

Παρασχεῖν, effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse, a. 2. inf. à παρέχω. παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ et ἔχω, habeo: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, præbueris, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχου, exhibe, a. 2. imperat. med. ab eod. verbo.

Παράσχου, vide in παράσχοις.

Παρασχὼν, όντος, qui præbuit, vel præstitit, a 2. part. verbi παρέχω, quod vide.

Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei; instructa acies; prælium, conflictio: à παρατάσσω, aciem instruo.

Παράτασις, εως, ἡ, extensio, productio; à παρατείνω, protendo. Th τείνω, tendo: f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Παρατατικὸς, ὴ, ὸν, extendendi vim habens. παρατατικὸς, sc. χρόνος, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum. Th. τείνω, tendo.

Παρατατικῶς, adv. extensivè; laxè, solutè: à præced.

Παρατάττω vel -άσσω, in acie colloco, aciem instruo: ex παρὰ et τάσσω vel -ττω, ordino.

Παρατείνω, protendo, extendo, prorogo, detineo, conficio: fut. τενῶ. perf. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, tendo.

Παρατηρέω, -ῶ, observo; imperf. παρετήρεον, -ουν. fut. ήσω.

perf. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, et in f. g. παρατηρήσασα. præs. med. παρατηρέομαι, idem. ex παρὰ et τηρέω, *servo.*

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio:* ab eodem verbo.

Παρατηρητὴς, ῦ, ὁ, *observator:* ab eodem.

Παρατίθημι, *appono; præbeo; compono; propono; commendo:* f. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præs. pass. παρατίθεμαι, *apponor;* item in mediâ formâ, *appono (cibum); depono aliquid apud aliquem, commendo; adhibeo in auxilium; cito alius testimonium, allego in medium affero; periculis expono me; repono, recondo:* f. 1. m. παραθήσομαι. a. 2. m. παρεθέμην, εσο, ετο. a. 2. imperat. med. παράθου pro παράθεσο, *committe.* ex παρὰ et τίθημι, *pono.*

Παρατίλλω, *depilo, vulsellâ pilos extraho:* ex παρὰ et τίλλω.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, *ancilla, quæ vulsellis glabrat:* à præc.

Παρατολμάω, ῶ, fut. ήσω, idem quod simplex τολμάω, q. v.

Παρατράγῳδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tragicus:* ex παρὰ et τράγῳδος, quod idem significat.

Παρατρέπω, *diverto, deflecto* ex παρὰ et τρέπω, f. ψω, *verto.*

Παρατρέχω, *à latere curro; prætercurro: prætereo, præterlabor.* ex παρὰ et τρέχω, *curro:* a. 2. ἔδραμον.

Παρατρίβω, f. ψω, *tero, attero, contero, affrico:* et παρατρίβομαι, *infensus sum alicui, rixor:* ex παρὰ et τρίβω, *tero;* fut. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio:* et

Παράτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui à rectâ viâ est aversus:* Metaph. pro *illicito:* ex παρὰ et τρόπος, *mores, ratio.* Th. τρέπω, *verto.*

Παρατρωπάω, ῶ, *diverto, deflecto:* ex παρὰ et τρωπάω, quod à τρέπω, *verto.*

Παρατρωπῶσ' pro παρατρωπῶσι, *convertunt,* 3 plur. præs. ind. vel sub. præc. verbi.

Παρατυγχάνω, *obvius fio; adsum, intervenio:* f. m. παρατεύξομαι. a. 2 παρέτυχον. a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος. ex παρὰ et τυγχάνω, *sum.*

Παρατυχὸν, *oblatum, quum liceat:* n. g. part. aor. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. ejusd.

Παραυδάω, ῶ, f. ήσω, *colloquendo consolor:* ex παρὰ et αὐδάω.

Πάραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malè sonans ad tibiam:* ex παρὰ, *malè,* et αὐλὸς, *tibia.*

Παραυτίκα, adv. *confestim, in præsentiâ:* ex παρὰ et αὐτίκα, *statim.*

Παραφαίνω, f. ανῶ, *in transitu vel ex propinquo ostendo:* ex παρὰ et φαίνω.

Παραφέρω, *profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, in transversum fero, abripio, transfero, supero.* f. παροίσω. a. 2. παρήνεγκον. a. 2. imperat act. παρένεγκε. a. 2. inf. παρενεγκεῖν. σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας παρενηνέχατε τῆς θυσίας. Dem. c. Midiam. l. 12. *oraculum significat sacrum non tempore esse factum.* ex παρὰ et φέρω, *fero.*

Παράφημι, *persuadeo, hortor.* ex παρὰ et φημὶ seu φάω, *dico.*

Παραφθαίησι, *superet, præverat,* 3. sing. a. 2 opt. act. per Paragogen σι, pro παραφθαίη à

Παραφθάνω, παραφθάω, et παράφθημι, *præcurro, prævenio, præverto, anteverto:* f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. q. à φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio.*

Παραφθέγγομαι, f. ξομαι, *sono, aut vocem edo contra* vel *præter rhythmum, non concinnè respondeo, nihil ad rem pertinentia loquor; interpello; acclamo:* ex παρὰ et φθέγγομαι.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio, fraus, error.*

Παραφορέω, ῶ, fut. ήσω, *affero, colligo:* à παραφέρω.

Παραφράζω, f. άσω, *loquor juxtà,* i. e. *loquor juxtà ea quæ alius dixit, et velut orationis ejus vestigiis insistendo:* ex παρὰ et φράζω, *dico.*

Παράφρασις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur.* Angl. PARAPHRASE à præc.

Παραφραστὴς, ῦ, ὁ, *PARAPHRASTES; interpres:* ab eod.

Παραφραστικὸς, ἡ, ὸν, *expositorius:* à præc.

Παραφράττω, *obsepio:* ex παρὰ et φράττω.

Παραφρονέω, -ῶ, *demens sum, deficio:* f. ήσω. perf. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contrà,* et φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Παραφρονία, ας, ἡ, *dementia:* à παράφρων.

Παραφρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *demens:* à παραφρονέω.

Παράφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amens:* q. d. παρὰ τὰν φρένα, *contra mentem.*

Παραφυὰς, άδος, ἡ, *propago, stirps:* nom. pl παραφυάδες. à παράφυμι. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum:* verbale, à

Παραφυλάττω, idem quod th. φυλάσσω, *custodio, observo:* f. ξω. perf κα.

Παραφύω, f ύσω, *adgenero,* i. e. *genero juxta, pullulo.* παραφύομαι, *adnascor.* ex παρὰ et φύω.

Παραχαὶ, *tumultus, turbæ.* D. S.

Παραχαλκεύω, *cudo.*

Παραχειμάζω, *hyberno.* f. άσω. perf. παρακεχείμακα. aor. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems.*

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hybernatio, hyemalio:* à παραχειμάζω, quod vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à seq.

Παραχορδίζω. f. ίσω. *à chordâ aberro.* Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides.*

Παραχράομαι, ῶμαι, f. m. ήσομαι, *abutor, contemno, negligo:* ex παρὰ et χράομαι.

Παραχρῆμα, adv. *actutùm, ex tempore, illicò:* q d. *in ipsâ re:* à παρὰ et χρῆμα, ατος, τὸ, *res.*

Παραχύτης, ου, ὁ, *mediastinus, perfusor.* Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo.*

Παραχωρέω, ῶ, fut. ήσω, *cedo, concedo.* Th. χωρέω, *eo.*

Παραχώρησις, εως, ἡ, *cessio:* à præc.

Παραψυχάομαι, ῶμαι, *consolor.* Th. ψυχὴ, *anima.*

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humidus, uvidus:* q. ab ἄρδω, *irrigo,* aut potiùs à παρὰ et διάω.

Παρδαλῆ, ῆ, ῆς, ἡ, scil. δορὰ, *pantherina pellis:* à

Παρδάλειος, sive παρδάλειος, *pantherinus,* quod à πάρδαλις, *pardalis* seu *panthera.*

Πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis* seu *panthera.*

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS,* fera.

Παρέασι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3 plur. præs. ind. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero, adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. perf. βέβληκα aor. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *transgredior*: ex παρὰ et βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρέβην, *transgressus sum*, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *transgredior*: f. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo*: a. 2 ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m verbi παραβιάζομαι, *vi adigo*: f. m. άσομαι. Ex παρὰ et βιάζω, *vim adfero*. Th βία, *vis*.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ ἡ, et παρέγγραφος, ου, ὁ ἡ, *adscriptitius*: à seq.

Παρεγγράφω, fut. ψω, *falsò inscribo* vel *adscribo*: ex παρὰ et ἐγγράφω.

Παρεγγυάω, ῶ, f. ήσω, *per manus trado, adhortor; jubeo; nuntio*: ex παρὰ et ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Παρεγκλίνω, fut. ινῶ, *aliquâ ex parte inclino*: ex παρὰ et ἐγκλίνω.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Παρέδοσαν, 3 pl a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, q. v.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo, assiduus sum in aliquâ re*: à seq.

Πάρεδρος, ου, ὁ ἡ, *assessor*: vide in παρεδρεύω. ex παρὰ et ἕδρα, *sedes*.

Παρέδωκα, ας, ε, aor. 1. ind act. verbi παραδίδωμι, *trado*: a. 2 παρέδων. Th δίδωμι, *do*: f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *sedere*, præs. inf. med et

Παρέζευ, *asside*, Ion. pro παρίζου, præs. imperat. m. et

Παρέζετο, 3. sing. imperf. m. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*: ex παρὰ et ἕζομαι, *sedeo*: f. 2. med. ἐδοῦμαι.

Παρεζομένος, præs. part. med. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, et in 3. pl. παρέθεντο, aor. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, *appono*: qu. vide.

Παρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à παρέθην seu παρείθην, aor. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Παρεθεωροῦντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. à παραθεωρέομαι, οῦμαι, *despicior*: qu. ex παρὰ et θεωρέω, *specto*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Παρέθην, vel aor. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*; vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθεὶς.

Παρέθρισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto, amputo*: ex παρὰ et θερίζω.

Πάρει, præs. imperat. Est et πάρει, 2. sing. præs. et 3. sing. imperf. verbi πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum*: præs. imperat. ἴσθι, pro quo et εἶ invenitur.

ΠΑΡΕΙΆ, et Æol. παρηῒα, ᾶς, ἡ, *gena, maxilla*: gen. pl. παρειῶν.

Παρείατο, *assidebant*, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. perf. ex perf. παρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo, induo*: perf. pass εἷμαι.

Παρείδω, *negligo*: vide εἴδω.

Παρείθην, ης, η, *dimissus sum*: a. 1. ind. pass. à παρίημι, qu. vide in παρεθεὶς.

Παρεῖκα, *dimisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Παρείκω, *cedo, concedo*: ab εἴκω, *cedo*.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. ind act. et

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi παραιρέω, *diruo, adimo*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον. perf. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. ind. act. verbi παραλαμβάνω, id. quod λαμβάνω, *accipio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusd. verbi.

Παρεῖμαι, perf. pass. à παρίημι: f. παρέσομαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρειμένος, η, ον, *remissus, dimissus*, perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f g. ejusd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adsum*, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præs inf. παρεῖναι. part. παρὼν, όντος, *præsens*: imperf. παρῆν, *aderam*: f. παρέσομαι, ῃ, εται, et πάρεσται. Ex παρὰ et εἰμὶ, *sum*.

Πάρειμι, *advenio, prodeo, progredior*: in 2 et 3. sing. πάρεις, πάρεισι. a. 2. act. παρῆν, ῆς, ῆ. a. 2. part. παρὼν, όντος. quod ex παρὰ et εἶμι seu ἵημι, *vado, eo*.

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, *adsum*; quod vide.

Παρείπῃ, *persuadeat, seducat*; 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. à παρείπω, *moveo, seduco*. Th. εἴπω, *dico*; quod vide.

Παρεὶς, έντος, aor. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Παρεὶς, aor. 2. part. à παρίημι, *projicio*: ἀπὸ λύπης παρεὶς ἑαυτὸν, Dion. Hal. Ant. i. § 87. *præ mœrore humi se projiciens*.

Παρεισάγω, *introduco, insinuo; subintroduco*: fut. -ξω. perf. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, q. v.

Παρείσακτος, ου, ὁ ἡ, *irreptitius, clam se insinuans*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *subrepo*: f. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, et δύω, vel δύνω, *subeo*: fut. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes*, nom. pl. aor. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo, irrependo ingredior; intervenio*: fut. παρεισελεύσομαι aor. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*.

Παρεῖσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. præs. ind. à πάρειμι, *advenio*; quod ab εἶμι, *eo*: et 3. pl. à πάρειμι, *adsum*: quod ab εἰμὶ, *sum*.

Παρεισπίπτω, *irrumpo*: ex παρὰ et εἰσπίπτω, *ingruo*.

Παρεισπορεύομαι, *clanculùm ingredior*.

Παρεισφέρω, *confero*: f. παροίσω. a. 1. ind act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος ex παρὰ, εἰς, et φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Παρεισφθείρομαι, *perniciosè obrepo*, Jos. B. J iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos. Animadv. c. xxiii.

Παρεῖχε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον. aor. 2. ἔσχον. fut. ἕξω et σχήσω.

Παρὲκ vel παρὲξ, *extrà foris*: à παρὰ et ἐκ vel ἐξ regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι, as-

· sideo: ex παρὰ et κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, consolor: f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεκάλει, contractè pro παρεκάλεε, imperf. verbi ejusd.

Παρεκβαίνουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Παρεκβαίνω, digredior, transgredior, degenero: ex παρὰ et ἐκβαίνω.

Παρέκβασις, εως, ἡ, digressio, transgressio; dat. pl. παρεκβάσεσι. à præc.

Παρεκελεύετο, admonebat, 3. sing. imperf. ind. m. Ex παρὰ et κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, f. ψω, deficio: à παρὰ et ἐκλείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor, consolor. Th. καλέω, voco; f. έσω. perf. κέκληκα. perf. pass. κέκλημαι. a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω, discerno.

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi παρακρούω, decipio. Th. κρούω, pulso.

Παρεκτείνω, extendo, produco: f. -τενῶ. perf. -τέτακα. a. 1. παρεξέτεινα. ex παρὰ et ἐκτείνω.

Παρεκτέον, exhibendum, præbendum, verbale: à παρέχω.

Παρεκτικὸς, ή, όν, suppeditans, adj. verbale: à παρέχω, præbeo; quod ex παρὰ et ἔχω, habeo.

Παρέκτοπος, ου, ὁ & ἡ, devius: à παρὲκ, extra, et τόπος, locus.

Παρεκτὸς, adv. foris, forinsecus, extrinsecus; item extra, præter, præterquam. cum genit. ex παρὰ et ἐκτὸς, extrà Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me: f. ψω. perf. κέκυφα.

Παρεκχύω, effundo, stagno. D S.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, aveho, prætervehor. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω. perf. ἤλακα.

Παρελέγχω, f. ξω, arguo, redarguo: ex παρὰ et ἐλέγχω, arguo.

Παρελέξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. m. ex παραλέγομαι.

Παρελεύσεαι, præteribis, Ion. resolut. pro παρελεύσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi παρέρχομαι Th. ἔρχομαι, venio: f. med. ἐλεύσομαι.

Παρεληλυθέναι, perf. inf. m. et

Παρεληλυθὼς, ότος, et in n. g. παρεληλυθὸς, perf. part. med. Att. et hinc παρεληλυθότα, acc. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Παρελθέτω, aor. 2. imperat ejusd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθοῦσαν, accus. sing. f g. ejusdem temp. à

Παρελθὼν, όντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et ἦλθον.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præs. à παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho: f. ξω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio: et

Παρελκυστὴς, οῦ, ὁ, procrastinator: et in f. g. παρελκύστρια. à

Παρελκύω, f. ύσω id. q. seq.

Παρέλκω, protraho, prorogo, differo; supervacaneus sum, abundo, vaco: ex παρὰ et ἕλκω.

Παρελογίσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi παραλογίζομαι, quod vide.

Παρεμβάλλω, immitto, clàm immisceo; ordine colloco; castra loco: fut. βαλῶ. perf. παρεμβέβληκα. aor. 2. παρενέβαλον. perf. med. παρεμβέβολα. ex παρὰ et ἐμβάλλω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. f. g perf. part. act. verbi præc.

Παρέμβλησις, εως, ἡ, et

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, interjectio; castra; item exercitus: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμπίπτω, intercido, interlabor: f. 1. m. παρεμπεσοῦμαι. Th. πίπτω.

Παρεμπολάω, ῶ, f. ήσω, mercor: ex παρὰ et ἐμπολάω.

Παρενέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, qu. vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. et

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. act. à παραφέρω, transfero. Th. φέρω. f. οἴσω a. 2. ἤνεγκον.

Παρενθεῖν, Dor. pro παρελθεῖν, aor. 2. infin. et παρένθῃς, Dor pro παρέλθῃς, prætereas, a. 2. sub. act. a παρέρχομαι.

Παρένθεσις, εως, ἡ, insertio; PARENTHESIS: et

Παρενθήκη, ης, ἡ, interjectio; additamentum: à παρεντίθημι, intersero.

Παρενοχλέω, obturbo, obstrepo: cum dat f. ήσω. perf. παρηνώχληκα. Ex παρὰ et ἐνοχλέω.

Παρεντίθημι, intersero: ex παρὰ et ἐντίθημι.

Παρὲξ vel παρὲκ, extrà, foris; præter: ex παρὰ et ἐξ vel ἐκ.

Παρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Pasor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro παρέξῃ, præstabis.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à παρέχω, præbeo: f. ξω. Ex παρὰ et ἔχω.

Παρεξελαύνω, vel παρεξελάω, ultra progredior, prætereo: ex παρὰ et ἐξελαύνω.

Παρεξεληλάκει, Ion. pro παρεξηλάκει, et Att. παρεξεληλάκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi præc.

Παρεξῄει, 3. sing. perf. ind. m. Ion. verbi παρέξειμι, prætereo. Th. εἶμι, eo.

Παρεξῆκε, supersedit, 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξίημι, quod ex παρὰ, ἐξ, et ἵημι, mitto.

Παρεξιέναι, præterire, præs. inf. verbi παρέξειμι, eo.

Παρεξίστημι, de statu suo dimoveo, decedo de via vel ratione vel mente; degenerare facio, corrumpo, immuto: f. παρεκστήσω. aor. 2. παρεξέστην. perf. -εξέστηκα.

Παρέξομεν, dabimus, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεοῖσα, Dor. pro παρεοῦσα, Ion. pro παροῦσα, præsens: præs part. f. g. à πάρειμι, adsum.

Παρεόντα, acc. sing part. præs. à παρεὼν, όντος, Ion. pro παρὼν, verbi ejusd.

Παρέοισι, præsentibus, dat. pl. part. præs. pro παροῦσι, Ion. ab eodem.

Παρέπεισεν, persuasit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, persuadeo: f. σω. perf. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, auxilium fero, opitulor. D. S.

Παρεπιδείκνυμι, ostendo, demonstro: fut. ξω. perf. παρεπιδέδειχα. Th. δείκνυμι, idem.

Παρεπίδημος, ου, ὁ, advena, hospes: ex παρὰ et ἐπίδημος, ου, ὁ, versans in populo: quod ex ἐπὶ et δῆμος, populus.

Παρεπίκρανα, aor. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω, exacerbo: f. ανῶ. Ex παρὰ et πικραίνω,

idem quod πικρόω, *exacerbo, amarum reddo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παρεπινόω, ῶ, *nova excogito*. D. S ex παρὰ et ἐπινοέω.

Παρέπλαξαν, Dor. pro παρέπληξαν, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραπλήττω, f. ξω. Vide πλήττω, *percutio*.

Παρέπομαι, *consequor, assequor*: ex παρὰ et ἕπομαι.

Παρέπτην, ης, η, a. 2. act. verbi παρίπτημι, *prætervolo*: ex παρὰ et ἵπταμαι, *volo*: f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.

Παρεργάτης λόγων, qui præter ἔργον (*ministerium* suum) etiam oratoriam et facundiam ἐν παρέργῳ *exercet*. Eurip. Suppl. 426, et Markl. ibid.

Πάρεργον, ου, τὸ, *accessio, appendix; perfunctoriè factum*: à seq.

Πάρεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens*: ex παρὰ et ἔργον.

Παρερεθίζομαι, f. ίσομαι, *lacessor, irritor*.

Παρέρπειν, *dolosè subire*. Th. ἕρπω, *serpo*.

Παρέῤῥευκα, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παραῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ et ῥέω, *fluo*: fut. ῥεύσω. perf. ἔῤῥευκα.

Παρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior*: fut. m. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. παρέλθωσι. a. 2. infin. act παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν, όντος, *adveniens*: perf. med. παρελήλυθα. Hinc παρεληλυθὼς χρόνος, *tempus prælerlapsum*.

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte*, a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi παρασημειόομαι, *annoto*: ex παρὰ et σημειόω, *noto*: f. ώσω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum, nota*.

Πάρεσις, εως, ἡ, *remissio*: à παρίημι, *prætermitto*: ex παρὰ et ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi παρασιωπάω. Th. σιωπάω, *sileo*.

Παρεσκευάδατο, Ion. pro παρεσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass et

Παρεσκευάζοντο, 3 pl. imperf. pass à παρασκευάζω, *præparo*: f. άσω. a. 1. παρεσκεύασα, ας, ε. Ex παρὰ et σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Παρεσκευάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. ind. pass. à παρασπείρω, *semino juxta*. Th. σπείρω, *sero, semino*: fut. ερῶ. a. 1. ἔσπειρα. perf. ἔσπαρκα. p. m. ἔσπορα.

Παρέσῃ, *aderis*, Poët. pro παρέσῃ, 2. sing. f. 1. m. Sic παρέσσεται pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ et εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται, et per Sync. ἔσται.

Παρέσται, *aderit*, 3. sing. f. m. ejusd. verbi.

Παρεστάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro παρεστάναι, præs. inf. act. à παρίστημι pro παρίστημι. Ex παρὰ et ἵστημι seu ἵστημι. f. στήσω. a 2. ἔστην.

Παρέσταν, *adstiterunt*, Poët. Sync. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *adsto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Παρέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, *sisto*, quod vide.

Παρεστήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ejusd.

Πάρεστιν, *adest*, et cum infin. *licet*, 3. sing. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεστὼς, ῶτος, *adstans, qui præstò est*, part. perf. act. contractè pro παρεστηκὼς, ότος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, *adstantes*, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. aor. 2. ind act. verbi παρέχω, *ultineo*.

Παρέσχεθεν, *apposuit*, 3. sing imperf. ind. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, *præbeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. aor. 1. m. verbi παρατάσσω, *aciem instruo*. Th. τάσσω, *ordino*.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, *produco*: f. τενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρέτρεψε, *deflexit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, *diverto*: f. ψω. perf. φα. a. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροφα. Th. τρέπω, *verto*.

Παρέτρεσσαν, *trepidârunt*, 3. pl. a. 1. Poët gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, *tremo*: fut. τρέσω.

Παρευρίσκω, *reperio, excogito*: ex παρὰ et εὑρίσκω, *invenio*.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*.

Παρεχάλκευσε, 3. sing aor. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω, *ago fabrum ferrarium, cudo* ; quod à χαλκεύω, *ærariam artem tracto*. Th. χαλκὸς, οῦ.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, *exhibeo*, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχουσι, *permittunt, præbent*, 3. plur. præs. ind. act. verbi ejusd.

Παρέχου, *præbe*, præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

Παρέχω, *exhibeo, præbeo*: imperf. παρεῖχον. f. παρέξω. perf. παρέσχηκα. aor. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος. præs. m. παρέχομαι, *præbeo*: imperf. m. παρειχόμην, ου, ετο. ex παρὰ et ἔχω, *habeo*.

Παρεὼν, *præsens*, Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs part. à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et th.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, *præcipio*: f. γελῶ. perf παρήγγελκα. aor. 1. παρήγγειλα, ας, ε. aor. 2. παρήγγελον, ες, ε. perf. med. παρήγγελα. ex παρὰ et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Παρηγορέεσκε, *conciliabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει, à

Παρηγορέω, *consolor; hortor; lenio*; præs. part. παρηγορέων. 1. pl. præs. ind. παρηγοροῦμεν. παρηγορέατο, Ion. pro παρηγόρηντο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ex παρὰ et ἀγορέω, fut. ήσω, idem cum ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Παρηγορία, ας, ἡ, *solatium*: et

Παρήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consolator, consolatorius*: à παρηγορέω.

Παρηέρθη, *suspensum est*, 3. sing a 1. ind. pass. à παραείρομαι. ex παρὰ et ἀείρω, *attollo*: f. ἀερῶ perf. ἤερκα aor. 1. pass. ἠέρθην. aor. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρήϊξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, *prætereo*. Th. ἀΐσσω, *ruo*: fut. ξω.

Παρήϊον, ου, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*: et

Παρήϊον, ου, τὸ, *ornamentum equorum, maxillis apponi solitum*: à

Παρήϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad genam pertinens*: à præcedente th.

Παρῆκα, aor. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*, quod vide.

Παρηκολούθηκα, ας, ε, *secutus sum*, perf. ind. act. verbi πα-

-ακολουθέω, f. ήσω, sequor. Th. ἀκόλουθος, pedissequus.

Παρήκω, f. ήξω, perf. ἦχα, pertineo, pertranseo, pervenio. Th. ἥκω, venio.

Παρῆλθον, a. 2 verbi παρέρχομαι, quod vide. et

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo: quod vide.

Παρήλιος, ου, ὁ, sol geminatus, gemini soles. Th. ἥλιος, sol.

Παρηλλαγμένως, adv. insolenter, inusitato more. D. S. à perf. pass. part. παρηλλαγμένος, verbi παραλλάσσω.

Πάρημαι, assideo: ex παρὰ et ἧμαι, sedeo.

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, neglexit, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi παραμελέω, quod vide.

Παρῆμιν, Dor. pro παρεῖναι, adesse, præs. inf. à πάρειμι, adsum.

Παρήμενος, assidens, præs. part. à πάρημαι, assideo, quod ex παρὰ et ἧμαι, sedeo.

Παρῄνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo: fut. ήσω et έσω. perf. ῄνεκα. Th. αἶνος, ου, ὁ, laus.

Παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius. παρηορίαι, habenæ. à

Παρήορος, ου, ὁ ϗ ἡ, equus funalis: in quadrigà enim quatuor erant equi, quorum duo jugales erant, dexter et sinister; duo etiam funales, itidem dexter et sinister; omnesque ita juncti, ut æquali fronte currerent: etiam prominens ubique, extensus: item stolidus, metaphoricè, quia equi funales excurrunt longiùs et evagantur. ex παρὰ et ἀείρω, tollo, vel εἴρω, ligo, aut ἄρω, congruo.

Παρήπαφε, aor. 2. ind. act. à παραπάφω, decipio: ex παρὰ et ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπατάω.

Παρῃρημένα, nom. plur. perf. part. pass. neut. g. verbi παραιρέομαι, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρῄρτητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀρτάω, suspendo; vel ἀρτίομαι, apparo.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμί.

Παρῆσθεν, sensisti, Dor. pro παρῄσθου, 2. sing. a. 2. ind. m. ex παρὰ et αἰσθάνομαι, sentio: f. αἰσθήσομαι. a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. pl. f. 1. m. verbi παρίημι, omitto. Alii legunt παρέσονται, aderunt: à πάρειμι.

Παρήσουσι, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, permitto ut intret: f. παρήσω. Fortè legendum παρήσουσι, 3. pl. fut ejusd.

Παρῃτημένος, excusatus, perf. part. pass. à παραιτέομαι, οῦμαι, excuso: quod à Th. αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, opponens, Poët. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, appono: f. παραθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas: à παρθενεύω.

Παρθένεια, ων, τὰ, status virginitatis: à

Παρθένειος, ου, ὁ ϗ ἡ, virgineus: à παρθένος.

Παρθενεύω, f. εύσω, παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, conclave virginum: et

Παρθένια, ων, τὰ, signa virginitatis: et

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. à παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. Ion. παρθενικῇσι. à

Παρθενικὸς, ή, ὸν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενεὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ὁ, conclave virginum: ab eod. th.

Παρθενοπίπης, ου, ὁ, virginum nimis avidus inspectator, aut observator: à παρθένος, ου, ἡ, virgo, et ὀπιπτεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, inspicio, observo. Th. ὄπτομαι, video.

ΠΑΡΘΕ΄ΝΟΣ, ου, ἡ, virgo. interdum adject. ὁ ϗ ἡ. et παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενεών.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus, nomen gentile.

Παριαύω, juxtà moror vel commoror, vel juxtà dormio: ex παρὰ et ἰαύω.

Παριέναι, præs. inf. ex παρίημι.

Παρίεσαν, præteribant, 3. plur. imperf. ab eod.

Παρίζω, f. ίσω, juxtà colloco, assidere facio; assideo, juxtà sedeo. παρίζομαι, assideo. ex παρὰ et ἵζω.

Παρίημι, omitto, prætermitto, admitto, permitto, dimitto, remitto, laxo, languidum reddo: f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præt. pass. παρεῖμαι, remissus fio: et med. obsecro, Plat. Apol. Socr. τοῦτο ὑμῶν δέομαι ϗ παρίεμαι, hoc oro et obtestor, et l. i. de Rep. perf. pass. παρεῖμαι, σαι, ται. perf. part. παρειμένος, η, ον, remissus. ex παρὰ et ἵημι.

Πάριος. ου, ὁ, id. quod

ΠΑ΄ΡΙΟΣ, ία, ιον, PARIUS, qui ex insulâ Paro est.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito. D. S.

Πάρις Σιμυχίδας, PARIS, Simichi filius.

Παρισόω, ῶ, adæquo, æquiparo: ex παρὰ et ἰσόω, æquo. Th. ἴσος, par, æqualis.

Παριστάνω, seu παρίστημι, sisto: f. παραστήσω. Th. ἵστημι, sto.

Παριστὰς, άντος, præs. part. act. et

Παρίστασο, præs. imperat. pass. et

Παρίστατο, 3. sing imperf. ind. pass. à

Παρίστημι, παριστάω, et παριστάνω, sisto; in medium produco, exhibeo, demonstro, doceo; inhibeo; confero res inter se; commoveo, concito; admoneo, subjicio. at in perf. et aor. 2. passivè dicitur, significatque adesse, opem ferre, in mentem venire, videri. In med. ferè significat activè, et præterea, ad deditionem compello, expugno, subigo; confirmo, reficio animum. fut. παραστήσω. perf. παρέστηκα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, et contractè παρεστὼς, ῶτος, adstans. plusq. perf. ind. act. παρεστήκειν. a. 1. act. παρέστησα, stiti. aor. 1. imperat. act. παράστησον, et in 2. pl. παραστήσατε, sistite. a. 1. inf. act. παραστῆσαι, probare. a. 2. παρέστην, ης, η, adstiti. f. 1. m. παραστήσομαι, sistar. ex παρὰ et ἵστημι, sto.

Παρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν. et

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à seq.

Παρίσχω, juxtà habeo seu teneo; exhibeo, præbeo, dono: ex παρὰ et ἴσχω.

Παριὼν, όντος, et in acc. pl. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, prætereo, pervenio: ex παρὰ et εἶμι, eo: a. 2. ἴον, ες, ε. a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, accubabat, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι qu.

ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio.*

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus:* vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind act. verbi παρακλίνω. Th. κλίνω, *reclino:* f. νῶ. perf. κα.

Παρκύπτοισα, *procumbens*, Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præs part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me.*

Παρμέμβλωκε, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit, advenit, adiit*, 3. sing perf. ind. act. ex παρὰ et μέμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, et euphoniæ gratiâ inserto β, et η verso in ω. à Th. μολέω, *venio, advenio.* f. ήσω. perf. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Diaconi, apud Paul.

Παρμονώτερος, υ, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior* et *constantior:* quod à positivo παραμόνιμος deductum; hoc à παραμένω, *persevero, constans sum.* Th. μένω, *maneo.*

Παρνήσσοιο, gen. Ion. et Poët. pro Παρνήσσου, à

Πάρνησσος, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum.*

Παροδεύω, fut. εύσω, *prætereo, prætergredior:* q. à

Πάροδος, υ, ἡ, *aditus; ingressus, transitus;* ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in transitu:* proverb. ex παρὰ et ὁδὸς, ῦ, ἡ, *via.*

Πάροιθε et πάροιθεν, *ante, antea, coram:* cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante.*

Παροικεσία, ας, ἡ, *incolatus:* à

Παροικέω, -ῶ, *juxtà habito, habito apud, vicinus sum, accolo, incola sum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ:* fut. ήσω. perf. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα. a. 1. inf. act. παροικῆσαι. à πάροικος.

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, habitatio temporaria:* à πάροικος.

Παροικίζω, *habitationis causâ migro:* f ίσω. perf. ῴκικα. à

Πάροικος, υ, ὁ & ἡ, *accola, advena:* ex παρὰ et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium:* ex παρὰ et οἶμη, seu οἶμος, υ, ὁ & ἡ, *via.*

Παροιμιάζω, *similis sum:* fut. -άσω. perf. -ιμίακα. à præc.

Παροιμιώδης, εος, ὁ & ἡ, *proverbialis:* ab eod.

Παροινέω, ῶ, f. ήσω, *ex ebrietate ago* vel *dico quæ dedecent; pecco per vinolentiam:* à πάροινος.

Παροινία, ας, ἡ, *abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur:* ab eod.

Πάροινος, υ, ὁ & ἡ, *vinosus, ebrius:* ex παρὰ et οἶνος, *vinum.*

Παροινούμενος, præs. part. pass. à παροινέω.

Παροισθέντι, dat. sing. aor. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero:* f. 1. παροίσω. Th. οἴω, inus. *fero.*

Παροιστρέω, *insanio, erro:* fut. ήσω. aor. 1. παρῴστρησα. perf. ῴστρηκα. Th. οἶστρος, *stimulus.*

Παροίτερος, έρα, ερον, *prior*, ratione *temporis* vel *loci:* à πάρος, *ante.*

Παροίχομαι, *prætereo:* imperf. παρῳχόμην, ου, ετο. f. m. παροιχήσομαι. perf. pass. παρῴχημαι, *præterivi.* perf. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus.* ex παρὰ et οἴχομαι, *eo, abeo:* f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, *præteritis*, dat. pl. part. præs. et

Παροιχώκει, Ion. et Poët. pro παρῳχώκει, *præterierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè oberro:* ex παρὰ et ὀλισθαίνω *labor.* Th. ὄλισθος, *lapsus.*

Παρομαρτέω, *comitor, assequor:* ex παρὰ et ὁμαρτέω, *unà eo cum, sequor.* Th. ὁμαρτῆ, adv. *simul.*

Παρομαρτεῦντα, acc. sing. part. præs. à præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo:* f. άσω. perf. παρωμοίακα. à

Παρόμοιος, υ, ὁ & ἡ, *similis:* ex παρὰ et ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. et

Παροξυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, εις, ει, *acuo, ad iram concito, exacerbo:* f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα. imperf. pass. παρωξυνόμην, ου, ετο perf. pass. παρώξυμμαι. et Att. παρώξυσμαι. ex παρὰ et ὀξύνω, *acuo.* Th. ὀξὺς, *acutus.*

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, *exacerbatio, incitamentum:* à præced.

Παροπτάω, *asso, torreo.* D.S.

Παρόρασις, εως, ἡ, *aspectus obliquus; contemptus:* à seq.

Παροράω, *limis oculis aspicio, transversùm intueor:* item *videre me dissimilo, negligo, condemno: perperam video:* ex παρὰ et ὁράω, *video:* fut. med. ὄψομαι. perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco:* f. ίσω, et Att. ιῶ. perf. παρώργικα. perf. pass. παρώργισμαι. ex παρὰ et ὀργίζω, *ad iram incito.*

Παρόργισμα, ατος, τὸ, et

Παροργισμὸς, ῦ, ὁ, *irritatio ad iram, iracundia:* à παροργίζω, quod vide.

Παρορίζω, f. ίσω, *fines transgredior:* ex παρὰ et ὅρος.

Παρορμάω, ῶ, f. ήσω, *incito, stimulo, instigo, hortor.* in med. *irruo.* ex παρὰ et ὁρμάω.

Παρορμητικὸς, κὴ, κὸν, *stimulans:* à præc.

ΠΑ'ΡΟΣ, *antè, antea, priùs; priusquam, antequam:* adv. cum gen.

Παροτρύνω, *acerbo, incito, stimulo:* fut. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo, incito.*

Παρούσης, gen. sing. à παροῦσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum:* q. ex παρὰ et εἰμὶ, *sum:* præs. part. ὢν, οῦσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, *præsentibus:* dat. plur. præs. part. παρὼν, όντες, ejusdem verbi et th.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus, præsentia:* à πάρειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutatis canalibus derivo:* ex παρὰ et ὀχετεύω, *derivo.* Th. ὀχετὸς, *canalis.*

Πάροχος, υ, ὁ, *præbitor:* à παρέχω: *qui à latere alicujus vehitur*, vel *qui in vehiculo* seu *curru alicui assidet:* ex παρὰ et ὄχος, *currus.*

Παροψὶς, ίδος, ἡ, PAROPSIS, *patina* in quâ *opsonia ponantur:* ex παρὰ et ὄψον, *opsonium.*

Παρπεπιθῶν, et παρπεπιθὼν, per Sync. pro παραπεπιθεῖν et παραπεπιθὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν et παραπιθὼν, aor. 2. inf. et part. verbi παραπείθω, *persuadeo, fallo.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ιον, vel ίυ, ὁ & ἡ, *ante pedes existens:* ex παρὰ et πῦς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas loquendi fiducia:* hinc παῤῥησίᾳ, *apertè, palam:* ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem esse, et in om-*

nium ore versari : q. d. παῤῥησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico*.

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor* ; *palàm et liberè ago* : imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο. f. άσομαι. f. inf. m. παῤῥησιάσεσθαι. aor. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. à præced.

Παῤῥησιαστὴς, ῦ, ὁ, *qui liberè loquitur* : à præc.

Παῤῥησιαστικὸς, κὴ, κὸν, *qui liberè solet loqui* : ab eod.

Παρτιθεῖ, *apponit*, Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 3. sing. præs. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono*. Th. τίθημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing præs. imperat. verbi ejusd. et th.

Παρυφαίνω, *attexo* : ex παρὰ et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *attexo* : ex παρὰ et ὑφάω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava*, *prætexta* : à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη, *adhortans* : et

Παρφάσθαι, a. 2. inf. m. verbi παράφημι, *suadeo*, *hortor* : ex παρὰ et φημὶ, *dico*. a. 2. act. ἔφην. a. 2. m ἐφάμην.

Πάρφασις, ιος, ἡ, Sync. pro παραίφασις, *oratio quâ quis decipitur*, *impostura*, *fraus*. ab eod. verbo et th.

Πάρφυκτον, υ, τὸ, Poët. Sync. pro παράφυκτον, *quod vitari potest* : ex παρὰ et φεύγω, *fugio*.

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono* : à seq.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, *canticum* vel *carmen ad alterius similitudinem compositum* : ex παρὰ et ᾠδή.

Παρῳδία, ίας, ἡ, *carmen ad alterius similitudinem compositum* : ex iisd.

Παρωθέω, ῶ, fut. ήσω, *expello*, *ejicio*, *domo expello* ; item *rejicio*, *aspernor*, *negligo* ; *procrastino* : ex παρὰ et ὠθέω, *pello*.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, *maritimus*, *littoralis* ; *qui est ex littore oceani* : ex παρὰ et ὠκεανός.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, *ora Oceani* : à præc.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror* : fut. ήσω. perf. παρῴκηκα : ex παρὰ et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxta habitare facio* : f. ίσω. ex παρὰ et οἰκίζω, *condo*, *loco* : ab eod. th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà* : ex παρὰ et οἰκοδομέω, *ædifico* : f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo* : perf. med. δέδομα.

Παρώνυμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *denominativus*, *ab alio denominationem habens* : ex παρὰ et ὄνυμα pro ὄνομα.

Πάρωπος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio* : à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video* : f. m. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus* : quia παρὰ ὠσί.

Παρώτρυναν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, *exstimulo* : fut. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. ex παρὰ et ὀτρύνω, *instigo*.

Παρῴχηκε, *præteriit*, perf. ind. act. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus*, part. perf act. et

Παρῳχημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi παροίχομαι, *prætereo* : f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo* : perf. act. ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντός· acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν. dat. pl. πᾶσι, et Ion. πάντεσσιν, et in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. *omnis* ; *quivis* ; *totus* ; *plerique*, *reliqui omnes* ; *summus*, *maximus*. τὸ πᾶν vel πᾶν, *summa* rerum ; etiam *universitas*. nonnunquam τὸ πᾶν adverbialitèr ponitur, pro *omni ex parte*, *omnino* ; *perpetuò*, *semper*. Est et

Πᾶς, *pater* : vocula infantum ; qu. à πάω, *pasco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*, gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse*, a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo*, *gusto* : hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πασιθέη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσακα, acc. sing. à πάσσαξ.

Πασσαλίσκος, υ, ὁ, *claviculus ligneus*, *paxillus* : Dim. à seq.

ΠΑ΄ΣΣΑΛΟΣ, et Att. πάτταλος, υ, ὁ. *PESSULUS*, *clavus ligneus*, *PAXILLUS* : à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo*, *infigo*.

Πασσάμενος, υ, *adeptus*, aor. 1. part. m. gem. σ, à πάομαι, *possideo* : perf. pass. πέπαμαι. Th. πάω.

Πάσσαξ, ακος, ὁ, *claviculus ligneus*, *paxillus* : à πάσσαλος.

Πάσσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πάσσω. est et præs. imperat.

Πασσυδὶη, idem quod πασσυδὶ, *omni impetu*, *catervatim* : adv. invenitur et πασσυδεῖ, *funditùs* : ex πᾶς, *omnis*, et σεύομαι, inus. idem quod th. σείω, *quatio*.

ΠΑ΄ΣΣΩ, vel -ττω, *inspergo*, *conspergo* ; *superinjicio* ; item *variego* : fut. άσω. perf. ακα. Dicitur et

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo*.

Παστὰς, άδος, ἡ, *thalamus* : à πάσσω, *variego*, quia *variegatus* et artificiosè factus : exponitur etiam *porticus*, *atrium*, *locus convivii*, qu. à πάομαι, *edo*.

Παστὸς, ἡ, ὸν, *conspersus* ; item subst. *thalamus* : Psal. xix. 5. à πάσσω, *conspergo*.

Παστοφόριον, υ, τὸ, *locus ubi est thalamus* : ex παστὸς et φέρω.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha* : vox origine Hebræa, Lat. *transitus*.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν, præs. inf. act. à

ΠΑ΄ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR* ; *afficior* ; *accidit mihi quid* ; Atticè, *facio*. εὖ πάσχειν, *beneficio affici* ; vel absque εὖ, ὅσα παθόντες ἐξ αὐτῦ, Jos. Ant. iii. 13, *quantis bonis ab ipso adscitis* : et sic fortè intelligendus Gal. iii. 4. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. a. 2. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθών. perf. act. πεπάθηκα. perf. med. πέπονθα.

Πατὰ, Scythicè.

Παταγέω, ῶ, fut. ήσω, *strepo*, *strepito*, *fragorem edo* : à

Πάταγος, υ, ὁ, *stridor*, *fragor* : à πατάσσω, quod vide.

Πάταικος, *simulacra Deorum in puppibus navium*, *Phœnicibus*.

Πατάνη, ης, ἡ. *PATINA*, *patella* : à πετάω, *pando*, *aperio*.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. et

Πατάξας, αντος, *percutiens*, a. 1. part. act. et

Πατάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio*.

Πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ*: à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito, percutio*: fut. ξω perf. πεπάταχα a. 1. ἐπάταξα.

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse*. Herodot. à πάομαι, *gusto*.

Πατέοντι, Dor. pro πατέουσι, *calcant*, 3. pl. præs. ind. act. à πατέω.

Πάτερ, vocat. sing. sed

Πατέρ', pro πατέρα, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco, conculco, protero*: f. ήσω. perf. πεπάτηκα. a. 1. pass. ἐπατήθην.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος, et per Sync. πατρὸς, ὁ, *PATER, genitor, parens, auctor*: qu. à πάω, *pasco*. Angl. FATHER.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πατησεῦς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. f. 1. à πατέω, *calco*.

Πάτμος, ου, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ, *calcata* seu *trita via callis*. Angl. A PATH. à πατέω, *calco*.

Πάτρα, ας, et Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*: et idem quod πατρὶς, *patria*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poët. pro

Πατραδελφὸς, ῦ, ὁ, *patris frater, patruus*: ὁ τῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτρηθε, *ex familiâ*: ἐκ τῆς πάτρας ᾗ φρατρίας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, vel

Πατραλώας, ου, ὁ, *patris percussor, parricida*: ex πατὴρ et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero*.

Πατράσι. dat. pl. à πατήρ.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia, tribus, progenies, gentis origo*. Th. πατήρ.

Πατριάρχης, ου, ὁ, *PATRIARCHA, primus patrum*: ex πατριὰ et ἀρχὴ, Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um*: et

Πάτριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *PATRIUS, hæreditarius, à patre vel patribus traditus*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. πατρίδα. Poëtice usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria*, Pind. Od. v. 112; et alibi. ab eod. th.

Πατριώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis*. Hinc Angl. PATRIOT.

Πατριῶτις, in fem. gen. idem. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατροβίος, α, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ *patruus*: ex πατὴρ et κασίγνητος, *frater*: quod ex κάσις, idem, et γίνομαι, *nascor*.

Πατροκλέης, -ῆς, gen. έεος, έος, ῦς, dat. έεϊ, έϊ, εῖ, accus. έεα, έα, ῆ, voc. εες, ες. Dicitur et

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS*: ex πατὴρ et κλέος, εος, τὸ, *gloria*: quod à κλείω, *celebro*.

Πατροκτόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *parricida, patris interfector*: ex πατὴρ et κτείνω, *neco*.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *à parentibus traditus*: ex πατὴρ, *pater*, παρὰ, et δίδωμι, *do*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus*.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, *qui patrem verberat*: ex πατὴρ et τύπτω, *verbero*.

Πατροῦχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *patris bona possidens*: ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solum patris hæreditas pertinet*: à πατὴρ et ἔχω, *habeo*.

Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida*; item, *qui alterius patrem occidit*: ex πατὴρ et φονεὺς, *homicida*. Th. φένω, *interficio*.

Πατροφόντης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna*. Th. πατρῷος.

Πατρῴζω, *paternis vestigiis insisto, patris mores imitor*: à πατρῷος.

Πατρῷος, ου, ὁ ᾗ ἡ, seu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius, a, um*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πάτταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo*.

Παῦε, *cessa, desiste*, præs. imperat. act. et

Παύθη, *remisit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθην, ης, η, verbi παύω, *cesso*: quod vide.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus*.

Παυρίδιος, ου, *pauxillus, pauculus*: et

Παῦρον, adv. *PARUM*: et

Παυρόνπερ, *PARUMPER*: à

Παῦρος, ου, Poët. *paucus, non multus, PARVUS, brevis*. in compar. παυρότερος. τὰ παῦρα, adverbialiter, *rarò, parùm*. Th. παύω, *cesso*.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσασαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso*: f. σω.

Παύσειεν, *sedaret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Παῦσις, ιως, ἡ, *cessatio, quies*: à παύω.

Παυστήριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *vim sedandi habens*: ab eod.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*: et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio; coërceo, sedo; cesso*; Angl. TO PAUSE. fut. σω. perf. πέπαυκα. a. 1. ἔπαυσα a. 1. imperat. παῦσον, άτω a. 2. ἔπαον. a. 2. pass. ἐπάην. præs. med. παύομαι, *desino, cesso, desisto, quiesco*. imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐπαύοντο a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. pass. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*, nom. prop. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat*, 3. pers. sing. imperf. ind. act. Ion. et

Παφλάζοντο, 3. pl. præs. ind. pass. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo*, proprie de maris æstu. ex th. φλάζω, *ferveo*.

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa*, nom. sing. f. g. et

Παχείῃ, dat. sing. f. g. Ion. à παχὺς, έος, ὁ, *crassus*.

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*; quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus*: ab eod. th.

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus*: à πάχνη.

Πάχος, εος, τὸ, *crassities, pinguedo*.

Παχνόω, *congelo, gelu constringo*: expon. et *contristo*.

Παχύδερμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *crassam pellem seu cutem habens*; item *fatuus, rudis*; ex παχὺς, *crassus*, et δέρμα, *cutis*. Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis*.

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus*, a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio*: f. υνῶ. perf. πεπάχυγκα. perf. pass. πεπάχυμ-

μαι. a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum.* à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus; PINGUIS; stupidus, hebes, tardus; rudis, vilis,* de veste et supellectili; etiam *dives.* in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. q. à πήσσω, *compingo.* annon hinc Angl. PACK?

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities:* à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *gustare facio, vescor, PASCO;* item *possideo, acquiro:* f. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post:* acc. regit qu. à πῦς.

Πεδάᾳ, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs ind. act. et

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάασκον, *impediebant,* Ion. pro ἐπέδαον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reprehensus ex fugâ,* à persequentibus. qu. à πέδα pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor,* vel ἀγείρω, *congrego.*

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo:* è πέδα Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo.*

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν ex πέδα pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare.*

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus, humilis.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδάρσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro μετάρσιος, *sublimis,* quod vide.

Πέδας, acc. pl. à πέδη; ης, ἡ, *pedica.*

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act à πεδάω, *impedio, vincio pedicis.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus:* à πέδη, *pedica,* et φρὴν, *mens.*

Πεδάω, ῶ, fut. ήσω, *compedibus adstringo; compedio, illigo, irretio.* Th πέδη.

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι ex πέδα Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo.*

Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio:* f. ήσω. perf. πεπέδηκα. Th. πέδη.

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes:* q. à πῦς, *pes.*

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδέω.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talare:* qu. à πῦς et εἰλέω, quia *circa pedem volvitur.*

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, *campestris, planus:* à seq.

Πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities;* gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, ου, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ:* à

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *solum, terra, humus:* qu. à πῦς, quia *pede* calcatur.

Πεδοστιβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *terram calcans, terrestris:* à præc. et στείβω.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus* seu *planta pedis, fimbria:* generaliter *extremitas,* ut *margo, crepido, ripa:* etiam *regio, plaga.*

Πεζέταιρος, ου, ὁ, *miles mercenarius militiâ pedestri merens, pedes:* ex πεζῇ et ἑταῖρος.

Πεζεύω *pedibus iter facio;* f. εύσω perf. πεπέζευκα. Th. πέζη.

Πεζῇ, *pedibus;* πεζῇ. sc. ὁδῷ, *pedestri itinere:* ab eod. th.

Πεζικὸν, ῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris:* qu. à

Πεζικὸς, ἡ, ὸν, *pedestris.* πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεζοβόας, ου, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit; pedes:* Poët. ex πεζὸς, *pedestris,* et βοὴ, *clamor, bellum.*

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pedestre prælium committit:* ex πέζα et μάχομαι.

Πεζομαχέω, ῶ, f. ήσω, *pedestre prælium committo:* à præc.

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium:* ab eodem.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, *pedes,* item adjectivè *pedestris,* vel *pedibus iter faciens.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro πῦ, *ubi.*

Πεῖθ' pro ἔπειθε, *persuasit,* 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo.*

Πειθαρχέω, ῶ, *principi obedio, obtempero, pareo:* f. ήσω. perf. πεπειθάρχηκα. aor. 1. ἐπειθάρχησα. q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, *impero.*

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratûs:* à præced.

Πειθέμεν, *persuadere,* Ion. et Dor. pro πείθειν, præs. inf act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, *obtempera,* Ion. pro πείθου, præs. imperat. m. et pass. et

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πείθω. pro πείθω.

Πειθήνιος, ίυ, ὁ ϗ ἡ, *obsequens:* ex πείθομαι et ἡνία.

Πείθομαι, *pareo, morem gero:* præs. med et pass. et

Πειθόμενος, præs. part. pass. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, ἡ, ὸν, *persuasorius.* πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam aliàs occurrit adjectivè sumpta. Th. πείθω, *persuadeo.*

Πείθου, præs. imperat. med. et pass à πείθω.

Πειθοῦς, *persuasionis,* gen. sing. à

Πειθὼ, όος, ῦς, ἡ, *suada, suadela:* à

ΠΕΙ'ΘΩ, *persuadeo, oratione flecto, suadeo.* cum acc. personæ *concilio gratiam alicujus.* 2 Mac. iv. 45. Matt. xxviii. 14. Act. xii. 20. 2 Cor. v. 11. Gal. i. 10. τὰς ἀντειρηκότας αὐτῷ ὑδαμῶς πεῖσαι δύναιται. Dem. pro corona, *eos qui principio restituerunt, nequaquam conciliare potest.* imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *securum reddam.* a. 1. ἔπεισα a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, *persuadeor, assentior:* it. cum dat. *obedio, pareo, credo.* imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. pass πέπεισμαι, *persuasus sum.* perf. part. pass. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensus sum, credidi.* f. 1. pass. πεισθήσομαι. perf. med. πέποιθα, *confido.* perf. inf. med. πεποιθέναι, *confidere.* perf. part. med. πεποιθὼς, ότος. *fretus.* plusq. perf. med. ἐπεποίθειν, εις, ει.

Πειθώμεθα, *pareamus,* 1. plur. præs sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, *PECTO, carmino, carpo:* f. ξω perf. πέπεχα. a. 1. pass. ἐπέχθην. perf. med. πέποκα.

ΠΕΙ~ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, esuritio.* q. à πένομαι, *pauper sum.* Hinc Angl. TO PINE.

Πειναλέος, έα, έον, *famelicus.* Th. πεῖνα.

Πεινᾶντι, *esurienti,* Dor. pro πεινῶντι, dat. sing part. præs. et

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, ῶ, f. άσω, *esurio, fame premor; appeto, desidero:* à πεῖνα.

Πατάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio.*

Πατάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Πάταρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ: à Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ'ΣΣΩ, *cum strepitu palpito, percutio*: fut. ξω. perf. πεπάταχα. a. 1. ἐπάταξα.

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse.* Herodot. à πάομαι, *gusto.*

Πατέοντι, Dor. pro πατοῦσι, *calcant*, 3 pl. præs. ind. act. à πατέω.

Πάτερ, vocat. sing. sed

Πατέρ', pro πατέρα. acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕ'Ω, *calco, conculco, protero*: f. ήσω. perf. πεπάτηκα. a. 1. pass. ἐπατήθην.

ΠΑΤΗ'Ρ, έρος. et per Sync. πατρὸς, ὁ, *PATER, genitor, parens, auctor*: qu. à πάω, *pasco.* Angl. FATHER.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πατησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. f. 1. à πατέω, *calco.*

Πάτμος, ου, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ, *calcata* seu *trita via callis.* Angl. A PATH. à πατέω, *calco.*

Πάτρα, ας, et Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*: et idem quod πατρὶς, *patria.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατραδελφεὸς, οῦ, ὁ, Poët. pro

Πατραδελφὸς, οῦ, ὁ, *patris frater, patruus*: ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός.

Πάτρηθε, *ex familiâ*: ἐκ τῆς πάτρας καὶ φρατρίας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ου, ὁ, vel

Πατραλῴας, ου, ὁ, *patris percussor, parricida*: ex πατὴρ et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro, multis ictibus contundo, verbero.*

Πατράσι. dat. pl. à πατήρ.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia, tribus, progenies, gentis origo.* Th. πατήρ.

Πατριάρχης, ου, ὁ, *PATRIARCHA, primus patrum*: ex πατριὰ et ἄρχων. Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρικὸς, ἡ, ὸν, *paternus, a, um*: et

Πάτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *PATRIUS, hæreditarius, à patre vel patribus traditus.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πατρὶς, ίδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. πατρίδα. Poëtice usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria*, Pind. Od. v. 112; et alibi. ab eod. th.

Πατριώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.* Hinc Angl PATRIOT.

Πατριῶτις, in fem gen. idem. Th. πατὴρ, *pater.*

Πατροβίας, α, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ *patruus* ex πατὴρ et κασίγνητος, *frater*: quod ex κάσις, idem, et γίνομαι, *nascor.*

Πατροκλέης, -ῆς· gen έεος, έος, οῦς· dat. έϊ, εῖ, εῖ· accus. έεα, έα, ῆ· voc. εες, ες. Dicitur et

Πάτροκλος, ου, ὁ, *PATROCLUS*: ex πατὴρ et κλέος, εος, τὸ, *gloria*: quod à κλείω, *celebro.*

Πατροκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *parricida, patris interfector*: ex πατὴρ et κτείνω, *neco.*

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à parentibus traditus*: ex πατὴρ, *pater*, παρὰ, et δίδωμι, *do.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus.*

Πατροτύπτης, ου, ὁ, *qui patrem verberat*: ex πατὴρ et τύπτω, *verbero.*

Πατροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *patris bona possidens*: ut πατροῦχος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solum patris hæreditas pertinet*: à πατὴρ et ἔχω, *habeo.*

Πατροφονεὺς, έως, ὁ, *parricida*; item, *qui alterius patrem occidit*: ex πατὴρ et φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*

Πατροφόντης, ου, ὁ, idem et ex iisd.

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna.* Th πατρῷος.

Πατρῴζω, *paternis vestigiis insisto, patris mores imitor*: à πατρῷος.

Πατρώϊος, ου, ὁ καὶ ἡ, seu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius, a, um.* Th πατὴρ, *pater.*

Πάτταλος, ου, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*

Παῦε, *cessa, desiste*, præs. imperat. act et

Παύθη, *remisit*, 3. sing aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, ης, η, verbi παύω, *cesso*: quod vide.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen propr Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus.*

Παυρίδιος, ου, *pauxillus, pauculus*: et

Παῦρον, adv. *PARUM*: et

Παυρόνπερ, *PARUMPER*: à

Παῦρος, ου, Poët. *paucus, non multus, PARVUS, brevis.* in compar. παυρότερος. τὰ παῦρα, adverbialiter, *rarò, parùm.* Th. παύω, *cesso.*

Παῦσαι, a. 1. inf act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m παύσασθε, 2. pl a. 1. imperat. m. et

Παύσασαι, a. 1. part act. f. g. pl. à παύω, *cesso*: f. σω.

Παύσειεν, *sederet*, 3 sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd verbi.

Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, quies*: à παύω.

Παυστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vim sedandi habens*: ab eod.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio*: et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *facio cessare, finio; coërceo, sedo; cesso*; Angl. TO PAUSE. fut σω. perf. πέπαυκα. a. 1 ἔπαυσα a. 1. imperat. παῦσον, άτω. a. 2. ἔπαυον. a. 2. pass. ἐπάην. præs. med. παύομαι, *desino, cesso, desisto, quiesco.* imperf. ἐπαυόμην, ου, ετο, et in 3. pl ἐπαύοντο. a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. pass. πέπαυμαι.

Παφλαγὼν, όνος, ὁ, *Paphlagon*, nom prop gent. Παφλαγόνων, gen pl.

Πάφλαζεν, *fervebat*, 3. pers. sing. imperf. ind. act. Ion. et

Παφλάζοντο, 3. pl. præs. ind. pass. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo*, proprie de maris æstu. ex th. φλάζω, *ferveo.*

Πάφος, ου, ἡ, nomen urbis, Gr. vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa*, nom. sing. f. g. et

Παχείῃ, dat. sing. f. g Ion. à παχὺς, έος, ὁ. *crassus.*

Παχθῇ, Dor. pro πηχθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo*; quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus*: ab eod. th.

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus*: à πάχνη.

Πάχος, εος, τὸ, *crassities, pinguedo.*

Παχνόω, *congelo, gelu constringo*: expon. et *contristo.*

Παχύδερμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *crassam pellem* seu *cutem habens*; item *fatuus, rudis*; ex παχὺς, *crassus*, et δέρμα, *cutis.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus*, a. 1. part. pass. à

Παχύνω, *crassum reddo, pinguefacio*: f. υνῶ. perf. πεπάχυγκα. perf. pass. πεπάχυμμαι

μαι. a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum*. à

ΠΑΧΤ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus; PINGUIS; stupidus, hebes, tardus; rudis, vilis,* de veste et supellectili; etiam *dives*. in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. q. à πήσσω, *compingo*. annon hinc Angl. PACK?

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities*: à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *gustare facio, vescor, PASCO*; item *possideo, acquiro*: f. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post*: acc. regit qu. à πῦς.

Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs ind. act. et

Πεδάαν pro πεδᾶν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάασκον, *impediebant*, Ion. pro ἐπέδαον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, *reprehensus ex fugâ*, à persequentibus. qu. à πέδα pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor*, vel ἀγείρω, *congrego*.

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo*: è πέδα Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo*.

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν· ex πέδα pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare*.

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus, humilis*. Th. πέδον, *solum, terra*.

Πεδάορος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro μετάορος, *sublimis*, quod vide.

Πέδας, acc. pl. à πέδη; ης, ἡ, *pedica*.

Πεδῆσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πέδασον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act à πεδάω, *impedio, vincio pedicis*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus*: à πέδη. *pedica*, et φρὴν, *mens*.

Πεδάω, ῶ, fut. ήσω, *compedibus adstringo; compedio, illigo, irretio*. Th πέδη.

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι· ex πέδα Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo*.

Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio*: f. ήσω. perf. πεπέδηκα. Th. πέδη.

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes*: q. à πῦς, *pes*.

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω, vel πεδέω.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, *calceus, talare*: qu. à πῦς et εἰλέω, quia *circa pedem volvitur*.

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, *campestris, planus*: à seq.

Πεδίον, ου, τὸ, *campus, planities*; gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, ου, τὸ, *parvum vinculum*. Th. πέδη, *pedica*.

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ*: à

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, *solum, terra, humus*: qu. à πῦς, quia *pede calcatur*.

Πεδοστιβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *terram calcans, terrestris*: à præc. et στίβω.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus* seu *planta pedis, fimbria*: generaliter *extremitas*, ut *margo, crepido, ripa*: etiam *regio, plaga*.

Πεζέταιρος, ου, ὁ, *miles mercenarius militiâ pedestri merens, pedes*: ex πεζῇ et ἑταῖρος.

Πεζεύω *pedibus iter facio*; f. εύσω perf. πεπέζευκα. Th. πέζη.

Πεζῇ, *pedibus*; πεζῇ. sc. ὁδῷ, *pedestri itinere*: ab eod. th.

Πεζικὸν, ῦ, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris*: qu. à

Πεζικὸς, ἡ, ὸν, *pedestris*. πεζικὴ δύναμις, *peditatus, pedestris exercitus*. Th. πέζα, *planta pedis*.

Πεζοβόας, ου, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit; pedes*: Poët. ex πεζὸς, *pedestris*, et βοὴ, *clamor, bellum*.

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ου, ὁ, vel πεζομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui pedestre prælium committit*: ex πέζα et μάχομαι.

Πεζομαχέω, ῶ, f. ήσω, *pedestre prælium committo*: à præc.

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium*: ab eodem.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, *pedes*, item adjective *pedestris*, vel *pedibus iter faciens*. Th. πέζα, *planta pedis*.

Πεῖ, Dor. pro πῦ, *ubi*.

Πεῖθ' pro ἔπειθε, *persuasit*, 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo*.

Πειθαρχέω, ῶ, *principi obedio, obtempero, pareo*: f. ήσω. perf. πεπειθάρχηκα. aor. 1. ἐπειθάρχησα. q. d. πείθομαι ἄρχοντι. Th. ἄρχω, *impero*.

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratûs*: à præced.

Πειθέμεν, *persuadere*, Ion. et Dor. pro πείθειν, præs. inf act. verbi πείθω, quod vide

Πείθεο, *obtempera*, Ion. pro πείθου, præs. imperat. m. et pass. et

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πεί-

θηται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείθω, *persuadeo*.

Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πειθίω. pro πείθω.

Πειθήνιος, ιε, ὁ ἡ ἡ, *obsequens*: ex πείθομαι et ἡνία.

Πείθομαι, *pareo, morem gero*: præs. med et pass. et

Πειθόμενος, præs. part. pass. à πείθω.

Πείθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo*.

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, ἡ, ὸν, *persuasorius*. πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam aliàs occurrit adjectivè sumpta. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πείθυ, præs. imperat. med. et pass à πείθω.

Πειθῦς, *persuasionis*, gen. sing. à

Πειθὼ, έος, ῦς, ἡ, *suada, suadela*: à

ΠΕΙ'ΘΩ, *persuadeo, oratione flecto, suadeo*. cum acc. personæ *concilio gratiam alicujus*. 2 Mac. iv. 45. Matt. xxviii. 14. Act. xii. 20. 2 Cor. v. 11. Gal. i. 10. τὰς ἀνδσηκότας αὐτῷ ὑδαμῶς πεῖσαι δύνανται. Dem. pro corona, *eos qui principio restituerunt, nequaquam conciliare potest*. imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *securum reddam*. a. 1. ἔπεισα a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, *persuadeor, assentior*: it. cum dat. *obedio, pareo, credo*. imperf. ἐπειθόμην, ου, ετο. perf. pass πέπεισμαι, *persuasus sum*. perf. part. pass. πεπεισμένος, η, ον. aor. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensus sum, credidi*. f. 1. pass. πεισθήσομαι. perf. med. πέποιθα, *confido*. perf. inf. med. πεποιθέναι, *confidere*. perf. part. med. πεποιθὼς, ότος, *fretus*. plusq. perf. med. ἐπεποίθειν, εις, ει.

Πειθώμεθα, *pareamus*, 1. plur. præs sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, vel πέκω, *PECTO, carmino, carpo*: f. ξω perf. πέπιχα. a. 1. pass. ἐπέχθην. perf. med. πέποκα.

ΠΕΙ'ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, *fames, esuritio*. q. à πένομαι, *pauper sum*. Hinc Angl. TO PINE.

Πειναλέος, έα, έον, *famelicus*. Th. πεῖνα.

Πεινάντι, *esurienti*, Dor. pro πεινῶντι. dat. sing part. præs. et

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, ῶ, f. άσω, *esurio, fame premor; appeto, desidero*: à πεῖνα.

Πεινέω, Ion. pro πεινάω, id. et ab eod.

Πείνημι, esurio: à πεινάω.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, esurio; et πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆναι. qu. ex πείνημι, idem quod πεινάω.

ΠΕΙ͂ΡΑ, ας, ἡ, experimentum, conatus, inceptum, tentatio, dolus: qu. à πείρω, transeo. sed

ΠΕΙΡΑ`, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii.

Πειράζω, tento, exploro. f. άσω perf. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf πειρᾶσαι. præs pass πειράζομαι, tentor, ad peccandum solicitor. perf. pass. πεπείρασμαι a. 1. pass. ἐπειράσθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα.

Πειρασθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πειρασθῶ, in 3. plur. πειρασθῶσιν, a. 1 sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνω, finio, necto: à πεῖραρ.

Πεῖραρ, seu πεῖρας, ατος, τὸ, finis. Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, qui figit, aor. 1. part. act à πείρω, transadigo, transfigo: f. περῶ. a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et

Πείρασαι, a. 1. imperat. med verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, solicitatio: et

Πειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentatio: à πειράζω, quod vide.

Πειραστὴς, ῦ, ὁ, tentator. Th. πεῖρα.

Πειραστικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus; item qui inani conatu utitur: à πειράζω.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. pl. à πεῖραρ, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, tentandum, nomen verbale à πειράω, conor. Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, fut εύσω, piraticam exerceo; populor, vasto, prædor: à πειρατής.

Πειρατήριον, ου, τὸ, sedes piratarum, locus piratis infestus: à

Πειρατὴς, ῦ, ὁ, prædo marinus, PIRATA: Angl. PIRATE. dat pl. πειραταῖς. à πειράω.

Πειράτω, tentet, 3. sing. præs. imperat. act. à

Πειράω, -ῶ, conor, nitor, periculum facio, tento: f. άσω, vel ήσω. perf. πεπείρακα. imperf. m. ἐπειραόμην, -ώμην, -άυ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο. 3. pl. -άοντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρηθῆναι, periculum fecisse, a 1. inf. pass. et

Πείρησαι, experire, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, q. v.

Πειρητίζω, experior, periculum facio: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, υ, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, θος, ἡ, crates, vel alveus, ex viminibus in curru.

ΠΕΙ΄ΡΩ, transadigo, transfodio: item transeo. f. ερῶ. perf. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. aor. 1. pass. ἐπάρθην. perf. med. πέπορα.

Πειρῶ, tenta, præs. imperat pass. πειράυ, -ῶ, et

Πειρῴατο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plur. præs. ind. med. et

Πειρώμενος, præs. part. m. vel pass. verbi πειράω, conor, periculum facio.

Πεῖσα, ας, ἡ, funis anchoralis: à πείθω.

Πεῖσαι, pro πίσαι, irrigare, a. 1. inf. act. à πίω, potum do, inusit.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος, et

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.

Πείσας, αντος, persuadens, a. 2. part. act. à πείθω, persuadeo: f. σω.

Πεισαχάλινα ἅρματα, currus habenis obedientes: τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas: ex πείθω et χαλινὸς, ῦ, ὁ, frænum.

Πείσεαι, obedies, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m et

Πείσεις, 2 sing. f. 1. act. et

Πεισέμεν, persuasurum esse, Ion. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, persuadeo.

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. med. à πείθω, persuadeo: f. σω.

Πεισθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι, ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio. Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. vix alibi. ab eod. th.

Πείσομαι, patiar, vel parebo: f. 1. m. à πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πεῖσος, vel πῖσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum: qu. qui possit πίσαι, i. e. potum præbere: à πιπίσκω, potum præbeo: fut. πίσω. Th. πίνω, bibo.

Πειστέον, obediendum est: verbale à πείθω.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, persuasor: à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, q. v.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελαγίζω, f. ίσω, inundo, restagno: à πέλαγος.

Πελαγῖτις, ιδος, ἡ, navis per mare transiens: à seq.

ΠΕ΄ΛΑΓΟΣ, εος, τὸ, PELAGUS, mare: in nom. plur. πελάγη. qu. πλεῖα ἄγων, naves ducens.

Πελάγων, Pelagon, nom. viri.

Πελάζω, appropinquo, accedo; item appropinquare facio, admoveo, pertingo; f. άσω. perf. κα. præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ, dare victoriam. Sic κράτει πέλασσον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, propè.

ΠΕ΄ΛΑΝΟΣ, υ, ὁ, libum è polline farinæ. qu. à πάλη, farina tenuis, vel παλύνω, misceo.

ΠΕΛΑΡΓΟ΄Σ, ῦ ὁ, ciconia; q. à πελὸς, et ἀργὸς, quia nigris et albis pennis.

ΠΕ΄ΛΑΣ, adv. propè, q à πέλω, appropinquare facio. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius.

Πέλασαν, applicârunt, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Πελάσας, αντος, accedens, a. 1. part. act. πελάσαι, a. 1. inf. à πελάζω, admoveo: fut. σω. perf. πεπέλακα. Th. πέλας, propè.

Πελασγοὶ, Iones dicti sunt Pelasgi Ægialenses, Πελασγοὶ Αἰγιαλέες. antequam Danaus et Xuthus in Peloponnesum transierunt. Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθεὶς, έντος, accedens, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, infixa est, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et th.

Πελάσσαις, Æol. pro πελάσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σ, verbi πελάζω, quod vide.

Πελάτης, ου, ὁ, *qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola; cliens; mercenarius*, qui Θῆς Atticis, πενέστης Thessalis, πελάτης reliquis Græcis. Salm. de m. us. p. 871. à πελάω.

Πελάτις, ιδος, ἡ, *cliens, famula:* à præc.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πέλεθος, vide in σπέλεθος.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, *jugerum.*

Πέλει, *est, contigit:* ab inusit. πέλω, *sum.* In Stobæo vox poëtica habetur: sed sæpe eâ utuntur Tragici in Iambis. Markl. in Eurip. Suppl. 878.

Πέλεια, ας, ἡ, et

Πελειὰς, άδος, ἡ, *columbarum quædam species,* sic dicta quòd nigricante sit colore; item generalitèr *columba.* Th. πελὸς, *niger.*

Πελειάσι, *columbis,* dat. pl. à præc.

Πέλειος, εία, ειον, *niger, fuscus:* à πελός.

Πελεκὰν, ᾶνος, Atticè πελεκᾶς, ᾶντος, Dor. πελεκᾶς, ᾶ, ὁ, *PELICANUS.* Gl. V. πελεκᾶνος, θαλάσσιον ὄρνεον. à πελεκάω, *seco;* quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolationi* aptum. Th. πέλεκυς, *securis.*

Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, *seco, securi incido:* et

Πελέκημα, ατος, τὸ, *fomes, id quod inter dolandum excidit, scobs, ramentum,* quod pro fomite esse potest. Th. πέλεκυς.

Πελεκίζω, *securi ferio.* f. ίσω. perf. πεπελέκικα. perf. pass. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, *securi percussus.* Th. πέλεκυς, *securis.*

Πελεκῖνος, *securidaca,* herba, cujus semen est ut πέλεκυς, *securis.*

Πελέκκησεν, Ion. et Poët. pro ἐπελέκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *seco.* q. v.

Πέλεκκον, ου, τὸ, *manubrium* seu *capulus bipennis:* à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, εως, ὁ, *securis, bipennis.* in acc. πέλεκυν.

Πελεμίζετ', Ion. pro ἐπελεμίζετο, *contremuit, quassatus fuit,* 3. sing. imperf. ind. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo:* f. ξω. perf. πεπελέμικα. perf. pass. πεπελέμιγμαι. a. 1. pass. ἐπελεμίχθην, ης, η.

Πελεμίχθη, *motus est,* 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à πελεμίζω, quod vide.

Πέλεν, Ion. pro ἔπελεν, *exstabat,* 3. sing. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro ἔπελε, 3 sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *sum.*

Πέλευ, Dor. pro πέλου, præs. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *sum.*

Πελιδνὸς, ὴ, ὸν, *nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus:* à th. πελὸς, *niger.*

Πελιδνόω, -ῶ, fut. ώσω, *lividum reddo, sugillo:* à præc.

Πέλιος, ία, ιον, *niger, lividus:* à πελός.

Πέλοντο, *erant,* 3. pl imperf. Ion. verbi πέλομαι, *sum:* à πέλω, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, Ion. πέλλη, ης, ἡ, *mulctra.* πελλὶς, ίδος, ἡ, idem. q. à πλέος, *plenus,* quòd sæpè lacte *impleri* soleat. Inde Angl. A PALL, i. e. mulctrale. item *vas potorium.*

Πέλλη, ης, ἡ, *PELLA,* urbs Macedoniæ; unde Alexander Magnus *Pellæus* dictus. Sed

Πέλλη, id. q. πέλλα, *mulctra:* q. v.

Πελλὸς, η, ον, sive πελλὸς, ἡ, ὸν, idem quod πελὸς, *niger.*

ΠΕ'ΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta, pedis;* item *solea.* q. à πελὸς, quia *nigra;* aut à πηλὸς, *lutum,* quòd eâ calcamus.

Πέλομαι, *sum:* idem quod πέλω.

Πελόμεσθα, Dor. pro πελόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. præc. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, ου, ὁ, *Pelopis filius:* à Πέλοψ, πος, nom. propr.

Πελοποννησιακὸς, ὴ, ὸν, *Peloponnesiacus:* et

Πελοποννησιστὶ, adv. *Peloponnesiacè:* à

Πελοπόννησος, ου, ἡ, *Peloponnesus,* regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, οπος, ὁ, *Pelops,* nom. propr.

ΠΕΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *niger, fuscus.*

Πελταστὴς, οῦ, ὁ, *PELTASTA, peltatus, cetratus:* et

Πελταστικὸς, ὴ, ὸν, *ad peltastam pertinens;* item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit:* à

ΠΕ'ΛΤΗ, ης, ἡ, *PELTA, scutum brevius:* q. πάλτον, quod *vibrari* possit.

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, εως, ἡ, *PELVIS,* propriè *lignea;* facta τῷ πελεκεῖ.

ΠΕ'ΛΩ, et πέλομαι, *sum; venio; verto; admoveo, appropinquare facio.*

ΠΕ'ΛΩΡ, ωρος, τὸ, *monstrum.*

Πελώρη, *vasta,* f. g. Ion. à πέλωρος.

Πελώριος, ου, ὁ & ἡ, *monstrosus;* item *admirandus, suspiciendus, mirus;* et *immanis, ingens.* Th. πέλωρ.

Πέλωρος, ώρα, ωρον, *monstrosus, portentosus:* item *ingens, immanis:* ab eod.

Πέμμα, ατος, τὸ, *coctum aliquid;* peculiaritèr *genus quoddam placentæ:* à πέπτω, *coquo.*

Πεμπάδαρχος, *quincurio;* id. q. πεντάδαρχος.

Πεμπάζω, seu πεμπάζομαι, fut. άσω, et med. -άσομαι, *per digitos numero, præsertìm quinos;* item simpl. *numero:* à

Πεμπὰς, άδος, ἡ, idem quod πεντὰς, άδος, *numerus quinarius, quinque:* à

Πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque.* Est et

Πέμπε, pro ἔπεμπε, Ion. 3. sing. imperf. ind. act. verbi πέμπω.

Πέμπελος, ου, ὁ & ἡ, *senex;* q. jam *mittendus* in sepulchrum: à πέμπω.

Πέμπουσα, ας, ἁ, Dor. pro πέμπουσα, ης, ἡ, *mittens,* præs. part. f. g. à πέμπω, *mitto.* f. ψω.

Πέμπον, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, αία, αῖον, *quintanus, quinque dies natus, quod quinto die fit, venit, redit, agit,* &c. à πέμπτος.

Πεμπτάμερος, ου, ὁ & ἡ, Ion. et Dor. pro πεμφθήμερος, vel πενθήμερος, *quinque dies durans,* seu *à quinque diebus:* ex πέμπτος, ου, *quintus,* et ἡμέρα, *dies.*

Πέμπτος, η, ον, *quintus, a, um.* à πέμπε, Æol. pro πέντε, *quinque:* at

Πεμπτὸς, ὴ, ὸν, *missus, a, um:* à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto, dimitto, procul amando; demitto, emitto, mitto in, impono, deduco, veho,* πέμπειν μαντεῖα σεμνὰ, Eurip. in Phœniss. 293, *mittere ad oraculum venerandum.* f. ψω. perf. πέπεμφα. a. 1. ἔπεμψα. aor. 1. imperat. act. πέμψον, άτω. a. 1. sub. πέμψω, ῃς, ῃ. a. 1. infin. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, αντος. præs. pass. πέμπομαι, *mittor.* a. 1. pass. ἐπέμφθην. f. 1. pass. πεμφθήσομαι. præt. m. πέπομπα. πέμπομαι, med. *curo aliquem deducendum.* Eurip. Hecub. 372. Orest. 107, 111.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, *veru cum*

quinque cuspidibus: à **πέμπε**, Æol. pro **πέντε**, *quinque*, et **ὀβελὸς**, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, *ιγος*, **ἡ**, *flatus*: item *gutta*, *nubes*, *bulla*: pro *anima* accipitur apud Lycophr. qu. à **πέμπω**, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΡΗΔΩ'Ν, *όνος*, **ἡ**, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro **ἔπεμψαν**, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, *αντος*, a. 1. part. act. verbi **πέμπω**, *mitto*: f. **ψω**.

Πέμψει, 3. sing. et

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro **πέμψω**, f. 1. verbi **πέμπω**, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. à **πένομαι**, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενέστης, *ου*, **ὁ**, *servus*, *famulus*: idem qui **Θὴς** Atticorum. à **πένομαι**, *laboro*.

Πένηαι, Ion. pro **πένῃ**, 2. sing. sub. verbi **πένομαι**, *laboro*, *pauper sum*.

Πένης, *ητος*, **ὁ**, *qui labóre victum quærit*, *pauper*, *egens*: dat. pl. **πένησι**. à **πένομαι**, *laboro*, *egeo*.

Πένθει, *luge*, præs imperat. à **πενθέω**, *lugeo*: sed

Πένθει, dat. sing à **πένθος**, *εος*, **τὸ**, *luctus*.

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, **ῦ**, **ὁ**, *socer*, *uxoris pater*: **πενθερὰ**, **ᾶς**, **ἡ**, *socrus*, *uxoris mater*: ut **ἑκυρὸς**, et **-ρὰ**, *socer*, et *socrus*, mariti pater et mater.

Πενθέω, **-ῶ**, *lugeo*: f. **ήσω** perf. **πεπένθηκα** a. 1. **ἐπένθησα**. a. 1. infin. **πενθῆσαι**. Th. **πένθος**, **εος**, **τὸ**, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro **πενθῆναι**, præs. infin. à **πένθημι**, pro **πενθέω**. Alii pro **πενθεῖν**, præs. infin. verbi **πενθέω**, *lugeo*. Th. **πένθος**.

Πένθιμος, **ου**, **ὁ ϗ ἡ**, et **πένθιμος**, *ίμη*, *ιμον*, *lugubris*: à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, **εος**, **τὸ**, *luctus*, *mœrore* q. **πένθος**, à perf. med. **πέπονθα**, verbi **πάσχω**, *patior*. Hinc **πενθέω**, *lugeo*.

Πενία, **ας**, **ἡ**, et Ion. **-η**, **ης**, *paupertas*: à **πένης**, *pauper*. Th. **πένομαι**, *laboro*, *inops sum*.

Πενιχρὸς, **ὰ**, **ὸν**, *pauper*, *pauperculus*, *a*, *um*: à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio*, *efficio*, *ago*; *paro*, *curo*, *struo*; *pauper sum*: **πενόμενος**, præs. part. **πέπονα**, perf. med.

Πένοντο, Ion. pro **ἐπένοντο**, 3. pl. imperf. med. verbi præced.

Πεντάδαρχος, **ου**, **ὁ**, *qui quinque viris præest*: ex **πέντε**, *quinque*, et **ἀρχὴ**, *principium*.

Πεντάεθλον, **ου**, **τὸ**, *quinquertium*: et

Πεντάεθλος, **ου**, **ὁ**, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evasit*: ex **πέντε**, *quinque*, et **ἄεθλος**, *certamen*.

Πενταετηρικὸς, **ἡ**, **ὸν**, *quinquennalis*; *lustralis*: à

Πενταετηρὶς, *ίδος*, **ἡ**, *quinquennium*, *lustrum*. Sed Att. **πενταετηρὶς** ponitur pro adjectivo **πενταετηρική**.

Πενταέτηρος, **ου**, **ὁ ϗ ἡ**, *quinquennis*, *quinquennalis*: et

Πενταέτης, sive **πενταετὴς**, *έος*, **ὁ ϗ ἡ**, id. à **πέντε**, *quinque*, et **ἔτος**, **εος**, **τὸ**, *annus*.

Πένταθλον, **ου**, **τὸ**, *quinquertium*, *quinque certamina*: et

Πένταθλος, **ου**, **ὁ**, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evasit*: ex **πέντε**, *quinque*, et **ἆθλος**, *certamen*. Th. **ἄεθλος**, idem.

Πεντάκις, *quinquiès*: adv. à **πέντε**.

Πεντακισχίλιοι, **αι**, **α**, *quinquiès mille*: ex præc. et **χίλιοι**.

Πεντακόσιοι, **αι**, **α**, *quingenti*, *æ*, *a*: ex **πέντε**, *quinque*, et **κόσιοι**.

Πεντάπηχυς, **εος**, **ὁ ϗ ἡ**, *qui est quinque cubitorum*: ex **πέντε** et **πῆχυς**.

Πενταπλάσιος, *ία*, **ιον**, Ion. **πενταπλήσιος**, *quintuplus*, *quinquies tantus*. Th. **πέντε**.

Πενταπλασίως, adv. *quintuplicitèr*, *quinque modis*: à præc.

Πενταπλόος, **ῦς**, **ὁ ϗ ἡ**, et **πενταπλόος**, **ῦς**, **-πλόη**, **ῆ**, **-πλόον**, **ῦν**, *quintuplex*: à **πέντε**.

Πένταχα, et **πενταχῆ**, *quinque fariàm*, *quinque modis*: à

ΠΕ'ΝΤΕ, **οἱ**, **αἱ**, **τὰ**, *quinque*.

Πεντεκαίδεκα, *quindecim*.

Πεντεκαιδέκατος, *άτη*, *ατον*, *decimus quintus*, *a*, *um*; ex **πέντε** et **δέκατος**, *decimus*. Th. **δέκα**, *decem*.

Πεντετηρὶς, *ίδος*, **ἡ**, vid. supra **πενταετηρίς**.

Πεντήκοντα, **οἱ**, **αἱ**, **τὰ**, *quinquaginta*: ex **πέντε**, *quinque*.

Πεντηκονταέτης, *έος*, **ὁ**, *quinquaginta annos habens*: ex **πεντήκοντα** et **ἔτος**.

Πεντηκονταετία, **ας**, **ὁ**, *quinquaginta anni*: ex iisd.

Πεντηκοντάλιτρον, **ου**, **τὸ**, *quinquaginta libræ*, nummus Siculus, ita à pondere dictus, quia scil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, **ου**, **ὁ**, *qui quinquaginta militibus præest*: ex **πεντήκοντα** et **ἀρχὸς** vel **ἀρχή**.

Πεντηκόντερος, **ῦ**, *navis quæ quinquaginta remis agitur*. ex **πεντήκοντα** et **ἐρέσσω**.

Πεντηκοντόγυος, **ου**, **ὁ ϗ ἡ**, *qui quinquaginta jugerum est*: ex **πεντήκοντα**, quod vide, et **γύης**, seu **γυία**, *arvum*, *jugerum*.

Πεντηκοντακάρηνος, **ου**, **ὁ ϗ ἡ**, *qui habet quinquaginta capita*: ex **πεντήκοντα** et **κάρηνον**, **ου**, **τὸ**, *caput*.

Πεντηκόντορος, **ου**, **ὁ**, id. q. **πεντηκόντερος**.

Πεντηκοστὸς, **ἡ**, **ὸν**, *quinquagesimus*, *a*, *um*. Hinc **πεντηκοστὴ**, scil. **ἡμέρα**, *dies quinquagesimus*, à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. **πέντε**.

Πεντόζοιο, gen Ion. à

Πέντοζος, **ου**, **ὁ ϗ ἡ**, *qui in quinos ramos dispergitur*. Sic vocatur etiam *manus*: ex **πέντε** et **ὄζος**, *ramus*. Digiti sunt veluti *quinque* ramusculi.

Πέξαιτ' pro **πέξαιτο**, *tondeatur*, 3. sing. a. 1. opt. med verbi **πέκω**, seu **πείκω**, *pecto*. f. **ξω**.

Πεξῶ, Dor. pro **πέξω**, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, **εος**, **τὸ**, *penis*.

Πεπάγασι, Dor. pro **πεπήγασι**, 3. plur. perf. med. verbi **πήγνυμι**, *compingo*: f. **ξω**. a. 2. **ἔπαγον** perf. med. **πέπηγα**.

Πεπαθυῖα, *passa*, per Sync. pro **πεπαθηκυῖα**, perf. part. act. f. g. verbi **παθέω**, f. **ήσω**, pro **πάσχω**, *patior*: aor. 2. **ἔπαθον**

Πεπαίδευνται, 3. pl. perf. pass. et

Πεπαίδευται, 3 sing. perf. ind. pass. Vide **παιδεύω**.

Πεπαίνω, *excoquo et ad maturitatem perduco*, *maturo*, *mitigo*, *lenio*. Th **πέσσω**, idem.

Πεπαισμένος, **ου**, perf. part pass. à **παίζω**, *ludo*, *illudo*: vel à **παίω**, *percutio*: f. **αίσω** perf. pass. **πέπαισμαι**. Sunt qui à **πεπαίνω** derivari dicunt.

Πεπαίτερος, *έρα*, *ερον*, *maturior*, *mitior*: compar. à **πέπων**, *maturus*, quod vide.

Πεπαλαγμένος, **ου**, *pollutus*, perf. part. pass à **παλάσσω**, *inquino*, *fœdo*: f. **ξω**. perf. **πεπάλαχα**. aor. 1. **ἐπάλαξα**. Th. **πάλλω**, *vibro*: f. **αλῶ**. Alii à **πηλὸς**, *lutum*.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod. th.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à **παλάσσω**, *sortior*: q. à **πάλος**, *sors*; item *agitatio*. Th. **πάλλω**, *agito*.

Πεπαλὼν, *qui vibravit*: Ion. re-

dupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro*: fut. αλῶ. a. 2. ἔπαλον.

Πέπαμαι, perf. ind. med. verbi πάομαι, f. άσομαι. *possideo*.

Πεπᾶναι, a. 1. infin act. verbi πεπαίνω, *coquo*: aor. 1. part. pass. πεπανθεὶς, εῖσα, ὲν, *coctus*: nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπαρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *transeo*; fut. ερῶ. a. 2. ἔπαρον Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2 infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do*, *præbeo*.

Πεπάρθαι, perf. infin. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. et

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus, a, um, confixus*: perf. part. pass. verbi πείρω, *transadigo*: fut ερῶ. perf. πέπαρκα. perf. med. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, *debacchatus sum*, perf. ind act. Att. pro παρῴνηκα: et

Πεπαρῳνημένος, ου, *ludibrio habitus*, perf. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam*. Th. οἶνος, *vinum*.

Πέπασα, *acquisivit*, Poët. pro

Πέπαται, 3. sing. perf. pass. verbi πάομαι, *possideo*: fut. άσομαι. perf. πέπαμαι.

Πέπαυμαι, σαι, ται, *desii*, perf. ind. pass. et

Πεπαυμένοις, dat. plur. part. pass. et

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, *cesso*: fut. παύσω. perf. πέπαυκα. a. 2. ἔπαον.

Πεπείθαται, *persuasi sunt*, Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*: fut. σω. a. 2. ἔπιθον. perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, *paruerunt*, Ion. redupl pro ἐπείθοντο. 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείραμαι, *expertus sum*, Dor. pro πεπείρημαι, perf. ind pass. indè a. 1. pass. ἐπειράσθην, à πειράω, *tento*: f. άσω et ήσω. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Πέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maturus, mitis*: à πεπαίνω, *coquo*. Th. πέπτω, idem.

Πεπείσθω, *persuasum habeat*, 3 sing. perf. imperat. pass. et

Πέπεισμαι, perf. ind pass. verbi πείθω, *persuadeo*, f. σω.

Πεπελεκισμένος, ου, *decollatus, securi percussus*, perf. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πεπεραγκέναι, perf. infin. act. verbi περαίνω fut. ανῶ. perf. πεπέραγκα, idem quod περατόω, *finio*. Th. πέρας, τὸ, *finis*.

Πεπερημένος, ου, *advectus et venditus*: à περάω, *vendo*: f. άσω et ήσω. perf. πεπέρηκα. perf. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, *PIPER*: Angl. PEPPER. à πέπειρος, quòd calore suo *coctionem* juvet.

Πέπηγα, ας, ε, *concrevi*, perf. med. et

Πεπηγὼς, ότος, *infixus*, perf. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, *compingo*.

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto*.

Πεπιεσμένος, η, ον, *pressus*, perf. part. pass. verbi πιέζω, *premo*: fut. σω. perf. κα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere*, Ion. redupl. pro πιθεῖν, aor. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, η, ον, perf. part. pass. et

Πεπιθήσω, *persuadebo*, Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *persuadeo*: a. 2. ἔπιθον. undè πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. aor. 2. act. verbi πείθω.

Πεπίθοιμεν, *suasissemus*; et in 3. pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, et πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, aor. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, *persuadeo*: a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi πιστεύω, *credo*: fut. εύσω. à πίστις, εως, ἡ, *fides*.

Πεπιστεύκεισαν, *crediderant*, 3. pl. plusq. perf. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. verbo.

Πεπιστευμένην, acc. sing. f. g. part. pass. verbi πιστεύω. vide πεπιστεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. *vagabundè*: à πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Πέπλασται, 3. sing. perf. pass. πεπλᾶσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, ου, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo*: fut. σω. perf. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατύνω, *dilato*; fut. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, ῦς, *latus, amplus*.

Πέπληγα, *percussi*, perf. med. verbi πλήσσω. f. ξω. aor. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγέμεναι, Ion. et Dor. pro πεπληγέναι, verbi πεπλήγω, *percutio*: ex p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit: undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον. nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω. aor. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi*: vide præc.

Πεπλήθυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, υῖα, ὸς, *plenus, a, um*, perf. part. med. verbi πλήθω, *impleo*: fut. πλήσω. perf. med. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. πλήσω. perf. pass. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta sunt*, gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωνται, perf. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*: f. ώσω. perf. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus*.

Πεπλησιακὼς, ότος, perf. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiaritèr ad aliquem*: f. άσω. perf. κα. à πλησίον, *propè*. Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ου, et Ion. πέπλεος, ὁ, et πέπλον, ου, τὸ, *PEPLUS, -UM*, vestis muliebris.

Πεπλύσθαι, Poët. perf. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo*: f. ύσω. perf. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπίπλων, ως, ω. et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλους. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*, perf. part. pass. et in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνῦμι, seu πνύω, fut. σω, *spiro*: in pass. πνῦμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.

Πέπνυσο, *sapito*, perf. imperat. pass. verbi πνῦμαι, *sapio*: à πνῦμι, vel πνύω, id. quod præced. th.

Πεποίηκα, ας, ε, et in 3. pl. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, perf. ind. act. et

Πεποίημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, perf. ind. pass. πεποιῆσθαι, perf. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ποιέω, f. ήσω, *facio*.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit*, 3. sing. perf. med. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθῃς, 2. sing. perf. med. sub. et

Πεποιθέναι, perf. inf. med. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, *persuadeo* : f. σω. a. 2. ἔπιθον. πεποίθει, 3. sing. plusq. perf. med. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *fiducia* : à perf. med. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præs. ind verbi πεποίθω. qu. Siculo more factum ex perf. med. πέποιθα, verbi præced.

Πεποιθότως, adv. *confidenter*, *cum fiduciâ* : à seq.

Πεποιθὼς; ότος, *fretus*, *confisus* : vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus*, *a, um*, perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *misi*, Att. pro πέπεμφα, perf. ind. act. verbi πέμπω, *mitto* : f. ψω.

Πέπον, *mollis*, *ignave* : *amice!* Il. ι. 109. voc. à nom. πέπων.

Πέπονα, perf. med. à πένομαι, *laboro*.

Πεπονάμενος, Dor. pro πεπονημένος, η, *elaboratus* qu. vide.

Πέπονες, όνων, οἱ ϗ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*, perf. part. pass. verbi πονέω, *excolo*, *instruo*. Th. πένομαι, *laboro*.

Πεπονηρευμένος, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum*, *improbè ago* : à πονηρὸς, *malus*.

Πέπονθα, *passus sum*, perf. ind. med. et

Πεπονθὼς, ότος, perf. part. med. verbi πάσχω, *patior* : f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*, perf. med. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo* : perf. med. πέπορα.

Πεπόρευσο, præs. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, perf. inf. pass. à πῶμι vel πίνω, *bibo* : f. πώσω. perf. πέπωκα. perf. pass. πέπωμαι. a. 1. pass. ἐπόθην. a. 1. part. ποθείς.

Πέποσθε, *laborâstis*, per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. perf. ind. pass. verbi πονέω, *laboro* : fut. ήσω. perf. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, perf. med. verbi πάσχω, *patior* : fut. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volârunt*; Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. perf. pass. verbi ποτάομαι, *volo* : fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω. vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi*, per Sync. pro πεπέρακα, perf. ind. act. verbi περάω, *transeo* : f. άσω et ήσω. Alii à πράσσω formant, quod vide. Est et

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo* : fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo* : f. πράσω. fut. 1. pass. πραθήσομαι. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα, perf. ind. act, verbi πράσσω, *facio* : fut. ξω. perf. inf. act. πεπραχέναι. perf. ind. pass. πέπραγμαι. aor. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus*, perf. part pass. verbi πρήθω, *incendo* : perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*, per Sync. pro πεπεράτωμαι, perf. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περατόω, per Sync. περόω et πρόω, *destino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, *finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. perf. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπεράτωτο, 3. sing. plusq. perf. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, *expansa sunt*, pro πεπέτανται, perf. pass. verbi πετάζω vel πετάομαι, *expando*. Sunt qui πέπταμαι exponunt *volavi*, et pro ἔπταμαι poni credunt, perf. pass. verbi πτῆμι, *volo*, *-as*.

Πεπτεῶτα, *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. verbi πεπτεὼς, quod Pleonasm. τοῦ ε, pro πεπτὼς, et hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος vel -ότος, perf. part. act. à πίπτω, *cado* : f. πτώσω. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, *terrefactus* : perf. part. act. verbi πτήσσω, *metu contrahor* : fut. ξω. perf. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς et in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, *coquo*, *maturo*, *pinso* : f. ψω. perf. πέπεφα. Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκα, *cecidi*, perf. act. et

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part act. verbi πίπτω, *cado* : fut. πτώσω. a. 2. ἔπεσον. f. 2. m. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, *audiat*, *intelligat*, 3. sing a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplas. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo* : fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυκάζω, *denso*. πεπυκασμένον νόον, *animo sapiens*, eâdem ratione quâ Latinis *callidus*, cujus animus rerum usu occaluit. Græv. in Hes. Op. 793. Th. πύκα, adv. *densè*.

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo* : f. ώσω. perf. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, *interrogavi*, perf. pass. et

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. perf. pass verbi ejusd.

Πέπωκα, *bibi*, perf. ind. act. verbi πίνω, *bibo* : fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *coctus* seu *excoctus à sole*, *maturus*, de *fructibus* dicitur; *mollis*, *ignavus*; item metaph. *suavissimus*, *jucundissimus*. compar. πεπαίτερος. superl. πεπαίτατος. item subst. *PEPO*. à πέπτω, *coquo*.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat *quanquam*, *tametsi* : interdum respondet articulæ *cunque*. Sæpe etiam vacat. Æolibus πὲρ est περί.

ΠΕ'ΡΑ, *ultrà, ultra modum, ultra quàm, plus quàm, supra, præter.*

Περάαν, *penetrare,* Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ vel χώρα, *terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare.* à περαῖος.

Περαίνω, f. ανῶ, perf. άγκα, *finio, perficio, efficio;* item *ex concessis aliquid efficio,* i. e *infero,* vel *concludo syllogisticè; prædico.* Th. πέρας, *finis.*

Περαῖος, αία, αῖον, *ulterior, in ulteriore parte situs:* à πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, *in ulteriorem partem transveho, trajicio, transeo; finio, perficio:* à præc.

Περαιτέρω et περαίτερον, *ulterius, amplius:* à πέρα.

Πέραν, adv. *ultra, trans:* cum gen. item *cis, secus:* idem quod πέρα, *ultra.* Sed

Περᾶν, præs. infin. à περάω, *transeo.*

ΠΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, et πεῖρας, τὸ, *finis, terminus:* item adv. *denique.*

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, *transeo.*

Πέρασις, εως, ἡ, et

Περασμὸς, ῦ, ὁ, *transitus:* à περάω.

Πέρατα, ων, τὰ, *fines,* nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, *finis.* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Matt. xii. 42. pro *è regione longè remota* Vorstius, c. xxiii. hic Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 6. Philo Legat. ad Caium.

Περάτη, ης, ἡ, *finis:* expon. etiam *extremitas horizontis orientem versus.* Th. πέρας.

Περατὸς, ἡ, ὸν, Ion. περητὸς, *per quem transitus patet, permeabilis:* à περάω.

Περατόω, *finio, termino:* f. ώσω. perf. κα. præs. pass. περατῦμαι, *finior, terminor:* perf. ind. pass. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, *fato destinatus sum:* cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato destinatus:* à πέρας.

ΠΕΡΑ'Ω, *transeo, supero, transporto, vendo:* f. άσω et ήσω.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργαμος, ου, ἡ, *urbs Asiæ insignis; Troja,* ita dicta, quod *edita in rupe* sit sita. *Pergama* enim omnia *loca editiora* olim appellabantur.

Περγασίδην, *Pergasidem,* acc. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, *Perga:* nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. *velum.*

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ καὶ ἡ, *PERDIX,* avis; Metaph *astutus, libidinosus:* quod à περιίδω, *circumedo.*

ΠΕ'ΡΔΩ, *PEDO, crepitum ventris edo:* f. σω. perf. κα. a. 2. ἔπαρδον. perf. med. πέπορδα. hinc Angl. TO FART.

Πέρην, Ion. pro πέραν, *ultra:* idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσεις, 2. sing f. 1. act. verbi περάω, fut. ήσω vel άσω, *transeo.*

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ῦ, *qui transire potest:* ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, perf. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, *privo, vasto, perimo; PERDO, trucido:* f. σω. perf. κα. a 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

ΠΕΡΙ', præpos. cum gen. *de, pro, propter, ob, gratiâ:* item *præ, ultra, supra.* cum dat. *circum, circa.* cum accus. *circa, circum, erga, in.* servit sæpe periphrasi, 1. personæ, ut οἱ περὶ Σωκράτην, *Socrates,* vel *Socratici,* οἱ περὶ Ἄνυτον, *Anytus,* vel *Anytus cum sociis:* 2. rei, ut τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, *cupiditas:* 3. genitivi, ut ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, *virtus ejus.* in compos. sæpe intendit, ut περίλυπος, *prætristis;* περίεργος, *nimis occupatus.* interdum in eodem verbo, modò addit aliquid significationi simplici, modò nihil.

Περὶ δείματι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβου φεύγειν, *præ metu fugere.*

Περὶ pro περίεστι, sicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περιεῖναι.

Περιάγω, *circumeo, circumago, circumduco:* in 3. pl. sub. περιάγωσιν. imperf. act. περιῆγον. f. περιάξω. a 2. περιήγαγον, Att. pro περιῆγον. ex περὶ et ἄγω, *duco.*

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, *circumactus, circumductio, conversio:* ex præced.

Περιαιρέω, -ῶ, *circùm aufero* vel *in circuitu amputo, circumcido, decortico; detraho, aufero, adimo, depono:* f. ήσω. perf. περιῄρηκα. a. 2. περιεῖλον, ες, ε, a. 2. inf. περιελεῖν. præs. pass. περιαιρέομαι, ῦμαι, *tollor:* imperf. περιῃρεόμην, -ούμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο. Th. αἱρέω, *capio.*

Περίαλλα, adv. *eximiè, insigniter.*

Περιαιρεῦσα, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περίαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aliis præstans, eximius:* ex περὶ et ἄλλος.

Περιάλλως, adv. *eximiè, supra modum:* à præc.

Περιαμπίχω, sive περιαμπίσχω, f. αμφέξω, *circùm amplector, obtego:* ex περὶ, ἀμφὶ, et ἔχω. Siquis tironum quærat, cur ex ἀμφὶ et ἔχω compositis non fiat ἀμφίχω, meminerit, quod apud Græcos duæ proximè sequentes in eodem verbo syllabæ nunquam aspirentur. Meminerit porro quod περὶ in compositione vocalem suam finalem semper retineat.

Περιάπτω, f. άψω, *circumnecto, circumappendo, pro amuleto appendo; item comparo, acquiro, impono, injungo:* ex περὶ et ἄπτω, *necto.*

Περιάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *auro obductus, deauratus:* ex περὶ et ἄργυρος, *argentum.* Hinc

Περιαργυρόω, -ῶ, *argento obduco:* f. ώσω. perf. -ηργύρωκα.

Περιαστράπτω, *circumfulgeo, splendore circumdo, illumino, illustro:* f. ψω. perf. περιήστραφα. aor. 1. περιήστραψα. ex περὶ et ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *circumquaque splendens, pellucidus.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Περίαυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *undequaque splendidus:* ab eod. th.

Περιαυτολογέω, -ῶ, *de me ipso loquor jactabundus, ostento me:* ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, *dico:* perf. med λέλογα.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, *sui ipsius prædicatio, ostentatio:* à præc.

Περιαύω, f. αύσω, *pernocto.* Th. ἰαύω, *commoror:* f. σω.

Περιαύων, *dormiens,* præs. part. act. à præcedente.

Περίαχε, *insonuit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, *circumsono:* f. ήσω. Th. ἦχος, *sonus.*

Περιβαίνω, *circumeo; item circumeundo protego, defendo:* fut. περιβήσομαι. a. 2. περιέβην. aor. 2. inf. act. περιβῆναι. ex περὶ et βαίνω, *eo.*

Περιβάλεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, *circumdo, cingo, amicio; irretio, implico, involvo; amplector, amplexor, amo; colligo, comparo, quæ-*

ρο, acquiro; supero; circumjicio, complector, capio; item *circumnavigo*; f. -βαλῶ. a. 2. -έβαλον, *amicui*: perf. -βέβληκα. præs. pass. περιβάλλομαι, *vestior*: perf. pass. -βέβλημαι. perf. part. pass. -βεβλημένος, η, ον, *amictus, a, um.* fut. 2. med. -βαλοῦμαι. a. 2. -εβαλόμην, ου, ετο, *vestitus fui*: a. 2 imperat. m. -βαλοῦ, έσθω. perf. med. -βέβολα. ex περὶ et βάλλω, *jacio.*

Περίβαρα, *genus calceamenti.* Suid. περίβαλλα. an à περιβάλλω, quod pedi *circumjiciatur?*

Περιβῆναι, *protegere*, a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβιόω, ῶ, *supervivo, superstes sum*: f. ώσω. perf. -βεβίωκα.

Περίβλεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *conspicuus, qui est admirationi, spectabilis, illustris, celebris*: à περιβλέπω.

Περιβλέπτως, adv. *clarè, insigniter, cum admiratione*: à præc.

Περιβλέπω, *circumspicio*; item *affecto, admiror*: f. ψω. perf. -βέβλεφα. præs. m. περιβλέπομαι, idem. imperf. m. -εβλεπόμην, ου, ετο. a. 1. m. -εβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. -βλεψάμενος, η, ον. ex περὶ et βλέπω, *video.*

Περίβλημα, ατος, τὸ, *pallium*: à περιβάλλω.

Περιβόητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *clarus, celebris*: à βοάω, *clamo.*

Περιβόλαιον, ου, τὸ, *amictus, velamen*: et

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus; amplexus; ambitus, periodus orationis*: à perf. med. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, *circumdo, amicio.*

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, *brachiale*: ex περὶ et βραχίων, ονος.

Περιβώμιον, ου, τὸ, *simulacrum, statua*: ex περὶ et βωμὸς, *ara.*

Περίβωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *celebris, famosus*: pro περιβόητος, quod vide.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, *supersum, supero, vinco, salvus evado; contingo; potior*: præs. part. περιγιγνόμενος, ου, *superstes*: a. 2. m. περιεγενόμην a. 2. part. m. -γενόμενος. a. 2. infin. m. -γενέσθαι. ex περὶ et γίγνομαι.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *lacte plenus, lacte abundans*: ex περὶ et γλάγος, Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, *lac.*

Περιγληνάομαι, ῶμαι, *oculorum pupillis lustro, circumspicio.* Th. γλήνη, *pupilla oculi.*

Περιγληνώμενος, ου, *collustrans oculis, circumspiciens*: à præc.

Περίγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, *qui linguâ est eximius, disertus, eloquens.*

Περιγογγύζω, f ύσω, *obmurmuro*: ex περὶ et γογγύζω, *murmuro.*

Περιγογγύζωσι, 3 pl. præs. sub. act. verbi præc.

Περίγρα, ας, ἡ, *circinus*, quo rotarum περιγυρὶς, id est, *circumferentia* perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, *circumscribo; definio* seu *præfinio; finio, claudo; leviter non exactè describo; deleo, oblitero; repudio*: ex περὶ et γράφω.

Περιδδείσασα, *verita*; Ectasi Poët. pro περιδείσασα, aor. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω

Περιδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *meticulosus*: ex περὶ et δέος. εος, τὸ, *metus.* Th δείδω, *timeo.*

Περιδέδια, perf. med. à

Περιδείδω, *undiquaque metuo, pertimesco*: f. είσω. a. 1. περιέδεισα. a. 1 part. περιδείσας. perf. med. περιδέδια. ex περὶ et δείδω.

Περιδέξια, ων, τὰ, *dextralia, armillæ*: à

Περιδέξιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ambidexter*: ex περὶ et δεξιὸς, *dexter.* Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, *dextra.*

Περιδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, *epulum funebre celebro*: à

Περίδειπνον, ου, τὸ, *epulum funebre, parentalia*: ex περὶ et δεῖπνον, *convivium.*

Περιδέραιον, ου, τὸ, *collare, armilla*; frequentiùs pro *ornatu collari* seu *monili*: et

Περιδέραιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *circumcollaris*: ex περὶ et δέραιον, *collare.* Th. δέρη, *cervix, collum.*

Περιδέω, ῶ, *circumligo*: f. ήσω. perf. περιδέδεκα. præs. pass. περιδέομαι. perf. pass. -δέδεμαι. plusq. perf. pass. -εδεδέμην, σο, το. ex περὶ et δέω, *ligo.*

Περιδιπλόω, -ῶ, f. ώσω, *circumduplico, involvo, obtego*: ex περὶ et διπλόω.

Περιδραμόντες, nom. pl. aor. 2. part. act à περιτρέχω, *circumcurro, percurro*: fut. -θρέξω. a. 2. -έδραμον, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. perf. ind. act. περιδεδράμηκα. ex περὶ et τρέχω, *curro.*

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, *circuitus, ambitus*: à περιτρέχω.

Περίδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, *circumcurrens, rotundus.* ab eod.

Περιδύω, fut. ύσω, *circumvestio, induo*: item *exuo, detractis vestimentis spolio*: ex περὶ et δύω

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι. *depono*, seu *deposito pignore certo, paciscor*: ex περὶ et δίδωμι, *do.*

Περιεβάλετε, 2. pl aor. 2. ind. act. et

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi περιβάλλω, *amicio*, quod vide.

Περιεγένετο, 3. sing. aor. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, *præcinctus*, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, *præcingo*, quod vide.

Περιέθηκα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*: f. -θήσω. aor. 2. περιέθην. Th. τίθημι, *pono.*

Περιείδω, inusitat. *circumspicio, speculor; prolè novi; negligo, sino, patior.* in usu, a. 2. ind. περιεῖδε, *neglexit.* a. 2. inf. περιϊδεῖν. ex περὶ et εἴδω.

Περιειλέω, ῶ, f. ήσω. *circumplico, circumvolvo.* Pass. περιειλέομαι, *involvor.* ex περὶ et εἰλέω.

Περιειληθεὶς, έντος *involutus, indutus*, aor. 1. part. pass. à præc.

Περιείλησις, εως, ἡ, *circumvolutio*: ab eod.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. ind. act. Att. verbi περιλαμβάνω, *complector*: quod ex περὶ et λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, nom. pl aor. 1. part. act. à

Περιειλίσσω, f. ξω, *involvo, circumvolvo*: ex περὶ et εἱλίσσω.

Περίειμι, *superior sum, supero, antecello.* τοὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zosim. l. ii. *qui ambos parentes habent eminentiores.* malè Leuncl. *superstites.* item *supersum, abundo, resto*: ex περὶ et εἰμὶ, *sum.*

Περιεῖναι, præs. infin. à præc.

Περιείχετο, *circuibat*, 3. sing. imperf. pass. à περιέχω, quod vide.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περικρύπτω, *occulto*: f. ψω. perf. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, *abscondo.*

Περίελαι, apud Hesych. pro ἀφελοῦ, quasi esset a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, *aufero*: quod vide. f. 1. ελῶ. ex inus. Th. περιέλω, undè a. 1. -εῖλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, *circumactio* : a περιελαύνω.

Περιελαύνω, fut. λάσω, *circumequito, obequito* ; *cogo, abigo* ; *vexo, violenter tracto* : ex περὶ et ἐλαύνω.

Περιελεῖν, a. 2. inf. act. à περιαιρέω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act. verbi περιλείχω, *circumlingo*. Th. λείχω, *lambo*.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th ἔρχομαι *venio* : f. ἐλεύσομαι. a 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act et

Περιελόντες, nom. pl. a. 2. part. act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω, *disseco*. Th. αἱρέω, *capio* : f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιέννυμι, *circuminduo, circumvestio* : ex περὶ et ἕννυμι. Th. ἕω, *induo* : fut. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. et Poët. pro εἱσάμην.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπεσοῦμαι. perf. περιπέπτωκα· ex περὶ et πίπτω, *cado* : a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, fut. ξω, *circumplector* ; item *sensum animi verbis obumbro* vel *contego* : ex περὶ et πλέκω, *necto*.

Περιέπω et περιέπομαι, *obeo et vernaliter circà aliquem officiis fungor, assector, colo, tueor, curo, foveo, observantiâ prosequor, diligenter observo* : ex περὶ et ἕπω, *sequor*.

Περιεργάζομαι, *inaniter satago, et laboro* : f. άσομαι. a. 1. m. περιειργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ et ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιεργία, ας, ἡ, *curiositas, nimis accurata diligentia* : et

Περίεργος, ὁ, ἡ, *curiosus* ; item *nimis exquisitus, supervacaneus*. Th. ἔργον, *opus*.

Περιέρχομαι, *circumeo, circumvenio* ; *oberro* ; *decipio* ; *devenio, tandem venio* ; *ulciscor, punio*. f. περιελεύσομαι. a. 2. περιῆλθον, *oberravi*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Περιέσπακα, ας, ε, *distraxi*, perf. ind. act. et

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περισπάω, -ῶ, *distraho* ; quod vide.

Περιέσπασε, 3. sing. aor. 2. Ion. verbi περισπάω, *avello, distraho*. a. 2. περιέσπασον. Th. σπάω, *traho*. Alii à περιέπω, *obeo, prosequor*, deductum volunt ; quod ex περὶ et ἕπω, *sequor* : a. 2. ἔσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. inf. m. gem. σ, verbi περιέννυμι, *circuminduo*.

Περιεσταλμένος, η, ον, *obvolutus, circumcirca indutus*, part. perf. pass. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno* : f. λῶ. perf. ἔσταλκα. perf. pass. ἔσταλμαι.

Περιέστη, 3. sing. a. 2. ind act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. Th ἵστημι, *sto* : f. στήσω. perf ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Περιέστησαν, 3. pl a. 2. ind. act. περιέστην, ης, η, vel, ut alii volunt, aor. 1. verbi περιΐστημι, quod vide.

Περίεστι, 3. sing præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιέστραψε pro περιήστραψεν, *circumfulsit*, 3 sing a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th ἀστράπτω, *fulguro*.

Περιεστῶτα, acc. sing perf. part act. περιεστὼς, ῶτος, contractè pro περιεστηκὼς, verbi περιΐστημι, *circumsto*, quod vide.

Περιέσχατος, άτη, ατον, *extremus*. Th ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind act verbi περιέχω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέταμον, a. 2 ind act. verbi περιτέμνω, *circumcido*. fut. περιτεμῶ. perf. περιτέτμηκα. perf med. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3 sing. plusq. perf pass. verbi ejusd.

Περιέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*. f τεύξομαι. a. 2 ἔτυχον.

Περιέφθησαν, Ion. pro περιείφθησαν, 3. plur. a 1. ind pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, et in med. περιέχομαι, *contineo, comprehendo* ; *circumdo, cingo, ambio, obsideo* ; *superior sum* ; *retineo, consertis manibus retineo* ; *complector* : in med. *foveo, amo, curo, defendo* περιέχει pro περιέχεται, *continetur*, 1 Pet ii. 6. et Jos. xi 4. a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th ἔχω, *habeo*

Περιεώρα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video* ; imperf. Att. ἑώρων. perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ατος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare pallium*, Ruth iii. 15. à

Περιζώννυμι, *præcingo* : f. περιζώσω. perf. περιέζωκα. aor. 1. περιέζωσα. perf. pass. περιέζωσμαι. perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*. a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. περίζωσαι, άσθω a. 1. part. med. περιζωσάμενος. Ex περὶ et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. med. verbi præc.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *fascia, cingulum* : à περιζώννυμι, q. v.

Περιηγέομαι, -οῦμαι, *circumduco* : ex περὶ, *circum*, et ἡγέομαι, *duco* : f. -ήσομαι.

Περιηγηματικὸς, ὴ, ὸν, *circumductus*, adj. verbale, à præc.

Περιηγὴς, *in orbem jacens*. κυκλάδας περιηγέας, Call. Hymn. in Del. 198. *cyclades in orbem jacentes*, ut legi debet.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio* ; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim et quasi per singula ducendo* : à περιηγέομαι.

Περιῆγον, ες ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco* : f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Περιῄειν, εις, ει, plusq. perf. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*. perf. med. ᾔα. plusq. perf. ᾔειν, in pl. ᾔεσαν, et Att. ᾖσαν.

Περιήκω, de illis dicitur *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. a. 2 ἤλυθον, et per Syncopen ἦλθον.

Περιηλυτίνομαι, *circumeo, discurro* : hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτίνεσθε, *circuite* : ex περὶ et ἠλύθω pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, ῶ, f. ήσω, *iniquo animo fero*. Th. ἠμεκτέω, id.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεικα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, aor. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento tingo* : ex περὶ et ἄργυρος, *argentum*.

Περιῄρειτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*. fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Περιήστραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *cir-*

cumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. perf. ἤστραφα.

Περιθάλπω, circumfoveo: ex περὶ et θάλπω, foveo, calefacio: f. ψω.

Περιθεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Περίθεμα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium: à περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio: à περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

Περιθέω, ῶ, f. ήσω, circumcurro, in orbem curro: ex περὶ et θέω.

Περιθρηνέομαι, οῦμαι, lamentis circumsono: à περὶ et θρηνέω, lugeo. Th. θρῆνος, luctus.

Περιθριγκόω, -ῶ, circummunio loricâ aut septo: ex περὶ et θριγκόω, loricâ aut septo munio aut vallo. Th. θριγκὸς, pinna murorum.

Περίθυμος, ου, ὁ ἡ, irâ valde accensus. Th. θυμὸς, ira.

Περιϊδέμεναι, et per Syncop. περιΐδμεναι, Dor. et Att. pro περιϊδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω, q. v.

Περιΐδῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Περιϊέναι, circumire, devenire, præs. inf. et

Περιϊοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον. a. 2 part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊστάμενος, η, ον, præs. part. pass. à

Περιΐστημι, et in med. περιΐσταμαι, statuo circum, colloco, circumquaque stare facio; circumpono; circundo, cingo; redigo; circumsto, circumsisto. in med. vito, declino, fugio, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 19. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. in not. in Luc. Solœc. § xxv. Gataker. Antonin l. iii. 4. 92. f. περιστήσω. perf. περιέστηκα. a. 1. περιέστησα. perf. part. act. περιεστηκὼς, ότος, et contractè περιεστὼς, ῶτος, circumstans. præs. pass περιΐσταμαι, cohibeo. περιΐστασο, obsiste, cohibe, præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ et ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περικαθαίρω, f. αρῶ, circumquaque purgo, perpurgo: exponitur etiam circumcido: ex περὶ et καθαίρω, purgo.

Περικαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ιῶ, circumcirca purifico, perpurgo: ex περὶ et καθαρίζω, purifico. Th. καθαίρω, purgo.

Περικάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes undique collectæ: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικάθημαι, sedeo circùm; circumsideo, obsideo: ex περὶ et κάθημαι.

Περικαθίζω, fut. ίσω, hostilitèr circumsideo, obsideo: ex περὶ et καθίζω, colloco, sedeo. Th. ἵζω, idem. f. ἵσω.

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, έος, ὁ ἡ, perpulcher. in nom. pl. περικαλλέες. Ex περὶ et καλὸς, pulcher.

Περικαλύπτω, obvolvo, circumtego. f. ψω. a. 1. περιεκάλυψα. perf. περικεκάλυφα. perf. pass. περικεκάλυμμαι. perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. ex περὶ et καλύπτω, abscondo.

Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. festucatio, quùm gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat, purificatio: ex περὶ et κάρφος, εος, τὸ, festuca, palea. Th. κάρφω, sicco.

Περικατάληπτος, ου, ὁ ἡ, comprehensus, occupatus. Th. λαμβάνω.

Περικαταῤῥήγνυμι, f. ξω, dilacero: ex περὶ et καταῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περικατεῤῥήξατο, 3. sing. a. 1. med. præc.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. inf. m. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs verbi περικάθημαι, sedeo circùm, obsideo.

Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor, circundor, redimior: cum acc. περίκειται, 3. sing. superest, restat. imperf. med περιεκείμην, σο, το. Th. κεῖμαι, jaceo: f. κείσομαι.

Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, circumpungo, circumstimulo, configo: ex περὶ et κεντέω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. Th. κεφαλὴ, caput.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, curam gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, ου, ὁ ἡ, valdè aridus, ambustus; item circumquaque fissus: ex περὶ et κήλεος, calidus. Th. καίω, uro.

Περίκηπος, hortus vicinus. D. S

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθείς. à

Περικλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, circumclusus, præs. part. pass. à

Περικλείω, f. είσω, circumcludo, cingo. Th. κλείω, claudo.

Περικληΐειν, Ion. pro περικλείειν, inf. præc.

Περικλῆς, έος, ὁ. PERICLES, nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo: ex περὶ et κλύζω.

Περικλυτὸς, οῦ, ὁ ἡ, celebris: ex περὶ et κλυτός. Th. κλύω, audio.

Περικνημὶς, ίδος, ἡ, ocrea, tibialia: ex περὶ et κνήμη, tibia.

Περικνίδιον, ου, τὸ, particula, quæ libando ambedi potest: à .

Περικνίζω, circumscalpo, circumcarpo; accido: ex περὶ et κνίζω.

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, increpo, circumstrepo: ex περὶ et κομπέω, strepo.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura; item quævis mutilatio, et lineamentum, seu corporis descriptio; apparatus, ornatus; facultates, opes: à

Περικόπτω, f. ψω, circumcido; item Metaph. accido, i. e. vires alicujus et potentiam imminuo: ex περὶ, circum, et κόπτω, seco.

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, exorno.

Περικρατὴς, έος, ὁ ἡ, compos, superior. cum gen. Ex περὶ et κρατέω, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto: fut. ψω. perf. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυφον, ες, ε. Th. κρύπτω, abscondo.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτίτης, ου, ὁ, circumvicinus, finitimus; in plur. περικτίται. Ex περὶ et κτίζω, ædifico, struo.

Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator. vide in seq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων. ονος, qui circum aliquem locum ædificia extruit: ex περὶ, circum, et κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, -ῶ, circumcingo: f. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, circulus.

Περικύκλῳ, adv. circùm, circumcirca: ex περὶ et κύκλος.

Περικωνέω, ῶ, f. ήσω, circumcirca illino, propriè pice: ex περὶ et κῶνος, pix.

Περιλαμβάνω, complector, com-

prehendo; amplector: ex περὶ et λαμβάνω, capio: fut. λήψομαι.

Περιλάμπω, circumfulgeo, undique illustro; f. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, relinquo, reliquum facio: f. ψω. perf. περιλέλειφα. præs. pass. περιλείπομαι. reliquus sum, supersum. perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, residuus, a, um. Ex περὶ et λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Περιλείχω, circumlambo, circumcirca lingo: ex περὶ, circum, et λείχω, lingo. f. ξω.

Περιλέπω, circumcirca decortico, in orbem delibro: ex περὶ et λέπω, decortico.

Περιλεσχηνευτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, celebris: ex περὶ et λεσχηνεύω, sermocinor. Th. λέσχη, sermocinatio.

Περίλημμα, ατος, τὸ, captio, res capta: à περιλαμβάνω.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi potest; qui percipi potest: à περιλαμβάνω, comprehendo. Th λαμβάνω, capio.

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ε, ὁ ϗ ἡ, relictus, residuus.

Περιλύω, fut. ύσω, circumcirca lavo seu abluo: à περὶ et λύω

Περίλυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, valdè tristis, dolore confectus, solicitus, anxius: περὶ in compos. intendit. Th. λύπη, dolor.

Περιμαίνομαι, valdè furo, circumquaque furo: ex περὶ et μαίνομαι, furo, insanio: f. μανῦμαι.

Περιμένῃς, 2. sing. præs sub. à

Περιμένω, exspecto, cum acc. f. περιμενῶ. perf. περιμεμένηκα. a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.

Περίμεστος, ε, ὁ, valdè plenus. Plut. in Cæs. p. 709. D.

Περίμετρον, ε, τὸ, ambitus, circumferentia: à

Περίμετρος, ε, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus. ἡ περίμετρος, sc. γραμμὴ, linea, quâ in orbem ductû aliquid metimur, PERIMETER. Th. μέτρον, mensura.

Περιμήδεα, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεις, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, prælongus: ex περὶ, intens. et μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Περιναιετάω, ῶ, circumhabito: ex περὶ et ναιετάω.

Περιναύτιος, ἀπὸ τῦ περὶ et ναυτία, nauseabundus, nauseâ plenus. Libri MSS. habent et περιναύσιος, quod idem est.

Περίνεος vel περίναιον, ε, τὸ, PERINÆUM, pars inter πρωκτὸν ϗ αἰδοῖον, puto, quod humore soleat qu. περινεῖν, id est, circumnatare.

Περίνεως, ω, ὁ, superfluus in navi vector: à περὶ, suprà, et ναῦς, navis.

Περινίσσομαι, circumeo.

Περινισσομενάων. gen. pl. Æol. part. præs. à præc.

Περινοέω, -ῶ, mente complector et concipio; comminiscor et excogito; maximè cognosco: f. ήσω. perf. -νενόηκα.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo et oberro; in orbem lustro et inspicio: ex περὶ et νοστέω.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præc.

Πέριξ, circumcirca. Th. περὶ, circum.

Περιξέω, f. έσω, circumquaque radio vel polio: ex περὶ et ξέω.

Περιξύω, circumrado, circumscarifico. f. ύσω. perf. -έξυκα. ex περὶ et ξύω.

Περιοδεύω, circumeo, lustro, periodum facio: f. εύσω. perf. ώδευκα. à περίοδος.

Περίοδος, ε, ἡ, circuitus, ambitus, PERIODUS: ex περὶ et ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, -ῶ, accola sum: fut. ήσω. perf. περιῴκηκα. Ex περὶ et οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, circa urbem sita, vicina: à περίοικος.

Περιοικοδομέω, -ῶ, in orbem struo, domi includo: fut. ήσω. perf. -ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, accola, qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus: ex περὶ et οἶκος.

Περιοπτέος, έα, έον, despiciendus, negligendus; adj. verbale: à

Περιόπτομαι, circumspicio; item contemno. Th ὄπτομαι, video.

Περίοπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, negligens: à περιόπτομαι.

Περιορᾷν, præs. inf. act. à

Περιοράω, ῶ, f άσω, circumspicio, negligo. Th. ὁράω, video.

Περιόρθριον, ε, τὸ, diluculum; ex περὶ et ὄρθρος.

Περιόρθρον, ε, τὸ, tempus antilucanum diluculo proximum; item diluculum: ab iisd.

Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo; item extermino: ex περὶ et ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.

Περιορισμὸς, ῦ, ὁ, circumscriptio quæ fit limitibus; item ipsi limites agrorum; et exilium: à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præstantia: à περίειμι, abundo. Th. εἰμὶ, sum: part. ὤν, ὖσα.

Περιουσιάζω, f. άσω, suppetunt mihi opes et copiæ: à περιουσία.

Περιουσιασμὸς, ῦ, ὁ, possessio opum, peculium: et q. actus τῦ περιουσιάζοντος. à præc.

Περιούσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, abundans, eximius: à περιὼν, ὖσα, verbi περίειμι, excello. Th. εἰμὶ, sum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, complexio: à περιέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Περιπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vehementi mœrore afflictus: ex περὶ et πάθος.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, trajectus, a. 2. part. pass. verbi περιπείρω.

Περιπατέω, ῶ, obambulo, deambulo. Metaph. vitam dego, vivo: f. ήσω. perf. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, circum, et πατέω, calco.

Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, PERIPATETICUS, qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETICK: à præced.

Περιπατοίην, Attic. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω, quod vide.

Περίπατος, ε, ὁ, ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus; it. disputatio Philosophica quæ fit inter ambulandum, disputatio ambulatoria; it. locus in quo Philosophi ambulantes disputabant, peculiariter schola seu secta Aristotelis: à περιπατέω, quod vide.

Περιπείρω, circumcirca transfigo: f. περιπερῶ. a. 1. περιέπειρα, ας, ε. in pass. περιπείρομαι, η, εται, transfigor. ex περὶ et πείρω, transfigo.

Περιπέπταμαι, vide πέπταμαι.

Περιπεπτωκέναι, perf. inf. act. verbi περιπίπτω.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui incidit. Res verò περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium statum sunt lapsæ. ex περὶ et πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, cado.

Περιπεφλυσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλύω, pro περιφλύω, *amburo*. quod à φλύω *ferveo*. Th. φλέω, *nugor*, &c.

Περιπίπτω, *circùm cado*, *cado super*, *incumbo*, *incido*; cum dat. f. περιπτώσω. perf. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον a. 2. inf. περιπεσεῖν à περὶ et πίπτω *cado*.

Περιπλανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *errabundus circumeo*: ex περὶ et πλανάομαι.

Περίπλεκτος, ου, ὁ ἡ, *implicitus*, *connexus*: verbale à

Περιπλέκω, *circumplico*, *complector*; item *involvo orationem verbis et sensum obumbro*: ex περὶ et πλέκω, f. ξω, *necto*.

Περιπλέω, f. εύσω, *circumnavigo*: ex περὶ et πλέω.

Περιπλόμενος, ου, per Syncop. pro περιπελόμενος, *circumvolutus*. in gen. plur. περιπλομένων. hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto*. Th. πέλω, *sum* et *verto*.

Περίπλοος, -ους, όω, ῶ, ὁ, *circumvectio*, *circumnavigatio*; item adject. *qui circumnavigari potest*: ex περὶ, *circum*, et πλέω, *navigo*; unde πλόος, -οῦς, ὁ, *navigatio*.

Περιπνιγὴς, έος, ὁ ἡ, *præfocatus*. D. S.

Περιποιέω, ῶ, *tueor*, *servo*, *conservo*; in med. *acquiro*, *quæro*, *comparo*: f. ήσω. perf. περιπεποίηκα. præs. m. περιποιέομαι, -οῦμαι. a. 1. m. περιεποιησάμην, ω, ατο. hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ et ποιέω, *facio*.

Περιποίησις, εως, ἡ, *tutatio*, *acquisitio*, *vindicatio*: à præced.

Περιπολέω, -ῶ, f. ήσω, *in orbem ago* seu *versor*, *obeo*, *circumeo*: ex περὶ, *circum*, et πολέω, *versor*.

Περιπόλια, ων, τὰ, *civitates vicinæ*.

Περιπόρφυρον, ου, τὸ, *prætexta*, *vestis purpurea*.

Περιποτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *circumvolo*. ex περὶ et ποτάομαι.

Περιπρὸ, *ultrà*, q. *circum et antè*: à περὶ et πρό.

Περιπταίω, *incido* cum dat. ἐλίθῳ, Tryph. 383. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ου, ὁ ἡ, *undique pinnatus* vel *tectus*: ex περὶ et πτερόν.

Περιπτύξασα, *complexa*, a. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, f. ξω, *circumplico*, *circumdo*, *circumplector*, *complector*, *amplector*, *circumvenio*: ex περὶ, *circum*, et πτύσσω, *plico*.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, *casus*, *prolapsus*: à περιπίπτω.

Περίπυστος, ου, ὁ ἡ, *celebris*, *famâ notus*; ex περὶ et πυνθάνομαι, *audio*, *cognosco*. f. m. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, *circumaspergo*; fut. ρανῶ. perf. περιέῤῥαγκα. ex περὶ et ῥαίνω, *aspergo*.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum*, *instrumentum ad aspergendum*; *vas aquarium*: à præc.

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω. perf. περιῤῥάντικα.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥέω, *circumfluo*, *alluo*: ex περὶ, *circum*, et ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*.

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo*: f. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηχα. aor. 1 περιέῤῥηξα. a. 1. part. act. περιῤῥήξας, αντος. Ex περὶ et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Περίῤῥοος, ου, ὁ ἡ, *circumfluus*: et

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ἡ, *circumfluus*: à περιῤῥέω, quod vide.

Περισκαλόω, -ῶ, *varlego*, *includo*; fut. ώσω. perf. περισεσιάλωκα.

Περισίδηρος, η, ον, *ferro obductus*. D. S.

Περισκελὴς, έος, ὁ ἡ, *perdurus*, *pertinax*, *præfractus*, *asper*, *molestus*: ex περὶ et σκέλλω, *exsicco*.

Περισκελὴς, έος, ὁ ἡ, *crura ambiens*. ex περὶ et σκέλος, *crus*.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale*, *caliga*, *bracca*, *fasciola*: à præc.

Περισκεπὴς, έος, ὁ ἡ, *circumtectus*: ex περὶ et σκέπω.

Περίσκεπτος, ου, ὁ ἡ, *excelsus*, *altus*: à περισκέπτομαι, *circumspicio*. Th. σκέπτομαι, *video*. f. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλακα. Veteres se lustrare et expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλακισμόν. à σκύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *canis*, *catulus*. Th. ὑλάω, *latro*.

Περισκυθίζω, *cutem detraho*, *excorio*; fut. ίσω. perf. -σκύθικα.

Περισπασμὸς, οῦ, ὁ, *distractio*, *circumductio*: à

Περισπάω, -ῶ, *circumcirca detraho*, *distraho*: f. άσω. perf. περιέσπακα. imperf. pass. περιεσπώμην, -άομην, -ᾶσο, -ῶ, -ᾶετο, -ᾶτο. vox à Tho. Magistro improbata, sed à Diod. Sic usurpatur p. 47. D. περὶ πολλὰ τῇ διανοίᾳ περισπώμενοι. et Jos Ant. v. i. 15, περὶ πολλά. Th. σπάω, *traho*. f. άσω. perf. ἔσπακα.

Περισπερχέω, et Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero*, *graviter fero*, vel *infensus sum*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Περισπόριον, ου, τὸ, *suburbium*.

Περισπούδαστος, ου, ὁ ἡ, ὁ, *studiosè expetitus*: ex περὶ et σπουδάζω, *sedulò ago*, *enitor*. Th. σπεύδω, *festino*.

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία) *circumflexus* accentus, part. præs. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide supra.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, *abundantia*: à περισσεύω.

Περίσσευμα, ατος, τὸ, *abundantia*, *reliquiæ*: ab eod. th.

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo*, *supersum*, *excello*. f. εύσω. a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare*. 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1 Thess iii. 12. περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest*, *reliquiæ*, præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, aor. 1. part. act. n. g. quod à περισσὸς, *eximius*. Th. περὶ, *suprà*.

Περισσὸν, οῦ, τὸ, substantiv. *præstantia*, *excellentia*, *copia*: n. g. seq.

Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens*; item *nimius*, *redundans*: q. d. περὶ ἄλλων ὢν, *aliis præstans*, ἐκ περισσοῦ, *multò magis*. εἴκοσι περιττὰ, *viginti et amplius*. Th. περὶ, *suprà*.

Περισσότερος, ου, *præcellentior*: et inde

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs*, *magis*: compar. à περισσός.

Περισσῶς, adv. *copiosè*, *eximiè*, *egregiè*; *valdè*, *vehementer*; *abundè*: ab eod.

Περισταδὸν, adv. *circumstando*, *circumcirca*: à περιΐστημι.

Περισταίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐστημι, *circumsto*. et

Περιστάντας, acc. pl. à

Περιστὰς, άντος, *circumstans*: part. a. 2. ejusd. verbi, quod

ex περὶ et ἵστημι, sto: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Περίστασις, εως, ἡ, statio, circumstantia, circumstantium corona, necessitas, vicissitudo, occasio: acc. περίστασιν. à περιΐσταμαι.

Περίστατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, coronâ circumstantium cinctus: item locus altus: ab eodem.

Περιστέωσι, circumstent: Poët. pro περιστῶσι, et hoc Ion. pro περιστῶσι, 3. plur. a 2. sub. act. verbi περιΐστημι, circumsto. Th. ἵστημι, sto: f. στήσω, a. 2. ἔστην. a. 2. opt. σταίην.

Περιστέλλω, f. ελῶ, perf. αλκα, protego, diligentèr observo, orno. περιστέλλειν ἀοιδὰν, carmen concinnare et componere. Th. στέλλω, orno.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, columba: q. à περισσῶς ἐρᾷν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri sacrabant eam. Vel à περισσῶς τρέειν, est enim pavida valdè.

Περιστερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium; it. herba sic dicta: à sup.

Περιστερίδιον, ου, τὸ, dimin pullus columbinus.

Περιστεροειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, columbinæ speciei.

Περιστεφανόω, coronâ cingo: vide στεφανόω.

Περιστέφεται, coronatur, 3. sing. præs. ind pass. qu. à

Περιστέφω, coronâ cingo. Th. στέφω, corono: f. ψω.

Περιστήθιον, ου, τὸ, pectorale: ex περὶ et στῆθος, pectus.

Περιστοιχίζω, fut. ίσω, indagine claudo: ex περὶ et στοῖχος, series plagarum, quibus saltus et stabula ferarum à venatoribus cinguntur.

Περιστόμιον, ου, τὸ, lingulæ locus in gutture; pinguedo; ora seu limbus; puteal. Th. στόμα, os.

Περιστονάχιζε, circumquaque ingemiscebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Περιστοναχίζω, circumcirca gemo. Th. στενὸς, ῦ, ὁ, angustus.

Περιστράπτω, pro περιαστράπτω, circumfulgeo. Th. ἀστράπτω, fulguro.

Περιστρέφοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi

Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto. Th. στρέφω, verto.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio, rotatus: à præc.

Περιστρώμα, ατος, τὸ, tapes, aulæum; qu. circumstratum: ex

Περιστρώννυμι, prosterno: f. στρώσω. perf. περιέστρωκα.

Περιστρωφᾶσθαι, Ion. pro περιστρέφεσθαι.

Περιστύλιον, ου, τὸ, περίστυλον, et

Περίστυλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, locus columnis cinctus. Th. στύλος, columna.

Περισύρω, circumcirca traho, distraho, divello; vexo, diripio, probris lædo. Th. σύρω, f. ρῶ, traho.

Περισφύριον, ου, τὸ, fimbria, talaria, fascia circa talos: ex περὶ et σφῦρα, malleus.

Περίσχεο, auxiliare, Ion. pro περίσχου, a. 2. imp m. ex περὶ et ἔχω, habeo: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον. a. 2. m. ἐσχόμην. a. 2 imperat. m. σχοῦ.

Περισχίζω, f. ίσω, circumcido; dirimo: ex περὶ et σχίζω, findo.

Περιταμνέμεν, incidere, Ion. pro περιτάμνειν, præs. infin. act. à

Περιτάμνω, Ion pro περιτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, seco: f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα. hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, attribuo. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. aor. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, f. ίσω, circumvallo, muro includo. Th. τεῖχος, murus.

Περιτείχισις, εως, ἡ, item

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, et

Περιτειχισμὸς, οῦ, ὁ, circumvallatio: ex περιτειχίζω.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, orior, exorior: med. à

Περιτέλλω, f. ελῶ, circumvolvo, perficio: ex περὶ et τέλλω.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin act. à

Περιτέμνω, circumcido, amputo: f. τεμῶ. perf. περιτέτμηκα. aor. 2. περιέτεμον et -έταμον. a. 2. inf. act. περιτεμεῖν. perf. pass. περιτέτμημαι. perf. part. pass. περιτετμημένος, aor. 1. pass. περιτμηθὲν. perf. med. περιτέτομα. ex περὶ et τέμνω, seco.

Περιτέτμηνται, 3. pl. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, circumpono, appono, addo; 3. pl. περιτιθέασιν, Ion. pro περιτιθοῦσι. fut. περιθήσω. perf. περιτέθεικα, a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθην, ης, η. aor. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, pono.

Περιτμηθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Περιτμηθήσομαι, η, εται, f. 1 ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, circumcisus. undè ἀπερίτμητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, incircumcisus. à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio: à perf. med. verbi ejusd.

Περιτραπέντος, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, circumago, converto, redigo, impello: f. ψω. perf. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. a. 2. περιέτραπον. ex περὶ et τρέπω, verto. f. ψω. perf. med. τέτροφα.

Περιτρέχω, circumcurro, percurro: f. περιθρέξω. a. 2. περιδραμὼν, ες, ε. a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος. perf. περιδεδράμηκα, quasi à δραμέω. Th. τρέχω, curro: fut. ξω. perf. med. δέδρομα.

Περιτροπέων, revertens, Ion. pro περιτροπάων. à περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, quâ aliquid per vices fit in orbem: à περιτροπάω, circumeo. ab eod. th.

Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, οῦ, &c. vide in περισσὸς.

Περιτυγχάνω, incido, fortè reperio. Th. τυγχάνω, sum: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, όντος, et in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, circumquaque conspicior. Th. φαίνω, in lucem profero, ostendo: f. ανῶ. perf. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, splendor: à

Περιφανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, circumquaque conspicuus, splendidus: à περιφαίνομαι.

Περιφανῆ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, adv. circumspicuè, valde manifestè; apertè: à περιφανής.

Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, PERIPHAS, nom. propr.

Περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia, rotunditas, convexitas: item hallucinatio. περιφέρεια θαλάσσης, margo. à seq.

Περιφερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, rotundus, teres. à

Περιφέρω, circumfero; circumago; in errorem induco, perturbo; transfero: f. περιοίσω. a. 2. περιήνεγκον. præs. pass. περιφέρομαι, circumferor. præs.

part. pass. περιφερόμενος, η, ον, circumactus. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Περιφεύγω, f. ξω, effugio: à περὶ et φεύγω.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι, pro quo usurpatur περιφθάνω. Th. φθάνω, prævenio, anteverto: fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην. tanquam à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio: ferculorum missus; conturbatio, hallucinatio, erratio: à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, quoquoversus versatilis: à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ατος, τὸ, circumseptio, obex: ex περιφράσσω.

Περιφραδέως, adv. accuratè, peritè: et

Περιφραδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, sciens, peritus: à

Περιφράζω, circumloquor, considero. Th. φράζω, dico: fut. σω. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

Περίφρακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, circummunitus: à περιφράσσω.

Περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio, PERIPHRASIS figura: ab eod.

Περιφράσσω, -ττω, circumsepio, circumvallo: fut. άξω. perf. πέφραχα. pass. πέφραγμαι. ex φράσσω.

Περιφρονέω, despicio: fut. ήσω. perf. περιπεφρόνηκα. à περὶ φρων.

Περίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prudens, valdè prudens: ex περὶ et φρὴν, mens.

Περιφύομαι, adnascor, adhæreo: f. ύσομαι. perf. pass. περιπέφυμαι.

Περιχαίρω, summoperè lætor. Th. χαίρω, lætor: f. χαρῶ et χαιρήσω. aor. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι.

Περιχαλκέω, -ῶ, fut. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, -ῶ, vallo, circummunio: f. ώσω. perf. περιχεχαράκωκα. Th. χάραξ, sulcus.

Περιχαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, suprà modum lætus: à περιχαίρω.

Περίχωρος, ε, ὁ ἡ ἡ. circumjacens regio: ex περὶ et χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ε, ὁ, locus.

Περιψάω, circumquaque abstergo, defrico: à περὶ et ψάω, tergo: f. ψήσω. perf. ἔψηκα.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

Περίψησις τῦ μύλε, molæ contritio. Suid.

Περιψιλόω, circumcirca nudo; spolio: ex περὶ et ψιλόω, nudo. Th. ψιλὸς, nudus.

Περιωθέω, -ῶ, indignè trudo, pulso, aut vexo. Th. ὠθέω, f. ήσω, et ώσω, trudo.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, specula; ipsa circumspiciendi actio: ex περὶ et ὢψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περιώσιον, adv. magnoperè, suprà modum; supra cætera: ex

Περιώσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodùm sanctus; eximius; numerosus: ex περὶ et ὅσιος, ε, sanctus. Vel quasi περιαύσιος, qui facilè exaudiri potest: quod à περιαύω, admodùm clamo.

Περκάζω, nigresco, vario: fut. άσω. perf. πεπέρκακα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, et περκνὸς, ἡ, ὸν, niger, nigris maculis variegatus.

Περμησσὸς, ῦ, et Ion. -οῖο, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, PERNA, πτέρνα, ης, ἡ, calx, pes suis sale maceratus et infumatus: ex quo per ejectionem τ fit πέρνα.

Περνὰς, præs. part. act. à πέρνημι, vendo.

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, vendo: à περάω, idem.

Πέρνημα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα.

Περονᾶσθαι, Att. pro περονῆν, fibulâ nectere: à περονάω.

Περονατρὶς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur. Th. περόνη.

Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibulâ subnecto, fibulo: item trajicio veluti fibulâ: à περόνη.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, fibula, acus, sura: item monile: q. à πείρω, transadigo, figo.

Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; quodvis opus. à περονάω.

Περπερεύομαι, perperàm ago, temerè ago, præceps sum; item effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum: f. m. εύσομαι. Th. πέρπερος, varus.

Περπερία, ας, ἡ. temeritas: à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ε, PERPERUS, levis, vanus, temerarius: qu περιφόρος, ἀπὸ τῦ περιφέρεσθαι, circumferri.

Περρίθηκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono; fut. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Περρίχων, pro περιέχων. hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέρριχος.

Πέρριχος, ε, ὁ, excellens, eminens: vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, vasto: fut. σω. Est et Πέρσαι, nom. pl. à Πέρσης, ε, ὁ, PERSA.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, PERSEUS, nom. viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, PROSERPINA, filia Jovis et Cereris: à πέρθω, vasto, et φένω, occido: vel quasi φέρυσα φόνον.

Περσήϊος, ε, Poët. pro Περσεῖος, PERSEIUS, ex Perseo natus: quod à Περσεὺς, έος, ὁ, Perseus.

Περσηῒς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕΡΣΗΣ, ε, ὁ, PERSA: nom. pl οἱ Πέρσαι. Fuit et frater Hesiodi ita appellatus.

Περσὶς, ίδος, ἡ, nomen fœminæ. Heb q. d. ungula.

ΠΕ'ΡΥΣΙ, anno præterito; a ... tehec: q. à περάω. transeo.

Περυσινὸς, ἡ, ὸν, qui est anni superioris: à præced.

Περῶ, f. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo.

Περῶν, transiens, præs. part. act. à περάω, transeo.

Πέσε, seu πέσεν, cecidit, Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσῦμαι. perf. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον. hinc a. 2 inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, ῦσα, ὸν, et in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, casurum; diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι f. 2. inf. m. verbi πίπτω, cado: vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. infin. act. verbi ejusd.

Πεσέτωσαν, decidant, 3. plur. a. 2. imperat. act verbi πίπτω, cado: aor. 2. ind. act. ἔπεσον a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσῦμαι, cadam, Dor. pro πεσῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέσησι, Ion. Paragogicè pro πέσῃ. 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.

Πέσκος, idem quod πέκος, pellis tondenda, vellus: à πέκω, tondeo.

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, aor. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver*: à πί-πτω.

Πεσοῦμαι, f. 2. m. in 3. pl. πε-σοῦνται, verbi ejusd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *concoquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεττὸς, οῦ, ὁ, *calculus*, vel *scrupulus lusorius*; *ipse ludus.* Est et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod fæminis subjicitur inter naturalia*: an à πέσσω, *mollio*? an à πέ-κος, *pellis lanata*?

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo*: hinc præs. part. πέσ-σων, *demulcens.*

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit*, a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico*: id. quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia*, nom. pl. à πέταλον, qu. vide.

Πεταλισμὸς, οῦ, ὁ, *ostracismus per folia.*

Πέταλα, *vituli*; qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum* seu *ramorum.*

Πέταλον, et Ion. πέτηλον, ου, τὸ, *folium*: item *lamina, bractea*: dat. pl. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo.*

Πέταμαι, vide πέτομαι.

Πετάννυμι, idem quod πετάω, *pando.*

Πετανὸς, ὰ, ὸν, Poët. et Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω, vel -άζω, f. άσω, *expando.*

Πετασθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo*: ubi videas.

Πέτασος, ου, ὁ, *PETASUS, pileus latior, galerus*: à πετάω, *expando.*

Πετάσω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πε-τάω, *explico.*

Πετασὼν, *PETASO, coxa cum costis*: à πετάω, *extendo.*

Πέταυρον, ου, τὸ, *pertica, in quâ gallinæ dormiunt*; *gallinarium*; genus *laquei*; item *profunditas*: ex πετάομαι et αὔρα.

Πέταχνον, vel πίδαχνον, ου, τὸ, *poculum amplum in modum folii expressum*: à

ΠΕΤΑ'Ω, (unde πετάζω, et πετανύω, seu πετάννυμι) *pando, explico*; *aperio*: f. άσω. a. 1. ἐπέτασα. pass. πετάζομαι, πετάομαι et πετάννυμαι. perf. πέπταμαι, per Sync. pro πε-πέτασμαι. a. 1. ἐπετάσθην.

Πετεηνοῖς, *volucribus*; per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, οῦ, ὁ, *volucris.* et

Πετεηνὸς, οῦ, ὁ, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis*: nam Poëtæ sæpissimè ει in εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, οῦ, τὸ, *volatile, avis.* πε-τεινὰ, τὰ, *volucres.* et

Πετεινὸς, ὴ, ὸν, *volucris*: ab eod th.

Πετέσθην, *volabant*, Ion. pro ἐπετέσθην, 3. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτου, præs. imperat. m. ab eod. th.

Πέτευρον, ου, τὸ, *trabs, lignum*; *scandula*: *locus ubi gallinæ aut aliæ aves dormire solent*: Dictum quasi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quòd volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur et πέταυρον.

Πετεῶο, Att. pro Πετεὼ, gen. sing. à Πετεὼς, ὁ, nomen propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -αμαι, et πετάομαι, *volo, -as*: qu. à πετάω. volatus enim fit expansis alis. præs. part. med. πεταόμενος, -ώμενος. præs. sub. πέτωμαι, ῃ, ηται. a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσιν, Ion. et Poët. pro πέτουσι, dat. pl. part. præs. act. vel, ut alii, a. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετεῖν, præs. inf. act. idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci*: à verbo

Πετέω, ῶ, f. ήσω, *incido in aliquid, nanciscor*: à πέτω, inus. pro πίπτω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, saxum grande, rupes. antrum in rupe*, Il. β. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589. Th. πέ-τρος, ου, ὁ, *lapis, saxum.*

Πετράεσσα, ας, ἡ, Dor. pro πε-τρήεσσα, ης, ἡ, *saxosa.* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αία, αῖον, *saxatilis, inter petras seu saxa versans*; *in petrosis et saxosis locis nascens*: à πέτρα.

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετράκης, ὁ, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρῃ, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα· dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, *saxosus, petrosus, lapidosus*: à πέτρα.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. præc.

Πετροβατέω, ῶ, f. ήσω, *petras scando*: à seq.

Πετροβάτης, ου, ὁ, *qui saxa scandit*: ex πέτρος et βαίνω.

ΠΕ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *lapis, saxum*; undè *PETRUS*, nom. Apostoli.

Πετροφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *saxis adhærens*: ex πέτρος et φύω, *nascor.*

Πετρόω, ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto*; item *lapido.* Th. πέ-τρος.

Πετρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *petrosus, lapidosus*: à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus*: vide in πεσ-σός.

Πετώμενος, ου, contract. à πε-ταόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado*: inus. pro quo πίπτω, id. qu. à πέδον, *solum*; est enim *ad solum moveor.*

Πεύθετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίατο, *audirent*, Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo*: f. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεῦκαι, *abietes*, nom. plur. à πεύκη, ης, ἡ, *abies.*

Πευκάλιμος, ίμη, ιμον, *amarus, prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*, vel *larix* arbor. Vel qu. à πύκα, nam et πυ-κινὸς est συνετός.

Πευκεδανὸς, ὴ, ὸν, *amarus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea*: cujus lacryma amara.

Πευκείδας, acc. sing. à Πευκεί-δης, ου, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *pinus, picea, larix*: pro *face* aliquando usurpatur, Aristoph. in Nub. an à πευκὸς, *amarus*?

Πεύκινος, ίνη, ινον, *pineus*: à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis*, Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, *audio.*

Πευσόμενος, part. verbi ejusd.

Πέφαμαι, *interii*, perf. pass. pro πέφημαι à φάω, *occido.*

Alii volunt esse præs. pass. verbi πίφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. perf. πίφαται, et in 3. pl. πίφανται infin. πίφασθαι. paulo post f. πιφήσομαι.

Πίφαμμαι, apparui, et in 3. pl. πίφανται, perf. pass. verbi φαίνω, appareo: f. φανῶ. perf. πίφαγκα.

Πιφαργμένος, obstructus, per Metathesin pro πιφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, sepio: f. ξω. perf. χα.

Πίφασμαι, apparui, perf. Att. pro πίφαμμαι, quod vide.

Πιφιδήσεαι, parces; Ion. pro πιφιδήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, parco, remitto pœnam: fut. φείσομαι et φειδήσομαι. perf. pass. πιφίδημαι.

Πιφιίσεται, 3. sing. paulo post f. verbi præced.

Πιφισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πιφευγέναι, perf. infin. m. à φεύγω, fugio: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. perf. med πίφυγα.

Πιφευγοίην, Att. Metaplasm. pro πιφεύγοιμι, præs. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηνα, visus sum, perf. med. verbi φαίνω, video, ostendo: f. ανῶ. perf. πίφαγκα.

Πιφήσεαι, Ion. pro πιφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, occido: f. φήσω. paulo post f. πιφήσομαι.

Πιφήσεται, apparebit, 3. sing. paulo post fut. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, appareo.

Πιφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, parco.

Πιφιδήσεται, parcet, 3. sing. paulo post f. verbi φιδέω. fut. ήσω. perf. pass. πιφίδημαι, σαι. Vel est f. med. verbi πιφιδέω, factum ex perf. med. πίφιδα, quod à præc. verbo.

Πιφίδοιτο, parcat, Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi φιδέω vel φείδομαι, parco: a. 2. ἐφιδον, et Ion. Anadiplas. πίφιδον.

Πιφιλαμένος Dor. pro πιφιλημένος, η, ον, amatus, perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πιφίμωσο, ὦσθω, obmutesce, perf. imperat. pass. verbi φιμόω, os occludo, ad silentium adigo: fut. ώσω. perf. πιφίμωκα. Th. φιμὸς, ῦ, vel φίμος, ν, ὁ, camus, fiscella.

Πίφνε, interemit, 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πίφνω, occido, interficio: à φένω

Πιφοβήατο, territi erant, Ectasi Poët. pro πιφοβῆατο, qu. Ion. dicitur pro ἐπιφόβηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi φοβέω, terrefacio: f. ήσω. perf. πιφόβηκα. plusq. perf. pass. ἐπιφοβήμην, σο, το. Th. φίβομαι, timeo: perf. med. πίφοβα.

Πιφόρατο, ferebatur, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. verbi φορέω, fero: f. ήσω. perf. πιφόρηκα. Th. φέρω, fero: fut. οἴσω.

Πιφορτισμένος, η, oneratus sum, perf. part. pass. verbi φορτίζω, onero: f. ίσω. perf. πιφόρτικα. ab eod. th.

Πίφραδα, perf. med. verbi φράζω, loquor: fut. σω. perf. πίφρακα. aor. 2. ἔφραδον. perf. pass. πίφρασμαι.

Πιφράδαται, loculi sunt, Ion. pro πιφρασμένοι εἰσὶ, 3. pers. pl. perf. pass. verbi φράζω, loquor.

Πιφράδατο, itidem Ion. pro πιφρασμένοι ἦσαν, 3. pers. plur. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πίφραδε, Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφραδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πιφραδίμεν, a. 2. infin. act. pro πιφραδεῖν, per Anadiplasm. pro φραδεῖν. Th. φράζω.

Πιφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην. ab eod.

Πίφρασμαι, Dor. pro πίφρασμαι, perf. pass. verbi φράζω, loquor: fut. σω. perf. πίφρακα.

Πιφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πίφραδα, p. m. verbi præced.

Πίφρικα, horrui, perf. act. Ion. pro -χα. vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω. f. ξω. perf. χα. Hinc

Πίφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πιφρίκασι, 3. plur. perf. act. Th. φρὶξ, ικὸς, ἡ, fluctuum fremitus.

Πιφρίκων, οντος, præs. part. à πιφρίκω, horreo. Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide πίφρικα.

Πιφροντισμένως, adv. diligenter, accuratè: à φροντίζω.

Πίφυκα, natus sum, perf. med. verbi φύω, nascor: a. 2. ἔφυον vel ἔφυν vel perf. act. dicitur pro πίφυκα, Poët. Hinc

Πιφύασι pro πιφύκασι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πιφυγμένος, qui fugit, perf. part. pass. à

Πιφύγω, fugio, præs. à perf. med. πίφυγα, factum more Syracusano. Alioquin est perf. med. sub. verbi φεύγω, id.

Πίφυζα, Ion pro πίφυγα, perf. med. et πιφυζὼς, itidem pro πιφυγὼς, πιφυζότες, fugientes, pro πιφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πιφυζηκότες, ut et πίφυζα, pro πιφύζηκα, verbi φυζάω, -ῶ, f. ήσω. Th. φεύγω.

Πίφυκα, ας, ε, extiti, naturâ comparatus sum; et in 3 pl. πιφύκασι, perf. act. verbi φύω, sum, nascor: f. φύσω.

Πιφύκει, nata est, 3. sing. plusq. perf. act. Ion. ab eod. verbo.

Πίφυκεν, 3. sing perf. act. πιφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πιφυκὼς, innatus, perf. part. act. verbi ejusd.

Πιφυλαγμένος, observatus, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, fut. ξω, custodio, servo: perf. πιφύλακα.

Πιφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πιφωρακὼς, ότος, perf. part. act. verbi φωράω, in furto deprehendo: f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, fur.

Πιφώρημαι, perf. pass. et

Πιφωρημένος, perf. part. pass. à φωράω, in furto deprehendo: f. άσω. perf. πιφώρακα, et Ion. πιφώρηκα.

Πιφωτισμένος, perf. part. pass. à φωτίζω, illumino: fut. ίσω. perf. πιφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Πέψις, εως, ἡ, coctio: à πέπτω.

Πη, sine accentu, encliticum est, pro πως. εἴπη, sicubi. δή. πη, utique igitur. quidam scribunt πη et πῆ at

Πῆ, extrà interrog. aliquatenus, quodammodo. πῆ; interrog. qui? quâ ratione? quà? quò?

Πηγάζω, f. άσω, scaturio. Th. πηγὴ, fons.

Πηγαὶ, pl. num. à πηγή.

Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus: ab eod. th.

Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero: à

Πήγανον, ν, τὸ, ruta herba, quia σπέρμα πηγνύει, suo calore et siccitate. Ideò castitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, concrescere facio.

Πηγὰς, ἄδος, ἡ, *glacies*; quia concreta aqua: acc. pl. *πηγάδας*. Th. *πηγνύω*.

Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. *πηγή*.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *villosus*; vel *habens vellus compactum*, vel *nigrum* vel *album*: à *πηγὸς*, *compactus*, *albus*, *niger*, et *μαλλὸς*, *vellus*.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons*, *scatebra*: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ατος, τὸ, *aliquid compactum*, *PEGMA*: à

ΠΗΓΝΥ'Ω, -υμι, et πήσσω, seu -ττω, *compingo*, *cogo*, *concrescere facio*, *figo*. f. ξω. aor. 1. ἔπηξα. a. 1. inf. πῆξαι. a. 1. m. ἐπηξάμην. perf. med. πέπηγα. perf. inf. m. πεπηγέναι. pass. πήγνυμαι. impert. ἐπηγνύμην. a. 2. ἐπάγην. a. 2. inf. παγῆναι.

Πηγὸς, ἡ, ὸν, *benè compactus*, *pinguis*; *niger*; *albus* seu *niveus*, qualis est glaciei color: à præc.

Πηγυλὶς, ἴδος, ἡ, *glacialis*, *glacies*: ex perf. med. πέπηγε, *compactum est*. Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ου, ὁ, *PEDÆUS*: nomen propr.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum*, *clavus navis*. Th. πηδὸν, ῦ, τὸ, *remus*; vel πῆδος, ὁ, *ligni species*.

Πήδασος, ου, ὁ καὶ ἡ, *uliginosus et fontibus scatens*, unde aqua πηδᾷ: item *PEDASUS*, nomen propr. regionis; est et equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio*, *salto*: f. ήσω. perf. πεπήδηκα.

Πήδημα, ατος, τὸ, *saltus*: à præced.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω.

ΠΗ͂ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, ῦ, τὸ, *ligni species*; *palmula remi*, *ex eo ligno quod πηδὸν vocatur*; item *remus*, *ex eo præsertim ligno*.

Πηδυλὶς, ἴδος, ἡ, *petra è quâ aqua prosilit*: Hesych. à seq.

Πηδύω, fut. ύσω, *aquis scateo*, *aquas salire facio*.

Πήθω, inusit. *patior*. Th. πάσχω.

Πηκτὶς, ἴδος, ἡ, *gelu fictitium*; à πήγω, *compingo*: *culter ad scindendas carnes*; qu. à πέκω, *vello*, *carpo*: *instrumentum musicum*, quod *magadis* dicitur; quia è lignis πηκτόν.

Πηκτίδες, αἱ, *fides*, *-ium*; vel musicum instrumentum.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, *compactus*, *concretus*, *congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πηλακίζω, f. ίσω, *luto conspergo*; *probro afficio*. à πηλὸς.

Πηλακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumeliosa injuria*: a præc.

Πηλαμὶς, ἴδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis: quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, *vibro*: f. αλῶ. a. 1. inf. πῆλαι. et πῆλε, Ion. pro ἔπηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω. a. 2 ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing à Πηλεὺς, ἐος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelides*, nom. propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dictæ.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ, pro ει, et εω pro ου, à

Πηληϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, et per Crasin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, et Ionicè ῆος, ὁ, *Peleus*. Hinc Πηλείδης.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ἡ, *galea*, *cassis*: q. à πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus*, *a*, *um*? Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος πόσος, οἷος ποῖος, *qualis*? ὅτε πότε, *quando*? ὗ πῦ, *ubi*? ὅθεν πόθεν, *unde*? ὡς πῶς, *quomodo*? &c.

Πηλικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præc.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus*, *ex luto factus*. Th. πηλὸς.

Πήλιον, ου, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lutum*, *cœnum*, item *mortarium*. Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλύσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *damnum*, *exitium*, *clades*.

Πημαίνω, *noceo*, *lædo*, *pecco*: f. α ῶ. aor. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα. a. 1. pass. ἐπημάνθην. a. 1. infin. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi præc.

Πημήνειε, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήνειαι, verbi ejusd.

Πῆνος, Dor. pro πηνίκα, *quando*? ab ἦμος, *quando*?

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, ῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνίκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φήνη.

Πηνίκα, *quando*? ab ἡνίκα, idem.

Πηνικαῦτα, idem ac πηνικαῦτα, *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Arist. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. iii. p. 12.

Πήνιον, ου, τὸ, *radius* vel *fusus*, *cui filum involvitur*, *stamen* seu *filum quod è colu deducitur et fuso devolvitur*: item *insectum ex erucarum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela*, *textum*: qu. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, ου, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. aor. 1. infin. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio*, *congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo*.

Πηὸς, ῦ, Ion. pro παὸς, ῦ, *affinis*, *cognatus*: in pl πηοί. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, ἡ, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA*, *saccus*: qu. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim. præced.

Πηρὶς, ῖνος, *testiculus*: quia ὄρχιον est, ceu πήρα.

Πηρόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui peram alligat*: ex πήρα et δέω.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus*, *mancus*, *mutus*, *cæcus*.

Πηρόω, ῶ, fut. ώσω, *mutilo*: à præced.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*; à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *passurus*: an à πήθω, fut πήσω, *patior*: a. 2. ἔπαθον, pro quo magis usitat. πάσχω;

Πήσσω, vel -ττω, idem quod πηγνύω, *cogo*, *coagulo*, *congelo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: à præc.

Πήχει, *lacertos*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πήχθεν, Bœot. Sync. et Ion pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι f. πήξω. perf. πέπηχα perf. pass. πέπηγμαι a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πηχυῖος, α, ον, *cubitalis*, *qui unius cubiti est*: a

ΠΗ'ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus*, *ulna*; *mensura à cubito usque ad summum medii digiti*; *instrumentum architectonicum*, ad similitudinem cubiti accedens, cùm ad angulos rectos brachium flectitur; item *pars citharæ* vel *testudinis*, *verticillos continens*, *quibus fides intenduntur et laxantur*, etiam *pars brachiorum intermedia*, *quâ arcus arripitur et quæ sagittam sustinet*.

Πιάζω, qu. Dor. pro πιέζω. *vexo*, *affligo*, *premo*, *injectâ manu premo*, *prehendo*, *comprehendo*, *corripio*: fut. άσω. perf. πεπίακα a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε. a. 2. sub. πιάσω, ης, η. a. 1 inf. act. πιάσαι. a 1 part. πιάσας, αντος. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*. f. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*: fut. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ης, η. Hinc πιαίνειν πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ꝟ ἡ, *pinguis*.

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πῖαρ, αρος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ꝟ ἡ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. infin act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator*. Gl Cyr.

Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons*: à πίδαξ, idem. Suidas. vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, *aquis salientibus scatens*, *irriguus*, *uvidus*: à seq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ακος, ὁ vel ἡ, *fons*, *scatebra*, *aqua saliens*: à πιδάω.

Πιδάω, id. quod πηδάω, *salio*.

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis salientibus scatens*: à præc.

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πίεθι, à πίνω, *bibo*: fut. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν. 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. infin. verbi ejusd

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπίεζον. 3. pl. imperf. act. verbi πιέζω, idem quod πιάζω, *premo*.

ΠΙΕ'ΖΩ, *premo*, *stringendo premo*; *constringo*; *prehendo*; item *crucio*, *vexo*: fut. έσω. perf. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur. πιάζω pro πιέζω.

Πιεῖν, aor. 2 infin. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. aor. 2. ἔπιον.

Πίειρα, ας, ἡ, et ἡ πίειρα; *pinguis*, *opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*. regio Macedoniæ, quæ credita fuit Musarum sedes

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco. et

Πιερίς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ, a Πιερία.

Πίεσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω.

Πίετε, 2. pl a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, *absorbeat*, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίησθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo*: fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης, ἡ, *doliolum*, et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογέω, ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum*: à

Πιθανολογία, ας, ἡ, *probabilitas sermonis*: ex πιθανὸς, *persuasorius*, pro πειθανὸς, (quod à πείθω, *persuadeo*) et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανὸς, ἡ, ὸν, *probabilis*, *persuasorius*, *disertus*, *gratus*, *blandus*, *acceptus*, *obsequens*, *docilis*: in compar. πιθανώτερος. superl. πιθανώτατος. dicitur quasi πειθανὸς à πείθω.

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas*, *persuasio*: à præc.

Πίθεσθε, pro πείθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθου, verbi πείθω. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. aor. 2. imperat. m. ejusd verbi.

Πιθέω, f. ήσω, *confido*, *obsequor*. Th. πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, *cella vinaria*. D. S. à πίθος.

Πιθῆαι, *persuasus sis*, Ion. Paragog. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ου, ὁ, idem quod πίθηξ. ηκος, ὁ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo*.

ΠΙ΄ΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ου, ὁ, *simia*; item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται. *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusd.

Πίθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, unde πίεθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credant*, Ion. pro πίθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πίθου, Ion pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2 ind. m. Ion pro ἐπιθόμην, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo*.

ΠΙ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, *dolium*: q. ubi τοῦ πιεῖν θέσις.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ου, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*. at

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω.

ΠΙΚΕ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *butyrum*.

Πικραίνω, *amarum reddo*; *exacerbo*, *molestiâ afficio*: f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. pass. πικραίνομαι, *amarus fio*; *exacerbesco*. a. 1. ἐπικράνθην. Th. πικρός.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. πικρὸς, *amarus*.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, *amaritudo*, *exacerbatio animorum*: à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amarulentia*, *amaritudo*. Th. πικρός.

ΠΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *amarus*, *acerbus*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaritudo*: à præced.

Πικρόω, ῶ, fut. ώσω, *amarum reddo*, *exacerbo*. Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè*, *acerbè*; *pressè*, *strictè*: à πικρός.

Πιλάτος, ου, ὁ, nomen præsidis Romani: interpret. Lat. *telo armatus*. Angl. PILATE.

Πιλέω, -ῶ, et πιλόω, -ῶ, *cogo*, *coarcto*, *constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.

Πίλημα, ατος, τὸ, *lana coacta*; *quævis res constipata in modum lanæ coactæ*; item *pileus*: à præced.

Πιλιᾷ, *dejicit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλιάω, idem quod πιλάω. Th. πίλας, adv. *propè*.

Πίλναμαι, pass. à πίλνημι, id. quod πιλνάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. ind. pass. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, *admoveo, appropinquare facio*.

Πίλνημι, πίλναμαι, idem.

ΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *PILEUS* seu *pileum; indumentum ex lanâ compactum, quibus pectus muniri solebat; tapes spissus ex lanâ crassâ compactus; scutulus laneus; PILA, strues.*

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, et πιλέω, *cogo, coarcto, constipo*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ', ῆς, ἡ, *pinguedo*: et hinc

Πιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis, obesus*: qu. à πῖος, *pinguedo*, et μέλος, *membrum*.

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3. sing. præs. pass. verbi πιμπλάνομαι. perf. πέπλησμαι. aor. 1. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, *impleo*. πίμπλαμαι, *plenus sum*. Th. πλέος.

Πιμπλεῦσαι, *repentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. à πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι, fut. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλαθι, præs imperat. à

Πίμπλημι, v. πιμπλάω.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πιμπράω, πιπράω, et πίμπρημι, πίπρημι, *incendo*: f. πιμπρήσω. perf. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. præs. pass. πίμπραμαι, *incendor, intumesco*: præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πῖν' pro πῖνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πίνα, v. πίννα.

Πινακίδιον, ου, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον, ου, τὸ, *tabella*: et

Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem. à seq.

ΠΙ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *tabula, asser; libellus, index*. Est et πίναξ, *discus, quadra*.

Πινδόθεν, adv. ἐκ Πίνδου, *ex Pindo. Pindus* autem *mons erat agri Pyrrhebæi*: vel ut alii etiam *urbs*.

Πίνεθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. ind. pass verbi πίνω, *bibo*: præs. imperat. act. πίνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. et πινέμειν, Dor. pro πίνειν, præs. infin. act. verbi πίνω, *bibo*: fut. πώσω. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ejusd.

Πίνινον, *marinum*, propriè ad πίναν pertinens. v. præc.

ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur et πίνα.

Πινόεις, όεσσα, όεν, *sordidus*: à πίνος, *sordes*.

Πῖνον, ου, τὸ, *vinum hordeaceum*: à πίνω.

Πίνοντ' pro πίνοντα, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *sordes*. Sed

Πῖνος, ου, ἡ, *pinus*: qu. à πίων, *pinguis*, quia abundat resinâ.

Πίνουσ' pro πίνουσι, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω.

Πινύσκω seu πινύσσω, *moneo, sapere facio*; etiam *alloquor*: à πινύμαι, *sapio*; quod à πνέω, *spiro*.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, *sapientia, prudentia*: à πινυτός.

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, *sapiens, prudens*: à πινύω.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens*: ex πινυτὸς et φρήν.

Πινυτῶς, adv. *prudentèr*: à πινυτός.

Πινύω, f. ύσω, *moneo, sapere facio*: à πνέω.

ΠΙ'ΝΩ, *bibo*, imperf. ἔπινον. f. πώσω. perf. πέπωκα. aor. 2. ἔπιον. aor. 2. imperat. πῖε, et πῖθι. a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιών, οῦσα, όν. f. 1. m. πίομαι, εσαι, pro πιοῦμαι, ῇ, εῖται.

Πίνωσιν, 3. pl. præs. sub. act. verbi præced.

Πίνωσις, εως, ἡ, *potio*.

Πίομαι, *bibam*, f. 1. vel 2. m. pro πιοῦμαι. Sunt qui velint esse præsens à πίω, tut. πίσω, pro πίνω, *bibo*.

Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *pinguis*.

Πῖος, εος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, *pinguis*.

Πιότερος et πιότατος, compar. et superl. à πίων, *pinguis*.

Πιότης, ητος, ἡ, *pinguedo*. Th. πίων.

Πιοῦσα, aor. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, *bibo*: fut. πώσω. aor. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιών, οῦσα, όν.

Πιπίσκω, f. πίσω, *potum præbeo*: à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πιπλάω, ῶ, vel

Πίπλημι, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πίπος, ου, ὁ, *PIPUS, avis marina*: q. à πίω, quòd frequentiùs *bibat*.

Πιππίζω, f. ίσω, *pipio, avium pullos voce imitor*: à

Πίππος, ου, ὁ, *PIPIO, pullus avis*.

Πιπράσκω, *vendo, venundo*: imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. f. πράσω. (qu. à πράω pro περάω) perf. πέπρακα. perf. pass. πέπραμαι. perf. part. πεπραμένος, *venditus*. a. 1. pass. ἐπράθην. a. 1. inf. pass. πραθῆναι. a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. πραθήσομαι, *vendor*. Th. περάω, *vendo*.

Πιπράω, v. πιμπράω.

Πίπρημι, v. πιμπράω.

Πίπτε, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. part. præs. seq. verbi.

ΠΙ'ΠΤΩ, *cado, ruo, corruo, prosternor, dejicior, incido, procumbo*: f. πέσω, et Dor. πεσῶ. f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. perf. act. πέπτωκα. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, et in 2. pl. πέσετε. a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν. aor. 2. part. πεσών, οῦσα, όν.

Πίπτωσι, 3. plur. præs. sub. à πίπτω.

Πίσαγος, ου, ὁ, nomen Persicum, quod *leprosum* significat.

Πίσαι, *potum præbeo*, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω. f. πίσω. q. à πίω pro πίνω, *bibo*.

Πισιδία, ας, ἡ, *PISIDIA*, nomen regionis.

Πίσον, ου, τὸ, *PISUM*: à πτίσσω, *tundo*.

Πῖσος et πίσεα, εος, τὸ, *locus humectus, hortus, pratum*: qu. à πίσαι, *irrigare*, quod vide.

ΠΙ'ΣΣΑ seu πίττα, ης, ἡ, *PIX*: Angl. PITCH. qu. à πῖος, quia *pinguis*: aut à πίτυς, *pinus*.

Πισσόω seu πιττόω, -ῶ, f. ώσω, *pice oblino*: à præc.

Πιστὰ, *pignora beneficentiæ*, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidus, a, um*: quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

ΠΙΣΤΑ'ΚΙΑ, ων, τὰ, *PISTACIA*, *nuculæ pineis nucibus similes.*

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστεύω, *credo, fido, committo.* f. εύσω. perf. πεπίστευκα. plus. perf. πεπιστεύκειν, Att. pro ἐπεπιστεύκειν. part. perf. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ός. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. a. 1. imperat. πίστευσον, ατω, et in 2. pl. πιστεύσατε. a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν. præs. pass. πιστεύομαι, *credor.* perf. pass. πεπίστευμαι. a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, η. à πίστις, εως, ἡ, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fidem faciendam aptus, fidelis:* à πίστις, *fides.* Est et

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, *potabilis:* à πίσκω.

Πιστικὸς pro ὀπιστικὸς, per Aphær. τοῦ ο, ab Ὦπις. ιος, ἡ, nomen urbis propè Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, *fides,* vario sensu, ut Latina vox; *assensio; fiducia; id quod fidem facit, argumentum, testimonium; promissio; opinio.* qu. πεῖσις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι, *persuasum esse.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστὸν, τὸ, *pignus.* τὰ πιστὰ, *pignora, fœdus.* item τὸ πιστὸν idem ac πίστις. Sed

Πιστὸν, adverbialitèr pro πιστῶς, 3 Epist. Joh. ver. 5. à

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *fidelis; fidus; fide dignus.* Est et

Πιστὸς, *Christianus, credens in Christum:* οἱ πιστοὶ, *credentes.* à πείθω. At

Πιστὸς, ἡ, ὸν, *potui aptus, potabilis:* à πίω, *poto.* Th. πίνω, *bibo.*

Πιστότερος, compar. et πιστότατος, superl. à πιστὸς, *fidelis.*

Πιστοῦται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi

Πιστόω, ῶ, *fidem facio, et exigo, confirmo, stabilio:* fut. ώσω. perf. πεπίστωκα. perf. pass. πεπίστωμαι. a. 1. pass. ἐπιστώθην. à πιστὸς, *fidelis.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πιστωθεὶς, έντος, *cui fides habita est,* a. 1. part. pass. πιστώθητον, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιστώθητι, verbi πιστόω, *fidem facio.*

Πιστῶς, adv. *fideliter:* à πιστὸς, *fidelis.*

ΠΙ'ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, *sutor, cerdo.* Referamus ad πίσσα ὑγρὰ, *quia picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus, fidens.* Th. πείθω, *persuadeo:* f. σω. perf. πε. a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες et πίσσαρες, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor.*

Πίσω, *potabo,* f. 1. Poët. verbi πίω. Vide πίσαι.

ΠΙΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *turma, cohors; tribus quædam:* ab urbe Æolidis Πιτάνη indè

Πιτανάτης λόχος, *cohors Pitanates.*

Πίτνα, *cadebat,* imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω, vel à πίτνημι, τροπῇ τοῦ η εἰς α, ut ἵστα pro ἵστη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, *cado.*

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν. Vide πίτνα.

Πιτνάω seu πίτνημι, *expando, extendo; concutio, projicio:* à πίπτω

Πιτνέω, ῶ, id. q. πίπτω, *cado, labor.*

Πίτνω, *cadere facio, jacio.* Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, *index* vel *titulus pice illitus, ut affigi possit et applicari, tabula, pugillare; PITTACIUM.* Th. πίττα vel πίσσα, *pix.*

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, *PITTACUS MITYLENÆUS:* unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, *pineus:* à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, *strepitus aquæ remo percussæ; remigium; crebra agitatio et motus; larga destillatio.*

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, *pinis abundans:* à πίτυς.

ΠΙ'ΤΥΡΟΝ, ου, τὸ, *furfur:* q. à πίπτω. Est enim id. quod πίπτει, id est, excidit à frumento cùm molitur.

ΠΙ'ΤΥΣ, υος, ἡ, *picea, PINUS:* qu. à πῖον, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *piceis abundans, piceus:* à πίτυς.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, *loqueris,* 2. sing. præs. sub. à

Πιφάσκομαι et πιφάσκω, *jactito, dico, memoro, commemoro.* Th. φάω vel φημὶ, *dico.*

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, q. per reduplic. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico, loquor.* Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero:* à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, *BIBO.* Est et a. 2. sub. act. à πίνω. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ἢ ἡ, *pinguis, obesus:* compar. πιότερος. superl. πιότατος.

Πιὼν, *qui bibit,* a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo:* fut. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, *PLAGA,* quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, *icuncula cerea, quasillus:* à πλάσσω, *fingo.* Sunt qui πλαγγὼν exponunt *vagus,* voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω. f. 2. πλαγῶ. aor. 2. ἔπλαγον, et Pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, undè aor. 2 part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contra morem participiorum flectitur per ονος, ut apud Hesych. πλαγγόνος κεκρύφαλοι, *reticula muliebria.*

Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuncio:* fut. άσω. perf. πεπλαγίακα. Th. πλάγιος.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, *plagiarius, fragona.* Gloss. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia:* ex πλάγιος, *obliquus,* et αὐλὸς, οῦ, ὁ, *tibia.*

Πλάγιον, adv. *obliquè:* à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, et πλάγιος, ία, ιον, *obliquus, transversus:* q. à πλάζομαι, *erro.*

Πλαγιοφύλαξ, ακος, ὁ, *qui obliqua seu latera aciei custodit.* ex præc. et φύλαξ

Πλαγίως, adv. *obliquè; obscurè:* à πλάγιος.

Πλαγχθέντες, *errantes.* nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η. *erravi:* verbi πλάζω, *errare facio:* f. πλάγξω.

Πλάγχθεν, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, aor. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, *præhumidus, uvidus; flaccidus:* et

Πλαδάω, -ῶ, et -έω, ῶ, *humore nimio abundo:* qu. à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, et πλάδος, ου, ὁ, *humor superfluus.*

Πλάζομαι, *vagabundus jactor, erro:* hinc part. præs. med. πλαζόμενος. Th. πλάζω, *errare facio.*

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio; amoveo; disturbo:* f. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξα. perf. χα. a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et

πλάζω, per Sync. pro πιλάζω, appropinquo, accedo.
Πλαθαὶ, ῶν, αἱ, statuæ: à πλάττω.
Πλάθανον seu πλαθανὸν, ου, τὸ, orbis super quo panes formantur: ab eod.
Πλάθω, f. άσω, appropinquo, admoveo: à πιλάω. Th. πέλας, propè.
Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, vel forma in quâ lateres formantur: à πλάσσω, formo.
Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, tabula lata, &c. q. v.
Πλακεὶς, involutus, a. 2. part. pass. à πλέκω, plecto, necto; f. ξω. a. 2 pass. ἐπλάκην. a. 2. inf. pass. πλακῆναι.
Πλανία, ας, ἡ, error: à πλάζω, erro.
Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus et tenuis: à πλάξ.
Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, PLACENTA: contract. à πλακόεις.
Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur: à πλήσσω, percutio.
Πλακῶ, plicatus sim, a. 2 sub. pass verbi πλέκω, plecto: quod vide.
Πλὰν, Dor. pro πλὴν, nisi, præterquam quod; item præter, seorsum.
Πλανάω, facio errare, fallo, seduco: f. ήσω. perf. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præs. pass. πλανάομαι, seducor, erro: perf. pass. πεπλάνημαι. perf. part. πεπλανημένος, η, ον, seductus, a, um. a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, seductus fui. à
ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio: qu. à πλάζω. πλάναι, ambages.
Πλάνης, ητος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagabundus: à præc.
Πλανήσας, αντος, decipiens, a. 1. part. act. à πλανάω, q. v.
Πλανήτης, ου, ὁ, erro, -onis, erraticus; et subaudito ἀστὴρ, stella erratica, PLANETA: Angl. A PLANET. à πλανάω.
Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagabundus: à præc.
Πλανῆτις, ιδος, ἡ, vagabunda, erratica: ab eod.
Πλάνος, ου, ὁ, seductor, impostor; item error. Sed
Πλάνος, η, ον, fallax, fraudulentus, BLANDUS. Th. πλάνη, error.
Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula lata, æquor, planities, crusta. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλάξεν, Dor. et Ion pro ἔπληξεν, percussit, 3. sing aor. 1. ind. act. verbi πλήττω vel πλήσσω, percutio: f. ξω.
Πλάξιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro Πλήξιππος, equorum agitator: παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.
Πλάσαντι, dat. sing. à
Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, fingo: f. σω.
Πλάσις, εως, ἡ, fictio: à πλάσσω, fingo.
Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum: ab eodem th.
Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius; item fictor, fabulator: à præced.
Πλάσσε, finxit, Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à
ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, fingo, comminiscor, simulo: fut. πλάσω. perf. πέπλακα. perf. pass. πέπλασμαι. hinc
Πλάστης, ου, ὁ, fictor, formator: à πλάττω.
Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur; tabula in quâ cottabis ludebatur. Th. πλατὺς, έος, ὁ, latus. Est et
Πλάστιγξ, Dor. pro πλήστιγξ. ιγγος, ἡ, ferrula, flagellum: à πλήσσω, percutio.
Πλαστικὴ, sub. τέχνη, fingendi seu fictorum ars, PLASTICE à
Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem optus; item fingendi arte valens. Th. πλάσσω, fingo.
Πλαστὸς, ἡ, ὸν, fictus, a, um: ab eod.
Πλαταγέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, crepitaculo sonitum edo, manu plausum edo: à
Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; fremitus maris; item homo garrulus. à πλατάσσω.
Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus: à πλαταγέω, q. v.
Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω, quod vide.
Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, PLATÆÆ: hinc
Πλαταιεὺς, έως, ὁ, Platæensis: dat. plur. Πλαταιεῦσι.
Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod
Πλάτανος, ου, ἡ, PLATANUS arbor, quia lata diffusa ramis. Th. πλατὺς, latus.
Πλατάσσω, ex ictu et collisione sonum edo. Th. πλατύς.
Πλατεῖ pro πλατέα, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen. plur. ab eod. th.
Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, PLATEA: ab eod.
Πλάτη, ης, ἡ, palmula, extrema et latior pars remi, vel ipse remus, ipsa navigatio, ὑγρᾷ πλάτῃ κατηγόμην, Soph. Philoct. 358. Sigeum cursu secundo appuli. Th. πλατύς.
Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, propè, quod vide.
Πλάτος, εος, τὸ, latitudo. Th. πλατύς.
Πλάττω, fingo, Att. pro πλάσσω, idem; quod vide.
Πλατυάσδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, ore diducto pronuntiantes, nom. pl. part. præs. fœm. gen. à πλατυάζω. Alii πλατιάσδοισαι legunt, à πλατιάσδω, Dor. pro πλατιάζω, ore in latum diducto loquor. Th. πλατὺς, latus.
Πλάτυγξ, sive potiùs πλάστιγξ, γγος, ἡ, summa et lata pars remi, quâ percutitur aqua. Th. præc.
Πλατύκερως, ωτος, ὁ, qui latis cornibus est: nom. propr. animalis, quod cervorum generi annumeratur. Gall. Chamois. Ex πλατὺς et κέρας, τὸ, cornu.
Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. à
Πλατύνω, dilato: f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. pass. πεπλάτυμμαι. a. 1. pass. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. pass. πλατύνθητι, ήτω. Th. πλατὺς, latus.
Πλατύνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, latum dorsum habens: quod ex πλατὺς, latus, et νῶτος, ου, ὁ, tergum.
ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, LATUS, amplus: in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ, in n. g πλατύ. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.
Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, dilatatio, latitudo; ostentatio, jactantia: à πλατύνω.
Πλατύψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, latus animâ, insatiabilis, avarus.
Πλάτων, ωνος, ὁ, PLATO, magister Aristotelis.
Πλάω, per Sync. pro πιλάω, appropinquo. Th. πέλας, propè.
Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. et sic πλέες pro πλέονες, nom. pl. compar. à πολὺς, multus: compar. πλέων et πλείων. superlat. πλεῖστος.
Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id quod nexum seu contextum est; opus vitile; calathus, canistrum; cincinnus. item rete. Th. πλέκω, necto.
Πλέθρα, ων, τὰ, humida et herbosa loca: an quia πλαδαρά;
Πλεθριαῖος, αία, αῖον, plethrum seu jugerum æquans. à
ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, plethrum, teste Suida, spatium centum pedum; jugerum, 240 pe-

dum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii. apud Poët. πίλεθρον.

Πλεῖ, *naviga:* pro πλέε, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. act. à πλέω, *navigo:* fut. πλεύσω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sydus pluribus stellis constans. qu. à πλέω, *navigo*, quia utilis *navigantibus*; vel à πλείονες, quòd *plures* stellas habet.

Πλείειν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλέειν, præs. inf. act. verbi πλέω, *navigo*; fut. πλεύσω.

Πλεῖει, per Pleonasmum syllabæ ει, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imperat. act ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena:* à masculino πλέος, *plenus:* Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. inf. à πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus*, comparat. n. g. gen. sing. πλείονος. gen. plur. πλειόνων. nom. vel acc. plur. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura*. Th. πολὺς, *multus*. comp. πλείων et πλέων. superl. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, *plenus*.

Πλείους, *plures*, acc. pl. m. g. pro πλείονας, comp. à πολύς.

Πλεῖστα, adv. Vide πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima*, nom. sing. f. g. et πλείσταις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, f. άσω, *pluris liceor quàm cæteri:* à πλεῖστος, superl. à πολὺς, *multus*.

Πλειστηριασμὸς, ῦ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quàm cæteri*; à præc.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt*: πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. *plurimùm, maximè, longissimè*. τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte, ad summum, ut plurimum*. à

Πλεῖστος, η, ον, *plurimus, a, um*, superl. à πολὺς, *multus*. comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. vel nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα, à πλείων. alicubi adverbii more usurpatur. Παραγινομένων δικαστῶν πλείω τῶν τετταράκοντα. D. Sic. i. 92. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε. Isocr. Parænes. *Robur sine prudentia ipsis possidentibus magis vel plerumque nocuit.*

Πλείων, ονος, ὁ ἡ, *major, amplior*: n. g. πλεῖον, *plus:* compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um*.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus:* sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur* tempora.

Πλεκόω, ῶ, fut. ώσω, *implicor, coëo:* à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus; cirrus; rete, laqueus:* à πλέκω.

Πλεκτοῖσι, *plicatis*, dat. plur. Ion. à

Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *PLEXUS:* à

ΠΛΕ'ΚΩ, *PLICO, PLECTO, necto, texo:* fut. ξω. perf. πέπλεχα. aor. 2 ἔπλαγον. perf. pass. πέπλεγμαι. aor. 1. pass. ἐπλέχθην. perf. med. πέπλοκα.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus*.

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω, quod vide.

Πλέξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, q. Poët. pro πλεῖον, *PLUS:* et

Πλέονα pro πλείονα· vide πλεῖον.

Πλεονάζον, *abundans*, præs. part. n. g. et

Πλεονάζουσι, 3. pl. præs. ind à

Πλεονάζω, *copiosior aut major sum quàm necesse est, multiplicor; plus habeo, antecello; insolesco; augeo.* f. άσω. a. 1 ἐπλεόνασα. Hinc aor. 1. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, quod vide.

Πλεονάκις, adverb. *sæpiùs:* à πλέον, quod vide.

Πλεονάσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονάζω, quod vide.

Πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, *abundantia, superfluitas; latior rei explicatio:* ab eod. th.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæstui* vel *plus habeo; superior sum, vinco; fraudo, circumvenio; plus appeto quàm par aut satis est.* fut. ήσω. aor. 1. ἐπλεονέκτησα. perf. πεπλεονέκτηκα. aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην. a. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur*. ex πλέον pro πλεῖον, *plus*, et ἔχω, *habeo*. Qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicitur; at si simpliciter sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνῳ dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνῳ. Ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo*, non verò, *ne expugnemur violenter à Satanâ*. Salm. de Trapezit. fœnore, p. 168 et seq.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, prærogativa, id in quo fraudatur aliquis:* à præced.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, *fraudator, avarus:* ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα· *avaritia; adulterium; luxuria in cibo et potu:* ex πλέον et ἔχω, f. ἕξω, *habeo*.

Πλέονες, *plures*, nom. pl. et

Πλεόνεσσ' pro πλεόνεσσι, *pluribus*, dat. plur. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major:* compar. m. gen. à πολὺς, *multus:* superlat. πλεῖστος, *plurimus*.

ΠΛΕ'ΟΣ, έα, έον, *PLENUS:* Poët. πλεῖος, et Att. πλέως. qu. à πολὺς, *multus*.

Πλέοντας, *navigantes*, acc. plur. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi πέλομαι, *sum*.

Πλεῦν pro πλέον, *plus*. et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας pro πλέονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures*. et

Πλεύνων pro πλεόνων et

Πλεύνως, pro πλεόνως, *plus:* Ion. hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ', ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas, latus, costa.*

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, *morbus lateris, PLEURITIS*. Angl. PLEURISY. à præced.

Πλευρὸν, ῦ, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλεύσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi πλέω, *navigo:* f. πλεύσω.

Πλευσοῦμαι, ῇ, εῖται, Dor. pro πλεύσομαι, fut. 1. med. ejusd. verbi.

Πλεύσω, *navigabo*, fut. 1. ind. act. à

ΠΛΕ'Ω, *navigo:* fut. πλεύσω. perf. πέπλευκα. quasi à πλάω pro πελάω, *propinquo*.

Πλέω, *plura*, per Sync. et Crasin pro πλέονα, οα, nom. vel acc. plur. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*. compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τό.

Πλέῳ, *pleno*, dat. singul. à πλέος, ου, *plenus*. est et

Πλέω, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως· quod vide.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus*.

Πληγεὶς, έντος, *percussus*, et in fœm. gen. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: fut. ξω. a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγά. *PLAGA*, *ictus*, *vulnus*: à perf. med. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percussum esse*, a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πληγῶν, gen. plur. à πληγὴ, quod vide.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τὸ. quod vide.

Πλῆθεν, *impleti erant*, Bœot. per Sync. pro ἐπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐπλήσθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo*: fut. πλήσω. ab inusit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω, q. v.

Πλήθοντος ὄχλου ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro*. Quod aliàs dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo*, *vulgus*, *PLEBS*: à πλήθω.

Πλήθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi πλήθω, quod vide.

Πληθὺν, *multitudinem*, acc. sing. à πληθὺς, quod vide.

Πληθυνθείην, ης, η, aor. 1. opt. pass. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico*, *cresco*: f. υνῶ. perf. πεπλήθυγκα. præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*. perf. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται. a. 1. ἐπληθύνθην. Th. πλέος, *plenus*.

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: acc. πληθύν. idem quod πλῆθος, εος, τὸ, et ab eodem th.

Πληθύω, *plenus sum*, *abundo*, *frequens sum*: præs. pass. πληθύομαι, idem: à præc.

Πλήθω, *impleo*, *inundo*: f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act πέπληκα. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*. a. 1. sub pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. πλησθεὶς, έντος. à πλέος.

Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πληθώρη, *omnium humorum æquabilis redundantia*; *satietas*; *magna hominum frequentia*: à πλήθω.

Πλήθωσι, 3. pers. plur. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro πλειάδες, *Vergiliæ*, *sidus in dorso Tauri*: à πλειὰς, άδος, quod vide.

Πλήκτης, ου, ὁ, *percussor*; item *pugnax*: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληκτίζομαι, *pugno usque ad plagas*, *digladior*; *ad commiserationem induco*: à πλήκτης.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, *percutiendi vel pugnandi vim habens*, *mordax*: ab eod.

Πληκτικώτερα, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πληκτικώτερος, ου, *vehementior*: comparat. grad. à πληκτικός.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, *PLECTRUM*, *scutica*, *flagellum quo fides pulsantur*; item *calcar galli gallinacei*: à πλήσσω.

Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, *æstus maris*: à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆμι, *appropinquo*; *impleo*: à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, *propè*.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, *vitiositas*, *improbitas*, *peccatum*, *erratum*, et

Πλημμελέω, -ῶ, f. ήσω, *incompositè*, *inconcinnè*, vel *immoderatè*, *me gero*; *improbè me gero*, *delinquo*: à πλημμελής.

Πλημμέλημα, ατος, τὸ, *peccatum*, *delictum*. item *quod pro peccato penditur*. à perf. pass. verbi πλημμελέω.

Πλημμελὴς, έος, ὁ & ἡ, *inconcinnus*, *immoderatus*, *vitiosus*: à πλὴν et μέλος, qu. *sine modulatione*: aut à πλέον μέλος, *cùm membrum abundat*.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, *delictum*.

Πλημμύρα, ας, ἡ, *maris æstuantis accessus*, *inundatio*: à πλήμη, vel πλήμμη, *æstus maris*, quod vide, et μύρω, *fluo*: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, *maris æstuantis recessus*: pro ἄμπωσις, ex ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo*.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλήμνη, ης, ἡ, *modiolus rotæ*; *fistula cui axis inseritur*, *et circa quem ea volvitur*: à πολῦμαι, *versor*, vel ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, *quòd axe impleatur*.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, *ferramentum rotæ*, *quo radii modiolo colligantur*: à πλήμνη et δέω, *ligo*.

Πλημοχόη, ης, ἡ, *vas quoddam*: à πλήθω, *impleo*, et χέω, *fundo*.

ΠΛΗ'Ν, adv. *præterquam*, *præter*, cum gen. *sed*, *sed tantùm*, *tamen*, *quinetiam*, *cæterùm*, *itaque*, *tantùm*, *maximè*. πλὴν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. *præter apostolos*. πλὴν ἐὰν, *si modo*. πλὴν εἰ, *nisi*.

Πλῆντο, *implebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλῆξ, Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, *percutio*: f. ξω.

Πλήξας, αντος, et in nom. dual. πλήξαντε, aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *quæ multiloquio aërem verberat*.

Πλῆξεν, *deterruit*, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ & ἡ, *equorum domitor*, et *stimulator*: ex πλήσσω, f. ξω, *percutio*, et ἵππος, *equus*.

Πλῆξις, εως, ἡ, *percussio*, *consternatio*. Th. πλήσσω.

Πλήρει, n. g. à πλήρης, q. v.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ & ἡ, et πλῆρες, τὸ, *plenus*, *perfectus* seu *integer*. Th. πλέος.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πληρόω, *impleo*.

Πληροῦσθε, *impleamini*, 2. pl. imperat. pass. à

Πληρόομαι, -οῦμαι, *impleor*: vid. πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, *plenam fidem facio*, *plenum affero*: etiam *consummo*, *impleo*, *ita impleo ut nihil amplius desiderari possit*. f. ήσω. perf. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα a. 1. imperat. πληροφόρησον. præs. pass. πληροφορέομαι, -οῦμαι, *certus sum*, *persuasissimum habeo*: res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, *quæ nobis plenè notificatur*, *ad plenum persuadetur*. perf. pass. πεπληροφόρημαι. perf. part. pass. πεπληροφορημένος. aor. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η. a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς. ex πλήρης, *plenus*, et φορέω, seu φέρω, *fero*.

Πληροφορία, ας, ἡ, *plena assensio*, *plena persuasio*, *certa fides*: à præc.

Πληρόω, -ῶ, *impleo*, *repleo*, *instruo*; *prægnantem reddo*: *suppleo*; *absolvo*, *finio*; *satio*; *solvo quod debeo*. f. ώσω. perf. πεπλήρωκα. aor. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις,

σει. a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. πεπλήρωμαι. aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. pass. πεπληρωμένος, *impletus, consummatus*. à πλήρης, idem quod th. πλέος, *plenus*.

Πληρωθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum, plenitudo, impletio*. πληρώματα, *classiarii, remiges et milites navales*. Ælian. de anim. à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος. aor. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, *repletio; plenitudo; perfectio, absolutio; solutio debiti*: à πληρόω.

Πλησάμενος, ου, *cùm implevisset*, a. 1. part. med. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, *impleo*: f. σω. a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πλησίαζε, *appropinqua*, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, *appropinquo, familiaritèr ad aliquem accedo, aliquo familiaritèr utor; sector; consuesco, rem habeo cum aliqua. οἱ πλησιάζοντες, discipuli alicujus*, Isocr. fut. άσω. acc. pl. part. præs. πλησιάζοντας. à πλησίον, quod vide.

Πλησιαίτερος, *propinquior, propior*: compar. à πλησίος, quod vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, *propiùs*: à præc.

Πλησιάτερος, idem quod πλησιαίτερος. quod vide.

Πλησίον, adv. *propè*: sed ὁ πλησίον, *propinquus*; quod et absque articulo Luc. x. 29. 36. vix usquam alibi, ut notat Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.

Πλησίος, ία, ίον, *propinquus; proximus, vicinus*. Th. πέλας, *propè*.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *alicujus agro vicinus*: ex πλησίος et χῶρος, *ager, locus*.

Πλησίστιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *velum implens; item qui prospero cursu navigat vento implente velum*: ex πλήθω et ἱστίον, ου, τὸ, *velum*. Th. ἵστημι, *statuo*.

Πλήσμιος, ία, ιον, *implens, replens*, de cibo dicitur: item *delicatus, fastidiosus*. τὸ πλήσμιον, *fastidium, satietas*. à πλήθω, fut. σω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, *satietas, repletio, plenitudo*: acc. pl. πλησμονάς. ab eod. th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, *percutio, frango, percello, terreo*: f. ξω. perf. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα. a. 1. part. πλήξας, αντος. a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic et in aor. 2. pass. ἐπλήγην et ἐπλάγην. perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλῆτο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. perf. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπληστο. Th. πλέος, *plenus*.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, id. quod πλήσσω, quod vide.

Πλήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθεία, ας, ἡ, *laterum fictio, lateritium opus; item agmen militare sic dispositum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet*. Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, *lateres fingo; item ex lateribus ædifico*: à πλίνθος.

Πλίνθινος, ίνη, ινον, *lateritius*: à πλίνθος.

Πλινθίον, ου, τὸ, *laterculus*, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, *later*.

Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, *lateres conficio*: à πλινθουργός.

Πλινθουργία, ας, ἡ, *confectio laterum*: ab eod.

Πλινθουργὸς, ῦ, ὁ, *qui lateres conficit*: ex πλίνθος et ἔργον.

Πλὶξ, *gradus, gressus, passus; item spatium inter pollicem et medium digitum*: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu -σσομαι, *tolutim incedo, gressus glomero, gradior*: tanq. terram πλήσσω pedibus.

Πλιχὰς, άδος, ἡ, *cutis quæ pudendis subest, inter utrumque femur*: à præced.

Πλοιάριον, ου, τὸ, *navicula; calceamenti muliebris genus*: dim. à πλοῖον.

Πλοΐζω et πλοΐζομαι, *navigo, navi proficiscor*: à πλόος.

Πλοῖον, ου, τὸ, *navis*, impr. *oneraria*: à præt. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ῖδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: et

Πλόκαμος, ου, ὁ, *cincinni, vel cirri, crines plexi et intorti; complicatio, connectio*: à πλοκὴ, quod vide.

Πλοκερὸς, ὰ, ὸν, *textilis*. Th. πλέκω, *plico*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio; item dolus*: à πλέκω.

Πλόκιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *textilis, nexilis*: à πλόκος.

Πλόκιον, ου, τὸ, *cirrus, coma plexilis; genus monilis collaris*: ab eod.

Πλόκιος, ία, ιον, *nexilis; textilis; item perplexus, intricatus*: à seq.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: à πλέκω, *necto*.

Πλόος, ῦς, ὁ, gen. όυ, ῦ, *navigatio, cursus navis*. Item πλοῦς, πλοὸς, πλοῦ. Th πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω. a. 2. ἔπλεον. perf. med. πέπλοα.

Πλῶ, gen. contract. à πλόος, πλοῦς. q. v.

Πλουμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*. Gloss. Est *cervical*, à pluma.

Πλουσιάζω, id. ac πλουτίζω, q. v.

Πλούσιος, ία, ιον, *dives, locuples*. πλουσία πόλις, *urbs opulenta*. in comparat. πλουσιώτερος, έρα, ερον. Th. πλοῦτος, *divitiæ*, q. v.

Πλοῦτε, voc. sing. à Πλοῦτος, ου, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλουτεῖν, præs. inf. act. à πλουτέω, quod vide.

Πλουτοῦντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλουτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ήσω. perf. πεπλούτηκα. aor. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*: f. ίσω. perf. πεπλούτικα. a. 1. ἐπλούτισα. a. 1. pass. ἐπλουτίσθην. ab eod. th.

Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*; ex πλοῦτος et δότειρα, *datrix*: et

Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλοῦτος, *divitiæ*, et δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem et ex iisdem.

Πλούτοιο, gen. Ion. pro πλούτου, à

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *divitiæ, PLUTUS*: qu. à πολὺ et εἶναι, undè ἐόν. Ergò πλοῦτος sunt πολλὰ ἐτὰ, et πλούσιοι, cui πολλὰ ἐστί.

Πλουτοῦντι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλουτοῦσι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλουτέω, *dives sum*, quod vide.
Πλουτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλοῦτος.
Πλούτων, ωνος, ὁ, *PLUTO*. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.
Πλοχμὸς, οῦ, ὁ, *crinis plexus et intortus*, per Sync. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.
Πλυθεὶς, εῖσα, ὲν, *lotus*, aor. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*; perf. pass. πέπλυμαι.
Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.
Πλυνὸς, οῦ, ἡ, *labrum ubi lavatur*. πλυνὸν ποιεῖν τινα, *omnibus conviciis proscindere aliquem*. Th. πλύνω, *lavo*.
Πλύντης, ου, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à
ΠΛΥ'ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*: ut λούω, *corpus*; νίπτω, *manus et pedes*. Significat et *maledictis proscindo, objurgo, contamino*: fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλῦνον, άτω. perf. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger*?
Πλῶε, *navigabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. et
Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo*.
Πλωιούσας pro πλωούσας, acc. pl. f. g part. præs. Ion. pro πλεούσας, à πλωίω, quod à πλώω pro πλέω, *navigo*.
Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλώϊζε, à πλωΐζω.
Πλωΐζω, et πλωΐζομαι, *navigo*. Th. πλέω, idem.
Πλώϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navigandi peritus, ad navigandum aptus*: ab eodem.
Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.
Πλῶσαι pro πλεῦσαι, à πλέω, *navigo*.
Πλώουσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλώω.
Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.
Πλωτικὸς, ἡ, ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus, qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: et
Πλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigabilis, natalis, natans in aquis*; à πλῶμι, quod vide.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτήρ.
Πλώω, vide in πλῶμι.
Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à
Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*: fut. πνεύσω.
Πνείουσα, ας, ἡ, Dor. pro
Πνέουσα, ας, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*, q. v.
Πνεῦμα, ατος, τὸ, *spiritus, ventus, aura, flatus*; *vita, anima, animus*; in Scripturâ S. *spiritus S.* et interdum *malus spiritus*. Th. πνέω, *spiro*.
Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, *spiritualis, ventosus, inflatus, inflans*; in Script. S. *divinus, sanctus, purus, perfectus, vi et efficaciâ præditus*: item *quod Scriptura S. continet, quod cum eâ convenit*. Hinc Angl. PNEUMATICK à præc.
Πνευματικῶς, adv. *spiritualitèr*: à præc.
Πνευματοφορέομαι, οῦμαι, *à vento feror, vento agitor*: etiam *numine afflor*. præt. πεπνευματοφόρημαι. à
Πνευματοφόρος, ου, ὁ, *spiritu ductus*, vel *afflatus*: à πνεῦμα et φέρω.
Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO*, respirationis instrumentum: à πνεῦμα.
Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro*: fut. πνεύσω. a. 1. ἔπνευσα. aor. 1. part. πνεύσας.
Πνεύσειεν, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.
Πνεύσω, *spirabo*, f. 1. act. à
ΠΝΕ'Ω, *flo, spiro, anhelo*; *odorem spiro, oleo*: fut. πνεύσω. perf. πέπνευκα. perf. pass. πέπνευμαι.
Πνιγεὶς, εῖσα, ὲν, *suffocatus*, a. 2. part. pass. et
Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *suffocans*: à πνίγω.
Πνιγήσομαι, *suffocabor*, f. 2. pass. à πνίγω.
Πνιγμὸς, οῦ, ὁ, *suffocatio, strangulatio*: et
Πνῖγος, εος, τὸ. idem: à
ΠΝΙ'ΓΩ, *suffoco, strangulo*; *eneco, torqueo, ango*. fut. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. pass. ἐπνιγόμην, ου, ετο. perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. pass. ἐπνίγην. f. 2. pass. πνιγήσομαι.
Πνιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æstu suffocans, suffocans, strangulans*. à πνῖγος.
Πνικτὸς, ἡ, ὸν, *suffocatus*, à th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.
Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus*: à πνέω, *spiro*: p. m. πέπνοα.
Πνοιὰς, *flatus*, acc. pl. à
Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τοῦ ι, Dor. pro πνοὴ, quod vide.
Πνῦμι, et πνῦμαι, et πνέω, *spiro, sapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro*: fut. πνεύσω.
Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi conciones habebantur*: à πινύω, *moneo*.
Πνύτο, *spirabat*; *intelligebat*, 3 sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι. vide πνῦμι.
ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *gusto, edo*.
Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Ποδαβρὸς, οῦ, *pedibus mollibus præditus*: ex ποῦς, *pes*, et ἁβρὸς, *mollis*.
Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*; item *articularis morbus, PODAGRA*, q. d. πόδες ἀγρεύονται, *pedes capiuntur*. Ex ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.
Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, vel ποδαγρὸς, οῦ, ὁ, *PODAGER, qui podagrâ tentatur, PODAGRICUS*. τὰ ποδαγρικὰ, sub. πάθη, *podagrici dolores*. à præced.
Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex ποῦς, *pes*, et νίπτω, *lavo*.
Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, vel ποδόνιπτρον, *aqua quâ pedes abluuntur*: ex iisd. th.
Ποδαπὸς, ἡ, ὸν, *cujas? ex quâ regione?* q. ποίου δαπέδου;
Πόδαργε, voc. sing. à
Πόδαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *albos* vel *celeres pedes habens*: ex ποῦς, *pes*, et ἀργὸς, οῦ, *albus, celer*.
Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere, pedum velocitate præditum esse*. Vide ποδάρκης.
Ποδάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer*: ex ποῦς, *pes*, et ἀρκέω, *sufficio, par sum*.
Ποδεκμάγειον, ου, τὸ, *pedale*: in quo πόδες ἐκμάσσονται, *pedes absterguntur*. Th. μάσσω, *abstergo*.
Πόδες, nom. pl. et
Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.
Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens*: et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*; necnon *cal-*

ceamenti rustici genus. Th. πῦς, *pes.*

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *usque ad pedes dependens:* ex πῦς, *pes,* et ἠνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus in longitudinem;* item *perpetuus.*

Ποδήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pedibus velox, ventipes:* ex πῦς, *pes,* et ἄνεμος, *ventus.*

Ποδήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris,* sive *ad pedes usque dependens:* ex πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes,* et ἄρω, *apto.*

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ὁ μικρὸς πῦς, *pediculus, parvus pes.*

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi.* Th. πῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam,* Att pro ποδίσω. f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *melior pede;* item *pede ligo, pedicis obligo;* fut. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, *vola pedis,* ποδὸς κοῖλον.

Ποδάρτιον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa.* Ex πῦς et ἄρω, vel ἀρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πῦς, *pes.*

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium* quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus: item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur:* et *tendicula quâ cervi capiuntur.* ex πῦς et στρέφω.

Ποδόψιλον, *pediculum,* Gl. Cyr. puto ποδῶν ψίλλιον, *pedicula.*

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant,* ποδὶ ψοφῦσι.

Ποδώκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer:* ex πῦς, ποδὸς, *pes,* et ὠκὺς, *celer.*

Πόδωμα, *pulpitum,* tanquam res *pedata,* pedibus fulta. qu. à πῦς, ποδός.

Ποεῖ, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio.*

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, *aliquando.*

Πόθεσκε, *desiderabat,* Ion. pro ἐπόθει, ει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ποθέω, *desidero.* Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis, desideratus.* Th. πόθος, *desiderium.*

Πόθεν, *undè?* interrogativum: ab ὅθεν, *undè,* indefinit. Th. ὃς, *qui.*

Ποθεῦσαι, Dor. pro ποθοῦσαι, *desiderantes,* nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντε, *desiderantes,* nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero:* præs. part. ποθέων, έουσα. Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθέοντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo:* ex πρὸς et ἕρπω, *serpo.*

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero:* quod vide.

Ποθέσπερα, *vesperi.* Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper.*

Ποθεῦντες, *amantes,* Dor. pro ποθοῦντες, nom. pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Ποθέω, ῶ, *desidero, expeto, amo:* fut. ήσω et έσω. a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ου, ὁ, *desiderium.*

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium:* à præc.

Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, *desiderare,* Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. a ποθέω, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* ab ὅθι, *ubi,* indefin. sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquando:* ab eodem.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, *aspiciens,* præs. part. f. g. et

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio:* ex ποτὶ, pro πρὸς, et ὁράω, *video.*

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poet. pro προσορῶ, *aspicio.*

Ποθορῇσθα, Dor. et Æol. pro προσορᾷς, *aspicis,* 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῇ.

Ποθορῶσα, ας, ἁ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens,* præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, *desiderium:* q. à πόθω, *desidero,* inusit. alii à perf. med. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo.*

Ποθῦμεν, *desideramus,* 1. plur. præs. ind. act. verbi ποθέω, quod vide.

Ποῖ, *quo, quorsùm?* ab indefinit. οἷ, *quò.*

Ποία, ας, ἡ, *qualis:* in m. g. ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *herbosus, a, um,* Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποίαντος υἱὸς, pro *Philoctete.*

Ποιεῖ, *facit,* 3. sing. præs. ind. act. sed

Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιέσκον pro ἐποίουν, ουν.

Ποιεῦ, *fac,* Dor. pro ποιοῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti,* Dor. pro ποιοῦντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεύμενον pro ποιούμενον.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, factito, fabricor; carmina facio; pono.* fut. ήσω. perf. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκώς. a. 1. ἐποίησα. aor. 1. part. ποιήσας. præs. pass. ποιέομαι, οῦμαι, *fio.* perf. pass. πεποίημαι. aor. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Varias significationes accipit diversis junctum substantivis aut particulis; ut ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem,* at ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire.* θυσίας ποιεῖν, *sacrificare.* ἑορτὴν ποιεῖν, *diem festum celebrare.* χρόνον ποιεῖσθαι, *morari.* λόγον ποιεῖσθαι, *dicere.* ἀρχὴν ποιεῖσθαι, *incipere.* παῖδα ποιεῖσθαι, *adoptare.* περὶ πολλῦ ποιεῖσθαι, *magnifacere.* ἐν ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, *contemnere.*

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba.*

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herbosus:* à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ατος, τὸ, *opus, actio, POEMA,* opus Poëtæ, *figmentum.* ποιήματα, ων, *res conditæ.* Th. ποιέω, *facio, versus facio.*

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus,* perf. part. pass. à ποιέω, *facio.*

Ποίησ' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit,* Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio.*

Ποιῇσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *actio, conficiendi ratio;* item *POESIS;* Angl. POESY: à ποιέω, *facio: carmina compono.*

Ποιήσω', *faciam*, pro ποιήσωμαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, ῦς, ῦ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, *POETA*; item *effector*, *conditor*, *factor*: dat. plur. ποιηταῖς. fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina*, *POETICA*. à

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *POETICUS*: Angl. POETICK. in pl. n. g. ποιητικά. à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus*; *factitius*; *adoptivus*, *adscititius*: adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*: Angl. POETRY. ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, ῶ, fut. ήσω, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo*.

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui variegatas habenas habet*. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego*, *vafrè fingo*. f. λῶ. præs. infin. ποικίλλειν. præs. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præc.

Ποικιλόβουλος, ν, ὁ ϗ ἡ, *versutus*, *qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βουλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *varium vocem sonumque habens*: à ποικίλος et γῆρυς.

Ποικιλόδειρος, ν, ὁ ϗ ἡ, *varium habens collum*; *versicolor*. expon. et *canorus*, *varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Met. causæ, *vox*.

Ποικιλόθρονος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui varios habet thronos*: ex ποικίλος et θρόνος.

Ποικιλομήτης, ν, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia*, *versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, ν, ὁ ϗ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *varius*, *maculosus*: item *qui varias artes callet*, *versutus*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.

Ποικιλτὴς, ῦ, ὁ, *qui variat*, *qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*: à ποικίλλω, quod vide.

Ποικιλῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui varia canit*: epith. Sphyngis. ex ποικίλος et ᾠδή.

Ποικίλως, adv. *variè*, *multis modis*. à ποικίλος.

Ποιμαίνονθ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco*, *rego*, *curo*, *doceo*. fut. ανῶ. a. 1. ἐποίμανα. a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, *pastorius*. ab eod.

Ποιμανῶ, *pascam*, fut. 1. verbi ejusd.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor*; *adjutor*, *rector*. q. à πάω, *pasco*, vel q. in ποίῃ μένων, *in herbâ manens*.

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. ποίμνα· à præc.

Ποιμνήϊος, ία, ῖον, *ad ovium gregem pertinens*: à præc.

Ποίμνιον, ν, τὸ, *grex*. dimin. à ποίμνη.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO*, *pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *PŒNA*, *ultio*: pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione* et *solutione*: item pro *pretio*, δῶχ', υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. Ε. 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis*. q. à πόνος, *molestia*.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *spicas lego*: ex ποίη, *herba*, pro πόα, Ion. et λέγω, *colligo*.

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis*, *-e*. semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam. Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas*; à ποῖος.

Ποιῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιεῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præs. act. ejusd. verbi.

Ποιούντων, *faciant*, Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνυὸς, ῦ, ὁ, *sedulus minister*: à

Ποιπνύω, seu ποιπνύω, *aliquid sedulò ago*, *satago*, *expeto*, *ministro*. ἀπὸ τῦ ποιεῖν et πνέειν, seu πνεῖν, *spirare*: nam qui *satagit*, et properantèr opus *facit*, *anhelat*.

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, *scrotum*, *mentula*. Etym. à σπείρω. Vide πηρίν.

Ποίτινος, ν, ὁ ϗ ἡ, Poët. *remunerator*, *qui gratiam refert*. per Syncop. quasi ποινήτινος. ex ποινὴ et τίνω.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*, quod vide.

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ποκίζω, *vello*, *tondeo*: f. ίσω. à

Πόκος, ν, ὁ, *vellus*. Th. πείκω, vel πέκω, *tondeo*.

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: sed

Πόλεας, *urbes*, acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ, et

Πολέεσσ', pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολεῖν, præs. infin. act. à πολέω, *verto*.

Πολεμαρχέω, ῶ, f. ήσω, *officium gero polemarchi*: à seq.

Πολέμαρχος, ν, ὁ, *dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, et ἀρχὸς, *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus*.

Πολεμέω, -ῶ, *bello*, *prælior*: fut. ήσω. perf. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. aor. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.

ceamenti rustici genus. Th. πῦς, *pes.*

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *usque ad pedes dependens:* ex πῦς, *pes,* et ἠνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus in longitudinem;* item *perpetuus.*

Ποδήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pedibus velox, ventipes:* ex πῦς, *pes,* et ἄνεμος, *ventus.*

Ποδήρης, έος, ὁ ϗ ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris,* sive *ad pedes usque dependens:* ex πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes,* et ἄρω, *apto.*

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ου, ὁ, ὁ μικρὸς πῦς, *pediculus, parvus pes.*

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi.* Th. πῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam,* Att pro ποδίσω. f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede;* item *pede ligo, pedicis obligo;* fut. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδοῖϊν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, *vola pedis,* ποδὸς κοῖλον.

Ποδόριον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa.* Ex πῦς et ἄρω, vel ὀρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πῦς, *pes.*

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium* quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus: item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur:* et *tendicula quâ cervi capiuntur.* ex πῦς et στρέφω.

Ποδόψιλον, *pediculum,* Gl. Cyr. puto ποδῶν ψίλλιον, *pedicula.*

Ποδόψοφοι, sunt *qui pede strepitum excitant,* ποδὶ ψοφῦσι.

Ποδώκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, εος. ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer:* ex πῦς, ποδὸς, *pes,* et ὠκὺς, *celer.*

Πόδωμα, *pulpitum,* tanquam res *pedata,* pedibus fulta. qu. à πῦς, ποδός.

Ποεῖ, Att. pro ποίει, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio.*

Ποθ', sequente aspirat. pro ποτὲ, *aliquando.*

Ποθέεσκε, *desiderabat,* Ion. pro ἐπόθει, ει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ποθέω, *desidero.* Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis, desideratus.* Th. πόθος, *desiderium.*

Πόθεν, *undè?* interrogativum: ab ὅθεν, *undè,* indefinit. Th. ὃς, *qui.*

Ποθεῦσαι, Dor. pro ποθοῦσαι, *desiderantes,* nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντε, *desiderantes,* nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero:* præs. part. ποθέων, ουσα. Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo:* ex πρὸς et ἕρπω, *serpo.*

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero:* quod vide.

Ποθέσπερα, *vesperi.* Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper.*

Ποθεῦντες, *amantes,* Dor. pro ποθοῦντες, nom. pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Ποθέω, ῶ, *desidero, expeto, amo:* fut. ήσω et έσω. a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ου, ὁ, *desiderium.*

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium:* à præc.

Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, *desiderare,* Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. a ποθέω, quod vide.

Πόθι, *ubi? quo?* ab ὅθι, *ubi,* indefin. sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquando:* ab eodem.

Ποθορεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, *aspiciens,* præs. part. f. g. et

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit,* 3. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio:* ex ποτὶ, pro πρὸς, et ὁράω, *video.*

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *aspicio.*

Ποθορῆσθα, Dor. et Æol. pro προσορᾷς, *aspicis,* 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῇ.

Ποθορῶσα, ας, ἀ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens,* præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟΘΟΣ, ου, ὁ, *desiderium:* q. à πόθω, *desidero,* inusit. alii à perf. med. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo.*

Ποθῦμεν, *desideramus,* 1. plur. præs. ind. act. verbi ποθέω, quod vide.

Ποῖ, *quo, quorsùm?* ab indefinit. οἷ, *quò.*

Ποία, ας, ἡ, *qualis:* in m. g ποῖος, quod vide.

Ποιάεις, άεσσα, ᾶεν, *herbosus, a, um,* Dor. pro ποιήεις, quod vide.

Ποίαντος υἱὸς, pro *Philoctete.*

Ποεῖ, *facit,* 3. sing. præs. ind. act. sed

Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιέεσκον pro ἐποίουν, ει.

Ποιεῦ, *fac,* Dor. pro ποιοῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti,* Dor. pro ποιοῦντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεύμενον pro ποιούμενον.

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιοῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, factito, fabricor; carmina facio; pono.* fut. ήσω. perf. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκώς. a. 1. ἐποίησα. aor. 1. part. ποιήσας. præs. pass. ποιέομαι, οῦμαι, *fio.* perf. pass. πεποίημαι. aor. 1. pass. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Varias significationes accipit diversis junctum substantivis aut particulis; ut ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem,* at ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire.* θυσίας ποιεῖν, *sacrificare.* ἑορτὴν ποιεῖν, *diem festum celebrare.* χρόνον ποιεῖσθαι, *morari.* λόγον ποιεῖσθαι, *dicere.* ἀρχὴν ποιεῖσθαι, *incipere.* παῖδα ποιεῖσθαι, *adoptare.* περὶ πολλῦ ποιεῖσθαι, *magnifacere.* ἐν ὀλίγῳ ποιεῖσθαι, *contemnere.*

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba.*

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herbosus:* à præced.

Ποιήεσσα, ας, ἡ, vide præced.

Ποιηθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ατος, τὸ, *opus, actio,* POEMA, opus Poëtæ, *figmentum.* ποιήματα, ων, *res conditæ.* Th. ποιέω, *facio, versus facio.*

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus,* perf. part. pass. à ποιέω, *facio.*

Ποίης' pro ποίησε, quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Ποίησε, *fecit,* Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio.*

Ποιῇσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *actio, conficiendi ratio;* item POESIS; Angl. POESY: à ποιέω, *facio: carmina compono.*

Ποιήσω', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom. verbale : à ποιέω.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, *POETA*; item *effector, conditor, factor*: dat. plur. ποιηταῖς. fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina, POETICA*. à

Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, *POETICUS*: Angl. POETICK. in pl. n. g. ποιητικά. à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ὴ, ὸν, *factus*; *factitius*; *adoptivus, adscititius*: adject. verbal. à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*: Angl. POETRY, ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, ῶ, fut. ήσω, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo*.

Ποικιλάνιος, ω, Dor. pro

Ποικιλήνιος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui variegatas habenas habet*. ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικίλλω, *variego, vafrè fingo*. f. λῶ. præs. infin. ποικίλλειν. præs. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*: à præc.

Ποικιλόβυλος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *versutus, qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, et βυλὴ, *consilium*.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, *varium vocem sonumque habens*: à ποικίλος et γῆρυς.

Ποικιλόδειρος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *varium habens collum*; *versicolor*. expon. et *canorus, varians vocem*: ex ποικίλος, *varius*, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, *collum*, et per Met. causæ, *vox*.

Ποικιλόθρονος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui varios habet thronos*: ex ποικίλος et θρόνος.

Ποικιλομήτης, υ, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *varia et multiplicia habens consilia, versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, et μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόνωτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, et νῶτος, *dorsum*.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, maculosus*: item *qui varias artes callet, versutus*.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ᾗ ἡ, Epith. carminis *quod vario citharæ sono canitur*: ex ποικίλος, *varius*, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.

Ποικιλτὴς, ῦ, ὁ, *qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*: à ποικίλλω, quod vide.

Ποικιλῳδὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui varia canit*: epith. Sphyngis. ex ποικίλος et ᾠδή.

Ποικίλως, adv. *variè, multis modis*. à ποικίλος.

Ποιμαίνοντ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, *pasco, rego, curo, doceo*. fut. ανῶ. a. 1. ἐποίμανα. a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

Ποιμὰν, Dor. pro ποιμὴν, quod vide.

Ποιμάνατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, *pasco*, quod vide.

Ποιμαντέον, *pascendum*, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ὴ, ὸν, *pastorius*. ab eod.

Ποιμανῶ, *pascam*, fut. 1. verbi ejusd.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ὴ, ὸν, *pastoralis*: à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *pastor*; *adjutor, rector*. q. à πάω, *pasco*, vel q. in ποίῃ μένων, *in herbâ manens*.

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. ποίμνα· à præc.

Ποιμνήϊος, ία, ϊον, *ad ovium gregem pertinens*: à præc.

Ποίμνιον, υ, τὸ, *grex*. dimin. à ποίμνη.

Ποινάω, -ῶ, *PUNIO, pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, *PŒNA, ultio*: pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione* et *solutione*: item pro *pretio*, δῶχ', υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. E. 266. *dedit* [equos] *pretium Ganymedis*. q. à πόνος, *molestia*.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *spicas lego*: ex ποίη, *herba*, pro πόα, Ion. et λέγω, *colligo*.

Ποῖος, οία, οῖον, *qualis, -e*. semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam. Th. οἷος, *qualis*, citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. sing. à

Ποιότης, ητος, ἡ, *qualitas*; à ποῖος.

Ποιῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιῦμες, Dor. pro ποιῦμεν, 1. pl. præs. act. ejusd. verbi.

Ποιύντων, *faciant*, Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιπνὸς, ῦ, ὁ, *sedulus minister*: à

Ποιπνύω, seu ποιπνύω, *aliquid sedulò ago, satago, expeto, ministro*. ἀπὸ τῦ ποιεῖν et πνέειν, seu πνεῖν, *spirare*: nam qui *satagit*, et properantèr opus *facit, anhelat*.

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, *scrotum, mentula*. Etym. à πείρω. Vide πηρίν.

Ποίτινος, υ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *remunerator, qui gratiam refert*. per Syncop. quasi ποινήτινος. ex ποινὴ et τίνω.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*, quod vide.

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ποκίζω, *vello, tondeo*: f. ίσω. à

Πόκος, υ, ὁ, *vellus*. Th. πείκω, vel πέκω, *tondeo*.

Πόκως, Dor. pro πόκυς, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλὺς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*: sed

Πόλιας, *urbes*, acc. pl. à πόλις, ιως, ἡ, *urbs*.

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοὶ, et

Πολέεσ', pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς· à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, ιως, ἡ, *urbs*.

Πολεῖν, præs. infin. act. à πολέω, *verto*.

Πολεμαρχέω, ῶ, f. ήσω, *officium gero polemarchi*: à seq.

Πολέμαρχος, υ, ὁ, *dux belli*: ex πόλεμος, *bellum*, et ἀρχὸς, *dux*. Th. ἀρχὴ, *principium*, item *principatus*.

Πολεμέω, -ῶ, *bello, prælior*: fut. ήσω. perf. πεπολέμηκα. a. 1. ἐπολέμησα. aor. 1. infin. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμηΐος, Ion. Dialysi pro πολέμιος, ου, *bellicus* ab eod.

Πολεμέεται, *prœliabitur*, 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμέω, quod vide.

Πολεμία, ας, ἡ, (sc. χώρα) *hostilis regio*: à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, *pugnare*, præs. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. pl imperf. ind. act. à

Πολεμίζω, *pugno, belligero*: fut. ίσω. perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, *bellicus, militaris, bellicosus*: hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, *ars militaris*: τὸ πολεμικὸν, οῦ, sc. σημεῖον, *classicum, bellicum*: et Angl. POLEMICK. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πολεμικῶς, adv. *bellicosè*. à præc.

Πολέμιος, ία, ιον, *hostis, inimicus*; *militaris*: à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus*: à

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, *bellicosus, bellator*, acc. sing. πολεμιστῆν à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *bellum excipiens*: ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, *bellum*.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tumultuosus*: ex πόλεμος et κλόνος, *tumultus*.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, *bellum*; *prœlium*: q. πολύαιμος· ex πολὺ et αἷμα, *sanguis*. Vel qu. πολόλεμος, ex πολὺς, et ὄλλυμι, *perdo*. Vel qu. πόλεις μειῶν, *civitates minuens*. Alii à πολέω, *everto*. Hinc

Πολεμοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *bellum nutrio* seu *foveo*: à πόλεμος et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, f. ώσω, *ad bellum excito*. Th. πόλεμος.

Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ· sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολεῖτο, -εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, *verto*. Nisi ex πολέσκω derivare malis, idem quod πολέω.

Πόλευς, gen. sing. Dor. pro πόλεος. à πόλις, ἡ, *urbs*.

ΠΟΛΕ'Ω, *verto, verso, versor*: f. ήσω. perf. πεπόληκα. undè fort. Angl. TO PLOW.

Πόληος, et Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, *urbs*.

Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, *urbium*: ab eod.

Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, *præfectus urbis sum*: à

Πολιανόμος, ου, ὁ, *ædilis, præfectus urbis*: ex πόλις et νέμω, *rego*.

Πολίαρχος, ου, ὁ, *præfectus urbis* vel *urbium*; *princeps urbis* vel *urbium*: ex πόλις et ἀρχός.

Πολιὰς, άδος, ἡ, *urbana*: Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιατᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης, q. v.

Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo*: f. ίσω perf. πεπόλικα. aor. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιήοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro πολιοῦχος, q. v.

Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιός.

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ου, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*: πολιήτῃσι, dat. pl. pro πολίταις. à πόλις.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cana habens tempora*: ex πολιὸς et κρόταφος, *tempus*.

Πολιορκέω, -ῶ, *urbem obsideo et cingo obsidione, machinis et tormentis urbem oppugno*; *vexo, affligo*; *bello peto*: fut. ήσω. a. 1. ἐπολιόρκησα. pass. πολιορκέομαι, οῦμαι. præs. part. pass. πολιορκούμενος. a. 1. pass. ἐπολιορκήθην. perf. πεπολιόρκημαι. ex πόλις et ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, f. ξω, *includo*.

Πολιορκητὴς, οῦ, ὁ, *urbium obsessor*: à præc.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio, obsidio*: ab eod.

ΠΟΛΙΟ'Σ, ιὰ, ιὸν, *canus, albus*: qu. à παλαιὸς, *vetusta* enim solent esse *cana*.

Πολιοῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *urbis præses, tutelaris deus* vel *dea*; de Minerva Atheniensi, *præses arcis*: à πόλις et ἔχω.

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas*. ubi homines πολοῦσιν, id est, *versantur*. vel potiùs à πολὺς, quòd sint πολλοὶ certis legibus juncti.

Πόλισμα, ατος, τὸ, *urbs*: à πολίζω.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, *oppidulum*: dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολῖται, nom. pl. πολίτης, ου, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, *gubernator civium, urbis præfectus*: ex πολίτης et ἀρχὴ, *principatus*.

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *civitas, respublica, jus civitatis, respublicæ status et administratio*: Angl. POLITY. à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτεύεσθαι, præs. infin. pass. à πολιτεύω.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, *vita civilis*: item id. ac πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα et

Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, *magistratus*: à

Πολιτεύω, *rempubl. administro*: fut. εύσω. perf. πεπολίτευκα. præs. m. πολιτεύομαι, id. item *me gero*: perf. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*. cum dat. à

Πολίτης, ου, ὁ, *civis*; in nom. pl. πολῖται in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs*.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS, civilis*; *administrandæ reipublicæ peritus, qui in administratione reipublicæ versatur*; *facilis, comis*; *urbanus, elegans*; *popularis*. hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ratio seu ars benè instruendæ* vel *administrandæ reipublicæ*: et Angl. POLITICK.

Πολιτικῶς, adv. *civilitèr, levitèr, facetè*: à præc.

Πολιτικώτερος, α, ον, et superl. πολιτικώτατος, η, à præcedente πολιτικός.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, *civis* fœmina; à πολίτης, quod vide.

Πολιτογραφία, ας, ἡ, *novus civium census*: à πόλις et γράφω, *scribo*. D.S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum*. Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multùm*: aliquando pro πολλάκις, *sæpe*. Th. πολὺς, *multus*.

Πολλάκι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. *sæpè, multoties*: et

Πολλαπλάσιος, ου, et

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex*: item *multò copiosior*; Luc. xviii. 30. Diod. Sic. p. 48. (ap. marg.) B et 248. (ib.) D. ab eod. th.

Πολλαχῆ, adv. *multis in locis, passim*; *sæpè*: à πολλάκις.

Πολλαχοῦ, adv. *multis in locis*: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariàm*: ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*, f. g. à πολύς.

Πολληπλάσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè:* qu. à

Πολλὸς, ῦ, Poët. pro πολὺς, *multus*, quod vide: *fortis, vehemens, magnus.*

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, *pars multesima, minima pars:* à

Πολλοστημόριος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multesimus, unum ex multis partibus habens;* item *minimus:* ex πολλοστὸς, quod vide, et μόριον, *particula.* Th. μείρω, *divido.*

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, *multesimus, unus è multis.* Th. πολὺς, *multus.*

Πολλῦ, πολλῷ, gen. et dat. sing. πολλοῦ, dat. pl. ejusd. th.

Πόλος, ου, ὁ, *POLUS, vertex seu cardo mundi, cœlum.* Angl. POLE. à πολέω, *verto.*

ΠΟ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, *PULS, pulmentum.* Angl. PULSE. ab eod.

Πολὺ, *multùm:* n. g. vel adv. sumitur et vertitur *valdè.* ἐπὶ πολὺ, *diu.* sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè.* à πολύς.

Πολυάϊκος, gen. sing. à πολυάϊξ, quod vide.

Πολύαιν' pro πολύαινε, voc. à

Πολύαινος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multùm laudatus, laudatissimus:* ex πολὺς et αἶνος, *laus.* est et nomen propr.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ἢ ἡ, *impetuosus:* ex πολὺς et ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Πολυάνδριον, ου, τὸ, *cœmeterium,* quod *multos viros* capiat et eo ferantur: ex πολὺς et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.*

Πολυάνθιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *multos habens flores, floribus abundans:* ex πολὺς et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Πολυάνθρωπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *frequens hominibus;* ex πολὺς et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multis votis exoptatus:* ex πολὺ et ἀρητὸς, *precibus expetitus.* Th. ἀρὰ, *preces.*

Πολυάριθμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *infinitus, innumerabilis.* D. S.

Πολυαρκέστατος, ου, *copiosissimus, longè sufficientissimus:* superl. à

Πολυαρκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *ad multa sufficiens,* vel *multùm sufficiens;* item *diu durans:* ex πολὺς et ἀρκέω, *sufficio.*

Πολύαρνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multos agnos habens; dives:* ex πολὺς et ἄρς, *agnus.*

Πολύαρς, ενος, ὁ ἢ ἡ, idem: ab iisd.

Πολύαρχος, ου, ὁ, *multorum princeps,* ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολίαρχος, quod vide.

Πολυβενθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *valdè profundus:* ex πολὺ et βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas.*

Πολύβοσκος, ου, ὁ ἢ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit:* ex πολὺς et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, et Poët. πουλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit:* ex πολὺς et βόω, *pasco.*

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, *multas habens uvas:* ex πολὺς et βότρυς, *uva.*

Πολύβουλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *valdè prudens:* à πολὺς et βουλὴ, *consilium.*

Πολυβοῦται, nom. pl. à

Πολυβούτης, ου, ὁ, *multos boves habens:* à πολὺς et βοῦς, *bos.*

Πολύβωμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multas aras habens:* à πολὺς et βωμός.

Πολυβοῦτα. Dor. pro πολυβούτε, à præced.

Πολυγαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro πολυγηθής.

Πολυγάλακτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lacte abundans:* ex πολὺς et γάλα.

Πολυγηθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *multùm lætitiæ adferens:* ex πολὺς et γηθέω, *lætor.*

Πολύγναμπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus:* ex πολὺς et γναμπτὸς, *inflexus:* qu. à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto.*

Πολύγνωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *valdè notus, celeberrimus:* ex πολὺ et γνωτὸς, *cognitus.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Πολύγομφος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multos clavos habens:* ex πολὺς et γόμφος, *cuneus, clavus.*

Πολύγονος, ου, ὁ ἢ ἡ, *abundans fœtu, fœcundus:* ex πολὺς et γονὸς, *fertilis.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Πολυδαίδαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multo artificio elaboratus:* ex πολὺς et Δαίδαλος, *Dædalus,* ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ ἢ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymosus:* acc. sing. πολύδακρυν. ex πολὺς et δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*

Πολυδαπάνως, adv. *sumptuosissimè, multis impensis.* D. S.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, *cacuminosus:* ex πολὺς et δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δέρη et δειρὴ, *cervix, jugum montis.*

Πολυδένδρεος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui multas arbores habet:* ex πολὺς et δένδρον, *arbor.*

Πολυδερκὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *multos intuens:* ex πολὺς et δέρκω, *video:* a. 2. ἔδρακον.

Πολυδεύκης, *POLLUX:* nomen propr.

Πολυδίψιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multùm siticulosus:* expon. et *multùm desideratus.* f. legendum Il. Δ. 171. πολυΐψιον Ἄργος, *Argos multis modis læsum,* ab ἴπτω, *lædo.* Upton. not. in Shakesp. § vi. ex πολὺς et δίψα, *sitis.*

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mul.

Πολύδωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multa donans;* et *qui ingentem dotem attulit:* ex πολὺς et δῶρον, *donum.* Est et

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *multiplex; diversas habens species:* ex πολὺς et εἶδος, εος, τὸ, *species.* Th. εἴδω, *video.*

Πολύειδος, ου, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multùm misericors:* ex πολὺς et ἔλεος.

Πολυέραστος, ατυ, ατω, *valdè amabilis.*

Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multi operis homo, operosus:* ex πολὺς et ἔργον, *opus.*

Πολυετὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *annosus:* ex πολὺς et ἔτος, *annus.*

Πολύευκτος, *multis votis expetitus:* ex πολὺς et εὔχομαι, *opto.*

Πολύζηλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *quem æmulari solemus:* item *invidiosus:* ex πολὺς et ζῆλος.

Πολύζυγος, ου, ὁ ἢ ἡ, *habens multa transtra:* ex πολὺς et ζυγὸς, *jugum:* in pl. ζυγὰ, *transtra.* Th. ζευγνύω, *jungo.*

Πολυήμερος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multos dies habens:* ex πολὺς et ἡμέρα, *dies.*

Πολυήρᾱτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *peroptabilis:* ex πολὺς et ἐράω, -ῶ, *amo:* f. άσω.

Πολυηχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, *multisonus,* acc. sing. πολυηχέα ex πολὺς et ἦχος, *sonus.*

Πολυθρύλλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *multùm celebratus.* Th. θρύλλος, *susurrus.*

Πολύθυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, *multis victimis mactatis instructo:* ex πολὺς et θύω, *macto.*

Πολυΐδριν *multiscium:* acc. sing. à

Πολύϊδρις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *multiscius, percallidus:* ex πολὺς et ἴδρις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *sciens.* Th. ἴσημι, *scio.*

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, *multiscius, multiplici doctrinâ præditus:* ex πολὺς et ἵστωρ.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm aridus: ex πολὺς et κάγκανος. Th. καγχαίνω, arefacio.

Πολυκάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, multicalamus: ex πολὺς et κάλαμος.

Πολυκάρανος, ου, ὁ, Dor. pro πολυκάρηνος, multiceps, qui multa capita habet: ex πολὺς et κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Πολύκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, fructuosus. et

Πολυκαρπότατος, ου, fructibus abundantissimus: ex πολὺς et καρπὸς, fructus.

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multùm quæstuosus; valdè astutus: ex πολὺς et κέρδος, lucrum.

Πολύκεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm acu pictus et ornatus: ex πολὺς et κεστὸς, acu pictus. Th. κεντέω, pungo.

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, magnis piscibus abundans: ex πολὺς et κῆτος, εος, τὸ, cete, balæna.

Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm defletus: ex πολὺς et κλαίω, fleo: f. κλαύσω.

Πολύκλειστος, ου, ὁ ϗ ἡ, benè clausus: ex πολὺς et κλείω, claudo.

Πολυκληΐδα, acc. sing. à

Πολυκληῒς, ηΐδος, ὁ ϗ ἡ, multis transtris instructus; multâ compage junctus: ex πολὺς et κληῒς, sedes nautica: vel à κληῒς pro κλεὶς, δὸς, clavis.

Πολύκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, à multis vocatus, è multis locis convocatus: ex πολὺς et καλέω, voco.

Πολύκλυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm ablutus; qui multis fluctibus abluitur; undosus: ex πολὺς et κλύζω, abluo: f. σω.

Πολύκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm elaboratus: ex πολὺς et κάματος, labor. Th. κάμνω, laboro.

Πολύκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, multos habens colles, saltuosus: ex πολὺς et κνημὸς, pars montis, &c. Th. κνήμη, tibia.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, ης, ἡ, multorum imperium: à

Πολυκοίρανος, ου, multorum dominus et rex: ex πολὺς et κοίρανος, ου, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέανος, ου, ὁ ϗ ἡ, multarum possessionum dominus: in gen. pl. πολυκτεάνων ex πολὺς et κτέανον, ου, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, res, possessio: et

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives: ex πολὺς et κτάομαι, possideo: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Πολυκώκυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, luctuosus: ex πολὺς et κωκυτὸς, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολύλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, garrulus, multiloquus, loquax: ex πολὺς et λαλέω, loquor.

Πολυλήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens multas segetes; locuples: ex πολὺς et λήϊον, ου, τὸ, campus, seges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas: à

Πολυλόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiloquus: ex πολὺς et λόγος, sermo. Th. λέγω, dico: perf. med. λέλογα.

Πολυμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multa didicit, multiscius, eruditus: ex πολὺς et μανθάνω, disco. f. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multipartitus, multifarius: ex πολὺς et μέρος, εος, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολυμερῶς, adv. multifariàm; variè: à pr.

Πολύμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multas oves habens; pecorosus; etiam pomifer: ex πολὺς et μῆλον.

Πολυμῆτις, ιος, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens: ex πολὺς et μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Πολυμήχαν᾽, pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχανος, ου, ὁ ϗ ἡ, multis artibus et dolis instructus, industrius, solers, astutus: ex πολὺς et μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Πολύμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiformis: ex πολὺς et μορφή.

Πολυμόρφως, multiformitèr: à præc.

Πολύμοχθος, ου, ὁ ϗ ἡ, laboriosus, ærumnosus: πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ου ex πολὺς et μόχθος, ου, ὁ, labor.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, qui multas habet nubes: ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας.

Πολυνηνεμία, ίας, ἡ, abundans tranquillitas ventorum: ex πολὺς et νηνεμία.

Πολύξεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, multorum hospes: ex πολὺς et ξεῖνος, Poët. pro ξένος, hospes.

Πολυξένα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, fœm. à

Πολύξενος, vel πολύξεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multos habet hospites: ex πολὺς et ξένος vel ξεῖνος.

Πολυοδία, ας, ἡ, multa itinera: ex πολὺς et ὁδὸς, via.

Πολύολβος, ὁ ϗ ἡ, perbeatus: ex πολὺς et ὄλβος, beatitudo.

Πολύορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, multùm jurans. Th. ὅρκος, juramentum.

Πολυοχλία, ας, ἡ, multitudo turbulenta, multa turba: ex πολὺς et ὄχλος, turba.

Πολυπαίδης, ου, ὁ, POLIPÆDA, nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives: ex πολὺς et πάμμα, ατος, τὸ, possessio. Th. πάω, possideo.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multa experientia: ex

Πολύπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, multa expertus: ex πολὺς et πεῖρα, experientia.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctuosus: ex πολὺς et πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multa damna offerens, noxius: ex πολὺς et πῆμα, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, fontibus scatens: ex πολὺς et πίδαξ, fons.

Πολύπλαγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, multivagus: gen. pl. πολυπλάγκτων ex πολὺς et πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multivagus: et

Πολυπλάνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: à πολὺς et πλανάω.

Πολυπλασιάζω, multiplico: fut. άσω. perf. πεπολυπλασίακα. à

Πολυπλάσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Πολυπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, multiplex.

Πολύπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui multorum jugerum est: ex πολὺς et πλέθρον, jugerum.

Πολυπληθέω, -ῶ, multus numero sum, cresco numero: à

Πολυπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multus numero: ex πολὺς et πλῆθος, multitudo.

Πολυπλήθεια, et πολυπληθία, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia; item copia: à præc.

Πολυπληθύνω, summoperè multiplico: ex πολὺς et πληθύνω, multiplico.

Πολυπλήθω, f. πλήσω, largitèr impleo, multiplico.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia: à

Πολύπλοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, implicitus: in quo multæ sunt πλοκαὶ, seu nexus; varius, multiplex; dolosus, vafer: ex πολὺς et πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, multiformis: ex πολὺς et ποικίλος, varius.

Πολύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, multipes: ex πολὺς et ποῦς, ποδὸς, pes. item

Πολύπους, ὄδος, ὁ, POLYPUS piscis, à multitudine pedum dictus: ex iisd.

Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; cu-

riosè perscrutor: præs. inf. πολυπραγμονεῖν· à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *solicitudo de multis negotiis, et quidem nihil ad nos pertinentibus; curiositas*: à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *negotiosus, curiosus*: ex πολὺς et πρᾶγμα, *res*, quod à πράσσω, *facio*: f. ξω. perf. pass. πέπραγμαι.

Πολυπρόβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecoris abundans*: ex πολὺς et πρόβατον, ου, τὸ, *pecus*.

Πολυπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multiformis*: πολυπρόσωπος γενεὰ, Jos. B. J. i. 17, *numerosa progenies*.

Πολύπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multipliciter duplicatus*: ex πολὺς et πτύσσω, *duplico*: f. ξω.

Πολύπτολις, ιος, ἡ, *multarum urbium potens*, Call. Hymn. in Delum, 266. à πολὺς et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs*.

Πολύπτωτον, ου, τὸ, *POLYPTOTON*, figura rhetorica: à

Πολύπτωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos habens casus*: à πολὺς et πτωτὸς, quod à πτόω, inus. idem ac th. πίπτω, *cado*.

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multiloquus, loquax*: ex πολὺς et ῥῆμα.

Πολύῤῥηνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, et πολύῤῥηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens, dives*: ex πολὺς et ῥὴν, *ovis*.

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, *multus, frequens, amplus, præstans, vehemens*. ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ. τί μοι πολύ; *quid mihi prodest?* in pl. οἱ πολλοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus*. In sacris libris interdum pro πάντες. interdum de perpaucis reperitur. gen. πολλοῦ, ῆς, οῦ. acc. πολὺν, πολλὴν, πολύ. hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amplior, copiosior*: superlat. πλεῖστος, ου, *plurimus*.

Πολυσαρκία, ίας, ἡ, *abundantia carnis, obesitas*: ex πολὺς et σάρξ.

Πολύσκαρθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm agilis in saltu*: ex πολὺ, *multùm*, et σκαίρω, *salio*.

Πολυσπερέες, *dispersæ*, nom. pl à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.

Πολύσπλαγχνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans*: ex πολὺς et σπλάγχνον, ου, τὸ, *viscus*.

Πολυσπέρχων, ὁ, *Polysperchon*, nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *uvis abundans*: ex πολὺς et σταφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm gemens*; item *luctuosus*: ex πολὺς et στένω, *gemo*.

Πολυστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multis sertis redimitus*: ex πολὺς et στέφω.

Πολύστιος, sive πολύστειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos habens calculos, scruposus*: ex πολὺς et στία.

Πολυστροφάλιγξ, γγος, ἡ, *vorticosus, multùm volutatus*: ex πολὺς et στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσύνδετον, figura, apud Grammat. ἀσυνδέτῳ contraria, quæ fit per conjunctionum multiplicationem: à πολὺς et σύνδετος, *colligatus*: quod à σὺν et δέω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum*, vel *liberorum*: ex πολὺς et τέκνον, *fœtus, proles*. Th. τίκτω, *pario*: fut. τέξω. aor. 2. ἔτεκον. perf. med. τέτοκα.

Πολύτεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fœcundus, qui pertinet ad fœcunditatem*: ex iisd.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sumptuosus, pretiosus, exquisitus*: ex πολὺς et τέλος, *impensa, sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *sumptuosè, magnificè*: à præc.

Πολυτίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multo honore dignus, præclarus, pretiosus*: et

Πολύτιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè pretiosus, multo honore dignus*: ex πολὺς et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Th. τίω, *æstimo, honoro*.

Πολύτλας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *multa passus, nobilis*: ex πολὺς et τλάω, seu ταλάω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multùm patiens; multùm miser*: ab iisd. th.

Πολυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *partu fœcundus*. Th. τίκτω, *pario*: perf. med. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *columbis abundans*: ex πολὺς et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*. Th. τρέω, *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas modi, varii modi, varietas; versutia*: à

Πολύτροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi, versutus*: à πολὺς et τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*: f. ψω. perf. med. τέτροπα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis*: à præced.

Πολυΰμνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè celebratus*. Ex πολὺς, *multus*, et ὕμνος, ου, ὁ, *hymnus, carmen*.

Πολυϋμνία, ας, ἡ, *POLYHYMNIA*, nomen Musæ: ex πολὺς et ὕμνος, *hymnus, cantus*.

Πολυφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multorum venenorum peritus*. Ex πολὺς et φάρμακον, *venenum, medicamentum*.

Πολύφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm celebris*: ex iisd. cum seq.

Πολύφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celebris*: ex πολὺς et φημὶ, seu φάω, *dico*: et

Πολύφημος, ου, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interituum*: ὁ πολλοὺς φθείρων. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Πολύφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multos habens amicos*. Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *valdè amans*: ex πολὺς et φίλτρον, ου, τὸ, *amoris illecebra*. Th. φίλος, *amicus*.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro ου, à

Πολύφλοισβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multo strepitu resonans, turbulentus*: ex πολὺς et φλοῖσβος, *fremitus undarum*.

Πολύφοιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profusus, vagus*: ex πολὺς et φοιτάω, *venio, ventito*.

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens*: f. g. à

Πολύφορβος, ου, ὁ ϗ ἡ, et πολύφορβος ἡ, ον, *multos nutriens*: ex πολὺς et φέρβω, *pasco*: fut. ψω. perf. med. πέφορβα.

Πολύφορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui multas habet sarcinas; onustus*: ex πολὺς et φόρτος, ου, ὁ, *onus*.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè consultus*, Th. φράζω, *dico*: a. 2 ἔφραδον.

Πολυφροντὶς, ίδος, ὁ ϗ ἡ, *multis curis plenus*: ex πολὺς et φροντὶς, *cura*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia*: in dat. pl. πολυφροσύνῃσι. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Πολύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multas edens voces; garrulus*: ex πολὺς et φωνή.

Πολύχαλκος, ου, ὁ ἡ ἡ, *multum habens æris, solidus, firmus.* Ex πολὺς et χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs.*

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo:* à

Πολύχορδος, ου, ὁ ἡ ἡ, *multas habens chordas:* ex πολὺς et χορδὴ, ἡ, *chorda, fides.*

Πολυχρόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *diuturnus.* Ex πολὺς et χρόνος, *tempus.*

Πολυχρονιώτερος, έρα, ερον, *diuturnior -us;* comparat. et πολυχρονιώτατος, superl. à præced.

Πολύχρυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, *affluens auro:* ex πολὺς et χρυσὸς, *aurum.*

Πολυψηφὶς, ἶδος, ὁ ἡ ἡ, *multis calculis* seu *lapillis abundans:* ex πολὺς et ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus.*

Πολυώδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui multos dolores affert:* ex πολὺς et ὀδύνη, *dolor.*

Πολυώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *multa habens nomina, celebris.* Ex πολὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero; honoro; lautè et accuratè accipio:* à πολὺς et ὠρέω, *curo*, quod ab ὤρα, *cura.*

Πόμα, ατος, τὸ, *potus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πομπαῖος οὖρος, *ventus secundus qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπευέμεν, Dor. pro πομπεύειν, *in pompâ duci:* quod à πομπὴ, *pompa.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπεὺς, έως, ὁ, *dux;* in pl. πομπῆες, *pomparum ductores:* à

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho, pompam duco; magnificè loquor:* à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio; impulsus ac afflatus divinus; POMPA, solenne spectaculum in modum triumphi.* Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, *ad pompas pertinens, pompis conveniens:* à πομπή.

Πομπὸς, ῦ, ὁ, *comes, dux viæ:* à πέμπω.

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, *bulla, favilla æris:* à πομφός.

Πομφολύσσω, fut. ξω, *bullarum instar eo, mano:* πομφόλυξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Ion. à seq.

Πομφὸς, ῦ, ὁ, *eminentia cutis tumida, et simùl humore abundans:* q. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, *flatus.* hinc et πομφόλυξ, *bulla.*

Πονεθῆ, Dor. pro πονηθῆ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro.* Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo:* f. ήσω. Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονεῦντο, *laborabat*, Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant*, 3. pl. imperf. ind. m. ejusd. verbi.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi et th.

Πονεῦμες, *laboramus*, Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, *tractantes*, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro; facio; tolero; fatigo, lassesco; ægroto, doleo; dolere facio.* Εἰ τὸ κέντρον πονεῖ τὸ τᾶς μελίσσας, Anacr. xl. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem:* f. ήσω reperitur etiam πονέσω. Th. πένομαι, *facio:* perf. med. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῃ, εται, præs. ind. m. πονηρεύωμαι, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago:* f. εύσω. à πονηρὸς, *improbus*, quod à πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *ago:* perf. med. πέπονα.

Πονηρία, ας, ἡ, *misera et laboriosa vitæ conditio; nequitia, vitium, malitia; inopia:* à seq.

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus*, i. e. malè se habens. πονηρὸς, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχήν. in compar. πονηρότερος, α, ον superl. πονηρότατος. à πονέω, *laboro*, quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio:* perf. med. πέπονα.

Πόνηρος, *laboriosus, miser, infelix:* ab eod.

Πονηρότατος, superl. à πονηρὸς, *malignus, scelestus.*

Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè:* à πονηρός.

Πονήρως, adv. *miserè:* à πόνηρος.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro.*

Πονησάμενος, *laborans*, aor. 1. part. m. et

Πονήσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro:* f. ήσω. Th. πένομαι, *ago:* perf. med. πέπονα.

Πονητέον, *laborandum est*, verbale: et

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, *laboriosus:* ab eod. verbo et th.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ου, ὁ, *labor, dolor, molestia; injustitia, iniquitas*, LXX. Ps. x. 7, 14. cxxxix. 24. iv. 10, &c. à perf. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

Ποντοπορεύω, *mare trajicio:* f. εύσω. perf. πεποντοπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ον, *marinus:* ut ποντιᾶν Νηρηΐδων. Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina.* Th. πόντος, *mare.*

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, *marinus:* ab eod. item *PONTICUS*, incola Ponti: à Πόντος, *Pontus.*

Πόντιος, ου, ὁ ἡ ἡ, et πόντιος, ία, ον, *marinus:* item prænomen præsidis Romani, qui *Pilatus* dictus: ab eod.

Ποντόθεν, *ex mari:* adv. è loco: à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, *qui maris est rex* seu *dominator.* Ex πόντος, *mare*, et μέδω, *impero.*

Ποντοπορεύω, *per pontum gradior, mare pervado*, seu *pererro:* et

Ποντοπορέω, ῶ, f. ήσω, idem: à ποντοπόρος.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *mare* seu *pontum trajiciens:* ex πόντος, *mare*, et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, *PONTUS, mare.* Est et

Πόντος, *PONTUS*, nomen regionis Asiæ Minoris.

Πόπανον, ου, τὸ, *POPANUM, placenta lata, tenuis et rotunda:* à πέσσω, *coquo.* Gl. Cyr. πόπανα, *liba.*

Πόπλιος, ου, ὁ, Lat. *Publius.*

ΠΟ'ΠΟΙ, ων, οἱ, Dryopum linguâ dicuntur οἱ δαίμονες. interpretari ergò liceat ὦ πόποι, *ô dii immortales!* seu, *proh deûm hominumque fidem!* vel *papæ!*

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, fut. ύσω, *sibilo, blandè attrecto;* à sono.

Ποππυλιάσδεν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare.*

Ποππύσδεν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *sibilus;*

palpum; adulatio, blanditiæ: et

Ποππυσμὸς, ῦ, ὁ, idem. à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis: à πάρδος, ὁ, pardus.

Πόρε, præbuit, 3. sing. aor. 2. act. Ion. pro ἔπορε. et πόρε, da, a 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, suppedito. et πόρεν pro ἔπορεν. et πόροι, 3. sing. a. 2. opt. act. ejusd. verbi. πόρειν θανάτῳ, dare morti: Th. πείρω, transadigo: f. περῶ. perf. med. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, iter; gressus, incessus: à πορεύω, trajicio. Th. πείρω, transeo: perf. med. πέπορα.

Πορεῖον, ου, τὸ, id cujus ope iter facimus, quod legatis datur pro libertate commeandi: ab eod.

Πορευθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Πορευθῶ, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, eo, proficiscor, iter facio: item in sacrâ paginâ versor; etiam ex vivis discedo, Luc. xxii. 12. imperf. m. ἐπορευόμην, ου, ετο. præs. inf. m. πορεύεσθαι. f. m. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι. a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, abivi. a. 1. imperat. pass. πορεύθητι. a. 1. subj. πορευθῶ. à πορεύω.

Πορεύσῃ, ibis, 2. sing. f. 1. m. verbi præc.

Πόρευσις, εως, ἡ, iter, via: et

Πορευτὸς, ἡ, ὸν, qui transiri potest, permeabilis: à πορεύομαι, proficiscor.

Πορεύω, trajicio, traduco, ire jubeo, facio ire, mitto: f. εύσω. perf. πεπόρευκα. à πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo: perf. med. πέπορα.

Πορέω seu πόρω, do, præbeo, Poët. pro πορίζω, auditum facio, comparo; item do. Th. πείρω, transadigo.

Πορθέω, ῶ, diruo, everto, vasto, depopulor: imperf. ἐπόρθεον, ουν. fut. ήσω. perf. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπόρθησα. a. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, diruo, depopulor: f. σω. a. 2. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, vastatio, depopulatio: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi πορθέω, qu. vide.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum, et navis quâ fretum trajicitur: à πορθμός.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat: et

Πορθμεύω, fut. εύσω, transfreto, trajicio fretum; moveo, fero: à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ῦ, ὁ, fretum, trajectus: à πείρω, transeo.

Πορθουμένη, ης, ἡ, devastata: præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.

Πορίζω, transitum patefacio; paro, invenio, suppedito: fut. ίσω. perf. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι· à πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo: perf. med πέπορα.

Πόριμα, pervia, nom. pl. n. g. à

Πόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pervius; transiens; abundans, quæstuosus: à πόρος, transitus. Th. πείρω.

Πόρις, ιος, ὁ ϗ ἡ, vitulus: vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, corollarium, theorema à demonstratis obiter resultans: item

Πορισμὸς, ῦ, ὁ, comparatio, acquisitio; quæstus; suppeditatio, reditus, vectigal: et

Ποριστὴς, ῦ, ὁ, suppeditator, quæstor: omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

Ποριστικὸς, κὴ, κὸν, qui necessaria comparare amat: à πορίζω.

ΠΟ'ΡΚΗΣ, ου, ὁ, annulus, seu fibula, cujus complexu hastæ ferrum cum ligno coërcetur.

Πόρκιος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. piscator.

ΠΟ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, rete piscatorium, circulus quivis.

Πορνεία, ας, ἡ, scortatio; Matt. xv. 19. Mar. vii. 21. adulterium; Matt. xix. 9. incestus; 1 Cor. v. 1. à seq.

Πορνεύω, scortor: f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. perf. πεπόρνευκα. à seq.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quæ corpus suum περνᾷ, id est, vendit, ac prostituit, quod à πέρνάω seu πέρνημι, vendo: perf. med. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, meretricius: à πόρνη.

Πορνοκόπος, ου, ὁ, leno, lenocinator, fornicarius.

Πόρνος, ου, ὁ, scortator: propriè, virile scortum, publicè se prostituens, fornicarius, 1 Cor. v. 9, 10. Vide πόρνη.

Πόρος, ου, ὁ, transitus, meatus, via; ora maritima; via et ratio aliquid efficiendi; vectigal, quæstus; auxilium, adjumentum. Th. πείρω, transadigo: perf. med. πέπορα. Hinc fortè Angl. A PORE.

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus th. πόρπη.

Πορπάω vel -πέω, fibulis astringo: à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula, annulus clypei; à πείρω, figo, quia infigitur ut affigat.

Πόῤῥω, adv. PORRO, procul, longè, antè, in anteriorem partem. Th. πρὸ, antè. Est autem idem πρόσω, πόρσω, et πόῤῥω, et his opponitur ὀπίσω. πρόσω ϗ ὀπίσω, antè et retrò. Hinc comparat. ποῤῥώτερος· superl. ποῤῥώτατος.

Πόῤῥωθεν, adv. eminùs, procùl: à πόῤῥω, quod vide.

Ποῤῥώτατος, superl. longissimè distans, maximè procùl dissitus: et

Ποῤῥωτάτω, adv. superl. longissimè: et

Ποῤῥώτερον, adv. longiùs: et

Ποῤῥώτερος, longiùs dissitus, magis procùl remotus: et

Ποῤῥωτέρω, adv. compar. longiùs: à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσύνω, præbeo; paro; ago, perago, administro; colo, honoro; item incito, invito: etiam alo: à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, præbeo. Th. πείρω. perf. med. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro ποῤῥώτερον, longiùs, remotiùs: à πόρσω, adv. longè, &c. et per Metath. litt. πρόσω, hinc comparat. πόρσιον, et superl. πόρσιστα, longissimè. Th. πρὸ, antè.

Πόρσιστα, vide in præc.

Πορσύνουσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, f. part. f. g. verbi πορσύνω.

Πορσύνω, vide πορσαίνω.

Πόρσω, longè, compar. πόρσιον, longiùs. Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, idem quod seq. ejus th.

ΠΟ'ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, vitulus, juvencus, aut vitula, juvenca: idem et πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, PURPURA, genus conchæ nobilis; item pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea.

Πορφύρεος, έα, εον. contr. πορφυροῦς, ᾶ, οῦν, PURPUREUS; splendidus, venustus, elegans; niger; versicolor: à πορφύρα.

Πορφυρὶς, ίδος, ἡ. sc. ἐσθὴς, purpurea vestis; item avis nomen: ab eod.

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, Porphyrio,

nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφυρέεις, εσσα, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram vendit: à πορφύρα et πωλέω, vendo.

Πορφύρω, fut. υρῶ, purpureo colore perfundo, rubeo. Et mare fluctuans πορφύρειν dicitur. Hinc et animus dicitur πορφύρειν, cum æstuat sed leniter. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, suppedito, præbeo, do, Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω

Πόσ' pro ποσὶ, pedibus, sic et ποσσ' pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πῦς, pes.

Ποσάκις, quoties? adv. interrogandi, quod à πόσος, quantus? Th. ὅσος, quantus, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, et ποσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quotuplex? et

Ποσαπλῶς, adv. quot modis? multis modis: à πόσος.

Ποσαχῶς, adv. quot modis?

Πόσε, quò? quem in locum? à πόσος.

Πόσει, dat. sing. à πόσις, εως, ὁ, maritus.

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, Neptunius, a, um

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, gen. ῶνος, et Ion. Ποσειδέων, ὁ, Neptunus, Deus maris.

Ποσειδάων, άωνος, et -άονος, ὁ, Poët. et per Crasin pro Ποσειδῶν, ὁ, accus. Ποσειδάωνα, Dor. ut et in vocat. Ποσείδαον.

Πόσιος, gen. sing. à πόσις, ἡ, potus. idem quod πόμα. Th. πίνω, bibo.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis quâ glans virilis tegitur. q. πρόσθη, à προτίθεσθαι. hinc Lat. PRÆPUTIUM, quasi προπόσθιον, extrito σ.

Πόσις, εως, ἡ, potus, idem quod πόμα, ατος, τό· et

Πόσις, ιος vel εως, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον quantus, a, um? quotus? πόσου, quanti? πόσοι, quot? Th. ὅσος, quantus, citrà interrog.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, aliquantus, quidam. τὸ ποσὸν quantitas: et

Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. ab eod. th.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Terræ Epithet. quòd pedibus pulsatur: ex πῦς, pes, et κρότος, pulsus.

Ποσσὶν, pedibus, dat. pl. Poët. pro ποσὶν, à πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

Πόσσω, Dor. pro πόσου, quanti pretii? à πόσος et gem. σ, πόσσος.

Πόστος, η, ον, quotus? quantus? qu. πόσατος. Ex πόσος. Th. ὅσος, quantus.

Ποσῶς, aliquantulùm: à præc.

Ποτ' et ποθ' pro ποτὶ, aliquando. τίσι ποτὲ λόγοις ἔπεισαν, Xen. Apoll. Socr. l. 1. quibus tandem argumentis persuaserint.

Πόταγε, admove, Dores dicunt pro πρόσαγε, age, præs. imperat. act. a Dorico verbo ποτάγω pro προσάγω. Th. ἄγω, duco.

Ποτάγχωμεν, appropinquamus, Dor. pro προσάγχωμεν, 1. pl. præs. ind. verbi προσάγχωμι, à πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχωμι. Th. ἄγχι, adv. propè, juxtà.

Ποταείδω, accino, Dor. pro προσαείδω, f. m. ποταείσομαι

Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus, primus. à Dor. ποτὶ, ad, propè. Th. πρός.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem: ab eod.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, respondere.

Ποταμέλξομαι, η, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, fut. 1. med. verbi προσαμέλγω, insuper mulgeo.

Ποτάμειος, εία, ειον· et

Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis. Th. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ à

ΠΟΤΑΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, fluvius. q. à πότος. quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ à flumine abripitur: ex ποταμὸς, fluvius, et φορητὸς, qui gestari potest. quod à φορέω, idem quod φέρω, f. οἴσω. Apoc. xii. 15 nusquam alibi, nisi apud Hesychium.

Ποταμόχωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, limo arenâve à fluvio devectâ opertus.

Ποτανὸς, volucer, volans: Dor. pro ποτηνὸς à seq.

Ποτάομαι, volo: f. m. ποτήσομαι. perf. πεπότημαι. hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, volo -as.

Ποταπὸς, ἡ, ὸν, qualis -e? à th. δάπεδον, ου, τὸ, solum, pavimentum. Hinc ποδαπὸς, cujas? indè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τυτέστι προσορᾷν, aspicere, intueri. ex Dor. præposit. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, video. Th. αὐγὴ, ῆς, splendor, lux.

Ποταύλει, accinebat, Dor. pro προσαύλει, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυλέω, tibiâ accino. Th. αὐλὸς, ῦ, tibia.

Ποταῷος, Dor pro προσηῷος, orientalis. Th. ἠώς.

Πότε, quando? adv. interrogandi. ἕως πότε, quousque? Sed

Ποτὲ, aliquando, est dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, οὐδὲ, &c. annectitur, ut οὐδέ ποτε, μηδέ ποτε, nunquam. Th. ὅτε, quando, citra interrog.

Ποτίδραμε, Dor. pro προσέδραμε, a. 2. à τρέχω, curro.

Ποτικλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, furtim ad aliquem ducor. Th. κλέπτω, furor.

Ποτιμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, aor. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτίομαι, f. m. ποτίσομαι, idem quod πέτομαι, volo -as.

Ποτέον, bibendum est: verbale ab inusitato πόω, cujus vicem in præsenti supplet πίνω.

Ποτέοντο, volabant, 3. pl. imperf. m. Ion. pro ἐποτέοντο, à verbo ποτέομαι, volo.

Ποτερίζειν, Dor. pro προσερίζειν, cum aliquo certare. Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ποτέροισι, dat. plur. à πότερος, quod vide.

Πότερον et πότερα, adv. utrùm, an: a

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, uter, utra, utrum, et interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. et Æol. pro προσέρχου, accede, præs. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύοντο, adhærebat, Dor. pro προσεφύοντο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, nascor.

Πότιχ' et πότιχε, adhibe, Dor. pro πρόσιχε, præs. imperat. act. à προσίχω, quod vide.

Πότημα, ατος, τὸ, potus, potio; poculum. Th. πίνω.

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum: à πίνω.

Ποτηρίδιον, ου, τὸ, *pocillum*: à ποτήριον.

Ποτήριον, ου, τὸ, *poculum, calix*: à ποτήρ.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *caliclarium, abacus*: à ποτὴρ et θήκη.

Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, *cratera*.

Πότης, ου, ὁ, *potor, bibax*: et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio*: à πίνω.

Ποτητὸς, ἡ, ὸν, *volucris*: à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad*. ποτὶ χρόνος ἔρχεται, *tempus adventat*, per Tmesin et Dor. pro προσέρχεται.

Ποτιάπτω, *alligo*.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere*, præs. inf. Th. βλέπω.

Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom pl. præs. part pass. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom pl. perf. part. pass. fœm: gen verbi προσδέχομαι, *expecto* et

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος. vel προσδεδεγμένος· ex πρὸς et δέχομαι, *capio*: f. δέξομαι. perf. δέδεγμαι.

Ποτιδεῖν, Dor pro προσιδεῖν, *adspexisse*, a. 2 infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. med. verbi προσδέρκομαι, *aspicio*. Th. δέρκω, *video*.

Ποτιδεύομαι, *indigeo*; Dor. pro προσδέομαι

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. sing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video*.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ἡ, *ad cœnam utilis*; Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna*.

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, *video*.

Ποτίζω, *do potum, duco aquatum, rigo*: imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε. f. ίσω, et Att. -ιῶ. perf. πεπότικα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ. a. 2. ind. act. ἐπότιδον. præs. pass. ποτίζομαι. aor. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η. ποτιζομένη, *irrigua*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προσίθει, *appone*: et hoc pro προστίθετι, præs. imperat. à προστίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui in corde hæret*. Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, ου, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, *inclinatus*: quod ex πρὸς et κλίνω, *inclino*.

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, *bibax*: à πότος.

Ποτίκρανον, ου, τὸ, Dor. *pulvinar*: ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, *caput*.

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui*.

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. pers. sing. a. 1. ind. m. verbi ejusdem.

Ποτιμάξατο, Dor. et Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo*: ex πρὸς et μάσσω, *tango*: f. ξω.

Πότιμος, ου, ὁ ἡ, *potabilis*. Th. πίνω, *bibo*.

Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui*, Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, *verbum*.

Ποτινίσσομαι, ῃ, εται, *accedo, advehor*: Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio*: præs. ind. à ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio*. Th. νέω, *eo*.

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Latin *puteus*. hod. *Puteoli*.

Ποτιόσσεται, *aspicit*, 3. sing. præs Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video*, Æol. pro ὄπτομαι, idem. perf. ὦμμαι. perf. med. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιῤῥίπτειν, Dor. pro προσρίπτειν, *projicere*. Th. ῥίπτω, idem.

Πότις, ιδος, ἡ, *potrix*: à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere*: à ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit*, 3 sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν. πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

Πότισις, εως, ἡ, *adaquatio*: à ποτίζω.

Ποτισμὸς, οῦ, ὁ, *potio*: à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, *adstillo, instillo*: ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στάζω, *stillo*: f. ξω.

Ποτιστήριον, ου, τὸ, *canalis*: à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτίστρα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur*: à ποτίζω.

Ποτίφορος, ου, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus*.

Ποτιῶ, fut. 1. Att. et in 1. pl. ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, *sors, fatum, mors*: quod à πίπτω, *cado*. πότμοι, Doricè genit pro πότμου.

Πότνα, ας, ἁ, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότνι', pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα, *veneranda*: à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dominatu venerandus*: ex πότνιος et ἄναξ, *rex*.

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus, honorandus*: qu. à πίπτω, *cado*: quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidere.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, οῦ, τὸ, *potio, potus, quod bibitur*: quod et

Πότος, ου, ὁ, *potatio, compotatio; POTUS*: et

Ποτὸς, ἡ, ὸν, *potulentus*: à πίνω, *bibo*.

Ποτόσδον, præs. part. n. g. à seq.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod simplex ὄζω, *oleo*: f. ὀζήσω, et -έσω. perf. ὤζηκα. perf. med ὦδα et ὄδωδα, Att.

Ποτοῦ, gen. sing. à ποτὸν, quod vide.

Ποττὰν, vel ποτ' τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τήν. Sic ποττὸν, Dor pro ποτὶ τὸν, et hoc pro πρὸς τόν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ' τῶ, et hoc pro πρὸς τοῦ.

Ποῦ, adv. *ubi? quo in loco? quo? ad quem locum?* ab οὗ. Th. ὅς, *qui*.

Πυ, encliticum, *alicubi, uspiam, ferè, circiter*. ἑκατονταέτης που ὑπάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis*. ἐτεσί που εἴκοσι, Plut. in Numa, *viginti circiter annis*.

Πυγγὴ, πυγγίον, *sacculus*.

Πυγγία, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Πύδης, εντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens*.

Πυλυβότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna*: Epith. terræ: ex πυλὺς, Poët. pro πολὺς, et βόσκω, *pasco*. Th. βόω, idem.

Πυλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus*.

ΠΟΥ'Σ, ποδὸς, ὁ, *PES; mensura; pes metricus*; in navi *funes, quibus velum intenditur* aut *laxatur*, πόδες dicuntur, eò quòd ad mali pedem alligantur; *temo, clavus*. ἐν ποσὶν, *obvius*. κατὰ πόδα, *è vestigio insequendo*. κατὰ πόδας διώκειν, *è vestigio subsequi*. κατὰ πόδας, παρὰ πόδα, παρὰ πόδας, *è vestigio, confestim, illico*. τὸ πὰρ ποδὸς, *quod est præsens*. πὰρ ποσὶ, *juxta pedes*. περὶ πόδα, *convenienter*. πρὸ ποδὸς, et πρὸ ποδῶν, *ante pedes*. τὰ πρὸ πο-

δὸς, *præsentia*. voc. ὦ πύς. dat. pl. ποσί.

Ποχ' ἁ, Dor. pro ποτὶ ἡ, et hoc leg. pro πίνω.

Πόω, inusit. *bibo*: quod ex πίω, vel πίνω, idem.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, opus, molestia*; in plur *administratio reipubl.* et in plur. *lites*. οἱ ἐν πράγμασι, *magistratus, principes reipublicæ, ipse status reipublicæ*. à πέπραγμαι, perf. pass. verbi πράσσω vel -ττω, *facio*. f ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *negotium; studium; intentio animi; commentatio; molestia; negotiatio, mercatura*: à seq.

Πραγματεύομαι, η, εται, *negotior: aliquid efficere cupio; studeo*. f. εύσομαι. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. πραγμάτευσαι, άσθω, et in plur. πραγματεύσασθε. à πρᾶγμα.

Πραγματικὸς, ὴ, ὸν, *strenuus, solers in rebus tractandis*. Hinc Angl. PRAGMATICK. ab eod.

Πραέσι, dat. pl. à πραῢς, έος, idem qu. πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus*.

Πραθέειν, Ion. pro πραθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vasto*. f. πέρσω. f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ. hinc a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, εῖσα, ὲν, *venditus*, a. 1. part. pass. et

Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut. πράσω. Ex πράω, per Sync. pro περάω.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*: fut. σω. a. 2. ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον. perf. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium: castrense; ubi tendebat prætoria cohors: ædes habitationi præsidum in provinciis destinata*, Mar. xv. 16. *Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis*, Act. xxiii. 35. *Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum*, seu *Cæsareum*, Suet. Tib. 39. coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe*, Phil. i. 13. Perizon. à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor*: à præeundo.

Πρακτέον, verbale à πράσσω, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. πρηκτὴρ, *actor; negotiator, mercator; exactor, coactor tributorum*: ab eod.

Πρακτικὸς, ὴ, ὸν, *aptus ad agendum; efficax*: ab eod.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exactor, perpetrator*: ab eod.

Πραμνεῖος, seu πράμνιος, οἶνος, *vini genus*: sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρώην, *nuper*: quod vide.

Πρανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito*; quod ex præced. th.

Πρᾶξαι, aor. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. aor. 1. part. act. πράξας, αντος, et in n. g. πρᾶξαν, ab eod. th.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum*; acc. sing. πρᾶξιν. nom. pl. πράξεις, *res gestæ, historia*. dat. pl. πράξεσι. à præced. th.

Πρήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω.

Πρᾷον, adv. *leniter, mansuetè*: item *lene, mansuetum*; n. g. ex

ΠΡΑ͂ΟΣ, et πρᾷος, ου, *lenis, mitis, mansuetus*: comparat. πρᾳότερος, *mitior*. superl. πρᾳότατος, *mitissimus*.

Πρᾳότης, ητος, ἡ, *lenitas, mansuetudo*: à præced.

ΠΡΑΠΙ'ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia*: dat. pl. πραπίδεσσι.

ΠΡΑΣΙΑ', ᾶς, ἡ, *areola in horto*. Fort. primò sic dicta est areola porrorum. à πράσον.

Πράσινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *porraceus, viridis*: à πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio*: à πιπράσκω, *vendo*. Th. περάω, idem.

Πρασόκουρον, ου, τὸ, *falx, quâ porrum detondent*: ex seq. et κείρω.

ΠΡΑ'ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum*: à πράω, *incendo*. est enim calidum.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ; à πράσον, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. et

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πράσον et φάγω, *comedo*.

ΠΡΑ'ΣΣΩ et -ττω, *facio, ago; administro, adjuvo, tracto; vivo; patior; exigo; prodo*. fut. ξω. perf. χα. perf. pass. πέπραγμαι. πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare*. εὖ πράττειν, *prospero fortunæ flatû uti*. κακῶς πράττειν, *infelicem esse*.

Πράσω, *vendam*, fut. 1. verbi πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor*: à πιπράσκω.

Πρατὴς, οῦ, ὁ, idem.

Πράτιστος, ω, ὁ, Dor. pro πρώτιστος, *primus*: superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus*. Th. πρό.

Πράττω, *facio*: vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *mitis, lenis animo*: ex πραῢς et θυμὸς, *animus*.

Πραΰμητις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, *qui mite consilium habet, mitis*: ex πραῢς, idem quod πρᾶος, *lenis*, et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

Πραΰνω, *mitigo, lenio*: f. υνῶ. perf. πεπράϋγκα. ex

Πραῢς, εῖα, ῢ, idem quod th. πρᾷος, *mitis*: gen. πραέος. hinc

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Πράω, inusit. *vendo*: vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo*.

Πράως, *leniter*: adv. à πρᾶος, *lenis*.

Πρεμνίζω, f. ίσω, *unà cum suo stipite et radice evello*. Th. πρέμνον.

ΠΡΕ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes, stirps*.

Πρέπει, *decet*, impers. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. inf. à πρέπω.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. plur. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *decens, decorum, congruum*: et Att. adv. *decenter*: part. præs. n. g. à πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *decenter*: à præc.

ΠΡΕ'ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum, excello*.

Πρέσβα, *antiqua, veneranda*; per Sync. pro πρέσβειρα, f. g. à πρέσβυς, υος, ὁ, *senex*: et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio, postulatio, intercessio, honos augustior*: à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus*.

Πρέσβις, ιος, ὁ, idem ac th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatus, orator*: à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum vel legationem pertinens*: à præc.

Πρεσβεύω, *legatione fungor*; item *senior sum, in honore ut senex sum; honore afficio ut grandævum*: fut. εύσω. perf. πεπρέσβευκα. a. 1. ἐπρέσβευσα. à πρέσβυς, *senex, legatus*.

Πρεσβῆες, *seniores*, nom. plur. Ion. à πρεσβεύς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium: quod meretur is qui maximus est natu*: vel in genere, *quo aliquis honoratur, veluti major natu*. Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, senex*.

Πρεσβηῒς, ίδος, ἡ, *antiqua*; acc. sing πρεσβηΐδα. Th. id.

Πρέσβις, εως, ἡ, *legatus*: à πρέσβυς, *senex*.

Πρέσβιστος, et πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex*.

Πρεσβυγένεια, ας, Ion. πρεσβυγενείη, ης, ἡ, *primogenitura*; *antiquitas*: à seq.

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *maximus natu*; *priscus*: ex πρέσβυς et γίνομαι.

ΠΡΕ´ΣΒΥΣ, εος, Att. εως, ὁ, vel πρέσβυς, εια, υ, *senex*; *avis nomen*; *legatus*; *honoratus*. compar. πρεσβύτερος, *senior*. superl. πρεσβύτατος, άτη, ατον, et πρέσβιστος, ίστη, ιστον, *maximus natu, antiquissimus, honoratissimus*.

Πρεσβύτας, acc. pl. à πρεσβύτης, *senex*.

Πρεσβυτατὸς, ἡ, ὸν, *maximus natu. antiquissimus*: superl. à πρέσβυς, *senex*.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior*: f. g. à πρεσβύτερος. ab eod th.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, *Synedrium magnum Judaicum*, Luc. xxii. 6. Act. xxii. 3. quæ vox nusquam apud LXX, præter in Hist. Susannæ quæ à Theodoreto dicitur versa, et Deuteron. xxxi. 9. *PRESBYTERIUM, collegium presbyterorum, senatus ecclesiasticus*: 1 Tim. iv. 14. à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *PRESBYTER*.; (hinc Angl. PRESBYTER) *senior*; *antiquior*: compar. à πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, *senex*: à πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, *senilis, antiquus*: à præc.

Πρεσβύτιν, acc. sing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus*: acc. sing. πρεσβύτιδα, et -ύτιν. à πρεσβύτης.

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placidus*: à πρᾶος et εὐμενὴς, *benevolus*.

Πρέψας, αντος, *qui convenit*, a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum*.

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium*. dat. pl. πρήγμασι. πρήγματα ἔχειν, *molestias habere*. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.

Πρηγορεὼν, ῶνος, ὁ, *gula, guttur, ingluvies*. v. προηγορεών.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse*. q. v.

ΠΡΗ´ΘΩ, *incendo, inflammo*; *inflo*: f. ψω. perf. πέπρηκα.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *spiro, flo*; *furenti impetu spiro*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorsum*. à

ΠΡΗΝΗ´Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *PRONUS, præceps*.

Πρῆξαι, *egisse*, aor. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήξεις, *facies*, 2. sing. fut. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω. sed

Πρήξεις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas, res*: acc. sing. πρῆξιν ab eod. th.

Πρῆσαι, *incendisse*, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*: f. σω.

Πρῆσε, *incendit*, Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*; Ion. pro πρᾶσις, quod vide. est et

Πρῆσις, εως, ἡ, *ustio*; *inflatio*: à πρήθω.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: f. ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo*: à fut. περήσω verbi περάω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incendit et inflammat, quasi flator*: *PRESTER*, serpens quidam: in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας, à πέπρησται, 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*, vel *inflo*.

Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρήτην, *agnus*, vel *hædus*, *agniculus*.

Πρητήριον, ου, τὸ, *mercatus*; *locus in quo res venduntur*: Ion. pro πρατήριον. à πιπράσκω.

Πρηΰνει, *mitigat*, Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. act. verbi πραΰνω. Th. πραῢς, vel πρᾶος, *lenis, mitis*.

ΠΡΗΩ´Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus et πρὼν et πρέων ex πρὸ et εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ´ΑΜΑΙ, *emo, redimo*; seu *opus faciendum conduco*: qu: à περάω.

Πριάμενος, præs. part. πρίασθαι, præs. inf. ejusd.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES*: à

Πρίαμος, ου, ὁ, *PRIAMUS*: nomen proprium.

ΠΡΙ´ΑΠΟΣ, ου. ὁ, et Ion. πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum*: item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco*: quod vide.

ΠΡΙ`Ν, *priusquàm*: et pro πρὸ, cum gen. *antè*, adv. regit inf. et ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, *antequàm cecinerit*. Eleganter postponitur ἤ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequàm habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ἄν, δὴ, γε, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus*.

Πρινὴ, *priusquàm*: pro quo sæpiùs πρὶν ἤ.

Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligneus, ex ilice confectus*; *robustus*: à πρῖνος.

ΠΡΙ˜ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex* arbor.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω vel πρίζω, *serrâ seco*: f. σω. perf. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, εῖσα, ὲν, *sectus*, aor. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκας, α, ὁ, nomen viri origine Latinum, qu. d. *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca*.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίστης, q. v.

Πριστηροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *habens formam serræ similem*: à πριστὴρ et εἶδος.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit*: item, *PRISTIS* piscis: et *genus poculi et navigii*. et

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus*: à

3. pers. sing. perf. pass. verbi seq.

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco; stringo, alligo*: fut. σω perf. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σαι, ται aor. 1 pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, *eme*, præs imperat. (ut ἵσω, pro ἵστασο) verbi πρίαμαι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*: à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ', *ante, coram, PRO, præ, propter*: gen. regit. In compositis p æ, modò *tempus* notans, modò *ordinem*: item *pro, ante, ex, ad*, et *augmentum*: interdum pro παρὰ ponitur.

Προάγῃ, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*, nom. pl. n. g. à προάγγελος, *prænuntius*: ex πρὸ et ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm. de m. us. p 771. à

Προαγορεύω, fut. εύσω, *prædico, prænuntio, præcipio, denuntio; testor*: ex πρὸ et ἀγορεύω *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*

Προάγω, *deduco, perduco, promoveo, proveho; impello, incito; in lucem profero; produco; abduco; præeo; præcello*: f. άξω. a. 2. ἤγαγον, ες, ε. a. 2. part προαγαγὼν, όντος. ex πρὸ et ἄγω, *duco*.

Προαγωγεία, ας, ἡ, *promotio; institutio; perductio, lenocinium*: à προαγωγεύω.

Προαγωγεύσῃς, *prostituas*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi

Προαγωγεύω, *produco, perduco, prostituo*: à προαγωγὸς, *perductor*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio*: à προάγω.

Προαγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *perductor, productor, leno*: à προάγω.

Προαγωνίζομαι, *ante alium pugno; pugno pro aliquo*: ex πρὸ et ἀγωνίζομαι.

Προαδικέω, -ῶ, *injuriâ lacesso*: f. ήσω. perf. προηδίκηκα. pass. προαδικέομαι, ῦμαι, *injuriâ lacessor*. perf. part. pass. προηδικημένος. ex πρὸ et ἀδικέω.

Προαιδέομαι, ῦμαι, *antè revereor aliquem, alicui reverentiam ante alios debeo*: ex πρὸ et αἰδέομαι.

Προαιρέομαι, ῦμαι, *præfero, præopto, constituo*: f. ήσομαι. a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο. perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, voluntas, consilium*. ἐκ προαιρέσεως, *consultò*. et

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur*; in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium*. à προαιρέομαι.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius*: ab eod.

Προαιρουμένοις, dat. plur. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαισθάνομαι, f. ήσομαι, *præsentio*: ex πρὸ et αἰσθάνομαι.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor*: f. άσομαι. a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi*: ab αἰτιάομαι, verbum forense, id est, *causor*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προακηκυῖα, perf. part. med. f. g à

Προακούω, *prior audio, antè audio*: f ύσω. perf. προήκυκα. aor. 1. προήκυσα. perf. med. προήκοα, et Att. προακήκοα. hinc perf. part. med προακηκοὼς, υῖα. Th ἀκύω, *audio*.

Προαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *promptus, declivis*: à προάλλομαι, *prosilio*. Th ἅλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco*: fut. προαμαρτήσω. perf. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότος. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*: fut. ήσω. aor. 2. ἥμαρτον

Προαναλίσκω, fut. λώσω, *priùs consumo, antè absumo*: ex πρὸ et ἀναλίσκω.

Προαναμέλπω, *præcino, antè decanto*; f. ψω. perf. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, *cano*.

Προανασείω, *priùs concutio*. D.S.

Προανατάττω, *prætexto*. Th. τάττω.

Προανατέλλω, *priùs orior*. Th. τέλλω, *orior*.

Προάξω, fut. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio*. Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, aor. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, *præbeo, discedo*: ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, *venio*. fut. m. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, aor. 2. act. verbi præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonstro*: ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo*: f. ξω. perf. δέδειχα. perf. pass. δέδειγμαι. a. 1. pass. ἐδείχθην. a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Προαπόλλυμι, *priùs perdo*.

Προασπίζω, *clypeo objecto protego, propugno*.

Προαστεῖον, υ, τὸ, vel ut alii leg. προάστιον, *suburbium*: quod ex πρὸ et ἄστυ, εος, τὸ, *urbs*.

Προαύλιον, et προαύλεον, υ, τὸ, *aulæ vestibulum*. πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam*. Th. αὐλὴ, *aula*. et

Προαύλιον, υ, τὸ, *præludium tibiarum cantu*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Πρόβα, *progredere*, a. 2. imperat. à προβαίνω. ex πρὸ et βαίνω. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, et βάθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo*: à προβαίνω, *progredior*.

Πρόβαινε, *progredere*, præs. imperat. act. à

Προβαίνω, *prægredior; anteeo, præcedo; præsum; progredior, provehor; procedo; antegredior*, seu *antecello*: f. m. προβήσομαι. perf. προβέβηκα. perf. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ός. a. 2. ind act. προέβην, ης, η. a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo*: f. m. βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio, emitto, profero, propello, propono*. in med. *produco, sisto, profero, objicio, insimulo, execror, aversor, reum defero, supero*. in pass. *designor, creor, proponor, obducor*. f. προβαλῶ. perf. προβέβληκα. aor. 2. προέβαλον. a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ. et in 3. pl. προβάλωσι. præs. part. pass. προβαλλόμενος. perf. med. προβέβολα. Th. βάλλω. *mitto, jacio*.

Προβάλοιτο, *proponat*, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi sup.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio, actio* τῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ* προβαίνει, ut *pecus, proventus ex pecudibus*: à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, propriè *ovillus*, per Synech. sp. *pecuarius, a, um*. προβατικὴ, sc. πύλη, *pecuaria porta*. à

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, υ, τὸ, *ovis, pecus*; in plur. πρόβατα. dat. plur.

προβάτοις. à προβαίνω. quia προβαίνειν, procedere, solet pascendo.

Προβέβηκε, anteivit, 3. sing. perf. ind. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi προβαίνω, anteeo, supero: quod vide.

Προβεβλημένος, η, perf. part pass. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβέβουλα. prætuli, malui, perf. med. verbi προβούλομαι, inusit. à βούλομαι, volo: f. βουλήσομαι.

Προβήσεται, progredietur, 3. sing. f. 1. med. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, produco; admoneo, persuadeo, impello; promoveo, proveho: fut. άσω. a. 1. προεβίβασα. aor. 1. ind. pass. προεβιβάσθην. a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. βαίνω, eo.

Προβιόομαι, οῦμαι, antè vivo. τὰ προβεβιωμένα, vita anteacta, perf. part. pass. οἱ προβεβιωμένοι, qui ante nos vixêre. ex πρὸ et βιόομαι.

Προβλέπομαι, provideo: f ψομαι. a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου. à

Προβλέπω, provideo, prospicio. Th. βλέπω, video: fut. ψω. perf. φα.

Προβλεψάμενος, ου, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, quod vide.

Πρόβλημα. ατος, τὸ, propositio, PROBLEMA, unde Angl. PROBLEM; propugnaculum, scutum: à προβάλλω, propono: f. λῶ. perf. pass. προβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Προβλὴς, ῆτος. ὁ & ἡ, projectus, prominens: dat. sing. προβλῆτι à προβάλλω ab eod. verbo.

Πρόβλητος, ου, ὁ & ἡ, idem: ab eodem.

Προβοηθέω, ῶ, f. ήσω, priùs opem fero, opem maturè fero: ex πρὸ et βοηθέω.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens qui æstum maris frangit: à seq.

Πρόβολος, ου, ον, vel ου, ὁ & ἡ, objectus, exporrectus: à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, actio quæ intenditur; propugnaculum, tutela; prætextus; prominentia; status pugilis in procinctu stantis. milites esse dicuntur ἐν προβολῇ, cùm scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium: ictus, plaga. à προβάλλω.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Προβοσκὸς, ου, ὁ, q. d. vicarius pastoris: à βόσκω, pasco, quod vide.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatûs consultum: ex perf. pass. verbi

Προβουλεύω, fut. εύσω, consulo, prospicio. provideo; deliberatione populum prævenio, i. e prædelibero: à πρὸ et βουλεύω, consulto. Th βουλὴ, consilium.

Πρόβουλος, ου, ὁ, senator, princeps: ab eod th.

Προγεγεννημένος, perf. part. pass. verbi προγεννάω, antegenero. à γεννάω, f. ήσω, genero. Th. γίνομαι, nascor.

Προγεγονότων, gen pl. à

Προγεγονὼς, ότος, perf. part. med. verbi προγίνομαι, antecedo: quod vide.

Προγένειος, ου, ὁ, qui barbam habet promissam: à γένειον, ου, τὸ, mentum, barba: q. v.

Προγενέστερος, έρα, ερον, major natu, antiquior; comp. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι, sum antè, procedo. Th. γίνομαι, nascor.

Προγενομένων, gen. plur. a. 2. part. med. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, procedebant: Ion. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind m. verbi

Προγίνομαι, antecedo; sum antè: f. προγενήσομαι. perf. pass. προγεγένημαι. a. 2. m. προεγενόμην. a 2. part. m. προγενόμενος. perf. med. προγέγονα. Th. γίνομαι, nascor, q. v.

Προγινώσκω, prænosco, præscio: f. προγνώσομαι. perf. προέγνωκα. a. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι. perf. part. pass. προεγνωσμένος. Th. γινώσκω, cognosco: fut γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præscientia: à προγινώσκω, quod vide.

Προγνώστης, ου, ὁ, futurorum præscius, vates, à 3. sing. perf. pass. verbi προγινώσκω, q. v.

Προγνωστικὸς, ἡ, ὸν, facultate præsciendi præditus. τὸ προγνωστικὸν, scil. σημεῖον, PROGNOSTICUM, rei futuræ signum. Hinc Angl. PROGNOSTICK.

Προγονικὸς, ἡ, ὸν, avitus, primitivus: et

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι (οἱ ἔκγονοι, posteri.) à

Πρόγονος, ου, ὁ, antè genitus, progenitor, auctor; item adject. avitus. Est et πρόγονος, privignus, quòd sit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ et γόνος, ου, ὁ, generatio. à perf. med. γέγονα. Th. γίνομαι, nascor.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, PROGRAMMA, scriptum publicè propositum; edictum: à perf. pass. verbi

Προγράφω, antè scribo, proscribo, præscribo, publicè scriptum propono: fut ψω. perf. προγέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass. προεγράφην, ης, η. perf pass. προγέγραμμαι. perf. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον. Th. γράφω, scribo, decerno.

Προγυμνάζω, f. άσω, præexerceo: ex πρὸ et γυμνάζω.

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, præexercitatio: dat. pl. προγυμνάσμασι. à præc.

Προδαῆναι, a. 2. inf. et

Προδέδαε, 3. sing. perf. med. verbi προδαίω, prænosco. Th. δαίω, disco: f. δαήσομαι. a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, et δαήμεναι. perf. med. δέδαα, pro δέδηα, novi.

Προδεδομένος, η, ον, perf. part. pass. et

Προδεδωκέναι, perf. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi προδίδωμι, prior do, quod vide.

Προδείελος, ante vesperam. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Προδείκνυμι, sive προδεικνύω, fut. δείξω, præmonstro: ex πρὸ et δεικνύω.

Προδειμαίνω, f. ανῶ, præmetuo: ex πρὸ et δειμαίνω.

Προδείσας, ασα, αν, præmetuens, part. a. 1. act. verbi προδείδω: ex πρὸ et δείδω.

Προδέκτωρ, ορος, protector, patronus. Th. δέχομαι, capio.

Προδηλέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, antè lædo, cladis alicujus auctor sum: ex πρὸ et δηλέομαι.

Πρόδηλος, ου, idem quod δῆλος, manifestus, perspicuus. πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. perspicuè: à præc.

Προδιαβάλλω, antè criminor.

Προδιδοὺς, οῦσα, ὸν, præs. part. act et

Προδιδοῦσι, produnt, 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, prodo, desero; deficio; prior do; dedo, ut urbem: f. δώσω. perf. προδέδωκα. a. 1. προέδωκα. a. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, do.

Προδικάζω, *præjudico*: à πρὸ et δικάζω.

Προδικαστὴς, ῦ, ὁ, *præjudex*. à præc.

Προδοκάζω, f. άσω *experior, observo*: à πρὸ et δοκάζω, *observo*.

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ*. Th. δοκάζω, *observo*.

Πρόδομος, ȣ, ὁ, *vestibulum, anterior domûs pars* à πρὸ et δόμος, *domus*. Th. δέμω, *struo*

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προδότης, ȣ, ὁ, *proditor*: dat προδότῃ. acc. pl. προδότας. ab eod. verbo et th.

Προδȣ̃ναι, a. 2 inf. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδραμέω, -ῶ, *procurro, præcurro*: f. ήσω. perf. προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *PRODROMUS, præcursor, anteambulo; excursor, emissarius; præcox*: ex πρὸ et τρέχω, *curro*: f. θρέξω. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Προδύντες ἡλίȣ, *ante Solis occasum*. Sed credo legendum, πρὸ δύντος, gen. sing. a 2. part. à δύνω, *subeo*: a. 2. ἔδυν.

Προέγκειμαι, *antepositus sum alicubi*: ex πρὸ et ἔγκειμαι.

Προέγνω, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Προεγνωσμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi προγράφω, *antè scribo*, quod vide.

Προέγραψα, aor. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προέδρα, ας, ἡ, *prima sedes*.

Προέδραμον, a 2. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, et

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. *præsidentia, sedis vel loci prærogativa*: à seq.

Πρόεδρος, ȣ, ὁ, *qui sedet in primâ sede; præses*: ex πρὸ et ἕδρα

Προέηκε, *præmisit*, 3 sing. a. 1. Att. pro προῆκε verbi προΐημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*. f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν.

Προειδέναι, *expertum esse*, perf. inf. act. per Sync. pro προειδηκέναι, à seq

Προείδω, sive προειδέω, *prævideo, prospicio, provideo, præscio*: f. εἴσομαι. a. 2. προεῖδον, ες, ε. a. 2 part. προϊδὼν, ῦσα, όν. Th. εἴδω, *scio*.

Προειλόμην, ȣ, ετο, a. 2. ind m. verbi προαιρέομαι, *præopto*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω perf. ᾕρηκα a. 2. εἷλον aor. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, *procedo, proficiscor*. Th. εἶμι, *eo*.

Προεῖπα, ας, ε, a 1. ind. act. et

Προειπεῖν, a. 2. inf. et

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl προείπομεν, a. 2. ind. act verbi προείπω, *prædico*, quod vide

Προείρηκα, ας, ε, *prædixi*, perf act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται, perf. part pass. προειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um*. verbi προρρέω f. ήσω. perf. προείρηκα, et Att προείρηκα. Th. ῥέω, *dico*.

Προειρημένος, η, ον, perf. part pass à προερέω, -ῶ, *prædico*, inusit. quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Πρόεισι, 3. plur. præs. verbi πρόειμι. *progredior*. Th εἶμι, *eo*.

Προεισπέμψας, a. 1. part. act. à

Προεισπέμπω, *intromitto antè, accerso antè; magnâ pompâ et comitatu induco*: ex πρὸ et εἰσπέμπω. Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, *prætendo, prætexto, promineo, præsto*. Th. ἔχω, *habeo*. fut. ἕξω et σχήσω. imperf εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, *prius emitto, antè ejicio*: ex πρὸ et ἐκβάλλω. Th βάλλω, *jacio*.

Προεκδίδωμι. f δώσω, *prius edo*: ex πρὸ et ἐκδίδωμι.

Προεκμανθάνω, *antè disco*. Ex πρὸ. ἐκ, et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι a. 2. ἔμαθον.

Προεκπέμπω, *prius emitto*.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, *antefero*. Th. κρίνω, *secerno, judico*: f. νῶ. perf. κέκρικα

Προεκφέρω, *antè profero*, vel *effero*: f. προεξοίσω. Th. φέρω, *fero*.

Προέλαβον, ες, ε. a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, q. v.

Προελήλατο, *processisset*, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. et Att. à προελαύνω. fut. άσω. perf. προήλακα. et Att. προελήλακα, et in perf. pass. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Προελεύσομαι, *præcedam*, f. 1. et

Προελήλυθεν, 3. sing. perf. med. ind. Att. et

Προελθεῖν, a. 2. infin. et

Προέλθῃ, 3. sing. aor. 2. sub. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον. perf. med. ἤλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, ῦσα, ον, *prodiens, progressus*, part. aor. 2. præc. verbi.

Προελοίμεθα, 1. plur a. 2 opt. med. verbi προαιρέομαι. *præfero, constituo*. Th. αἱρέω, *capio*: fut ήσω. a. 2. εἷλον. a. 2. inf. ἑλεῖν

Προελπίζω, *prior spero, antè spero*: f ίσω perf. προήλπικα. Ex πρὸ et ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes*.

Προεμαντεύε, 2. sing. imperf. pass. verbi προμαντεύομαι, *antè vaticinor*, quod à μαντεύομαι, *vaticinor*. Th. μάντις, εως, ὁ, *vates*.

Προέμεν, *promisisse*, Ion. seu Dor. pro προεῖναι. a. 2 infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*: a 2. ἧν.

Προεμπίπτω, *antè incido, antè occurro*.

Προενάρχομαι, *antè incipio*: fut. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην, ω, ατο. ex πρὸ. ἐν. et ἄρχομαι, *incipio*. Th ἀρχὴ, *initium*

Προενεγκεῖν, a. 2 inf act verbi προφέρω, *propono, exhibeo*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a 1 ἤνεγκα a 2. ἤνεγκον. perf pass. ἤνεγμαι. aor 1. pass ἠνέχθην. a. 1 part pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. aor. 2 ejusd. verbi.

Προενέπω, sive προεννέπω, *prædico*: ex πρὸ et ἐνέπω.

Προενέχομαι, *constringor, teneor*: ex πρὸ et ἐνέχομαι. Th. ἔχω, *habeo*.

Προεξαίσσω, *promo*: ex πρὸ, ἐξ, et ἀΐσσω, *ruo*

Προεξέδρα, ας, Ion. προεξέδρη, ης, ἡ, *sedes prominens; procestrium*. Th ἕδρα, *sedes*.

Προεξανίστασθαι, *antè alios surgere*: à πρὸ, ἐξ et ἵστημι, *sto*.

Προεορτάζω, f. άσω, *prius festum celebro*.

Προεπαγγέλλομαι, *antè promitto*: aor. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προέπω, *antè dico, prôloquor*.

Προερέω, -ῶ, *prædico* vel *prænuntio*: ab ἐρέω, idem ac th. εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

Προέρυσσεν, *deduxit*, Ion. et Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing a. 1. act. verbi προερύω, *traho*. Th. ἐρύω, *traho*.

Προερύσσω, *deduxero*, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod. verbo et th.

Προέρχομαι, *prævenio, progredior, egredior, præeo, præcurro*: cum gen. imperf. med. προηρχόμην, ου, ετο. f. προελεύσομαι, *præcedam*. a. 2. προῆλθον, ες, ε. a. 2. sub. προέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. part. προελθὼν, όντος, *progressus*. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Πρόες, ἕτω, *præmitte*, a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, *præmitto*. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. perf. εἷκα. a. 1. ἧκα. a. 2. ἧν. et in 3. pl. ἕσαν

Πρόεσαν, *præmiserunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro προεσήξαντο, 3. pl. a. 1. med. verbi προεσάγω, *priùs importo*. Th. ἄγω, f. ξω, *duco*.

Προέσθαι, a. 2. inf. med. à προΐεμαι, *projicio*, frequentèr ap. Demosth.

Προεστάναι, *præesse*, præs. inf. a προΐσημι pro προΐστημι.

Προεστάτε, *præestis*, per Sync. Ion. pro προεστήκατε. 2. plur. perf. act. Vide προεστῶτες.

Προεστὼς, ῶτος, *præses*, part. perf. per Sync. pro προεστηκώς, et

Προεστῶτες, *præfecti*, ejusdem nom. pl. perf. part. Att. pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, *præsum*. Th. ἵστημι, *statuo, sisto*: fut. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε, aor. 2. verbi προέχω, *antecello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προετικὸς, κὴ, κὸν, *profusus*: à προΐημι.

Προετοιμάζω, *antè præparo*: f. άσω. a. 1. προητοίμασα. quod ab ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus, paratus*.

Προευαγγελίζομαι, *antè evangelizo*: a. 1. m. προευηγγελισάμην, ω, ατο ex πρὸ, εὖ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a 1. ind. act. verbi προφητεύω, *vaticinor, prophetas expono*, quod a πρόφημι, *prædico*. Th φημὶ seu φάω, *dico*.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, *prævenio*: f. προφθήσω. perf. προέφθακα. Th. φθάω, *prævenio*: aor. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, et in 3. pl. προέχουσι, *ante me teneo* seu *habeo, obtendo, prætendo; præsto, præcedo, præcello*: f. προέξω. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, *pervenerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, *procedo*. Th. χωρέω, *eo, accedo*: f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, *præcedo, produco*: f. ξω. aor. 2. προῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

Προῆγον, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προηγέομαι, -οῦμαι, *præeo, præcipuus sum*, cum acc. in 3 sing. προηγεῖται f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, *dux viæ*: à præc.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gula*, vesica eminentior in avibus, ubi esca προαγείρεται, (id est, *præcolligitur*) *guttur, ingluvies*.

Προήγορος, ου, ὁ, *qui primus causam dicit*: à προαγορεύω *prædico*: quod ab ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προηγούμενος, η, ον, *antecedens*, part. præs. verbi προηγέομαι. προηγουμένη, (sc. αἰτία) *causa interna*, ut προκαταρκτικὴ, *externa* dicitur, undè

Προηγουμένως, adv. *ex antecedente, præcipuè, ex professo*: à præc.

Προηδυνθέντας. acc. plur. a. 1. part. pass. verbi

Προηδύνω, *delecto antè*; quod ex πρὸ et ἡδύνω, *lætitiâ afficio*. Th. ἡδὺς, έως, *suavis*.

Προῄειν, εις, ει, *progrediebar*, plusq. perf. med. vel imperf. Att. à πρόειμι. Th. εἶμι, *eo*: perf. med. εἶα. plusq. perf. med. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Προήκατο, 3. sing. a. 1. med verbi προΐημι, *præmitto*.

Προήκω, *procedo, progredior, antecello*: προήκων. part. *provectus*. Th ἥκω, fut. ξω, *venio*.

Προῆλθε, 3. sing a. 2 ind. act. verbi προέρχομαι, *prævenio*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε. perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. plur. perf. part. act. verbi προελπίζω, *prior spero*: f. ίσω. perf. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

Προήμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, *antè diem*.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th ἁμαρτάνω, f. ήσω, *pecco*.

Προῆκε, *projeci*, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Προήνεγκα, ας, ε, *excellui*, a 2. ind. act. verbi προφέρω, *excello*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο. 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo*. Th. αἱρέω, *capio, eligo*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2 εἷλον.

Προηρόσιος, ία, ιον, *arationem præcedens*. Unde Προηροσία Δημήτηρ, *Ceres ante arationem invocata*. ex πρὸ et ἀρόω, *aro*.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi προέρχομαι, *prævenio*, cum gen. imperf. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, *antè exerceo*. Th. ἀσκέω, *exerceo*: f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, *profundam*, f. 1. m. verbi προΐημι, *projicio*. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*: f. ήσω.

Προητιασάμεθα, *antè demonstravimus*, 1. pl. aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, *antè criminor*: f. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προήχθην, ης, η, *adductus sum, processi*, a. 1. pass. verbi προάγω Th. ἄγω, *duco*.

Προθέλυμνα, *funditùs, radicitùs*: adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ & ἡ, *è radice erutus, qui radicitùs extirpatur*: ex πρὸ et θέλυμνον, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμεθλον, idem.

Προθέντα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην. a. 2. part. θεὶς, έντος.

Προθέουσιν, *permittunt*, 3. plur. ind. præs verbi προθέω. Th. τίθημι, *pono*.

Πρόθεσις, εως, ἡ, *propositum, propositio*: à προτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, *tempus præfinitum*: ab adj. seq.

Προθέσμιος, ία, ιον, *præstitutus, antè constitutus*: à προτίθημι, *antè constituo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προθήκη, ης, ἡ, *propositio; res proposita* ab eod. verbo et th.

Προθνήσκω. f. ήξω, *morior antè*: à πρὸ et θνήσκω.

Προθορὼν, *prosiliens*, a. 2. part. act. verbi inus. προθορέω. Th. θόρω seu θορέω, *salio, insilio*.

Προθυμέομαι, -οῦμαι, *alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor*: à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præc.

Προθυμία, ας, ἡ, *alacritas, animi promptitudo*: à seq.

Πρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *animum alacrem habens ad aliquid, promptus*: ex πρὸ et θυμός.

Προθύμως, adv. *promptè, alacri animo*: à præc.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, *vestibulum quod est ante januam*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua, ostium*.

Προϊάλλω, f. αλῶ, *foràs emitto, promo*: ex πρὸ et ἰάλλω.

Προϊάπτω, *præmitto, procul mitto*: f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. infin. προϊάψειν. Th. ἰάπτω, *mitto*: f. ψω. undè

Προΐαψε, 3. sing. a. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. infin. act. et

Προϊδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi προείδω, *prævideo*. Th. εἴδω, *video*: fut. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Προϊδὼν, ὄντα, ὸν, a. 2. part. act. præced. verbi.

Προΐει, contract. ex προΐεε, Att. pro προΐει, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προΐέω seu προΐημι, *præmitto, largior*. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*; imperf. ἵην. a. 2. ἧν.

Προϊέμεν, Ion. et προϊέμεναι, Att. seu Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, *præmitto, negligo*. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Προϊέμενος emittens, præs part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προϊέναι, *projicere, dejicere; permittere, sinere*; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, *antè alios sedere*: ex πρὸ et ἵζομαι. Th. ἵζω, *sedere facio*.

Προΐηλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προϊάλλω.

Προΐημι, *præmitto; mitto; emitto; dimitto; immitto; projicio; concedo arbitrio alicujus*; τήνδε θεῷ προΐεις, Il. A. 127. *hanc Deo permitte*, i. e. *Dei arbitrio trade*. Th. ἵημι, *mitto*.

Προΐητι, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Προῖκα, adv. *gratis, sine mercede*. Th. προΐξ, *donum*.

Προϊκνέομαι, οῦμαι, *advenio, accedo*.

Προΐκτης, ου, ὁ, *mendicus*: à præc. vel à προΐξ, quasi ambiens προῖκα, *largitionem*.

ΠΡΟΙ'Ξ, et προΐξ, κὸς, ἡ, *donum, dos, gratia*: acc. προῖκα, qui adverbialitèr etiam usurpatur pro *gratis, sine mercede*. προικὸς δίκη, *actio quâ dos repetitur*. Dem. c. Neæram. q. à πρὸ et ἵκω, *venio*, quia est donum quo quis alium *prævenit* ultrò: aut à πρόεσις, *largitio*, quod à προΐεμαι, *effundo largitèr*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, *advenio*, quod ex πρὸ et ἱκνέομαι, *venio*; f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, f. εύσω, *equito antè*: ex πρὸ et ἱππεύω, *equito*. Th. ἵππος, *equus*.

Προΐσσομαι, *stipem peto, manum* scil. *extendendo*. Archilochus ap. Suidam, voc. Καταπροΐξεται. Th. ἵκομαι, *venio*.

Προΐστημι, f. προστήσω, *præpono, antepono*; in medio etiam *prætendo, præficio; prostituo; operam do alicui rei, studeo*. at in a. 2. et perf. act. et in pass. est *antisto, præsum; tueor; præsto; magistratum gero*. Th. ἵστημι, *sto*.

Προΐσχω et προΐσχομαι, *protendo, porrigo, prætendo*. Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, a. 2. part. verbi πρόειμι, *procedo*. Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Προίωξις, εως, ἡ, *persecutio*, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω. Th. διώκω, *persequor*: f ξω. perf. χα.

ΠΡΟ'ΚΑ, adv. *subitò, statim*: ut puto, more προκὸς, i. e. *hinnuli*, qui velox.

Προκαθεστηκυίας, gen. sing. f. g. perf. part act. à προκαθίστημι, *antè constituo*.

Προκαθηγέομαι, *ducem me præbeo, ducatum præsto*; f. ήσομαι. perf. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, -οῦμαι, *dux sum*.

Προκάθημαι, *præsideo, antè sedeo*: imperf. m. προεκαθήμην ex πρὸ et κάθημαι, *sedeo*.

Προκαθίζω, et προκαθίζομαι, *antè consideo; præfero*: ex πρὸ et καθίζω.

Προκαθίστημι, *antè constituo*: ex πρὸ et καθίστημι. Th. ἵστημι, *statuo*: f. στήσω. perf. ἕστηκα, seu ἕστακα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, οῦμαι, *evoco, provoco, lacesso; in jus voco*; item *hortor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω. perf. κέκληκα.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. Ion. à

Προκαλίζομαι, *provoco, lacesso*. Th. καλέω, *voco*.

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, *prælaboro*. Th. κάμνω, *laboro*: f. καμῶ. perf. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præceps*. Th. κάρηνον, *caput*.

Προκαταγγέλλω, *prænuntio, antè denuncio*: f. ελῶ. perf. προκατήγγελκα. a. 1. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio*.

Προκατακαίω, f. αύσω, *comburo ante*: ex πρὸ et κατακαίω.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anticipo, anteverto*: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, *capio*: fut. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον. perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, *antè dissolvo, antè everto, antè finio*: ex πρὸ, κατὰ, et λύω, *solvo*.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, *principalis, primarius*: ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προκαταρτίζω, *prius absolvo*: f. ίσω. a. 1. προκατήρτισα. a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus*.

Προκατασκευάζω, f. άσω, *præparo*: ex πρὸ et κατασκευάζω, *struo, paro*.

Προκαταφεύγω, f ξω. *priùs fugio*: ex πρὸ et καταφεύγω.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατέρχομαι, fut. ελεύσομαι, *præcedo*.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind act. verbi προκαταγγέλλω, quod vide.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, *antè sedens*, præs. part. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, *sedeo*; quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν, inf. à προκαθίζω, q. v.

Προκατόπτομαι, f. όψομαι, *priùs speculor et exploro*: ex πρὸ et κατόπτομαι, *perspicio, video*: à κατὰ et ὄπτομαι.

Προκατοψόμεναι νῆες, *naves quæ exploraturæ præmittuntur*, f. 1. part. med. pl. num. f. g, à præc.

Πρόκειμαι, σαι, ται, *proponor; exponor; projicior*: hinc part.

præs. προκείμενος, η, ον, propositus: fut. προκείσομαι. præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ et κεῖμαι, *jaceo*. πρόκειται dicitur vel de versione quæ originali adjicet; idem quod παράκειται, Hesych. vel de libro qui omnibus oculis exponitur. Is. Vos. Variar. Observation. lib. p. 364.

Προκεκηρυγμένον, *prænuntiatum*, perf. part. pass. n. g. à προκηρύσσω. quod vide.

Προκενόω, ῶ, f. ώσω, *antè exhaurio*: ex πρὸ et κενόω.

Προκεχειροτονημένοις, *prius designatis*, dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ et χειροτονέω, *decerno, creo, elatis manibus*; ex χεὶρ et τείνω, *tendo*.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, *antè prædico*: f. ξω. a. 1. προεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. pass. προκεκήρυγμαι à κηρύσσω, *prædico*. Th. κήρυξ, *præco*.

Προκινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor pro; propugno periclitando*: ex πρὸ et κινδυνεύω, *periclitor* Th. κίνδυνος, *periculum*.

Προκλῆς, έος, ὁ, *PROCLES*, nom. propr.

Προκληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part pass. à προκαλέομαι. Th. καλέω, *voco*.

Πρόκλησις, εως, ἡ, *provocatio*; item *conditio lata*: ab eod. verbo et th.

Προκλυτὸς, ῦ, ὁ ἡ, *præauditus, præcognitus*. Th. κλύω, *audio*.

Προκομίζω, f. ίσω, *profero, affero*: ex πρὸ et κομίζω.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, *processus, progressus, profectus, proventus*: à perf. m. verbi προκόπτω.

Προκόπτω, *proficio, incrementum capio*; *procedo*: imperf προέκοπτον. fut. ψω. perf act προκέκοφα. perf. med. προκέκοπα. In Solœcismis numerat Luc. Solœc. Refutat Græv. § 38. et Xenoph. rerum Græc. l. vii. οὐδὲν προύκοπτον εἰς τὸ ἀπολῆσαι ἡμᾶς, *nihil profecerunt ad perdendos nos*. In malo sensu: ἐπὶ πλεῖον προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. ii. 16, *ad ulteriorem prolabentur impietatem*. ἐν παιδείᾳ προκόπτειν. Diod. Sic. Quanquam Lucianus in Solœcistâ inter vocabula barbara proscribit. Th. κόπτω, *scindo*.

Πρόκριμα, ατος, τὸ, propriè *prælatio*, quâ alii alium *anteponimus*: à

Προκρίνω, εις, ει, *antefero, antepono*: præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, *antè*, et κρίνω, *judico*.

Πρόκρισις, εως, ἡ, *prælatio*; *præjudicatio*: à perf. pass. verbi προκρίνω.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur *naves aliæ post alias, seu super alias in continuâ serie*: à κροσσὸς, ῦ, ὁ, *fimbria*; vel κρόσσαι, *scalæ*. Vide Eustath. et Suidam.

Προκυρόω, -ῶ, *antè sancio*: fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, *prius sancitus*: ex πρὸ et κυρόω, *ratum habeo, auctoritatem do*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Προκύων, *PROCYON*, sive *Antecanis*; sidus quod *ante* majorem *Canem* oritur: ex πρὸ et κύων, *canis*.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τῦ κώμυ γραφόμενον, quod antè κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur: *hymni prœmium*.

Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ, *remex qui est ad remum*. Th. κώπη, *remus*.

Προλαλέω, *garrio*, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton. p 348.

Προλαμβάνω, *occupo, anteverto*: f. προλήψομαι. perf. προείληφα. aor. 2. προέλαβον, ες, ε, *præoccupavi*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προλέγω, *antè dico, prædico*; item *antè deligo*: imperf. προέλεγον. Th. λέγω, *dico*: f. ξω. perf. χα.

Προλείπω, *prius relinquo*, item *relinquo*; item *antè deficio, prius destituo*: f. ψω. aor. 2. προέλιπον. a. 2. m. προελιπόμην. perf. med. προλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

Προλελεγμένος, η, ον, *antè delectus*, perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, *relicti*, nom. pl. part. perf. med. verbi προλείπω.

Προλεσχηνεύω, *prius garrio, prius colloquor*: ex πρὸ et λεσχηνεύω.

Προλήνιον, ου, τὸ, *antetorcular*: ex πρὸ et ληνὸς, *torcular*.

Πρόληψις, εως, ἡ, *anticipatio*; *occupatio*; *anticipata opinio*; *suspicio, præsumptio*: à προλαμβάνω, quod vide.

Προλιπόντ' et προλιπόντ' pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω.

Προλιπὼν, *relinquens*; in f. g. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, q. d. *primus insidiator*.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, *prædidicisse*, aor. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έος, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμαλλος, ου, ἡ, *plantæ species*; *vitex*; *myrica*. Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, *tener*.

Προμανθάνω, *antè disco*: ex πρὸ et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, *antè testor, prænuntio*. f. ῦμαι. a. 1. m. προεμαρτυράμην, -ω, -ατο. à μαρτύρομαι, *testor*. Th. μάρτυς, *testis*.

Προμαχέω, -ῶ, *propugno*: fut. ήσω. perf. προμεμάχηκα. ex πρὸ et μαχέω.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, *in primâ acie pugno*: f. ίσω. Th. μάχομαι, *pugno*; f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, et Ion. προμάχοισι, *propugnatoribus*, dat. pl. à πρόμαχος.

Προμάχομαι, *propugno*.

Πρόμαχος, ου, ὁ ἡ, *qui pugnam init in primâ acie, antesignanus, propugnator*: contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμάχων, gen. pl. præced. at

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Προμελετάω, *præmeditor*: fut. ήσω. perf. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. à μελετάω, *curo, meditor*. Th. μέλει, *curæ est*.

Προμεριμνάω, -ῶ, *antè sum sollicitus*: f. ήσω. perf. προμεμερίμνηκα. à μεριμνάω, *anxiè cogito*. Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura*.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale*: ex πρὸ et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cura, respectus*: à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη et -ίη, Ion. pro præc.

Προμηθέομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo*: à προμηθής.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: qu. à

Προμηθὴς, έος, ὁ ἡ, *providus, circumspectus*: ex πρὸ, *ante*, et μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Προμηνύω, *præsignifico*: f. ύσω. perf. προμεμήνυκα. ex μηνύω.

Προμιγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi

Προμίγνυμι, et προμιγνύω, f. ξω, *priùs misceo*; item simpl. *misceo*. à πρὸ et μίγνυμι.

Προμνάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *concilio nuptias alicui*: ex πρὸ et μνάομαι.

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, *pronuba, nuptiarum conciliatrix*: à præc.

Προμολέω, *progredior*: ex πρὸ et μολέω, seu μόλω, *venio, eo*.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum*: quia προμολοῦμεν, id est, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui pugnam init in primâ acie, antesignanus*: contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno*. Nisi ex πρὸ et μάω, ut sit, *qui antè ruit* in hostem.

Πρόναον, ου, τὸ, *vestibulum* seu *atrium templi*. à seq.

Πρόναος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ante templum situs*: à ναός.

Προναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, *prior navale prælium ineo*. ex πρὸ et ναυμαχέω, *navale prælium ineo*: ex ναῦς et μάχομαι, *pugno*.

Προνέμομαι, *progredior*; propriè, *pascendo* seu *depascendo*.

Προνήϊον, ου, τὸ, Ion. pro πρόναον, q. v.

Προνοέω, -ῶ, et -έομαι, -οῦμαι, *antè mente percipio*; *provideo*; *procuro*: fut. ήσω. perf. προνενόηκα. præs. inf. act. προνοεῖν. præs inf. pass. προνοεῖσθαι. à νοέω, *cogito*. Th. νόος, νοῦς, *mens*.

Προνόη, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, αντος, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ἡ, ὸν, *providendi solertiam habens*, *providus*: ab eod. verbo.

Προνοητικῶς, adv. *providè*: à seq.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura, prudentia*: ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior, prædationibus infesto, captivum abduco*: præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt*. à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio*; item *direptio*; *præda*. à νομὴ, *pastus*. Th. νέμω, *distribuo, pasco*.

Προνοοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνουμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam*.

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet cum πρὸ νυκτὸς, *ante noctem*.

ΠΡΟ´Ξ, προκὸς, ὁ, *hinnulus*; *dama*.

Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis*: item *præsto*. προὐξένησαν. Œd. Tyr. 1483. quod explicat Scholiastes per εἰργάσαντο, αἴτιοι ἐγένοντο. à πρόξενος.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator*: à præced verbo.

Προξενία, ίας, ἡ, *jus hospitii*: à seq.

Πρόξενος, Ion. et Poët. πρόξεινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hospes publicus civitatis*; item *qui nobis aliquid conciliat et parat*; item *socius*, Lys. Th. ξένος, *hospes*.

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux viæ*: ex πρὸ et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, ῶ, *viam præstruo, viam patefacio, præparo*; *auctor et adjutor sum, exemplum præbeo*; item *propensus sum*: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*, et ποιέω.

Πρόοδος, ου, ἡ, *prodeundi* seu *exeundi actio*; *incrementum*: ex πρὸ et ὁδὸς. et

Προοδὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui viam præit, præcursor*. ab iisdem.

Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior*: f. m. άσομαι præs part. m. προοιμιαζόμενος, η, ον. à

Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium, proœmium*. Th. οἴμη, *via, semita*.

Προοπτέον, *prospiciendum*. et

Πρόοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prævisus, manifestus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προοράω, -ῶ, *ante me video, prospicio*: imperf. m. προεωρώμην, -ώμην perf. act. προεώρακα perf. part. act. προεωρακὼς, ότος, *qui anteà vidit*. Th ὁράω, *video*.

Προορίζω, *priùs definio*: f ίσω. perf. προώρικα a. 1. προώρισα, *prædestinavit, decrevit*. aor. 1 part. act. προορίσας, αντος, *qui prædestinavit*: ex πρὸ et ὁρίζω, *definio*. Th ὅρος, *terminus*.

Πρόες, *projice*, aor. 2. imperat m. πρόεσο, πρόσο. πρόου, verbi προΐημι. Th ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Προοφειλόμενος, η, ον, *antè debitus*, præs part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo*; item *debeo*. Th. ὀφείλω, *debeo*.

Πρόπαν, n. g. à πρόπας, q. v.

Πρόπαππος, ου, ὁ, *avi pater, proavus*.

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπάροιθε, *antè, è regione*. à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Πρόπας, ασα, αν, *totus*: ex πρὸ et πᾶς.

Προπάσχω, *antè patior*, aor. 2. προέπαθον, a. 2 part. act. προπαθὼν, όντος. Th. πάσχω, *patior*: f. πείσομαι perf. med. πέπονθα. a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, *secundus auctor, qui vice patris seu auctoris est*; propriè *avus, progenitor, generis auctor*: ex πρὸ et πατὴρ, *pater*.

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum, quod de re aliquâ fit, antequam aliquid aggrediamur, prætentamentum*: ex πρὸ, *antè*, et th. πεῖρα, *conatus*.

Προπέμπω, *deduco, mitto ante*: item *prosequor, comitor*: fut. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, άτω. a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar*: a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η. a. 1. inf pass. προπεμφθῆναι. a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, *deductus*. ex πρὸ et th. πέμπω, *mitto*.

Προπεπυσμένος, vel προπεπυσμένος, ου. *qui ante aliquid intellexit*, perf. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, *præsentisco*: quod à πυνθάνομαι, *audio*: fut. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, υῖα, ὸς, *qui propinavit*, perf. part. act. verbi προπίνω. quod vide.

Προπεσόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. à προπίπτω, *procido*. Th. πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *petulantia, præcipitantia, temeritas*; *protervia*; item *proclivitas*; *propensio*: à προπετής.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *præceps, pronus*; *petulans, protervus, procax*. προπετὲς, *præcipitanter*, adverbialiter. Ex πρὸ et πέτω, pro quo in usu est πίπτω, *cado*.

Προπετῶς, adv. *præcipitanter, temerè*: à præc.

Προπεφραδμένα, *per præcones indicata, prædicta*. Hes. Op. 655. *prædeliberata*; Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. plur. n. g. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, *prædicor, prænuntior*. Th. φράζω, *dico*: fut. σω. aor. 2. ἔφραδον. perf. pass. πέφρασμαι. perf. m. πέφραδα.

Προπηδάω, ῶ, f. ήσω, *prosilio*: ex πρὸ et πηδάω.

Προπηλακίζω, f. ίσω, *probro et ignominiâ afficio*: inde præs part. pass. προπηλακιζόμενος, α. a. 1. part. pass. προπηλακισθείς. ex πρὸ et πηλακίζω. Th πηλὸς, *lutum*; unde πηλακίζω. *contumeliâ afficio*; propriè per aspersionem *luti*.

Προπίνω, *PROPINO*: item *poculo provoco*: per Metaph *in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior*: ex πρὸ et πίνω, *bibo*: f. πώσω perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes*, nom. pl. præs. part. à

Προπίπτω, *procido*: f. πτώσω perf. πέπτωκα. à πίπτω.

Προποδίζω, *procedo, progredior*: à ποδίζω. *gradior*: f. ίσω. Th πῶς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Προποιέω, ῶ, f. ήσω, *antè facio*: ex πρὸ et ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui circa dominum suum versatur, minister, servus*. Th. πολέω.

Προπομπεύω, f. εύσω, *in solemni pompâ praeeo* vel *præferor*: ex πρὸ et πομπεύω.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmissio, deductio*: à προπέμπω

Προπομπὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *anteambulo, prævius, deductor*: ab eod.

Προπονέομαι, ῦμαι, fut ήσομαι, *antè fatigor*. usurpatur et

Προπονέω, ῶ, fut ήσω, *antè laboro*: ex πρὸ et πονέω

Προπορεύομαι, *præcedo, præeo*: fut. m εύσομαι. perf. pass. πεπορεύομαι ex πρὸ et πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio*: ex πρὸ et πράττω.

Πρόπρεων, ῶνος, ὁ, *promptus, benevolus*: qu. πρόθυμος Videtur compos. ex πρὸ et πρηὼν, ὁ, *cacumen montis*: et per Systol πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, *præceps, pronus, proclivis, paratus, propensus*. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis*. à κυλίνδω, idem quod th. κυλίω. *volvo*.

Προπτύω, *antè exspuo*: ex πρὸ et πτύω, *exspuo*.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, *procidentia, prolapsio*: ex προπίπτω.

Προπύλαιον, et πρόπυλον, ου, τὸ, *vestibulum*. Th. πύλη, *porta*.

Προπυνθάνομαι, *prius audio* seu *intelligo, præsentio, præsentisco*: ex πρὸ et πυνθάνομαι.

Προπώλης, ου, ὁ, *PROPOLA, venditor primarius*. Th. πωλέω, *vendo*.

Προῤῥεῖ, *profluit*, 3. sing. præs. ind. et

Προῤῥέοντι, *profluenti*, dat. sing. præs. part. à

Προῤῥέω, vel προῤῥέω, *profluo*: ex πρὸ et ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω. at

Προῤῥέω, *prædico*: f. ήσω perf. προείρηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico*, Hesych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, *vaticinium*; *oraculi septum*, Luc. de Sacrif. p. 368. dat. pl. προῤῥήσεσι. à præced.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel πρόῤῥιζος, *unà cum radice, radicitùs*. Th ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

ΠΡΟ'Σ, cùm gen. *à, ab, ex, erga, cum*: cum dat. *ad, apud, usque*: cum acc. *in, apud, inter, ad, contra, propter, juxta, circiter, de*: πρὸς ἀγγέλους λέγει, Heb i. 7. λέγει τὸ, Θεὸς πρὸς αὐτὸν, *Deus declarare de ipso* (Alexandro), Ælian. V. H. xii. 64 ubi vid. Perizon. Absolutè πρὸς est προσέτι, *præterea*. πρὸς δὲ, *ad hæc verò*.

Προσάββατον, ου, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit*

Προσάγαγε, aor. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ης, η, aor. 2. sub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio*: fut. -γελῶ. perf. προσήγγελκα Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτέον, *compellandum est*. verbale à προσαγορεύω.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, *compellativus, salutatorius*. à

Προσαγορεύω, *compello, saluto, cognomino*: fut. εύσω. perf. προσηγόρευκα. præs pass προσαγορεύομαι, η, εται, *cognominor*: aor 1. ind pass. προσηγορεύθην, ης, η. ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προσάγω, *adduco*; *adhibeo, admitto*; item *accedo, appropinquo*: item *allicio, concilio*. in med. *ad me adduco, allicio, concilio*; *subigo, mancipo*. fut. ξω. perf. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. 2. sub. προσαγάγω, ης, η. a. 2. part. προσαγαγών. Th. ἄγω, *duco*.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus, accessus*: à præcedente.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico*: f. ήσω. perf. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus*. Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum*: verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino, illino*: ex πρὸς et ἀλείφω, *ungo*.

Προσαμέλγω, *insuper mulgeo*.

Προσαμύνει, *tutatur*, 3. sing. præs. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *insuper auxilior*. Th. ἀμύνω, *auxilior*. fut. υνῶ. perf. ἤμυγκα. a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo*; aor. 2. προσανέβην, ης, η. a. 2. imperat. προσανάβηθι, et Atticè προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα. ex πρὸς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo, vado*: fut. βήσομαι. perf. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ, *ascensio*: à præc.

Προσαναιρέω, ῶ, *contrucido*; *tollo, everto*. προσαναιρῦμαι, *insuper suscipio*. ex πρὸς et ἀναιρέω.

Προσαναλέγομαι, *insuper recito, narro, commemoro*.

Προσαναλίσκω, *impendo*: fut. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανήλωσα. a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν. ex πρὸς et ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων. a. 2. part. ἁλούς.

Προσαναπαύομαι, *acquiesco, requiesco*: f. m. -αύσομαι. perf. pass. -πέπαυμαι.

Προσαναπίμπλημι, *repleo, refercio*.

Προσαναπλάσσω, f. ξω, *insuper fingo*: ex πρὸς et ἀναπλάσσω.

Προσαναπληρόω, ῶ, *suppleo*: fut. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Προσανατίθημι, *confero*, præs. ind med. προσανατίθεμαι, σαι, ται, aor. 2. ind. m. cum dat. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Προσαναστρέφω, *insuper everto*; *everto*.

Προσαναφέρω, *offero, refero*.

Προσανδραποδίζω, *præterea in servitutem redigo*, vel *abstraho*: ex πρὸς et ἀνδραποδίζω.

Προσανέρπω, *adrepo, irrepo, perrepo*: à πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *serpo*.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω. ex πρὸς, ἀνὰ, et σπάω, *traho*: f. άσω. perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro προσηνὴς, quod vide. dat. προσανεῖ.

Προσανοίγω, *adaperio, aperio.*

Προσανοικοδομέω, ῶ, *in adversum ædifico*: ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

Προσάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, *acclivis.* κατάντης, *declivis.* ab ἄντα, *coram.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Προσάπαξ, *semel, duntaxat.* Th. ἅπαξ, *semel, omnino.*

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, *addo minas*: fut. m. ήσομαι. a. 1. m προσαπειλησάμην, ω, ατο, *addidi minas.* a. 1. part. med. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor, minitor.*

Προσαπέκτεινα, *interfeci*, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσαποθνήσκω, *præterea morior, etiam morior.* Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, *occido, interficio*: ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπόλλυμι, *præterea* vel *simul perdo*; simpl. *perdo.* προσαπόλλυμαι, *simul pereo.* ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. quod ab ὀλέω. perf. ὤλεκα, et Att. ὀλώλεκα. f 2. ὀλῶ, indef. 2. part. act. ὀλὼν, όντος.

Προσαπολῶντες, nom. pl. f. 2. part. verbi præc.

Προσαποστέλλω, *insuper mitto; mitto.*

Προσάπτω, *alligo, appendo, affigo, attribuo.* Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω.

Προσαράσσω, et άττω, f. ξω, *allido*: scribitur et προσαῤῥάσσω. ex πρὸς et ἀράσσω.

Προσαρήρεται, 3. sing. præs. ind. m. à

Προσαρήρομαι, *adapto.* A præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitivum: sic ab ἄρω, *apto, congruo*; f. ἀρῶ: perf. med. ἦρα, et Att. ἄρηρα, undè præsens ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. perf. part. à προσαάρω, *apto.* Th. ἄρω, *apto*: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. perf. med. ἦρα, et Att. redupl. ἄρηρα. inde perf. med. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρκέω, ῶ, fut. έσω, *opem fero, suppedito*: ex πρὸς et ἀρκέω.

Προσαρμόζω, vel -ττω. *adapto, accommodo*: ab ἁρμόζω, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

Προσαρτάω, ῶ, f. ήσω, *appendo.* Th. ἀρτάω.

Προσάρω, *adapto*: vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, -ῶ, *alloquor, compellor*: ex πρὸς et αὐδάω, *loquor.* Th. αὐδὴ, *vox.*

Προσαυλέω, ῶ, fut. ήσω, *accino tibiâ.*

Προσαφοδεύω, *alvi profluvium rejicio.*

Προσβαίνω, *ascendo, conscendo*; item *accedo.* Th βαίνω, *eo*: f βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2 ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio.* Th βάλλω, *jacio, mitto*: quod vide.

Προσβὰς, άντος, *adiens*, aor. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *accessus*; ejusd verbi et th.

Προσβιβάζω, *promoveo, impello*: f. άσω. perf. βεβίβακα. Th. βιβάζω.

Προσβλέπω, *obtueor, intueor.* Th. βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *adjectio; oppugnatio; appulsus navium ad terram*: item *amplexus*: à προσβάλλω, *adjicio*: perf. m. βέβολα.

Προσβόλησις, εως, ἡ, *impetus, vis.*

Προσγελάω, *arrideo.* Th. γελάω, *rideo.*

Προσγίνομαι vel προσγίγνομαι, *accedo ad aliquem; adnascor*; ex πρὸς et γίνομαι, *sum*: f. m. γενήσομαι. a. 2. ἐγενόμην. Th γίνομαι, *nascor.*

Προσδαπανάω, -ῶ, *insuper insumo*: f. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. sub. act προσδαπανήσω, ῃς, ῃ. Th. δαπανάω, *consumo.*

Προσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui insuper eget, indigus*: à προσδέομαι.

Προσδεῖ, *insuper opus est.* Th. δέω, unde δεῖ, *opus est.*

Προσδείκνυμι, *commonstro*: fut. δείξω. perf. δέδειχα. ex πρὸς et δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus, gratus*: à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, *insuper egeo; egeo; insuper rogo*: cum gen. -δεῖσθαι, præs. inf. m. -δεόμενος, præs. part. m. à πρὸς et δέομαι, idem.

Προσδέχομαι, *admitto, suscipio, assumo, probo, excipio, expecto*: προσδέχου, præs. imperat. fut. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, et in pl. προσδέξασθε. a. 1. med. part. προσδεξάμενος. ex πρὸς et th. δέχομαι, *capio.*

Προσδίδωμι, *addo, impertior*: f. ώσω. a. 1. ἔδωκα. ex πρὸς et δίδωμι, *do.*

Προσδοκάω, -ῶ, *expecto*: imp. προσεδόκαον, -ων. f. ήσω. a. 1. προσεδόκησα. à πρὸς et δοκάω, idem quod th. δοκάζω, *observo, expecto.*

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, *expectatio*: et

Προσδόκιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui expectatur*: à προσδοκάω, quod vide.

Προδοκώμενος, ου, præs. part. pass ab eod.

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio*: à προδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προσδραμέω, *accurro*: f. ήσω. a. 1. -εδράμησα. perf. προσδεδράμηκα.

Προσδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, *accurro.* Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Προσεάω, ῶ, *permitto*: fut. άσω. a. 1. προσείασα. Th. ἐάω, *sino, permitto*: f. εάσω. perf. εἴακα.

Προσεβήσατο, *accessit*, 3. sing. aor. 1. m. verbi προσβαίνω, quod vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi προσεγγελάω, *arrideo*: quod à πρὸς, ἐν, et γελάω, f. άσω, *rideo.*

Προσεγγίζω, *appropinquo*: fut. ίσω. perf. προσήγγικα. a. 1. προσήγγισα. aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι. ex πρὸς et ἐγγίζω, *appropinquo.* Th. ἐγγὺς, *propè.*

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. verbi προσδέχομαι, *expecto*, quod vide.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων. verbi ejusd.

Προσέδραμον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi προστρέχω, q. v.

Προσεδρεύω, f. εύσω, *assideo; curo; obsideo*: à

Πρόσεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *assessor; assiduus in re aliquâ*: ab ἕδρα, ας, ἡ, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Προσέειπε, *alloquebatur*, Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσείπω. Th. εἴπω, *dico*, quod vide.

Προσέθηκα, ας, ε, *admovi*, a. 1. ind. act. προσεθήκαμεν, ετε, ἂν.

a. 2. ind. m. à προτίθημι, oppono.

Προσεθίζω, assuefacio: ex πρὸς et ἐθίζω, idem.

Προσέθου, 2. sing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ἔθετο, Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου.

Προσείδω, video, aspicio: f. 1. med. προσείσομαι. vide εἴδω, idem.

Προσεικάζω, assimilo, comparo: ab εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, similis sum.

Προσείκελος, ν, ὁ ἢ ἡ, assimilis: ab εἴκελος, similis, Poët. ab eod. th.

Προσείκω, f. ξω, assimilis sum; videor: ex πρὸς et εἴκω.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. perf. act. Att. verbi προσλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι. perf. λέληφα, et Att. εἴληφα. aor. 2. ἔλαβον.

Προσεῖλε, 3. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -οῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. m. εἱλόμην, ου, ετο.

Πρόσειμι, accedo: ab εἶμι, eo; item insum, adsum: ab εἰμὶ, sum. Th. ἔω.

Προσεῖναι, adesse, juvare, præs. infinit. à πρόσειμι· vide præced.

Προσειπεῖν, alloqui, affari, a. 2. infin. act. verbi προσείπω. Th. ἔπω, dico: a. 1. εἶπα. a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto, caveo: f. προσέξω. Th. ἔχω, habeo: a. 2. ἔσχον.

Προσεκέατο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. et

Προσέκειτο, instabat, 3. sing. imperf. ind med. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσεκκαίω, accendo, insuper exuro: f. -καύσω. a. 1. -εξέκαυσα. perf. -εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, agglutino: fut. ήσω. perf. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à προσκόπτω, offendo, impingo: f. ψω. perf. προσκέκοφα. aor. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, scindo.

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, possideo: f. m. κτήσομαι. perf. pass. κέκτημαι.

Προσεκυλίσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo: f. ίσω. perf. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, osculor, adoro: f. ήσω. perf. προσκεκύνηκα. aor. 1. προσεκύνησα. ex πρὸς et κυνέω, idem quod κύω, osculor.

Προσέκυρσε, appulit, 3. sing. aor. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido: f. Æol. κύρσω.

Προσεκχέω, effundo, insuper effundo: f. -εύσω. a. 1. -εξέχευσα. perf. -εκκέχυκα. Th. χέω, fundo.

Προσελαύνω, advehor: ex πρὸς et ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω.

Προσελεῖν, contumeliâ afficere: προσελοῦμεν, contumeliâ afficimus.

Προσέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγω, insuper dico. Th. λέγω, dico: f. ξω. perf. χα.

Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. et

Προσελήλυθα, 1. sing. perf. med. et

Προσελθὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio: f. med. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἤλυθον. per Sync. ἦλθον. perf. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, μένη, μενον, attrahens, præs. part. med. verbi seq.

Προσέλκω, fut. ξω, et προσέλκομαι, attraho, extraho; illicio, sc. in fraudem: ex πρὸς et ἕλκω, traho.

Προσεμβαίνω, ingredior; insulto: ex πρὸς, ἐν, et βαίνω, eo, vado: f. m. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προσεμβριμάομαι, -ῶμαι, amplius minor.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω, maneo: fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiscuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω, quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, insuper acerbor in aliquâ re: ex πρὸς, ἐν, et πικραίνω, exacerbo. Th. πικρὸς, ᾶ, amarus.

Προσεμπρήθω, insuper incendo, præterea accendo: ex πρὸς, ἐν, et πρήθω.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, idem quod ἐμφερὴς, similis. Th. φέρω, fero.

Προσένηχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. impert. à προσνήχω, adnato: f. ξω. à νήχω, idem quod th. νέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. προσένεγκον, άτω. προσενέγκας, aor. 1. part. act. et

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, affero, offero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, perf. med. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. ind. præs. pass. à

Προσενθυμέω, intelligo: f. ήσω. perf. προσεντεθύμηκα· ex πρὸς, ἐν, et θυμὸς, animus.

Προσεντείνω, insuper intendo, magis cædo: ex πρὸς, ἐν, et τείνω, tendo, quod vide.

Προσεξαποστέλλω, præterea dimitto, exire jubeo: à πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, mitto.

Προσεξηγέομαι, præterea enarro. Th. ἡγέομαι.

Προσεοικα, assimilis sum, videor: perf. med. à προσείκω.

Προσεοικότα, acc. sing. à

Προσεοικὼς, υῖα, ὸς, assimilis, decens, perf. part. med. verbi προσείκω.

Προσέπαιξε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, jocor. Th. παίζω, ludo, jocor: f. ξω et σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, accido ad pedes: fut. προσπεσοῦμαι. perf. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. aor 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado; f. 2. m. πεσοῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, insuper ostendo: ex πρὸς, ἐπὶ, et δείκνυμι, seu δεικνύω, f. ξω, monstro: perf. δέδειχα.

Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper acquiro: ex πρὸς, ἐπὶ, et κτάομαι.

Προσεπιμετρέω, ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo: ex πρὸς, ἐπὶ, et μετρέω, metior. Th. μέτρον, mensura.

Προσεπιστέλλω, f. ελῶ, insuper mitto: ex πρὸς et ἐπιστέλλω.

Προσεπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, insuper increpo; increpo: ex πρὸς et ἐπιτιμάω.

Προσεπιφύομαι, insuper adnas-

cor: à πρὸς, ἐπὶ, et φύομαι. Vide ἐπίφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω. a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo, simulo*. Th. ποιέω, *facio*

Προσέπταισεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσπταίω, *impingo*.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè saluto*: f. ξομαι. perf pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus* vel *adplicitus fui*: ex πρὸς et πτύσσω, *plico*.

Προσέπω, inusit. in præsenti, *alloquor, compello; appello, nomino; saluto*. a. 2. προσεῖπον. a. 2. inf. προσειπεῖν. a. 2 part. προσειπών. Poët. προσέειπον, vel imperf. vel a. 2. et a. 1. προσεῖπα ex πρὸς et ἔπω, *dico*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, prætereà efficio, lucrifacio*: f. άσομαι. a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο. ab ἐργάζομαι, *operor*: perf. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Προσερείδω, f. είσω, *applico; affigo; obsideo*. med. *innitor, confido; inhæreo, studiosè rem consector*. ex πρὸς et ἐρείδω.

Προσερεῖς, 2. sing. f. 1. act. verbi præc.

Προσερεύγω, fut. ξω, *adructo; cum ructu afflo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω. a 2. ἤρυγον.

Προσέρπω, fut. ψω, *adrepo*: ex πρὸς et ἕρπω.

Προσέρχομαι, *adeo, accedo*: cum dat. imperf. m. προσηρχόμην, ου, ετο. f. m. προσελεύσομαι. a. 2. προσῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρόσελθε. aor. 2. part. act. προσελθών, οῦσα, όν. perf. med. προσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προσεῖσθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: qu. ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω a. 1. ἧκα. a. 2. m. ἥν. a. 2. ἵμην. Th. ἴω, *mitto*.

Πρόσεστι, *adest, additur, accedit*, 3. sing. præs. verbi πρόσειμι ab εἰμὶ, *sum*.

Προσέσχηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*: quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινα, *aliquem sibi socium adjungere*, præs. infin. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ex πρὸς et ἑταιρίζω, f. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, q. v.

Προσετέθην, ης, η, aor. 1. ind pass. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhuc, insuper, prætereà*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. quod a προστιθέω pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, fut. 1. med. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio*; item *locus precationis*, apud Judæos. A

Προσεύχομαι, *precor*: imperf. m. προσηυχόμην, ου, ετο, Att. fut προσεύξομαι. a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, Att. a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω. a. 2. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται aor. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προσεφώνουν, *alloquebantur*, 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *attentus*; item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντες, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attentè*: à

Προσέχω, *adhibeo*, scil. τὸν νοῦν, *animum adverto, caveo*: item *ausculto, obtempero: applico, appellor; permaneo, adhæreo*: imperf. προσεῖχον, ες, ε. præs. infin. προσέχειν. fut. προσέξω perf. προσέσχηκα. aor. 1. sub. act. προσέξω, ῃς, ῃ. item *deditus sum alicui rei*, 1 Tim. iii. 8. μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντα. *non nimis vino deditus*. et Polyæn. VIII. ὁρῶσα τὸν ἄνδρα τρυφῇ προσέχοντα ϗ μέθῃ. Th. ἔχω, *habeo*.

Προσεῶντες, gen. sing. part. præs. verbi προσεάω, *permitto*. Th. ἐάω, *sino*; f. άσω. perf. εἴακα. a. 1. εἴασα.

Προσέῳξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio*.

Προσζημιόω, fut. ώσω, *insuper damno afficio*: ex πρὸς et ζημιόω.

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμί.

Πρόσηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est ætatis pubertati proximæ*: ex πρὸς et ἥβη.

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε, *accersivit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind. act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *appellatio*: ab eod. verbo.

Προσήϊκται, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. Dialysi pro προσῇκται, verbi προσείκω, *similis sum*: in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κται, et solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ἤϊξαι, ἤϊκται. Th. εἴκω, *similis sum*: perf. med. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit*, 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*. a. 1. ἧκα.

Προσήκει, *pertinet, decet*, 3. sing. præs. vel impersonale, à

Προσήκω, *pertineo, convenio; cognatus* seu *conjunctus sum*: fut. ήξω. perf. med. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio*.

Προσήκων, οντος, et τὸ προσῆκον, *pertinens*: κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet*: τὰ προσήκοντα, in pl. n. g. à præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *soli expositus, apricus*: ex πρὸς et ἥλιος.

Πρόσηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ex iisd.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo*: f. ώσω. perf. προσήλωκα. a. 1. προσήλωσα. ab ἡλόω, *clavis affigo*. Th. ἧλος, *clavus*.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis*: ex

Προσηλυτεύω, f. εύσω, *in gente cui insitus sum habito, sum advena*: à

Προσήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advena*, *PROSELYTUS*, Angl. PROSELYTE: Matt. xxiii. 15. Act. ii. 10. vi. 5. xiii. 43. sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato.

Vocantur etiam προσήλυτοι qui ex aliis religionibus ad Christianismum accedunt. à προσέρχομαι, *accedo*; in perf. med. προσελήλυθα.

Πρόσημαι, *assideo*: ex πρὸς et ἧμαι, q. v.

Προσημαίνω, f. ανῶ, *præsignifico, portendo*. προσημαινόμενος, *cujus antè facta est mentio*. ex πρὸ et σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*: ab εἰμὶ, *sum*.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνεγκε, vide simplex ἤνεγκε, *dixi*.

Προσηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω. perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *benignus*: ex πρὸς et ἠὺς, *bonus*. Th. ἐὺς, idem.

Προσηρτημένος, η, ον, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω. f. ήσω. ab αὐδάω, *loquor*: imperf. ηὔδαον, -ων, -αις, -ας, -αε, -α. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*. Th. ἄγω. f. ξω. perf. ἦχα. a 1. ἦξα

Πρόσθε, *antè*: à πρό. πρόσθε βαλὼν, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προσθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 2. part. act. et

Προσθείσης, gen sing. f g. a. 2. part. act. verbi προστίθημι, *addo*, quod vide.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, *additamentum, appositum*: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *anteà*, et Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *appositio, additio, incrementum*: à προστίθημι, qu. vide.

Πρόσθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, et

Προσθετὸς, ἡ, ὸν, *adscititius*: ab eod.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προστίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd. et th.

Προσθλίβω, *insuper premo, apprimo, attero*: fut. ψω. perf. -έθλιφα. Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. infin. act. à

Προσίημι, *aggredior, admitto*: ex πρὸς et ἵημι, seu εἶμι, *eo*. Th. ἴω, *eo*; seu ἵω, *mitto*.

Προσίεσαν, per Ectasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf verbi προσίημι, *accedo*: qu. ab ἵημι, *eo*. Th. ἴω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, όντος, a. 2. part. verbi πρόσειμι, *accedo*. a. 2. πρόσιον, ες, ε, *adivi*: ab εἶμι, *eo*; a. 2. ἶον. Th ἴω, *eo*.

Προσίσταμαι, *obsisto, adversor*; item *adsum, proximus sum*: ex πρὸς et ἵστημι.

Προσίστημι, *sisto, inhibeo, obicem oppono*; item *affirmo, firmitèr colloco*: ex iisd.

Προσίσχω, *adhibeo, adverto*; *appello aliquò*; *attendo*: ex πρὸς et ἴσχω vel ἴχω, *habeo*.

Προσιὼν, όντος, *accedens*: vide προσιόντι.

Προσκαθήκω, *pertineo, advenio*: f. ήξω. aor. 1. -εκάθηξα. perf. -εκάθηκα. ex πρὸς, κατὰ, et ἥκω, *venio*.

Πρόσκαιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *temporarius*: q. d. *ad tempus durans*. Th. καιρὸς, *opportunitas*.

Προσκαίρως, *ad tempus*: à præc.

Προσκαίω, *aduro*: fut. καύσω. perf. κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, οῦμαι, *advoco*: f. m. έσομαι. a. 1. m. προσεκαλεσάμην. a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω aor. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, ῃ, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, -ῶ, *advoco, accerso, advoco in auxilium*; item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*. f. έσω. perf. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *semper sum præsto, perduro*: f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. à πρὸς et καρτερέω, *tolero*: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à præcedente.

Προσκαταλείπω, *dimitto, cesso*: f. λείψω. perf. λέλειφα. Th. λείπω, *linquo*.

Προσκατηγορέω, ῶ, f. ήσω, *insuper accuso*: ex πρὸς et κατηγορέω.

Πρόσκαυμα, ατος, τὸ, *adustio*: ex προσκαίω.

Προσκέαται, Ion. pro πρόσκεινται. à

Πρόσκειμαι, *adjaceo*; *addor, adsto*; *addictus sum alicui, colo*; *insto*; *hortor*; *incumbo*. præs. part. m. προσκείμενος, η, ον. ex πρὸς et κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκεκλησάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor*. Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*: f. κελήσομαι

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, *cervical, pulvinar*: ex πρὸς et κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφαλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *curam gerens*; *qui est affinis alicui*: à πρὸς et κῆδος, εος, τὸ, *affinitas, cura*.

Προσκήνιον, ου, τὸ, PROSCENIUM, *vestibulum et aulæum scenæ*: à πρὸ et σκηνὴ, *tabernaculum*.

Προσκηρύττω, *edico*: ex πρὸς et κηρύττω.

Προσκληρόω, -ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo*; simpliciter *adjungo, consocio*. fut. ώσω. perf. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, *sors*.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, *citatio, in jus vocatio*: ex πρὸς et καλέω, *voco*.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem*, propriè *animi*; *propensio*. Metaph. à librâ. Ex πρὸς et κλίνω, *reclino*.

Προσκολλάω, -ῶ, *agglutino*: f. ήσω. perf. προσκεκόλληκα. a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η. f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhærebo*. Ex πρὸς et κολλάω, *glutino*. Th. κόλλα, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto, offero, adveho*: ex πρὸς et κομίζω, *porto*: f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, *offendiculum, obstaculum in viâ*; *damnum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *provideo, prospicio*: ex πρὸ et σκοπέω.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio*: à perf. med. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, *contemplatio, prospectio*: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo, impingo*, cum dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ψω. perf. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα. aor. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ. perf. pass. προσκέκομμαι. perf. m. προσκέκοπα. ex πρὸς et κόπτω, *scindo, ferio*.

Προσκρουσάσης, gen. sing. f. g. a. 1. part. act. à

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, *impactio, offensio*: à seq.

Προσκρούω, *impingo, offendo; infensus sum alicui*, Dem. c. Med. § 13. ex πρὸς et κρούω, *pulso*. f. σω. a. 1. ἔκρουσα.

Προσκτάομαι, *acquiro, adjungo*: ex πρὸς et κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Πρόσκτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *acquisitus*. D. S.

Προσκυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Προσκυλίω, *advolvo*. fut. ίσω. perf. προσκεκύλικα a. 1. προσεκύλισα. Th. κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, propriè *osculor, adoro, veneror*: cum acc. et sæpè dat. f. ήσω. a. 1. προσεκύνησα. perf. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς et κυνέω, idem quod th. κύω, *osculor*.

Προσκύνημα, ατος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio, osculatio*: et

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, *adorator*: à præced.

Προσκύπτω, *inclino me ad aliquid*: ex πρὸς et κύπτω, *inclino me*.

Προσκύρω, f. ύρσω et υρῶ, *incido in*: ex πρὸς et κύρω.

Πρόσκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui est ad remum, remex*: ex πρὸς et κώπη, *remus*.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλαβὼν, οῦσα, όν, *addens*, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλαλέω, *alloquor*, cum dat. fut. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι. ex πρὸς et λαλέω, *loquor*.

Προσλαμβάνω, *accipio prætereà, assumo, adscisco, adjungo mihi*: cum acc. f. m. προσλήψομαι. a. 2. προσέλαβον. a. 2. infin. act. προσλαβεῖν. a. 2. m. προσελαβόμην, ου, ετο. aor. 2. imperat. m. προσλαβοῦ, έσθω, *recipe*. aor. 2. part. med. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico*: f. ξω. præs. med. προσλέγομαι, *alloquor; animo verso, cogito*. Hes. Op. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσληψις, εως, ἡ, *assumptio*: à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, *adnumero, computo, recenseo*: f. m. ίσομαι. perf. pass. -λελόγισμαι, σαι, ται. ex πρὸς et λογίζω.

Προσλογιστέος, έα, έον, *adnumerandus*: à præc.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. et

Προσμείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Προσμενέτω, *expectet*, 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμένω, *permaneo, sustineo, expecto, persevero*: cum dat. f. προσμενῶ. aor. 1. ind. act. προσέμεινα. Th. μένω, *maneo*.

Προσμιγνύω, vel προσμίγνυμι, f. ξω, *admisceo in, applico, admoveo; appello, subeo, succedo; manum consero, confligo; adeo quem*. προσμῖξαι, *appellere aliquò*, a. 1. inf. προσμιγνύναι τινα κράτει, *aliquem victoriæ compotem efficere*, præs. infin. act. Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, *tribuo, attribuo*. προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me, adjungo me*, cum dat. præs. pass. προσνέμομαι, *tribuor, attribuor; item adscribor*. Th. νέμω, *tribuo*: fut. μῶ. perf. νενέμηκα.

Πρόσοδοι, *supplicationes ad Deorum templa*: n. pl. à

Πρόσοδος, ου, ἡ, *adventus, accessus, aditus; conventus; reditus, proventus*: ex πρὸς et ὁδὸς, ἡ, *via*.

Προσοδύρομαι, *lamentor ad*: cum dat. ex πρὸς et ὀδύρομαι, *lugeo*.

Προσόζω, *oleo*: Theòcrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, *adaperio*; fut. οίξω. perf. προσέῳχα.

Πρόσοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vicinus*: ex πρὸς et οἶκος.

Προσοίσειν, f. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a 1. ἤνεγκα.

Προσοίσετε, 2. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, *accedo, adeo*. Th. οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, *appello, applico; it. impingo*, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello*.

Προσομαρτέω, -ῶ, f. ήσω, *comitor*: ex πρὸς et ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor*. Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμοῦ, *simul*.

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. sing præs. subj. act. verbi præc.

Προσομίλει, *conversare*, præs. imperat. act. à

Προσομιλέω, fut. ήσω, *conversor*. Th. ὅμιλος, *turba*.

Προσομολογέω, *insuper fateor* vel *spondeo, fateor*. ab ὁμολογέω, *consentio, spondeo*. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vicinus, confinis*: ex πρὸς, ὁμὸς, et οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσὸν, όντος, τὸ, *quod superest*, præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Προσονομάζω, *cognomino*: fut. άσω. perf. -ωνόμακα. ex ὀνομάζω, *nomino*.

Προσορμίζομαι, *appello*, vel *pervenio in portum*: fut. ίσομαι. perf. pass. προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ex πρὸς et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Πρόσεσ' pro πρόσεσο, *admitte*, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th ἵημι seu ἕω, *mitto*. f. ἥσω. a. 2. ἧν. a. 2. imperat. m. ἕσο, ἧς et ἕς.

Προσουδίζω, f. ίσω, *humi allido*. Th. οὖδος, εος, τὸ, *solum*.

Πρόσουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vicinus*: ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus*.

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ seu ἔω, *sum*. præs. part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, *insuper debeo*: fut. ήσω. perf. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, *debeo*; f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio, consideratio*: à προσέχω.

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, *infensus sum*, cum dat. f. ίσω. perf. προσώχθικα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. ex πρὸς et ὀχθίζω, idem cum th. ὀχθέω, *indignor*.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum, offensio*: à præced. verbo.

Προσοχυρόω, ῶ, f. ώσω, *insuper* vel *ampliùs munio*: ex πρὸς et ὀχυρόω.

Πρόσοψις, εως, ἡ, *facies; vultus; item color, species*: ex πρὸς et ὄψις, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσπαίζω, f. αίξω, *jocor cum*. ex πρὸς et παίζω, *jocor, ludo*.

ΠΡΟ'ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, *recens, subitus*.

Προσπαρακαλέω, -ῶ, *adhortor*: f. έσω. perf. -κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Προσπασσαλεύω, *paxillis affigo*. Th. πάσσαλος, *paxillus, clavus ligneus*.

Προσπάσσω, *inspergo, adspergo*: fut. άσω. perf. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui valdè esurit, famelicus*: à πεῖνα, ης, ἡ, *fames*.

Προσπελάζω, et προσπελάω, fut. άσω, *appropinquo, admoveo*. προσπελασθεῖσα, nom. sing. part. a 1. pass. f. g. *congressa*. ex πρὸς et πελάζω.

Προσπέμπω, *insuper mitto*: fut. ψω. perf. προσπέπεμφα. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circumdo*,

circumplector: item ultrà modum amplector: ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, jaceo.

Προσπερονάω, fibulâ adnecto. Xen. Cyrop. ex πρὸς et περονάω.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, ὸν, qui irruit, adortus, a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνυμι, affigo. fut. ήξω. perf. προσπέπηγα. a. 1. προσέπηξα. a. 1. part. act. προσπήξας, αντος. ex πρὸς et πηγνύω seu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπηχύνομαι, f. υνοῦμαι, ulnis amplector: à πρὸς et πῆχυς.

Προσπίλναμαι, appellor, admoveor. à πιλνάω, vel πίλνημι, admoveo. Th. πέλας, propè, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. præs. à

Προσπίπτω, accido, evenio; accido ad, supplex fio; irruo, adorior; occurro, obvius fio: cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε. f. προσπεσοῦμαι. perf. προσπέπτωκα. aor. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, cado.

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, idem quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, appropinquo, accedo. Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, navigabilis, -e. à πλῶμι, idem ac πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, -οῦμαι, vendico mihi; acquiro, in potestatem redigo; concilio mihi; simulo: imperf. προσεποιούμην, -όμην, -εῦ, -οῦ, -εῖτο, -οῦτο. Th. ποιέω, facio.

Προσποιέω, ῶ, f. ήσω, facio ut meum sit, mihi assumo vel vendico, in meam potestatem redigo; acquiro. ex πρὸς et ποιέω.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. med. vel pass. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, acquisitio, simulatio: à verbo præc.

Προσποίητος, ε, ὁ ϗ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, simulatus: ab eod.

Πρόσπολος, ε, ὁ ϗ ἡ, famulus, -a. Th. πολέω, verso.

Προσπορεύομαι, accedo, cum dat. fut. m. εύσομαι. perf. προσπεπόρευμαι à πορεύομαι, eo, proficiscor: hoc à πόρος, transitus. Th. περάω, transeo: fut. ῶ. perf. κα. perf. med. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod th. πταίω, offendo.

Προσπτῆναι, aor. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, advolo, qu. ab ἵπτημι, volo, -as. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. m. ἐπτάμην et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, fut. ξω, applico; item complector. in pass προσπτύσσομαι, applicor, circumplicor; it. amicè saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector. Th πτύσσω, plico.

Προσπυρόω, -ῶ, magis accendo: à πρὸς et πυρόω.

Προσραίνω, adspergo, inspergo, adjicio: f. ρανῶ. aor 1. -έρρανα. perf. προσέρραγκα. ex πρὸς et ῥαίνω.

Προσρέω, fut. εύσω, affluo. Th. ῥέω, fluo. Est et

Προσρέω, f. ήσω, alloquor. Th. ῥέω, dico.

Προσρήγνυμι, allido, illido: fut. ήξω. perf. προσέρρηχα. aor. 1. προσέρρηξα, ας, ε. ex πρὸς et ῥήσσω seu ῥήγνυμι, frango.

Προσστείχω, fut. ξω, advenio: ex πρὸς et στείχω.

Πρόσσω, Poët. pro πρόσω, ante se, in anteriorem partem. Th. πρὸ, antè.

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, mandatum: à προστάσσω, quod vide.

Προσταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, labores et ærumnas in aliquâ re suffero: ex πρὸς et ταλαιπωρέω.

Προστάξαι, a. 1. infin. act. et

Προστάξῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προστάσσω, q. v.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eod. verbo.

Προστάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi προστάσσω, quod vide.

Προσταράττω, prætereà turbo. Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προστὰς, άδος, ἡ, porticus, postes ostii, antæ.

Προστασία, ας, ἡ, præfecturæ dignitas; it. cura, tutela, patrocinium, auxilium; cultus externus comitatus. à προΐστημι, præficio. Th. ἵστημι.

Προστάσσω, vel -ττω, mando, præcipio. fut ξω. perf. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, ε. perf. pass. προστέταγμαι. perf. part. pass. προστεταγμένος, η, ον in pl. n. g. τὰ προστεταγμένα, quæ præcepta sunt. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Προστατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio: item patrocinium, defensio: et

Προστατεύω, f. εύσω. vel

Προστατέω, f. ήσω, præsum, præsideo; item patrocinor, defendo: à

Προστάτης, ε, ὁ, præfectus, præses; quicunque est in aliquo genere primus; patronus: in acc. sing. προστάτην. à προΐστημι, præpono, præficio. Th. ἵστημι, statuo.

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona, hospita: sic vocatur Phœbe, Rom. xvi. 1. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit. à præc.

Προστατοῦντι, dat. sing. part. præs. à προστατέω, præsum, quod vide.

Προστάττω, vide προστάσσω.

Προστεθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. et

Προστεθήσομαι, η, εται, apponar, fut. 1. ind. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προστερνίδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, pectori anteriùs applicatus. hinc προστερνίδιον, ε, τὸ, pectorale. ex πρὸ et στέρνον.

Προστεταγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προστάσσω, mando, quod vide.

Προστήκω, f. ξω, liquefactum affundo. hinc Metaph. adhæreo, insideo. Th. τήκω, liquefacio.

Προστῆσαι, aor. 1. infin. act. à προΐστημι, præpono, præficio. Th. ἵστημι, statuo: fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Προστιθεὶς, εῖσα, ὲν, præs. part. act. προστιθέναι, præs. infin. act. et

Προστίθεμεν, 1. plur. præs. ind. act. et

Προστιθέμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Προστίθημι, appono, applico, admoveo; addo, adjicio; adjungo; tribuo; propono. imperf. act. προσετίθην, et in 3. sing. προσετίθη, et προσετίθει, tanquam à προστιθέω. f. προσθήσω. perf. προστέθεικα. a. 1. προσέθηκα. a. 2. προσέθην, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόσθες. aor. 2. inf. προσθεῖναι. a. 2. part. act. προσθεὶς, εῖσα, ὲν. Προστίθεμαι, addor, adjungo me, assentior; adstipulor, faveo, addico me. imperf. m. προσετιθέμην, εσο, ετο. aor. 1. ind. pass. προσετέθην, ης, η. f. 1. pass. προστεθήσομαι, η, εται. a. 2. m. προσεθέμην, εσο, ετο. ex πρὸς et τίθημι, pono.

Προστιμάω, -ῶ, fut. ήσω, mulcto. Undè

Προστίμημα, ατος, τὸ, et

Πρόστιμον, -ου, τὸ, *mulcta, pœna.*

Προστραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, *tragicè alloquor:* ex πρὸς et τραγῳδός.

Προστραπὼν, ῦσα, ὸν, *qui evertit aliquid, et in suam potestatem redegit*, a. 2. part. act. à

Προστρέπω, *oro, obsecro, ad genua provolutus precor.* expon. et *everto.* Th. τρέπω, *verto.* aor. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροπα.

Προστρέχω, *accurro:* in 3. pl. προστρέχουσιν. fut. θρέξω. perf. προσδεδράμηκα. a. 2 προσέδραμον, ες, ε. aor. 2. part. act. προσδραμὼν, ῦσα, όν. perf. med. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

Προστρίβω, *attero, affrico, infrico:* præs. pass. προστρίβομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur;* item *affrico, incutio, infligo, impingo.* Th. τρίβω, *tero:* fut. ψω.

Πρόστροπος, ου, ὁ ἡ, *conversus ad:* à προστρέπω.

Προστυγχάνοντες, nom. pl. præs. part. ex

Προστυγχάνω, *occurro, obvius fio; consequor aliquid; alicui rei deditus sum:* à πρὸς et τυγχάνω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl a. 1. ind. act. à προσυποδείκνυμι.

Προσυπογράφω, f. ψω, *insuper subscribo:* ex πρὸς et ὑπογράφω.

Προσυποδείκνυμι, *ostendo:* à πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, *monstro.*

Προσυπομιμνήσκω, *prætereà in memoriam revoco; admoneo:* ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.

Προσυψόω, -ῶ, *attollor, insuper extollo:* fut. -υψώσω. ex πρὸς et ὑψόω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον,) *quicquid cum pane comeditur:* ex πρὸς et φάγω, *edo.*

Πρόσφατος, ου, ὁ ἡ, propriè *recèns dictus*, vel *occisus.* et in genere *recens, novus.* πρόσφατον, adv. pro νεωστὶ, *modò, nupèr, recentèr.* Ex πρὸς et φάω, *loquor*, vel *occido.* perf. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nupèr.* ex præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ ἡ, *similis:* à προσφέρομαι.

Προσφέρω, *offero; affero, apporto, adhibeo; irruo:* in med. *sumo* v. gr. *cibum; tracto aliquem; manus consero; adjungo me alicui, assentior.* præs. imperat. act. πρόσφερε, έτω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η. perf. med. προσενήνοχα, ας, ε, Att. pro προσήνοχα. ex πρὸς et φέρω, *fero.*

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio.* f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον.

Προσφθείρω et **προσφθείρομαι**, *adrepo.* à φθεὶρ, *serpens.* Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προσφιλὴς, έος, ὁ ἡ, *amabilis, gratus, amicus.* ex πρὸς et φίλος, *amicus.*

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè:* ex præc.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio; sumptio cibi, cibus ipse, exprobratio:* et

Πρόσφορος, ου, ὁ ἡ, pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus;* item *accommodatus, aptus, conveniens:* à προσφέρω.

Προσφυέως, Ion. pro προσφυῶς, quod vide.

Προσφυῆ, acc. sing. ex

Προσφυὴς, έος, ὁ ἡ, *coalescens, adhærens; ingenitus, innatus; naturâ accommodatus.* ex προσφύω.

Προσφυλακὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio.*

Πρόσφυξ, γος, ὁ ἡ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium exigit; profugus:* à προσφεύγω.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod ex

Προσφύω, *agnasci facio:* f. σω. perf. προσπέφυκα, *agnatus sum;* item *annexus sum, adhæreo.* Th. φύω, *nascor.* a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφυῶς, *aptè, concinnè, convenienter:* à προσφυής.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor.* cum dat. imperf. προσεφώνουν, -ουν, εις, -εις, -ει, -ει. fut. ήσω. perf. προσπεφώνηκα. a. 1. ind. act. προσεφώνησα. ex πρὸς et φωνέω, *vocem emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προσχέομαι, *prætendo*, idem quod προσέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόσχειρος, ου, ὁ ἡ, *ad manum situs:* ex πρὸς, *ad*, et χεὶρ, χειρὸς, *manus.*

Προσχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo.* f. χεύσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus, color, species; dignitas, decus; status rei:* ex πρὸς et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἔχω.

Πρόσχῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, όντος, aor. 2. part. act. verbi προσέχω, *obtendo, objicio.* Th. ἔχω, *habeo.* f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. ex προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Προσχέω, προσχωννύω, et προσχώννυμι, fut ώσω, *aggero*, seu *terrâ aggestâ munio:* ex πρὸς et χέω, vel χωννύω.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio:* ex

Προσχύω, *affundo.* f. ύσω. perf. προσκέχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται. ex πρὸς et χύω, idem quod th. χέω, *fundo.*

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus:* à perf. pass. verbi προσχωννύω.

Προσχωρέω, *concedo*, sive *me confero; vicinus sum;* it. *dedo me, venio in fidem;* et *attribuo.* Th. χωρέω, fut. ήσω, *accedo.*

Πρόσχωρος, ου, ὁ ἡ, *vicinus, finitimus.* Th. χῶρος, *locus.*

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω. perf. προσέψαυκα. ex πρὸς et ψαύω, idem quod ψάω, *contingo.*

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem, ultrà, longè, procùl.* Th. πρὸ, *antè.*

Προσώδης, εος, ὁ ἡ, *fœtidus:* ab ὄζω, *oleo.* f. ὀζήσω. perf. med. ὦδα. sed

Προσῴδης, εος, ὁ ἡ, *inflatus:* ab οἰδέω, *tumeo.*

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus, PROSODIA:* hinc Angl. PROSODY: ex πρὸς et ᾠδὴ, *cantus.* Th. ἀείδω, *cano.*

Προσωθέω, ῶ, fut. θήσω, et ώσω, *impello, adigo.* ex πρὸς et ὠθέω, *pello.*

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus*, quod vide.

Προσωπεῖον, ου, τὸ, *larva, persona, prætextus:* à πρόσωπον.

Προσωποληπτέω, -ῶ, f. ήσω, *faciem respicio, personam respicio:* à seq.

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id est, movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum.* à πρόσωπον et λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus:* ex iisd.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* q. d. quod est circa oculos; item *persona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσ-

ωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem* : πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12. *à facie ad faciem*, hoc est, *coram*. κατὰ πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i. 11. *à multis personis*, i. e. hominibus. πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, Act. xiii. 24, *ante faciem ingressûs ejus*, i. e. ante ingressum ejus. Et sumitur pro *frontispicio domûs*. Ex ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio personæ*, *PROSOPOPŒIA*, figura. à πρόσωπον, *persona*, *facies*, quod vide, et ποιέω, *facio*.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum*. f. m. ίσομαι. perf. pass προσώρμισμαι. a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η. ex πρὸς et ὁρμίζω, *navem in statione subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Προσωτάτω, adv. *longissimè*, superl. et

Προσώτατος, άτη, ατον, *longissimè progressus* : superl. à πρόσω, *ante se*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωτάτω, adv. *longissimè*. vide præced.

Προσώτερος, έρα, ερον, *qui longiùs antè est* ; comp. à πρόσω, *ante se, longè*. Th. πρὸ, *antè*.

Προσωτέρω, adv. *longiùs antè, ulteriùs* : à præc.

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum* : ex πρὸς et ὠφέλημα.

Προσώχθισα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi προσοχθίζω, *infensus sum* : f. ίσω. perf. προσώχθικα Th. ὀχθέω, *indignor*.

Προταμοίην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo*. Th. τέμνω, *seco, scindo*. f. 2 ταμῶ. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens*, aor. 2. part. act. ejusd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propositio*, *initium dramatis*. à προτείνω, *prætendo, præpono*. Th. τείνω, *tendo*.

Προτάσσω, vel -ττω, *præstituo*: f. ξω. perf. προτέταχα. perf. pass. προτέταγμαι. perf. part. pass. προτεταγμένος, η, ον. ex πρὸ et τάσσω, *ordino* : f. ξω.

Προτεθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi προτίθημι, *propono*. προτέθηκα pro προτέθεικα, perf. act. Th. τίθημι, *pono*.

Προτείνω, *protendo, distendo, in medium affero* ; *prætendo, præfero*. f. νῶ. a. 1. προέτεινα. aor. 1. part. προτείνας, αντος.

perf. προτέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Προτειχίζω, f. ίσω, *muro præmunio, propugnaculo tueor*. Th. τεῖχος.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, *antemurale, propugnaculum, præmunitio* : à perf. pass. verbi præc.

Προτελευτάω, ῶ, f. ήσω, *priùs morior* : ex πρὸ et τελευτάω.

Προτέμενισμα, ατος, τὸ. *templi vestibulum* : ex πρὸ et τέμενος.

Προτέμνω, f. προτεμῶ, *proscindo, præscindo, præincido* : ex πρὸ et τέμνω.

Προτέρα (sc. ἡμέρα), *pridiè* : à πρότερος.

Προτεραῖος, αία, αῖον, *prior*.

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Προτερέω, ῶ, f. ήσω, *prior sum, præeo* ; *vinco*. à πρότερος.

Προτερηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *prior natus* : ex πρότερα et γίγνομαι.

Προτέρημα, ατος, τὸ, *privilegium, prærogativa* ; *victoria* : à προτερέω.

Προτέρῃσιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

Πρότερον, adv. *priùs, potiùs* : à

Πρότερος, έρα, ερον, *prior, superior* ; dat. pl. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ, *antè*.

Προτέρω, -ως, et -ωσε, adv. *antè, ulteriùs* : à præc.

Προτετείχισμαι, perf. pass. à προτειχίζω, q. v.

Προτὶ, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo* ; item *attribuo, desero* : à πρὸς et ἄπτω, *necto*.

Προτιβάλλεαι, Dor. et Ion. pro προσβάλλῃ, 2. sing præs sub. pass. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo* : quod ex πρὸς et βάλλω, *jacio* : f. αλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. perf. med βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. et Æol pro προσδεδεγμένος, perf. part. pass. verbi προσδέχομαι, *admitto, expecto*. Th δέχομαι, *capio* : f. ξομαι. Vide et simplex δέγμενος.

Προτιειδεῖν, Dor. pro προσειδεῖν. *aspicere*, præs. infin. act. à προσείδω.

Προτιειλεῖν, *propellite*, præs inf. pro imperat. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th εἰλέω, *verto*.

Προτιειλεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*. fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono, objicio, præfero* : in med. *statuo*,

constituo ; *spectandum propono* : f. προθήσω. perf. προτέθεικα. a. 2. m. προεθέμην, εσο, ετο. Th. τίθημι, *pono*.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo*. Th. μάσσω, vel -ττω, *pinso, subigo, tango* : f. ξω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero, curo* : quod à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th τίω, *honoro*.

Προτιμῶν, præs. part. act. verbi præc.

Προτιόσσομαι, *aspicio, præsagio* : Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video* : fut. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, *auguror*. Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen*.

Πρότμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi, id quod præscinditur* : undè et *umbilicus* aspidis πρότμησις dicitur, Hom. Iliad. λ. quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet : ex προτέμνω.

Προτολμάω, ῶ. fut. ήσω, *prior audeo* : ex πρὸ et τολμάω.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *effigies* seu *imago hominis umbilico tenus ducta*. προτομαὶ dicuntur *facies animantium ratione carentium*, ut πρόσωπα *hominum* propria sunt. à verbo προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram*. Th. τείνω, *tendo* : perf. med. τέτονα. undè τόνος, *tensio*.

Προτοῦ, *priùs, antè* ; q. d. πρὸ τούτου τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. pass. Ion. Ex πρὸ et τρέπω, *verto*.

Προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *adhortatorius* : à

Προτρέπω, *antè me verto* ; *subsistentem et cunctantem urgeo, adhortor* : f. ψω. perf. τέτραφα. a. 1. med. -ετρεψάμην, ω, ατο. Th τρέπω, *verto* : perf. med. τέτροπα.

Προτρέχω, *præcurro* : f. 1. m. θρέξομαι. f. 2. med. δραμοῦμαι. a. 2. -έδραμον. perf. act. δεδράμηκα. perf. med. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro* : f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι, dicuntur, *qui cum maxima celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes* : à προτρέπω, quod vide.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio* : à προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto, verso* : perf. med. τέτροπα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert*, vel *obvium est*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Προὔβαλεν, *projecit*: Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*: f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. a. 2. ind act verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω.

Προὐδιδάξατο, itidem pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*: f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. aor. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *præpositus erat*, Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. Ex πρὸ et κεῖμαι, *jaceo*: fut. κείσομαι.

Προὐκεχωρήκεισαν, Att. pro προκεχωρήκεισαν, 3. plur. plusq. perf. verbi προχωρέω, *abeo*.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥ΄ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS* arbor.

Προὔνικος, ου, ὁ, *mercenarius, homo turbulentus*: ex πρὸ et ἐνίκω, *fero*: vel à νεῖκος, *rixa*.

Προὐξένησεν, *conciliavit*, Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus*, &c. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.

Προϋπαρξις, εως, ἡ, *præ-existentia*: à

Προϋπάρχω, *antè existo*; item *liberalitate prævenio*; item *incipio*: imperf. act. προϋπῆρχον, ες, ε f. ξω. perf. προϋπῆρχα. ex πρὸ et ὑπάρχω, *sum, existo*: quod ab ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προειλήφασι, 3. pl. perf. ind. Att. Ex πρὸ, ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæres. pro προέπεμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προπέμπω, *mitto antè, deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata*, n. g perf. part. pass. et

Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. ind. pass. et

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. ind act. verbi προϋπάρχω, q. v.

Προϋπόκειμαι, *priùs subjectus sum, præsuppono*: ex πρὸ et ὑπόκειμαι.

Προϋποτίθημι, f. θήσω, *præsuppono*: ex πρὸ et ὑποτίθημι.

Προὔπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ante oculos positus, manifestus*: ex πρὸ et ὄπτομαι, *video*.

Προὐργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius*: à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium est*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι. imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προώφειλες, *debebas*, Ion. pro προώφειλες, 2. sing. imperf. à προοφείλω, *debeo*: f. ήσω.

Προϋφίσταμαι, idem ac

Προϋφίστημι, *antecedo, priorsum*: f. προϋποστήσω. ex ὑπὸ et ἵστημι, *sto*.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præs. inf. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντα, similitèr pro προέχοντα, à

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προφάγω, *præcomedo*: ex πρὸ et φάγω.

Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento*. Th. φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Προφανῇ, 3. pers. sing. aor. 2. sub. pass. præc.

Προφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *perspicuus*: ἐκ τοῦ προφανοῦς, *manifestè*: à προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, *conspicuitas*: à προφανὴς, *perspicuus*.

Πρόφαντον, ου, τὸ, *oraculum*: à

Πρόφαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod προφανὴς, *manifestus, eximius, conspicuus; præmonstratus, prædictus*: ex πρὸ et φαίνω, *ostendo*.

Προφανῶς, adv. *opertè, perspicuè*: à προφανής.

Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, *fingo causas, causificor, prætendo, excuso*: à seq.

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occasio*: alii deducunt à πρόφημι, alii à προφαίνω.

Προφασιστικὸς, ἡ, ὸν, *excusatorius, ad excusandum excogitatus, dictus*, &c. à προφασίζομαι.

Προφάτας, α, Dor. pro Προφήτης, ου, ὁ, *propheta*. Th. φάω, *dico*.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet*, 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, quod vide.

Προφερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *qui est provectâ ætate; præstans*: in compar. προφερέστερος· in superl προφερέστατος· à προφέρω, *præsto*.

Προφέρῃσι, *adferat*, 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τοῦ σι, quod ex

Προφέρω, *PROFERO, promo, exhibeo, propono; exprobro, objicio; enuncio; excello, antèeo; promoveo; mando, impero*, Herodot. à πρὸ et φέρω, *fero*: f. οἴσω a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, *prædico, -cis*: aor. 2. προέφην. ex πρὸ et φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *PROPHETIA, vaticinium*: à præc.

Προφητεύω, *futura prædico, vaticinor*: in N. T. *interpretor vaticinia, et alia Sc. S. dicta*: imperf. προεφήτευον, ες, ε. fut. εύσω. a. 1. προεφήτευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. προφήτευσον, άτω. à

Προφήτης, ου, ὁ, *PROPHETA*, Angl. PROPHET. *prophetarum interpres*. à πρὸ, *ante*, et φημι, *dico*.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, *PROPHETICUS*, Angl. PROPHETICK: à præc.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, *quæ futura prædicit, PROPHETISSA; sacerdos*: ab eod.

Προφθάνω, *prævenio*: f. προφθάσω. perf. προέφθακα. aor. 1. προέφθασα, *præveni*: à πρὸ et φθάνω, *prævenio*: fut. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Προφοβητικὸς, ἡ, ὸν, *ad præmetuendum pronus*: à πρὸ et φοβέω.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio; exprobratio*: à προφέρω, *profero*, quod vide.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus*: à præced.

Προφράζω, *prædico*. Th. φράζω, *dico*.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propensa, benevolens*: à πρόφρων, *propensus*. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens*.

Προφρόνως, *adv*. Poët. idem ac προφρονέως, *animo prompto, lubentèr*: à seq.

Πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens, propensus, promptus*: ex πρὸ et φρήν.

Προφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio*. Th. φεύγω, *fugio*: f. φεύξω. a. 2. ἔφυγον. perf. med. πέφυγα.

Προφύγοις, 2. sing. aor. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, *qui antè excubat; præsidiarius*: ex πρὸ et φύλαξ.

Προφυλάσσω, vel άττω, *antè excubo, pro statione excubias ago, caveo, prospicio, custodio, præservo*: f. ξω. perf. προπεφύλαχα. ex πρὸ et φυλάττω, *custodio*.

Προφωνέω, ῶ f. ήσω, *proloquor, præmoneo*: ex πρὸ et φωνέω.

Προχειρίζομαι, *facio ut quid in promptu sit, profero in medium, produco*; item *deligo, sumo ad aliquid faciendum, designo, instituo; præverto, ante omnia facio*. in pass. *instituor*. f. ίσομαι. a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m προχειρίσασθαι. ex πρὸ et χειρίζω, *manû tracto*.

Πρόχειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est in promptu, expeditus*: ex πρὸ et χείρ.

Προχειροτονέω, *priùs designo, præ cæteris designo*: fut. ήσω. perf. προκεχειροτόνηκα. perf. pass. προκεχειροτόνημαι. perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus, a, um*. ex πρὸ et χειροτονέω, *manum protendo*: hoc ex χεὶρ, *manus*, et τείνω, *tendo*: fut. τενῶ. perf. τέτακα. perf. med. τέτονα.

Προχείρως, adv. *facillimè*: à πρόχειρος.

Προχέοντι, Dor. pro προχέουσι, *profundunt*, 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω.

Πρόχευσις, εως, ἡ, *profusio*. Th. χέω, *fundo*.

Προχέω, f. εύσω, *profundo, effundo*: ex πρὸ et χέω.

Πρόχνυ, *in genua*; adv. *funditùs*: ex πρὸ et γόνυ.

Προχοὴ, *fluxus aquæ; ostium quo fluvius in mare effunditur*: à προχέω.

Πρόχοος, sive προχοῦς, ου, ἡ, *aqualis, vas quo aqua manibus datur*: ab eod.

Πρόχορος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *præiens in choro*.

Προχωρέω, ῶ, f. ήσω, *procedo, succedo*: sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω.

Προχώρημα, ατος, τὸ, *stercus*: à præc.

Προῶμαι, vel προέωμαι, *deseram, remittam*: et in 1. pl. προώμεθα, aor. 2. sub. med. verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Προώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προορίζω, q. v.

Προωρώμην, imperf. med. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio*.

ΠΡΥΛΕΈΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata*.

Πρύλις, εως, ἡ, *saltatio armata, quam pedites saltant*: à præc.

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis, posterior pars navis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Πρυμνήσι, pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ου, τὸ, *funis quo navis religatur ad terram*: à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, *ad puppim pertinens*: à πρύμνα.

Πρυμνητὴς, ῦ, ὁ, *gubernator*. usurpatur item adjectivè pro πρυμνήσιος. à seq.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *extremus, ultimus*: q. à πέρας, *finis, extremitas*.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nom. mul. qu. *ultima*.

Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis*. qu. à πρυμνὸς, *extremus*, et ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant*: à

Πρυτανεῖον, ου, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo viri benè de republicâ meriti publicis alebantur sumptibus; curia; palatium*: à seq.

Πρυτανεύω, f. εύσω, *rego, moderor, administro*: à

Πρυτανηΐα, ίας, Ion. πρυτανηΐη, ίης, ἡ, *officium* πρυτάνεως. à seq.

ΠΡΥ'ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator è numero quingentorum, quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; præfectus, administrator; custos, tutor*: in pl. πρυτάνεις. acc. sing. πρύτανιν. et est nomen propr. à πρῶτος.

Πρῶ, πρῷ, et πρῷ, Atticè pro πρωΐ, *mane*, q. v.

Πρώαν, Dor. pro

Πρώην, adv. *paulò antè, nupèr, quondam*: à πρωΐ, *manè, nuper, antè, olim*: a πρωΐ.

Πρωθήβης, ου, ὁ, et Πρωθήβητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit, puber*: ex πρῶτος et ἥβη, *pubes*.

Πρωθύστερος, ο. *præposterus*; et πρωθύστερον, figura quæ ὑστερόπρωτον sive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙ*, *manè*, adv. temporis, (cui opponitur ὀψὲ, *vesperi*,) *tempestivè, prematurè; antè*. ἅμα πρωΐ. *summo diluculo*.

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, *matutinum tempus*. v. πρώϊος.

Πρωΐζα, *nuper, ita dudum; prematurè*: adv. à πρωΐ.

Πρωΐθεν, adv. *de mane*: ab eod.

Πρώϊμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maturus, tempestivus*. Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*. ab eod.

Πρώϊος, α, ον, idem. hinc πρωΐα, sc. ὥρα, *tempus matutinum*. dicitur etiam πρώϊον, *hora matutina*. πρώϊος, *qui maturè vel citò aliquid facit*; item *maturus*. ab eod.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *podex, nates*.

Πρὼν, ωνὸς, et πρώων, ονος, ὁ, pro πρεὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*.

Πρώονες, οἱ, *montium vertices*: a πρώων vide præc.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, *gutta*, propriè *roris*. Th. πρωΐ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis*: q. à πρὸ et ῥέω, *fluo*: vel, ut alii volunt, ab ὁράω, *video*.

Πρώραθεν, adv. *è prorâ*. Th. πρῶρα, *prora*.

Πρωρατεύω, *proreta sum*: à

Πρωράτης, ου, ὁ, et πρωρεὺς, έως, ὁ. *PRORETA*. Th. πρῶρα.

Πρῶτα, *primùm*, adv. τὰ πρῶτα, pro οἱ πρῶτοι. Ἐφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Heliodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες, Idem viii. 350. à πρῶτος, *primus*. Th. πρό.

Πρῶται, vulgo Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu gentis capita. Sic ΕΦΕΣΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC in nummo Gallieni et al. Spanh.

Πρωταγωνιστὴς, ῦ, ὁ, *qui primas partes agit*.

Πρώταρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps*: ex πρῶτος et ἀρχή.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, *principatus*,

primatus. τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes.* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, έως, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus:* f. εύσω. perf. πεπρώτευκα. quod à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima,* f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτηρέτῃ, dat. sing. à

Πρωτηρέτης, ου, ὁ, *qui primus erat:* ex πρῶτος et ἐρέω, *aro.* f. έσω.

Πρώτισ' pro πρώτιστα, quod et πρώτιστον, *primùm, in primis,* adv. superl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιστος, ίστη, ιστον, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *in primis subselliis,* aut *in subselliis primum colloco:* fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβάθρησα. perf. πεπρωτοβάθρηκα. imperf. ἐπρωτοβάθρεον, -ουν. ex πρῶτος et βάθρον.

Πρωτοβολέω, -ῶ, *primus jaculor.* fut. ήσω. a. 1. ἐπρωτοβόλησα. perf. πεπρωτοβόληκα. ex πρῶτος et βάλλω.

Πρωτογένης, εος, -ους, ὁ, *PROTOGENES,* nom. propr.

Πρωτογέννημα, ατος, τὸ, *quod primum enatum et eductum est.* ex πρῶτος et γέννημα.

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus:* et

Πρωτόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, id et

Πρωτογόνος, ου, ἡ, *primùm pariens:* ex πρῶτος, *primus,* et γίνομαι, *nascor.* perf. med. γέγονα.

Πρωτογόνων. gen. pl. à πρωτογόνος vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus.* q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, quod ab ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus:* ex πρῶτος et κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *reclino.*

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonsura,* quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes agendi;* ex πρῶτος et λόγος.

Πρωτομέδουσα, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat.*

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, adv. *primùm.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *primus compactus.* Ex πρῶτος et πήγνυμι, *compingo.* f. ξω.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rei alicujus primùm periculum fecit:* ex πρῶτος et πεῖρα.

Πρωτοπλάστης, ου, ὁ, *primus fictor:* et

Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, *qui primus formatus est,* ut Adam: ex πρῶτος et πλάσσω seu -ττω, *fingo.*

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus;* item pro comp. *prior, superior; primus,* i. e. *primum locum obtinens.* οἱ πρῶτοι, ων, *primates.* τὴν πρώτην, *primùm,* subintell. ὥραν. contractum est ex πρόατος pro πρότατος. superlat. a πρό. πρῶτοι, *majores.* τὴν πρώτην, *primùm.*

Πρωτοστασία, ας, ἡ, *principatus:* ex πρῶτος et στάσις, *statio.*

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, *qui primus stat in acie,* item *princeps, author:* ex πρῶτος, *primus,* et ἵστημι, *sto.*

Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, *primogenituræ privilegia tribuo:* à πρωτότοκος.

Πρωτοτοκέω, ῶ, f. ήσω, *primùm pario, primùm enitor:* ab eod

Πρωτοτόκια, ίων, τὰ, *jura primogeniti,* Hebr. xii. 16. ab eod.

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, *primipara.* Sed

Πρωτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus,* q. d. πρῶτον τίκος, *prima proles:* à τίκτω, *pario:* f. τέξομαι. perf. med. τέτοκα, *peperi.*

Πρωτὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primò, primariè:* à πρῶτος. Th. πρὸ, *ante.*

Πταίην, *volem,* a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, -as:* a. 2. ἔπτην Th. ἵπταμαι, idem.

Πταίουσα, *offendens,* Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ'ΡΩ, *sternuto:* f. πταρῶ. a. 2. ἔπταρον.

Πταῖσαι, f. 1. inf act. πταίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo.*

Πταῖσμα, ατος, τὸ, *offensio, lapsus:* à perf. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, *impingo, offendo, titubo, labor; pecco, erro; cladem accipio:* f. πταίσω. perf. ἔπταικα. a. 1. ἔπταισα. aor. 1. sub. act. πταίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἔπταισμαι.

Πτάμενος, η, ον, *volans,* præs. part. pass. verbi πτῆμι, et in pass. πτάμαι. Alii malunt esse aor. 2. part. med. verbi ἵπταμαι, *volo;* fut. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.

Πταρμὸς, ῦ, ὁ, *sternutamentum:* ex πταίρω, *sternuto.*

Πτάρω, idem quod πταίρω, *sternuto.*

Πτάτο, *volabat.* Ion. pro ἔπτατο, 3. sing imperf. pass. verbi πτάμαι. vel a. 2. med. ut dict. in πτάμενος.

Πτὶ, particula Poët. ex ποτί.

ΠΤΕΛΕ'Α, ας, ἡ, *ulmus.*

Πτερὰ, nom. vel acc. plur. à πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala;* πτερὰ νίκης, *alæ victoriæ,* id est, *victoria, quam quis celeritèr adipiscitur.*

Πτέρις, ιδος, ἡ, *filix:* à πτέρυξ, *ala,* quia folia habet incisa et explicata

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx, calcaneum; in navi ima mali pars; cujusvis rei extremitas; dolus.*

Πτερνίζω, fut ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto.* à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis:* item *fundum et basis pelvis:* à πτέρνα, *calx.*

Πτερνισμὸς, ῦ, ὁ, *calcitratio, dolus:* à πτερνίζω.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen muris. à πτέρνα et γλύφω, *scalpo.* Th. γλάφω *cavo.*

Πτερνοτρώκτης ου, ὁ, *pernivorus,* nomen muris: à πτέρνα et τρώγω, *rodo, comedo.*

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: à πτέρνα et φάγω, *comedo.*

Πτερόεις, όεσσα, όεν, *alatus, celer:* acc. sing πτερόεντα, *velocem.* Aliquandò *sagittis* tribuitur: aliquando etiam *verbis,* quòd emissa ex ore revocare nequeant. à

ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, *ala:* item *penna, pinna:* qu per Sync. pro πετερὸν, à πέταμαι, *volo.* item *gestio.*

Πτεροφυέω, ῶ, fut. ήσω, *pennas produco, plumesco:* ex πτερὸν et φυὴ vel φύομαι.

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, *alatum facio, alas addo.* Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala.*

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala:* dat. sing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, ου, τὸ, *alula, pinna,* in piscibus: et *pinna* ædificii. *summa auricula; extremitas.* diminut. à πτέρυξ, υγος, *ala.*

Πτέρυξ, υγος, ἡ, *ala;* item *pinna* sive *penna.* à πτερόν.

Πτερύσσομαι, *alarum plausu latera ferio;* ut galli gallinacei

ante cantum; item *gestio*: f. ὑξομαι. à πτέρυξ.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, *alatus, pennatus*: à πτερόω.

Πτέσθαι, *volâsse*: pro πτάσθαι, a. 2. inf. med. à πτάω pro ἵπταμαι, *volo, -as*: f. πτήσομαι. a. 2 act ἔπταν. a. 2. m. ἐπτάμην. a. 2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ατος. τὸ, *volatus*.

Πτῆμι (pro πτάω), *volo*, inus. fut. πτήσω. a. 2. ἔπτην. perf. πέπτηκα.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, *aves*.

Πτῆναι, aor. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, *volo, -as*, quod vide

Πτηνὸν, ῦ, τὸ, *volatile, avis*: ab eod.

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, *volucris*: à πτῆμι.

Πτῆξαι, *consternare*, a. 1. inf. act. à

Πτήσσω, *metu contrahor, expavesco*; *fugio*; *me abscondo*; item activè *perterrefacio*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτήσω, f. 1. act. verbi πτῆμι seu ἵπτημι, *volo, -as*.

Πτίλον, ου, τὸ, *penna mollis, pinna, lanugo*. à seq.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *cui ex ciliis pili periere*; *calvus*.

ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ίσω, *PISO, PINSO, tundo, decortico*; convenit cum πατάσσω, *percutio*.

ΠΤΟΕ'Ω, ῶ, *terrefacio, terreo*; item *obstupefacio*; item *cupiditate aliquâ vehementi incendo*: f. ήσω. perf. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε. aor. 1. part. pass πτοηθεὶς, εῖσα, ὲν, *consternatus, attonitus*.

Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω.

Πτοιήμενος, *attonitus, admirans*, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.

Πτόησις, εως, ἡ, *consternatio*: ab eod.

Πτοίμην, οῖο, οῖτο, *volem, es, et*, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, aor. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, *volo*: f. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.

Πτοιῶμαι, *consternor*, præs. ind. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, *exterreo*.

Πτολεμαῒς, ΐδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *bellatrix*.

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, *bello, belligero*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Πτόλεμος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμος. *bellum*.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, *oppidulum*; dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*.

Πτολίεσσιν, dat. plur. Ion. et Poët. à πτόλις, ιος, ἡ, *urbs*, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθιος, et πτολίπορθος, ου, ὁ, *urbium eversor*: à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*, et πέρθω, *vasto*: perf. med. πέπορθα.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, *urbs*.

Πτόρθοιο, gen. Ion. à

Πτόρθος, ου, ὁ, *ramus*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Πτύγμ' pro πτύγμα, ατος, τὸ, *plicatura, sinus*: à 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ὁ, *avis genus*. Eadem censetur quæ ὕβρις.

Πτύελον, ου, τὸ, *saliva*: à πτύω, *spuo*.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus, complicatus*: à πτύσσω, *complico*, f. ξω.

Πτὺξ, υχὸς, ἡ, *plica*: *ruga et sinus vestis*; *lamina pugillarium*. πτύχες, *januæ, valvæ*; *sinus clivi, valles montium*. Th. πτύσσω.

Πτύξας, αντος, a. 1. part. act. à πτύσσω, *complico*. f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, *plica, plicatura*: ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, *ventilabrum*, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, *expuo*.

Πτυόφι, Poët. abjecto ν. à πτύον, *ventilabrum*, q. v.

Πτύρω, *terreo*: f. πτυρῶ. perf. ἔπτυρκα. præs. pass. πτύρομαι, *consternor*. Th. πτοέω, *terreo*.

Πτύσμα, ατος, τὸ, *sputum*: à πτύω, *spuo*.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, *complico, plico*; *in rugas et sinus contraho*: f. ξω. perf. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα.

Πτύχες, nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, *plica*: q. v.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, *plica*: αἱ πτυχαὶ, *vestes*, impr. *duplices*; item *montium sinus*; etiam *valvæ*. ab eod.

Πτυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *plicatus*, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, *plico*: f. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΥ'Ω, f. ύσω, *SPUO, expuo, contemno*.

Πτωκαζέμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi seq.

Πτωκάζω, *metu contrahor, expavesco*: à πτὼξ.

Πτῶμα, ατος, τὸ, *casus, lapsus*; *clades*; *delictum*; *cadaver*. Th. πίπτω, *cado*: fut. πτώσω.

Πτὼξ, κὸς, ὁ ἡ ἡ, *timidus*: item substantivè pro *lepore*: quod à πτώσσω, *trepido*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτῶσις, εως, ἡ, *casus, ruina, plaga*: à πίπτω, *cado*: fut. πτώσω, quasi à πτόω. f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2 sing præs. sub. à πτώσσω. præs inf. πτώσσειν.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, *trepidant, formidant*, 3. plur. præs. act. à

Πτώσσω, *trepido, trepidè oberro mendicans, mendico*: fut. ξω. hinc πτὼξ, *trepidus*. Th. πτοέω, *terrefacio*.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, *cado*. qu. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, *mendicitas, inopia*: à seq.

Πτωχεύω, *pauper sum, mendico*: f. εύσω. perf. πεπτώχευκα a. 1. ἐπτώχευσα. et

Πτωχίζω, *pauperem facio, depaupero*: f. ίσω. perf. πεπτώχικα. à

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, *mendicus, pauper*: à πτώσσω.

Πυανέψια, ας, ἡ, *festum quoddam Athenis*: ex seq. et ἕψω.

Πύανον, ου, τὸ, *faba*: al. πύαμος et πύαμον.

Πύαρ, *coagulum*, fortè quia est crassum, ut πύον.

Πυγαῖα, ων, τὰ, sc. μέρη, *nates, clunes*. à seq

Πυγαῖος, αία, αῖον, *posticus, ad nates pertinens*; *salax, libidinosus*: à seq.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, *nates, clunes*, quia densa ibi caro.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii ut sit *ferire nates alicujus*. hinc

Πύγισμα, ατος, τὸ, pro *præposterâ Venere*. Vel pro *plagis, quas quis natibus alicujus infligit*. Th. πύγη, *clunes*.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, *PYGMÆUS*; Anglic. PYGMY. à πυγμὴ, *mensura spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos*: à πυγμή.

Πύγματος, ἔσχατος, Hesych. pro πύματος.

Πυγμαχέω, -ῶ, f. ήσω, *pugilatu decerto*: et

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus, pugilum certamen*: à

Πυγμάχος, ου, ὁ, *pugil, luctator*: ex πυγμὴ, *pugnus*, et μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus, manus in pugnum contracta; pugilatus; mensura continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos*, vel *pugnum*; undè dicti sunt *Pygmæi*, Πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. πυγμῆ, adverbialitèr, *crebrò, enixè*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυγοστόλος, ου, ὁ & ἡ, *qui* vel *quæ nates vestibus ornat*: à πυγὴ, *nates*, et στέλλω, *orno*. perf. med. ἔστολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, *mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυδαρίζω, *salio, resilio, calcitro*.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *solium balneorum*, seu *sella*; *alveus*: q. à πῦς et λύω, *lavo*. Dicitur et πύαλος.

Πυθαγόρας ὁ, *PYTHAGORAS*, philosophus.

Πυθαγορειὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGOREUS*. et

Πυθαγορικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHAGORICUS*. et

Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, οῦ, ὁ, *Pythagoricus*. à Πυθαγόρας.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, *putredo*: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro*. f. m. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco*. Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πύθευ, Dor. pro πυθοῦ, aor. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Est et 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι. Vide in

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. aor. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, intelligo, quæro*: fut. πεύσομαι. aor. 2. m. ἐπυθόμην.

Πυθία, ων, τὰ, sc. ἀγωνίσματα, *PYTHIA, -orum*, i. e. *Pythii ludi*; vel tempus ipsum τῶν Πυθίων à Πύθιος.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem; etiam *sacerdos Pythia*.

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ου, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. et

Πυθιόνικος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ία, ιον, *PYTHIUS*: cognomen Apollinis, à serpente Pythone, quem jaculis interemerat.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*; *propago, palmes, vimen, ramus*: dat. sing. πυθμένι. acc. πυθμένα.

Πυθόθεν, *ex Pythone*, per Syncop. pro ἐκ τοῦ Πυθωνόθεν. qu. à Πυθὼ, όος, undè factum Πυθώθεν, et per Sync. Πυθόθεν. i. e. ἐκ τῆς Πυθῶνος.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis.

Πυθοῖδε, *Pythum versus*. Hic δε postponitur dativo; alioquin postponi solet accusativo, ut οἶκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro, audio*: f. m. πεύσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμαντις, εως, ὁ & ἡ, *vates Pythicus*. πυθόμαντιν ἑστίαν, *aram vaticinantem*, seu potiùs *aram juxta quam oracula edit vates Pythicus*. ex Πυθῶν et μάντις.

Πυθόμενος, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. Vide πυθοίατο.

Πύθοντο, *audiverunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio*: f. πύσω. πύθομαι, *putresco*. at

Πυθὼ, οῦς, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πυθὼν, ωνος, ἡ, idem: at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO, draco*, vel *serpens quem Apollo interemit*; *divinator* vel *dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant*.

Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, *ex Pythone*.

ΠΥ'ΚΑ, *densè, spissè, accuratè, prudentèr*. q à πήγω, *compingo, cogo*.

Πυκάζω, *denso, stipo*; *tego, orno*; *munio, fulcio, firmum reddo*. fut. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi præc.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare*. Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris*.

Πυκινῆς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκινὸς, ἡ, ὸν, id. quod πυκνὸς, *creber, densus, spissus, prudens*. Th. πύκα, *densè*, adv.

Πυκινὰ, *crebrò, prudentèr*. et

Πυκινὸν, adverbialitèr, idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro πυκινὸς, q. v.

Πυκνότης, ητος, ἡ, *densitas, spissitudo*; *crebritas*; *prudentia*: à præc.

Πυκνῶς, *densè, spissè, sæpè, crebrò*, adv. in compar. πυκνότερον, *sæpiùs*. ab eod. th.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago*. fut. εύσω. perf. πεπύκτευκα. à

Πύκτης, ου, ὁ, *pugil, qui pugno certat*. Th. πὺξ, adv. *pugno*.

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus, complicatus*; id. q. πτυκτός.

Πυλαγόραι, ων, οἱ, et Πυλαγόροι, ων, οἱ, dicebantur *legati*, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republ. acturi, mittebantur. ex πύλη, *porta*, in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum, cœtus*. Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ*; item πύλαι, sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*, locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ*, et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus; gen. pl. Æol. πυλάων pro πυλῶν. à πύλη, ης, ἡ, *porta*.

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas*, sive *Thermopylas haberi solebat*. vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas* vel *benè compactas*: à πύλη, *porta*, et ἄρω, *apto*.

Πυλαωρὸς. v. πυλωρός.

Πυλέων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ίδος, ἡ, *porta*.

Πύλῃσ', pro πύλῃσι, dat. plur. Ion. à præc.

Πύλιγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur*.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, *portula*: à πύλη.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλιος, ου, ὁ, *PYLIUS*, nom. propr. à

Πύλος, ου, ἡ, *PYLUS*, nomen oppidi in Peloponneso. Est et

Πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, πυλαωρὸς, et πυλαουρὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *custos, urbis portarum custodiæ præfectus*: à πύλη,

.*porta*, et οὖρος, *custos*, vel ὤρα, *cura*.

Πυλεὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum*; item *ipsa porta, janua*. Th. πύλη, *porta*.

Πυλωρὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *janitor*. Vide πυλυρός.

Πυμάτῃ, *ultimæ*, dat. sing. f. g. à

Πύματος, άτη, ατον, Poët. *extremus, ultimus*. à πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum*.

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ακος, ὁ, *fundum, manubrium gladii*.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio, cognosco, percontor, quæro*. præs. part. πυνθανόμενος, ου. fut. m. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην, ου, ετο. a. 2. inf. m. πυθέσθαι. aor. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥ'Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis*. Est et

Πὺξ, *assiduè, frequenter*. qu. compactè. à πύκα. Sed

Πὺξ, πυγὸς, ἡ, *nates, clunes*: id. q. πυγή.

Πύξινος, ίνη, ινον, *buxeus*: et

Πυξίον, ου, τὸ, *tabella scriptoria*, quæ olim *è buxo* fuit; item *parva pyxis*: Dim à

Πυξὶς, ίδος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo*, aut etiam *è quavis materiâ*: à

Πύξος, ου, ἡ, *BUXUS*, Angl. BOX.

Πύον, ου, τὸ, *pus, sanguis corruptus*. Th. πύθω, *putrefacio*.

Πύος, ου, ὁ, et πυὸς, ῦ, ὁ, *colostrum*: ab eod. Sed

Πύος, εος, τὸ, *pus*: ab eod.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppysmatis*.

ΠΥ͂Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis*; *febris*.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, *rogus, PYRA*: à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps*: ex πῦρ et ἄγρα, *captura*.

Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio*: ex πῦρ et αἴθω, *uro*.

Πυράκνιος, ία, ιον, *rufus*, idem quod πυῤῥάκης, quod vide. q. ex πῦρ, *ignis*, et ἄγω.

Πυρακτέω et όω, *in igne verso, candefacio*: à πῦρ et ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx*, quâ πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum*, et ἄμη, *falx*. Th. ἀμάω, *meto*.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in conum* (velut flamma ignis) *attenuata*. Th. πῦρ, *ignis*: Angl. A PYRAMID.

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium*, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: à πῦρ et αὔω, *accendo*.

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, *turris munita, propugnaculum*: à πυργὸς et βάρις, *domus turrita*.

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris*; *murus, pars quædam muri*; *fritillus, alveolus in quo agitantur ante jactum tesseræ*; item *militaris ordo quadringentos viros continens, cohors, turma equestris*. Eustath. tradit constare è trecentis et sexaginta viris; et construitur quadrangulâ formâ ad typum turris. q. πέρας γῆς, quòd ad fines territoriorum soleret fieri: aut à πῦρ, quia flammæ instar in acutum tendit.

Πυργοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui turrim fert*: ex πύργος et φέρω.

Πυργόω, *turris instar erigo, turri instruo et munio*: à præced.

Πυρεία, ας, ἡ, *fornax, caminus*.

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium, thuribulum*: quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito, febris laboro*: præs. part. πυρέσσων. f. ξω. perf. πεπύρεχα. a. 1. ἐπύρεξα. à

Πυρετὸς, ῦ, ὁ, *febris, igneus calor*. Th. πῦρ, *ignis*.

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus*.

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς et φέρω, *fero*.

Πυρία, ας, ἡ, *sudatio sicca*, quia πυρὶ elicitur; tum *ipsum vas in quo* πυρία *peragitur, caldarium*. et

Πυριατήριον, ου, τὸ, *locus in quo sudantes foventur, hypocaustum*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρίεφθος, et πύριφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *igni coctus*: à πῦρ et ἕψω, *coquo*.

Πυριηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in igne acutus*: à πῦρ et ἀκή.

Πυρινὸς, ἡ, ὸν, *igneus, a, um*. Th. πῦρ, *ignis*. at

Πύρινος, ου, *triticeus, a, um*. Th. πυρός.

Πύριον, ου, τὸ, *fax, tæda*, Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυριπνέοντας, *ignitas*, acc. pl. part. præs. act. ex

Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ et πνέω, *flo*.

Πυριπνεύσεσι, dat. pl. à

Πυρίπνευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ardens*: ex iisd.

Πυρισφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit*: ex πῦρ, *ignis*, et σφάραγος, *sonus*.

Πυρίτης, ου, ὁ, *lapis ignem emittens, silex*.

Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni nutritus*: ex πῦρ et τρέφω.

Πυριφεγγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni fulgens*: ex πῦρ et φέγγος.

Πυριφλεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneo ardore afflictus*: ex πῦρ et φλεγέθω.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, *igne ardens*, vel *igneo ardore flagrans*: ex iisd.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: q. ex πῦρ et καίω, *incendo*.

Πυρναῖος, αία, αῖον, *maturus, edulis*: à seq.

Πύρνος, ου, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*. hinc πύρνος est πύρινος ἄρτος, *panis triticeus*. πύρνα pro πύρινα ἄλευρα, *farina triticea*. item subst. *fragmentum panis*; item *esca, victus*. ab eod.

Πυροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni similis*.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, *igneus, ignitus*. Th. πῦρ.

Πυρόπνοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem spirans*: ex πῦρ et πνέω.

Πυροῖο, gen. Ion. pro πυρῦ, à

ΠΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *triticum, frumentum*: q. σπυρὸς pro σπορός. à σπείρω, *semino*: perf. med. ἔσπορα. al. ab Hebr. בר, *triticum*, vel פרי, *fructus*, quia est nobilis terræ fructus; genere posito pro specie.

Πυροφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *igni ustus*: ex πῦρ et φλέγω.

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignem ferens*: pro quo et πυρφόρος· à πῦρ et φέρω. et

Πυροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum*, et φέρω.

Πυρόω, -ῶ, *accendo, uro, cremo*: f. ώσω. perf. πεπύρωκα. præs. pass. πυρόομαι, ῦμαι, *uror*: præs. infin. pass. πυρόεσθαι, ῦσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*; item *igni exploratus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Πυρπάλαμον βέλος, *fulmen*, à Pindaro dicitur quòd Jovis *manu* tractetur. à

Πυρπάλαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versutus, ignem protendens*: ex πῦρ et παλάμη, *manus*.

Πυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, *circa ignem versor, ignem accendo*. cum acc. πυρπολέω et πυρπολέομαι, *igne et incendiis vasto*. ex πῦρ et πολέω.

Πυρπολέων, οντος, *incendiis depopulans*: præs. part. act. à præc.

Πυῤῥάζω, *rubeo*: f. άσω. perf. πεπύῤῥακα. à πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA*, *saltatio in armis*: sic dicta à *Pyrrhico* Spartano.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*: à præc.

Πυῤῥίχιος, ου, ὁ, *Pyrrhichius*. πυῤῥίχιος δρόμος, *Pyrrhichius motus*. πυῤῥίχιος ποῦς, *Pyrrhichius pes*, *duabus syllabis brevibus constans*.

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ saltator*: à πυῤῥιχίζω.

Πύῤῥιχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rufesco*: ex

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *fulvus*, *rufus*, *flavus*: colorem τοῦ πυρὸς *habens*. Sed

Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*, (Th. πῦρ, *ignis*,) et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου. à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.

Πυρσεύω, *face accensâ signum do*: fut. εύσω. perf. πεπύρσευκα. à seq.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*. Sed

Πυρσὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυρφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui ignem fert*, *sacrificulus*: à πῦρ et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *igneus*, *ignitus*: à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem*; *probatio per ignem*; *incendium*; *uredo*: ab eod.

Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, *qui igni excoquit et purgat*; *aurifaber*. ab eod

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*: fut. πύσω. a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio*, *sciscitatio*. et

Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, *percunctatorius*, *sciscitativus*; à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro*, *interrogo*: f. m. πεύσομαι.

Πύσις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eodem.

Πύσω, *putrefaciam*, f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, *lagena vini vimine obducta*: *vas vinarium*.

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro ποῦ, *ubi?* et

Πω, enclit. *quodammodò*, Dor. *alicundè*. Th. ὅς, *qui*.

Πῶ, *bibe*, præs. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, et per Ectasin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*.

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio* seu *alo*: ex πώγων, ωνος, ὁ, et τρέφω, *alo*.

Πώεα, acc pl. à πῶυ, εος, τὸ, *grex*: quod vide.

Πώλεαι, Ion pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass.

Πωλέσκε, Ion. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πωλέω, *vendo*.

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro πωλέετο, à verbo πωλέω, pro πολέω, *verso*.

Πωλεύμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ'Ω, *vendo*; imperf. ἐπώλεον, -ουν. f. ήσω. perf. πεπώληκα.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πωλήσας, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub m. verbi πωλέομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πωλικὸς, ἡ, ὸν, *pullinus*. à

ΠΩ~ΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus*.

Πώλυψ, υπος, ἡ, *polypus*: ex πολὺς et ποῦς.

Πῶμ' pro

ΠΩ~ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum*. at Πῶμα, ατος, τὸ, *potus*, *poculum*: à πίνω, seu πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *haudquaquam*. ex πω et μάλα.

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*.

Πώποτε pro πότε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quandò*.

ΠΩ~ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus*; *callus*; *tophus*, lapis levis et porosus. at

Πωρὸς, ρὰ, ρὸν, *cæcus*.

Πωρόω, *facio occallescere*, *obduro*: f. ώσω. perf. πεπώρωκα. præs. pass. πωρόομαι, οῦμαι, *occallesco*: perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui*, *occallui*. Th. πῶρος, *callus*.

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*: à præced.

ΠΩ~Σ, *quomodo? qui? quâ ratione?* in admiratione ponitur pro *quàm*, ut πῶς βαρύχειρως, *quàm graviter!*

Πῶς, extra interrog. encliticum, *quodammodo*, *aliquo modo*. cum variis jungitur particulis, ut εἴπως, *si fortè*; εἴπερ πῶς, id. μήπως, *ne fortè*.

Πώσω, *bibam*, f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*: a. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro πετάομαι, *volo*, *volito*: q. à πέτομαι. id.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πίνω.

Πῶυ, εος, τὸ, *grex*: in nom. pl. πώεα. Th. πάω vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩ'ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus*; *fulica*. Scribitur et πῶϋξ.

Ρ.

Ρ Litera decima septima est apud Græcos: nota numeralis valens *centum*, et cum lineolâ infernè additâ *centum millia*. Attici dictiones habentes communitèr ρ, σ, efferunt per duplex ρ, e g. pro ἄρσην, leg. ἄῤῥην, &c.

'Ρ' pro ῥα. vide

'Ρα, (enclitica Partic. sicut ἄρ, ex quâ facta est per Metathesin) *certè*, *utique*, *omninò*. Sed ῥὰ, *quidem*.

'Ρὰ, vel potiùs ῥᾶ, pro ῥᾳδίως, *facilè*.

'ΡΑ~, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis*, *RHA*.

'Ραὰβ, vel 'Ραχὰβ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραβάττω, *sursum ac deorsum curro*: an à ῥὰ et βαίνω;

'Ραββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב, *rub*, *multus*; item *magister*: sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet. ῥαββονὶ et ῥαββουνὶ eodem sensu dicuntur.

'Ραβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. perf. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. aor. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ῥάβδιζε pro ἐῤῥάβδιζε, 3. pers. sing. imperf. act. Jud. vi. 11. à

'ΡΑ'ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga*, *bacillus*, *sceptrum*, *hastile*, *fasces*; *vena metallica*. hinc Lat. *RUDIS*, *RADIUS*, et Angl. A ROD.

'Ραβδουχέω, -ῶ, *virgas gesto* seu *fasces*, *anteeo gestans fasces*: exp. *anteeo*: et

'Ραβδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

'Ραβδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui virgas gestat* aut *fasces, lictor, viator.* παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd gestaret baculum*: iis magistratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.

'Ραβδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lictor, viator*: ex ῥάβδος, *virga, fasces*, et φέρω, *fero.*

'Ραγα, *vigor, vis, impetus*: q. à ῥαίω.

'Ραγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo.* Th. ῥήσσω, idem.

'Ραγαῦ, nom. viri indecl. Hebr. *proximus.*

'Ραγδαῖος, αία, αῖον, *impetuosus, vi perrumpens*: à

'Ράγδην, adv. *abruptè*: à ῥήσσω.

'Ραγεὶς, εῖσα, ὲν, *ruptus*, aor. 2 part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγήσεσθαι, *rupturum esse*, f. 2. inf. pass. ejusd. verbi.

'Ραγίζω, *uvæ grana* vel *uvas colligo.* hinc ῥαγίζοντι, Dor. pro ῥαγίζουσι. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, *acinus.*

'Ραδαλὸς, ἡ, ὸν, *tener, mollis, delicatus*: Hesych. pro ῥαδανός.

'Ραδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex inferorum: in acc. Dor. 'Ραδάμανθυ, pro -υν.

'Ραδαμνος, ου, ὁ, *germen, ramus tener.*

'Ραδανὸς, ἡ, ὸν, *mollis, tener; procerus.*

'Ραδασίζω, fut. ίσω, *quatio*: à præc.

'Ραδίαι, *calcei quidam*, quod ῥᾳδίως induerentur, *sandalia.*

'Ραδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸν ἔλαιον.

'Ραδινῆς, *agilibus*, dat. pl. Ion. pro ῥαδιναῖς. à

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis, tenuis; agilis; mollis; debilis.*

'ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus.* Hinc Lat. *RADIX.*

'ΡΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilis, proclivis*: in comparat. ῥᾴων, *facilior*: in superl. ῥᾷστος, *facillimus.* ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Angl. READY.

'Ραδιουργέω, ῶ, f. ήσω, *facilè ad scelus aliquod patrandum prorumpo; malâ fide ago*; item *cesso, sine intentione et curâ vivo*: à ῥᾳδιουργός.

'Ραδιούργημα, ατος, τὸ, *facinus, scelus, veteratorium facinus*: à præc.

'Ραδιουργία, ας, ἡ, *scelus, maleficentia*: à

'Ραδιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥᾴδιος et ἔργον, *opus.*

'Ραδίως, adv. *facilè*: à ῥᾴδιος.

'Ράζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo.* Est et

'Ράζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango.*

'ΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *strepitus, sonitus, tumultus.*

'ΡΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες. q. ex ῥαίνω.

'Ραθεὶς, *inspersus*, aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *adspergo*: a. 1. pass. ἐῤῥάθην.

'Ραθυμέω, -ῶ, fut. ήσω, *remisso sum animo, deses sum*; item *quiesco, otio et quieti me trado.* et

'Ραθυμία, ας, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia*: à

'Ράθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remissus, piger, negligens*: cujus θυμὸς τὸ ῥᾴδιον consectatur: *piger* enim *difficilia fugit.*

'Ραθυμοῦντες, *segnitèr agentes*, n. pl. præs. part. à ῥαθυμέω.

'Ραθύμως, adv. *segnitèr*: à ῥάθυμος, quod vide.

'Ραὶ vel ῥαῖ, adv. *facilè.* Hes. Etym.

'Ραία, *sanitas*: à ῥώω, *roboro.*

'ΡΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *incurvus, intortus.*

'Ραικάνη, ης, ἡ, *flagellum*; à ῥαίω, *disperdo.*

'ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ perf. ἔῤῥαγκα. 'Ραίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare.* Sic et ῥαίνομεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare.* Hinc Angl. TO RAIN.

'Ραῖος, α, ον, Ion. ῥᾷος, undè ῥηΐτερος, *facilis*: à ῥᾳ vel ῥαὶ.

'Ραΐστα, Poët. pro ῥᾷστα, *facillima*: quod vide.

'Ραιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo.*

'Ραΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*, comp. ex ῥᾴδιος, *facilis.*

'ΡΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo, disperdo*: f. σω. perf. κα Hinc Angl. TO RASE.

'ΡΑΚΑ', vox convitii Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus.*

'Ρακὶς, ίδος, ἡ, *surculus, ramus*, quia facilè ῥήγνυται.

'Ρακόεις, όεσσα, εν, *pannosus, a, um*: à

'Ράκος, εος, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum*; item *ruga oris senilis*; hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

'Ράκτος, ου, ὁ, *vallis, petra; præcipitium; collis*: ab eod. th. Sic *rupes*, à *ruptura.*

'Ρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fractus, attritus*: à ῥάκος.

'Ραμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa.*

'Ράμμα, ατος, τὸ, *sutura*: à ῥάπτω, *suo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *spina alba*: spinosus frutex.

'Ραμνουσία, ας, ἡ, *RHAMNUSIA, Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum*, propriè *avium.*

'Ρανθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus*, aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo*, quod vide.

'Ρανθὸς, ῦ, *aspersus*: et

'Ρανὶς, ίδος, ἡ, *stilla, gutta.* Angl. RAIN. à ῥαίνω.

'Ραντίζω, *aspergo*: fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι. perf. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus.* à ῥαντὸς, *aspersus.*

'Ραντισμὸς, ῦ, ὁ, *aspersio*: à præc.

'Ραντὸς, ἡ, ὸν, *adpersus*: à Th. ῥαίνω.

'Ρὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.

'Ρᾷον, *faciliùs*, adv. compar. à ῥᾴων pro ῥᾷον.

'Ραπάταυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ῥαπταύλης, ου, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans*: à ῥαπάνη, *calamus, stipula*: vel à ῥάπτω, *suo*, et αὐλὸς, *tibia.*

'Ραπίζω, *palmis cædo, alapam impingo*; *virgâ cædo* seu *percutio, baculo cædo*, aut etiam *fuste*; *percutio*: Angl. TO RAP. fut. ίσω. perf ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα. perf. pass. ἐῤῥάπισμαι. à

'ΡΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*: idem quod ῥάβδος.

'Ραπίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

'Ράπισμα, ατος, τὸ, *alapa*, et *ictus qui virgâ infligitur*: ab eod.

'Ραπιστὸς, ἡ, ὸν, *alapâ percussus*: ab eod.

'Ράπτης, ου, ὁ, *sutor, consutor*: et

'Ραπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus*: à

'ΡΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino; machinor*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICA*, *saltatio in armis*: sic dicta à *Pyrrhico* Spartano.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicam salto*, seu *armatus salto*: à præc.

Πυῤῥίχιος, ου, ὁ, *Pyrrhichius*. πυῤῥίχιος δρόμος, *Pyrrhichius motus*. πυῤῥίχιος ποῦς, *Pyrrhichius pes*, *duabus syllabis brevibus constans*.

Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, *Pyrrhicæ saltator*: à πυῤῥιχίζω.

Πυῤῥίχοι, Dor. idem quod πυῤῥὸς. *rufus*.

Πυῤῥόομαι, -οῦμαι, *rufesco*: ex

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *fulvus*, *rufus*, *flavus*: colorem τοῦ πυρὸς habens. Sed

Πύῤῥος, ου, ὁ, *PYRRHUS*, rex Epirotarum.

Πυῤῥότριχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus*, (Th. πῦρ, *ignis*,) et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥου. à Πύῤῥος, *Pyrrhus*.

Πυρσεύω, *face accensâ signum do*: fut. εύσω. perf. πεπύρσευκα. à seq.

Πυρσὸς, οῦ, ὁ, *fax*. Th. πῦρ, *ignis*. Sed

Πυρσὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro πυῤῥὸς, *rufus*.

Πυρφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ignem fert*, *sacrificulus*: à πῦρ et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *igneus*, *ignitus*: à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem*; *probatio per ignem*; *incendium*; *uredo*: ab eod.

Πυρώτης, ου, ὁ, *qui igni excoquit et purgat*; *aurifaber*. ab eod

Πύσει, 3 sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*: fut. πύσω. a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυσθεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ατος, τὸ, *quæstio*, *sciscitatio*. et

Πυσματικὸς, ἡ, ὸν, *percunctatorius*, *sciscitativus*; à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro*, *interrogo*: f. m. πεύσομαι.

Πύσις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eodem.

Πύσω, *putrefaciam*, f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, *lagena vini vimine obducta*: vas vinarium.

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πῶς, *ubi?* et

Πω, enclit. *quodammodò*, Dor. *alicundè*. Th. ὃς, *qui*.

Πῶ, *bibe*, præs. imperat. verbi πῶμι, in imperat. πῶθι, et per Ectasin πῶθι. hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo*.

ΠΩ΄ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba*.

Πωγωνίας, ου, ὁ, *barbatus*: à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio* seu *alo*: ex πώγων, ωνος, ὁ, et τρέφω, *alo*.

Πώεα, acc pl. à πῶῦ, εος, τὸ, *grex*: quod vide.

Πώλεαι, Ion pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass.

Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi πωλέω, *vendo*.

Πωλέσκετο, *versabatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro πωλέετο, à verbo πωλέω, pro πολέω, *verso*.

Πωλεύμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ΄Ω, *vendo*; imperf. ἐπώλεον, -ουν. f. ήσω. perf. πεπώληκα.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πωλήσας, αντος, a. 1. part. act. πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub m. verbi πωλέομαι, *vendor*. Th. πωλέω, *vendo*.

Πωλικὸς, ἡ, ὸν, *pullinus*. à

ΠΩ΄ΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *PULLUS*, plerumque *equinus*.

Πώλυψ, υπος, ἡ, *polypus*: ex πολὺς et πούς.

Πῶμ' pro

ΠΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *operculum*. at Πῶμα, ατος, τὸ, *potus*, *poculum*: à πίνω, seu πόω, *bibo*.

Πώμαλα, *haudquaquam*. ex πω et μάλα.

Πωμενικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis*. Th. ποιμὴν, *pastor*.

Πώποτε pro πότε, *unquam*, adv. ab ὅτε, *quandò*.

ΠΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *luctus*; *callus*; *tophus*, lapis levis et porosus at

Πωρὸς, ρὰ, ρὸν, *cæcus*.

Πωρόω, *facio occallescere*, *obduro*: f. ώσω. perf. πεπώρωκα. præs. pass. πωρόομαι, οῦμαι, *occallesco*: perf. pass πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui*, *occallui*. Th. πῶρος, *callus*.

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*: à præced.

ΠΩ͂Σ, *quomodo?* *qui?* *quâ ratione?* in admiratione ponitur pro *quàm*, ut πῶς βαρυχρῶς, *quàm graviter!*

Πῶς, extra interrog. encliticum, *quodammodo*, *aliquo modo*. cum variis jungitur particulis, ut εἴπως, *si fortè*; εἴπερ πῶς, id. μήπως, *ne fortè*.

Πώσω, *bibam*, f. 1. act. verbi πόω, *bibo*: a. 2. ἔπιον. perf. πέπωκα. à πόω.

Ποτάομαι, Poët. pro ποτάομαι, *volo*, *volito*: q. à πέτομαι. id.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro ποῖ.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex*: in nom. pl. πώεα. Th. πάω vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩ΄ΥΓΞ, γος, ἡ, *mergus*; *fulica*. Scribitur et πῶϋξ.

P.

P Litera decima septima est apud Græcos: nota numeralis valens *centum*, et cum lineolâ infernè additâ *centum millia*. Attici dictiones habentes communitèr ρ, σ, efferunt per duplex ρ, e g. pro ἄρσην, leg. ἄῤῥην, &c.

'Ρ' pro ῥα. vide

'Ρα, (enclitica Partic. sicut ἄρ, ex quâ facta est per Metathesin) *certè*, *utique*, *omninò*. Sed ῥὰ, *quidem*.

'Ρὰ, vel potiùs ῥᾷ, pro ῥᾳδίως, *facilè*.

'ΡΑ͂, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis*, *RHA*.

'Ραὰβ, vel 'Ραχὰβ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραβάττω, *sursum* ac *deorsum curro*: an à ῥὰ et βαίνω;

'Ραββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב, *rab*, *multus*; item *magister*: sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet. ῥαββονὶ et ῥαββουνὶ eodem sensu dicuntur.

'Ραβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. perf. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. aor. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η. ἐράβδιζε pro ἐῤῥάβδιζε, 3. pers. sing. imperf. act. Jud. vi. 11. à

'ΡΑ΄ΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga*, *bacillus*, *sceptrum*, *hastile*, *fasces*; *vena metallica*. hinc Lat. *RUDIS*, *RADIUS*, et Angl. A ROD.

'Ραβδουχέω, -ῶ, *virgas gesto* seu *fasces*, *anteeo gestans fasces* exp. *anteeo*: et

'Ραβδουχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

'Ραβδοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui virgas gestat* aut *fasces, lictor, viator.* παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd gestaret bacillum*: iis magistratus utebatur vocandi et nuntiandi causâ.

'Ραβδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lictor, viator*: ex ῥάβδος, *virga, fasces,* et φέρω, *fero.*

'Ραγα, *vigor, vis, impetus*: q. à ῥαΐα.

'Ραγὰς, άδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo.* Th. ῥήσσω, idem.

'Ραγαῦ, nom. viri indecl. Hebr. *proximus.*

'Ραγδαῖος, αία, αῖον, *impetuosus, vi perrumpens*: à

'Ράγδην, adv. *abruptè*: à ῥήσσω.

'Ραγεὶς, εῖσα, ὲν, *ruptus,* aor. 2 part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥηγνύω, *frango*: f. ξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2. pass. ἐῤῥάγην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγήσεσθαι, *rupturum esse,* f. 2. inf. pass. ejusd. verbi.

'Ραγίζω, *uvæ grana* vel *uvas colligo.* hinc ῥαγίζοντι, Dor. pro ῥαγίζουσι. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, *acinus.*

'Ραδαλὸς, ἡ, ὸν, *tener, mollis, delicatus*: Hesych. pro ῥαδανός.

'Ραδάμανθυς, υος, ὁ, *RHADAMANTHUS,* judex inferorum: in acc. Dor. 'Ραδάμανθυ, pro -υν.

'Ραδαμνος, ου, ὁ, *germen, ramus tener.*

'Ραδανὸς, ἡ, ὸν, *mollis, tener; procerus.*

'Ραδανίζω, fut. ίσω, *quatio*: à præc.

'Ραδίαι, *calcei quidam,* quod ῥᾳδίως induerentur, *sandalia.*

'Ραδινάκην, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὸν ἔλαιον.

'Ραδινῇς, *agilibus,* dat. pl. Ion. pro ῥαδιναῖς. à

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis, tenuis; agilis; mollis; debilis.*

'ΡΑ'ΔΙΞ, ικος, ἡ, *ramus.* Hinc Lat. *RADIX.*

'ΡΑ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *facilis, proclivis*: in comparat. ῥᾴων, *facilior*: in superl. ῥᾷστος, *facillimus.* ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Angl. READY.

'Ραδιουργέω, ῶ, f. ήσω, *facilè ad scelus aliquod patrandum prorumpo; malâ fide ago;* item *cesso, sine intentione et curâ vivo*: à ῥᾳδιουργός.

'Ραδιούργημα, ατος, τὸ, *facinus, scelus, veteratorium facinus*: à præc.

'Ραδιουργία, ας, ἡ, *scelus, maleficentia*: à

'Ραδιουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *maleficus, falsarius, cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥᾴδιος et ἔργον, *opus.*

'Ραδίως, adv. *facilè*: à ῥᾴδιος.

'Ράζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo.* Est et

'Ράζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango.*

'ΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ου, ὁ, *strepitus, sonitus, tumultus.*

'ΡΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες. q. ex ῥαίνω.

'Ραθεὶς, *inspersus,* aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *adspergo*: a. 1. pass. ἐῤῥάθην.

'Ραθυμέω, -ῶ, fut. ήσω, *remisso sum animo, deses sum;* item *quiesco, otio et quieti me trado.* et

'Ραθυμία, ας, ἡ, *remissio animi, desidia, negligentia*: à

'Ράθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *remissus, piger, negligens*: cujus θυμὸς τὸ ῥᾴδιον consectatur: *piger* enim *difficilia fugit.*

'Ραθυμοῦντες, *segnitèr agentes,* n. pl. præs. part. à ῥαθυμέω.

'Ραθύμως, adv. *segnitèr*: à ῥάθυμος, quod vide.

'Ραὶ vel ῥαῖ, adv. *facilè.* Hes. Etym.

'Ραΐα, *sanitas*: à ῥώω, *roboro.*

'ΡΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *incurvus, intortus.*

'Ραικάνη, ης, ἡ, *flagellum*; à ῥαίω, *disperdo.*

'ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ perf. ἔῤῥαγκα. 'Ραίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno,* pro *laudare.* Sic et ῥανέμεν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare.* Hinc Angl. TO RAIN.

'Ραῖος, α, ον, Ion. ῥήϊος, undè ῥηΐτερος, *facilis*: à ῥᾷ vel ῥαί.

'Ραΐστα, Poët. pro ῥᾷστα, *facillima*: quod vide.

'Ραιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo.*

'Ραΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius,* comp. ex ῥᾴδιος, *facilis.*

'ΡΑΙ'Ω, *profligo, corrumpo, destruo, disperdo*: f. σω. perf κα. Hinc Angl. TO RASE.

'ΡΑΚΑ', vox convitii Syr. sed Lat. *vanus, cerebro vacuus, stultus.*

'Ρακὶς, ίδος, ἡ, *surculus, ramus,* quia facilè ῥήγνυται.

'Ρακόεις, όεσσα, εν, *pannosus, a, um*: à

'Ράκος, εος, τὸ, *lacera vestis, panniculus, linteolum*; item *ruga oris senilis*; hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

'Ράκτος, ου, ὁ, *vallis, petra; præcipitium; collis*: ab eod. th. Sic *rupes,* à *ruptura.*

'Ρακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *fractus, attritus*: à ῥάκος.

'Ραμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa.*

'Ράμμα, ατος, τὸ, *sutura*: à ῥάπτω, *suo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, *spina alba*: spinosus frutex.

'Ραμνουσία, ας, ἡ, *RHAMNUSIA, Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum,* propriè *avium.*

'Ρανθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus,* aor. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo,* quod vide.

'Ρανθὶς, ῦ, *aspersus*: et

'Ρανὶς, ίδος, ἡ, *stilla, gutta.* Angl. RAIN. à ῥαίνω.

'Ραντίζω, *aspergo*: fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. ἐῤῥάντικα. a. 1. ἐῤῥάντισα. perf. pass. ἐῤῥάντισμαι. perf. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus.* à ῥαντὸς, *aspersus.*

'Ραντισμὸς, οῦ, ὁ, *aspersio*: à præc.

'Ραντὸς, ἡ, ὸν, *adspersus*: à Th. ῥαίνω.

'Ρὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*: qu. à ῥήσσω.

'Ρᾷον, *faciliùs,* adv. compar. à ῥᾴων pro ῥᾴιον.

'Ραπάταυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ῥαπαταύλης, ου, ὁ, vel ῥαπταύλης, *calamum* vel *tibiam compingens* aut *inflans*: à ῥαπάτη, *calamus, stipula*: vel à ῥάπτω, *suo,* et αὐλὸς, *tibia.*

'Ραπίζω, *palmis cædo, alapam impingo; virgâ cædo* seu *percutio, baculo cædo,* aut etiam *fuste; percutio*: Angl. TO RAP. fut. ίσω. perf ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα. perf. pass. ἐῤῥάπισμαι. à

'ΡΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *virga*: idem quod ῥάβδος.

'Ραπίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

'Ράπισμα, ατος, τὸ, *alapa,* et *ictus qui virgâ incutitur*: ab eod.

'Ραπιστὸς, ἡ, ὸν, *alapâ percussus*: ab eod.

'Ράπτης, ου, ὁ, *sutor, consutor*: et

'Ραπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus*: à

'ΡΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino; machinor*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

'Ράπυς, et ῥάφυς, υος, ἡ, *RAPA*. Angl. RAPE. inter radices.

'Ραριὰς, ἄδος, ἡ, *Ceres*: quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥώω.

'Ράριον, τὸ, *infans*, cui solus *venter* adhuc curatur: à

'ΡΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *venter*; *robustus*: à ῥώω.

'Ράσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω pro ῥαίνω, *aspergo*, quod vide.

'Ρασὶμ, *Rhasim*: vox Hebræa, quæ interpretatur Lat. *cursores*, *satellites*.

'ΡΑ'ΣΣΩ, *allido*, *dejicio*: idem quod ἀράσσω. f. ξω. perf. χα.

'Ρᾶστα, adv. *facillimè*; vel nom. pl. neut. gen. et superl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis*: compar. n. g. ῥᾶον.

'Ραστώνη, ης, ἡ, *facilitas*, *res secundæ*, *desidia*: à ῥᾶστος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

'Ράτωρ, *poculum*, *crater*: à ῥάζω, *irrigo*.

'ΡΑ'ΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, *radix*, seu *radicula*, *RAPHANUS*: dicitur et ῥαφανὶς, ἴδος, ἡ, et ῥαφάνη, ης, ἡ. qu. à ῥάπυς seu ῥάφυς.

'Ραφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω, *suo*. f. ψω. perf. φα.

'Ραφιδεὺς, έως, *sutor*. et

'Ραφιδευτὴς, ῦ, ὁ, idem. et

'Ραφιδευτὸς, ἡ, ὸν, *sutus*, *consutus*; item *acu pictus*: a

'Ραφὶς, ἴδος, ἡ, *acus*: à ῥάπτω, *suo*, *consuo*: f. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

'Ραχαὶ, *fragella in vitibus*, quia fragilia: à ῥήσσω, *frango*.

'Ραχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenella.

'Ραχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido*, *dejicio*: f. ξω.

'Ραχία, ας, ἡ, *crepido litoris petrosa*, *rupes in mare procurrens*; Angl. A CRAG. quia ibi fluctus ῥήσσονται· *restagnatio maris in oceani littore*; *strepitus*.

'Ραχίζω, f. ίσω, *per spinam disseco*; *disseco*: à ῥάχις.

'Ράχις, εως, ἡ, *spina dorsi*, *lumbus*; *dorsum montis*. acc. ῥάχιν. à ῥήσσω, *frango*: qu. *rupta* multis vertebris.

'Ραχίστης, quod et ῥαχιστὴς, ῦ, ὁ, *dissector*, *jactator*: à ῥαχίζω.

'Ραψῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *versus contexo*, *carminibus decanto*, *rhapsodias recito*. et

'Ραψῳδία, ας, ἡ, *contextura carminum*, præsertim *heroicorum*: Angl. RHAPSODY. ex

'Ραψῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *carminum* *contextor*, et quasi *consutor*; *rhapsodiarum recitator*: ex ῥάπτω et ᾠδή. Th. ἀείδω, *cano*.

'Ρέων, pro ῥᾴων, *facilior*; compar. ex ῥᾴδιος, *facilis*.

'Ρέα, *facile*; qu. ῥέδα, à ῥέζω. ut *facilè* à *facio*.

'Ρεβέκκα, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *saginata*, *crassa*.

'ΡΕ'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto*, *ronchiso*: f. ξω.

'Ρέδη, ης, ἡ, *RHEDA*: quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem scripserit reperias.

'Ρέδω, *facio*. à ῥέζω, idem.

'Ρεῖ, et ῥέεν, *fluebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

'Ρέεθρα, *fluenta*. nom. pl. à

'Ρέεθρον, ου, τὸ, id. q. ῥεῖθρον, q. v.

'Ρέει, ῥεῖ, 3. sing. ind. præs. ejusd. th.

'Ρέζεσκε, *sacrificabat*, Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

'Ρέζοντα, *facientem*, acc. sing part. præs. act. f. g. à

'ΡΕ'ΖΩ, *facio*, *sacrifico*, in 3 pl. ῥέζουσι. f. ῥέξω, et ἔρξω. perf. χα. hinc pass. ῥέζομαι, *fio*: perf. med. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα. Dicitur et ἔρδω pro ῥέζω.

'Ρέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. prop mulieris: acc. 'Ρέην.

'Ρεθομαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute*: quibus ῥέθη μαλά.

'ΡΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum*, *corporis pars*, *facies*. à ῥέζω.

'Ρεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*. quod vide.

'Ρεία, ας, ἡ, *Rhea*, nom. mul. Vide 'Ρέη.

'Ρείῃ, 3 sing. sub. præs. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

'Ρεῖθρον, Ion. ῥέεθρον, ου, τὸ, *alveus*, *locus ubi aqua labitur*; *fluentum*. Th. ῥέω, *fluo*.

'Ρεκτὴρ, ῆρος, ὁ, et ῥέκτης, ου, ὁ, *efficax in agendo*, *strenuus*: à ῥέζω.

'Ρεμβάζω, f. άσω, *vagor mente*: à ῥέμβω.

'Ρεμβασμὸς, ῦ, ὁ, *circumagitatio*, *inconstantia*: à præc.

'Ρεμβεύω, *circumdo*, *fluctuo*, *vagor*: f. εύσω. perf. ἐῤῥέμβευκα.

'Ρεμβὸς, ἡ, ὸν, *vagus*, *tortuosus*: à ῥέμβω. at

'Ρέμβος, ου, ὁ, *evagatio*, *aberratio*: ab eod.

'ΡΕ'ΜΒΩ, *in gyrum circumago*, *circumago*; *vagor*.

'Ρεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *vagus*, *animo districto*: à ῥέμβος.

'Ρεμφὰν, ὁ, nomen Idoli, indecl. qu. interpr. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος.

'Ρέξ, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

'Ρέξαι, a. 1. inf. act. et

'Ρέξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

'Ρέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω.

'Ρέξω, f. 1. verbi ejusd.

'Ρέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*: f. εύσω. præs. part. ῥέων.

'Ρέοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. et

'Ρέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

'Ρεόμενοι, *fluentes*, nom. plur. part. præs. pass. ejusd. verbi.

'ΡΕ'ΠΩ, f. ψω, *vergo*, *propendeo*, *inclino*, *propensus sum*, *benevolus sum*, *pertineo*.

'Ρέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥέριμμαι, pro ἔῤῥιμμαι, *projectus sum*, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*: f. ψω.

'Ρεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum*, *fluctus*: expon. et *fluvius*, *fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio*, *fluxus*: Angl. RHEUM: in dat. plur. ῥεύμασιν. Th. ῥέω, *fluo*.

'Ρεύσεται, *fluet*, 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω.

'Ρεύσῃς, *diffluas*, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

'Ρεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

'Ρεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio*: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθεὶς, εῖσα, έν.

'ΡΕ'Ω, *fluo*, *fundo*, *evanesco*, *labor*, *decido*, *manare facio*: f. ῥεύσω: aor. 1. ἔῤῥευσα. perf. ἔῤῥευκα. perf. pass. ἔῤῥευμαι. Est et

'Ρέω, *dico*: ab ἐρέω· nisi à ῥέω, *fluo*: quòd sermo sit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα, et Att. εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖα, ός. plusq perf. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει. perf. pass. εἴρημαι, εαι, ται. perf. part. pass. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundùm quod dictum erat*. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέθην, ης, η· scribitur et ἐῤῥήθην, sed rariùs. aor. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσα, έν, nunquam ῥεθεὶς. f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar*.

'Ρηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum*

Ῥαγῆναι, aor. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango: f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ου, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ Gr. ruptura.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptio, rima: à ῥήγνυμι.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, scissura; littus, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, frango.

Ῥήγνυνται, refringuntur, 3. pl. præs. ind. pass. à

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo, scindo; fut. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω. a. 1. sub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ῥήξωσιν. a. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. perf. med. ἔῤῥηγα. præs. pass. ῥήγνυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται. perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vide ῥήσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, stragulum: à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango.

Ῥαδίη, pro ῥαδίη, facilis; f. g. à ῥάδιος, quod vide.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ἐν, declaratus, a, um, a. 1. part. pass. verbi ῥέω, dico, quod vide.

Ῥηθὲν, verbale, à ῥέω, dico.

Ῥηΐδιη, ης, ἡ, facilis; f. g. à

Ῥηΐδιος, δίη, διον, Ionic. vel Poët. pro ῥάδιος, facilis.

Ῥηϊδίως, facilè; adv. à præced.

Ῥήϊστος, ίστη, ιστον, facillimus, superl. à ῥηΐδιος.

Ῥηΐτερος, ου, facilior, compar. ab eod.

Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, res, factum, carmen, mandatum, sermo. Th. ῥέω, dico.

Ῥήμασι, dat pl. à præced.

Ῥῆμος, ου, ὁ, instrumentum quo panes in furnum immittuntur, pala.

Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, ovis: ab ἄρς, ἀρνὸς, agnus.

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. et

Ῥηξάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango: fut. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, rupit, 3 sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε. ejusd.

Ῥηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, quod vide.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, fortitudo in perrumpendis hostium copiis: à

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest, strenuus, bellicosus: à ῥήσσω, frango, fut. ξω, et ἀνὴρ, vir.

Ῥήξω, rumpam, f. 1. ind. act. et

Ῥήξωσι, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi ῥήσσω. f. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

ῬΗΠΙΑΙ, ῶν, αἱ, sublicæ, tigilla ad substructiones apta.

Ῥησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. q. interpret. Lat. aspersus.

Ῥήσαντο, dixerunt, Ion pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, dico; f. ῥήσω. perf. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

Ῥησείδιον, ου, τὸ, idem ac

Ῥησίδιον, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, breve dictum: a

Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia, oratio; mandatum: à ῥέω, dico.

Ῥῆσος, ου, nomen fluvii.

ῬΗ'ΣΣΩ, ῥηγνύω, seu ῥήγνυμι, frango, rumpo: fut. ξω. perf. ἔῤῥηχα. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 2. ἔῤῥαγον.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. sing. à

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, rhetor, orator: à ῥέω, dico.

Ῥητίνη, ης, ἡ, resina; à ῥέω.

Ῥητοὶ, clari; ἄῤῥητοι, ignobiles: à ῥέω, dico.

Ῥητορεία, ας, ἡ, actio dicendi: amplificatio oratoria: à seq.

Ῥητορεύω, fut. εύσω, rhetoricam exerceo; orationem habeo: à ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, ad rhetorem aut artem oratoriam pertinens; eloquens. ῥητορικὴ, ῆς, ἡ, (scil. τέχνη) RHETORICA. ab eod.

Ῥητορικῶς, more rhetoris: ab eod.

Ῥήτορσι, dat. pl. ejusd. th.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, dictus, certus, ratus, celebris: à ῥέω, dico.

Ῥήτρα, ας, ἡ, dicendi vices seu locus; item pactum, pactio; decretum, lex, propriè Lycurgi. ab eod.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, RHETOR, orator: ab eod.

Ῥητῶς, adv. certis verbis, disertè, palam: à ῥητός.

Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, sepes, vallum. Th. ῥήσσω, frango.

Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor.

Ῥιγέω, ῶ. fut. ήσω, RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco. ab eod.

Ῥιγηλὸς, ἡ, ὸν, horrendus, horrificus: ab eod.

Ῥιγῆσαι, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, quod vide.

Ῥίγιον, magis horrendum, acerbius, deterius, durius: compar. à ῥῖγος, q. v.

Ῥίγιστα, maximè horrenda: superl. n. g. pl ab eod.

ῬΙ'ΓΟΣ, εος, τὸ, RIGOR, FRIGUS vehemens.

Ῥιγόω, ῶ, rigeo, frigeo: à præced.

ῬΙ'ΖΑ, ης, ἡ, radix, surculus.

Ῥίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat pl. à præced.

Ῥιζόω, ῶ, radico, radicibus munio, stabilio: fut. ώσω perf. ἐῤῥίζωκα. a. 1. ἐῤῥίζωσα. præs. pass ῥιζόομαι, οῦμαι. perf. pass. ἐῤῥίζωμαι. σαι, ται. perf. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον.

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, radix: à pr.

Ῥικνάω, decipio: quod fit inanitate propositâ pro veritate.

Ῥικνόομαι, οῦμαι, 1. ώσομαι, distrahor et omnibus modis distorqueor; indecentèr me flecto: à seq.

ῬΙΚΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, rugosus, curvus, tenuis, macilentus.

Ῥικνώσεται, Ion. pro

Ῥικνώσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ῥικνόομαι.

Ῥίμφα. adv. celeritèr, facilè. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui celeritèr curru fertur: ex ῥίμφα, celeritèr, qu. vide, et ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

ῬΙ'Ν, et ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, nasus: qu. à ῥεῖν, quia per eum fluit humor è capite.

Ῥῖνα, acc. sing. à præc.

Ῥινάω, ῶ, f. ήσω, decipio, propriè nares, ut cum canes falluntur olfactu: ab eod.

Ῥινέω, ῶ, f. ῥινήσω, limo. Th. ῥίνη.

ῬΙ'ΝΗ, ης, ἡ, lima: Est et ῥίνη, squatina piscis: squatinæ enim cutis pro limâ esse potest.

Ῥίνημα, τος, τὸ, ramentum: à ῥινέω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, posticum: q. à ῥινάω et πύλη.

ῬΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ vel ἡ, pellis, cutis; clypeus, scutum.

Ῥινοτόρος, ου, ὁ, scuta perforans; Epith. Martis. ex ῥινὸς et τορὸς, penetrans.

Ῥινῶν, narium, gen. pl. ex ῥὶν, ῥινὸς, ἡ, nasus.

ῬΙ'ΟΝ, ου, τὸ, montis cacumen, promontorium.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus ejus quod projicitur; ictus vel jactus teli missi sicuti fulminis; incitamentum. Th. ῥίπτω, projicio.

Ῥιπίζω, f. ίσω, flabello, ventilo: à

Ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum: à ῥίπτω.

Ῥιπιστὸς, ἡ, ὸν, qui ventilari po-

test, qui ventilatur; perflatilis et ventis expositus: à ῥιπίζω.

Ῥίπος, εος, τὸ, et ου, ὁ, *crates*; idem quod ῥίψ

Ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*. f. άσω. Th ῥίπτω, *projicio*.

Ῥιπτάσκω, Poët. pro ῥιπτάζω imperf. Ion. ῥίπτασκον, pro ἐῤῥίπτασκον.

Ῥίπτει, 3. sing. præs. ind. act verbi ejusd at

Ῥιπτεῖ, 3 sing. præs. ind. act. verbi ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

Ῥιπτέω, id. q. ῥίπτω

Ῥιπτοῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced. th.

ῬΙ´ΠΤΩ, *projicio, præcipito, prosterno, dejicio, abjicio, jacio, emitto*: f. ψω. perf. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον. a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.

Ῥίσκος, ου, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta*.

Ῥιφθεὶς, ἕντος, a. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*: q. v.

Ῥὶψ, ῥιπὸς, ὁ, *vimen flexile, ramus salignus*; *crates viminea*. ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, *magno se periculo committere*.

Ῥίψαι, a. 1. inf. act. et

Ῥίψαις, Æol. pro

Ῥίψας, a. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*, f. ψω.

Ῥίψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ῥιψοκίνδυνος, ὁ ᾗ ἡ, *qui se in pericula præcipitat*, seu *ad audendum projectus*: ex ῥίπτω, *præcipito*, et κίνδυνος, *periculum*.

Ῥιψοκινδύνως. adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audacter*: à præc.

Ῥίψω, ῃς, ῃ. aor. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.

ῬΟΑ´, vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ. *malus Punica*, vel *malum Punicum*.

Ῥοαῖσι, dat. pl. et

Ῥοὰς, acc pl. a ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum*. Th ῥέω, *fluo*.

Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. q. inter pret. Lat. *angustus*.

Ῥέγχος, -ου, ὁ, *ronchus*. Th. ῥέγχω.

Ῥόδα, *rosæ*; nom. pl. à ῥόδον, quod vide.

Ῥόδαμνος, *germen*. Vide ῥάδαμνος.

Ῥοδάνη, ης, ἡ, *trama, subtemen*.

Ῥοδανὸς, ἡ, ὸν, *valdè rapidus*: à ῥέω, *fluo*. Hinc *RHODANUS* fluvius in Galliâ, ob velocitatem motûs.

Ῥοδαχὸς, ὰ, ὸν, *roseus, bonum colorem habens*. Th. ῥόδον, *rosa*.

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ. Gr. *rosa*.

Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii: à ῥόδον, *rosa*.

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *habens roseos digitos*: ex ῥόδον et δάκτυλος, *digitus*.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apuleius *rosam lauream* appellat.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *roseus*: ex ῥόδον, *rosa*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, *rosaceus*. Th ῥόδον, *rosa*.

Ῥοδόμαλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, q. v.

Ῥοδόμελι, τὸ, *RHODOMELI*, *confectio quædam ex rosis et melle*: à ῥόδον et μέλι.

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, *rosea gena*; item, *confectio ex rosis et malis cotoneis*: à ῥόδον et μῆλον.

ῬΟ´ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa*. Angl. A ROSE.

Ῥοδόπαχυς, Dor. pro

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ ᾗ ἡ, *qui vel quæ habet roseos cubitos*: ex ῥόδον, *rosa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Ῥόδος, ου, ἡ, *RHODUS*, nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ὁ, ab *undarum strepitu*.

Ῥοδόχροος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *rosei coloris*: ex ῥόδον, τὸ, *rosa*, et χρόα, ἡ, *color*.

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, id. et ex iisdem.

Ῥοίζω, *latro, sterto*: potiùs ῥοιζῶ et ῥυζῶ à ῥοῖζος, *stridor*.

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus*: à ῥέω, *fluo*.

Ῥόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum*: à

ῬΟ´ΘΟΣ, ου, ὁ, *undarum strepitus, tumultus, impetus*; *aspera semita*; τῆς δίκης ῥόθος, Hes Op. 219. *justitiæ aspera semita*, ut interpr. Schol.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.

Ῥοίζασκ´ pro ῥοίζασκε, *stridebat*: ob seq. aspir. 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥοιζέω, *strideo*: imperf. ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ε, α.

Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, *strido, stridorem edo*; *latro*; *sibilo cum stridore*: à ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὸν, adv. *cum stridore*. à

ῬΟΙ͂ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus*: à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis*.

Ῥοίη, ης, ἡ. Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum*.

Ῥοικὸς, ὴ, ὸν, *incurvus, inflexus*. at

Ῥοϊκὸς, ὴ, ὸν, *qui fluxione* seu *profluvio laborat*; *fluidus*, *fluxus*: à ῥέω, *fluo*.

Ῥοΐσκος, qu. parva ῥοά. figura referens *malum Punicum*.

Ῥομφαία, ας, ἡ, *hasta*.

Ῥόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS*. *turbo, -inis, impetus*: à ῥέμβω, *circumago*.

Ῥόμοξ, *vermis ligna corrodens*.

Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA*. *gladius, framea*: à ῥέμβω. *in gyrum circumago*: vel à ῥέπω, *vergo, propendeo*.

Ῥομφεῖς, *loræ*, quibus consuuntur calcei: an quia ῥέμβονται;

Ῥόον, acc. sing. à

Ῥόος, ῦς, ὁ, *fluxus*: à perf. med. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥοπαία, id. ac ῥομφαία, q. v.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava, sceptrum, virga, baculus*: à ῥέπω, *flecto*.

Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὸν, *in clavæ speciem formatus*; Epith. poculi. à præc. vel *ex baculis ligneis confectus*. κύλιξ ῥοπαλωτὴ, apud Suid. ex Dione in Commodo. *poculum ex baculis ligneis confectum*. A CAN. Toup. III. p. 121.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *inclinatio lancis, momentum*; *propensio*: à ῥέπω.

Ῥουβὴν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *filius visionis*.

Ῥοὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *tremor*.

Ῥούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est: aut à ῥοὰ, cujus granum rubet.

Ῥοῦφος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Rufus*.

ῬΟΦΕ´Ω et -άω, *sorbeo, exhaurio*: f. ήσω. perf. ἐῤῥόφηκα.

Ῥοχθέω, *sonum edo*: f. ήσω. à seq.

Ῥόχθος, ου, ὁ, *fluctuum strepitus, fluctus*: an ab ἐρέχθω, *agito*? vel ex seq. et ὄχθος, *ripa*?

Ῥύω, *moveo, ruo*: à ῥέω.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, *rivus, fluctus*; à ῥύω, *fluo*.

ῬΥ´ΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus*.

Ῥύδην, adv. *affluenter, abundanter*; *vehementer, impetuosè*: à ῥύω, *fluo*.

Ῥυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè*: ab eod.

Ῥυεὶς, ἕντος, *qui fluit*, aor. 2. part. pass. verbi ejusd.

Ῥύε, *libera*, Ionicè pro ῥύε, est præs. imperat. et

Ῥύεται, *tuetur*, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι, *servo*.

Ῥυέω, -ῶ, *fluo*: fut. *ήσω*. perf. *ἐῤῥύηκα*.

Ῥύδην, adv. *fluenter, affluenter, confertim, vehementer*: sed alii rectiùs *ῥύδην*.

Ῥύηθι, aor. 2. imperat. pass. ex verbo præced.

Ῥυήσομαι, *ῃ, εται, fluam*, f. 2. pass. ejusd.

Ῥυηφενία, *ίας, ἡ, divitiarum affluentia*: à *ῥύω* et *ἄφενος*.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *ῥύομαι, libero*.

Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo, tempero, moderor*: fut. *ίσω*. perf. *ἐῤῥύθμικα* à

ΡΥΘΜΟ'Σ, *ῦ, ὁ, RYTHMUS*, Angl. RIME seu RHYTHM; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit*; fortè, à *ῥύω, traho*; ut sit *tractus* æqualibus.

Ῥῦμα, *ατος, τὸ, fluentum*: pro *ῥεῦμα* Th. *ῥέω*. Est et

Ῥῦμα, *ατος, τὸ, tractus; tutamen, munimentum, defensio*: à *ῥύω, traho*.

Ῥῦμαι, *liberavi*: Ion. dempto augmento pro *ἐῤῥυμαι*. perf ind. pass verbi *ῥύομαι, libero*.

Ῥύματα, nom pl. à *ῥῦμα*, quod vide.

Ῥύμβος, *rotula; turbo, impetus, vertigo*: à *ῥέμβω, circumago*.

Ῥύμη, *ῆς, ἡ, impetus; vicus, tractus in urbe*: à *ῥύω, traho*.

Ῥυμνὸς, 2 Macc. xi. 5. *ἐν ῥυμνῷ χωρίῳ*, al. et rect. *ἐρυμνῷ*, i. e. *forti, munito*: vet. interp. *angusto*: qu. ab *ῥύμη, plateam*, retulerit.

Ῥυμὸς, *ῦ, ὁ, temo currûs, lignum inter equos, quo currus ῥύεται*, i e. *trahitur*. Th *ῥύω, traho*.

Ῥύομαι, v. *ῥύω, traho*.

Ῥύονται, *tuentur*, 3. pl. ind. præs. verbi præc.

Ῥύοντο, *servabant*, Ion. pro *ἐῤῥύοντο*, 3. pl imperf. m. ejusd verbi.

Ῥυπαταὶ, *nautica quædam acclamatio*.

Ῥυπανθήτω, 3 sing. a. 1. imperat. pass. à

Ῥυπαίνω, *sum sordidus*: f. *ανῶ*. Th *ῥύπος, sordes*.

Ῥυπαρία, *ας, ἡ, sordes, illuvies*: et

Ῥυπαρὸς, *ὰ, ὸν, sordidus, squalidus, avarus*: à

ΡΥ'ΠΟΣ, *υ, ὁ, sordes*: per Metaph. *avaritia*.

Ῥυπόω, *-ῶ, sordesco*: præs. part. *ῥυπόων, -ῶν*. f. *ώσω*. perf. *ἐῤῥύπωκα*. a. 1. *ἐῤῥύπωσα*. a. 1. imperat. act. *ῥύπωσον, άτω*. Th. *ῥύπος*.

Ῥύπτω, *sordes eluo, purgo*. Th. *ῥύπος*.

Ῥυσὰ, *ἡ, γῆρας, senectus*; quum quis fit *rugosus* ob *senectam*; à *ῥυσὸς*, et *ῥυσσὸς, rugosus*; cum cutis veluti in sulcos *ῥύεται*, id est *trahitur*. *Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. *ῥύω, traho*.

Ῥυσαὶ, nom pl à præc.

Ῥῦσαι, *άσθω*, a. 1. imperat. m. et

Ῥύσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. et

Ῥύσασθαι, a. 1. inf. m. v. *ῥύομαι, libero*: f. *ῥύσομαι* aor. 1. *ἐῤῥυσάμην, ω, ατο*. Th *ῥύω*.

Ῥυσάσθω, 3 sing. a. 1. imperat m verbi ejusd.

Ῥῦσθαι, Ion. pro *ἐῤῥῦσθαι*, perf inf. pass. verbi *ῥύομαι libero*. Vel, ut alii volunt *ῥῦσθαι*, per Sync, vel Synæresin dici pro *ῥύεσθαι*, præs. inf. verbi *ῥύομαι*

Ῥυσθῶ, *liberer*, et in 1. pl. *ῥυσθῶμεν*, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ῥυσίδιφρος, *ου, ὁ ἡ ἡ*, Epithet aurigæ, *qui trahit, ac trahendo currum regit*: ex *ῥύω, traho*, et *δίφρος, currus*.

Ῥύσιμον, *ου. τὸ, ruta*; quod à venenis *ῥύεται, liberat*. Vide *ῥυτή*.

Ῥύσιον, *ου, τὸ, quod pro ῥύσει, liberatione* datur; item *pignus, spolium; sacrificium*, ut quidam exponunt, Il. Λ.673, ap. Masson. Hist. Crit. tom. i. p. 212. Th *ῥύω, traho*.

Ῥύσις, *εως, ἡ, liberatio, redemptio*. Th. *ῥύω* vel *ῥύομαι, libero*. Est et

Ῥύσις, *εως, ἡ, fluxio, fluxus*: à *ῥύω*. pro Th. *ῥέω, fluo*: fut. *ῥύσω*.

Ῥύσκω, seu *ῥύσκομαι, custodio, tueor*: et idem quod *ῥύω*.

Ῥυσμὸς, *ῦ, ὁ*, Poët. *rerum aliquarum series, tractus*. Th. *ῥύω, traho*.

Ῥυσὸς, vel *ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, rugosus*: à th. *ῥύω, traho*.

Ῥυσσότης, *ητος, ἡ, rugositas*: à præced.

Ῥυτάζω, f. *ξω, trahendo rapto, traho*. Th. *ῥύω, traho*.

Ῥύτης, *ου, ὁ, liberator*: à *ῥύω, libero*.

Ῥυτὰ. *τὰ, fræna*: à *ῥύω, traho*.

Ῥυταίνω, *convitior, detraho*: ab eod

Ῥυτὴ, *ῆς, ἡ, RUTA*: Angl. RUE: scrib. et *ῥύτη*, à *ῥύω, conservo*: quia valetudinem contra venena, &c. *conservat*.

Ῥυτὴρ, *ῆρος, ὁ, custos; habena*: *σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, effusis habenis currere*, Œdip. Col. 893, al. 955. à *ῥύομαι, custodio*. Est et *tractor*, à *ῥύομαι, traho*.

Ῥυτιδόω, *ῶ*, f. *ώσω, corrugo, in rugas contraho*: præs. pass. *ῥυτιδόομαι, in rugas contrahor*. à

Ῥυτὶς, *ίδος, ἡ, RUGA*: à *ῥύω, traho*. Vide *ῥυσά*.

Ῥῦτο, Ion. seu Poët pro *ἐῤῥυτο*, 3 sing. plusq. perf. pass. verbi *ῥύω*, seu *ῥύομαι, libero, tueor*.

Ῥυτὸν, *ῦ, τὸ, poculi genus*, è quo potus tenuissimè fluit, et velut *trahendo* bibitur Est et *ῥυτὸν, habena*, quia eâ equus *ῥύεται, trahitur*.

Ῥυτὸς, *ὴ, ὸν, tractus*. Th. *ῥύω, traho*.

Ῥυφὸς, *ἡ, ὸν, incurvus*, Æol. à *ῥέπω, inclino, curvo*.

ΡΥ'Ω, vel potiùs *ῥύομαι, traho; custodio, servo, tueor; libero*: ut *ἐρύω*. Est et

Ῥύω, *fluo*: à *ῥέω*, idem.

Ῥωβικώτερος, *ου, ὁ ἡ ἡ*, qui vix literam *ῥῶ* pronunciare potest.

Ῥωγαλέος, *έα, έον, fissus, fractus*: et

Ῥωγὴ, *ῆς, ἡ, fissura*: à *ῥὼξ*. Th. *ῥήσσω, frango*.

Ῥωγμὴ, *ῆς, ἡ, rima*. ab eod.

ΡΩ'ΘΩΝ, *ωνος, ὁ, naris*: frequentius plur. *ῥώθωνες, nares*: quasi à *ῥὶς*, vel *ῥέω, fluo*.

Ῥωμαῖος, *αία, αῖον, Romanus, a, um*: à Ῥώμη. *Roma*.

Ῥωμαλέος, *έα, έον, fortis, robustus*: à *ῥώμη*.

Ῥωμαλέως, adv. *fortitèr*: à præc.

Ῥώμη, *ης, ἡ, robur, vires*: à *ῥωννύω*. Est et

Ῥώμη, *ης, ἡ ROMA*, Gr. *robur*.

Ῥώννυσι, 3. sing. præs ind. à

ΡΩΝΝΥ'Ω, seu *ῥώννυμι, confirmo, corroboro*: f. *ῥώσω* q. à *ῥόω*. perf *ἔῤῥωκα*. a. 1. *ἔῤῥωσα* præs pass. *ῥώννυμαι, σαι, ται, corroboror, valesco*: perf. pass *ἔῤῥωμαι, σαι, ται, valeo*: perf. part. pass. *ἐῤῥωμένος, corroboratus; qui animo est forti; robustus, validus*. plusq. perf. *ἐῤῥώμην, σο, το, valebam*: perf. imperat. pass. *ἔῤῥωσο, -ώσθω, vale*; et in 2. pl. *ἔῤῥωσθε, valete*.

Ῥὼξ, *ωγὸς, ἡ, RUPES; fissura; scala; acinus, granum, bacca*: à *ῥήσσω, frango*: fut. *ξω*. Hinc Angl. A ROCK.

Ῥώοντ', pro *ἐῤῥώοντο*, 3. pl. imperf. m. vel pass. Ion. inusit. *ῥώομαι, quatior, cum impetu feror*: à *ῥωννύω, confirmo*.

Ῥωπήϊον, ου, τὸ, *locus virgultis plenus:* à ῥὼψ, *virgultum.* Th. ῥέπω, *vergeo, propendeo.*

Ῥῶπος, ου, ὁ, et Ῥῶπον, ου, τὸ, *merx parvi momenti; sarcina omnifaria:* à ῥὼψ.

Ῥωποπώλης, ου, ὁ, *venditor rerum minutarum:* qu. dicas, ῥῶπον πωλῶν, *viles et munitas merces vendens.*

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, *vehemens:* à ῥώω, seu ῥώννυμι, *roboro.*

Ῥὼς, *caput, vertex,* 2 Sam. xvi. 16.

Ῥωσθεὶς, εῖσα, ὲν, vide in ῥώω.

Ῥώσω, *roborabo,* f. 1. act. verbi ῥωννύω. a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθείς.

Ῥωτάζω, *literam* ῥῶ *sæpè itero.*

Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, *scissura, rima, hiatus:* à ῥωγὴ, *fissura;* quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango.*

Ῥώχω, *dentibus fremo.*

Ῥὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti; virgultum:* à ῥέπω, *vergeo, propendeo.*

Ῥώω, ROBORO: pro quo usurpatur ῥώννυμι vel ῥωννύω, *roboro.* pass. ῥώομαι, *corroboror, agitor:* et med. *ruo, irruo, festino.*

Σ.

Σ Decima octava Græcorum litera, nota numeralis quæ denotat *ducenta,* et cum lineolâ subjectâ *ducenta millia.* Attici interdum pro eo habent ξ. item τ. et Dor et Æol. in δ mutatur. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest; ut, σμικρὸς, μικρὸς, &c.

Σὰ, *tua:* ex σὸς, σὴ, σὸν, *tuus.* Th. σύ. sed

Σᾶ, *salva,* contract. ex σάα, quod à σάος, idem quod σῶος, *salvus.*

Σαβάζειν, *bacchari, bacchantes imitari* σαβοῖ *clamitando; motu indecoro persultare:* à σαβοῖ

Σαβάζιος, ου, ὁ, *Bacchus:* à σαβάζειν.

Σάβανον, ου, τὸ, *pannus asperior desiccandis corporibus accommodatus.*

Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, *deseruisti me.*

Σαβαὼθ, *exercitus.* Legitur et Σαββαώθ.

Σαββατίζω, *septimo die requiesco, sabbatum servo:* f. ίσω, et Att. ιῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. à σάββατον.

Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, SABBATISMUS: à præc.

Σάββατον, ου, τὸ, SABBATUM, *quies.* Synecd. *hebdomada.* in pl. n. est quintæ declin. simpl. σάββατα, ων. σάββασι.

Σαββαὼθ, idem quod Σαβαώθ.

ΣΑΒΟΙ, *vox Bacchantium:* at Σαβοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati; Bacchi sacerdotes; loca Baccho consecrata.* Etiam Bacchus olim σάβος, σαβὸς, dictus Plut.

ΣΑΓΑΡΙΣ, ιος, ἡ, *securis Amazonum; gladius Persicus; securis.*

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

Σάγη, ης, ἡ, *id quod equis vel asinis insternitur, tegmen, stratum, clitellæ.* σάγαι, αἱ, *arma corpus tegentia.* à σάττω.

Σαγήνευσαν, Æol. pro σαγηνεύσασαν, part. à

Σαγηνεύω, f. εύσω, *capio, irretio, decipio:* à seq.

Σαγήνη, ης, ἡ, SAGENA, *verriculum,* genus retis piscatorii. qu. à σάττω, *onero.*

Σαγηνοβόλος, ου, ὁ & ἡ, *piscator qui verriculum jacit:* à præc. et βάλλω.

Σάγμα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii, clitellæ; acervus; theca armorum.* Th. σάττω, *onero.*

Σάγος, ους, τὸ, vel ου, ὁ, SAGUM.

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, SADDUCÆUS: sic dictus à sectæ illius autore *Zadoko.*

Σαδημὼθ, *campestria:* vox Heb.

Σαδὼκ, nomen viri, indecl. Hebr. *justus.*

ΣΑΘΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes, ex mari victum quærens.*

ΣΑΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile.*

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris;* item *debilis, futilis:* à σήπω, *putrefacio.*

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum* seu *flaccidum reddo:* à præced.

Σαΐν, acc. sing. à Σαῒς, ιος, ἡ, *Sais,* urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur,* 3. sing. ind. præs à σαίνω.

Σαίνουρος, ου, ὁ & ἡ, *caudâ blandiens.* Ex σαίνω et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda.*

Σαίνω, idem quod σείω, *moveo, caudam moveo; blandior;* propriè de canibus, qui caudâ adblandiuntur: fut. σανῶ. a. 1. ἔσηνα. præs. pass. σαίνομαι, *commoveor.*

ΣΑΙΡΩ, *scopis purgo, verro; ore sum hianti:* f. σαρῶ. perf. σέσαρκα. perf. pass. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ου, ὁ, *scuti vibrator:* à σάκος, εος, τὸ, *scutum,* (quod à σάττω, *onero*) et πάλλω, *vibro.*

Σακεσφόρος, ου, ὁ, *scutifer:* à σάκος et φέρω.

Σακίταν, *stabularium,* acc. sing. à σακίτας. α, ὁ, Dor pro σηκίτης, ου, ὁ. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, *stabulum.*

Σακκελίζω, fut. ίσω, id. quod σακκίζω.

Σακκεύω et σακκίω, id. q. seq.

Σακκίω, ῶ, f. ίσω, *per saccum transmitto, colo:* à σάκκος.

Σακκίζω, f. ίσω, et σακκίζω, id. et ab eod.

Σάκκος, ου, ὁ, SACCUS, *cilicium:* ab Hebr. שק quod à nobis Anglis A SACK etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum, clypeus.* σάκευς, Dor. pro σάκους, et σάκεος. Dores enim mutant gen. ο in ευ. Th. σάττω, *onero:* f. ξω. sed

Σακὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, quod vide.

ΣΑΚΧΑΡ. αρος, vel σακχάρον, ου, τὸ, SACCHARUM.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ,* Scythiæ pop.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *jaculum.*

Σαλαθιὴλ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *petivi à Deo.*

Σαλαΐζω, *lamentor:* à mentis turbatione σάλῳ.

ΣΑΛΑΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat, jactabundus:* q. à σαλεύω, *jacto.*

ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ, ας, ἡ, SALAMANDRA, *animal lacerti figurâ.*

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει, Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ: σάλου ἅμις, *matula sali.*

Σαλάσσω, vel ττω, *moveo, concutio,* ut modium; *impleo largitèr,* ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλάω, f. άσω, *quatio.*

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pupillus.*

Σαλεύω, *agito, fluctuo;* propriè de mari, ventorum vi agitato: per Synecd. *concutio, commoveo, concito:* dicitur et *neutraliter,* ut *bello, periculo jactari, in periculo esse.* fut. εύσω. perf. σεσάλευκα. aor. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι. præs. part. pass. σαλευό-

μενος, *qui agitatur.* τὰ σαλευόμενα, *res instabiles.* perf. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus.* aor. 1. pass ἐσαλεύθην. ης, η, *concussus fui.* a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι. fut. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται, *quassabor.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Σαλὴμ, ἡ. nom. urbis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pax.*

Σαλμὼν, ὁ, nom. abavi Davidis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *pacificus.*

Σαλμώνη, ης, ἡ, nom. mulieris, Hebr. qu. interpret. Lat. *perfecta, pacifica.*

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM, maris ora; item jactatio ejus qui navigat; fluctuatio:* ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ. *mare.*

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA,* piscis: q. à σέλας, *splendor,* et φάω, *appareo.*

Σαλπίγγω, fut. ξω, *tubâ cano, buccino, resono:* à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, *tubicen, buccinator:* à præc.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba, buccina,* acc. pl. σάλπιγγας.

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino:* f. ίσω, et Att. ιῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιστὴς, οῦ, ὁ, *tubicen:* à σαλπίζω.

Σᾶμα, ατος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum, monumentum,* quod vide: etiam pro σῶμα, *corpus.*

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo.* Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σαμάρεια, ας, ἡ, nom. urbis, montis, et regionis. Hebr. à viro *Schemer.* Lat. *fæx.* Hinc

Σαμαρείτης, ου, ὁ, *Samaritanus:* et

Σαμαρεῖτις, ιδος, ἡ, *Samaritana:* à Σαμάρεια.

Σάμβαλον, ου, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui sandalis caret.*

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA,* instrumentum musicum: item *machina bellica.*

Σάμερον, Dor. pro σήμερον, *hodiè,* Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis,* tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis et insulæ nomen.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *exauditus à Deo.*

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥ'ΧΟΝ, *SAMPSUCHUM,* herba, *amaracus.* Angl. MARJORAM.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *Sol.*

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio *schin* factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου, τὸ, *SANDALIUM, calceamentum muliebre:* dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus, SANDARACHA.*

Σάνδυξ, υκος, ἡ, *cerussa usta et rufa, SANDYX.*

Σανίδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges, aut ad judicium spectantia inscribebantur;* item *valvæ:* et

Σανίδιον, ου, τὸ, *tabella:* et

Σανιδωτὸς, ὴ, ὸν, *asseribus tectus:* à

ΣΑΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *tabula, asser.* q. τανὶς, à τείνω, *extendo.*

Σάννας, vel σάννος, ου, ὁ, *fatuus.*

Σάνταλον, ου, τὸ, *SANTALUM,* arbor.

Σάοι, *servet,* 3. sing. præs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σάος, *salvus.*

Σάος, *SANUS,* idem quod σόος, *salvus;* et contract. σῶς. compar. σαώτερος.

Σαῦλ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat *petitus.* Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ, Act. viii. 3.

Σαόφροσιν, *prudentibus,* dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ & ἡ, *cui mens salva est;* item *prudens:* ex σάος seu σόος, *salvus,* et φρὴν, *mens.*

Σάπαξ, *tinea,* quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio.*

Σαπείσης, *putrefactæ,* gen sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio.* f. ψω. a. 2. ἔσαπον.

Σαπεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus,* a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ου, ὁ, *SAPERDA,* piscis; accipitur etiam pro *homine sapiente et astuto.* Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σαπρία, ας, ἡ, *caries, putredo.* et

Σαπρίζω, *putresco,* f. ίσω, perf. σεσάπρικα. à

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, rancidus, marcidus; fœdus, obscœnus:* à σήπω, *putrefacio.*

Σάπφειρα, ας, ἡ, nom. mulieris. Gr. *Sapphirus,* gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *SAPPHIRUS,* gemma.

Σαπφικὸς, ὴ, ὸν, *SAPPHICUS:* à

Σάπφω, όος, ἡ, *poetria lyrica.*

Σαπφὼθ, *pelvis, limen.* Jerem. lii. 19. legend. puto ἀσφώθ.

Σαπὼν, ῦσα, ὸν, *qui putrefecit,* a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio:* a. 2. ἔσαπον. Sed

Σάπων, ωνος, ὁ, *SAPO.*

Σαράβαρα, *SARABARA, bracca.*

Σάραβος, αἰδοῖον γυναικεῖον, *generatio, familia.*

Σαράπις, ιδος, ὁ, *SERAPIS,* deus Ægyptiorum.

Σαργάνη, ης, ἡ, *sporta, cista; vinculum:* idem quod σπυρὶς, ίδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS,* piscis è mugilum genere.

Σάρδεις, ων, αἱ, *SARDES,* urbs Lydiæ princeps. Syr. *clypeus.*

Σάρδινος, ου, ὁ, et σάρδιος, ου, ὁ, subaudi λίθος, *SARDUS,* nomen *gemmæ,* sic dictæ à Sardiniâ insulâ, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum.* F. J. *pyropum* vocat.

Σάρδιον, ου, τὸ, et

Σάρδιος, ου, ὁ, idem ac σάρδινος.

Σάρδις pro Σάρδεις. q. v.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, *SARDONYX,* nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, ου, ὁ, *sardius,* et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis;* quòd colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ', et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia,* insula.

Σαρεῖ, *verret,* 3. sing f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, scopis purgo:* f. σαρῶ Sed σαροῖ est 3. sing. præs. opt. pass. verbi σαρόω, idem quod σαίρω, *verro.*

Σαρεπτα, τὰ, nom urbis Hebr. *officina aurifabri* Vel est pl. n. g. indecl. Vel sing. f. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica hasta.*

Σαρκάζω, f άσω, *carnes detraho;* it. *diducto rictu irrideo:* à σάρξ

Σαρκασμὸς, οῦ, ὁ, *SARCASMUS, irrisio amarulenta:* Hinc Angl SARCASM: à perf. pass. præced.

Σαρκίζω, f. ίσω, *carnes carpo, carnes vello* vel *detraho.* Th. σάρξ, *caro.*

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, *carnalis*: a præced.

Σάρκινος, ίνη, ινον, *carneus*; ab eod. th.

Σαρκοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *carnivorus*; it. subst. *sepulchrum*: indè

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus*: ex σὰρξ et φάγω.

Σαρκόω, ῶ, f. -ώσω, *carneum reddo, incarno*: indè

Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio*: à præc. Th. σὰρξ, *caro*.

Σάρμα, ατος, τὸ, *hiatus*; à σαίρω, *hio*; id. q. σάρωμα, *sordes purgando collectæ*.

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro*; *pulpa*. in S. S. *homo*; *totum corpus humanum*; *hominis proclivitas ad mala*; *commoda, opes*, &c.

Σαρὸν et σάρον, v. seq.

Σάρος, ου, vel σαρὶς, ῦ, ὁ, *verriculum, scopæ*; *res* vel *homo nullius pretii*: à σαίρω.

Σαροῦχι, ὁ, nom. viri, indecl Hebr. *palmes*.

Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nom. prop. viri.

Σαρόω, *verro, mundo*: fut. ώσω perf. part. pass. σεσαρωμένος. ab eod.

Σάρτος, ου, ὁ, *arca, domus lignea*. Hes.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris uxoris Abrahami. Hebr. *princeps*.

Σάρωθρον, ου, τὸ, *scopæ*: à σαρόω

Σάρωμα, ατος, τὸ, *sordes, quisquiliæ verrendo collectæ*: à σαρόω.

Σάρων, ωνος, ὁ, nom. regionis Hebr. *lorica*. Est et

Σάρων, *natura muliebris*: item *venatorium rete*; etiam *deus nauticus*.

Σάρωνις, ιδος, ἡ, *quercus cava*: quia σέσηρε.

Σὰς, *tuas*, acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Σατᾶν, ὁ, nom. principis malorum angelorum, indecl. Hebr. *adversarius*.

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem, 2 Cor. xi. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, et σάτινον, ου, τὸ, *plaustrum, vehiculum*: à σάττω, *onero*.

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ, et respondet sesquimodio*. Et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.

Σατραπεύω, f. εύσω, *officio fungor satrapæ*: à σατράπης.

Σατραπεία, ας, et Ion. -ίη, ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus*. à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA*, *provinciæ præses*. vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo*: fut. ξω perf. σέσαχα. perf. pass. σέσαγμαι.

Σατυρικὸν, *Satyricum*, scil. subintelligitur, δρᾶμα. Æl. ii. 8.

Σατυρικὸς, ἡ, ὸν, *SATYRICUS*; *dicax, mordax*: et

Σατύριον, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à

ΣΑΤΥΡΟ'Σ, ου, ὁ, *SATYRUS*: q. à σάθη. σατυρικὴ, *fabula Satyrica*. Ath. x p. 420. Λυκόφρων γράψας Σατυρὺς, Μενέδημον, *qui scripsit fabulam, cui tit. Menedemum*.

Σαυκὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus*.

Σαυλὰ. adv. *delicatè, molliter*: à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *delicatus, mollis, fluxus, levis*; *quietus*. Est et

Σαύλος, ου, ὁ, nom. propr.

Σαυνιάζω, *saunio percutio*: à seq.

Σαύνιον, ου, τὸ, *SAUNIUM*, jaculi genus; vox barb.

Σαυνὸς, *mollis, tener*.

ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta*.

Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus*. Est et nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis in imo hastæ ferro transversa*, seu *ferramentum concavum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta efficit ut erigatur et solo depangatur*: q. σαυρωτὴρ, à σαυρόω, *palam depango*.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *linguæ hæsitatio*.

Συσυρὸς, ῦ, ὁ, *SUSURRUS*: Vox fictitia.

Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς: sic σαυτοῦ pro σεαυτοῦ, et σαυτὸν pro σεαυτὸν, *te ipsum*: ex σὺ et αὐτὸς, *ipse*.

Σάφα, adv. *perspicuè, certè, verè*: à σαφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *manifestus*.

Σαφηνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus*.

Σαφὲς. Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perspicuè*, q. v.

Σαφέστατος, superl. et

Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, *manifestus*.

Σαφέω, ῶ, f. ήσω, idem quod σαφηνίζω.

Σαφέως, et σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palàm*, quod vide.

Σαφῆ, acc. sing. à σαφὴς, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas*: ab eod.

Σαφηνίζω, fut. ίσω. et Att. ιῶ, *manifesto, declaro*: Th. σαφὴς, *manifestus*.

Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.

Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς, quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ ἡ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus*.

Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicuè*: à præced.

Σαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *constipatus*, aor. 1. part pass. à σάττω, *onero*: f. ξω. a. 1. pass. ἐσάχθην.

Σαῶ, όος, -οῦς, ὁ, nom. mul. *salva*.

Σάω, *servavit, servabat*, pro ἐσάωσε, 3. sing a. 1. ind. act. rejecto augmento et Apocope Poët. σάω. Sumitur et pro σάωσον, *serva*, a. 1. imperat. per eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præs. imperat pro σαῶζε. verbi σαώζω. Sunt qui σάω Doricum esse dicunt pro σάου, verbi σάομαι, vel σαῶ. Poët *servo*: quod à σάος, Poët. pro σῶς, *salvus*.

Σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*: ab eod. th.

Σάωσε, *servavit*, Ion pro ἐσάωσε, 3. sing a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*: ab eod. th.

Σαώσει, *servabit*, 3. sing. f. 1. ejusd. verbi et th.

Σαωσέμεν, *servaturum esse*: Ion. pro σαώσειν, fut. 1 inf. verbi σαώζω. vid. σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.

Σαώτερος, *magis salvus*: comp. à σάος, idem quod σῶς, *salvus*.

Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. plur. part. præs. pass verbi seq.

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, et σβεννύω, *exstinguo, restinguo, comprimo*: præs imperat. σβέννυθι, ύτω, et in 2. pl. σβέννυτε. f. σβέσω. ab inus. σβέω. aor. 1 ἔσβεσα. aor. 1. inf. act. σβέσαι perf. ἔσβεκα. præs pass σβέννυμαι, σαι, ται, et in 3. pl. σβέννυνται. perf pass. ἔσβεσμαι a. 1. pass. ἐσβέσθην, et in inf. σβεσθῆναι. f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται.

Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi sup. et

Σβέσις, εως, ἡ, *extinctio*: à 2. pers. perf. pass. ejusd.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi σβέννυμι.

Σβεστικὸς, ὴ, ὸν, *habens vim extinguendi*: à σβέννυμι.

Σβέσω, εις, ει, *extinguam*, f. 1. act. ejusd.

Σὲ, *te*: acc. sing. à σὺ, *tu*. σὲ φρένας, Att. pro σοῦ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, per Synecd.

Σεαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contr. σαυτοῦ, ῆς, οῦ, *tui ipsius*. caret nom. compositum ex σέο pro σοῦ, *tui*, et αὐτοῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo, veneror*; item *vereor* f. άσομαι. perf pass. σεσέβασμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, *colo*.

Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor*; *res sacra*: ab eod. th.

Σεβάσθησαν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σεβάζομαι. quod vide.

Σέβασμα, ατος, τὸ, *quod veneramur seu adoramus*: *id in quo Deus colitur*. σεβάσματα, ων, τὰ, *sacra*. ab eod.

Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, *veneratio, cultus, religio*. ab eod.

Σεβάσμιος, ου, ὁ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, id. quod σεβαστός. ab eod.

Σεβάσσατο, Ion. et Poët. gem. σ pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi σεβάζομαι.

Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor; à

Σεβαστὸς, ἡ, ὸν, *veneratione dignus, venerandus, adorandus*; expon. etiam *augustus*, et plerumque cognomen Rom. Imperatorum. à perf. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac th. σέβω, *colo*.

Σέβε, *cole*, præs. imperat. act. à σέβω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *palmæ involucrum*.

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, *colo, veneror*.

Σέβομαι, *colo, veneror*: cum acc. item pass. *color*; *pudet me, revereor*: præs. imperat. med. σέβου præs. inf. med. σέβεσθαι part. præs. σεβόμενος, μένη, μενον. Th. σέβω, *colo*.

Σέβοντι, Dor. pro σέβουσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. th.

ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo*.

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν, Poët. Dor. seu Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*. Vel etiam acc. sing. pro σέ.

Σεῦ et σέω, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σειόμενος, ου, præs. part. pass. à σείω, *moveo*. med. τυω. f. σω. perf. σέσεικα.

Σείοντες, a. pl. præs. part. act. ejusd.

Σειὸς, Laconicè pro Θεὸς, *divinus*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, *Sol*. à σειρῶ, *desicco*.

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea, SERA et obex*. σειραὶ quoque *bulborum et olerum fasciculi*. ab εἴρω, *necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, *SIREN*, monstri marini genus, item *insectum api haud dissimile*. *Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo, Aristot. et LXX. Vid. Voss de Sibyllis, p. 262. Alii ab εἴρω, *necto*: alii à σύρω, *traho*. Alii autem à σειρὰ, quod audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. άσω, *fulguro, luceo, inflammatione capitis laboro*, quæ *siriasis* dicitur: à σείρω, *desicco*.

Σείριον, ου, τὸ, *astrum*. et

Σείριος, ου, ὁ, *SIRIUS*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur. à σαίρω, *hio*: vel, ut alii, à præced. th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, *hasta*, 2 Reg. xi. 10.

Σειρόω, -ῶ, *evacuo, inanio*: fut. ώσω. perf. σεσείρωκα.

Σείρω, *desicco*. hinc σεὶρ, *sol*.

Σεισάχθεια, *onus excussum, allevatio debiti communis*; Diog. Laert. in Solone. ex σείω et ἄχθος.

Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, aor. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*, a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo*: fut. σείσω a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεῖσμα, ατος, τὸ, *concussio, quassatio*: et

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, *agitatio, concussio*; *terræ motus*: à 1. pers. perf. pass. verbi seq.

ΣΕΙ'Ω, *concutio, quatio, moveo, agito*: fut. σείσω. perf. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. pass. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Secundus*.

Σέλᾳ, dat. sing. à σέλας, ατος, τὸ, *fulgor*, dat. σέλατι, ejecto τ, σέλαϊ, contract. σέλᾳ.

Σελαγέω, ῶ, f. ήσω, *splendeo, fulgeo*: q. σέλας ἄγω. Th. σέλας.

Σέλαγος, ου, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè, et σεληναίη, ης, ἡ, Ion. *Luna*.

Σελάναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *Luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, ατος, τὸ, *fulgor, lumen*.

ΣΕ'ΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*. an à σέλας, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *poculi, navis*, et *vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, αία, αῖον, *lunaris*: hinc subst. in f. g. σεληναία, et Ion. -αίη, *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*: q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dictum quòd subinde novas accipiat phases. à σέλας.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακὸς εἰμι, *lunaticus sum*; *conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*. f. άσομαι a. 1. med. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο. præs. part. med. σεληνιαζόμενος, η, ον, *lunaticus, a, um*. à præc.

Σεληνιακὸς, ἡ, ὸν, *lunaris, lunaticus, morbo comitiali laborans*. à σελήνη, quod vide.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium, herba*.

ΣΕΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *spatium inter lineas, pagina*.

Σέλλα, *sella*: ex Latino.

Σελλάστερνις, *sellisternium*: Gl. Cyr. σελλῶν στρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *SELLUS, pauper qui dives haberi volebat*; *jactator*.

Σέλμα, *spatium inter tabulata navis, transtrum*: à σελίς.

Σεμεῒ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σεμέλη, ης, ἡ, *SEMELE*, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt à σέλας et μέλλειν, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure et tonitru.

Σεμιάμιδος, *exiguus lacertus*, Itali *tarantula* appellant; veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, *SIMILA, similago, flos farinæ triticeæ*.

Σεμίραμις, ἡ, *Semiramis*, Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosè et graviter loquor, glorior, jactito*: à

Σεμνολόγος, ου, ὁ ἡ, *qui graviter de re quâpiam disserit, ostentator*: à σεμνὸς et λόγος. qu. à λέγω, *dico*. perf. med. λέλογα.

Σεμνόμαντις, εως, ὁ ἡ, *vates venerabilis*: ex σεμνὸς et μάντις.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *honestus, venerandus, castus, augustus, gravis*; qu. à σέβω, *veneror*. Hinc compar.

Σεμνότερος, *præstantior*.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, *illustro, exorno, magnificè prædico*: à σεμνός.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas, majestas; reverentia, honestas; pudicitia*, Jos. B. J. ii. 12. Th. σεμνός.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me*: à

Σεμνύνω, fut. υνῶ, *venerandum et augustum reddo, orno, extollo*: à præced. th.

Σεμνύομαι, id. ac σεμνύνομαι.

Σεμνῶς, adv. *honestè, decentèr, graviter*: à σεμνός.

Σένα, *sena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σύ, *tu*.

Σεοὶ, *Dii*: Dor. meliùs σιοὶ

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, *venerabilis*: à σέβω, *colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, άδος, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφὶμ, *Seraphim*, indecl

Σέργιος, ου, ὁ, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, *cichorii genus*.

ΣΕΡΙΦΙΟΝ, vel σέριφον, ου, τὸ, *absinthium marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ γραῦς, ἡ, *anus, quæ in virginitate consenuit*.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, *culex*.

Σέσαγμαι, perf. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω. perf. σέσαχα. perf. pass. inf. σεσάχθαι. perf. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens, dentes stridens*: f. g. à σεσαρὼς, part. perf. med. verbi σαίρω, *sum ore hiante* seu *diducto*, prout illi faciunt qui cachinnantur. undè pro *ridente* accipitur. f. αρῶ. perf. σέσαρκα. perf. med. σέσηρα et σέσαρα.

Σεσεῖσθαι, perf. inf. pass. verbi σείω, *quatio, moveo*.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σέσελις, ἡ, herbæ nom.

Σέσηπα, *putrefactus sum*, perf. med. verbi σήπω, *putrefacio*: f. ψω.

Σέσηρα, *sum ore aperto*, perf. med. à σαίρω.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejusd. part.

Σέθεν et σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σύ, *tu*.

Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, *qui silentio præteritur*, perf. part. pass. à σιγάω, *sileo*: f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus, qui silentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, perf. part. pass. verbi σιωπάω, *sileo*.

Σεσοφισμένος, η, ον, *peritus*, perf. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem*: fut. ίσω. perf. σεσόφικα. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σεσοφισμένως, adv. *scitè, callidè*: à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σύ, *tu*.

Σεῦα, *fugavi*, a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo, agitor*. Th. σείω, *quatio*.

Σευάμενος, *ruens*, aor. 1. part. med. verbi ejusd. Il. χ. 22.

Σεύατο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. ind. med. pro ἐσεύατο, verbi ejusd.

Σεύθω, *concitetur*: per Sync. pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. med. σεῦαι, ασθω, verbi ejusd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ. à seq. in quâ versatur.

Σεῦτλον vel τεῦτλον, ου, τὸ, *beta*, oleris genus.

Σεύω, fut. εύσω, *agito, concito, persequor, fugo*. σεύομαι, *feror, concitor, prorumpo, ruo, eo* Th. σείω, *quatio*.

Σεφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σέβω, *veneror, colo*.

Σέψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Σεωυτοῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*.

Σὴθ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *repositus*.

Σήθω, *excutio, cribro*: qu. à σείω, *moveo*.

Σηκάζω, f. άσω, *stabulo, includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. præc. verbi.

Σηκὶς, ίδος, ἡ, *ancilla*. à

ΣΗΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *stabulum*, propriè *ovium et caprarum*; *templum*; *avium loculi*: est etiam *pondus* vel *statera*.

Σηκόω, -ῶ, f. ώσω, *pondero*: à præced. th.

Σήκωμα, ατος, τὸ, *libramentum, æquipondium*; item *delubrum, fanum*. à σηκόω. Th. σηκός.

Σὴμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. ὀνομαστός.

Σῆμ' pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, *signum, nota*; *epistola*; *portentum, augurium*; *vexillum, insigne* nobilitatis; *monumentum, sepulchrum*.

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum, cohors*; *simulacrum*; *insigne* familiæ. Th. σῆμα.

Σήμαν' pro σήμανε, præs. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνουσα, *significans*, præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signo, signum do, significo, præcipio, impero*: fut. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. a. 1. act. inf. σημᾶναι. perf. σεσήμαγκα. præs. pass. σημαίνομαι. perf. pass. σεσήμασμαι, et Att. σεσήμαρμαι. perf. part. σεσημαρμένος, η, ον. à σῆμα, *signum*.

Σημᾶναι, a. 2. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, Ion. pro σημανῶ. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σημαντέον, *significandum*: verb. à σημαίνω.

Σημαντικὸς, ἡ, ὸν, *significandi vim habens*: ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid significat*; *præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo*: ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, *signi datio, significatio*: ab eod.

Σήματα, *literæ*, n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημεῖον, ου, τὸ, *signum, nota, indicium, argumentum*; *vexillum*; *simulachrum*; *portentum, miraculum*; *punctum*: ab eod.

Σημειόομαι, -οῦμαι, *noto, insignio, annoto*: præs. imperat. σημειόου, -οῦ, -ούσθω, -ούσθω, et in 2. pl. -όεσθε, -οῦσθε. f. ώσομαι. perf. pass. σεσημείωμαι. à σημεῖον.

Σημειόω, ῶ, f. ώσω, *noto, signo*: ab eod.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio*; à 2. pers. perf. pass. præced.

Σημερινὸς, *hodiernus*: à seq.

Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodiè*: adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, *hoc die*. ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies*.

Σημήϊον pro σημεῖον, ου, τὸ, *signum*, quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significo*: f. ανῶ. a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, το, *signum*.

Σημικίνθιον et σιμικίνθιον, ου, τὸ, sunt Lat. origine *semicinctium*, quod et *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τό.

Σὴν, acc. sing. à σός.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries*: à σήπω, *putrefacio*.

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piscis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro atra-

tamento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio.*

Σηπτικὸν, ῦ, τὸ, *unguentum putrefaciens*: à

Σηπτικὸς, ἡ, ὸν, *putrefaciens*: quod et

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; it. *putridus* · à sequente

ΣΗ'ΠΩ, *putrefacio*: fut. ψω. a. 1. ἔσηψα. perf act σέσηφα. perf. med σέσηπα, et Dor. σέσαπα. σήπομαι, *putrefio, putresco, marceo*; aor. 2. pass ἐσάπην, ης, η, *computrui.*

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus*: à σεσηρέναι, verbi σαίρω, *apertus sum.*

ΣΗ'ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus; sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ. quod est etiam *bombyx*, *vermiculus qui net sericum*. Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, *SERICUS*, *a*, *um*: à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*. sed

Σῆς, gen. sing. f. g à σὸς. at

Σῆς, σῆσι, et σῇσιν, Ion. pro σαῖς, dat. pl. ab eod.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ. σήσαμον. ου, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σηστιὰς, άδος, ἡ, *Sesta puella*: à

Σηστὸς, ῦ, nom. insulæ.

ΣΗ'ΤΕΣ, adv. *hoc anno*: Att. τῆτες, quasi τῷ ἔτει τύτῳ Sed, inquit Dup. in Theophr. Charac. c. iii. p. 249, exemplum desidero ubi σῆτες hoc sensu legatur.

Σητινὸς, ῦ, ὁ, *hornus*.

Σητόβρωτος, υ, ὁ ἢ ἡ, *à tineis consumptus*: ex σὴς, *tinea*. et βρωτὸς, *voratus*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, ὁ *tineis cæsus*, seu *pertusus*: qu. à σὴς, τὸς, ὁ. *tinea*, et κόπτω, *scindo*: perf. med κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ ἢ ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio*, *putredo*; ab eod.

Σθενὼ, όος, ἡ, nom mulieris, *robusta*. qu à σθένος, *robur*.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, validus*: à σθένος

Σθενελαΐδης, *Sthenelaides*.

Σθένελος, υ, ὁ, nomen propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia*. Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo*: f. ώσω. perf. ἐσθένωκα a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι. à præc.

ΣΘΕ'ΝΩ, *valeo, possum*.

Σιαγόνιον, υ, τὸ, *pars maxillæ*. σιαγόνια, *maxillæ*. à

ΣΙΑΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *mala, maxilla*.

Σιαίνομαι, *tædio afficior*, Gloss. Cyr.

ΣΙ'ΑΛΟΝ, υ, τὸ, seu σίαλος, υ, ὁ, *SALIVA*. Dicitur et σίελον, quod à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, υ, ὁ, est etiam *porcus saginatus*; gen. Ion. σιάλοιο. q. à σιτίω, et ἅλις, quia ad modùm pastus.

Σιβδη, ης, ἡ, vox Dorica. vid σίγη.

ΣΙ'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SYBYLLA*. *vaticinatrix*. qu. d. σιῦ βυλή. σιὸς pro θεὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur et συβήνη. à σῦς, *sus*.

Σῖγα, adv. *tacitè*, ut σιγῇ. vide σιγή. at

Σίγα, *tace*, præs. imperat. act. à σιγάω

Σιγαλέος, έα, έον, *tacitus*: à σιγάω, *sileo*.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, *qui ob pulchritudinem suam admirationem et silentium inducit*; *qui ob teneritudinem nullum strepitum aut sonum edit, mollis, tener*. σιγαλόεντα, *splendida, miranda*. Th σιγάω, *admiror, sileo*.

Σιγαλὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro σιγηλὸς, ἡ, ὸν, *tacitus, taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγᾶν, *tacere*, præs. inf. act. à seq

ΣΙΓΑ'Ω, ῶ, *taceo, sileo*. f. ήσω. perf σεσίγηκα.

Σιγεὺς, έος, *Sigeensis*. Dion. Hal. i. p. 58 ed Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*. σιγῇ dat *tacitè, clùm* adverbialitèr sumitur. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγηθεὶς, εῖσα, ὲν, *silentio præteritus*. a. 1. part pass. verbi σιγάω, *sileo*. a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ἡ, ὸν, *tacitus, taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν. *silere*, præs inf. ejusd verbi.

ΣΙ'ΓΛΑΙ, ων, αἱ, *inaures*. Sed

Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo*, quòd per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρος, υ, ὁ ἢ ἡ, *manipularius, signifer*: ex σίγνον, *signum*, quod Lat. et φέρω, *fero*.

Σιγύνης, υ, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιβύνη, Oppian. 1.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. pl. præs. ind. act. à σιγάω.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος, *ferreus*.

Σιδαρόδετος, υ, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.

Σίδαρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro vel ferreis armis gaudet, bellicosus*. ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδαροχαρμᾶν, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, gen. pl. à σιδηροχάρμης, υ, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum*, et χαίρω, *gaudeo*.

ΣΙ'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, et *fructus*: à Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρειος, -ῦς, -ίη, -ῆ, (et Dor. ία, -ᾶ) ιον, -ῦν, *ferreus, a, um*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto*: à σίδηρος.

Σιδηρικὸς, ἡ, ὸν, *ferrarius*. ἡ σιδηρικὴ. ῆς, sc. τέχνη, *ars ferraria* sive *tractandi ferrum*. ab eod.

Σιδήριον, υ, τὸ, *ferrum, ferramentum*: ab eod.

Σιδηρίτας, et σιδαρίτας, α, ὁ, Dor. pro

Σιδηρίτης, υ, ὁ, *ferrarius*: σιδηρίτης λίθος, *magnes*. v. seq. ab eod.

Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, *fabrilis*. σιδηρῖτις τέχνη, *ars ferraria* seu *fabrilis*. σιδηρῖτις γῆ, *terra ubi ferrum foditur*. σιδηρῖτις λίθος, vel absolutè σιδηρῖτις, *magnes*, *quod ferrum attrahat*. etiam σιδηρῖτις, *herba quædam*. à σίδηρος.

Σιδηρόδετος, υ, ὁ ἢ ἡ, *ferro ligatus*; à σίδηρος, *ferrum*, et δέω, *ligo*.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ὁ, *ferrum, quicquid è ferro confectum est, ut ensis, telum*, &c. Hinc σιδήρειος, *ferreus*. σιδηρίτης, *magnes*. σιδήριον, *ferramentum*.

Σιδηροφορέω, ῶ, fut. ήσω, *ensem gero*: ex σίδηρος et φορέω.

Σιδηρόω, -ῶ, f. ώσω, *ferro munio, ferrum obduco* aut *præfigo*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nom. urbis Phœniciæ, *SIDON*. Hebr. *venatio*.

Σιδώνιος, υ, *SIDONIUS*, nom. gentile: à præc.

Σίελον, υ, τὸ, et σίελος, υ, ὁ, *saliva*. vid. σίαλον.

Σίζω, f. σίσω, vel σίξω, *strido, sibilo*: dicitur de stridore et sibilo quem emittit ferrum candens, cùm in aquâ restinguitur.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, *ficarius*; vox origine Lat. à *sica*, qu. *seca*, à secando. Gr. ξίφος, εος, ὁ, *pugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus*, *a*, *um*, in pl. Σικελοί.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, indecl et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est *cerevisia*, &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs et regio urbis circumvicina.

Σίκιννις, *saltatio quædam militaris*: à σείω et κινέω Exercent eam σείοντες καὶ κινοῦντες.

Σίκλος, ου, ὁ, *SICLUS*; *didrachmum*, i. e. nummus continens duas drachmas. Vox origine Hebræa, שקל

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη· qui similis est τῷ σίκυῳ. Th. σίκυος, *cucumis*.

Σικυήρατον, ου, τὸ, *cucumerarium*. Aliter σικυήλατον, quod ibi σίκυοι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκυος ἐρᾶ τοῦ à

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, ῦ, ὁ, et veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS*.

Σικυωνόθεν, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone*.

Σικχαίνω, et σικχαίνομαι, *fastidio*, *tædet me*: fut. ανῶ. perf. σεσίκχαγκα. perf. pass. σεσίκχαμαι. et

Σικχασία, ας, ἡ, *tædium*: à

ΣΙΚΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, *injucundus*, *molestus*, *imbecillis*, *fastidiosus*; item subst. *derisor*. Hinc Angl. SICK.

Σίλας, α, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus*.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, ιος, ἡ, *siligo*. Gr. à Lat.

Σιλλικύπριον, ου, τὸ, *planta quædam*.

Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates*, *convitia*. q. à σείειν ἴλλους, *movere oculos*. Hesych. σιλλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία. Est et σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster*.

Σίλλυβον, ἀκάνθιόν τι ἀλέον καὶ πλατύφυλλον, Diosc. l. 4. *Est spina lata, foliis chamæleontis*. Est et

Σίλλυβον τῶν βιβλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλβανὸς, ῦ, ὁ, *Silvanus*; nom. viri, Lat.

Σίλουρος, ου, ὁ, *SILURUS*, piscis; quia σείει τὴν οὐρὰν.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta*.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, *laserpitium*, frutex.

Σιλωάμ, ὁ, nom. *piscinæ*, indec. Hebr. *missus*.

Σίμαι, *cithara partes summa*, et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σιμαὶ sunt *apes*, qu. à σιμός.

Σιμβλήϊος, ία, ιον, *qui ad alveare pertinet*: à seq

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ου, τὸ, vel σίμβλος, ου, ὁ, et σίμβλη, ης, ἡ, *alveare*. q. σιμόβολον nempè ubi σιμαὶ βάλλουσι μέλι.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *exauditus*.

Σιμή, ῆς, ἡ, et in nom. plur. σιμαί, αἱ, *apes*.

Σιμικίνθιον vide σημικίνθιον.

Σιμόεις, εντος, *SIMOIS*, nom. fluv. et viri.

ΣΙΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SIMUS*, *pressis naribus*; etiam *arduus*, *acclivis*. τὰ σιμὰ, ῶν, *loca ardua*, *acclivia*.

Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas*: à præced.

Σιμοῦντα pro Σιμόεντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nom. viri vel fluv.

Σίμων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*.

Σινᾶ, τὸ, nom. montis, indecl. Hebr. *robur*.

Σιναμωρέω, ῶ, *damno seu detrimento afficio*, *deperdo*, *vasto*; *subigo fœminam*: à

Σινάμωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad alios lædendos natus*; *scortationi deditus*; à σίνω et μόρος, *fatum*, tanquam cui fatale sit nocere.

Σιναπίζω, *vultum adduco*, ut qui sinapi edunt.

Σίναπι, vide in σίνηπι, *sinapi*.

Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius*, *læsus*: à σίνω.

ΣΙΝΔΩ'Ν, όνος, ἡ, *SINDON*, *amictus ex lino*, *linteum tenue*.

Σίνεται, 3. sing. præs. ind. verbi σίνομαι, *lædo*, *noceo*.

ΣΙ'ΝΗΠΙ, et σίναπι, ιος, τὸ, *SINAPI*.

Σινιάζω, *ventilo*, *vanno*, *cribro*, *concutio*. vox rara apud auctores Græcos, ἀσω. Cas fut ἀσω. perf. σεσινίακα. a. 1. ἐσινίασα, a. 1. inf act. σινιάσαι.

Σινίον, ου, τὸ, *cribrum*: à σίνω.

Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti*.

Σίνος, εος, τὸ, *noxa*, *damnum*, *clades*: à σίνω, *noceo*.

Σίντης, ου, ὁ, *noxius*.

ΣΙ'ΝΩ, et σίνομαι, *noceo*, *lædo*.

Σινωπίζω, *lascivire more scorti*: à *Sinope*, impudicâ muliere.

ΣΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *SIUM*, seu *laver*, herba aquatica

Σιὸς, *Deus*, Dor quia omnia σείει. vel à Θεός

ΣΙΠΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *deformis*, *impurus*. σιφλὸς, ὴ, ὸν, idem.

Σιππαχόρα, nom. Indicum fluvii.

ΣΙΠΥΗ, ης, ἡ, *arca*, propriè *panaria*. Suidæ quasi σιτοβόλη, quia in eam σῖτα ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτος et βύω, *impleo*.

Σιρα, vide σειρα, et in Lat. Etymol. *sira*.

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defrutum*, *sapa*.

Σιρὸς, vel σειρὸς, ῦ, ὁ, *SIRUS*, *fovea in usum granarii cavata* q. σειρός.

Σισαμὶς, ίδος, ἡ, *sesamum*, species frugum. Vide σησάμη.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER*, olus.

Σισόη, ης, ἡ, *cincinnus*.

Σισυβος, *fimbria*.

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *serpyllum sylvestre*, *SYSYMBRIUM*

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum*, *vestis è pellibus caprinis*, *penula*

Σίσυς βαίτη, *pellis capræ*, *vile vestimentum*: à σίσυρα.

Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS*, nomen propr.

ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, *semen apio simile*.

Σιταγωγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *frumentum vehens*: à σῖτος et ἄγω.

Σιτάδην, Dor. et Ion. pro ἐσιτήθην, *comedi*, aor. 1. pass. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτανίας, ου, ὁ, species σίτου.

Σιτέομαι, -οῦμαι, *comedo*, *vescor*. Th. σῖτος.

Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, *saginatus*, *a*, *um*. à

Σιτεύω, *frugibus sagino*: f. εύσω. perf. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτέω, -ῶ, *alo*, *nutrio*, *pasco*, *sagino*: à σῖτος.

Σιτηγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *frumentum vehens*: à σῖτος et ἄγω.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *annonæ demensum*, *frumentum quod militibus pro stipendio singulis datur mensibus*: à σῖτος, *frumentum*, et αἱρέω, *aufero*.

Σιτίζω, *nutrio*, *pinguefacio*: f ίσω. perf. σεσίτικα. perf. pass. σεσίτισμαι, σαι, ται. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτίον, ου, τὸ, *cibus*, dat. σιτίῳ. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σίτιξις, ιος, ἡ, idem quod seq.

Σιτισμὸς, ῦ, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum*: à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio*.

Σιτιστὸς, ὴ, ὸν, *saginatus, altilis*. à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum*: ex σῖτος, *frumentum*, et βάλλω, *jacio*.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. plur. præced.

Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas*: ex σῖτος, *frumentum*, et δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*: à σῖτος et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum metior*: fut. ήσω. perf. σεσιτομέτρηκα à σῖτος, *frumentum*, et μετρέω, *metior*.

Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio*, D. S.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium, demensum*, q d. μέτρον τοῦ σίτου, mensura cibi.

Σῖτον, ου, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.

Σιτοποιέω, ῶ, et σιτοποιέομαι, οῦμαι, *panem conficio*. σιτοποιῶ *alo*. σιτοποιέομαι, *frumentum mihi comparo, in cibos assumo*: ex σῖτος et ποιέω.

Σιτοποιὸς, ῦ, ὁ, *pistor*: ex σῖτος et ποιέω, *facio*.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor*: à σῖτος et πωλέω, *vendo*.

ΣΙ'ΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus*. δίκη σίτου, actio de alimentis scil. ut si dotem vir non redderet cùm uxorem dimitteret, alimenta præstaret. v. Salm. de m. us

Σιτοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: quod à σῖτος et φάγω, *comedo*.

Σιτοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *qui frumentum portat*: à σῖτος et φέρω.

ΣΙ'ΤΤΑ, *vox pastorum, ut festinet grex*.

Σιτύβη, ης, ἡ, *vestis pellicea*.

Σιτύβος, ου, ὁ, *genus vasis*. an quod in eo σῖτος ponitur?

Σιτώνης, *frumenti emptor*: ex σῖτος et ὠνέομαι.

Σιφλὸς, ὴ, ὸν, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutato.

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito*: à præced.

ΣΙΦΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vacuus*.

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus canalis*.

Σιὼν, τὸ, nom. montis, indec. Heb. *ariditas*.

Σιώπα, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ'Ω, *sileo, taceo, silentio prætereo*: imperf. ἐσιώπων, -ας, -α, -ας, -α, -α præs imperat. act. σιώπαε, -α. f. ήσω perf σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. a. 2. sub. act σιωπήσω, ῃς, ῃ.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*. σιωπῇ, dat adverbialitèr usurpatur. *silentio, tacitè* à σιωπάω.

Σιωπηλὸς, ὴ, ὸν, *taciturnus*: à præced.

Σιώπησις, εως, ἡ, *silentium*: à 2. pers perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico*: fut. άσω. perf. ἔσκακα.

Σκαιὰς πύλας, *Scævas portas*, quod in sinistrâ parte urbis; acc. pl. Vide σκαιός.

Σκαιῇ dat. sing. à

Σκαιὸς, ὰ, Ion. ὴ, ὸν, *sinister, SCÆVUS*; *ineptus*; *infaustus*; *gravis, difficilis*; *opacus*. Th. σκάζω, *claudico*.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *rusticitas, morositas*: à σκαιός.

ΣΚΙΚΑ'ΡΩ, fut. αρῶ, *salio, tripudio*.

Σκαιῶς, adv. *sinistrè*: à σκαιός.

Σκαλαβώτης, ου, ὁ, *stellio*. Vide ἀσκάλαβος.

Σκαλεύω, f. εύσω, *fodio*. Th σκάλλω.

Σκαληνὸς, ὴ, ὸν, vel σκάληνος, ου, ον, *obliquus et inæqualis*; à σκάζω.

Σκαλίζω, fut. ίσω, id. ac Th. σκάλλω, *fodio*.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, et Σκαλιστήριον, ου, τὸ, *instrumentum τοῦ σκάλλειν, sarculum*.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo*.

Σκαλμὸς, ῦ, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus*; etiam *navis*: à σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*: ab eod

Σκαμάνδριος, ου, à seq.

Σκάμανδρος, ου, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.

Σκαμβὸς, ῦ, *qui obliquus in latus procedit*; *incurvus, distortus*: à σκάζω.

ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΑ, vel σκαμωνία ας, ἡ, et σκαμμώνιον, ου, τὸ, *SCAMMONIA* vel *SCAMMONIUM*, herba

Σκανὰ, ᾶς ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς ἡ, *taberna, tentorium*.

Σκανδαλίζω, *SCANDALIZO, scandalum affero, scandalo sum, offendere* vel *impingere facio*. (Vox non extra Biblia occurrens) f. ίσω. a. 1. ἐσκανδάλισα. a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. -ωμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα. aor. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, et in 2 plur. σκανδαλισθῆτε. f. 1. pass σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται. à

Σκάνδαλον, ου, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum*, in viâ positum. Th. σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ικος, ὁ, *genus oleris sylvestris*.

Σκανδαρίζω, vel potius σκινδαρίζω, *medio digito nasum ferio*. σκαρίζω pro eodem apud Hesych.

Σκάνδυς, κράββατον, *grabbatum*. Vide ἀσκάντης.

Σκάνος, αἰτία. κώλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, et Dor. -α, ἡ, *fossio*; *ligo*: à σκάπτω.

Σκαπέρδα, *ludi genus*. Poll. l. ix. c. 7.

Σκάπετος, ου, ὁ, *fossa*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*: à σκάπτω.

Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. præs. opt. pass verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ου, τὸ, *sceptrum*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo*. fut. ψω. aor. 1. ἔσκαψα. aor. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ. perf. ἔσκαφα.

Σκαρδαμύσσω, vel -ττω, f. ξω, *oculis salientibus crebrò conniveo*: à σκαίρω, *salio*, et μύω, *conniveo*.

Σκαρθμὸς, ῦ, ὁ, *saltus*: à σκαίρω, *salio*.

Σκαρίζω, *salio, palpito, bullio*: à σκαίρω.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, quod vide.

Σκαριφάομαι, ῶμαι, *rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem leniter scindo*. Angl TO SCARIFY. à σκάριφος.

Σκαριφεύω, *leviter delineo*; à seq

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, *stylus, penicillus*: item *stipula, festuca*: q à κάρφος. *festuca*.

Σκάρος ου, ὁ, *SCARUS, piscis*. Th σκαίρω, *salto*.

Σκαῦρος, *SCAURUS*. quia difficultèr σκαίρω, i e. *salit*; *qui talos tumentes ac porrectos habet*.

Σκαφῦσα, aor. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA*, *vas oblongum*; et *species navium*, Act. xxvii. 31. Angl. SKIFF: à σκάπτω, quia *excavatum lignum*: sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, *fossa*. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, *effossum esse*, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*: f. ψω. a. 1. pass. ἐσκάφθην a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τὸ, *scaphula*; *vas*; *lign*, quo σκάπτεται *genus tonsuræ*; *ventilabrum*; *caput*: à σκάφη.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *scaphula*; *alveus*; *mulctra*; *vas melli servando destinatum*. Th. σκάπτω.

Σκάφος, εος, τὸ, *fossa*, *fossio*; item *navigium*. Th. idem.

Σκιδᾶ, *dissipabis*, Bœot. pro σκιδάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi σκιδάω, seu -άζω f. 1. m σκιδάσομαι, σκιδάσῃ, et sublato σ, σκιδάῃ, unde per Crasin σκιδᾶ.

Σκιδάζω, vide in σκιδάω, *dissipo*.

Σκιδάσεις, 2. sing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ'Ω, άζω, et σκιδάννυμι, *dissipo*, *dispergo*: f άσω. perf. ἐσκίδακα. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *exactus*, *diligens*, *exquisitus*.

ΣΚΕΙΡΩΝ, ωνος. ὁ, *Caurus*, ventus à Sciroriis saxis spirans, à *Scirone* latrone habitatis.

Σκελιτὸν, τὸ, scil. σῶμα, *cadaver aridum*: Angl. A SKELETON: à

Σκελιτὸς, ἡ, ὸν, *exsiccatus*, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκελέω, idem quod σκέλλω, quod vide.

Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus*.

Σκελιαγὶς, *cruris fractio*: à σκέλος et ἄγω, *frango*.

Σκελίζω, *debilito*, *subverto*, *varico*: f. ίσω. perf. ἐσκέλικα. à σκέλος, *crus*.

Σκελὶς, ίδος, ἡ, *perna*: ab eod th.

Σκελλὸς, ἡ, ὸν, *aridus*; item *distortus*: à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, *exsicco*, *arefacio*, *attenuo*.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus*, *pes*.

Σκέπα, *tecta*, acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego*, *aperio*, *protego*, *obnubo*, *velo*: fut. άσω. Th. σκέπω.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, *ascia*, *dolabra*.

Σκεπάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπασις, εως, ἡ, *protectio*, *operimentum*: et

Σκέπασμα, ατος, τὸ, *tegumentum*, *velamen*: ab eod.

Σκεπαστὴς, οῦ, ὁ, *protector*: et

Σκεπαστὸς, ἡ, ὸν, *tectus*: et

Σκέπαστρον, ου, τὸ, *tegmen*: à σκεπάζω

Σκεπάω, idem cum σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen*, *prætextus*: à σκέπω, *tego*.

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, *munitus*, *tectus*: à σκέπω.

Σκέπτεο, Ion. pro σκέπτου, præs. imp. verbi σκέπτομαι, *considero*: f. σκέψομαι.

Σκεπτέον, *considerandum*, adj verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio*; *inviso*, *viso*; *video*, *speculor*; *delibero*: præs. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι.

ΣΚΕ'ΠΩ, *tego*, *velo*, *operio*.

Σκερβόλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *convicinator* q. à κέαρ et βάλλω, ut sit cor petens *verbis*.

Σκευαγωγέω, -ῶ, *vasa et utensilia castrensia bajulo*, *sarcinas et impedimenta veho*. et

Σκευαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *vasa* seu *instrumenta vehens*, *qui vasa castrensia bajulat*; *lixa*, *calo*: ex σκεῦος et ἄγω.

Σκευάζω, f. άσω, *instruo*, *paro*, *orno*, *molior*, *struo*. à σκεῦος.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nom pontificis Hebr. *æquator*.

Σκευασία, ας, ἡ, *apparatus*, *compositio*, *conditura*: et

Σκεύασμα, ατος, τὸ, *confectio*, *compositio*; *id quod confectum* seu *compositum est*: et

Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, *paratus*, *factus*, *confectus*, *factitius*, *compositivus*: à σκευάζω.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus*, *omnia gestaminum genera*, *supellex*, *arma*, *ornatus*: à σκεῦος.

Σκευοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *qui personas et alia scenica indumenta parat*: ex σκεῦος et ποιέω.

ΣΚΕΥ͂ΟΣ, εος, τὸ, *vas*, *vasis*; *utensile*, *instrumentum*; *velum*, rarius, Act. xxvii. 17. σκευὴ, *vasa*, *sarcinæ*, *impedimenta*.

Σκευοφορέω, ῶ, *vasa et instrumenta fero*, seu *bajulo*: à

Σκευοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui sarcinas fert*, *lixa*, *calo*: ex σκεῦος et φέρω.

Σκευοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, *armarii* seu *vasorum custos*. ex σκεῦος et φύλαξ.

Σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, *vasa et utensilia custodio*; *struo*, *molior*, *capto*, *insidior*; *satago*, *perscrutor*: à

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *vasorum custos*: ex σκεῦος et ὤρα.

Σκέψαι, aor. 1. imperat. m. à σκέπτω.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψάμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, *circumspecto*: fut. ψομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio*, *inspectio*, *consideratio*, *deliberatio*, *circumspectio*: *disceptatio*: ab eod. verbo.

Σκήλῃ, *arefecerit*, 3. sing. a 1. sub verbi σκέλλω, *arefacio*: vel σκάλλω, *fodio*, *findo*: fut. σκαλῶ a. 1. ἔσκαλα et ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλειας, ας, ε. aor. 1. sub act. σκήλω, ῃς, ῃ, *arefecerim*. aor. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνάω, ῶ, *tentorium figo*, *habito*: à σκηνή.

Σκηνέω, id. quod pr. et ab eod.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, *SCENA*: Angl. A SCENE: *tabernaculum*, *tentorium*, *compotatio*, *actio scenica*.

Σκηνητὴς, οῦ, ὁ, *in tentoriis habitans*: à σκηνέω.

Σκηνικὸς, ἡ, ὸν, *SCENICUS*: οἱ σκηνικοὶ, *actores* seu *histriones scenici* à σκηνή.

Σκηνίπτω, idem quod σκαρίζω, qu. σκῆνος ἴπτειν, id est, *corpus lædere*: σκῆνος, *corpus* est, in quo σκηνοῖ anima.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, *scenæ conformatio*: ex σκηνὴ et γράφω.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: sic vocatur *festum apud Hebræos à figendis tentoriis dictum*, quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joh. vii. 2 dicitur et σκηνοπήγια, τά. à σκηνὴ, *tentorium*, et πήγνυμι, *figo*, *compingo*.

Σκηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, *tabernaculum conficio*: à seq.

Σκηνοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *tabernaculorum confector*: à σκηνὴ et ποιέω, *facio*.

Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum*, *tentorium*; *corpus*: à Th. σκηνή.

Σκηνόω, ῶ, *tentorium figo*, *habito*, *commoror*: f. ώσω, ῳς, ῳ. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eod.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, *tabernaculum*: q. Metaph. pro *corpore humano*. 2 Pet. i. 13, 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνόω, quod vide.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, et Ion. σκηπάνιον, et Dor. σκαπάνιον, *scipio, sceptrum*; à σκήπτω, *innitor.*

Σκήπτεσθαι, *prætexere speciosam aliquam causam, simulare.* Th. σκήπτω.

Σκήπτομαι, v. σκήπτω.

Σκηπτὸς, ῦ, ὁ, *fulmen, procella.* Th. σκήπτω.

Σκηπτῦχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sceptrifer*: à σκῆπτρον et ἔχω, *teneo, habeo.*

Σκῆπτρον, ου, τὸ, *SCEPTRUM*: Angl. A SCEPTRE: *scipio, baculus*: super quo quis σκήπτεται à

ΣΚΗ΄ΠΤΩ, f. ψω, et σκήπτομαι, *nitor, innitor, incumbo.* σκήπτω, *cado in, decido in, vehementi impetu decido* vel *irruo; immitto.* σκήπτομαι, *fingo, simulo.*

Σκήπων, ωνος, ὁ, *scipio.* Th. σκήπτω.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod. th.

Σκῆψις, εως, ἡ, *speciosa causa, prætextus.* Th. σκήπτω, *innitor.*

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; it. *socius, conviva*: dict. q. κία, à κίω, quia nos *comitatur.*

Σκιαγραφέω, ῶ, f. ήσω, *adumbro*: à σκιαγράφος.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *adumbrata descriptio*: ab eod.

Σκιαγράφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui umbram alicujus describit*: ex σκιὰ et γράφω.

Σκιάδιον, ου, τὸ, *umbella, umbraculum*: à σκιά.

Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*: f. άσω. perf. ἐσκίακα. ab eod.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inanitèr laboro.* et

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: ex σκιὰ et μάχομαι, *pugno.*

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium.* vide seq.

Σκιαρὸς, et σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, *umbrosus, opacus.* Th. σκιά.

Σκιὰς, άδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium.* Th. σκιά.

Σκιατραφέω, ῶ, f. ήσω, *in umbrâ nutrio.* σκιατραφέομαι, -οῦμαι, *in umbrâ dego.* ex σκιὰ et τρέφω.

Σκιατροφέομαι, οῦμαι, id. cum σκιατραφέομαι, q. v. in præc.

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego*: Th. σκιὰ, *umbra.*

ΣΚΙ΄ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ου, ὁ, *crocodilus terrestris, SCINCUS.*

Σκιδναμένη, *dispersa*, præs. part. pass. f. g. à

Σκίδνημι, et σκιδνῶ, *dispergo, dissipo*: in pass σκίδναμαι, et in 3. pl imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo.*

Σκιερὸς, vide in σκιαρός.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Σκιητροφεῖν, Ion. pro σκιατραφεῖν, præs. inf. act. verbi σκιατραφέω. q. v.

ΣΚΙ΄ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insignem *habens*: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙ΄ΖΩ, *medio digito tento an gallina ovum conceperit*; metaphoricè, *infamem* i. e. *medium digitum porrigo contemptûs et ignominiæ causâ.*

Σκιμβὸς, ὴ, ὸν, *claudus*: qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκαμβός.

Σκιμπόδιον, ου, τὸ, *lectulus discubitorius.*

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω et πῦς.

Σκίμπτω, et σκήμπτω, *nitor, incumbo; ingruo, irruo; ferio; vicinus sum.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, *fixa est*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. à præc.

Σκίναξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, *agilis ad subsiliendum*: q. à κινεῖν.

Σκίναρ, αρος, τὸ, *fœtus*: q. à σκιρτάω.

Σκινδάλμος, ου, ὁ, *assula, scindula, festuca*; in pl. *subtiles nugæ*: à σχίζω.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ῦ, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum.*

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *naufragus, urinator.*

Σκιογράφος, ου, ὁ, id. q. σκιαγράφος, q. v.

Σκιόεις, όεσσα, όεν, *umbrosus*; in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκίουρος, *SCIURUS*, animalculum caudâ sibi umbram faciens: Angl. SQUIRREL: à σκιὰ et οὐρὰ, *cauda.*

Σκιόωντο, Ion. et Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω. *obumbro*: f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπωνῖος, αία, αῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίρον, ου, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *festum* quoddam *Athenis*: undè σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *marmoris fragmentum, cæmentum; gypsus*: puto à σκίω, pro ξέω, *scalpo*: et hinc

Σκιῤῥὸς, ου, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus*: ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ. vide præced.

Σκιρτασῆτε, *saltetis*: an legendum σκιρτάσητε. 2. pl. a 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε, à

Σκιρτάω, *salio, saltu lascivio*: f. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα. a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω, et in 2. pl. σκιρτήσατε. Th. σκαίρω, *salio.*

Σκιρτῆσαι, a. 1. infin. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, *exultare facio*: à

Σκιρτέω, -ῶ, idem, et ποιέω.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙ΄ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, *homines viles et improbi*; à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus, opacus, obscurus.* Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκλέω, et σκλῆμι, *durus sum ex nimiâ ariditate*: per Syncop. pro σκελλέω. Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκλῆναι, aor. 2. infin. verbi σκλῆμι (qu. ex σκλέω, quod vide). perf. ἔσκληκα. a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληραγωγέω, ῶ, *durè tracto, minimè indulgentèr educo*: ex σκληρὸς, quod vide, et ἄγω, *duco.*

Σκληρία, ας, ἡ, *durities, rigor*: à σκληρός.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, *duritia cordis*: quasi dicas σκληρὰ καρδία, *durum cor.* Matt. xix. 1. à seq.

Σκληροκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui durus est corde*: ex σκληρὸς et καρδία.

Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui durâ est facie, impudens*: ex σκληρὸς et πρόσωπον, *facies.*

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, *durus, a, um.* Th. σκέλλω, *exsicco.*

Σκληρότης, ητος, ἡ, *durities*: à præced.

Σκληροτράχηλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *duræ cervicis homo, pertinax*: est Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, *durus*, quod vide, et τράχηλος, ου, ὁ, *collum.*

Σκληρύνω, *induro*: f. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ. imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ου, ετο. a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ. à σκληρός. Th. σκέλλω, *arefacio.*

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρᾶ, gen à σκληρός, quod vide.

Σκληρῶς, adv. *duriter* : à σκληρός.

Σκνιπὸς, ὴ, ὸν, *parcus, a, um.* q. à σκνὶψ, *culex*, quòd sit μικρόδορος, *parvi cibi.*

Σκνιφὸς, ὴ, ὸν, *hebes visu, caecutiens*, Att. est σκότος, nempè κνίφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ.

Σκοιὸς, ὰ, ὸν, *fortis, mollis, varius, tenebrosus.*

Σκολιάζω, f. -άσω, *ago perversè et tortuosè* : à σκολιός.

Σκολιῇσι, dat. pl. Ion. f. g pro σκολιαῖς, q à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tortuosus, a, um, obliquus*, et per Metaph. *pravus, perversus.* .

Σκολιότης, ητος, ἡ, *tortuositas, obliquitas, inaequalitas, pravitas.*

Σκολιόω, ῶ, f. ώσω, *tortuosum reddo, perverto* : à σκολιός.

Σκολιῶς, adv. *tortuosè, obliquè* : ab eod.

Σκόλλυς, ὁ, *villus* : quia σκολιὸς, *intortus.*

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ακος, ὁ, *gallinago avis* ; vel *piscis quidam*, à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, *palos*, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *SCOLOPENDRA*, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, *spinae species*: quia σκύλλει, id est *ostendit.*

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *palus praeacutus, vallus, surculus, aculeus, stimulus*: veluti σκόλυ ὄψ, *spinea facies.*

Σκόλυθρος, ου, *humilis, parcus* : an à σκιλλὸς, *aridus*? quia *parci se aridos* gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, *SCOLYMUS, cardui species*: qu. à σκόλος· aut à

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, *lacero, evello.*

Σκόλυφρος, *tetricus*: qu. σκολιὸν φέρων.

ΣΚΟΜΒΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *SCOMBRUS*, piscis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, ου, ὁ, *nanus.*

Σκοπεῖ, 3. sing. praes. ind. act. et

Σκόπει, praes. imperat. act. et

Σκοπεῖν, praes. infin. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκοπεῖν, licet à σκόπελος.

Σκόπελον, ου, τὸ, *scopulus, statua, signum.*

Σκόπελος, ου, ὁ, *SCOPULUS, locus altus* : undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, *circumspicio.*

Σκοπεύω, f εύσω, id. q. seq.

Σκοπέω, -ῶ, *speculor, exploro, quaero*; *observo*; *considero*: praes. imperat. σκόπει, -ει, et in pl. σκοπεῖτε, -εῖτε. praes. part. σκοπέων, -ῶν. fut. ήσω. perf. ἐσκόπηκα à σκοπός. Th. σκέπτομαι, *circumspicio* : fut. σκέψομαι perf. ἔσκεμμαι, ψαι, πται perf. med. ἔσκοπα.

Σκοπῇ. 3. sing. praes. sub. act. verbi praeced.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, *specula, speculatio* : et

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, idem : ab eodem verbo.

Σκοπιάζεσκεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, praes. infin. act. à

Σκοπιάζω, *speculor* : à σκοπιὰ, quod vide

Σκοπιῇ, ῆς, dat. et gen. Ion. à σκοπιά.

Σκοπὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *speculator, inspector, praefectus, praeses* : qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est et

Σκοπὸς, ῦ, ὁ, *SCOPUS, finis* : id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, quod vide.

Σκοποῦντα, acc. sing. m. g. et

Σκοποῦντες, nom. pl. praes. part. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκορακίζω, fut. ίσω, *ad corvos abire jubeo* : à κόραξ. tum *maledictus persequor, contumeliosè repello.* Th. κόραξ.

Σκορακισμὸς, ῦ, ὁ, *contumelia* : à praec.

Σκορδινάομαι, *pandiculor* ; est *extendere membra cum oscitatione*, ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος et δινεῖσθαι ; accedit enim ille *motus* et *satietate* et fastidio.

Σκόρδιον, *SCORDIUM* : herba quae *alii* odorem resipit, in malignis morbis efficax. à seq.

Σκόροδον, ου, τὸ, *allium*: id. q σκόρδον.

Σκοροδίζω. f. ίσω, *alliis pasco* : à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, *allium* : q σκῶρ ὄζειν, quod *foedè oleat.* Hinc

Σκορδὼν, ῶνος, ὁ, *plantarium allii.*

Σκορπίδιον, ου, τὸ, *machina bellica, parvus scorpio.*

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, *dissipo, spargo* : f. ίσω, perf. ἐσκόρπικα. a. 1. pass. ἐσκορπίσθην. aor. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῆς, ῃ, qu. à σκαίρω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, *SCORPIUS, serpens.* Angl. SCORPION. παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à spargendo veneno.*

Σκορπίσθητε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.

Σκοτάζω, *obscuro* : f. άσω. perf. ἐσκότακα. et

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, *tenebrosus, a, um* : nom. pl. neut. gen σκοτεινά. Th. σκότος, ους, τὸ, *caligo.*

Σκοτία, ας, ἡ, *tenebrae* : ab eod. th.

Σκοτίζω, *tenebras alicui offundo, obscuro* : f. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, *obtenebratus.* a. 1 pass. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, et in 3. pers. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass σκοτισθήσομαι, *obscurabor.* Th. σκότος, *tenebrae*.

Σκότιος, ία, ιον, *tenebrosus, tenebricosus*: item *obscuris natalibus ortus, spurius* : ab eod. th.

Σκοτοδινιᾶσαι, a. 1. infin. act. à

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, *tenebricosà vertigine laboro* : ex σκότος et δίνη, *vortex.*

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus, tenebricosus.* Th σκότος, *tenebrae.*

Σκοτομήνη, ης, ἡ, *tenebrosa* vel *illunis nox* : et

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem : et

Σκοτομήνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *illunis* ; Epith. noctis: ex σκότος et μήνη, *luna.*

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel ους, τὸ, *tenebrae, caligo* ; q. à σκιὰ, *umbra.*

Σκοτόω, ῶ, *obscuro, tenebras induco* : f. ώσω perf. ἐσκότωκα. praes. pass. σκοτόομαι, οῦμαι, *tenebrosus fio* ; *vertigine occupor* : perf. pass. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον. à praeced.

Σκότωμα, ατος, τὸ, *vertigo* : à σκότος.

Σκουτάριον, *cetra*, Gl. Cyr. ex Lat qu *parvum scutum.*

Σκυβαλίζω, *rejicio, vilipendo* ; f. ίσω. perf. ἐσκυβάλικα. praes. pass σκυβαλίζομαι, *contemnor.* a 1. m. ἐσκυβαλισάμην à σκύβαλον.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, *res quae rejicitur* : à praec.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, *stercus, fimus, quisquiliae*, q. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

ΣΚΥΔΜΑΙ'ΝΩ, *irascor, tristi vultu sum* : q. à σκύζω, *ad iram concito.*

Σκυζάω, ῶ, *catulio* : de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, *canis.*

Σκυζομένῳ, *irato*, dat. sing.

præs. part. pass. verbi seq.

Σκύζω, *placidè admurmuro*, ut canis; it. *irrito*: præs. pass. σκύζομαι, *placidè admurmuro*; item *ad iram provocor, irascor*. à præced. th.

Σκύθα, voc. sing. et

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, *SCYTHA*, *qui est è Scythiâ*. Accipitur et pro *fero*. Hinc

Σκυθικὸς, ὴ, ὸν, *Scythicus*.

Σκυθιστὶ, adv. *Scythicè*. à σκύθης.

Σκυθοπολῖται, ῶν, οἱ, *cives urbis Scythopolis*.

Σκυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum*. Th. σκυδμαίνω, *irascor*.

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tristi sum, contristor, mæstus sum*: à

Σκυθρωπὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ὴ, ὸν, *qui est vultu tetrico, mæsto, torvo*: ex σκυθρὸς et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*.

Σκύλακας, acc. pl. et

Σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, qu. vide.

Σκυλάκευμα, ατος, τὸ, *catulus*: à σκύλαξ.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, *catellus*: dimin. à

Σκυλακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *caninus*. τὸ σκυλακῶδες, *mos catulorum*. à σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, *catulus*, propriè *canis*. Th. ὑλάω, *latro*.

Σκυλάω, -ῶ, *spolio*: legitur pro συλάω, q. v.

Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio*: à σκυλεύω.

Σκυλεύσαντες, nom pl. aor. 1. part. act. à σκυλεύω.

Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio*: et

Σκυλευτὴς, οῦ, ὁ, *spoliator, prædo*: à

Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *spolio*: f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium*.

Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. et

Σκύλλου, *vexator*, præs. imperat. pass. à

ΣΚΥ'ΛΛΩ, *fatigo, vexo, jacto*: f. υλῶ. præs. pass. σκύλλομαι, *vexor, jactor*.

Σκυλμανεῖς, 2. sing. f. 1. act. verbi σκυλμαίνω, *irascor*: fut. ανῶ. idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ου, τὸ, *præda*, *SPOLIUM*: Angl. SPOIL. est id. quod σύλον, ου, τό. Th. σύλη, idem.

Σκύμνος, ου, ὁ, *catulus leonis*; item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis*.

Σκύμνως, accus. pl. Dor. pro σκύμνους· à præced.

ΣΚΥ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *summa palpebra, cilium*.

Σκῦρον, *SCYRUM*, nomen urbis.

Σκυρωτὰ ὁδὸς, quænam fuerit vide apud Pindar. Pyth. 5. 124. in Græcis Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, et Dor. α, et Poët. σκύταλον, τὸ, *scutica, fustis, clava*. σκυτάλαι vocantur etiam *vectes* seu *phalangæ*. Th. σκύτος, *corium*.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet*; acc. plur. σκυτέας. à th. præced.

Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam* seu *sutoriam exerceo, cerdo sum*. ab eod. th.

Σκύτινος, ίνη, ινον, *è corio factus*: à seq.

ΣΚΥ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis*, *CUTIS*, *SCUTICA*.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos*, &c. *sutor*: à σκύτος et τέμνω, *scindo, seco*: perf. med. τέτομα.

ΣΚΥ'ΦΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *SCYPHUS*: quia κυφὸν, aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *à vermibus exesus* seu *erosus*: ex σκώληξ et βρωτὸς, qu. à βρώσκω, *comedo*.

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis*.

Σκῶλον, ου, τὸ, *offendiculum*. An à σκάζω, quia claudicare facit? Vide seq.

ΣΚΩ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *spinæ genus, palus præacutus et præustus*.

Σκωλύπτω pro σκολύπτω, Poët *lacero*.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium*. Th. σκώπτω, quod vide.

Σκώπτης, ου, ὁ, *cavillator*: à

ΣΚΩ'ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno*: qu. σκαιῶς ἴπτω, vel ὄπτομαι. Angl. TO SCOFF: fut. σκώψω. perf. ἔσκωφα. perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ'Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus, oletum*.

Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA*, *fæx*, seu *sordes metalli, stercus*: à præced.

Σκὼψ, σκωπὸς, ὁ, *avis nomen ex genere noctuarum, noctua, bubo*: etiam *genus saltationis*.

Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, quod vide.

Σμαράγδινος, ίνη, ινον, *smaragdinus, a, um*. et

Σμαραγδίτης, ου, ὁ, *lapis smaragdinus*: à

Σμάραγδος, ου, ὁ, *SMARAGDUS*, gemma, idem quod μάραγδος.

ΣΜΑΡΑΓΕ'Ω, ῶ, *resono, strepo*: f. ήσω.

Σμαραγίζω, f. ίσω, *resono*: à præced.

Σμαράγνα, ης, ἡ, quæ et μαράγνα, *flagellum*.

Σμαράσσω, q et μαράσσω, *splendeo*; à μαίρω, *luceo*.

ΣΜΑΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *piscis quidam pusillus, mæna candida*. qu. à μαίρω, *splendeo*.

ΣΜΑ'Ω, et σμέω, *abstergo, detergo, purgo*.

Σμερδαλέα, et έον, adv. *terribiliter*, propriè *visu*. à

Σμερδαλέος, έα, έον, *terribilis visu*: idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδω, *intueor*. Th. μέρδω, *intueor*.

Σμερδνὸς, ὴ, ὸν, *terribilis*. Vide in præced.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, *SMEGMA*, quo in abstergendo aliquid utimur. à σμήχω, idem quod th. σμάω, *abstergo*.

Σμήνεσι, et σμήνεσσι, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΜΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *examen apum, alveare*; *sermonis suavitas*.

Σμῆξις, εως, ἡ, *abstersio*: à

Σμήχω, idem quod σμάω, *abstergo*.

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus, a, um*: Att. pro μικρός.

Σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas*; pro μικρότης.

Σμικρύνω, (pro μικρύνω) *imminuo*: f. υνῶ perf. ἐσμίκρυγκα. à σμικρός.

ΣΜΙ'ΛΑΞ, ακος, ἡ, *taxus, arbor feralis et venenata*; *arbor à taxo diversa, folium habens ilicis*; *frutex hortensis*, aliàs *phaseolus*; *herba quædam*.

Σμιλεύω, *scalpello reseco*: à

ΣΜΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum*.

Σμίλιον ου, τὸ, *scalpellum*: dimin. à præc.

Σμίλος, ου, ἡ, *taxus, arbor feralis et venenata*; id. q. σμίλαξ.

Σμίνθα, *mus domesticus*, quia vasa escaria σμῇ.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo*. Sic dictus *quia cum Smintham urbem mures infestarent, animalia infesta confecit, cujus memores beneficii, templum et simulachrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressum*. à σμίνθα.

Σμυγεὶς, εῖσα, ὲν, *exustus*, ἀ. 2. part. pass. verbi σμύχω, *absumo*: fut. ξω. perf. ἔσμυχα. ἀ. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *ærumnosus*: qui σμύχεται, *atteritur*, malis Th. σμύχω.

Σμύξαι, *incendere*, aor. 1. inf. act. ejusd verbi.

ΣΜΥ´ΡΙΣ, et σμίρις, *SMYRIS*: lapis quo annularii *ad gemmas expoliendas utuntur*.

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha*. Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo*: f. ίσω. perf. ἐσμύρνικα. perf. pass. ἐσμύρνισμαι. perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus*. à præced.

ΣΜΥ´ΧΩ, *attero, consumo, inflammo*: fut. ξω. hinc fort. Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩ˜ΔΙΞ, ιγος, et σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percussione*.

ΣΜΩ´ΧΩ, *mando, -ere*, et *conteror*: Ion. et *percutio*: à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβαρὸς, ρὰ, ρὸν, *concitatus, mobilis, petulans, fastuosus*: à σοβέω.

Σοβαρῶς, adv. *insolentèr, superbè*: à σοβαρός.

Σοβὰς, άδος, ἡ, *insolens*, ut meretrix: à

ΣΟΒΕ´Ω, *abigo, expello, ago*: *insolenter incedo*: f. ήσω. perf. σεσόβηκα. σοβέονται πάρεξ Τιβερηνίδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram*.

Σόβη, ης, ἡ, *muscarium*.

ΣΟ´ΓΧΟΣ, ου, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina*.

Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis Hebr. q. interpret. Lat. *secretum*.

Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Σόῃ, σοῖ, 3. sing. præs sub. act. verbi ejusd.

Σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.

Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, *tu*, vel σὸς, *tuus*.

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis*: à σὸς, *tuus*. Th. σὺ, *tu*.

Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus loquendi mos fert*. à Σόλοικοι, quod vide.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, *SOLŒCISMUS*; Angl. A SOLECISM: *quicquid non rectè, sed perperam fit*: à præced.

Σόλοικοι, οἱ, *qui Solis (Ciliciæ urbe) habitârunt*; peculiaritèr sic appellati sunt ii, *qui cùm Solis habitarent, Attici tamen essent, aliquantùm ab elegantiâ et venustate sermonis Attici decesserant, et linguâ ex Atticâ et Solicâ mixtâ loquebantur*: generalitèr *barbari omnes*, i. e. *barbarè et vitiosè loquentes*. hinc σόλοικος, *naturâ et moribus barbarus, ineptus, insulsus*. Th. οἶκος, *domus*.

Σολομὼν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. q. interpret. Lat. *pacificus*.

Σόλος, ου, ὁ, *massa ferrea, quævis massa; discus*.

ΣΟΜΦΟ`Σ, ὴ, ὸν, *inanis, fungosus, spongiosus*.

Σόοις, *serves*: 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω.

Σόομαι, οῦμαι, med. à σόω.

ΣΟ´ΟΣ, ου, *salvus, incolumis, perfectus; sanus*. Sed

Σόος, σοῦς, est *motus corporum, quæ sursum feruntur*, Aristot l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σόομαι, σοῦμαι, ὁρμῶ. Th. σείω.

Σορδισμὸς, οῦ, ὁ, *solœcismus in Græco sermone*. An à Lat *sordes*?

ΣΟΡΟ`Σ, οῦ, ἡ, *loculus, sepulchrum, capulum, sandapila*.

Σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. à σὺ, *tu*.

Σοῦ, gen sing. à σὺ, *tu*. Est et

Σοῦ, contract. ex σόου, præs imperat. pass. à σόομαι. vel σόω, *servo*. Est et vox abigentis aves, *curre*: à σόω, *in fugam conjicio*. Th. σείω. *agito*.

Σουβλίον, *subula*. Gl. Cyr.

Σοῦσος, *animal terrestre marinis infestum*. Oppian. lib. ii Cyneg.

Σουδάριον, ου, τὸ, *sudarium*: nomen origine Lat. à *sudor*. qu. à Gr. ὕδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, *Susanna*: nom. fœm. Heb. interpret. Lat *lilium*.

Σούσθω, et σοῦσθε, *vadat; ruite, ite*: 3. sing. et 2. pl. præs. imperat. pass. verbi σόω, *vado, irruo*. Th. σείω, *quatio*.

ΣΟΥ˜ΣΟΝ, ου, τὸ, *lilium*: linguâ Phœnicum.

Σουτοῦ pro σεαυτοῦ, *sui ipsius*: ex σὺ et αὐτὸς, *ipse*.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, *sapientia*. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à

Σοφίζω, *sapientem reddo, doceo sapientiam*: fut. ίσω. perf. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται, *doceor sapientiam, percipio sapientiam; doceor*, i. e. *intelligo*; item *arguté aliquid comminiscor*: in malam partem *vafrè comminiscor*: perf. pass. σεσόφισμαι. perf part. pass σεσοφισμένος, ου. Th. σοφὸς, *sapiens*.

Σοφίσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σόφισμα, ατος, τὸ, *inventum callidum, inventum quodcunque, commentum*. à σοφίζω. hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, *SOPHISTA, artifex callidus*, inprimis *in dicendo; doctus et sapiens; qui tantùm ostentationis causâ philosophatur* vel *dicit; deceptor, impostor, qui verbis dolosis circumvenit*. Angl. SOPHIST. gen. pl. σοφιστῶν. acc. pl. σοφιστάς. ab eod. verbo.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. à

Σοφοκλῆς, έος, ὁ, *SOPHOCLES*: nomen proprium.

ΣΟΦΟ`Σ, ὴ, ὸν, *sapiens*: cui est σόον φάος, scil. mentis, *peritus alicujus rei* vel *artis; prudens, callidus, eruditus*.

Σοφόω, -ῶ, *sapientem reddo*; it. *illumino*: f. ώσω. perf. σεσόφωκα. à præc.

Σοφῶς, *sapientèr*: adv. ab eod.

Σοφωτέρῳ, *sapientiori*: dat. sing. à σοφώτερος, ου, compar. à σοφὸς, οῦ, *sapiens*; in superlat. σοφώτατος.

Σόω, Poët. pro σώζω, σώω, vel σαόω, *servo*; f. ώσω. in 3. pl. sub. σόωσι. à σόος, *salvus*. Sed

Σόω, *moveo, incito; in fugam conjicio*: σόομαι, *in fugam vertor, fugio, incitato cursû feror, curro, ruo, irruo*: à σόος vel σείω

Σπαδίζω, *detraho*: f. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, *traho*.

Σπαδὼν, ῶνος, et όντος, ὁ, *SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est*. Th. σπάω, *traho, evello*.

Σπαδωνίζω, f. ίσω, *castro*. Dionys. Hal.

Σπαθαλάω, quod à σπαθάω, *prodigo*: quod vide.

Σπαθάριοκος. Gen. cap. xxviii. 14. θέριστρον Scholiastes exponit. Puto qu textum σπάθῃ.

Σπαθάω, *licium inculco τῇ σπάθῃ*, vel simp. *texo*. expon et *prodigè licio telæ addo*. Hinc per Metaph. *profusè consumo, prodigo, luxurior*: à

ΣΠΑ´ΘΗ, ης. ἡ, *rudis seu rudicula, SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma*.

Σπαθῶσι, *dissipant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi σπαθάω, quod vide.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, *palpito, vibro, tremo.* Idem et ἀσπαίρω. Est et σπαίρω, ἰκτινίω, *SPIRO*, nempe *exspiro animam*, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ακος, ὁ, *TALPA*, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, *traho.*

Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2 part. pass. à στέλλω, *mitto*: f. 2. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, *laceror, turbor*: q. à σπαράσσω, *turbo.*

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, *raritas, penuria*: à σπανὸς, *rarus.*

Σπανία, ας, ἡ, *Hispania.*

Σπανίζω, *penuriâ laboro*: f. ίσω. perf. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. pass. ἐσπανίσθην. à σπανὸς.

Σπάνιος, ία, ιον, *rarus*: à

Σπάνις, εως, ἡ, *raritas, penuria.* Th. σπανὸς, *rarus.*

Σπανισθῆναι, aor. 1. inf. pass verbi σπανίζω.

Σπανίως, *rarò*: adv. à σπάνιος.

ΣΠΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *rarus, infrequens*: a πένω, *laboro.*

Σπὰξ, σπακὸς, ὁ ἡ ἡ, *canis.* Vox Pers.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, *frustum rei dilaceratæ.* et

Σπαραγμὸς, ῦ, ὁ, *laceratio*: à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *lacero, lanio, vellico*: (q. à σπάω, *traho*, et ἀράσσω, *seco.*) f. ξω. perf. χα. a. 1. ἐσπάραξα a. 1. part. σπαράξας, ασα, αν. perf. pass ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίζω, *fasciis involvo*: fut. ίσω. perf. ἐσπαργάνικα. à σπάργανον.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑ'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, *fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus.*

Σπαργανόω, *fasciis involvo*: fut. ώσω. perf. ἐσπαργάνωκα. a. 1. ἐσπαργάνωσα perf. pass. ἐσπαργάνωμαι perf part. pass. ἐσπαργανωμένος, *fasciis involutus.* Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, *tumeo, distentus sum*: ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, *appetitus ille exinaniendi, quod plenum est.*

Σπαρέδρα, ας, ἡ, *Sparedra*, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, *semino, sero*: fut. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, *palpito*: à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, *infrequens, rarus, paucus*: à σπανὸς.

Σπάρος, ἰχθὺς, *cammarus, SPARUS.* Gl. Cyr.

Σπάρτα, ης, ἡ, *SPARTA*, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ου, τὸ, *funiculus sparteus, funiculus*: à

Σπάρτον, ου, τὸ, *SPARTUM, vitile, funis sparteus.* etiam ὁ σπάρτος. à σπάω, quia *flecti* et *trahi* potest, vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani*: ex σπαρτὸς, *seminatus*, et πολιὸς, *canus.*

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, *seminatus, satu editus*: à σπείρω.

Σπαρτῶν γένος, *Satorum genus*, *Thebani* sic dicti, quod ex draconibus dentibus à Cadmo *satis* nati credantur. Th σπείρω, *semino.*

Σπασάμενος, ου, a. 1. part. m. à σπάω, *traho.*

Σπάσεν, *traxit*, Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ατος, τὸ, in gladio *acies nuda, mucro*; in corpore humano *quod convulsum est, distensio, convulsio, SPASMA.* σπάσμα θαλάσσης, *maris æstus.* Th. σπάω, *traho.*

Σπασμὸς, ῦ, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, *SPATANGUS, echinorum* species.

Σπαταλάω, -ῶ, *lascivio*: præs part. σπαταλάων, ων, -άουσα, -ῶσα, -άον, -ῶν. fut. ήσω. perf. ἐσπατάληκα. aor. 1. ἐσπατάλησα. à

Σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, deliciæ*: à σπαθάω, *prodigo.* Th. σπάθη, *rudicula.*

Σπάτειος, εία, ειον, *coriaceus*: et

Σπατίλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum.* Alii expon. *coriorum præsegmina*: à

ΣΠΑ'ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis*, Bœot. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia detrahitur. Hinc

Σπατέω, *opus ex corio facio.*

ΣΠΑ'Ω, *traho, extraho, vello; sugo, bibo*: fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. med. σπάομαι, *distringo, stringo.* aor. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ατο. a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, *sequere*, per Ectasin Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σπῦ, præs. imperat. m. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, sed ι amittitur. Sic in inf. σπέσθαι pro ἕπεσθαι in part. σπόμενος pro ἑπόμενος. Th. ἕπω, *sequor.*

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, *specus.*

ΣΠΕΙ'ΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, *SPIRA, funis in orbem convolutus, funus nauticus*; item *cohors, legio.* Hinc Angl. SPIRE.

Σπείρειν, *serito*, præs. infin. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.

Σπεῖρον, ου, τὸ, *fascia; vestis lacera, quævis vestis*; item *velum navis, carbasum*; et *funis nauticus in orbem convolutus*: à σπεῖρα.

Σπειρόω, ῶ, fut. ώσω, *circundo fasciâ*: à præc.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, *SERO, semino, SPARGO.* f. 1. σπερῶ. f. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. aor. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. a. 2. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, *seror.* perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρεὶς, έντος. perf. med. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, aor. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo*: f. σπείσω.

Σπείσαντ', *libaverunt*, Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo*: f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo.* Vide præced.

Σπεὼ, όος, ἡ, *SPEO*, nomen mul. q. d. *in specu latitans.*

Σπέκλον, *speculum.* Gloss. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοταὶς, *specularius.*

Σπεκουλάτωρ, ωρος, ὁ, *spiculator*, vox Lat. unicâ literâ mutatâ, sic dictus à spiculo quod gestabat, δορυφόρος seu δεξιολάβος, *satelles.* Alii tamen *speculatorem* à *speculando* dictum volunt, ideoque per e scribi debere.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, et σπίλεθος, ου, ὁ, *stercus, excrementum.*

Σπένδεσκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi σπένδω, quod vide.

Σπενδόμενος, præs. part. pass. à

ΣΠΕ'ΝΔΩ, *libo, fœdus ineo*: f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα. præs.

pass. σπένδομαι, *libor, immolor:* perf. med. ἔσπονδα. undè Angl. TO SPEND.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *SPECUS, spelunca*, Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος· dat. pl. σπέεσι, Poët. et Ion σπήεσι.

Σπέρμαδος, εος, τὸ, *semen*: à σπείρω, *semino*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen, SPERMA:* in S. S. *genus, posteri, filius:* in plur. σπέρματα. dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino*.

Σπερμαίνω, f. ανῶ, idem quod σπείρω, *semino*.

Σπερματίζω, *semento, semen sero:* et

Σπερματικὸς, ἡ, ὸν, *seminalis.* à σπέρμα. Hinc Angl. SPERMATICK.

Σπερμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui semina colligit, ut aves; garrulus, nugator, blaterator.* ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, et λέγω.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *irritatus;* a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, *urgeo:* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, *celer, festinus; cum impetu ruens; assiduus:* à seq.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, *vehementer cupio; urgeo, propello; festino:* σπέρχομαι, *fugor*, vel *concitor, irascor.* a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act. verbi σπείρω, *semino*, quod vide.

Σπὲς, *dic;* pro σπὶ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, à σπέω, vel σπῶ, *dico;* f. σπήσω. aor. 2. ἔσπον Quod σπέω ponitur pro ἔσπω, Poët. pro ἔπω, *dico.* Vel pro ἕσπω, pro ἕπω, vel ἕπομαι, *sequor.*

Σπέσθαι, *sequi*, præs. inf. m. verbi Poëtici ἕσπομαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. aor. 2. imperat. σπὲς, quod vide.

Σπεύδει, *festinat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi σπεύδω, *festino.*

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act ejusd. verbi.

Σπεύδοντ' pro σπεύδοντα, acc. sing. et

Σπεύδοντες, nom. plur. part. præs. et

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδουσι, *properant*, 3 pl præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino, propero; studeo, paro.* σπεύδειν βίον ἀθάνατον, Poët. loquendi genus, *immortalem vitam affectare.* præs. imperat. σπεῦδε, ἔτω. imperf. ἔσπευδον. fut. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 1. part. act. σπεύσας, αντος. perf. m. ἔσπευδα. hinc Angl. SPEED.

Σπεύδωμες, *properemus*, Dor pro σπεύδωμεν, 1. pl. præs sub. et

Σπεύσας, αντος, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, *festino.*

Σπεῦσον, a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπευστικὸς, ἡ, ὸν, *qui festinare solet:* à σπεύδω.

Σπῆϊ, alii legunt σπεῖϊ, dat sing. à σπέος. pro σπέος, εος, τὸ, *antrum*, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ου, τὸ, *spelunca, SPELÆUM.* Th. σπέος, εος, τὸ, *specus, antrum.*

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, *SPELUNCA:* ab eod. th.

Σπίλαδες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco:* à σπιλὰς, *saxum.*

Σπιδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *amplus, spissus.* à σπίζω, *extendo.*

Σπιδνὸς, ἡ, ὸν, *densus, SPISSUS:* ab eod. th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis*, à sono, similis est *passeri:* à σπίζω, *pipilo.*

ΣΠΙ'ΖΩ, *extendo. expando.* q. à σπάω, *traho*, etiam *pipilo*, sonus quarundam avium.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, vide σπιθαμώδης, qu id. significat

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, *SPITHAMA, spatium inter pollicem et minimum digitum expansos; palmus major, dodrans:* dicta vox παρὰ τὸ διὰ σπίζεσθαι τοὺς δακτύλους, *ù digitis extensis.*

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem ac

Σπιθαμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans, dodrantalis.*

Σπιλάδεσσιν, *procellis*, dat. pl Ion à

Σπιλὰς, άδος, ἡ, *rupes, scopulus maris;* est et *procella:* à

ΣΠΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *macula, labes, vitium;* item *saxum.* undè

Σπιλόω, *maculo:* f. ώσω. perf. ἐσπίλωκα· et

Σπίλωμα, ατος, τὸ, *macula, labes.*

ΣΠΙ'ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *avis peregrina, avis incendiaria.* Plin. an à σπινθήρ;

Σπινθαρίδες, *scintillæ.* Th. σπινθήρ.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *SCINTILLA.*

Σπινθρᾶκες, ων, οἱ, *flammæ.*

Σπῖνος, *fringilla*, avis, à σπίζω.

Σπλαγχνίζω, *sacrifico.* pass. σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ* (ex ipso corde profectâ) *moveor.* aor. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθεὶς, έντος. à σπλάγχνον.

Σπλαγχνισμὸς, οῦ, ὁ, *misericordia, commiseratio:* à præc.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, *viscus*, τὰ σπλάγχνα, *viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiseratio.* Σπλάγχνον frequentèr de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor*, et εὔσπλαγχνος, *animosus, misericors.* Eustath. ducit à Dor. σπλὰν pro σπλὴν, *splen*, unum ex visceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, *viscera edens:* ex σπλάγχνον et φάγω.

Σπληδὸς, οῦ, ὁ, *cinis.*

ΣΠΛΗ'Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN, lien.* Angl. SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, *SPONGIA:* Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, *spongia:* qu. σπῶ ὑγρά.

Σπογγώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *spongiosus:* à præc.

Σποδιεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδιεύνης, ου, ὁ, *qui in cinere jacet ac dormit.* Ex σποδὸς et εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Σποδέω, *ferventi cinere obruo, percutio, pungo;* item *subagito.* Th. σποδὸς, οῦ, ἡ, *cinis.*

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, *cinis, cinerula:* à σποδός.

Σποδίζω, fut ίσω, *sub cinere coquo, comburo velut in cinerem, cineritius sum.* Th σποδός.

Σπόδιον, ου, τὸ, *cinerula:* à σποδός

Σποδοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *cinereus:* ex σποδὸς, οῦ, ἡ, *cinis*, et εἶδος, *species.* Th. εἴδω, *video.*

ΣΠΟΔΟ'Σ. οῦ, ἡ, *cinis:* qu. à σβέω, σβέσας quia extinctis et consumptis lignis remanet.

Σποδόω, -ῶ, *cinere obruo, in cinerem redigo:* f. ώσω. perf. ἐσπόδωκα. à præced.

ΣΠΟΛΑ'Σ, άδος, ἡ, *vestis coriacea.*

Σπολὴ, *stola.* Hesychius pro στολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, *lanæ*, quæ ex ovium cruribus evelluntur. à σπάω, *traho, evello.*

Σπόμενος pro ἑπόμενος, sic σπομένα, Dor pro σπομένη, ης, ἡ. Vide in σπέω.

Σπονδαρχία, ας, ἡ, *initium libandi, honos ejus qui in sacrificiis publicis primus libat.* è σπονδὴ et ἄρχομαι.

Σπονδὰς, acc. pl. à σπονδὴ, q. v.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, *calix, crater, vas ad libandum vinum:* à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, *libatio, libamen:* σπονδῆσι, dat. plur. Ion pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur *libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur:* et sæpè etiam *ipsa fœdera.* à σπένδω, *libo.* f. σπείσω. perf. med. ἔσπονδα.

Σπονδοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui libationes fert, sacerdos.* Ex σπονδὴ, *libatio,* (quod à σπένδω, *libo*) et φέρω, *fero.* perf. med. πέφορα.

ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *SPONDYLUS, vertebra spinæ dorsi.*

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, *semen, satio; genus, proles, fœtus:* à perf. med. ἔσπορα, verbi σπείρω, *semino.*

Σποράς, άδος, ὁ ϗ ἡ, *sparsus, dispersus:* et

Σπορεὺς, έος, ὁ, *sator, seminator:* ab eod.

Σπόριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui seminari potest.* σπόριμα, ων, τὰ, *sata:* ab eod. th.

Σπόρος, ου, ὁ, *satio, semen:* ab eod.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρου, à præc.

Σποῦ pro ἕπου, pro quo et σπεῖο, Ion. et Poët. præs imperat. med. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕπομαι, *sequor:* in cujus temporibus sæpe amittitur ι. Vide in σπεῖο. Et

Σποῦ, Scythicè *oculum* significat.

Σπουδάζω, *festino, propero; studeo, operam do, sedulò ago, contendo, seriò ago:* cum περὶ significat *studium* pertinens ad *utilitatem nostram;* cum πρὸς, ad alienam. σπουδάζομαι, *expetor, existimor, color.* fut. άσω. præs part. σπουδάζων, οντος, in acc. pl. σπουδάζοντας. perf. ἐσπούδακα. a. 1. imperat. act. σπούδασον, άτω. à σπουδὴ, *diligentia.*

Σπουδαιολογέω, ῶ f. ήσω, *de rebus gravibus delibero, gravi sermone utor:* à seq et λόγος.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, *diligens, probus, honestus, serius:* comp. σπουδαιότερος, et Att. σπουδαίτερος, *majori studio utens:* à σπουδὴ, *studium.* Th. σπεύδω, *festino.*

Σπουδαιότατοι, nom. plur. superlat. grad. à σπουδαῖος, q. v.

Σπουδαιοτέρως, et σπουδαιότερον, *diligentiùs,* adv. comp. grad. à σπουδαῖος, *studiosus.* Th. σπεύδω, *festino.*

Σπουδαίως, adv. *studiosè, diligentèr, seriò:* à σπουδαῖος, q. v.

Σπουδαστικὸς, κὴ, κὸν, *seriis gaudens:* à σπουδάζω.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπουδὰ, *festinatio,* per Metaph. *animi intentio, desiderium, STUDIUM, diligentia.* Th. σπεύδω, *festino:* perf. med. ἔσπουδα.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbial. *diligentèr, festinantèr, studiosè, cum labore:* à præc.

ΣΠΥΡΑΘΙΑ, ας, ἡ, et σπύραθος, ου, ὁ vel ἡ, tum σπυρὰς, άδος, ἡ, *caprarum stercus.*

Σπυρὶς, ίδος, ἡ, *SPORTA, corbis, fiscella,* seu *vas vimineum aut junceum.*

Σταγετὸς, οῦ, ὁ, *stilla:* à στάζω.

Στάγιον, ου, τὸ, *nota senarii* ϛ'.

Σταγὼν, όνος, ἡ, *stilla, gutta:* à στάζω.

Σταδιοδρομέω, *cursu contendo:* f. ήσω. à

Σταδιοδρόμος, *qui in stadio cursu certat:* quod ex στάδιος, seu -ον, *stadium,* (quod ab ἵστημι, *sto*) et δρόμος, *cursus.*

Στάδιον, *STADIUM, curriculum,* quod stadium æquat. Æol. σπάδιον, *SPATIUM:* à στάδιος.

Στάδιος, ου, ὁ, idem. à

Στάδιος, ία, ιον, *firmus, a, um; stabilis; longus* et *rectus:* ab ἵσταμαι, *sto.*

Στάζοντα, *stillantem,* acc. sing. præs part. à στάζω, *stillo.*

ΣΤΑΖΩ, *stillo:* f. ξω.

Σταθεὶς, έντος, *status, positus;* a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 1. pass. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, *steterunt,* 3. plur. a. 1. pass verbi ἵστημι, *sto.*

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, *stabilis, firmus, constans;* de die est *meridianus:* à στάω, seu ἵστημι, *sto.*

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Σταθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Σταθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi ἵστημι.

Στᾶθι, Dor. pro στῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro στάθμη, ῆ, *meta,* quod vide.

Σταθμάω, fut. ήσω, et usitatiùs σταθμάομαι, ῶμαι, *ad amussim exigo, pondero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo:* à στάθμη, *amussis.*

Σταθμεώμενος, Ion. pro σταθμώμενος, *conjiciens:* à σταθμάομαι, vel -έομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, *amussis, regula ad quam aliquid exæquatur, meta; perpendiculum:* ab ἵστημι.

Σταθμίζω, f. ίσω, *pondero, appendo.* Th. ἵστημι, *sto, pondero.*

Στάθμιον, ου, τὸ, *statera, libra;* item *pondus:* à

Σταθμὸς, οῦ, ὁ, *stabulum; statio, positus; statera, libra, pondus:* dicitur et *de magnis locorum intervallis:* dat. sing. σταθμῷ. dat. pl. Ion. σταθμοῖσι. ab eod. th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro στῆθος, εος, *pectus.*

Σταῖμεν, σταῖτε, σταῖεν, Att. Sync. pro σταίημεν, ητε, ησαν, 1. pl. a 2. opt act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙΣ, et σταὶς, αιτὸς, τὸ, *farina triticea aquâ subacta; adeps.*

Στακτὴ, ῆς, ἡ, *gutta, lixivia, aloë:* à

Στακτὸς, ὴ, ὸν, *stillatitius.* Th. στάζω, fut. ξω, *stillo.*

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro στήλη, ῆ, *columna.*

Σταλαγμὸς, οῦ, ὁ, *distillatio.*

Σταλάζω, fut. ξω, *STILLO.* Th. στάζω, idem.

Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, *missum esse,* aor. 2. inf. pass. verbi στέλλω, *mitto:* a. 2. pass. ἐστάλην.

Στάλιξ, ικος, *varus, paxillus,* qui facit imposita στάσιν.

Στάμεν, Poët. pro στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι. Alii scribendum censent στᾶμεν, à στῆναι, Dor. στᾶναι. hinc Att. Ion. στάμεναι, et per Syncopen στάμεν.

Σταμὶν, ῖνος, *lignum in navi erectum:* à στάω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑΜΝΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *urna, hydria, amphora:* ut puto, à στάω, quòd erecta stet.

Στὰν, Ion pro ἔσταν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔστασαν, *steterunt,* 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto:* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στάξιομες, Dor. et Æol. pro στάξομεν, *stillabimus,* 1. plur. f. 1. verbi στάζω, *stillo.*

Σταξεῦντι, Æol. et Dor. pro στάξουσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi στάζω, *stillo:* f. ξω.

Σταόντα, Ion. pro ἑσταότα, n. g. pl. num. præs part. act. ab ἵστημι, *sto.* perf. part. ἑστακὼς, ότος, et Ion. Crasi ἑστὼς, ῶτος, et per Aphæresin στῶτος, &c.

Στὰς, *qui stetit,* a. 2 part. act. Sed στᾶσ' pro στᾶσα, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, *sto.*

Στάσῃ, *consistas,* 2. sing. a. 1. sub. med. Dor. pro στήσῃ, ab ἵστημι, *sto.*

Στασιάζω, fut. άσω, *seditionem excito, dissideo; contendo, insurgo:* à στάσις.

Στασιασμὸς, οῦ, ὁ, *seditio, seditionis concitatio:* à præc.

Στάσιμος, *ου, ὁ* καὶ *ἡ*, *stativus*, *stabilis*, *constans*, *firmus*, *quietus*. ἀργύριον στάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, *pecuniam fœnori dari licere*. ab ἵστημι, *sto*.

Στάσις, *εως, ἡ*, *status*, *statio*, *ipse standi actus*; *quies*; *stabilitas*; item *factio*, *seditio*. Th. ἵστημι.

Στασιώδης, *εος*, et *στασιώτης*, *ου*, *ὁ*, *seditiosus*: à præc.

Στάσκεν, Ion. et Poët. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro στήσω, fut. 1. ejusd.

Στατὴρ, *ῆρος*, *ὁ*, *STATER*, nummus quatuor drachmas valens, Matt. xvii. 27. Sub Atheniensium republicâ nummus aureus unciæ ponderis: sub Byzantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur*. πολλοὶ στατῆρες, ἀποδοτὴρ δ' οὐδ' εἷς, Epicharmus: *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat*.

Στατὸς, *ἡ, ὸν*, *stans*, *qui stat*; *stabilis*, *firmus*, *constans*: ab ἵστημι.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, *οῦ, ὁ*, *vallus*, *palus ligneus*, *crux*.

Σταυρόω, *-ῶ*, *vallum* seu *palum depango*, *palo crucifigo*; per Metaph. *impetum carnis*, *ne in me regnet*, *frango*; virtute scil. Spiritûs S. precibus, &c. fut. *ώσω*. perf. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. a. 1. imperat. act. σταύρωσον, *άτω*, et in 2 plur. σταυρώσατε. a. 1. sub. act. σταυρώσω, *ῃς, ῃ*, et in 3. pl. σταυρώσωσιν. a. 1. inf. act. σταυρῶσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, *αντος*. perf. pass. ἐσταύρωμαι, *σαι, ται*, *sum contemptui et horrori*. perf. part pass. ἐσταυρωμένος, *η, ον*, *crucifixus*. a. 1. pass. ἐσταυρώθην, *ης, η*. aor. 1. imperat. pass. σταυρώθητι, *ήτω*. a. 1. sub. pass. σταυρωθῶ, *ῇς, ῇ*. a. 1. inf. pass. σταυρωθῆναι. Th. σταυρὸς, *crux*.

Σταυρώσιμος, *ου, ὁ* καὶ *ἡ*, *ad crucifixionem pertinens*: à seq.

Σταύρωσις, *εως, ἡ*, *crucifixio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi σταυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, *ίδος, ἡ*, *uva passa*. Hinc σταφυλὴ, *ῆς, ἡ*, *uva*: qu. à στάζω, qui stillat liquorem: hinc et σταφυλὴ ἀνθρώπου, *columella*, *uva*: sed σταφύλη, *ης*, *est perpendiculum*; *funiculus rubricâ illitus*, *quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno reprimendam*.

Σταφυλὴ, et σταφύλη. vide in σταφὶς. σταφυλῇσι, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, *uva*.

Σταχάνη, *ης, ἡ*, *trutina*, Dor. ab ἵστημι *pondero*.

ΣΤΑ'ΧΥΣ *υος, ὁ*, *spica*: in nom. pl. στάχυες q. à στίξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *stella* quæ *spica* virginis dicitur: et *herba*, marrubio similis. Est et

Στάχυς, *υος ὁ*, nomen viri.

Στάω: *-ῶ*, *STO*, *maneo*. ab hoc inusitat. est ἵστημι, *statuo*

ΣΤΕ'ΑΡ, *ατος, τὸ*, *sebum* seu *sevum*; item *farina aquâ subacta*.

Στεατόομαι, *-οῦμαι*. *pinguesco*, *pinguefio*: f. 1. med. *ώσομαι*. à præc

Στεγάζω, *tego*. *sustineo*, *fulcio*: f. *άσω*. perf ἐστέγακα. à στέγω.

Στεγανὸς, et per Sync στεγνὸς, *ἡ, ὸν*, *tectus*, *opertus*; *qui secreta in pectore retinet*; *densus*, *firmus*: à στέγω, *tego*, *sustineo*.

Στέγασμα, *ατος, τὸ*, *integumentum*: à στεγάζω

Στεγαστρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ*. Th. στέγω, *tego*.

Στέγη, *ης, ἡ*, *tectum*, *ædificium*, *contignatio*: undè Angl. STAGE. Th. στέγω.

Στέγος, vel τέγος, *εος, τὸ*, idem et ab eod. th.

ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO*, *operio*; item *tolero*, *sustineo*, *impedio*; *contineo*; ὡς ἂν δυναίμην μὴ στέγοντα πιμπλάναι. Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504, *Implere te ne queo continentem ego nihil*. f *ξω*. perf. ἔστεχα. perf med. ἔστεγα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO*, *calco*: qu. ex στάω et βάω, quod enim calcat, *stat* et *it* quodammodo; quia stando movet pedes.

Στείλαντο, *collegerunt*, Ion. pro ἐστείλαντο. 3. plur. a. 1. ind med verbi στέλλω, *mitto*, *contraho*, quod vide.

Στειλειὰ, *ᾶς, ἡ*, *foramen securis*, *in quod στέλλεται*, id est, *immittitur* lignum: et

Στειλειὸν, et Poët. στειλειὸν, *οῦ, τὸ*, et στειλεὸς, vel στελεὸς, *οῦ, ὁ*, *securis manubrium*; quod στειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, Ion. pro στενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*, *arctus*: Ion. στεινὸς, idem.

Στείνοντο, pro ἐστείνοντο, *resonabant*, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐστένοντο, à στείνω.

Στεινὸς, Ion. idem quod στενὸς, *angustus*: sed

Στεῖνος, *εος, τὸ*, *via angusta*; *anxietas*. Th. στενός.

Στεινόω, Ion. pro στενόω· et

Στείνω, Ion. pro στένω. Th. στενός.

Στεινωπὸς, Ion. pro στενωπὸς, hoc autem Poët. pro στενωπὸς, *arcta* seu *angusta via*: à στενὸς, *angustus*, et ὀπὴ, *foramen*.

Στείομεν, *steterimus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, στέωμεν, et Ectasi Poët. στείομεν, verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. sub στῶ.

Στεῖρα, *ας*, et Ion. στείρη, *ης, ἡ*, *carina navis*, quasi στερρὰ, *firma*: à στερρὸς, *solidus*, pro στερεὸς, idem; *quod carina sit solidissima asserum*, *quippe in quam*, *tanquam fundamentum quoddam*, *ædificantur cæteræ partes navis*. Est etiam

Στεῖρα, *ας, ἡ*, *sterilis*; à στερέω.

Στεῖρος, *ου, ὁ* καὶ *ἡ*, *sterilis*. ab eod.

Στειρόω, *-ῶ*. *sterilis sum*; f. *ώσω*. perf. ἐστείρωκα.

Στεῖχον, Ion pro ἔστειχον, *incedebant*, 3 pl. imperf. ind. act. verbi στείχω, *eo*, *vado*.

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado*, *ordine incedo*; στείχειν πέδον, χθόνα, &c. *superambulo*, ap. Poët. Græc. frequenter. v. Salm. de m. us. p. 518. f. *ξω*. perf. ἔστειχα. a. 2. ἔστιχον.

Στελγὶς, *ίδος, ἡ*, et

Στέλεγγις, *ἡ*, *strigilis*; item *coronamenti genus*, *lamina*: à στέλλειν γυῖα, *ornare membra*. Vide στλεγγίς.

Στελεὸν, et *-ὸς*, vide in στειλειόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, *εος, τὸ*, *truncus*, *caudex*: qui qu. ex radice στέλλεται.

ΣΤΕΛΙ'Σ, *ίδος, ἡ*, *viscum*, *quod arbori innascitur*.

Στέλλεν, *ornare*, Dor. pro στέλλειν, præs. inf. act. à seq.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto*, *instruo*, *apparo*, *orno*, *amicio*; *contraho*, ut vela; *reprimo*, *inhibeo*, *sisto*. f. στελῶ f. 2. σταλῶ. perf. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. præs. med στέλλομαι, *vito*, *declino*; *fallo*; *contendo*, *proficiscor*, sed *navigatione* propriè; *expeditionem suscipio*. perf. med. ἔστολα.

Στελμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur*: à στέλλω, *instruo*.

Στελῶ, *mittam*, f. 1. verbi στέλλω, *mitto*.

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumeliâ* seu *in-*

juriâ afficio; assiduè moveo. vide στέμφω.

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum, corona; vitta, lana; STEMMA* nobilitatis: à 1. pers. perf. pass. verbi στέφω, *corono*: fut. ψω. perf. ἔστεφα. perf. pass. ἔστεμμαι Angl. A STEM.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea, floces, fraces.* Sunt folliculi σταφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo.* Martin. refert ad στείβω, *calco.*

Στέναγμα, ατος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ῦ, ὁ, *suspirium, gemitus*: à seq.

Στενάζω, *gemo, ingemisco, suspiro*: præs. imperat. act. στέναζε, έτω, et in pl. στενάζετε. f. άξω aor. 1. ἐστέναξα. à στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus*, gemitus enim fit angusto corde.

Στενακτὸς, ὴ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis*: à præced.

Στενάχιζε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo*: Poët. à

Στενάχω, f. ξω, Poët. et στεναχέω, idem ac στενάζω, et ab eod.

Στενόεις, όεσσα, όεν, *gemebundus.* Th. στενὸς, *arctus.*

Στενόεντα, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχέω, *de rebus malè subtilibus garrio, de rebus frivolis subtilitèr disputo*: à seq.

Στενολέσχης, ου, ὁ, *qui de rebus subtilibus garrit, argutator, nugator*; à στενὸς et λέσχη, *sermocinatio.*

ΣΤΕΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *angustus, arctus.*

Στενόσημον, *angusticlavium*: ex στενὸς, *angustus*, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*: ita πλατύσημον, *laticlavium.*

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia*: à στενὸς

Στενοχωρέω, -ῶ, *coarcto*: f. ήσω. perf. ἐστενοχώρηκα. præs. pass. στενοχωρέομαι, -οῦμαι, *coarctor.* à στενόχωρος.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustum spatium, angustia*: ab eod.

Στενόχωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *arctus, angustus*: à στενὸς et χώρα.

Στενόω, fut. ώσω, *angusto, coarcto.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantùm vociferabatur, quantùm alii quinquaginta; dat. sing. Στέντορι.

Στένω, fut. ενῶ, *gemo, deploro*: ex angusto corde. Th. στενὸς, *angustus.*

Στεινωπὸς, Poët. pro στενωπὸς, *angustus, in quo visus contrahitur, arcta seu angusta via*: à στενὸς, *angustus*, et ὀπὴ, *foramen.*

Στενῶς, adv. *contractè, angustè*: à στενός.

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia, coarctatio*: à στενόω.

Στέωμεν, *stetissemus*, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto.*

Στέργοισα, Dor. pro στέργουσα, præs. part. f. g. à στέργω, *diligo.*

ΣΤΕ'ΡΓΩ, *naturali charitate complector*; it. *acquiesco, sum contentus, oro, desidero*: f. ξω perf. ἔστερχα. perf. m. ἔστοργα.

Στέργωσι, 3. plur. præs. sub. verbi præced.

Στερεοκάρδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *firmus et constans animo, duro corde*: ex στερεὸς et καρδία, *cor.*

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, εὰ, εὸν, *solidus, integer, perfectus, rigidus, firmus, durus*: q. à στάω, ut *firmitèr stans.*

Στερεότης, ητος, ἡ, *soliditas*: à præc.

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro*: f. ώσω. perf. ἐστερέωκα imperf. pass. ἐστερεόμην, -ούμην, et in 3. pl. ἐστερέοντο, -οῦντο. perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεός.

Στερέσαι, pro στερῆσαι a. 1. inf. act. verbi στερέω, *privo.*

Στέρεται, *privatur*, 3. sing præs. pass. à στέρομαι, idem ac στερέομαι, -οῦμαι.

ΣΤΕΡΕ'Ω, *privo, orbo*: f. ήσω. et έσω. perf. ηκα, et ηκα. a. 1. pass. ἐστερέθην.

Στερέωμα, ατος, τὸ, *firmamentum, soliditas*: à στερεόω, *solido.* Th. στερεὸς, *solidus.*

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr*: à στερεὸς, q. v.

Στερέωσις, εως, ἡ, *firmatio, solidatio*: à perf. pass. verbi στερεόω.

Στερηθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part pass. fœm. gen. verbi στερέω, *privo*: a 1. ἐστερήθην.

Στερήσας αντος. a 1. part. act. verbi στερέω, *privo.*

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, commissi vel amissio mercimonii.* Aristot. Œcon. l. ii. v. Salm. de m. usur. p. 6!6. et

Στερητικὸς, ὴ, ὸν, *privativus*: à perf. pass. verbi στερέω, *privo.*

Στερθέμεν, *privatum esse*, per Sync. pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Ion. et Dor. pro στερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo*: f. έσω, et ήσω. a. 1. pass. ἐστερέθην.

Στερίσκονται, *privantur*, 3. pl. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo.*

Στέριφος, εος, τὸ, *pectus*, quia στεῤῥὸν, *solidum.* Et στέριφος, ιφα, ιφον, *sterilis*; *firmus*: à στερεὸς vel στῦφος.

Στερκτὸς, ὴ, ὸν, *amabilis*: à στέργω.

ΣΤΕ'ΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus*: quia στερεὸν ossibus firmitèr munitum.

Στερνοῦχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *pectore suo continens, cavus*; epith. terræ.: ex στέρνον et ἔχω.

Στέρξαι, *amavisse*, a. 1. infin. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector*: fut. ξω. a. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερέομαι, -οῦμαι, *privo.*

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor*: per Aphæresin pro ἀστεροπὴ, Poët. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, *fulguro*: f. ψω.

Στερόπης. nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. à

Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, *qui fulgur suscitat*, Jovis epithet. à στεροπὴ et ἀγείρω, *excito.*

Στέροψ, πος, ὁ, idem quod στεροπή.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac στερεὸς, *solidus.*

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod στερεότης, *soliditas.*

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis*: à στέφω, *tego*, per Pleonasm. τῦ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, et Dor. τέρφος, q à τρέφω.

Στερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *dilectus*, a. 1. part. pass verbi στέργω f. ξω. Vide in στέρξαι.

Στεῦμαι, *promitto, firmo*: ab ἵστημι.

Στεῦτ', pro στεῦτο, vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro στεύεται, 3. sing. præs. verbi στεύομαι. sic στεῦτ' pro στεῦτο, *firmabatur*, Ion. et per Sync. pro ἐστεύετο, 3. sing. imperf. med. ejusd.

Στεφανᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *sertum.*

Στεφάνη, ης, ἡ, *corona, vertex, orbis, cribri ambitus, montis culmen, galeæ species, ungula.* Th. στέφω, *corono.*

Στεφανηφορέω, -ῶ, *coronam fero*: f. ήσω. perf. ἐστεφανηφόρηκα. à στεφανηφόρος.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio*: à seq.

Στεφανηφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *coronam gestans, coronatus.* στεφανηφόρος ἀγὼν, *certamen, in quo vic-*

tori corona datur ferenda. Στεφανηφόρος, ου, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum quæ ad Deos spectabant; tanquam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus albo distinctam coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cùm alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vaill. de Num. Græc.* p. 318. Ex στεφάνη, quod à στέφω, *corono*, et φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*: à seq.

Στέφανος, ου, ὁ, *corona*; metaph. *decus*, *honos*. Th. στέφω.

Στεφανοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, q. v.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio*: à

Στεφανοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *coronatus*, *coronam gestans*: ex στέφανος et φέρω.

Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *honoro*, *orno*, *decoro*: fut. ώσω. perf. ἐστεφάνωκα. præs. pass. στεφανόομαι, -οῦμαι, -όῃ, -οῖ, -όεται, -οῦται. perf. pass. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστεφανωμένος, *coronatus*. à στέφανος. Th. στέφω, *corono*.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, *corona*; et Metaph. pro *ornamento*. à 1. pers. sing. perf. pass. præced.

Στεφάνας, Dor. pro στεφάνους, acc. pl. à στέφανος, q. v.

Στέφον, *coronârunt*, Ion. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* seu *corolla*: à seq.

ΣΤΕ΄ΦΩ, *corono*, *redimio*, *orno*; *cingo*, *circumdo*, *tego*; *impleo*, de poculis: fut. ψω. perf. φα. perf. pass. ἔστεμμαι.

Στέψας, αντος, *qui coronavit*, a. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*: a. 2. ἔστην.

Στῆ, *stetit*, Ion. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, *sto*: f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στήῃ, vel στήῃ, et στῇη, Poët. pro στείῃ, et hoc pro στῇ, quod Ion. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στήῃ, Pleonasmo τοῦ η, pro στῇ, verbi ἵστημι, *sto*. aor. 2. ἔστην.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro στήθεσι, à στῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, φ additur per Paragog. dat. plur. ejusd.

Στῆθι, *sto*, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Στηθοδεσμὶς, ῖδος, ἡ, *fascia pectoralis*: à seq.

Στηθόδεσμον, ου, τὸ, *pectorale*, *fascia*: ex στῆθος et δεσμός.

ΣΤΗ΄ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*. τὰ στήθη, *aggeres arenæ*, vel *saxa in mari latentia*.

Στήκετε, 2. pl. præs à

Στήκω (ab ἕστηκα), *firmitèr sto*. legitur verò in præsenti solo; dicitur verò στήκω pro ἑστήκω, per Aphæresin. ἑστήκω, f. ξω, *persto*, *constantèr sto*. Formatur à perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

ΣΤΗ΄ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans*, *munitionis* vel *signi gratiâ*; sæpe pro *cippo*, vel *columnâ*: q. ab ἵστημι, *statuo*.

Στηλίδιον, ου, τὸ, et

Στηλὶς, ῖδος, ἡ, *parvus cippus*, seu *columella*. acc. pl. στηλῖδας. Th. στήλη.

Στηλίτης, ου, ὁ, *in cippum inscriptus*; *ob crimina notatus*; *columnaris*: ab eod. th.

Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inscriptio*: à γράφω, *scribo*, et στήλη, *titulus*.

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum*, *stabilio ut cippum*, *statuo*. Th. στήλη, *cippus*.

Στήλωμα, ατος, τὸ, *columna*, *cippus*.

Στῆμα, ατος, τὸ, *stamen*, impr. in herbis. ab ἵστημι.

Στήμονα, acc. sing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *stamen*; dat. στήμονι. Th. ἵστημι, *sto*.

Στῆναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. ab eod. th.

Στηνία, ας, ἡ, *festum erat Athenis, quo se mutuò scommatis perstringebant*.

Στήνιον, ου, τὸ, *pectus*: à στῆναι, *firmum stare*.

Στηνιῶν· στηνιῶσαι, *conviciis incessere*. Hes. à στηνία.

Στήριγμα, ατος, τὸ, *fulcrum*, *stabilimentum*; item *temo*, vel *furca currûs*: et

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi*, *firmitas*: à 1. pers. perf. pass seq.

ΣΤΗΡΙ΄ΖΩ, *firmitèr figo*, *statuo*, *confirmo*, *stabilio*, *figo*, *sto*, *constituo*. f. ξω. a. 1. ἐστήριξα. aor. 1. imperat. act. στήριξον, άτω. a. 1. opt. στηρίξαιμι, αις, αι. perf. ἐστήριχα. perf. pass. ἐστήριγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. ἐστηριγμένος, η, ον, *stabilitus*. a. 1. pass. ἐστηρίχθην. a. 1. infin. pass. στηριχθῆναι, *confirmari*.

Στήριξε, *firmitèr fixit*, Ion. pro ἐστήριξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

Στῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵστημι, *sto*.

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. infin. act. et

Στήσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. m. verbi ἵστημι, f. στήσω.

Στήσαντ' pro στήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐστήσαντο, verbi ejusd.

Στήσας, et in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. et

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Στήσομεν, *constituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἵστημι, quod vide.

Στῆτε, στήτωσαν, 2. et 3. pl a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejusd.

ΣΤΗ΄ΤΗ, vel στήτα, ης, ἡ, *fœmina*, *mulier*: q. à στῆθος, *mamma*.

Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι.

Στήωσιν, *steterint*, 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro στῶσιν, verbi ἵστημι. a. 2. sub. στῶ, et Pleonasmo στέω, deinde Ectasi στείω, et Att. η pro ει, στήω, et in 3. pl στήωσι.

ΣΤΙ΄Α, ας, et στία, ας, ἁ, et στῖον, ου, τὸ, *lapillus*, *calculus*.

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, *densus*, *crassus*, *firmus*; *ponderosus*. dat. pl. Ion. στιβαροῖσι. à στείβω, *calco*, *denso*.

Στιβαρῶς, adv. *densè*, *firmitèr*; à præced.

Στιβὰς, άδος, ἡ, *stratum calcatum*, *torus ex herbis* aut *foliis humi stratis*. Στοιβὰς, idem, et ab eod. th.

Στιβεύω, *vestigo*, *indago*; Gl. Cyr. propriè est *calco*; à στίβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina*: à στίβω, *condenso*.

Στίβος, ου, ὁ, *iter tritum*, *trames*.

Στίγμα, ατος, τὸ, *STIGMA*, *signum alicui inustum*, aut *impressum*. pl. τὰ στίγματα, etiam *maculæ*. et

Στιγματίας, ου, ὁ, *stigmate notatus*. à στίζω.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum*. στιγμὴ χρόνου, *punctum temporis*, *momentum*. à 1. pers. perf. pass. verbi

ΣΤΙ΄ΖΩ, *pungo*, *notis distinguo*, *stigmata inuro*; Metaph. *incesso*, *infamo*; f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc

Στικτὸς, ἡ, ὸν, *signatus*, *punctus*, *punctis signatus* vel *distinctus*: à 3. pers. perf. pass. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, splendor*: et

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, *fulgidus, lucidus*: et indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo*: à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *splendeo, luceo, corusco, illustro*. f. στίλψω. perf. ἔστιλφα.

Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor, splendor*: à στιλβόω.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid.*

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, *lucens*: à στίλβω, *splendeo.*

ΣΤΙ'ΜΜΙ, τὸ, *stibium.*

Στίμμισμα, τος, τὸ, *pigmentum.*

Στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo; versus; agmen*: in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. στίχω, *ordine eo, vado.*

Στίξις, εως, ἡ, *compunctio.*

Στίον, ου, τὸ, *lapillus.*

Στιππύϊνος, ου, ὁ, *stuppâ confectus*: ex

Στίππυον, ου, τὸ, *stuppa*: id. q στυππεῖον.

Στῖφος, εος, τὸ, *turma, globus militum*: à στείβω, *denso.*

Στιφρόω, *denso, solido*: à

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus*, q. calcatus. à στείβω, *condenso.*

Στιχαοιδὸς, ῦ, ὁ, *poëta*: ex στίξ et ἀοιδὸς.

Στιχάριον, ου, τὸ, *tunicæ, vestis episcoporum undulata.*

Στίχας, acc. pl. à στίξ, στιχὸς, ἡ, *ordo, turma*. Th. στίχω, *ordine eo*. Sed

Στιχὰς, άδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στιχάω, et -άομαι, *ordine eo, vado*. Th. στίχω, *eo, vado*: a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, *discede*, a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Στιχηρὴς, έος, ὁ ἡ, *per versus scriptus*: et

Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem. à στίχος, *ordo, versus.*

Στιχθεὶς, εῖσα, ὲν, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi στίζω, *pungo*: f. ξω. a. 1. pass. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *versus, ordo*, idem quod στίξ. Th. στίχω, *eo, vado.*

Στιώδης, εος, ὁ ἡ, *durus, asper*: à στία.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *strigil*, idem quod στιλγγὶς, et στλγὶς. *Balnearis strigilis* erat incurvo cum manubrio. Tum ab ejus similitudine στλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam*. ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.*

Στλεγγίζω, fut. ίσω, *destringo, strigile rado*: à præc.

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus*. στοαὶ, *loca in quibus frumenta reponuntur.*

Στόβος, *convitium*: à στέμβω, *contumeliâ afficio.*

Στοιβάζω, *stipo, compono, struo*: a στοιβὴ, *stipatio.*

Στοιβὰς, άδος, ἡ, *frons, -dis*, idem quod βαΐον, ου, τό.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ἡ, *stipabilis.*

Στοιβαστὴς, ου, ὁ, *stipator*: à 3. sing. perf. pass. verbi στοιβάζω.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *stipatio; compositio, acervus, res exigua quæ ad explendum aliquid adhibetur; herba quædam*. à στείβω, *calco*: fut. ψω. perf. ἔστειφα. perf. med. ἔστοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, (1) *prima disciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. vi. 1. (2) *literæ ex quibus sermo componitur*. vid. Dionys. de collocat. verborum. Priscian. de accentibus, p. 832. (3) *Umbra Solarii* ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (4) *Imagines signorum Zodiaci* lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis. (5) *Signa Zodiaci*, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laertii Menedemum, l. vi. § 102. (6) *Elementum*, quo quid componitur, aut in quod resolvitur: definiente Zenone apud Laertium, l. vii. § 136. à στοῖχος, *ordo*. Th. στίχω, *ordine eo*. f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. med. ἔστοιχα, et ἔστοιχα.

Στοιχειόω, ῶ, f. ώσω, *elementa doceo*: à præc.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, *prima elementorum institutio*: à perf. pass. verbi præc.

Στοιχέω, ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor*. f. ήσω. perf. ἐστοίχηκα. ab eod. th.

Στοιχηδὸν, adv. *ordine, ordinatim*: ab eod. th.

Στοίχημα, ατος, τὸ, *conventio, pactum, conventum*. Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo, versus*. Th. στίχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, *STOLA, vestis oblonga*. Th. στέλλω, *orno, amicio.*

Στολάρχης, ου, ὁ, *vestiarius, vestiarii præses*, 2 Reg. x.

Στολιδωτὸς, τὴ, τὸν, *plicas habens*, de veste dictum: à στολίς.

Στολίζω, f. ίσω, *vestio, apparo*: à στολὴ, quod vide.

Στολὶς, ίδος, ἡ, *plica vestis*: à στολή.

Στολίσας, αντος, a. 1. part. act. verbi στολίζω, *amicio, apparo.*

Στολισμὸς, ῦ, ὁ, *vestitus, ornamentum*: à στολίζω.

Στόλισον, *orna*, a. 2. imperat. act. Poët. verbi στολίζω.

Στολιστὴς, ῦ, ὁ, *vestiarius*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi στολίζω.

Στόλος, ου, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus*: à στέλλω, *mitto.*

ΣΤΟ'ΜΑ, ατος, τὸ, *os, oris; sermo; acies gladii*. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus.*

Στόμαργος, ου, ὁ, *rabula*. Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à στόμα, ατος, τὸ, *os, oris.*

ΣΤΟ'ΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus*. à στόμα. Hinc. Angl. STOMACH.

Στόμβος, *qui ore dilatato sonum edit; convitium faciens*: à στόμα et βόω.

Στόμιον, ου, τὸ, *osculum, parvum os, orificium vasis, venæ et similium introitus angustior; freni pars, quæ ori equi inditur*. Dim. à στόμα.

Στόμος, *garrulitas, convitium*: à στόμα.

Στομόω, στόμα ἔχειν ποιῶ, *ore afficio; os facio; ferrum acuo et induro; disertum reddo*; et *os claudo*: item *frontes in exercitu instruo*. Th. στόμα, *os, oris.*

Στόμωμα, ατος, τὸ, *chalybs*; item *vis, robur*: et

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*: item *acies, acumen, robur*: à perf. pass. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. άσω, *utor grandibus verbis*: à στόμβος.

Στοναχεῦντι, Dor. et Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. vel Dor. pro στοναχοῦντι, dat. sing. part. præs. à

Στοναχέω, fut. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro*: à στένω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus.*

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium*: à στένω, *gemo.*

Στεναχίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

Στεναχίζω, seu -ομαι, f. m. ίσομαι, idem quod στένω, *gemo, ingemisco* : à στοναχή. Th. στενὸς, *angustus*.

Στονόεις, όεσσα, όεν, *gemebundus*: στόνος, *gemitus*. Th. στενὸς, *arctus*.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, actus τοῦ στέργοντος, *amor ingenitus*; *affectus naturalis*, quo parentes et liberi se mutuò prosequuntur. Th. στέργω, *amo*.

Στορέννυμι. Vide in στορέω, *sterno*.

Στορέσαι, *sternere*, aor. 1. inf. act. στόρεσαν, Ion. pro ἐστόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. στορέσας, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, *sterno* : f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. et Æol. pro στορέσουσι, *sternent*, 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, vel ήσω. et hinc στορεννύω, seu στορέννυμι, et στρωννύω, seu στρώννυμι, *STERNO*.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ*.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collimo, ad scopum tendo, conjecto*: f. άσομαι perf. ἐστόχασμαι.

Στοχασάμενος, aor. 1. part. m. verbi ejusd.

Στοχασμὸς, οῦ, ὁ, *collimatio ad scopum, conjectura* : et

Στοχαστέον, verbale : et

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, *conjector, qui rectè ad scopum tendit* : à perf. pass. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis*; *ad scopum tendens* : à præc.

Στοχαστικῶς, *conjecturalitèr* : adv. à præc.

Στρέβαλος, *qui est tereti corpore, tortuosus* : à

Στραβὸς, ἡ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus* : à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, distorqueo*.

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus, strangulatio*. et

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, et

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus laqueus*; *dolosum consilium*. Th. στραγγὸς, *tortus*.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *tortuosus* : à στραγγαλιά.

Στραγγαλόω, -ῶ, fut. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo*. Angl. TO STRANGLE. à στραγγός.

Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero* : med. à

Στραγγεύω, *torqueo, STRINGO*: à στραγγός. item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*. à στράγξ, ἡ, *gutta, stilla*.

Στραγγίας, *species tritici*: an à rotunditate guttæ ?

Στραγγίζω, f. ίσω, *guttatim exprimo, colo, torqueo* : à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tortuosus, obliquus*; q. à στρέφω, *verto*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium*: Angl. THE STRANGURY. à στράγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*, et οὖρον, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γγὸς, ἡ, *gutta, stilla* quasi à στάζω, *stillo* ; f. στάξω, unde Epenth. τοῦ γ et ρ fit στράγξ.

Στράπτω, pro ἀστράπτω, *splendeo, fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco, castra pono*. hinc στρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux* : à στρατὸς et ἀρχή.

Στράταρχος, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitûs dux, imperator* : ab iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio*; *stipendium*; *copiæ et agmen* : à στρατεύω.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus*: ab eod.

Στρατεύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aptus ad militandum* : à seq.

Στρατεύω, *milito*; *exercitum in expeditionem educo*: f. εύσω. perf. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præs. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατός.

Στρατηγέω, *præsum exercitui*; *stratagemate vinco* : à στρατηγός.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, *STRATAGEMA, gestum militare, consilium militare*. Angl. STRATAGEM. Th. στρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *prætura, imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum* : à στρατηγός.

Στρατηγικὸς, ἡ, ὸν, *rei militaris peritus* : οἱ στρατηγικοὶ, *milites prætoriani*. δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς ϗ στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, qui Prætorii appellantur*. Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio, p. 124, 125, &c. ab eod.

Στρατήγιον, ου, τὸ, *prætorium, cohors prætoria*, in urbe sub Augusto, Dio. l. liii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio, p. 224, &c. 624, 628.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, *imperatoria, prætoria*. App. V. B. Civ. p. 672. στρατηγίδα σπεῖραν. *cohortem prætoriam* dicit idem App. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*. στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum*, Marm. Oxon. XXV. στρατηγοὶ τοῦ ἱεροῦ, Luc. XXII. 4. 52. &c. ὕπατος στρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis*, sic dicti, Reines Inscr. cl. I. LXX. p. 430. ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατηΐη, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατηλασία, ας, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio*; ex Th. στρατὸς et ἐλασία, *expeditio militaris*.

Στρατηλατέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατιώτης, ου, ὁ, et Dor. στρατιώτας, *miles*. στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites*. ab eod. th.

Στρατιωτικὸς, ἡ, ὸν, *militaris*; *militiæ peritus*. τὰ στρατιωτικὰ, *res militares*. à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militaritèr*: à præced.

Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco*: q. d. στρατοῦ κῆρυξ, *exercitûs præco*.

Στρατολογέω, ῶ, *cogo et conscribo milites, delectum ago* : à στρατολόγος.

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs* : à præc.

Στρατολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui exercitum colligit* : ex στρατὸς et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli*; q. d. ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps castrorum* : ex ἀρχὴ, *imperium*, et στρατόπεδον, quod vide.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs*: à seq.

Στρατοπεδεύω, fut. εύσω, perf. ἐστρατοπέδευκα, *castra metor* : à

Στρατόπεδον, ου, τὸ, *prætoria*, Herodot. iv. 4. propriè *castra*, hoc est, *locus*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus*. ex στρατὸς et πέδον, *solum, campus*.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *exercitus, copiæ militares, sive terrestres sive navales*.

Στρατόωντο, Ion. et Poët. pro

Στρατῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi *στρατάομαι*, quod vide.

Στραφθεὶς, ἕντος, et *στρεφθεὶς*, *conversus*, a. 1. part. pass. à *στρέφω*, *verto*.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi *στρέφω*, *verto*: f. ψω. a. 2. ἔστραφον.

Στρέβλωμα, ατος, τὸ, *tormentum*, *clavus navis*.

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum*, *prelum*.

Στρεβλοκάρδιος, ου, ὁ, *cordis perversi homo*: ex *καρδία*, *cor*, et

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus*, *callidus*, *perversus*. Th. *στρέφω*, *verto*.

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo*, *perverto*: f. ώσω. perf. ἐστρέβλωκα. ab eod. th.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *luxatio*; it. *scriblita*: et

Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques*: et

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à *στρεπτὸς*, οῦ, ὁ, *torques*: ab eod. th.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, *flexibilis*, *versatilis*, *tortus*: sed

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, substant. *torques*: à *στρέφω*, *verto*.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ & ἡ, *torquatus*: ex *φέρω* et *στρεπτὸς*, *torques*.

Στρεύγω, *dolore afficio*, *tardo*, *cesso*. *στρεύγομαι*, *paulatim deficio*, *tabesco*: q. *στραγγεύομαι*. Th. *στράγξ*, γὸς, ἡ, *gutta*.

Στρεφοδινέω, *in gyrum verto*: oculi dicuntur alicui *στρεφοδινεῖσθαι*, cùm *vertigine corripiuntur*. ex *στρέφω* et *δινέω*, *gyro*, *circumago*. Th. *δίνη*, ης, ἡ, *vortex*.

Στρεφθὲν, ἕντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντε, nom dual. *στρεφθέντι*, dat. sing. à *στρεφθεὶς*, a. 1. part pass. verbi *στρέφω*, *verto*: f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto*, *torqueo*, *flecto*, *verso*, *cogito*, *revertor*: fut. *στρέψω*. perf ἔστρεφα. a. 1. imperat act. *στρέψον*, άτω. a 2. ἔστραφον. præs. pass. *στρέφομαι*, *convertor*, *converto me*, *mutor*, *contorqueor*, *contorquendo luxor*, *versor*, *occupatus sum*: perf. pass. ἔστραμμαι. aor. 1 pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η. aor. 2. sub. pass. *στραφῶ*, ῇς, ῇ a. 2. part pass *στραφεὶς*, εῖσα, ἐν. a. 1. part. pass. *στρεφθεὶς*, εῖσα, ἐν. perf med. ἔστροφα.

Στρηνῶς, adv. *asperè*, *horribiliter*. à *στρηνὴς*, *asper*. Est et

Στρηνῶς, pro *σαφῶς*, *manifestè*.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, ἐος, ὁ & ἡ, *asper*, *indomitus moribus*.

Στρηνιάω, *luxurior*, *dissolutè vivo*, *lascivio*: f. άσω. perf. ἐστρηνίακα. à seq.

ΣΤΡΗ͂ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus*, *deliciæ*, *asperitas morum*, *fastus*: à *στρηνὴς*, *asper*.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis*: à *στρίζω* pro *τρίζω*, *strideo*.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor quidam*: à *στρίζω* pro *τρίζω*.

Στριγνὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*, *STRIX*.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, *strigosus*: à *στρίφω*, *stringo*.

Στροβεὺς, έως, ὁ, *instrumentum fullonium*.

Στροβέω, ῶ, f. ήσω, *circumago*, *torqueo*, *perturbo*. Th. *στρέφω*, *verto*.

Στρόβιλος, ου, ὁ, *procella*, *turbo*, *trochus*; *genus saltationis flexuosum*; *pinus*; *cochlea*, *murex marinus*: à seq.

Στρόβος, ου, ὁ, *vortex*, *vertigo*, *gyrus*: à *στροβέω*.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, η, ον, *rotundus*, *globosus*; *teres instar cylindri*.

Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo*: f. ώσω. perf. ἐστρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, *turbo*, *trochus*, idem quod *στρόβιλος*· à *στροβέω*, *torqueo*. Th. *στρέφω*, *verto*.

Στρουθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρουθίον, ου, τὸ, *passerculus*: diminut. à seq.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *passer*, *parva avis*, *STRUTHIO*; *herba quadam*.

Στροὺς, *passer*. Hesych. contractum ex *στρουθὸς*.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio*, *vertigo*, *gyrus*, *rotula*, *orbis*; *caseus*: à

Στροφαλίζω, idem quod *στρέφω*, *verto*, *verso*.

Στροφάω, ῶ, *verto*, *volvo*, *verso*: à *στρέφω*.

Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii*: ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio*, *flexus*, *STROPHA*: *callida tergiversatio*: undè Angl. STRIFE. à perf. med ἔστροφα, verbi *στρέφω*.

Στρόφιγξ, γγος, ἡ, *vertebra*, *cardo*; *versura*, *flexus*, *versio*: ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion à *Στρόφιος*, ου, ὁ, nom. propr.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, *conversio*; *volumen*, *spira*: à *στροφή*. Sed

Στρόφις, ὁ, *versutus*, *callidus*: ab eod.

Στροφόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *intestina mihi torquentur*, *torminibus vexor*: à seq.

Στρόφος, ου, ὁ, *lorum contortum* vel *torquens*, *funis*, *fascia*; item *dolor intestinorum*. hinc fortè Angl. A ROPE. à *στρέφω*, *verto*: perf. med ἔστροφα.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, *versatilis*: à *στροφόομαι*.

Στρύμαργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad *στρὺς*, quia *ὀχευτικός*.

Στρυμόνα, acc sing. à

Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, *acerbus*: idem quod *στυφνὸς*, undè & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad *στρίφω*, *constringo*.

ΣΤΡΥΧΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum*, *stragulum*: à *στρώννυμι*, *sterno*, quod vide. ab inus. *στρόω*.

Στρωματεὺς, έως, ὁ, *pulvinar*, *vestis aliqua sutilis*. Th. *στορέω*, *sterno*.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel *στρωννύω*, *sterno*: imperf. ἐστρώννυον. fut. *στρώσω*. a. 1. ἔστρωσα. a. 1. imperat. act. *στρῶσον*, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus*. hinc Angl. TO STROW. Th. *στορέω*, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio*, *stratura*; item *lecti structura*: à 2. pers. sing perf. pass præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne*, a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam*, f. 1. act. verbi *στρώννυμι*, *sterno*.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator*, *trabs parva*, *asser*, *crates*: à *στρώννυμι*.

Στρωτῆρες, *asseres*, *tabulæ ad contabulationem*; pl. à præc.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, *stratus*: à 3. sing. perf. pass. verbi *στρώννυμι*.

Στρωφᾶσθαι, præs. infin. pass. à

Στρωφάω, idem quod *στροφάω*, *verso*, *circumago*: f. 1. m. *στρωφήσομαι*. à *στροφὴ*, *versio*, *flexus*. Th *στρέφω*, *verto*.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi *στρωφάω*, quod vide.

Στρώω, inusit. à *στορέω*, *sterno*.

Στυγεῖ, *odit*, 3. sing. præs ind. *στυγέῃ*, *timeat*, 3. sing. præs. sub. verbi *στυγέω*, *odio prosequor*: quod vide.

Στυγερὴ, Ion. pro *στυγερὰ*, ᾶς,

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. m. στονάσομαι, idem quod *στένω*, *gemo*, *ingemisco*: à *στοναχή*. Th. *στενὸς*, *angustus*.

Στονόεις, *όεσσα*, *όεν*, *gemebundus*: *στόνος*, *gemitus*. Th. *στενὸς*, *arctus*.

Στόνυξ, pro *ὄνυξ*, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, *ῆς*, *ἡ*, actus *τοῦ στέργοντος*, *amor ingenitus*; *affectus naturalis*, quo parentes et liberi se mutuò prosequuntur. Th. *στέργω*, *amo*.

Στορέννυμι. Vide in *στορέω*, *sterno*.

Στορέσαι, *sternere*, aor. 1. inf. act. *στόρεσαν*, Ion. pro *ἐστόρεσαν*, 3. pl. a. 1. ind. act. *στορέσας*, *στορέσασα*, a. 1. part. act. verbi *στορέω*, *sterno*: f. *έσω*.

Στορεσεῦντι, Dor. et Æol. pro *στορέσουσι*, *sternent*, 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. *έσω*, vel *ήσω*. et hinc *στορεννύω*, seu *στορέννυμι*, et *στρωννύω*, seu *στρώννυμι*, *STERNO*.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, *γγος*, *ἡ*, *cuspis hastæ*.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collimo*, *ad scopum tendo*, *conjecto*: f. *άσομαι*. perf. *ἐστόχασμαι*.

Στοχασάμενος, aor. 1. part. m. verbi ejusd.

Στοχασμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *collimatio ad scopum*, *conjectura*: et

Στοχαστέον, verbale: et

Στοχαστὴς, *οῦ*, *ὁ*, *conjector*, *qui rectè ad scopum tendit*: à perf. pass. verbi *στοχάζομαι*.

Στοχαστικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *conjecturalis*; *ad scopum tendens*: à præc.

Στοχαστικῶς, *conjecturalitèr*: adv. à præc.

Στρέβαλος, *qui est tereti corpore*, *tortuosus*: à

Στραβὸς, *ἡ*, *ὸν*, *qui est oculis distortis*, *luscus*: à *στρεβλὸς*, *tortus*. Th. *στρέφω*, *verto*, *distorqueo*.

Στραγγάλη, *ης*, *ἡ*, *laqueus*, *strangulatio*. et

Στραγγαλιὰ, *ᾶς*, *ἡ*, et

Στραγγαλὶς, *ίδος*, *ἡ*, *tortuosus laqueus*; *dolosum consilium*. Th. *στραγγὸς*, *tortus*.

Στραγγαλιώδης, *εος*, *ὁ* ꙃ *ἡ*, *tortuosus*: à *στραγγαλιά*.

Στραγγαλόω, -ῶ, fut. *ώσω*, *STRANGULO*, *torqueo*, *stringo*. Angl. TO STRANGLE. à *στραγγός*.

Στραγγεύομαι, *cunctor*, *tempus tero*: med. à

Στραγγεύω, *torqueo*, *STRINGO*: à *στραγγός*. item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*. à *στράγξ*, *ἡ*, *gutta*, *stilla*.

Στραγγίας, *species tritici*: an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, f. *ίσω*, *guttatim exprimo*, *colo*, *torqueo*: à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, *ἡ*, *ὸν*, *tortuosus*, *obliquus*; q. à *στρέφω*, *verto*.

Στραγγουρία, *ας*, *ἡ*, *urinæ stillicidium*: Angl. THE STRANGURY. à *στράγξ*, *γγὸς*, *ἡ*, *gutta*, et *οὖρον*, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, *γὸς*, *ἡ*, *gutta*, *stilla* quasi à *στάζω*, *stillo*; f. *στάξω*, unde Epenth. *τοῦ γ* et *ρ* fit *στράγξ*.

Στράπτω, pro *ἀστράπτω*, *splendeo*, *fulguro*.

Στρατάομαι, *exercitum colloco*, *castra pono*. hinc *στρατόωντο*, Ion. et Poët. pro *ἐστρατῶντο*, 3. pl. imperf. ind. med. Th. *στρατὸς*, *exercitus*.

Στρατάρχης, *ου*, *ὁ*, idem quod *στρατηγὸς*, *dux*: à *στρατὸς* et *ἀρχή*.

Στράταρχος, *ου*, *ὁ*. Poët. idem ac *στρατάρχης*, *exercitûs dux*, *imperator*: ab iisdem.

Στρατεία, *ας*, *ἡ*, *militia*, *expeditio*; *stipendium*; *copiæ et agmen*: à *στρατεύω*.

Στράτευμα, *ατος*, *τὸ*, *exercitus*: ab eod.

Στρατεύσιμος, *ου*, *ὁ* ꙃ *ἡ*, *aptus ad militandum*: à seq.

Στρατεύω, *milito*; *exercitum in expeditionem educo*: f. *εύσω*. perf. *ἐστράτευκα*. a. 1. *ἐστράτευσα*. præs. m. *στρατεύομαι*, idem. Th. *στρατός*.

Στρατηγέω, *præsum exercitui*; *stratagemate vinco*: à *στρατηγός*.

Στρατήγημα, *ατος*, *τὸ*, *STRATAGEMA*, *gestum militare*, *consilium militare*. Angl. STRATAGEM. Th. *στρατηγέω*.

Στρατηγία, *ας*, *ἡ*, *prætura*, *imperium rei militaris*, *peritia ducendi exercitum*: à *στρατηγός*.

Στρατηγικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *rei militaris peritus*: *οἱ στρατηγικοὶ*, *milites prætoriani*. *δωρεὰν ὑπέσχετο τοῖς αὐλικοῖς* ꙃ *στρατηγικοῖς προσαγορευομένοις*, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis*, *qui Prætorii appellantur*. Vid. plura ap. Perizonium de Prætorio, p. 124, 125, &c. ab eod.

Στρατήγιον, *ου*, *τὸ*, *prætorium*, *cohors prætoria*, in urbe sub Augusto, Dio. l. liii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon. de Prætorio, p. 224, &c. 624, 628.

Στρατηγὶς, *ίδος*, *ἡ*, *imperatoria*, *prætoria*. App. V. B. Civ. p. 672. *στρατηγίδα σπεῖραν*. *cohortem prætoriam* dicit idem App. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, *οῦ*, *ὁ*, *præfectus militiæ*, *dux*, *prætor*. *στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων*, *præfectus armorum*, Marm. Oxon. XXV. *στρατηγοὶ τοῦ ἱεροῦ*, Luc. XXII. 4. 52. &c. *ὕπατος στρατηγὸς*, conjunctim, *duumviri in provinciis*, sic dicti, Reines Inscr. cl. I. LXX. p. 430. ex *στρατὸς*, *exercitus*, et *ἄγω*, *duco*.

Στρατηΐη, Ion. pro *στρατιά*, *ἡ*, *militaris expeditio*.

Στρατηλασίη, *ης*, *ἡ*, *eductio exercitûs*, *expeditio*; ex Th. *στρατὸς* et *ἐλασία*, *expeditio militaris*.

Στρατηλατέω, idem quod *στρατηγέω*, quod vide.

Στρατιὰ, *ᾶς*, *ἡ*, idem ac Th. *στρατὸς*, *exercitus*.

Στρατιώτης, *ου*, *ὁ*, et Dor. *στρατιώτας*, *miles*. *στρατιῶται*, *ῶν*, *οἱ*, *milites*. ab eod. th.

Στρατιωτικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *militaris*; *militiæ peritus*. *τὰ στρατιωτικὰ*, *res militares*. à præced.

Στρατιωτικῶς, adv. *militaritèr*: à præced.

Στρατοκήρυξ, *κος*, *ὁ*, *belli præco*: q. d. *στρατοῦ κῆρυξ*, *exercitûs præco*.

Στρατολογέω, *ῶ*, *cogo et conscribo milites*, *delectum ago*: à *στρατολόγος*.

Στρατολογία, *ας*, *ἡ*, *delectus exercitûs*: à præc.

Στρατολόγος, *ου*, *ὁ* ꙃ *ἡ*, *qui exercitum colligit*: ex *στρατὸς* et *λέγω*.

Στρατοπεδάρχης, *ου*, *ὁ* ꙃ *ἡ*, *qui castris præest*, *exercituum præfectus*, *imperator belli*; q. d. *ἄρχων τοῦ στρατοπέδου*, *princeps castrorum*: ex *ἀρχὴ*, *imperium*, et *στρατόπεδον*, quod vide.

Στρατοπεδεία, *ας*, *ἡ*, *castrametatio*, *castra ipsa*, *dispositio exercitûs*: à seq.

Στρατοπεδεύω, fut. *εύσω*, perf. *ἐστρατοπέδευκα*, *castra metor*: à

Στρατόπεδον, *ου*, *τὸ*, *prætoria*, Herodot. iv. 4. propriè *castra*, hoc est, *locus*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus*. ex *στρατὸς* et *πέδον*, *solum*, *campus*.

ΣΤΡΑΤΟ'Σ, *οῦ*, *ὁ*, *exercitus*, *copiæ militares*, sive *terrestres* sive *navales*.

Στρατόωντο, Ion. et Poët. pro

ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi στρατάομαι, quod vide.

Στραφθεὶς, έντος, et στρεφθεὶς, *conversus*, a. 1. part. pass. à στρέφω, *verto*.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto*: f. ψω. a. 2. ἐστράφην.

Στρέβλωμα, ατος, τὸ, *tormentum, clavus navis*.

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prelum*.

Στρεβλοκάρδιος, ου, ὁ, *cordis perversi homo*: ex καρδία, *cor*, et

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus, callidus, perversus*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto*: f. ώσω. perf. ἐστρέβλωκα. ab eod. th.

Στρέμμα, ατος, τὸ, *luxatio*; it. *scriblita*: et

Στρεπτὸν, οῦ, τὸ, *torques*: et

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à στρεπτὸς, οῦ, ὁ, *torques*: ab eod. th.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, *flexibilis, versatilis, tortus*: sed

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, substant. *torques*: à στρέφω, *verto*.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *torquatus*: ex φέρω et στρεπτὸς, *torques*.

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso*. στρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco*: q. στραγγεύομαι. Th. στράγξ, γὸς, ἡ, *gutta*.

Στρεφοδινέω, *in gyrum verto*: oculi dicuntur alicui στρεφοδινεῖσθαι, cùm *vertigine corripiuntur*. ex στρέφω et δινέω, *gyro, circumago*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*.

Στρεφθὲν, έντος, a. 1. part. pass. n. g. Vide

Στρεφθέντε. nom dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθεὶς, a. 1. part pass. verbi στρέφω, *verto*: f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, torqueo, flecto, verso, cogito, revertor*: fut. στρέψω. perf ἔστρεφα. a. 1. imperat act. στρέψον, άτω. a 2. ἔστραφον. præs. pass. στρέφομαι, *convertor, converto me, mutor, contorqueor, contorquendo luxor, versor, occupatus sum*: perf. pass. ἔστραμμαι. aor. 1 pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ης, η. aor. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ a. 2. part pass στραφεὶς, εῖσα, ὲν. a. 1. part. pass. στρεφθεὶς, εῖσα, ὲν. perf med. ἔστροφα.

Στρηνῶς, adv. *asperè, horribiliter*. à στρηνὴς, *asper*. Est et

Στρηνὴς, pro σαφὴς, *manifestè*.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ καὶ ἡ, *asper, indomitus moribus*.

Στρηνιάω, *luxurior, dissolutè vivo, lascivio*: f. άσω. perf. ἐστρηνίακα. à seq.

ΣΤΡΗ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ, asperitas morum, fastus*: à στρηνὴς, *asper*.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis*: à στρίζω pro τρίζω, *strideo*.

Στριγμὸς, οῦ, ὁ, *stridor quidam*: à στρίζω pro τρίζω.

Στριπτὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*, *STRIX*.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, *strigosus*: à στρίφω, *stringo*.

Στροβεὺς, έως, ὁ, *instrumentum fullonium*.

Στροβέω, ῶ, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρόβιλος, ου, ὁ, *procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus; cochlea, murex marinus*: à seq.

Στρόβος, ου, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus*: à στροβέω.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus; teres instar cylindri*.

Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo*: f. ώσω. perf. ἐστρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, *turbo, trochus*, idem quod στρόβιλος· à στροβέω, *torqueo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρουθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρουθίον, ου, τὸ, *passerculus*: diminut. à seq.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *passer, parva avis, STRUTHIO; herba quædam*.

Στροῦς, *passer*. Hesych. contractum ex στρουθὸς.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis; caseus*: a

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso*.

Στροφάω, ῶ, *verto, volvo, verso*: à στρέφω.

Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii*: ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA: callida tergiversatio*: undè Angl. STRIFE. à perf. med ἔστροφα, verbi στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ἡ, *vertebra, cardo; versura, flexus, versio*: ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion à Στρόφιος, ου, ὁ, nom. propr.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, *conversio; volumen, spira*: à στροφή. Sed

Στρόφις, ὁ, *versutus, callidus*: ab eod.

Στροφόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, *intestina mihi torquentur, torminibus vexor*: à seq.

Στρόφος, ου, ὁ, *lorum contortum vel torquens, funis, fascia*; item *dolor intestinorum*. hinc fortè Angl. A ROPE. à στρέφω, *verto*: perf. med ἔστροφα.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, *versatilis*: à στροφόομαι.

Στρύμαργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad στρὺς, quia ὀχευτικός.

Στρυμόνα, acc sing. à

Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, *acerbus*: idem quod στυφνὸς, undè & factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad στρέφω, *constringo*.

ΣΤΡΥΧΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, *stratum, stragulum*: à στρώννυμι, *sterno*, quod vide. ab inus. στρόω.

Στρωματεὺς, έως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis*. Th. στορέω, *sterno*.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem. à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*: imperf. ἐστρώννυον. fut. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα. a. 1. imperat. act. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα. perf. pass. ἔστρωμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, *stratus*. hinc Angl. TO STROW. Th. στορέω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio, stratura*; item *lecti structura*: à 2. pers. sing perf. pass præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne*, a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam*, f. 1. act. verbi στρώννυμι, *sterno*.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator, trabs parva, asser, crates*: à στρώννυμι.

Στρωτῆρες, *asseres, tabulæ ad contabulationem*; pl. à præc.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, *stratus*: à 3. sing. perf. pass. verbi στρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. infin. pass. à

Στρωφάω, idem quod στροφάω, *verso, circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι. à στροφὴ, *versio, flexus*. Th στρέφω, *verto*.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στορέω, *sterno*.

Στυγέει, *odit*, 3. sing. præs ind. στυγέῃ, *timeat*, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio prosequor*: quod vide.

Στυγερὴ, Ion. pro στυγερὰ, ᾶς,

ἡ, *horribilis, odiosa*: dat. pl. στυγεραῖς. à

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *terribilis, tristis, gravis*. Th. στυγέω.

Στυγερώπης, εος, ὁ & ἡ, *invisus*: ex στυγερὸς, *horribilis*, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Στυγερῶς, adv. *horribiliter*: à στυγερός.

ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio prosequor, reformido, exhorresco*: f. ήσω et στύξω. ab inusit. στύγω. aor. 1. ἔστυξα. a. 2. ἔστυγον.

Στύγημα, ατος, τὸ, *odium*: et

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, a, um*: à perf pass. verbi στυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor*: f. άσω aor. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, αντος. à στυγνὸς. quod vide.

Στυγνάσας, αντος, aor. 1. part. act. verbi sup.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis*: à

Στύγος, εος, τὸ, *odium*. Th στυγέω, *odio prosequor*.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *columna*; item *graphium, STYLUS*: Angl. STYLE.

Στὺξ, γὸς, ἡ, *STYX*; nomen fluvii infernalis: à στυγέω, *exhorresco*.

Στύξαιμι, *odissem*, a. 1. opt. act. verbi στυγέω.

Στυππεῖον, ου, τὸ, et στυππεῖον, et στυππίον, *linum, stupa*: à

ΣΤΥ'ΠΗ, et στύππη, ης, ἡ, *STUPA*. Est et

Στύπη, *stipes, stirps*: qu. à στύφω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπινος, η, ον, *stupis confectus*: à στύπη.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod στύπη.

Στύππη. Vide στύπη.

Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*; quia valdè στύφει, id est, *adstringit*.

Στυπτικὸς, ἡ, ὸν, *adstrictorius*. Hinc Angl. STYPTICK. Th. στύφω.

Στυράκινος, ίνη, ινον, *styracinus, ex styrace arbore factus* Gen. xxx 37.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ακος, ἡ, *STYRAX* arbor; *lachryma ejus, suffimen*; in gen. masc. ὁ, idem quod σαυρωτὴρ q. v.

Στυφελίζω, *asperè tracto, everto, quatio*: f. ξω.

Στυφελίξαι, *quatere*, a 1. inf. act. verbi στυφελίζω. Th. στύφω, *adstringo*.

Στυφελὸς, ἡ ὸν, *durus, asper*: et

Στυφνὸς, *adstringendi vim habens*. Th στύφω.

Στυφρὸς, ἡ, ὸν, *durus, rigidus*: q. ab eod th.

ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur, *spisso*: f. ψω.

Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio, spissatio*: à præc.

ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficior*: in med. *tentigine laboro*.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, *STOICUS, a, um*. Angl. STOICK. ἀπὸ τῆς στοᾶς, à porticu sic dicti, ubi disputabant.

Στωμυλέω, -ῶ, *loquax sum, garrio*. Th. στόμα.

Στωμυλία, ας, ἡ, *loquacitas, nugæ*: à στωμύλος.

Στωμύλλω, id. ac στωμυλέω.

Στώμυλμα, ατος, τὸ, *loquacitas, nugæ*: à præc.

Στωμύλος, ου, ὁ & ἡ, *garrulus, lepidus, dicax*. Th. στόμα, ος, *oris*.

ΣΥ', et Dor. τὺ, *TU*, in genit. σοῦ, &c. hinc σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*.

Σύαγρος, ου, ὁ, *aper*: σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒΑΡΙΣ, ιδος, et εως, ἡ, *SYBARIS, urbs Magnæ Græciæ*, et, ut alii volunt, *Italiæ*; item *luxus*.

Συβαρίτης, ου, ὁ, *SYBARITA, qui est è Sybari*. et

Συβαριτικὸς, ἡ, ὸν, *SYBARITICUS; mollis*. Th. Σύβαρις

Συβαρῖτις, ιδος, ἡ, *mulier Sybaritica*.

Συβήνη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio*, propriè *suillo*; etiam *venabulum*: à σῦς.

Συβόσιον, ου, τὸ, *grex suum qui pascuntur*: à σῦς et βόσις, ἡ, *pastus*. Th. βόω, *pasco*.

Συβώτης, ου, ὁ, *subulcus*: qui σῦς βόσι, *pascit*.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγραφὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo*. Th. γράφω, *scribo*: f. ψω. perf γέγραφα.

Συγγελάω, ῶ, *unà rideo*.

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio*: ex συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίγνομαι, *simul sum, conversor*.

Συγγενέσιν, *cognatis*, dat. pl. à

Συγγενὴς, έος, ὁ & ἡ, *consanguineus*: à σὺν et γένος, εος, τὸ, *genus*. Th γίνομαι, *nascor, sum*: a. 2. m ἐγενόμην.

Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίγνομαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco*: à σὺν et γηράσκω, f. άσω, *senesco*. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.

Συγγίνεσθαι, præs. infin. m. à

Συγγίνομαι, *simul sum, conversor, convenio, coëo; adsum, auxilior; simul gignor*: ex σὺν et γίγνομαι.

Συγγινώσκω, *cognosco, mihi conscius sum; agnosco; consentio; ignosco*: ex σὺν et γινώσκω, *cognosco*: f. γνώσομαι. perf. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ως, ω. a. 2 imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio*: à συγγινώσκω, *ignosco*.

Συγγνωμονικὸς, ἡ, ὸν, *proclivis ad ignoscendum, indulgens; veniâ dignus*: à

Συγγνώμων, ονος, ὁ & ἡ, *facilis in dandâ veniâ, mitis, consentiens*. Vide συγγνώμη

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*: a. 1. infin. pass. verbi συγγινώσκω, *ignosco*: f. συγγνώσομαι. a. 2. συνέγνων.

Συγγνωστὸς, ἡ, ὸν, *ignoscendus, cui danda venia esset*: à συγγινώσκω.

Σύγγονος, ου, ὁ & ἡ, *cognatus*: Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, *scriptum, liber, opus*: dat. pl. συγγράμμασι. à συγγράφω.

Συγγραφεὺς, έος, ὁ, *scriptor, auctor*: ab eod

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *monumentum, descriptio, SYNGRAPHA*: ab eod.

Συγγράφω, *conscribo, scriptis mando; stipulor*: f. ψω. hinc συγγράψαι, a. 1. inf. act. ex σὺν et γράφω.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, *exercitatio communis*: ex σὺν, *cum*, et γυμνασία, *exercitatio*.

Συγκαθαιρέω, -ῶ, *unà everto, tollenti onus auxilior, juvo*: ex σὺν et καθαιρέω, quod ex κατὰ et αἱρέω, *capio*.

Συγκαθείργω, *unà cum alio concludo*: ex σὺν et καθείργω.

Συγκαθέλκω, Συγκαθελκύω, *deorsum traho*: ex σὺν et καθέλκω.

Συγκαθεύδησις, εως, ἡ, *concubitus*: à

Συγκαθεύδω, f. ήσω, *simul dormio, concumbo*: ex σὺν et καθεύδω.

Συγκαθεψέω, -ῶ, f. ήσω, *simul decoquo*.

Συγκάθημαι, *consideo*: ex σὺν et κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, *unà colloco*; item *unà sedeo*: a. 1. ind. act. συν-

εκάθισα. a. 1. part. act. συγκαθίσας. ex σὺν et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, idem.

Συγκαθυφαίνω, *unà intexo.*

Συγκαίω, *aduro, comburo:* fut. καύσω. perf. συγκέκαυκα. ex σὺν et Th. καίω, *uro.*

Συγκακοπαθέω, ῶ, *sum particeps afflictionum, unà patior:* f. ήσω. perf. συγκεκακοπάθηκα. ex σὺν et κακοπαθέω, *malis afflictor:* q. ex κακὸς, *malus,* et πάσχω, *patior:* a. 2. ἔπαθον. perf. med. πέπονθα.

Συγκακουχέω, -ῶ, *unà malis vexo:* f. ήσω. perf. συγκεκακούχηκα. præs. pass. συγκακουχέομαι, -οῦμαι, *unà malis vexor:* quod ex σὺν et κακουχέω, *malè tracto.* hoc est κακὸς et ἔχω, *habeo:* fut. ἕξω. aor. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, -ῶ, seu -έομαι, -οῦμαι, *convoco:* fut. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. m. συνεκαλεσάμην, ω, ατο. Th. καλέω, *voco.*

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, q. *cooperimentum, tegumentum, operculum:* à perf. pass. verbi seq.

Συγκαλύπτω, *cooperio, occulto, obruo;* f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. pass. συνεκαλύφθην. a. 2. pass συνεκαλύβην. perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus.* Th. καλύπτω, *occulto, tego:* f. ψω a. 2 ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειεν, 3. sing. aor. 1. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, quod vide.

Συγκάμπτω, *incurvo:* f. ψω. perf. συγκέκαμφα. a. 1. συνέκαμψα. aor. 1. imperat. act σύγκαμψον. άτω, *incurva.* ex σὺν et κάμπτω, *flecto:* f. ψω.

Συγκαταβαίνω, *unà descendo, coëo, convenio; descendo; ad alterius captum me accommodo:* a. 2. ind. act. συγκατέβην, ης, η a. 2. part. act. συγκαταβάς. ex σὺν, κατὰ, et βαίνω, *eo:* fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præc.

Συγκαταγηράσκω, *unà senesco:* ex σὺν, κατὰ, et γηράσκω.

Συγκατάγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo:* ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, *duco.*

Συγκαταζεύγνυμι, *conjungo.* Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2 infin. m. verbi συγκατατίθημι, q. v.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium:* ab eod.

Συγκατακαλύπτω, *unà tego:* à σὺν, κατὰ, et καλύπτω.

Συγκατακληρονομέω, -ῶ, *simul possideo:* à σὺν, κατὰ, et κληρονομέω.

Συγκαταμίγνυμι, *commisceo:* ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

Συγκατανεύω, f. εύσω, *nutu adsentior:* ex σὺν et κατανεύω.

Συγκατασήπω, *putrefacio:* à σὺν, κατὰ, et σήπω.

Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, *vastator:* à

Συγκατασκάπτω, *diruo, perdo:* à σὺν, κατὰ, et σκάπτω.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo et adorno.* ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, *instruo, paro.* Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas.*

Συγκατασκευάσας, αντος, a. 1 part. act. præced verbi.

Συγκατασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor;* f. ώσω ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκατασπάω, *convello:* f. άσω. ex σὺν, κατὰ, et σπάω.

Συγκαταστρεψαμένων, gen. pl. a. 1 part. m. verbi

Συγκαταστρέφω, *simul everto:* ex σὺν, κατὰ, et στρέφω.

Συγκατατάττω, *unà cum aliis colloco.*

Συγκατατίθημι, *unà depono:* med. συγκατατίθεμαι, *assentior, consentio, comprobo,* subaudi ψῆφον, ut apud Lat. post *concedo.* Bos de Ellipsi, voce ψῆφος. perf. pass. συγκατατέθειμαι. perf. part. pass συγκατατεθειμένος, *assensus* ex σὺν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκαταφάγω, *unà comedo:* ex σὺν, κατὰ, et φάγω, *edo:* a. 2. ἔφαγον. a. 2. infin. φαγεῖν.

Συγκαταφλέγω, f. ξω, *unà comburo:* ex σὺν et καταφλέγω.

Συγκαταψηφίζω, *unà damno;* item *unà eligo.* fut. ίσω. perf. συγκατεψήφικα. præs pass. συγκαταψηφίζομαι, *communibus calculis allegor:* aor. 1. pass. συγκατεψηφίσθην, ης, η, *communibus calculis allectus fui.* ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω, *calculis computo;* item *decerno, statuo.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a 2. sub act. verbi συγκατέρχομαι, *infra accedo.* ex σὺν et κατέρχομαι, *descendo:* hoc ex κατὰ et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 1. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, *unà conficio, aliquem in aliquâ re conficiendâ adjuvo:* ex σὺν et κατεργάζομαι.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, *confodio unà:* ex σὺν, κατὰ, et ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio:* f. ξω. perf. χα.

Σύγκειμαι, *simul positus sum; consto, compositus sum, consisto;* dicitur *de quo inter aliquos convenit:* ex σὺν et κεῖμαι.

Συγκείμενον, ου, τὸ, *pactum.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Σύγκειται, *certum est, constat.* Vide præced.

Συγκεκομμένος, perf. part. pass. verbi συγκόπτω, q. v.

Συγκεντέω, *compungo, conficio:* à σὺν et κεντέω.

Συγκεράννυμι, *contempero, commisceo:* f. συγκεράσω. aor. 1. συνεκέρασα, ας, ε. perf. συγκεκέρακα. perf. pass. per Sync. συγκέκραμμαι. perf. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, *contemperatus, unà permistus:* ex σὺν et κεράννυμι, *misceo:* fut. κεράσω.

Συγκερατίζω, -τίζομαι, *cornibus confligo cum aliquo:* ex σὺν et κερατίζω.

Συγκεφαλαιόω, *summatim recenseo:* et -όομαι, -οῦμαι, *in summam colligo* vel *colligor, consummo:* ex σὺν et κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um:* perf. part. pass. verbi συγχύω, vel -ύνω, f. ύσω, *confundo,* quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. perf. imperat. pass. verbi συγχωρέω, *concedo, indulgeo:* quod ex χωρέω, *eo, accedo, capio:* fut. ήσω. perf. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, *humo congesta tecta,* perf. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκινδυνεύω, f. εύσω, *unà periclitor:* ex σὺν et κινδυνεύω.

Συγκινέω, -ῶ, *commoveo:* f. ήσω. perf. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε Th. κινέω, *moveo.*

Συγκίνησις, εως, ἡ, *commotio:* à præced.

Σύγκλασις, εως, ἡ, *confractio:* et

Συγκλασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à verbo

Συγκλάω, *confringo:* fut. άσω. Vide κλάω.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, et

Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, *conclusio:* à perf. pass. seq.

Συγκλείω, concludo: fut. είσω. perf. συγκέκλεικα. a. 1. συνέκλεισα. perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, σται perf. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, claudo: f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, cohæres sum: f. ήσω. perf. συγκεκληρονόμηκα. à

Συγκληρονόμος, υ, ὁ ἡ ἡ, cohæres: ex σὺν et κληρονόμος, hæres: hoc ex κλῆρος, υ, ὁ, sors, et νέμω, tribuo, possideo: fut. νεμῶ a 1. ἔνειμα perf νενέμηκα. perf. med. νένομα.

Σύγκλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, convocatus, indictus. subst. ἡ, sc. βυλὴ, senatus, imprimis Romanus. à perf. pass. verbi συγκαλέω.

Συγκλύζω, inundo: fut. ύσω. perf. υκα. à κλύζω.

Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, convena.

Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, simul dormio, concumbo: f. ήσομαι. ex σὺν et κοιμάω.

Συγκοινωνέω, unà sum particeps, unà communico, commercium habeo: cum dat. nom. plur. part. præs συγκοινωνῦντες. fut. ήσω. perf. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. a. 1. part. act συγκοινωνήσας, ασα, αν. ex σὺν et κοινωνέω, particeps sum: hoc à κοινωνὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, communis.

Συγκοινωνὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, particeps, consors: ex σὺν et κοινωνός.

Σύγκοιτος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit: ex σὺν, cum, et κοίτη, cubile.

Συγκολλάω, -ῶ, conglutino: fut. ήσω. perf. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. fut. 1. act. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato: f. ήσω.

Συγκομιδὴ, historiæ collectio; item simplicitèr, collectio; congregatio hominum.

Συγκομίζω, unà affero: f. ίσω. perf. συγκεκόμικα. a. 1. συνεκόμισα. ex σὺν et κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, præceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano: item SYNCOPE, fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, concido, contundo, contraho: ex σὺν et κόπτω, scindo.

Συγκοσμέω, -ῶ, simul orno: fut. ήσω. f. 1. infin συγκοσμήσειν. ex σὺν et κοσμέω.

Σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. Th. κεράννυμι.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagmentum, concretum; interpretatio; edictum: à συγκρίνω.

Συγκρῖναι, a. 1. infin act. et

Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Συγκρίνω, comparo, coagmento, conjungo; decerno; interpretor: f. νῶ. a. 1 συνέκρινα. a. 1. infin. act. συγκρῖναι. pass. συγκρίνομαι, concresco, conferor, contendo, concerto: ex σὺν et κρίνω.

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; comparatio; interpretatio; item quod fas est, consuetudo, mos. κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν, Num. xxix. 6, 24, prout fas est. dat. pl. συγκρίσεσι. à præced.

Συγκροτέω, ῶ, f. ήσω, complodo, collido, compono, apparo, colligo, incito: ex σὺν et κροτέω, pulso. Th. κρότος, pulsus.

Συγκρυσμὸς, ῦ, ὁ, collisio: à

Συγκρύω, collido, committo: ex σὺν et κρύω, pulso.

Συγκρύπτω, idem ferè quod κρύπτω, celo, abscondo: f. ψω. perf. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, aor. 1. infin. act. præced.

Συγκτίζω, simul condo, concreo: f. ίσω. perf. συνέκτικα. ex σὺν ex κτίζω.

Συγκτίστης, υ, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius: à κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorsum aspicio, simul inclinor, consentio: f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsum.

Συγκυρέω, ῶ, fut. ήσω, accido, evenio; incido in aliquem; pertineo.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus. κατὰ συγκυρίαν, fortè fortunâ. à

Συγκύρω, concido, allido, impingo; incido: ex σὺν et κύρω, incido: fut. κύρσω aor. 1. ἔκυρσα. vel à συγκυρέω.

Συγκύφω, contraho.

Συγκωμάζατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream unà instituite, 2. pl. aor. 1. imperat. verbi

Συγκωμάζω, (q. ex σὺν et κωμάζω,) unà comessor: fut. άσω. Th. κῶμος, hymnus, commessatio.

Συγχαίρω, unà gaudeo: cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. f 2. m. συγχαρῦμαι. aor. 2. pass. συνεχάρην, ης, η, gratulatus sum. a 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, et in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo f. αρῶ. perf. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, 3. sing f 2. m. et

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. à

Συγχέω, confundo, consterno: item concito turbam, ubi omnis generis homines promiscuè confluunt: f. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. a 2. συνέχεον, ες, ε. Th. χέω, et χεύω, fundo: f. χέσω, χεύσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Συγχορεύω, f. εύσω, unà salto, Anacr.

Συγχόω, humo congestâ tego: f. ώσω. à χόω, aggerem duco. Th. χέω.

Συγχράομαι, -ῶμαι, simul vel unà utor; commercium habeo cum aliquo: cum dat. f ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχρονίζω, ætate æqualis sum; item commoror: f. ίσω. perf. συγκεχρόνικα. ex σὺν et χρονίζω. Th. χρόνος, tempus.

Συγχύνω, et συγχύω, confundo: f. ύσω. perf. συγκέχυκα. a 2. vel imperf. συνέχυνον, ες, ε, disputando pudefeci, superavi. perf. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus fui. perf. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um. a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν et χύω, vel χύνω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio: à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

Συγχωνεύω, conflo.

Συγχώννυμι, vel συγχωννύω, aggere communio; terrâ aggestâ obruo.

Σύγχωρος, ας, ἡ, ejusdem regionis: ex σὺν et χώρα, locus. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, ῶ, concedo, assentior, indulgeo, ignosco, do veniam: fut. ήσω. præs. part. pass. συγχωρύμενος. Ex σὺν et χωρέω, eo, accedo.

Συγχωρητέον, concedendum est, adj. verbale, à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. act. verbi συγχόω.

Σύδην, adv. celeritèr, impetuosè: à σύω, concito. Th. σείω, agito.

Σύες, sues, nom. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ἡ ἡ, sus, pro quo usitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ ἡ ἡ.

Σύιτο, *concitatus est*, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύιτο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Συζάω, -ῶ, *unà vivo*: præs. inf. συζῆν, pro συζᾷν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα. Ex σὺν et ζάω, *vivo*.

Συζιγνύω, vel συζεύγνυμι, *conjungo*: f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. pass. συνέζευγμαι. perf. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον. Ex σὺν et ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾷν, à συζάω, quod vide.

Συζητέω, ῶ, *mutuò quæro, discepto, disputo*: imperf. συνεζήτεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. fut. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Ex σὺν et ζητέω, *quæro*.

Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio*: et

Συζητητὴς, ῦ, ὁ, *disquisitor, disputator*: à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio*: à

Σύζυγος, ου, ὁ & ἡ, *conjunctus, copulatus*: à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, *unà vivo*: q. v.

Συζωννύω, *unà cingo*.

Συζωοποιέω, *unà vivifico*: f. ήσω. perf. συνεζωοποίηκα. a. 1. συνεζωοποίησα. Ex σὺν et ζωὸς, ῦ, *vivus*, (quod à ζάω, Poët. pro ζάω, *vivo*,) et ποιέω, *facio*.

Συηνὸς, ἡ, ὸν, *qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus* hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σῦς, *sus*.

Συθεὶς, *concitatus*, aor. 1. part. pass. verbi σεύω, vel σύω, *concito*: perf. pass. σέσυμαι, et ἔσσυμαι, per Hyperthesin. aor. 1. pass. ἐσύθην. Th. σείω, *agito*.

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. Sync. pro ἐσύθησαν, verbi ejusd. et th.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *festina*, aor. 1. imperat. pass. verbi σύω vide συθεὶς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pinguescit. Th. συκέη.

Συκάμινος, ου, ἡ, *SYCAMINUS, sycamorus*, nomen arboris. Pro fructu est συκάμινον volunt dici quod fructum ferat σύκων ἀμείνων, *qui ficubus meliùs sapiat*.

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, -έης, -ῆς, ἡ, *ficus*, arbor. σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκινος, ίνη, ινον, *ficulnus, imbecillis, fragilis, inutilis*: à præced.

Συκομορία, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *sycomorus*: ex συκέη, *ficus*, et μορέα, ας, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. SYCAMORE. ex iisd.

Σῦκον, ου, τὸ, *ficus*. Vide συκέη.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, *indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso*: per Synec. speciei, *calumnior*: f. ήσω. perf. σεσυκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα. à

Συκοφάντης, ου, ὁ, *SYCOPHANTA, calumniosus delator*: Angl. SYCOPHANT. Ex σῦκον, ου, τὸ, *ficus*, (Th. συκέη) et φαίνω, *in lucem profero, indico*.

Συκοφαντία, *calumnia, calumniosa delatio*: et

Συκοφαντικὸς, ἡ, ὸν, *ad sycophantam pertinens, calumniosus*: à præc.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia*.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, *ficetum*.

Συλαγωγέω, -ῶ, *prædas ago et abduco, deprædor*: ex σύλη, *præda*, et ἄγω, *duco*.

Συλαθεὶς, έντος. Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάσκε, *vi spoliabat*, 3. sing imperf act. Ion. pro ἐσύλα· à

Συλάω, vel -έω, *spolio*: f ήσω. perf. σεσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλεύμενος, ου, *prædans*, præs. part med. verbi συλέω. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύω, *spolio, deprædor*: à

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *præda, spolium; prædatio, spoliatio*.

Συληθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. et

Συλήσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*, quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλαβέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit*: Angl. SYLLABLE: à συλλαμβάνω, *comprehendo*: a. 2. συνέλαβον. Th. λαμβάνω.

Συλλαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαλέω, ῶ, *colloquor*; cum dat. f. ήσω. perf. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα. a. 1. part. συλλαλήσας, ασα, αν. Ex σὺν et λαλέω, *loquor*.

Συλλαμβάνω, *comprehendo*; it. *conscius sum; concipio*, de fœminâ; *adjuvo*: f. m. συλλήψομαι perf. Att. συνείληφα. perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς. a. 2. ind. act. συνέλαβον. præs. m. συλλαμβάνομαι, *conjicio; opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην. a. 2. m. συνελαβόμην, ου, ετο. Th. λαμβάνω, *capio*.

Συλλέγω, *colligo*: f. συλλέξω. perf. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω. a. 1. sub. συλλέξω, ης, ῃ, et in 3. pl. συλλέξωσι. præs. pass. συλλέγομαι, *colligor; convenio*. ex σὺν et Th. λέγω, *lego*: f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. præced.

Συλλήβδην, *comprehensim, summatim*: adv. à συλλαμβάνω.

Συλληπτρία, ίας, ἡ, *adjutrix*.

Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, *adjutor*: à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. et

Συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass et

Συλλήφθητι, a. 1. imperat. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehensio, auxilium; conceptio; SYLLEPSIS*, fig. Gramm. ab eod.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, *collectio, delectus*: à συλλέγω.

Συλλογίζω, *delectum habeo*. συλλογίζομαι, *ratiocinor; ratiocinando colligo; computo*: f. 1. m. ίσομαι, et Att. ιῦμαι. a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. συλλελόγισμαι. Ex σὺν et λογίζομαι, *rationem ineo*: quod à λόγος, *ratio*. Th. λέγω, *dico*: f. ξω. perf. med. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, *computatio, collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS*: Angl. SYLLOGISM. à præced.

Σύλλογος, ου, ὁ, *concio, conventus, cœtus, concilium, collegium*: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convitior*: fut. ήσω. perf. συλλελοιδόρηκα. ex σὺν et λοιδορέω.

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego*.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, *ejusdem cohortis socius*. Th. λόχος, *cohors*.

Συλλυπέομαι, -οῦμαι, *condoleo, condolesco*: ex σὺν et λυπέω, *dolore afficio, contristo*. Th. λύπη, *dolor*.

Συλλύω, *lites dirimo, consentio, reconcilio*: f. ύσω. a. 1. pass. συνελύθην. ex σὺν et λύω.

Συλώμενος, præs. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω, *deprædor*: f. ήσω. Th. σύλη, *præda*.

Συλῶν, præs. part. act. verbi συλάω, vel -έω, *spolio*: præs. part. pass. συλώμενος. Th. σύλη. *præda*.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. a. 2. opt act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio, contingo; transigo; paciscor, fœdus ineo; consentio*; item *efficior, consequor*: imperf. act. συνέβαινον fut συμβήσομαι. perf. συμβέβηκα. perf. part. act. συμβεβηκὼς, ότος. aor. 1. ind act. συνέβην, ης, η. a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῇ a. 2. part. act. συμβὰς, ᾶσα, άν. ex σὺν et Th. βαίνω, *eo*.

Συμβαλεῖν, a 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, *conjiciens*, Ion. et Att pro συμβαλλόμενος, præs part. pass. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. med. verbi ejusd.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβάλλετον. à

Συμβάλλω, *confero, congero; comparo; colligo conjecturâ; congredior; paciscor; pecuniam mutuam do; contexo*, ut mendacia. συμβάλλομαι, *conjecturâ assequor; rationem ineo, supputo; confero aliquid de meo; largior; adjuvo*: fut. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. 2. inf act συμβαλεῖν, *confligere*: perf. συμβέβληκα. a. 2. med. συνεβαλόμην, ου, ετο. perf. med. συμβέβολα. ex σὺν et Th. βάλλω, *jacio*.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. à

Συμβὰς, ᾶσα, ἀν, a. 2 part. act. verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεύω, *unà regno*: fut. εύσω perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. sub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. ex σὺν et βασιλεύω, *regno*. Th. βασιλεὺς, *rex*.

Σύμβασις, εως, ἡ, *compositio, pacificatio, fœdus, conventio*; à συμβαίνω, quod vide.

Συμβαστάζω, fut. άσω, *confero, comparo*: ex σὺν et βαστάζω.

Συμβεβάναι. Ion. pro συμβεβηκέναι. perf. inf act. et

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. et

Συμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Συμβήσομαι, f. 1. med. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio, accommodo; doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo*: f. άσω, εις, ει. a 1. ind. act. συνεβίβασα. a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, εῖσα, ὲν, *compactus*. ex σὺν et βιβάζω, *facio ascendere*. Th βαίνω, *scando, eo*.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβῶ, *instruam*, contract. pro -αῶ, Att. pro συμβιβάσω. f. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, ῶ, f όσω. *convivo*: ex σὺν et βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus*: et

Συμβιωτὴς, ῦ, ὁ, *convictor, contubernalis*: à præc.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, *commissura*: à συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *commissio, compago*: ab eod.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, *conferendus, comparabilis*: verbale ab eod.

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, *opitulor*: ex σὺν et βοηθέω.

Συμβοηθὸς, ῦ, ὁ, *auxiliator*: ex βοηθὸς, idem.

Συμβολανύω, idem quod συμβάλλω, *contraho*.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, *pactum, signum, argumentum*: et

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura*: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis, ænigmaticus*. ab eod.

Συμβολικῶς, adv. *conjecturaliter*: à præc.

Συμβολοκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *symbolas do in convivia, comessationes frequento*: ex σύμβολον et κόπος, *labor*.

Σύμβολον, ου. τὸ, *signum, tessera militaris, SYMBOLUM, pactum* à συμβάλλω.

Συμβουλευτὴς, ῦ, ὁ, *senator, consiliarius*: à συμβουλεύω.

Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; *suasorius*: à præc.

Συμβουλεύω, *consilium do; consulo*: f. εύσω. perf. συμβεβούλευκα. a. 1. συνεβούλευσα, ας, ε. a. 1. part. act. συμβουλεύσας. a. 1. med. συμβουλευσάμην, ω, ατο. ex σὺν et βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio*: et

Συμβουλία, ας, et Ion. ης, ἡ, idem: et

Συμβούλιον, ου, τὸ, *consilium*: item *senatores*. συμβούλιον ἔλαβον, Matt. xii. 14. **peculiari** sermonis figurâ dictum. Camerar. Vocem plebeiam pronunciat Salm. de ling. Hellen. p. 291. Utitur sanè Diod. Sic p. 337. A. τῶν εἰς τὸ συμβούλιον παρειλημμένων οἱ μὲν Δημοσθένει συγκατέθεντο, *qui in Senatum adhibiti fuerant, alii Demosthenis consilium probarunt*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Σύμβουλος, ου, ὁ, *qui est à consilio, consiliarius*. σύμβουλος δήμου, *rhetor qui populo quid faciendum sit suadet*. Fragm. Menandri ut notat Bos, Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.

Συμβραβεύω, f. εύσω, *unà operor*.

Συμβράζομαι, *unà trudor, pellor*.

Συμμαθητὴς, ῦ, ὁ, *condiscipulus*: à

Συμμανθάνω, *unà disco*. Th. μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo, unà testor*: f. ήσω. perf. συμμεμαρτύρηκα. aor. 1. συνεμαρτύρησα. ex σὺν et μαρτυρέω, *testor*. Th μάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *testis*.

Συμμαχέω, -ῶ, *in bello sum socius, sum socius pugnæ*: ex σὺν et μάχομαι, *pugno*: fut. ήσομαι vel έσομαι.

Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, *societas in bello*: à præced.

Συμμαχίδα, acc. sing. à συμμαχίς.

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, *socialis, auxiliaris*: à σύμμαχος.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, *socia*: à σύμμαχος.

Συμμάχομαι, *simul pugno*: à

Σύμμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *commilito, socius pugnæ*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συμμένω, *consisto, permaneo, duro*. Th. μένω, *maneo*.

Συμμερίζομαι, fut. ίσομαι, *unà partem capio*: cum dat. Ex σὺν et μερίζω, *partior, distribuo*: f. ίσω perf. pass μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido*.

Συμμετασχηματίζω, *transfiguro*: præs. part. pass. συμμετασχηματιζόμενος. à μετασχηματίζω, *transformo*: ex μετὰ, *trans*, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus*. Th ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. perf. pass. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps sum*: ex σὺν et μετέχω, *particeps sum*: f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ

et ἴσχω, *habeo:* imperf. ἴσχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ & ἡ, *consors, unà particeps:* à præced.

Συμμετρέω, ῶ, f. ήσω, *commetior:* ex σὺν et μετρέω.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus,* seu *proportio.* Angl. SYMMETRY. à

Σύμμετρος, ου, ὁ & ἡ, *commensus; justæ magnitudinis; modicus, mediocris; accommodatus:* ex σὺν et μέτρον.

Συμμέτρως, adv. *moderatè, modicè, satis, congruenter:* à pr.

Συμμήστωρ, ορος, ὁ, *consiliarius:* ex σὺν et μήστωρ.

Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin verbi

Συμμηχανάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor:* ex σὺν et μηχανάομαι.

Σύμμιγα, *promiscuè cum, simul cùm:* à συμμίγνυμι.

Συμμιγὴς, έος, ὁ & ἡ, *permistus:* à συμμίγνυμι.

Συμμίγνυμι, *commisceo, permisceo; manum confero:* ex σὺν et μίγνυμι, *misceo:* f. μίξω. perf. μέμιχα. a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ & ἡ, *permixtus, promiscuus:* à præced.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, *ejusdem rei imitator:* ex σὺν et μιμητὴς, *imitator.* Th. μιμέομαι, οῦμαι, *imitor:* f. ήσομαι.

Συμμῖξαι, a. 1. inf. act. et

Συμμίξῃς, 2. sing. aor. 1. sub act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo:* fut. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo.*

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium:* ab eod.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà improbitatem odi:* ex σὺν et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, *commiscearis,* 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Συμμορία, ίας, ἡ, *contubernium, societas, decuria:* ex σὺν et μόριον.

Σύμμορφος, ου, ὁ & ἡ, *conformis.* σύμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σὺν et μορφὴ, *forma.*

Συμμορφόω, -ῶ, *conformo:* fut. ώσω. perf. συμμεμόρφωκα. præs pass. συμμορφόομαι, -οῦμαι, *conformor:* à præc.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, SYMPATHIA.* Angl SYMPATHY: à συμπαθής.

Συμπαθέω, -ῶ, *unà cum alio afficior:* f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι ab eod.

Συμπαθὴς, έος, ὁ & ἡ, *cui sunt iidem affectus; qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo:* à συμπάσχω.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor:* ex συμπαίζω

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere.* Th. παίζω, *ludo.*

Συμπαίζω, *simul ludo:* f. ξω perf. συμπέπαικα. ex σὺν et παίζω.

Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, *unà festum celebro.*

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo, simul adsum:* fut. συμπαραγενήσομαι a. 2. med. συμπαραγενόμην, ου, ετο ex σὺν, παρὰ, et γίνομαι, *sum.*

Συμπαράγω, *simul prætereo, unà transeo:* fut. άξω. perf. συμπάρηχα.

Συμπαρακαλέομαι, -οῦμαι, *communem consolationem percipio:* a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione:* ex σὺν, παρὰ, et καλέω, *voco.*

Συμπαρακληθῆναι, vide in præc.

Συμπαραλαμβάνω, *simul assumo:* f. συμπαραλήψομαι a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part συμπαραλαβὼν, όντος. ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, *capio:* perf pass. εἴλημμαι a. 1. pass. ἐλήφθην.

Συμπαραληφθῇς, 2. sing. aor. 1. sub pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo:* f. νῶ. perf. συμπαραμεμένηκα a. 1. ind act. συμπαρέμεινα ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo:* f. νῶ. a 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, *unà adsum:* ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum:* præs. part. ὢν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρείποντο, 3. pl. imperf. med. à

Συμπαρέπομαι, *unà consequor.* Th ἕπομαι, *sequor.*

Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt,* nom. plur. præs. part. Poët pro συμπαρόντες, à συμπάρειμι, *unà adsum.*

Συμπαρέστασιν, Dor. pro

Συμπαρέστησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *simul adsto.* Ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, *sto, statuo.*

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *unà comitor:* ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, *simul.*

Σύμπας, ασα, αν, *universus, totus, simul omnis.* gen. plur. συμπάντων. ex σὺν et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*

Συμπάσχω, *simul patior:* a. 2. συνέπαθον. perf. med. συμπέπονθα. ex σὺν et πάσχω, *patior:* f. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, *conculco, utroque pede calco:* f. ήσω. ex σὺν et πατέω, *calco.*

Συμπείθω, *unà persuadeo, persuadeo.* Th. πείθω, f. σω, *persuadeo.*

Σύμπειρος, ου, ὁ & ἡ, *qui idem cum aliquo experitur.* Ex σὺν et πεῖρα, ας, ἡ, *inceptum.*

Συμπέμπω, *unà mitto:* f. ψω. a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto.*

Συμπεραίνω, *concludo, termino:* f. -περανῶ. perf. συμπεπέραγκα. ex περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum,* verbale à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo:* ex σὺν, περὶ, et αἱρέω, *capio:* fut. ήσω. a. 2 εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul comprehendo, circumdo velut veste:* f. συμπεριλήψομαι a. 2. συμπεριέλαβον. a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, όντος, *complectus.* ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio:* perf. λέληφα, et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, *unà circumfero.* συμπεριφέρομαι, *unà circumfero meipsum; comitor; unà versor; familiariter utor; obsequor; versor in aliquâ re:* ex σὺν, περὶ, et φέρω.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo, coagmento, coalescere facio.* Th. πηγνύω, *compingo:* f ξω.

Σύμπηξις, *compactio, coagmentatio:* à præc.

Συμπίνω, *bibo cum aliquo,* cum dat. f. συμπώσω. perf συμπέπωκα a 2 συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συμπίπτοντα, acc. sing. part. præs à

Συμπίπτω, *incido, incurro, contingo.* Th πίπτω, *cado;* fut. 2 med. πεσοῦμαι. perf. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, ῃ, εται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ασα, αν, a 1. part act et

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, *conformavit,* Ion

et Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, vel -ττω, f. άσω, *fingo, confingo, comminiscor:* ex σὺν et πλάσσω.

Συμπλαταγέω, *manibus complosis strepitum edo:* à πλαταγὴ, *crepitaculum;* quod à πλατάσσω, *ex ictu sonitum excito.*

Συμπλεκτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *connexus:* à

Συμπλέκω, *complico, connecto; consero manus:* fut. ξω. a. 2. συνέπλακον. fut. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι. a. 2. part pass. συμπλακεὶς, εῖσα, ἐν. ex σὺν et πλέκω, *necto:* f. ξω.

Συμπληγάδες, ων, αἱ, SYMPLEGADES, duæ insulæ ita dictæ, quia olim συμπλήττειν, *collidere,* visa sunt: ex σὺν et πλήττω.

Συμπλήγδην, adv. *collisim:* à συμπλήττω.

Συμπληθύω, *impleo:* à πληθύω vel -ύνω.

Συμπληροῦνται, 3. plur. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo, expleo:* f. ώσω. perf. συμπεπλήρωκα. præs. pass. συμπληρόομαι, οῦμαι. imperf. pass. συνεπληρόομην, -ούμην, -όυ, -οῦ, όετο, οῦτο, et in 3. pl. -όοντο, οῦντο. præs inf. pass. συμπληροῦσθαι. ex σὺν et πληρόω, *impleo.* quod à πλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, *plenus.* Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipsa complendi actio; complementum, perfectio:* ab eod.

Συμπλήσσω vel -ττω, f ξω, *collido, confligo.* Th. πλήσσω.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio, amplexus; manuum consertio in prælio;* figura rhetorica: à συμπλέκω.

Σύμπλοος, et -ους, ὁ, *navigationis socius.* Th. πλέω, *navigo.*

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro; consentio.* Th πνέω, f. πνεύσω, *flo, spiro.*

Συμπνίγω, *suffoco, strangulo, coarcto:* imperf act. συνέπνιγον. f. ίξω. perf. συμπέπνιχα. a. 1. συνέπνιξα. ex σὺν et πνίγω, *suffoco.*

Σύμπνοια, ας, ἡ, *conspiratio, consensus.*

Συμποδίζω, *pedes obligo, impedio:* f. ίσω a 1. συνεπόδισα, ας, ε. ex σὺν et ποδίζω, *pedes ligo.* Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Συμποδίσας, *quum ligasset,* a. 1. part. act præc. Gen xxi .8.

Συμποθὲν, *absorptum,* aor. 1. part. pass n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo:* a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo.*

Συμποιέω, -ῶ, fut. ήσω, *unà facio, unà laboro, sustineo:* in med. est etiam *cogo,* veluti *exercitum:* ex σὺν et ποιέω, *facio.*

Συμπολεμέω, -ῶ, *simùl bellum gero:* fut. ήσω. perf. συμπεπολέμηκα· ex σὺν et πολεμέω.

Συμπολιτεία, ας, ἡ, *jus unà remp. administrandi, communia reipubl. jura et instituta:* à

Συμπολιτεύω, et συμπολιτεύομαι, *unà remp. administro, in eâdem republ. cum aliis versor:* ex σὺν et πολιτεύω, *remp. administro:* hoc à πολίτης, ου, ὁ, *civis.* Th. πόλις, *urbs.*

Συμπολίτης, ου, ὁ, *concivis:* ex σὺν et πολίτης.

Συμπονέω, ῶ, f. ήσω, *unà laboro, simul tolero:* ex σὺν et πονέω.

Συμπονηρεύομαι, *simùl cum alio malè ago.*

Συμπορεύομαι, *unà proficiscor;* cum dat. it. *convenio:* im perf. med. συνεπορευόμην, ου, ετο. f. συμπορεύσομαι a 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η. a. 1. part. pass. συμπορευθεὶς, εῖσα, ἐν. ex σὺν et πορεύομαι, *eo, proficiscor.* Th. πείρω, *transeo:* perf. med πέπορα. indè πόρος, *transitus,* &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ου, τὸ, *convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum qui accubuerant:* à συμπίνω.

Συμπότης, ου, ὁ, *compotator, conbibo:* ab eod.

Συμποτικὸς, ἡ, ὀν, *compotatorius, convivialis:* à præced.

Συμπράκτωρ, ορος, ὁ, *adjutor.* συμπράκτωρ ἰδοῦ, *comes viæ.* à seq.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor, adjuvo, opitulor:* ex σὺν et πράσσω, vel -ττω, *facio:* f. ξω

Συμπρεσβύτερος, ου, *unà presbyter.* Ex σὺν et πρέσβυς, υος, et Att εως, ὁ, *senex;* comparat. πρεσβύτερος, *senior.*

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor:* à συμπράσσω, quod vide.

Συμπρόειμι, *simul procedo.*

Συμπροπέμπω, f ψω, *unà deduco.* ex σὺν et προπέμπω.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf act verbi præced.

Συμπρόσειμι, *simul adsum, adhæreo.* f med συμπροσέσομαι a 2. συμπροσῆν. Vide εἰμί.

Σύμπτωμα, ατος, τὸ, *casus, accidens.* hinc Angl. SYMPTOM. à συμπίπτωμαι. perf. pass. verbi συμπίπτω.

Συμφάγω, *comedo:* f. 2. med. συμφάγομαι, pro -φαγοῦμαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, *edo.*

Συμφέρει, *conducit,* 3. sing. præs. ind. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρον, τὸ, *commodum, utilitas:* et

Συμφερτὸς, ἡ, ὀν, *collatus, congestus; solidus:* à

Συμφέρω, εις, ει, *simul fero, simul porto, comporto, conveho; perfero, tolero; confero, utilis sum:* συμφέρομαι, *unà moveor; convenio, congruo, alicui consentio, acquiesco; congredior; coëo; pugno, manus confero; evenio, accido:* f. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα. a. 1. part. act. συνενέγκας, αντος. ex σὺν et φέρω, *fero:* f. οἴσω.

Συμφεύγω, *confugio:* f. 1. med. -φεύξομαι. a. 2. act. συνέφυγον. Th. φεύγω.

Σύμφημι, propriè *unà loquor,* et per Metonym. *consentio,* cum dat. a. 2. συνέφην, ης, η. Th φημὶ, seu φάω, *dico.*

Συμφλέγω, *comburo:* fut. ξω. perf. med -πέφλογα. ex φλέγω, *uro.*

Συμφλογίζω, *simul inflammo:* f. ίσω. perf. -πεφλόγικα. ex φλογίζω, *inflammo.*

Συμφοιτάω, ῶ, f. ήσω, *unà ventito; convehor; sum condiscipulus:* à σὺν et φοιτάω.

Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, *condiscipulus:* à perf. pass. verbi præc.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *collatio, congestio;* item *casus, eventus:* plerumque *fortuna adversa, calamitas.* Vide συμφορή.

Συμφοραίνω, *calamitatem alicujus defleo:* à præc.

Συμφοράω, -ῶ, *condoleo:* à συμφορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, *comporto.* Hinc συμφορήσαντες. a. 1. part. act. pl.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, *calamitas, casus, collatio:* et τὰ συμφορὰ, id. à συμφέρω.

Σύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *utilis, aptus;* item *comes:* ab eod.

Συμφόρως, adv. *commodè, utilitèr:* à præc.

Συμφράδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *qui unà consilia agitat, consiliator;* item *unanimis:* à

Συμφράζομαι, *simul delibero:* f. άσομαι, et Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, *dico:* f σω. a. 2. ἔφραδον. perf. med. πέφραδα.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. med. Poët. et

Συμφράσσατο, *contulerat*, 3. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro **συνεφράσατο**, verbi **συμφράζομαι**.

Συμφράσσω, vel

Συμφράττω, *concludo*, *consepio*, *munio*: f. ξω. perf. -πέφραχα ex σὺν et φράσσω, *sepio*.

Συμφρονέω, ῶ, fut. ήσω, *eâdem sum mente*, *consentio*, *assentior*, *communi consilio delibero*; item *intelligo*, *concipio*: ex σὺν et φρονέω, fut. ήσω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Συμφρύγω, vel -ύττω, fut. ξω, *conterrefacio*, *unà frigo*. ex σὺν et φρύγω.

Συμφυεῖσαι, nom pl f. g. a. 2 part. pass. verbi **συμφύομαι**, quod vide

Συμφύλαξ, ακος, ὁ, *consors custodiæ*: ex σὺν et φύλαξ.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, *contribulis*, *qui est ex eâdem tribu*: ex σὺν et φυλέτης, *tribulis*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Συμφύομαι, *unà enascor*; *coalesco*, *cohæresco*: a. 2. pass. **συνεφύην**, ης, η. aor 2. part pass. **συμφυεὶς**, εῖσα, ὲν. Th. φύω, *nascor*.

Συμφυρμὸς, ῦ, ὁ, *mixtura*, *commixtio*: ex perf. pass. verbi

Συμφύρω, *commisceo*: f. φυρῶ. perf. -πέφυρκα. perf. pass -πέφυρμαι.

Συμφυτεύω, f. εύσω, *simul planto*. **συμφυτεῦσαι τοὔργον** sive **τὸ ἔργον**, *simul auctorem fuisse operis*. ex σὺν et φυτεύω

Σύμφυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà plantatus*, *simul genitus*, *cognatus*, *innatus*; *consertus*, *consitus*; *sociabilis*; *similis*; *consentaneus*: à

Συμφύω, f. ύσω, *unà planto*, *coalescere facio*, *conglutino*: ex σὺν et φύω.

Συμφωνέω. q. *ex diversis vocibus unum efficio concentum*, *concino*. Per Metaph. *consentio*, *communi consensu paciscor*: fut. ήσω. perf. **συμπεφώνηκα**. a. 1. **συνεφώνησα**, ας, ε, *pactus sum*. a. 1. pass. **συνεφωνήθην**, ης, η. **συνεφωνήθη ὑμῖν**, *convenit inter vos*. Ex σὺν et φωνέω, *vocem emitto*. Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass praeced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, *concordia*: à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, *concentus*: et

Σύμφωνον, ου, τὸ, *pactum*, *conventum*: et

Σύμφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consonus*: per Metaph. *concors*: ex σὺν et φωνὴ, *vox*.

Συμψάω, -ῶ, *contero*, *vestigia alicujus ita conturbo*, *ut non amplius appareant*: a. 1. part. **συμψήσας**. Th. ψάω, *comminuo*.

Συμψηφίζω, *computo*: f. ίσω. a. 1. **συνεψήφισα**, ας, ε. perf. **συμψήφικα**. ex σὺν et ψηφίζω, *calculis computo*. Th. ψῆφος, ου, ἡ. *calculus*.

Σύμψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus idem est suffragium*, *consentiens*: ex σὺν et ψῆφος.

Σύμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis*: ex σὺν et ψυχὴ, *anima*.

ΣΥ'Ν, *CUM*, præpos. regens dat. **σὺν Χριςῷ εἶναι**, *cum Christo esse*: cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles. in compos. *unà*, *pariter*, *eodem tempore*. sæpe redundat.

Σῦν, *suem*, acc. sing. à σῦς, συὸς, *sus*.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. et

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Συνάγαγον. pro **συνήγαγον**, a. 2. ind. act. verbi **συνάγω**, quod vide.

Συνάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *legationis socius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Συναγείρω, *colligo me*. Th. ἀγείρω, *colligo*.

Συναγερθεν, Bœot. pro **συνηγέρθησαν**, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, f. εύσω, *adstipulor*, *assentior*; *tueor et defendo sententiam alicujus*; *patrocinor*; *jubeo*: ex σὺν et ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, *concionor*, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Συναγρόμενος, præs. part. verbi **συνάγρομαι**, *congrego*: quod ex σὺν et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, *congrego*.

Συναγυρμὸς, ῦ, ὁ, *collectio*. **εἰς συνάγυρμον φρονήσεως**, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272, *ad colligendam prudentiam*. ab ἀγύρω, *congrego*, undè et

Συνάγυρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul collectus*.

Συνάγω, ξω, *colligo*, *congrego*. de uno dicitur, Matt. xxv. 35, **ξένος ἤμην**, ϗ **συνηγάγετέ με**. et LXX. apud Jud. **οὐκ ἔςιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν** et 2 Sam. Grotius inter Hebraismos refert, nec dum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke. f. **συνάξω** a. 2. **συνῆγον**, et Att. **συνήγαγον**· in 2. pl. **συνηγάγετε**, *hospitio excepistis*. a. 2. imperat. **συνάγαγε**, *collige*; in 2. pl. **συναγάγετε**. a. 2. sub. act. **συναγάγω**, ῃς, ῃ. aor. 2. part. act. **συναγαγὼν**, οῦσα, όν. perf. ind. act. **συνῆχα**. perf. pass. **συνῆγμαι**, ξαι, κται. perf. part. pass. **συνηγμένος**, η, ον, *congregatus*: a. 1. ind pass. **συνήχθην**, ης, η. a. 1. part. pass. **συναχθεὶς**, έντος. f. 1. ind. pass. **συναχθήσομαι** perf. med. **συνήγαγα** ex σὺν et ἄγω, *duco*.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, *coactor*, *conciliator*: à præc.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, *SYNAGOGA*, *conventus*, *collectio*, *schola*. hinc Angl. SYNAGOGUE. à præced.

Συναγωνίζομαι, *unà certo*. f. m. ίσομαι. perf. pass. **συνηγώνισμαι**. a. 1. med. **συνηγωνισάμην**, ω, ατο. a. 1. inf. m. **συναγωνίσασθαι**. ex σὺν et ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναγωνιστὴς, ῦ, ὁ, *qui unà certat*: in acc plur. **συναγωνιςάς**. Ex σὺν et ἀγωνιςὴς, ῦ, ὁ, *certator*, *athleta*. quod ab ἀγωνίζομαι, *certo*. Th. ἀγὼν, *certamen*.

Συναδικέω, ῶ, f. ήσω, *unà injurias facio*: ex σὺν et ἀδικέω.

Συνᾴδουσι, 3. pl. præs. à

Συνᾴδω, *consono*, *consentio*. Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, *cano*: f. ᾄσω. perf. ᾖκα.

Συναθλέω, ῶ, *unà certo*. f. ήσω. perf. **συνήθληκα**. aor. 1. **συνήθλησα**, ας, ε. ex ἀθλέω, pro ἀθλεύω, *certo*. Th. ἆθλος, *certamen*.

Συναθροίζω, *congrego*: fut. οίσω. perf. **συνήθροικα** a. 1. **συνήθροισα**. a. 1. part. act. **συναθροίσας**, αντος. perf. pas. **συνήθροισμαι**. perf part. pass. **συνηθροισμένος**, η, ον, *congregatus*. ex σὺν et ἀθροίζω, *colligo*. Th. ἀθρόος, *confertus*, *in unum collectus*.

Συναΐγδην. adv. *simul*, *uno impetu*. Th. ἀΐσσω, *cum impetu ruo*.

Συναΐξαντε, *impetum pariter fecerunt*, Ion. pro **συνηΐξατην**. 3. dual. plusq. perf. pass. verbi **συναΐσσω**.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consanguineus*: ex σὺν et αἷμα, ατος, τὸ, *sanguis*.

Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi **συναίρω**, quod vide.

Συναιρέω, *simul profligo*: item *simul complector*, *contraho in unum*: ex σὺν et αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ηκα. quod vide.

Συναίρω, *simul tollo, confero, opitulor*: f. συναρῶ. perf. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, *tollo*.

Συναΐσσω, *simul irruo*: f. 1. m. συναΐξομαι. perf. pass. συνῄιγμαι. plusq. perf. συνῃίγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror*.

Συναίτιος, ία, ιον, *auctor cum aliquo*: ex σὺν et αἴτιος.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concaptivus*: ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captivus*.

Συνακμάζω, f. άσω, *unà adolesco*: ex σὺν et ἀκμάζω.

Συνακολουθέω, -ῶ, *unà sequor*: fut. ήσω. perf. συνηκολούθηκα. a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes*.

Συναλγέω, *unà doleo*: fut. ήσω perf. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Συναλίζω, *congrego*: f. σω perf. συνήλικα. præs. part. pass. συναλιζόμενος, *conveniens, veniens in cœtum*. aor. 1. part. pass. συναλισθεὶς. ex σὺν et ἁλίζω, *congrego*. Th. ἅλις, *satis*, adv.

Συναλίσκω, *simul capio*: ex σὺν et ἁλίσκω.

Συναλλαγὴ, ῆς ἡ, *commercium cum aliquo*: à συναλλάττω.

Συνάλλαγμα, ατος. τὸ, *commercium, contractus*: à perf. pass. verbi

Συναλλάττω, *paciscor cum aliquo*: item *congredior cum aliquo; concilio*: ab ἀλλάττω, *muto*: f. ξω. perf. χα.

Συνάμ᾽ pro συνάμα, adv. *simul cum, unà*: ab ἅμα.

Συνάμωρος, vel σινάμωρος, ου. ὁ ϗ ἡ, *vastator, maleficus*. Vide σιναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, *utrumque*. Th. ἄμφω, *ambo* vel *ambæ*.

Συναμωρέω, *lædo, vasto*. Alii malunt σιναμωρέω legere; quod à σινάμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui in fatis est nocere aliis*: *qui ad id natus est ut alios lædat*: scribitur et σινάμορος à σίνω, *lædo*, et μόρος, *fatum*. Th μείρω, *divido*.

Συναναβαίνω, *unà ascendo*: f m βήσομαι. a. 2. συνανέβην, ης, η a. 2. part. act συναναβὰς, in f g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, et in pl, συναναβᾶσαι, *quæ simul ascenderant*: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Συναναβᾶσι, dat. plur. m et n. g. a 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, aor. 2. part. f. g. à præced.

Συναναβοάω, ῶ, f. ήσω, *unà exclamo*: ex σὺν et ἀναβοάω.

Συναναιρέω, *simul tollo*: ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio*: f. ήσω. a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, *simul accumbo*: imperf. med. συνανεκείμην, σο, το, et in 3. plur. συνανέκειντο. præs part. med. συνανακείμενος, η, ον. ex σὺν, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jacio*: med. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, *simul commisceo*: f. συναναμίξω a. 1. συνανέμιξα. præs inf pass. συναναμίγνυσθαι. ex σὺν, ἀνὰ et μίγνυμι, *misceo*: f. μίξω. perf. μέμιχα.

Συναναλίσκω. f. ώσω, *unà expendo*: ex σὺν et ἀναλίσκω.

Συνανάμιξις, εως, ἡ, *commixtio, commercium*. à perf. pass. verbi συναναμίγνυμι.

Συναναπαύομαι, *simul quiesco, unà refocillor*: f. αύσομαι. ex σὺν, ἀνὰ, et παύω, *cesso*: a. 2. ἔπαον.

Συναναπλέκω, *implico*: f. πλέξω. perf. πέπλεχα. ex σὺν, ἀνὰ, et πλέκω, *necto*.

Συναναστρέφω, f. ψω, *unà revertor, unà refero pedem, retrocedo*. συναναστρέφομαι. *conversor cum aliquo*: ex σὺν, ἀνὰ, et στρέφω, *verto*: f. ψω.

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, conversatio*: à præc

Συναναφέρω, *simul eveho*: f συνανοίσω. perf. συνανήνεγκα. ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.

Συναναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio vel respectus ad aliquid*. ἐπὶ τὰ θεῖα, *ad res divinas*. Antonin iii § 13. ex σὺν, ἀνὰ. et φέρω

Συνανεστράφην, a. 2. ind. pass verbi συναναστρέφω.

Συνανίημι, f. ανήσω, *unà concito*: ex σὺν et ἀνίημι.

Συναντάω, ῶ, *occurro* cum dat. f. ήσω. f. 1. part. act συναντήσων. οντος. aor. 1. ind act. συνήντησα. a 1. part. συναντήσας. ex σὺν et ἀντάω, *obvius fio*. Th ἀντί.

Συνάντημα, ατος, τὸ, *occursus, eventus, exitus*: à præc.

Συνάντησις, εως, ἡ, *occursus*: ab eod.

Συναντιάζω. f. άσω, *occurro*: ex σὺν et ἀντιάζω.

Συναντιλαμβάνω, *vicissim juvo, opem fero*: cum dat a. 2. m. συναντιλαβόμην, ου, ετο aor. 2. sub med συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται. ex σὺν. ἀντὶ, et λαμβάνω, *capio*: f med. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, *occurro, obviam eo*: Poët. pro συναντάω, q. v.

Συναντώντων, gen. plur. part. præs. præced.

Συναντῶσιν, *occurrant*, 3. plur. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, socius, comes*. Th. ἀείρω, *erigo*: f. ἀερῶ. perf. med. ἦορα, et Ion. ἄορα.

Συναπάγω, *simul abripio*: f. ξω. perf. συναπῆχα. præs. part. med. συναπαγόμενος, ου, *obsecundans, obtemperans*. aor. 1. ind pass. συναπήχθην, ης, η, *simul abreptus fui*. a. 1. part. pass. συναπαχθεὶς, έντος, *simul abreptus*. ex σὺν, ἀπὸ, et ἄγω, *duco*.

Συνάπας, ασα, αν, *simul omnis*: ex σὺν et ἅπας, *universus*. Th. πᾶς, *omnis*.

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω, *occulto*.

Συναπέρχομαι, *unà cum aliquo abeo*: ex σὺν et ἀπέρχομαι.

Συναπιστίατο, Ion. pro συναφίσταντο, 3. pers. plur. imperf. pass. verbi συναφίσταμαι vide ἀφίσταμαι. Alii legend. censent συναπισταίατο.

Συναποδράω, -ῶ, *unà aufugio*: ex σὺν et ἀποδράω.

Συναποθνήσκω, *simul morior*: cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. a. 2. inf. συναποθανεῖν ex σὺν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*: f. 2 med. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, f. ψω, *simul abscondo*: ex σὺν et ἀποκρύπτω.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et

Συναπόλῃ, *simul pereas*, 2. sing. a. 2 sub. med à

Συναπόλλυμι, *unà perdo*: f. συναπολέσω. med. συναπόλλυμαι, *unà pereo*. a. 2. med. συναπωλόμην, ου, ετο. ex σὺν et ἀπόλλυμι.

Συναποστέλλω, *simul mitto, ablego*: f. συναποστελῶ. perf. συναπέσταλκα. a. 1. συναπέστειλα. ex σὺν et ἀποστέλλω.

Συνάπτω, *agglutino, connecto, copulo, conjungo, attingo, advenio, adsum*: fut. ψω. perf. συνῆφα. συνάπτει ὥρα, *tempus instat et urget*. Th. ἅπτω, *necto*: f. ψω. perf. ἧφα.

Συνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω, *confero*. Th. αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ejusd.

Συναρήρανται, Att. redupl. pro

συνήρακται, 3. sing. perf. pass. à

Συναράσσω, f. ξω, *collido, confligo*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

Συναριθμέω, -ῶ, *connumero, computo*: f. ήσω. perf. ηρίθμηκα. ex σὺν et ἀριθμέω, *numero*.

Συναρκέομαι, ῦμαι, cum dat. *sufficio, patientèr aliquem fero*, Theoph. Charact. c. iii. à σὺν et ἀρκέομαι, *contentus sum*.

Συναρμόζω, f. σω, *coapto, concinno; congruo, convenio, quadro*: ex σὺν et ἁρμόζω, *apto*.

Συναρμολογέω, -ῶ, *congruentèr coagmento, aptè concinno*: fut. ήσω. perf. συνηρμολόγηκα. part. præs. pass. συναρμολογούμενος, -ύμενος, -ουμένη, υμένη, *congruentèr coagmentatus, -a*: ex σὺν et ἁρμολογέω, -ῶ, *aptè concinno, compingo*, et hoc ab ἁρμὸς. (pro ἁρμὸς, ῦ, ὁ, *compages*: ab ἄρω, *apto*: fut. ἀρῶ. perf. ἦρκα. perf. pass ἤρμαι,) et λέγω, *dico*.

Συνάρμοξιν, Dor. et Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω.

Συναρμοσθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, *abreptio, correptio, rapina*: à

Συναρπάζω, *simul abripio, diripio*: f. άσω. perf. συνήρπακα. plusq. perf. συνηρπάκειν, εις, ει. a. 1. ind. act. συνήρπασα a. 1. part. συναρπάσας, αντος. a. 1. ind. pass. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, έντος, *abreptus*. Th. ἁρπάζω, *rapio*: f. σω, et Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συναρτάω, ῶ, f. ήσω, *conjungo*: ex σὺν et ἀρτάω.

Συνάρχω, fut. ξω, *unà impero*: ex σὺν et ἄρχω.

Συνασπίζω, *confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno*: ab ἀσπίζω, *clypeo protego*. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Συνασπισμὸς, ῦ, ὁ, *mutua defensio, cum milites mutua scuta et hastas obtendunt capiti*: à præced.

Συναυλίζομαι, *unà commoror, conversor*: f. m. ίσομαι. perf pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, *stabulum*.

Σύναυλος, υ, ὁ ἢ ἡ, *contubernalis*: ex σὺν et αὐλή.

Συναυξάνω, *simul augeo, facio crescere*: f. συναυξήσω. perf. συνηύξηκα. præs. pass. συναυξάνομαι, *simul cresco*: præs. inf. med. συναυξάνεσθαι. ex σὺν et αὐξάνω, seu αὔξω, *augeo*: f. ήσω. Th. ἀέξω, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

Συνάφεια, ας, ἡ, *conjunctio*: à συναφής.

Συναφὴ, ῆς, ἡ, *conjunctio, connexio*: à perf. med. verbi συνάπτω.

Συναφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *conjunctus, contiguus*: à συνάπτω.

Συναχθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi συνάγω, *congrego*: fut άξω. perf. συνῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Συναχθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. ind pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, *condolesco*; in 3. pl συνάχθονται. ex σὺν et ἄχθομαι, *gravor, ægrè feror*. Th. ἄχθος, εος. τὸ, *pondus, onus*.

Σύναψις, εως, ἡ, *conjunctio*: ex συνάπτω.

Συνάψομεν, 1. plur fut. 1. act. verbi συνάπτω, *connecto*. Th ἅπτω, *necto*: f. ψω.

Συνδάκνω, *commordeo, compungo*: ex σὺν et δάκνω.

Συνδειπνέω, ῶ, f. ήσω, *concœno*: à σὺν et δειπνέω, *cœno*. Th δεῖπνον, *cœna*.

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. verbi præc.

Σύνδεσμος, υ, ὁ, *nexus, vinculum*: à συνδέω, quod vide.

Συνδεόμενος, Ion. pro συνδούμενος, ύμενος, *qui vinctus est cum aliquo*: à

Συνδέω, *simul vincio, colligo, connecto, consocio, concilio*: f. ήσω perf συνδέδεκα. perf pass. συνδέδεμαι. perf. part pass. συνδεδεμένος, *simul vinctus*. ex σὺν et δέω, *ligo*.

Συνδιαβάλλω, f. βαλῶ, *unà calumnior*: ex σὺν et διαβάλλω.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *unà vivo cum aliquo*: ex σὺν et διαιτάομαι.

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo*: ex σὺν, διὰ, et κινδυνεύω, *periclitor*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω. *unà miserias perfero*: ex σὺν, διὰ, et ταλαιπωρέω.

Συνδιατίθημι, f. θήσω, *unà dispono*: ex σὺν et διατίθημι.

Συνδιατρίβω, *commoror apud vel cum, consuetudinem habeo cum; versor in, operam et studium pono in*: imperf. συνδιέτριβον, ες, ε. ex σὺν et διατρίβω. Th. τρίβω, *tero*: fut. ψω. perf. τέτριφα. perf. pass. τέτριμμαι.

Συνδιαφέρω, *cum alio perfero aut sustineo, aliquem in re aliquâ tolerandâ adjuvo*. ex σὺν et διαφέρω.

Συνδιαχειρίζω. Vide in διαχειρίζω. f. ίσω. *contrucido*. ex σὺν et διαχειρίζω.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2 ind. act. verbi συνδιατρίβω.

Συνδιητᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi συνδιαιτάομαι, ῶμαι, *cohabito, contubernalis sum*: à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, ης, ἡ, *vivendi mos*.

Συνδικάζω, f. άσω, *unà judico*: ex σὺν et δικάζω.

Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, *rem alterius in judicio ago et adjuvo*: ex σὺν et δικῶ.

Σύνδικος, υ, ὁ ἢ ἡ, *testis, comes, adjutor*; propriè σύνδικοι vocantur *plures patroni, qui simùl unam eandemque causam in judiciis defendunt*. Th. δίκη, *jus*.

Συνδιοικέω, ῶ, f. ήσω, *unà administro*: ex σὺν et διοικέω.

Συνδιώκω. f. ξω, *unà persequor*: ex σὺν et διώκω.

Συνδοκεῖν dicitur *de quo inter multos convenit, quod communitèr placet*. Th. δοκέω, *censeo*.

Συνδοκιμάζω, f. άσω, *simul exploro, simul probo*: à σὺν et δοκιμάζω.

Συνδοκιμάσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præc.

Συνδοξάζω, *simul glorifico*: fut. άσω. perf. συνδεδόξακα. aor. 1. ind. pass. συνδοξάσθην, ης, η. a. 1. sub. pass. συνδοξασθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. à σὺν et δοξάζω, *opinor, sentio*; et hoc à δόξα, ης, ἡ, *opinio*. Th. δοκέω.

Σύνδυλος, υ, ὁ ἢ ἡ, *conservus, a*. Th. δῦλος, *servus*.

Συνδραμέω, -ῶ, *concurro*: f. ήσω. perf. med. -δέδρομα.

Συνδραμόντων, gen. pl. aor. 2. part. act. verbi συντρέχω, *concurro*. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes*: Epithet. insularum, quæ et συμπληγάδες appellantur. Vide præced.

Συνδρομὴ, ῆς, ἡ, *concursus*: à perf. med. verbi συντρέχω. vide in συνδραμόντων.

Σύνδρομος, υ, ὁ ἢ ἡ, Poët. *concurrens; consentiens; cursûs socius*: ab eod.

Συνδυάζω, f. άσω, *copulo, communico, conjungo*: fut. άσω. perf. -δεδύακα.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. *duo si-*

mul conjuncti, bini : ex σὺν et δύω, *duo*.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω

Συνέβη, et Dor. συνέβα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συμβαίνω, *evenio*. Th. βαίνω, *eo* : f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi συμβόσκω, *unà pasco* : quod à βόσκω, *pasco*. Th. βόω, *pasco* : f. ώσω et όσω

Συνεβούλευον, ες, ε, imperf. verbi συμβουλεύω, *consulto, hortor* : quod à βουλεύω, idem. Th βουλὴ, *consilium*.

Συνεβουλεύσατο et συνεβουλεύσαντο, 3. sing et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, *alleva*, a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simul excito*. Th. ἐγείρω, *excito* : f. -ερῶ. aor. 1. ἤγειρα. aor. 1. pass. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεδρία, ας, ἡ, *consessus, consilium* : à σύνεδρος.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. ind act. à

Συνεδρεύω, f. εύσω, *consideo* : à σύνεδρος.

Συνεδρία, ἡ, *consessus* : ab eod

Συνέδριον, ου, τὸ, *consessus*, sc. *judicum* : à

Σύνεδρος, ου, ὁ, *consessor, assessor, consiliarius*: ex σὺν et ἕδρα.

Συνέεργω, Poët. pro συνέργω, quod pro συνείργω, *simul includo, colligo, constringo*. Th. εἴργω, *includo*.

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus, a, um*, perf. part. pass verbi συζευγνύω, vel -υμι, *conjungo*: quod ex σὺν et ζευγνύω, seu -υμι, *jungo* : f. ζεύξω.

Συνεζευγμένως, *conjunctim* : adv à præced.

Συνέζευξεν, 3. sing. aor. 1. ind act. verbi συζευγνύω, *conjungo* : quod vide.

Συνεζήτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi συζητέω, *discepto*, quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3 sing. aor. 1. ind. act. verbi συζωοποιέω, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro συνῆκα, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo* : f. συνήσω. ex σὺν et ἵημι, seu ἵω, *mitto*.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2 ind. m. verbi συντίθημι, *constituo* : fut. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. m. συνεθέμην, εσο, ετο. Th. τίθημι, *pono*.

Συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Συνέθευ, Dor. pro συνέθεσο, -θου, vel -ου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, *paciscor* : à 2. m. συνεθέμην. Th. τίθημι, *pono*.

Συνεθίζω, fut. ίσω, *consuefacio* : ex σὺν et ἐθίζω. Th. ἔθος, *mos, consuetudo*.

Συνεθισθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi præc.

Συνειδέω, f. ήσω, *sum conscius* : ab εἰδέω, *scio*. Th. εἴδω, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia, intelligentia* : in pl. συνειδήσεις. à præced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνείδω, *perspicio*.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. et in m. g. συνειδὼς, ότος, ὁ, *conscius* : et contractè pro συνειδηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. act. verbi συνειδέω, quod vide.

Συνείδω, *scio, perspicio* : aor. 2. infin. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδὼν, όντος. perf. med. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *scio, video* : f. m. εἴσομαι.

Συνειδὼς, ότος, vide in συνειδυῖα.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro συλλελεγμένος, perf part. pass. verbi συλλέγω, *colligo*.

Συνειλέω, ῶ, fut. ήσω, *convolvo, cogo, compello, includo* : ex σὺν et εἰλέω.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. unde συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf part. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo*, quod vide.

Συνειληφυῖα, et συνειληφὼς, vide in συνείληφα.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro συλλέληχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, *simul sortior*. Th. λαγχάνω, *sortior* : a. 2. ἔλαχον, tanquam à λήχω, inusitat. perf. med. λέλογχα.

Συνειλοχέναι, *collegisse*, perf. infin. Att. et

Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Att. verbi συλλέγω, *colligo*. Th. λέγω, *lego* : f ξω. perf. λέλεχα, et Att. εἴλοχα.

Σύνειμι, *sum cum alio, consuetudinem habeo ; sermocinor, in conventu discepto* : cum dat. imperf. συνῆν. f. ἔσομαι. præs. infin. συνεῖναι. præs. part. συνὼν, *conversans*. οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει, *Socratis familiares, discipuli* : ex σὺν et εἰμὶ, *sum*.

Συνειπεῖν, *alicui assentire, alicui patrocinari*. Th. ἔπω, *dico*.

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέπομαι, *comitor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Συνείρω, *connecto, perpetuâ oratione declamo* ; item *cohæreo* : ex σὺν et εἴρω, *necto*.

Συνεὶς, *conscius*, a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. infin. act. à

Συνεισέρχομαι, *simul ingredior* : cum dat. a. 2. ind συνεισῆλθον, ες, ε. ex σὺν et εἰσέρχομαι.

Συνεισήνεγκε, Att. Sync. pro συνεισηνέγκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεισφορέω. *simul induco* : quod à φορέω, *gesto*. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, *intus admitto*.

Συνεισῆλθε, 3. sing. aor. 2. ind. act. à συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat*, 3. sing. imperf ind. act verbi συνέχω, *contineo*. Th ἔχω, *habeo* : imperf. εἶχον. f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur*, 3. sing. imperf pass. verbi συνέχω, *constringo*. Vide præced.

Συνεκάθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco et sedeo*, quod vide.

Συνεκαίετο, *coardebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν et καίω, *uro* : fut. καύσω. a. 2. ἔκαον a. 2. pass. ἐκάην.

Συνεκβιβάζω, f. άσω, *adjuvo ut emergant* : ex σὺν et ἐκβιβάζω.

Συνεκβοάω, -ῶ, f. ήσω, *unà cum aliis proclamo*.

Συνέκδημος, ου, ὁ ἢ ἡ, *socius peregrinationis* : ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis*. Th. δῆμος, *populus*.

Συνεκείρατο, (Syncop. pro συνεκεκείρατο) 3. sing. plusq. perf. pass. et

Συνεκέρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συγκεράννυμι, *contempero* : f. συγκεράσω. perf. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo*.

Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act verbi συγκινέω, -ῶ, *commoveo* : f. ήσω. quod ex σὺν et κινέω, *moveo*.

Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio, occido* : ex σὺν et ἐκκεντέω, *effodio*.

Συνεκλάμπω, f. ψω, *unà effulgeo* : ex σὺν et ἐκλάμπω.

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo*, quod vide.

Συνεκλεκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *unà electus* : ex σὺν et ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego* : f. ξω.

Συνεκπολεμέω, -ῶ, f. -ήσω, *unà debello, simul vinco* : ex σὺν et ἐκπολεμέω.

Συνεκπράσσω, *simul exigo* : in med. *unà ulciscor*.

Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind.

act. verbi συγκροτέω, complodo.

Συνεκτάττω, simul instruo: à verbo τάττω, seu -σσω, ordino.

Συνεκτικὸς, ὴ, ὸν, cohibendi seu continendi vim habens, continens et in statu suo conservans, compactus: à συνέχω, cohibeo, contineo.

Συνεκτρέφω, unà enutrio, simul alo: fut. ψω. à verbo τρέφω, nutrio.

Συνεκτρέχω, unà excurro, evenio, adjuvo. Th. τρέχω.

Συνεκτρίβω, f. ψω, contero. Th. τρίβω.

Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, simul nutriens: à συνεκτρέφω.

Συνέλαβον, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, comprehendo, quod vide.

Συνελαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελάλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλαλέω, -ῶ, colloquor, quod vide.

Συνελαύνω, compello, -is: f. συνελάσω. a. 1. συνήλασα, compuli. Th. ἐλαύνω, agito.

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus: à συνέρχομαι, convenio.

Συνεληλυθότας, acc. pl. part. m. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνελήφθην, ης, η, conceptus fui; et in 3. pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo, quod vide.

Συνελθεῖν, a 2. infin. act. et

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, quod vide.

Συνελκύω, simul traho, contraho: ex σὺν et ἑλκύω, f. ύσω, traho. Th. ἕλκω, idem.

Συνέλκω, fut. ξω, idem; etiam traho simpliciter: ex σὺν et ἕλκω, traho.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor, quod vide.

Συνελόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, simul everto, contraho in unum. Th. αἱρέω, capio: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον. a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugnæ sum socius, sto à partibus alicujus: f. ήσω. Th. μάχομαι, pugno.

Συνεμβαίνω, f. βήσω, unà conscendo, insurgo: ex σὺν et ἐμβαίνω.

Συνέμεν, a. 1. infin. act. Dor. et Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo: quod vide.

Συνεμπνέω, f. εύσω, unà inspiro: ex σὺν et ἐμπνέω.

Συνενείκαιεν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, confero. Vide ἐνείκαι.

Συνενείκεται, confertur, 3. sing. præs. ind. pass. à συνενείκω, Poët. pro συμφέρω.

Συνενήνοχα, ας, ε, perf. med ejusd. οὐδὲ τοῦτο συνενήνοχεν αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. nihil hoc ei profuit.

Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, unà diripio: à σὺν et ἐξαιρέω.

Συνεξαμαρτάνω, unà erro vel delinquo; in 3. pl. συνεξαμαρτάνουσι. ex σὺν et ἐξαμαρτάνω.

Συνέξειμι, f. είσομαι, unà exeo: ex σὺν et ἔξειμι.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro συνεξεπράξαντο, à συνεκπράσσω.

Συνεξέρχομαι, convenio, unà exeo: f. 1. m. -ελεύσομαι. perf. med. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass à

Συνεξετάζω, f. άσω, exquiro: ex σὺν et ἐξετάζω.

Συνεξέταττον, imperf. verbi συνεκτάττω, simul ordino.

Συνεξοκέλλω, pertraho: ex σὺν, ἐξ. et ὀκέλλω, appello: f. λῶ. Th. κέλλω, f. σω, idem.

Συνεξομοιοῦμαι, assimilor: ex σὺν et ἐξομοιόω, assimilo: et hoc ab ὅμοιος, ου, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Συνεξομοιοῦσθαι, præs. inf. pass verbi præc.

Συνεξορμάω, unà irrumpo: ex σὺν et ἐξορμάω, irruo. Th ὁρμὴ, impetus.

Συνεξώκειλεν, pertraxit, devenit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω.

Συνεορτάζω, f. άσω, unà festum celebro: ex σὺν et ἑορτάζω.

Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, junctura, commissura: à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind act. verbi συμπαθέω, condoleo: quod vide.

Συνέπαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, consentiens, comprobans: ex σὺν et ἔπαινος.

Συνεπακολουθέω, -ῶ. f. ήσω, unà subsequor, simul sector: ex σὺν et ἐπακολουθέω, subsequor.

Συνεπανίστημι, f. στήσω, unà ad seditionem incito: voce med. unà insurgo: ex σὺν et ἐπανίστημι.

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, simul attingere et aggredi, aor. 1. infin. m. verbi συνεφάπτομαι.

Συνεπελαφρύνω, simul allevo: ex σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφρύνω, allevo. Th. ἐλαφρὸς, οῦ, levis, celer.

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, unà mitto. Th. πέμπω, mitto: f. ψω. perf. πέπεμφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι.

Συνέπηξεν, condensavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι.

Συνεπιθέσθαι, a. 2. infin. m. verbi συνεπιτίθημι.

Συνεπιμαρτυρέω, -ῶ, testimonium insuper præbeo, adstipulor: f. ήσω. perf. συνεπιμεμαρτύρηκα. ex σὺν et ἐπιμαρτυρέω. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ϗ ἡ, testis.

Συνεπιμέλομαι, unà curo. Th. μέλει, curæ est.

Συνεπίομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi συμπίνω, bibo cum aliquo: cum dat. fut. συμπώσω. perf. συμπέπωκα. aor. 1. ind. act συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συνεπιπονέω, unà laboro: ex σὺν, ἐπὶ, et πονέω, laboro.

Συνεπισκέπτομαι, unà inspicio, unà considero: f. 1. m. -ψομαι. à σὺν et ἐπισκέπτομαι.

Συνεπισπᾶσθαι, præs. infin. verbi

Συνεπισπάω, -ῶ, simul attraho. Th. σπάω.

Συνεπισπεύδω, f. εύσω, adjuvo ut quid celeriùs fiat: ex σὺν et ἐπισπεύδω.

Συνεπισπόμενος, simul sequens. Vide in σπέω, sequere.

Συνεπίσταμαι, conscius sum mihi, simul scio. ex σὺν et ἐπίσταμαι.

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxilior, confirmo, suppetias fero: fut. ύσω. perf. συνεπίσχυκα. ex σὺν et ἐπισχύω.

Συνεπιτίθημι, simul impono, i. e. imputo. συνεπιτίθεμαι, simul adorior et invado, insurgo, aggredior; infestus sum; utor, abutor. ex σὺν et ἐπιτίθημι.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συμπνίγω, suffoco: f. ξω. perf. συμπέπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Συνεπόδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. à συμποδίζω.

Συνέπομαι, *consequor, comitor*; cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο quod ex σὺν et ἕπω, *sequor*.

Συνεπεπτώκει, *inciderat*, Ion. legitur pro συνεπεπτώκει, 3. pers. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*.

Συνερανίζω, f. ίσω, *colligo, cogo, congero; confero, contribuo; opitulor ad aliquid efficiendum*. Isoc. ad Philippum. ex σὺν et ἐρανός.

Συνεράω, -ῶ, *simul amo*, Mosch. ult. ex σὺν et ἐράω. Item *confero aliquid, contribuo*. ἐρανὸν δὲ εἶσιν ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστον, Athen. l. viii.

Συνεργέω, -ῶ, *unà operor, adjuvo*: imperf. συνήργουν, -ουν, -εις, -εις, -ει, ει. f. ήσω. perf. συνήργηκα. à συνεργός.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præc.

Συνεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *adjutor, administer, collega*: ex σὺν et ἔργον.

Συνερείδω, f. είσω, *defigo; impingo, incumbo, impressionem facio*. pass συνερείδομαι, *cohæreo, consertus sum, defigor*. ex σὺν et ἐρείδω.

Συνερέω, ῶ, fut. ήσω, *adsentior*. συνερούντων, *assentientium*. Lys. ubi alii συνεργούντων, *adjuvantium*. ex σὺν et ἐρέω.

Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *socius laboris*; propriè *qui* vel *quæ lanificium simul exercet*: ex σὺν et ἔριθος, quod fit ab ἔριον, ου, τὸ, *lana*.

Συνέρχομαι, *convenio, unà venio; in unum eundemque locum, finem*, vel *consilium venio; matrimonium ineo*: imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο. f. m. συνελεύσομαι. a. 2. συνῆλθον, ες, ε. a. 2. inf. act. συνελθεῖν. a. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, όν. perf. med. συνελήλυθα, ας, ε. perf. part. med. συνεληλυθὼς, υῖα, ός. plusq. perf. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Σύνες, *intellige*; et in 2. plur σύνετε, aor. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι seu ἵω, *mitto*.

Συνεσβαίνω, f. βήσω. *unà adscendo*: ex σὺν et ἐσβαίνω.

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia*; acc. σύνεσιν. verbi συνίημι, *intelligo*, qu. v.

Συνεσθίω, *vescor cum aliquo*: imperf. συνήσθιον, ες, ε. ab ἐσθίω, : ίσω, idem quod ἔσθω, *edo, comedo*.

Σύνεσις, εως, ἡ, *intelligentia, intellectus, prudentia, sapientia, conscientia; coitio*: à συνίημι.

Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. a. 1. verbi συσκυθρωπάζω, *simul contristor*: f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo*: f. ξω. perf. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συνεσπειραμένος, η, ον, præs. part. pass. verbi συσπειράω, quod vide.

Συνεσταλμένος, *contractus*, perf. part pass. à συστέλλω, *contraho*, quod vide.

Συνέστασαν, *constituti erant*, Poët. pro συνέστησαν, 3. plur a. 2. act. verbi συνίστημι.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul crucifixus sum*, a. 1. ind. pass et

Συνεσταυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi συσταυρόω, *unà crucifigo*: fut άσω. perf. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, οῦ, ὁ, *crux*, seu *palus erectus*.

Συνέστειλαν, 3. pl. a. 1. ind act. verbi συστέλλω, *compono ad sepulturam, subtraho*: f. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. aor. 1. συνέστειλα. Th. στέλλω, *contraho*.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur*, perf. part. act. fœm. gen. per Epenth. τοῦ ε pro συνεστῶσα, quæ per Crasin dicitur pro συνεστηκυῖα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λιμῷ, *qui in fame sunt constituti; fame enecti*: perf. part. masc. gen. ab eod. verbo.

Συνέστη, 3 sing. a. 2. ind. act. et

Συνέστηκε, 3. pers. perf. ind act. et

Συνεστήκει, Ion. pro συνειστήκει, *perstitit, duravit*, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ*, nom. pl perf. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, *constituo*: fut. συστήσω. perf. συνέστακα. perf. part. συνεστακὼς, et per Crasin συνεστὼς, ῶτος. Th. ἵστημι, *statuo*.

Συνεστιάω vel συνεστιάομαι, *convivio* seu *epulo excipio*.

Συνεστίη, ης, ἡ, *convivium*. Th. ἑστία, *focus*.

Συνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *convictor*: ex σὺν et ἑστία.

Συνεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνέσχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, *socia, scortum, concubina*.

Συνέταιρος, ου, ὁ, *sodalis, adjutor*.

Συνέταξα, ας, ε, *præcepi*, a. 1. ind. act. verbi συντάσσω, *constituo*: fut. ξω. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*: perf. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, *unà sepelio*. Th θάπτω, *sepelio*: fut. ψω. perf. τέθαφα. a. 2. ἔταφον.

Σύνετε, *intelligite*, 2. pl. a. 2. imperat à συνίημι, *intelligo*.

Συνετέθειντο, *constituerant*, 3. pl. plusq perf. pass. verbi συντίθημι, *constituo*, q. v.

Συνετέλεσα, ας, ε, *finii*, aor. 1. ind. act. à συντελέω, q. v.

Συνετήρει, 3. sing imperf act. verbi συντηρέω, *observo*, quod vide.

Συνετίζω, *intelligentem reddo*: à συνετὸς, et hoc à συνίημι, *intelligo*; quod ab ἵημι, *mitto*. Th. ἵω, idem.

Συνετιῶ, fut. 1. Att. pro ίσω, præced verbi.

Σύνετο, *intellexit*, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. a. 2. med. ἕμην, εσο, ετο.

Συνετὸς, ἡ, ὸν, *qui intelligi potest, intelligens, perspicax, pendens in judicando, sciens*: à συνίημι, *intelligo*: ab eod. th.

Συνετρίβη, 3. sing aor. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero*. Th. τρίβω, *tero*: f. ψω. perf. φα a 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. *intelligenter*: à συνετός.

Συνεύαδον, *complacuerunt*, 3 pl. imperf. vel aor 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, et hoc pro ἧδον, quod et detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε. ab ἅδω, *placeo*. Vel ut alii volunt ab ἁνδάνω, perf. med. ἧδα, et ἕαδα.

Συνευδοκέω, *comprobo, assentior, consentio*, cum dat. fut. ήσω. perf. συνευδόκηκα. ex σὺν et εὐδοκέω.

Συνευνάζω, et άζομαι, fut. άσω, *simul dormio, concumbo*: ex σὺν et εὐνάζω.

Συνευνάσθεν, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præc.

Συνευνέτης, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjux*: ex iisd. cum seq.

Σύνευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui* vel

-φιυς *eodem cubili utitur; maritus*, vel *uxor:* ex σὺν et εὐνή.

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito:* ex σὺν, εὖ, et πορέω, *transadigo.*

Συνευφραίνομαι, *collætor.*

Συνευωχέω, ῶ, f. ήσω, *unà convivio excipio:* et συνευωχέομαι, -οῦμαι, *unà epulor;* cum dat. ex σὺν et εὐωχέομαι, *convivio excipio.* Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum;* qu. ab εὖ et ἔχω, *bene habeo, lætus sum.*

Συνεφάπτομαι, f. ψομαι, *simul capesso, simul suscipio et aggredior; adjuvo, opitulor:* ex σὺν et ἐφάπτομαι.

Συνεφίστημι, *unà præficio; attendo animum:* a. 2 ind. act. συνεπέστην. perf. part act συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, *unà præfectus.* præs. med. συνεφίσταμαι, *unà præsum, unà insurgo.* ex σὺν et ἐφίστημι.

Συνεφώνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio:* f. ήσω. perf. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *vox.*

Συνέχεια, ας, ἡ, *continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas, densitas:* à συνεχής.

Συνέχεον, εις, ει, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, *confundo, concito:* fut. συγχεύσω. a. 1. συνέχεα. Th. χέω, *fundo.*

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, *assiduè, frequentèr:* adv. et

Συνεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *continuus, conjunctus, creber, frequens, assiduus:* et

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. ex

Συνέχω, *cohibeo, contineo; constringo, colligo; comprimo; habeo, teneo; coëo, convenio; calleo:* f. συνέξω. perf. συνέσχηκα. a. 2. συνέσχον, ες, ε. præs pass. συνέχομαι imperf pass. συνειχόμην, ου, ετο. Th ἔχω, *habeo.*

Συνεχῶς, adv. *continentèr, crebrò, frequentèr, assiduè:* à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε. a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo:* f. ίσω. perf. συνεψήφικα Th ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2 ind. act. verbi συνάγω, *congrego:* fut. ξω. a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. sing a. 2. ind. act. verbi ejusd. et th.

Συνήγειρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, *unà excito:* f. συνεγερῶ. a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito:* a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, *congregatus:* perf. part. pass. gen. plur. συνηγμένων, verbi συνάγω.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. ind. act. à

Συνηγορέω, ῶ, fut. ήσω, *patrocinor; assentior, adstipulor:* ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor, dico.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Συνηγορία, ας, ἡ, *patrocinium:* à

Συνήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advocatus, patronus:* ab eod. th.

Συνηγοροῦμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συνηγορέω.

Συνηδέαται, *cognovit*, 3. sing. perf. pass verbi συνειδέω. fut. ήσω. perf. pass. συνείδημαι, σαι, ται, et Att. συνήδηται, et Ion. dissolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω. vel εἴδω, *scio.*

Συνῄδει, *conscius erat*, 3. sing. plusq. perf. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio:* fut. ήσω. perf. ηκα. plusq. perf. εἰδήκειν, et per Syncop. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συνήδομαι, f. m. ήσομαι, *pari voluptate et gaudio afficior, gratulor:* ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, *suavis.*

Συνήθεις, acc. pl. à συνήθης.

Συνήθεια, ας, ἡ, *consuetudo, familiaritas:* à συνήθης.

Συνήθη, nom. pl. n. g. à

Συνήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus, familiaris:* ex σὺν et ἦθος, εος, τὸ, *consuetudo.*

Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act verbi συναθλέω, -ῶ, *unà certo:* f. ήσω. perf. συνήθληκα. q. à σὺν et ἄεθλος, seu ἆθλος, ου, ὁ, *certamen.*

Συνήθους, gen. sing. à συνήθης, -εος, -ους, ὁ ϗ ἡ, *consuetus.* Th ἦθος, εος, τὸ, *mos.*

Συνηθροισμένος, η, ον, perf. part pass. verbi συναθροίζω, *congrego*, quod vide.

Συνηθῶν, gen plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.

Συνήθως, *pro more:* adv. ab eod.

Συνῆκα, ας, ε, *intellexi;* et in 3. pl. συνῆκαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνήλασα, ας, ε, *compuli*, a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, *compello, -is.* Th. ἐλαύνω, *agito:* f. ἐλάσω. perf. ἤλακα.

Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, *convenio*, quod vide.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus, æqualis:* ex σὺν et ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem quod ἧλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus.* Th. ἡλικία, ας, ἡ, *statura.*

Συνῆλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, idem. Dan. i. 10.

Συνηλόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, *contundo:* fut ήσω. Th. ἀλοιάω, *comminuo:* dicitur et ἀλοάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, *societatis aut fœderis sanctio, pactum:* à seq.

Συνήμων, *socius:* à σύνειμι vel συνίημι.

Συνηνέχθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. à συμφέρω, *conduco:* perf. pass. συνήνεγμαι, et, inserto ι, συνήνειγμαι. hinc συνηνέχθην. Th. φέρω, *fero:* fut. οἴσω.

Συνήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro:* fut. ήσω. ab ἀντάω, *obvius fio:* perf ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *pro, contrà.*

Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, *unà operor:* imperf. συνήργεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. fut. ήσω. Th. ἔργον, *opus.*

Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus.* Th. ἐρέφω, *tego.*

Συνήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi συνέρχομαι, *convenio:* imperf. συνηρχόμην, ου, ετο. fut. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Συνήσθιεν, imperf. act. verbi συνεσθίω, *vescor cum aliquo:* f. ίσω. Th. ἔσθω, *edo.*

Συνῆτε, *intelligatis*, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.

Συνήφθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.

Συνήχθην, ης, η, et in 3. plur. συνήχθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco:* f. ἄξω. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. pass ἀχθήσομαι.

Συνῆψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *conjungo:* fut. ψω. a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, *necto.*

Συνθάπτω, *unà sepelio:* f. ψω. perf. συντέθαφα. a. 2. -έταφον. a. 2. ind. pass. -ετάφην, ης, η, *consepultus fui:* a. 2. part. pass. -ταφεὶς, έντος. Th θάπτω, *sepelio.*

Συνθέλω, *simul volo, consentio:* ex σὺν et θέλω, fut. ήσω, *volo.*

Σύνθεμα, ατος, τὸ, *signum quod*

ex composito datur, tessera; pactum, fœdus: à συντίθημι.

Συνθέμενος, *conjungens, ruminans, perpendens:* a. 2. part. m. verbi συντίθημι, *conjungo.* Th. τίθημι, *pono:* fut θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην, ου, το. a. 2. imperat. m. θέο, θέο ꝫ θοῦ, θέσθω.

Σύνθεο, et σύνθες, *compone, animadverte,* a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Συνθεσία, ας, ἡ, *compositio, pactum:* gen. plur. Æol. συνθεσιάων. à συντίθημι. Th. τίθημι, *pono.*

Σύνθεσις, εως, ἡ, *compositio, commissura cujuslibet rei; SYNTHESIS* figura Gramm. acc. sing. σύνθεσιν. ab eod.

Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι.

Σύνθετος, ου, ὁ ꝫ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, ὸν, *compositus, coagmentatus:* à συντίθεμαι.

Συνθέτως, *conjunctim,* adv. à præc.

Συνθέω, ῶ, f. θεύσω, vel -θεύσομαι, *concurro:* ex σὺν et θέω.

Συνθεωρία, ας, ἡ, *profectio cum aliquo ad ludos, sive ad sacra facienda:* ex σὺν et θεωρός.

Συνθῆκαι, nom. pl. a

Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, acervus, pactum, fœdus, consensus:* acc. pl. συνθήκας. à συντίθημι, *compono.* Th. τίθημι, *pono.*

Σύνθημα, ατος, τὸ, *compositum, constitutum, signum:* ab eod.

Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, *venationis socius:* ex σὺν et θηρευτὴς, *venator.*

Σύνθηρος, ου, ὁ ꝫ ἡ, *venationis comes:* ex σὺν et θήρα.

Συνθήσει, *componet,* 3. sing. f. 1. ind. act. verbi συντίθημι.

Συνθλάσαι, a. 1. inf. act. verbi συνθλάω.

Συνθλασθήσεται, 3 sing. f. 1. pass. verbi seq.

Συνθλάω, *confringo; contundo, collido:* f. άσω. a. 1. -έθλασα. perf. -τέθλακα. perf. pass -τέθλασμαι aor. 1. ind. pass -εθλάσθην. f. 1. pass. -θλασθήσομαι, ῃ, εται. à th. θλάω, *frango.*

Συνθλίβω, *comprimo:* fut. ψω imperf. -έθλιβον, ες, ε. perf. -τέθλιφα. Th θλίβω, *premo:* f. ψω.

Συνθνήσκουσι, 3. plur. præs. ind act. à

Συνθνήσκω, *commorior.* Th. θνήσκω, *morior:* f. 2. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè, *deliciis frango; effœmino, enervo, affligo;* item *comminuo, confringo:* fut. ψω. aor. 1. -έθρυψα. perf. -τέθρυφα. Th. θρύπτω, f. ψω, *frango.*

Συνιδεῖν, *perspicere, considerare:* a. 2. infin. act. verbi συνείδω, perf. med. σύνοιδα, *conscius mihi sum.* Th. εἴδω, *video:* f. εἴσομαι. a. 2. εἶδον et ἴδον.

Συνιεῖν, præs. infin. à συνιέναι à συνιέω, pro συνίημι, *intelligo:* a. 2. σύνιεν. Th. ἵω, *mitto.*

Συνιεὶς, εῖσα, ὲν, *intelligens,* præs. part. act. verbi συνίημι.

Συνίεμαι, *paciscor, convenio,* præs. med. et

Συνιέμεν, Ion pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνίετε, *intelligite,* 2. pl. præs imperat. act. συνίεθι, ίετω, verbi συνίημι.

Συνιζάνω, fut. -ζήσω, *consido, subsido:* ex σὺν et ἰζάνω.

Συνίζω, idem quod præc. ex σὺν et ἵζω.

Συνίημι, propriè *committo;* it. *intelligo:* 3. pl. συνιοῦσι, pro -ιεῖσι. Sic Rom. iii. 11, συνιῶν, pro συνιεὶς, έντος, præs. part. ad formam τιθῶν, à συνιέω. præs imperat. act. συνίεθι, ίετω, et in 2. pl. συνίετε, *intelligite.* præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, et in 3. plur. ῶσι. præs. inf. συνιέναι. f. συνήσω. εις, ει, et in 3. pl. συνήσουσι. perf. συνεῖκα. a. 1. συνῆκα. a. 2. σύνην, ης, η. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, et in 2. pers. pl. σύνετε. a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, et in 2. plur. συνῆτε. ex σὺν et ἵημι vel ἵω, *mitto.*

Συνίμεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præs. infin. act. et

Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. verbi σύνειμι. *simul eo:* ab εἶμι, *eo:* aor. 2. ἴον. a. 2. part. ἰὼν, όντος. Th. ἴω, *eo.*

Συνίουν, pro συνίεσαν, *intelligebant,* 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω, pro συνίημι.

Συνιοῦσι, *intelligunt,* 3. pl. præs. ind. ab eod.

Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt,* 3. plur. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo;* quod ab εἶμι, *eo:* imperf. ἦν, ῄς, ῄ, in dual. ἶτον, &c. Th. ἴω, *eo.*

Συνίσασι, *sciunt,* 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio.*

Συνιστάμενος, η, ον, præs. part. pass. συνίστασθαι, præs. infin. pass. verbi συνίστημι, *constituo.*

Συνίσταται, 3. pers. sing præs. ind. m. verbi συνίστημι.

Συνιστάντος, gen. sing. part. præs. act. verbi ejusd.

Συνιστάνω, vel συνιστάω, *commendo;* idem quod συνίστημι, 2 Cor. iii. 1.

Συνίστημι, *constituo, compono, creo, molior; stabilio, firmo; commendo; demonstro, doceo; contraho.* Πασίωνα αὐτῷ συνίστησι, Isocr. Trap. p. 468. *Pasionem sponsorem ei dedi.* Τὴν παρασκευὴν αὐτῷ συνισταμένην ἠσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cum apparatum adversus se conflatum videret.* τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν, 2 Cor. iv. 2. ubi πρὸς πᾶσαν συνείδησιν non referenda sunt ad τὸ συνιστῶντες, sed ad τῇ φανερώσει, *commendantes nosmetipsos manifestationi veritatis ad quamcunque conscientiam hominum.* συνιστάνω enim semper cum dat. aut expresso aut subintellecto construitur, ut Eph. v. 12. et iii. 1. vi. 4. quâ in re errant inter nostrates. Bos, Exerc. Græc. Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, Rom. iii. 5, *ostendit Dei judicium.* ἅμα συνίστη δεινὸν εἶναι περιορᾷν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καταδουλουμένας, Diod. Sic. p. 421. A. *simul ostendebat periniquum fore Græcas civitates à Barbaris premi.* præs. part. συνιστὰν, ῶντος, contractè à συνιστάω, -ῶ, idem quod συνίστημι. f. συστήσω. perf. συνέστακα, seu συνέστηκα. perf. part. act. συνεστακὼς, et per Crasin συνεστὼς, ῶσα, *consistens:* et per Epenth. συνεστεὼς, ῶσα. a. 1. ind. act. συνέστησα. præs. inf. m. συνίστασθαι. Th. ἵστημι.

Συνιστῶν, et in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. à συνιστάω, *commendo,* idem quod συνίστημι, quod vide.

Συνίστωρ, ορος, ὁ, *cognitor, testis:* à σὺν et ἵστωρ, *sciens.*

Συνισχυριεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχυρίζω, *corroboro:* f. ίσω et ιῶ. (nam polysyllaba in ίζω habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex σὺν et ἰσχυρίζω.

Συνιῶν, (pro συνιεὶς) præs. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo.* Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνιὼν) a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνιῶσι, 3. pl. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συνκαμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream unà ini-*

tuite, 2. pl. aor. 1. imperat act. verbi συγκωμάζω· ex σὺν et κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus, comessatio*

Συνναίεσκε, Ion. pro συνῴκει, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*; f. αω.

Συννενέαται, *in acervum congesti sunt*, Ion. pro συννενημένοι εἰσὶ, 3. pl perf. pass. verbi συννέω.

Συννέφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium*: et

Συννεφέω, *nubes cogo*: à

Συννεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *nubilus, nube obductus, obscurus*: à Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συνεχῶς, adv. *assiduè, continenter*: à συνεχής.

Συννέω, vel συννήθω, *innecto, intexo*; item *in unum acervum congero, coacervo*: ex σὺν et νέω, *neo*, item *glomero*.

Συννῆσαι, *coacervare*, a. 1. inf act. à præc.

Συννοέω, f ήσω, *cogito, intelligo*: ex σὺν et νοέω, *mente agito*. Th νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *profunda cogitatio, intelligentia; mœror*: ex σὺν et νόος, *mens*.

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro præc.

Σύννομος, ου, ὁ ἡ ἡ. *qui cum aliquo pascitur*; Metaph. *conjunctus, cognatus*: ex σὺν et νομὴ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*: perf. med νένομα.

Σύννους, ὁ ἡ ἡ, *cogitabundus*: ex σὺν et νόος, *mens*.

Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, *qui cum aliquo sponsam comitatur et curat*, Eurip Iphig. in Aul

Σύννυμφος, ου, ἡ, *connupta*; aliis, *fratria*; aliis, *connurus*. Ruth i. 15. ex σὺν et νύμφη

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo* f. εύσω perf. συνώδευκα. ex σὺν et ὁδεύω.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune*: à σύνοδος.

Συνόδιον, ου, τὸ, *conjunctio seu coitus lunæ cum sole*: ab eod

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *comes in itinere*; ex σὺν et ὁδοιπόρος Th πείρω, *transeo*: perf med. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congressus, concio; conventus*, seu *SYNODUS*; item *conjunctio, coitus*; etiam *proventus, redditus*: ex σὺν et ὁδὸς, *via*.

Συνοδυνάομαι, -ῶμαι, *condoleo*

Σύνοιδα, *conscius mihi sum*, perf. med συνειδέναι, perf infin. m à συνείδω Th εἴδω, *scio*.

Συνοικέω, *unà versor, unà habito, matrimonium contraho*: fut. ήσω. perf συνῴκηκα. Th οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, consortium, connubium*; et

Συνοικητὴρ ῆρος, ὁ, *qui cum aliquo habitat, contubernalis*: à συνοικέω.

Συνοικία, ας, ἡ, *contubernium, plures domus eodem loco conjunctæ; civitas; cœnacularia domûs*; item simpl. *domus, ædes*: à σύνοικος

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio, connubio jungo; nuptum do; urbem civibus frequento, coloniam deduco*.

Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe*, &c ex σὺν et οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico*: fut. ήσω perf συνῳκοδόμηκα. præs pass. συνοικοδομέομαι, -οῦμαι, *unà ædificor*. ex σὺν et οἰκοδομέω.

Σύνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *simul habitans, consors, contubernalis*. Th οἶκος, *domus*.

Συνοισόμεθα, *congrediemur*, 1. pl. f 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, fut. οἴσομαι, aor. 1 ἤνεγκα, *fero*.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio*: à συνέλκω

Σύνολον, adv. *omninò, in universum*: à

Σύνολος, ου, ὁ ἡ ἡ, *integer, universus*. Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo* f. ῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorsùs, omninò* à σύνολος.

Συνομάλιξ, κος, ὁ ἡ ἡ, Dor pro συνομῆλιξ. *ætate par, æqualis*. Vide ὁμῆλιξ.

Συνομιλέω, -ῶ, *unà colloquor*: cum dat. f ήσω perf συνωμίληκα. Th. ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Συνόμνυμι, *conjuro, conspiro*. Vide ὄμνυμι, *juro*.

Συνομολογέομαι, -οῦμαι, *assentior*: et

Συνομολογέω, ῶ, *assentior, consentio, comprobo; confiteor; paciscor*: ex σὺν et ὁμολογέω. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, ῶ, *confinis sum*: fut. ήσω perf. συνωμόρηκα. ex σὺν et ὅμορος, ου, ὁ ἡ ἡ, *conterminus*: ab ὁμοῦ, *unà*, adv. et ὅρος, *terminus*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: ex συνόμνυμι, *conjuro*.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, *comes*: ex σὺν et ὀπάζω, *persequor, comitem do*: f. άσω.

Συνοράω, -ῶ, *perspicio, intelligo*: fut άσω. perf συνώρακα, et -εώρακα. Th. ὁράω.

Συνούλωσις, εως, ἡ, *cicatricis contractio*: ab οὐλὴ, *cicatrix*.

Συνουσία, ας, ἡ, *consuetudo, conversatio, concubitus*: à σύνειμι, *unà sum, conversor*. Th. εἰμὶ, seu ἔω, *sum*.

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *congressus*: à συνουσιάζω, *coëo*: f. άσω.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *juncta supercilia habens; tristis, trux, arrogans*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *continuatio; compressio, coarctatio; angustia et anxietas; conflictus in prælio; ambitus*, quo aliquid undique circumdatur, Jos Ant. viii 3 2 à συνέχω, *constringo*. Th ἔχω, *habeo*.

Συνοχωκότε, *coarctati, in angustum coëuntes*, nom. dual. perf part. act Atticè pro συνεοχηκότε· Atticorum enim est η vertere in ω, et Ion rejicitur augmentum à verbo συνοχέω. fut. ήσω perf συνώχηκα quod à συνοχὴ, *coarctatio, angustia* hoc à συνέχω, *constringo*. Th ἔχω *habeo*.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conspectus, compendium*, seu *SYNOPSIS*: à συνόπτομαι

Συνταγὴ. ῆς, ἡ, *ordinatio, præceptum*: et

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata*, seu *ordinatio; agmen, exercitus; volumen*, seu *SYNTAGMA*: ex συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντάμνω, Ion. pro συντέμνω, *concido, præcido; breve facio*. Th τέμνω, *seco*.

Συντανύσαις, Æol. pro συντανύσας, aor. 1. part act. verbi συντανύω, idem quod συντείνω, *tendo, vergo* Th. τείνω. id.

Σύνταξις, εως, ἡ, *constructio*, seu *SYNTAXIS*. hinc Angl. SYNTAX, apud Gramm item *ordo, classis; series; volumen; stipendium, tributum; quicquid certo modo præscriptum est* vel *imperatum*. acc. sing. σύνταξιν à συντάσσω, *construo*. Th τάσσω, vel -ττω, *ordino*: f. ξω.

Συνταράσσω, *conturbo*: f. άξω. perf συντετάραχα. ex σὺν et ταράσσω, *turbo*.

Συντάσσω. vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, constituo*: præs. pass. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, *accingor, para-*

tus sum. οὐ συντέταγμαι, Dem. *non sum paratus, instructus.* Luc. in Asin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv. fut. ξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi*: perf. συντέταχα. perf pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω.

Συνταττόμενος, præs part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συνταχύνω, *propero, accelero.* Th. ταχύς.

Συντεθραμμένος, *simul educatus,* perf. part. pass. à συντρέφω.

Συντείνω, *contendo, incito, pergo, studiosè laboro, festino.* Th. τείνω.

Συντελέθειν, præs. inf. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare.* Vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, *collatio, pensitatio tributi; finis, consummatio; decretum*; item apud LXX. *malitia, improbitas.* à συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus.* Th. τέλος.

Συντέλεσμα, ατος, τὸ, *consummatio, perfectio*: ex perf. pass. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio, conficio, consummo, perficio, perago, contribuo*; item *sacra facio communia cum aliis*: f. έσω. a. 1. συνετέλεσα, ας, ε. perf. συντετέλεκα. præs. inf. pass. συντελεῖσθαι, εῖσθαι, *consummari.* perf. pass. συντετέλεσμαι. a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η a. 1. part συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus.* ex σὺν et τελέω.

Συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, qui tributum confert.* Th. τέλος, *vectigal.*

Συντελοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido, præcido, diminuo*: fut. εμῶ. perf. συντέτμηκα perf. pass. συντέτμημαι. perf. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um.* perf. med. συντέτομα. Th. τέμνω, *seco.*

Συντέτακται, 3. sing præs. ind. pass. verbi συντάσσω, *constituo.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*: f ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, *contritus, a, um,* perf. part. pass. verbi συντρίβω, *contero,* q. v.

Συντήκω, f. ξω, *liquatum jungo et unio,* vel *commisceo, coalescere facio; contabefacio*: à σὺν et τήκω, *liquefacio.*

Συντηρέω, *conservo, observo, vereor*: imperf. συνετήρεον, -ουν, -εες, -εις, -εε, -ει. f. ήσω. perf. συντετήρηκα. præs. pass. συντηρέομαι, -οῦμαι, *conservor.* Th τηρέω, *servo.*

Συντήρησις, εως, ἡ, *conservatio, observatio,* et *SYNTERESIS* conscientiæ: à 2. pers. sing. p. pass. verbi præced.

Συντηρητικὸς, ἡ, ὸν, *conservandi vim habens*: à συντηρέω.

Συντήρεις, pro συντηρητικός.

Συντιθέναι, præs. infin. act. συντίθενται, 3 pers. pl. præs. ind. med. vel pass. verbi

Συντίθημι, *constituo, compono, concinno*: fut. συνθήσω. perf. συντέθεικα. a. 2. συνέθην. præs. med. συντίθεμαι, *paciscor, consentio.* perf. pass. συντέθειμαι. plusq. perf. pass. συνετεθείμην, σο, το, et in 3. pl. συντέθειντο, *constituerant.* a. 2. m. συνθέμην, σο, το, *pactus sum.* Th. τίθημι, *pono.*

Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, *magni æstimo, pretium augeo.* συντιμῶμαι, *æstimo.* ex σὺν et τιμάω.

Συντίμησις, εως, ἡ, *indicatio pretii, pretium.* à præc.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas*: à συντέμνω, *concido.* Th. τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

Σύντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concisus*: ab eod. th.

Συντόμως, *concisè, breviter*; adv. à præc.

Συντομώτατα, *brevissimè,* superl. à σύντομος.

Σύντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contentus, concitatus*: à συντείνω, *contendo.* Th. τείνω, *tendo*: fut. τενῶ perf. τέτακα. perf. med. τέτονα.

Συντόνως, adv. *vehementer*: à præc.

Συντράπεζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *eâdem mensâ utens*: ex σὺν et τράπεζα.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, τὰ, *tres simul, terni.* Th. τρεῖς, *tres.*

Συντρέφω, *simul educo, alo*: fut. -θρέψω perf. pass. -τέθραμμαι. ex σὺν et τρέφω.

Συντρέχω, *concurro, convenio, advenio; consentio; adjuvo*: fut. m. συνδραμοῦμαι. a. 2. συνέδραμον. perf. med. συνδέδρομα. Th τρέχω, *curro.*

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio*: à

Συντρίβω, *contero, comminuo; attero, crucio, vexo, labore dolore et tristitiâ veluti contero et contundo*: præs. part. συντρίβων, ουσα, ον fut. ψω. perf. συντέτριφα. aor. 1. συνέτριψα. a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν. a. 2. ind. act. συνέτριβον. præs. pass. συντρίβομαι, *conteror.* perf. pass συντέτριμμαι. perf. infin. pass. συντετρῖφθαι. perf. part. pass. συντετριμμένος, η, ον a. 2 ind. pass. συνετρίβην, ης, η. f. 2. pass. συντριβήσομαι, η, εται. ex σὺν et Th. τρίβω, *tero.*

Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio*: et

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. pers. perf. pass. verbi præc.

Συντρῖψαι, a. 1. infin. ejusd.

Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio*: ab eod.

Σύντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà educatus*: à συντρέφω, *simul educo.* Th. τρέφω, *nutrio, alo*: f. ψω. perf. med. τέτροφα.

Συντροχάζω, *concurro, simul curro*: ex σὺν et τροχάζω, *curro.* Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *concurro, occurro, obviàm fio; convenio, adeo; colloquor, conversor; commercium et consuetudinem habeo; contingo*: cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. aor. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum*: f. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nom. mulier. Gr. *affabilis.*

Συντυχία, ας, ἡ, *occursus, colloquium; casus*: ex συντυγχάνω.

Συντυχίην, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνέω, -ῶ, *unà cano, unà celebro*: ex σὺν et ὑμνέω, *celebro.*

Συνυπακούεσθαι, præs. inf. med. vel pass à

Συνυπακούω, *unà subausculto*: ex σὺν et ὑπακούω.

Συνυποκρίνομαι, *unà simulo*: aor. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η. ex σὺν et ὑποκρίνομαι.

Συνυπουργέω, -ῶ, *unà operam confero*: fut. ήσω. perf. συνυπούργηκα. quod ex σὺν et ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor.* quod ex ὑπὸ et ἔργον, *opus.*

Συνυφαίνω, *contexo; attexo, continuo, congero; molior*: f. συνυφανῶ. aor. 1. συνύφηνα. perf. συνύφαγκα. perf. pass. συνύφαμμαι. a. 1. συνυφάνθην. ex σὺν et ὑφαίνω.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela*: ex σὺν et ὑφὴ, *textura.*

Συνυψόω, -ῶ, *simul extollo*: fut. ώσω. perf. -ύψωκα. à σὺν et ὑψόω, *extollo.*

Συνωδίνω, *unà instar puerperæ doloribus afficior.* Ex σὺν et ὠδίνω, *parturio.* Th. ὠδὶν, ῖνος, ἡ, *dolor.*

Συνῳδὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *consonus, consentiens*: ex σὺν et ᾠδός.

Συνωθέω, ῶ, fut. ήσω, et συνώσω, tanq. à συνώθω, *simul detrudo; contrudo; cogo, coarcto; impello, incito*: ex σὺν et ὠθέω.

Συνῳκηκυῖα, *maritata*, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor*. Th. οἶκος.

Συνώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. verbi συνθέμαι, *paciscor, convenio*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: et

Συνωμότης, ȣ, ὁ, *conjuratus, confœderatus*: à συνόμνυμι, *conjuro*: fut. συνομόσω. perf συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Συνωνέομαι, ȣ̃μαι, *coëmo*: ex σὺν et ὠνέομαι.

Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio*: et

Συνώνυμος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *nomen commune habens; idem significans*: ex σὺν et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum aut mulorum currum trahentium, bigæ*; item *par quodcumque*: qu συναορὶς, à συναείρω, connecto. Th. εἴρω.

Συνωφιλέω, ῶ, f. ήσω, *unà adjuvo*: ex σὺν et ὠφιλέω.

Συνώχαδον, *confertim, continenter*: adv. à συνέχω, contineo. Th. ἔχω, *habeo*.

Συὸς, *suis*, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus*.

Συόφοντις, ιδος, ἡ, *suum interfectrix*: ex σῦς et φόνος.

Σύραι, ῶν, αἱ, *parvæ vilesque lucernæ*. Th σισύρα.

Συρακοσσαι, ῶν, αἱ, Dor. et Poët. pro

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, et Συράκουσαι, *SYRACUSÆ*, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*: Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. hinc τυρβάζω, *turbas* seu *tumultum excito*. qu. à σύω, *moveo, turbo*.

Συργάστρος, *operarius*; expon. etiam *subulcus*, ex σῦς et ἐργάζομαι. item *serpens*, in Theocr. à σύρω et γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.

Συρέντες, *tracti*, nom. pl a. 2. part. pass. à σύρω, *traho*: fut ρῶ. a. 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, *pinguis tunica*: item herbæ nomen. at

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*. hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, γῆ *tibia*.

Συριγμὸς, ȣ̃, ὁ, *sibilus, stridor*: à 1. sing. perf. pass. verbi συρίσσω.

Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula; quicquid fistulosum est*, ut *in rotâ cavum cui axis inseritur; colli et pedis venæ grandiores; caverna*; item *ulcus*: sed impr. σύριγγες sunt *cuniculi in opere militari; viæ tectæ*. Th συρίσσω, *sibilo*.

Συρίζω, *fistulâ cano, sibilo*: fut. ίσω. perf. σεσύρικα. pass σεσύρισμαι à συρίσσω.

Συριηγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *genere Syrius*.

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Συρικτὴς, ȣ̃, ὁ, *fistulator*.

Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, fut. ξω, *sibilo, fistulo*.

Συρίσδεν, et συρίσδεν, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere*: et συρίσδεις pro συρίζεις. verbi συρίζω, idem qu. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *sibilus*: à συρίζω.

ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo, fistulo*.

Συριστὶ, adv. *Syriacè, linguâ Syriacâ*.

Σύρμα, *SYRMA*, *quod trahitur, vestis caudata mulierum*: à perf. pass. verbi σύρω.

Συρμαία, ας, ἡ, *raphanus*, et *succus* maximè *raphani, ciendæ alvo aptus; cibi genus ex adipe et melle*, vel *ex aquâ et sale, purgationi serviens*.

Συρμαΐζω, *purgo potione ex aquâ et zeâ*: à συρμαία.

Συρμὸς, ȣ̃, ὁ, *tractus*: à σύρω.

Σύροισα, *trahens*, Dor. pro σύρουσα, præs part. f g. à σύρω, *traho*.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHŒNISSA*; *ex Syriâ, Phœnicibus confiniâ, oriunda mulier*.

Συῤῥάπτω, *consuo*: ex σὺν et ῥάπτω, *suo*: fut. ψω. perf. ἔῤῥαφα.

Συῤῥάσσω, vel συῤῥάττω, *confligo, invado*. dicitur de fluminibus cum impetu confluentibus. f ξω perf. συνέῤῥαχα. aor. 1. συνέῤῥαξα. ex σὺν et ῥάσσω.

Συῤῥέμβομαι, *unà vagor*: ex σὺν et ῥέμβω, *in gyrum ago*.

Συῤῥέουσι, 3 pl præs ind. à

Συῤῥέω, *confluo*: ex σὺν et ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Συῤῥήγνυμι vel συῤῥηγνύω, f ξω, *confringo; committo, irrito*; de fluviis, *magno impetu erumpo, impetuosè confluo*. ex σὺν et ῥήγνυμι vel ῥηγνύω.

Σύρτης, ȣ, ὁ, *tractor*: à σύρω.

Σύρτις, ιος, ἡ, *SYRTIS*, lacus periculosus in mari: in pl. αἱ σύρτεις sunt duo sinus in Mediterraneo periculosissimi: à σύρω, *traho*, quòd naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, *incompositus*; item *vilis multitudo* undecunque tracta: à σύρω, *traho*.

Συρφετὸς, ȣ̃, ὁ, *sordes*, q. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fæx plebis*: à

ΣΥ'ΡΩ, *traho*, per pavimentum: f. συρῶ perf. σέσυρκα. perf. pass σέσυρμαι

ΣΥ'Σ, συὸς, ὁ ἡ ἡ, *SUS, porcus, aper*: dat. pl. συσί. ὗς, id.

Συσκέπτομαι, fut. ψομαι, *consulto cum alio*: ex σὺν et σκέπτομαι.

Συσκευάζω, f. άσω, *in fasciculum colligo, compilo, apparo, subdole struo*: ex σὺν et σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas*.

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, *fraudulenta molitio, insidiarum machinatio, captatio*.

Συσκηνέω, ῶ, *contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo*: ex σὺν et σκηνέω.

Συσκηνοῖεν, 3. plur. præs. opt à præc.

Σύσκηνος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *contubernalis*: ex σὺν et σκηνή.

Συσκηνόω, -ῶ, *contubernalis sum*: à σὺν et σκηνόω

Συσκιάζω, *obumbro, occulto*: f. άσω Th. σκιὰ, ᾶς. ἡ, *umbra*.

Συσκιάσαι, a. 1. inf. act præc.

Σύσκιος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *umbrosus, opacus*: ex σὺν et σκιά.

Συσκοτάζω, *obnubilo*. συσκοτάζει, impers *contenebrascit, advesperascit*. ex σὺν et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *simul contristor, condoleo*: fut. άσω ex σὺν et σκυθρωπὸς, *mœstus, vultu tetrico*; quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, et ὢψ, *vultus*.

Συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo, lacero*: f. ξω perf συνεσπάραχα a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero*.

Συσπεύδω, *studiosè et impensè alicui faveo*. Th. σπεύδω, *festino*.

Συσσεισμὸς, ȣ̃, ὁ, *concussio*: à perf pass. verbi

Συσσείω, *concutio*: f. είσω. perf. συσσέσεικα perf. pass. συσσέσεισμαι Th. σείω.

Σύσσημον, ȣ, τὸ, *commune signum*: et

Σύσσημος, ȣ, ὁ ἡ ἡ, *unà significans*: ex σὺν et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Συνέταισιν, sodalibus, dat. pl Ion. à

Σύνεταιρος, ου, ὁ, sodalis: ex σὺν et αἶτος, ου, ὁ, frumentum.

Συνσπάω, ῶ. f άσω. constringo sulutis: ex σὺν et σπάω.

Συσσπειράω, ῶ, f άσω. conglobo: ex σὺν et σπεῖρα

Συσσφαιροφορέω, ῶ. f ήσω, unà eo unam fero: ex σὺν et σφαιροφορέω.

Συσσύρω, unà violenter traho, contrecto: à σύρω.

Σύσσωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ejusdem corporis particeps: ex σὺν et σῶμα, corpus

Συστάδης, ου, αἱ, ut συστάδης ἄμπελοι, vites sine ordine plantatæ à συνίστημι

Συσταδὴν adv. cominùs et

Συσταδὸν, adv idem ab eod.

Συσταθεὶς, έντος a 1. part pass. verbi συνίστημι. quod vide.

Συστάσαν, acc sing. fœm a. 2. part. verbi συνίστημι, insurgo: a. 2. συνέστην, et part. συστάς, -άντος, -ᾶσα, -ας, -ᾶν

Συστάσεις, nom pl. a σύστασις.

Συστασιάζω, fut. άσω, seditionis socius sum: à σύστασις.

Συστασιαστὴς, ῦ, ὁ, socius seditionis: à 3. sing perf. pass. verbi præc.

Σύστασις, εως, ἡ, constitutio, compositio, coagmentum, crassitudo, concretio; origo rei, ortus, initium; substantia, natura; confirmatio; conciliatio; coitio, conspiratio; cœtus; commendatio: à συνίστημι. fut συστήσω, constituo. Th. ἵστημι, statuo: a 2. ἔστην.

Συστασιώτης, ου, ὁ, qui ejusdem est factionis: ex σὺν et στασιώτης

Συστατικὸς, ἡ, ὸν, commendatitius, a, um: à συνίστημι, commendo.

Συσταυρόω, -ῶ, unà crucifigo: fut. ώσω perf. συνεσταύρωκα. perf. pass. συνεσταύρωμαι a. 1. ind. pass συνεσταυρώθην, ης, η a. 1 part pass. συσταυρωθεὶς, έντος. Th. σταυρὸς, crux, seu palus erectus.

Συστεγάζω, f. άσω, unà contego: à σὺν et στεγάζω. tego.

Συστέλλω, propriè contraho; item comprimo ad sepulturam, vestibus sepulchralibus involvo. Alii vertunt subtraho, amoveo, corripio. f συστελῶ f 2. συσταλῶ. perf. συνέσταλκα a. 1. ind act. συνέστειλα præs inf pass συστέλλεσθαι pert. part pass συνεσταλμένος, η, ον. contractus, a, um. ex σὺν et στέλλω, mitto, contraho

Συστενάζω, fut. ξω. unà suspiro, congemisco: ex σὺν et στενάζω idem quod στένω, gemo. Th στενὸς, angustus.

Σύστημα, ατος, τὸ, compages, collectio, SYSTEMA, Angl SYSTEM; acervus, conventus, turma, multitudo; opus quodlibet arte compositum: à συνίστημι

Συστῆναι, a. 2. inf. act. συστήσομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi συνίστημι, constituo, in unum congrego. Th. ἵστημι, sto.

Συστοιχέω, -ῶ, ejusdem ordinis sum; in eâdem serie seu eodem versu sum collocatus; respondeo, congruo, similis sum: fut. ήσω perf συνεστοίχηκα. ex σὺν et στοιχέω, ordine procedo. hoc à στοῖχος, ου, ὁ, ordo.

Συστοιχία, ας, ἡ, ordo, rerum convenientia: et

Σύστοιχος, ου, ὁ ἡ ἡ, ejusdem ordinis: σύστοιχα dicuntur quæ inter se sunt affinia: à στοῖχος.

Συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio; item SYSTOLE, figura Gram. à συστέλλω, contraho. Th. στέλλω, idem. f. λῶ. perf ἔσταλκα. perf. med ἔστολα.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito: ex σὺν et στρατιώτης, ου, ὁ, miles. Th. στρατὸς, exercitus.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, tumultus; item collectio: à

Συστρέφω, convolvo in fascem, contorqueo, colligo, conglobo; cogo, subigo, subjugo: f. ψω. a. 1. συνέστρεψα. aor 1. part. act. συστρέψας αντος. perf. m. συνέστροφα. ex σὺν et στρέφω, verto, torqueo.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio et involutio in orbem; tumultuosa et seditiosa concio, concursus: à perf. med συνέστροφα, verbi συστρέφω. quod vide.

Συστῶ ῇς, ῇ, constituerim, a. 2 sub act. verbi συνίστημι, constituo: a. 2 συνέστην

Συσφίγγω, constringo, constringendo cogo et contraho: f. ξω. a. 1. pass. συνέσφιγξα. à σφίγγω, stringo.

Συσφίγξις, εως, ἡ, coactio, constrictio: à præc.

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, part. a. 1. et

Συσχεθῇ 3 sing aor. 1. sub pass. verbi συνέχω, contineo: fut συσχήσω perf. pass συνέσχημαι a. 1 pass συνεσχέθην ex σὺν et ἔχω, habeo.

Συσχηματίζω, configuro, conformo: f. ίσω perf συνεσχημάτικα. præs. pass συσχηματίζομαι, configuror, cum dat. ex σὺν et σχῆμα, figura. Th. ἔχω, habeo.

Σῦτο, concitatus est, proruit. 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυτο, verbi σεύω, vel σύω, concito: vel est 3 sing. a. 2 med. ἐσσυάμην, ω, ετο. et per Sync. et Ion σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥ'ΦΑΡ, exuvium anguis et cicadæ; pellicula rugosa; senectus.

Συφορβὸς, ῦ, ὁ, subulcus, pro συοφορβὸς à σῦς et φορβὴ, pabulum. Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, ῦ, et συφεὸν, ῶνος, ὁ. hara, suile, ubi sues.

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. mercenaria.

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret Lat. humerus.

Συχνὰ, et συχνὸν, adv. assiduè: à

Συχνὸς, ἡ, ὸν, frequens, creber, multus, spissus, confertus: à συνεχής.

Συχνῶς, crebrò, assiduè à præc.

Σύω, quatio, concutio, moveo.

Συῶν, aprorum, gen. plur. à σῦς, συὸς, ὁ ἡ ἡ

Σφ', pro σφὶ, nom. et acc. dual. ab ὅ, οἷ, sui.

Σφάγανον, ου, τὸ, ensis: à σφάζω, jugulo.

Σφαγεὶς, εῖσα, ὲν, trucidatus, a 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, jugulo: fut ξω. a. 2. ind. pass ἐσφάγην

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occisor, jugulator; item gladius. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, epulum, jugulatio, jugulum: ab eod. th.

Σφαγιάζω, f. άσω, et σφαγιάζομαι, victimas jugulo, hostias macto: à σφαγή.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima, hostia; locus aut vas quo excipitur sanguis victimarum: ab eod.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, pedes agito, pedes jacto seu jacto; palpito (de morientibus dicitur); difficulter moveor; graviter irascor, propriè cum supplosione pedum.

Σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, pedum jactatio, palpitatio, ira vehementior: à præc.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάττω, jugulo, macto: fut. άξω. perf. χα. a. 2. ἔσφαγον.

ΣΦΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, SPHÆRA, globus, pila: q à σπεῖρα.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, instar globi: et

Σφαιρίζω, f. ίσω, pilâ ludo: et

Σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, ad sphæram pertinens, globosus: et

Σφαιρίον, et ίδιον, ου, τὸ, globulus, pilula: à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, lusus pilæ: à σφαιρίζω.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur: ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, globosus: ex σφαῖρα, sphæra, et εἶδος, εος, τὸ, forma, species. Th. εἴδω, video.

Σφαιρόω, ῶ, fut ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam et globosam massam conformo; pilam gladii vel hastæ cuspidi præfigo: à σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, lorum, corrigia calceamenti: à verbo præc.

Σφακελίζω, f. ίσω, sphacelo laboro; f. ίσω. perf. ἐσφακέλικα. à

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ; puto à σφάζειν, quia necata ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, medius digitus.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, salvia herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, sphacteria.

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, titubans; lubricus, instabilis; perniciosus, noxius: à σφάλλω.

Σφαλῆναι, lapsum esse, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3 plur præs. ind. act. à

ΣΦΑ'ΛΛΩ, supplanto, everto, FALLO, circumvenio: f. αλῶ. perf. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, error, delictum, infortunium. Th σφάλλω.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, vespa.

Σφάξαι, trucidâsse, a. 1. inf. act et

Σφάξας, αντος, a 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo: f. ξω.

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Σφαραγεῦντο, Dor et Ion pro ἐσφαραγοῦντο, 3. plur. imperf pass à

Σφαραγέω, -ῶ, fut. ήσω, gutture sonum edo. Th. σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, cum strepitu excito: à

ΣΦΑ'ΡΑΓΟΣ, et σφάραγγος, ου, ὁ, sonus qui gutture emittitur; item guttur.

Σφᾶς. acc pl. ab οὗ, sui.

Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.

Σφὲ, se vel ipsos, acc. dual ab οὗ, sui: item se vel ipsum, ipsam, acc. sing Poët. pro ἓ, item se vel ipsos, ipsas, ipsa, acc plur Æol. pro σφᾶς et σφέα. ab eod.

Σφέα pro αὐτὰ, ipsa.

Σφέας, illos, Ion. pro σφᾶς.

ΣΦΕΔΑΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, vehemens, intensus, acer, durus, festinus: qu. à σπεύδω, festino.

Σφεῖς, nom. pl. ab οὗ, sui, et pro αὐτοί.

Σφέων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen pl ab οὗ.

Σφέλας, ατος, τὸ, scabellum, lignum cavum. Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ατος, τὸ, flos lentisci, vel ilicis.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus; item durus, firmus: à

ΣΦΕ'ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, acer arbor.

Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam torqueo. Th. σφενδόνη.

Σφενδονέω, ῶ, f. ήσω, id. Th. id.

ΣΦΕΝΔΟ'ΝΗ, ης, ἡ, FUNDA; quâ lapides violenter jaci queunt; item ornamentum muliebre. q. à σφιδανός.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης, et σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor: ab eod. th.

Σφέος, ου, ὁ, suus: σφέα, sua, neut pl. ab ἑὸς, idem.

Σφερωτῆρες, Gen. xiv. 23 pro quo mel editt. σφυρωτῆρος.

Σφέτερ', pro σφέτερα. nom pl. n. g σφετεράων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν et

Σφετέρην, acc. sing Ion. f. g. pro σφετέραν, à σφέτερος.

Σφετερίζω, f ίσω, meum facio, usurpo: à σφετερὸς.

Σφετερισμὸς, ῦ, ὁ, usurpatio: à præc.

Σφέτερος, α, ον, suus, a, um; proprius: item pro ὑμέτερος, vester: à σφέος

Σφέων Ion. pro σφῶν, ipsorum.

Σφηκόω, ῶ, fut ώσω, in angustum ex lato contraho, cuneo; constringo. ἐσφηκῶντο, Dor et Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3 pl imperf. ind. pass. Th σφὴξ, ὁ

Σφῆλα, pro ἔσφηλα, fefelli, a. 1 ind. et

Σφῆλαι, movere, a. 2. inf. act. et

Σφήλας, a. 1. part. act. verbi σφάλλω. f λῶ. a 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, ῦ, ὁ, facilè mobilis, obliquus, densus: à σφάλλω, supplanto.

ΣΦΗ'Ν, ηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνόω, -ῶ, cuneo findo; cuneo obstruo, condenso, stipo: fut. ώσω. perf. ἐσφήνωκα. à σφὴν, cuneus.

ΣΦΗ'Ξ, ηκὸς, ὁ, vespa, crabro.

ΣΦΗ'ΤΤΙΟΣ, ου, acer.

Σφὶ, et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, ipsis. Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, et per Aphæresin φὶν. Th. ἓ, se.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφίγξ. Th. σφίγγω, stringo.

Σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia: à verbo

ΣΦΙ'ΓΓΩ, stringo, constringo: f. ξω.

Σφὶγξ, γγὸς, ἡ, SPHINX; nomen vatis cujusdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni similis, quæ ænigma prætereundis solvendum proponebat, nesciosque solvere dilaniabat; item qui ænigmaticè loquitur: à præc.

Σφίγξαι, constrinxisse, a 1. inf. act. verbi σφίγγω. fut. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ipsis, dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab οὗ, sui. Th. ἓ, se.

Σφόδρα, valde, vehementer; adv à

ΣΦΟΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, vehemens, validus.

Σφοδρῶς, vehementer; adv. à præced

Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, radix silphio similis; item insectum quoddam de blattarum genere Th. σπόνδυλος.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium fœminarum; vertebra, spina dorsi.

Σφὸς, ῦ, Dor. pro σφέτερος, suus: quod ab οὗ, sui. Th. ἓ, se.

Σφῦ. gen sing à præced.

Σφραγίζω, signo, sigillo, obsigno; in S. S. confirmo; item occludo. f. ίσω. perf ἐσφράγικα. a. 1 ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act σφράγισον, άτω. a 1. sub. act σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. pass ἐσφράγισμαι. a 1. ind. pass ἐσφραγίσθην ης, η. a. 1 m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. seq

ΣΦΡΑΓΙ'Σ. ῖδος, ἡ, sigillum, signum

Σφραγίσαντες, nom plur a. 1. part. act et

Σφραγίσῃς, 2. sing a 1. sub. act verbi σφραγίζω. obsigno, quod vide

Σφράγισμα, ατος, τὸ, signum, sigillum: à 1 pers perf pass. verbi σφραγίζω Th σφραγὶς.

Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, turgeo, sum vegetus et corpore bene habito, lascivio: q. à σπαργάω.

Σφυγμὸς, ῦ, ὁ, *pulsus, motus cordis et arteriarum dilatatione et contractione factus* : à seq.

ΣΦΥ'ΖΩ, fut. ξω, *salio, pulso, mico, palpito, desiderio æstuo.*

Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus*, seu *percussus venarum et arteriarum; cordis palpitatio* : à præc.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus.*

Σφυροκοπία, ας, ἡ, *ars fabrilis* : à

Σφυροκόπος, ου, ὁ, *malleator* : à σφῦρα, *malleus*, et κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *seco* : f. ψω. perf. med. κέκοπα.

Σφυρὸν, ῦ, τὸ, *malleolus pedis; extremitas ima*, ut *montis; pes ipsa* : à σφύρα.

Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος), *corrigia* calceamenti. Th. σφύρα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, quod vide.

Σφὼ, *vos* duo vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. Dor. pro σφὲ, ab ἕ, *sui.*

Σφωὲ, *se* vel *ipsi* vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab ἕ, *sui.*

Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. à σὺ, *tu.*

Σφῶϊν, *vestrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipsorum* duorum, gen. vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab ἕ, *sui.*

Σφωΐτερος, *suus*; aliquandò *tuus* et *vester* : à σφῶϊ.

Σφῶν, *sui* vel *ipsorum*, gen. pl. ab ἕ, vel *vestrum* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. à σὺ, *tu.*

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens, cella*, vel *soboles apum*. σχαδόνες, αἱ, *favi.*

Σχάζω, fut. άσω, *scarifico; demitto, deduco; dimitto, relinquo; inhibeo, cohibeo* : à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *varus, paxillus, furcula attollendis retibus.*

Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, aor 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. άσω. a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, a. 1. opt. pass. verbi σχάω vel σχάζω. fut. άσω a. 1 pass ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, ῶ, fut. άσω, *scarifico, scalpo; laxo, demitto; deduco, transfero.*

Σχὲ, *habe*, a 2. imperat act. verbi ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, *SCHEDA, tabula, in quâ scribimus*, propriè *ex tempore* : à σχεδὸν, *illicò*. Hinc Angl. A SHEET.

Σχέδην, adv. *pedetentim, sensim, composito gradû* : à σχεδὸν.

Σχεδία, ας, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*) *ratis, navis subitò facta* : à σχεδὸν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore* vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago* : à σχέδιος, quod vide.

Σχεδίασμα, ατος, τὸ, *opus extempore factum* : à præced. verbo.

Σχεδίην, adv. *cominùs* : à σχέδιος.

Σχέδιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἡ ἡ, *qui prope est; subitò factus*. Th. σχεδὸν.

Σχεδόθεν. adv. *propè* : à σχεδὸν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *prope, propemodùm, juxtà, cominùs*, cum dat. et cum gen. item *fortasse.*

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass verbi ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, et σχήσω. a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. et Dor. pro σχέθειν, *habere*, præs infin. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo, teneo, inhibeo, reprimo, detineo* : à σχέω, pro ἔχω.

Σχελίδες, αἱ, *laterum carnes et pulpæ oblongæ* : q. à σκέλος.

Σχέμεν, Ion seu Dor. pro σχεῖν, a 2. infin. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Σχενδύλη, ης, ἡ, *dolabra* : q à σχάω, sive σχάζω.

Σχέο, Ion. pro σχοῦ, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*: a 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordine, juxtà*. Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat σχεδίῳ. et per Sync. σχέδῳ, et κατὰ τρόπην τῦ δ εἰς ρ, et accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto, mane* : per Pleonasm. τῦ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo.*

Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo*, seu *constitutio corporis* : dicitur etiam *de cultu externo* : à σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror* : à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, *infelix, miser, miserabilis; asper, severus, intractabilis, durus; acer, audax, laborum patiens; scelestus, nefarius, injustus.*

Σχέτο, *tenebatur*, Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, perf. ἔσχηκα, *habeo*, inusit. ab ἔχω.

Σχῆμα, ατος, τὸ, *figura, habitus, gestus, cultus, SCHEMA*; item *decus, dignitas*; etiam *prætextus* : à præc.

Σχηματίζω, *formo, figuro*; in med. *simulo* : à σχῆμα.

Σχηματισμὸς, ῦ, ὁ, *cultus corporis et comtura; corporis compositio in certum modum*, item *orationis, gestûs; simulatio* : à præced. perf. pass.

Σχήσειν, f. 1. inf. act. σχήσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro ἔχω, *habeo* : f. ἕξω, et σχήσω.

Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum, assula* : et

Σχίδος, *assula* : à σχίζω, *findo.*

Σχίζα, et σχίζη, *fissura* : et

Σχίζῃς, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura*. Th. σχίζω, *findo.*

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo, SCINDO, disseco* : fut. ίσω. perf. ἔσχικα. perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, ῦ, ὁ, *assula* : frustum τῦ σχίζειν ablatum.

Σχῖνος, ου. ἡ, *lentiscus* arbor. Th. σχίζω, *findo.*

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo* : f. σω. perf. ἔσχικα.

Σχισθῆναι, *scissum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi σχίζω, *scindo* : f. ίσω. a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σχίσις, εως, ἡ, *scissio, fissio, scissura* : à σχίζω.

Σχίσμα, ατος, τὸ, *fissura, dissidium, SCHISMA* : à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura, fissura* : ab eod.

Σχίσσας, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo* : f. ίσω.

Σχιστὸς, ἡ, ὸν, *fissus, fissilis* : à 3. pers. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοίατο, *continerent*, Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo* : f ἕξω, et σχήσω. a. 2 ἔσχον.

Σχοίην, *haberem*, Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίζω, *fune metior, circumscribo, et finio* : à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, ου, τὸ, *funiculus è junco plexus* : à σχοῖνος

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ου, ὁ, et aliquando ἡ, *juncus, funis è junco* : est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum, ligandum*. Etiam

Σχοῖνος, *mensura 60 stadiorum*. Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga.*

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *funibus extensus, longus.* Ex σχοῖνος et τείνω, *tendo.*

Σχοῖντο, 3. pl. aor. 2. opt. m. verbi ἴσχω, *habeo*: f. ἕξω, et σχήσω. a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otiosus esset*, 3. sing. præs. opt. verbi

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα. perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, ται. Th. σχολὴ, *otium.*

Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus, segnis, tardus*: ab eod.

Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à præc.

Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardius, segnius.* ab eod.

Σχολαίως, adv. *per otium, tardè*: ab eod.

Σχολαρχέω, ῶ, *scholæ præsum*: ex σχολὴ et ἄρχω.

Σχολαστὴς, ῦ, ὁ, *otiosus*: à σχολάζω.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vacatio, lucubratio; SCHOLA*: Angl. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. sing. præc. adverbial. *otiosè, per otium, perfunctoriè, sine diligentiâ; lentè, tardè; vix, ægrè; haudquaquam, nullo modo; multò minùs.*

Σχόλιον, ου, τὸ, *glossema*: à σχολή.

Σχόμενος, *qui tenuit*, a. 2. part. m. verbi ἴσχω, *habeo*: a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχοῦ, *habe*, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Σόαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς, id. q. Th. σόος, ῦς, *salvus.*

Σωγενὴς, έος, ὁ, nomen propr. *Sogenes.*

Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, *servabat*, 3. sing. imperf. act. verbi σώω, idem quod σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Σώζει, 3. sing. præs. ind. act. σώζοι, *servet*, 3. sing. præs. opt. verbi σώζω, quod vide.

Σωζόμενος, ου, in dat. pl. Ion. σωζομένοισι, præs. part. pass ejusd. verbi.

Σώζω, *servo; tutum præsto.* fut. ώσω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 1. imperat. act σῶσον, *serva.* aor. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. σέσωσμαι. aor. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σωζόμενος, *servandus*: et in dat plur. Ion. σωζομένοισι. σωθεὶς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας; Isoc. Evag. p. 82. ed. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus.* Et in activo cum εἰς juncta occurrit, ut σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2 Tim. iv. 18, *incolumem producet in regnum suum.* Σώσει σ' εἰς Ἑλλάδ', Eurip. Iphig. in Tauris 1068, *salvam te producet in Græciam.* Εἰς πάτριδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *incolumem in patriam producere.* Th. σόος, *salvus.*

Σωθεὶς, έντος, *servatus*, aor. 1. part. pass. verbi præced.

Σωθῆναι, a. 1. infin. pass. et

Σωθησόμεθα, 1. pl. et

Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Σωκέω, *possum, valeo*: à σῶκος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro

Σωκλείδης, ου, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν ἀντὶ τοῦ Κυρίου Σωκλῆς, έος, ὁ.

Σῶκος, *servator*: Epith. Mercurii. à σέσωκα, verbi σώζω.

Σωκράτης, εος, -ους, ὁ, *SOCRATES*: voc. ὦ Σώκρατες.

Σωκρατικὸς, ἡ, ὸν, *SOCRATICUS*: à præced.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus.*

Σῶμ', pro

ΣΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *corpus; corpus vivum, pecus*: λέων ἐπὶ σώματι κύρσας, Hom. Il. Γ. 23. Hes. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit.* item *quævis persona.* σώματα ἄδικα, Eurip. Suppl. 223. *personæ sontes.* dat. σώματι. n. pl. σώματα, *corpora, servi.*

Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo*: Xenoph. ab eod.

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, *corporeus, a, um*: ab eod.

Σωματικῶς, adv. *corporaliter*: à præc.

Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpusculum; hominis defuncti cadaver; codex, liber*: à σῶμα.

Σωματοποιέω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo; reficio; validiorem reddo, augeo*: f. ήσω. perf. σεσωματοποίηκα. Th. σῶμα.

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, *custos corporis, satelles.*

Σῶος vel σῶς, ου, ὁ ϗ ἡ, *salvus, sospes*: à σόος.

Σώπατρος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *salvus pater.*

Σώρακος, *vasis genus*: à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur.*

Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Σωρεύω, *cumulo, acervo*: f. εύσω. perf. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. perf. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um.* Th. σωρός.

Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim*: adv. à

ΣΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *acervus, cumulus.*

Σῶς, *salvus, incolumis, integer*: ex σάος, idem quod σόος, et contractè σῶς, ὁ ϗ ἡ.

Σῶσαι, *servare*, a. 1. infin. act. et

Σώσασα, a. 1. part act. f. g. et

Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, qu. vid.

Σώσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. q. interpret. Lat. *cui vires sunt integræ.*

Σῶσι, per Crasin pro σώζουσι, vel σώουσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος, *salvus.*

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *conservatio patris.*

Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, f. 1. part. act. verbi σώζω, quod vide.

Σῶστρον, ου, τὸ, *merces quæ datur medico ob sanationem; donarium deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam;* item *quod datur ei qui fugitivum retraxit et domino restituit;* item *quod pro libertate datur*: à σώζω, *servo.*

Σώτειρα, ας, ἡ, *servatrix, liberatrix*: et

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator, salvator*: à σώζω.

Σωτηρία, ας, ἡ, *conservatio, salus*: à præc.

Σωτήρια, ίων, τὰ, sc. ἱερὰ vel θύματα, *sacra, quæ agitantur in honorem deorum sospitalium, ob salutem redditam*: à σωτήριος.

Σωτήριον, ου, τὸ, *salus*: à σωτήρ.

Σωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *salutaris, salutifer*: ab eod.

Σῶτρον, ου, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*, quod radios in se σώζει.

Σώφρον', pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων.

Σωφρονέω, -ῶ, *sanâ mente sum præditus, prudens sum, modestus sum, castus sum et pudicus*: f. ήσω. perf. σεσωφρόνηκα. a. 1. ἐσωφρόνησα. a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω. à σώφρων.

Σωφρόνη, ης, ἡ, *SOPHRONE*, nom. propr.

Σωφρονητικὸς, κὴ, κὸν, *continentiæ deditus*: à σωφρονέω.

Σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, emendo; coërceo, compesco, reprimo, moderor*: fut.

 T A T A

ίσω. perf. σεσωφρόνικα. perf pass. σεσωφρόνισμαι ex σώφρων.

Σωφρονικὸς, κὴ, κὸν, *ad temperantiam comparatus:* à σώφρων.

Σωφρόνισκος, ου, ὁ, *SOPHRONISCUS.*

Σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, *castigatio, emendatio:* à σωφρονίζω.

Σωφρόνως, adv. *temperanter:* ex σώφρων.

Σώφροσι, *temperantibus,* dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, *sanitas mentis; prudentia, temperantia, modestia, castitas.* à seq.

Σώφρων, ονος, ὁ & ἡ, *cui mens est salva et incolumis; prudens, sapiens; moderatus, temperans; honestus, probus; castus:* ex σῶς, contractè σῶς, *sanus,* et φρὴν, *mens.*

ΣΏΧΩ, *tero, lævigo.*

Σώω, idem quod σόω, *citato gressu currere cogo:* à σόος, *motus.* Th σεύω.

Σώω, *servo, sospito:* à σόος, *salvus.*

T.

T Est decima nona litera apud Græcos: nota numeralis significans *trecentum* et cum lineolâ infernè additâ *trecentum millia.* Attici eâ pro σ utuntur, Ion. pro θ, Dor. pro κ.

Τὰ, *hæc:* τάδι, τάδ', τάγε, cum enclitic. nom. pl. n. g ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.* Et τὰ, Dor. pro τί. Tum τᾷ, Dor pro τῇ, τᾷδε, pro τῇδε.

Ταβιὰ, ἡ, nom. mul. Syr. *capra, dama.*

Ταβιτὶ. Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor:* cùm vigor naturalis perit, et res τήκεται, *molescit.* hinc Angl. TANG.

Ταγγίζω, *rancidus fio:* à præc.

Ταγγὸς, ἡ, ὸν, *rancidus:* ab eod.

Ταγεὶς, *constitutus,* a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino:* f. ξω a. 2. pass ἐτάγην

Τἀγχιστεῦ, Att. et Dor. pro τῷ ἀγχιστεῦ

Τάγμα, ατος, τὸ, *ordo, agmen, legio;* (δέκα τάγματα ἐξ ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἕκαστον, Dion. Halic. l. iv. *decem legiones è quater mille viris singulæ;* στρατιὰν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum;* malè ibi Casaub. *cohortium.*) *cohors.* (vid. Jos B J. iii. 6. 2. et Schel. in Hyginum, 4to. p. 90) à τάσσω.

Ταγὸς, οῦ, ὁ, *dux, imperator, præfectus, præses:* ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo:* ab inusit. τάω, *capio:* a 2. ἔταγον, undè a. 2. part. ταγὼν, et Poët. τεταγών. Th. τείνω, *tendo* f τενῶ. perf. τέτακα. a. 1. pass ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extensus,* aor. 1. part. pass. verbi τείνω.

Ταθῶσι, *intendantur.* 3. pl. a. 1. sub pass. verbi ejusd.

Ταὶ, Ion. pro αἱ, et Dor. pro αἳ. ταῖσι, pro ταῖς.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus περὶ πόλεων docet, et *urbem,* et *promontorium,* et *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA; fascia, vitta, corona;* item *agger arenæ sub aquis latens, pulvinus, dorsum;* item *genus vermium longiorum.* Th. τείνω, *tendo.*

Τακεαι, Dor pro τήκεαι, et hoc Ion. pro τήκῃ, 2 sing. præs pass. verbi τήκω, *liquefacio:* f. ξω.

Τακεὶς, έντος, *liquefactus,* a. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio:* f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, *liquefactus, humidus; mollis, tener, delicatus; labefactus:* à τήκω.

Τακήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ, *demensa:* à τακτὸς, qu. vide.

Τακτικὸς, ἡ, ὸν, *peritus ordinandi milites et aciei instruendæ.* τὰ τακτικὰ, *quæ ad rem militarem pertinent, scientia militaris.* Th. τάσσω, *ordino.*

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *ordinatus, certus, statutus;* ab eod.

Ταλαεργὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *qui patienter opus facit, laboriosus:* gen pl. ταλαιεργῶν à τάλας, *miser,* et ἔργον, *opus.*

Τάλαθος, ου, ὁ, *Talathus:* nom. proprium.

Τάλαινα, ης, ἡ, *misera.* Th τάλας.

Ταλαϊονίδας, α, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ου, ὁ. Ταλαοῦ παῖς, i e *Adrastus, Talai filius.*

Ταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, *miser sum; laboro, ærumnas perfero;* transitivè, *in miserias conjicio.* ταλαιπωρήσας, αντος, a. 1. part. act. ταλαιπωρούμενος, præs. part. pass. a ταλαίπωρος.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria, molestia:* à

Ταλαίπωρος, ου, ὁ & ἡ, *miser ærumnosus:* ex ταλάω et πῶρος, *luctus.*

Ταλαιπώρως, adv. *miserè, difficulter:* à pr.

Ταλακάρδιος, α, ὁ & ἡ, *qui toleranti et forti est animo; cujus cor tolerare novit; fortis, magnanimus:* ex ταλάω, *suffero,* et καρδία, ας, ἡ, *cor.*

Τάλαν, *miser;* voc. sing. a τάλας, q. v.

Ταλανταῖος, et -ιαῖος, αία, αῖον, *talentum æquans:* et

Ταλαντεύω, *libro, pondero;* Metaph. *suspensum teneo;* præs. pass. ταλαντεύομαι, *ponderor;* item *vergo, inclino:* à

ΤΑΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ, origine *lanx,* Hom. Il. Θ 69. dein *pondus,* præcipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur *Nummularium talentum,* ex mina XII unciarum, erat LX seu *quinquies duodecim minæ: Commerciale talentum,* ex mina XVI unciarum, erat LXXX seu *quinquies sedecim minæ: talentum magnum* seu *Alexandrinum,* ex mina XX unciarum, erat C seu *quinquies viginti minæ:* quod patet ex Plaut. Mostell. Act. iii Scen. i. ver. 102, 114, et Priscian. Gram Vet. vol. I. 134, *Clarke,* Num. Rom. Saxon. et Angl c Connex p 395. *Ægyptium* idem quod *Commerciale,* Idem, p. 483. *Euboïcum* idem quod *Atticum* seu *Nummularium.* p. 395. *Sex millia drachmæ. TALENTUM.* Angl. A TALENT. qu à ταλάω, *fero,* statera enim *fert* seu *sustinet* pondus

Ταλαπείριος, ου, ὁ & ἡ, *ærumnas expertus:* ex τάλας et πεῖρα, *experientia*

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ & ἡ, *luctum ferens, fortiter mœrorem ferens:* ex ταλάω, *perpetior,* et πένθος, εος, τὸ, *luctus.*

Τάλαρος, ου, ὁ, *qualus, in quo lana et fusi reponuntur; calathus, fiscella, vas in quo cibaria aut alia geruntur;* item *in quo lac servatur;* item *quo utuntur in premendo lacte et caseo formando.* in acc. plur. ταλάρους. et Dor ταλάρως, *cistas.* Th ταλάω, *suffero,*

Τάλας, τάλαινα, τάλαν, gen.

ανος, αἰνης, ανι, *miser, ærumnosus*: ab eod. th.

Ταλασία, *lanificium*: fortè quo τάλας se sustinet. Nam

Ταλάσιον, *lana*; id circa quod ταλασία occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat*: ex ταλάω, *suffero*, et φρὴν, *mens*.

Ταλαύρινος, ου, *patiens laborum, audax, fortis*. ταλαυρίνως, adv. *audacter*. à

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen indecl. Syriacè, q. interpret. Lat. *puella*.

Τάλις, ιδος, ἡ, *virgo nubilis*: q. à ταλᾶν ἄνδρα, *viri potens*. item *Nymphæ* nomen.

Τἆλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. neut. gen. ab ἄλλος, *alius*.

Τἀμὰ, pro τὰ ἐμὰ, *mea*, nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ταμάλιστα, Ion. *maximè*: adv. idem quod μάλιστα.

Τἄματα, Poët. Att. et Dor. pro τὰ ἤματα, *dies*.

Τάμε, *scidit*, Ion. pro ἔταμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, et Dor. τάμνω, *scindo*; f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα. perf. med. τέτομα.

Ταμέει, Ion. pro ταμεῖ, 3. sing. f. 2. act et

Ταμέειν, pro

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω, *seco*, quod vide.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, pro ταμιεῖον, *cella penaria, promptuarium*. Th. ταμίας, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. m. verbi τέμνω, *scindo*.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ᾗ ἡ, *incidens corpus*: τέμνων τὸν χρόα· à τέμνω et χρόος, contr. χροῦς, χροὸς, χροΐ, &c. *cutis cum carne subjectâ*. Th. χρόα, ας, ἡ, *color*.

Ταμία, vel ταμίαινα, id. q. ταμίη, q. v.

ΤΑΜΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *promus condus, dispensator, quæstor, qui ærario præest, arbiter*: à τέμνω, *scindo*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, Vide in ταμιεῖον.

Ταμιεύω, *sum promus condus, quæstoris munus obeo; repono*, præsertim *in publicum*: in med. *repono, recondo; promo; repono in futurum; vires effundo parcè, ut sufficiant universo labori*, &c. *constituo, definio*: f. εύσω. perf. pass. τεταμίευμαι. Th. ταμίας.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma, dispensatrix*: à ταμίας.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro ταμίας, quod vide.

Τάμισος, *coagulum*, πυτία, apud Hesych. vel *pellis hirco recèns detracta*: à τέμνω, q. v.

Τάμνε, *dividebat*, Ion. pro ἔταμνε, 3. sing. imperf. ind. act. à

Ταμνω, Dor. et Ion. pro τέμνω, q. v.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. à τέμνω. a. 2. ἔταμον. a. 2. part. ταμών.

Τὰν, Dor. pro τὴν vel ἤν· sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, *quarum*.

Τανάγρα, *vas æreum, in quo condiebant carnes*: à τανύειν κρέας.

Τανάκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *protensam habens aciem, protensus, longus*: à τανύω, *extendo*, et ἀκὴ, *acies*.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία· ab ἐναντίος, *contrarius, adversus*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Τανάδειρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *extensum collum habens*, Aristoph. Av. 255. ex ταναὸς et δέρη, *collum*.

Ταναὸς, ὁ ᾗ ἡ, et ταναὸς, ἡ, ὂν, *protentus, extentus*; à τανύω. Th. τείνω, *tendo*.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *longum somnum afferens, faciens· τὸ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare*: ex ταναὸς, *longus*, q. v. et λέγω, *cubare facio*.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, *tunc*: quod ad ἡνίκα, *quum*.

Τάνταλος, ου, ὁ, *TANTALUS*; nomen proprium.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *linguam extensam habens*: ex τανύω, q. v. et γλῶσσα, *lingua*.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ ᾗ ἡ, *extensas habens cuspides*: ex τανύω, q. v. et γλωχὶν, *cuspis*.

Τανύθειρα, ας, ἡ, Poët. epith. mulieris *passos habentis crines*: ex τανύω pro τείνω, *extendo*, et ἔθειρα, ἡ, *coma*.

Τανυήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *longam habens cuspidem*: ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, et ἀκὴ, *cuspis*: scrib. et τανάκης, q. v.

Τανύθριξ, -τριχος, ὁ ᾗ ἡ, *qui laxo est capillo; qui promissos crines habet; hirsutus*: ex τανύω et θρὶξ.

Τάνυμαι, *tendor, extendor, distendor*; id. cum τανύομαι. Th. τείνω.

Τανῦν, *nunc*: adv. aliàs τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω.

Τανύπεπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *longum habens peplum*: à τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, et πέπλος, *vestis muliebris*.

Τανύπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *pedes extendens; longis pedibus, latis passibus incedens; velox*: ex τανύω et πούς.

Τανύπτερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cui alæ extentæ sunt, extensis alis volans*: ex τανύω et πτερόν.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus*, dat. plur. Ion. et Poët. à

Τανυπτέρυξ, υγος, ὁ ᾗ ἡ ᾗ τὸ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ sunt extentæ*: à τανύω pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, οῦ, τὸ, *ala*.

Τανύῤῥιζος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *expandens radices*: Epithet. arboris: à τανύω pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

Τανυσθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi τανύω, *extendo*.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cui alæ extentæ sunt, extentis alis volans*: ex τανύω et πτερόν.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, *extensio*: ab eod. verbo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *malleolos pedum extendens inter eundum; amplis latisque passibus progrediens; longa et gracilia crura habens; celer*: à τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Τανύτριχα, *hirsutum*, acc. sing. à τανύθριξ.

Τανύω, idem quod τείνω, undè et ducitur, f. ύσω. a. 1. pass. ἐτανύσθην.

Τάξις, εως, ἡ, *ordo, series; ordo militaris; acies; statio et locus pugnandi; turma*: significat etiam *locum* et *vicem*; *officium, munus, partes*; item *similitudo*, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6, *juxta similitudinem Melchisedec*, ut Heb. vii. 17. πέλαγος λίμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A ed. Rothom. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humilis, -e*; non multùm à terrâ surgens: quod à θάπτω, *sepelio*: Eustath. à πατεῖσθαι, i. e. *calcari*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas*: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia, animi demissio*: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *cujus*

animus est humilis: à ταπεινὸς et φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Ταπεινόω, ῶ, *humilem reddo, demitto, deprimo:* in S. S. *affligo, calamitatibus premo;* item *vitio, stupro.* f. ώσω. perf. τεταπείνωκα. aor. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. sub. act. ταπεινώσω, ῃς, ῃ. præs. pass. ταπεινόομαι, οῦμαι. perf. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην. a. 1. imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, et in 2. pl ταπεινώθητε. f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινὸς, *humilis.*

Ταπεινῶς, *humiliter:* adv. à ταπεινός.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, *animi demissio; imminutio; inopia;* in S. S. *modestia:* à ταπεινόω. quod vide.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES:* qu. πάτης, à πατεῖσθαι, quia *tapetibus pavimentum* sternebant: dat. pl. τάπησιν. Angl. TAPESTRY.

Ταπρῶτ', pro ταπρῶτα, *ut primùm.* Th. πρό.

Ταράξῃ, *turbet,* 3. sing. aor. 1. sub. act. et

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præs. pass. à

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *turbo, commoveo:* f. ξω. perf. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν. præs. imperat. pass. ταράσσου, έσθω. perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, *turbatus.* a. 1. ind. pass ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba:* ab eod.

Τάραχος, ου, ὁ, *tumultus:* ejusd. th.

Ταραχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *turbulentus:* ab eod.

Ταρβέω, ῶ, f. ήσω, *timeo, tremo; vereor, honoro.* Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror, metus.*

Ταρβήσαντε, nom dual. aor. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *terror, timor, metus:* q. per Sync pro τάραβος, à ταράσσω, *turbo.*

Ταργαίνω, *turbo:* puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica:* ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταριχεύω, fut. εύσω, *sale condio;* generaliter *condio, exsicco.* à

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *salsamentum piscium; caro sale condita et exsiccata:* q. à τέρω, vel τέρσω, *exsicco.*

Ταρμύσσω, *terreo:* q. ταρβύσσω à ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρὸς, ὰ, ὸν, *velox:* qu. à τάω, *extendo,* seu πτάω, *volo, -as.*

Τάρπημεν, Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρπησαν, *oblectati sunt,* Ion pro ἐτάρπησαν, 3. pl. aor. 2 ind. pass. verbi τέρπω, *delecto:* f. ψω. a. 2. ἔταρπον.

Ταρρόθος, *auxiliator;* qu. à θαρρὸς et θέω, quia *celeriter subvenit.*

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, *crates:* in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur;* vel *aliquid* ταρσῷ *simile;* ut *ala avium cum pennis et insertis, palmula remi, palmula manûs* vel *pedis.* Est et

Ταρσὸς, ῦ, ἡ, nomen urbis Syr. q. interpr. Lat. *marmoris exploratio.* Urbs Ciliciæ, S. Pauli patria, ut nonnulli vocem scribunt.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, et in pl. τὰ τάρταρα, *inferi, TARTARUS; locus tenebrosus, carcer.* q. à ταράσσω, *turbo, terreo.*

Ταρταρόω, -ῶ, *in tartarum detrudo.* semel occurrit, ταρταρώσας σειραῖς ζόφου, 2 Pet. ii. 4. *ad catenas dehinc subeundas,* Mede, Diss. iv. p. 24. f. ώσω, perf. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, *vehementer:* adv. à ταρφὴς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *densus, creber.* Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, et ταρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *densus, creber, frequens:* ab eod. th.

Τάρφεσιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem.*

Ταρφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *densus, creber, frequens.* Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor pro τερφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas,* peculiariter *sylvæ:* q. τράφος, à τρέφω, *nutrio,* quòd animalia nutrit.

Ταρφὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *densus, creber, frequens:* à pr.

Τάρσω, *sicco:* à τέρσω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et τάρχαι, ων, αἱ, *inferiæ, justa, parentalia:* an à ταραχῇ, *turbatione,* quæ est ob mortuos?

Ταρχύω, ταρχύω, et -ύνω, *exequias facio:* à præced.

Τᾶς, Dor pro τῆς. Sic τᾶσδε pro τῆσδε, ϗ ταύτης· et τᾶς pro ἧς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino, colloco, constituo, destino; mando, impero,* ut tributa: f. ξω. perf. τέταχα. a. 1. ἔταξα, ας, ε, *statui.* præs. m. τάσσομαι, *certis pensionibus solvo.* perf. pass. τέταγμαι ξαι. κται. perf. part. pass. τεταγμένος. η. ον. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν, Act. xiii. 48, *quotquot se pro paraverant ad vitam;* reciproco sensu, ut τεταγμένος, αὐτὸς ἐπὶ μέσης τῆς φάλαγγος, Diod. Sic. p 551. D. *ipse* [summus dux] *medium phalangis obtinens.* Ὁ Δαρεῖος κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τεταγμένος, ib. p. 593. A. *Ipse Darius adversum Alexandrum cornu tenens.* a. 1. m. ἐταξάμην. ω, ατο, *constitui.* a. 1. part. m. ταξάμενος.

Τάσσωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi præced.

Τατώμενος, Dor. pro τητώμενος, η, *privatus re aliquâ,* præs. part. pass. verbi τητάω, *privo.*

Ταϋγέτου, gen. Ion. à

Ταΰγετος, ου, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦθ' sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc,* nom. pl. n. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταὔλιον, ου, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum.* Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula.*

Ταύρειος, εία, ειον, et ταύριος, ία, ιον, *taurinus.* Th. ταῦρος, *taurus.*

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri, torvè:* ab eod.

Ταυροκαθαψία, ας, ἡ, *taurorum quædam venatio à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum data.* Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvii.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *ex tauro procreatus:* à ταῦρος et πατὴρ, *pater.*

ΤΑΥ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *TAURUS; signum cœleste; Taurus* mons vastissimus Asiæ; *penis.* dat. pl. ταύροις. ταύρως, Dor. pro ταύρους, acc. pl.

Ταυροφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tauricida:* à ταῦρος et φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.

Ταυρόω, ῶ, f. ώσω, *taurum facio.*

Ταυροῦμαι, *taurinam induo naturam.* à ταῦρος.

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc*, nom. vel acc. pl. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc:* ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.* Accipitur et ταῦτα, adv. pro *quod magis est, imprimis, præsertim.* ϗ ταῦτα, *eoque.* ταύτᾶ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, *eadem*; pro τὰ αὐτά.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc, istam*; acc. sing. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *eatenùs, eâ ratione, eo modo; eâ ex parte; eâ de causâ; hàc.*

Ταυτολογία, ας, ἡ, *schema rhetoricum, quando res eadem pluribus et ferè iisdem redditur verbis; ejusdem repetitio.* Angl. TAUTOLOGY. à seq.

Ταυτολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui idem dicit:* ταὐτὸ λέγω. Angl. TAUTOLOGY.

Ταυτόματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *per seipsum, spontaneus, fortuitus.* ἀπὸ ταυτομάτου, i.e. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, *casu, fortuitò, derepentè, spontè, ultrò.* ταυτόματον, vel ταὐτόματον, pro τὸ αὐτόματον, *quod fit casû* vel *fortuitò.*

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*, 3 sing. a. 2. ind. act. et

Ταφεὶς, *sepultus*, aor. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; item *stupeo:* f. ψω. a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura:* ab eod. verbo.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, *tumulus, collis*; *sepultura, funus, sepulchrum*; *epulum funebre*; item *admiratio, stupor.* Th. θάπτω, *sepelio.*

Τάφρος, ου, ὁ, *fossa, fovea, sepulchrum.* Th. θάπτω. Est et

Τάφρος, *vallum:* à præced. th.

Ταφὼν, aor. 2. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit*; tum est à θάπτω, *sepelio:* nonnunquam idem quod θαμβήσας, *obstupefactus*, et tum est à θήπω, *obstupeo:* a. 2. ἔταφον. perf. med. τέθηπα.

Τάχ', pro

Τάχα, adv. *brevi, citò, velociter, forsitan, utique.* Th. ταχὺς, ἰος, *celer.*

Ταχεῖς, nom. pl. à ταχύς.

Τάχει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas:* ejusd. th.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, ἰος, *celer.*

Ταχέων, gen. pl. ab eod.

Ταχέως, adv. *celeritèr:* ab eod. th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, *constituo:* f. ξω.

Ταχινὸς, ἡ, ὸν, *pernix, celer* ταχινὰ, Poët. pro ταχινῶς, et hoc pro ταχέως, *celeriter.* Th. ταχύς.

Τάχιον, adv. *citiùs, velociùs:* ab eod. th.

Τάχιστα, *citissimè.* τὴν ταχίστην, *celerrimè.* Th. ταχύς.

Τάχος, εος, τὸ, *celeritas:* ab eod.

Ταχὺ, *celeriter*, adv. ab eod.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui citò capi potest:* ex ταχὺς et ἁλίσκω, *capio.*

Ταχυδρόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui velociter currit:* à ταχὺς, *celer*, et τρέχω, *curro:* f. θρέξω. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα. inde δρόμος, *cursus.*

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, f. υνῶ, *accelero, propero.* Th. ταχύς.

Ταχυπειθὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *qui citò paret*; item *credulus:* ex ταχὺς et πείθω, *persuadeo.*

Ταχύποτμος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ὁ τῷ ταχίει πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti est obnoxius:* ex ταχὺς, *celer*, et πότμος, *mors.*

Ταχύπωλος, *celeres equos habens; rei equestris peritus:* ex ταχὺς, *celer*, et πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus.*

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *celer, citus, velox, præceps:* comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo usitatiùs ταχίων, item θάσσων, et -ττων. superl. ταχύτατος, seu τάχιστος.

Ταχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas, velocitas:* aliàs ταχύτης. Th. ταχύς.

Ταχυτῆτ' pro ταχυτῆτα, acc. sing. præced.

Τάω, τῶ, *capio.* Indè format Eustath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc.*

Ταὼς, et ταὼς, ω, et ταὼν, ῶνος, ὁ, *PAVO:* q. à τάσει, id est, *extensione* pennarum. Th. τείνω, *extendo.*

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum *que, ET.* Est dictio enclitica, et semper postponi solet, εἶπέ τε, *dixitque:* τὲ et ἄρα aliquandò apostrophantur; ut, τ' ἄρ', et expletivæ particulæ sunt. Et

Τὲ, Dor. pro σὲ, *te.*

ΤΕΓΓΩ, *TINGO, humecto, mollio:* f. ξω. τέγγειν ψευδεῖ λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere.* Hinc Angl. TO TINGE.

Τεγέα, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τεγεῖος, *sub tecto, sublimis, altus:* à τέγος, quod vide.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, madefactus; qui tingi et humectari potest; qui frangi oratione et molliri potest.* Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus*, pro στέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons.* Th. στέγω, *tego.*

Τεὴν, *tuam*, Poët. et Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um.* Th. σὺ, *tu.*

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. med. acc sing. à θάλλω, *floreo.* Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. med. f g. verbi θάλλω, *floreo:* f. αλῶ perf. med. τέθηλα, et τέθαλα. perf. med. part. τεθαλώς.

Τεθάῤῥηκα, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo:* à θάῤῥος, τὸ, id. quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Τεθαῤῥήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo.* Th. θάρσος.

Τεθάφαται, Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, *sepulti sunt*, 3. plur. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio.*

Τεθέαμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto:* f. άσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. aor. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 1. pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. et

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι, *pono.*

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. sing plusq. perf. pass. Att. et Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio:* fut. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. à θεμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum.* Th. θέμεθλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, perf. med. et

Τεθήλει, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. verbi θάλλω, *floreo.*

Τεθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi

τίθημι, *pono*: f. θήσω. aor. 2 pass. ἐτέθην.
Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, *sepelio*, *stupeo*: aor. 2. ἔταφον. perf. inf. med. τεθηπέναι. perf. part. med. τεθηπὼς, ότος.
Τεθήσατο, Ion. Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι.
Τεθλασμένος, perf. part. pass. à θλάω, *frango*: f. άσω.
Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus*, *a*, *um*, perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo*, *affligo*; f. ψω. perf. τέθλιφα.
Τέθμιος, α, ον, *legitimus*, *solennis*, pro θέσμιος. τέθμια, *leges*, *mores*, *instituta*. à
Τεθμὸς, *lex*, *mos*: à τίθημι.
Τέθνακα, perf. med. q. à θνάω, verbi θνήσκω, *morior*.
Τέθναθι, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνάναι, præs. inf. τεθνὰς, præs. part. à τέθνημι, *morior*: hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior*: f. 2 m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.
Τεθναίην, *moriar*, præs. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.
Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.
Τεθνάκαμες, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. τέθνηκα.
Τεθνακὼς, ότος, *mortuus*, Dor. pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.
Τεθνάμεν, Ion. et τεθνάμεναι, Dor. pro
Τεθνάναι, præs. inf. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sed
Τεθνᾶναι, contr. pro τεθνηκέναι, perf. inf. med. et
Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, per Synæresin pro τεθνάασι, 3. pl med. verbi θνήσκω, *morior*: perf. med. τέθνεα.
Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. sing imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθνημι pro θνήσκω.
Τέθνεια, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.
Τεθνειὼς, ῶτος, per Sync. pro τεθνειηκὼς, ότος. perf. part. act. Bœot. verbi θνήσκω, *morior*: fut. 2. m. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα a. 2. ἔθανον. perf. med. τέθνεα.
Τεθνεὼς, ῶτος, et Poët. τεθνειὼς, pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: perf. act. τέθνηκα.
Τέθνηκα, ας, ε, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et
Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat act. à θνήσκω, qu. vide.
Τεθνήξω, fut. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. ex perf τέθνηκα, verbi θνήσκω.
Τεθνειὼς, Poët. pro τεθνεὼς, qu. vide.
Τεθνεὼς, per Sync. pro τεθνηκὼς, perf. part. med. verbi θνήσκω, *morior*: perf. med. τέθνεα.
Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass à θολόω, *turbo*, *inquino*. Th. θολὸς, ῦ, ὁ, *sordes turbidæ*.
Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas. pro θορεῖν, præs. vel a. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.
Τεθραμμένην, acc. sing. perf. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo*: fut. ψω aor. 2. ἔτραφον. perf. pass. τέθραμμαι.
Τεθρᾶσθαι, Dor. pro τετρῆσθαι, perf. inf. pass. verbi τετράω, seu τίτρημι, *perforo*: f. τρήσω perf. pass τέτρημαι.
Τεθραυσμένος, *confractus*, *vulneratus*, perf. part. pass. à θραύω, *frango*.
Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et βαίνω, *ascendo*.
Τέθριππος, ου, ὁ ἡ, *quatuor equos habens*. τέθριππον, sc. ἅρμα, *currus quadrijugus*, *quadriga*. ex τετρὰς, άδος, *quaternio*, (quod à τέσσαρες,) et ἵππος, *equus*.
Τεθριπποτροφέω, ῶ, *equos quadrijuges alo*: à seq.
Τεθριπποτρόφος, ου, ὁ ἡ, *qui equos quadrijuges alit*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et τρέφω, *alo*: perf. med. τέτροφα.
Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θύω, *sacrifico*, *immolo*: f. σω. perf. τέθυκα.
Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco*: fut. ώσω. perf. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira*.
Τεθυωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θυόω, *odorem jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.
Τεὶν, et τὶν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.
Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à
ΤΕΙ'ΝΩ, *TENDO*, *extendo*, *distendo*, *intendo*, *contendo*; *pertineo*, *specto*: f. τενῶ. perf. τέτακα. aor. 1. ἔτεινα. perf. med. τέτονα.
Τείρεα, τὰ, *astra*: Poët. τέρεα. à τέρας.
Τειρεσίας, ου, ὁ, *TIRESIAS*: vates Thebanus præstantissimus.
Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο. *affligebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.
Τειρέω, -ῶ, *domo*, *contero*: fut. ήσω perf. τετείρηκα.
Τειρήσω, εις, ει, fut. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo*, *vexo*, *domo*.
Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. plur. part. præs. pass. verbi τείρω.
Τείροντι, Dor pro τείρουσι, 3. pl. præs. ind act. à
ΤΕΙ'ΡΩ, *vexo*, *affligo*, *subigo*, *TERO*, *attero*. f. τερῶ. a. 2. ἔταρον. annon hinc Ang. TO TIRE?
Τειχεσιπλῆτα, voc. sing. à
Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, *mœnium quassator*: ex τεῖχος et πλήσσω, *percutio*.
Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.
Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.
Τειχήρης, εος, ὁ ἡ, *mœnibus conclusus*: ex τεῖχος et ἄρω, *apto*.
Τειχίζω, *murum struo*; *muro cingo*, *munio*: fut. ίσω. perf. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχιόεις, όεσσα, όεν, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.
Τειχίον, ου, τὸ, *murus parvus*, *munimentum*; *domus*, Hom. dim. ab eod.
Τειχίσαι, a. 1. infin. act. et
Τειχισθῆναι, aor. 1. infin. pass. verbi τειχίζω.
Τειχιστὴς, ῦ, ὁ, *murarius*, *qui muros struit*, *cæmentarius*: ab eod.
Τειχομαχέω, ῶ, f. ήσω, *murum oppugno*: à τειχομάχος.
Τειχομαχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, *muri oppugnatio*: à præc.
Τειχομάχος, ου, ὁ ἡ, *muri oppugnator*; *muri defensor*, *propugnator*: à τεῖχος et μάχομαι.
ΤΕΙ͂ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus*, *locus quivis munitus*, *urbs*, *castellum*, *præsidium*. τείχη, *mœnia*. τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues*, *rogus*. qu. à τεύχω, *struo*.
Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος et φύλαξ, ὁ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω.
Τεῦχ' pro τεῦχε, Ion. pro ἔτευχε,

3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario: f. τέξω. perf. med. τέτοκα.

Τεκέσθαι, a. 2. infin. m. verbi ejusd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι, à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκετ' pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξω, et f. m. τέξομαι. a. 2 ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῃ, εται, *conjicio, argumentor; destino, ad finem perduco*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, *finis, exitus rei*; item *signum*.

Τεκμήριον, ου, τὸ, *certum signum*: a τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, *finis, exitus rei; finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit; testimonium, signum*. Th. τέκμαρ.

Τέκνα, τὰ, *liberi, nati*, nom. pl. à τέκνον, quod vide.

Τεκνίον, ου, τὸ, *filiolus, filiola*: Dim. ab eod.

Τεκνογονέω, ῶ, *liberos pario*: fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. aor. 1. ἐτεκνογόνησα. à τεκνογόνος.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à pr.

Τεκνογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liberos pariens*: ex τέκνον et γίνομαι, *nascor*: perf. med. γέγονα.

Τεκνοποιέω, ῶ, f. ήσω, et med. τεκνοποιέομαι, οῦμαι, *liberos procreo; in filium adopto*: à τεκνοποιός.

Τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles, filius, filia*. τέκνα, ων, τὰ, *liberi*. à τίκτω, *pario*.

Τεκνοποιηθήσομαι, f. 1. ind. pass. verbi præc.

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *liberos procreans*: ex τέκνον, *filius*, et ποιέω, *facio*.

Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo*: f. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, *filius*, et τροφέω, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: et

Τεκνότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*. Vide τεκνοτροφέω.

Τεκνόφι, adv. *per filium, operâ filii*. διὰ τοῦ τέκνου, Simonid.

Τεκνοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *liberos interficiens*.

Τεκνόω, ῶ, *liberos procreo, genero*; item *liberos habeo, peperi*: f. ώσω. præs. pass. τεκνόομαι, *gignor, nascor*. à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*.

Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præcedente.

Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. infin. act. verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι. aor. 2. part. τεκὼν, όντος, gen. plur. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus, proles*: à τίκτω, *pario*.

Τεκοῦσα, *pariens*, a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν, quod vide.

Τεκταίνω, f. ανῶ, *fabricor, struo; artem fabrilem exerceo*: à τέκτων. Th. τεύχω.

Τεκτήνατο, Ion. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis*: à τέκτων.

Τέκτονος, gen. sing. à

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*: q. τεύκτων, à τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. τέτευχα. perf. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται. (ubi ι abjici solet.)

Τεκὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario*: f. m. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, *fascia, lorum clypei aut ensis*: à ταλάω, *suffero, sustineo*.

Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversus feras*: à præced.

Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέεσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd. et th.

Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro

Τελέθουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, *sum, fio, orior*: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. pl. τελέθονται. τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. πέλω, *sum, fio*.

Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελεία, *perfecta*, f. g. à τέλειος.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τέλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, *perfectus; summus, extremus, postremus*. in comparat. τελειότερος, έρα, ερον. Th. τέλος, *finis*.

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio, integritas, consummatio*: à præced.

Τελειόω, -ῶ, *perficio, finio, conficio, consummo, termino*; it. *initio, sacro, consecro, purifico*: ut de sacris Eleusiniis dicebant τελεῖσθαι τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα. f. ώσω. perf. τετελείωκα. a. 1. ἐτελείωσα. a. 1. sub. τελειώσω. a. 1. infin. τελειῶσαι. præs. pass. τελειόομαι, -οῦμαι, *perficior*. perf. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*. perf. part. pass. τετελειωμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι. à τέλειος. Th. τέλος.

Τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω.

Τελεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi ejusd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τελειωθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi τελειόω.

Τελείως, *perfectè, absolutè; integrè, plenè; prorsùs, omninò*: adv. à τέλειος, *perfectus*. Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, consummatio*: et

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator*: à perf. pass. verbi τελειόω.

Τελέοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio*. Th. τέλος.

Τέλεος, έα, εον, idem quod τέλειος, *perfectus*: et

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio*: hinc præs. infin. τελεοῦν. Th. τέλος.

Τελέσαι, a. 1. infin. act. et

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Τελεσθέντων, Att. pro τελεσθεισῶν, masc. pro f. g. a. 1. part. pass. à τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ου, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, ου, ὁ.

Τελέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus.* Th. τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, f. ήσω, *perficio opus, perficio, conficio*; item *initio*: à

Τελεσιουργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal.* Th. τέλος, *tributum.*

Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio.* ab eod. th.

Τέλεσσα, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσσιγάμοισιν, *perficientibus nuptias*, dat. pl. à

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*, (Th. τέλος, *finis*) et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ.*

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεστήρια, ων, τὰ, *sacra quæ offeruntur re feliciter peractâ.* Th. τέλος.

Τελεστήριον, ου, τὸ, *locus in quo fit initiatio*: ex eodem.

Τελεσφορέω, ῶ, f. ήσω, *ad finem perduco, perficio*: à

Τελεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad finem perducens; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis; ad finem perductus, perfectus; mulier, quæ tributum pro corpore exigit, meretrix*, Deut. xxiii. 17. At Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens*, mulier quæ sacris gentium operatur; idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. *justitia summa.* Jensius, Ferc. literar. p. 45. ex τέλος et φέρω, *fero.*

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ.* Th. τέλος.

Τελεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus, postremus, novissimus, extremus*: à τελευτή.

Τελευτᾶν, pro τελευτάειν, præs. inf. verbi τελευτάω, q. v.

Τελευτάσει, *perficiet*, 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. et

Τελεύτασεν, *finivit*, Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, ῶ, *finio, ad finem perduco, morior.* f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος. perf. ind act. τετελεύτηκα. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio.* à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis*; *mors.* Th τέλος, *finis.*

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντας. acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo; attribuor; initio sacris*; neutr *tendo, pertineo aliquo*: f. έσω. perf. τετέλεκα. a. 1. ἐτέλεσα. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετέλεσμαι. aor. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. fut. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis.*

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, adv. à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio.* Th. τέλος.

Τελεωτέρων, gen. pl. comparat grad. à τέλειος, *perfectus.* Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, *perfectus, eximius*: ab eod. th.

Τελήεσσας, *perfectas*, acc. plur. f. g. à τελήεις.

Τέλθος, εος, τὸ, *debitum, præmium*: à τέλος.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior*: Hesych. τελισκόμενος, *scortum virile*, cui pro flore corporis merces persolvitur, Deut. xxiii. 17, ut quidam interpretantur: *initiatus*, ut Is. Vossius de LXX. Interpret. c. xvii. Th. τέλος.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere, proficisci*: Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

ΤΕΛΛΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, ut sit τελλίνη.

Τελλὶς, *totum.* Hesych. nempè τέλειον, ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo*: à

ΤΕ΄ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior.*

ΤΕ΄ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus palustris*: et

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum*: à præc

ΤΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus; merces; pœna; vectigal; impensa; dignitas*, qualis *magistratuum*, qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; *legio, turma, cohors; maturitas virginis*, unde *nuptiæ*; *mysteria.* τέλος, *denique, ad extremum.* διὰ τέλους, *in perpetuum.* τέλος adv. *ad finem, ad mortem usque.* Ion. scribentibus sæpe est χρῆμα, *res.* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε, Hes. Op. 699. *penes hos enim potestas est simul bonorumque et malorum.* πολλοὶ γὰρ τῶν ἐν τέλει, Jos. B. l. i. c. 13. *multi eorum qui in honore sunt.* ἐννεακαίδεκα ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. G. l. iv. p. 652, *undeviginti militum legiones*, scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελοῦσι, *perficiunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas*: ex τέλος per Metath. et additâ lit. ν.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, *fascinator*; qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet*; *furiosus, supra hominem vires habens, scelestus, malitiosus.* Τελχῖνες, οἱ, *homines afflati spiritu et insani*, quales Corybantes et Cabii fuisse commemorantur.

Τελῶν, *perficiens*, præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, f. ήσω, *vectigalia redimo, publicanum ago, vectigal exigo*; *quæstui habeo*; *instar portitoris rapio.* à τελώνης.

Τελώνης, ου, ὁ, *tributorum emptor*, vulgò *publicanus*; rectiùs *portitor*: propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut not. Cic. de Off. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243. ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, et ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo.*

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM*: locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant. à præc.

Τέμαχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicunde ablatum*: impr. de *piscium frustis* dicitur; *pisces, salsamenta.* à τέμνω, *seco.*

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à ceteris resecta; ager sacer, nemus sacrum, fanum.* Th. τέμνω, *seco.*

Τέμνοισαι, *secantes*, Dor pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ΄ΜΝΩ, *seco, scindo*: f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα.
Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessaliâ.
Τεμῶ, fut. 1. ind. act. verbi τέμνω.
Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus*: à τέγγω, *humecto*.
Τένδει, *arrodit*, 3. sing. præs. ind. act. à
ΤΕ΄ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, voro, rodo*.
Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.
Τένθης, ου, ὁ, *vorator, liguritor*: à τένδω.
Τενθρηδὼν, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. Th. τένδω.
Τένοντα, acc sing. et
Τένοντε, nom. dual. à
Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi*: quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, *tensione*, consistit: à τείνω. Hinc Angl. TENDON.
Τενοντέω, ῶ, *cervices abscindo*: à præc.
Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι, η, εται. a. 2. ἔτεκον. perf. med. τέτοκα.
Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët.
Τέοισ' et τέοισι, dat. pl. à
Τεὸς, ὰ, ὸν, *tuus, a, um*, Dor. pro σὸς, ἡ, όν. Th. σὺ, *tu*.
Τέραμνος, ου, ὁ, *arca; tectum; tentorium*. adj. *mollis, tener*: et
Τεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mollis, tener*: à τέρην, idem. Th. τείρω, *vexo, tero*.
ΤΕ΄ΡΑΣ, ατος, τὸ, *signum, portentum, prodigium*.
Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος.
Τερατεύομαι, et
Τερατεύω, f. εύσω, *monstra loquor*. Th. τέρας.
Τερατοσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prodigiorum inspector et observator, vates* ex τέρας, τὸ, *portentum*, et σκόπος, q. à σκέπτομαι, *inspicio, video*: perf. med. ἔσκοπα.
Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.
Τερατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *portentosus*. Th. τέρας.
ΤΕΡΕ΄ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *TEREBINTHUS* arbor.
Τέρεινα, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera*: à masc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.
Τερέμινθος, et τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc. sing. à τέρην.
Τερετίζω, f. ίσω, *lascivè canto; garrio*: à τιττίζω, *strido ut cicada*. Th. τέττιξ.
Τερέτριον, ου, τὸ, *terebella*: à seq.
Τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*: à seq.
ΤΕΡΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, *terebro, torno, vulnero*: qu. à τείρω, *tero*.
Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO*: à τερέω.
Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, *TENER, mollis*. Angl. TENDER. à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.
Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantamentum*: à τερθρεύω.
Τερθρεὺς, έως, ὁ, *præstigiator*: à τέρας, quia *portenta* edit.
Τερθρεύω, vel -εύομαι, *præstigiis illudo, incanto, imposturis utor, oratione aptâ ad fallendum utor*: à præc.
Τέρθρον, ου, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρετρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.
Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.
ΤΕ΄ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus, meta, finis*; adv. *tandem, ad extremum*. hinc τέρμις, et τέρμων, idem, et Angl. TERM. à τείρω.
Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.
Τερμιόεις, όεσσα, όεν, *ad pedes usque demissus, talaris*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.
Τέρμις, et
Τέρμων, id. ac τέρμα, q. v.
Τέρπει, *delectat*, 3. sing. præs. ind. act. τέρπεται. 3. sing præs. ind. pass. verbi τέρπω.
Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.
Τερπέσθω. 3. sing. præs. imperat. pass et
Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præcedente.
Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens*: à τέρπομαι, *delector*, et κεραυνὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*.
Τερπνὸς, ή, όν, *jucundus, venustus*. τερπνὸν, οῦ, τὸ, *delectatio, voluptas*: à τέρπω, *delecto*.
Τερπνότατος, η, *jucundissimus*: superl. à præc.
Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab eod.
Τερπνῶς, adv. *jucundè*: ab eod.
Τερποίμην, præs. opt. pass. et
Τερπόμενος, præs. part. pass. et
Τέρποντο, *delectabantur*; Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. ind. pass. et

Τέρπου, -έσθω, *oblectare*, præs. imperat. omnia ex
ΤΕ΄ΡΠΩ, *delecto, exhilaro, mulceo*. τέρπομαι, *delector, gaudeo*. f. 1. ind. act. τέρψω. perf. φα. τερπώμεθα, 1. plur. præs. subj. pass.
Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*.
Τερσαίνω, idem quod τέρσω.
Τέρσε, 3. sing. f. 1. Æol. verbi τείρω, *vexo*: f. τερῶ, et Æol. τέρσω.
Τέρσετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτέρσετο, à verbo τέρσω, quod vide. τέρσετον est dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.
Τέρσηνε, *siccabat*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod
ΤΕ΄ΡΣΩ, *arefacio, sicco, uro*. ab Æolico τέρρω fit Lat. TORREO. à τείρω.
Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri. Lat. *Tertius*.
Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabulæ forensis*: dim. à præced.
Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus*; item *vorax*. q. *tritus*. et
Τερύσκω, *affligo*: à τείρω, *vexo, tero*.
Τερφθῇ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. et
Τέρψας, *oblectans*, aor. 1. part. act. verbi τέρπω.
Τερψίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *delectans homines*, Epith. Solis. à τέρψις et βροτὸς, *mortalis*.
Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*, in pl. τέρψεις. à perf. pass. verbi τέρπω, *delecto*.
Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectantis: à τέρψις et χορὸς, *chorus, tripudium*.
Τέσσαρα, ων, τὰ, *quatuor*: à τέσσαρες.
Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.
Τεσσαρακονταέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *quadraginta annorum*, ex τεσσαράκοντα et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.
Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, *quadragesimus*: à
ΤΕ΄ΣΣΑΡΕΣ, et Att. τέτταρες, ων, οἱ ϗ αἱ, ϗ τὰ τέσσαρα, *quatuor*: dat. τέσσαρσι. acc. τέσσαρας, et -α.
Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *quatuordecim*: ex præc. καὶ, et δέκα.
Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quartus*: à præc.
Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες. MS. Al. quod Grabius immeritò

Τελέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus.* Th. τέλος.

Τελεσιεργέω, ῶ, f. ήσω, *perficio opus, perficio, conficio*; item *initio* : à

Τελεσιεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *perfector*, qui τελέσιον ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, *vectigal.* Th. τέλος, *tributum.*

Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio.* ab eod. th.

Τέλεσσα, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, quod vide.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσσιγάμοισιν, *perficientibus nuptias*, dat. pl. à

Τελεσσίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*, (Th. τέλος, *finis*) et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ.*

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel aor. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεστήρια, ων, τὰ, *sacra quæ offeruntur re feliciter peractâ.* Th. τέλος.

Τελεστήριον, ου, τὸ, *locus in quo fit initiatio* : ex eodem.

Τελεσφορέω, ῶ, f. ήσω, *ad finem perduco, perficio* : à

Τελεσφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad finem perducens; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis; ad finem perductus, perfectus; mulier, quæ tributum pro corpore exigit, meretrix*, Deut. xxiii. 17. At Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens*, mulier quæ sacris gentium operatur; idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur. τελεσφόρος δίκη, ap. Soph. *justitia summa.* Jensius, Ferc literar. p. 45. ex τέλος et φέρω, *fero.*

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ.* Th τέλος.

Τελεῦντι, et Τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς. ἁ. Dor pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *ultimus, postremus, novissimus, extremus* : à τελευτή.

Τελευτᾶν, pro τελευτάειν, præs. inf. verbi τελευτάω, q. v.

Τελευτάσει, *perficiet*, 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει. et

Τελεύτασεν, *finivit*, Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, ῶ, *finio, ad finem perduco, morior.* f. ήσω. a. 1. ἐτελεύτησα. a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος. perf. ind act. τετελεύτηκα. præs. pass. τελευτάομαι, *evenio.* à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis; mors.* Th τέλος, *finis.*

Τελευτῆσαι, a. 1. inf. act. τελευτήσασι, dat. pl. τελευτήσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω, quod vide.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo; attribuor; initio sacris;* neutr *tendo, pertineo aliquo* : f. έσω. perf. τετέλεκα. a. 1. ἐτέλεσα. a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετέλεσμαι. aor. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η. fut. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται. a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis.*

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, adv. à τέλεος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio.* Th. τέλος.

Τελεωτέρων, gen. pl. comparat grad. à τέλεος, *perfectus.* Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, *perfectus, eximius* : ab eod. th.

Τελήεσσας, *perfectas*, acc. plur. f. g. à τελήεις.

Τέλθος, εος, τὸ, *debitum, præmium* : à τέλος.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior*: Hesych. τελισκόμενος, *scortum virile*, cui pro flore corporis merces persolvitur, Deut. xxiii. 17, ut quidam interpretantur: *initiatus*, ut Is. Vossius de LXX. Interpret. c. xvii. Th. τέλος.

Τέλλειν ὁδὸν, *iter facere, proficisci* : Dor. pro ὁδὸν τελεῖν.

ΤΕΛΛΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλει, *crescit*, ut sit τελλίνη.

Τελλὶς, *totum.* Hesych. nempè τέλλειν, ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo* : à

ΤΕ΄ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior.*

ΤΕ΄ΛΜΑ, ατος, τὸ, *lacuna, locus palustris*: et

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum* : à præc

ΤΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus*; *merces; pœna; vectigal; impensa; dignitas*, qualis *magistratuum*, qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; *legio, turma, cohors; maturitas virginis*, undè et *nuptiæ; mysteria.* τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum.* διὰ τέλους, *in perpetuum.* τέλος δὲ, adv. *ad finem, ad mortem usque.* Ion. scribentibus sæpe est χρῆμα, *res.* ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε, Hes. Op. 699. *penes hos enim potestas est simul bonorumque et malorum.* πολλοὶ γὰρ τῶν ἐν τέλει, Jos. B. l. i. c. 13. *multi eorum qui in honore sunt.* ἐννεακαίδεκα ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. G. l. iv. p. 652, *undeviginti militum legiones*, scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελοῦσι, *perficiunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas* : ex τέλος per Metath. et additâ lit. ν.

Τελχὶν, ῖνος, ὁ, *fascinator*; qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet; furiosus, supra hominem vires habens, scelestus, malitiosus.* Τελχῖνες, οἱ, *homines afflati spiritu et insani*, quales Corybantes et Cabii fuisse commemorantur.

Τελῶν, *perficiens*, præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, f. ήσω, *vectigalia redimo, publicanum ago, vectigal exigo; quæstui habeo; instar portitoris rapio.* à τελώνης.

Τελώνης, ου, ὁ, *tributorum emptor*, vulgò *publicanus*; rectiùs *portitor*: propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut not. Cic. de Off. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243. ex τέλος, εος, τὸ, *vectigal*, et ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo.*

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM* : locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant. à præc.

Τέμαχος, εος, τὸ, *frustum sectione alicundè ablatum*: impr. de *piscium frustis* dicitur; *pisces, salsamenta.* à τέμνω, *seco.*

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à cæteris resecta; ager sacer, nemus sacrum, fanum.* Th. τέμνω, *seco.*

Τέμνοισαι, *secantes*, Dor pro

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, *seco, scindo*: f. τεμῶ. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔταμον. perf. med. τέτομα.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amoenissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, fut. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τέναγος, εος, τὸ, *locus humidus, maris illuvies, limus*: à τέγγω, *humecto*.

Τένδει, *arrodit*, 3. sing. præs. ind. act. à

ΤΕ'ΝΔΩ, seu τένθω, *comedo, voro, rodo*.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nom. propr. insulæ.

Τένθης. ου, ὁ, *vorator, liguritor*: à τένθω.

Τενθρηδὼν, et τενθρήνη, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. Th. τένθω.

Τένοντα, acc sing. et

Τένοντι, nom. dual. à

Τένων, οντος, ὁ, *tendo, finis musculi*: quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in τάσει, id est, *tensione*, consistit: à τείνω. Hinc Angl. TENDON.

Τενοντόω, ῶ, *cervices abscindo*: à præc.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. perf. med. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët.

Τέοισ' et τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ὰ, ὸν, *tuus, a, um*, Dor. pro σὸς, ἡ, όν. Th. σὺ, *tu*.

Τέραμνος, ου, ὁ, *arca*; *tectum*; *tentorium*. adj. *mollis, tener*: et

Τεράμων, ονος, ὁ & ἡ, *mollis, tener*: à τέρην, idem. Th. τείρω, *vexo, tero*.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, *signum, portentum, prodigium*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro τερατοσκόπος.

Τερατεύομαι, et

Τερατεύω, f. εύσω, *monstra loquor*. Th. τέρας.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ & ἡ, *prodigiorum inspector et observator, vates* ex τέρας, τὸ, *portentum*, et σκόπος, q. à σκέπτομαι, *inspicio, video*: perf. med. ἔσκοπα.

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *faciens prodigia*. Th. τέρας.

Τερατώδης, εος, ὁ & ἡ, *portentosus*. Th. τέρας.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *TEREBINTHUS* arbor.

Τέρεινα, et Ion. τερείνη, ης, ἡ, *tenera*: à masc. ὁ τέρην, ενος, quod vide.

Τερέμινθος, et τέρμινθος, ου, ἡ, idem ac τερέβινθος.

Τέρενα, acc. sing. à τέρην.

Τερετίζω, f. ίσω, *lascivè canto*; *garrio*: à τιττίζω, *strido ut cicada*. Th. τέττιξ.

Τερέτριον, ου, τὸ, *terebella*: à seq.

Τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*: à seq.

ΤΕΡΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *terebro, torno, vulnero*: qu. à τείρω, *tero*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO*: à τερέω.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρεινα, n. τέρεν, *TENER, mollis*. Angl. TENDER. à τείρω, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ, incantamentum*: à τερθρεύω.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, *præstigiator*: à τέρας, quia *portenta* edit.

Τερθρεύω, vel -εύομαι, *præstigiis illudo, incanto, imposturis utor, oratione aptâ ad fallendum utor*: à præc.

Τέρθρον, ου, τὸ, *artemon*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρετρον, quia per *foramen* ducitur. Th. τερέω, *terebro*.

Τέρμ' pro τέρμα, quod vide.

ΤΕ'ΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus, meta, finis*; adv. *tandem, ad extremum*. hinc τέρμις, et τέρμων, idem, et Angl. TERM. à τείρω.

Τέρμινθος, idem quod τερέβινθος.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, *ad pedes usque demissus, talaris*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρμις, et

Τέρμων, id. ac τέρμα, q. v.

Τέρπει, *delectat*, 3. sing. præs. ind. act. τέρπεται. 3. sing. præs. ind. pass. verbi τέρπω.

Τέρπεο, *delectare*, Ion. pro τέρπου, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω. 3. sing. præs. imperat. pass et

Τέρπετ', Ion. pro ἐτέρπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi præcedente.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens*: à τέρπομαι, *delector*, et κεραυνὸς, οῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, *jucundus, venustus*. τερπνὸν, οῦ, τὸ, *delectatio, voluptas*: à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότατος, η, *jucundissimus*: superl. à præc.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab eod.

Τερπνῶς, adv. *jucundè*: ab eod.

Τερποίμην, præs. opt. pass. et

Τερπόμενος, præs. part. pass. et

Τέρποντο, *delectabantur*; Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. ind. pass. et

Τέρπου, -έσθω, *oblectare*, præs. imperat. omnia ex

ΤΕ'ΡΠΩ, *delecto, exhilaro, mulceo*. τέρπομαι, *delector, gaudeo*. f. 1. ind. act. τέρψω. perf. φα. τερπώμεθα, 1. plur. præs. subj. pass.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσει, 3. sing. f. 1. Æol. verbi τείρω, *vexo*: f. τερῶ, et Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτέρσετο, à verbo τέρσω, quod vide. τέρσετον est dual. fut. 1. Æol. verbi τείρω, *tero*.

Τέρσηνε, *siccabat*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod

ΤΕ'ΡΣΩ, *arefacio, sicco, uro*. ab Æolico τέρρω fit Lat. TORREO. à τείρω.

Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri. Lat. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabulæ forensis*: dim. à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus*; item *vorax*. q. *tritus*. et

Τερύσκω, *affligo*: à τείρω, *vexo, tero*.

Τερφθῇ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τέρψας, *oblectans*, aor. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ & ἡ, *delectans homines*, Epith. Solis. à τέρψις et βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*, in pl. τέρψεις. à perf. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectantis: à τέρψις et χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τέσσαρα, ων, τὰ, *quatuor*: à τέσσαρες.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακονταέτης, εος, ὁ & ἡ, *quadraginta annorum*, ex τεσσαράκοντα et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, *quadragesimus*: à

ΤΕ'ΣΣΑΡΕΣ, et Att. τέτταρες, ων, οἱ & αἱ, & τὰ τέσσαρα, *quatuor*: dat. τέσσαρσι. acc. τέσσαρας, et -α.

Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, *quatuordecim*: ex præc. καὶ, et δέκα.

Τεσσαρεσκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus quartus*: à præc.

Τέσσερες, Ion. pro τέσσαρες. MS. Al. quod Grabius immeritò

mutavit in Τέσσαρα. Hinc *Tessera.*

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*, perf. part pass verbi τάσσω, *ordino* : f. ξω. perf. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè, stato tempore* : adv. à præced.

Τεταγὼν, όντος, *qui tetendit*, Ion. redupl. pro ταγὼν, a. 2. part. act. à verbo τάζω, *prehendo, capio, tendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*, perf. act. à τείνω, *tendo* : f. τενῶ. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, *ordino* : fut. ξω. perf. χα.

Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω, *orior* : f. τελῶ. perf. τέταλκα a. 1. ἔτειλα.

Τετανὸς, ὴ, ὸν, *tentus, extentus, exporrectus* ; item *glaber, æqualis* : à τείνω, *tendo*.

Τέτανος, ου, ὁ, *distentio* : ab eod.

Τέτανται, *exporrecti sunt*, 3. pl. perf. pass. ejusdem verbi.

Τεταπεινωμένος, η, ον, perf. part. pass. à ταπεινόω, *humilio*, q. vide.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo* : f. ξω. perf. χα.

Τεταραγμένως, *perturbatè, inordinatè* : adv. à perf. part. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. med. verbi τέρπω, *delecto*.

Τεταρπώμεθα, Ion. et Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. plur. a. 2. sub. med. ejusd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus, a, um* : à τέταρτος, άρτη, αρτον, *quartus, a, um*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετάρτη, dat. sing. f. g. à

Τέταρτος, άρτη, αρτον, et Poët. τέτρατος, *quartus* à th. præc.

Τέταται, Pind. *posuit*, pro *contendit, in istam curam incubuit*, 3. sing. perf. ind. pass. et

Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 3. sing plusq. perf. pass. verbi τείνω, *extendo* : f. τενῶ. perf. τέτακα. perf. pass. τέταμαι, σαι, ται.

Τετάχαται, *ordinati sunt*, Ion. pro τεταγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi τάσσω. f. ξω. perf. χα. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico* : f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τετέλεκα, *perfeci*, perf. med. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Τετέλεκα, perf. act. τετέλεσαι, 3. sing. perf. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος.

Τετελεσμένον, *peractum*, acc. sing. perf. part. pass. ejusd. verbi.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus* : perf part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*. f. m. τεύξομαι. aor. 2 ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχαται, *fabricati sunt*, Ion. pro τετευγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. et

Τετεύχατο, pro τετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor*.

Τέτευχα, ας, ε, perf. ind. act. à τυγχάνω, fut. τεύξομαι, *adipiscor*.

Τέτηκα, perf. med. indè τετηκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. med. verbi τήκω, *liquefacio*.

Τετιημένε, *afflicte*, voc. sing. à

Τετιημένος, ου, perf. part. pass. verbi τίω, *crucio, dolore afficio* : fut. ίσω. perf. τετίηκα. Hinc perf. part. act. τετιηκὼς, per Crasin pro τετιηκώς. Th. τίω, *punio*.

Τετίησθον, 2. dual. perf. pass. τετίημαι, à τίω, *crucio*.

Τετιηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mœrens, tristatus, cruciatus*, perf. part. ex eod.

Τετιμένος, η, ον, *honoratus*, per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω, *honoro*. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, *punio* : fut. τίσω. perf. pass. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore affecit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, *æstimatus*, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*, perf. inf. pass. ejusd. verbi.

Τετίμηται, *honorata est*, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Τέτλα, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero* ; vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior* : aor. 2. ἔτλην. a. 2. imperat. τλῆθι, et Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, seu τλάω, *perfero*.

Τέτλακα, perf. med. ejusd. verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ' pro τέτλαθι, *sustineas*. Vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero*.

Τετλάμεν, Ion. et τετλάμεναι, Æol. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eod. th.

Τέτληκε, *sustinuit*, 3. sing. perf. ind. act. verbi τλάω, *sustineo* : f. ήσω. Th. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, *passus* : per Sync. pro τετληκὼς, perf. part. act. ejusd. verbi et th.

Τέτμη, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio*. Th. τέμνω, *seco* : indè τμῶ, et per redupl. τέτμω.

Τέτμηκα, *incidi*, perf. act. verbi τέμνω, *seco* : fut. μῶ. perf. pass. τέτμημαι. perf. part. pass. τετμημένος.

Τετμημένος, *incisus*, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Τέτοκα, ας, ε, *peperi*, perf. med. verbi τίκτω, *pario* : f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. perf. part. med. τετοκὼς, υῖα, ός.

Τετοκυίης, *enixæ*, gen. sing. f. g. à τετοκὼς, perf. part. med. à τέτοκα, quod vide.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω, *audeo* : f. ήσω. perf. τετόλμηκα.

Τέτομα, *incidi*, perf. med. verbi τέμνω, *seco* : f. τεμῶ. perf. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορες, dual. à τέτορες, *quatuor* : Ion. et Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τετρα, in compositione est contractè pro τέτταρα, vel τετράκις, id est, *quater*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ ꝃ ἡ, *quadratâ facie præditus* : ex τετράγωνος, quod vide, et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Τετράγωνος, ου, ὁ ꝃ ἡ, *quadrangularis, quadratus* : ex τέτρα et γωνία, ας, ἡ, *angulus*.

Τετράδ', acc. pro τετράδα. à τετρὰς, q. v.

Τετράδιον, ου, τὸ, *quaternio* ; *quaternio militum*, quatuor enim per vices excubias egerunt, Act. xii. 4. Idem quod Latinis *tabula*, folium nempè quadratum. Salm. de Modo Usur. p. 461. dimin. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

Τετράδραχμον, ου, τὸ, *species nummi*.

Τετράετις, Dor. pro τετραετίς.

Τετραετὴς, ὁ ꝃ ἡ, ꝃ τὸ τετραετὲς, έος, *quadrimus, quatuor annos habens* : q. ὁ τέσσαρας ἔτη, τουτέστι τέσσαρας ἐνιαυτοὺς, ἔχων.

Τετραετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus*.

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: ab eod.

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatuor habens fundamenta, quadruplex*: ex τέτρα et θέλυμνον, *fundamentum*. Th. θέμηλον, idem.

Τετραίνω pro τετραίνω, undè aor. 1. τέτρηνα. Th. τετράω, *perforo*.

Τετράκις, *quater*: à τέσσαρες, *quatuor*.

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: à τετράκις ϗ μύριοι, *decies mille*. Th μύριοι.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quater mille*: ex τετράκις, (quod à τέσσαρες) *quater*, et χίλιοι, *mille*.

Τετράκναμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. *rotæ*. Ex τέσσαρες, *quatuor*, et κνήμη, ἡ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti, æ, a*: ex τέτρα, vel τετράκις, *quater*, (ex τέσσαρες, *quatuor*,) et κόσιοι, quod vide.

Τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *quadringentesimus*: à præc.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ, idem quod τετρὰς. άδος, ἡ, *quaternio*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quadripartitus*: ex τέτρα et μέρος.

Τετράμηνον, ου, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrimestris*, quod ex τέτρα et μὴν, μηνὸς, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*. fut. ψω. perf. φα. perf. part. pass. τετραμμένος. perf. med. τέτροπα.

Τετραμμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ejusd

Τετραορία, ας, ἡ, Poët. pro τέθριππος, vel ον. quùm adjectivum est, subauditur ἅρμα, ατος, τὸ, *quadrigæ*, vel *quadrigarum currus*. τετράορον ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ*. Ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Syncop. τέτρα, *quatuor*, et ἀείρω, *conjungo*: perf. med. ἤορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadratus*: ex τέτρα et πέδον.

Τετραπλασιάζω, f. άσω, *quadruplico*: à seq.

Τετραπλάσιος, ία, ιον, *quadruplus*: à τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quadruplo major*. Th. τέσσαρες.

Τετραπλῆ, *quadrupliciter*: adv. à

Τετραπλόος, ῦς, όη, -ῆ, -όον, -ῦν, *quadruplex*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετραπλῶς, adv. *quadrupliciter*: à præc.

Τετράπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epithet. *soli quater aratro versi*: à τέτρα et πολέω, *verso*.

Τετράπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, τὸ τετράπουν, *quadrupes*: in gen. τετράποδος. dat. τετράποδι. acc. τετράποδα, et τετράπουν. in pl οἱ ϗ αἱ τετράποδες, ϗ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. ex τέτρα et πῦς, *pes*.

Τετράπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quaternas gerens pinnas*: ex τέτρα et πτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta*; quod τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράρυμον vel τετράῤῥυμον ἅρμα, *currus ex quatuor*, scil. ῥυμοῖς, id est, *temonibus*, seu *jugis*; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, *sum tetrarcha*: f. ήσω. perf. τετράρχηκα. à

Τετράρχης. ου, ὁ, *TETRARCHA, qui quatuor* λόχοις *præest*: ex τέτρα et ἀρχή.

Τετραρχία, ας, ἡ, *tetrarchæ munus*, ita tamen ut sæpè remanserit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ. à pr.

Τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio*; dat. sing. τετράδι. acc. τετράδα. dat. pl. τέτρασι. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, *quatuor*, Att. pro τέσσαρσιν. Vide τέσσαρες.

Τετράστιχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quaternis versibus constans*: ex τέτρα et στίχος, *versus*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέσσαρες, *quatuor*..

Τετράτρυφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in quatuor partes finditur*: ex τέτρα et θρύπτω, *frango*: fut. ψω.

Τετραφάληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, τέσσαρας φάλους ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes*, seu *phaleras*: à τέτρα et φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ, ornamenta equorum, equitum et nobilium*.

Τετράφαται, *versi sunt*, Ion pro τετραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf pass. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω. perf. τέτροφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. perf. med. τέτροπα.

Τετράφατο. Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, χῆ, χῶς, et

Τετραχθὰ, *quadrifariam*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τετράψομαι, paulo post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηγα, *turbatus sum*, perf. med. et

Τετρήγειν, *turbatus eram*, plusq. perf. med. Ion. per Syncop. perf. med. τετάραγα, et Ion. mutatione α in η, τέτρηγα, et in plusq. perf. med. ἐτετρήγειν, verbi ταράσσω, *turbo*: f. ξω. perf. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, seu τετράω, *perforo*: f. ήσω.

Τέτρηται, per Syncop. pro τετόρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τορέω, *perforo*. Th. τορέω, *terebro*; f. ήσω.

Τετρηχα, ας, ε, perf. ind. act. τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. sing. plusq. perf. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, *asper* et *salebrosus sum*. Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ός. Th. τραχὺς, έος, *asper*, Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τεταραχυῖα, et α in η converso, verbi ταράσσω, *turbo*: f ξω. perf. τετάραχα, et per Sync. τέτρηχα.

Τετρίγει, 3. sing. plusq. perf. med. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, *strido*: fut. σω. perf. med. τέτριγα.

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, perf. part. med præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. plur. præced.

Τέτροφα, perf. med. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω. perf τέτρεφα. a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, *verti*, Att. dicitur pro τέτρεφα, verbi τρέπω, *verto*: f. ψω. perf. med. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. pass. et

Τετρυμένος, *attritus, defatigatus*, perf. part. pass. à τρύω, *tero*.

Τέτρωκα, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. hinc perf. pass. τέτρωμαι. perf. part. pass. τετρωμένος.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

Τέττα, adv. vox *benevolentiæ aut honoris, quâ seniorem junior compellat*: q. à τίω. *honoro*. τέττα est *amici*, ἄττα, *nutricis*, παππα, *patris*, ἠθεῖε, *fratris*.

Τίτταρες, Att. pro τέσσαρες, quod vide.

Τιττίζω, *strido ut cicadæ.*

ΤΕ´ΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada*; in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. et

Τέτυγμος, η, ον, *fabricatus*, perf. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, *paraverunt*, 3. plur. a. 2. med. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυκόμην, et Poët. Anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο.

Τέτυκται, *fabricatus est*, 3. sing. perf. ind. pass. τέτυκτο, Ion pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi τεύχω, *fabricor*; perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, *fumo infesto*; item *insolentem reddo*: f. ώσω. perf. τετύφωκα. à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω.

Τετύχηκα, *nactus sum*, perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. med. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχέω. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. et Poët. redupl. pro τύχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω, *sum, nanciscor*: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. pass τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τοῦ, et hoc pro σοῦ, *tui*. Th. σὺ, *tu*. Sed τευ sine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *structura, opus*. Th. τεύχω, *paro*.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, *explorator*: à τάω, *quæro*, vel pro πευθήν.

ΤΕΥ´ΘΟΣ, ου, ὁ, *piscis ex sepiarum genere*, qui existimatur esse *loligo major*. τευθὶς, ίδος, ἡ, *loligo minor*.

Τεῦθραν, acc. sing. nom. propr.

Τεῦκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt *Teucri*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευμάομαι, *struo, fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ᾽, Ion. pro ἔτευξε, *fecit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τεύχω, *fabricor*: fut. τεύξομαι. f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, f. 1. med. verbi τεύχω, *fabricor*, et τυγχάνω, *assequor*.

Τευξόμενος, *consecuturus*, part. præced.

ΤΕΥΤΤΑ´ΖΩ, f. άσω, *satago, sedulò rem curo, milito*: qu. à τεύχω, vel τάω.

ΤΕΥ῀ΤΛΟΝ, ου, τὸ, *beta*: Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. ind. act. Ion. vel præs. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*; fut. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε᾽, pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*; dat. pl. τεύχεσι. à τεῦχος.

Τεύχουσα, Dor. pro τεύχουσα, præs. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, εος, τὸ, *vas, alveus, liber, instrumentum*: et τὰ τεύχεα, *instrumenta bellica, arma*. Th. τεύχω.

Τεύχε, *para*, præs. imperat. med. à

ΤΕΥ´ΧΩ, *fabricor, struo, paro*: (q. à τίκω, *pario*.) f. ξω. perf. τέτυχα. aor. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, ται. aor. 1. pass. ἐτεύχθην, et ἐτύχθην. Sic τεύχειν γέρας τινὶ, Poët. *honorarium munus alicui parare*. Gall. *Faire un présent*. τεύχειν τιμήν τινι. *honorem alicui habere*. τεῦξαν δ᾽ ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος, Pind. Olymp. Od. vii. ver. 86, 87. *dum instruunt sacrificiis igni carentibus aram*.

ΤΕ´ΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, *cinis*. q. à τύφω, *uro*: hinc

Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, *cinereus*: et

Τεφρόω, -ῶ, *in cinerem redigo*: f. ώσω. perf. τετέφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, αντος. Th. τέφρα, *cinis*.

Τεφρώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, έντος, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, *natum esse*, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθεῖσα, ης, f. g. ejusd.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. pass. Vide τεχθείς.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, *pario*: quod vide.

Τεχνάζομαι, *fabricor, astutè ædifico, machinor*: f. m. άσομαι. med. à

Τεχνάζω, f. άσω, *arte conficio*, simpl. *conficio*; *machinor, dolis utor*. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus, artificium*: quod à τεχνάζω, *arte conficio*. Th. τέχνη, *dolus*.

Τεχνάω, f. ήσω, et τεχνάομαι, ῶμαι, *arte paro et conficio, artificiosè fabricor*; *dolosè machinor, molior*; simpl. *fabricor, conficio*. à seq. th.

ΤΕ´ΧΝΗ, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia, TECHNA*: quasi à τεύχω, vel τίκω, *pario*.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *artificiosus*: à præc.

Τεχνηέντως, adv. *artificiosè*: à præc.

Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum, artificiosum inventum*: à 1. pers. perf. pass. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *artificiosus*: à præc.

Τεχνικὸς, ὴ, ὸν, *ad artem pertinens*; item *artificiosus, ingeniosá præditus solertiâ*. Th. τέχνη.

Τεχνικῶς, adv. *artificiosè, soleter*: à præc.

Τεχνικώτερον, *artificiosius*, compar. à τεχνικὸς, *artificiosus*. Th. τέχνη, *ars*.

Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex, faber*: ab eod th.

Τεχνῖτις, ίδος, ἡ, *artifex, perita, ingeniosa*: à præc.

Τεχνολογέω, ῶ, *de arte dissero, artis præcepta trado*; *artificiosè disputo*: à τεχνολόγος.

Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio de artibus*; *oratio artificiosa*: ab eod.

Τεχνόλογος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui de arte disputat*; *qui artificiosè loquitur, sophista*: à τέχνη et λέγω.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui*: sed

Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus*: et

Τεὼ, nom. dual à τεὸς, ὴ, ὸν, *tuus, a, um*: et

Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum*.

Τέως, *tamdiu, antea, interea*: ab ἕως, *donec*. Th. ὡς, *sicut*.

Τῇ, dat. f. g. adverbialiter sumpt. *hâc, eâ parte, hic, hâc*. Sic et τῇδ᾽, τῇ μῇ, per Synær. pro τῇ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, Dor. pro τάε, *cape*, præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τίθει, per Apoc. à τίθημι, *capio*.

ΤΗ´ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τήβεννος, ου, ἡ, *toga, vestis Romana*: à quodam *Tebenno* Arcade inventore.

Τηγανίζω, *frigo, in sartagine coquo*: f. ίσω. perf. τετήγανικα. à

Τήγανον, ου, τὸ, *sartago*: qu. τάνανον à τήκω, *liquo*.

Τῇδε, *huc, istic*. τῇδε κέχυσθε,

huc, illuc, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc.*

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix*; *avia*; *amita seu matertera.* Th. τιτθὸς, *mamma.*

Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam:* à τηθὺς, quia *terreum.*

Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra*; q. à τήθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθὺς, ύος, ἡ, *TETHYS*, nomen mulieris; acc. Τηθύν.

Τηκεδόνι, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio.* Th. τήκω, *liquefacio:* f. ξω.

Τήκεται, *liquescit*, 3. sing præs. ind. med. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ἡ, ὸν, *vim liquefaciendi habens:* et

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, *liquefactus, liquabilis*: à perf. pass. seq.

ΤΗ'ΚΩ, *liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio:* f. ξω. perf. τέτηχα. præs. pass. τήκομαι, *liquor, liquesco, tabesco, maceror, consumor.* a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η. f. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγέω, ῶ, f. ήσω, *longè splendorem spargo, eminus latè splendeo:* à

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *longè splendorem spergens, lucidus, præfulgens:* ex τῆλε, vel τηλοῦ, *procul*, et αὐγὴ, *splendor.*

Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè dispersus:* à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. *perspicuè, splendorem latè spargendo; clarè:* à τηλαυγής.

ΤΗ'ΛΕ, adv. *procul, longè.* τηλοῦ et τηλόθι, id.

Τηλεβοάων, gen. plur. nomen gentis.

Τηλέβολος, ου, ὁ, *eminus* vel *è remoto loco jactus:* ex τῆλε, *procul*, et βάλλω, *jacio:* perf. med βέβολα. Sed

Τηλεβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longè* seu *procul jaculans, eminus feriens:* ex τῆλε, *procul*, et perf med. verbi βάλλω, *jacio.*

Τηλεθάοντες, *florentes*, nom. pl. part. præs. à τηλεθάω.

Τηλεθάω, ῶ, *vireo, germino; viresco, floreo.* Th. θάλλω, *floreo*; perf. m. τέθηλα, et per Metath. τήλεθα.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion à

Τηλεκλειτὸς, οῦ, *celeberrimus, valde inclytus.* est et nomen viri. à τῆλε, *procul*, et κλείω, *celebro.*

Τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *è longinquo evocatus.* Ex τῆλε, *procul*, et καλέω, *voco:* perf. pass κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, οῦ, *procul inclytus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit.* Ex τῆλε, *procul*, et κλύω, *audio.*

Τηλέμαχος, ου, ὁ, nom. propr. ex Hom. Od.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui è longinquo videtur, procul apparens:* ex τῆλε, *procul*, et σκέπτομαι, *video:* f. ψομαι. perf. med. ἔσκεπα. Sed

Τηλεσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui longè oculorum suorum aciem porrigit, maximo intervallo distantia cernens:* ex iisd.

ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, *portulaca agrestis.*

Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, et τηλία, *vas situlæ figurâ; area, qualis est frumentaria; ambitus cribri; fumarii operculum; tabula in quâ tesseris luditur.*

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, q. v.

Τηλίκος, ου, *tantus, tantæ ætatis:* ab ἡλίκος, *quantus:* de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, et frequentiùs τηλικοῦτον, *tantus, a, um*, et de magnitudine, et de ætate. Ex τηλίκος, *tantus*, (quod ab ἡλίκος, *quantus*) et οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc.*

Τήλινος, ίνη, ινον, *fœno græco factus:* à

ΤΗ'ΛΙΣ, εως, et ιδος, ἡ, *fœnum græcum:* q. à τῆλε, quia herba est caule et siliquis longè extensis.

Τηλόθεν, *eminus, longè*; et

Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod th. τῆλε, *procul.*

Τηλοῦ, adv. idem cum th. τῆλε, *procul.*

Τηλουρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *cujus termini procul sunt, longinquus:* à τῆλε et ὅρος, *terminus.*

Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Sync. pro τηλυγενέτης, *in senectute genitus, natu minimus, charus, absente patre genitus, unicus:* à τῆλε, *procul*, et γίνομαι, *nascor.*

Τηλύγετος, -έτη, ετον, id. quod præced.

Τημελέω, ῶ, f. ήσω, *curam habeo:* à seq.

Τημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *diligens.* ex τάω et μέλει.

Τήμερον, et ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodie*; ab ἡμέρα, *dies.*

Τῆμος, et τημόσδε, *tùm*, Poëticum, respondet ἦμος, *quùm*, à quo derivatur.

Τημοῦτος, pro τῆμος, quod vide.

Τὴν, *hanc*, τήνδε, τήνγε, acc. sing ab ἡ, *hæc.*

Τῆνα, *ista*, Dor. à τῆνος, α, ο, pro ἐκεῖνος, quod vide.

Τηνάλλως, *obiter, leviter; gratis, nullo periculo; inaniter, temerè, frustra, alioquin, aliàs.* adv q. τὴν ἄλλως, *hoc frustrà.*

Τήνελλα, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulsatiuncula quæ in victoria edebatur.* An à τὸ νάβλον;

Τηνεῖ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc.*

ΤΗ'ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ου, ὁ, *lyræ harmonia.*

Τηνεσμὸς, οῦ, ὁ, *TENESMUS*: item τεινεσμὸς, à τείνω, *tendo.*

Τηνίκα, *tunc*, adv. et

Τηνικάδε, et τηνικαῦτα, pro eodem. τηνικαῦτα, *tam serò nocte*, Lys. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum*, Lys. p. 79. Th. ἡνίκα, *quùm*; extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi.*

Τῆνος, τήνα, τῆνο, Dor. pro Poët. κεῖνος, et hoc pro ἐκεῖνος, *ille:* gen. Dor. τήνω pro ἐκείνου, *illius.*

Τήνω, Dor. pro ἐκείνου, *illius*, gen. sing. à pr.

Τῆπερ, Ion. et Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti; ubi; quapropter.*

Τήρει, *servato*, præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *servari*, præs. inf. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηροῦσι, *custodiunt*, 3 pl. præs. ind. seq. verbi τηρέω.

ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, έεις, εῖς, έει, εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio, observo; insidior, insidiosè observo; exspecto.* imperf ἐτήρεον, -ουν. f. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα. ας, ε. a. 1. imperat. act τήρησον, άτω, et in 2. plur. τηρήσατε, *servate.* aor. 1. sub. act τηρήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. act τηρήσας, αντος præs. pass. τηρέομαι, *asservor* præs. inf. pass. τηρεῖσθαι imperf. pass. ἐτηρεόμην, -ούμην, -ου, -οῦ, -εῖτο, -εῖτο. perf. pass τετήρημαι, σαι, ται. perf part. pass. τετηρημένος, η, ον, *servatus, a, um.* aor. 1. pass ind. ἐτηρήθην, ης, η. aor. 1. optat. passiv. τηρηθείην, ης, η. a. 1. inf. pass τηρηθῆναι, *reservari.*

Τηρήσετε, 2. pl a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio*; it. *custodia, carcer.* Th. τηρέω, *servo.*

Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Τητᾷ, *quæras, careas*, 2. sing. præs. ind. med. verbi seq.

ΤΗΤΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *privo; quæro, tento*. τητάομαι, *careo, destituor*.

Τῆτες, Att. id. quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno*.

Τήτη, ης, ἡ, *privatio, penuria*. Th τητάω, *privo*.

ΤΗΤΥ'ΣΙΟΣ, ια, ιον, *inanis*. Od. Γ. 316. Ο. 13. Heb. *Tohu*, תהו, Mer. Casaub. ad Nup. Hom. Edit. p. 48. hinc

Τηΰσίως, *temerè, frustra*: à præc.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis?* interrog. gen. τίνος. τὶ, indefinitè, *aliquid*: τινὸς, gen.

ΤΙΑ'ΡΑ, ας, et Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas, TIARA*. An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen?

Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris*, quo nomen et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus*; qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *TIGRIS*, fera.

Τίγω, Xenoph. id. q. θίγω, *tango*.

Τίει, *honorat*, 3. sing. præs. ind. act. à τίω.

Τίεν, *honorabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro*. f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.

Τίζω, *punio*: idem quod τίω.

Τίη, διατί, Hesych. Hom. Il. M. 310. Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τιὴ, vel τίη, Poët. pro τί, *quid*.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio*; q. à τιθέναι βόσιν, *ponere escam*: Mel, esca apum.

Τιθὰς, ἡ, *cicur*. τιθὰς ὄρνις, *gallina*.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio*: à

Τιθασσὸς, ῦ, ὁ ἡ, et τιθασὸς, *cicur, mansuetus, sativus*.

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. ejusd verbi.

Τιθέῃσι, Ion. pro τιθῇς, 2 sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono*: præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ, Ion. τιθέω, έῃς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, vel ἐτίθη, 3 sing. imperf. ind. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono*. Et τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. at

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ex τιθέω, et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act verbi τίθημι, *pono*: præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθεὶς, εῖσα, ὲν, præs part. act. verbi ejusd.

Τιθέμεν, Ion. et τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *posuerunt*, Poët. et Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέναι. præs. inf. act. ex τίθημι. Hinc Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.

Τιθεύω, f. εύσω, *nutrio*: à τιθή.

Τιθέω, -ῶ, *pono*: usitatiùs τίθημι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, *nutrix*: à τιτθὸς, *mamma*.

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët. Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙ'ΘΗΜΙ, *pono, colloco; duco, existimo, arbitror; propono; repono; suppono, thesin facio et hypothesin; facio ita esse; facio, infero, infligo; tribuo, attribuo; pignori oppono; nidifico; appero, paro*: τίθημαι, *sumo, vendico, tribuo*. præs. imperat. τίθετι, ετω. præs. inf. τιθέναι. præs. part. τιθεὶς, έντος. imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθει, tanq. à τιθέω, et ἔτιθεν pro ἐτίθεσαν. fut. θήσω. perf. τέθεικα, Bœot. pro τέθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2 ἔθην, ης, η. a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ. aor. 2. part. θεὶς, έντος. perf. pass. τέθειμαι. plusq. perf. ἐτεθείμην, σο, το. aor. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. pass. τεθῆναι. a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο. a. 2. ind. med. ἐθέμην, σο, et ἔθου, ἔθετο. a. 2. imperat. m. θέσο, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε. a. 2. part. m. θέμενος, η, ον, *qui posuit*. θοῦναι ἐνέχυρον. act. *pignus dare*. θέσθαι ἐνέχυρον, med. *pignus accipere*. ὅπλα θέσθαι, *armis inducias dare*, Decanus Cestriensis, vers. Angl Xen. de rebus Græcis, l. ii. p. 70. ante Christ. 403. Παύω, [sensu τίθημι] δὲ ὑμᾶς ἐξαπατωμένους, ὑπ' ἐμοῦ, Xen. Cyri, l. v. *pono vos à me deceptos*. Dem. adv. Leptinem, p. 364, quo sensu falso plebeium censet Grotius ad Matt. xii. 33. Νόμον τιθέναι dicitur legislator. θεῖναι, populus cui fertur et qui accipit, Salm. de modo us. p. 504. c. 12. Kuster. de verbis med. ἔθετο ἐν τῷ πνεύματι, Act. xix. 21, pro εἰς, *in animum induxit Paulus*. Grot. et alii inter locutiones Hebraicas referunt. Sic sanè Plut. in Ag. et Cleom. τιθέναι ψυχὴν, Joan. xii. *deponit animum*, rarissimè occurrit, teste Heumanno. *Sepelio*, ἐθεώρουν ποῦ τίθεται, Mar. xv. 17. Luc. xiii. 65. Joan. xix. 41.

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, *nutrio, nutricor; excolo*. med. τιθηνέομαι, *foveo*. à τιθηνός.

Τιθήνη, ης, ἡ, *nutrix*: à τιθή.

Τιθηνὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, *nutritor, nutritius, educator*: à τιθή.

Τίθητι, Dor pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, ῦ, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurorâ adamatus*: dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. ind act. et

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ'ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*: fut. τέξω, et med. τέξομαι, η, εται. a. 2. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf act. τεκεῖν. a. 1. ind. pass ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass τεχθεὶς, έντος, *natus, creatus, genitus, progenitus, editus*. f. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, η, εται. perf. med. τέτοκα, ας, ε. perf. part. med. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τιλὰ, *pennæ*; qui solent τίλλεσθαι.

Τιλαὶ, ῶν, αἱ, *quisquiliæ*: ut illæ quæ à panno vulso evolant. Sed τίλαι, aor. 1. inf. act. et

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε, et

Τίλλοισα, *vellens*, Dor. pro τίλλουσα, præs. part f. g. omnia à

ΤΙ'ΛΛΩ, *VELLO, vellico, vexo, discerpo*: imperf. ἔτιλλον, ες, ε.

fut. λῶ. perf. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. pass. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος.

ΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *stercus, merda.*

Τιμᾷ, *honorat*, 3. sing. præs. ind act. sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τιμάγορας, ου, ὁ, nomen propr.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus.* Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Τιμαίῳ, dat. sing. à Τίμαιος, ου, ὁ, *Timæus:* nomen propr. Syr. *contaminatus.*

Τιμαλφέω, ῶ, fut. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro.* à

Τιμαλφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui honorem sibi invenit; qui habetur in pretio; pretiosus, qui facilè emptorem reperit:* à τιμάω, *honoro*, et ἀλφέω, *invenio, excogito.*

Τιμᾶν, Dor. pro τιμήν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα, quod vide.

Τιμάορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator;* item *punitor, ultor:* ex τιμὴ et ἀείρω. perf. med. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act verbi τιμάω, *honoro;* quod vide.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*, Dor. et Æol pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. a

Τιμάω, *honoro, decoro, magni facio, æstimo;* item *punio, mulcto:* f. ήσω. perf. τετίμηκα. perf. pass τετίμημαι, σαι, ται. aor. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, *honor.* Th. τίω, idem.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; pretium, quo res aliqua æstimatur; pœna, ultio, mulcta, census.* item *statua*, Reines Inscript v. 43; temp. Adriani vel Antonini Pii. *præmium*, 1 Tim. vi. 17. Sic Polyb. l. ix. c. 29. τίνος καὶ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἀξιοῦσθαι Μακέδονας; *quonam et quanto præmio adficiendi sunt Macedones?* vid. plura apud Kypke. dat. pl. τιμαῖς. à τίω, *honoro.* fut. τίσω. perf. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, in gen. εντος. *pretiosus, honoratus;* à τιμή. ab eod. th.

Τιμήεσσα, ης, ἡ, *pretiosa*, f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census:* à 1. pers. perf. pass. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Crasin, pro τιμήεντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, ου, ὁ, *ultor*, Poët Pindar. etiam *laudum celebrator*, q. τιμὴν ἀείρων. item *adjutor, inspector.* Oratoribus τιμωρὸς est *ultor:* qu. à τιμὴ, *pœna*, et ἀείρω, *tollo, sumo*, vel ὁράω, *curo.*

Τιμηλκέω, ῶ, *pretium augeo:* ex τιμὴ vel τίμιος et ὁλκὴ, quod est ab ἕλκω.

Τίμησας, *honorâsti*, 2. sing a. 1. ind act. Ion. et

Τιμήσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act à τίμησον, verbi τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τίμησις, εως, ἡ, *litis æstimatio, mulcta, supplicium, pœna, census.* à perf. pass. verbi τιμάω,

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τιμητέος, έα, έον, *honorandus:* adj. verbale, ab eod.

Τιμητὴς, οῦ, ὁ, *censor:* à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, *propensus ad honorandum;* item *censorius:* à præc. Τιμητικὸν πινάκιον, *tabula damnatoria*, Arist. Vesp. 167. καταδικαστικὸν, Schol. Sed quorsum tabellam damnatoriam poposcisset domi conclusus? Legend. forsan πινάκιόν τι τμητικὸν, *date tabulæ ligneæ frustum aliquod quo cerebrum hominis diminuam.* Dawes, Misc. Crit. 263.

Τίμιος, ία, ιον, *pretiosus, carus, honorabilis:* comp. τιμιώτερος. superl. τιμιώτατος, άτη, ατον à τιμή

Τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. *honorabilitas; nobilitas; excellentia, pretium; opulentia:* à præc.

Τιμιουλκέω, ῶ, idem q. τιμηλκέω, q. v.

Τιμιώτατος, η, ον, superl. à τίμιος, quod à τιμή. Th. τίω.

Τιμογραφέω, ῶ, f. ήσω, *censeo, æstimo*, 2 Reg. xxiii. 28. ex τιμὴ et γράφω.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, *Timodemidæ.* Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. q. interpret. Lat. *colens Deum.*

Τιμῶμαι, *color*, præs. pass. à τιμάομαι, -ῶμαι, idem. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. *honorans.* at

Τιμῶν, ῶντος, *honorans*, part. præs. à τιμάω, quod vide.

Τιμωρέω, -ῶ, cum dat. *auxilior, opem fero.* at τιμωροῦμαι, cum acc. *punio, ulciscor.* fut. ήσω. perf. τετιμώρηκα. a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur.* à τιμωρὸς, οῦ, *ultor*, contractè ex τιμάορος vel τιμήορος, ex τιμὴ et ὁράω, *video, observo.* παρὰ τὸ ὁρᾶν τῆς τιμῆς, *ab observato tempore vindictæ.*

Τιμωρηθῶσι, *puniantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, *ultio, vindicta.*

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, *vindicta:* et

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, *vindex:* omnia à perf. pass. verbi τιμωρέω, quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ultio; auxilium:* à τιμωρὸς, *ultor.*

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *ultor, punitor;* item *adjutor, auxiliator, defensor*, contract. à τιμάορος vel τιμήορος.

Τιμωροῦν, præs. part. act. n. g. à τιμωρέω.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, *tibi:* à σὺ, *tu.*

Τίν', pro τίνα, acc. sing. à τίς, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, *concussio, vibratio:* à verbo

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro:* f. ξω. perf. χα. qu. σινάσσω, à σείω, *quatio.*

Τίνεσθαι, Ion. pro τίνυσθαι, *ulcisci.* Vide τινύω.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo.* Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, *calidus, tepidus.*

Τινύω, sive τίνυμι, et med. τίνυμαι, *luo, solvo, pendo, rependo; punio, pœnas exposco, ulciscor.* Th. τίω.

Τίνω, *luo, persolvo, pendo, rependo.* Th. τίω.

Τίον, *honorarunt*, 3. pl. imperf. vel aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔτιον, à verbo τίω, *honoro.*

Τίπτε, *cur?* et per Sync. τίπτε·

ἢ πότε, *quando?* Th. ὅτε, idem.

Τίπτ' pro τίπτε, Poët. pro τίποτε, q. v.

Τίρυνθ' pro Τίρυνθον, acc. sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τίνος. ὁ ϗ ἡ, et in n. g. τί, *QUIS? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum *aliquis, quidam.* Τί ὅτι, *quare?* subauditur, Matt. xxiii. 34. Joan xvi. 29. et passim. Hinc ὅστις, ὅτινος, et in f. g. ἥτις, *quis, quæ*, vel *quisnam, quænam?* cum numeralibus *circiter, fermè.* cum adjectivo qualitatis, *ferè.* γραφὴ τοιάδε τὶς ἦν, Xen. Mem. i. 1. *accusatio hujusmodi ferè erat.* Per se vices gerit τοῦ πᾶς vel εἷς ἕκαστος. Τῶν κέν τις κείνων γε ϗ ἐκλελάθοιτο γάμοιο, Hom Od. Γ. 224, *tum unusquisque illorum utique oblivisceretur nuptiarum.* Βαλλόντων κλῆρον ἐπ' αὐτὰ τίν τίς ἄρῃ, Marc. xv 24, *quid quisque auferat.* Adhibetur cum quis se *affectu* aliquo commotum sensit; κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι, Eurip Suppl. 288, *nam me quoque aliquid tetigit.* vid. Markl in loc. ὅτι τι, *non omnino.* Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα, Il. A. 115, *neque corpore, neque oris habitu, neque mente, neque omnino operibus.* Τί γάρ μοι ϗ τοὺς ἔξω κρίνειν; *quid enim ad me judicare?* 1 Cor. v. 12. constructio quam nemo intellexit, inquit J. Clericus At sic certè Ælian. Hist. Anim. l iv. c. xi τί γάρ μοι κωφοῖς συμβουλεύειν; et Tatian. Orat ad Græcos: sub διαφέρει, περαίνει. Τί ἡμῖν ϗ σοί; *quid nobis tecum?* Matt. viii. 29 Mar v 6 Joan. ii 4. 2 Sam. xvi 10 Anacr Od. xvii. 4. et 10. τί γὰρ μάχαισι κἀμοί; *quid ad me pugnæ?* Τί Πλειάδεσσι κἀμοί, *quid Pleiades ad me?* Apud exteros Græcos et Latinos videtur contemptum indicare Et apud LXX et Sacros Scriptores significat *cur mihi molestiam exhibes?* ut 1 Reg. xvii. 18, 42. Tho. Edwards, Il. *Dissertat.* 1766. Τί pro ὅ, Hebræi ex inscitiâ linguæ Græcæ, Matt. x. 19. xv. 32. Luc. xvii. 8. ὁ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ, Mar. xiv 36.

Τῖσαι, a. 1. inf. act. et

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, 3. pl. aor. 1. opt. m. τίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi τίομαι, *ulciscor, punio.*

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Τίσε, 3. s a. 1. Ion pro ἔτισε. et

Τίσειαν, *luissent*, 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε, et

Τίσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. omnia à τίω, *luo, solvo.*

Τίσιν, *ultionem:* acc. sing. à

Τίσις, ιος, ἡ, *ultio, pœna; persolutio, remuneratio:* à th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr unius Furiarum, q. *cædis ultrix:* à τίω et φόνος, quod à φένω, *occido.*

Τῖσον, ἄτω, a. 1. imperat. act. et

Τίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. et

Τίσωσ' pro τίσωσι. *honorent*, 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίταινε, 3 sing. imperf Ion et

Τιταίνοντας, *nocentes*, acc. pl part. præs. act. verbi

Τιταίνω, *punio, ulciscor;* quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo, intendo;* à τείνω, idem

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan:* dat. pl. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina:* puto quia τιτὴ, *honorata.* Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, ου, ὁ, *qui Titanes sustulit:* à Τιτῆνες seu Τιτᾶνες, *Titanes*, (Th τιταίνω, *ulciscor*,) et κτείνω, *occido.*

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ου, ἡ, *calx; gypsus.*

Τιτῆνες, *Titanes*, posteri Saturni: dat pl τιτῆσι, et Poët seu Ion τιτήνεσσι. à τιταίνω, *ulciscor.* Th. τίω, *punio.*

Τιτθὴ, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma; nutrix; avia materna:* à τιτθός.

Τιτθίον, ου, τὸ, *mamilla;* dim. à τιτθός.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, *nutrix; avia, matertera:* à τιτθή.

ΤΙΤΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mamma, mamilla.* Angl. A TEAT.

Τίτλος, ου, ὁ, *titulus:* per Sync. ex Lat. sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio.*

Τίτος, ου, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. q. interpret. Lat. *honoratus.*

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, (q. à τράω,) *perforo, terebro:* perf. pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero, lædo.*

Τιτυὸς, οῦ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo, dirigo ad scopum; paro, struo.*

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus.*

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίποτε.

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus, locus palustris.*

ΤΙ'Ω, *honoro, æstimo; carum habeo; solvo, luo:* med. *punio, vindico, ulciscor.* f. ίσω. perf. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι.

Τλᾶθι, *tolera*, Dor. pro τλῆθι, præs imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω. idem.

Τλάθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ærumnarum patiens:* ex ταλάω seu τλάω, *tolero*, et θυμὸς, *animus.*

Τλαίην, *tolerarem*, præs. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro τλήμων, q. v.

Τλὰς, άντος, part. præs. vel a. 2. verbi τλῆμι, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro ταλάω, q. v.

Τλῆ, *toleret*, 3. sing. a. 2. sub. act. sed

Τλῆ, sine Iotâ subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act et

Τλῆμεν, *pertulimus*, Ion pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero patior*, f τλήσω. perf. τέτληκα. a. 2. ἔτλην. à τλάω.

Τλήμονα, acc. sing. et

Τλήμονες, nom. pl. à

Τλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *patiens, ærumnosus, miser; audax, fortis:* à th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*, a. 2. inf. verbi τλῆμι, q. v.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS:* nomen propr.

Τλῆσις, εως, ἡ, *patientia; audacia.* Th. ταλάω.

Τλήσω, *tolerabo:* f. 1. ind. act. à τλῆμι seu τλάω, pro ταλάω, *perfero.*

Τλητὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis:* à τλῆμι.

Τμάγεν, *secti sunt*, Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήγω, idem cum τμάω, *seco, scindo:* f. τμήξω a. 2. ἔτμαγον, et ἔτμαγον. Sic τμάγεν potest esse 3. sing. a. 2. ind act. Ion. Th. τέμνω, idem.

Τμάω, *seco:* undè τμήσσω, ab eod. th.

Τμηγὶς, seu τμαγὶς, *scissus*, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω. à th. præced.

Τμήδην, adv. *incidendo, secando:* à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco.*

Τμηθεὶς, *sectus*, a. 1. part. pass. verbi ejusd. perf. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσσω, *secabo*, f. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco.*

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS*, nom. propr.

Τὸ, *hoc;* aliquando *quapropter:* et tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id.* τόγ', τόδ', pro τόγε, τόδε. τὸ ἐὸν, *id quod est.* τὸ articulus quibusdam adverbiis præponitur subaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τὸ πάμπαλιν, τουντεῦθεν, τονῦν, τὸ παράπαν.

Τοαρχαῖον, Ion. pro πάλαι, *olim, quondam, ab origine.*

Τόγε ἐμὸν, Ion. pro *quantum in me.*

Τοδεύτερον, *iterùm, secundùm.*

Τοπάμπαν, adv. *omnino, penitùs.*

Τόθι, *ibi, illo in loco, ubi:* ab ὅθι. τόθ', pro τότε, et τόθεν, *tunc:* et pro ἐκεῖ, *illic.*

TOI' particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut καί τοι, *quamvis, quanquàm, atqui;* οὔ τοι, *nequaquàm, non.* aliquando præponitur, ut in τοιγαροῦν, *proinde, igitur.* à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia;* et

Τοιαύτην, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, q. v.

Τοιγὰρ, *equidem, itaque.* τοιγαροῦν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, et οὖν, *ergo.*

Τοίη, ης, ἡ, *talis*, Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοίνυν, *igitur.* Heb. xiii. 13. sententiam inchoat; quod nusquam alibi legisse memini. Camerar. ex τοὶ et νῦν, *nunc.*

Τοῖο, Ion. pro τοῦ, ab ὁ, *hic*, artic. præpos.

Τοῖον, *sic, ita*, adv. à

Τοῖος, οία, οῖον, *talis, hujusmodi.* Th. οἷος, *qualis.*

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, ejusmodi:* ex τοῖος et δε, syllabicâ adject

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτον, *talis, hujusmodi:* ex τοῖος et οὗτος, *hic.*

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic, hoc.*

Τοῖσδε, et τοῖσδεσσι, Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic.* Hic retinetur circumflexus in antepenultimâ, non ex lege, sed quia particula δέσσι articulo τοῖς quasi enclitica adjungitur.

Τ' σίεια, legend. δέ τοι σία, *sia palustris.* Vide in Σίον.

Τοιχορυχέω, ῶ, f. ήσω, *parietem perforo:* à τοῖχος et ὀρύσσω.

Τοιχορύχος, ου, ὁ, *qui perforat parietes:* ab iisdem.

ΤΟΙ'ΧΟΣ, ου, ὁ, *paries, murus;* etiam *latus navis.*

Τοιχέω, ῶ, fut. ήσω, *murum struo:* à τοῖχος.

Τοΐω, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis.*

Τοίως, adv. Poët. pro οὕτω, *sic, ita*, q. d. *tali modo.* ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc:* ab ὄκα. pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem ac ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit.* Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur. à Th. τίκτω, *pario*, quod vide.

Τοκαταρχὰς, adv. *in principio*, i. e. κατὰ τὸ κατ' ἀρχάν.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à τοκεύς.

Τοκετὸς, ῦ, ὁ, *partus, puerperium:* à τίκτω.

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens;* gen. Ion. -ῆος· acc. pl. τοκῆας. Th τίκτω, *pario:* perf. med. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων. à præced.

Τόκος, ου, ὁ, *partus, ipse pariendi actus; fœtus;* item *fœnus, usura:* à τίκτω, *pario:* fut. τέξομαι. perf. med. τέτοκα. *Pecunia quæ pro usura solvebatur;* καὶ τοὺς τόκους ἀπὸ τοῦ ἐμπολήματος εἰς τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usura provenientes in buccam condere.*—Τόκος ἐπιδέκατος, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *dextantes usuræ*, quod minimum erat apud Atticos fœnus.—Τόκος ἐπίτριτος, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ*, vel *ternæ centesimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hac locutione *sortis* pars, quæcunque sit, intelligitur *annuatim* solvenda, q. d. Anglicè *the tenth penny.* At τόκος ἐπὶ δράχμῃ est cum drachma per mensem solvitur pro minâ. Τόκος ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus *Mina* semper subintelligitur, q. d. Angl. *one per cent. monthly*, sive XII *per cent. yearly;* et *three per cent. monthly*, sive XXXVI *per cent. yearly.* Ἐπὶ ἐννέα ὀβολοῖς usura quæ dat XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vid. Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap XLIII.

Τόκος ἑκατοστὴ, scil. δραχμὴ, vel ἑκατοστῆς τόκος, cum ἑκατοστὴ δραχμὴ *ex minâ.* (quæ centum drachmis valebat,) hoc est, centesima drachma singulis mensibus præstaretur; *usuræ centesimæ;* XII *per cent.*

— ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ἐνδεκας τόκος, Sicul. δίμοιρος τετάρτος ἑκατοστῆς, Græcis recentioribus; *deunces*, XI *per cent.*

—ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέκαντες τόκοι, Sicul.; δίμοιρος ἕκτη ἑκατοστῆς, Græcis; *dextantes usuræ*, X *per cent.*

—ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιοβολίῳ, Att.; ἐννέαντες, Sicul.; δίμοιρος δωδεκατὴ ἑκατοστῆς, Græcis: *dodrantes*, IX *per cent.*

—ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς, Atticis; ὀκτὰς τόκος, Siculis; δίμοιρος vel διμοιραῖος, Græcis; *besses usuræ*, VIII *per cent.*

—ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιοβολίῳ, Atticis: ἕπταντες τόκοι, Sicul.; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοστῆς, Græcis; *septunces usuræ*, VII *per cent.*

—ἐπὶ τρίσιν ὀβολοῖς, Atticis; ἡμιεκατοστιαῖοι τόκοι, Græcis; ἡμιλίτραι, Sicul.; *semisses usuræ*, VI *per cent.*

—ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς καὶ τεταρχάλκῳ, Atticis; πεντόγκια et πέντεαντες, Sicul.; τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quincunces usuræ*, V *per cent.*

—ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τετραντίας τόκος, Sicul.; τρίτη ἑκατοστῆς, Græcis; *trientes usuræ*, IV *per cent.*

—ἐπὶ ὀβολῷ καὶ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν ἡμιοβολίοις, Atticis; τριαντίας, Sicul.; τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quadrantes usuræ*, III *per cent.*

—ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; διξαντίας

τόκοι, Sicul.; ἴσῃ ἑκατοστῆς, Græcis; sextantes, II per cent.

Τόκοι ἐπὶ ἡμιωβολίῳ, Atticis; ὀγκιαῖοι τόκοι, Sicul.; δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; unciæ usuræ, I per cent.

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. VI VII, &c.

ΤΟ´ΛΜΑ, ης, ἡ, audacia, fiducia. Sed

Τόλμα, fortis sis, præs. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾶ, 3. sing præs. ind. act. τολμᾶν. præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, audax, quod vide.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2 sing f 1. à

Τολμάω, -ῶ, audeo, patior, sustineo; imperf. ἐτόλμαον, ων, αις, ας. f. ήσω. perf. τετόλμηκα a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audax, intrepidus, tolerans. Th. τόλμα, audacia.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus: à τολμάω.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, audax: comparat. τολμηρότερος, audacior Th. τόλμα.

Τολμηρότερον, adv. liberiùs: à præc.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing præs. à τολμάω.

Τολμητέον, audendum est: verbale à τολμάω.

Τολμητὴς, ῦ, ὁ, homo audax, à τολμάω. Th τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Τολμῷεν, ausint, 3. pl. præs. opt. act τολμάοιεν, ῷεν, verbi τολμάω. Th. τόλμα.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præs ind. act. verbi τολμάω.

Τολυπεύω, glomero, contexo; machinor, struo; conficio, ad finem perduco: pass. ærumnas patior, labores molestos exantlo. à τολύπη.

ΤΟΛΥ´ΠΗ, ης, ἡ, lana carpta et pexa.

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, sectio, amputatio; segmen: à τέμνω, seco. fut. μῶ perf. τέτμηκα. perf med. τέτομα.

Τομίας, ου, ὁ, castratus: à τομή

Τομὸς, ὴ, ὸν, acutus, penetrans, scindens: compar. τομώτερος. Sed

Τόμος, ου, ὁ, frustum sectione ablatum, TOMUS, Angl. A TOME. Th. τέμνω, seco.

Τόμυρις, ἡ, Scytharum regina.

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, quem, acc. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ´ΖΩ, et τονθορίζω, murmuro, musso, submissè loquor: f. ύσω. perf. υκα.

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω.

Τονθρυστὴς, ῦ, ὁ, murmurator: à perf. pass. verbi præc.

Τόνος, ου, ὁ, TONUS, accentus, intentio: q à τείνω, tendo: perf. med. τέτονα. Hinc Angl. TONE, & TUNE.

Τόξ pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ου, τὸ, arcus.

Τόξευμα, ατος, τὸ, sagitta: et

Τοξευτὴς, ῦ, ὁ, sagittarius: à seq.

Τοξεύω, f. εύσω, arcu sagittam emitto, jaculor, arcu peto, sagittis ferio. Th. τόξον.

Τοξικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars sagittaria: à seq.

Τοξικὸς, ὴ, ὸν, sagittarius, ad sagittas aptus. τὸ τοξικὸν, venenum, sc. ἔγχρισμα, quod sagittis illinebatur. Th. τόξον.

Τοξικώτατοι, peritissimi sagittarii; superl. à τοξικός.

ΤΟ´ΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; pharetra cum telis et arcu; ars sagittaria q. à τάζω, tendo.

Τοξίτας, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, sagittarius. Th. τόξον, arcus.

Τοξότις, sagittaria, Epithet. Dianæ.

Τοξοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui arcum gestat. τοξοφόροι Κρῆτες, sagittarii Cretenses. à τόξον, ου, τὸ, arcus, et φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τὸ, TOPAZIUS: Angl. TOPAZ nomen gemmæ. Fortè à τοπάζω, quæror, investigo.

Τοπάζω, statuo, colloco, q. in loco; à τόπος. expon. et conjicio, suspicor; item quæro, investigo.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, olim.

Τοπαλαιὸν, antiquitùs, olim.

Τοπαράπαν, omnino, prorsus: ex τὸ et παράπαν, id. quod ex παρὰ et πᾶν.

Τοπαραυτίκα, statim, in præsentiâ.

Τοπάρος, et τὸ παρόσθε, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ. præfectus, loci præses: ex τόπος, locus, et ἀρχὴ, principatus.

Τοπαρχία, ας, ἡ, regio præfecturæ, vel regionis præfectura: à pr.

Τοπηγορία, ίας, ἡ, communis loci tractatio: à τόπος et ἀγορεύω.

ΤΟ´ΠΟΣ, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum.

Τόπριν, adv. priùs, olim.

Τοπρῶτον, primum: à πρῶτος, primus. Th. πρὸ, ante.

ΤΟΡΔΥ´ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ου, τὸ, seseli Creticum, herbæ nomen. Valde diureticum est.

Τόρευμα, ατος, τὸ, opus torno factum: à perf. pass. verbi τορεύω.

Τορευτὸς, ὴ, ὸν, tornatus. τορευτὸν ἔπος, limatum vel tornatum carmen. à perf. pass. verbi τορεύω.

Τορεύω, fut. εύσω. cælo, sculpo. Vid. de voce Salmas. in Plinianis Exerc. Th. τορέω.

Τορέω, perforo, penetro; perspicuè declaro et denuncio: à τείρω, idem.

ΤΟ´ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, modiolus rotæ in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repagula; fibula, uncus, clavus.

Τορνεύω, f. εύσω, torno rotundo.

Τόρνος, ου, ὁ, TORNUS, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τορέω, terebro.

Τορνόω, f. ώσω, TORNO, cælo, rotundum facio, circulo circumscribo. Hinc Angl. TO TURN. à præc.

Τόρος, ου, ὁ, funis, et idem quod τόρνος. Sed

Τορὸς, ὴ, ὸν, penetrans, acutus; validus, magnus: à τορέω, perforo. Th. τείρω, idem.

Τορύνη, ης, ἡ, id quo aliquid inter coquendum agitatur et teritur: à τείρω, tero.

Τὸς, inusit. pro ὁ, unde τοῦ, hujus; pl. Poët. τοὶ pro οἱ. Vel τὸς, Dor. pro τούς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, f. g. à τοσοῦτος, q v.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, tantus. τόσον πόσον, tantum quantum. Th. ὅσος, quantus.

Τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο, tantus, a, um: in pl. τοσοῦτοι, tot. Ex τόσος, tantus, et οὗτος, hic. τοσοῦτο, Ion. pro ἅμα, ita. ἐν τοσούτῳ, interea: ἐκέλευσέ με ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc. D al. Panopes et Galen. et passim, jussit me interea tranquillum servare pelagus.

Τόσσα, pro τόσα, tanta, nom. pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc: τοτὲ, aliquando: ἐκ

τότε ἀπεδήμησεν, *ex tunc*. Arist. de Hist. Anim. l. iii. εἰς τότε, Xenoph. Hellenic. l. vii. quod notatur contra Luc. Solœc. et Græv um ibid. XLI. ἀφ' ὗ τότε pro ἀπὸ τοῦ τότε, Theocr. Idyl. xiv. 24. "cujus mihi aliud exemplum non occurrit," inquit Is. Casaub. Theocrit. Lect. c. XIV. Adverbia temporis sæpe habent præpositiones sibi præfixas, et (quod amplius est) etiam sine mediante articulo, quod in aliis adverbiis vix aut ne vix videre est; ut ἀπὸ πέρυσι, ἐκ τότε, &c. Dup. in Theoph. Char. c. 3. p 249. ab ὅτε.

Τοτρίτον, adv. *tertium*.

Τοῦ, et τοῦδε, *hujus*, gen. sing. ab ὁ, et τό, *hic, hoc*.

Τοῦθ', seq. aspirat. pro τοῦτο, *hoc*.

Τοὔλασσον, *deterius*, pro τὸ ἔλασσον, comparat. n. g. a μικρὸς, *parvus*: comparat. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστος.

Τοὐμὸν, pro τὸ ἐμὸν, *meum*, acc. sing. ab ἐμὸς, ῦ, *meus*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Τοὔμπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *antè, anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante*.

Τοὐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà, è contrario*. Th. ἀντὶ, *pro, contra*.

Τοὔνεκ', seu τοὔνεκα, *quocirca*, pro τοῦ ἕνεκα, *cujus gratia*.

Τοὔνομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*.

Τοὺς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τοῦτ', pro τοῦτο, *hoc*, quod vide.

Τοτάκι, et τοτάκις, *tunc*, adv. à τότε.

Τοὔτερον, Ion pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, *alterum*.

Τουτέστι, *hoc est*; legitur et τοῦτ' ἔστι ex τοῦτο et ἐστί.

Τουτέων, Ion. pro τούτων, *horum, harum*, gen. plur. ab οὗτος, *hic*.

Τουτὶ, Dor. adv. ab Att. τουτεῖ, *hic*, et hoc pro τοῦτο.

Τοῦτο, *hoc*, vide in οὗτος.

Τουτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τούτοισι pro τούτοις.

Τουτονὶ, Att. pro τοῦτον, *hunc*: ab οὗτος.

Τούτῳ, Dor pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, *in hoc loco*. Sed

Τούτω, Dor. pro τούτου.

Τουτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*.

Τοφὲλ, 2. Reg. xxiii. 10. aliter ταφὲλ, sed corruptè, ut Jer. vii. 29, 30.

Τόφρα, *tunc, intereà, tamdiu, aliquando, cùm*. aliquando adhibetur pro ἕως τότε, *hactenus*. ab ὄφρα, *ut*.

Τράγανον, *callosum*, Gl. Cyr.

Τραγάω, et τραγίζω, *hircum refero; hirquitallio*. Dicitur de adolescentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit: unde et *pubesco*. Vites dicuntur τραγᾷν quæ fructum non ferunt, sed foliis luxuriantur. Lat. *hirciari* dicunt. à τράγος.

Τραγέα, ας, ἡ, sc. δορὰ, *hircina pellis*: à τράγειος.

Τραγεῖν, *comedisse*, aor. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo, rodo*: f. τρώξομαι. a. 2 ἔτραγον.

Τραγεῖος et Τράγειος, *hircinus*. ut τραγέα et τραγῆ, sc. δορὰ, *hircina pellis*. τράγειον κρέας, *hircina caro*. à τράγος.

Τραγέλαφος, ου, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco et cervo simile: est etiam *poculi genus*: ex τράγος et ἔλαφος, *cervus*.

Τράγημα, ατος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τρωγάλιον. à τρώγω, *comedo*: a. 2. ἔτραγον.

Τραγικὸς, ἡ, ὄν, *TRAGICUS*: *pertinens ad tragœdum*. à

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus, caper*; *libido, salacia; fœtor qualis hircorum*; *luxuries arborum* vel *segetis*.

Τραγῳδέω, f. ήσω, *tragœdiâ decanto, tragicè decanto* vel *exaggero, tragicè exclamo* vel *ostento* à τραγῳδός.

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGŒDIA*. Angl. TRAGEDY. et

Τραγῳδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *qui docet tragœdias*: à τραγῳδὸς et διδάσκω.

Τραγῳδὸς, ῦ, ὁ ἡ, *TRAGŒDUS*: à τράγος et ᾠδὴ, *cantus*: utpote, qui *cantando caprum* meretur.

Τράμη, vel τράμις, *linea quæ medium scrotum dividit*.

Τράμπις, *navicula quâ trajicitur*, puto quia facilè τρέπεται.

Τρανέω, f. ήσω, *manifestum reddo*: à τρανής.

Τρανὴς, έος, ὁ ἡ, *perspicuus, manifestus*: et

Τρανὸς, ἡ, ὸν, idem: à τιτράω, *perforo*.

Τρανόω, ῶ, f. ώσω, *clarum et perspicuum reddo, declaro, manifesto, revelo*. à τρανός.

Τράπε, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto*.

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa*; *mensa epulis instructa; mensa argentariorum*: apud Aristoph. *pulpitum aut locus editior in quo vernæ et mancipia omnium oculis venum exponebantur*. q. per Aphæres. pro τετράπεζα. Ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus quaternarius*, et πέζα, ης, ἡ, *pes*.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *mensarius nummularius, collybista*: in pl. οἱ τραπεζῖται. à præced.

Τραπεζοχόρος, ου, ὁ ἡ, *qui saltitatur mensis appositis*: à τράπεζα et χορέω, *salto*.

Τραπεζόφορον, ου, τὸ, *caliculare*, ubi calices reponuntur: ex τράπεζα et φέρω.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.

Τραπέομεν, *vertamus*, Ion. et Poët. pro τραπῶμεν, 1. plur. a. 2 sub. act. ω resolut. in εω, deinde ε pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*; a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, *mutabilis, e*: à τρέπω, *muto*.

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω. a. 2. ἔτραπον. perf. med. τέτροφα.

Τραπέντα, acc. sing. part. a. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*: a. 2. ἔτραπον.

Τράπεζα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, suprà.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω.

Τραπέω, *uvas calco in lacu*: à τρέπω, *verto, calcando* enim *vertuntur*.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, *hasta*, quia potest τρέπεσθαι, *vibrari*.

Τράπωμαι, a. 2. sub. m. verbi τρέπω, *verto*. vide τράπεν.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, *locus ubi siccantur ficus*: à τέρσω, *sicco*.

Τραυλίζω, f. ίσω, *balbutio, balbus* aut *blæsus sum*: à τραυλός.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ῦ, *balbus, blæsus*, *TRAULUS*.

Τραῦμα, ατος, τὸ, *vulnus, clades, strages*: à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*: f. τρώσω. perf. pass. τέτρωμαι.

Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus, saucius*: à præced.

Τραυματίζω, *vulnero*: fut. ίσω. perf. τετραυμάτικα. perf. pass. τετραυμάτισμαι. perf. part. pass. τετραυματισμένος, η, ον. à τραῦμα, *vulnus*. Th. τιτρώσκω, *vulnero*.

Τράξανα, (q. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt*: quasi à τρώγω, *edo*.

Τράφ' pro τράφι, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω.

Τράφειν, Ion. et Dor. pro τρέφειν, *educare* vel *educâsse*, pro τραφεῖν, à τρέφω, *alo*. Vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφεὶς, *nutritus, educatus*, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo*: a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Τράφεν, Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl aor. 2. ind. pass. Sed

Τραφεῖν est aor. 2. inf. Dor et Æol. pro τραφεῖν, vel Att. pro τραφῆναι, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω. a. 2. ἔτραφον. perf. med. τέτροφα.

Τραφερὸς, ρὰ, ρὸν, *siccus; compactus*; tam de mari quàm de terrâ dicitur; quòd *utraque animalia nutriat*. τραφερὴ, *terra arida, continens*. Th. τρέφω, *alo*.

Τράφη, *nutritus est*, 3. sing. a. 2. pass Ion. verbi τρέφω, *alo*: a. 2. pass. ἐτράφην.

Τράφηξ, *pars navis*, seu labrum *ubi scalmi ponuntur*, quia, ut puto, pars ea τραφερὰ, *sicca*.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω.

Τραφθέντες, Ion pro τρεφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto*.

Τράφουσα, ης, ἡ, Dor. et Æol. pro

Τραφοῦσα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part act. f. g verbi τρέφω.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.

Τραχέως, *asperè*. compar. τραχύτερον, *asperius*. superl. τραχύτατα, *asperrimè*. Th τραχύς.

Τραχηλιάω, -ῶ, *cervicem attollo*: fut. άσω. perf. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, *in cervicem resupino; obtorqueo collum; ango, ut luctator luctatorem; patefacio, aperio*; Heb. iv. 13 nova et incognita Græcis significatione. fut ίσω. perf τετραχήλικα. perf. pass. τετραχήλισμαι. perf. part. pass. τετραχηλισμένος, η, ον. Th τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, *collum, cervix*: in pl. τὰ τράχηλα, q. à τραχὺς et ἧλος, quòd ossa sint in eo tanquam *asperi clavi*.

Τραχύνω, *aspero, exaspero*: à

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *asper, scaber, agrestis*.

Τραχύτης, ητος, ἡ, *asperitas*: à præc.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ nomen regionis Græc. Latine *salebrosa*.

Τράω, inusit unde τιτράω, *perforo*.

Τρεέτην, *timebant*, 3. dual imperf. act. Ion. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, *timeo*.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ͂Σ, οἱ, αἱ, et τὰ τρία, *TRES, TRIA* Angl. THREE; gen. τριῶν. dat. pl. τρισί.

Τρεῖς ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. *tres tabernæ*. Act. xxviii. 15.

Τρέμω, *TREMO, horreo, præ metu trepido*: fut. μῶ. perf. med. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέπον, οντος, n. g. part. præs. a

ΤΡΕ'ΠΩ, *verto, converto, in fugam converto, muto, considero*: fut. ψω. perf τέτρεφα. a. 2 ἔτραπον. perf. pass. τέτραμμαι. perf. med. τέτροφα.

Τρέσαν, *territi sunt*, Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3 pl a. 1. ind. act sic

Τρέσε, pro ἔτρεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέσης, ου, ὁ, *timidus*: à τρέω.

Τρέφοι, *aleret*, per Sync. pro τρεφοίη, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi seq.

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio*; item *compingo*: fut. θρέψω. perf. τέτροφα. aor. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf part. pass. τεθραμμένος, *educatus*. perf. med. τέτροφα.

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro, festino, propero*: f. 2. m. δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα. q. à δραμέω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto*: f. ψω.

Τρέψας, ασα, αν, *convertens*; in acc. sing. τρέψαντα· aor. 1. part. act. verbi τρέπω, *verto*: f. ψω. perf. med. τέτροφα.

Τρέψειε, *vertat*, 3. sing. aor. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, ῶ, *tremo, trepido; timeo, fugio*: fut. τρέσω. perf. τέτρεκα.

Τρέω, *perforo*: f. 1. τρήσω.

Τρῆμα, ατος, τὸ, *foramen, cuniculus*: tanq. à τρέω, ex τρέω, *perforo*.

Τρηματίζω, fut. ίσω, *alea ludo*: q. à τρῆμα, quia sunt *punctis cavis distinctæ*.

Τρήρων, ωνος, ἡ, *columba*; dat. plur. τρήρωσι. à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, gen. Ion. à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, *perforatus, foramina habens*: à τρέω, *perforo*; f. τρήσω.

Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ου, ὁ, *TRECHUS*, nomen viri.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, *asper*, Ion. pro τραχὺς, ὺς.

Τρηχὼν, ῶνος, *locus acclivis et difficilis salebrosusque*: item *lapis*: alii *sepem* exponunt. Sed

Τρήχω, *asper et salebrosus sum, exasperatus sum*: à τραχύς.

Τρία, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens, fuscina*: à τρία, quia *tres* habet cuspides.

Τριακὰς, άδος, ἡ, *dies trigesimus mensis; numerus tricenarius*: à τρία.

Τριάκις, adv. *ter*. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA*. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quæ habet triginta transtra*; navis Epithet. ex τριάκοντα et ζυγὰ, *transtra*. Th. ζυγόω, *jungo*.

Τριακόσιοι, αι, α, *trecenti, æ, a*. Th. τρεῖς.

Τριακοστὸς, ἡ, ὸν, *trigesimus*: à τριάκοντα.

Τριὰς, άδος, ἡ, *numerus ternarius, ternio, triga*. Apud Siculos tertia pars litræ, h e. *quatuor unciæ*. Litra vero tertia pars δεκαλίτρου, sive denarii. Errant Poll. et Hesych. qui interpretantur *tres chalcos*; rectiùs *quatuor*. à τρεῖς.

Τριάσσω, *vinco, supero*; ab Athletis, quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριὰς, άδος, ἡ, *tertia pars*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi præc.

Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τρίβαλλος, *sycophanta, mensarum assecla*. Nam *Triballis* populis sordes vitæ objiciebant.

Τριβεὺς, έως, ὁ, *tritor*: à τρίβω.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura; usus, exercitatio; mora*: à τρίβω.

Τρίβολος, ου, ὁ, *TRIBULUS*, herba sic dict. quia habet *τρεῖς βολὰς*, *tres cuspides*. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præs. part. pass. à *τρίβω*, *tero*.

Τρίβος, ου, ἡ, *via trita*, *semita*: à perf. med. *τέτριβα*, verbi *τρίβω*, *tero*.

Τρίβε, præs. imperat. pass. et

Τρίβουσι, 3. plur. præs. ind. act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, *tero*, *attero*, *tundo*, *vexo*, *quotidianis laboribus exerceo*: f. ψω. perf. *τέτριφα*. perf. pass. *τέτριμμαι*. perf med. *τέτριβα*.

Τρίβωμες, *teramus*, Dor. pro *τρίβωμεν*, 1. plur. præs. sub. act. à *τρίβω*.

Τρίβων, ωνος, ὁ, *pallium tritum*, *homo usu rerum tritus*: à *τρίβω*, *tero*

Τρίγαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter uxorem duxit*, vel *ter nupta*: à *τρὶς* et *γάμος*.

Τριγχὸς, idem quod *Θριγκὸς*, quod vide

Τρίγλα, *TRIGLA piscis*. q. *τρίγονα*, quia *τρὶς γεννᾷ*, id est, *ter anno parit*.

Τρίγληνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tres habens pupillas*, vel *habens in modum trium pupillarum*: ex *τρεῖς* et *γλήνη*, *pupilla*.

Τριγλώχιν, νος, ὁ ϗ ἡ, *tricuspis* in dat. *τριγλώχινι*. à *τρεῖς*, *tres*, et *γλωχὶς*, vel *γλωχὶν*, *ινος*, ἡ, *cuspis*, *acies*.

Τριγονέω, -ῶ, *tertiò genero* vel *pario*. et

Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus*, ut *nepos*. à

Τρίγονος, ὁ ϗ ἡ, *tertiò generans* vel *pariens*. à *τρὶς* et *γονή*.

Τριγχὸς, *maceria*. vide *Θριγκός*.

Τριγωνὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *triangulus*: ex *τρὶς* et *γωνία*, *angulus*.

Τρίδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *servus ex tertiâ generatione*: ex *τρὶς* et *δοῦλος*.

Τριετὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *trimus*, *triennis*. Ex *τρία* et *ἔτεα*, -η, τὰ, *anni*. Th. *ἔτος*.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium*: à præced.

Τριετίζω, *triennis sum*, *triennium ago*: ab eod.

ΤΡΙ'ΖΩ, fut. *τρίσω*, *STRIDO*, *murmuro*.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, *tricesima pars*, Poët. pro *τριακὰς*· acc. sing. *τριηκάδα*. Th. *τρεῖς*.

Τριήκοντα, *triginta*, Poët. vel Ion. pro *τριάκοντα*. et pro *τριηκόντων ἐτέων*, Hesiod. Oper. 696, ubi legendum *τριήκοντα*, ultimâ productâ ope *Vau* pro Digamma præponendæ voci *ἐτέων*, undè *ν* in fine *τριηκόντων* nata. Sic et *τριήκοντα ἐτέων* refingenda interpretatio *triginta annis*, ut barbaris barbara respondeant. Dawes, p. 178, 179. Th. *τρεῖς*.

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus*.

Τριηκόντορος, ου, ἡ, *navis quæ triginta remis agitur*. ex *τριάκοντα* et *ἐρέσσω*, *remigo*.

Τριηκοσίας, *trecentas*, acc. pl f. g. Ion. à *τριηκόσιοι*, *trecenti*. Th *τρεῖς*, *tres*.

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum*, *spatium trium dierum*.

Τριηραρχέω, -ῶ, f. ήσω, *triremes suppedito*: à *τριήρης* et *ἄρχω*

Τριηράρχης, ου, ὁ, *qui triremes suppeditat*: ab iisdem.

Τριήραρχος, ου, ὁ. idem.

Τριήρης, ἐος, ἡ, *triremis*, *navis bellica*. Th. *ἐρέσσω*, *remigo*.

Τριηρίτης, ου, ὁ, *qui triremi vehitur*. à præc.

Τρικάνη, ης, ἡ, *tribula*, quâ scil. *teritur* frumentum. q. à *τρίβω*, *tero*.

Τρικάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triceps*. q. *τρία κάρηνα*, *tria capita* habens. Ex *τρεῖς* et *κάρηνον*.

Τρικλίνιον, ου, τὸ, et

Τρίκλινος, ου, ὁ, *TRICLINIUM*, i. e. locus tribus constratis lectis ad discumbendum.

Τρίλιστος, et *τρίλλιστος*, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm cupitus*; propriè *ter petitus votis*, *peroptatus*. Ex *τρὶς*, *ter*, quod vide, et *λίσσομαι*, *precor*.

Τριμερὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *tripartitus*, *in tres partes divisus*; *triplex*: à *μέρος*.

Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido*: à præc.

Τρίμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex tribus metris constans*: ex *τρεῖς* et *μέτρον*.

Τρίμηνον, ου, τὸ, *trimestre spatium*, *anni quadrans*: à

Τρίμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *trium mensium*, *trimestris*. Ex *τρεῖς*, *tres*, et *μὴν*, *μηνὸς*, ὁ, *mensis*.

Τριξάλλης, *gryllus*. Vide *τρώξαλλις*.

Τριξὸς, *triplex*, pro *τρισσὸς*, à *τρὶς*. quod à *τρεῖς*, *tres*.

Τριόδοισι, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ἡ, *trivium*; dat. sing. *τριόδῳ*. Ex *τρεῖς*, *tres*, et *ὁδὸς*, *via*.

Τριοδοὺς, όντος, ὁ, *tridens*. Ex *τρεῖς*, *tres*, et *ὀδοὺς*, *dens*.

Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *trium cubitorum*. Ex *τρεῖς* et *πῆχυς*, *εως*, ὁ, *cubitus*.

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplo major*: à *τριπλῆ*, vel *τριπλόος*.

Τριπλασίως, adv. *tripliciter*: à præc.

Τρίπλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui trium jugerum est*: ex *τρὶς* et *πλέθρον*.

Τριπλῆ, adv. *tripliciter*: à

Τριπλόος, όη, όον, contr. *τριπλοῦς*, ῆ, οῦν, *TRIPLUS*: à *τρεῖς*.

Τρίποδ', pro *τρίποδα*, acc. sing. a *τρίπους*

Τριπόδης, ου, ὁ, *tripedalis*: à *τρίπους*.

Τριποδηφορέω, ῶ, *tripodem aufero* vel *fero*: ex *τρίπους* et *φορέω*.

Τριπόθατος, ω, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro

Τριπόθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter optatus*, *desideratissimus*: ex *τρὶς*, *ter*, et *ποθητὸς*, à *ποθέω*. Th. *πόθος*, *desiderium*.

Τρίπολις, εος, ὁ ϗ ἡ, ὁ *τρεῖς πόλεις ἔχων*, Epithet. loci *tres urbes habentis*.

Τριπόλῳ, dat. sing. à

Τρίπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter aratus*: à *τρὶς*, *ter*, et *πολέω*, *verto*, *aro*.

Τρίπορθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit*: ex *τρὶς*, *ter*, et *πέρθω*, *vasto*.

Τρίπος, ου, ὁ, Æol. pro

Τρίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *tripes*, *tripus*: ex *τρὶς* et *πούς*.

Τρίπτυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *triplex*. à *τρὶς* et *πτυχὴ*, *plicatura*. Th. *πτύσσω*, *plico*.

Τρὶς, adv. *ter*, *sæpe*. *ἐπὶ τρὶς*, id. Th. *τρεῖς*, *tres*.

Τρισαλιτήριος, ου, ὁ, *facinorosissimus peccator*: ex *τρὶς* et *ἀλίτης*, *peccator*. Th. *ἀλιτέω*, *pecco*.

Τρισεινάδα, acc. sing. à

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis*; hoc est, *vigesimus septimus*. Ex *τρὶς* et *ἐννέα*, *novem*. Hinc *ἐννὰς*, et *εἰνὰς*, *άδος*, ἡ, *nonus dies*.

Τρισκαίδεκα, *tredecim*. Ex *τρεῖς*, *tres*, et *δέκα*, *decem*.

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui est tredecim cubitorum*: ex præc. et *πῆχυς*, *εος*, ἡ, *cubitus*.

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, *decimus tertius*: à *τρισκαίδεκα*.

Τρισκελὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, *tria habens crura*: ex *τρὶς* et *σκέλος*.

Τρισκοπάνιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ter pistus*: ex *τρὶς*, *ter*, et *κόπανον*, ου, τὸ, *pistillum*. Th. *κόπτω*, *scindo*.

Τρισμύριοι, *triginta millia*: ex τρὶς et μύριοι.

Τρισολυμπιονίκης, ου, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis ludis victor fuit.*

Τρισπίθαμος, ου, ὁ ἡ, *tres spithamas longus*; à τρὶς, *ter*, et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama*.

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum*: à seq.

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, *triplex, ternus, trinus, tres*: à τρίς.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio*: à præc.

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariàm*; item *tertiâ vice*, 2 Reg. xx. 12. ab eod.

Τριστάτης, ου, ὁ, *trium primatum vel regni procerum aliquis.* Alii τριστάτας interp. *illos qui ad manum regis sinistram stabant, tertii ordinis principes*; alii *illos qui ad manum erant regis, ternas hastas manu tenentes.* v. τριτοστάτης.

Τρίστεγον, ου, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio*: et

Τρίστεγος, ου, ὁ ἡ, *tres contignationes habens*: ex τρὶς, *ter*, et στέγη, ης, ἡ, *tectum*. Th. στέγω, *tego*.

Τριστοιχὶ, adv. *triplici serie*: ex τρὶς et στίχω, *ordine eo*.

Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille*: ex τρὶς et χίλιοι, *mille*.

Τρίσωμος, ου, ὁ ἡ, *tricorpor*: ex σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertius, triduanus.* τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens.* Th. τρεῖς, *tres*.

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτατος, άτη, ατον, *tertius*: à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τρίτη, ης, ἡ, *tertia*, f. g. à τρίτος. quod vide.

Τριτημόριον, *tertia pars rei, triens*: ex τρίτος et μόριον.

Τριτημορὶς, ίδος, id. et ex iisd.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœot. *caput*, et γίνομαι, *nascor*: Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite esse genitam*. Vel ex τρίτος, *tertius*, quod nata est *tertiâ* mensis die.

Τριτογενὴς, έος, ὁ, *Tritogenius*.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um*: pro quo et τρίτατος. Th. τρεῖς, *tres*. τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars*. τὸ τρίτον, vel τὰ τρίτα, adv. *tertiò*. ἐκ τρίτου, *tertiâ vice*. ἐς τρίτην, *perindie*.

Τριτοστάτης, ου, ὁ, et per Sync. τριστάτης, *qui præsuli* vel *præcentori tertius est, qui tertias partes tenet*, vel *tertium locum*: ex τρίτος et ἵστημι.

Τρίτων, *TRITON*, nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græca Scholia Pindar. Pyth. Od. iv. 234.

Τριφάσιος, ία, ιον, *triplex, trifarius*; propriè *qui tribus modis dicitur*: ex τρὶς et φάσις.

Τριφίλατος, ου, ὁ, Dor. pro

Τριφίλητος, ου, ὁ ἡ, *maximè amabilis*. Th. φίλος.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *valde lucens*.

Τρίχα, et Dor. τριχθὰ, *trifariàm*: adv. à τρίς.

Τρίχες, *pili*; nom. pl. à θρὶξ. τριχός.

Τριχθὰ, adv. *tripliciter*: à τρίχα

Τριχίας. Κάτω τριχίας, *nullos in vertice capillos gerens, sed in circuitu*, qualis induebatur vetulus in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 238.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *cilicinus, a, um*; *confectus ex crinibus seu pilis*. Th. θρίξ.

Τριχιῶν, ῶντος, ὁ, *hirsutus*.

Τριχόμαλλος, ου, ὁ ἡ, *villosus*: ex θρὶξ et μαλλός.

Τριχόω, ῶ, f. ώσω, *pilosum reddo*. Th. θρίξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillamentum*: à perf. pass. præc.

Τρίψας, αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*: f. ψω

Τρίψις, εως, ἡ, *tritura, frictio*: a τρίβω.

Τριώβολον, ου, τὸ, *tres oboli*. Th ὀβολός.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. Vide διώροφον. ab ἐρέφω, *tego*.

Τροία, ας, et Ion. ης, ἡ, *TROJA*: in acc. Ion Τροίην. Th. Τρῶς. Τρωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, -οῦσι, *metuunt*, 3. plur. præs. ind. à

Τρομέω, ῶ, *tremo*; *horreo, timeo aliquem*: præs. part. f. g τρομέουσα. à τρόμος, *tremor*. Th τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ου, ὁ, *tremor*, Æol. ΤΡΟΜΟΡ, unde Angl. TREMOR. à τρέμω.

Τρόπα, *lusus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt.* Pollux l. vii. 7. qu. ex τρύπα, *foramen*.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum post τροπὴν hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto*.

Τροπάω, ῶ, *verto, converto*: à τροπή.

Τροπέω, ῶ, f. ήσω, *verto, in fugam verto*: ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio, versio, mutatio, conversio in fugam*: à τρέπω.

Τροπὴξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

Τροπίας, ου, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. *vinum non evanidum, vinum firmissimum*, Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, *tropici circuli*, quos quando Sol attingit, *convertit* cursum suum à

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, *TROPICUS*; *figurativus*: à τρόπος.

Τροπικῶς, *figuratè*, adv. à præc.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*. ab eod. th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus*; *mos, ritus, consuetudo*; *studium, institutum, mores*; *ingenium, animus*; *TROPUS*: à τρέπω. Sed

Τροπὸς, οῦ, ὁ, *lorum contortum, quo remus scalmo alligatur, rudens*: ab eod.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto*: f. ήσω. perf τετροποφόρηκα a 1. ἐτροποφόρησα. ex τρόπος, ου, ὁ, *mos*, et φέρω, *fero*.

Τροπόω, -ῶ. fut. ώσω, *in fugam verto*: à τροπή

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, *caseus*, quòd ex lacte *coagulato* fiat. Th. τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, *præmium nutritionis*: à seq.

Τροφεὺς, έως, ὁ, *altor, nutritor*: à τροφεύω.

Τροφεύω, f. εύσω, *nutrio, alo*: à τροφέω.

Τροφέω, ῶ, *alo, nutrio*: à seq.

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio*. Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφιες, οἱ. *qui jam sunt adulti*. Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. q. interpret. Lat. *alumnus*.

Τρόφις, ιος, ὁ ἡ, *bene nutritus, crassus, pinguis*. et

Τροφόεις, εντος, idem. à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, οῦ, ὁ ἡ, *altor*, et *altrix, nutrix*: ab eodem th.

Τροφοφορέω, legitur 2 Macc. vii. 27. τροφοφορήσασά σε, *educavi te*: ex τροφὴ et φέρω. sed Martinius legendum censet τροποφορήσασα, *leniter tuli*

θυμος mores: ex τροποφορέω, mores tolero.

Τροχάειν, -ᾷν, Poët. pro τρέχειν.

Τροχαλία, *rota quæ circumagitur ad aquam educendam, TROCHLEA.* à

Τροχαλὸς, ἡ, ὸν, *velox, citus, currens, rotundus, incurvus, volubilis,* ut τροχὸς, *rota;* item *loquax.* Th. τρέχω.

Τροχάω, ῶ, *curro, festino, rotor.* Th. τρέχω.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, *auriga:* à τροχὸς et ἐλαύνω.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita:* ab eod.

Τροχιλία, *torquilla:* Gl. Cyr. avis est. Lege τροχιλλία, *tortula,* id est, *trochlea.*

Τρόχιλος, *TROCHILUS, regulus,* aviculæ nomen: ex τρέχω.

Τρόχμαλα, *septa et lapilli;* quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros. Th. id.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus:* à τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota,* (quod à τρέχω, *curro,*) et εἶδος, εος, τὸ, *forma, similitudo.* Th. εἴδω, *video.*

Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota.* sed

Τρόχος, ου, ὁ, *cursus.* Th. τρέχω.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.

ΤΡΥ'ΒΛΙΟΝ. seu -λιν, ου, τὸ, *catinus, paropsis, patina.*

Τρυγάω, -ῶ, *fruges colligo;* item *vindemio, uvas decerpo; fruor; percipio:* fut. ήσω. perf. τετρύγηκα a. 1. ἐτρύγησα. a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Th τρύγη, ης, ἡ, *triticum.*

Τρυγέω, ῶ, *sicco, arefacio.* τρυγεῖσθαι, *exsiccari.* à præc.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus:* item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator:* et

Τρυγητὴς, οῦ, ὁ, idem: et

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, *frugum collectio, vindemia:* à perf. pass. verbi τρυγάω.

Τρυγία, ας, ἡ, *fæx:* à τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, sc. οἶνος, *vinum fæculentum, vini reliquiæ cum fæce:* ab eod.

Τρυγόῳεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, *turtur.* à τρύζω, *murmuro,* idem quod τρίζω.

Τρυγόνιον, ου, τὸ, *palumbula,* in Epigr. ap. Suid. in voce.

Τρυζόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro;* vox per Onomatop. sed propriè *turturis.* Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρῦμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen à terebra; veterator, longo rerum usu veluti tritus:* à τρύω. Aristoph. in Nub. v. 447. vid. Toup. Suid. in voce.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρῦμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, *fæx vini, vinum recens, mustum.* Expon. etiam *de granis recèns à Sole duratis.* Th. τρύγη.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, *foramen, terebra.*

Τρύπανον, ου, τὸ, *terebra:* à τρύπα.

Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, *terebro, perforo, pertundo:* ab eod.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen:* à τρυπάω, *terebro.*

Τρυσὸς, ἡ, ὸν, *afflictus, æger.* Th. τρύω, *vexo.*

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRUTINA:* à τρύω pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. *delicatula.*

Τρυφάλεια, είας, ἡ, *galea tres conos habens:* dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς et φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ.*

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, *caseus ex lacte concretus.* idem quod τροφαλὶς, q. v.

Τρυφάω, ῶ, *in deliciis* vel *delicatè vivo; efferor et exulto lætitiâ; insolens sum et arrogans:* fut. ήσω. perf. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. nom. sing. part, præs. f. g. τρυφῶσα. à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè.* à

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *delicatus, mollis:* à τρυφή.

Τρυφερώτερος, *delicatior,* comparat. à præc.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ:* à τέθρυφα, perf. verbi θρύπτω, *frango.*

Τρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ:* à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum:* à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *delicatè vivens:* à τρυφάω, quod vide.

Τρύχμαλα, *aspera loca:* à τραχὺς, *asper.* Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, *mollis.*

Τρύχονται, *affliguntur,* 3. plur. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρύχος, εος, τὸ, *pannus tritus.* Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Τρυχόω, -ῶ, *attero, absumo, conficio;* item *affligo:* à seq.

Τρύχω, f. ξω, *afflicto:* à τρύω.

ΤΡΥ'Ω, *tero, attero, vexo, defatigo, exhaurio, affligo, eneco.*

Τρωάδι, Poët. et Dor. pro Τρωϊάδι, *ad Trojam.*

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. *penetratrix.*

Τρώγαλα, *bellaria:* pro

Τρωγάλια, *bellaria in genere,* quæ saturi voluptatis gratiâ velut *rodebant.* Th. τρώγω, *rodo.*

Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen, caverna,* prop. *rosione factâ:* acc. pl. τρώγλας. ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύνω, *cavernam subeo, in cavernâ habito:* ex τρώγλη et δύνω, *subeo.*

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris: à præc.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, *rodentes,* acc. pl. f. g. part. præs. à τρώγω, *rodo.*

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nom. urbis, Gr. *cella penuaria.*

ΤΡΩ'ΓΩ, *RODO, comedo:* f. ξομαι. perf. τέτρωχα. a. 2. ἔτραγον.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσὶν. à Τρὼς, *Trojanus.* hinc Τρωϊάδες, *Trojanæ.*

Τρωθῇ, *vulneretur,* 3. sing. a. 1. sub. pass τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω. f. τρώσω. perf. τέτρωκα. a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja.* et

Τρωΐαθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τροίηθεν, *ex urbe Trojâ.*

Τρωΐσιν, *Troï,* dat. sing. à Τρὼς, nom propr.

Τρώκτης, ου, ὁ, *comestor, vorator:* expon. *astutus, deceptor.* Th. τρώγω, *comedo.*

Τρώμα, ας, ἁ, Dor. pro Τρώμη, ης, ἡ, *foramen:* à τορέω, *perforo.* Th. τείρω, idem.

Τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus, plaga; damnum.* Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero.*

Τρωματίζω, f. ίσω, pro τραυματίζω, *vulnero.*

Τρὼξ, γὸς, ὁ, *vermiculus, qui legumina rodit:* et

Τρώξαλλις, *gryllus:* à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. ex

Τρωξάρτης, ου, ὁ, *panis rus,* nom.

muris. ἀπὸ τοῦ τρώξαι ἄρτον, *panem vorando.*

Τρώξιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *edulis, maturus:* ex τρώγω, *comedo.*

Τρωπάω, *verto:* à τρέπω, idem.

Τρῶσεν, *vulneravit*, 3 sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, *vulnerabo.* vide præc

Τρῶυμα, ατος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus*, quod vide.

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro.*

Τρώων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρὼς, Τρωὸς, *Trojanus:* dat. pl. Τρωσίν.

Ττὰ, pro τινὰ, apud Comicos sæpe subjecta vocabulis in vocalem brevem exeuntibus, ut Ποιάττα, Arist Ran. 174 et forsan apud Atticos semper poni debet pro ἄττα. Dawes, p. 302.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU:* vel pro σέ. τύγα, Dor. pro σύγε, *tu.*

ΤΥΓΧΑ'ΝΩ, *us, ει, sum, compos fio, sortior, attingo, obtineo, assequor*, cum gen. et cum acc. Pind. τυγχάνει, *contingit, evenit:* f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι. a 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, ῦσα, ὸν, *vulgaris, -e.* perf. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύχηκα. δυνάμεις οὐ τὰς τυχούσας, Act. xix. 15. *virtutes non vulgares.* οὐχ οἱ τυχόντες τῶν συγγραφέων, Diod. Sic. p. 3. C. *scriptorum celeberrimi quique.* ἐπικουρίας τυχὼν, Act. xxvi. 22, *subsidium nactus.* εἰ τύχοι, 1 Cor. xiv. 10, *si ita res ferat, fortasse.*

Τυῖδε, pro ἐνταῦθα, *hic*, Hesych. scil. τυῖδε pro τυῖδε, Æol pro τῇδε, id. q. ὧδε, vel ἐνταῦθα.

Τυδεΐδαο, et Τυδεΐδεω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ου, ὁ, *TYDIDES*, nom. propr.

Τυΐδ', per Æol. pro ὧδε, *hic* Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula.* à τύκω, *paro.*

Τυκίζω, *scalpo, polio:* à

Τύκος, ου, ὁ, et τύχος, *instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus:* à τεύχω, *fabricor.*

Τυκτὰ, Persicè, nomen *cœnæ.*

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, *factus:* à τεύχω.

Τύκω, et τύχω, *paro:* ab eod.

Τύλη, ης, ἡ, *callus, culcita; gibbus cameli:* à τύλος, idem.

Τύλιμος, *crumena pellicea*, quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, vel -σσω, *in modum culcitæ convolvo; perscrutor;* meion. *animum delinio, miserationem commoveo:* ex τύλη, *lodix, culcita.*

ΤΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *callus*, seu *callum: tuber, gibbus, torus in pectore;* item *clavus ligneus*, etiam *pudendum.*

Τυλόω, f. ώσω, *callosum reddo:* perf. pass. τετύλωμαι. à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica, quæ circa* τύμβους *versatur, et mortuos mutilat.* à

ΤΥ'ΜΒΟΣ, ου et Dor. τύμβα, ὁ. *bustum, sepulchrum, tumulus* q. à τύφω, *uro;* quòd Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare. hinc Angl. A TOMB.

Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, *tumulum struo, tumulo sepelio:* ex τύμβος et χόω seu χέω, *terrâ aggestâ exstruo.*

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, *tumulus:* à verbo præc.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. *ictus, vulnus, plaga:* à τύπτω, *verbero.*

Τυμπανίζω, *tympanum pulso* seu *tundo; fustibus cædo; fustibus ad necem cædo; quovis violento supplicio afficio:* fut. ίσω. perf. τετυμπάνικα. perf. pass τετυμπάνισμαι. a. 1 pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η. à τύμπανον.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, *tympanistria:* à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM, instrumentum quo pulsato sonus cietur; palus, machina ad quam devincti plagis afficiebantur; fustis.* Th. τύπτω, *verbero.*

Τύνη, *tu;* Dor. pro σὺ, et hoc pro σὺ, *tu.* Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τύννος, ου, *parvus.* (Callim. apud Apollon. Dysc. in Excerptis, p. 433. Μῶσαι νιν ἰοῖς, ἐπίτυνον ἔθεντο. Quæ ita reformanda sunt—ἴσοι ΤΥΝΝΟΝ ἔθεντο Γύνασι. Toup. in Suid. voce Τύτον.)

Τυννοῦτος, et Att. τυννουτοσί, *parvulus, tantillus:* à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum calco, luto aspergo, blatero:* à

ΤΥ'ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum; nugæ.*

Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον, quod vide.

Τυπεὶς, *percussus*, a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero.*

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio, ictus:* dat. pl. Ion. τυπῇσι. ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, *TYPICUS, figuratus:* et inde

Τυπικῶς, adv. *typicè:* à

Τύπος, ου, ὁ, *nota, figura quælibet, signum percussione factum, TYPUS, exemplar; formula*, 3 Mac. iii. 30. Act. xxiii 13. item *judicium, quo iis interdicebatur foro, qui creditoribus non satisfacerent.* à τύπτω.

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo:* à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis*, Att. pro τύψεις, 2. sing. f 1. act. verbi τύπτω, fut. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. præs. ind pass et

Τυπτόντων, *verberent*, Att. pro τυπτέτωσαν, nam gen. plur. part. præs. act. usurpant Attici pro 3. pl. imperat. præs. verbi seq.

ΤΥ'ΠΤΩ, *verbero, percutio, pulso, tundo:* ὄφις μ' ἔτυψε, Anacr. xl. 10. *serpens me vulneravit.* imperf. ἔτυπτον. fut. ψω. perf. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præs. pass. τύπτομαι, *cædor, vapulo.* perf. med. τέτυπα, ας, ε.

Τύπῳ, dat. sing. à τύπος, quod vide.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, *figuram pono:* f. ώσω. et

Τύπωμα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. ἱερῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Orest. 166, *video simulachrum formæ ipsius.* Th τυπόω.

Τυραννούντων, gen. pl. part. præs. à

Τυραννεύω, *regno, impero:* fut. εύσω. Th. τύραννος, *rex.*

Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, idem quod præced.

Τυραννία, ας, ἡ, *TYRANNIS, dominatio:* à τύραννος.

Τυραννίδας, acc. pl. à τυραννὶς, ίδος, ἡ, *tyrannis.*

Τυραννικὸς, ἡ, ὸν, *TYRANNICUS, dominandi peritus:* à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè:* adv. à præced.

Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικός.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS, imperium.* Angl. TYRANNY. à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *tyran-*

nicido: à τύραννος et κτείνω, *occido*: perf. med. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *TYRANNUS*, *rex*, *regina*, *princeps*: Angl. A TYRANT. Est et nomen viri et avis: item adj. pro τυραννικός.

Τυρβάζομαι, *turbor*, *sollicitus sum*; med. à

Τυρβάζω, *turbas excito*, *tumultuor*: f. άσω. perf. τετύρβακα. à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, *tumultus*, *turba*.

Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA*, *tumultus*: Att. dicitur pro σύρβη; vel ex θόρυβος.

Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa*.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, *caseus*, et γλύφω, *cavo*, *excavo*.

Τυρόεις, όεσσα, όεν, *caseo similis* seu *è caseo factus*: à

ΤΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *caseus*.

Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis. Syr. *rupes*.

Τυρσηνοῖσιν, *Tyrrhenis*, dat. pl. nom. populi.

ΤΥ'ΡΣΙΣ, ιος, ἡ, *TURRIS*, *propugnaculum*: ab Heb תר.

Τυρχὴ, ῆς, ἡ, *FURCA*: quæ et φυρχή.

Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, *casei*, gen ex τυρὸς

Τυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *caseo similis*, *qui est è gene e caseorum* Th. τυρὸς.

Τύσσω, *supplico*: Hesych puto pro πτύσσω, ut sit *plicare manus* seu *genua*.

Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς οῦ, ὁ καὶ ἡ, *parvus*, *pusillus*: τυτθὸν, adv. *paululum*. τυτθὸν ἔσσον, *valdè parum*. ex τιτθὸς, *mamma*.

Τυφάονα, acc. sing. ex

Τυφάων, ονος, ὁ. nom. propr viri. hinc Τυφαόνιον, nomen loci.

Τυφιρὴς, ex τύφη. λυχνὶς τυφιρὴς, *lucerna ex herba palustri facta*. Epigr. Antipatris ap. Anthol. 1. vi. 561.

Τύφη, idem quod σίφη.

Τυφθείημεν. ῖτε, ῖεν, *verberari essemus*, per Sync. pro τυφθείημεν, ητε, ησαν, 1. pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *cæcus*; *obscurus*; epith. *parietis*, *in quo nulla fenestra*; *surdus*. τυφλὸς τοῦ μέλλοντος, *futuri ignarus*.

Τυφλότης, ητος, ἡ, *cæcitas*: ex præced.

Τυφλοῦται, *cæcutit*, 3. sing. præs. pass. ex τυφλόω, quod vide.

Τυφλοφόρος, *cæcum ferens*. Th. φέρω.

Τυφλόω, *excæco*: f. ώσω. perf. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε. et

Τυφλώττω, *cæcus sum*, *cæcutio*: ex τυφλὸς, *cæcus*.

Τῦφος, seu τύφος, ου, ὁ, *fumus*; *res inanis* fumo similis; *fumosa arrogantia*, *ostentatio*; *stupor attonitus*. Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infesto*; item *effero*, *insolentem reddo*: f. ώσω. perf. τετύφωκα. præs. pass. τυφόομαι, -οῦμαι, *inflor*, *turgeo*. perf. pass. τετύφωμαι. σαι, ται. perf. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus*, *a*, *um*. a.1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η. aor. 1. part. pass. τυφωθεὶς, ἐντος, *tumefactus*. à τύφος, *fumus*, *fastus*: à

ΤΥ'ΦΩ, *fumum excito*, *accendo*, *incendo*, *inflammo*, *uro*: f. θύψω, perf. τέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præs. pass. τύφομαι, *fumigo*, *fumum edo*, *ardeo*.

Τυφωέος, gen. sing. et τυφωεῦ, dat. à τυφωεὺς, nomen gigantis. et

Τυφῶν, ῶνος, *TYPHON*, nomen gigantis, qui et Typhoeus dicitur; item *turbo*, *procella*. à τύφω.

Τυφωνικὸς, ἡ. ὸν, *turbulentus*, *a*, *um*. à τυφών.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶνος, *Typhoeus centiceps*.

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna*, *gratia*, *favor*.

Τύχαις, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna* Th. τυγχάνω, *sum*, *contingo*; f. m. τεύξομαι. a. 2 ἔτυχον.

Τύχε. Ion pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi præced

Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, a. 2 infin. act. ejusdem verbi.

Τυχεῖν, aor. 2. infin. act. ab eod.

Τύχη, ης, ἡ. *fortuna*, *eventus*: in plur. *calamitates*, *fortuna adversa*: acc. pl. τύχας. τυχῇ, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην, *fortè fortunâ*, *fortuitò*, *casu*. Est et τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris. à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, *fortuitus*, *a*, *um*: à τύχη.

Τυχηρῶν, gen pl. à τυχηρός.

Τυχηρῶς, *casu*, *fortuitò*: à τυχηρός.

Τυχῇς, *assecutus eris*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Τυχήσω, f. 1. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *assequor*: hinc τυχήσας, αντος, aor. 1. part. act.

Τυχθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: perf. pass. τέτυγμαι. aor. 1. pass. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, οῦ, ὁ, nomen viri. Gr. q. interpret. Lat. *fortunatus*. à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχοῦσα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω.

Τυχὸν, *forsitan*, *fortuitò*: adv. à τυχὼν, a. 2. part. et

Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχόντως, adv. *temerè*: à seq.

Τυχὼν, ὄντος, ὸν, *consecutus*: it. *obvius*, *vulgaris*, aor. 2. part. verbi ejusd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάντων, *verberent*: Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Τυψίλη, *sordes in auribus*: Hesych. Sed aliter est κυψέλη.

Τύψε, *percussit*, Ion pro ἔτυψε, 3. sing. a. 1. ind. et

Τύψον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τυψοῦντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.

Τῳ, sine accentu, pro τινὶ, *alicui*: et τῷ, pro τίνι, interrogativo. ἐν τῷ δέγμως τοῦτο τῶν εἰρημένων; Soph. Elect. 1192, *quibus ex dictis meis novisti ea?*

Τῶ, (sine ἰῶτα subj.) Dor. pro τοῦ. sed

Τὼ, dual. est num. et

Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, et pro ᾧ, *cui*. τῷ τρόπῳ, *quomodo?* Exponitur etiam *quare*, *idcirco*; pro διὰ τοῦτο. Τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον, *quocirca mirabantur qui illum tunc sermonem audiebant*. Theoc. Idyll.

Τώγ' seu τώγε, *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τὤγαλμα, ατος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, *simulachrum*.

Τὤγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, *hami*.

ΤΩΘΑ'ΖΩ, *dicteriis incesso*, *irrideo*, *mordeo*: f. άσω.

Τωθάζοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, *conviciis insectantes*, part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, *irrisio*: et

Τωθαστὴς, οῦ, ὁ, *irrisor*: à perf. pass. verbi τωθάζω.

Τὤλγεος, Dor. pro τοῦ ἄλγεος, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*.

Τὠμπίχονον, Dor. pro τὸ ἀμπίχονον, idem quod ἀμπιχόνη. ἡ, vestitus: ab ἀμπίχω, pro ἀμφίχω, circumdo. Th. ἴχω, habeo.

Τὦ 'μῶ, Dor. pro τοῦ ἐμοῦ, mei.

Τῶν, τῶνγε, et τῶνδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τό.

Τὤντρῳ, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, antro.

Τὤρνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Th. ὄρνις.

Τὼ 'πὸ τοῦτο, pro τὸ ἀπὸ τούτου, postea.

Τὠργείω, Dor. pro τοῦ Ἀργείου, Argivi viri.

Τὤροτρον, Dor. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.

Τὠρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitùs, olim.

Τὼς, sic, pro οὕτως, per Aphæresi. vel Dor. pro ὡς. Th. οὗτος, hic. Et τὼς, similiter, à τὸς, inusit. pro quo ὁ, in usu. τῶς, ὡς, tantum, quantum: et Dor. pro τούς.

Τὠστία, Dor. pro τὰ ὀστία, ossa.

Τὼπ' ἐπὶ χρέος, Dor. et Poët. dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, ad idem ministerium.

Ταὐτίω, ταὐτίῳ, et ταὐτὸ, pro τοῦ αὐτοῦ, τῷ αὐτῷ, et τὸ αὐτό.

Τωὐτοῦ, Dor. pro τοῦ αὐτοῦ.

Υ.

Υ Litera vigesima est apud Græcos: nota numeralis quæ significat CCCC, et cum lineolâ infra positâ quadringenta millia. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα. υ in ι, Dor. et Æol. mutatur, ut in Μοῖσα, pro Μοῦσα, &c.

῟Υ, olfacientis sonus: adv. à spiritu naribus attracto fictum, quùm quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Ὑάδες, αἱ, HYADES, stellæ septem in cornibus Tauri, quæ, quùm oriuntur aut occidunt, pluvias excitant: ab ὕω, pluo. Dicuntur etiam Palilicium sidus.

Ὕαινα, ης, ἡ, sucula, porcella; piscis nomen; HYÆNA, fera è genere luporum. Th. ὗς.

Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Th. ὕω, idem.

Ὑακίνθια, festum in honorem Hyacinthi pueri: et

Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, HYACINTHINUS, a, um: ab ὑάκινθος.

Ὑακινθοβαφὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, hyacinthino colore imbutus: ab ὑάκινθος et βάπτω.

ὙΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ, HYACINTHUS, puer, flos, et gemma; item lana aut fila hyacinthino colore imbuta; etiam nomen viri.

Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus, a, um: ab

῞ΥΑΛΟΣ, seu ὕελος, ου, ἡ, vitrum, crystallus.

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, vitrarium; et

Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, vitrarius: ab ὕαλος, vitrum, et ἔργον, opus.

Ὑὰς, άδος, ἡ, HYAS. Vide ὑάδες.

Ὑββάλλειν, subvertere: Dor. seu Æol. Sync. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act. ab ὑπὸ et βάλλω.

ὙΒΟ'Σ, ἡ, ὀν, curvus, inflexus. sed

῞Υβος, ου, ὁ, tuber in dorso cameli: a præc.

Ὑβύλλου, Dor. pro Εὐβύλου, Eubuli.

Ὑβρίζω, contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco; item stupro: f. ίσω, et Att. ιῶ. perf. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. pass. ὕβρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑβρισθεὶς, εῖσα, έν, a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, έντος, contumeliâ affectus. f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις.

῞ΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria, contumelia, superbia; stuprum vel adulterium, per vim et insolentiam illatum: acc. ὕβριν.

Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὑβρίσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumeliâ afficio. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσδεν, Dor. pro ὑβρίζειν.

Ὑβρισθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass verbi ὑβρίζω, quod vide.

Ὑβρισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab eod.

Ὕβρισμα, ατος, τὸ, idem quod ὕβρις.

Ὑβρισμένος, η, ον, ambitiosè ornatus. ἐν στολῇ οὐδέν τι ὑβρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. stolam habens haud valdè pretiosam. Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. ii. p. 117, 8vo.

Ὑβριστὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, contumeliosus, injuriosus; stuprator: à perf. pass. verbi ὑβρίζω.

Ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad faciendam injuriam: à præc.

Ὑβριστικῶς, adv. injuriosè, contumeliosè: à præc.

Ὑβριστία, ας, ἡ, contumeliosa, superba: ab ὑβριστής.

῞Υβωμα, ατος, τὸ, curvamen: ab ὑβός.

῞Υβωσις, εως, ἡ, affectio spinæ dorsi incurvatæ, quâ gibbosi fiunt: ab eod.

Ὑγιάζω, sano, curo: fut. άσω. perf. ὑγίακα. ab ὑγιής.

Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. act. ab

Ὑγιαίνω, sanus sum: fut. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ιὲς, ὁ ἡ, ἡ, sanus.

Ὑγιᾶ, acc. sing. ab ὑγιής.

Ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas: ab eod.

Ὑγιέος, gen. sing. Ion. à præced.

Ὑγιεινὸς, ἡ, ὸν, sanus, saluber. Th. ὑγιὴς, id.

Ὑγιεινότατος, superl. à præc.

Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, sanus, incolumis, integer: à seq.

ὙΓΙΗ'Σ, ιὲς, ὁ ἡ, ἡ, sanus, incolumis, integer; verus, rectus, utilis; bonus, faustus; ratus.

Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ. f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὰ κέλευθος, mare, pelagus. Th. ὑγρός.

Ὑγραίνω, f. ανῶ, humecto; irrigo: ab

ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, humidus; tener, mollis; flexibilis, agilis; laxus; lubricus; virens: ab ὕω, pluo.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor; flexibilitas, agilitas; prodigalitas, luxuria: à præc.

Ὑγρῶς, adv. humidè, liquidè, fluidè; molliter.

Ὑγρῶς βλέπειν dicitur de Venere et feminis luxuriosis, quibus est oculorum mobilis petulantia, Ep Philos. xxiv. Anacr. Od. xxviii. Bos Animadv. c. x.

Ὑδαρὴς, εος, ὁ ἡ, ἡ, aqueus, infirmus: ab ὕδωρ.

῞Υδατι, dat. et ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit. ὕδας, pro quo ὕδωρ, aqua.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, vesicula, stilla: Gl. Cyr. ab ὕδωρ.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquosus, aqueus, pluviosus. Th. ὕδωρ.

῞Υδει, aquæ, limo, dat. sing. ab ὕδος.

῞Υδερος, ου, ὁ, hydrops: ab ὕδωρ.

Ὑδέω, idem ac ὕδω, cano.

Ὑδνὴς, ιος, ὁ ἡ, ἡ, peritè canens; sapiens, prudens: ab ὕδω, cano.

Ὑδνέω, nutrio: an ab ὕω;

῞Υδνον, ου, τὸ, tumor terræ, tuber. ὕδνα, tubera.

῞Υδος, εος, τὸ, Poët. pro ὕδωρ, aqua. Th. ὕω.

Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA*, *aquatilis serpens*: ut et ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τό.
Ὑδραγωγίον, vel Ὑδραγώγιον, ου, τὸ, *aquæductio*, *aquæductus*: ab ὑδραγωγός.
Ὑδραγωγὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *aquæductor*; item *aquæductus*: ab ὕδωρ et ἀγωγὸς, quod est ab ἄγω.
Ὑδραίνω, f. ανῶ, *lavo*, *humecto*, *irrigo*, *effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.
Ὑδραλέτης, ου, ὁ, *mola aquaria*; vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, *molo*.
Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ab ὕδωρ et ἅλμη, *salsugo*.
Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*: et
Ὕδραυλις, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν, (scil. ὄργανον,) *HYDRAULA*, cui simile *organum*, scil. musicum, quo αὐλεῦσι per ὕδωρ.
Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio*, *irrigatio*: ab ὑδρεύω.
Ὑδρεῖον, ου, τὸ, Ion. -ήϊον, *vas hauriendæ aquæ*, *HYDRIA*; item *aquatio*: ab eod.
Ὑδρεύω, *rigo*, *irrigo*; *aquam poto* seu *ferio* seu *haurio*: ab ὕδωρ.
Ὑδρήϊον, τὸ, Ion. pro ὑδρεῖον, q. v.
Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ, quod vide.
Ὑδρία, *HYDRIA*, *cadus*, *urna*, *aquatio*. Th. ὕδωρ.
Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.
Ὑδρομέδουσα, nomen ranæ: ab ὕδωρ et μέδω, *impero*.
Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo*, *sum abstemius*; f. ήσω. perf. -πότηκα. ab
Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ex ὕδωρ et πότης, q. à πίνω, *bibo*.
Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS*, *serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.
Ὑδροφόρος, ου, ὁ, *quæ aquam portat*: ex ὕδωρ et φέρω, *fero*.
Ὑδρόχαρις, nomen ranæ: ab ὕδωρ et χαίρω, *gaudeo*.
Ὑδροχόος, ου, ὁ, *aquarius*, *sidus zodiaci*: ex ὕδωρ et χέω.
Ὑδρωπικὸς, ἡ, ὸν, *HYDROPICUS*, *a*, *um*, *qui laborat aquâ intercute*: ab
Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, *HYDROPS*, *aqua intercus*: nempe ex ὕδωρ et ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.
ΥΔΩ, *celebro*, *cano*, *dico*: qu. ab ᾄδω.
ΥΔΩΡ, ατος, τὸ, *aqua*. Poët. etc ὕδος, et ὕδος.
Ὑὶ, vox minitantis, *hui*.

Ὕει, *pluit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ὕω, f. ὕσω.
Ὕειος, εία, ειον, *suillus*: ab ὗς, *sus*.
Ὕελος, *vitrum*, pro ὕαλος, quod vide.
Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.
Ὑετίζω, *pluo*: f. ίσω. perf. ὑέτικα.
Ὑέτιος, ία, ιον, *pluviosus*: ab
Ὑετὸς, ῦ, ὁ, *pluvia*: ab ὕω. Hinc forsan Angl. WET.
Ὑετώτατος, άτη, ατον, *maximè pluvius*: superl. à præced.
Ὑη . et ὑηνία, ας, ἡ, *urbs porcorum*, *hara*; *mores suilli*; *insulsitas*: ab ὗς, *sus*.
Ὕης, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius*: Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.
Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab
ΥΘΛΟΣ, ου, ὁ, *nugæ*, *loquacitas*.
Υἱάσι, dat. pl. pro υἱέσι, ab υἱεὺς, *filius*.
Υἷε, *filii*, nom. dual. ab υἱεὺς.
Υἱέα, acc. sing. et υἱέας, acc. pl. et
Υἱέες, nom. pl. ab
Υἱεὺς, inus. gen. έως, *filius*. Th. υἱὸς, idem.
Υἱεῖ, dat. sing. contract. ab
Υἱεὺς, υἱέος, et contr. υἱεὺς, υἱέος, ὁ, *filius*.
Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*: q. d. θέσις υἱοῦ, quùm pro filio recipitur qui naturâ filius non est.
Υἱος, gen. contract. ab υἱεὺς.
ΥἹΟΣ, ῦ, ὁ, *filius*: de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus, ut υἱὸς κριῶν, et υἱὸς μονοκερώτων, Ps. xxviii. 6. Vorstius Phil. Sacr. Par. I. c. 15. p. 318. Hebraismum esse censet. Plut. in Conviv. vii. Sap. συμφρονήσας ὡς ὄνυ υἱὸς εἴη, *recordatus se filium esse asini*. *Nepos*. Apud S. Matt. υἱὸς Δαβὶδ, Ἀβραὰμ, pro aliquo ex seriis nepotibus ponitur. υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, *filius hominis*, scil. Messiah, regni præses, solummodo apud 2 Dan. vii. 13. Apoc. i. 13. xiv. 14.
Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱὸς.
Υἱόω, *adopto*: f. ώσω. a. 1. υἱωσα. a. 1. ind. m. υἱωσάμην, ω, ατο. à præced. th.
Υἱωνὸς, ῦ, ὁ, *nepos*, *filius filii*: ab eod.
Υἱώσατο, *in filium adoptavit*, 3. sing. aor. 1. ind. m. verbi υἱόω, quod vide.
ΥΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, et ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam*.
Ὕλα, ας, ἁ, Dor. pro ὕλη, *sylva*.

Ὕλαγμα, ατος, τὸ, et
Ὑλαγμὸς, ῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.
Ὑλαῖος, αία, αῖον, *sylvestris*; *luxurians frondibus et sylvescens*; *materialis*. Th. ὕλη, *sylva*.
Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.
Ὑλακτέω, -ῶ, fut. ήσω, idem quod
ΥΛΑ'Ω, *latro*: f. άσω.
ΥΛΗ, ης, ἡ, *SYLVA*, *materia*, *ligna*; *alimenta*, *fæces cibi decocti*. Hinc
Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, *sylvosus*, *arboribus opacus*. Th. ὕλη.
Ὑληκοῖται, nom. pl. ab
Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit*: ex ὕλη et κοίτη, *lectus*.
Ὑλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida*, *lignator*: ex ὕλη et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.
Ὕλίαι, ων, αἱ, *præsegmina coriorum*, *res fæculentæ*: ab ὕλη, *fæx*.
Ὕλλις τάλαντον, *Dorica libra*: Vide Scholiast. Pindar. Pyth. I. 120.
Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo*. ab
Ὑλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad succidendas arbores aptus*, *lignorum cæsor*, *lignator*. Th. ὕλη et τέμνω, *seco*.
Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab
Ὑλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sylvas depascitur*: ab ὕλη et φάγω, *edo*.
Ὑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sylvosus*: Th. ὕλη.
Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos*. ὑμὲς, Dor. pro
Ὑμεῖς, *vos*; qu. συμμεῖς, à σὺ, *tu*. indè ὑμέτερος, *vester*. Poët. ὑμός.
Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS*, *nuptiarum præses genius*; *nuptiale carmen*; *nuptiæ*: est et nom. Hæretici cujusdam. Th. ὑμήν.
Ὑμεναιόω, Poët. pro γαμέω, *uxorem duco*: à præced.
Ὑμὲς, Dor. pro ὑμεῖς, *vos*.
Ὑμέτερος, έρα, ερον, *vester*, *a*, *um*: ab ὑμεῖς, *vos*. Th. σὺ, *tu*.
ΥΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana*, *pellicula*; *HYMEN*, *carmen nuptiale*. Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu*.
Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et
Ὕμμε et ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et
Ὕμμι et ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*: a. 1. infin. act. et

Ὑμνεῦσαι, *cantantes*, nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνέουσαι. et

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*, 1. plur. præs. et

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνέουσαι, nom. pl. part. præs. f. g. et

Ὑμνεῦντι, Dor. pro ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. omnia ab

Ὑμνέω, *carmine celebro, hymnis decanto; celebro, laudo*; etiam *convicior, incuso, carmine perstringo et diffamo*; item *deploro, lamentor*: imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. perf. ηκα. a. 1. ησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος. ab ὕμνος, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio*: à perf. pass. verbi ὑμνέω.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus. et

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, *celebratus, celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*: ab ὑμνολόγος.

Ὑμνολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *hymnos dicens*: ex ὕμνος et λόγος.

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὕμνουν, imperf. act. et

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini*, dat. sing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *hymnos canto; oraculum edo*: à seq.

Ὑμνῳδὸς, ῦ, ὁ, *hymnorum cantor*: ex ὕμνος et ᾠδὴ vel ᾠδός.

Ὑν et ἱν, et ἷν, pro Hebræo *HIN, mensuræ genus*.

Ὕνις, et ὕννις, εως, ἡ, et ὕννυς, υος, ὁ, *vomer*.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus*. Puto ab υἱὸς, tanq. equi filius.

Ὑὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *faba porcina*. *HYOSCYAMUS*, herba quædam, ex eo nominata, quòd ejus pastu resolvantur et convellantur apii: ex ὗς et κύαμος.

Ὑοφορβὸς, qui ὗας φέρβει, *subulcus*: ὑοφορβεῖον, *porcinarium, hara*: ab ὗς et φέρβω.

Ὑπαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, *subindignor; indignor*: ex ὑπὸ et ἀγανακτέω.

Ὑπαγγελέουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, f. 2. part. act. f. g. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπὸ et ἀγγέλλω. f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum*: adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγορεύω, *verba subjicio, vicissim respondeo; post factum addo verba; nuncupo; dicto; interpretor*: fut. εύσω. perf. ὑπηγόρευκα. ex ὑπὸ et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, *forum*.

Ὑπάγω, *subduco; subjicio, jugo, subdo*, maximè in medio; *defero, in judicium adduco, accuso; recedo; eo*; in medio est præterea, *subjicio mihi, illiceo in fraudem, decipio, pellicio ad stuprum*; item *subjicio* vel *suggero alicui aliquid; hostem allicio*, Dion. Hal. Ant. i. 79. et Casaub. in loc. *morior, mortem obeo*, Matt. xxvi. 24. Mar. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contra ὑπάγω φρένα τέρψας, *vitam dego*, Theog. 917. præs. imperat. ὕπαγε, *vade*. imperf. ὑπῆγον, ες fut. ὑπάξω. perf. ὑπῆχα. a. 1. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ et ἄγω, *duco*.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio*: à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, *à, præ, sub*, &c.

ΥΠΑΙΘΑ, *coram, rectà*; ex ὑπαὶ et ἰθύ.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subdialis*: ex ὑπὸ et αἰθρία.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *subripio*.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo*: a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος. ab ὑπὸ et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo*.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa*: ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius crimini*: ex ὑπὸ et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à perf. med. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπάκουσον, *audi*, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab

Ὑπακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio; audio pulsantem ostium et sciscitando cognosco quis adsit*. Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner. imperf. ὑπήκουον. fut. ύσω. perf. ὑπήκουκα. aor. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. ex ὑπὸ et ἀκούω, *audio*.

Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*, a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præs. imperat. verbi

Ὑπαλεύομαι, *fugio, elabor*: ex ὑπὸ et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito*.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio*, et *HYPALLAGE* figura. ab

Ὑπαλλάττω, *submuto, immuto, commuto; loco alterius pono seu exhibeo*: ab ὑπὸ et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium*: ab eod.

Ὑπαλύσκω, f. ύξω, *subterfugio, effugio, evito*: ex ὑπὸ et ἀλύσκω.

Ὑπαναχωρέω, ῶ, fut. ήσω, *clam retro abeo*.

Ὕπανδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *viro subjectus* seu *obnoxius*: qu. d. ὁ, vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui vel quæ est in potestate viri*.

Ὑπανίσταμαι, *assurgo honoris causâ alicui, exsurgo*: ex ὑπὸ et ἀνίσταμαι.

Ὑπανίστασο, *surge*, præs. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, *occurro*: f. ήσω. perf. ὑπήντηκα. a. 1. ὑπήντησα. ex ὑπὸ et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio, occursus*: à præc.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Ὑπαξόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sub axe est*: ab ὑπὸ et ἄξων.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis bene merito gratiam referre*: ab

Ὑπαντιάω, et -άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido*: ab ὑπὸ et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo*. Th. ἀντί.

Ὕπαντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in antris est vel degit*: ex ὑπὸ et ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere*. Th. ἅπτω.

ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera*: ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργύρια, τὰ, Ion. pro [illegible]

γμένα, quæ jam facta sunt: ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *argentum in se continens; argento par.* ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniæ venalis.* hoc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent*, ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, et ὑπάῤῥηνος, ου, ὁ, *ovis sub se* vel *in se agnum habens*: ex ὑπὸ et ἄρς, ἀρνός.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates*: ex eod.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere.* Vide ἁρπάζω, *rapio.*

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus; beneficium ultrò datum.* Th. ἀρχή.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates quæ quis habet.* Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet; dux, præses, præfectus.* item nom. Indicum fluvii. ex ὑπὸ et ἄρχος.

Ὑπαρχούσης, gen. sing. part. præs. f. g. et

Ὑπάρχουσι, 3. plur. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, *initium do, primus facio* aut *dico; sum, suppeto, præsto sum; adsum;* sum ὕπαρχος. οὐδ' ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἠδίκεις αὐτοὺς, Isoc. p. 443, *nec ultor, sed auctor, ei injuriis affecisti.* καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestra stabit mea civitas, præsto erit vobis.* in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet.* fut. ὑπάρξω. perf. ὕπηρχα. a. 1. ind. act. ὕπηρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium*, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *clypeo tectus*: ex ὑπὸ et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, *sub clypeo latens incedo, pugno;* Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum; armiger alicujus sum.* ex ὑπὸ et ἀσπὶς, *clypeus.*

Ὑπατεία, ας, ἡ, *consulatus*: à seq.

Ὑπατεύω, f. εύσω, *consulatum gero*: ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ἡ, όν, *consularis*: ab eod.

Ὕπατος, άτη, ατον, *summus, a, um*: contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus*, et *profundus.* Th. ὑπέρ.

Ὑπέασι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. plur. præs. ind. verbi ὕπειμι, q ex ὑπὸ et εἰμὶ, *sum.*

Ὑπέασι, *cultro;* sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno.* Th. βάλλω, *jacio*: fut. βαλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3 plur. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor.* Th. βλέπω, *video*, fut. ψω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*: vide in ἔγγυος, *sponsor.*

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*: f. σω.

Ὑπεδεδίεισαν, *timuerunt*, per Sync. pro ὑπεδεδιείεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi ὑποδείδω, quod ab ὑπὸ et δείδω, *timeo*: fut. δείσω. perf. med. δέδια. plusq. perf. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro*: f. ξω. perf. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo.*

Ὑπέδεκτο, pro ὑπεδέχετο, ab ὑποδέχομαι, *suscipio.*

Ὑπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*: fut. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio*: perf pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑπεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι, *pono*: fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Ὑπεικτέον, *cedendum est*: verbale à seq.

Ὑπείκω, *obedio, succumbo, cedo*, Poët. dicitur ὑποείκω, fut. ὑπείξω. Ex ὑπὸ et εἴκω, *cedo.*

Ὕπειμι, *subsum, adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ὑπεῖναι, *remittere;* Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ὑπεῖναι, *adesse*, præs. inf. à præc.

Ὑπείξομαι, fut. 1. med. verbi ὑπείκω, quod vide.

Ὑπείρεχον, *superabant*, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Ὑπειρέχοι, *teneat*, 3. sing. præs. opt. act. ab ὑπερέχω, *excello*: quod ab ὑπὲρ, *supra*, et ἔχω, *habeo, teneo.*

Ὑπείροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior*: ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *submitto.*

Ὑπεκδραμεῖν, *effugere*, a. 2. inf. ab inusit. ὑπεκδραμέω, quod componitur ex ὑπὸ et ἐκδραμέω, pro quo in præsenti usurpatur ἐκτρέχω.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco.* Th. τίθημι, *pono.*

Ὑπεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum esse.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Ὑπεκκομίζεσθαι, *clam exportare.* Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ὑπὸ, ἐκ, et κομίζω, *fero.*

Ὑπεκπέμπω, *clam emitto, submitto.* Th. πέμπω, *mitto.*

Ὑπεκπροθεῖ, *longè præcurrit*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὑπεκπροθέω, ῶ, f. εύσω, *præcurro*: quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro.*

Ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. præc.

Ὑπεκτίθημι, seu ὑπεκτίθεμαι, *aliquò transportandum curo, clam subductum expono.* Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero.* Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, *clam fugiunt*, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, 3. pl. præs ind. act. et

Ὑπέκφυγε, *effugisset*, Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio, subterfugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio.*

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me subduco*: ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω. eo.

Ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo, præsumo.* Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελαύνω, f. ελάσω, *adequito*: ex ὑπὸ et ἐλαύνω.

Ὑπελείφθην, *relictus sum*, a. 1.

Ὑμνέειν, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare*: a. 1. infin. act. et

Ὑμνέουσαι, *cantantes*, nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνοῦσαι. et

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus*, 1. plur. præs. et

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. et

Ὑμνεῦντι, Dor. pro ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. omnia ab

Ὑμνέω, *carmine celebro, hymnis decanto; celebro, laudo*; etiam *convicior, incuso, carmine perstringo et diffamo*; item *deploro, lamentor*: imperf. ὕμνεον, ουν. f. ήσω. perf. ηκα. a. 1. ησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος. ab ὕμνος, *carmen*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὑμνήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio*: à perf. pass. verbi ὑμνέω.

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator*: propriè carminibus. et

Ὑμνητὸς, ἡ, ὸν, *celebratus, celebris*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro*.

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio*: ab ὑμνολόγος.

Ὑμνολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hymnos dicens*: ex ὕμνος et λόγος.

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum*. Th. ὕδω, *celebro*.

Ὕμνουν, imperf. act. et

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini*, dat. sing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *hymnos canto; oraculum edo*: à seq.

Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, *hymnorum cantor*: ex ὕμνος et ᾠδὴ vel ᾠδός.

Ὓν et ἵν, et ἶν, pro Hebræo *HIN, mensuræ genus*.

Ὕνις, et ὕννις, εως, ἡ, et ὕννος, ου, ὁ, *vomer*.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus*. Puto ab υἱὸς, tanq. equi filius.

Ὑὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus*. Th. σῦς, συὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *faba porcina*. *HYOSCYAMUS*, herba quædam, ex eo nominata, quòd ejus pastu resolvantur et convellantur apii: ex ὗς et κύαμος.

Ὑοφορβὸς, qui ὗας φορβεῖ, *subulcus*: ὑοφορβεῖον, *porcinarium, hara*: ab ὗς et φέρβω.

Ὑπαγανακτέω, -ῶ, f. ήσω, *subindignor; indignor*: ex ὑπὸ et ἀγανακτέω.

Ὑπαγγελέουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, f. 2. part. act. f. g. ab

Ὑπαγγέλλω, *clam nuntio*: ex ὑπὸ et ἀγγέλλω. f. ελῶ. a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical*; quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum*: adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγορεύω, *verba subjicio, vicissim respondeo; post factum addo verba; nuncupo; dicto; interpretor*: fut. εύσω. perf. ὑπηγόρευκα. ex ὑπὸ et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, *forum*.

Ὑπάγω, *subduco; subjicio, jugo, subdo*, maximè in medio; *defero, in judicium adduco, accuso; recedo; eo*; in medio est præterea, *subjicio mihi, illiceo in fraudem, decipio, pellicio ad stuprum*; item *subjicio* vel *suggero alicui aliquid; hostem allicio*, Dion. Hal. Ant. i. 79. et Casaub. in loc. *morior, mortem obeo*, Matt. xxvi. 24. Mar. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contra ὑπάγω φρένα τέρψας, *vitam dego*, Theog. 917. præs. imperat. ὕπαγε, *vade*. imperf. ὑπῆγον, ες fut. ὑπάξω. perf. ὑπῆχα. a. 1. ὑπήγαγον, ες, ε. ex ὑπὸ et ἄγω, *duco*.

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio*: à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, à, *præ, sub*, &c.

ΥΠΑΙΘΑ, *coram, rectà*; ex ὑπαὶ et ἰθύ.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *subdialis*: ex ὑπὸ et αἰθρία.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι, *subripio*.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clam prosilio, subrepo*: a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος. ab ὑπὸ et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo*.

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa*: ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *obnoxius crimini*: ex ὑπὸ et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia*: à perf. med. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὑπάκουσον, *audi*, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab

Ὑπακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio; audio pulsantem ostium et sciscitando cognosco quis adsit*. Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner. imperf. ὑπήκουον. fut. ούσω. perf. ὑπήκουκα. aor. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. ex ὑπὸ et ἀκούω, *audio*.

Ὑπαλεύασθαι, *subterfugere*, a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præs. imperat. verbi

Ὑπαλεύομαι, *fugio, elabor*: ex ὑπὸ et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito*.

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio*, et *HYPALLAGE* figura. ab

Ὑπαλλάττω, *submuto, immuto, commuto; loco alterius pono* seu *exhibeo*: ab ὑπὸ et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*.

Ὑπαλύξαι, *effugere*, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσκω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium*: ab eod.

Ὑπαλύσκω, f. ύξω, *subterfugio, effugio, evito*: ex ὑπὸ et ἀλύσκω.

Ὑπαναχωρέω, -ῶ, fut. ήσω, *clam retro abeo*.

Ὕπανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *viro subjectus* seu *obnoxius*: qu. d. ὁ, vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui vel quæ est in potestate viri*.

Ὑπανίσταμαι, *assurgo honoris causâ alicui, exsurgo*: ex ὑπὸ et ἀνίσταμαι.

Ὑπανίστασο, *surge*, præs. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, *occurro*: f. ήσω. perf. ὑπήντηκα. a. 1. ὑπήντησα. ex ὑπὸ et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντὴ, ῆς, ἡ, *obviatio, occursus*: à præc.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω, quod vide.

Ὑπαξόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui sub axe est*: ab ὑπὸ et ἄξων.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέταν, *benefactori occurrere*, i. e. *viro de nobis bene merito gratiam referre*: ab

Ὑπαντιάω, et -άζω, f. άσω, *obviam prodeo, incurro, incido*: ab ὑπὸ et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo*. Th. ἀντί.

Ὑπάντροος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui in antris est* vel *degit*: ex ὑπὸ et ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere*. Th. ἅπτω.

ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera*: ei ὄναρ opponitur.

Ὑπαργύριον, τὸ, Ion. pro [illegible]

γμένα, *quæ jam facta sunt:* ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *argentum in se continens; argento par.* ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniæ venalis.* hoc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent*, ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, et ὑπάῤῥηνος, ου, ὁ, *ovis sub se* vel *in se agnum habens:* ex ὑπὸ et ἄρς, ἀρνός.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum*: ab ἄρχω. Th. ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res, facultates:* ex eod.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere.* Vide ἁρπάζω, *rapio.*

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, ortus; beneficium ultrò datum.* Th. ἀρχή.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates quæ quis habet.* Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet; dux, præses, præfectus.* item nom. Indicum fluvii. ex ὑπὸ et ἄρχος.

Ὑπαρχούσης, gen. sing. part. præs. f. g. et

Ὑπάρχουσι, 3. plur. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, *initium do, primus facio* aut *dico; sum, suppeto, præsto sum; adsum;* sum ὕπαρχος. οὐδ' ἀμυνόμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἠδίκεις αὐτοὺς, Isoc. p. 443, *nec ultor, sed auctor, ei injuriis affecisti.* ϗ ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestra stabit mea civitas, præsto erit vobis.* in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet.* fut. ὑπάρξω. perf. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium*, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clypeo tectus:* ex ὑπὸ et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, *sub clypeo latens incedo, pugno;* Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum; armiger alicujus sum.* ex ὑπὸ et ἀσπὶς, *clypeus.*

Ὑπατεία, ας, ἡ, *consulatus:* à seq.

Ὑπατεύω, f. εύσω, *consulatum gero:* ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ή, όν, *consularis:* ab eod.

Ὕπατος, άτη, ατον, *summus, a, um:* contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus*, et *profundus.* Th. ὑπέρ.

Ὑπέασι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. plur. præs. ind. verbi ὕπειμι, q. ex ὑπὸ et εἰμὶ, *sum.*

Ὑπέασι, *cultro;* sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno.* Th. βάλλω, *jacio*: fut. βαλῶ.

Ὑπεβλέποντο, 3 plur. imperf. ind. med. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor.* Th. βλέπω, *video*, fut. ψω.

Ὑπέγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sponsioni est obnoxius:* vide in ἔγγυος, *sponsor.*

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo:* f. σω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerunt*, per Sync. pro ὑπεδεδίεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi ὑποδείδω, quod ab ὑπὸ et δείδω, *timeo:* fut. δείσω. perf. med. δέδια. plusq. perf. ἐδεδίειν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro:* f. ξω. perf. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo.*

Ὑπεδέκτο, pro ὑπεδέχετο, ab ὑποδέχομαι, *suscipio.*

Ὑπέδεκτο, *excepit*, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*: fut. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio:* perf pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio.*

Ὑπεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι, *pono:* fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Ὑπεικτέον, *cedendum est:* verbale à seq.

Ὑπείκω, *obedio, succumbo, cedo*, Poët. dicitur ὑπαείκω, fut. ὑπείξω. Ex ὑπὸ et εἴκω, *cedo.*

Ὕπειμι, *subsum, adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ὑπεῖναι, *remittere;* Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ὑπεῖναι, *adesse*, præs. inf. à præc.

Ὑπείξομαι, fut. 1, med. verbi ὑπείκω, quod vide.

Ὑπείρεχον, *superabant*, per Metath. pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Ὑπειρέχοι, *teneat*, 3. sing. præs. opt. act. ab ὑπειρέχω, *excello:* quod ab ὑπὲρ, *supra*, et ἔχω, *habeo, teneo.*

Ὑπείροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, *eximius, excellens, excellentior:* ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *submitto.*

Ὑπεκδραμεῖν, *effugere*, a. 2. inf. ab inusit. ὑπεκδραμέω, quod componitur ex ὑπὸ et ἐκδραμέω, pro quo in præsenti usurpatur ἐκτρέχω.

Ὑπεκθῶνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco.* Th. τίθημι, *pono.*

Ὑπεκκεῖσθαι, *clam aliquo exportatum esse.* Th. κεῖμαι, *jaceo.*

Ὑπεκκομίζεσθαι, *clam exportare.* Hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ὑπὸ, ἐκ, et κομίζω, *fero.*

Ὑπεκπέμπω, *clam emitto, submitto.* Th. πέμπω, *mitto.*

Ὑπεκπροθεῖ, *longè præcurrit*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ὑπεκπροθέω, ῶ, f. ήσω, *præcurro:* quod ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro.*

Ὑπεκπροφεύγω, *clam profugio:* ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, *fugio:* a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. præc.

Ὑπεκτίθημι, seu ὑπεκτίθεμαι, *aliquò transportandum curo, clam subductum expono.* Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clam effero.* Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero:* f. οἴσω. a. 1, ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, *clam fugiunt*, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, 3. pl. præs ind. act. et

Ὑπέκφυγε, *effugisset*, Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Ὑπεκφεύγω, *clam fugio, subterfugio:* ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio.*

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me subduco:* ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω. εο.

Ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi*, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo, præsumo.* Th. λαμβάνω, *capio:* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελαύνω, f. ελάσω, *adequito:* ex ὑπὸ et ἐλαύνω.

Ὑπελείφθην, *relictus sum*, a. 1.

ind. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo:* fut. ψω. Th. λείπω, *linquo:* aor. 2. ἔλιπον. perf. med. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω, *existimo.* Th. λαμβάνω, *capio.* f. m. λήψομαι. perf λέληφα, Att. εἴληφα a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *solvisti,* Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *solvo.* fut. σω. a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, *expectabant,* vel *sustinuerunt,* 3. pl a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo.* aor. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo:* fut. νῶ. perf. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήμυκε, *deflexit, tristatus est,* 3. sing. perf. ind. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω, qu. ab ὑπὸ et ἠμύω, *cado, inclino:* fut. ύσω. perf. ἤμυκα, et Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Pleonasmo Poët. τοῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθην, ης, η, *recordatus sum,* aor. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco,* quod vide.

Ὑπεναντίος, α, ον, *contrarius,* (nusquam *subcontrarius,* ut contendit J. Albert ad Col. ii. 14.) *adversarius; obvius, obviam factus.* Ex ὑπὸ et ἐναντίος, *adversus.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Ὑπεναντίως, *variè, è contrario:* adv. à præc.

Ὑπένερθε, Poët. *sub, subtus:* ex ὑπὸ et ἔνερθε, *infra.* item ἔνερθε, pro ἔνερθεν, ab ἔνερος, *mortuus.*

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor:* fut. ήσω. perf. ὑπονενόηκα. ex ὑπὸ et νόος, νοῦς, ὁ, *mens.*

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtractio:* ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *subtraho:* ab ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, *capio.*

Ὑπεξαίρω, idem. f. αρῶ. perf. ὑπεξῆρκα. ab αἴρω, *tollo:* ex ὑπὸ et ἐξαίρω.

Ὑπεξαλύσκω, fut. ξω, *effugio, subterfugio, devito:* ex ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω. vide ἀλύξας.

Ὑπεξαναδὺς, *emersus,* vel *fallens emergendo,* præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δύμι, *subeo.*

Ὑπέξειμι, *relinquo, excedo, exeo, subterfugio; in alicujus aspectum aggredior,* Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman.

ὑπεξιόντες, *prodeuntes,* aor. 2. part. Herod. l. i. c. 176. *subterfugientes,* l. iv. c. 120. ab ὑπὸ et ἔξειμι, *exeo.* Th. εἶμι, seu ἴω, *eo.*

Ὑπεξερύω, *subtraho:* ab ὑπὸ, ἐξ, et εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho.*

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clam egredior.*

Ὑπεξέρχεσθαι, *clam exire:* ab

Ὑπεξέρχομαι, *clam egredior, me subduco; ulciscor, punio:* ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio:* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ὑπεξέσχε, *effugit,* pro quo commun. ὑπεξέφυγε, 3. sing a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω, *clam me subduco.* Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω, *subduco.*

Ὑπεξέχω, *clam me subduco.* Th ἔχω.

Ὑπεξῄεσαν, *se subduxerunt.* Vide ᾔεσαν.

Ὑπεξήλυξε, *evitavit,* 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσσω.

Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, *filius familias,* propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, *sub potestate,* scil. patris, nondum emancipatus; *subjectus, subditus.*

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω, *subnavigo, sublego.* Th. πλέω, *navigo:* f πλεύσω. a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poët ὑπεὶρ, cum gen. *super, supra; pro, nomine, vice, loco alterius; propter; per; de;* cum acc. *ultra, trans, supra, præter,* vel *contra:* sine casu adverbii vim habet. in compos. notat *supra, super, pro, præ, trans, præter,* et *intensionem.* (*pro, in commodum,* vel *defensivè,* ut Rom. viii. 31, εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; vel *votivè,* προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44, *et orate pro persequentibus et calumniantibus vos.—Juxta,* Ὁ Θεὸς, ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν— ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13, *juxta beneplacitum.—Vice, loco,* συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, Joan. xi. 50, *loco totius populi.* ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι, Philem. 13.—*De,* τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. *de misericordiâ Deum glorificent.—Quod attinet ad,* ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, 2 Thess. ii. 1. *quod attinet ad adventum Domini.*—Ut Lat. *super,* κράζει ὑπὲρ Ἰσραὴλ, Heb. vi. 27.—*De* pro διὰ, *per* ὑπὲρ ἧς ἔθνῃσκε, Soph. Trachin. ver. 721, *per quam moriebatur.—Per,* in formulâ adjurandi, λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, Hom. Il. X. *precor per animam et genua.* καί μιν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. Ω. *per patrem supplica.* Vid. plura L. Bos. Miscel. cxxxii.—*Propter,* ὑπὲρ κακῶν. Eurip. Hippol 159. *ob mala.* ἔριδος ὑπὲρ, Androm. 90, *ob discordiam.* usitatius ὑπὸ. vid Markl. ad Eurip. Suppl. 1125.)

Ὑπέρα, ας, ἡ, *funis quo antennarum cornua tenduntur et laxantur:* ab ὑπὲρ.

Ὑπεράγαν, adv. *valde, maximè.*

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, *deamo.* Th. ἀγαπάω, *diligo.*

Ὑπεραγόντως, *valde,* adv. 2 Macch. vii. 20. ab

Ὑπεράγω, f ξω, *excello.* Th. ἄγω, *duco.*

Ὑπεραεῖ, per Dialys. pro ὑπεραῷ, dat. sing. ab

Ὑπεραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *desuper flans:* ab ὑπὲρ et ἄω, *flo, spiro.*

Ὑπεραινετὸς, ἡ, ὸν, *maximè laudabilis:* ex ὑπὲρ et αἰνετὸς, *laudabilis.*

Ὑπεραίρω, *extollo, supra modum me effero;* item *antecello:* f. ὑπεραρῶ. perf. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπερῆρα. præs. pass. ὑπεραίρομαι, *supra modum efferor,* vel *effero meipsum.* a. 1. pass. ὑπερήρθην. a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπέραισχρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *supra modum turpis.* Th. αἰσχρὸς, *turpis.*

Ὑπέρακμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *florem ætatis excedens:* ex ὑπὲρ, *super,* et ἀκμὴ, *cuspis;* item *flos ætatis.*

Ὑπεράκρια, ων, τὰ, *montium cacumina:* ab

Ὑπεράκριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *loca montana incolens:* ex ὑπὲρ et ἄκρος, *summus.*

Ὑπεραλγέω, ῶ, fut. ήσω, *supra modum doleo:* ex ὑπὲρ et ἀλγέω.

Ὑπεράλλομαι, *transilio:* ex ἅλλομαι, *salio.*

Ὑπέραλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *eximius, præstans:* ex ὑπὲρ et ἄλλος, *alius.*

Ὑπεράλμενον, *transilientem,* per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. sing. part. præs. verbi ὑπεράλλομαι, *salio.*

Ὑπεράνω, et ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. *longè suprà.* Ex ὑπὲρ et ἄνω, *sursum.*

Ὑπεραπολογούμενος εἴης, pro

ὑπέρ τινος ἀπολογεῖσθαι, *pro aliquo causam agere.*

Ὑπεραρθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω, quod vide.

Ὑπεραρρωδέω, ῶ, fut ήσω, *supra modum metuo:* ex ὑπὲρ et ἀῤῥωδέω, *non metuo,* qu. ex α priv. et ὀῤῥωδέω, *metuo.* Th. ὄῤῥος.

Ὑπερασπίζω, f. ίσω, *clypeo protego, propugno.* Ex ὑπὲρ et ἀσπίζω, *clypeo defendo.* Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus.*

Ὑπερασπισμὸς, οῦ, ὁ, *defensio, propugnatio:* et

Ὑπερασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, id. quod

Ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, *propugnator, protector:* à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, fut. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω, quod vide.

Ὑπεραυξάνω, *vehementer augesco:* f. ὑπεραυξήσω. aor. 1. ὑπερηύξησα. ex ὑπὲρ et αὐξάνω, *cresco.* Th. αὔξω, *augeo.*

Ὑπεράφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dor. pro ὑπερήφανος, *superbus:* q. v.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *supra modum gravatus et onustus:* et

Ὑπεράχθομαι, *iniquissimo animo fero, valde doleo.* Th. ἄχθος, εος, τὸ, *pondus.*

Ὑπερβαίνω, *supergredior, transgredior, transcendo; scando super reliquos, transeo; excedo, supero, antecello; opprimo; vinco; prætereo, omitto, non dico.* f. ὑπερβήσομαι. perf. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπέρβην, ης, η. ex ὑπὲρ et βαίνω, *eo.*

Ὑπερβάλλῃ, *prætererit,* 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Ὑπερβαλλόντως, adv. *excellenter, valde, plus justo.* ab

Ὑπερβάλλω, *projicio ultra; supero, excello; excedo, abundo; contra liceor; trajicio:* f. αλῶ. perf. ηκα. perf. med. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, *jacio:* fut. αλῶ. perf. βέβληκα. aor. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, et Ion. -ίη, ἡ, *transgressio, contemptus,* Poët. pro ὑπέρβασις.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, *transgressio, transitus: præstantia; violatio legis, fœderis,* &c. ab ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ὑπερβατὸν, οῦ, τὸ, *HYPERBATON,* figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερβατὸς, ή, ὸν, *excellens, præstantissimus:* ab ὑπερβαίνω, *transgredior,* quod vide.

Ὑπερβέῃ, Att. pro ὑπερβῇ, *transgressus fuerit,* 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω. f. m. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Ὑπερβῆναι, *superare,* a. 2. inf. act. et

Ὑπερβῇς, *transeas,* 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὑπέρβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS.* ex ὑπὲρ et βία, *vis.*

Ὑπερβίαν, adv. *supra vires:* à præc.

Ὑπερβίως, adv. idem, et ab eod.

Ὑπερβιάζομαι, f. άσομαι, *vi supero:* ex ὑπὲρ et βιάζομαι.

Ὑπερβολάδην, adv. *supra modum.*

Ὑπερβολαὶ, *saltus, loca montana;* ab ὑπερβολὴ, q. v.

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, *exuberantia, excessus, præstantia, excellentia, HYPERBOLE,* figura; *dilatio:* à perf. med. verbi ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολία, ας, ἡ, *excessus:* ab eod.

Ὑπερβολικὸς, ή, ὸν, *excedens, nimius;* ab ὑπερβολή.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, *populi qui ultra Aquilonem habitant.* Th. Βορέας, *Boreas.*

Ὑπεργάζομαι, f. άσομαι, *occultè molior, occultè facio:* ex ὑπὸ et ἐργάζομαι.

Ὑπέρδασυν, acc. sing. ab

Ὑπέρδασυς, -δασεῖα, -δασυ, *valdè hirsutus:* ex ὑπὲρ et δασὺς, *hirsutus.*

Ὑπερδέα, per Sync. pro ὑπερδέεα, accus. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *metu superior, qui nullo metu superatur aut frangitur:* q. ab ὑπὲρ et δέος, εος, τὸ, *metus.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδείδω, *supra modum timeo.* Th. δείδω, *timeo.*

Ὑπερδικέω, f. ήσω, *causam ago pro:* ab ὑπὲρ et δίκη, *jus.*

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, *Nemesin ultricem evitare.* Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. 68. ab

Ὑπέρδικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *supra modum justus.* Th. δίκη, *jus.*

Ὑπερεδράμομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, *prætercurro.* Th. τρέχω, *curro.* fut. θρέξω. perf. δεδράμηκα a. 2. ἔδραμον. perf. med. δέδρομα.

Ὑπερδυναμέω, *prævaleo:* f. ήσω. a. 1. ὑπερεδυνάμησα. ab ὑπὲρ et δύναμαι, *possum:* aor. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερέθεμην, εο, ετο, aor. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, *supra pono.* Th. τίθημι, *pono:* f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo:* f. είσομαι. a. 2. ὑπερεῖδον. a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, όντος. ab ὑπὲρ et εἴδω, *video:* aor. 2. εἶδον, et ἴδον. item *confirmo, suffulcio:* ab ὑπὸ et ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερεῖσαι, aor. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, *suffulcio, fulcimina suppono:* ab ὑπὸ, *sub,* et ἐρείδω, *fulcio.*

Ὑπερέκεινα, adv. *ultrà, trans,* cum genit. 2 Cor. x. ver. 16. idem quod ἐκεῖνα, pro ἐπὶ ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum *illic, antè.*

Ὑπερεκπλήσσω, f. ξω, *supra modum terrefacio:* ὑπερεκπέπληγμαι, perf. pass. ex ὑπὲρ et ἐκπλήσσω.

Ὑπερεκτείνω, *præter modum produco, extendo me ultrà quàm fas est:* f. ὑπερεκτενῶ. a. 1. ὑπερεξέτεινα. quod ab ὑπὲρ, ἐκ, et τείνω, *tendo.*

Ὑπερεκτίνω, f. ίσω, *solvo pro:* ab ὑπὲρ, ἐκ, et τίνω, seu τίω, *solvo.*

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *depensio, depensus:* à præc.

Ὑπερεκχέω, *super effundo:* ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo,* fut. χεύσω.

Ὑπερεκχύνω, *nimiùm effundo:* f. ὑπερεκχύσω. perf. ὑπερεκκέχυκα. Sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo.* ex ὑπὲρ, ἐκ, et χύνω, f. χύσω. Th. χέω, *fundo:* f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, *qui superavit, qui vicit,* aor. 2. part. act. ab ὑπέρχομαι.

Ὑπερεντυγχάνω, *interpello, intercedo:* ex ὑπὲρ et ἐντυγχάνω, quod vide.

Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior:* ex ὑπὲρ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio:* fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodùm effero:* a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η. ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, *tollo.*

Ὑπερεπιθυμέω, *admodùm desidero:* quod ex ὑπὲρ et ἐπιθυμέω, *desidero,* quod vide.

Ὑπερεπλεόνασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo.*

Ὑπερέσχε, *protexit,* 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præsto.*

Ὑπερεύθω, fut. ξω, *subrubesco:* ex ὑπὸ et ἐρεύθω.

Ὑπερευφραίνω, *magnâ lætitiâ afficio.*

Ὑπερηφανὴς, seu ὑπερήφανος; quod vide.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, τυπεὶς, ἐφονεύθη, καὶ ἔθανε, qui pro patre periit, ac cæsus est. Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, teneo super aut supra, supereminco, præstantior sum, supero: τὸ ὑπερέχον, eminentia, præs. part. n. g. et in pl τὰ ὑπερέχοντα, sublimia: f. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. q. ex ὑπὲρ et ἔχω, habeo: f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2 ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, supra modum delector. Th. ἡδὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, suavis, lætus.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, dilatio ultra præscriptum diem, fœnus pro debito ad diem non soluto: ab

Ὑπερήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, præteriens diem promissum, vel condictum; qui intra diem non persolvit debitum: cum gen. ad alia transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, quæ florem ætatis excessit, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως, ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poëtæ. At ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινὰ, apud Dem. et passim, tarda nomina acerbè compellare, et moræ pretium exigere. Dup. in Theophr. Ch. p. 361. ab ὑπὲρ et ἡμέρα, dies.

Ὑπερημίσεως, excedentes numero dimidium: ab ἥμισυς, εος, dimidius.

Ὑπερηνορέω, ultra virum possum, superbio: ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, superbus, supra modum virilis, fortis: ab ὑπὲρ et ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, extollo, excedo, supero; quod ex ὑπὲρ et αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τέκνα, superba proles. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, superbio; effero me; fastidio; cum acc. jacto: à seq.

Ὑπερηφανὴς, ὲς, superbus, arrogans.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, fastus: à seq.

Ὑπερήφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri. Subst. cum genit. in masc. contemptor. in neut. magnificentia, pulchritudo eximia. à φαίνομαι.

Ὑπερηφανῶς, adv. arroganter, superbè: à præc.

Ὑπερθε, seu ὕπερθεν, adv. desuper, suprà. ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦν, extollere, in altum evehere. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερθεματίζω, licitor, licior, pretium augeo. tanq. ab ὑπέρθεμα, pretium superadditum. Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, οῦ, ὁ, licitatio, adjectio: et

Ὑπερθεματιστὴς, οῦ, ὁ, licitator: ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, dilatio, mora, procrastinatio: ab ὑπερτίθημι, differo. Th. τίθημι, pono.

Ὑπερθορέονται, 3. plur. præs. ind. med. verbi seq.

Ὑπερθορέω, ῶ, f. ήσω, supersilio, transilio: ex ὑπὲρ et θορέω, salio.

Ὑπέρθορον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi præc.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, magnanimus: ex ὑπὲρ et θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Ὑπερθύριον, superliminare: et

Ὑπέρθυρον, idem: ex ὑπὲρ, super, et θύρα, janua.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, HYPERIDES, nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventiâ dissimulo; quod vide.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, vel -ὸν, οῦ, τὸ, HYPERICUM, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ου ab

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab ὑπερίων.

Ὑπερισχύω, vigeo, prævaleo: fut. ύσω. perf. κα. ab ἰσχύω, possum.

Ὑπερίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, supergrediens; Epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, super iens: item nomen propr.

Ὑπερκαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, longè formosissimus: ex ὑπὲρ et καλός.

Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Luc. Necyom. pudibundus, supra modum tristis: ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, luceo.

Ὑπέρκειμαι, superjaceo, præcedo, immineo.

Ὑπερκεράννυμι, superinfundo: f. κεράσω. perf. -κεκέρακα. ex ὑπὲρ et κεράννυμι, misceo.

Ὑπερκεράω, ῶ, cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero: ex ὑπὲρ et κέρας, cornu.

Ὑπερκορέσαις, exsaturaveris, 2. sing. aor. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, f. έσω, exsaturo: ex ὑπὲρ et κορέω, satio.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, superior sum: ex ὑπὲρ et κρατέω, teneo.

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμάννυμι, super vel supra suspendo. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, suspendo: f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloriâ supereminens: ex ὑπὲρ et κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ὑπερκύπτω, f. ψω, caput profero ad prospiciendum; exsupero, cum acc. Plut. in Lycurg. ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον. Et cum gen. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λαμπροῖς ὄρους ὑπερκύψαντες, Heliod. l. 1.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, propugno. Th. μάχομαι, pugno.

Ὑπερμεγαθὴς, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, supra modum magnus. Ex ὑπὲρ et μέγεθος. q. à μέγας, magnus.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, præpotens; dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, præcelsus, prælongus, ingens: à μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, præter fatum, contra quod in fatis erat; à μοῖρα, vel μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubes excedens.

Ὑπερνικάω, ῶ, plus quam victor sum, longè supero: fut. ήσω. perf. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, populi qui supra Austrum habitant. Th. νότος, ου, ὁ, Notus, Auster.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ϗ ἡ, prætumidus, superbus; ex ὑπὲρ, super, (id est, nimis,) et ὄγκος, ου, ὁ, tumor, fastus.

Ὑπεροικέω, suprà habito. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in superiori parte domûs domicilium seu sedes habet: ex ὑπὲρ et οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia; dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσιν ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, insolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma superat. Pindar. in Olymp. dixit ἄταν ὑπέροπλον, calamitatem ineluctabilem, ex ὑπὲρ, super, et ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, superbus: et

Ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὸν, qui contemnere et superbè despicari solet, superbus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπεροπτικῶς, adv. more eorum qui superbè contemnunt: à præc.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, despectio, contemptus: ab

Ὑπεροράω, contemno, negligo: fut. άσω. perf. ὑπερεώρακα. ex Th. ὁράω, video.

Ὑπερορῶντας, acc. plur. part. præs. act. verbi præced.

ὙΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, pistillum. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, acc. plur. ab ὑπέροχος. Hinc

Ὑπεροχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, excellentissima, ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, despectus, contemptus: it. superbia. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, transilitis, 2. pl. præs. ind. act. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπερισσεύω, superabundo: f. εύσω. a. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, vehementer exundo: cum dat. ab ὑπὲρ et περισσὸς, eximius, præstans. Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. supra modum: ab iisd.

Ὑπερπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio: ex ὑπὲρ et πηδάω, salto.

Ὑπερπίμπλημι, super impleo: ab ὑπὲρ, super, et πίμπλημι, id. quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπίπτω, excedo, supero, prætertabor, prætereo. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλεονάζω, superabundo, exubero: fut. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα. ab ὑπὲρ et πλεονάζω, plus habeo: hoc à πλέον, seu πλεῖον, amplior. Th. πολὺς, multus.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έεις, -εῖς, exundo: fut. ήσω. ab ὑπὲρ et πλημμύρα, idem quod πλήμη, æstus maris accedens. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. transmarinus, -a: ex ὑπὲρ et πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπερράγη, 3. sing. a. 2. ind pass. verbi ὑπερρήγνυμι, subtus rumpo: quod ex ὑπὸ et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango: fut. ῥήξω. a. 2. ἔρραγον. a. 2 pass. ἐῤῥάγην. perf. med. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

Ὑπερσυντελικὸς, ἡ, ὸν, plus quàm perfectus: ab ὑπὲρ et συντελέω, perficio. Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, f. άσω, superficiarium sulcum duco: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, super: comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, suprema, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, superlat. summus, altissimus; item maximus: in comp. ὑπέρτερος, superior. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερτείνω, f. τενῶ, supra modum tendo, intendo. ὑπερτείνω et ὑπερτείνομαι, extollor supra vel ultra; supero, excedo; tensus sum supra vel super: ex ὑπὲρ et τείνω.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, storea superior. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, superior, compar. ab ὑπὲρ, super; in superlat. ὑπέρτατος, supremus.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, superponere, præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, superpono, super attollo, præpono; differo, procrastino. ὑπερτίθεμαι, procrastino, differo; ad alium judicem rejicio; supero. ex ὑπὲρ et τίθημι.

Ὑπερτρέχω, supercurro. Th. τρέχω.

Ὑπέρυθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, subruber: ex ὑπὸ et ἐρυθρός.

Ὑπερυμνητὸς, ἡ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, superlaudabilis, admodùm laudabilis: ex ὑπὲρ et ὑμνητός.

Ὑπερυψόω, -ῶ, in summam effero sublimitatem: fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα. a. 1. ὑπερύψωσα. ab ὑπὲρ, super, et ὑψόω, in altum tollo. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præcellens: à seq.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, excello, supero. Th. φέρω.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est: ab ὑπὲρ, supra, et φιάλη, phiala, vas ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinosus, superbus; item immensus et ponitur in laude teste Suidâ.

Ὑπερφιάλως, adv. fœdifragè, superbè, arroganter: à præc.

Ὑπερφιλέω, ῶ, f. ήσω, vehementer amo: ex ὑπὲρ et φιλέω.

Ὑπερφοβέω, ῶ, f. ήσω, vehementer terreo. ὑπερφοβέομαι, οῦμαι, vehementer timeo. ex ὑπὲρ et φοβέω.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, fut. ήσω, supra modum de me sentio, insolesco; item suprà sapio, Rom. xii. 3. à φρονέω, sapio. Th. φρὴν, mens.

Ὑπερφυᾶ, et -ῆ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, naturæ modum excedens, valde admirandus, insignis: ab ὑπὲρ et φυὴ, ῆς, ἡ, natura. Th. φύω, gigno.

Ὑπερφυῶς, adv. mirificè: à pr.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, f. ήσω, valde clamo.

Ὑπερχαίρω, f. αρῶ, valde gaudeo: ex ὑπὲρ et χαίρω.

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde gaudens: à præc.

Ὑπερχέω, effundo, supereffundo: f. χεύσω. præs. pass. ὑπερχέομαι, exubero, supereffundor. ex χέω, fundo.

Ὑπέρχομαι, subeo; cum accus. circumvenio, deludo; ἰδὲ ὡς ὑπέρχεται, ὥσπερ γέροντας, ὑμᾶς, Aristoph. in Equit. vides quomodo vos, tanquam senes, circumvenit et deludit. cum dat. etiam in mentem venio, ἰδὲ ὑπέρχεταί μοι τοῦτο, Isocr. Panath. p. 208. obsequiosè colo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπερχύω, diffundo, superfundo: fut. -χύσω. perf. κέχυκα. à χύω.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, palatum, quod summum in ore locum possidet: ab ὑπερῷος.

Ὑπερωέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, regredior: ex ὑπὸ et ἐρωέω, fluo, recedo.

Ὑπερώησαν, retrocesserunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à præc.

Ὑπερώϊος, ου, ὁ, qui in summâ ædium parte est: ex ὑπὲρ et ᾠὸν, unde ᾠα.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, summa ædium pars, cœnaculum; palatium: à seq.

Ὑπερῷος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in summâ ædium parte est: contr. ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος à πατρώϊος, Bos.

Ὑπερώτατος, άτη, ατον, supremus, superlat. ab ὑπὲρ, super; compar. ὑπερώτερος, superior.

Ὑπεσσεῦται, Dor. pro ὑπέσεται, suberit, 3. sing. fut. 1. med. verbi ὕπειμι ab εἰμὶ, sum.

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, suscepi, vel Bœot. Sync pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind act. verbi ὑφίστημι, suppono, subjicio. Th. ἵστημι, statuo: fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

[illegible], subterfugerim,

Ὑπερηφανὴς, seu ὑπερήφανος, quod vide.

Ὑπερέφθιτο πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο, ἐφθίθη, καὶ ἔλαθε, qui pro patre periit, ac cæsus est. Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, teneo super aut supra, supereminco, præstantior sum, supero: τὸ ὑπερέχον, eminentia, præs. part. n. g. et in pl. τὰ ὑπερέχοντα, sublimia: f. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέσχον. q. ex ὑπὲρ et ἔχω, habeo: f. ἕξω et σχήσω. perf. ἔσχηκα. a. 2 ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, supra modum delector. Th. ἡδὺς, έος, ὁ ἢ ἡ, suavis, lætus.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, dilatio ultra præscriptum diem, fœnus pro debito ad diem non soluto: ab

Ὑπερήμερος, ου, ὁ ἢ ἡ, præteriens diem promissum, vel condictum; qui intra diem non persolvit debitum: cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος τῶν γάμων, quæ florem ætatis excessit, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως, ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poëtæ. At ὑπερήμερον εἰσπράττειν τινὰ, apud Dem. et passim, tarda nomina acerbè compellare. et moræ pretium exigere. Dup. in Theophr. Ch. p. 361. ab ὑπὲρ et ἡμέρα, dies.

Ὑπερημίσεως, excedentes numero dimidium: ab ἥμισυς, εος, dimidius.

Ὑπερηνορέω, ultra virum possum, superbio: ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, superbus, supra modum virilis, fortis: ab ὑπὲρ et ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, extollo, excedo, supero; quod ex ὑπὲρ et αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφανα τέκνα, superba proles. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, superbio; effero me; fastidio; cum acc. jecto: à seq.

Ὑπερηφανὴς, ὲς, superbus, arrogans.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, fastus: à seq.

Ὑπερήφανος, ου, ὁ ἢ ἡ, superbus, qui supra alios vult videri. Subst. cum genit. in masc. contemptor. in neut. magnificentia, pulchritudo eximia. à φαίνομαι.

Ὑπερηφάνως, adv. arroganter, superbè: à præc.

Ὑπερθε, seu ὕπερθεν, adv. desuper, suprà. ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψοῦν, extollere, in altum evehere. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερθεματίζω, licitor, licior, pretium augeo. tanq. ab ὑπέρθεμα, pretium superadditum. Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, οῦ, ὁ, licitatio, adjectio: et

Ὑπερθεματιστὴς, οῦ, ὁ, licitator: ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, dilatio, mora, procrastinatio: ab ὑπερτίθημι, differo. Th. τίθημι, pono.

Ὑπερθορέονται, 3. plur. præs. ind. med. verbi seq.

Ὑπερθορέω, ῶ, f. ήσω, supersilio, transilio: ex ὑπὲρ et θορέω, salio.

Ὑπέρθορον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi præc.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ ἢ ἡ, magnanimus: ex ὑπὲρ et θυμὸς, οῦ, ὁ, animus.

Ὑπερθύριον, superliminare: et

Ὑπέρθυρον, idem: ex ὑπὲρ, super, et θύρα, janua.

Ὑπερίδης, ου, ὁ, HYPERIDES, nomen proprium.

Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, conniventiâ dissimulo; quod vide.

ΥΠΕΡΙΚΟΝ, vel -ὸν, οῦ, τὸ, HYPERICUM, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ου ab

Ὑπεριονίδης, ου, ὁ, nom. Patron. ab ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab ὑπερίων.

Ὑπερισχύω, vigeo, prævaleo: fut. ύσω. perf. κα. ab ἰσχύω, possum.

Ὑπερίων, ονος, ὁ ἢ ἡ, supergrediens; Epith. Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, super iens: item nomen propr.

Ὑπερκαλλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, longè formosissimus: ex ὑπὲρ et καλός.

Ὑπερκατηφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, Luc. Necyom. pudibundus, supra modum tristis: ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, luceo.

Ὑπέρκειμαι, superjaceo, præcedo, immineo.

Ὑπερκεράννυμι, superinfundo: f. κεράσω. perf. -κεκέρακα. ex ὑπὲρ et κεράννυμι, misceo.

Ὑπερκεράω, ῶ, cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero: ex ὑπὲρ et κέρας, cornu.

Ὑπερκορέσαις, exsaturaveris, 2. sing. aor. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, f. ήσω, exsaturo: ex ὑπὲρ et κορέω, satio.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, superior sum: ex ὑπὲρ et κρατέω, teneo.

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμάννυμι, super vel supra suspendo. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, suspendo: f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, gloriâ supereminens: ex ὑπὲρ et κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Ὑπερκύπτω, f. ψω, caput profero ad prospiciendum; exsupero, cum acc. Plut. in Lycurg. ὃς ὑπερκύψας τὸ Ταΰγετον. Et cum gen. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λαγχάνοις ὄρους ὑπερκύψαντες, Heliod. l. 1.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμαχέω, f. ήσω, propugno. Th. μάχομαι, pugno.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ἢ ἡ, supra modum magnus. Ex ὑπὲρ et μέγεθος. q. à μέγας, magnus.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, præpotens; dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, animus.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ἢ ἡ, præcelsus, prælongus, ingens: à μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμοιρα, præter fatum, contra quod in fatis erat; à μοῖρα, vel μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, nubes excedens.

Ὑπερνικάω, ῶ, plus quam victor sum, longè supero: fut. ήσω. perf. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, vinco.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, populi qui supra Austrum habitant. Th. νότος, ου, ὁ, Notus, Auster.

Ὑπέρογκος, ου, ὁ ἢ ἡ, prætumidus, superbus; ex ὑπὲρ, super, (id est, nimis,) et ὄγκος, ου, ὁ, tumor, fastus.

Ὑπεροικέω, suprà habito. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in superiori parte domûs domicilium seu sedes habet: ex ὑπὲρ et οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia; dat. pl. Ion. ὑπεροπλίῃσιν ab

Ὑπέροπλος, ου, ὁ ἢ ἡ, insolens, elatus, fortis, audax, cujus robur arma superat. Pindar. in Olymp. dixit ἄταν ὑπέροπλον, calamitatem ineluctabilem. ex ὑπὲρ, super, et ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Ὑπερόπτης, ου, ὁ, superbus: et

Ὑπεροπτικὸς, ἡ, ὸν, qui contemnere et superbè despicari solet, superbus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπεροπτικῶς, adv. more eorum qui superbè contemnunt: à præc.

Ὑπερόρασις, εως, ἡ, despectio, contemptus: ab

Ὑπερορέω, contemno, negligo: fut. ήσω. perf. ὑπερεώρακα. ex Th. ὁράω, video.

Ὑπερορῶντας, acc. plur. part. præs. act. verbi præced.

ΥΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, pistillum. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, acc. plur. ab ὑπέροχος. Hinc

Ὑπεροχώτατα, ας, ἡ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης, ἡ, excellentissima, ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, despectus, contemptus: it. superbia. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, transilitis, 2. pl. præs. ind. act. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπερισσεύω, superabundo: f. εύσω. a. 1. ὑπερεπερίσσευσα. præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, vehementer exundo: cum dat. ab ὑπὲρ et περισσὸς, eximius, præstans. Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. supra modum: ab iisd.

Ὑπερπηδάω, ῶ, f. ήσω, transilio: ex ὑπὲρ et πηδάω, salto.

Ὑπερπίμπλημι, super impleo: ab ὑπὲρ, super, et πίμπλημι, id. quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπίπτω, excedo, supero, præterlabor, prætereo. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλεονάζω, superabundo, exubero: fut. άσω. a. 1. ὑπερεπλεόνασα. ab ὑπὲρ et πλεονάζω, plus habeo: hoc à πλέων, seu πλείων, amplior. Th. πολὺς, multus.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -εῖς, -εῖ, exundo: fut. ήσω. ab ὑπὲρ et πλημμύρα, idem quod πλήμη, æstus maris accedens. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. transmarinus, -a: ex ὑπὲρ et πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπερράγη, 3. sing. a. 2. ind pass. verbi ὑπορρήγνυμι, subtus rumpo: quod ex ὑπὸ et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango: fut. ῥήξω. a. 2. ἔῤῥαγον. a. 2 pass. ἐῤῥάγην. perf. med. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

Ὑπερσυντελὴς, ὁ, ὸν, plus quàm perfectus: ab ὑπὲρ et συντελέω, perficio. Th. τέλος.

Ὑπερτατάζω, f. άσω, superficiarium sulcum duco: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, super: comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, suprema, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτατος, άτη, ατον, superlat. summus, altissimus; item maximus: in comp. ὑπέρτερος, superior. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερτείνω, f. τενῶ, supra modum tendo, intendo. ὑπερτείνω et ὑπερτείνομαι, extollor supra vel ultra; supero, excedo; tensus sum supra vel super: ex ὑπὲρ et τείνω.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, storea superior. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπέρτερος, έρα, ερον, superior, compar. ab ὑπὲρ, super; in superlat. ὑπέρτατος, supremus.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, superponere, præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, superpono, super attollo, præpono; differo, procrastino. ὑπερτίθεμαι, procrastino, differo; ad alium judicem rejicio; supero. ex ὑπὲρ et τίθημι.

Ὑπερτρέχω, supercurro. Th. τρέχω.

Ὑπέρυθρος, ου, ὁ ἢ ἡ, subruber: ex ὑπὸ et ἐρυθρός.

Ὑπερυμνητὸς, ή, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ ἢ ἡ, superlaudabilis, admodùm laudabilis: ex ὑπὲρ et ὑμνητός.

Ὑπερυψόω, -ῶ, in summam effero sublimitatem: fut. ώσω. perf. ὑπερύψωκα. a. 1. ὑπερύψωσα. ab ὑπὲρ, super, et ὑψόω, in altum tollo. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Ὑπερφιὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, præcellens: à seq.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, excello, supero. Th φέρω.

Ὑπερφίαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialos factum est: ab ὑπὲρ, supra, et φιάλη, phiala, vas ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinosus, superbus; item immensus et ponitur in laude teste Suidâ.

Ὑπερφιάλως, adv. fœdifragè, superbè, arroganter: à præc.

Ὑπερφιλέω, ῶ, f. ήσω, vehementer amo: ex ὑπὲρ et φιλέω.

Ὑπερφοβέω, ῶ, f. ήσω, vehementer terreo. ὑπερφοβέομαι, οῦμαι, vehementer timeo. ex ὑπὲρ et φοβέω.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, fut. ήσω, supra modum de me sentio, insolesco; item suprà sapio, Rom. xii. 3. à φρονέω, sapio. Th. φρὴν, mens.

Ὑπερφυᾶ, et -ῆ, acc. sing. ab

Ὑπερφυὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, naturæ modum excedens, valde admirandus, insignis: ab ὑπὲρ et φυὴ, ῆς, ἡ, natura. Th. φύω, gigno.

Ὑπερφυῶς, adv. mirificè: à pr.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, f. ήσω, valde clamo.

Ὑπερχαίρω, f. αρῶ, valde gaudeo: ex ὑπὲρ et χαίρω.

Ὑπερχαρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, valde gaudens: à præc.

Ὑπερχέω, effundo, supereffundo: f. χεύσω. præs. pass. ὑπερχέομαι, exubero, supereffundor. ex χέω, fundo.

Ὑπέρχομαι, subeo; cum accus. circumvenio, deludo; ἰδοὺ σ' ὑπέρχεται, ὥσπερ γέροντας, ὑμᾶς, Aristoph. in Equit. vides quomodo vos, tanquam senes, circumvenit et deludit. cum dat. etiam in mentem venio, ἰδὼν ὑπέρχεταί μοι τοῦτο, Isocr. Panath. p. 208. obsequiosè colo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπερχύω, diffundo, superfundo: fut. -χύσω. perf. κέχυκα. à χύω.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, palatum, quod summum in ore locum possidet: ab ὑπερῷος.

Ὑπερωέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, regredior: ex ὑπὸ et ἐρωέω, fluo, recedo.

Ὑπερώησαν, retrocesserunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à præc.

Ὑπερώϊος, ου, ὁ, qui in summâ ædium parte est: ex ὑπὲρ et ὤϊα, unde ᾦα.

Ὑπερῷον, ου, τὸ, summa ædium pars, cœnaculum; palatium: à seq.

Ὑπερῷος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui in summâ ædium parte est: contr. ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος à πατρώϊος, Bos.

Ὑπερώτατος, άτη, ατον, supremus, superlat. ab ὑπὲρ, super; compar. ὑπερώτερος, superior.

Ὑπέσσεται, Dor. pro ὑπέσεται, suberit, 3. sing. fut. 1. med. verbi ὕπειμι ab εἰμὶ, sum.

Ὑπέσταν, Dor. pro ὑπέστην, suscepi, vel Bœot. Sync. pro ὑπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, suppono, subjicio. Th. ἵστημι, statuo: fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑπεσπυλάμην, subterfugerim,

. a. 1. ind. med. verbi ὑπεσίλλω, subduco. Th. σίλλω, contraho: f. σιλῶ. a. 1. ἔσιλα.

Ὑπέστη, pollicetur; et in 1. pl. ὑπέστημεν, a. 2. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, sto.

Ὕπεστι, subest, 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, subsum. Th. εἰμὶ, sum.

Ὑπέστρεφε, avertebat, 3. sing. imperf. act. verbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, verto: f. ψω. a. 1. ἔστρεψα. a. 2. ἔστραφον.

Ὑπέστρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπέσχε, sustinuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπέσχω, sustineo. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, promisit, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, promitto: fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. med. ὑπεσχόμην.

Ὑπέσχημαι, pollicitus sum: perf. pass. ὑπισχνέομαι. vide sup.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, subjicio, quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens: qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur. ab ὑπὸ et εὐθύνη, inquisitio in eos à quibus magistratûs gesti ratio deposcitur. Th. εὐθὺς, rectus.

Ὑπευνηθεῖσ', congressa: pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, sopio: f. άσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Ὑπέφθην, a. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. à φθῆμι. a. 2. part. med. φθάμενος.

Ὑπέχω, suppono, submitto; sustineo; subeo: cum acc. f. ὑφέξω. a. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε. præs. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, obediens: ab ὑπακούω, obedio. Th. ἀκούω, audio: f. σω. perf. ἤκουκα. perf. med. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio: f. σω. a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκούσατε. ab eod. verbo.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑπήνεικαν, subduxerunt, Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, subduco. Th. φέρω, fero: a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ου, qui est sub vento positus. Th. ἄνεμος, ventus. Poët. ἤνεμος.

ΥΠΗΝΗ, ης, ἡ, barba, pili circa labia.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis pubescens: à præc.

Ὑπήντησα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπήντησαν, aor. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, occurro: fut. ήσω. perf. ὑπήντηκα. quod vide.

Ὑπηντίασε, obviam processit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπηργμένος, η, ον, qui fuit, perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, sum: fut. ξω. perf. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, ministerium: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, remigatio. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, remigo: fut. ἐρέσω. perf. ἤρεκα. perf. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτε, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, -ῶ, servio, ministro: cum dat. f. ήσω. perf. ὑπηρέτηκα. aor. 1. ὑπηρέτησα. ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτημα, et ὑπηρέτησις, ministerium: à præced.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, remex, propriè, sed per Synec. speciei, quilibet minister, famulus: ab ὑπὸ et ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

Ὑπηρετησάμενος, η, ον, aor. 1. med. verbi ὑπηρετέω, q. v.

Ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, servilis, ministerialis: ab ὑπηρέτης.

Ὑπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, attollo: qu. ex ὑπὸ et αἴρω, tollo: f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. pass. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, exstiti, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, sum: fut. ξω. perf. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὑπῆρχα, ας, ε, exstiti: perf. ind. act. et

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, prominebant, 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, subsum. Th. εἰμὶ, sum.

Ὑπήσιν, Ion. pro ὑφίησιν, f. 1. ind. ab ὑφίημι, submitto. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, remittere: ab eod. th.

Ὑπίλλω, claudo: ab ἴλλω, claudo, stringo, oculis conniveo. Th. ἴλλος, ου, ὁ, oculus.

Ὑπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, subsidere, subesse. Th. ἵστημι, sto.

Ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, polliceor, promitto: f. m. ὑποσχήσομαι. perf. pass. ὑπέσχημαι. a. 1. ὑπεσχέθην. a. 2. m. ὑπεσχόμην. ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto: ex ὑπὸ et ἴσχω, teneo.

Ὑπνάλεος, έα, έον, somno gravatus, somnolentus. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, dormio, somnum capio: ab ὕπνος.

Ὑπνομαχέω, -ῶ, cum somno pugno. Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος et μάχομαι.

ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, SOMNUS, sopor.

Ὑπνοῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi seq.

Ὑπνόω, ῶ, f. ώσω, dormio; item somnum affero, somnum concilio: ab ὕπνος.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, somni, gen. sing. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. et Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, dormio: ab eod. th.

ΥΠΟ', (Poet. ὑπαὶ) cum gen. junctum verbis passivis et neutris, à, ab, ex, præ, per. Cum dat. SUB, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite. Cum acc. SUB, de loco et tempore; ad, de loco. Ὑπό τι, quodammodo, aliquatenus. In compositione etiam submissionem et diminutionem significat. ὑπὸ κέρδει βάλλειν ἑαυτὸν, se quæstui subjicere, lucro servire.

Ὑπόβαθρον, ου, τὸ, scabellum, subsellium: ex ὑπὸ et βάθρον.

Ὑποβαίνω, fut. βήσομαι, subeo; progredior; inferior sum. med. submitto, demitto me. ex ὑπὸ et βαίνω.

Ὑποβάλλω, subjicio, suppono; suggero, moneo; spurium pro genuino, vel falsum pro vero, vendito; (et sic imprimis in med. ὑποβάλλομαι) interloquor; objicio: f. αλῶ. perf. ὑποβέβληκα. aor. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβὰς, ᾶσα, ὰν, aor. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω, progredior.

Ὑπόβασις, εως, decrementum; item fundamentum: ab eod.

Ὑποβλέπω, dejectis oculis aspicio, limis intueor, suspicor; aversor, contemno. Th. βλέπω, video: f. ψω.

Ὑπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, suppositius, subditus; item subor-

tus, Jos. Bell. Jud. v. 10. 4. ab ὑποβάλλω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo, vel interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione*: ab ὑποβάλλω.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, *subjectio; culcita*, aut *quicquid insternendi* aut *incubandi causâ paratur*, cujusmodi sunt *tapetes, tegetes, storeæ*, et id genus alia; *subjectio rei falsæ pro verâ, fraus; admonitio; sermonis interpellatio; vices; insidiæ occultæ*; figura rhetorica.

Ὑποβρυχία, acc. sing. ab ὑποβρυχὴς, *aquis submersus*. Alii legunt ὑπὸ βρυχία. Th. βρύχω, f. ξω, *strideo*: vel potiùs à βρέχω, *madefacio*.

Ὑποβρύχιος, ία, ιον, *submersus*: ab ὑπὸ et βρέχω.

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ἡ, *subterraneus*. Th. γαῖα.

Ὑπογάμιος, ία, ιον, *sub nuptiis jam insecuturis*. ἀδίκημα ὑπογάμιον, Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injustitia sponsæ ante nuptias ab alio vitiatæ*.

Ὑπογάστριον, adv. *subventrale*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *forma delineata præscriptum, exemplar*: ex ὑπὸ et γραμμή.

Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio*; item *fucus quo oculos subliniunt*: à seq.

Ὑπογράφω, *subscribo, subsigno, describo, breviter definio; dicta alicujus excipio; delineo; præscribo, doceo scribere; probo me, ostendo; tacitè indico*; item *fuco, fucô* vel *cerussâ illino*: f. ψω. perf. pass. ὑπογέγραμμαι. ex ὑπὸ et γράφω.

Ὑπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore*. ἐξ ὑπογυίου, *subitò*. ὑπογυίως, *nuper*. Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum*; pl. γυῖα, *pedes*.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ ἡ, et ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans*; item *recens*. Vide præced.

Ὑποδδείσας, *subveritus*, aor. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω, quod vide

Ὑποδέδεκται, 3. sing. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*, qu. vide.

Ὑποδεδεμένους, acc. plur. perf. part. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδεδρόμακεν, Æol. pro ὑποδεδρόμηκεν, *subiit*, 3. sing. perf. ind. act. inusitati ὑποδρομέω sive ὑποδρομέω, pro quo usurpatur ὑποτρέχω.

Ὑποδεὴς, έος, ὁ ἡ, *inferior*: ab ὑποδέομαι. Sed

Ὑποδεὴς, vel ὑποδειὴς, έος, *subtimidus*: ex ὑπὸ et δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum, exemplar*: ab ὑποδείκνυμι, *indico*, quod vide.

Ὑποδείδω, *subvereor, aliquantùm metuo*: it. simpl. *metuo*. Th. δείδω, f. σω, *timeo*.

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *præmonstro, indico*: f. δείξω. a. 1. ὑπέδειξα. perf. χα. perf. pass. δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, f. ξω.

Ὑποδειμαίνω, *timeo*: ab ὑπὸ et δειμαίνω.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ὑποδείξας, αντος, aor. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, quod vide.

Ὑποδείξω, f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*. Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι quod vide. Sic ὑποδέξω pro -είξω.

Ὑποδεξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*: f. m ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion pro præced.

Ὑποδέξιος, ία, ιον, *susceptor, capax, opportunus*: ab

Ὑποδέομαι, *rogo humiliter; egeo*.

Ὑποδέχομαι, *suscipio, excipio, recipio; probo, credo; promitto*: f. δέξομαι. perf. pass. δέδεγμαι. a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*: fut. ήσω. perf. -δέδεκα, et -ηκα. præs. pass ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*: perf. pass. -δέδεμαι. perf. part. -δεδεμένος, η, ον. a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο. a 1. imperat. m. ὑπόδησαι. ex ὑπὸ et δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, solea*: à præced. verbo.

Ὑπὸ δ' ᾕρειν, pro ὑφῄρειν δὲ, imperf. ab ὑφαιρέω, *subduco*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑπόδησαι, aor. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*, quod vide.

Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, *paulatim corrumpo*.

Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*: f. -δάξω. perf. ὑποδιδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ἡ, *obnoxius, reus*: cum dat. ab ὑπὸ et δίκη.

Ὑποδμάομαι, ῶμαι, *domo, subigo*: f. ήσομαι. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. ὑπεδμήθην. a. 1. part. ὑποδμηθείς. per Syncop. pro ὑποδαμάομαι. ex ὑπὸ et δαμάω.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*, a. 1. part. pass. f. g. verbi præc.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *exceptio, receptio; convivium; favor in causâ alicujus; approbatio*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torvè*. qu. ὑπόρα. ab ὑφοράω, *torvè aspicio*. per Pleonasm. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt, δέρκω, *video*.

Ὑποδραμὼν, όντος, aor. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*: fut. θρέξω. aor. 2. ἔδραμον.

Ὑποδράω, ῶ, *famulor, inservio*: ex ὑπὸ et δράω, *facio*.

Ὑποδρήσειν, *administrare*, f. 1. infin. act. verbi ὑποδράω.

Ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister*: à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστὴρ, quod à δράω, *famulor*.

Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, *ad locum editiorem accessio*: ab ὑπὸ et δρόμος.

Ὑπόδροσος, ου, ὁ ἡ, *subroscidus*. Th. δρόσος, ου, ἡ, *ros*.

Ὑποδρώωσι, *inserviunt*, Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑποδράω. Th. δράω.

Ὑποδῦναι, *suscipere*, a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo*.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, *subucula, vestis interior*: ab

Ὑποδύω, *subeo, ingredior; clam ingredior; suscipio*. Th. δύω, *subeo*.

Ὑποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo*. Th. εἴκω, *cedo*.

Ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ἡ, *adjutor, minister*. Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ ἡ, *famulus æditui; minister*: ex ὑπὸ et ζα, intensiva partic. et κορέω, *verro, purgo*.

Ὑποζεύγνυμι, vel -ύω, fut. ξω, *subjugo, subjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, *jumentum subjuge, asina subjugis*: à seq.

Ὑποζύγιος, ία, ιον, et ὑπόζυγος,

ν, ὁ καὶ ἡ, *subjugis*, *subjugalis*: ab ὑποζευγνύω.

Ὑποζώννυμι, *succingo*: præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, et in f. g. ῦσα, in neut ῦν, ύντος. f. ζώσω. perf. ἔζωκα. ex ὑπὸ et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, *quod supponitur*, *pedamentum*, *basis*: ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, *subcalefacio*; et ὑποθερμαίνομαι, *incalesco*: à θερμαίνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio*.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th τίθημι, *pono*: a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum*, *basis*; *argumentum*, *thema*; *propositum*; *controversia*, *causa*, *quæstio proposita*; *legis casus*; *suppositio*; *occasio*; *prætextus*; *institutum*, *vitæ ratio*; *dogma*, *decretum*. ὑποθέσεις etiam dictæ sunt *principia et elementa scientiarum*, quas quidam *suppositiones*, quidam *subjectiones*, dicunt. dat. pl. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθημι.

Ὑπόθευ, *suggere*, *da consilium*, aor. 2 imperat. med. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -εο, Att. -ου. ab eod.

Ὑποθήσομαι, f. 1. m. verbi

Ὑποθέω, *cursu subeo*. Vide θέω, *curro*.

Ὑποθῆκαι, ῶν, αἱ, *præcepta*, *admonitiones*: ab

Ὑποθήκη, ης, ἡ, *suppositio*, *argumentum*; *pignus*; quod tam de *rebus immobilibus* quàm *mobilibus* dicitur. Salm. de modo usur. p. 595. ab ὑποτίθημι, *suppono*.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum*, *admonitio*: ab eod.

Ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, f. 1. m. ab eod.

Ὑποθραύω, f. αύσω, *leviter vulnero*: ex ὑπὸ et θραύω.

Ὑποθυμάδες, ων, αἱ, Alcæus. Scribitur et ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

Ὑποθυμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus*, part. præs. pass. ab

Ὑποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, *suffio*, *odores incendo*: ex ὑπὸ et θυμιάω, *suffio*.

Ὑποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles*: à præced.

Ὑποθωπεύω, fut. εύσω, *adulor*, *subblandior*: ex ὑπὸ et θωπεύω, idem quod Th. θώπτω, *assentor*.

Ὑποιστέον, *ferre oportet*, *subeundum*: verbale ab ὑποφέρω, *suffero*. Th. φέρω, *fero*: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ὑποκαθίημι, *demitto*, *insidior*: ab ὑπὸ et καθίημι.

Ὑποκαθίστημι, *substituo*: ex ὑπὸ et καθίστημι.

Ὑποκαίω, *succendo*. Th. καίω, *uro*: fut. καύσω.

Ὑποκάρδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est sub corde*. Th. καρδία, *cor*.

Ὑποκάτω, *sub*: præp. ex ὑπὸ et κάτω, *deorsum*.

Ὑποκάτωθεν, adv. *infernè*.

Ὑπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo*, *subjectus sum*, *constituor*: præs. part. ὑποκείμενος, η, ον, *subjectus*, *subtractus*: f. 1. med. ὑποκείσομαι, η, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑποκεντῶ, *suppungo*, *pungo*. Th. κεντέω, *pungo*.

Ὑποκινέω, ῶ, fut. ήσω, *leviter moveo*, *labefacto*; *commoveo*: ex ὑπὸ et κινέω.

Ὑποκλέπτουσα, *abscondens*, præs. part. f. g. ab

Ὑποκλέπτω, *suffuror*; item *occulo*, *prætexo*, *fallo*, *dissimulo*. Th. κλέπτω, *furor*: f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. perf. med. κέκλοφα.

Ὑποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino*. Th. κλίνω, *reclino*: fut. νῶ. perf. κέκλικα.

Ὑποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Ὑποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

Ὑποκλύζω, f. ύσω, *inundo*, *submergo*; *infundo*: ex ὑπὸ et κλύζω.

Ὑπόκλυσις, εως, ἡ, *subluvies*, id est, *sordes quæ subtùs ex fundo luuntur*: à præc.

Ὑποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen subventrale*: qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter*.

Ὑποκόλπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est in sinu*. Th. κόλπος, *sinus*.

Ὑποκορίζομαι, *subblandior*, *blandior*; (puto ferè ut κόρον vel κόρην, puellarem ætatem, blandis verbis solemus tractare;) *rem odiosam specioso nomine appello*, vel *minùs invidioso*, Xenoph. verò, Memorab. ii 1. Sect. 26, contrario sensu *turpiori sc.* et *invidioso* usus videtur, Ἡ δὲ, οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσί με Κακίαν, *Illa vero, et amici mei, ait*, Felicitatem *me appellant; at qui oderunt obtrectando vocant* Ignaviam. Ubi tamen ΜΗ' ὑποκοριζόμενοι legendum: *Illi vero qui oderunt*, NEUTIQUAM *blandientes* Infelicitatem *me vocant*. (Geminatione μὴ et μὴ, exulavit mox altera.) Locum respexit tum Damascius apud Phot. p. 1032. tum Aristides, vol. II. p. 112. Ille: πολλοῖς προσέκρουσεν οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι, *multas offendit quod vitia coram verbis extenuare non posset*. Hic: Οὔτε τὰς κακίας ὑποκορίζεσθαι τῷ τῆς ἀρετῆς ὀνόματι, *nec vitiis virtutis titulo blandiri*. Toup. in Suid. in voce. ab ὑπὸ et κορίζομαι.

Ὑποκρέκω, fut. ξω, *resono*, *respondeo*, *ad gratiam assono*; *levem quendam sonum edo*, *qualis editur à cythara dum ejus fides ad numeros concinnantur*: ex ὑπὸ et κρέκω, *pectine seu radio pulso*.

Ὑποκρητηρίδιον, ου, τὸ, *basis crateris*: Herodot. 1. 46. Athen. v. 13. à κρητήρ.

Ὑποκρίνομαι, *simulo*, *fingo*; *respondeo*; *interpretor*, *explico*, *judicium fero*: f. m. κρινοῦμαι. perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico*.

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio*; Angl. HYPOCRISY; *histrionis gestus*; *pronunciatio seu actio oratoris*; *responsio*: à præc.

Ὑποκριτὴς, ῦ, ὁ, *simulator*, HYPOCRITA; Angl HYPOCRITE; *histrio*; *conjector*, *interpres*. in voc. ὦ ὑποκριτά. ab ὑποκρίνομαι.

Ὑποκρύπτω, fut. ψω, *occultè condo*, *clanculùm repono*; item *dissimulo*, *celo*, *sublateo*. Th. κρύπτω, *abscondo*.

Ὑπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, καὶ λαθραίως, *clam*, *occultè*: à præced.

Ὑπόκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *subtus rotundus*, *aliquantùm rotundus*. Th. κύκλος, *circulus*.

Ὑποκυμαίνω, *fluctuo*. λόγος ὑποκυμαίνων, *oratio turgida*, Philost. de vita Sophist. in Aspasio, ut legi debet, pro λόγου ὑποκυμαίνοντα. Toup. in Suid. p. 101.

Ὑποκύομαι, f. ύσομαι, *gravida fio*: ex ὑπὸ et κύω.

Ὑποκύπτω, fut. ψω, *succumbo*, *submitto me alicui*. Th. κύπτω.

Ὑποκυσσαμένη, ης, ἡ, *prægnans*, *gravida facta*, a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι.

Ὑπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. et

Ὑπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα. a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολαῒς, ΐδος, ἡ, curruca, avis. qu. ὑπὸ τὰς λᾶας, id est, sub lapidibus, vermiculos inquirens.

Ὑπολαμβάνω, suscipio; excipio sc. insidiis &c. unde et surripio; respondeo; excipio impetum hostis, &c. cohibeo, reprimo; suspicor, conjicio, puto: f. m. λήψομαι. perf. ὑπείληφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε. suscepi. a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, excipiens, seu respondens. Th. λαμβάνω, capio.

Ὑπολαμπὶς, n. g. ab

Ὑπολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sublucidus: ab

Ὑπολάμπω, fut. ψω, subluceo, illucesco, luceo. Th. λάμπω, luceo.

Ὑπόλειμμα, ατος, τὸ, residuum, reliquæ: à perf. pass. verbi

Ὑπολείπω, relinquo, reliquum facio; deficio: in med. non solvo sc. totum quod debeo: f. ψω. perf. ὑπολέλειφα. perf. pass. ὑπολέλειμμαι. a. 1. pass. ὑπελείφθην, relictus sum. perf. med. ὑπολέλοιπα. a. 2. med. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, linquo.

Ὑπολειφθῆναι, aor. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

Ὑπολέλειπτο, pro ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo, quod vide.

Ὑπολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκαίνομαι, albesco: in 3. pl. ὑπολευκαίνονται. à λευκαίνω, dealbo. Th. λευκὸς, albus.

Ὑπολήνιον, ου, τὸ, vas, quod τῷ ληνῷ, i. e. torculari, subjacet, et in quod mustum expressum defluit; item lacus in torculari: quod ex ὑπὸ, sub, et ληνὸς, οῦ, ὁ, lacus torcularis preli.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, susceptio; responsio; suspicio; opinio: ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. aliquantò minor: ab ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, parvus. Th. ὀλίγος, id.

Ὑπολιμπάνω, relinquo; deficio; id. cum ὑπολείπω.

Ὑπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo; item excuso; item imputo: ex ὑπὸ et λογίζομαι.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus, restans: ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, solutio: ab

Ὑπολύω, subter solvo, de calceis dict. item solvo, libero. Th. λύω, solvo: f. σω.

ΥΠΟΛΑΙ͂Σ, ΐδος, ἡ, curruca, avis.

Ὑπομαζὸν, ῶν, οἱ, loca quæ sunt sub mammis: à μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma.

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω.

Ὑπομαργότερος, ου, subinsanus. Th. μάργος, ου, insanus.

Ὑπομάσσω, subigo; item illino. Theocr. Id. II. 59.

Ὑπομάσχαλον, lateralium, Glos. puto laterale tegumentum sub μασχάλῃ.

Ὑπόμαυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, obscurus, sublucidus: à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, οῦ, obscurus, qui non bene videtur.

Ὑπομείνας, αντος, aor. 1. part. act. et

Ὑπομεμενηκότα, acc. sing. perf. part. act. ab ὑπομένω, ὑπομίνω vel ὑπομενέω.

Ὑπομένω, sustineo, tolero, expecto, persero: cum acc. sine casu, persevero: f. μενῶ. perf. μεμένηκα. perf. part. act. μεμενηκὼς, ότος. a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, remansi; it. cum acc. sustinui. perf. med. ὑπομέμονα. Th. μένω, maneo.

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco: præs. imperat. μίμνησκε, -έτω, suggere. 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς. f. μνήσω. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνῆσαι. perf. ind. act. μέμνηκα. perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην. ex ὑπὸ et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, recordor, commemoro: f. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ατος, τὸ, admonitio, monumentum: ex præced.

Ὑπομνηματίζω, monumentis mando; commentor; peto, rogo: f. ίσω perf. -τικα. pass. -μάτισμαι. à præc.

Ὑπομνηματισμὸς, οῦ, ὁ, decretum, commentum, commentarium: à præc.

Ὑπομνηματογράφος, ου, ὁ, commentariorum scriptor.

Ὑπομνῆσαι, in mentem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio: ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, patientia, tolerantia, exspectatio: ab ὑπομένω, quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, cartilago, Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονέμομαι, depascor; defraudo, decipio. ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες Αἲ ὑπονέμονται γυναῖκας μωράς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νέμω.

Ὑπονοέω, -ῶ, suspicor, opinor: imperf. act. ὑπενόεον, -ουν. perf. ὑπονόηκα. ex ὑπὸ et νοέω, intelligo. Th. νόος, -ους, ἡ, mens, animus.

Ὑπονόημα, ατος, τὸ, conceptus, suspicio.

Ὑπονοθεύω, fut. εύσω, adultero, decipio.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, suspicio. Th. νόος.

Ὑπόνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè occultè depascens; cuniculosus. subst. cloaca, cuniculus. ex ὑπὸ et νέμω, depasco.

Ὑπονύσσω, stimulos subdo; pungo; vexo: ex ὑπὸ et νύσσω. f. ξω. perf. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπτηῶτες, perculsi, perf. part. act. nom. plur. verbi ὑποπτήσσω, quod à πτήσσω, expavesco: f. ξω. perf. πέπτηχα. perf. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin Ion. πεπτηὼς, ότος, et in pl. οἱ πεπτηότες, et Ectasi Poëticâ πεπτηῶτες. Th. πτοέω, terrefacio.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, saxosus. Th. πέτρα.

Ὑποπιάζω, fut. ίσω, et -άζω, fut. -άσω, exprimo, elido; castigo: à πιέζω, digitis premo, premo.

Ὑποπίνω, temerè subbibo, plusculùm vel largiùs bibo: ex ὑπὸ et πίνω.

Ὑποπίπτω, decido, me submitto. Th. πίπτω, cado: f. 2. m. πεσοῦμαι. perf. act πέπτωκα. a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλακος, et ὑποπλάκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, planitiei subjacens, id est, planus, campestris: à πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula, planities. Th. πλατὺς, latus.

Ὑπόπλεος, ου, ὁ ϗ ἡ, plenus: ex ὑπὸ et πλέος.

Ὑποπλέω, subnavigo, sublego: f. εύσω a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, navigo: f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, aliquantùm spiro, adspiro: f. εύσω perf. ὑποπέπνευκα. a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, spiro.

Ὑποπόδιον, ου, τὸ, scobellum:

q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, sub pedibus. Th. πὸς, pes.

Ὑποποιέω, ῶ, et έομαι, οῦμαι, acquiro, comparo, concilio; item simulo: ex ὑπὸ et ποιέω.

Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vacca vitulos habens; quæ liberos habet: à πόρτις, ιος, ἡ, vitula.

Ὑποπρήθω, succendo. Th. πρήθω, incendo.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, alatus. Th. πτέρον, ala.

Ὑποπτεύησι, Dor. pro ὑποπτεύει, suspicatur, 3. sing. præs. ind. act. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab

Ὑποπτεύω, suspicor; observo: ex ὑπὸ et inus. ὀπτεύω, inspicio. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑποπτήσσω, f. ήξω, verecundus sum, revereor: ex ὑπὸ et πτήσσω.

Ὕποπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, suspectus: ab eod.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, casus; humiliatio: ab ὑποπίπτω, q. v.

Ὑποῤῥάπτω, consuo, compono; f. ψω. perf. ὑπέῤῥαφα. ex ὑπὸ et ῥάπτω.

Ὑπόῤῥινον, ου, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur: Lat. mustax. Th. ῥὶν, ἡ, nasus.

Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ saltantibus accinitur. Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

Ὑποσαίνω, f. ανῶ, subadulor: ex ὑπὸ et σαίνω.

Ὑποσεισθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, succutio, concutio. Th. σείω, quatio, moveo.

Ὑποσευόμενος, ου, irruens, præs. part. pass. ab

Ὑποσεύω, irruo: à σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, subsignifico, indico; præsignifico: f. ανῶ. perf. σεσήμαγκα.

Ὑποσημειόω, -ῶ, fut. ώσω, notis excipio: ex ὑπὸ et σημειόω, insignio.

Ὑποσημείωσις, ἡ, præcepta per notas ex ore docentis excerpta: à perf. pass. verbi præc.

Ὑποσκάπτω, suffodio: f. ψω. perf. ὑπέσκαφα.

Ὑποσκιδάζω, dissipo.

Ὑποσκελίζω, f. ίσω, supplanto; decipio: à σκέλος.

Ὑποσκέλισμα, ατος, τὸ, ruina, lapsus: à præc.

Ὑποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, supplantatio: ab eod.

Ὑποσπάω, f. άσω, divello, subtraho: ex σπάω, traho.

Ὑποσταίην, ης, η, permitterem, a. 2. opt. act. et

Ὑποστὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, subjicio, substituo. Th. ἵστημι, sto: fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Ὑποστάσαντες, supponentes, Dor. pro ὑποστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab eod.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, subsistentia, res naturâ et reverâ subsistens, substantia et persona; item animi præsentia, audacia, fiducia; etiam contumacia, obstinatio; insidiæ; rebellio, defectio; item fæx subsidens, sedimentum, crassamen; compages; item statio, castra, 1 Reg. xiii. 23. ab ὑφίσταμαι, subsisto: ab eod. th.

Ὑποστέλλω, contraho, subtraho, subduco: in pass. contrahor inpr. tristitiâ, dolore, metû; unde, sicut et in med. subduco me, desero signa vel partes, prævaricor, reformido, refugio, occulto me; dissimulo: imperf. ὑπέστελλον, ες, ε. f. -στελῶ. perf. ὑπέσταλκα. a. 1. ὑπέστειλα. a. 1. m. ὑπεστειλάμην, ω, ατο. aor. 1. sub. m. ὑποστείλωμαι, ῃ, ηται. perf. med. ὑπέσταλα. Th. στέλλω, mitto.

Ὑπόστημα, ατος, τὸ, fulcrum: et

Ὑποστῆναι, a. 2. infin. act. et

Ὑποστήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, statuo: f. στήσω.

Ὑποστήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum: ab

Ὑποστηρίζω, suffulcio: fut. ίσω. ex ὑπὸ et στηρίζω, statuo.

Ὑποστήτω, subjiciatur, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ὑφίστημι.

Ὑποστολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; fuga, desertio; dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio: ab ὑποστέλλω, quod vide.

Ὑποστοναχίζω, subingemisco: à στοναχίζω, id. q. στένω, ingemisco: q. ex th. στενὸς, angustus.

Ὑποστράτηγος, ου, ὁ, dux secundarum partium.

Ὑποστρέφω, converto, averto, reduco et reverti facio; pedem refero, impr. in med. revertor; recedo: præs. imperat. ὑπόστρεφε, -έτω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. fut. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. infin. act. ὑποστρέψαι. aor. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, verto.

Ὑποστροφὴ, ῆς, ἡ, reditus, conversio: ab ὑποστρέφω, quod vide.

Ὑποστρωννύω, vel -υμι, substerno: imperf. ὑπεστρώννυον, ες, ε. f. ώσω. perf. ὑπέστρωκα. a. 1. ὑπέστρωσα. præs. part. pass. ὑποστρωννύμενος, η, ον, substratus. ex ὑπὸ et στρωννύω, idem quod th. στρόω, sterno: f. ώσω.

Ὑποστρώσας, αντος, a. 1. part. act. verbi præced.

Ὑποσχάζω, f. άσω, subverto: ex ὑπὸ et σχάζω.

Ὑποσχέθω, idem quod ὑπέχω, porrigo, subtus teneo, &c. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεο, promitte, Ion. pro ὑπόσχου, a. 2. imperat. med. verbi ὑπισχνέομαι, promitto: f. m. ήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. 2. m. ὑπεσχόμην. quod ab ὑπίσχομαι, idem hoc ab ὑπέχω, suppono, sustineo. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promissio, repromissio, promissum; professio. ab ὑπίσχομαι. Vide præced.

Ὑποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι. Vide in eod.

Ὑποσχόμενος, pollicitus, a. 2. part. med. verbi ejusd.

Ὑποσχὼν, submittens, aor. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, habeo: a. 1. ἔσχον.

Ὑποταγὴ, ῆς, ἡ, subjectio: ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

Ὑποταγῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. et

Ὑποτάγηθι, a. 2. imperat. pass. et

Ὑποταγήσομαι, f. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

Ὑποτάμνειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, succidere. Th. τέμνω.

Ὑποταρτάριοι, sub Tartarum detrusi. Th. Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus.

Ὑποτάσσω, vel -ττω, subdo, subjicio, subjugo, subigo, in potestatem redigo: f. ξω. perf. -τέταχα. a. 1. ὑπέταξα. a. 1. inf. act. -τάξαι a. 1. part. act. -τάξας, αντος. præs. pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, subjicior, pareo. perf. pass. -τέταγμαι, ξαι, κται, subjectus sum. a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η a. 2. imperat. pass. -τάγηθι, ήτω, et in 2. pl. -τάγητε, parete. a. 2. sub. pass. -ταγῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. -ταγεὶς, έντος, subjectus. f. 2. pass. -ταγήσομαι, ῃ, εται, subjiciar. perf. med. τέταγα. Th. τάσσω, vel -ττω, ordino.

Ὑποτείνω, f. ενῶ, subtendo; sub-

jicio; suggero: in med. disputando interrogo, disputando propono. Th. τείνω.

Ὑποτελέω, f. έσω, persolvo tributum. Th. τέλος, vectigal.

Ὑποτέμνω, succido, subtus seco, præcido. Th. τέμνω, seco: f. μῶ. a. 2. ἔταμον. perf. τέτμηκα.

Ὑποτίθημι, suppono, subjicio; suppedito; principia pono; oppignero; propono: in med. moneo, edoceo; pono, statuo: f. θήσω. perf. τέθεικα. a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε et in 3. pl. ὑπέθεσαν. præs. m. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, subjicio. præs. part. m. vel pass. τιθέμενος, η, ον. a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, pono.

Ὑποτιμάω, -ῶ, fut. ήσω, supra modum honoro: item litem mihi æstimo contra actorem: ex ὑπὸ et τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Ὑποτίτθιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui adhuc è mammillâ pendet et lactat: à τιτθός.

Ὑποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, suspicor, q. v.

Ὑποτρέχω, currens subeo; cursu comprehendo, fugientem prehendo; cursu suffugio, suffugio; subeo; in mentem venio, succurro, subrepo, insinuo me: f. θρέξω. a. 2. ὑπέδραμον, ες, ε. a. 2. part. ὑποδραμὼν, όντος. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτρέω, perterrefacio. Th. τρέω, tremo.

Ὑποτρομέω, tremore succutior: à τρομέω, tremo.

Ὑπότροπος, ου, ὁ ἢ ἡ, rediens, redux. Th. τρέπω, verto: fut. ψω. perf. med. τέτροφα.

Ὑποτρόχαλα, adv. rotundè: à seq.

Ὑποτρόχαλος, ου, ὁ ἢ ἡ, rotundus: à seq.

Ὑποτροχάω, Poët. pro ὑποτρέχω, infra curro. Th. τρέχω.

Ὑποτυγχάνω, fut. ὑποτεύξομαι, protinùs appositèque respondeo; simpl. respondeo: ex ὑπὸ et τυγχάνω.

Ὑποτυπόω, ῶ, f. ώσω, informo, delineo; oculis subjicio. in med. speciem rei vel alteri propono, vel animo verso et effingo. ex ὑπὸ et τυπόω.

Ὑποτύπτω, suffringo. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar; figura rhetorica: ab ὑποτυπόω, delineo.

Ὑποτυχοῦσα, quæ scilicè respondit, a. 2. part. act. f. g ab ὑποτυγχάνω, appositè respondeo.

Ὕπουλος, ου, ὁ ἢ ἡ, subdolus, q. sub cicatrice latens: ab ὑπὸ et οὐλὴ, cicatrix.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sub cœlo est; item cœlestis: Th. οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ὑπουργέω, -ῶ, f. ήσω, operam navo, adjuvo, inservio. ab ὑπουργός.

Ὑπούργημα, ατος, τὸ, ministerium: à præc.

Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, adjutor, minister: cujus ὑπ' ἄλλο ἔργον.

Ὑποφαίνεσθαι, præs. infin. pass ab

Ὑποφαίνομαι, declaro, subostendo. Th. φαίνω, ostendo: fut. φανῶ. perf. πέφαγκα.

Ὑποφῆτις, ιος, ἡ, Poët. et Dor. pro ὑποφῆτις, subvates, vatis alicujus ministra; interpres, antistita. vide in ὑποφήτης.

Ὑπόφαυσις, εως, ἡ, sublucida lux, q. d. sublucentia; hiatus per quem transitus patet luci. Valla apud Herodot. exponit ad auroram, unde legendum esset ὑπὸ φαῦσιν. Th. φάω, luceo.

Ὑποφέρω, suffero, sustineo; aufero; submitto; fallo vestigium; subduco; exprobro; tributum pendo. pass. recido, incido; labor; ruo in deterius; non firmiter sto; auferor; eximor, absum. f. -οίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, subvates, i. e. qui ab alio oraculum acceptum promit; item propheta ipse, vates, sacerdos; interpres Poëtarum; explanator divinarum rerum. à φημὶ, seu φάω, dico.

Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ, qui suggerit: ab eodem.

Ὑποφθάμενος, præveniens, a 2. part. m. verbi

Ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην.

Ὑποφθὰς, a. 2. part. act. verbi præced.

Ὑποφόνιον, ου, τὸ, cædis præmium. Aristid. vol. II. p. 436. et apud Suidam. à φόνος.

Ὑπόφορος, ου, ὁ, tributarius: ab ὑποφέρω.

Ὑποχαίρω, latenter et in sinu gaudeo; item simpl. gaudeo ex ὑπὸ et χαίρω.

Ὑποχείριος, ου, ὁ ἢ ἡ, in potestatem redactus: ex ὑπὸ et χεὶρ, ἡ, manus.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor: idem ac χυμός. Th. χέω, fundo.

Ὕποχος, subjectus. πάντα τοῖς Θεοῖς ὕποχα, omnia Diis subjecta sunt. Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ab ὑπὸ et ἔχω.

Ὑπόχρεως, ω, ὁ ἢ ἡ, debitor. Th. χρέος.

Ὑποχρίεσθαι, inf. pass. verbi

Ὑποχρίω, lino, pingo: ex χρίω, idem.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, vas quo lychno oleum adfundunt: ex χύω, fundo.

Ὑποχωρέω, secedo, clam me subduco: f. ήσω. perf. -κεχώρηκα. a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, eo, accedo.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ ἢ ἡ, aliquid arenæ habens mistum, arenosus, Epith. terræ. Th. ψάμμος, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, suspicio; opinio. gen. pl. -ψιῶν. à seq.

Ὕποψος, ου, ὁ ἢ ἡ, suspectus: ex ὑπὸ et ὄψις.

Ὑπτιάζω, resupino: ex

ὙΠΤΙΟΣ, ία, ιον, supinus, resupinus: q. ab ὑπό.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ἢ ἡ, qui sub ulnis gestari solet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπια, scil. κατ', ab ὑπώπιον, aspectus: q. d. suboculare, pars quæ subjacet oculis; item suggillatio sub oculo orta ex ictu: per Metaph. infamia. Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον. Cic. ad Att. i. 20. ab ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπωπιάζω, plagis contundo, domo, validis ictibus subjicio reluctantem: fut. άσω. perf. ὑπωπίακα. ab

Ὑπώπιον, ου, τό· vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes montis: ex ὑπὸ et ὄρος, εος, τὸ, mons, Dor. ὦρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui sub tecto seu camerâ est, domesticus: ab ὑπὸ et ὀροφὴ, contignatio. Th. ἐρέφω, tego, tectum impono.

Ὗραξ, SOREX, mus: à suillo rostro ab ὗς, sus, porcus. Th. σῦς, idem.

Ὕριον, favus; examinis opus: ab

ὙΡΟΝ, ου, τὸ, examen.

Ὑῤῥὶς, sporta: ab εἴρω, quia aliquid à viminibus nexum seu plexum.

Ὑῤῥισὸς, οῦ, ὁ, vas vimineum: à præced.

Ὑστὴρ, ollæ operculum: quia ollæ ἐνείρεται, inseritur: ab εἴρω, insero.

ΥΡΧΗ, ης, ἡ, *instrumentum in quo nautæ onera bajulant; vas fictile.* Sed

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, *porca* seu *porcus fœmina.*

Ὗς, ὑὸς, ὁ & ἡ, *sus, porcus, -a.* Th σῦς, id.

ΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, *plantæ species.*

Ὕσδος, pro ὄζος, *ramus*, Sapph. ed Commelin p. 23. et Hermogen. περὶ Ἰδ. τομ. B. C. περὶ γλυκυτ. Nam υ apud Dores recentiores pro ο, ut ὄνυμα pro ὄνομα. Loco ο Iones vetustissimi utebantur υ. Reynolds, Hist. Græc. et Lat. lit. c. xvi.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est ὄζω, *oleo*: Æol. In Sapphûs carminib. pag 23 leg. ὕσδων μαλίων. Vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζων, vel ὕσδων.

Ὑσθῆναι, *pluviâ madefactum esse*, aor. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo*: f. ὕσω. a. 1. pass. ὕσθην.

Ὕσιον, ου, τὸ, *vimen*: ab ὕω, *pluo.*

Ὑσιοπλόκος, *vietor*: à præc.

Ὕσκα, *lignum quo quis accenditur*: q. fomes ignis.

Ὑσμίνη, ης, ἡ, *pugna*: ab ὑπομένω, *sustineo.* Th. μένω, *maneo.*

Ὑσμῖνι. Il. β. ver. 863. pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing præced.

Ὕσπλαγξ, Dor. pro

Ὕσπληγξ, *scutica*; quâ ὗς et alia animalia πλήσσονται sonus *scuticæ vibratæ*; et nominatim is, *quo cursoribus in stadio signum cursûs datur*; tum *carceres*, unde dimissi incipiunt; item *laquei genus, quo aves capiuntur.*

Ὕσσακος, ὕσακος, vel ὕσαξ, *paxillus corneus.* Hesych. an à seq.?

ΥΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *verutum, pilum, Romanorum legionum jaculum.*

Ὕσσωπος, ου, ἡ, *HYSSOPUS*, Angl. HYSSOP: dicitur ut ὕσσωπον, ου, τό. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὕστατα, *postrema*, nom. pl. n. g. ab ὕστατος.

Ὑστάτιον, adv. *tandem, postremò*: ab

Ὑστάτιος, ία, ιον, idem quod

Ὕστατος, άτη, ατον, *postremus, ultimus; novissimus, imus*: superl. ab ὕστερος, *posterior.*

Ὑστέρα, ας, ἡ, *vulva, uterus.*

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, *postriduanus.* τῇ ὑστεραίᾳ, *postridie.* ab ὕστερος.

Ὑστερέω, -ῶ, *sum posterior*; *careo, desum*: in 3. pl ὑστεροῦσι. f. 1. ήσω. perf. ὑστέρηκα. a 1. ὑστέρησα, *defeci, inferior fui*: a. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ. præs. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior, destituor*: perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, *egui.* παιδὸς ὑστερήσομαι, Eurip Iph. in Aul. 1203. *privabor filiâ meâ.* At verò Attici dicunt στερήσομαι, vel ἀποστερήσομαι, quod ferè hic restituendum. Ὑστεροῦσθαι τῆς δόξης, *defici gloriâ*, Rom. iii 23, proprie dicitur de iis qui in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markl. ad locum Euripidis. Th ὕστερος, *posterior.* undè et

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, *penuria, defectus, inopia*: in pl. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, *inopia, egestas*: ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior*; item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor*: ab ὕστερος.

Ὕστερον, adv. *post, postea, posteriore loco, deindè*; item *seriùs, tardiùs*; *deinceps, posthac*; *postquam.* οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας—εἰς Βαβυλῶνα—ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου—ἐξ Ἱερουσαλὴμ, Jerem. xxix. 2. *verba quæ misit Jeremias in Babylonem, postquam egressus est Jechonias ex Jerusalem*: subintellige ἀπὸ, ut πρὸ post πρώτου. Vid. Perizon. orbis terrarum descriptio, p. 965. à seq.

ΥΣΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *posterior*; *serior*; *sequens, secundus*; *inferior, posthabendus*; *proximus, proximè futurus* vel *venturus.*

Ὑστεροφημία, ίας, ἡ, *fama apud posteros*: ex ὕστερος et φήμη.

Ὕστριγξ, χος, ἡ, *HYSTRIX, suis pilos* aut *porcinas setas habens*, erinacei genus: est et *flagrum ex corio adhuc setis suis munito*: ex ὗς et θρίξ.

Ὕτνον, *tuber.* vide suprà, ὕδνον.

Ὑφ'. pro ὑπὸ, *sub*, &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clam duc*, præs. imperat. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Ὑφαίνω, *texo*; *struo*; *solerter excogito*, impr. *dolos.* imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὕφαγκα. perf. pass. ὕφαμμαι, et Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

Ὑφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, *subtraho, aufero.* ex ὑπὸ et αἱρέω. f. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφαιρούμενος, præs. part. pass. verbi præc.

Ὕφαλος, ου, ὁ & ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare.* Metaph. *subdolus.* ὕφαλος, sc. πέτρα, *petra* vel *saxum latens*, nempe ὑφ' ἁλὶ, *sub mari.*

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor*: et

Ὑφαντὸς, ή, όν, *textus, a, um*: ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, *accendo, succendo*: f. ψω perf. ὑφῆφα. Th. ἅπτω, *accendo.*

Ὑφαρπάζω, fut. άσω, *surripio, clam rapio*; ex ὑπὸ et ἁρπάζω.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, *textura, tela, pannus*: ab ὑφαίνω, *texo.*

ΥΦΑ'Ω, ῶ, *texo.*

ΥΦΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, *viscus*, ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto.*

Ὑφειμένος, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. ab ὑφίημι.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, *aufero.* Th. αἱρέω, *capio*: fut. ήσω. perf. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ subtraxit ac evulsit*, a. 2. part. act. f. g. præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. med. ejusd.

Ὑφὲν, *unà, simul.* scr. etiam ὑφ' ἕν.

Ὑφέντες, *demittentes*, nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*: fut. ὑφέξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὑφέρπω, fut. ψω, *subrepo*: ex ὑπὸ et ἕρπω.

Ὑφεῖτε, 2. pl. a. 2. med. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*: a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, οῦμαι, *præeo, incipio*; item *hortor, suadeo*; *dicto, doceo*; *præsum*; *clam duco.* Th. ἡγέομαι, *duco*: f. m. ήσομαι. perf. ἥγημαι.

Ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres, propheta*: à præced.

Ὕφηκα, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ὑφίημι.

'Υφηνα, *texui*, a. 1. ind. act. et

'Υφῆναι, a. 1. inf. act. et

'Υφηνάμην, ω, ατο, a. 1. med verbi ὑφαίνω, id. quod ὑφάω, *texo*.

'Υφηνίοχος, ου, ὁ, *administer aurigæ, auriga*; ex ὑπὸ et ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena*, et ἔχω, *habeo*.

'Υφῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*: f. ήσω. perf. ὑφῄρηκα. aor. 2. ὑφεῖλον. Th αἱρέω, *capio*.

'Υφήσσων, *aliquantò minor et junior*: ab ὑπὸ et ἥττων vel ἥσσων, ονος, ὁ ἡ, *minor*.

'Υφήφασαι, *subtextus est*, 3 sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo*: perf act. ὕφαγκα. perf. pass ὕφασμαι, et Att. redupl. ὑφήφασμαι, substituto η pro υ.

'Υφίημι, f. ήσω, *submitto*: ex ὑπὸ et ἵημι.

'Υφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. sing. præs. ind. verbi præc.

'Υφίστημι, *suppono, subjicio, substituo; propono*: in a. 2. præt. neutraliter dicitur, *subeo, succedo, sustineo, suscipio; recipio, polliceor*. ὑφίσταμαι, pass. *supponor, sufficior; excipio impetum; tolero, perfero*, in med. etiam *subsideo, demergor; occultè sto; digredior; puto, arbitror; polliceor, recipio*. ex ὑπὸ et ἵστημι.

'Υφορᾶσθαι, *suspicari*, præs. inf. pass. verbi seq.

'Υφοράω, ῶ, et ὑφοράομαι, ῶμαι, *suspicor, suspectum habeo; suspicio, reformido, vereor*.

'Υφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus, qui sues pascit*: ex ὗς, *sus*, et φέρβω, *pasco*.

"Υφος, εος, τὸ, *tela, textura*. Th. ὑφάω

'Υφόωσιν, *texunt*, 3. plur. præs. ind act. Poët. Pleonasmo pro ὑφῶσιν, verbi ὑφάω, *texo*.

'Υφύφασαι, vide ὑφήφασαι.

'Υψαγόρας, ου, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρης.

'Υψαυχεῖ, *inflat*, 3. sing. præs ind. ab ὑψαυχέω.

'Υψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, *cervicem effero*: Metaph. de hominibus superbis: ab ὑψαύχην.

'Υψαυχέω, idem. ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et αὐχέω, *glorior*.

'Υψαύχην, ενος, ὁ ἡ, *alticervix; superbus*: ab ὑπὸ et αὐχήν.

'Υψερεφὴς, et ὑψηρεφὴς et ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ἡ, *altum tectum habens; altus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et ἐρέφω, *tego*.

'Υψηγόρας vel ὑψηγόρης, ου, ὁ, et apud Poëtas ὑψαγόρας aut ὑψαγόρης, *altiloquus*: ex ὕψος et ἀγορεύω.

'Υψηγορία, ίας, ἡ, *altiloquentia*: ex iisdem.

'Υψηλῇσι, *altis*, dat. pl. Ion. f. g pro ὑψηλαῖς. ab ὑψηλός

'Υψηλοκάρδιος, ου, ὁ ἡ, *arrogans*: q. d. ὑψηλῆς καρδίας ὤν, *qui est alto corde*.

'Υψηλὸς, ή, όν, *altus, a, um; sublimis, e*: hinc

'Υψηλότερος, έρα, ερον, compar. Th. ὕψος. εος, τὸ, *altitudo*.

'Υψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor*: præs. imperat. ὑψηλοφρόνει, -εῖ, είτω, -είτω. f. ήσω. perf ὑψηλοφρόνηκα. ab

'Υψηλόφρων, ονος, ὁ ἡ, *qui est mente elatâ*: ab ὑψηλὸς, *altus*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

'Υψηλῶς, *sublimè*: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

'Υψήνωρ, ορος, *HYPSENOR*: nom. propr.

'Υψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.

'Υψηχὴς, έος, ὁ ἡ, *altè sonans*: in plur. ὑψηχέες· ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et ἦχος, ου, ὁ, *sonus*.

"Υψι, *altè*: adv. ab ὕψος, *altitudo*.

'Υψιβάτος, ου, ὁ ἡ, *altigradus, excelsus*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et βαίνω, *eo*.

'Υψιβόας, nom. ranæ, ab *altâ voce* sic dictæ.

'Υψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*,) et βρέμω, *resono*.

'Υψίγυιος, ου, ὁ ἡ, *alta membra habens; altus*: ab ὕψι et γυῖον, τὸ, *membrum*.

'Υψιδὴ, Poët. adv. pro ὑψοῦ et ὑψόθι, *in alto, in sublimi*. Th ὕψος. *altitudo*.

'Υψίζυγος, ου, ὁ ἡ, *altijugus, summus, gubernator supremus, in alto trutinans humana*; epith. *Jovis*. etiam *altus, sublimis*, ex ὕψι et ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo*.

'Υψίθρονος, ου, ὁ ἡ, *qui in alto solio sedet*: ab ὕψι et θρόνος, *solium*.

'Υψίκομος, *altè comatus*: Epith. quercûs: ex ὕψι et κόμη, ης, ἡ, *coma*.

'Υψίλοφος, ου, ὁ ἡ, Epith. *loci sublimis*: q. v. *qui cristam* vel *verticem* aut *cacumen in alto habet*. Th. λόφος, *crista*, &c.

'Υψιμέδοντος, gen. sing. ab

'Υψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψι et μέδω, *impero*.

'Υψινεφὴς, έος, ὁ ἡ, *qui est in altis nubibus*: Epith. Jovis: ex ὕψι et νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

'Υψίπεδος, ου, ὁ ἡ, *altum solum habens*: ab ὕψι et πέδον, τὸ, *solum*.

'Υψιπετᾶν, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium*: ab ὑψιπέτης, *altivolans*.

'Υψιπέτηλος, ου, ὁ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus*: ex ὕψι et πέταλον, *folium*; quod à πετάω, *pando*.

'Υψιπέτης, ου, ὁ, *altivolans*: ab ὕψι et πέτομαι, *volo, -as*. Est et

'Υψιπέτης, εος, ὁ ἡ, *ex alto lapsus*: ex ὕψι et πίπτω.

'Υψίπους, οδος, ὁ ἡ, *altus*: ex ὕψος et πούς.

'Υψιρεφὲς, n. g. ab

'Υψιρεφὴς, έος, ὁ ἡ· vide in ὑψερεφής.

"Υψιστος, ίστη, ιστον, *altissimus*; de Deo dicitur: ab ὕψι. adv. *in alto*: comp. ὕψιον, et ὑψίτερος, α, ον. superl. ὕψιστος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

'Υψιτένοντας, acc. pl. ab

'Υψιτένων, *qui altâ cervice est*: ex ὕψι, *altè*, et τείνω, *tendo*.

'Υψίφρων, ονος, ὁ ἡ, *qui altum et elatum animum habet, superbus*: ab ὕψι, *altè*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

'Υψιχαίτης, ου, ὁ ἡ, *altè comatus*: ab ὕψι, *altè*, et χαίτη, ἡ, *coma*.

'Υψόθεν, adv. *ex alto, desuper*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

'Υψόθι, adv. *in alto, in sublimi; supernè, suprà; altè, in altum*: ab eod.

'Υψόροφος, ου, ὁ ἡ, *altum tectum habens*: ab ὕψος, εος, τὸ, et ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*.

"ΥΨΟΣ, εος, τὸ, *altitudo, sublimitas, cacumen*. ἐξ ὕψους, *ex alto*.

'Υψόσε, adv. *in altum*: à pr.

'Υψοῦ, adv. *altè; in altum*: et

'Υψόω, *extollo, erigo, aveho; in altum tollo; perficio, absolvo*. f. ώσω. perf. ὕψωκα. aor. 1. ὕψωσα. a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ὕψωμαι, ωσαι, ωται. a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. pl. ὑψώθητε. aor. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι. a. 1. part. pass. ὑψωθεὶς, εῖσα, έν. fut. 1. pass. ind. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

'Υψώθην vide in præced.

"Υψωμα, ατος, τὸ, *exaltatio, elevatio; altitudo, sublimitas*;

res alta vel *illustris* : dat. pl. ὑψώμασι, ab ὑψόω.

Ὑψώσας, ασα, αν, aor. 1. part. act. verbi ὑψόω.

Ὕψωσις, εως, ἡ, *elatio, exaltatio* : ab ὑψόω.

ὝΩ, *pluo* ; *irrigo, pluviâ perfundo* : præs part. ὕων. f. ὕσω. perf. ὗκα. q. à χύω, *fundo*.

Ὑώδης, *suillus, immundus* ; *stupidus* : ab ὗς, *sus*. Th. σῦς.

Ὑωδία, ας, ἡ, *porcina insulsitas* vel *stupiditas, porcini mores* : à præced.

Φ.

Φ Vigesima prima litera est apud Græcos: nota numeralis quæ significat *quingenta*, et cum lineolâ infernè additâ, *quingenta millia*. Æoles pro Θ utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες, dicentes.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, aor. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl aor. 1 ind. pass verbi φαίνω, *appareo, videor* : f. ανῶ. perf. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. aor. 1. pass. ἐφάνθην. a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. infin. act. sic φαγέοις, Ion. pro φάγοις, aor. 2 opt act. verbi φάγω, *comedo*.

Φάγαινα et φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus* : à φαγός.

Φαγεῖν, a. 2. infin. act. verbi φάγω.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur verbi φάγω, quod vide.

Φάγομαι, pro φαγοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Φάγος, ου, ὁ, *edax, vorax* : à φάγω. sed

Φαγὸς, Dor. pro φηγὸς, οῦ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΑ'ΓΩ, seu φήγω, *edo, comedo* : f. 2. m. φάγομαι, εσαι, εται, *edam*; pro φαγοῦμαι, ῇ, εῖται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. sub φάγω, ῃς, ῃ. a. 2. infin. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo* : a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, οντος, *lucidus* ; epith. *Solis* : interdum pro *Sole* ponitur ; notat etiam *diem* ; est et nomen *stellæ Jovis*. Th φάω, *splendeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. sing. præs. ind. act. verbi φαείνω, idem quod Th φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*, dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, *splendeo*.

Φαείνω, idem quod φάω, *luceo*.

Φαεινὰ νᾶσος, Dor. pro φαεινὴ νῆσος, *lucida insula*. Nam φαεννὸς, ῦ, Poët. et Argivâ dialecto pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in compar. φαεννότερος, superl. φαεννότατος, *splendidior, splendidissimus*.

Φαεννὸς, ἡ, ὸν, *lucidus* : vide præced.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *lucem hominibus afferens* : à φάω, *luceo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux* : et

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *lucifer* : à φάος, εος, τὸ, *lumen*, (Th. φάω, *luceo*,) et φέρω, *fero* : perf. med. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, *morbus quidam, qui mare Rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor* : à φάω undè φημὶ, *dico*. Est et

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic*, præs. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίακες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ' pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδιμος.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, id. quod

Φαίδιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *illustris* : à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *nitidus, splendidus* ; *hilaris, lætus, faustus*. qu. à φάω, *luceo*.

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum scriptor, et discipulus Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *nitor* ; *hilaritas, alacritas, nitor vultûs* : à φαιδρός.

Φαιδρόω, ῶ, fut. ώσω, *nitidum reddo* ; *exhilaro* : ab eod.

Φαιδρύνεσθαι, præs. infin. pass. à

Φαιδρύνω, *nitidum reddo* ; *exhilaro*. Th. φαιδρὸς, *clarus*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico* : aor. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, ου, τὸ, πήγανον, *ruta*.

ΦΑΙ'ΚΑΣ et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, α, ὁ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id est, *leve*. Vox prior citatur à Suidâ, ex epigrammate quodam quod ap. Reisk. exstat; posterior apud App. B. Civ. l. v. et alibi. Vid. Toup. in voce.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx vini cocta*. Ex Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, ῦ, ὁ, *splendidus, efficax*; *vigens, agilis* : à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, ου, ὁ, *penula*.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, a. 2. opt. plur. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico* : a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαιναρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nom. propr.

Φαίνετ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi φαίνω, *appareo* : f. ανῶ. perf. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, *indicare, denuntiare*, præs. infin. à φαίνω, quod vide.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ejusd. Nisi à φαινέσκομαι derivare malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. sing. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισα, *ostendens*, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω, *appareo*.

Φαίνοιτ', *appareat*, pro φαίνοιτο, 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινόλης, ου, ὁ, *PENULA*.

Φαινομένην, *apparentem*, acc. sing. f. g. part. præs. med. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragogen τῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. sing. f. g. part. præs. m. verbi ejusd.

Φαίνοντος, gen. sing. à φαίνων.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo, declaro, demonstro, ostendo* ; item *luceo, splendeo* ; *do, exhibeo* ; *accendo* ; etiam *defero ad magistratum* ; Isocr. c. Callim. p. 494. ed. Battie. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. aor. 1. ἔφηνα. aor. 2. ἔφανον, ες, ε. præs. m. φαίνομαι, *appareo, videor, luceo*. fut. 1. m. φανοῦμαι. perf. pass. πέφασμαι, et Att. πέφαμμαι. a. 2. ind. pass. ἐφάνην, ης, η, *apparui*. a. 2. subj. pass. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φανήσομαι, ῃ, εται.

Φαίνωψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nom. propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *fuscus, subniger.* Hinc Latin. *FŒDUS, a, um.*

Φαῖνος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *fasciculus, FASCIS.*

ΦΑΚΗ', vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula*; *lens cocta.*

Φακὸς, οῦ, ὁ, *lens cruda*; *lenticula*; item *vas in quo mortuorum cineres conduntur*; etiam *nigra quædam oculi macula.* Th. φακῆ.

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*: quia aliquid φαλὸν, *splendidum.* Angl. A FALAL.

Φάλαγγες, nom pl. et in acc. pl. φάλαγγας. à

ΦΑ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX*, *genus aciei apud Macedonas*; *acies quævis*; *aranea quædam.* φάλαγγες etiam *ligna, quibus naves fulciuntur.*

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. Est et φάλαινα, *BALÆNA.*

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *calvus*: quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, ῶ, fut. ώσω, *calvum facio*: à præced.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium*: à præced.

Φαλανθὸς, *canus*: qu. à φαλὸς, *albus.*

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ*: à φαλὸς, quia splendent.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, *PHALARIS*, *avis quædam marina seu palustris.*

Φάλαρις, ιδος, ὁ, *nomen tyranni.* vide Pindar. Pyth. Od. I. 185

Φάλαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro φαληρὶς, quod vide.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *divisio.*

Φαληριάω, *albesco spumâ*: à φαληρὸς, *albus.* Th φαλός.

Φαληρὸς, idem quod φαληρὶς.

Φαληρὶς, ρὰ, ρὸν, *albus, spumeus*; item subst. *ferrum galeæ*; et nom. propr. viri. Th. φαλός.

Φαλίσσω, *desipio*: q. à φαλὸς, *canus.* Senectus extrema μωρά.

Φαλίσσομαι, *spumo.* Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus* vel *coriaceus.*

ΦΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *splendidus, albus*: q. à φάος, εος, τὸ, *lux*; *alba enim splendent.* Sed

ΦΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *conus, apex galeæ.*

Φαλύνω, *splendidum reddo*: à φαλός.

Φαλύνομαι, Hesych. ἐκλαμπρύνεσθαι, περιέχομαι.

Φάμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama.*

Φαμὲν, *dicimus*, 1. plur. præs. ind à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico*: a. 2. m. ἐφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico.*

Φὰν, *dicebant*, Bœot. Syncop pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3 pl imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάναι, *dicere*, præs. infin. à φημί· sed

Φῆναι, *apparuisse*, pro φῆναι, a. 1. inf. act verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Φανείην, ης, η, *appaiuerim*, a. 1. opt. pass. et

Φανεὶς, έντος, in f. g. φανεῖσα, σης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ. perf. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνην. perf. med. πέφηνα.

Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. plur. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερομισος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui apertè odit*: ex φανερὸς et μῖσος.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *apparens, manifestus, celebris, clarus.* Th. φαίνω, *appareo.*

Φανερόφιλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *apertè amicus*: ex φανερὸς et φίλος.

Φανερόω, ῶ, *manifesto, patefacio, in lucem edo*: fut. ώσω. perf. πεφανέρωκα. a. 1. imperat. φανέρωσον, άτω. præs. pass φανερόομαι, οῦμαι. perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass ἐφανερώθην. à φανερός.

Φανερῶς, adv. *manifestè*: à φανερός.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio*: à φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora*, nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανερός.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*

Φανήῃ, *videatur*, Pleonasmo τοῦ η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανῆναι. Vide in φανήμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φάνηθι, 3. sing. a. 2. imperat. pass. et

Φανθεὶς, aor. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo*: aor. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοτεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη deductum.

Φανὸς, οῦ, ὁ, *laterna, lucerna, fax.* Th. φαίνω, *luceo*: a. 2. ἔφανον.

Φαντάζω, *appa*[...]*facio, ostendo*: f. άσω. p[...] πεφάντασμαι. præs. pass. φαν[...]ζομαι, *appareo, videor*; *cernor*; *accusor, deferor*: præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum, quod apparet*: perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι· in med. *imaginor, contemplor*; *conspiciendum me præbeo.* Th. φαίνω, *ostendo.*

Φαντασία, ας, ἡ, *visum, visio, PHANTASIA*; *vana species* vel *imago*; *perceptio, cognitio, ostentatio, species*; ὅταν τὶς φαντασίαν λαμβάνωμεν, ὅτι. Arrian. Epict. I. iii. 21. *ita ad notitiam pervenimus, quod,* &c. διὸ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ, *quare speciem animalium ferorum præbent.* Polyb. l. v. p. 911. Vid. Raph. Polyb. in Act. xxv. 23. à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, -ῶ, *imaginationibus indulgeo, iisque me inaniter vexo.* ex præc. et κόπος.

Φάντασμα, ατος, τὸ, *visum, spectrum*; *visio vana, prodigium*: à perf. pass. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, *dicunt*, 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*, q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico*: aor. 2. ἔφην. aor. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, *lumen, lux*; *dies*; *oculus*; *auxilium, salus*; *victoria, gaudium*: à φάω, *luceo.*

ΦΑ'ΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis*: quia in eâ φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*

Φαρὰ, nomen regis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vindex.*

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. et

Φάρει, dat. sing. à φᾶρος, εος, τὸ, quod vide.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *ruptura.*

ΦΑΡΕ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *PHARE-*

ΤΡΑ: à φέρω et τρώω, quia fert vulnifica tela.

Φαρετρεών, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, quod vide.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à præced.

ΦΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *genus veneni.*

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus,* hoc est, *interpretans.* Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

Φαρκιδώδης, εος, ὁ ἡ, *rugosus:* à seq.

ΦΑΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *ruga.*

Φαρμακεία, ας, ἡ, *veneficium; ipsa medicandi actio; ipsa medicamenta:* à φαρμακεύω, *veneficio utor.*

Φαρμακεύς, έως, ὁ, *veneficus, magus;* et

Φαρμακεύω, fut. εύσω, *venefico* aut *veneno utor, veneficio afficio; præstigiis utor;* item *conficio medicamenta, condio, tingo:* et

Φαρμακίς, ίδος, ἡ, *venefica:* et

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, *medicamentarius; venenatus:* omnia à

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum, venenum, PHARMACUM, medicina, pigmentum.*

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, *pharmacopola, medicamentorum venditor:* ex præc. et πωλέω.

Φαρμακός, ῦ, ὁ, *veneficus, magus:* et

Φαρμακόω, f. ώσω. Poët. *pharmaca* seu *medicamenta misceo:* à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, *veneno afficio, tingo, immergo ferrum in aquam frigidam;* item *medeor:* ab eodem Th.

ΦΑ῀ΡΟΣ, vel ΦΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis:* à φέρω.

Φάρος, ου, ὁ, *PHARUS,* insula ante Ægyptum. interdum *oratio.* est etiam *nomen urbis proprium.* Pariter *turris maxima prope Alexandriam, nocturno tempore navigantibus lumen præbens.* quare etiam aliæ *turres* ad hoc factæ φάροι vulgò appellantur.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, *aro.* Hesych. φᾶρος, ἄροσις, φαρῶν, ἀροτρῶν.

Φάρσος, εος, τὸ, *velum, involucrum; tractus; regio; pars, fragmentum, frustum rei alicujus.* φάρσεα βότρυος, *pars quædam racemi.* Phaneas in Epigr. ap. Reiskium. item *penna,* sive *penna;* quicquid in modum alæ formatur.
item *securis,* ut Lat. *bipennis* de securi dicitur, utrinque pinnosa. Toup. in Suid. in voce. Puto à φᾶρος.

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ἡ, *signifer, vexillarius:* à φάρσος, τὸ, quod vide, et φέρω.

ΦΑ'ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ἡ, *guttur, fauces.*

Φὰς, *dicens,* a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάω, *dico.*

Φάσγανον, ου, τὸ, *culter, ensis:* qu. à σφάγανον, à σφάζω, *interficio.*

Φᾶσι, *dixit,* Dor. et Ion. pro ἔφησι, 3. sing. a. 1. ind. act. à φημὶ, *dico.*

Φασεῖς, *dices,* Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, *dixisse,* a. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. *phaselus, actuarium,* à Phaseli de Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, *inquiunt,* 3. plur præs. ind. sed

Φᾶσι, *dicentibus,* dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, αντος, verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω.

ΦΑΣΙΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *PHASIANUS,* avis: Angl. A PHEASANT.

Φασὶν, *aiunt,* 3. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, *apparitio;* sic Luna habet multas *phases* sive *apparitiones,* modò *falcata,* modò *gibbosa,* &c. *visum, somnium; delatio, accusatio:* à φαίνω, *appareo.* Sed

Φάσις, εως, ἡ, *dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio; rumor, fama:* à φάω, *dico.* Est et

Φάσις, nomen fluvii.

Φάσκε, *dictitabat,* 3. sing imperf. ind act. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, *dico, dictito.* Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, *dicam,* f. 1. m. à φημὶ, *dico.*

Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, *avis columbini generis, palumbes.*

Φασσοφόνος, ου, ὁ ἡ, occisor columbarum: à φάσσα, *columba,* et φένω, *occido:* perf. med. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, fut. 1. act. verbi φημὶ, *dico,* Th. φάω, idem.

Φατειός, ὰ, ὸν, *dicendus, nominandus:* à

Φατής, ῦ, ὁ, *loquax; mendax:* à φάω.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, q. v.

Φατίζω, f. ίσω, *dico; rumorem spargo.* à

Φάτις, ιος, ἡ, *dictum, sententia; responsum vatis, oraculum; rumor, fama; gloria:* à φάω.

ΦΑ'ΤΝΗ, ης, ἡ, *præsepe, stabulum:* à φάγω, vel πάω, ibi enim *pascitur* jumentum; item *laquear,* scil. in præsepis formam excavatum.

Φατνόω, -ῶ, *ad præsepis modum fabricor:* fut. ώσω. perf. pass. πεφάτνωμαι.

Φατνώματα, ων, τὰ, *lacunaria, laquearia; navium foramina, per quæ in adnavigantes missilia emittuntur.*

Φάτο, *dixit,* Ion. pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, *dico:* aor. 2. ἔφην. Th. φάω, *dico.*

Φατὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, celebris:* à φάω, vel φημὶ, *dico.*

Φαύζω, *frigo.* Hesych.

Φαυλίζω, *pro vili habeo, flocci facio:* f. ίσω perf. pass. πεφαύλισμαι. Th φαῦλος.

Φαύλισμα, ατος, τὸ, idem ac

Φαυλισμὸς, ῦ, ὁ, *subsannatio, irrisio, contemptus:* à perf. pass. verbi præc.

Φαυλιστρία, ας, ἡ, *subsannatrix, contemptrix:* ab eod. verbo.

ΦΑΥ'ΛΟΣ, η, ον, et φαῦρος, Dor. φλαῦρος, ρα, ρον, Att. *VILIS, nullius pretii, abjectus, humilis, contemptus; parvus; simplex, mediocris; frivolus, ineptus, ridiculus; malus, vitiosus, nequam.*

Φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas, futilitas, improbitas:* à præc.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος· compar. φαυλότερος· superl. φαυλότατος. *pravissimus.*

Φαύλως, adv. *pravè:* à præc. th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, quod vide.

Φαυσίβροτος, ου, ὁ ἡ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαύειν, τουτέστι φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρειν, *quod lucem mortalibus ferat.* Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγουν φάνειν καὶ λάμπειν, τοῖς βροτοῖς, *quod luceat mortalibus.* Idem quod φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύσιγγυς, *maculæ in tibiis ex igne contractæ:* quia à φαύειν ignis.

Φαῦσις, ιος, ἡ, *lux, splendor, ipsa lucendi actio; signum per ignes:* à φάω, *luceo.*

Φαύω, *luceo:* à φάω, idem.

Φάψ, φαβὸς, ἡ, *avis è columbino genere:* à φέβομαι, quia *timida.*

ΦΑ'Ω, Poët. *luceo, splendeo;* item *dico;* item *interficio.*

Φέβεσθαι, *fugere,* præs. infin. med. à

ΦΕ'ΒΟΜΑΙ, *fugio;* item *timeo, metuo:* perf. med. πέφοβα.

Φεβώμεθα, *fugiamus,* 1. plur. præs. sub m verbi φέβομαι.

ΦΕ'ΓΓΟΣ, εος, τὸ, *splendor, lux, lumen:* à φάω.

Φέγγω, f. ξω, *splendorem præbeo, illumino:* à præced.

Φεῖδε, *parcas,* præs. imperat. m. act. Ion. pro φεῖδου, verbi

ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco; parcè utor, abstineo:* cum gen præs. inf. m. φείδεσθαι f. m. φείσομαι, η, εται. a. 1. m ἐφεισάμην, ω, ατο. *peperci.* aor 1. sub. med. φείσωμαι, η ηται. præs. part. m. φειδόμενος.

Φειδομένως, *parcè,* adv. à perf. pass. verbi præc.

Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia:* à Th φείδομαι.

Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, id. à seq.

Φειδωλὸς, ἡ, ὸν, et ου, ὁ ἡ ἡ, *parcus:* ab eod.

Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi φείδομαι.

Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia; misericordia:* ex eod.

Φεισὼν, *Phison,* ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.

Φελγύνω, *nugor, decipio:* Puto à φαῦλον Hesych.

ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, *locus petrosus in Atticâ; locus salebrosus* vel *lapidosus quivis.*

ΦΕΛΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cortex, suber.*

Φενακίζω, f. ίσω, *decipio, fallo:* à

ΦΕ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, *impostor, derisor.*

Φελόνης, ου, ὁ, *penula:* 2 Tim. iv. 13, ut in multis codd. legitur: in aliis φαιλόνης, f. à φιλλὶς, *pergamentum,* q. d *tunica pellicea.* item dicitur *Librorum theca,* ut testatur Etymologicon magnum è Suidâ. vid. Morel Hieron. Quæst. ii. ad Damasum. vox origine Lat.

ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio:* perf. med. πέφονα.

Φεραὶ, ῶν, αἱ, oppidum Thessaliæ.

Φερβέμεν, *pascere,* præs. infin. Ion. pro φέρβειν et

Φέρβεσθαι, *alere, nutrire,* Att. pass. pro act. φέρβειν. et

ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco, alo:* fut. ψω. perf φα. perf. med. πέφορβα.

Φέρε, *fer,* præs. imperat. act. à φέρω.

Φερέγγυος, ου, ὁ ἡ ἡ, *sponsor, fide dignus:* ex φέρω et ἐγγύη, ἡ, *sponsio.*

Φέρεις, ει, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi φέρω, *fero.*

Φέρεκλος, ου, ὁ, nomen propr.

Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.

Φερέοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *domiporta* Epiph. cochleæ. ex φέρω et οἶκος, *domus.*

Φερέπονος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas sustinens:* ex φέρω et πόνος, ου, ὁ, *labor.* Th. πένομαι, *laboro:* perf med. πέπονα.

Φερέσβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, *almus:* ex φέρω et βίος, ου, ὁ, *vita.*

Φέρεσκον, imperf. act Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero.*

Φερεσσακέας, acc pl à

Φερεσσακὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *scutifer, scutum ferens:* ex φέρω et σάκος, εος, τὸ, *scutum.* Th. σάττω, *onero.*

Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φέρεται, 3. sing. præs. pass verbi φέρω, quod vide

Φέρετρον, ου, τὸ, FERETRUM, *capulum:* ab eod.

Φέρῃ, *ferat,* 3 pers. sing. præs. sub act. verbi præced.

Φέριστος, φέρτιστος, et φέρτατος, *optimus,* superl. et φέρτερος, *validior,* comp. à φέρω, *fero.*

ΦΕΡΝΗ', ῆς, ἡ, *dos quam uxor offert:* VERNA, quia dotes antiquitùs ex *vernis* constabant, et secum sponsæ in matrimonio attulerunt, quæ παράφερνα dictæ. Vid. Eurip. in Aulide. Act. iii. 610. et iv. 868, 869. Philar. Ep. à φέρω.

Φερνίζω, *doto:* f. ίσω. a. 1. ἐφέρνισα. à præced.

Φέροιεν, *ferrent,* 3. pl. præs opt. act. et

Φέροισα, ας, ἁ, Dor pro φέρουσα, *ferens,* præs. part. f. g. et

Φερόμεσθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1. pl præs. ind. pass et

Φερόμεσθα, Poët pro φερόμεθα, 1. pl. præs ind pass. et

Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc pl. præs. part. act. et

Φέροντι, *ferunt,* Dor. pro φέρουσι, 3 pl. præs. omnia à φέρω.

Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd verbi. Est et nomen nymphæ.

Φέρουσι, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.

Φερσεφόνη, ας, ἡ, *Proserpina;* Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνεια dicitur et Περσεφάσσα. Th. φένω, q. v.

Φέρτατος, άτη, ατον, et φέρτιστος, *validissimus, robustissimus; præstantissimus, utilissimus;* superl. à φέρω.

Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte,* 2. plur. imperat. act. verbi φέρω.

Φέρτερος, έρα, ερον, propriè *qui plus portare potest; validior, robustior, potentior; præstantior, melior, utilior:* compar. à φέρω, *fero.*

Φέρτιστος· Vide in φέρτατος.

ΦΕ'ΡΩ, FERO, *porto; valeo, prosum ad aliquid; obtineo, consequor; pendo, solvo, persolvo; profero; aufero; confero; tendo, specto, pertineo;* φέρει εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, Herodot. viii. 142. *pertinet ad totam Græciam;* εἰς αἰσχύνην, *tendit ad probrum;* ubi Gronovius notat locutionem esse Herodoteam. Imo vero est et Euripidea, et totius Græciæ; vid. Eurip. in Aulide, 562. Helen. 1070. Sophocl Oedip. Tyran. 525, 527, 1010. Plut. in Lucullo, 506. E. οὐκ εἶχε συμβαλεῖν εἰς ὅ, τι φέρει. Vid. Markl. in Eurip. Supplic. 295. imperf. ἔφερον, ες, ε. f. οἴσω. (tanq ab οἴω) aor. 1. ἤνεγκα, ας, ε, q. ab ἐνέγκω. aor. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, et in pl ἐνέγκατε. a. 1. inf. act. ἐνέγκαι. aor. 2. ind. ἤνεγκον, cujus part. ἐνεγκὼν, οῦσα, όν. præs. pass. φέρομαι, *feror, agor; ruo, abripior; in manibus* vel *sermonibus hominum versor; studio alicujus rei teneor.* præs. sub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ου, ετο. perf. pass ἤνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. Ion. ἠνείχθην, cujus part. ἐνεχθεὶς, Ion. ἐνειχθεὶς. εῖσα, έν. perf. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα. aor. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι τὸ φέρεσθαι, dicitur, *qui bene in aliquâ re versatur, qui rem bene gerit;* item *res, quæ bene succedit.* Hinc forsan Angl. TO BEAR.

Φέρων, φέρουσα, ον, *ferens,* præs. part. verbi præc.

ΦΕΥ͂, HEU, *eheu, papæ:* à φέβω, *terreo.* Est interjectio *rejicientis, lamentantis, et admirantis.*

Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. ind. act. verbi φεύγω, fugio, quod vide.

Φεύγοντι, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, 3. pl. præs. ind. act. et

Φευγέτων, Att. pro φευγέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. act. et

Φεύγουσαι, nom. pl. et φευγούσης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et

Φεύγουσι, 3. pl. præs. ind omnia à

ΦΕΥ'ΓΩ, FUGIO, evado, declino; reus sum, accusor; item exulo. (fort. à φέβω, quasi φέγω) f. ξω. f. 1. med. φεύξομαι. aor. 2. ind act. ἔφυγον. perf. med. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε. φεύγειν ἀσεβείας ὑπὸ Μελίτου, Plat. Apol. Socr. § 24. impietatis à Melito accusari. φεύγω ἀπὸ τῆς κρίσεως, Matt. xxiii. 33. absolvor vel elabor ex judicio.

Φευκτέος, έα, έον, fugiendus: adj. verbale à præced.

Φευκτὸς, ὴ, ὸν, vitabilis; vitandus: ab eod.

Φευξῆ, fugies, 2. sing. f. med. Dor. verbi φεύγω.

Φεύξιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, à quo fugiendum est; qui effugi potest; ad quem confugitur: à

Φεῦξις, εως, ἡ, fuga: à φεύγω.

ΦΕ'ΨΑΛΟΣ, ου, ὁ. scintilla: qu. φάος ψόλου, id est, lux flammæ.

Φεψαλόω, ῶ, f. ώσω, in scintillas converto, comburo: à præced.

Φῆ, dixit, Ion. pro ἔφη, 3. sing. imperf. vel aor. 2. ind. act. sed

Φῇ est 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi φημὶ, quod à φάω, dico.

Φηγεὺς, Phegeus, nomen viri.

Φήγινος, ίνη, ινον, fagineus: adj. à

ΦΗΓΟ'Σ, οῦ, ἡ, Dor. φαγὸς FAGUS: ἀπὸ τοῦ φαγεῖν· quòd glandes fuerint veterum cibus.

Φήγω, inusit. edo: undè a. 2. ἔφαγον.

Φῄη, dicat, per Pleonasm. τοῦ η, pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φηλόω, et -έω, decipio, fallo. Th. φῆλος.

Φηλὴξ, ηκος, ὁ, impostor: à φῆλος.

Φηλήτῃσι, furibus, (alii legunt φιλήτῃσι,) dat. pl. Ion. à

Φηλήτης, ου, ὁ, impostor: à φηλόω.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri Lat. Felix.

ΦΗ'ΛΟΣ, ου, ὁ, impostor, fallax, insidiator, improbus.

Φῆμαι, rumores, nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, et Dor φάμα, ας, ἡ, FAMA, rumor; celebritas, opinio et existimatio de aliquo concepta: Angl. FAME. item omen, præsagium. Isocr. Evag. 79. ed. Batt. Xen. Memorab. i. § 3. à

Φημὶ, dico: f. ίσω. a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φημίζω, divulgo, dico: f. ίσω et ίξω. à

Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, fama, quod vide.

Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Φῆναι, a. 2. infin. ejusd. verbi. sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 1. infin verbi φαίνω, appareo.

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, aquila, quæ major ossifraga dicitur.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, FERA: Æol. seu Ion. pro θήρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores et tensiones.

Φηρὴ, ῆς, ἡ, PHERE: nomen proprium regionis.

Φῆρες, antiquorum Deorum cibus. Hesych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, fera, quod vide.

Φῄς, inquis, 2. sing. præs. ind sed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2 sing imperf. vel a. 2. Att et

Φῇς, 2. sing. a. 2. sub et

Φήσαι, dixerit, Æol. pro φήσαι, 3. sing a. 1 opt. et

Φήσεις, dices, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Φῆσθα, dicebas, Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præced. verbi.

Φησὶ, dicit, 3. sing. præs. ind. sed

Φῇσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.

Φῆστος, ου, ὁ, nomen viri Lat. Festus.

Φήσω, dicam, f. 1. à φάω, vel φημὶ, dico.

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίην, anticipaverim, aor. 2. opt. verbi φθῆμι, seu φθάνω, prævenio: f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, præveniens, aor. 2. part. m. ejusd. verbi.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν. Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι, seu φθάνω.

Φθάναι, vel præs infin. à φθάνω, vel pro φθῆναι, a. 2. infin. à

ΦΘΑ'ΝΩ, prævenio, anteverto, occupo; assequor, attingo; undè οὐ φθάνω, non possum; servit celeritati exprimendæ: f. φθάσω. perf. ἔφθακα aor. 1. ἔφθασα. a. 1. sub. φθάσω, ῃς, ῃ, a 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. a. 2. m. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμενος. οὐ φθάνω —— καὶ, simulac, statim. Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, καὶ εὐθὺς ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀκαθάρτοις, Xenoph. de re equestri, simulac eductus equus, statim similis fit immundis. Vid. Markl ad Eurip. Suppl. 1219. οὐκ ἂν φθάνοις, necesse est, non potes non; vix satis citò facias hoc, quemadmodum ego factum velim; item statim, mox.

Φθαρεὶς, εῖσα, corruptus, a. 2. part. pass. verbi φθείρω, corrumpo: f. φθερῶ perf. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον a. 2. pass. ἐφθάρην.

Φθάρθι, pereas, per Syncop. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φθείρω, corrumpo: fut. ερῶ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται a. 1. pass. ἐφθάρθην.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio: à φθείρω.

Φθαρτικὸς, κὴ, κὸν, ad corrumpendum pronus: ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, -e: ab eod.

Φθὰς, qui præoccupavit, a. 2. part. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, et in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act ejusd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. et

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω. quod vide.

Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf et

Φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt m. à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, sonum edo; item loquor, clamo: f. φθέγξομαι perf ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθογγα.

Φθέγγονθ', sonabant, Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθέγμα, ατος, τὸ, vox, sermo; sonus: à φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. aor. 1. part. verbi ejusd.

Φθεγξεῖται, dicet. Dor. pro

Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. med. verbi ejusd.

Φθεγξῆ, loqueris, Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.

Φθίνω, ίνω, ίσω, deficiam,

præteriissem, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. m. et

Φθείομεν, *anticipemus*, 1. plur a. 2. sub. act. à φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*: a. 2. ἔφθην. aor. 2 sub. φθῶ, ῇς, ῇ, et Ion φθέω, έῃς, έῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ. a. 1. pl. φθείημεν et Poët. Systole φθείομεν.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, *pediculus*; *fructus piceæ*; *nomen piscis*: à φθείρω, *corrumpo*.

Φθείρῃ, *corrumpat*, 3. sing præs. sub. act. à φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, *pedicularis morbus*: à

Φθειριάω, ῶ, *pediculis scateo*: à φθεὶρ.

Φθειρίζω et φθειρίζομαι, *pediculos venor*; *pediculis mordeor*: à φθεὶρ.

Φθείρουσι, 3. pl. præs. ind. act. φθείρωσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφαγέω, ῶ, *pediculis vescor*: ex φθεὶρ et φάγω.

Φθείρω, *corrumpo*, *vitio*, *violo*; *vexo*; *vasto*; *interimo*, *interficio*: fut. ερῶ, εῖς, εῖ. perf. ἔφθαρκα. aor. 1 ἔφθειρα, ας, ε a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præs. pass φθείρομαι, *pereo*, *abeo*, et vel *venio cum pernicie*: (Ἀτὰρ τῷ φοιτᾷς, κατὰ τί δεῦρ' ἐφθάρης; *sed quam ob causam*, ô *poëta*, *huc cum tuo malo venisti?* Aristoph Avibus Bos. Animad. c. xxiii.) a. 2. ind. pass ἐφθάρην. ης, η. a. 1. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. pass ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. med. ἔφθορα. Th. φθέω.

Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, q v.

Φθερεῖ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέρρω, Æol pro φθείρω, quod vide; unde f. φθέρσω.

Φθέρσει, *vastabit*, 3. sing. f 1. ind. act. Æol. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, ῶ, f. φθήσω, *corrumpo*, *labefacto*, *vitio*, *perdo*.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθείομεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*, 3. sing. a 2. ind. act verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*: f. άσω. a. 2. ἔφθην. sed φθῇ est 3. sing. a. 2. sub ejusd

Φθέῃ, ut Eustath. vult, pro φθαίη, 3. sing. a. 2. opt. alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonasm. τοῦ η, estque a. 2. sub verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*: a. 2. ἔφθην.

Φθῆσι, *præoccupavit*, Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, f. άσω. Th. φθάω.

Φθήῃ, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2 sub. ab eod.

Φθήσομαι, et in 3 pl. φθήσονται, f 1. m. ab eod.

Φθία, ας. et Ion. -ίη, ης, ἡ. *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. à

Φθίμενος, ου, *corruptus*, *perditus*, *interfectus*: vel pro ἐφθιμένος, perf part. Ion. detracto augmento, et mutato accentu: vel per Sync. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι. *corrumpor*: perf. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Φθινόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui fructum non amplius fert*: ex φθίνω (quod à φθίω) et καρπὸς, οῦ, ὁ, *fructus*.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, ὸν, *brumalis*, *marcidus*: et

Φθινοπωρὶς, *autumnalis*; *fructibus exitialis*: ex φθίνω, *labefacto*, *deficio*, *contabesco*, et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnalis*.

Φθινόπωρον, *autumnus*; qui incepit juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti. Plin N. H. xviii. 28; juxta Hesychium, xv. vel xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann DCCCCXXXII. Ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3 sing. imperf. ind. act. Ion. et per Epenthesin τοῦ ισκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω alii volunt esse imperf. verbi φθινυθίσκω. à φθίνω, idem cum th. φθίω, *corrumpo*.

Φθινύθω, *perdo*, *profligo*; item *corrumpo*, *consumo*, *contabesco*: à

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθίω, quod vide. φθίνοντος μηνὸς, expon. *mense desinente*.

Φθισώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui jam phthisi correptus est*: à φθίω.

Φθίσασθαι, f. 1. inf. m. verbi φθίω, q. v.

Φθισήνορα, acc. sing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, *homines perdens*. Epithet belli, à φθίω seu φθίω, *corrumpo*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φθίσθαι, *periisse*, per Sync pro φθίεσθαι, præs. inf. m. à φθίω. vel potiùs, abjecto augmento, pro ἐφθίσθαι, perf. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. præs. imperat. med. verbi φθίομαι. Th. φθίω.

Φθισίβροτος, et φθισίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *hominum interemptor*; *lethalis*, *perniciosus*: ex φθίω, seu φθίω, *corrumpo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio*, *consumptio*; *PHTHISIS*, seu *tabes*, præsertim pulmonum, necnon oculorum: à 2. pers. perf. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *tabefaciam*, fut. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω, *corrumpo*, *labefacto*, *perdo*, *interimo*, *tabefacio*; *consumor*, *deficio*, *tabesco*; et φθίομαι, *corrumpor*, *perdor*, *pereo*, *morior*: à φθέω.

Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus*, *vox*: à φθέγγομαι, *loquor*: fut. med. -γξομαι. perf. pass. ἔφθεγμαι. perf. med. ἔφθογγα. Hinc Angl. A TONGUE, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, seu φθόις, *diminutio corporis et macies*; *corruptio* Th φθίω, *corrumpo*.

ΦΘΟΙ'Σ, ίδος, ἡ, et per contract. φθοῖς, ὁ, quoddam *placentæ* genus.

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, *invidus*: à φθόνος, *invidia*.

Φθονέω, -ῶ, *invideo*; item *denego*; *æmulor*; *reprehendo*: cum dat. f. ήσω. perf ἐφθόνηκα. a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

Φθονήσας, ασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.

ΦΘΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia*, *reprehensio*.

Φθονοῦμεν, 1. plur. præs. ind. act. et

Φθονοῦντας, acc. plur. præs. part. et

Φθονοῦσι, 3 pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *tabes*, *vitium*: et

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies*; item adjectivè, ου, ὁ καὶ ἡ, *perniciosus*: à φθείρω, *corrumpo*: fut. ερῶ. perf med. ἔφθορα. Th. φθέω, idem.

Φῖ et φὶν, particulæ Paragog. Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, *poculum planum et repandum*, *patera*.

Φιαλίσκη, ης, ἡ, et

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala*: à φιάλη.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *lucidus*, *magis splendens*; item *pinguis*, quia pinguia nitent: Schol. Theocr. etiam interpretatur *acerbus* qu. à φαρ.

ΦΙΒΑΛΕ'Η, ης, ἡ, *carica*, *ficus arida*, *myrtus*.

Φίβλα, *fibula*. Ex Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum*: à πίθος.

Φιδέομαι, Poët. pro φείδομαι, *parco*.

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen: ex ἶφι, *fortiter*, et κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ' pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus*. et

Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g. ejusd.

Φίλα φρονέειν τινὶ, *amicus alicui*.

Φιλάγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans bonorum*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Φιλάγλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *amicus splendoris*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγλαὸς, *splendidus*.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *amor fraternus*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: à

Φιλάδελφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fratris seu fratrum amans*: ex φίλος, *amicus*, et ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater*.

Φιλαθεὶς, έντος, *amatus*, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. et Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus*.

Φιλαίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *contentiosus*: ex φίλος, *amicus*, et αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Φιλάκρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *meri amans*: ex φίλος et ἄκρητος.

Φίλαμα, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *peccandi avidus*: qu. d. φιλῶν ἁμάρτημα, *amans peccatum*.

Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti*: à

Φίλανδρος, ου, ὁ, *amans mariti*; Epith. probæ uxoris: ex φίλος et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir, maritus*.

Φιλανθρωπέω, -ῶ, *humanus sum*: f. ήσω. perf. πεφιλανθρώπηκα. et

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*: à

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *humanus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄνθρωπος.

Φιλανθρώπως, adv. *humanitèr*: à præc.

Φιλαργυρέω, -ῶ, *avarus sum*: f. ήσω. perf. πεφιλαργύρηκα. et

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: et

Φιλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *avarus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄργυρος, *argentum*.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φίλασε, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. aor. 1. ind. ejusd.

Φιλάσει, Dor. pro φιλήσει, 3. sing. f. 1. et

Φιλάσεις, Dor. pro φιλήσεις, 2. sing. f. 1. et

Φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. et

Φιλάσω, Dor. pro φιλήσω, f. 1. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλατο, *amabat*, 3 sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφιλεῖτο. verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο. 3. sing. a. 1. med. verbi φιλέω, *amo*; f. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φίλαυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius*: ex φίλος et αὐτὸς, *ipse*.

Φίλε, *dilige*, pro φίλει, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*: f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. infin. verbi ejusd.

Φιλέεσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐφίλει, ου. verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet, amat*, 3. sing. præs. ind. act ejusd. verbi.

Φιλέοισιν, Dor. et Æol. pro φιλέουσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd.

Φιλέορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui amat festa* seu *dies festos*: ex φίλος et ἑορτή.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*: à φίλος, *amicus*, et ἐπιτιμάω, *reprehendo, objurgo*. hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φιλεργέω, ῶ, fut. ήσω, *sedulus sum*: à φιλεργός.

Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas*: à

Φιλεργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *operis amans, sedulus*: ex φίλος et ἔργον *opus*.

Φιλέρημος, ου, ὁ καὶ ἡ, *desertum diligens*: ex φίλος et ἔρημος, ου, ἡ, *desertum*.

Φιλέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lanificii amicus*: ex φίλος et ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλέταιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sodalium studiosus*: à φίλος et ἑταῖρος.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Φιλεῦντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. plur. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦσι, *amant*.

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs part. act. f. g. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. plur. præs. ind. act. ejusd.

Φιλεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *odiosus*, et *amans inimicitiarum*: ex φίλος et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φιλέχθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, et ab iisd.

Φιλεχθρέω, -ῶ, *odiosus sum, inimico sum animo*: fut. ήσω. perf. πεφιλεχθρηκα.

Φιλέω, -ῶ, *amo, diligo; osculor; soleo*: imperf. ἐφίλεον, -ουν. fut. ήσω. perf. πεφίληκα. a. 1. ἐφίλησα a. 1. sub. φιλήσω aor. 1. inf. act. φιλῆσαι. perf pass. πεφίλημαι perf. med. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ἡ, *amica*: f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιληδονία, ας, ἡ, *voluptatis amor*: à φίλος et ἡδονή.

Φιλήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φιλήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκούω, *audio*: perf. med. ἤκοα.

Φίλημα, ατος, τὸ, *osculum*, ἀσπασμός. à φιλέω, *osculor*.

Φιλήμεναι, *dilexisse*, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ectasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. infin. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nom. viri. Gr. *deosculans*.

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φίλησ', Ion. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3 sing. aor. 1. ind act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, a. 1. inf. act. et

Φιλήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησίμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cantionem, amans hymnorum*: quod ex φίλος et μέλπω, *canto*: perf. med. μέμολπα.

Φίλησις, εως, ἡ, *dilectio*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*: qu. πιληστὴς, quòd *pilo* seu capitis tegumento fures se velarent. Græv. ad Hes. Op. 372. Alii *qui amicitiam simulans furatur*. Cleric. Sed

Φιλητὴς, ῦ, ὁ, *amator*: à φιλέω.

Φιλητὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*; item proprium nomen viri; Gr. *dilectus*: à φιλέω. Th φιλος.

Φιλία, ας, ἡ, *amicitia, amor*: à φίλος.

Φιλιάζω, *amicitiam ineo, amicitiâ jungor*: fut. άσω. perf. πεφιλίακα. à præc.

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, *amicitiæ conveniens*. Th. φίλος.

Φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *amicus, fœderatus, carus, dilectus*: etiam Jovis epith. *amicitiæ præses*. Th. φίλος.

Φιλιππήσιος, ου, ὁ, *Philippensis*: à Φίλιπποι, urbe: et

Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, a Philippo condita.

Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri: vel *qui delectatur equis, bellicosus*. ὁ φίλος τῶν ἵππων.

ΦΙΛΙ'Σ, ιδος, ἡ, *canna*.

Φίλιστος, ου, ὁ, *Philistus*: dat sing. φιλίστῳ. item pro φίλτατος, *charissimus*. et

Φιλίων, pro φίλτερος, *charior, amicior*: à φίλος.

Φιλλύρα, ας, ἡ, prop. nom. matris Chironis.

Φιλλυρέα, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis*: qu. à φύλλοις.

Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro φιλλυρίδης. ου, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς φιλλύρας παῖς, Χείρων.

Φιλλυρίδης, nom. Patronym. Vide præced.

Φιλοβολήτης, ου, ὁ, *qui super amicum se conjecit officii gratiâ*: ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: à φίλος et βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.

Φιλογέλωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *risus amans*: ex φίλος et γέλως.

Φιλογέλως, ωτος, ὁ, idem et ab iisd.

Φιλογέωργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *amator agriculturæ*.

Φιλογυναῖος, ου, ὁ, *uxorius, uxori deditus*: ex γυνὴ, *mulier*, et φίλος, *amicus*.

Φιλοδέσποτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος et δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.

Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, ambitiosus*; item *qui opinionem sectatur*: à φίλος et δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.

Φιλόδουπος, *multùm sonans*, à φίλος et δουπέω, *sono*. Suidas voce φάρος citat ex epigrammate quod apud Reiskium extat, Anth. p. 58. quæ vox restituenda est Orph. Hymn. 64. pro δολόδουπε. Toup. in voce Suid.

Φιλόδωρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *doni amans*: ex φίλος et δῶρον.

Φιλόζωος, ου, ὁ ἢ ἡ, *vitæ cupidus*; item *qui amat animalia*: ex φίλος et ζωὴ vel ζῶον. Th. ζάω, seu ζώω, *vivo*.

Φιλόθεος, ου, ὁ ἢ ἡ, *Dei amans*. Th. Θεός.

Φιλοθηρία, ας, ἡ, *venandi studium*: à φιλόθηρος.

Φιλόθηρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *venandi studiosus*: ex φίλος et θήρα.

Φιλοθρηνὴς, ίος, ὁ ἢ ἡ, idem ac

Φιλόθρηνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *amans luctûs*: ex φίλος et θρῆνος, *luctus*

Φιλοῖ, *amet*, 3. sing præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοίφης, *homo libidinosus*: ex φίλος et οἰφέω, *coëo*.

Φιλόκαλος, *pulchritudinis amans*; *honestatis studiosus*; *elegans*: ex φίλος et καλὸς, *pulcher*.

Φιλοκάλως, adv. *cultè, ornatè*: a præced.

Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri, avaritia*: et

Φιλοκερδέω, ῶ. f. ήσω, *lucri amans sum*: et

Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *lucri cupidus, avarus*: ex φίλος et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ ἢ ἡ, *convitiorum amans*: ex φίλος et κέρτομος, quod à κέαρ, *cor*, (vel κείρω, *tondeo*,) et τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio*. Th. τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα.

Φιλοκίνδυνος, ου, ὁ ἢ ἡ, *periculi amans*: ex φίλος et κίνδυνος.

Φιλόκοσμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ornatus, modestus*.

Φιλοκτέανος, *avarus, possessionum cupidus*: in comp. φιλοκτεανώτερος. superl. φιλοκτεανώτατος, *avarissimus*: ex φίλος, *amicus*, et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

Φιλοκτήταο, gen. Poët. Dor. pro Φιλοκτήτα, quod pro Φιλοκτήτου, à Φιλοκτήτης, ου, ὁ, Pindar. Pythior. Od. i. 97.

Φιλολογέω, ῶ, f. ήσω, *libenter dissero, philosophor et dissero cum philosophis*: à φιλόλογος.

Φιλολογία, ας, ἡ, *studium seu amor disserendi*; *studium seu amor literarum*: ab eodem.

Φιλόλογος, ου, ὁ ἢ ἡ, *PHILOLOGUS*, *qui disserere amat*; *qui libenter audit alios disserentes*; *literarum* vel *philosophiæ studiosus*; *literatus, doctus*. item nomen viri. à φίλος et λόγος.

Φιλομαθέω, ῶ, *discere cupio*: f. ήσω. perf. πεφιλομάθηκα.

Φιλομαθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *discendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et μανθάνω, *disco*: f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φίλομαι, undè φίλαι, ἐφίλατο, φι semper longâ; at quæ à φιλέω, semper brevis. Clarke in Il. E. 61. 117. K. 280. *amo*, item *amor*.

Φιλομμειδὴς, έος, ἡ, pro φιλομειδὴς, (Poët. μ metri gratiâ geminato) *amans risûs*. Veneris Epithet. ex φίλος et μειδάω, *rideo*.

Φιλομμηδὴς, έος, ἡ, *quæ amat genitalia*: Venus Hesiodo in acc. φιλομμηδέα. ex φίλος et μῆδος, εος, τὸ, *cura*: in pl. μήδεα, τὰ, *pudenda*.

Φιλόμολπος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui cantum amat*: ex φίλος, *amicus*, et μολπὴ, *cantus*, quod à μέλπω, *canto*; perf. med. μέμολπα.

Φιλόμουσος, vide in φιλόμωσος.

Φιλόμυθος, ου, ὁ ἢ ἡ, *fabularum amans*: ex φίλος, *amicus*, et μῦθος, *fabula*.

Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμουσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus*: ex φίλος et Μῶσα, ἡ, *Musa*.

Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, *rixor, contendo, emulor*; *æmulor*: à φιλόνεικος.

Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio, rixarum amor, æmulatio*: à

Φιλόνεικος, ου, ὁ ἢ ἡ, *contentiosus*; *multùm in aliquâ re laborans*: ex φίλος et νεῖκος, εος, τὸ *jurgium, contentio*.

Φιλονεικεόντων, gen. plur. part. præs. verbi φιλονεικέω.

Φιλονείκως, adv. *contentiosè, certatim*: à φιλόνεικος.

Φιλόνικος, ου, ὁ ἢ ἡ, *victoriæ amans*: ex φίλος et νίκη.

Φιλοξενία, ας, ἡ, *hospitalitas*: à

Φιλόξενος, ου, ὁ ἢ ἡ, *hospitalis*: à φίλος et ξένος, ου, ὁ, *hospes*.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *ama-*

tor ludorum vel jocorum, facetus, festivus: ex φίλος et παῖγμα, quod à παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπαρθένος, ου, ὁ & ἡ, *amator virginum*; item *virginitatis studiosa*: ex φίλος et παρθένος, ου, ἡ, *virgo*.

Φιλοποίμνιος, ου, *amans gregis*: ex φίλος et ποίμνιον, τὸ, *grex*. Th. ποιμὴν, ὁ, *pastor*.

Φιλοπόλεμος, ου, ὁ & ἡ, *belli amans*: ex φίλος et πόλεμος.

Φιλόπολις, εως, ὁ & ἡ, *amans civitatis*: ex φίλος et πόλις, ἡ, *urbs*.

Φιλοπολίτης, ου, ὁ, *amans patriæ, studiosus civium*: ex φίλος et πολίτης.

Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, *laborem diligo, cum labore efficio, elaboro*: à φιλόπονος.

Φιλοπονία, ας, ἡ, *laborum amor, studium, industria*: à seq.

Φιλόπονος, ου, ὁ & ἡ, *laboris amans, industrius*: comparat φιλοπονώτερος: ex φίλος et πόνος, ου, ὁ, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*: perf. med. πέπονα.

Φιλοπονοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo*.

Φιλοπόνως, adv. *industriè*: ex φιλόπονος.

Φιλοποσία, ίας, ἡ, *nimius potandi amor*: ex φίλος et πίνω, seu potiùs inusit. πόω.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*: à

Φιλοπροσήγορος, *salutandi studiosus*: ex φίλος et προσηγορέω, *compello, saluto*: quod ex πρὸς et ἀγορέω, seu -εύω, *verba facio*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.

Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, *amor principatûs*: à φιλόπρωτος.

Φιλοπρωτεύω, fut. εύσω, *primatum amo* vel *ambio, cupio esse primus*: à

Φιλόπρωτος, *cupiens esse primus*: ex φίλος, *amicus*, et πρῶτος, *primus*. Th. πρό.

Φιλόρρωξ, ωγος, ὁ & ἡ, *amicus saxis*: alii *acinorum plenus*: ex φίλος et ῥώξ.

ΦΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *amicus*: φίλη, ης, ἡ, *amica*. Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. *Lief*, et Angl. LOVE. Sed φίλος, η, ον, *carus, amicus, gratus*. Hinc compar. φίλτερος, et superl. φίλτατος, *amicissimus*.

Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ & ἡ, *dicteriis mordacibus gaudens*: à σκῶμμα.

Φιλοσοφέω, -ῶ, fut. ήσω, *sapientiam amo, philosophiæ studeo*, *PHILOSOPHOR; discepto, dissero, disputo; aliquid exquiro, curo, video*; Lys. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, αντος, et in acc. sing. φιλοσοφήσαντα. à φιλόσοφος.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA; eloquentia*, Isocr. item *sophistica*, quæ est veræ Philosophiæ abusus. Angl. PHILOSOPHY. ab eod.

Φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν, *PHILOSOPHICUS*: à

Φιλόσοφος, ου, ὁ, *PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus*. qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, ῦ, *sapiens*. Angl. PHILOSOPHER.

Φιλοσοφοῦντας, acc. plur. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω.

Φιλοσπήλυγξ, υγγος, ὁ & ἡ, *speluncarum amans*: ex φίλος et σπήλυγξ.

Φιλοστοργέω, -ῶ. f. ήσω, *naturali illo φιλοστόργων affectu amoris prosequor*: à φιλόστοργος.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum*: à

Φιλόστοργος, ου, ὁ & ἡ, *propensus ad amorem*, qualis est inter parentes et liberos et conjuges: ex φίλος, *amicus*, et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus*: qu. à perf. med. ἔστοργα, verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquiesco*: f. ξω. perf. ἔστερχα.

Φιλοστόργως, adv. *benevolè, indulgenter*: à præc.

Φιλοσώφρων, ονος, ὁ & ἡ, *moderatus, prudens*: ex φίλος et σώφρων.

Φιλότας, ατος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor*.

Φιλοτεκνία, ας, ἡ, *amor liberorum*: à

Φιλότεκνος, ου, ὁ & ἡ, *amans liberorum*: ex φίλος et τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *pario*.

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor*; in acc. pl. φιλότητας. Th. φίλος, ὁ, *amicus*.

Φιλοτησία, ας, ἡ, *propinatio*: à

Φιλοτήσιος, ου, ὁ & ἡ, *ad amicitiam pertinens*. Th. φίλος.

Φιλότητις, ιος, ἡ, *amicitia*: ab eod.

Φιλοτιμεῖσθαι, præs. infin. m. à

Φιλοτιμέομαι, -οῦμαι, f. m. ήσομαι, *ambio honorem, ambitiosius et magno studio conor et enitor; æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; efferor, glorior; largior populariter*; simpl. *largior, dono; delector*.

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio; æmulatio; contentio, liberalitas*: à

Φιλότιμος, ου, ὁ & ἡ, *honores cupidus, ambitiosus; contentiosus, liberalis*: ex φίλος et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Φιλοτίμως, adv. *studio honoris, ambitiosè, certatim*: à pr.

Φιλοτμητὸς, ῦ, ὁ & ἡ, *incisione gaudens*; Epith. diei, quâ circumcisio fit apud Judæos: ex φίλος et τέμνω.

Φίλου, gen. sing. à φίλος, *amicus*.

Φιλοφιλία, ίας, ἡ, *amicitia in amicum*: ex φίλος et φιλία.

Φιλόφιλος, ου, ὁ & ἡ, *amici amans*: ex iisdem.

Φιλοφρονέω, ῶ, *comis* seu *benevolus sum, gratum me præbeo*: f. ήσω. perf. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως. adv. *comitèr, peramicè*: à φιλόφρων, quod vide.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia*: à

Φιλόφρων, ονος, ὁ & ἡ, *comis, benevolus*: ex φίλος et φρὴν, *mens*.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, *avaritia*: à

Φιλοχρήματος, ου, ὁ & ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus*: ex φίλος et χρῆμα, ατος, τὸ, *res, pecunia*.

Φιλοχρημάτως, adv. *avarè*: à præc.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia*: à

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ & ἡ, *cupidus pecuniæ*: ex φίλος et χρῆμα.

Φιλοψυχία, ας, et Ion. -η, -ης, ἡ, *vitæ desiderium*: à

Φιλόψυχος, ου, ὁ, *animarum amans*: ex φίλος et ψυχὴ, *anima, vita*.

Φίλτατος, *amicissimus*, superl. à φίλος, *amicus*. comparat: φίλτερος· superl. φίλτατος· per Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος. Vide præced.

Φίλτρον, ου, τὸ, *PHILTRUM, amoris illecebra*: item *amatorium poculum*. Th. φίλος, *amicus*.

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor semper virens: an quia *φιλεῖ ὑγρὰ, amat humida?*

Φίλυπνος, ου, ὁ & ἡ, *amans somni*: ex φίλος et ὕπνος, *somnus*.

ΦΙ'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, *tilia, arbor*.

Φιλώνδα, Dor. pro Φιλώνδου, τῆς *Philondæ*.

ΦΙΜΟ'Σ, ῦ, et φίμος, ου, ὁ, *fiscella, camus, capistrum*; item *ornamentum quo mulieres ora obducunt*.

Φιμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo, os obligo*; et per Metaph. *ad silentium adigo*: f. ώσω. perf. πεφίμωκα. a. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, *obmutui*. perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ώσθω, *obmutesce*. a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsus obmutui*, qu. *capistro injecto*: a 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capistrum*.

Φιμωθεὶς, *obturatus*, a. 1. part pass verbi præc.

Φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσι, *sibi*, dat. pl. ab οὗ, *sui*.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, Dor. pro φίλτις, ὁ, *auriga; animus*, humani corporis auriga et rector.

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φιτρὸς, ῦ. ὁ, *stipes, truncus, caulis*: q. φιτυρὸς· nam φίτυ est τὸ φυτόν.

Φίτυμα, ατος, τὸ, *germen*: à seq.

Φιτύω, f. ύσω, *sero, genero*: à φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *stultè et inarticulatè loquor*; item *ferveo*: qu. à φλέω, *nugor*.

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere, percutere*.

Φλαύσσω, *garrio, ineptio, deliro*: à φλέω, *nugor*.

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango, comminuo, tundo*.

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάσω

Φλαῦρος, ρα, ρον, *vilis, malus*: ex φλύαρος, per Metath.

Φλαύρως, *malè*, adv. à præc.

ΦΛΑ'Ω, -ῶ, f. άσω, *frango, contundo, mollio, avidè comedo*; Att. pro θλάω.

Φλεβοτομέω, ῶ, fut. ήσω, *venam seco*: à φλεβοτόμος.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio*: à seq.

Φλεβοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *venam incidens*. hinc τὸ φλεβοτόμον, ου, *scalpellum seu instrumentum* quo vena inciditur: à φλὲψ et τέμνω, *seco*: perf. med. τέτομα. à

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. gen. sing. part. præs. ex

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro*: à φλέγω, *incendo*, et θέω, *curro*.

Φλεγεὶς, έντος, *combustus*, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro*: f. ξω. a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ατος, ατι, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA*, seu *pituita*. Angl. PHLEGM. Th. φλέγω, *uro*.

Φλεγμαίνω, *ardeo; intumesco; superbio*: f. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνα. ex φλέγμα. Th. φλέγω

Φλεγμῆναι, *intumuisse*, aor. 1. inf. act. præc. verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio*. Th. φλέγω.

Φλεγοίατο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs opt. pass verbi φλέγω, *uro*.

Φλέγοντι, Dor pro φλέγουσι, 3. pl. præs. ind. act. à φλέγω.

Φλέγρα, ας, ἡ, *urbs Macedoniæ*.

Φλεγύαο, gen. Æol. ex

Φλεγύας, ου, ὁ, *aquila*, ἀπὸ τῦ φλέγειν, *ab urendo*.

ΦΛΕ'ΓΩ, *uro, incendo; illustro, illumino; FULGEO; FLAGRO, ardeo; ango*: f. φλέξω. perf. πέφλεχα. perf. pass. πέφλεγμαι.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. *urens*.

Φλεδονία, ας, ἡ, *nugacitas, ineptiæ*: à

Φλεδονέω, et φλεδονίζω, *nugor, garrio*: à

Φλέδων, ονος, *nugator, nugax*: à φλέω.

Φλέξας, αντος, *qui combussit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*. f. ξω a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *combustus*, a. 1. part. pass. et

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro*.

ΦΛΕ'Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena*: qu. à φλέω, *abundo*, et ἕψω, *coquo*, venæ enim sanguine abundant, qui in illis *coquitur*.

ΦΛΕ'Ω, *nugor; plenus sum, abundo*.

Φληναφέω, ῶ, f. ήσω, *nugor*: à

Φλήναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nugator*. subst. ου, ὁ, *nugæ*. à

Φληνέω, ῶ, fut. ήσω, *nugor*: à φλέω.

Φληνύω, f. ύσω, id. et ab eod.

ΦΛΙΑ', ᾶς, ἡ, *portæ antepagmentum, antæ; vestibulum, limen*. φλιαὶ, *valvarum postes*.

Φλίβω, Æol pro θλίβω, *premo, affligo*.

ΦΛΙΔΑ'Ω, -ῶ, *putresco, putrefio, rumpor, lanior; in rugas contraho*. qu. à φλάω, *contundo*.

Φλόγεος, ἐα, εον, *flammeus, splendidus*: ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. ex

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod φλόγεος, et ab eod.

Φλογίζω, *inflammo*. præs. part. φλογίζων, ουσα, ον, *inflammans*. f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præs. pass. φλογίζομαι. part. φλογιζόμενος, *inflammatus*. a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η. ex φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλόγινος, ίνη, ινον, et

Φλόγιος, ία, ιον, et

Φλογόεις, όεσσα, όεν, *flammeus*: ab eod.

Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*. Th. φλέγω, *uro*.

Φλόγωσις, εως, ἡ, *inflammatio*: ab eodem.

Φλοΐζω, fut. φλοΐσω, *decortico*: ex

ΦΛΟΙΟ'Σ, ῦ, ὁ, *cortex*: qu. à φλάω, quia fragilis.

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ~ΣΒΟΣ, ου, ὁ, *sonitus quem aqua edit, præsertim cùm fluctus excitantur; murmur, tumultus, strepitus*.

Φλοιόω, *decortico*; unde Angl. TO FLAY. Th. φλοιός.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.

ΦΛΟ'Σ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*. f. ξω.

Φλοῦς, -ῦς, gen. ῦ, ὁ, *cortex; teges, storea*.

Φλοῦν, acc. sing. à præc.

Φλυαρέω, ῶ, *nugor, garrio*: f. ήσω. perf. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. à φλύαρος, *nugator, nugax*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrulitas*: à

Φλύαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nugatorius, ineptus vanus et futilis; nugator, nugax, stultiloquus*: à φλύος vel φλύω.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*: à seq.

Φλυδάω, *humesco; flaccesco*: ex φλύω.

Φλύζω, id. qu. φλύω.

Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω, quod vide.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: à φλύσσω.

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: ex φλύω, *ferveo*. Th. φλέω.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλύσσω, f. ξω, *eructo*: Hesych. Th. φλύω.

Φλύω, fut. ύσω, *ferveo, bullio, ebullio; evomo; nugas loquor*. Th. φλέω.

Φοβαθῇς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ex φοβέομαι.

Φοβίαι pro φοβῇ, 2. sing. præs. à φοβέομαι, *timeo*.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβουν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem injicio, terreo*.

Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. ex *φοβέω*.

Φοβέο pro *φοβοῦ*, q. v.

Φοβέομαι, -οῦμαι, *timeo*. Th. *φέβομαι*, idem.

Φοβερίζω, *terreo*; f. ίσω perf. pass. πεφοβέρισμαι. à *φοβερός*.

Φοβερισμὸς, ῦ, ὁ, *terror*: à præc.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis*, -*e*; *horrendus*, *a*, *um*: in comp *φοβερώτερος*. in superlat *φοβερώτατος*. ex *φόβος*, *timor*. Th *φέβομαι*, *timeo*: perf. med. *πέφοβα*. Hinc

Φοβερῶς, adv. *horrendè*: à pr.

Φοβεύμενος, Dor. pro *φοβούμενος*, præs. part. pass. verbi *φοβέω*, quod vide.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio*. *terreo*: fut ήσω. perf. πεφόβηκα. præs. pass. *φοβέομαι*. -οῦμαι, *metuo*, cum acc. præs imperat. pass *φοβέο*, -οῦ, -είσθω, -εῖσθω, -ῦσθε, -ῦσθε. imperf. m. ἐφοβεόμην, -ούμην, -έυ. -οῦ, -έετο, -εῖτο. a. 1. pass. ἐφοβήθην. ης, η, *timui*; et in 3. pl. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. pass. *φοβήθητι*, ήτω, et in 2. pl. *φοβήθητε*. a. 1. sub. pass. *φοβηθῶ*, ῇς, ῇ, *metuam*, et in 2. pl. *φοβηθῆτε*. a. 1. part. pass *φοβηθεὶς*, εῖσα, ὲν, *metuens*. fut. 1 pass. *φοβηθήσομαι*. à *φόβος*, *timor*. Th. *φέβομαι*, *timeo*: perf. med. *πέφοβα*.

Φόβη, ης, ἡ, *coma*, *juba*: de equo et leone. à *φοβέω*, quia terrifica. Sed

Φοβῇ, 3 sing. præs. sub. act. verbi *φοβέω*, quod vide.

Φοβηθεῖσα, ης, ἡ, aor. 1. part pass f. g. et

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass et

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. verbi *φοβέω*. *terrefacio*: à *φόβος*. Th. *φέβομαι*.

Φόβητρον, ȣ, τὸ, *terriculamentum*: ex *φοβέω*, qu ex

Φόβος, ȣ, ὁ, *timor*, *metus*, *fuga*: ex perf. med. *πέφοβα*, verbi *φέβομαι*, *timeo*.

Φοβοῦ, præs. imperat. pass. ex *φοβέω*. sed

Φόβου, gen. sing. ex *φόβος*, *timor*.

Φοβοῦμαι, *φοβούμενος*, præs. ind. et part. pass. à *φοβέω*.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo*, *lustro*, *splendidum reddo*. Th. *φοῖβος*, *purus*.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.

Φοιβόλαπτος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, Ion. pro

Φοιβόληπτος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex *Φοῖβος*, *Phœbus*, et *λαμβάνω*, *capio*.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *PHŒBUS*, *Apollo*, *Sol*: qui *φάος βίῳ*, *lumen vitæ*. Sed

Φοῖβος, η, ον, *purus*, *splendidus*; *vaticinus*, *vaticinandi peritus*; Apollinis epith.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, id. qu. *φοινικόεις*, *purpureus*. Th *φοῖνιξ*, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber*.

Φοινικάνθεμος, ον, *purpureos flores efferens* seu *habens*: Epith. *veris*. ex *φοῖνιξ* et *ἄνθος*, εος, τὸ, *flos*.

Φοινίκεος, έα, εον, *phœniceus*, *puniceus*. Th *φοῖνιξ*.

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHŒNICE*, vel *PHŒNICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr *palma*.

Φοινίκιος, ία, ιον, *purpureus*, *a*, *um*. Th. *φοῖνιξ*.

Φοινικὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus*, *puniceus pannus*: à Th. præced.

Φοινικιστὴς, ῦ, ὁ, *purpuratus*: à *φοῖνιξ*.

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus*, *purpureus*: ab eod.

Φοινικόκροκος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, ὁ *φοινικὴν κρόκην* ἔχων, *puniceam tramam habens*: à *φοῖνιξ* et *κρόκη*, *trama*, *filum*, *subtegmen*.

Φοινικόλοφος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *rubram cristam habens*: Epithet. galli gallinacei: ex *φοῖνιξ* et *λόφος*, ὁ, *crista galeæ*.

Φοινικόπεζα, ης, ἡ, *purpureos pedes habens*, i. e. *pulchros*: ex *φοινικὸς* et *πέζα*, ης, ἡ, *malleolus pedis*.

Φοινικὸς, ὴ, ὸν, *puniceus*; *punicus*: à *φοῖνιξ*.

Φοινικοστερόπας, α, ὁ, Dor. pro *φοινικοστερόπης*, ȣ, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra* seu *rutila fulmina jaculantis*: ex *φοῖνιξ* et *στεροπὴ*, ἡ, *fulgor*. Th. *ἀστράπτω*, *fulguro*.

Φοινικόστολος, ȣ, ὁ, *Phœnicum more instructus* aut *armatus*: ex *φοῖνιξ* et *στολὴ*, ἡ, *stola*, *vestis oblonga*. Th *στέλλω*, *orno*: perf. med. ἔστολα.

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum*: à

ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, et *palmula* fructus; *PHŒNIX*, nomen avis, viri, et portûs; *purpura*, *puniceus color*; *instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum*. Sed adject. ὁ ἢ ἡ, *ruber*, *rufus*.

Φοίνιος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *cruentus*: à *φόνος*, *cædes*.

Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHŒNISSA*: et **Φοίνισσα λαμπάς**, *Phœnicia lucerna* *ratura*. *Φοίνισσα φλὸξ*, *rutila flamma*. à *φοῖνιξ*.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*; *cruento*. Th. *φοῖνιξ*, ικος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθην. a. 1. ind. pass. Ion. à *φοινίσσω*, *rubefacio*, *cruento*: ab eod. th.

Φοίτα, *ibat*, 3. sing. imperf. act pro ἐφοίτα, ex *φοιτάω*, quod vide.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, *insana*, *furiosa*; *meretrix*; Epith viæ. *trita*. à

ΦΟΙΤΑ'Ω, -ῶ, *ito*, *ventito frequenter*, (more *discentium*, non *docentium*, quæ res decepit Valesium ad Eusebium: vide Pearsonii op. posth. p. 35) *eo*, *venio*, *accedo*; *insanio*, *furo*; item *redeo*, de fructibus, vectigalibus. f. ήσω perf. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro *φοιτᾷ*, *it*, 3. sing. præs. ind. act. verbi *φοιτάω*.

Φοίτης, ȣ, ὁ, *præco*. Th. *φοιτάω*.

Φοιτῇς, Dor. pro *φοιτᾷς*, 2. sing. præs. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio*, *ventitatio*, *frequentatio*: à 2. sing. perf. pass verbi *φοιτάω*.

Φοιτητὴς, ῦ, ὁ, *qui ventitat*, *qui ad præceptorem ventitat*, *discipulus*: à 3. sing. perf. pass. ejusd.

Φοιτίζω, *eo*, *venio*, *accedo*: à *φοιτάω*.

Φοιτῶν. præs part. act. et

Φοιτῶσι, 3 plur. præs. ind. act. vel sub. verbi *φοιτάω*.

ΦΟΛΙ'Σ, ίδος, ἡ. *squama*, ut piscium aut serpentum: à *φλύω*, *ferveo*, squamæ velut bulliunt ex animantibus; item *textura picturis et coloribus variegata*.

Φολκὸς, ῦ, ὁ, *strabus*, *qui oculos distortos habet*: quasi *φάολκος*, à *φάος* et *ἕλκω*, *traho*.

Φονεὺς, έος, ὁ, *homicida*: à *φόνος*, quod vide.

Φονεύω, *occido*: fut. εύσω, et in plur. *φονεύσουσι*. perf. πεφόνευκα. a. 1. ἐφόνευσα. à *φόνος*, *cædes*. Th. *φένω*, *occido*.

Φονέως, gen. sing. Att. à *φονεύς*.

Φονικὸς, ὴ, ὸν, *ad cædem pertinens*; *truculentus*; *mortifer*: et **Φόνιος**, ȣ, ὁ ἢ ἡ, et *φόνιος*, ία, ιον, *sanguinarius*, *truculentus*, *lethalis*: à *φόνος*, quod vide.

Φονοκτονέω, ῶ, f. ήσω, *interficio*: et

Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes*: à

Φονοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occisor*: à φόνος et κτείνω, *occido*: perf. med. ἔκτονα.

Φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium, nex; sanguis in cæde effusus*: à perf. med. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido*.

ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, ου, ὁ, nomen piscis.

ΦΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, *cujus caput est acutum et* velut *turbinatum; qui est vultu distorto*: qu. à φάος et ὀξύς.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio; motus vehementior*, ut *in jactu, lapsu; impetus; pensio, tributum, proventus;* et *bajulationis* seu *vecturæ merces, portorium;* quo in sensu et nos Angl. FARE. à φέρω, *porto*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. perf. med. inus. πέφορα.

Φοράδην, adv. *portando, gestando*: à præc.

Φορὰς, άδος, idem quod φορβὰς, Hesych. et Suid.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum*. Th. φέρβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, *qui pabulum præbet*: à φορβή.

Φορβὰς, άδος, ἡ, *equa*, quia foris φέρβεται, *gregalis, non domestica*. Est autem φορβὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *alumnus*, φορβὴν suppeditans: ut φορβὰς γῆ, *alma terra*: quæ alit; et passivè φορβὰς, *qui alitur in grege cum aliis*: cui opponitur τροφίας, *qui domi* τρέφεται. φορβὰς γυνὴ, *quæ se* φέρβει *prostitutione corporis*. Th. φέρβω, *pasco*.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, *esca*, φορβή. et usurpatur pro *capistro*. à præced.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, *pabulum, esca*: à φέρβω, *alo*: qu. φέρω βίον, *vitam fero*.

Φορεῖον, ου, τὸ, *feretrum, lectica*: à φορεύς.

Φορείτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto*. Th. φέρω, idem.

Φορεῦσι, Dor. pro φορέουσι, *gestant*, 3. plur. præs. ind. a φορέω, à φέρω.

Φορέοντα, acc. sing part. præs. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορούμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Φορεῦντος, *ferentis*, Dor. pro φοροῦντος, gen. sing. præs. part. act. a φορέω.

Φορεὺς, έως, ὁ, *bajulus*: à

Φορέω, -ῶ, *fero, gesto*: f. ήσω, et έσω. perf. πεφόρηκα, et -εκα. a. 1. ἐφόρεσα. à φόρος, *ferens*; q. à perf. med. πέφορα, verbi φέρω, *fero*.

Φόρημα, ατος, τὸ, *onus*: à præc.

Φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, *fero*: fut. ανῶ, a. 1. ἐφόρηνα. Th. φέρω.

Φόριον, ου, τὸ, *merces*.

Φόρκυν, υνος, ὁ, *portus*: quia naves in eum φέρονται. Est et φόρκυν, υνος, ὁ, et φόρκυος, nomen monstri marini; dat φόρκυϊ, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.

Φορμία, *sportula, corbula*.

Φορμία τῶν φρυγάνων, Diog. Laert. in Speusippo, *fascia lignorum in usum fori*. Toup in Suid. voce φορμηδόν.

Φόρμιγγ', pro φόρμιγγι, dat. sing. à

ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *cithara, testudo*.

Φορμίζω, f. ίσω, *citharam pulso*: ex præc.

Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Φορμικτὴς, ῦ, ὁ, *citharœdus*: (φορμιγκτὴς etiam dicitur:) à φορμίζω.

ΦΟΡΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *sporta, corbis, calathus*: quod aliquid φέρεται.

Φορεῦσαι, *ferentes*, Dor. pro φοροῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.

Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, *tributum exigo* seu *colligo*: à φορολόγος, quod vide.

Φορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tributarius*: à 3. sing. perf. pass. præced.

Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi*: à

Φορολόγος, ου, ὁ, *tributi collector* seu *exactor*: à φόρος et λέγω, *colligo*. perf. med. λέλογα.

Φόρον, ου, τὸ, et φόρος, ὁ, *forum*: citeriores Græci à Romanis receperunt. Φόρον 'Αππίου, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii*.

Φόρος, ου, ὁ, *tributum*: quod φέρεται. sed

Φορὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *ferax, ferens*. φορὸς ἄνεμος, *ventus secundus*. Th. φέρω.

Φοροῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω.

Φορταγὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *onera vehens*: ex φόρτος, ου, *onus*, et ἄγω, *duco*.

Φορτί, pro φορτία, *onera*, nom pl. à φορτίον, ου, τὸ, id. quod φόρτος, ου, τὸ, *onus*.

Φορτίζεσθαι, *imponito*, præs. inf. pass. pro imperat. à seq.

Φορτίζω, *onero*: cum acc. fut. ίσω. perf. πεφόρτικα. perf. pass. πεφόρτισμαι. perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus, onustus*. Th. φόρτος, ου, ὁ, *onus*.

Φορτικὸς, ὴ, ὸν, *onerarius, a, um;* item Metaph. *molestus, fastuosus, insulsus*: et

Φορτίον, ου, τὸ, *onus, sarcina*; τὰ φορτία, *merces*: ex

ΦΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *onus, res molesta et odiosa*: q. φέρτος. à φέρω.

Φορτούνατος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Fortunatus*.

Φορύνω, f. ξω. Vide in φορύω.

Φορὺς, *podex*: à φορύω, *inquino*.

Φορυτὸς, ῦ, ὁ, *quisquiliæ, congeries* à

ΦΟΡΥ'Ω. φορύνω, et -ύσσω, *pinso, misceo; fœdo*.

Φόως. idem quod φῶς, Metaph. pro *salute, auxilio* et *victoriâ*: à φάος, εος, τὸ, *lux, salus*. Th. φάω, *luceo*.

Φραγέλλιον, ου, τὸ, *flagellum*; ex Lat. et est dimin. à *flagrum*, quod est scutica, quâ servi cædebantur: sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret*, hoc est, *ardeat*.

Φραγελλόω, -ῶ, *flagello*: f ώσω. perf. πεφραγέλλωκα. aor. 1. ἐφραγέλλωσα. a. 1. part. act. φραγελλώσας, αντος.

Φραγῇ, *obstruatur*, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. pass. verbi φράσσω, q. v.

Φράγμα, ατος, τὸ, *septum, vallum, munimentum*: et

Φραγμὸς, ῦ, ὁ, *septum*: à 1. sing perf. pass verbi ejusd.

Φραδάω, *indico, declaro*: à φράδη, *cognitio*. Th. φράζω, *memoro, dico*: a. 2 ἔφραδον. perf. med. πέφραδα. Hinc fortè Angl. TO PRATE.

Φράδεν, *dixit*, Ion. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Φράδη, ης, ἡ, *cognitio, prudentia*: φράδαι, αἱ, *mentes*, apud Pindar. à φράζω.

Φραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *consultus, prudens*: à præc.

Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *consilium, prudentia, peritia*: à seq.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens, solers, consultus, peritus*: et

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberas*, 2. sing. præs. ind. med. vel pass. et

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præs. imperat. pass. et

Φράζεσθαι, præs. inf. pass. et

Φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. et ,

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. et

Φράζευ, Dor. pro φράζου, *cogitato*, præs imperat. med. omnia à

ΦΡΑ'ΖΩ, *dico, expono, memoro; edissero; jubeo; indico, depromo; postulo; considero, dispicio:* fut. άσω. perf. πέφρακα. a. 1. ἔφρασα. a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *edissere.* aor. 2. ἔφραδον, et Ion. Anadiplas. πέφραδον. præs. med. φράζομαι, *in animo verso, delibero, perpendo, statuo; animadvertendo caveo* vel *vito; animadverto, deprehendo, intelligo.* perf. pass. πέφρασμαι, σαι, ται. perf. med. πέφραδα.

Φραστὸς, ή, όν, *septus, munitus:* à φράσσω

Φραξάμενος, μένη, μενον, *munitus*, aor. 1. part. med. verbi præced.

Φρασαίατο, *dicantur*, Ion. pro φράσαιντο, 3. plur. a. 1 opt med. verbi φράζω, *dico:* fut φράσω. a. 1. med. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Φράσδεν, *dicere*, Dor. pro φράζειν, præs. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus*, dat. plur. φρὴν, *mens.*

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS, locutio, dictio, genus loquendi:* à φράζω.

Φρασσόμεσθα, Poët. pro φρασσόμεθα, 1. pl. f. 1. med. verbi φράζω.

Φράσον, άτω, *edissere*, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. plur. f. 1. med. à φράζω.

ΦΡΑ'ΣΣΩ, sive -ττω, *sepio, munio:* item *obturo, occludo:* f. φράξω. perf. πέφραχα a. 1. ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται. a. 2. pass ἐφράγην, ης, η, *obstructus fui.* a. 2 sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φραγήσομαι, η, εται.

Φραστέον, *dicendum:* adv. verbale à φράζω.

Φραστικὸς, κὴ, κὸν, *eloquens:* à φράζω.

Φρασώμεθ', *cogitemus*, 1. plur. a. 2. sub. pass. verbi φράζω, *dico.*

Φράτηρ, ερος, ὁ, *ejusdem curiæ vel tribûs sodalis:* Att. vel Dor. pro φράτωρ. unde *FRATER.* à φρατρία.

Φράτερες, ων, οἱ, *contribules:* à φράτηρ.

Φράτρα, id. q. seq.

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, seu φρατρία, ας, ἡ, *curia, societas, tribus.*

Φράτριος, ου, ὁ & ἡ, *curialis ad curiam pertinens:* et

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejusdem curiæ* vel *tribûs consors.* Th. φράτρια.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, *fastus:* à φρυάττομαι, *fremo, insolesco.*

Φραχθεὶς, *septus*, aor. 1. part. pass. à φράσσω. fut. ξω. a. 1 pass ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, et Poët. φρεῖαρ, ατος, τὸ *puteus.*

Φρεατιαῖος, αία, αῖον, *putealis:* à præc.

Φρεῖν, *ferre*, per Sync. pro φέρειν, præs. inf à φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio:* fut. ήσω. perf. πεφρεναπάτηκα. q. φρένα ἀπατάω, *mentem decipio.*

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor:* ex iisd.

Φρένας, acc pl. φρένες, αἱ, *intelligentiæ*, nom. plur. à φρὴν, *mens.*

Φρενήρης, εος, ὁ & ἡ, *mentis compos, cordatus:* ex φρὴν et ἄρω, *apto.*

Φρενῖτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium.* Th. φρὴν, ἡ, *mens.*

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ & ἡ, *mente captus, desipiens:* ex φρὴν, *mens*, et βλάπτω, *lædo.*

Φρενόω, ῶ, f. ώσω, *ad mentem sanam reduco, moneo, castigo; decipio, fallo, seduco.* Th. φρὴν, *mens.*

Φρενῶν καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. sumitur.

Φρὲς, *fer*, a 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲς, pro φρὲ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat verbi φέρω, *fero.*

Φρεσὶ et φρεσὶν, dat. pl. à φρὴν.

ΦΡΕ'Ω, f. φρήσω, *emitto, adigo.* qu. à φέρω.

Φρῆγμα. Ion. pro φράγμα, ατος, τὸ, *septum.* Th φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, φρενὸς, ἡ, *mens, sapientia.* φρένες, *præcordia, prudentia, ingenium.*

Φρητία, ας, ἡ, *puteal, os putei*, Hesych. quasi φρεατία. Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, *tribus, curia:* à φρατρία.

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis.*

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à

Φρικαλέος, έα, έον, idem quod φρικώδης, *horribilis.* Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris.*

Φρικασμὸς, οῦ, ὁ à φρὶξ.

Φρίκη, ης, ἡ, *horror, torpor; metus:* ab eod.

Φρικτὸς, ὴ, ὸν, *tremendus:* à perf. pass. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρικτῶς, adv. *horrendum, horridè:* à præc

Φρικώδης, εος, ὁ & ἡ, *horribilis, horrendus:* à φρίκη.

Φριμάσσεο, Ion pro φριμάσσου, præs. imperat pass. à

Φριμάσσομαι, fut. ξομαι, *flatum naribus emitto, fremo;* idem quod φρυάττομαι, unde derivari possit; vel à βρέμω, *fremo*

Φριμάσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris* vel *fluctuum fremitus, motus maris incipiens primaque agitatio fluctuum; undæ fluctuatio superficiaria.*

Φρίξος, ου, ὁ, quis ille fuerit vide Pind. Pythior. Od. iv. 431. et Gr. Scholia.

Φριξὸς, ὴ, ὸν, *horridus:* à φρίσσω.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi ejusd.

Φρίσσουσ' pro φρίσσουσι, 3. pers. pl. præs. ind verbi

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo, horresco;* item *cum horrore reformido, fremitum edo*, cum acc. fut. φρίξω perf. πέφρικα. a. 1. ἔφριξα perf. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. Th φρὶξ.

Φροιμιάζω, seu -ομαι, *exordio utor:* à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium.* Th. οἶμος, ου, ἡ, *via, semita.*

Φροιμιάσαι, aor. 1. inf. Att. à præc.

Φρονέῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

Φρόνει, 2. sing. imperat. act. et

Φρονεῖν, præs. infin. et

Φρονεόντων, gen. pl. part. præs. act. omnia ex

Φρονέω, (q. φρενέω,) *intelligo; cogito, delibero; sentio, judico; sapio, statuo; curo; glorior, exulto.* dicitur de conditione et habitu animi, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *benevolum* vel *malevolum esse.* præs. imperat. φρόνεε, ει, et in 2. pl. έετε, εῖτε. imperf. ἐφρόνεον, ουν. f. ήσω. perf. πεφρόνηκα. præs. pass. φρονέομαι, -οῦμαι. præs. imperat. pass. φρονέου, -οῦ, είσθω, είσθω. Th. φρὴν, *mens.*

Φρόνημα, ατος, τὸ, *cogitatio, animus:* item *desiderium, voluntas;* item *fastus; animi impetus:* à 1. sing. perf. pass. verbi φρονέω.

Φρονηματίας, ου, ὁ, *vir excelsi animi:* à præc.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia*: ab eod. verbo.

Φρόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *prudens, sapiens, cordatus*: in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior*: in superlativ. φρονιμώτατος. à φρόνις.

Φρονίμως, adv. *prudenter*; à præced.

Φρόνις, ιος, ἡ, *ingenium, astutia, contemptus*: à φρήν.

Φρονοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φρονέω, quod vide.

Φροντίδος, gen. sing. à φροντίς.

Φροντιῶ vide in φροντίζω.

Φροντίζετε. 2. plur. præs. ind vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo, cogito, studeo*: fut. ίσω, et Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. perf. πεφρόντικα. a. 1. ἐφρόντισα. a. 1. sub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φροντίσωσι. aor. 2. ind. act. ἐφρόντιδον. à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ίδος, ἡ, *cura, cogitatio, solicitudo*.

Φροντιστέον, *curandum est*: et

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *schola, locus in quo cogitationes nostras explicamus*: et

Φροντιστής, οῦ, ὁ, *curator; commentator; studiosus*: à perf. pass. verbi φροντίζω. Th. φροντίς.

Φροῦδος, φρούδη, φροῦδον, et φρούδος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui disparuit, qui abiit, evanidus*: Attici dicunt de eo, *qui animi levitate nimis effertur gaudio, etiam in re levi*: ex πρὸ et ὁδὸς, quasi πρόοδος, contr. προῦδος, *qui viam præit*; quasi qui tantum viæ jam confecerit, ut negatum sit eum consequi.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, *custodia, præsidium; milites ipsi præsidiarii et custodes; satellites; ipse locus custodiæ; carcer*: à φρουρός.

Φρούραρχος, ου, ὁ, *qui præsidiariis militibus præest*: ex præc. et ἀρχὸς, *princeps*.

Φρούρει, *custodi*; præs. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, *in præsidio tutor, custodio, excubo*: cum acc. imperf. ἐφρούρεον, ουν, εις, εις, ει, ει. fut. ήσω. perf. πεφρούρηκα. præs. pass. φρουρέομαι, -οῦμαι. à φρουρός.

Φρούρημα, ατος, τὸ, *custodia*: à φρουρέω.

Φρουρίον, ου, τὸ, idem ac φρουρὰ, *præsidium*: à

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, *custos, miles præsidiarius*: ex πρὸ et οὖρος, *custos*; factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρουρῶμες, *excubias agamus*, Dor. pro φρουρῶμεν, 1. plur. præs. sub. act. à φρουρέω, quod vide.

Φρύαγμα, ατος, τὸ, et

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, *fremitus*; et Metaph. *insolentia*: à 1. sing. perf. pass. verbi φρυάττομαι.

Φρυάσσω, vel -ττω, *fremo*: propriè de equo feroci et hinnienti. f. ξω. perf. πεφρύαχα. aor. 1. ἐφρύαξα. usitatius est in med.

ΦΡΥΑ'ΤΤΟΜΑΙ, *fremo; insolesco; vanâ spe efferor.* hinc Angl TO FRET.

Φρύγανον, ου, τὸ, *cremium, virgultum aridum*: in plur. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco*.

Φρυγία, ας, ἡ, et Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in Minori Asiâ. Gr. *torrida*.

Φρυγίον, ου, τὸ, *frictorium*: id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. sed

Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma*. à Phrygibus.

Φρύγιος, ία, ιον, *aridus*: propriè talis factus frigendo, τῷ φρύγειν. Est et

Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, *torrefactio, frixio*: à

ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, fut. ξω, *torreo, torrefacio, FRIGO*.

Φρυκτὸς, ἡ, όν, *torridus, tostus, torrefactus*. Substantivè varia notat, ut *faba fricta; calculus judiciarius; fax, quâ hostium adventus significatur; sors* μαντική, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui φρυκτὸς ὠρεῖ, i. e. *observator ignium prænuntiorum*.

Φρυκτώριον, ίου, τὸ, *fax quâ hostium adventus prænunciatur*.

ΦΡΥ~ΝΟΣ, ου, ὁ, *rubeta, rana venenosa*. q. à φορύνω, *fœdo*, quia *fœdum* est animal.

Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola*.

Φρυξεῖ, *torrebit*, Dor. pro φρύξει, 3. sing. f. 1. ind. act. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω. *fero*.

Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φῦμι, inus. a. 2. ἔφυν. a. 2. infin. φῦναι. aor. 2. part. φὺς. Th. φύω, *gigno*.

Φυὰ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ solertia*. Th. φύω.

Φυγαδεία, ας, ἡ, *fuga, exilium*: à φυγαδεύομαι.

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, *refugium*: ab eod.

Φυγαδεύομαι, *in exilium pellor*: à φυγάς.

Φυγαδευτήριον, τηρίου, τὸ, *refugium, effugium*: à præc.

Φυγὰς, άδος, ὁ καὶ ἡ, *profugus, exul*. Th. φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Φυγεῖν. a. 2. inf. act. ejusd.

Φύγιλλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *hominum oculos fugiens*.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. pers. sing. a. 2. ind. et

Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA*. Th. φεύγω, *fugio*: sed

Φύγῃ est 3. pers. sing. aor. 2. sub. act. ut et φύγῃσιν, pro φύγῃ, per Paragogen τοῦ σιν, et in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, *fugio*: a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδικέω, ῶ, *detrecto judicium, in jus vocatus non eo, lateo*: à φεύγω et δίκη.

Φύγοις, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio*: aor. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, φεύγων τοὺς ξένους, *hospites fugiens*: vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites, inhospitalis, inhumanus erga hospites*: ex φεύγω et ξένος, *hospes*.

Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui bellum fugit*: ex φεύγω et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω, q. v.

Φύεται, 3. sing. præs. ind. pass. φύεσθαι, præs inf. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno*.

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore*, Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio*.

Φυζακινὸς, ἡ, ὸν, *fugax*: à pr.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles, statura; stirps*. Th. φύω, *nascor*. at

Φυῇ, 3. sing. a. 2 sub. pass. à φύω, *nascor*: f. φύσω. aor. 2. ἔφυν.

Φυκιόεις, όεσσα, όεν, *algosus*. Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga*.

Φυκὶς, ἰχθὺς, *saxatilis*.

ΦΥ'ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina unde lana inficitur et vultus tingitur*.

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis, vitandus*: à φεύγω, *fugio*.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

Φύλαγμα, ατος, τὸ, *quod custoditur aut servatur; custodia; præceptum, mandatum*: à perf. pass. verbi φυλάσσω.

Φυλαδὸν, adv. per tribus, tributim. Th. φυλὴ, tribus.

Φυλακὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακὴ, quod vide.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, custos; in dat. pl Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia; vigilia; præsidium; quarta pars noctis; satellites; carcer; locus ubi sunt custodes; cautio; amolitio alicujus incommodi. φυλακαὶ, præsidia (Judæi primò habuere tres vigilias, suâ libertate usi; sed à Pompeii temporibus, quatuor. V. Krebs. Obs. ex Josepho in Matt. xiv. 25.) ab eod. th. sed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio, vel pertraho: f. ίσω. perf. πεφυλάκικα. et

Φυλακίτης, carcerarius: à φυλακὴ, quod vide.

Φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, custos.

Φυλακτέον, custodiendum; verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, vigil: in plur. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, custodio.

Φυλακτήρια, ων, τὰ, PHYLACTERIA, conservatoria, quibus memoria legis conservabatur. Angl. PHYLACTERIES: à φυλακτήριον.

Φυλακτρία, ας, ἡ, custodia, præsidium, excubiæ. et

Φυλακτήριον, ου, τὸ, statio excubitorum, seu vigilum; it. præsidium, munimentum, arx: à φυλάσσω.

Φυλακτικὸς, ἡ, ὸν, habens vim τοῦ φυλάσσειν. et

Φύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, custos, servator; it. excubitor, vigil. Th. φυλάσσω, custodio.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. at

Φύλαξαι, a. 1. imperat. med. verbi φυλάσσω, quod vide

Φυλάξατε, 2 pl. a. 1. imperat. ejusdem verbi.

Φυλάρχης, et φύλαρχος, ου, ὁ tribûs præfectus: ex φυλὴ et ἄρχω.

Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act verbi φυλάσσω, custodio: f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att et Dor pro φυλάσσειν, præs. inf. ejusd.

Φυλάσσοισι, custodiunt, Æol pro φυλάσσουσι, 3. plur. præs ind. act. à

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, custodio, servo, conservo, tueor; excubo. φυλάσσω et φυλάσσομαι, observo, facio, præsto, custodio, capto, caveo, vito, fugio, aversor. fut. φυλάξω. perf. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. aor. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, et in 2 pl. φυλάξατε. a. 1 m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο. perf. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.

Φυλαττόμενος, præs part. pass. à φυλάττω, seu' -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, custos, præs. part. act. ejusd.

Φυλείδης, PHYLIDES, nom. propr.

Φυλέτης, ου ὁ, tribulis, qui est ex eâdem tribu. Th φυλή.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, classis: q à φύω, gigno.

Φύλλα, τὰ, folia: hinc φύλλ' ἀοιδῶν, folia poëtarum: à φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Th φύλλον.

Φύλλινος, ινη, ινον, foliaceus, ex foliis factus.

Φυλλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, folia amitto; folia spargo, frondibus conspergo: à φυλλοβόλος.

Φυλλοβολία, ας, ἡ, foliorum amissio; foliorum sparsio: ab eod.

Φυλλοβόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; qui folia vel frondes spargit: à φύλλον et βάλλω.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, FOLIUM, frons, -dis; q. à φύω, nascor

Φυλλοστρὼς, ῶτος, ὁ, foliis constratus: ex φύλλον, τὸ, folium, et στρώννυμι, sterno. Th. στορέω, idem.

Φυλλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, folia ferens: ex φύλλον, ου, τὸ, folium, et φέρω, fero.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, tribus, &c.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, clamor bellicus: à φῦλον seu φυλὴ, ἡ, natio, gens, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, qu. clamor nationum: vel qu. ἡ τῶν φύλων ὄπις, id est, ultio; quòd bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tumor præter naturam. Th. φύω, nascor.

Φῦναι, nasci, a. 2. inf. act verbi φῦμι, vel φύω, nascor: fut. ύσω. a. 2. ἔφυν. a 2. part. φύς.

Φύοντο, nascebantur, Ion. pro ἐφύοντο, 3. plur. impert. ind. pass. verbi φῦμι. Th. φύω, nascor.

Φύξηλις, ιδος, ὁ ἢ ἡ, profugus, exul, fugax, timidus: à φύξις.

Φύξις, εως, ἡ, fuga; effugium: à perf. pass. verbi φεύγω.

Φυομένῳ, nascenti, dat. sing. part. præs. pass. verbi φύω, nascor.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, nascuntur, 3. pl. præs. ind. act. à φύω, nascor.

Φύραμα, ατος, τὸ, massa luti, farina aquâ subacta: à φυράω. Th. φύρω, misceo.

Φύρασις, εως, ἡ, maceratio, commixtio: ab eod

Φύρασον, a. 1 imperat. act. à

Φυράω, misceo, macero, subigo: f. άσω. perf. πεφύρακα. perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.

Φυρδὴν, adv. mixtim, permixtim. item confuse, inordinatè. Th. φύρω.

Φύρειν, præs. inf. act. à φύρω.

Φύρμα, ατος, τὸ, sordes. Th. φύρω.

Φυρμὸς, ῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum: à

ΦΥ'ΡΩ, misceo, inquino, perfundo, rigo, pinso: f. φυρῶ. et Æol. φύρσω. perf. πέφυρκα. perf pass. πέφυρμαι.

Φὺς, φύντος, aor. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, nascor: a 2 ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, follis; it. spiritus crassus. Th. φυσάω.

Φυσαθὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, aor. 1. part. pass. à φυσάω, inflo.

Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno: f. ύσω. a. 2. ἔφυν.

Φυσαλλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aquâ nascens: item tibia vel fistula: à φυσάω, inflo.

Φύσαλος, ου, ὁ, bufo. Th. φυσάω.

Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi φύω, nascor. Alii per Sync. pro φυσήσας dici volunt, à φυσάω, inflo.

ΦΥΣΑ'Ω, et φυσσάω, sufflo, inflo; spiro; efflo: f. ήσω.

Φύσει, producet, 3. sing. f. 1. à φύω, gigno. Potest esse etiam dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, natura: à φύω.

Φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio: à φυσάω.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum; it. follis. Th. φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ ἢ ἡ, nomen propr. ranæ, qu. buccas inflans: ex φυσάω, inflo, et γνάθος, ου, ἡ, maxilla.

Φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus. Th. φυσάω, inflo.

Φυσίζοος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad victum generans necessaria. Epithet. terræ: ex φύω, nascor, et ζάω, vivo: vel q. φύσα ζῶα, gignens animalia.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, *naturalis; physicus:* à præc.

Φυσικῶς, adv. *naturaliter:* à φύσις, *natura.* Th. φύω, *nascor.*

Φυσιολογία, ίας, ἡ, *naturæ indagandæ studium:* ex φύσις et λέγω.

Φυσιόλογος, ου, ὁ & ἡ, *naturæ indagator:* ex iisdem.

Φυσιόω, -ῶ, *anhelo;* it. *inflo:* f. ώσω. perf. πεφυσίωκα. præs. pass. φυσιόομαι, -οῦμαι, *inflor, turgeo:* perf. pass. πεφυσίωμαι. perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus, a, um.* Th. φυσάω, *inflo.*

Φύσις, εως, ἡ, *natura; ingenium, sexus; pudenda; consuetudo, mos gentium receptus:* 1 Cor. xi. 14. φύσει, *valde,* item *verè, necessariò.* Th. φύω, *nascor.*

Φυσίωσις, εως, ἡ, *tumor, inflatio animi:* à φυσιόω, -ῶ, *inflo.* Th. φυσάω, idem

Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA,* quia inflata: à φυσάω, *inflo.*

Φύσκος, ου, ὁ, *botulus:* ab eod.

Φύσκω, Dor. pro φύσκου, gen. à φύσκος.

Φυσσᾶν, præs. infin. à

Φυσσάω, pro φυσάω, *inflo.*

Φυσσέω, Ion. pro φυσσάω, quod vide.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorium, flabellum:* à φυσσάω, quod vide.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus; hortus, vinea:* à φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta.* Th. φύω, *gigno.*

Φυτάομαι, *planto, gigno, procreo:* ab eod.

Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio,* et idem quod φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta.* Th. φύω.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω, quod vide.

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. pass. ejusd.

Φύτευμα, ατος, τὸ, *planta; semen.* à φυτεύω, quod vide.

Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et

Φυτεύσῃ, *plantaret,* 3. sing. a. 1. sub. act. à φυτεύω.

Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio.* Th. φύω.

Φυτεύω, *planto, novello, semino:* metaph. *molior, struo, machinor.* φυτεύειν τινὶ θάνατον, *mortem alicui machinari.* imperf. ἐφύτευον, ες, ε. f. εύσω. perf. πεφύτευκα. a. 1. ἐφύτευσα. perf. pass. πεφύτευμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον. aor. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, *plantator tu.* à seq.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta, stirps:* à φύω, *gigno.*

Φυτοσκάφος, ου, ὁ & ἡ, *agricola, hortulanus, fossor:* ex φυτὸν, *planta,* et σκάπτω, *fodio.*

Φυτουργὸς, οῦ, ὁ, *plantator, pater:* ab ἔργον et φυτεύω.

ΦΥ'Ω, *gigno, produco, edo, pario;* in perf. et a 2 *natus sum, soleo, naturâ comparatus sum;* item *hæreo, adhæresco.* f. φύσω. perf. πέφυκα. aor. 2. ἔφυον, ες, ε, et ἔφυν, υς, υ. tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος. perf. pass. πέφυμαι, σαι (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*) et in 3. sing. πέφυται. (undè φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta.*) perf. part. πεφυκώς. undè adv. πεφυκότως, *ut naturâ comparatum est, ut fert natura, pro suo ingenio, aptè, consentaneè.*) a. 2 pass. ἐφύην, ης, η aor. 2. part. pass. φυεὶς, εῖσα, έν. οὐ τῶν δ' ἴσων, Eurip. Suppl. 292; ubi vide Markland. *tu non ex eodem numero es,* i. e. οὐκ ἔφυς ἐκ τῶ ἀριθμῶ τῶδε.

Φωγνύω, vel -υμι, *torreo, uro:* à

Φώγω, idem quod

Φώζω, *uro in foco, torreo:* à φῶς, *lux.* Th φάω, *luceo.*

Φώϊξ, vel φωΐξ, *avis, inimica harpæ:* ὀφθαλμοβόρος, Arist. hist. ix. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, id est, ὀφθαλμούς.

ΦΩ'ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA, balæna.* à

Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus, PHOCA.*

Φωκῆς, οἱ, nomen gentis.

Φῶκος, ου, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -ου, à

Φωκυλίδης, ου, ὁ, *PHOCYLIDES,* nomen viri proprium.

Φωλάδες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes.* Th φωλεός.

ΦΩΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, et φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *lustrum, latibulum, antrum:* qu. à φῶς, ὀλέω, quod ibi φῶς ὤλετο, id est, ἀπώλωλε, *periit lux.*

Φωλεύω, idem quod

Φωλέω, *in specu lateo.* Th φωλεὸς, *lustrum.*

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ seu φάω, *dico.*

Φωνάεις, άεσσα, άεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, sonorus:* à φωνὴ, ἡ, *vox, sonus.*

Φωνᾶντα, per Crasin pro φωνάεντα, qu. Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνήεις, q. v.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, aor. 1. infin. act. à φωνέω, *voco.*

Φωνεῦντα, Dor. pro φωνοῦντα, n. g. pl. part. præs. et

Φωνεῦντες, *loquentes,* Dor. pro φωνοῦντες, nom. pl. part. præs. act. à

Φωνέω, ῶ, *vocem emitto, sonum edo; dico, loquor; compello, nomino:* imperf. ἐφώνεον, ουν. f. ήσω. perf. πεφώνηκα. aor. 1. ἐφώνησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω. aor. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.

ΦΩΝΗ', ῆς, ἡ, *vox, sonus; vocabulum, dictum; lingua; rumor, fama; nomen.* Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. Γ. 161. *Priamus Helenam vocavit nomine.*

Φωνήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Φωνήσασ', pro φωνήσασα, ης, ἡ, a. 1. part f. g. verbi φωνέω, quod vide.

Φώνησεν, *dixit,* Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind act. ejusd.

ΦΩ'Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR;* item φὼρ vel φῶρος, ου, ὁ, *speculator, explorator.*

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum:* à pr.

Φωρᾶν, præs. inf. à

Φωράω, *furor; in furto deprehendo;* item *quæro, pervestigo.* Th. φὼρ, *fur.*

Φωριαμὸς, οῦ, ὁ, *scrinium, arcula:* quæ contra φῶρας, id est, *fures.* Sed puto est à χωριαμὸς, quod idem.

Φώριος, ου, ὁ & ἡ, *furtivus:* à φὼρ, *fur.*

Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur.*

Φὼς, φωδὸς, ἡ, *ustio:* à φώζω, quod vide.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen, lux; focus, ignis:* contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo:* sed

Φὼς, φωτὸς, ὁ, *vir:* ab eod. th. vel à φάω, *loquor.*

Φώσκω, *illucesco:* à φῶς, τὸ, *lux.* Th. φάω, *luceo.*

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen, luminare:* à φώσκω, idem quod φάω, *luceo.*

Φωσφόρος, ου, ὁ & ἡ, *lucifer:* ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen,* et φέρω, *fero.*

Φῶσων, ωνος, ὁ, *velum:* à φυσάω.

Φῶτα, *virum,* acc. sing. à φὼς, *vir,* quod vide.

Φῶτε, nom. dual. ab eod.

Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *lucidus:* à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen,* contract. pro

Φάος, τὸ, idem. Th. φάω, luceo.

Φωτίζω, lumino, illumino, illustro: met. mentis oculos illumino, doceo; in lucem profero, patefacio; f. ίσω, et Att. ιῶ. perf. πεφώτικα. a 1. ἐφώτισα. a. 1. inf φωτίσαι. a. 2. part. act. φωτίσας. αντος. perf. pass. πεφώτισμαι. σαι, ται a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η aor. 1. part. pass φωτισθεὶς, έντος. à φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, splendor, fulgor, lumen: à perf. pass. verbi præced.

Φωχθεὶς, tostus, aor. 1. part pass. verbi φώγνυμι. seu φωγνύω. a. 1. pass. ἐφώχθην.

Φὼψ, lux. Hesych. à φάος.

X.

X Est litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Athenienses adulterinos nummos notabant; undè χιάζω, ut spurium rejicio Nota numeralis quæ sexcenta denotat, et cum lineolâ subjectâ sexcenta millia. Tum χ', ob seq. aspirat. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ὁ, vel χὠ, Dor. pro καὶ ὁ, sæpe pro κε, vel κεν. quæ sunt dictiunculæ potentiales

Χαβὸς, curvus. Hesych Sed

Χάβος, subst. frænum.

Χαδε, vel χάδεν, Ion pro ἔχαδε. 3. sing. a. 2. ind act. verbi χάζω, recedo; privo; capio; aor. 2. ἔχαδον. perf. med. κέχανδα, pro κέχαδα.

Χαδέειν, Ion. pro χαδεῖν, CEDERE, a. 2 inf. verbi ejusd.

Χάεος. gen sing. à χάος, εος, τὸ, CHAOS, rudis indigestaque materia; tenebræ; hiatus. Th. χαίνω, hisco.

Χάζεο, et χάζευ, Ion. et Dor. pro χάζου, præs. imperat. pass. à

ΧΑ'ΖΩ, cedo, recedo; privo; capio, capax sum; contineo: f. άσω. a. 2. ἔχαδον. perf. med. κέχανδα, pro κέχαδα. q. à χάω capio.

ΧΑΙ'ΝΩ, hisco, dehisco; hiante ore, i. e. intentè, aliquid specto, exspecto; cupidè appeto; admiror valde; cupidè excipio: f. ανῶ. aor. 2. ἔχανον. a. 1. ἔχηνα. a. 2. inf. χανεῖν. perf. κέχηνα perf. pass. κέχασμαι q. à χάω, inusit.

ΧΑΙ'ΟΝ, ου, τὸ, pedum, baculum pastorale.

Χαιὸς, vel χάϊος, probus. Vide χάος.

Χαῖρ', pro χαῖρε. χαίρετε, 2 sing. et 2. pl. præs. imperat. act. à χαίρω.

Χαιρέκακος, ου, ὁ ἡ, qui gaudet malis alienis: à χαίρω et κακός.

Χαῖρεν, Ion. pro ἔχαιρεν, 3. sing imperf. ind. act. à χαίρω, gaudeo.

Χαιρετίζω, f. ίσω, cum gaudio et salutatione blandâ suscipio: Job. vii. 1.

Χαίρετον, dual præs. imperat. act. verbi χαίρω.

Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, oleris genus. Th. φύλλον.

Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præs. inf. et

Χαίρῃς, 2 sing. præs. sub act et

Χαιρήσειν, f. 1. inf. act. verbi χαίρω.

Χαίροισα, Dor. pro χαίρουσα. gaudens, &c. præs. part. f. g. à

ΧΑΙ'ΡΩ, εις, ει, lætor, gaudeo, delector: imperf. ἔχαιρον, ες, ε præs. imperat. χαῖρε, salve, ave. f. χαρῶ. perf. κέχαρκα. aor. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η, gavisus fui. a. 2 sub pass. χαρῶ. ῇς, ῇ. a. 2. inf. pass. χαρῆναι. f. 2. pass χαρήσομαι, lætabor. perf. med. κέχαρα.

Χαιτάεις, εσσα, εν, Dor. pro χαιτήεις, comosus, qui comam habet: à

ΧΑΙ'ΤΗ. ης. ἡ, juba, coma, cæsaries, SETA.

Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν. jubatus, comatus: à præced.

Χαλὰ. ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλή.

ΧΑ'ΛΑΖΑ. ης, ἡ, grando.

Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus: à præced.

Χαλαζάω, ῶ, f. ήσω, grandino: à χάλαζα.

Χαλάζω, id. q χαλάω, q. v.

Χαλαίνοντες, laxantes, nomin. plur. præs part. à

Χαλαίνω, idem quod χαλάω, laxo: f. ανῶ.

Χάλανδρον, ου, τὸ, grabbatum, Hesych.

Χαλάξαις, Dor. et Æol. pro

Χαλάσας, αντος. aor. 1. part. act. verbi χαλάω.

Χαλᾶσι, Dor. et Æol. pro χαλῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à χαλάω.

Χαλασμὸς, οῦ, ὁ, laxatio. Th. χαλάω.

Χαλαστὸν. οῦ, τὸ, catenula, catena: à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, LAXO, demitto; flacceo, langueo; item cesso, concedo: f. άσω. a. 1. ἐχάλασα, ας, ε. a. 1. imperat. χάλασον, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι, ται. aor. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, demissus fui.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, GALBANUM, succus ferulæ arboris.

Χαλδαῖος, ου, ὁ, Chaldæus, nomen gentile.

Χαλεπαίνω, difficilis sum, succenseo; it. injuriâ lacesso. præs. imperat. act. χαλέπαινε. χαλεπαίνοι, 3. sing præs. opt. act. Th. χαλέπτω, lædo, f. ψω.

Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à

Χαλεπὸς, ἡ, ὸν, sævus, acerbus, durus, gravis, difficilis: gen. Ion. χαλεποῖο. dat. pl. Ion. χαλεποῖσι. Th. χαλέπτω, lædo.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; asperitas; severitas, sensu bono, Thucyd. à præc.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, damno afficio; everto, labefacto: f ψω. perf. κεχάλεφα. perf. med. κεχάλεπα.

Χαλεπῶς, molestè, graviter, ægrè; vix, difficulter; malè, cum difficili fortunâ; iratè, acerbè: adv. à χαλεπὸς, difficilis. Th. χαλέπτω.

Χαλεπώτερος, έρα, ερον, difficilior, et in superl. χαλεπώτατος, difficillimus: ab eodem.

Χάλικες, lapides minuti: à χάλιξ, q. v.

Χαλίκρατος, ου. ὁ ἡ, merus, purus: à χάλις et κεράω, misceo.

Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo: à seq.

Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quasi soluta in furorem: à χαλάω, laxo.

Χάλιμος, ου, veneficus: an quia animas χαλᾷ ἢ λύει, laxet et exsolvit?

Χαλιναγωγέω, -ῶ, fræno duco: cum acc. f. ήσω. perf. κεχαλιναγώγηκα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, fræno moderari. ex χαλινὸς, frænum, et ἀγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ. dux viæ. Th. ἄγω.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, frænum, habena: met. imperium, anchora, vinculum. qu. à χαλᾷν, frænum enim laxatur, sicut et adducitur. hinc πειθοχάλινος, frænis obediens.

Χαλίνου, fræna, præs. imperat.

act. contr. pro χαλίνοι. à χαλινόω.

Χαλινοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fræna mandit*: ex χαλινὸς et φάγω.

Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, *fræno*. Th. χαλινός.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus*, *SILEX*, *CALX*: vide etiam seq.

ΧΑ'ΛΙΣ, seu χάλιξ, ιος, ὁ, *Bacchus*, *vinum*, *merum*: qu. à χαλῶ, quia *laxat* velut in lætitiam.

Χαλίφρονα, acc. sing. à

Χαλίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens laxata et emota est*: à χαλᾶσθαι φρένα, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκεάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Ion. pro χαλκάρματος, *qui æreo curru vehitur*: ex χαλκὸς, *æs*, et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum clypeum gestat*: ex χαλκὸς, *æs*, et ἀσπὶς, *clypeus*.

Χάλκε', pro χάλκεα, nom. pl. n. g. à χάλκεος, -ῦς, quod vide.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, *officina fabri ærarii* vel *ferrarii*; item *ahenum*, *tabula ærea*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χάλκειος, εία, ειον, *æreus*: ab eod.

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος, ου, metri gratiâ pro χάλκεος, quod vide.

Χαλκείλατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex ære ducto factus*: idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκέντερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intestina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν· dicitur enim scripsisse super ter mille libros. Suid. ex χαλκὸς, *æs*, et ἔντερον, *intestinum*. Th. ἐντός.

Χαλκεντὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui æreis armis utitur*. Ex χαλκὸς, *æs*, et ἔντεα, τὰ, *arma*.

Χαλκεόγομφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreis* vel *ferreis clavis compactus*: ex χαλκὸς et γόμφος, ου, ὁ, *clavus*.

Χαλκεοθώραξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreo thorace utitur*, *æreo thorace indutus* vel *armatus*: ex χάλκεος, quod vide, et θώραξ, *thorax*.

Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum pectus habet*; *fortis et invictus*: ex χάλκεος, quod vide, et καρδία, ἡ, *cor*.

Χαλκεομίτρης, ου, ὁ, Poët. ὁ χαλκῆν μίτραν φέρων, *quia æream mitram gestat*.

Χάλκεος, -ῦς, -έα, -ῆ, -εον, -ῦν, et χάλκειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreus*, *a*, *um*. Th. χαλκός.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æream vocem habens*. dat sing. χαλκεοφώνῳ. ex χάλκεος, quod vide, et φωνὴ, *vox*.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, *faber ærarius*; item *quilibet artifex è metallo opera elaborans*, impr. *faber serarius*, *qui seras* vel *claustra fabricat*. Th. χαλκὸς, *æs*.

Χαλκευτικὸς, κὴ, κὸν, *qui artem fabri ærarii callet*: à seq.

Χαλκεύω, f. εύσω, *ærariam artem tracto*; *ex ære fabricor*. à χαλκεὺς, quod vide.

Χαλκέῳ. dat. sing. à χάλκεος, -ῦς, *æneus*.

Χαλκέως, adv. *ex ære*: ab eodem.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius*.

Χαλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum*: et pro *fabri ferrarii officinâ*. Th. χαλκός.

Χαλκήλατος, *ex ære ductus*: ex χαλκὸς et ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco*, *ductile opus facio*.

Χαλκήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æreus*, *ex ære factus* et *aptatus*: ex χαλκὸς et ἄρω, *apto*.

Χαλκίδα, acc. sing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκός.

Χαλκοαρᾶν, gen. pl. Dor. pro χαλκοαρῶν, à

Χαλκοάρης, ου, ὁ, *qui æreis* aut *ferreis armis est sublatus* ac *interfectus*; vel activè, *qui ferro interficit hostes*: ex χαλκὸς, *æs*, et αἴρω, *tollo*, *cædo*, &c. vel certè sic eum vocant, quod τὸν χαλκὸν ἀρηρότα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. ex χαλκὸς et ἄρω, *apto*.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ære gravis*; item *firmus*, *solidus*: ex χαλκὸς et βάρος, εος, τὸ, *pondus*.

Χαλκοβάτης, εος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ χαλκοβατὲς, *qui æri* vel *æreis fundamentis insistit*, *firmus*, *solidus*, *solidam habens basin*: ex χαλκὸς et βάσις, *fundamentum*. Th. βαίνω, *eo*.

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, et γένυς, υος, ἡ, *mentum*.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, *æris domitor*: à χαλκὸς et δαμάω, *domo*.

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs*.

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*; per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς et κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale*, *ocrea*. Th. κνήμη, *tibia*.

Χαλκοκορυστῇ, dat. sing. à

Χαλκοκορυστὴς, ῦ, ὁ, *æreâ galeâ munitus*: à χαλκὸς et κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui strepitum edit ære pulsato*; epith. Rheæ, cujus sacerdotes cava æra pulsu exercebant. item *æripes*, epith. equorum, terrâ resonante illorum pedibus pulsatâ. ex χαλκὸς et κρότος, *pulsus*.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, *CHALCOLIBANUM*; *orichalcum*: ex χαλκὸς et λίβανος, ου, τὸ, *thus*.

Χαλκοπάραος, ου, ὁ, Æol. et Dor. pro

Χαλκοπάρῃος, ου, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, *qui æreas genas habet*: ex χαλκὸς et παρειὰ, ἡ, *gena*.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreum pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκοῦν πέδον ἔχων.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, *faber ærarius*: ex χαλκὸς et πλάστης.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ϗ ἡ, *æripes*: ex χαλκὸς et πῦς, *pes*.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreas* vel *ferreas portas habens*. Th. πύλη, *porta*.

ΧΑΛΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *æs*; *arma ærea* seu *ferrea*; *moneta*.

Χαλκότοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς et τόξον, *arcus*.

Χαλκότορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui æs perforat et penetrat*: ex χαλκὸς et τορέω, *perforo*.

Χαλκότυπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ære impressus*; *ferro inflictus*: ex χαλκὸς et τύπτω, *verbero*: perf. med. τέτυπα.

Χαλκοῦσθαι, *æreis armis armari*: præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκός.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς et χάρμη, ἡ. vel χάρμα, τὸ, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαλκοχιτώνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *loricâ æneâ armatus*: ex χαλκὸς et χιτὼν, *tunica*.

Χαλκόω, ῶ, f. ώσω, *æreum reddo*, *ære obduco et munio*: à χαλκός.

Χαλκῷ, *æri*, dat. sing. à χαλκός.

Χαμάδις, et χαμάζε, *humi*: adv. à

ΧΑΜΑΙ', *HUMI*; *in terrâ*; *in terram*: adv.

Χαμαιάκτη, *humilis ἀκτὴ*, id est, *sambucus, ebulus*.

Χαμαίβατον, ου, τὸ, *fragum*: et

Χαμαίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humilis rubus*: ex χαμαὶ et βάτος, ου, ὁ, *rubus*.

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ὁ χαμαὶ καὶ ἐν τῇ γῇ γενόμενος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus*.

Χαμαιδάφνη, *laureola*, herba: ex χαμαὶ et δάφνη, *laurus*.

Χαμαιδιδάσκαλος, *ludimagister*: inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, *pedaneus judex*: pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαιεύνης, pro Χαμεύνης, *qui humi cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, et εὐνὴ, *cubile*.

Χαμαίζηλον, ου, τὸ, *viburnum, genista*; et

Χαμαίζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, *humi repens; abjectus, humilis*: qu. τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans*.

Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus*: λεύκη enim *populus alba*.

Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON*. Angl. CHAMELEON. Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem*, nullum enim animal pavidius eo dicitur. est et

Χαμαιλέων βοτάνη, *carduus*: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali. ex χαμαὶ et λέων, οντος, ὁ, *leo*.

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*, Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi*, et μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22, 21.

Χαμαιπετέω, *humi irritus cado*: ap. Pindar. à seq.

Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui humo seu in terram cecidit; humilis*, de stylo; *irritus*: ex χαμαὶ et πίπτω, seu πίτομαι.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετοῦσαν, *humi cadentem*; acc. sing. part. præs. act. à χαμαιπετέω.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore pinum refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus*.

Χαμαιῤῥιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *in terram stratus*: ex ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, *scortum vile*: quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιελαία, *humilis olea*.

Χαμεύνα, ας, ἡ, Dor. pro

Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync. pro χαμαιευνὴ, *humi jacens cubile*. et

Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, *humilis lectus*. ex χαμαὶ et εὐνὴ, *cubile*.

Χαμηλὸς, ὴ, ὸν, *humilis, vilis*. Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ*. à χαμαὶ, *humi*.

Χαμόθεν, adv. *ex humo*, è terrâ Th. χαμαὶ, *humi*.

Χαμουλκὸς, *traha*; *machina quâ navis è mari in siccum trahitur*: ex χαμαὶ et ἕλκω, *traho*.

Χάμος, *frænum*: puto à κημὸς, aut à χάβος.

Χάμψαι, ων, οἱ, *crocodili quos edebant Elephantinenses in Egypto* ita vocati sunt.

Χαναὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. q. interp. Lat. *depressus, humiliatus*.

Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananæus*: à præc.

Χανδάνω, *capio, capax sum*: à χάζω, *capio*.

Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hisco*.

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον. a. 2. part. χανών.

Χανοῦμαι, f. 1. ind. m. et

Χανούμενος, f. 1. part. m. et

Χανῶ, *hiabo*, f. 1. ind. act. verbi χαίνω, *hisco*.

Χάος, εος, τὸ, propriè *hiatus vastus*; *CHAOS, rudes et indigesta moles, materia è quâ factus est orbis terrarum*; *tenebræ*. ab inus. χάω, unde χαίνω. Angl. CHAOS.

Χαὸς, οῦ, *bonus, illustris*; Dor. à χάω, *capio*; quia bonum est acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*: à perf. med. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo*.

Χάραγμα, ατος, τὸ, *nota impressa, vestigium et veluti sulcus, sculptura, incisura*; *character*: à perf. pass. verbi χαράσσω, quod vide.

Χαράδρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, *terræ fissura ex terræ motu facta*: *caverna, salebra, vorago*: *sulcus quem torrens rapido suo impetu effecit et excavavit*; ipse *torrens*; *fossa, vallis, canalis*: ab eod.

Χαραδραῖος, αία, αῖον, *desumptus ex fossâ*: à præc.

Χαραδριὸς, οῦ, ὁ, avis genus sic dictæ, qu. *hiaticola*, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκεῖν νομίζεται. Th. χαράσσω, *excavo*.

Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρη, q. v.

Χαρακοβολία, ίας, ἡ, *castra, vallum*.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, *circumvallo, fossâ munio, obsideo*: à χάραξ.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, typus, forma*; *nota insculpta*; item *stylus dicendi*; *ritus, forma, nota, indicium*; quicquid est ejusmodi ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit. ut *vultus, sexus, forma rei*, &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω, quod vide.

Χαρακτηρίζω, *insignio, charactere et notâ distinguo*: Angl. TO CHARACTERIZE. à præced.

Χαράκωσις, εως, ἡ, *munitio, obsessio*: à χαρακόω, *obsideo*.

Χάραξ, ακος, ὁ, *sulcus terræ*; *vallum seu agger quo castra muniri solent*: item χάραξ, ἡ, *vallus in vineis, sudes, adminiculum vitis*. à χαράσσω.

Χαρασσέμεναι, Dor. et Æol. pro χαράσσειν, præs. inf. act. et

Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

ΧΑΡΑ'ΣΣΩ, seu -ττω, *sculpo, imprimo, exaro*; *scarifico, incido*; *sulco*, ut *ceram, terram, mare*; unde pro *scribo, aro, navigo*: f. ξω. perf. κεχάρακα. perf. pass. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρεῖεν. Vide in χαρείς.

Χαρεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ. a. 2. pass. ἐχάρην. a. 2. opt. χαρείην. f. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. et

Χαρῆναι, a. 2. inf pass. et

Χαρήσομαι, f. 2. ind. pass. verbi χαίρω.

Χαρίεις, ίεσσα, ίεν, *gratiosus, elegans*; *valde doctus*: acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*. Hinc Lat. *CHARUS*.

Χαρίεν, τὸ, à præced.

Χαρίεν' pro χαρίεντα, acc. sing. ejusd.

Χαριεντίζομαι, f. ίσομαι, *jocor, facetè aliquid dico*: à χαρίεις.

Χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ, *venustas sermonis*: à perf. pass. verbi pr.

Χαριέντως, adv. *gratiosè*: à χαρίεις.

Χαριέστατος, *jucundissimus, venustissimus*, superl. à χαρίεις quod vide.

Χαρίζομαι, *gratificor; morigeror; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio*, de femina. præs. part. χαριζόμενος, η, ον. f. m. χαρίσομαι, η, ιται. perf pass. κεχάρισμαι. aor. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η. aor. 1. inf. pass. χαρισθῆναι. aor. 1. part pass. χαρισθεὶς, ἐντος, *donatus, gratis datus*. f. 1. pass. χαρισθήσομαι, η, εται. aor. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, *gratis dedi, gratuitò remisi*. Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.

Χαρικλοῦς, gen. Æol. et Dor. pro χαρικλῦς, ex

Χαρικλὼ, *CHARICLO*, nom. propr.

Χαρίξῃ, 2 sing. a. 1. sub. med. Dor pro χαρίσῃ. à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, *gratia; gratiarum actio, gaudium, eleemosyna, venustas, benevolentia, præmium, donum, munus*. χάριν δύναι τινὶ, *prodesse alicui, bene de aliquo mereri*, Eph iv. 29. ἐπιτελῇν χάριν, *perficiat gratiam*, 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, *iræ gratificare*, Soph. Œd Colon. 902. ἔχειν χάριν πρός τινα, *gratiosum esse apud aliquem*, Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ, *immeriti beneficii loco habeamus*, vel *gratiam, unde Deo serviamus*, &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες χάριν οὐδεμίαν ἔχουσιν, *filii enim nullam gratiam habent*, Plut. de amore probis, p. 497. Bos Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub. κατὰ, adverbialiter usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα. ὁ νόμος τῆς παραβάσεως χάριν προσετέθη, *lex propter transgressiones instituta est*, Gal. iii. 19. τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. *Donum, collecta*, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ibid. 1. *beneficentiam ingentem*, scil. eleemosynas per Hebraismum vertunt Knatchb. Homberg. et alii; nam χάρις pro *gratia* notant vix bis occurrere in N. T. Non multùm abludit, σημαινόντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζώου χάριν, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus bestiæ* [canis] *significare volentibus*: et Eclog. iii. 31. 67. D. iii. 1. 34. χάρις, *eleemosyna*, 1 Cor. xvi. 3.

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι. à præced.

Χαρισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd. et th.

Χάρισμα, ατος, τὸ, *donum gratuitum*, quod quis alicui gratificatur: à perf. pass. verbi χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia*: à seq.

Χαριστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens*: à χαρίζομαι.

Χάριτες, tres sorores, *Gratiæ* dictæ: in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτόω, ῶ, *gratiâ afficio, facio ut aliquis sit acceptus*: fut. ώσω. perf. κεχαρίτωκα. perf. pass. κεχαρίτωμαι. perf. part. pass. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam consecutus*. Th. χάρις.

Χάρμα, ατος, τὸ, *gaudium, lætitia; id quod gaudium et lætitiam affert*. Angl. CHARM et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia; animus ad pugnam promptus et eam lætus iniens; pugna, certamen*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia*: et

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem: ab eod. th.

Χαροποῖο, gen. Ion. à χαροπὸς, q. v.

Χαροποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *gaudii efficiens*: ex χαρὰ, *gaudium*, et ποιέω, *facio*.

Χαροπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vel χαρωπὸς, *lætus, vultu serenus, cæsius*: à χαίρω et ὤψ, ωπὸς, ὁ, *oculus*. Th ὄπτομαι, *video*.

Χαροῦσιν, 3. plur. f. 1. à χαίρω, *gaudeo*.

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *æstus*.

ΧΑ'ΡΤΗΣ, ου, ὁ, *CHARTA*: sic dict. quia literis χαράσσεται, *inscribitur*. Hinc Angl. CHART & CARD.

Χαρτίον, ου, τὸ, *volumen, chartula*: à præc.

Χαρτοπώλης, *chartarius*: qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, *chartularius*: φύλαξ chartarum.

ΧΑ'ΡΥΒΔΙΣ, ιος, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago*.

ΧΑ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors*.

Χαρώνειος, *ad Charontem pertinens*. χαρώνειος θύρα, *porta per quam damnati educebantur ad supplicium*. à præc.

Χάσκω, *HISCO*, idem quod χαίνω.

Χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus, CHASMA*. Th. χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ. a. 1. ἔχηνα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχηνα. perf. pass. κέχασμαι.

Χασμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, *hio; oscito*: à præc.

Χασμεύμενος, Ion. et Dor. pro χασμώμενος, *inhians*, præs. part. à χασμέομαι, id. quod χασμάομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, *oscitatio, actus hiantis oris*: à χάσκω seu χαίνω, *hio*.

Χασσάμενος, *retrocedens*, a. 1. part. med. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo*.

Χασώμεσθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus*, 1. plur. a. 1. sub. med. verbi ejusd.

Χατέουσι, *indigentibus*, dat. pl. part. præs. act. ex

ΧΑΤΕ'Ω, Poët. *CAREO, egeo, indigeo, cupio*: qu. à χάω, *cupio*, vel *hio*.

Χατεύω et χατίζω, idem quod χατέω.

Χατίζω, id. qu. χατέω, *egeo*.

Χαυλιόδους, et χαυλιόδων, οντος, ὁ, *dentes exsertos habens*: ex χαλάω, *laxo, emitto*, et ὀδὼς, όντος, *dens*.

ΧΑΥ͂ΝΟΣ, η, ον, *laxosus, fungosus; item superbus*: etiam *futilis*. qu. à χαίνω, *hio*.

Χαυνότης, ητος, ἡ, *stolida et inanis superbia*: à præc.

Χαυνῶνες. v. χαυῶνες.

Χαύνως, adv. *laxè*: à χαῦνος.

Χαυῶνες, *placentæ molles et quasi fungosæ*, Jer. vii. 18. legitur et χαυνῶνες.

Χάω, *HIO, apertus sum, vacuus sum, capio*.

Χέαι, *fudisse*, aor. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo*; f. χεύσω. aor. 1. ἔχεα. aor. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβερδαψος, *edulium quoddam Syrorum*.

ΧΕ'ΔΡΟΨ, οπος, ὁ, *legumen*: et χέδροπα, τὰ, *legumina*. παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς χερσὶ, *quòd leguntur manibus*.

Χεῖ, *fundit*, 3. sing. præs. ind. act. à χέω seu χεύω, *fundo*: f. χέσω, χεύσω, et χεύσω. a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ'ΖΩ, *caco, ventris onus depono*: f. έσω. à χέω, est enim *excrementa effundo*.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, *serpentum latibulum*: à χέω.

Χείλεσι, et Poët. χείλεσσι, dat. pl. à χεῖλος, εος, τὸ, *labrum, labium*.

Χείλεως, Dor. leg. pro χείλεος, *labri*, gen. sing. ex

ΧΕΙ͂ΛΟΣ, εος, τὸ, *labrum*, *labium*; item *sermo*; et per Metaph. *littus*, seu *ora maris*.

ΧΕΙ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *hyems*, *tempestas*: à χέω, seu χεύω, quòd multas *fundat* pluvias et nives.

Χειμάζω, f. άσω, *hyemo*, *hyberno*; item *tempestate vexo*, *vexo velut procellâ*: à præc.

Χειμαίνω, *hyberno*, *sævio*, de tempestate; *fluctuare facio*. χειμαίνεσθαι, *fluctuare*. ab eod.

Χείμαρος, *clavus ligneus sub carinâ*.

Χειμάῤῥος, ου, ὁ, et χειμάῤῥους, -ους, ὁ, *torrens*. ex χεῖμα, *hyems*, et ῥόος, -ους, όυ, -ου, ὁ, *fluxus*. Th. ῥέω, *fluo*.

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod vide.

Χειμὰς, άδος, ἡ, sub. ὥρα, *tempus hybernum*, *HYEMS*. Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, *hyematio*, *hybernatio*; item *tempestas*: à χειμάζω, quod vide.

Χειμέθλον, ου, τὸ, *pernio*, morbus ex frigore, cum χεῖμα θλᾷ *calces*. dicitur et χίμετλον et χιμέτλη.

Χειμερίζειν, *hyemem traducere*. Th. χεῖμα, *hyems*.

Χειμέριος, ου, ὁ ἡ, et χειμέριος, ία, ιον, et χειμερινὸς, ἡ, ὸν, *hyemalis*, *hybernus*, *tempestuosus*: à præcedente. Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, *hyems*, *tempestas*. idem quod χεῖμα.

Χεῖσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi χείω, pro χέω, *fundo*. Vide χέω.

ΧΕΙ΄Ρ, ρὸς, ἡ, *manus*, *palma*; in elephantis, *proboscis*; *scriptura*; *copiæ*: qu. à χῶ, *capio*; est enim capiendi instrumentum. χεῖρ pro χεῖρα, acc. sing. Subauditur; τῇ ἀριστερᾷ λαβεῖν, Dion. Cass. l. xxxix. p. 1625, *sinistrâ manu capere*, i. e. nullo negotio. ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, *in prælio interfecit*. ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare*. ἰέναι ἐς χεῖρας, in *prælium ire*, *prælium committere*. χειρῶν νόμῳ, *in acie*. ἐκ χειρὸς, *vi*, *in prælio*; item *è vestigio*, ut Angl. dicitur OUT OF HAND, Dion. Cass. l. xxxvi. οἱονεὶ χάριν ἐκ χειρὸς ἀποδιδόντες, *sicut gratiam ex vestigio reddentes*. διὰ χειρὸς, *in manu*, *in potestate*.

Χειραγωγέω, -ῶ, *manu duco*: f. ήσω. perf. κεχειραγώγηκα à

Χειραγωγὸς, ῦ, ὁ ἡ, qui vel *quæ manu ducit*: ex χεὶρ et ἀγωγὸς, *dux viæ*. Th. ἄγω, *duco*.

Χειραπτάζω, *manibus attingo* seu *tracto*: ex χεὶρ et ἅπτω, *necto*.

Χειραψία, ας, ἡ, *tactio manu*; *levis frictio*; *pugna*; *lucta*; *exercitium quoddam in Palæstra*, Plut. Galen.

Χείρεσι et χείρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσί. à χεὶρ.

Χειριδωτοὶ κιθῶνες, (Ion. pro χιτῶνες,) *tunicæ manicatæ*. ab eod. th.

Χείρην, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, *malus*. compar. χείρων et χερείων. superl. χείριστος, *pessimus*.

Χειροβαλίστρα, *falarica*: quasi χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, *CHIROGRAPHUM*, *syngrapha*. q d. χειρὶ γεγραμμένον. *manu propriâ scriptum*. Th. γράφω, *scribo*.

Χειρόδεικτος, ου, ὁ ἡ, *manifestus*: ex χεὶρ et δείκνυμι.

Χειρόδεσμος, *copula*: qu. χειρῶν δεσμός· à δέω, *ligo*.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, *cui jus est in manibus*: ex χεὶρ, *manus*, et δίκη, ης, ἡ, *jus*.

Χειροδρόπος, ου, ὁ ἡ, qui χειρὶ δρέπει, *manu decerpit*.

Χειροήθης, εος, ὁ ἡ, *mansuetus*, *cicur*: ex χεὶρ et ἦθος, τὸ, *indoles*.

Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, *manum abscindo*: quod ex χεὶρ et κόπτω, *scindo*, *amputo*: f. ψω. perf. med. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, *mantile*, *mappa*; quo scil. χεῖρας μάσσομεν, *manus extergimus*.

Χειρόμυλον, *mola manualis*, *mola trusatilis*: q. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, *pejus*: in pl. χείρονα· ex χείρων, ονος, ὁ ἡ, *pejor*: compar. à κακὸς, *malus*. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

Χειρονομέω, ῶ, f. ήσω, *manus ad cantum certâ lege motito*, *concinnos gestus edo*, *salto*: à χειρονόμος.

Χειρονομία, ας, ἡ, *gesticulatio*, *saltatio pantomimica*: ab eod.

Χειρονόμος, ου, ὁ ἡ, *qui certâ lege motitat*, *gesticulator*, *saltator*: à χεὶρ et νέμω.

Χειρόομαι, -οῦμαι, *manuum viribus supero*, *manibus superatum capio*, *subigo*, *domo*; *tracto*: à χειρόω.

Χειροπέδη, ης, ἡ, *manuum vinculum*, *manica*: ex χεὶρ et πέδη.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ ἡ, *manum implens*: ex χεὶρ, *manus*, et πλήθω, *impleo*, quod à Th. πλέος, *plenus*.

Χειροποίητος, ου, ὁ ἡ, *manu factus*: ex χεὶρ et ποιέω, *facio*.

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, *manus* dat. χειρὶ dat. pl. χερσί.

Χειροσκόπος, ου, ὁ ἡ, *qui manum inspicit*: sc ut indè divinet. qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ ἡ, *qui manibus est nervosus*: ex χεὶρ, *manus*, et τένων, *tendo*, -*inis*. Th. τείνω, *tendo*.

Χειρότερος, ἔρα, ερον, comparativ. à Th. κακὸς, *malus*.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, *opifex*: ex χεὶρ et τέχνη, ἡ, *ars*.

Χειροτονέω, *manum protendo et attollo*, *per suffragia creo*, *protensâ manu eligo*, ut in suffragiis solebant. f. ήσω. perf. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η. ex χεὶρ et τείνω, *tendo*.

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium*, *plebiscitum*, *creatio magistratûs*: à præced.

Χειροῦν, *in suam potestatem redigere*: à χειρόω. Th. χείρ.

Χειρουργέω, -ῶ, *manibus operor*, *operor*; item *medicam manum admoveo*: à

Χειρουργὸς. quasi χειροεργὸς, ῦ, ὁ, qui χειρὶ ἔργον facit; *qui manu medicinam facit*, *CHIRURGUS*.

Χειρόω, -ῶ. f. ώσω, *manuum viribus supero*, *domo*. Th. χείρ.

Χείρω, *deteriora*, nom. vel acc. pl. n. g. pro χείρονα, -οα, -ω, à χείρων.

Χείρωμα, ματος, τὸ, *manuum tractatio*: à χειρόω.

Χείρων, ονος, ὁ ἡ, *pejor*, *deterior*, *inops*, *pauper*. comp. à κακὸς, *malus*: in superl. χείριστος. quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρεία, *indigentia*, ut sit, qui indigentior. Est et Χείρων, *CHIRON*, nom. propr. viri. dat. sing. Χείρωνι.

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρῶναξ, κτος, ὁ, *opifex*, *qui propriis manibus victum sibi quæritat*: ex χειροάναξ contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum.

Χειρωναξία, ἡ, *opificium*: à præcedente.

Χειρώσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi χειρόω, *manuum viribus supero*, *domo*: fut. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, *manus*.

Χείσεται, *capax erit*, 3. sing.

f. 1. med. verbi χείω, Poët. pro χέω, *capio*.

Χειλιά, idem quod χειὰ, *caverna, latibulum serpentum*.

Χελιδονίζω, fut. ίσω, *hirundines imitor garrulitate, barbarè loquor*, ita sc. ut non magis intelligi possim quàm hirundo. Th. χελιδών.

ΧΕΛΙΔΩ'Ν. όνος, ἡ, *hirundo; piscis*, polypo similis; *cavitas ungulæ equorum*.

Χέλυδρος, υ, ὁ, *testudo marina seu aquatica*; it. *venenatus serpens qui* Chelydrus à Virgilio *dicitur*: ex χέλυς, *testudo*, et ὕδωρ, τὸ, *aqua*.

ΧΕ'ΛΥΣ, υος, ἡ, *testudo*, animal quod testam gerit; item *CHELYS*, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum; *pectus*.

Χελύσσομαι, *expectoro, eructo, tussio*: à χέλυς, pro *pectore*.

Χελώνη, ης, ἡ, *testudo; continua series scutorum sensim curvata in modum testudinis; machina quâ veteres in oppugnandis urbibus utebantur*; item id. q. χελωνίς. Th. χέλυς.

Χελώνιον, υ, τὸ, *tegmen testudinis*: à præc.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, *musicum instrumentum; limen ostii; scabellum*: ab eod.

Χέυσα, *fundens*, præs. part. act. f. g. à χέω. f. χεύσω. a. 1. pass. ἐχύθην.

Χεράδος, εος, τό. Ἄλις χεράδος περιχεύας Μύριον, *sabulo affatim circumfuso*, Il. Φ. 319. ubi nequit jungi cum ἅλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ἅλις ita usurpatur. Obstat etiam μυρίον. Ἄξει παμφόρῳ χεράδει συντρόμενον, *rapit promiscuæ glareæ ictus patientem*, Pind. vi. 13. Dawes, Misc. Crit.

Χερὰς, άδος, ἡ, *acervus parvorum lapidum; colluvies mista cœno et lapidibus*: ἢ χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest*. Th. χείρ.

Χερείονα, *pejora*, nom. pl. n. g. à χερείων. vide seq.

Χερειότερος et χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*; q. ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, *qui manuum robore superatur*: compar. à κακὸς, *malus*: superl. χείριστος. Th. χείρ.

Χερείων, vide præced.

Χέρεσσι, dat. pl. Poet. pro χέρεσι, Ion. pro χερσί. Th. χείρ.

Χέρηα, pro χερείονα, acc. sing. et

Χέρηες, οἱ, pro χερείονες, nom. pl. et

Χέρηϊ, dat. sing pro χερείονι, à χερείων, ονος, ὁ καὶ ἡ, compar. Poet. pro χείρων, *pejor, inferior*: superl. χείριστος. Th. χείρ.

Χερμαδῶν, gen. pl. Dor. pro χερμαδῶν à

Χερμάδας, υ, vel -α, ὁ, *qui aliquid manu aptat et compingit*, χειρὶ ἄρω.

Χερμάδιον, υ, τὸ, *lapis*: ex χεὶρ et μάσσω, *tango*: vel à χερμάς.

Χερμαδίῳ, *saxo*, dat. sing. à præced.

Χερμὰς, άδος, ἡ, *lapis, qui manum implere potest*. Th. χείρ.

Χερμαστὴρ, ῆρος, ὁ, *funda*: à præc.

Χέρνα, ἡ, *paupertas*: ut quum quis χειρὶ victum quærit; vel ex χεὶρ et νέω, *neo*.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, et

Χερνήτης, υ, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper*: et

Χερνῆτις, ιδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus*: ex iisd.

Χέρνιβον, υ, τὸ, *malluvium, pelvis*: à

Χερνίπτω, et -ομαι, *manus lavo*: ex χεὶρ et νίπτω, *lavo*.

Χέρνιψ, βος, ἡ, *aqua vel vas lavandis manibus; manuum ablutio, purgatio*; à χερνίψω, fut. verbi sup.

Χερνίψαντο, *lavârunt manus*, 3. pl. aor. 1. ind. med. Ion. verbi ejusd.

Χεροῖν, dat. dual. à Poët. gen. χερὸς, à χείρ.

Χερονιπτὶς, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratis*: ex χεὶρ et κενὼς.

Χέῤῥες, αἱ, et χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες et χεῖρας, *manus*.

Χεῤῥόνησος vel χερσόνησος, υ, ἡ, *peninsula*: à seq. et νῆσος.

ΧΕ'ΡΣΟΣ, ὁ, seu χέρσος, υ, ὁ καὶ ἡ, *desertus, incultus ager*; vel subst. *solum desertum*, χέρσος γῆ, *terra quæ non aratur; terra, solum, continens*.

Χερσαῖος, αία, αῖον, *terrestris*; *neglectus*: à præc.

Χερσόω. f. ώσω, *in terram continentem vertor; incultus sum, negligor*: ab eod.

Χερσί, dat. pl. à χείρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσυ, *ex humo, ex terrâ*: vide χέῤῥος.

Χερσονησιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *quæ Chersonesi*, id est, *peninsulæ, speciem habet*.

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερσόω, ῶ, f. ώσω, *desolo; terram continentem efficio*: à χέρσος.

Χερουβὶμ, et -βὶν, οἱ, indecl. nomen angelorum sic à formâ *juvenum* dictorum.

Χερύδριον, υ, τὸ, dimin. à χείρ.

Χερῶ, ἐν χερῷ, vel ἐν χερσῷ, *in propinquo*: à χείρ.

Χευάντων, *fundant*, Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. aor. 1. imperat. act. à χεύω, άσω, ex verbo χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἔχευα et ἔχεα.

Χεῦμα, ατος, τὸ, *quod fusum, effusum*, aut *diffusum fluit; unda, fluxus, flumen*; *vas fusile; discus*: ab eod.

Χεύωσιν, 3. pl. a 1. sub. act. à χέω.

Χεύω, *fundo*: à seq.

ΧΕ'Ω, χέω, et χεύω, *fundo, effundo, diffundo, liquefacio, liquo*; item *è terrâ fusili educo*. χέω seu χείω, *capio*: Eustath. f. χέσω, χεύσω, et χεύσω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι.

Χηλευτὶς, ἡ, ὸν, *nexilis, plexilis; nexus, plexus, sutilis*: à

Χηλεύω, fut. εύσω, *suo, plecto, necto*: à seq.

ΧΗΛΗ', ῆς, ἡ, *forfex*, seu *forceps cancrorum*; item *ungula bisulca; specillum bifurcum summâ parte incisum*; in sagittâ γλυφὶς: *promontorium, eminentia; moles procurrens in mare, ad arcendum impetum aquæ*; item *pilæ*, ejusdem usus.

Χηλὸς, ῦ, ὁ, *arca*: à χέω, *capio*.

Χημέρα, pro καὶ ἡμέρα, *et dies*.

Χήνη, ης, ἡ, *hiatus*; item *ostrei quædam species*: ex χαίνω, *hio; mensura liquidorum*, pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud supra nigrum eminet; inflammatio palpebrarum*. Th. χαίνω, *hisco*.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ καὶ ἡ, *anser*: in pl. χῆνες· à χάω vel χαίνω, *hio, hisco*.

Χηνοπλύματα, *accubita ex plumis anserum*: ex χὴν, *anser*, et Lat. *pluma*.

Χήρα, ας, ἡ, *vidua*: vide χῆρος.

Χηράζω, f. άσω, *viduo*: à pr.

ΧΗΡΑΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *caverna, latibulum, lustrum ferarum*.

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas*: à χηρεύω.

Χηρεύσις, εως, ἡ, *viduitas*: à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus* vel *vi-*

dua sum, viduam vitam dego, destituor; item *viduum reddo*: à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus, a, um, desertus, orbus aliquâ re*: q. à χωρὶς, quia separatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo*: à præced. Th.

Χήρωσε, *desolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, *viduo*: fut. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus*.

Χηρωσταὶ, οἱ, *viduarum tutores*, qui propinquitate juncti generi et familiæ, hæredibus carenti. et qui succedunt, ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt: à χηρόω.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, εος, τὸ, quod vide.

Χητίζω, fut. ίσω, *indigeo, deficio*: à

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio*. Th. χατέω. *indigeo*.

Χθαμαλὸς, Pleonasm. τῦ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multum à terrâ assurgens*: à χαμαὶ, *humi*.

ΧΘΕ'Σ, adv. *heri*. ὁ χθὲς, scil. ὤν, *hesternus*.

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, *hesternus*: à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri*.

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, *hesternus*. Th. χθὲς.

Χθόα, *corpus*, Hesych. an ex χθὼν, *terra*?

Χθονὶ, dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Χθόνιος, ια, ιον, et χθόνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, *terrestris; subterraneus; mortuus, ad mortuos pertinens; infaustus; sordidus, improbus*. Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Χθονὸς, *terræ*; gen. à χθών.

Χθονοστιβὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *terrestris*: ex χθὼν et στείβω.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, *terra, humus*.

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra*.

Χιάζω, *noto figurâ literæ* X, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur *decussare*. Est autem X nota vitii in *scripturâ*.

ΧΙ'ΔΡΟΝ, ου, τὸ· χίδρα dicuntur *novella tritici grana*: q. à χεῖν ὕδωρ, quòd inde cibus fiat, additâ aquâ

Χίλιοι, α, *mille*; in pl. f. g. et n. vide χίλιοι

Χιλιάρχαι n. pl ex χιλιάρχης

Χιλιαρχέω, ῶ, f. ήσω, *mille viris præsum; tribuni officio fungor*: à χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ε, ὁ, *qui mille viris præest; militum tribunus*: ex χίλιοι, *mille*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, *imperium in mille viros; tribunatus militum*: à

Χιλίαρχος, ε, ὁ, idem quod χιλιάρχης, et ab iisd.

Χιλιὰς, αδος, ἡ, *numerus mille continens*: à seq.

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *mille*: Æol. χείλιοι.

Χιλιοστὸς, ἡ, ὸν, *millesimus*.

Χιλιοπλασίως, adv. q. *milleplicitur*.

Χιλιοστὺν, acc. sing. à

Χιλιοστὺς, ύος, ἡ, *millesima pars*; *mille milites*.

ΧΙΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *pabulum*. scribitur et χιλὸς.

Χιλόω, -ῶ, fut. ώσω, *pasco*: à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, ἡ, *CHIMÆRA, monstrosa quædam bestia; capra hyeme nata*: à χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.

Χίμαρος, *hircus*, aut *hœdus, hyeme natus*. Th. χεῖμα, *hyems*.

Χιμαῤῥος, idem quod χίμαρος.

Χιμάρως, Dor. pro χιμάρους, accus. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod χείμετλον, quod vide.

Χιόνεος, έα, εον, *nivalis, niveus; candidus* in modum nivis. à χιών.

Χιονίζω, f. ίσω, *niveo colore imbuo; nive conspergo*. Th. χιών.

Χιονόβας, αντος, *per nives gradiens*: à χιὼν et βαίνω.

Χιονόω, -ῶ, f. ώσω, *nivibus obruo; dealbo*: à χιών.

Χῖος, ε, ἡ, nomen insulæ; à *fundendo*.

ΧΙΤΩ'Ν. ῶνος, ὁ, et Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior et interior, lorica*.

Χιτωνίσκος, ε, ἡ, *tunicula*: à præc.

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *nix*; q. à χέω, quia *funditur* è cœlo.

ΧΛΑΙ'ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur*, ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio*.

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *qui chlamydem fert*: ex χλαμὺς et φέρω, *fero*.

Χλαμύδιον, ε, τὸ, *chlamys parva*. Dim. à

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδος. ἡ, *CHLAMYS*, ejusdem originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλευάζω, *cavillor, irrideo*: fut. άσω. perf. κεχλεύακα. perf. pass. κεχλεύασμαι, σαι, ται. à χλεύη.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, et

Χλευασμὸς, ῦ, ὁ, *illusio*: et

Χλευαστὴς, ῦ, ὁ, *illusor, irrisor*: à verbo præc.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus, derisio, ludibrium*.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio, calefacio*: f. ανῶ. perf. κεχλίαγκα. a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ον, *tepidus, placidus, suavis*: χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, *suaviter*. Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom. pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ, quod vide.

Χλιδανόσφυρος, ε. ὁ ἡ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet*: ex χλιδανὸς, *delicatus*, (quod à χλίω, *deliciis frango*,) et σφυρὸν, ῦ, τὸ, *malleolus pedis*.

Χλιδάω, *delicior, delicias facio, delicatus sum*: sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio*, seu *suavis cantus*.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus, mollities*. Th. χλίω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem.

Χλιδὼν, όνος, ἡ, *armilla, monile*: et

Χλιδῶνες, *armillæ*: quia delicati eis utuntur: à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω, quod vide.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango, luxu effœmino*.

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen*: q à χιλὸς, quia est *pabulum* pecori.

Χλοερὸς, et χλωρὸς, ῦ, *herbidus, viridis*: à præc.

Χλοερῷ, dat. sing. à præc.

Χλοεύνης, et contractè χλεύνης, ε, ὁ, *qui in virente gramine cubat, agrestis*. Angl. CLOWN. ex χλόα, *herba*, et εὐνὴ, ἡ, *cubile*.

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, *germinans, viriditatem ferens*: ex χλόη, *herba*, et φέρω, *fero*.

Χλοῦναι, *agrestes*, nom. pl. à

Χλούνης, per Crasin pro χλοεύνης, quod vide.

Χλωρίζω, fut. ίσω, *viridis sum, vireo*; Metaph. *vigeo*; item *polleo*: à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, *viridis, herbidus, recens; mollis, tener; vigens, vividus; pallidus, flavus; pallidum faciens*. Th. χλόα, *viride gramen*.

Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor*: à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, carpo, vellico; voro, degluti(o): Angl. TO GNAW: fut. χναύσω, quod à χνάω carpo.

Χνοάζω, et χνοάω, ῶ, fut. χνοάσω, lanuginem habeo, pubesco: à

Χνόος, χνοῦς, ου, ὁ, rasio; item lanugo, pubes; item maris spuma: à χναύω, quod vide.

Χοάνη, ης, ἡ, infundibulum: à χέω, fundo.

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla, catinus: à χέω, fundo.

Χοεὺς, et χόος, οῦς, ὁ, congius, mensura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς. à χέω, capio.

Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen. χοαὶ, αἱ, inferiæ. à χέω, libo.

Χοθωνὶθ, tunica. Nehem.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, pulvereus, terreus, terrenus: à χόος, χοῦς, -όυ, ῦ, ὁ, pulvis: à χέω, fundo.

Χοινικὶς, modiolus, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii: à χοῖνιξ.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ικος, ἡ, mensura duos continens sextarios.

Χοιρὰς, άδος, ἡ, porca; item saxum in mari aliquantum eminens, ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, ία, εον, porcinus. Th. χοῖρος. Est et

Χοίρειος, εία, ειον, porcinus: ab eod.

Χοιρίνη, ης, ἡ, concha quædam marina, quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur: ab eod.

Χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus: ab eod.

Χοίριος, ῦ, ὁ κ ἡ, et χοίριος, ία, ιον, porcinus, suillus: ab eod.

Χοιρογρύλλιος, ου, ὁ, majoris muris genus in Palæstinâ, Ægypto, et Lybiâ: ex χοῖρος et γρύλλος, porcus.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi porci κομίζονται, curantur et aluntur: ex χοῖρος et κομέω, curo.

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, porcus, sus; etiam natura, quâ mulieres sunt.

Χοιροσφαγεῖον, ου, τὸ, confectorium, ubi porci conficiuntur seu mactantur: à χοῖρος et σφάζω, macto.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, bilis.

Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum, quia χολὴν capit, vel quasi κοιλάς.

Χολάω, indignor, irascor: cum dat. f. άσω. perf. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, ας, ἡ, CHOLERA, morbus; Angl. CHOLER: à χολή.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, cholericus, iracundus: à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, bilis, fel; ira; nausea.

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου. à χόλος.

Χολόομαι, -οῦμαι, irascor; f. ώσομαι. perf. κεχόλωμαι. Th. χολή.

Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολὴ, bilis.

Χολούμενος, iratus, præs. part. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, iratus, aor. 1. part. pass. et

Χολωθῇς, 2. sing. aor. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, irascor. Th. χολὴ, bilis, ira.

Χολωσάμενος, μένη, μενον, iratus, a, um, a. 1. part. med. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.

Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, succensurum esse, Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi χολόω, irascor: f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, ira.

Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, irascatur, ejusd. verbi.

Χονδρίτης, ου. ὁ, farreus, epith. panis, qui fit è zeâ à χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, granum; grumus concretus, ut salis, thuris; cartilago; alica.

Χόος, χοῦς, ὁ, terra aggesta, humus, agger; pulvis: à χέω, fundo. Est et

Χόος, -οῦς, ὁ, congius. et

Χόος, χοῦς, ἡ, vas aquarium quo aqua manibus datur.

Χοραζὶν, ἡ, nom. urbis, indecl. Syr. promulgatrix, Lat.

Χόρδαψος, vel χορδαψὶς, ῦ, ὁ, tumor tenuis in intestinis; chorda in instrumento musico aut arcu: quia fit ex intestinis. ex χορδὴ et ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, intestinum; it. CHORDA, fides: dat. plur. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. CHORD, vel CORD.

Χορεία, ας, ἡ, CHOREA; in pl. χορεῖαι. à χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, quo chorus utitur. subst. pes prosodicus, qui et trochæus dicitur. à præc.

Χορευτὴς, ῦ, ὁ, saltator: à

Χορεύω, choros duco, salto, saltando celebro; saltare facio, Eurip. Herc. Fur. 686. Th. χορὸς, chorus.

Χορηγέω, ῶ, sum dux chori; item suppedito, sumptum præbeo, cum acc. in pass. dicitur de iis qui in quocunque genere abundant, vel præditi sunt aliquâ facultate, ut, ingenio, pulchritudine. fut. ήσω. perf. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. τὸ κεχορηγημένον, quod est in genere aliquo exquisitum. à χορηγός.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi; erogatio sumptuum in ludos choricos; simpl. erogatio et largitio, prælatio, præbitus: à seq.

Χορηγὸς, ῦ, ὁ, CHORAGUS, dux chori; qui sumptus sacris choreis præbet; item suppeditator: à χορὸς et ἄγω, vel ἡγέομαι, duco.

Χορηγοῦντες, nom. plur. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορία, et χορεία, ων, τὰ, edulia è lacte et melle; exta: à

Χόριον, χορεῖον vel χωρεῖον, ου, τὸ, secundinæ, quia fœtum χωρεῖ, id est, capit.

Χόριος, id. q. χορεῖος.

Χοροιτυπία, ῦ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum: à

Χοροιτύπος, ου, ὁ κ ἡ, qui in choro pulsat terram pedibus: à χορὸς, ῦ, ὁ, chorus, et τύπτω, pulso.

ΧΟΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, CHORUS, cœtus canentium et saltantium, chorea, tripudium: qu. à χαίρω, vel χαρὰ, ut sit qu. χαρός. Hinc Angl. CHOIR.

Χοροστασία, ίας, ἡ, choreæ institutio, chorea: ex χορὸς et ἵστημι.

Χορτάζω, herbis seu gramine pasco, fœno saturo; it. pasco, saturo: f. άσω. perf κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. infin. act. χορτάσαι. præs. pass. χορτάζομαι, saturor. perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν. aor. 1. sub. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι. aor. 1. infin. pass. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, η, εται, et in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Χορτασία, ας, ἡ, cibus: et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, cibus: à χορτάζω, quod vide.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba; simpl. cibus; item septum quo cincta est cohors.

Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gramini similis; graminosus, fœnarius:* à præc.

Χοζὰς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns*, Lat.

Χοῦς. Vide χόος.

Χῦσι, *fundunt*, Ion. pro χέουσι, à χέω.

Χραίνω, fut. χρανῶ, *coloro, imbuo; ungo, illino; inquino, vitio:* à χράω, *coloro.*

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, ῶ, fut. ήσω, *adjuvo, opitulor, prosum:* q. χρησιμέω, à χρήσιμος, *utilis*, qu. à χράομαι, *utor.*

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium:* à præced.

Χραίσμησε, *auxiliatus est*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χραισμέω, quod vide.

Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari, commodare:* infin. à χράω, -ῶ.

Χρανθὶς, *pollutus*, aor. 1. part pass. verbi χραίνω, *urgo, coloro:* fut. ανῶ. aor. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *utor; tracto aliquem; habeo; fœnore aliquid accipio:* cum dat. præs. imperat. χράου, ῶ, *utere.* imperf. med. ἐχραόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, et in 3. pl. ἐχράοντο, -ῶντο. f. m. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, *usus sum.* a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. χρῆσαι, άσθω. aor. 1. sub. m. χρήσωμαι, η, ηται. Th. χράω, *commodo*, &c.

Χρᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à præced.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur.* à χράομαι.

Χραύσῃ, *sauciaret*, 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραύω, *leviter saucio:* f. αύσω. Th. χράω, *coloro, tingo.*

ΧΡΑ'Ω, *commodo, mutuum do, do utendum*, qu. è manû in manum. fut. χρήσω. perf. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est et χράω, *oracula edo;* item *coloro, tingo, polluo;* item *furiosè invado, cum impetu aggredior.*

Χρέα, *debita*, per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum:* pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι.

Χρέεται, Ion. pro χρῆται.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia, necessitas, negotium:* à χρή. hinc χρείαν ἔχω, *egeo.*

Χρεῖος, ου, ὁ, *egenus;* à χρεία, *indigentia:* est et

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum.*

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia.*

Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utilis:* à χρεία, ας, ἡ, *usus.*

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio:* f. ίσω. perf. ικα.

Χρεμετισμὸς, ῦ, ὁ, *hinnitus:* à præced.

Χρεμίζω, fut. ίσω, *hinnio*, per Sync. pro χρεμετίζω.

Χρέμισαν, *hinnivere*, 3. pl. a. 1 ind. act. Ion. verbi præc.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus, sputum:* à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo.*

Χρέμυς, χρόμις, ύος, et χρέμψ, εμβὸς, et χρόμις, ιος, ὁ, *nomina piscium.*

Χρέονται pro χράονται, χρῶνται.

ΧΡΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *debitum, mutuum, æs alienum; fatum, mors*, q. d. debitum fatale; *munus, officium, negotium, res, causa; indigentia, opus; necessitas; utilitas; oraculum; portentum; eventus, casus:* à χράω.

Χρέουσα, pro χράουσα, et Att. χρῶσα.

Χρεὼ, χρεὼν, pro χρειὼ, qu. Ion. pro χρεία. ας, ἡ, *indigentia.* χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, Hom. Il. K. 43. *opus est consilio et mihi et tibi.* Subaudi ἱκάνεται, vel βέβηκε, quod expressum Il. K. 172. et 118. vid. Clarke in loc. at

Χρέω, Ion. pro χρῶ, *utere*, præs. imperat. verbi χράομαι. at

Χρέω vel χρείω, *oraculum do:* vide χράω.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέος, seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit*, fraudans sc. creditores decoctâ pecuniâ; quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hic κόπτειν, *rescindere*, est *nolle exsolvere*, et *foro cedere.*

Χρεωλυτέω, *debitum solvo:* tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor:* fut. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρεὼν, τὸ, idem quod χρέος, εος, τὸ, *debitum, mors, fatum:* χρεὼν ἐστὶ, *necesse est, fas est, decet, operæ pretium est.*

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum, æs alienum.*

Χρεωστέω, *sum debitor.* χρεωστεῖσθαι, *deberi.* à

Χρεώστης, ου, ὁ, *debitor:* à χρέος, *debitum.*

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor:* à χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum*, et ὀφείλω, *debeo.*

Χρὴ, *oportet, convenit, decet:* impersonale, cum acc. imperf. ἔχρην, et χρῆν f. χρήσει, *oportebit.* præs. infin. χρῆναι, pro quo subinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia.*

Χρῆ, *uteris.* Plat. Xen. Œcon.

Χρῆ, *respondet, vaticinatur, edit oraculum.* Soph.

Χρῄζοις, 2. sing. præs. opt. act. à χρῄζω.

Χρῄζοντι, dat. sing. part. præs. ab eod. sed

Χρῄζοντι, *volunt*, Dor. pro χρῄζουσι, 3 plur. præs. ind. act. ab eod.

Χρῄζω, *egeo, indigeo, desidero, volo, rogo:* fut. χρήσω. fut. pass. κεχρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι. perf. part. pass. κεχρημένος. alii scribunt χρήζω, &c. sine ι subscripto. Th. χρεία, *indigentia.*

Χρηΐζειν, præs. infin. à

Χρηΐζω, idem quod χρῄζω, quod vide.

Χρηΐσεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, *uti*, infin. med. à χράομαι.

Χρῆμ', pro seq.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res, negotium; res utibilis*, quâ quis potest χρῆσθαι, *uti*, sc. *pecunia, opes, merx; oraculum; opus; factum;* (τί χρῆμα δρᾶσαι; Eurip. Orest. 1621, *quam rem fecisse?*) *portio magna alicujus rei;* ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον, Aristoph. in Nub. i. i. 2, *quanta pars noctis nondum peragitur.* σφενδονητῶν παμπολύ τι χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna funditorum.* τί τὸ χρῆμα χρέος, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 35. (At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes, commoda, emolumenta; instrumenta domestica, quævis utensilia, vasa.* (Hes. Op. 407. vid. ibid. Grævium.) Th. χράω.

Χρήμαθ', seq. aspirat. et χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τὸ, quod vide.

Χρηματίζω, *rebus explicandis constituendisque vaco; actu*

verum operam do, ut jus reddo, decerno; fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; commercium exerceo; ago cum aliquo aliquid, negotium gero; nomen mihi sumo; rem vel pecuniam facio; oraculum reddo, respondeo. pass. oraculum accipio, moneor divinitus: med. pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio. fut. ίσω. aor. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. aor. 1. inf. χρηματίσαι præs. pass. χρηματίζομαι. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, ἐντος Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. et

Χρηματισθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass verbi χρηματίζω, qu. vide.

Χρημάτισις, εως, ἡ, quæstus; jurisdictio: à χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, divinum responsum; responsum magistratuum et judicum jus reddentium; postulatio et relatio ad populum quando ad eum aliquid refertur: quæstus, quæstus pecuniarius, quæstuaria negotiatio, res pecuniaria, lucrum, lucri cupiditas: ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, υ, τὸ, locus in quo ars quæstuaria exercetur; locus ubi jus redditur vel legatis respondetur. à

Χρηματιστὴς, ῦ, ὁ. qui pecunias colligit; negotiator: à χρηματίζω.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; petitio; utilitas: à χράομαι.

Χρῆμι, inusit. opus sum, debeo.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ: à χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρῆν, Ion. pro ἔχρην, imperf. vel pro χρῆναι, infin. verbi impersonal. χρὴ, oportet, qu. vide.

Χρῆναι. Vide in præced

Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις. χρῆζεις, Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. ind. act. verbi χράω, commodo.

Χρήσαιτ' pro χρήσαιτο, 3. sing. opt. aor. 1. med. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρήσας, a. 1. part. act. à χράω, commodo.

Χρήσασθαι, usum esse, a. 1. inf. med. verbi χράομαι, utor: aor. 1. med. ἐχρησάμην. a. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρήσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρηΐζειν, quod vide.

Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, usus. Th. χράω, vel χράομαι, utor.

Χρήσηται, 3. sing. aor. 1. sub. med. verbi ejusd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρὴ, oportet, quod vide.

Χρῆσθαι, Dor. pro χράεσθαι, præs. inf. med. verbi χράομαι, utor.

Χρησθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. verbi χράω. aor. 1. pass ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, utantur, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, 3. plur. præs. imperat. med. verbi χράομαι, -ῶμαι, utor.

Χρησιμεύω, utilis sum: f. εύσω. perf. κεχρησίμευκα. à

Χρήσιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, et χρήσιμος, ίμη, ιμον, utilis, commodus, frugalis: in comparat. χρησιμώτερος. superl. χρησιμώτατος. à χράομαι.

Χρῆσις, ιος, ἡ, usus, operum functio, consuetudo: utilitas, fructus, commoditas, locatio, commodatio rei quæ gratis alicui datur utenda; (Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de us. c. vi. p. 166.) item locus scriptoris, quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus. quasi res quædam mutuò sumpta et ad usum præsentem accommodata: item Poët. pro χρησμὸς, oraculum: à χράομαι. Th. χράω, commodo, oracula edo.

Χρησμολογέω, -ῶ, vaticinor, oraculum edo: fut. ήσω. perf. κεχρησμολόγηκα. à χρησμολόγος.

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio, sortilegium: à

Χρησμολόγος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui oracula edit, vates: ex χρησμὸς, quod vide, et λέγω.

Χρησμὸς, ῦ, ὁ, oraculum. χρησμοὶ, sortes. Th. χράω, oracula edo.

Χρησμοσύνη, ἡ, oraculum, vaticinium; inopia, egestas: à χράω vel χρήζω.

Χρησμοφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, qui oracula perfert, interpres oraculorum: ex χρησμὸς et φέρω.

Χρησμοφύλαξ, -κος, ὁ, qui oracula seu responsa servat: ex χρησμὸς et φύλαξ.

Χρησμῳδέω, ῶ, fut. ήσω, oracula edo, vaticinor: à χρησμῳδός.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum, vaticinatio: ab eodem.

Χρησμῳδικὸς, ἡ, ὸν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens: à χρησμῳδία.

Χρησμῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, oraculorum cantor, qui oracula edit, sortilegus, fatidicus: ex χρησμὸς et ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. plur. fut. 1. med. verbi χράομαι, utor: f. χρήσομαι. f. part. med. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale à χράομαι, utor.

Χρηστεύομαι, benignus sum: fut. εύσομαι. perf. pass. κεχρήστευμαι. à χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui dat oracula: à χράω.

Χρηστηριάζομαι, f. med. άσομαι, oraculum consulo: à

Χρηστήριον, υ, τὸ, locus in quo eduntur oracula; oraculum; victima, quæ sacrificatur à consulentibus oraculum; item cædes: à χρηστήρ.

Χρήστης, υ, ὁ, qui commodavit, creditor; qui commodato accepit, debitor; qui oracula edit, vates: à χράω seu χρήζω.

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, qui novit commodè uti rebus; frugi, utilis: à præc.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, honestas, probitas morum: à

Χρηστοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, qui probis est moribus: à χρηστὸς et ἦθος.

Χρηστόκαρπος, υ, ὁ ϗ ἡ, bonos fructus habens: ex χρηστὸς et καρπός.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia: à

Χρηστολόγος, υ, ὁ ϗ ἡ, blandiloquus: à χρηστὸς et λόγος.

Χρηστομάθεια, είας, ἡ, rerum bonarum studium: à χρηστομαθής.

Χρηστομαθέω, ῶ, fut. ήσω, utilia disco vel doceo: à seq.

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui bona, utilia et commoda didicit, vel deligit: à χρηστὸς et μανθάνω.

Χρηστὸν, ῦ, τὸ, utilitas, benignitas: à

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, commodus, bonus, benignus, mitis, clemens. Th. χράω.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; bo-

nitas, benignitas; comitas; innocentia: et

Χρηστῶς, adv. rectè, utiliter, frugaliter, suaviter, benignè: à χρηστός.

Χρῆται, Dor. vel Att. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. med. verbi χράομαι, utor. Th. χράω.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, allido, appello, admoveo; appropinquo, accedo, adhæresco, innitor.

Χρισαμένη, uncta, aor. 1. part. med. fem. g. verbi χρίω.

Χρίσις, εως, ἡ, unctio. Th. χρίω.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio, unguentum: à perf. pass. verbi χρίω, ungo. Angl. CHRISM.

Χριστιανὸς, ἡ, ὸν, CHRISTIANUS, a, um; Angl. CHRISTIAN: à

Χριστὸς, ἡ, ὸν, unctus, inunctus. at subst. ΧΡΙΣΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, CHRISTUS. Angl. CHRIST: cognomen D. N. Jesu, quo officium ejus indicatur. à χρίω, ungo: perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙ'Ω. ungo; lino; item pungo, stimulo: fut. ίσω. aor. 1. ἔχρισα, ας, ε perf. κέχρικα. perf. pass. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, color, superficies: et corpus vel cutis hominis. Est et χρόα, acc. à χρῶς, χροὸς, χροῒ, ὁ, cutis: q. à χρόω, coloro.

Χροΐ, dat. sing. à χρῶς, οὸς, ἡ, cutis.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα, ας, ἡ, color.

Χροΐζω. fut. ίσω, coloro. pass. χροΐζομαι, coloror. à χροιά. med. unà cubo, affricor cuti alterius. Theocr. à χρόος, undè χροΐζω est attingo.

Χροιὰν. acc. sing. Ion. à χροιά, quod vide.

Χρόμαδος, ου, ὁ, stridor dentium, dentium et maxillarum collisio: ex χρόα et ὅμαδος.

Χρόμιος, ου, ὁ, CHROMIUS, nomen propr.

Χρομὶς, ίδος, ἡ, piscis quædam.

Χρονίω, ῶ, vivo, mentis compos sum. Th. χρόνος, tempus.

Χρονίζω, longo tempore duro, inveterasco; tardo, moror: fut. ίσω, et Att. χρονιῶ, ιῶς, ιεῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. perf. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus sum. Th. χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, ad tempus seu tempora pertinens: τὰ χρονικὰ, ῶν, annales.

Χρονικῶς, adv. pro tempore: à præc. Th. χρόνος.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ & ἡ, diuturnus, tempestivus: qui diu moratur, diutinus, serus, lentus: à χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas: à præc.

Χρονισμὸς, ῦ, idem; mora, cunctatio: à perf. pass. verbi χρονίζω.

Χρονογραφία, ας, ἡ, descriptio temporum. χρονογραφίαι, annales à χρονογράφος.

Χρονογράφος, ου, ὁ, annalium scriptor: ex χρόνος et γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, CHRONOLOGIA, doctrina temporum: Angl. CHRONOLOGY à

Χρονολόγος, ου, ὁ, CHRONOLOGUS, temporum peritus, temporum rationes exponens: à χρόνος et λόγος. Th. λέγω.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum, annus; diuturnitas. διὰ χρόνου, aliquanto post. ἀνὰ χρόνον et ἐπὶ χρόνον, aliquandiu. χρόνῳ, adverbialiter, paulatim, tandem.

Χρονοτριβέω, -ῶ, tempus tero: fut. ήσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. aor. 1. inf. act. χρονοτριβῆσαι. à χρόνος, tempus, et τρίβω, tero: f. ψω.

Χροὸς, gen. à χρῶς. Sed

Χρόος, ὄς, ῦ, et χροὸς, χροῒ, ὁ, cutis; corpus hominis, vel cutis cum carne subjectâ. Th. χρόα.

Χρόω, χρωννύω, sive χρώννυμι, f. χρώσω, coloro, tingo; contamino, polluo: à χρόα.

Χρυσαλάκατος, ου, ὁ & ἡ, Dor. pro χρυσηλάκατος.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, blatta: à colore auri, quod χρυσός.

Χρύσαμμος, ου, ὁ & ἡ, auream habens arenam; subst. baluca: ex χρυσὸς et ἄμμος, arena.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ & ἡ, aureâ fasciâ ligatos crines habens: ex χρυσὸς et ἄμπυξ.

Χρυσάνθεμον, CHRYSANTHEMUM: est herba.

Χρυσάορος, ου, ὁ & ἡ, et χρυσάωρ, ορος, ὁ & ἡ, ensem aureum habens: ex χρυσὸς et ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis.

Χρυσάρματος, ου, ὁ & ἡ, qui aureo curru vehitur: ex χρυσὸς et ἅρμα, currus.

Χρυσασπὶς, ίδος, ὁ & ἡ, Poët. aureum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est et nom. viri.

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, voc. sing. à χρυσὸς, ῦ, ὁ, aurum.

Χρυσεῖ, pro χρύσεια, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσεος, εία, εον, aureus. Th. χρυσός.

Χρυσελεφαντήλεκτρος, ου, ὁ & ἡ, ornatus seu tectus seu intextus auro, electro, et ebore: à χρυσὸς, ἐλέφας, ἐπὶ, et ἤλεκτρον.

Χρυσελεφάντινος, η, ον, ex auro et ebore factus, auro et ebore ornatus: ex χρυσὸς et ἐλέφας.

Χρυσένδετος, ου, ὁ & ἡ, auro illigatus vel inclusus, ut gemma in annulo: ex χρυσὸς et ἐνδέω.

Χρυσεοκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas; auricomus: ex χρύσεος et κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ & ἡ, aureum habens circulum: epith. Solis.

Χρυσεομίτρης, ου, ὁ, auream vittam gerens: à μίτρα.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ & ἡ, aureum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρύσεος, εία, εον, aureus; auro ornatus; pulcher. Subst. nummus aureus; æquans duas drachmas auri. à χρυσός.

Χρυσεοστέφανος, ου, ὁ & ἡ, aureâ redimitus coronâ: ex χρύσεος et στέφανος.

Χρυσεόστολος, ου, ὁ & ἡ, auro exornatus: ex χρύσεος et στολὴ vel στόλος.

Χρυσεότευκτος, ου, ὁ & ἡ, ex auro factus: ex χρυσὸς et τεύχω.

Χρυσείω, gen. sing. Dor. pro χρυσείου.

Χρυσέῃ, dat. sing. f. g. pro χρυσείῃ. at

Χρύση, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηὶς, ίδος, ἡ, in acc. Χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ & ἡ, auream habens colum, vel aureas habens sagittas: ex χρυσὸς et ἠλακάτη, colus, sagitta.

Χρυσήλατος, ου, ὁ & ἡ, ex auro ductus malleo, ex auro ductili confectus: ex χρυσὸς et ἐλαύνω.

Χρυσήνιος, ου, ὁ & ἡ, aureas habens habenas: ex χρυσὸς et ἡνία, habena.

Χρυσίζω, fut. ίσω, auro similis sum: à χρυσός.

Χρύσινος, ίνη, ινον, idem quod χρύσεος· item solidus, aureus nummus: à χρυσός.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum, aureus nummus: ab eod. th.

Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, auro tinctus: à βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureis instructus jaculis: à βέλεμνον.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureum gestans annulum: ex χρυσὸς et δακτύλιος, annulus. Th. δάκτυλος, digitus.

Χρυσόδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, auro ligatus: et χρυσοδέτα, Dor. pro -η, f. g. ἡ χρυσὸς et δέω, ligo.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, auri speciem referens, salvus.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureum habens jugum: à χρυσὸς et ζυγός.

Χρυσόζωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureâ zonâ cinctus: à χρυσὸς et ζώνη.

Χρυσόθεμις, ἡ, CHRYSOTHEMIS: nomen proprium mulieris.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus: à χρυσὸς et θρίξ.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureum thronum habens: ex χρυσὸς et θρόνος.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, aurea vel deaurata habens cornua: ex χρυσὸς et κέρας.

Χρυσόκλαβον, aureis clavis ornatum: à χρυσὸς et clavus. Vox hybrida.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, aurglutinum. Th. κόλλα.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, aureo crine conspicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ· dicitur et χρυσόκομος, ου, ὁ ἡ ἡ. ex χρυσὸς et κόμη.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, CHRYSOLITHUS: aurei coloris gemma. Angl CHRYSOLITE: ex χρυσὸς et λίθος, lapis.

Χρυσόμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureum vellus habens: ex χρυσὸς et μαλλὸς, ῦ, ὁ, vellus.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, auream habens mitram: ex χρυσὸς et μίτρα.

Χρυσόξυλλον, sic vocatur Θάψος, quæ aliter ἐρυθρόδανος, rubia tinctorum, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus: ex χρυσὸς et πάσσω, inspergo.

Χρυσοπέδιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureis calceamentis gaudens: ex χρυσὸς et πέδιλον, ου, τὸ, calceus.

Χρυσοποιὸς, ῦ, ὁ, aurifex: à ποιέω.

Χρυσόπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, aureos habens pedes: aureis fulcris insistens: ex χρυσὸς et πῦς.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, CHRYSOPRASUS, gemma viridis: ex χρυσὸς et πράσον, ου, τὸ, porrum.

Χρυσόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureas alas vel pinnas habens: est et gemmæ nomen: ex χρυσὸς et πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Χρυσόρραπις, et χρυσόρραπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, auream habens virgam, epith. Mercurii: ex χρυσὸς et ῥαπὶς, virga.

Χρυσορρόας, ου, ὁ, aurifluus: à ῥέω.

ΧΡΥΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, aurum, moneta aurea.

Χρυσοστέφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureâ redimitus coronâ: ex χρυσὸς et στέφανος, corona. Th. στέφω, corono.

Χρυσόστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureum os habens, seu aurea verba ore fundens: ex χρυσὸς et στόμα.

Χρυσόστροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureus: ex χρυσὸς et στρέφω.

Χρυσότοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui aureum arcum habet et gestat: ὁ χρυσῦν τόξον ἔχων.

Χρυσουργὸς, ῦ, ὁ, aurifex: (contractè pro χρυσοεργός) ex χρυσὸς et ἔργον, opus.

Χρυσοῦς, ῆ, ῦν. v. χρύσεος.

Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ex auro textus: ex χρυσὸς et ὕφος.

Χρυσοφορέω, ῶ, aurum gesto: fut. ήσω. perf. κεχρυσοφόρηκα à

Χρυσοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui aurum gestat: à χρυσὸς et φέρω.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, auri custos: ex χρυσὸς et φύλαξ, custos. Th. φυλάσσω, custodio.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, auricomus: ex χρυσὸς et χαίτη, ης, ἡ, coma

Χρυσοχάλινος, ου, ὁ ἡ ἡ, aureo fræno ornatus: ex χρυσὸς et χάλινος, frænum.

Χρυσοχόος, ου, ὁ, aurifex: q. d. auri fusor: à χέω, fundo: perf. med. κέχοα.

Χρυσόω, ῶ, fut. ώσω, auro obduco, inauro, deauro: à χρυσός.

Χρυσῶ, gen. Dor. et Æol. pro χρυσοῦ à χρυσός.

Χρῷ, contractè pro χρόϊ, dat. sing. à χρόος, ου, ὁ, cutis. Th. χρόα, color, cutis.

Χρώζω, futur. ώσω, coloro; polluo; tango, tango cutem: à χρώς.

Χρῶμα, ατος, τὸ, color; fucus; musicæ etiam harmoniæ tribuitur: à χρόα.

Χρωματικὸς, ὴ, ὸν, ad colores pertinens; de harmoniâ musicâ, quasi dicas colorata: à χρῶμα.

Χρώμενος, μένη, μενον, præs. part. med. à χράομαι, utor. Th. χράω.

Χρωννύω, vel χρώννυμι, coloro. Th χρόα, ας, ἡ, color. Sed

Χρωννύω, idem quod χράω, mutuum do. Passivè, mutuum dor: Med. mutuum accipio, Theoph. c. x. et lege Rhodia. Salm. de Modo Usurar c. viii. p 306.

Χρῶνται, 3. plur. præs. ind. med. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, cutis; cutis cum carne subjectâ; corpus: idem quod χρῦς, χροὸς, χροΐ. vid. χρόος.

Χρῶσις, εως, ἡ, tinctura: et

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator: à χρώζω.

Χρώσω, colorabo, f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, coloro: fut. ώσω. aor. 1. inf. act. χρῶσαι. a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρυσωνέω, -ῶ, fut. ήσω, numisma aureum argento permuto, Isocr. Trapez. p. 470.

Χρῷτο, utatur, 3. sing. præs. opt pass. verbi χράομαι, utor. Th. χράω, commodo.

Χυδαῖος, αία, αῖον, fusus, copiosus, vulgaris, vilis: à

Χυδὴν, fusè, copiosè, passim: à χύω, fundo.

Χυλίζω, f. ίσω, succum exprimo; in succum resolvo: à

ΧΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, succus: qu. à χύω, fundo.

Χυλόω, in χυλὸν redigo; succum exprimo: à præc.

Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, id quod effusum est, seu effusum fluit: libamen, quod paterâ funditur super defuncti sepulchro; effusio; confusio; multitudo: à χύω.

Χυμίζω, f. ίσω, sapidum reddo, coquo, condio: à χυμός.

Χυμικὸς, κὴ, κὸν, ad succos pertinens: ab eod.

Χυμὸς, ῦ, ὁ, succus, humor, sapor: à χύω.

Χύω, FUNDO: ab eod.

Χύσις, εως, ἡ, effusio; liquefactio: et

Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fusorium; et

Χύτης, ου, ὁ, fusor: à χύω.

Χυτλάζω, f. άσω, perfundo oleo

aquâ mixto; et simpl. *perfundo, lavo*: à seq.
Χύτλον, ου, τὸ, *oleum aquâ permixtum, ad perfundenda lavantium corpora*; item *species divinationis, quæ fiebat cum aquâ et oleo*. χύτλα etiam sunt *lumina, quæ in mortuorum busta effundebantur*. à χύω.
Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, id. q. χυτλάζω, q. v.
Χύτο, *fusus erat*, Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. plur. ejusd. temporis: à χύω, *fundo*: fut. ύσω. perf. pass. κέχυμαι.
Χυτὸς, ὴ, ὸν, *fusus, fusilis*: item *fossilis: aggestâ terrâ structus*: à χύω, idem quod th. χέω, *fundo, terrâ aggestâ exstruo*.
Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος, idem.
Χυτραῖος, αία, αῖον, et χύτρειος et χύτρειος, χυτρεοῦς, *fictilis, testaceus*. Th. χύτρος.
Χυτρόγαυλος, *magna olla*: à χύτρα, *mulctra*, et γαῦλος, *genus navigii*.
Χυτροπόδων, gen. pl. à
Χυτρόπους, οδος, ὁ, *olla pedes habens* Hes. Op. 748. ex χύτρος, *olla*, et ποῦς, *pes*.
ΧΥ'ΤΡΟΣ, ου, ὁ, *olla*: à χύω, quia in eam aliquid *funditur*, cocturæ causâ.
Χύω, *fundo*: fut. χύσω. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. plusq. perf. pass. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.
Χῶ, *capio*; pro ἔχω vel χέω unde et χανδάνω, idem. Sed
Χ' ὠ, pro καὶ ὁ. et
Χ' ὤδωνις, Dor. pro καὶ ὁ Ἄδωνις.
Χώεο, Ion. pro χώου, *irascere*, præs. imperat. verbi χώομαι, idem cum χολοῦμαι. Th. χολὴ, *bilis*.
Χ' ὠ 'κ, Dor. pro καὶ ὁ ἐκ.
Χωλαίνω, fut. ανῶ, *claudico, claudus sum*: à χωλός.
Χωλεία, ας, ἡ, *claudicatio*: à seq.
Χωλεύω, *claudico*: f. εύσω à
ΧΩΛΟ'Σ, οῦ *CLAUDUS, mutilus, imperfectus, vilis*.
Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio*: à præc.
Χωλόω, ῶ, f. ώσω, *claudum reddo*: ab eod
Χώλωμα, ατος, τὸ, *claudicatio*, et *quævis membri depravatio* aut *distortio*: à præc.
Χῶμα, ατος, τὸ, *agger, tumulus, moles*: à χόω, q. v.

Χωματίζομαι, f. ίσομαι, *in cumulo seu aggere positus sum*, vel *aggere munitus sum*: à præc.
Χ' ὠ 'μος, Dor. pro καὶ ὁ ἐμός.
Χῶν, *fundens*, pro χέων, præs. part. à χέω.
Χώνευμα, ατος, τὸ, *res conflata*: et
Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio*: et
Χωνευτὴς, οῦ, ὁ, *conflator*: et
Χωνευτὸς, ὴ, ὸν, *conflatilis*: à
Χωνεύω, *conflo*, in *fornace fusoriâ fabrico*: fut. εύσω. perf. κεχώνευκα. pass. -ευμαι. à
Χώνη, ης, ἡ, *vas argillaceum, in quo metalla funduntur et liquefiunt*; *infundibulum*; *gula*. Th. χέω, *fundo*.
Χωννύω, vel χώννυμι, fut. χώσω, *aggerem duco*; *humo aggesta exstruo tumulum*; *sepelio*: à χόω.
Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: undè χωνεύω, in χῶνον *conjicio*.
Χωόμενος, μένη, μενον, *succensens*: gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -οῦμαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*.
Χ' ὠπόσοι, *et quot*: Dor. pro καὶ ὁπόσοι.
Χώρα, ας, ἡ, *regio*: Ion. χώρη, ης, ἡ, *locus, sedes, spatium, loculamentum*; *solum, ager, terra, regio*; *dignitas, honos, ordo*. κατὰ χώραν, *in statione, in loco quem teneas, suo loco, rectè atque ordine*. à χῶρος, *sedes*.
Χωρεῖ, 3 sing. à
ΧΩΡΕ'Ω, ῶ, *eo, vado, tendo, procedo*; *evado*; *succedo, evenio, exitum habeo*; *cedo, locum do*; *recedo*; *capio, capax sum*; *comprehendo, percipio*: f. ήσω perf. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, et in 2. pl. χωρήσατε, *recipite nos*. a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere*.
Χώρη pro χώρᾳ, dat. sing. à χώρα.
Χωρὴβ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb. q. interp. Lat. *desolatio, vastitas*.
Χώρημα, ατος, τὸ, *capacitas, receptaculum, alveus*: à χωρέω.
Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et
Χωρήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi χωρέω, quod vide.
Χώρησις, εως, ἡ, *ipsa capiendi actio*; *capacitas*: à χωρέω.
Χωρήτης, ου, ὁ, *rusticus*: à χώρα.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, *capax*: à sequente.
Χωρητὸς, ὴ, ὸν, *qui capi, percipi, aut intelligi, potest*: à χωρέω.
Χωριάζω, f. άσω, *rusticor*: ab eod.
Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, *arca, cista*: quia χωρεῖ, *capit* aliquid.
Χωρίζω, *separo, sejungo, segrego, secerno*: f. ίσω. perf. κεχώρικα. a. 1. ἐχώρισα, ας, ε. a. 1. inf. χωρίσαι. præs. imperat. pass. χωρίζου, έσθω. perf. pass. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος. a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η. aor. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι. aor. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, έν. Th. χωρὶς, *sine*.
Χωρικὸς, ὴ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à χώρα.
Χωρίον, ου, τὸ, *membrana extima, quæ fœtum involvit et capit*; quod fœtûs velut *domicilium* sit; in quo sensu scribitur etiam χόριον. etiam *locus, regio, locus munitus, castellum*; item *ager, prædium, villa*; et *locus autoris*. à χῶρος, *locus, ager*.
ΧΩΡΙ'Σ, *seorsum, separatim*; *absque, sine*; *præter, citra*.
Χωρίσαι, a. 1. inf. act. et
Χωρισθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi χωρίζω, *separo*, quod vide.
Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, *separatio, sejunctio, divisio*: ab eod.
Χωριστὸς, ὴ, ὸν, *separabilis*; *separatus*: ab eod.
Χωρίτης, ου, ὁ, *rusticus*: à χῶρος.
Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, *rusticus, agrestis*: à præc.
Χωρῖτις, ιδος, ἡ, *rustica*: à χωρίτης.
Χωρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, *locos alicujus regionis describo, regionem aliquam describo singula loca commemorans*: à χωρογράφος.
Χωρογράφος, ου, ὁ, *loci seu locorum descriptor*: à χῶρος et γράφω.
Χωρομετρέω, ῶ, f. ήσω, *regiones dimetior*: à χῶρος et μετρέω.
Χωρομετρία, ας, ἡ, *agrorum seu regionum dimensio*: ex iisd.
Χωρονομέω, ῶ, f. ήσω, *regionem aliquam aut agrum divido*: ex χῶρος et νέμω.
Χωρονομικὸς, ὴ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens*. νόμος χωρονομικὸς, *lex agraria*.
ΧΩ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *locus, sedes, spa-*

dium, *regio* ; item *ager*, *prædium* : à χῶ, *capio*. Sed

Χῶρος, ου, ὁ, *nomen venti*, Act. xxvii. 12. aliis κῶρος, à καίω, *uro*.

Χωρυτὸς, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.

Χ' ὡς, Dor. pro καὶ ὡς.

Χῶσαι, *aggessisse*, a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. et χωσάμενος, a. 1. part. med verbi χώννυμι, *aggerem duco* : f. χώσω.

Χώσατο, *iratus fuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. et χωσάμενος, a. 1. part. med. verbi χώομαι, idem quod χολόομαι, *irascor*. Th. χολὴ, *bilis*.

Χωσθεὶς, εῖσα, ὲν, *aggestus*, a. 1. part. pass. à χώννυμι.

Χῶσις, εως, ἡ, *aggeris ductio* ; *agger*, *obex*.

Χῶσμα, τὸ, pro χῶμα, q. v.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, *humo egesta eductus* vel *exstructus*, à perf. pass. verbi χόω.

Χώσω, *aggerabo* : fut. act. à χώννυμι. Th. χόω.

Χ' ὥταν, Dor. pro καὶ ὅταν, *et quando*.

Χ' ὤ, τι, Dor. pro καὶ ὅ, τι, *et quod*.

Χώω, *ad iram concito* ; *contristo* ; *molesto* : in pass. et med. usitatius. à χολόω vel à χέω.

Ψ.

Ψ Apud Græcos est litera vigesima tertia : valet βς, πς, φς. Nota numeralis quæ valet *septingenta*, et cum lineolâ infernè appositâ *septingenta millia*.

ΨΑ'ΓΔΑΣ, unguenti genus : à ψάω.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *putris* ; *friabilis* ; *infirmus* : ab eod.

Ψαδάλλω, *contrecto turpiter* : ab eod.

Ψαθαρὸς, ρὰ, ρὸν vide ψαδαρός.

Ψαθυρόομαι, *friabilis fio* ; item *aresco*, *inaresco* : à seq.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, Att. ψαδυρὸς, *friabilis*, *fragilis*.

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *rarus*, *raros capillos habens*.

Ψακάζω, ῥαίνω, *roro*, *aspergo*. Th. ψακὰς, quod vide.

Ψακὰς, idem quod ψεκὰς, quod vide.

Ψαίρω, *rado*, *frico*, *tergo*, *abstergo* ; *festino* ; *leviter attingo* : qu. à ψάω, *tango*.

Ψαιστὸς, ὴ, ὸν, *contusus*, *contritus* : à seq.

Ψαῖσμα, τος, τὸ, *mica*, *granum*, *frustulum* : à

Ψαίω, *tenue facio*, *contero*. Th. ψάω, *comminuo*.

Ψακάζω, fut. άσω, *roro*, *stillo* ; *aspergo*, *madefacio* : à

ΨΑΚΑ'Σ, άδος, ἡ, *ros*, *stilla*, *gutta*.

Ψαλακτὸς, ὴ, ὸν, *tactui parens*, *sub tactum cadens* : à

Ψαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *tango*. Th. ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile, *Psaldæus*, pro *Chaldæus*, à Cheseo filio Nachoris.

Ψαλιδόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *forficem aut forcipem in ore habens* : à ψαλὶς et στόμα.

Ψαλίζω, *recido*, *reseco* : f. ίσω vel ίξω. Th. ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίον, et ψέλλιον, ου, τὸ, *frænum* : ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὰ, *torques*, *monilia*, *collaria*. Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex*, *fornix*.

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango*, *leni motu percutio*, *fidibus cano*, *PSALLO* : f. αλῶ. perf. pass. ἔψαλμαι. perf. med. ἔψηλα.

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, *fidium cantus* seu *pulsus* ; *PSALMUS* : Angl. PSALM. à præced.

Ψαλμῳδέω, *psalmos cano*.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, *psalmorum cantatio*.

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, *qui psalmos canit* : ex ψαλμὸς et ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit* ; *cithara* ; *liber psalmorum Davidis* : à ψάλλω.

Ψαλτήριον, ου, τὸ, *PSALTERIUM*, *instrumentum quo psallitur* : à præc.

Ψάλτης, ου, ὁ, *qui psallere novit*, *PSALTES* : et

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA* : à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, ῶ, *cano simul voce et psallo* : à

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, *cantor*, *qui voce simul canit et psallit* : ex ψάλτης et ᾠδός.

Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλυχιάδαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. vi.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereïdos nomen. Pind. Nem. Od. v.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris : et

Ψαμαθία, ας, ἡ, *littus maris* : à

Ψάμαθος, et Poët. ψάμμαθος, ου, ἡ, *arena*, *sabulum* ; *littus* : gen. Ion. ψαμάθοιο. à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, *arena* ; *sabulum*. Angl. SAND.

Ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenosus*, *sabulosus* : ex præced.

Ψαμμωτὸς, ὴ, ὸν, *arenatus* : à ψάμμος.

Ψὰρ, ρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus*, *avis* : dicitur et ψάρος, ου, ὁ. à ψαίρω, *accelero*.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer*, *agilis*, *mobilis*.

Ψαρῶ, *attingam*, f. 1. ind. act. verbi ψαίρω, qu. vide.

Ψαῦε, *attinge*, præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.

Ψαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *agilis*, *celer*, *levis* : qu. à ψαύω, *leviter tango*. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus*, a. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαυστὸς, ὴ, ὸν, *qui tactus est*.

Ψαύω, *tango*, *contrecto*, *palpo*, *percutio* ; *pervenio* : fut. σω. perf ἔψαυκα. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus*, *squalidus*, *infirmus* ; *tenebrosus*. Scribitur et ψαφερός.

Ψαφαρότης, ητος, ἡ, *friabilitas* : à pr.

Ψᾶφος, ω, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ὁ, *calculus*, *suffragium*.

ΨΑ'Ω, fut. ήσω, perf. ἔψηκα, *tergo*, *abstergo* ; *comminuo*, *extenuo* ; *propinquo*, *accedo*, *attingo* ; *mulceo*, *foveo*, *calefacio*.

Ψὲ, Dor. pro σφὲ, σφᾶς, acc. dual. et pl. ab οὗ, *sui*.

Ψέγιος, ία, ιον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis*. Th. ψέγω.

Ψέγμα, ατος, τὸ, *vituperium* : à

ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo*, *vitupero* : fut. ψέξω. perf. ἔψεχα. perf. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται. qu. à ψάω, *tango*.

Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. à præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *raros habens capillos*, *glaber*.

Ψεκάζω, f. άσω, *guttas demitto*, *stillo*, *rigo* : à

Ψεκὰς, άδος, ἡ, *ros* ; *gutta* : à ψέω, *comminuo*, quia *minuta aqua*.

Ψεκτέον, verbale : à ψέγω, *vitupero*.

Ψέκτης, ου, ὁ, *vituperator*, *reprehensor* : et

Ψεκτὸς, ὴ, ὸν, *vituperatus*, *reprehensus* : ab eod. verbo.

Ψέλιον, ου, τὸ, *armilla*. Est ut ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas* : ex ψέλιον et φέρω, *fero*.

Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio*. Th. ψελλός.
Ψέλλιον, ου, τὸ, vide ψάλιον.
Ψέλλισμα, ατος, τὸ. et
Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio* vel *hæsitatio*. à ψελλίζω. quod à
ΨΕΛΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, *balbus, blæsus*.
Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties*: à præc.
Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω.
Ψέξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ψευδάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *falsus nuncius, falsa nuncians*: ex ψεύδω et ἄγγελος.
Ψευδάδελφος, ου, ὁ, *falsus frater*: ex ψεύδω et ἀδελφὸς, *frater*.
Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, *falsus apostolus*: ex ψεύδω, *fallo*, et ἀπόστολος, *apostolus*; quod à Th. στέλλω, *mitto*.
Ψεύδεα, *mendacia*: acc. pl. à ψεῦδος, εος, τὸ, quod vide.
Ψευδέας, εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, τὸ, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*.
Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*: ab eod. th.
Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo*.
Ψευδῆ, acc. sing. à
Ψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mendax*. Th. ψεύδω.
Ψευδογραφέω, -ῶ, f. ήσω, *falsò et mendosè describo, perperam describo*: ex ψεύδω, *fallo*, et γράφω, *describo*.
Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *falsus doctor*: ex ψεύδω, *fallo*, et διδάσκαλος, *magister*. Th. διδάσκω, *doceo*.
Ψευδόθυρον, ου, τὸ, q. *falsa porta, posticum*: ex ψεύδω et θύρα, ας, ἡ, *janua*.
Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium*: à
Ψευδολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *falsiloquus*: ex ψεύδω et λέγω.
Ψεύδομαι, *mentior, frustror*: vid. ψεύδω.
Ψευδομάρτυς, ρος, ὁ ϗ ἡ, *falsus testis*: ex ψεύδω et μάρτυς, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*.
Ψευδομαρτυρέω, ῶ, *falsa testor*: f. ήσω perf. ἐψευδομαρτύρηκα. à præc
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium*: ab eod.
Ψευδόμενος, præs. part. pass verbi ψεύδω, *fallo*: quod vide
Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, *falsa virgo*: ex ψεύδω et παρθένος, ἡ, *virgo*.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, *falsus propheta*: ex ψεύδω, *fallo*, et προφήτης, ου, ὁ, *propheta*: q. à πρόφημι, *prædico*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.
Ψευδορκέω, ῶ, fut. ήσω, *falsum juro, pejero*: à ψεύδορκος.
Ψευδορκία, ας, ἡ, id. q. seq.
Ψευδόρκιον, ου, τὸ, *falsum jusjurandum*: à seq.
Ψεύδορκος, ου, ὁ, *perjurus*: ex ψεύδω et ὅρκιον.
Ψεύδορκος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*. Th. ψεύδω.
Ψευδοσέλινον, *apiastrum*: ex ψεύδω et σέλινον, ου, τὸ, *apium*.
Ψευδόχριστος, ου, ὁ, *falsus Christus*: ex ψεύδω et Χριστὸς, *Christus*. Th. χρίω, *ungo*.
ΨΕΥ'ΔΩ, *decipio, fallo*: fut. ψεύσω. perf. ἔψευκα. præs. pass. ψεύδομαι, *mentior*: item *frustror*: præs. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε. f. 1. med. ψεύσομαι. perf. pass. ἔψευσμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο a. 1. infin. med. ψεύσασθαι, *mentiri*.
Ψευδώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *falsò nominatus, nomen habens rei non respondens*: ex ψεύδω et ὄνομα, τὸ, *nomen*.
Ψευδῶς, adv. *falsò*: à ψευδής.
Ψεύσαντο, *mentiti sunt*, Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ψεύδω, *fallo*: a. 1. infin. ψεύσασθαι.
Ψευσθεὶς, *falsus*, aor. 1. part. pass. ejusd.
Ψεῦσις, εως, ἡ, id. q. seq.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium*: à perf. pass. verbi ψεύδω.
Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, quod vide.
Ψευστέω, *mendacium dico; propositum scopum non assequor*: à
Ψεύστης, ου, ὁ, *mendax*. Th. ψεύδω.
Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, *obscurus*: à seq.
Ψέφας et ψεφὰς, *tenebræ*: à ψέφος.
Ψεφηνὸς, ὴ, ὸν, *obscurus*: à
ΨΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ, obscuritas*: à ψέω, *minuo*, et φάος, εος, τὸ, *lux*.
Ψεχθεὶς, *vituperatus*, a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero*: f. ξω. a. 1. pass. ἐψέχθην.
Ψέω, *minuo*, Eustath. à ψάω.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, *ramentum; parva particula*: à ψήχω.
Ψηκτὸς, ὴ, ὸν, *rasus*: à ψήχω.
Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis, instrumentum quo radimus*: à ψήχω.
Ψῆλαι, *cecinisse*, a. 1. inf. act. et
Ψήλας, *qui cecinit*, a. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano*: f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.
Ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, *contrecto, palpo, perscrutor*: cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, η, ον, *qui contrectatur, contrectabilis*: ex ψῆλα, quod à perf. med. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*, et ἀφὴ, *tactus*.
Ψηλαφήσεια, ας, ε, aor. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: f. ήσω.
Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio*: à ψηλαφάω.
Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, *palpabilis*: ab eod.
ΨΗ'Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculus in caprificis nascens*. An quia ψάει, *radit* vel *urit*?
Ψηνίζω, f. ίσω, *rado; caprifico; inuro*: à præc.
Ψηνὸς, ὴ, ὸν, id. q. ψιλός· à ψάω, *rado*.
Ψῆξις, εως, ἡ, *rasura, detersio*: à ψήχω.
Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus*, avis: in acc. pl. ψῆρας. à ψαίρω.
ΨΗ͂ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere latorum*.
Ψηφαρὶς, id. ac ψιφαρὶς, q. v.
Ψηφάω, ῶ, *cogito, curo, computo*: à ψῆφος.
Ψηφηφορέω, ῶ, f. ήσω, *suffragio meo creo*: ex ψῆφος et φέρω.
Ψηφηφορία, ας, ἡ, *suffragii latio*: à
Ψηφηφόρος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, id. q. seq.
Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, *qui suffragium fert*: ex ψῆφος et φέρω.
Ψηφίζω, *calculis computo, supputo, decerno, statuo*: f. ίσω. perf. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ὁ, *lapillus*.
Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, *calculus, gemma*: à ψῆφος.
Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1 imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum, decretum*: à 1. sing. perf. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.
Ψηφισματοπώλης, ου, ὁ, *decretorum venditor*. Vox Comica.
Ψηφισματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ad decretum pertinens; decreti naturam aut vim habens*: à ψήφισμα.
Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, *calculator, computator*: à ψηφίζω.
Ψηφολογέω, -ῶ, *artem circulatoriam exerceo; tessello*: fut. ήσω. à

Ψηφολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circulator, circularius*: à ψῆφος et λόγος, *supputatio*.

ΨΗ῀ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus, calculus, suffragium, sententia, gemma*; item *promissum auxilium*. Joseph.

Ψηφοφορέω, ῶ, *suffragium fero*; *suffragio meo creo*: à ψηφοφόρος.

Ψηφοφορία, ας, ἡ, *suffragii latio*; *decretum*: à seq.

Ψηφοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui suffragium fert calculo*: à ψῆφος et φέρω.

Ψήχω, *rado, frico*; *fricando detergeo*; *attero, contero*; *demulceo*. Th. ψάω, idem.

Ψιάδας, *guttas*, acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, *roris gutta*.

Ψιάζω, *roro, minutatim stillo*: à ψιάς.

ΨΙ΄ΑΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *storea, teges*: est maximè è junco.

Ψιαίνω, *reprehendo*: à ψάω.

ΨΙΑ῾Σ, άδος, ἡ, *roris gutta, stilla minuta*; *ros*.

Ψίζω, *cibo minutis cibis*: à ψίω.

ΨΙΘΙ΄Α, ας, ἡ, *vitis species*.

Ψιθυρίζω, *susurro, obtrecto, obloquor*: f. ίσω. perf. ἐψιθύρικα. perf. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, ται. à ψίθυρος, *susurrus*.

Ψιθυρίσδω, vel ψιθυρίσδεν, Dor. pro ψιθυρίζειν, *susurrare*.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, *susurrus*: et

Ψιθυρισμὸς, ῦ, ὁ, *susurrus*; *occulta delatio*: et

Ψιθυριστὴς, ῦ, ὁ, *susurro, -onis, occultus delator*: à perf. pass. verbi ψιθυρίζω.

ΨΙ΄ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *susurrus*: q. à ψίω. Sed

Ψίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tenuiorem sonum edens*: à præc.

Ψιλικὸς, ἡ, ὸν, *leviter armatus*: à ψιλός.

Ψιλίζω, *nudo, diminuo*: ab eod.

Ψιλοκόρσης, ου, ὁ, *qui glabro capite est*: ex ψιλὸς et κόρση.

Ψιλομετρία, ίας, ἡ, *metri tenuitas*: ex ψιλὸς et μέτρον.

ΨΙΛΟ῾Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, nudus, glaber*. ψιλὸν ὕδωρ, *aqua pura*.

Ψιλότης, ητος, ἡ, *nuditas*: à præc.

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, *nudo, depilo*: ab eod.

Ψίλωθρον, ου, τὸ, *medicamentum quo utuntur in depilando corpore*: à ψιλόω.

ΨΙ΄ΜΜΥΘΟΣ, seu ψίμυθος, ου, ὁ, *cerussa*.

Ψιν, ipsis, idem quod σφίν.

ΨΙ΄ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quùm deflorens irrorat; aut quùm acini defluunt; et remanentes parvuli constant. Hinc ψινὰς ἄμπελος, ἡ, *vitis quæ fructum solet emittere*. q. à ψίω, *minuo*.

ΨΙ΄Ξ, χὸς, ἡ, *mica, minutum frustulum*. qu. a ψίω, *minuo*.

ΨΙΤΤΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, et ψίττακος, ου, ὁ, *PSITTACA*, vel *PSITTACUS*.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris: à ψὶξ, χὸς, ἡ, *mica*, et ἅρπαξ.

Ψιχίον, ου, τὸ, *parva mica*. Th. ψίξ. ἡ, *mica*.

ΨΙ΄Ω, *minutim frango, contero, tenuo*.

Ψόα, *lumbus*: in plur. ψόαι. q. à ψάω, *rado, frico*.

Ψογερὸς, ρὰ, ρὸν, Poët. *convitiator, vituperator, vituperabilis*: et

Ψογέω, ῶ, *criminor, vitupero*: f. ήσω. perf ἐψόγηκα. à

Ψόγος, ου, ὁ, *vituperatio, reprehensio*: à ψέγω, *vitupero*.

Ψοθάλλω, *strepo*: à seq.

ΨΟΘΟ῾Σ, ῦ, ὁ, *tumultus*. at

Ψολὸς, ἡ, ὸν, *niger*. et

ΨΟ΄ΘΟΣ, ου, ὁ, *immunditiės*. Hes. Suid.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, *ardens*; *fumosus*. Th. ψόλος, ου, ὁ, *fuligo*.

ΨΟ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, *fumus*; item *flamma, fuligo*: q. à ψάω, *uro*.

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, *strepitum edo, sono*: à

ΨΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, *strepitus, crepitus, fragor, fremitus, sonus*.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, *lumbus*,

Ψυγεὶς, ὲντος, *refrigeratus*, a. 2 part. pass. et

Ψυγῆναι, *refrigerari*, a. 2. inf. pass. et

Ψυγήσομαι, ῃ, εται, *refrigescam*, f. 2. pass. verbi ψύχω, *refrigero*, f. ξω, quod vide.

Ψύγμα, ατος, τὸ, *frigus*; *refrigeratio*; *flabellum*: et

Ψυγμὸς, ῦ, ὁ, *refrigeratio*; *perfrictio*; *siccatio*: à 1. sing. perf. pass. verbi ψύχω, *refrigero*.

ΨΥ΄ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδράκια, ων, τὰ, *pustulæ*: q. ex ψάω, *uro*.

Ψυδρὸς, ψευδὴς, *fallax, falsus*, Hesych. ψυδρὸν, ψευδές. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψυδνὸς, ψ. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65. à ψεύδω, *fallo*.

Ψυθίζω, γογγύζω, *murmuro*, minutâ voce. à

Ψύθος, idem quod ψεῦδος, *mendacium*: ex quo fit more Dor.

Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *refrigerator, vas magnum, cupa*: item *locus frigidus, nemorosus*; à ψύχω.

Ψύλλιον, ου, τὸ, *PSYLLIUM, herba pulicaria*. à ψύλλα. v. seq.

ΨΥ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, et ψύλλα, ης, ἡ, *pulex*.

ΨΥ΄ΛΩΝ, ωνος, ὁ, *piscis in littoribus pariens*.

Ψύξας, *qui exsiccavit*, a. 1. part. act. verbi ψύχω, *spiro*: f. ξω. a 1. ἔψυξα.

Ψύξις, εως, ἡ, *refrigeratio*: ab eod. verbo.

Ψυχᾷ dat. Dor. pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, *anima*.

Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *animas duco* seu *educo*: *animum allicio* seu *oblecto*: et

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, *delectatio animi, solatium*; item *eductio animæ ab inferis*: à ψυχαγωγός.

Ψυχαγωγικὸς, κὴ, κὸν, *habens vim ducendi animum*: et

Ψυχαγωγὸς, ῦ, *animarum ductor*; *qui animas ex inferis educit et evocat, responsaque ab ipsis de rebus quæsitis postulat*; *qui animos hominum flectit et ducit*; item *deceptor*: ex ψυχὴ, *anima*, et ἀγωγὸς, *dux*. Th. ἄγω, *duco*.

Ψύχη, ης, ἡ, *papilio*. Alii scribunt ψυχή.

ΨΥΧΗ῾, ῆς, ἡ, *anima, animus, vita, spiritus, ingenium, indoles, homo, sanguis*; juxta Stoicos, *anima tum sensitiva, tum rationalis*. à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, *spiro*.

Ψυχθεὶς, εῖσα, ὲν, *refrigeratus*: aor. 1. part. pass. à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, *animalis, -e, humanus*. ψυχικὰ ἀγαθὰ, *bona animi*. à ψυχὴ, *anima*.

Ψύχος, εος, -ους, τὸ, *frigus*: à ψύχω, *refrigero*.

Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, *animo, animum indo*. Th. ψυχή.

Ψυχρὸς, ὰ, ὸν, *frigidus, gelidus*; *ineptus, jejunus in verbis*; *levis, nil valens*; *tenuis, miser*: à ψύχω.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas*; *segnities*; *absurditas*: à ψυχρός.

ΨΥ΄ΧΩ, *refrigero, arefacio, sicco, flo, spiro*: f. ξω. perf.

ἔψυχα. aor. 2. ἐψύγην. præs. pass. ψύχομαι, refrigesco. perf. pass. ἔψυγμαι. a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η. f. 2. pass. ψυγήσομαι, η, εται.

Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, vita.

ΨΩ'Α, ας, ἡ, fœtor.

Ψῶζα, morbi species: à præc.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, frustulum, mica: à ψάω, minuo.

Ψώκτης, quadratarius: est marmorarius, qui circa quadrata occupatur: qu. à ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, denudata glans, mentula: à

ΨΩΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, verpus, apella, recutitus, titio.

Ψωμίζω, buccea in os inserta pasco; item alo, cibo frustulatim distribuo: f. ίσω. perf. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, frustum.

Ψωμίον, ου, τὸ, offula, offella, frustulum: dim à ψωμὸς, ῦ, ὁ, buccea.

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, frustum, buccella: qu. à ψάω, minuo.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, scabies, asperitas cutis: ψώρα ἀγρία, fera scabies. qu. à ψαίρω, frico, quia fricari solet.

Ψωραγριάω, ferâ scabie laboro: à ψώρα et ἄγριος.

Ψωραγριῶν, ῶντος, ὁ, ferâ scabie laborans, Levit. ii. præs. part. à præc.

Ψωραλέος, ου, scabiosus: et

Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, et

Ψωρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, scabiosus. Th. ψώρα, scabies.

Ψωχὸς, ῦ, ὁ, terra arenosa: et

ΨΩ'ΧΩ, f ξω, in frusta comminuo, attenuo.

Ψώω, idem quod ψάω. ψῶσαι, mutare. Hesych.

Ω.

Ω Ultima est apud Græcos litera ex duobus ο facta figura: et μέγα. id est, magnum, vocatur. Nota numeralis quæ denotat octingenta, et cum lineolâ infrâ adjectâ octingenta millia. Tum ω Dor. et Æol. in gen. sing. tertiæ declinat. pro ου, ponitur; ut λόγω pro λόγου. Et in α mutatur in quintâ declinat. simpl. ut Ποσειδᾶν pro Ποσει-δῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κυνάων pro κυνάων.

Ὦ, adv. vocantis et exclamantis. Sed

Ὦ, ων, præs. sub. ab εἰμὶ, sum.

Ὦ, adv. admirantis et dolentis.

Ὧ, cui, dat. sing. ab ὅς. sed

Ὧ, ῇς, miserim, aor. 2. sub verbi ἵημι, seu ἵω, mitto. a. 2. ἧν.

Ὦα, vel ᾤα vel ὤα, ας, ἡ. pellis ovina: ex ὄϊς, ὁ, quod pro ὄϊς. Th. οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis. Sed ᾤα, pro ὄα, dicitur etiam fimbria vestimenti. At ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, ῦ, τὸ, ovum.

Ὠάζω, f. ὠάσω, audio.

Ὠαριώνειος, εία, ειον, ad Orionem pertinens: ab

Ὠαρίων, per Epenth. τῦ α, pro Ὠρίων.

Ὦας, τὸ, auris, Dor. pro οὖας, ὄατος, τὸ, idem.

Ὠβάζω, populum in tribus distribuo: ab ὠβὴ.

Ὠβάτης, ου, ὁ, tribulis: à præc.

Ὠβέα, ovα, Argiv. pro ὠὰ, inserto β, tanq. digamma.

ΩΒΗ', ῆς, ἡ, tribus, vox Lacon. pars populi.

Ὠβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. serviens.

Ὦγα, aperui, præt. med. et Att. ἔῳγα, verbi οἴγω, aperio, quod vide.

Ὦ 'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, ô bone vir!

Ὠγὴν, Oceanus, Hesych. q. ab ἄγεσθαι, quòd sit in perpetuo motu.

Ὠγμὸς, ῦ, ὁ, exclamatio adjuvantis aliquem: à perf. pass verbi ἄζω.

Ὤγνυντο, aperiebantur, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴγνυμι. idem quod οἴγω, aperio, fut. ξω.

Ὦγον, aperiebam, imperf. act. verbi οἴγω, aperio.

ΩΓΥ'ΓΙΟΣ, ου, Poët. antiquus, vetustus: ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.

Ὤγυρος, ἡ, palus, lacus: qu. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.

Ὦ 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, quod ego.

Ὦδα, olui, perf. med. verbi ὄζω, oleo: f. ὀζήσω. Alii ab οἰδέω, -ῶ, tumeo; perf. ᾤδηκα, perf. med. ᾦδα, formant, ι subscripto.

Ὧδε, adv. sic, hoc modo. et pro οὗτος, hic, et hac: ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Ὠδὴ, ῆς, ἡ, ODE, cantus, cantilena, canticum: per Crasin ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à perf. med. ᾖδα, verbi ἀείδω, cano.

Ὤδηγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, duco.

Ὤδηκα, intumui, perf. ind. act. verbi οἰδέω. perf. pass. ᾤδημαι.

Ὠδήκασι, tumuerunt, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, tumeo.

Ὠδημένος, inflatus, perf. part. pass verbi ejusd.

Ὠδικὸς, ἡ, ὸν, canorus, musices peritus: ab ᾠδὴ.

Ὠδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientium; ipse partus; vehemens dolor; vinculum, funis. Th. ὠδίνη, ης, ἡ, dolor.

Ὠδίνω, parturio, dolore crucior parturientis instar; vehementer cupio vel laboro: f. ὠδινῶ et ύνω. aor. 1. ὠδίνησα. aor. 2. act. ὤδινον, ες, ε. perf. ὠδίνηκα. ab ὠδὶν, ῖνος, dolor parturientis. Th. ὠδίνη, dolor.

Ὠδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, iter facio. fut ήσω. perf. ὡδοιπόρηκα. ex ὁδὸς, ἡ, via, et πείρω, transeo, perf. med. πέπορα.

Ὠδοποιὸς, ῦ, ὁ. qui odas seu carmina conficit: ex ᾠδὴ et ποιέω.

Ὠδὸς, ῦ, ὁ, cantor: per Crasin pro ἀοιδός. Th. ἀείδω, cano, perf. med. ᾖδα.

Ὤδουν, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω.

Ὠδύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὀδύρομαι, lamentor: f. m. ὀδυροῦμαι.

Ὠδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, iratus est, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀδύζομαι. f. ὀδύσομαι. aor. 1. ind med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irascor.

Ὠδυσία, ας, ἡ, indignatio: ab ὀδύσσω. irascor.

Ὠδώδειν, plusq perf med. ex perf med Att ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, oleo: perf. med. ὦδα.

Ὠὴ, OHE, adv. aolentis: ab ὢ, idem.

Ὤιον, ου, τὸ, ovum: ab ὠὸν.

Ὤιετο, existimabat, 3. sing. imperf. med. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto: imperf. med. ᾠόμην, ου, ετο. fut. med. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

Ὤζεσαν, *oluerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω et ὀζέσω. a. 1. ὤζησα et ὤζεσα. perf. med. ὦδα.

Ὠζω, *exclamo, dico ὦ:* ab ὦ, adv. vocantis.

Ὠή, adv. exclamandi: ab ὤ.

Ὠήθην, ης, η, *putavi*, aor. 1. ind. pass. verbi οἴομαι et οἶμαι, *puto, existimo:* perf. pass. ᾤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὠθεῦντ' pro ὠθοῦνται, *trudunt*, Dor. ab

ΩΘΕ'Ω, *trudo, pello; impello, propello:* in med. *irruo, invado:* fut. ὠθήσω et ὤσω. a. 1. ὤθησα et ὦσα. perf. ὦκα. perf. pass. ὤθημαι et ὦσμαι. a. 1. pass. ὤθην. a. 1. part. pass. ὠθείς. f. 1. m. ὠθήσομαι et ὤσομαι. a. 1. m. ὠθησάμην et ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpè ε præfigitur: ut ἔωσα pro ὦσα.

Ὠθήσω, *pellam*, f. 1. ind. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ὠθίζομαι, f. ίσομαι, *in confertâ turbâ premor; contendo, rixor; irruo, irrumpo in locum periculosum:* med. ab

Ὠθίζω, fut. ίσω, *trudo, pello; vexo, concutio, malè tracto.*

Ὠθισμός, ῦ, ὁ, *nixus, quo aliquid amoliri pellere vel dejicere conamur; propulsio, impulsio; conflictus, prælium.* à perf. pass. verbi ὠθίζω.

Ὠΐγνυντο, *patebant*, 3. pl. imperf. ind. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, *aperio.*

Ὠΐετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ὀΐομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, *puto.* Th. οἴω, id. hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potiùs ὠΐσθην.

Ὤϊξε, *aperuit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, *aperio.*

Ὤϊον, idem quod ᾠόν, vel dimin. ex ὠόν, ῦ, τό, *ovum.*

Ὠΐσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. verbi ὀΐομαι.

Ὤιχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ind. med. ab οἴχομαι, *abeo.*

Ὤ 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.

Ὦκα, adv. *celeriter*, per Sync. pro ὠκέα, et ὠκέως, et sequent. aspirat. ὦχ'. Th. ὠκύς, έος, *celer.*

Ὠκέα, acc. sing. ab ὠκύς, έος, *celer.* Dicitur et ὠκέα, metri gratiâ, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκύς. item nom. pl. n. g. et adverbialiter pro ὠκέως.

Ὠκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. Ὠκεανῖναι, *filiæ Oceanis.*

Ὠκεανίτης, ου, ὁ, *oceanius:* ab ὠκεανός.

Ὠκεανῖτις, ιδος, ἡ, *Oceanitis:* à præc.

ΩΚΕΑΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, et gen. Ion. ὠκεανοῖο, *OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum.* adjectivè etiam apud Hom. usurpatur. qu. ex ὠκέως, *citò*, et νάω, *fluo.*

Ὠκέες, *veloces*, nom. pl. m. g. ab ὠκύς, έος, *celer.*

Ὠκεῖα, ας, ἡ, *velox*, f. g. ab ὠκύς, εῖα. in acc. ὠκεῖαν. in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

Ὠκέως, *citò, celeriter:* adv. ab ὠκύς, *velox.*

Ὤκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, *habito:* fut. ήσω. perf. ᾤκηκα. Th. οἶκος, *domus.*

Ὤκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ὠκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης, quod vide.

Ὠκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, *habito:* f. ίσω. perf. ᾤκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Ὤκιστα, adv. *celerrimè:* ab

Ὤκιστος, ίστη, ιστον, *velocissimus*, superl. et

Ὠκίων, ονος, *velocior;* comparat. ab ὠκύς, *velox.*

Ὤκλασεν, *deficit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, *in genua procumbo, labasco.*

Ὠκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Ὠκοδόμησα, ας, ε, et in 3. pl. ᾠκοδόμησαν. aor. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, *ædifico, doceo.* f. ήσω. perf. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo:* perf. med. δέδομα.

Ὤκτειρε, *miseratus est*, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, *misereor.* Th. οἶκτος, *misericordia.*

Ὠκτίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi οἰκτίζω, *misereor:* fut. ίσω. perf. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, *misericordia.*

Ὠκύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velociter per mare currens:* ab ὠκύς, *velox*, et ἅλς, *mare.*

Ὠκυβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeriter feriens, pernix:* ex ὠκύς et βάλλω.

Ὠκυδίνατος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ὠκυδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velociter se movens, velox:* ex ὠκύς, *celer*, et δινητός, *volubilis*, quod à δινέω, *verso.* Th. δίνη, *vortex.*

Ὠκύδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui velociter currit:* ex ὠκύς et δρόμος.

Ὠκυεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, *celeriter loquens:* ex ὠκύς et ἔπος.

Ὠκύθοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cursu celer;* ex ὠκύς et θοός.

Ὠκυλόχειος, α, ον, *celeriter pariens:* ex ὠκύς et λοχεύω.

Ὠκυμόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui citò graditur:* ex ὠκύς et μολέω.

Ὠκύμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui subitò fato abripitur; brevis ævi;* item *subitam mortem afferens:* ex ὠκύς, *velox*, et μοῖρα, ας, ἡ, *fatum.* Th. μείρω, *divido:* perf. med. ἔμμορα.

Ὠκυμορώτατος, superl. à pr.

Ὠκύνω, *accelero, festino:* ab ὠκύς.

Ὠκυνόη, ἡ, nomen mulieris: et

Ὠκυπέτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeriter volans:* ex ὠκύς et πέτομαι, *volo, -as.*

Ὠκύπλοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeriter navigans.*

Ὠκύποδες, ων, οἱ, *velocipedes:* ab ὠκύπους.

Ὠκυποδέω, *celer sum pedibus:* à seq.

Ὠκυπόδης, ου, ὁ, *pedibus celer:* ab ὠκύπους.

Ὠκύποινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui citò punit:* ex ὠκύς et ποινή.

Ὠκύπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velox.* dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι. ab ὠκύς et πείρω, *transeo:* perf. med. πέπορα.

Ὠκύπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer:* ex ὠκύς et πούς, *pes.*

Ὠκύπτερον, ου, τό, *ala bene pennata;* ὁ μέροψ ἅμα τῷ φῦναι τὰ ὠκύπτερα τοῦτο ἐργάζεται, Ælian. de animalibus, l. xi. c. 30. *Merops, simul majores alarum pennæ ei natæ fuerint, id fecit.*

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris: q. ab

Ὠκύροος, ου, ὁ ϗ ἡ. *celeriter fluens:* ab ὠκύς et ῥέω, *fluo.*

Ὠκύῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. q. præc. et ab iisd.

ΩΚΥ'Σ, έος, ὁ, et in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκύ, *velox, celer;* in comp. ὠκύτερος et ὠκίων. superl. ὠκύτατος.

Ὠκύτας, ατος, ἡ, Dor. pro

Ὠκύτης, ητος, ἡ, *celeritas, velocitas.* Th. ὠκύς, *celer.*

Ὠκύτερος, *celerior*, et in superl. ὠκύτατος. ab ὠκύς, quod vide.

4 N

'Ωκύτοκον, ου, τὸ, *partûs celeritas*: à seq.

'Ωκυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *citò pariens*; *partum accelerans*: ex ὠκὺς, *velox*, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*; perf. med. τέτοκα.

'Ωλα, *perii*, perf. med. verbi ὄλλυμι, *pereo*: f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

'Ωλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*.

'Ω'λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

'ΩΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *cubitus*, *brachium*, *ULNA*. Dicitur et ὠλὴν, ένος, quasi ab ὠλλὸς.

'Ωλεσίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructum perdens*, *sterilis*: ex ὄλλυμι et καρπός.

'Ωλεσίοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domûs perditor*, *familiæ pestis*: ex ὄλλυμι et οἶκος.

'Ωλετο, *periit*, 3. sing. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, *perdo*: fut. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὦλα. aor. 2. med. ὠλόμην, ου, ετο.

'Ω 'λεύθερ', Dor. pro ὦ ἐλεύθερε, *ô ingenue!*

'Ωλὴν, ένος, ἡ, id. q ὠλένη.

'Ω 'λλος, pro ὁ ἄλλος, *alius*.

'Ωλλὸς, ου, ὁ, *curvatura brachii*.

'Ωλξ, ὦλκος, Dor. pro αὖλαξ, quod vide.

'Ωλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, *totum comburo*, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat: fut. ώσω. perf ὠλοκαύτωκα. quod ex ὅλος, *totus*, et καίω, *comburo*: f. καύσω.

'Ωλοφύρετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὀλοφύρομαι, *lamentor*: f. ὀλοφυροῦμαι.

'Ωμάρτευν, Ion. et Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*.

'Ωμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, *sequor*: fut. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*, idem quod ὁμοῦ.

'Ωμαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humeris gravis*, *onus humeris imponens*: ex ὦμος et ἄχθος.

'Ωμεν, *simus*, 1. plur. præs sub. verbi εἰμὶ, *sum*; in sub. ὦ, ῇς, ῇ.

'Ωμες, *simus*, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ωμήλυσις, ἡ, *farina hordeacea*. ὠμὴ λύσις etiam separatim dicitur.

'Ωμην, *putabam*, imperf. med. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, *puto*. Th. οἴω, idem.

'Ωμηστὴς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui cruda edit*, *crudelis*: ab ὠμὸς, *crudus*, et ἔδω, vel ἐσθίω, *edo*.

'Ωμία, ας, ἡ, *humerus*: ab ὦμος.

'Ωμιαῖος, αία, αῖον, *qui est in humeris*: ab

'Ωμίας, ου, ὁ, *qui est humeris repandis et amplis*: ab ὠμία.

'Ωμίλει, 3. sing. imperf. ind act. verbi ὁμιλέω, *colloquor*: cum dat. f. ήσω. perf. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, *turba*.

'Ωμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'ΩΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *ludus nucum*, contract. ex ἡ ἅμιλλα.

'Ωμίλουν, 2. sing. vel 3. pl. imperf ind. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.

'Ωμιον, ου, τὸ, *humerulus*.

'Ωμοβοΐνη, ης, ἡ, *cruda pellis bovis*.

'Ωμοβόειος, εία, ειον, et

'Ωμοβόεος, εα et Ion. εη, εον, idem quod

'Ωμοβοΐνος, ίνη, ινον, *ex crudâ bovis pelle factus*: ex ὠμὸς, *crudus*, et βοῦς, *bos*.

'Ωμοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crudivorax*: ab ὠμὸς, *crudus*, et βορὰ, ᾶς, ἡ, *esca*.

'Ωμογέρων, *cui viridis et cruda est senectus*. Th. ὠμὸς, *crudus*, et γέρων, οντος, ὁ, *senex*.

'Ωμοθετέω, *cruda pono*: fut. ήσω. ab ὠμὸς, *crudus*, et τίθημι, *pono*.

'Ωμοθέτησαν, *cruda posuerunt*, 3 pl. aor. 1. ind act. præc. verbi.

'Ωμοι, *heu*, interjectio, pro οἴμοι, *hei mihi*, vox dolentis.

'Ωμοις, et ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, *humerus*.

'Ωμοιώθην, ης, η, aor. 2. ind. pass. verbi ὁμοιόω, *assimilo*, f. ώσω.

'Ωμοκα, et Att. ὀμώμοκα, *juravi*, perf. ind. act. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. όσω.

'Ωμόλινον, *crudarium*, Gloss. id est, ὠμὸν λίνον, *crudum*, nondum curatum.

'Ωμολόγησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, *confiteor*: fut. ήσω. perf. ὡμολόγηκα. qu. ab ὁμὸς, *similis*, et λέγω, *dico*; perf med. λέλογα.

'Ωμορξα, ας, ε, *abstersi*, *impressi*, *inussi*, aor. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem, a. 1. ind. med. ὤμορχα, ας, ε, idem, perf. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

'ΩΜΟΣ, ου, ὁ, *humerus*, qu. ab οἴω, *fero*; humeris enim ferimus onera.

'ΩΜΟ'Σ, οῦ, *crudus*, *immitis*, *sævus*.

'Ωμοσα, ας, ε, *juravi*, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro*: f. όσω. perf. ὤμοκα.

'Ωμότης, ητος, ἡ, *cruditas*: ab ὠμός.

'Ωμοτοκέω, -ῶ, *fœtum immaturum pario*, *abortum facio*: ab

'Ωμοτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crudum partum edens*: ab ὠμὸς, *crudus*, et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*; perf. med. τέτοκα.

'Ωμοτύραννος, ου, ὁ, *crudelis tyrannus*.

'Ωμόφαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crudivorus*: dat. pl. ὠμοφάγοισιν. ex ὠμὸς, *crudus*, et φάγω, *comedo*.

'Ωμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind act. verbi οἰμώζω, *ploro*: fut. ξω. Th. οἴ, *hei*.

Ων, οὖσα, ὄν, et Æol. ἔων, ἔοισα, ἔον, (undè παρεὶς.) *ENS*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.

'Ων, gen. pl. ab ὅς, *qui*. sed

'Ων, pro οὖν, *ergo*, Dor.

'Ω 'να, i. e. ὦ ἄνα, *ô rex!*

'Ωνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, *juvo*, *prosum*.

'Ωνάμην, ω, ατο, *lucrifeci* vel *despexi*, per Sync. pro ὠνησάμην, aor. 1. ind. med. verbi ὄνημι, *prosum*, *vitupero*: fut. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. ind. med. verbi ὄνημαι, seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.

'Ω 'ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, *ô rex!* Sic ὦ 'νασσα, pro ὦ ἄνασσα, *ô regina!*

'Ωνασαν, Dor. pro ὤνησαν, a. 1. ab ὄνημι, *juvo*, *prosum*.

'Ωνείδιζον, imperf. ind. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro*, *convitior*: f. ίσω. perf. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

'Ωνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

'Ωνειροπόλουν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, *in somniorum interpretatione versor*, quod ab ὄνειρος, ου, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *somnium*, et πόλω, *verso*.

'Ωνκα, Dor. adv. pro ὅταν.

'Ωνεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, *ventus*.

'ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *emo*, *mercor*: f. ὠνήσομαι. perf. pass. ὤνημαι. a. 1. ind. med. ὠνησάμην, ω, ατο.

'Ωνῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. præcedentis verbi.

Ὠνὴ, ῆς, ἡ, *emptio:* idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, *emo.*

Ὦ 'νὴρ, Ion. et Dor pro ὁ ἀνήρ.

Ὤνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et

Ὠνήσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ὄνημι, *juvo:* f. ὀνήσω.

Ὤνησις, εως, ἡ, *emptio;* item *redemptio:* à 2. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi ὄνημι, *juvo:* f. ὀνήσω. a. 1. m. ὠνησάμην, σω, σατο. vel à præced. Th.

Ὠνητέος, έα, έον, *emendus:* verbale ab ὠνέομαι.

Ὠνητὴς, ῦ, ὁ, *emptor,* à 3. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνητο, *lucrifecerat;* vel est 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ὄναμαι, ab ὄνημι, *juvo, prosum:* vel est 3. pl. plusq. perf. verbi ὠνέω seu ὄνημι, vel ὠνέομαι, *emo.*

Ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *emptus;* item *venalis;* à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo, mercor.*

Ὤ 'νθρωπος, Dor. pro ὁ ἄνθρωπος. Ὤ 'νθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι. at Ὦ 'νθρωπε vel Ὤνθρωπε, pro ὦ ἄνθρωπε, *ô homo!*

Ὤνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, *venalis:* ab ὠνέομαι, *emo.*

Ὤνομα, ατος, τὸ, Dor. pro ὄνομα, *nomen.*

Ὠνομάδαται, *nominati sunt,* Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino:* f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. pass. ὠνόμασμαι, σαι, σαι. à præced.

Ὠνόμαζον, imperf. ind. act. et

Ὠνόμασα, ας, ε, *nominavi,* a. 1. ind. act. et

Ὠνομάσθην, ης, η, *nominatus sum:* a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ὦνος, ε, ὁ, *pretium quod emptor persolvit venditori pro re quam emit; emptio; merx ipsa.*

Ὠνοχόει, *propinabat,* 3. sing imperf. ind. act. verbi οἰνοχοέω, *vinum infundo:* imperf. ᾠνοχόεον, -ουν. quod ab οἶνος, *vinum,* et χέω, *fundo.*

Ὦ 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Ὦξα, *aperui,* aor. 1. ind. act. verbi οἴγω.

Ὠόμην, imperf. pass. verbi οἴομαι, *puto:* f. οἰήσομαι. perf. ᾤημαι.

ὨΟ͂Ν, ε, τὸ, *superior domûs pars.* sed

ὨΟ'Ν, ῦ, τὸ, OVUM. qu. ab οἶον, *solum,* singula enim pariuntur.

Ὤοντο, 3. pl. imperf. ind. act. ab οἴομαι, *puto.*

Ὠόπ, ὠὸπ, ὠὸπ, *acclamationes nauticæ.* Angl. HO UP.

Ὠοτοκέω, -ῶ, fut. ήσω, *ovum pario:* et

Ὠοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio,* seu *generatio:* ab

Ὠοτόκος, ε, ἡ, *ovipara:* ab ὠὸν et τόκος· à perf. med. verbi τίκτω.

Ὠοτοκῦσιν, *ova pariunt,* 3. pl. præs ind. act. verbi ὠοτοκέω, quod vide.

Ὦπα, acc. sing. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὤπασε, et ὤπασεν, *dedit,* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo;* it. *insequor:* fut. άσω.

Ὠπτέομαι, *video:* sæpe apud Oppian. ὠπτήσασθαι, a. 1. infin. ab ὤψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὦπερ, Dor. pro ὅπερ, *ubi.*

Ὦπια ὀφρύδια, *supercilia:* quia super ὦπας. Hesych.

Ὦ 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, *ô curator!*

Ὠπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu:* manus enim est naturale ὅπλον, Hesych.

Ὡπλισμένα, *armata,* nom. pl. perf. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo.*

Ὦ 'πόλλων, Dor. pro ὁ 'Απόλλων.

Ὠ 'πόλοι. Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

Ὦπται, 3. sing. perf. pass. verbi ὄπτομαι, *video:* f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι.

Ὤπτησα, ας, ε, et in 3 plur. ὤπτησαν, *assârunt,* a. 1. ind act. verbi ὀπτάω, *torreo, asso;* f. ήσω.

ὩΡΑ, ας, ἡ, *tempus;* it. *HORA: pulchritudo, venustas; Dea pulchritudinis:* ὥρα κεκασμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet; formosus:* ὡρᾶν, gen. pl. Dor. pro ὡρῶν. Est et

Ὥρα, *respiciebat,* 3. sing. imperf. ind act. ὥραον, -ων, -αες, -ας, -ας, -α, verbi ὁράω, *video.*

ὩΡΑ, ας, ἡ, *cura.*

Ὡραΐζω, f. ίσω, *decoro, venusto, orno;* ab ὡραῖος.

Ὡραῖος, αία, αῖον, *speciosus; in ætatis flore,* Hes. Op. 695. *tempestivus; æstivus.* ὡραῖον ὕδωρ, Hippocr. ut Galenus, pluvia quæ mediâ æstate cadit. Sic intellige Hes. Op. ver. 31. et 305. Græv. in ver. 31. Th. ὥρα.

Ὡραιότατος, superl. à præc.

Ὡραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas, maturitas;* item *pulchritudo:* ab ὡραῖος.

Ὡραΐσδει, Æol. pro ὡραΐζει, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.

Ὡραϊσμὸς, ῦ, ὁ, *ornamentum, pulchritudo.*

Ὠρὰν, pro ὠρανῶ. Vide in seq.

Ὠρανὸς, Dor. pro οὐρανός. ὠρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro οὐρανῶ.

Ὦ 'ρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, *Aratus.*

Ὦ 'ργεῖος, Dor. pro ὁ 'Αργεῖος.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor:* hoc ab ὀργίζω, *facio irasci:* fut. ίσω. perf. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὠρείθυια, ας, ἡ, *Orythyia,* regina Amazonum.

Ὠρέξατο, *petiit,* 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὀρέγω, *porrigo:* f. ξω. perf. ὤρεχα. a. 1. pass. ὠρέχθην. Hinc ὠρέξατ', pro ὠρέξατο, 3. pers. sing. a. 1. med.

Ὤρεον, *videbant,* imperf. act. ab ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video.*

Ὤρεσσι, *uxoribus,* dat. plur. Ion. pro ὤρεσι ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor:* in pl. ὄαρες, et contractè ὦρες.

Ὠρέω, -ῶ. f. ήσω, *curo:* ab ὤρα, *cura;* it. *custodio:* ab ὖρος, *custos.*

Ὤρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus:* dat. ὥρῃ, Ion.

Ὤρθριζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ὤρθρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio:* imperf. ὤρθριζον. f. ίσω. perf. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ε, ὁ, *diluculum.*

Ὠρθώθην, ης, η. a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθός.

Ὠριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ὠριγνῶντο, *certabant, porrigebantur,* 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo:* fut. ξω. perf. χα.

Ὡρικὸς, ἡ, ὸν, *tempestivus, florens ætate.* Th. ὥρα, *tempus.*

Ὥριμος, η, ον, vel ε, ὁ ἡ ἡ, *maturus.* Th. id.

Ὦρσε, *concitavit,* a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur,* 3. sing.

imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito*.

Ὥριος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, *tempestivus*; *maturus*; *venustus*, *certo tempore factus*. ὡρίαι τελεταί, *solennitates quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *tempus*.

Ὡρίσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. et

Ὡρισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi ὁρίζω, *definio*: fut. ίσω. a. 1. ὥρισα, ας, ε. perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.

Ὡ ῥιφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus*.

ὨΡΙ΄ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION*; signum cœleste: at

Ὠρίων, nomen avis.

Ὥρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*: quod vide.

Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit*, 3. sing. a. 1 ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th ὁρμὴ, *impetus*.

Ὥρμαινε, *agitaret*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*: f. ανῶ. perf. ὥρμαγκα. ab eod. th.

Ὡρμᾶτο, *motus est*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror*: fut. ήσω. perf. pass. ὥρμημαι. à præc. th.

Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω. ab eod. th.

Ὡρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus*, perf. part. pass. ab ὁρμάω. et

Ὥρμηνε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*.

Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et

Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

Ὡ ῥνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni*.

Ὤρνυτο, *ruebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ὄρνυμαι, *excito*. Th. ὄρω, *excito*.

Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ab ὥρα et λόγος, à λέγω, q d. *horas indicans*.

Ὤρορα, per Metath. pro ὄρωρα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, *excito*.

Ὧρος, ου, ὁ, *annus*, *tempus*: ab ὥρα.

Ὦρος, εος, τὸ, Dor. pro ὄρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.

Ὦρσα, ας, ε, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὦρσε, *concitabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ὄρσω, quod Poëtæ finxerunt ab Æol. fut. ὄρσω, verbi ὄρω, *concito*.

Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat*, 3. sing. plusq. perf. pass ὤρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito*: f. ρῶ. perf. ὦρκα.

Ὤρυγον. ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*: f. ξω.

Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, *ululatus*, *mugitus*, *latratus*. Th. ὠρύω, *ululo*.

Ὤρυξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω.

Ὠρυόμενος, *rugiens*, *frendens*, præs. part. med. ab ὠρύω, *rugio*.

Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, quod Ion. pro ὀρυγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*: fut. ξω. perf. ὤρυχα.

ὨΡΥ΄Ω, et ὠρύομαι, *ululo*, *rugio*: f. ύσω. perf. ὤρυκα. a. 1. ὤρυσα. hinc ὤρυες, αἱ, *feræ* dicuntur, quarum clamor est horribilis. à sono fictum.

Ὤρυμα, ατος, τὸ, *rugitus*: à præced.

Ὡ ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus*.

Ὠρχεῖσθε, 2. plur. imperf. med. et

Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο. 3. pl. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto*, fut. med. ήσομαι.

Ὠρχήσασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejusd.

Ὤρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὠρώρειν, *excitatus eram*, plusq. perf. med. verbi ὄρω, *excito*: fut. ὀρῶ perf. med. ὦρα, et Att. ὄρωρα.

Ὠρωρέχατο, *porrecti erant*, Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo*: fut. ξω. perf. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα. in pass. ὀρώρεγμαι. in plusq perf. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.

Ὠρωρέχειν, *porrexeram me*: plusq. perf. act. Att. verbi ejusd. et eodem modo formatum.

Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὤρυκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὀρύσσω, fut. ξω, *fodio*.

Ὠρωρύχειν, *foderam*, plusq. perf. Att. ejusd. verbi.

Ὡς, *ut*, *sicut*, *tanquam*, *perinde ac si*; *quemadmodum*; *ferè*, *fermè*, *circiter*; *postquam*; pro ἐπεὶ, *utinam*; pro ὥστε, *ita ut*; *quàm*; ὡς τάχιστα, *quàm celerrimè*; interdum admirationi adhibetur, ut ὡς ἀργαλέον πρᾶγμα, *quàm molesta res!* item *nam*, *enim*, *quandoquidem*; *ad*: abundat, ut ὡς ἀληθῶς, *verè*, ὡς ἄρα, *in admiratione*.

Ὧς, adv. *sic*, *ita*; pro οὕτως. ab ὅς.

Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.

Ὦσα, ας, ε, *impuli*, a. 1 ind. act. verbi ὠθέω, *pello*: f. ὠθήσω et ὤσω. aor. 1. inf. ὦσαι. perf. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.

Ὦσαι, aor. 1. inf. act. ὦσαι pro ὤσαιτο, *repelleret*, 3. sing. a. 1. med. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro εἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, pro φέρω.

Ὠσάμενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὤθω. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὡσανεὶ, *quasi*: pro ὡσεί. Th. ὡς.

Ὡσαννὰ, Hebr. *serva quæso*, *felicem successum tribue*: ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὤσασκε, *impulit*, Ion. pro ὦσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, *eodem modo*: adv. ab ὡς, *sicut*, et αὐτὸς, *ipse*.

Ὤσδειν, Dor. pro ὤζειν, *redolebat*, imperf. ab ὄζω, *oleo*.

Ὦσε, *pepulit*, 3. sing. aor. 1. ὦσα, qu. vide.

Ὡσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *ferme*: ab ὡς, *sicut*, et εἰ, *tanquam*.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *servavit*.

Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, *pulsus*, a. 1. part. pass. et

Ὠσθῆναι, aor. 1. inf. pass. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω.

Ὦσι, *sint*, 3. plur. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ὧσι, *miserint*. 3. plur. aor. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*: f ἥσω. a. 2. ἕω.

Ὠσὶ, *auribus*, dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, perf.

pass. verbi ὠθέω. fut. ὤσω perf. ὦκα. perf. part. pass. ὠσμένος. a. 1. pass. ὤσθην. a. 1. part. pass. ὠσθείς.

Ὠσμένος, *pulsus*, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Ὠσμὸς, ῦ, ὁ, *impulsus*; *eversio*: ab ὠθέω.

Ὥσπερ, *sicut*, adv. ex ὡς et περ.

Ὡσπερὰν, adv. *ferme*, *tanquam*: ex præc. et ἄν.

Ὡσπερανεὶ, adv. *tanquam si*, *perinde ac si*: ex præc. et εἰ.

Ὡσπερεὶ, adv. *veluti*, *quasi*: ex ὥσπερ et εἰ.

Ὥστε, et ὥστ', *ut*, *ita ut*, *adeo ut*, *ut quidem*; *quamobrem*, *itaque*; *utpote*, *quippe quod*, *quippe qui*. ab ὡς et τε.

Ὠσεῖ, Att. pro ὠσέῃ, 3. sing fut. 1. ind. med. verbi seq.

Ὠστίζω, *trudo*: f. ίσω, et Att. ὠστιῶ. Th. ὠθέω, idem.

Ὠ 'στοργος, Dor. pro ὁ ἄστοργος, *crudelis*.

Ὤσφραντο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*: f. ὀσφρανοῦμαι. perf. pass ὤσφραμμαι.

Ὦσχος, ου, ὁ, et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus novellus*: ex ὄσχος.

Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et -ία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*: festum Atheniensium: à seq.

Ὠσχοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ramos gestans*: ex ὦσχος et φέρω.

Ὤσω, *pellam*, fut. 1. act. ab ὠθέω, *pello*: f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.

Ὦτα, *aures*, nom. et acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: quia ὦτα ἀγρεύει.

Ὠτακουστέω, ῶ, f. ήσω, *auribus capio quæ dicuntur*: ab

Ὠτακουστὴς, ῦ, ὁ, *delator*, *auricularius*, *auricularius explorator*. Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα et ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ὦ 'ταν, *ô amice*, *heus bone vir!* pro ὦ ἔταν, voc. Dor. pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*, *amicus*.

Ὠτάριον, ου, τὸ, *auricula*, *auris Veneris*, ostreum quoddam Æolibus; ab *auriculæ* similitudine: dim. ab οὖς, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, *auriculosus*, *auritus*: ab eod.

Ὦτε, Poët. pro ὥστε, *ceu*, *velut*, *ut*.

Ὠτεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyster*: instrumentum quo in ὦτα ἐγχέεται. Th. χέω, *fundo*.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab οὐτάω, *vulnero*.

Ὥτερος, vel ὤ'τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Ὠτικὸς, ὴ, ὸν, *auricularis*: ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.

Ὠτίον, ου, τὸ, *auricula*; item *auris*: dimin. ab eod.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda*. Gl. quia aurita ab eod.

Ὠτὸς, gen sing ab οὖς, *auris*.

Ὦτος, ου, sive ὠτὶς, ῦ, ὁ, OTUS, avis nycticoraci similis; ab auribus plumeis sic dicta: item Metaph. *homo fatuus*. Est etiam

Ὦτος, ου, ὁ, OTUS, nomen propr.

Ὠτότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auribus mutilatus*: ex οὖς et τέμνω.

Ὤτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2 ind. act. verbi ὀτρύνω, *incito*: fut. υνῶ. perf. ὤτρυγκα. a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.

Ὠτώεις, ώεσσα, ῶεν, *auritus*; *ansas habens*: et

Ὤτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖς, idem.

Ὡὐτὸς, Ion pro ὁ αὐτός.

Ὠφὰζ, *locus auro optimo abundans*, Jer. x. 9.

Ὤφειλον, imperf. et a. 2. ὤφελον, *debui*: ab ὀφείλω. f. ήσω perf. ὠφείληκα.

Ὤφειν, plusq. perf. act. verbi ὅπτω, *video*: f. ψω. perf. ὦφα.

Ὠφὶρ, nomen loci, vel regionis auriferæ.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελία) *utilitas*, *auxilium*: tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.

Ὠφελεῖτε, 2. pl. ind. vel imperat. præs. act. verbi ὠφελέω.

Ὠφελεύμενος pro ὠφελούμενος.

ὨΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, *juvo*, *prosum*, *bene de aliquo mereor*: cum acc. sæpius absolutè: f. ὠφελήσω. aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præs. pass. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor*, *prodest mihi*. a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*. a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus*, *a*, *um*.

Ὠφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præc.

Ὠφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum*, *emolumentum*: à 1. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ὠφελήσειε, ας, ε, aor. 1. Æol. opt. ab ὠφελέω.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, *utilitas*, *emolumentum*: ab eod. verbo.

Ὠφελητέον, *adjuvandum est*: verbale ab eod.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis*: ab eod.

Ὤφελον, ες, ε, *debui*, a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: fut. ὀφειλήσω. perf. ὠφείληκα.

Ὠφελουμένους, acc. pl. præs. part. pass ab ὠφελέω, q. v.

Ὤφθην, ης, η, *apparui*, aor. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*: fut. ὄψομαι. perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, *visi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass ejusd. verbi.

Ὤφλει, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω, per Sync pro ὠφείλει.

Ὠ 'φρόντιστος, Dor pro ὁ ἀφρόντιστος, *securus*.

Ὦχα, ας, ε, *aperui*, perf. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ὤχατο, Ion. pro ᾠχημένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. ᾤχμην, ῷξο, ᾦκτο, verbi ejusd.

Ὤχετο, *ibat*, *gradiebatur*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. m. οἰχήσομαι. perf. pass. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, *ingemuerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*: f. ήσω. a. 1. ὤχθησα, ας, ε.

Ὠχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus*, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, *eo*: f. οἰχήσομαι.

Ὤχρα, ας, ἡ, *ochra*: Angl. OCHRE. Th. ὠχρός.

Ὠχραίνω, *pallidum reddo*: et

Ὠχράω, ῶ, *palleo*; *pallesco*: et

Ὠχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχροῦ ab ὠχρός.

ὨΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *pallidus*: quasi ab ὠοῦ χρόα, est enim ut *ovi vitellus*.

Ὦχρος, ου, ὁ, *pallor*, *palliditas*: et

Ὠχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.

Ὠχρόω, *pallidum reddo*. Th. ὠχρός.

Ὤχωκα, Att. pro ᾦχηκα, perf. act. verbi inusit. οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχήσομαι. perf. ᾦχημαι.

Ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*, *vultus*, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὠώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ovo similis*, *ovi speciem gerens*: ab ὠὸν, *ovum*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

LEXICON
LATINO-GRÆCUM.

A B

A Vel Ab, ὑπὸ *cum gen. ut et* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.

A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.

A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων.

Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.

Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.

A vel Ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*

Ab hoc tempore, ἐξέτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.

Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.

Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.

Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.

Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθέμενος.

Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ vel ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.

Abacium, ἀβάκιον.

Abactus, a, um, ἀπελαυνθείς.

Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.

Abacus, ἄβαξ, ἄβακος.

Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.

Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.

Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.

Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.

Abarceo, ἀποκωλύω.

Abavia, ἀπομάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, ἀπόθειος, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.

Abax, ἄβαξ.

Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.

Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.

Abbatissa, ἀρχιμανδρίσσα.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀνακεφαλαιόω, -ῶ.

Abdicare magistratu se, ἀπεῖναι τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν ἐξόμνυσθαι vel ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς.

Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόρρησις.

Abdico, as, ἀποδοκιμάζω, ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.

Abdico, is, *id est*, repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπείπω τὸν υἱόν.)

Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.

Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.

Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχαῖος, ἀπόρρητος.

Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.

Abdomen, ἐπιγάστριον, ἦτρον.

Abdor, κρύπτομαι.

Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι.

Abductus, ἀπαγόμενος.

Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.

Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.

Aberceo, ἀπείργω τί τινος.

Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀπότευξις.

Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro a viâ. ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*

Aberro paulùm, παρολισθαίνω.

Aberrunco, ἐκβοτανίζω.

Abesse *et* Abfore, ἀπέσεσθαι.

parum Abesse, μικροῦ δεῖν· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω.

Abhinc, ἤδη, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐκεῖθεν.

Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.

Abi, ἄπυ, ἄπιθι, ἄφερε, Poët.

Abi in malam rem, φθείρου, ἄπερρε, ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, ἔρρ' ἐς κόρακας.

Abjectè, ἀπερριμμένως.

Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόρριψις, ταπείνωσις.

Abjecto, ἀπορρίπτω.

Abjectus, ἀπερριμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, ἀπόλιτος.

Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.

Abies, ἐλάτη.

Abietarius, τέκτων, ξυλικός.

Abigeatus, ἀπελασία.

Abigeus, ἀπελάτης.

Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀφίστημι, ἐξίλλω.

Abjicio, ἀπορρίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, προΐημι, *cum acc.*

Abiit, *pro* mortuus est, ἀποίχεται, οἴχεται, οἰχωκει.

Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλυσις, χώρησις.

Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.

Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.

Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείρω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.

Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.

Abjuratum, ἐξωμοθείς.

Abjuro, διομνύω τι, ἀπομόω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.

Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος.

Ablacto, ἀπογαλακτίζω.

Ablaqueatio, ῥιζοτομία.

Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιρέομαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.

Ablatus, ἀφῃρημένος.

Ablectæ ædes, οἶκος κακοσημμένος, κεκαλλωπισμένος.

Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.

Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.
Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιστολήν.
Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.
Abloco, ἐκμισθῶ.
Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.
Abluendus, πλυτέος.
Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολύω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.
Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.
Ablutus, λελουμένος.
Abluvium, κατακλυσμός.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.
Abnegatio, ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.
Abnepos, ἀπέκγονος.
Abneptis, ἀπεκγόνη.
Abnocto, ἀπονυκτερεύω.
Abnodo, δεσμὸς ἐκλύω.
Abnormis, ἄμετρος.
Abnuo et Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο, ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.
Abolendus, ἐξαιρετέος.
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.
Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν vel καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι, vel ἀποχειροτονεῖν vel ἀποδοκιμάζειν νόμον.
Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.
Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.
Abominabilis et Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.
Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.
Abominor, βδελύττομαί σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Aborior, ἀπογίνομαι, vel Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω et ἀμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω, ἀποκυΐσκομαι.
Abortire facio, ἀμβλίσκω.
Abortivus, a, um, ἀγένητος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.
Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.
Abortus, Abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.
Abrodo, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abrasus, ἀπόξεστος.
Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.

Abripio, ἀναρπάζω vel ἀφαρπάζω τινα, ἑλκύω, -ῶ.
Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.
Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, ἀβρότονον.
Abrumpere vitam, ἀπορρῆξαι τὸν βίον.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abruptè, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτομή.
Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.
Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.
Abscedo, ἀποστρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίσταμαί τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.
Abscessio vel Abscessus, ἀπόστημα, ἀπόστασις.
Abscido, vel Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀποκείρω.
Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.
Absconditè, κρυφῆ.
Absconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.
non Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληπτος.
Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.
Absconsio, ἀπόκρυψις.
Absens, ἀπὼν, -όντος, ἔκδημος, ἀποδημῶν.
Absentia, ἀπουσία.
Absentio, idem quod dissentio, διαφωνέω, -ῶ.
Absento, ἄπειμι.
Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.
Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.
Absinthium, ἀψίνθιον.
Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.
Absisto, ἀφίσταμαι vel ἀποστατέω, -ῶ, τινος, διαλείπω.
Absoleo, id est, ab usu recedo, ἀπαρχαιοῦμαι.
Absoletum, ἀπηρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.
Absolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι.
Absolvere creditorem, id est, ei satisfacere, διαλύειν τὰ χρέα, ἀπαλλάττειν.
Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τοῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Absolutè, id est, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Absolutio, ἀπόλυσις.
Absolutorius, ἀπολυτικός.
Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.
Absolutus, id est, perfectus, ἀποτελεσθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, σύντριπης, ἐντελής.
Absolutus omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.
Absono, ἀπᾴδω.
Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄῤῥυθμος, κακοηχὴς et κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.
Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, et ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.
Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.
Absorptum, καταποθὲν, συμποθέν.
Absque, ἔξω, cum gen. ἄνευ et χωρὶς, δίχα.
Abstemius, ἄοινος, ἄγευστος, ἀβρόμιος.
Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.
Abstergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.
Abstergo et Abstergeo, ἀποσμάω et ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω, et -μι, ἀπομάττω· ἀναμάττομαι, σμέω, ἐπισμάω et ἐπισμήχω, ῥύπτω.
Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσπεύδω.
Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.
Abstineo, ἀπαλλάττομαι et ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω· ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφιστήκω.
Abstinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀποστάς.
Abstinentèr, ἐγκρατῶς.
Abstinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχωρισμένον.
Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.
Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, -ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.
Abstringo, ἀπολύω.
Abstrudo, ἀπωθέω, -ῶ, ἀποκρύπτω.
Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.
Absit, οὐ γὰρ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνῃ.
Absum, ἄπειμι, ἀπολείπομαι, ἀποδέω.
Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.
Absumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ,

ἀπορέω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατίδω.

Absurdè, ἀτόπως.

Absurditas *et* Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθής.

Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιστος.

Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξοστρακισθεὶς.

Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσεύων, περιούσιος.

Abundantèr *et* Abundè, ἐξαρκούντως, ἀφθόνως, διαρκῆ, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἄδδην, εὐπόρως, περιττῶς, ἐκ περισσείας, δαψιλῶς.

Abundantia, εὐπορία, εὐθηνία, περισσεία, ἀδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιουσία.

Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.

Abundo, εὐθηνέω *et* -ομαι· εὐπορέω, -ῶ, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.

Abvolo, ἀφίστημι *vel* ἀφίσταμαι.

Abusivè, καταχρηστικῶς.

Abusivus, καταχρηστικὸς, ἄχρηστος.

Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.

Abutor, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς *vel* ἀπειροκάλως, παρακαταχράομαι.

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, καὶ, ἢ.

Acacia, ἀκακία.

Academia, ἀκαδημία.

Acatium, ἀκάτιον.

Accanto, προσᾴδω.

Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.

Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.

Accedo, προσβαίνω τινὶ, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἔπειξις, ταχεία, σπουδή.

Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.

Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διαπυρόω, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.

Accendo rursus, ἀναρθῶ, ἀναύω.

Accensus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλπόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφυσμένος.

Accentus, προσῳδία.

Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.

Acceptum habeo, χαίρω τινὶ *vel* ἐπί τινι.

Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφιέω, ἀπογράφω.

Acceptus, δεκτὸς, χαρίεις, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσληφθείς.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.

Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.

Accerso, κατακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινά.

Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.

Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐπίκτησις, αὔξησις.

Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.

Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.

Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπίλευσις, πρόσοδος.

Accidens, συμβεβηκός.

Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, *et active* πάσχω.

Accido, συμπίπτω, προσυγχάνω.

Accido, περικόπτω, ἐκτρύχω.

Acciëo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, προσπέμπω.

Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.

Accino, προσᾴδω *vel* παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.

Accio, προσκαλέω, -ῶ, *vel* μετακαλέω τινα.

Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι *et* ἀποδέχομαι *et* προσδέχομαί τι, ἀναιρέω, -ῶ, κομίζομαί τι παρά τινος.

Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.

Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.

Accisso, *id est*, simulo, ἀκκίζω.

Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.

Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.

Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.

Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.

Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.

Acclinis *et* Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.

Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.

Acclivis *et* Acclivus, ἀμφίχυτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.

Acclivitas, ἀνωφέρεια.

Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.

Accolo, παροικέω, -ῶ, *et* προσοικέω, -ῶ, τινι.

Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.

Accommodatus *et* Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.

Accommodo, ἁρμόζω *vel* προσαρμόζω *vel* ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.

Accredo, ἐπιπείθομαι.

Accrementum *et* Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.

Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.

Accubatio *et* Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.

Accubitorium, ἀνακλιντήριον.

Accubo *et* Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι· ἀναπίπτω τῆς γῆς *vel* ἐπὶ τῆς γῆς.

Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.

Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.

Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.

Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.

Accumulatus, νητὸς, νενημένος.

Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· *cum acc.* συμφορέω, -ῶ, νηέω, *et* νέω.

Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς *et* λιπαρέως, περιέργως.

Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι *et* ὑπέρ τινος, *et* περί τινος.

Accuratio, ἐπιμέλεια.

Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, *et pass.* ἐπιμεληθείς.

Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω, -ῶ.

Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.

Accursus, προσδρόμημα.

Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.

Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, *vel* τινὸς φόνου, de cæde aliquem.

Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.

Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.

Accusatio, *id est*, conquestio,

κατάμεμψις, λαβὴ, μέμψις, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπιφέρων.
Accusatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι, -ῶμαί σε τούτου, κατηγορέω, -ῶ, τινα φόνου et τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινι αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαί τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acedia, id est, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id est, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄγριος.
Acerbè, πικρῶς, τρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acerbo, id est, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, τρυφνός.
Acero, id est, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θημὼν, θὶν et θὶς, ὁ ϗ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι et ὀξύνω, ὀξίζω, παροξίζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, εος, τό· ὀξάλμη.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Achetæ, id est, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, id est, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.

Acicula, ἀκιστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπητήριον et ἀκιστήριον.
Aciditas, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξώδης.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ύ· ὀξηρὸς, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies falcis et gladii, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies, exercitus, παράταξις, τάξις, τάγμα.
Acies oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκής.
Acinosus, ῥαγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ.
Acinus et Acinum, ῥὰξ, -γὸς, ὁ ϗ ἡ· ῥὰξ, πυρήν.
Acipenser, piscis, ἔλλοψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, id est, servus, ἀκόλουθος.
Acone, id est, cos, ἀκόνη.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id est, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, serpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, τρυφνότης.
Acorna, planta quædam, ἄκορνα.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.
Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖσδε, συναρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι et ἀγαπάω, ῶ, et συγχωρέω, -ῶ, cum dat.
Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι, -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινι.
Acredula, id est, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄγριος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, τρυφνότης.
Acrodrya, id est, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, id est, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio et Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.

Actio, id est, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ et δραστής.
Actor, id est, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, id est, patronus, συνήγορος.
Actor, id est, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, id est, oneraria navis, ὁλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, id est, actorum scriba, γραφεύς.
Actuarius, id est, facilis, εὐάγωγος.
Actum est, id est, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuosè, μογερῶς, δραστικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipso Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυωπὴς, ὁ ϗ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, ποικιλταὶ, φρυγίονες, οἱ ζωωτῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κεστὸς, πολύκεστος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκέστρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ ϗ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ ϗ ἡ· ὀξυωπίας, et ὀξυωπης, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς et ἐς, cum acc. κατὰ, et Att. ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.

actus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσ-ϐλθεὶς, ἀναγκασθείς.

amussim, ἀκριϐῶς, κατ' ἀ-κρίϐειαν, πρὸς στάθμην.

æquatio, ἀπίσωσις, παρίσω-σις.

ædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.

æque, ἐπίσης.

æquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, παρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.

æro, ἐξαργυρόω, -ῶ.

æstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, cum dat.

daggero, ἐπισυναθροίζω.

dagium et Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.

dalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀν-άπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, πα-ρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιά-πτω, προσάπτω.

damantinus, ἀδαμάντινος.

Adamas, ἀδάμας.

Adamatorius, ἐρωτικός.

Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ, τινα, ἀ-γαπάω, -ῶ.

Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.

Adapertilis et Apertus, ἀνεῳγ-μένος, εὐάνοικτος.

Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρ-τύω, διαπήγνυμι.

Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.

Adarca, vel Adarces, concreta quædam salsilago, ἀδάρκης.

Adareo, καταμαραίνομαι.

Adauctus, ûs, ui, ἐναύξησις.

Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.

Adbibo, ἐπιπίνω, cum gen. vel acc.

Adblandior, παρακινέω, -ῶ, ὑ-ποσαίνω, ὑπαικάλλω.

Adcorporo, σωματοποιέω, ῶ.

Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύο-μαι.

Addecimo, ἀποδεκατόω, ῶ.

Addenso, πυκνόω, -ῶ.

Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξιᾷ, ἐπ' ἀριστερᾷ.

Addico, id est, vendo, ἀπεμ-πολέω, -ῶ, καταλλάττομαί τι, ἀποκηρύττω.

Addico, id est, pronuntio, ἐπ-αγγέλλω, ἀποκηρύσσω.

Addico, id est, condemno, κα-ταδικάζω.

Addictio, id est, condemnatio, καταδίκη.

Addictus sum, ἀφηρέω, -ῶ, τι-νι, δουλεύω, cum dat.

Addisco, id est, benè disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις.

Additamentum, ἐπίϐλημα, προ-σθήκη, παρενθήκη.

Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.

Additus, a, um, πρόσθετος, προ-στεθειμένος.

Addo, ἐπιτίθημι vel προστίθημι τί τινι, ἐπιϐάλλω τι, προσδίδω-μι, συνάπτω τι πρός τι.

Addoceo, προσδιδάσκω.

Addormisco, προσκοιμάομαι, -ῶμαι.

Addubitantèr, διαπορητικῶς.

Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρη-σις, ὑποψία.

Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορη-θείς.

Addubito, ἀμφισϐητέω, -ῶ, περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιϐάλλω, ὑποπτεύω.

Adducere in suspicionem, ἄ-γειν τινα εἰς ὑποψίαν.

Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συν-άγω, ὑπάγω τι εἴς τι.

Adducor, ἀνάγομαι, προσάγο-μαι, cum acc. πρόσιεμαι, cum inf.

Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, προσαγωγὴ, συναγωγή.

Adductus, ἀναγόμενος, παραγό-μενος, προσαγόμενος, συναγόμε-νος.

Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.

Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδι-πλασιάζω.

Adedo, καταφάγω.

Ademptio, ἀφαίρεσις.

Ademptus, ἀφαιρεθείς.

Adeò, id est, usque eò, ἕως, οὕτως, ὡς, εἰς τοσοῦτον.

Adeò ut, τοσοῦτον, ὥστε, cum ind. vel inf.

Adeo, id est, Accedo, ἐπιϐαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός τι.

Adeo, id est, adorior seu aggredior, ἐπιχειρέω, -ῶ, τινι vel πρός τινα, ἅπτομαί τινος.

Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτή-ματα πορεύομαι, ἐμϐατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω, -ῶ, κληρονομίας.

Adeps, στέαρ, πιμελὴ, ἀξύγγιον, ἄλειφαρ, -ατος, δημός.

Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.

Adeptus, ἐπιτυχών.

Adequito, id est, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.

Adesdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.

Adespotus, id est, sine domino, ἀδέσποτος.

Adesurio, βουλιμιάζω, βουλι-μιάω, -ῶ, βουλιμώττω.

Adeundum est, παριτητέον ἐστὶ, δίκαιον παριέναι.

Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, πα-ρέχω, κομίζω τι, παρακομίζω, cum acc.

Adfringo, προσάγνυμι.

Adgannio, προσκνύζομαι, cum dat.

Adhabito, παροικέω, -ῶ.

Adhæc, ἅμα δὲ, ϗ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τοῦτο, προσέτι.

Adhæreo, προσέχομαι, vel πε-ριέχομαι, προσκολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι, omnia cum dat.

Adhæsio, προσκόλλησις.

Adhalo, προσπνέω, προσερεύγω.

Adhamo, ἀγκιστεύω.

Adhibeo, ἀπονέμω vel διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παρα-λαμβάνω.

Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω, vel ποιέω -ῶ, ἐπιμέ-λειαν τινος.

Adhibeo in consilium, παρα-καλέω, -ῶ, σε vel εἰς συμϐουλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμϐουλὴν, συμϐουλεύομαί τινι.

Adhibeo mentem, προσέχω τινι, vel προσέχω τὸν νοῦν τινι.

Adhinnio, προσχρεμετίζω.

Adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐ-πιφρίττω.

Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέ-λευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρα-κέλευσμα, παρακελευσμὸς, πα-ρακέλευσις.

Adhortator, παρακλήτωρ, προ-τρέπων, παραινέτης, ἐρεθιστὴς, ἐργοπαίκτης.

Adhortatorius, παρακλητι-κός.

Adhortor, ἀντιϐολέω, -ῶ, σε, προτρέπω τινα εἰς vel ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, πα-ρακελεύομαί σοι τοῦτο, ὀτρύνω.

Adhuc, μέχρι τοῦτου, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.

Adhuc hodie, ἔτι ϗ νῦν.

Adjaceo, παράκειμαι vel πρόσ-κειμαί τινι.

Adjectio et Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσϐολὴ, ἐπίϐλημα.

Adjectitius, ἐπίθετος, παραϐλη-τικός.

Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσ-θετος, ἐπιϐεϐλημένος, προσϐεϐλη-μένος.

Adigo, id est, adduco, προσά-γω, εἰσάγω, ἐπάγω.

Adigo, id est, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαί τινα, παρίσταμαί τινα εἴς τι.

Adjicio, ἐπιϐάλλω τι, προσεμ-ϐάλλω τινι, προστίθημι, παρα-ζεύγνυμι.

Adjicio animum rei, vel ad rem, περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώμην vel τὸν νοῦν.

A D
A D

Adjicio oculos in aliquod, ἐπέχω ὀφθαλμοὺς τινι.

Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω, -ῶ τι vel ἐξαιρέω, -ῶ, τί τινος vel τινά τι, παραιρέω, -ῶ τι et τινά τι vel τινός τι.

Adimpleo, ἐπιπληρόω, -ῶ, vel προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπλέω, -ῶ.

Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.

Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.

Adipalis, στεατινός.

Adipatus et Adiposus, στεατώδης et στεατώδης, πιμελώδης.

Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -οῦμαι, cum gen.

Aditio et Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.

Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.

Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλατος.

Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.

Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.

Adjumento esse alicui, εἶναι τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον· ἐπιγωνίζεσθαί τινι.

Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.

Adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.

Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.

Adjuratio, ἐξορκισμός.

Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.

Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.

Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὁρκόω, -ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ, vel ἐπόμνυμι.

Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.

Adjutor et Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλιαστὴρ, ἀλεξήτηρ, βοηδρόμος.

Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.

Adjutus est, ὠφελήθη.

Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Adjuvator et Adjuvatrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.

Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὀφέλλω. ἐπικουρέω, -ῶ. ἐπωφελέω, -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.

Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τοῦ πόνου, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω, -ῶ τινι, συνωφελέω, -ῶ τινι.

Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.

Adlubesco, ἀρέσκομαι.

Admando, ἐπιτάττω.

Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμετρέω, -ῶ.

Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, -ῶ, χαρακίζω.

Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.

Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.

Administra, ὑπηρέτις.

Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.

Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.

Administro, διοικέω, -ῶ, ὑπηρετέω, -ῶ, ἀμφιλέω, -ῶ, et κατευθύνω, cum dat. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.

Administro malè, κακοδιαιτάω, -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.

Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.

Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.

Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.

Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.

Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.

Admirationi sum, θαμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.

Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.

Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.

Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.

Admissarium admitto, ὀχεύω.

Admissarius scil. équus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.

Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.

Admissum scil. scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.

Admissura scil. equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.

Admissus, προσδεχθείς.

Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.

Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.

Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum acc. ἐφίημι, παρίημι, προσίημι τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.

Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, -ῶ τι.

Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.

Admodùm, ἀτεχνῶς, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.

Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.

Admoneo, παρακαλέω, -ῶ τινα, ἐπί τι, παραινέω, -ῶ, cum dat. νουθετέω, -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.

Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.

Admonitor, παραινέτης, νουθέτης, ἐπιμνηματιστής.

Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.

Admonitus, παραινούμενος, παραινεθείς.

Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.

Admotio, et Admotus, ûs, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.

Admotus, a, um, προσπελασθείς.

Admoveo, προσίθημί τι πρός τι, παραβάλλω vel προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.

Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω vel προσβάλλω τινι τὴν χεῖρα.

Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.

Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.

Admutilo, κολοβόω, -ῶ.

Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.

Adnatatio, πρόσνηξις.

Adnato et Adno, ἀπονήχομαι vel παρανήχομαι vel προσνήχομαί τινι.

Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.

Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.

Adnecto, ἐπιπλέκω.

Adnicto, ὀφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμέω -ῶ, σκαρδαμύσσω, -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω, -ττω, δειδίλλω.

Adnitor, πειράομαι, -ῶμαι.

Adnixus, πειρασθείς.

Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.

Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.

Adnubilo, ζοφόω et ἐπιζοφόω, -ῶ.

Adnutrio, ἐπιτρέφω.

Adnutritus, ἐπιθρεπτός.

Adobruo, ἐπισυγκαλύπτω, περιχωννύω.

Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, act. θυόω, -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.

Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.

Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβεία, ἐφηβότης, ab Adolescentiâ, ἐκ μειρακίου.

Adolescentior et Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι,

μειρακιεύομαι, μειρακιεύομαι, -ῦμαι.
Adolescentula, νεᾶνις, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐνηβάζω, μειρακιεύομαι, μειρακιεύομαι, ῦμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, χνοάζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συγκαλύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, *et* Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.
Adoptator, υἱοθετῶν, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, υἱοποιέω, -ῶ, υἱόω, -ῶ, εἰσποιέω, -ῶ, τεκνοποιέω, -ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω, -ῶ, *vel* εἰσποιέω, -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Adorior, iris, *vel* eris, ἐπιχειρέω τινι *vel* πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίσταμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακονὶς, συσκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἐπισκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω, -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, -ῶ τῷ Θεῷ *vel* τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.
Adposco, προσαιτέω, -ῶ, ἐπαξιόω, -ῶ.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adquo, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrasus, ἐπίξεστος.
Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.
Adruo, ἀνατρέπω.
Adscisco, προσαιρέομαι, -ῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἐπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι, -ῶμαι κίνδυνον.
Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.
Adsignifico, προσημαίνω, σημαίνω.
Adsitus, παρέμφυτος.
Adspuo, καταπτύω.
Adstringo, στύφω.
Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.
Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.
Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.
Adtexto, παραπλέκω.
Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.
Advectus, παρακομισθείς.
Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.
Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -ῦμαι.
Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.
Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, -ῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.
Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -ῦμαι πρός τινα.
Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.
Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαικίζω.
Adverbium, ἐπίρρημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.
Adversans, ἐναντιούμενος.
Adversaria, ἐφημερίδες.
Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.
Adversator, ἀντιστάτης.
Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.
ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντίστην, πάλιν.
Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.
Adversor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.
Adversus *vel* Adversum, *præpositio*, κατὰ *cum gen.* πρὸς, ἀντικρύ.
Adversùm *vel* Adversùs, *adv.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Adversus, ἀντικείμενος.
Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.
Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.
Advesperascit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *seu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω ἢ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, θωπεία.
Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.
Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.
Adulor, κολακεύω τινι *et* τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τίφης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.
Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.
Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.
Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.
Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.
Adultus puer, ἀρτίπαις.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.
Adumbratus, ἐπίσκιος.
Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, κάμπυλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.
Ad unguem, δι' ὄνυχος.
Aduno, ἑνόω, -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.

Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόσκλητος.

Advoco, προσκαλέω -ῶ, et προσκαλέομαι -οῦμαι. *cum accus.* ἐπικαλέω -ῶ, et -έομαι -οῦμαι, μεταπέμπω.

Advolatio, *vel* Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.

Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.

Advolvo, προσκυλίω.

Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.

Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.

Advorsor, *pro* adversor, ἐναντιόομαι -οῦμαι, σοι.

Ad votum, *id est*, ex sententiâ, κατὰ γνώμην.

Adurgeo, ἐπισπέρχω.

Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.

Adusque, μέχρι.

Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.

Adustus, κεκαυμένος.

Ædepol, νὴ τὼ Θεώ, νὴ τὸν Πολυδεύκην.

Ædes, -dis, *id est*, locus sacer, ναὸς τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.

Ædes -ium, *id est*, domus, οἶκος, αὐλή.

Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.

Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.

Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.

Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἵδρυμα, κατασκεύασμα, κτίσμα.

Ædifico, οἰκοδομέω -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.

Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.

Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.

Ædilitate fungor, ἀγορανομέω -ῶ, ἀστυνομέω -ῶ.

Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.

Æditimor, νεωκορέω -ῶ.

Æditimus, *et* Æditúus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ, Att. νεωφύλαξ.

Æditus, *corruptè pro* editus, *id est*, altus, ὑψηλός.

Æger, νοσῶν, νοσερὸς *et* νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.

Æger animo, δύσθυμος.

Ægilops, *oculi vitium, et herbæ seu arboris species*, αἰγίλωψ.

Ægronomus, *id est*, caprarius, αἰπόλος.

Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, *in compositis* δύς.

Ægrè fero, δυσπαθέω -ῶ, τι, ἀγανακτέω -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω -ῶ, δεινὰ ποιέομαι -οῦμαι, δυσφόρως ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.

Ægresco, ἀσθενέω -ῶ.

Ægrimonia, λύπη, ἀνία.

Ægritudo *animi*, λύπη, νόσημα, πάθος.

Ægrotatio *corporis*, ἀρρωστία, ἀρρώστημα, νόσημα, πάθος.

Ægroto, νοσέω -ῶ τοῖς νεφροῖς, *renibus*: ἀσθενέω -ῶ, ἀρρωστέω -ῶ, πονηρῶς ἔχω.

Ægrotus, ἄρρωστος, νόσιμος, ἐμπαθής.

Ælurus, *id est*, felis, αἴλουρος.

Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.

Æmulatione dignus, ἐπήριτος *pro* ἐπήριστος.

Æmulor, ζηλόω -ῶ τι, φθονέω -ῶ, κοτέω -ῶ, φιλονεικέω -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπέω -ῶ.

Æmulor, *id est*, invideo, φθονέω -ῶ τινος *vel* ἐπί τινι.

Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτής, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.

Æneus, χάλκεος -οῦς, χάλκειος.

Ænigma, αἴνιγμα.

Aënum, *pro* Ahenum, χαλκεῖον.

Æquabilis *et* Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.

Æquabilitas *et* Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.

Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.

Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.

Æquamentum, στάθμησις.

Æquator, ἰσημερινός.

Æquè, ἐξ ἴσου, ἀγχωμάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.

Æquanimitas, ἐπιείκεια, συγγνωμοσύνη.

Æquanimitèr, συγγνώμως, συγγνωμόνως.

Æquanimis, συγγνώμων, ἐπιεικής.

Æqui bonique facio, εὐλογιστέω -ῶ πρός τι, συγγνωμονέω -ῶ τινι.

Æquidies, ἰσημερινόν.

Æquilatatio, ἰσοπλατής.

Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.

Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσάζοντα ζυγὰ, ἰσομοιρία.

Æquimanus, ἀμφιδέξιος.

Æquinoctialis, ἰσημερινός.

Æquinoctium, ἰσημερία.

Æquiparabilis, ἰσαστὸς, παράλληλος, ἀνάλογος.

Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.

Æquiparo, ἰσόω -ῶ, ἰσάζω, παρισόω -ῶ, ἐξισόω -ῶ.

Æquipolleo, ἰσοδυναμέω -ῶ, ἀντιῤῥοπέω -ῶ.

Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.

Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.

Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.

Æquivalens, ἀντίστροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.

Æquivaleo, ἰσόω -ῶ, ἰσοδυναμέω -ῶ.

Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀνιαρῶς *vel* ἀλύπως *vel* ἀνεπαχθῶς *vel* εὐσχημόνως τι φέρειν.

Æquo -as -are, ὁμοιόω -ῶ, ἰσόω -ῶ, ἀναλογέω -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.

Æquor, πέλαγος, ἅλς.

Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγειος *et* πελάγιος, πελαγικός.

Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἄξιον.

Æquum est, ἐπιεικές ἐστι, προσῆκόν ἐστι, εἰκός ἐστι.

Æquus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, κατεικὴς, δίκαιος.

Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.

Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.

Æraria fabrica, χαλκευτική.

Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμιοῦχοι.

Ærarium, ταμιεῖον, χαλκεῖον.

Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.

Ærarius *sive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοπλάστης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.

Ærarius, *id est*, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, -οῦς.

Ærarius, *id est*, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.

Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.

Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκωμένος, κατάχαλκος.

Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.

Æreum vas, ὅλκιον, ὁλκεῖον, χαλκοῦν ἀγγεῖον, χάλκωμα.

Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, -οῦς, χαλκόστομος.

Ærificium, χάλκωμα.

Aëripes, ἀερίπους.

Æripes, *id est*, ferratus, χαλκόπους.

Aëris bonitas, εὐδία.

Aërius, αἴθριος, ἠέριος, ἠλίβατος.

Æro -as, χαλκόω -ῶ.

Ærosus, χαλκώδης.

Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.

Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἐρυσίβη.

Ærumna, ταλαιπωρία, κακο-

ἔθεια, οἶζυς, τὰ δυνὰ, ἀθλιότης.
umnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας, ντος, πολύπονος, ταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυστυχὴς, ὁ δυστυχῶν, κακοπαθῶν.
s, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
s alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
s caldarium, χαλκὸς χυτός.
s alienum dissolvere, χρεωκοπεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
s nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.
s militare, χρήματα στρατιωτικά.
sculeus, βαλανώδης.
sculus, *arboris species*, βάλανος.
stas, θέρος, θέρεια, ἔαρ.
stifer, αἰθοφόρος.
stimabilis, τιμητός.
stimandum est, δοκιμαστέον.
stimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
stimator, δοκιμαστὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιστὴς, τιμῶν, τιμητής.
stimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω -ῶ, ἀποτιμάω -ῶ, εἰστιμάω -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι -οῦμαι, μετρέω -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκροὴ, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμυρεῖ.
Æstuatio, καῦσων.
Æstuo, καυσόομαι -οῦμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, σφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, *calor nimius*, καύσων, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.

Æternùm *et* Æternò, ἀϊδίως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατεθεῖναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω -ῶ, *et* -έομαι -οῦμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἄδην *et* ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, *et cum gen. et absolutè*.
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσπουδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιεργία, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος.
Affectio *et* Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηστεύομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω, *cum acc.* ζηλόω, περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι -οῦμαί τινος· ἐπιβουλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ità sum, οὕτως ἔχω γνώμην, τοιοῦτός εἰμι, οὕτως ἔχω περὶ τοῦτο, οὕτως ἑάλωκα τοῦ πάθους.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, -ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίω -ῶ, παρέχω -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγγέλω -ῶ.
Afficio, διατίθημι, καθίστημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω -ῶ τινα, ποιέω -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος.

Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω -ῶ, προσπασσαλεύω *et* προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι -οῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπους εἰς κηδείαν, *verbatim*, concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, κῆδεια, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπίρρωσις, παράστασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι -οῦμαι, κατάφημί τι, διισχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.
Affixus, προσπεφυκὼς, *et* προσπεφυκὸς, προσαπτόμενος, προσηλωμένος, συμπληκτὴς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, σταυρωθεὶς, σταυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus, -a, -um, ἐπίπνοος *et* ἐπίπνους, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαστικὸς, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus -ûs -ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, *et* Afflictus -ûs -ui, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης, Poët.
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ, *transitivè*, κακόω -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέω -ῶ, κακόομαι -οῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριστὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ, *cum acc.* κακόω -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπιέζω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέομαι -οῦμαι, κακόομαι -οῦμαι.

Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω -ῶ.
Affluens, περιουσιάζων, περιουσιαστικός.
Affluenter, ῥύδην vel ῥύβδην, δαψιλῶς.
Affluentia, ἐπίῤῥοια, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιουσίαν χρημάτων ἔχειν, περιουσιάζειν, neut. absolut. πλοῦτόν τινα πλουτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, id est, Abundo, ἐπιῤῥέω, περιουσιάζω, περικλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, id est, Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι, act. προσκαλέω -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Afformido, περιφοβέομαι -οῦμαι.
Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictum, id est, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, vel Affrictus -ûs -ui, ἐπίτριψις, πρόστριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπτος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προσίλλω.
nulla spes Affulget, οὐκ ἐλπίς ἐστι, μηδεμίαν vel οὐκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω -ύνω, προσχύω -ύνω.
Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβυς.
Agamus, id est, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaso, ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης, ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δὴ, εἶδ' ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.
Agelastus, id est, qui sine risu est, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦσθαι -οῦσθαι.
Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.
Aggemo, ἐπιστενάζω.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χοῦς, πρόχωμα.
Aggero -as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
Aggero -is -ere, ἐπιφορέω -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, ἐκπηνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, vel ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω vel ἐγχειρέω -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί τι, ἀντιβολέω -ῶ, ἐφόρμησιν παρέχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.
Agilis, ἐλαφρὸς, εὐάγητος, εὐκίνητος, εὐτραφὴς, εὐσταλμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινὴς, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντελέχεια.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγωγὸς, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δονέω -ῶ, κινέω -ῶ, ἀνακινέω -ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω -ῶ, λοχηγητέω -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀγχιστεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀγνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγνώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἀρὴν, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω -ῶ, πράττω, τελέω -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, id est, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγροῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγρότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώτης, γηίτης vel γήτης, ἐργάτης.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ, αἶ.
Ah me miserum! αἶ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκειος -οῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρωσσ.
Aheu, ἰοῦ.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανος.
Ala, locus subter brachium, μασχάλη.
Ala, equitum turma, τὰ πτερὰ, ἡ ἰλάς.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer vel Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπταχθείς.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.
Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, Att.
Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλους ἐντρίψαι.
Alapis cædi, κονδύλους λαβεῖν.
Alas addere, id est, animum addere alicui, ἀναπτεροῦν, πτερῶσαι.
Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.
Alauda, κόρυς -υδος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λελευκωμένος.
Albedo, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albeo, id est, albus sum, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λευκόω -ῶ, λευκαίνω.
Albor -oris, λευκότης, τὸ λευκόν.
Albucum, ἀσφόδιλος, ἀνθέρικος.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λευκὰς, σφονδύλη, ἄλφος.
Albugo in oculo, λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλφος.
Album, subst. γραμματεῖον.
Albumen in ovo, λεύκωμα τοῦ ᾠοῦ, τὸ λευκὸν τοῦ ᾠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλιὸς, φαληρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πεττεία, κύβος.

Alea rem perdo, καταχυβεύω.
Aleator, κυβευτής.
Alec, μαινίς.
Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.
Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.
Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω -ῶ, φρίττω.
Algidus, κρυόεις, κρυερός.
Algificus, ψυχοποιός.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρίξ.
Algosus, φυκώδης.
Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ που, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ -ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, ποθί.
Alicunde, ποθὲν, ἀμόθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτριόω -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.
alimentarius, σιτικός.
alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.
liò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.
lioqui, ἄλλως.
liorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
lipes, πτερόπους.
liquà, πῇ.
liquandiu, ἐπὶ χρόνον.
liquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἦμος.
liquantillum, ὀλίγον, ἐπιπο-τόν.
liquantisper, δι' ὀλίγου χρόνου.
liquantum, ἐπὶ πόσον.
liquantus, ποσός τις.
iquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι τοῦ.
liquid, τί.
liquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἀμός.
liquo, ποῖ.
iquo modo, ἀμηγέπως, πῶς.
iquorsum, εἴς τινα τόπον.
iquot, τινὲς, ἔνιοι.
iquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔστιν ὁσάκις.
iquotfariam, ἐνίοτε.
iter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, ἑτεράλλως.
iubi, ἄλλῃ πῇ, ἀλλαχόθι.
iud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλήν.

Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.
Alius -a -ud, ἕτερος, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τὶς ἄλλος.
Allabor, προσρέω -ῶ.
Allaboro, ἐπιπονέω -ῶ.
Allævo, λειαίνω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω -ῶ.
Allaudo, ἐπαινέω -ῶ.
Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσηρημένος, προσκατειλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, παραγγελία.
Allego -as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.
Allego -is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.
Allevamentum *et* Allevatio, ἀνακούφισις, ἐπικούφισμα.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐσκοροδισμένος.
Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαί τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, καταφέρω.
Alligatio *et* Alligatura, πρόσδεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.
Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω -ῶ.
Allii caput, γελγὶς -ιος *vel* -ιδος.
Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.
Allisio, προσάραξις.
Allium, ἀγλίθιον, σκόροδον, ἐλκίν.
Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.
Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω -ῶ, προσλαλέω -ῶ, προσαγορεύω.
Allubesco, ἐπαρέσκω.
Alluceo, ὑπολάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.
Allucinor, παραβλέπω.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.
Alludo, προσπαίζω τινὶ, χαριεντίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόσκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτραφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρη *et* κλήθρα, αἴγειρος.
Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.
Aloë, ἀλόη.
A longè, πόρρωθεν.
Altare, βῆμα, θυσιαστήριον, βωμός.
Altè, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.

Altiosus, Altus, κρυόεις, κρυερός.
Alter, ἕτερος.
Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἀλλήλους διαβάλλουσι.
Alteratio, ἑτεροίωσις.
Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω -ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.
Alterno, ἀμείβω *et* -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Altero, ἑτερόω -ῶ, ἀλλοιόω -ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, ὁποτεροσοῦν.
Alterutrinque, ἐπαμφότερα.
Altilis, σιτιστὸς, τρόφιμος.
Altisonus, ὑψήχης.
Altissimus, ὕψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἄνωθι.
Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinsecus, ἑτέρωθεν.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altroversus, ἑτέρωσε.
Altum, *id est*, mare, βαθὺς, θάλασσα, χαῦνον.
Altus, τραφείς.
Altus -a -um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.
Alvear *et* Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κύτταρος.
Alveus, πλυντικὸς, ῥεῖθρον, κύτος, κρῦπος, κυψέλη μελιττῶν.
Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.
Alvinus, κοιλιακός.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάσσυμα, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδιννύειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κενεών.
Am, ἀμφί.
Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀγαπητός.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amabò, παρακαλέω -ῶ πρὸς Θεοῦ.
Amandatio, ἀπόπεμψις.
Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστής.
Amans perditè, δυσερῶς.

Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantèr, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus *et* Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, καυνός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amasia *et* Amatrix, ἐρωμένη, ἐραστρία.
Amasius *et* Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράστης.
Amatio, *id est*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραστὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέξοδος, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, διττός.
Ambio, undique cingo, κυκλέω -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δοξάομαι -ῶμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνους, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἄμμα, ὀχέτη.
Ames, κάλαμος ἰξευτικὸς, στάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste, ἀμπέχω, ἀμφιεννύω *et* -μι.
Amictus -a -um, ἀμφιεσμένος.
Amictus -ûs -ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφιλῶς.
Amicissimus, φίλτατος, φιλώτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωστός.
Amissio, ἀποβολή.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amo, στέργω τοὺς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω -ῶ, ζηλόω -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι -ῶμαι, ἐρῶμαι.
Amore complecti aliquem, συνοικεῖως *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω *et* -ίομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ἀρθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω -ῶ τι, διακρύω, ὠθῶ.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως. ψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί τι, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum arcus.* συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus -a -um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πληθύνομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Ampliùs, ἐπὶ πλέον, ὑπερπλεῖστον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ στωμύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus. ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω, τὸν τράχηλον, collum: ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολούω.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιόστρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ στάθμην.
Amussis, στάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδαλῆ.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ. μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' οὐ. ἀλλ' οὐχὶ. ἆρ' οὐ.
Anas -atis, βρένθος, νῆσσα *vel* -ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id est*, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος. ἀμφίστομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾷν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλιος.
Ancillor, δουλεύω, ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιρρὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.

ıngo, ἄγχω, ἀνιάω -ῶ, λυπέω -ῶ.
ıugor, *id est*, mœreo, ἀδημονέω -ῶ, ἄχθομαι.
ıngor -oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
ınguiculus, ὀφίδιον.
ınguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
ınguis, ὄφις.
ıngulatim, μετὰ γωνίας.
ıngulosus, γωνιώδης.
ıngulus, γωνία.
ıngustè, στενῶς.
ıngustia, στενοχωρία, στενότης, θλίψις.
ıngusto, στενοχωρέω -ῶ, στενόω -ῶ.
ıngustus, στενὸς, στενυγρὸς, ταπεινὸς, στενωπός.
ıuhelatus, ἐκπνευθείς.
ınhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
ınhelo, ἀσθμαίνω, πνευστιάω.
ınhelus -a -um, ἀσθματικός.
ınicula, γραΐδιον.
ınilis, γραϊκὸς, γραώδης.
ınilitèr, γραϊκῶς.
ınima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
ınimadversio, *id est*, pœna, κόλασις, ἐπιτίμημα.
ınimadversor, κολαστής.
ınimadvertere, *id est*, punire, κολάζειν τινά.
ınimadverto, βάλλομαι εἰς νοῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νοῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶον, ζῷον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
Animam ago, ἐσχάτως διακεῖμαι.
Animans, *adj.* ἐμψυχέων -ῶν.
Animans, *subst.* ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειποψυχία.
Animo -as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
In Animo habeo, ἐνθυμέομαι -οῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως διάκειμαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
In Animum induco, προσθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, σιτονομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω -ῶ.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω -ῶ.
Annuntiatio, προαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κώπη, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνειος.
Antæ, παραστάδες, παραστάθμιδες.
Antè, ἀπεναντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, *cum gen.*
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, *aliquem in aliquâ re*, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγούμενος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, προδεῖπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, *alicui in aliquâ re*, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω -ῶ σε, *te*, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθριος, ἀμφίλυκος, (προωΐνιος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσημβρινός.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προαπάντη,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id est*, præfero, προΐσταμαι τινά τινος, *aliquem alicui*.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ἤτοι,) πρὶν ἄν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσταμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω -ῶ, ἀκυρόω -ῶ, καταργέω -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προστάτης, ἐπιστάτης.
Antistitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, -ûs, *id est*, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιάλγης, πολυμέριμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Appella, sine pelle, λειπόδερμος.

Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, *vel* Apis, μέλισσα et μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν, ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apollo, Ἕκατος, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα
Apparatè, παρεσκευασμένως
Apparatio *et* Apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello -as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello -is -ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, σταθμίζειν, *cum accus.* ταλαντεύω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσκρεμάω τινί.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *seu* Appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.

Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορυβέω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κατάρσις.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσκομίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προστίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Appositè, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines,* τινὰ τῇ χειρί. *manu.*
Apprehensio, ἀντιλάβη, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum.*
Appropinquatio, προσπέλασις, προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσόρμισις.
Apricari, εἱληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρινός.
Aptè, εὐαρμόστως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοστία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοστος.
Apud, ἐς, *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accus.*
Aqua, ὕδωρ -ατος, τὸ, ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρων, ἐπίσειον.
Aquarius -a -um, *quod ad aquam pertinet,* ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci,* ὑδροχόος, ὑδροφόρος.

Aquaticus, *qui in aquâ degit,* ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, αἰετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βοῤῥᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος. βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης. ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμὸς, θυσιαστήριον.
pro Aris et focis dimicare, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ϗ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ἀροτήσιμος.
Araneorum tela, ἀράχνιον.
Araneus, ἀράχνης, *aranea,* ἀράχνη.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δοξαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω. οἶμαι. νομίζω. λογίζομαι.
Arbor, δένδρος ϗ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ ϗ ἡ
Arboresco. δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζύγαστρον, κίστη.
Arcanè, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυστήριον.
Arcanus, ἀπόῤῥητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτοῦ, *ab eo.* ἀπείργω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονουργός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, στενόω, στενοχωρέω.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.
Arcus -ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, ἶρις, -δος, ἡ.
Ardea, ἐρῳδιός.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυστικὸς, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρέσσω.
Ardere, *vehementèr amare,* ἐμμανῶς διατιθέναι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ardor -oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς -οῦ, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθώδης.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.

reo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
resco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
rgentariam facere, ἀργυρεύειν.
rgentarius -ii, τραπεζίτης.
rgenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδής, ἀργύρεος.
rgenti spuma, λιθάργυρος.
rgentifodina, ἀργυρεῖον.
rgento obduco, περιαργυρόω τι.
rgentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
rgentum vivum, ὑδράργυρος.
rgilla, ἄργιλος ὁ, ἡ.
rgillaceus, ἀργιλώδης.
rgumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
rgumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
rgumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
rguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινα.
rgutator, σοφιστικὸς, σοφιστής.
rgutiæ, σωμυλίαι, σοφίσματα.
rgutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
rgutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, ἀγωνιστικὸς, λεπτολογιστὴς, κομψός.
riditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
ridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελλός.
ries, κριὸς, κτίλος.
rista, ἀθὴρ, ἀνθέριξ.
rma, ὅπλα, τὰ, ἔντεα, σκεύη, τά.
rma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
rma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
rma gero, ὁπλοφορέω.
rmamentarium, ὁπλοθήκη.
rmarium, ἄβαξ.
rmatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
rmatus, ἔνοπλος, ὁπλιτής.
rmentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βουφορβός.
rmentosus, ἀγελώδης.
rmentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
rmiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha *vel* Arrhabo, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμήν· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arsenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιουργὸς, μηχανουργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδάλεος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελὴ, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρούριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον -ου, τό.
Ascendere ad honores, καταχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo -is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαί τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Ascribere, *imputare*, προστίθεσθαι.
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκατατάττω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A Secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.

Asinus, ὄνος, βύταλος, βρωμήτης.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπὸς, ὁ, βλοσυρῶπις -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἥμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονάω -ῶ.
Aspergo -inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν νομίμων, *jura*, ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aspirare, *favere*, ἐπουριάζειν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatura, carnes assæ, ὀπτήματα, ὄπτησις.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Assecla, ἀκόλουθος, ἀμορβός.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικός.
Assector, παρακολουθέω τινὶ, περιέπω.
Assensus *et* Assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio *et* Assentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχέω.
Asseres, σανίδες.
Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιοῦμαι, συμβιβάζω.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseverantèr et Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιοῦμαί τι, διισχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* Assiduò, ἐνδελε-

χῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, διατελέω, ἐπιμελέω, ἐπιμελῶμαι.
Assimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίστημί τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι, συνεθίζομαι.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προστίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίστημί τινι.
Astra contemplari, ἀστρονομεῖν.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, προσεσταλμένως.
Astrictio, στύψις.
Astringo, προστέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀστρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄστρον.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, *pro* Astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, δεινότης.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, ἀλλὰ μήν.
At at, ἆ, ἆ· αἶ, αἶ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' οὖν.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At verò, ἀλλά τι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρὼς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς -οῦ ἐπασκητής.
Atque, &, τὶ, μὲν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, πότερον ἄρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὔλαια.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὡς, καὶ μήν.
Attemperate, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè, φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτυσμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προστρίβω τινί τι, παρατρίβω, *cum dat. et accus.* σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προστίθημι τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, *aliquem:* ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δεδίττομαι *et* δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu.*
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ὁλκυσμὸς, ἐπίσπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι, τὰ ὅπλα, *arma:* ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβὴς, ἀνάτρεπτος, παρατεθρυμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως, ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτουργὸς, αἴτιος τούτε.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τό· σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατισχυρίζω.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα.
Aucupor, θηράομαι, *acc.* ἰξεύω, ὀρνιθοθηρέω.
Audacia, θράσος, τὸ, θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμη καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, θρασέως.
Audactèr loquor, παρρησιάζω.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, θρασὺς, ἄλαμβος.
Audax sum, θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, θαρσέω, *cum acc.*
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Audio, ἀκούω, διακούω τι *et* τινος, πεύθομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ἐπακούειν τινος.
Audire benè, *id est*, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν· κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, malè audire.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξύηκοος.
Auditus -ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυσηκοΐα.
Auditus, *part.* ἀκουσθεὶς, ἀκουστός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἱμείρομαι.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.

versor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποστροτιάζομαι, ἀποστρέπομαι.
versus, ἀπεστραφὼς, ἀπεστραμμένος.
vertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
vertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
verto, ἀποστρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
ufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σοῦ τοῦτο.
ufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
ugeo, αὔξω -ήσω, et αὐξάω, συνάγω.
ugeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
ugesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
ugmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
ugur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
ugurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
ugurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
uguro, *et* -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διασχάζομαι, οἰωνίζομαι.
uguror benè, φημὴν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
ugustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
ugustus -a -um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
ugustus, mensis, αὔγουστος.
via, μάμμα.
viarium, ὀρνιθὼν, ὀρνιθοκομεῖον.
viarius, ὀρνιθοκόμος.
vibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
vicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς -οῦ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις -ιθος, ἡ· νεοσσὸς, οἰωνός.
Avitus -a -um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, *sine via*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa -orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφαὴς, χρυσοβαφής.
Aureus, χρύσεος, ἐπίχρυσος· χρύσειος -οῦ.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ οὖας.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τοῦ ὠτός.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτώεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανής.
Auro micans *vel* corruscans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω. εἰς ἕω.
Aurum, χρυσὸς -οῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, εὐπείθεια.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινι.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμώην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ, δαὶ, δέγε, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκιος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρέω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθὴν παρίστημί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

BAccæ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω *et* βακχέω.
Bacchus, βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Baccillum, βακτρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus -ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυπος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γένειον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.

Barbarus, βάρβαρος.

Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.

Barbitus, βάρβιτος.

Bardus, stupidus, βλὰξ, μογγάλος.

Barritus. ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ἐλέφας.

Basiator, φιλητής.

Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.

Basiliscus, βασιλίσκος.

Basio, *osculor*, φιλέω τινα.

Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.

Basium, *osculum*, φίλημα.

Batillum, πύραυνον.

Beatæ memoriæ, μακαρίτης.

Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.

Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.

Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα τῆς ἱστορίας, *subintellige* ἕνεκα, historiæ caussa.

Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.

Beatus valdè, πανόλβιος.

Bellaria, τρωγάλια, ἐπιφορήματα, τραγήματα.

Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφιλος, αἴθων.

Bellè, κομψῶς, καλῶς.

Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.

Belli expers *vel* imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.

Bellicosus, fortis, πολεμικός.

Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.

Belligero, *bellum gero*, πολεμῶ σοι *et* πρός σε, πολεμοποιέω.

Bello captus, δορύκτητος.

Bellua, θὴρ, θηρίον.

Belluinus, θηριώδης.

Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.

Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.

Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.

Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.

Bellum indico, πόλεμον εἴπειν εἴς τινα.

Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.

Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.

Bellus -a -um, κομψὸς, ὁ.

Benè, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.

Benè audire, εὖ ἀκούειν.

Benedico, εὐλογέω, εὐφημέω.

Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.

Benefactum, εὐεργέτημα.

Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.

Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιεῖν τινα.

Benoficio affici, εὖ πάσχειν.

Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.

Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθουργὸς, εὐποιός.

Benevolè, εὐνοϊκῶς, φιλοστόργως.

Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.

Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.

Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.

Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.

Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρώπευμα.

Benignus, χρηστὸς, ἐλευθέριος.

Beo, μακάριον ποιῶ.

Beryllus, βήρυλλος.

Bestia, θηρίον, θὴρ, ζῶον ἄλογον.

Bestialis, θηριώδης.

Bestiola, ζωΐδιον.

Beta, τεῦτλον, βλίτον.

Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.

Bibax, *bibosus*, πολυπότης, ποτικός.

Bibliopola, βιβλιοπώλης.

Bibliotheca, βιβλιοθήκη.

Bibo, πίνω, *accus. sed Atticè gen.*

aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.

Bibulus, πολυπότης.

Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.

Bicolor, δίχροος.

Bicornis, δικέρατος *et* δίκερως.

Bidens, δίοδυς.

Biduum, δύο ἡμέραι, δυήμερον.

Biennis, διετής.

Biennium, διετὶς, διετία.

Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.

Biferus, δίφορος.

Bifidus, δίχηλος, διφυὴς, διεσχιδής.

Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.

Biforis, δίθυρος.

Biformis, δίμορφος.

Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.

Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.

Bijugis, *vel* Bijugus, δίζυγος -υ.

Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.

Bilanx, ζυγός.

Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.

Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.

Biliosus, χολώδης.

Bilis, χολή.

Bilis atra, μελαγχολία.

Bimembris, διμελὴς, δίκωλος.

Bimestris, δίμηνος.

Bimulus, Bimus, διετὴς, δίετος.

Bini, διττὸς, σύνδυο.

Binominis, διώνυμος.

Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.

Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.

Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.

Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος.

Bipertito, διχῇ, δίχα.

Bipes, δίπους.

Biremis, διήρης.

Bis, δίς.

Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.

Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.

Bisulcus, δίχηλος, διεσχιδής.

Bitumen, ἄσφαλτος.

Bitumineus, ἀσφάλτειος.

Bivium, ἄμφοδος, δίοδος.

Blæsus, βλαισὸς, τραυλός.

Blandè, ἠπίως, μειλίχως.

Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.

Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.

Blandimentum, θωπεία, πρεσβεία, ἀρέσκευμα.

Blandior, σαίνω σε, *tibi*, κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.

Blanditiæ, χρηστολογία, κολακεία.

Blandus, χρηστολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.

Blasphemia, βλασφημία.

Blatero, ψιλλίζομαι, βαττολογέω.

Blatero -onis, φλύαρος, ἀδολεσχής.

Blatta, σίλφη.

Boarium forum, βουπώλιον.

Boarius, βοϊκὸς, βόειος.

Boatus, βοὴ, μυκηθμός.

Boletus, βωλίτης.

Bolis, βολίς.

Bolus, βῶλος, ὁ ἄκολος, βλωμός.

Bombilatio, *sonus apum*, βόμβος.

Bombus, βόμβος, ἦχος.

Bombycinus, βομβύκινος.

Bombyx, βόμβυξ.

Bona, *id est*, opes, ἡ οὐσία, χρήματα.

Bonâ fide, ἐσπουδασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίστιν.

Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰς σπανίως.

Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.

Boni consulo, στέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.

quod Bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.

Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηστότης.

Bonitas ingenii *seu* naturæ, εὐφυΐα.

Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηστὸς, καλός.

Bonus et probus vir, καλοκἀγαθος.

Boo -as -are, mugio, μυκάομαι, βοάω.

Borealis, βορειαῖος, βόρειος.

Boreas, aquilo, βορέας, βορρᾶς.

Bos, βοῦς.

Bovem mactare, βουθυτέω.

oves pascere, βουκολεῖν, βουφορβεῖν.
Bovillus *et* Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουφόρβια.
Boum cædes, βουτασία, βουφαγία.
Boum custos, βουκόλος, βουπόλος, βουφορβός.
Brabium, *certaminis præmium*, βραβεῖον.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς -ίδος, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδώνη.
Brachium, βραχίων -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιστής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχια.
Brassica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχία.
Breviarium, *compendium*, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Brevitèr, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ τροπὴ, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βουαύλιον, βουστάσιον.
Bubo, βύας -ου, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βοηλάτης, βουποίμην.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βοεία, βυδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκός.
Bucca, στόμα.
quod in Buccam venerit, ὅ,τι ἂν ἐπὶ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσῆσαι.
Buccea -æ, ψωμὸς, ἔγκαφος.
Buccella, στόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύξος -ου, ὁ φύσαλος.
Buglossus, βούγλωσσος *et* βούγλωσσον.
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀποφυσία.
Bulla insigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, *tumidus*, πομφολυγώδης.
Bullatus, *bullâ ornatus*, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγμένος.
Bullio, *bullas emitto*, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura *sive* Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Bustum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξεών.
Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* Buxus, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος -ου, ἡ.

C.

CAballinus, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρουν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, *vel* νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τῶν νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τονὸς, κηρύκιον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, *percutio*, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κέρμιος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἄζυγος.
Cælestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, *coma*, κόμη, χαίτη, βόστρυξ -χος, κουρά.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βῶλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομὴ, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, ϗ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister *vel* Calamistrum, καλαμὶς -ίδος, ἡ, κάλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχισθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miseria*, συμφορὰ, ἀτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, οἰζυρὸς, δυστυχὴς, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντρίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίδημα.
Calceatus, ὑποδεδεμένος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.

Calcitro -as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro -onis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στιβέω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νουμηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκιλιὰ, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδούμενος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo -inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, *cæcutio*, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis -is, τρίβος, πάτος.
Callosus, τυλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Callum obducere, σκληρόειν τυλῶν.
Callum *et* Callus, τύλος.
Calo -onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor *et* Caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρέομαι.
Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, *vel* Calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. CHALK, κονία, γύψος.

Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, κάμινος, ὁ καὶ ἡ.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον.
per Campum, κατὰ πεδίον.
Camurus, *inflexus et curvus*, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, -cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δαδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κηροπήγιον.
ferrum Candens, σίδηρος πυρώμενος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veste indutus*, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor -oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo *et* Canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.

Canna, *Rohr.* κάννα, δόναξ, κάλαμος.
Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ᾠδὸς, ψάλτης.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳσθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, Cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκανθής.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω τὰ ὅπλα, *arma*.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴν πόλιν, *urbem*.
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συστέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐγχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτεύματος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φίμος.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.

Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινι τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγρος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.
Caprinus, αἴγειος, αἴγεος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus -i, *vel* Capo -nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνα καλύμματα.
Carbaseus *vel* Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έως, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, ἢ ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβῖδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβῖδος ἐξιέναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, στροφεὺς, στρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερέομαι, *gen.* ὑστερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, στεῖρα, ἐντερόνεια· κῦτος, τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σάρξ, ἡ· κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω ἐπὶ τῆς ἀπιστίας, *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁμαξηλάτης.
Carrus *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρόστεος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος, ἔντιμος.
Casa, στέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τροφαλίς.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορύδαλος.
Cassus, *inanis*, φροῦδος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάστανα.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιστής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινι *et* τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreus, καστόρειος.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametator, στρατοπεδεύων, στρατιωτικός.
Castratio, εὐνουχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castro, *excido*, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκηνή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης -ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta *vel* Cataractes, καταράκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος -ρους.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἁλυσίδετος.
Cateno, δεσμέω, δεσμεύω.
Catenula, ἁλυσίδιον.

Caterva, στῖφος, σπεῖρα, ἴλη, ὁλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus -a -um, *sagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σήνουρος *seu* σαίνουρος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, τὸ κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου *vel* τηρῦ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla -æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, *propter aliquid*, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς -ῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἥν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indicta damnare, ἀκρίτως ϗ ἀμοίρως λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes -is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.

Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινι τῦ βήματος. *è suggestu*, εἴκω τινι, ὑποχωρέω τινι ὁδῶν, *de via*, ἀναχάζω.
Cedò, *id est*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλύμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrime, τάχιστα.
quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.

Censere, *facultates æstimare*, τιμᾷν τινι τῦτο, *tanti*.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλασίων.
Centuria, ἑκατοστύς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος *vel* -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς -ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus -a -um, κήρινος.
Cereus -i, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero -as, κηρόω, καταπηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβής, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιῶ.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito; vide suprà Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳθυμέω, ἀργέω.
Cestus, κεστός.
Cetarius -ria -rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius -i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, ὡς, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλανθρωπία.
Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.

Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριῶ.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chorus, χορός.
Christiana professio, χριστιανισμός, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικά, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρόφιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, εἶδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, item Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem*.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχίνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχωθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.

Cinctus -ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus -a -um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ ϗ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro*.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula -æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ ταῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον -ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio. *Vide* Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum accusat.* περὶ μέσον ἡμέραν, *circa meridiem*.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδρομία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus -a -um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, *nom.* περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ *accusat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.

Caterva, στίφος, σπεῖρα, ἴλη, ὁμιλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus -a -um, *sagax*, νοῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, οὐρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σάνυρος seu σαίνουρος.
Caudex, στέλεχον, στέλεχος, τὸ κορμός.
Caudicalis, στελεχώδης.
Cave facias, φυλάττου *vel* τηρῶ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλέομαι, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernoeus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla -æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, *propter aliquid*, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς -ῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Caupouor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἥν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indicta damnare, ἀκρίτως ἢ ἀμοίρως λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes -is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.

Cautus, εὐλαβὴς, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere felicitèr, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Cedere bonis, ἐκστῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινι τῦ βήματος, *è suggestu*, εἴκω τινι, ὑποχωρέω τινι ὁδῶν, *de via*, ἀναχάζω.
Cedò, *id est*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλύμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυστος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός τι.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπουδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Celerrime, τάχιστα.
quam Celerrimè, ὅτι τάχιστα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Ceueere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.

Censere, *facultates æstimare*, τιμᾷν τινι τῦτο, *tanti*.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατόν.
Centupondium, ἑκατοντάσταθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλασίων.
Centuria, ἑκατοστύς.
Centuriati milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος *vel* -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς -ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremonia, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus -a -um, κήρινος.
Cereus -i, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero -as, κηρόω, καταικηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπέδως, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τούτου.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιῶν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito; vide suprà Cæspes, cæspito.
Cessans, παυόμενος, ἀργὸς.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳδιουργέω, ἀργέω.
Cestus, κεστός.
Cetarius -ria -rium, κητώδης, κητῷος.
Cetarius -i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταστής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, ὡσεὶ, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλαδελφία.
Charta, χάρτιον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.

Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριᾶν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chorus, χορός.
Christiana professio, χριστιανισμός, ὁ.
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικά, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρόφιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινά.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item* Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem*.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχήνιον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχώδης, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.

Cinctus -ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus -a -um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ ϗ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro*.
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula -æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ ταῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον -ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio. *Vide* Cieo.
Cippus, ποδοκάκη, στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum accusat.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem*.
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδρομία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus -a -um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, *nom.* περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ *accusat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.

Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *urbi murum*, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρούεσθαί τινα, *aliquem*, ἐξαπατᾷν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινος, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης -ου, ὁ· ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιϊστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.

Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio*, *determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιίδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθιζόμενος.
Circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περιεσκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοποῦμαι.
Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντῃ, περιοράω.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περιΐστημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρεμέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περισταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.

Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐστημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλόω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοστρυχωμένος.
Cirrus, βόστρυχος, κίκιννος, στρόφος.
Cis, Citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista. κίστη, κιβωτός.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριστάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστής.
Citharistria, κιθαρίστρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito -as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντὸς τοῦ Ῥήνου, *Rhenum*: ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λῦμα, συμφορά.
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.

Clango, *tubâ cano*, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè, ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχίων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, στόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλείθροις κεκλεισμένος.
Clathro -as, κλείθροις ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥόπαλον, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κλῄζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδοῦχος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementer, πράως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πρᾳότης, ἐπιείκεια.
Clepo, *furor*, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.

Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, βουνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος.
Clunes, πυγὴ, γλουτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυστήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συσσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συγκομίζω, συσσωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεσταλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης -ου, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύστημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum, πυτύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίστημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριστάναι, στενοῦν, στενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιπερίστασις, συστολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, δοίδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς, στέλεχος, τό *sed pro libro*, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.

Coëmo, συνωνέομαι -οῦμαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον καὶ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνητήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνητιάω.
Cœno, δειπνέω παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνάπτω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικί· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μίξις, ἀνάμιξις, συνουσία -ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, καταρχὴν, τὸ ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνουσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννους.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τὸ ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τοῦτον, διανοέω τε λογίζομαι.
Cognata, σύστοιχα, τά· σύμφυλα.
Cognati, συγγενεῖς.
Cognatio, συγγενὶς, τὸ συγγένεια.
Cognatus, συγγενὴς, ὁ καὶ ἡ· ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεύς.
Cognitio, γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.
Cognitor, ὁ ἐπιγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.
Cognosco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, *concervo*, συνάγω, ἐπισυνάγω.
Cogo in unum, ἁρμόζω ἐς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, σύνοικος, σύναυλος.
Cohabito, ἐνοικέω, συναυλίζομαί τινι, συνοικέω.

Cohærens, ἐχόμενος, συνεχής.
Cohærentia, συνάφεια, σύστασις.
Cohæreo, συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινὶ, συνάπτομαι.
Cohæres, συγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, καταστέλλω, συνέχω.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohonesto, ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.
Cohorresco, καταφοβέομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἐγκισσάω.
Coitus, συνουσία ‑ας, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabasco, συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συνολισθαίνω.
Collacrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collacrymor, συνδακρύω τινὶ, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapsus, συμπεπτωκώς.
Collare, περιτραχήλιον, περιδέραιον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστός.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.
Collaudo, προσεπαινέω, συνεπαινέω.
Collecta, συνεισφορὰ, ἔρανος, ἡ συμβολή.
Collectanea, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἐκλεκτα.
Collectio, συλλογὴ, σύλληξις, ἀθροισμός.
Collectitius, συνειλεγμένος.
Collectus, συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.
Collega in consulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.
Collegæ, συνεργοὶ, συνάρχοντες.
Collegium, συνέδριον, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.

Colligatio, σύνδεσμος, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεθείς.
Colligo ‑as, *simul ligo*, συνδέω, καταδέω.
Colligo ‑is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
Colligere *pro* reficere, ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.
Colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν ἢ συνάγειν.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐστοχεῖν.
Collineo ‑as, εὐστοχέω, καταστοχάζομαι.
Collino, συναλείφω.
Colliquefacio, συντήκω.
Colliquesco, συντήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κνημὸς, χῶνος.
Collisio, πρόσκρουσις, συγκρουσμός.
Collisus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία, κοινολογία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo ‑is, συμπαίζω, προσαθύρω.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
Collusio, κακούργημα, συμπαιγνία.
Collusor, συμπαικτής.
Collusoriè, συγκακουργικῶς.
Collustro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluvies, χλῆδος, τό.
Collyrium, κολλύριον.
Colo ‑as ‑are, ἠθέω.
Colo ‑is ‑ere, *veneror*, σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.
Colere *pro* exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere *pro* habitare, οἰκεῖν τι.
Colere *pro* diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν *vel* γῆν.
Colocasia, κολοκασία.
Coloni, ἄποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἐκπέμπειν.

Colonus, ἀγρονόμος, γεωργὸς ἔποικος.
Color, χρῶμα, χροά.
Coloro, βάπτω, ἐπιχρώζω.
Colossus, κολοσσὸς ‑οῦ, ὁ.
Colostra, ἡ πρόφαλλις ‑ιδος.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Colum, ἠθμός.
Columbarium, περιστερεὼν, περιστεροτροφεῖον.
Columbarius, περιστεροτρόφος.
Columbus *vel* Columba, περιστερά.
Columella, στηλίδιον.
Columen, στύλος, ἔρεισμα.
Columna, στύλος, κίων, ἔρεισμα.
in Columnâ insculpere, στηλογραφεῖν, στηλοκοπεῖν.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἔθειρα, χαίτη.
Coma adulterina, ἔντριχον, πρόκομιον.
Comam nutrio, κομάω.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τί τινι, *cum aliquo*.
Combibo ‑onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combustio, ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.
Comedo ‑onis, *vel* Comestor, καταφάγος, ὁ, βυθάγος.
Comes, ἀκόλουθος, συνέμπορος.
Comessabundus, ἐπίκωμος.
Comessatio, κῶμος ‑ου, ὁ· κωμασία.
Comessator, κωμαστής.
Comessor, κωμάζω.
Comestura, ἐδωδὴ, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus ‑i, κωμῳδὸς, κωμικός.
Comicus ‑a ‑um, κωμικός.
Cominus, ἐγγύθεν, σχεδόν.
Cominus pugnare, σταδὸν ἢ σταδίην μάχεσθαι.
Comis, *humanus*, χρηστὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.
Comitas, εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.
Comitatus ‑ûs, ἀκολουθία, θεραπεία.
Comitèr, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
Comitia, ἀρχαιρέσια, τὰ ἀρχαιρέσια.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis *vel* Comitiarius, ἀρχαιρεσιακός.
Comitor, παρακολουθέω, ἀκολουθέω, συνακολουθέω τινι, παρακολουθεῖν.

Comma, κόμμα.
Commaculo, ῥυπαίνω τινά, καταμιαίνω.
Commeatus, τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.
Commemini, διαμέμνημαί τινος.
Commemorabilis, διαμνημονευτέος.
Commemoratio, ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀπομνημονεύω.
Commendabilis, *dignus qui laudetur*, ἐπαινετός.
Commendare, *id est*, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπειν τινί τι.
Commendare, *id est*, laudare, ἐπαινέω σε ταῦτα, *propter hæc.*
Commendatio, ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή.
Commendatitiæ literæ, συστατικὴ ἐπιστολή.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾷν.
Commentarium *vel* Commentarius, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, διανόημα.
Commentitius, *fictus*, πλασματώδης.
Commentor -oris, εὑρετής.
Commentum, *res ficta*, σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.
Commeo -as -are, *iter facio*, φοιτάω εἴς τινα.
Commercium, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, *cum aliquo.*
Commereor, μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.
Commigro, μετοικέω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκερανύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω σε τύ τυ.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἐφαρμογὴ, συνάφεια.
Commissus, περιεστραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαι τινὶ ἀργύριον, *pecuniam.*
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inservio*, συνωφελέω τινα, συμφέρω τινι.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηστός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νουθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω.
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, *et* τινὶ τινι, μεταδίδωμι.
Communio -onis, κοινωνία.
Communio -is -ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολὴ, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγεὶς, εὐπαγείς.
Compago *et* Compages, σύστασις, σύστημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός.
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινί τι.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολὴ, σύγκρισις.
ità Comparatum est, οὕτω πέφυκε.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἔντευξις.
Compello -as, *alloquor*, κακολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello -is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομὴ, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρίσκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertum et exploratum habeo, ἐπίσταμαι τοῦτο σαφῶς.
Compertus -a -um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συστέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιούμενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεκβάλλω, ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accuso*, περισυλάω τι, περικόπτω.

Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς ἢ ἀμφόδοις.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περιεχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Compluria, συμπλείονες, συμπλείους, συμπλείονα -ω.
Complusculi, ἔνιοι, πολλοί.
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον.
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, νοῦν ἔχων, ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεστηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτὶς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχὴ, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σου τοῦτο, κατεύχομαι.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύλληψις.

Compressus, συλλαβόμενος, συνεσταλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ στόμα.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συστέλλω.
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία.
Comprobator, δοκιμαστής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, καλλωπισμένος.
Compulsus, συνωσθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύσσω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus -ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τοῦ βήματος, ὑφίεμαί τινι, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος.
Conceptus -ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατατετιλμένος, συνδιασπασθείς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπολεμίζω τινὶ, συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγχωρηθείς.
Concessus -ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργίς.
Conchyliatus, ὄστρειος, ἁλουργίς.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concidere animo *vel* mente, ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, *cado*, καταπίπτω, συμπίπτω.
Concieo, συγκαλέω.
Conciliabulum, συνέδριον.

Conciliatio, συναλλαγὴ, προσαγωγή.
Conciliator, προξενητὴς, διαλλακτής.
Conciliatrix, προξενήτρια.
Conciliatus, συνηλλαγμένος.
Concilio, *benevolum facio*, προσάγομαί σε χρήμασι, φιλόω, ἐξιλάω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συνάγειν.
Concinna oratio, ἐγκατάσκευος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnè, κομψῶς, εὐαρμόστως.
Concinnitas, εὐρυθμία, εὐαρμοσύνη.
Concinno, συντίθημι, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος.
Concino, συμφωνέω, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionem habere, δημηγορῶ λόγον.
Concionor, *orationem habere*, δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν.
Concipio, συλλαμβάνω.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, ἀποτόμως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξόρμησις, διέγερσις.
Concitator, ἐρεθιστής.
Concitatus, παρορμηθείς.
Concito, παρορμάω τινα πρός τι.
Concitus, κινηθεὶς, ἐξορμηθείς.
Conclamare ad arma, παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, συμβόησις, καταβοή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, συμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον.
Concludo, κατείργω, συγκατακλείω.
Conclusio, ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὔπεπτος.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος οῦς, όν -οῦν.
Concoquere odium, καταπέψαι χόλον.
Concoquo, πεπαίνω, πέσσω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, καταλλάσσω τινά τινι.

Concorditèr, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, convenio, ὁμογνωμονέω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω.
Concorporo, συσσωματοποιέω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, σύνταῤῥος.
Concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, ἐπικτυπέω.
Concresco, συμφύομαι, συναύξομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγής.
Concubina, ὁμευνέτις, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινὶ, παρακοιμάομαι, συνευνάω.
Conculcatio, καταπάτημα.
Conculco, καταπατέω, διαλακτίζω.
Concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητός.
Concupisco, ἐπιθυμέω χρημάτων, opes, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, scire, ἐφίεμαι.
Concupitus, ἐπιθυμηθείς.
Concurro, ὁμοδρομῶ, συντρέχω.
Concursio, συνδρομή.
Concurso, πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω.
Concursus, συνδρομὴ, σύνοδος.
Concussio, τίναγμα, παλμός.
Concussus, συγκεκρουσμένος, διασεισθείς.
Concutio, ἀνασείω, σείζω, συσσείω.
Condecentèr, προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
Condecet, προσήκει, συμπρέπει.
Condecoro, ἐπικοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, καταδίκη.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, κατάκριτος, καταδίκος.
Condemno, καταγινώσκω τινος θάνατον, κατακρίνω τινος, καταδικάζω τινος.
Condemnor, κατακρίνομαι.
Condenso, συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condensus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι.
Condictio, παραγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διηγγελμένος.

Condignè, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής.
Condimentum, ἄρτυμα -ατος, τό.
Condio -is -ire, ἀρτύω, ἡδύνω.
Condiscipula, συμμαθήτρις, συμμαθήτρια.
Condiscipulus, συμμαθητὴς, ὁ.
Condisco, συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione eà, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις vel ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγὸς, κτίστης, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος.
Conditus, κτισθείς.
Condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω.
Condocefacio, συμπαιδεύω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, συναλγέω σοι, λυποῦμαι.
Condolesco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
Condonatio, συγγνώμη.
Condonatus, συνεγνωσμένος.
Condono, δωρέομαι pro ignoscere, συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, utile est, συμφέρει.
Conduco, duco, συνάγω, accus. συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθοδότης, μισθαρνής.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδιπλασιασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Confabulor, συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι.
Confarreo, προτελέω, προτελίζω.
Confectio, διάπραξις.
Confector, διαπράκτωρ, συντελεστής, δημιουργός.
Confectus, κατειργασμένος.
laboribus **Confectus**, καμάτοις τετρυχωμένος.
Confercio, συναθροίζω.
Conferendus, comparandus, συμβλητός.
Confero, congero, συμφορέω τι, συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.

Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confessio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confestim, è vestigio, ἄφαρ, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, perficio, διαπράττομαι, διαποιέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω.
Confidens, θαῤῥαλέος, θάρσυνος.
Confidentèr, θαῤῥαλέως.
Confidentia, θάρσος, τό· εὐελπία.
Confido, θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύνομαι, ἐπιθαῤῥέω.
Configo, καθηλόω, κατακεντέω.
Confingo, συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, σύνορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confisco, δημεύω.
Confisus, τεθαῤῥηκὼς, πιστεύσας.
Confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι.
Confixus, καθηλωθεὶς, κεκεντημένος.
telis **Confixus**, κατακοντισθείς.
Conflagratus, καταφλεχθείς.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν.
Conflare invidiam, συνάγειν τινι φθόνον.
Conflatio, χώνευσις.
Conflatus, συγχωνευθείς.
Conflictatio, σύγκρουσις.
Conflictor, συγκρούω, συμβάλλω.
Conflictus, σύγκρουσις.
Confligo, acie decerno, συμβάλλω, συῤῥάττω τινι, συγκρούω, &c.
Conflo, συμφυσάω.
Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.
Confluo, συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διασκάπτω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, συνέσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.
Conformis, σύμμορφος.
Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.
Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.
Confossus, διορυχθείς.
Confractus, συῤῥαγείς.
Confragosus, κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.
Confremo, ἐπιβρύχω.

Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγὴ, προσφύγιον.
Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.
Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις. συντάραξις.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.
Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τοῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, σύμπηξις.
Congelo, κρυσταλλόομαι, συμπήγνυμι.
Congemino, ἀναδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συνάχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγεννάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.
Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συλληρέω, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομισθείς.
Congiarium, δόσις, νομή.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμαι.
Conglobatim, σφαιροειδῶν.
Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναλίζω τι εἴς τι, συνελίττω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulator, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τούτου.
Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.
Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, κολλίζω, ἐπισυλλέγω.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruentèr, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
Congruentia, συναρμογία, ἐφαρμογή.
Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινι, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.
Congrus *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.
Conjectura, στοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.
Conjecturâ assequor, εὐστοχάζομαι, *gen.*
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβεβλημένος.
Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, στοχάζεσθαί τινος, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugalis, γαμήλιος, γαμικός.
Conjugatio, συζυγία.
Conjugator, συζευκτής.
Conjugatus, συζευχθείς.
Conjugium, συζυγία.
Conjugo, συζεύγνυμι.
Conjunctè *vel* -im, συνημμένως.
Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.
Conjunctus, συνεζυγμένος.
Conjungo, ἀλληλουχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.
Conjurati, οἱ συνθέμενοι.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
Conjux, *vel* Conjunx, σύζυγος.
Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.
Connecto -is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συντείνομαι.
Conniventia, ἐπίμυσις.
Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.
Connixus, συντεινάμενος.
Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.
Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειράομαι, πειράζω.
Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
Conquestio, καταμεμψὶς, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητηθείς.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim, ἐπιβαίνειν ἐπὶ, *acc*us.
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνειδὸς, τὸ συνείδησις.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
Conscio, συναισθάνομαι.
Consciscere sibi mortem, παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διεσχισμένος.
Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.
Conscius sum, σύνοιδα, συνίημι.
Conscribere milites, στρατιώτας παρασκευάζεσθαι, *vel* συλλέγειν.
Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conscripti milites, καταγραφέντες στρατιῶται.
Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conscriptus, συγγεγραμμένος.
Consecratio, καθιέρωσις, ἱεράτευσις.
Consecratus, καθιερωμένος.
Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερόω.
Consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.
Consecutio, συνακολούθησις.
Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Consensus -ûs -ui, ὁμόνοια, συμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.
Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.
Consentaneus, σύμφωνος.
Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.
Consepio, περιφράττω.
Consequentia, ἐπακολούθησις, συνέπεια.
Consequor, ἀκολουθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid; ἐπιτυγχάνω.
Conserere manum, πόλεμον συνάψασθαι.
Consero -ui, συμπλέκω, συνάπτω.
Consero, *planto*, φυτεύω.
Consertus, ἀπτόμενος, συμπλεκής.
Conserva, σύνδουλη.
Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conservatus, διασεσωσμένος.
Conservo, *custodio*, φυλάσσω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.

onservus, ὁμόδουλος, σύνδουλος.
onsessor, σύνεδρος.
onsessus, συνέδριον, συνίζησις.
onsideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.
onsideratè, περιεσκεμμένως.
onsideratio, σκέψις, διανόησις.
onsideratus, περιεσκεμμένος.
onsidero, σκέπτομαί τι et περί τινος, κατανοέω τι et περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.
onsignatus, κατεσφραγισμένος.
onsigno, ἐπισημαίνω.
onsiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
onsilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμηχανῶν.
onsilii sum inops, ἀπορέω. διαπορέω.
onsilium, βουλὴ, βουλεία, βούλευμα.
onsilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.
n Consilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
onsimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
onsisto, ἐφίσταμαι, ἵσταμαι.
onsitio, φυτεία, φύτευσις.
onsociatio, κοινωνία, κοινώνημα.
onsociatus, συνεζευγμένος.
onsocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
onsolatio, παραμυθία, παράκλησις.
onsolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.
onsolatorius, παραμυθητικός.
onsolido, συμπωρέω, καταβεβαιόω.
onsolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.
onsonans, ἔνηχος, σύμφωνος.
onsonantia, συμφωνία.
onsono, simul sono, συμφωνέω σοι.
onsonus, σύμφωνος.
onsopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.
onsopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.
onsors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.
onsortium, κοινωνία, μετοχή.
n Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
onspectus, συνεωραθεὶς, κατοπτευθείς.
onspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
onspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
onspersus, καταπασθείς.
onspicillum, κάτοπτρον.
onspicio, ἀφοράω εἴς τι, βλέπω.

Conspicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανὴς, παράσημος.
Conspiratio, σύστασις.
Conspiratus, συσταθείς.
Conspiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίσταμαι τινι, συμφωνέω τινι, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐσταθὴς, βέβαιος.
Constantèr, εὐσταθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐστάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno -as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno -is, καταστρωννύω, καταστρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, *decerno*, βουλεύομαι· *item* locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίστημι.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία· mala, καχεξία.
Constitutus, κατασταθεὶς, ταχθείς.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίσταμαι, ἐπισυνίσταμαι.
Constrictio, σύσφιγξις, ἡ σύψις.
Constringo, συστέλλω τι vel τινα, συσφίγγω. βρόχῳ περιστρέφω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινι· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Consuetudo, ἔθος, τὸ σύνηθες.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιμελέομαι ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè vel Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προῃρημένως.

Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, *perficio*, συντελέω, ἀπαρτίζω, *accus.* ἐκτελέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, κατανάλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συνανίστημι.
Contabo, *vel* Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιστέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρῶ τῆς ἀρετῆς, *virtutem*: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, συγχρονὸς τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus -ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις -ιδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐγχώριος.
Contestatio litis, ἔνστασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.

Contextè, Contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus ûs, συμπλοκὴ, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ, κοιτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, καταστεγάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων aliquando temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continentèr, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, assiduè, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, id est, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, persevero, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκὴς, συνεχής.
Contorqueo, συστρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorsio, συστροφὴ, περιαγωγή.
Contortè, συνεστραμμένως.
Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ cum gen. κατὰ cum gen. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συστολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, et πρός τινα κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίρρησις.
Contraho, συστέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως, ἔμπαλιν.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προστίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβής.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβίωτος, σύνοικος, ὁμόστεγος, ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumacitèr, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσελγία, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασχαλγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστὴς, ἐπονείδιστος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Conversio, ἐπιστροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Converso, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεστραμμένος.
Converto, συστρέφω, ἀναστρέφω.
Convexitas, συγκλιοία, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus -ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινα, ἐπικρατέω.
Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑστιάω, τὴν πρέσβεις, legatos.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, θοινάω, δαίνυμαι.
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convelo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συστρέφω, συνελίσσω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, περικάλυμμα.
Cooperio, περικαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἔδεια.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copias ducere, ἄγειν στρατιάν.
Copiosè, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἁρμόττω, ἅπτω.
Coquina, culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, cum genit. ἔμπροσθεν, genit. ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος, σπυρίς.
Corbula, σπυρίδιον, σπυρίχνιον

Corculum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκῦτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κερατaύλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιστὴς, κορυπτίλος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κερατίεις, εὔκερως, κεραός.
Corolla, στεφάνιον, στεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, στέφανος, στέμμα· *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιστάς.
Coronis, κορωνὶς -ίδος, ἡ.
Corono, στεφανόω τὸν νικῶν, στέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus, σῶμα, τὸ, χρῶς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι, εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντεραστοί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾷν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα, *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριστής.
Corruptus, διεφθαρμένος.

Cors -tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀστράπτω.
Coruscus, ἀστράπτων, στιλπνός.
Corvus, κόραξ -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐρεθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, Crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater -eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς.
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιστὴς, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
Credibilis, πιστὸς, πιθανός.
Creditor, δανειστὴς, χρήστης.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιστεύω, *quandoquidem* mutuum dare, δανείζειν. *interdum pro* puto, οἶμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπειθεία, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιστος, ὁ κ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς -ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδούμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.

Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποπορδάω
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαιγνία, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμολία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμολίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον et -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα.
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τοῦτο, *vel* εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
Crinibus pulchris, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus, κρόκινος.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Crocus *et* -um, κρόκος *et* -ον.
Cruci affigere, σταυρόω.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω *et*, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χαλεπῶς.
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus, ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω.
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος.
Cruor, αἷμα -ατος, τὸ, ἰχώρ.
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ, ὄστρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, σταυρός.
Crystallinus, κρυστάλλινος.
Crystallum *et* Crystallus, κρύσταλλος, κρύσταλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιστής.
Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον.
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.

Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo -ui -itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς ἢ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo -di, cusum, κόπτω νόμισμα, *nummum*, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus -a -um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, ἐκ παντός ἐστι.
Culcitra, στρωμνὴ, στρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ -πος, σίρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, στέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμεμπτός.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τούτου, διαβάλλω.
Culteilus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius,faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν et σὺν, *cum dat.* κατὰ *cum genit.* μετὰ *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα
Cum venia tua, σοὶ πεῤῥηκὼς, συγχωρήσαντός σου.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τι τινί.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς -ίδος, ἡ σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίδι βαβάζειν.

à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctantèr, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διῶρυξ. ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia -orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas. ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινος, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *scire*: ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίπτε.
Cura, φροντὶς -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος -εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελλῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπίτροπος, item *tutorem significat*, ἐπίτροπος.
Curia, βουλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπουδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελῦμαί τινος· significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιστέω τινος.
Curriculò, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρομάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.

Cursitare sursùm, deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρόχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curvitas, καμπυλότης.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπους δίφρος.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ, ἄκρον τοῦ δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινα, φρουρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosura, κυνόσουρα.

D.

DÆmon, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δορκάς.
Damnatio, καταδίκασις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. et accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, διδόμενος.
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.

Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, in aliquem, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινι χάριν, gratiam.
Debilis, ἀσθενὴς -έος, βληχρὸς -ῦ, ἄῤῥωστος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι.
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπους.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, *dat.*
Deceptor, σοφιστής, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρή, ἄξιόν ἐστι, προσήκει.
Decido, *id est* abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄρους, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ -arum, δεκάτη, δεκασμός.
Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.

Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιός, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινής, περικλινής, καταφερής, πρανής, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομῶ, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος -ους, όυ -ῦ, δύσχροος.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμή, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον. τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπής, ὁ ϗ ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ et* τρικυμία *dicitur.*
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκάς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decursus, καταδρομή.
Decus -oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, κατὰ χιασμὸν, οἷον χ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει ἀπέοικε.

Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te: καθυβρίζω τινι, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη κακή, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθείς, προσκείμενος.
Dedo -is -ere, ἐγχειρίζω τινά τινι. ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.
Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθέλκω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγή, ἀπαγωγή, ὁδηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾶν.
Defæco, ἀποτρυγέω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· κατατείνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, *rebellio*, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστὴς -ῦ συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινος.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.

Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem: ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, defluxus, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυρέω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολὴ, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἑξῆς.

Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τότε, καθεξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ἄνω, ἀπολισθαίνω τινος, καταφέρομαι.
Delapsus cœlo, οὐρανοπετής.
Delasso, κατακοπόω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio, εὐφροσύνη, τερπωλή, τέρψις.
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω.
Delector, εὐφραίνομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπίλεξις.
Delegare. ἐπιτρέπειν σοι τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιστροφὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός.
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, τρύφος, τὸ ἁβρότης.
Delicias facio, ἐντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo -as -are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio -is -ire, καταχρίω, pro permulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μειλίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἐξαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.

Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.
Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν *vel* Δελφὶς -ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐμπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τοῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνους, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, εὐδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, κατaλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι.
Demisse, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo -is -ere, ἀφαιρῶμαί σε ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταστρέφομαι τὴν πόλιν, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμί τι, ἀποδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror. διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius -a -um, δηναριαῖος.

Denarius -ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni -æ -a, οἱ ἢ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειοῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδοὺς -όντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio -is -ire, ὀδοντιάζω.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, accus.
Depaciscor, συντίθεμαι τοῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, καταμβρέω.
Depono, κατατίθεμαι· pro fidei alicujus committo, παρακατατίθημί σοι τοῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπορθέω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδοῦναι.
Depositus, παρακατατεθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπή, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, supplico, δέομαι, παραιτοῦμαι τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, reseco, ἀποτέμνω· et pro existimo, νομίζω, οἴομαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαστὴς -οῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγή, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Descendo, καταβαίνω· ex equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, deficio, ἀφίσταμαί τινος, ἀποστατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφή, περιγραφή.
Deseco, abscindo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινα, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ ἀπαντᾷν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λιποτάκτης.
Desertum, ἔρημος -ου, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses -idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥαστωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος -ου, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τούτου, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, gen. ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido -is -ere, καθιζάνω, συνιζάνω.
Designare senatorem, λαγχάνειν βουλευτήν.
Designo, denoto, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τοῦ δίφρου, ex curru: ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, id est, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, deliro, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo -as -are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus -ûs, παρόρασις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀνελπίστως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία.
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινος vel ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, de salute.
Despicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
Despicor, καταφρονέω τινος.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, id est, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.

Despondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Desponsus -a -um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σε, te; item contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Destillo, μεταλλεύω, ὑπολείπομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, constituo, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανέομαι.
Destituo, ἀπολύω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, acc. ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco -is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπεθισμένος.
Desultor, κιλητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, Deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀπογυμνάζω.
Detergeo et Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero -is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθείς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτός, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθής, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, abominor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφέλκω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, fugio, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, munus aliquod: ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀκιζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio -is -ire, ἐξαρτάω· pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, declino, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιός, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, aptitudo, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιά, δεξιτερή, apud Poet.
Dextra prehendo, δεξιόομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextre, apte, ἐπιδεξίως, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερίς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπέ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, accuso, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, ὑβριστής.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.
Dico -as -are, consecro, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico -is -ere, loquor, λέγω, φημί, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, et τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, oratio, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαθρυλίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινὰ τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθείς, διαπεφυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορά, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερής, χαλεπός, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἄσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία, σπανοσιτία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, cum dat. ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, nego, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαρρέω ὑπὸ μαλακίστος, lascivia.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαρρήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuse, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀν-

ρίχυς ἢ μέγας· index, λιχανὸς
ὁ δεικτικός· medius, infamis,
μέσος· medius seu annularis,
παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· δίϊσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγή, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιστᾶν τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam discedo*, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona*: κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, *rumores*: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελής, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδή, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος et πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διαλυθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè *sive* Directò, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem*.
Dirimo, διαλύω, *cum acc.* ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι κατασκάπτω.
Dirus, ἀπάρτητος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magistratu*: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, *ex hac vita*: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Discepto, διακρίνω, ἀμφισβητέω.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω τι.
Discessio et Discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τοῦτο παρά σου, *à te*.
Discolor, ἑτερόχροος -χρους.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀσυμφωνία.
Discrepo, διαφωνέω τινι, διΐσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentiâ, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή· Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνομαι.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομὴ, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, *pro* examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, *turbam*.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.

Despondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Desponsus -a -um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω σε, te; item contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω.
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *acc.* ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.
Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco -is, ἀπεθίζομαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπεθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπεθισμένος.
Desultor, κελητιστής.
Desultorius, κέλης.
Desum, Deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀπογυμνάζω.
Detergeo *et* Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero -is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω τί τινος *vel* ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, κάκιστος.
Deterritus, ἐκφοβηθεὶς, ἔκφοβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνοῦμαι χρείαν τινα, *munus aliquod*: ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.

Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀσχίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio -is -ire, ἐξαρτάω· pro obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδοῦ, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποστέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ, δεξιτερὴ, *apud Poet.*
Dextra prehendo, δεξιόομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.
Dextre, *apte*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς
à Dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπὲ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εὔρων.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τοὺς νόμους.

Dico -as -are, *consecro*, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico -is -ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, *et* τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαθρυλίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐστημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινὰ τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διαθεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, διαθρυλέω.
Differentia, διαφορὰ, διαίρεσις.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεστος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἄσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas annonæ, δυσιτηρία, σπανοσιτία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιστία, δυσελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιστήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνοῦμαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαρρέω ὑπὸ μαλακίας, *lascivia*.
Diffluere luxuria, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαρρήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuse, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.
Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτέω τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀν-

τίχυς ὁ μέγας· index, λιχανὸς ὁ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ὁ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια· item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· δίϊσταμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιστάναι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam discedo*, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona*: κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγους, *rumores*: δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος et πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, στέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρα.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διαλυθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλοῦμαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισωθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλαττόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.
Dimissio, ἄφεσις, ἀποπεμπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολὴν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè sive Directò, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιστήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, *orationem*.
Dirimo, διαλύω, *cum acc*. ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, *magistratu*: ἀπολύομαι τοῦ ζῆν, *ex hac vitâ*: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Discepto, διακρίνω, ἀμφισβητέω.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω τι.
Discessio et Discessus, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τοῦτο παρά σου, *à te*.
Discolor, ἑτερόχροος -χρους.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοστασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοστία.
Discrepo, διαφωνέω τινι, διΐσταμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentiâ, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή· Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διαστρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαθέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομὴ, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρισις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, *turbam*.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
Dispergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω.

Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τῦτο.
Displodo, διαρρήγνυμι.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός τι, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαρρήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθείς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγους, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίσταμαί τινος, *ab aliquo*: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, *disputo*, διαλέγομαί σοι, *tecum*: διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμός, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐσταμαι, στασιάζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimilitèr, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιούμενος, κρυψίνους.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμός, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διατμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro *luxurioso*, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραιτέομαί τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀπορράπτω, καταλύω.
Distans, διεστάμενος.
Distantia, διάστημα, τὸ διαχώρισμα.
Distendo, διατείνω τι.

Distensio, διάτασις, διάστασις.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόσταξις, κατάρρους.
Distillo, καταρρέω, ἀποστάζω.
Distinctè, διωρισμένως.
Distinctio, ἀφορισμός, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, *differo*, διαφέρω τινος, ἀπέχειν τινος.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorsio, διαστροφή.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασυρμός, διασπασμός.
Distraho, *divello*, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινι, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομή, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαστέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀναστατόω, ἐξελέγχω τι.
Ditesco, πλουτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναστεία.
Ditior, Ditissimus, πλουσιώτερος, πλουσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν· sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐς πλείονος χρόνου.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορά, ἑτερότης.
è Diverso, ἐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενής, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, *vel*
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, καταλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλουτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ θεὸν, οὐρανόθεν.

Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, *et* Dividuus, διαιρετὸς, διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμός, ὁ.
Divisor, μεριστής, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ.
sub Dio morari, αἰθριοκοιτέω.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius -a -um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, κατηγορέω.
Divulsus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, *id est*, se victum præbere, τὼ χεῖρε προΐσχεσθαι.
Dare fidem, πίστιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινι.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δοῦναι ἐξουσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δοῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, et pro monere, παραινέω.
Docilis, εὐμαθής, εὐπειθὴς, εὐδαής.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπισταμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχή, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμή, τρίμοιρον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπάσχω ἐπίσης.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλήν.
Doliolum, κεράμιον, πιθάκνη.
Dolium, πίθος, κέραμος.

Dolo, πιλικίω, πιλικίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, πό·· λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus*: ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
Sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία, ἀπάτη.
Domesticus -a -um, οἰκειακὸς, ἐφέστιος· σύνοικος, ἐνέστιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ ϗ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatrix, κυρία, κυριεύουσα.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τινος, δυναστεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo -as -are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τοῦ οἴκου, οἴκοθι.
Domum redire, οἴκαδε ἢ οἴκονδε ἐλθεῖν.
Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ· οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι οὗ, μέχρι τούτου, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, *et* σε τούτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυστάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
Sine Dote, ἀνέδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυϊκός.
Sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διστάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιοστός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγός.
Ductor, ἡγεμὼν, στρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδάτων ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλοῦ.
Duellum, πόλεμος, *vel* μονομαχία.
Dulcè, *et* Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὐόμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τοῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἄν.
Dumetum, ἀκανθών.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γοῦν, γε δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλοῦς, διττός.
Duplicitèr, διχῆ, διττῶς, διτταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè, *et* Duritèr, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, *et* Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus, σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E

E *Vel* Ex, ἐκ, *ante consonantem*, vel ἐξ *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσοῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ· οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνόληπτος, οἰνόφλυξ, μεθυστικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυστικὸς, πάροινος.
Ebrius sum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδού.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχώ, gen. -όος -οῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἤ ποτέ.
Ecquis, ἤ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδηφάγος, ὁ ϗ ἡ· βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς -οῦ, ὁ· ἀνόδους.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνῦναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum; διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ, διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήμῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίσταμαι.
Edissero, διεξειμί τι, περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἔκδοτος, ἐκδιδομένος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo -as -are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινι.
Educo -is -ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιουργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero -as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.

Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικόν.
Efficacitèr, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμοῦμαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτέω τι.
Efflare animam, ἐκπνέω.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω· *pro* divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτικών.
Effrænate, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, *et* Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· *et pro* prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἔνδεια, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενναίως, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξῃρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus, *et* Egressio, παρέκβασις.
Ehem, Ohe, ὦ.
Eheu, αἶ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰοῦ.
Ehodum bone vir, ὦ 'γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τόπον, ἐξαφίημι.

Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποκρούομαι, ἐξωθέω τινα, ἐξάγω, ἐξωθῶ.
Ejulatio, *et* Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιοῦτος, τοιουτότροπος.
Elabor, *effugio*, διαδύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαι τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Elegantèr, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia -orum, *vel* Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἔκζεστος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς -ίδος.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.

Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγους δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω *et* ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτόν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano -as -are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διευθύνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, *confingo*, ψεύδομαί τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo, *et* Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, *metior*, διαμετρέω.
Emico, *splendeo*, ἐκλάμπω, ἀναστίλβω· *pro* excellere, ἐξέχω· *pro* exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, *id est*, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω· *pro* excello, προέχω ἔν τινι, ὑπερέχω, *cum genit.* ὑπερβαίνω.
Eminùs, *è longinquo*, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθεν, ἀποστάδα.
Emissarius, προσαγγελεὺς, προαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, προΐημι, ἐκπέμπω· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι.

no, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
nolior, κατεργάζομαι.
nollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
molumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
molumentum, ὠφέλημα, τό· εὐχρήστημα, τό· ὠφέλεια.
morior, ἐκθνήσκω.
mortualis dies, Θανάσιμος.
moveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
mpiricus, ἐμπειρικός.
mplastrum, ἔμπλαστρον.
mporium, ἐμπόριον.
mptio, ὠνὴ, ὤνησις, ἀγορασμός.
mptor, ὠνητὴς, ἀγοραστής.
mptus, ἐωνημένος.
mptus argento, ἀργυρώνητος.
mpyræum cœlum, ἐμπύριος οὐρανός.
mulgeo, ἐξαμέλγω.
mungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
mungo, ἀπομύττω.
En, ἰδού.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτονέω τινα, ἀποκτείνω.
Enectus siti, δίψει τακείς.
Enervis, *vel* Enervus, ἄνευρος, ἄρρωστος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γὰρ, δὲ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, καὶ μὴν, οὐκοῦν.
Enitendum est, πειρατέον.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι, ἀποστίλβω.
Enitor, *pario*, ἀποτίκτω, ἀναρρηγνύω· *interdum* conari, πειράομαί τι, σπουδάζω, φιλοπονέω.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· *pro* explicare, ποιῆσαι καταφανὲς, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere, ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Ensis, ξίφος, τό· φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διευκρινημένως.

Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*; πρὸς οἰκίαν, *domum*: εἶμι ἐς τὴν Κύπρον, *in Cyprum*: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eò obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus*.
Eò, ἐφ' ᾧ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eò dementiæ devenerunt*; ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eò magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accus.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεὺς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester, *vel* Equestris, ἱππικὸς, ἵππιος.
Equestres copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γε, καὶ δῆτα μὲν, μέντοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφόρβος.

ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱπποβότος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φίλιππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus, ἵππος, ὁ καὶ ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἀπορριζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς *vel* ἐς.
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀλλ' οὖν, τοιγαροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis ergò*.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω. *pro* consolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβιβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδωμί τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα, παράπτωμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re*; τῆς ὁδοῦ, *à viâ*: διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *totâ viâ*: πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, Erroneus, πλάνος, ου, ὁ· πλανήτης, πλάνης, ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό· ἁμάρτημα, τό.
Erubesco, ἐρυθριάω. αἰσχύνομαι λέγων, *dicere*: αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος,

Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem*: διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς· πεπαιδευμένος, ὁ· ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν ἢ ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco -as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho*, ἐξορύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀνάῤῥηγμα, τό· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθεῖν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe*.
Ervum ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τό· βρῶμα· τὸ δέλεαρ -ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumentò, εἶναι τινι βοηθεῖν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναι τινί.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω.
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.
Esuritor, πειναλέος.
Et, καὶ, ἠμὲν, ἠδὲ, τέ.
Etenim, καὶ γαρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μέντοι, ἄρα, καὶ, καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καὶ, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis*: ὑπέκδυμι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾷν, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξουθενίζομαι.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.

Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω τι εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω τι, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ, καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατρεπτικὸς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, καταστρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
Evestigiò, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανής.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω τι· *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίσταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγγελεύω τι, δημεύω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξῃρημένος.
Ex, ἐκ, *sequente consonâ*: ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ' οὗ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς, ἐκ λόχου.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅσου, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί.

Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adversùm, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλυνσις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερζέω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διασπαράττω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ στάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἄναιμον.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ καὶ ἡ, ἄπνους.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, ἐγχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τοῦ στρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακούω τῆς φωνῆς, *vocem*: εἰσακούω, κατακούω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ἐξοθυμία.
Excandesco, incendo, ἐκπυρόομαι· metaph. *irasci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμάομαι.
Excarnifico, κατακρεουργέω, ἐκτραχύνω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* supero, ὑπερφέρειν τινα, διαφέρειν τινος ἔν τινι.

xcedere è vitâ, ἀπολείπεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τοῦ βίου.
xcedere ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, ὡς ἄνδρας ἐλθεῖν καὶ ἀφιέσθαι.
xcellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος
xcellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή.
xcello, *supero*, διαφέρω τῶν ἄλλων ἔν τινι, πρωτευτικῶ τῷ τιμαῖς, *honoribus*: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in sapientia*: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
xcelsè, ὑψηλῶς.
xcelsitas, ὑψηλότης, ὕψος -εος, τό.
xcelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
xcelsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
xceptio, ἐξαίρεσις.
xcerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
xcerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
xcessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις: *item* ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.
xcidium, ἀνάστασις, ἅλωσις.
xcido, ἐκπίπτω *pro* oblivisci, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.
xcido, Excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
xcio, *vel* Excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω.
xcipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξασθαι ξένους, hospites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.
xcisus, ἐκτετμημένος.
xcito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, *ad labores*; ἀνεγείρω ἐξ ὕπνου, *ex somno*.
xcitus, ἐγερθείς.
xclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
xclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
xcludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ᾠὰ, *ova*; ἀποθυρόω.
xcogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
xcogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
xcolo -is -ere, *orno*, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
xcommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
xcommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
xcoquo, ἀφέψω, καθέψω.
xcorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
xcors, ἀνόητος, ἔκφρων.
xcreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
xcrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
xcreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
xcresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
xcrucio, βασανίζω, στρεβλόω, ἀνιάω.

Excubiæ, φρουρὰ, ἡ νυκτοφυλακήσις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρουρᾷ εἶναι· φρουρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρουρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικεκοσμημένος, ἐξειργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωστός.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρούω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, *et* Execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαί τινι *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατεσθίω, *pro* absumo, ἐκφάγω.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταστῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐντάφια, ἐπικήδεια, ἡ νεκρῶν ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, *corpus*: εὐσεβεῖν, *pietatem*; ἐργάζεσθαι τέχνας, *artes*; γυμνάζω τινα πόνοις, *laboribus*.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασια, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω εἰς γῆν τινα, στρατηγεῖν.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, τό.
Exercitûs desertor, λιποταξίας -ου, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληροῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω, ἀφύσσω, ἀπαντλάω.

Exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράτασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω.
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παρακαλοῦμαι σε εἰς μάχην, *ad pugnam*.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω *vel* -άζω, ξηραίνω, *accus.* ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε, exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, *vitam*.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exilitèr, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitèr de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, *et* ἐξαίρετος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος *et* ἔκκριτος, ὁ καὶ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιροῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, *timorem civibus*; ἀπαλλάσσω.
Exin, Exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τούτου.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.
Existimandum est, νομιστέον, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίστην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis, *et* Exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.

Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· *item* satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὔπειστος, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus -ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόστεος *et* ἀνόστεος -οῦς, οῦν -οῦ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοστίζω.
Exosus, *qui odio habet*, στυγῶν, μισῶν, *et passivè* ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ ϗ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀπωχριάω.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβοῦμαι, καταδειδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποστηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item* utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι λυσιτελεῖ.

Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὔσταλοι τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, στρατείαν ποιεῖσθαι, *item* στρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *regno*, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, *è patriâ*, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, σταθμοῦμαι· *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa -æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus, *et* Experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀπόπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, *act. et* πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμός· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνίζω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, ἑρμηνευτικός.
Explano, καταλεαίνω· *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.

Explodo, ἐκκροτέω, ἐκβάλλω τι, κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστής.
Exploratum est mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio -as, ἀποσυλέω.
Expolio -is -ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω α·ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, ἑρμηνευτής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτοῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινι.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγοῦμαι, *item pro* representare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι· ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, ἀναίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ἐκκολάπτω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.

ta, σπλάγχνα, τὰ, ἔντερα.
tabesco, ἐκτήκομαι.
templò, statim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
temporalis, αὐτοσχεδιαστός.
t tempore, *imprœmeditatè*, ἀπροσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ καιροῦ.
tendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
tensio, ἐκτίνεια, ἔκτασις.
xtenuatio, λέπτυνσις, ἐλάττωσις.
xtenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ· *et pro* verbis deprimere, ἐφαυλίζειν.
xtergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
xterior, ἐξώτερος.
xterminatio, ἐξολόθρευμα, τό· ἐξολόθρευσις, ἡ.
xtermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινα.
xterna bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
xternus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
xtero, ἐκτρίβω.
xterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
xterritus, ἐκπλαγείς.
xterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
xtimesco, περιφοβοῦμαί τινα.
xtimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ -ορος.
xtimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
xtimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
xtinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
xtinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω· *item* occidere, διαφθείρειν τινα.
xtirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
xtirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπαλλάσσομαί τι, ἐκμοχλεύω.
xtispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
xtispicium, σπλαγχνοσκοπία.
xto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
xtollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκουφίζω τι· τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
xtorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
xtorris, *exul*, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.
xtra, ἐκτὸς, ἔξω, *gen.*
xtra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
xtra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
xtraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
xtraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
xtraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
xtremitas, τὸ ὕστατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
xtremò, ὕστατον, τελευταῖον.

Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίσσω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσαγμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio*: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω et -άω.
Exul, φυγὰς -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· *pro* exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultantèr, *vel* Exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, *et* Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, *et* ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμυρέω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ serpentis, σῦφαρ, τό.

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοχοεὺς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον τεκτονικόν· *et pro* arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνάστης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ· δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, διδόναι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Facessere *pro* discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, στωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα, κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ· εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳστώνη, εὐμαρία.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, πρακτέον.

Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γάρ ἐστι τὰ γινόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγηρὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φῆγος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί τι, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò *et* Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τό· τὸ ψευδές.
Falsus -a -um, ψευδής, ὁ ἡ ἡ.
Falx, ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φασιν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι, λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Familiaris, οἰκεῖος· et pro amico, συνήθης, εος, ὁ ἡ ἡ· ἑταῖρος, ἐπιτήδειος, *significat etiam* usitatum, εἰθισμένον.

Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ ἢ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος, ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος, εὔφημος· et *cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος *et* ἐνθεαστικός.
Fandus, φατέος, φατέος, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ἱερὸς, τέμενος.
Far, farris, ζέα, *vel* ζειά, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω.
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐχ ὅσιόν ἐστι.
Fastes, ῥαβδοὶ, αἱ ῥαβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δέσμη, φάκελος.
Fasti -orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι.
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι.
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.
Fastigio -as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπερήφανος, ὑπερόπτης, ἀλαζὼν, αὐχήεις.
Fastus, τύφος, φρόνημα, τό· ἀλαζονία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.

Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης.
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, κατατονέω, ἐνοχλέω τινά.
id Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἄφρων.
Faveo, προστίθεμαί τινι, εὐπραγῶ τινι.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπουδῆς ἄξιος, ἐπιεστουδαστος.
Favorabilitèr, ἐσπουδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ ἡ ἡ· εὔσημος, βοηθὸς, αἴσιος.
Fautor, σπουδαστὴς, παράκλητος, βοηθὸς, εὔνους, εὐμενής.
Fautrix, σπουδαστική, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαὶς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissimè, εὐδαιμονέστατα, εὐτυχέστατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει τι τοῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμονέω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen -inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur -oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitiam, λαβὴν παραδοῦναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.

'cralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
'erax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
'erculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.
'ere, μικροῦ δεῖν, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
'eretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
'eriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμαι ἡμέραι.
'erias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν.
'erina, τὸ θήρειον.
'erinus, θήρειος, θηριώδης.
'erio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
'erior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
'eritas, ἀγριότης, θηριωδία.
'ermè, μικροῦ δεῖν, μονονουχὶ, παρὰ μικρόν.
'ermento, ζυμόω.
'ermentum, ζύμη, ζύμωμα.
'ero, *porto*, φέρω, βαστάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω πολλὰ κακά· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
'ræ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
'erocia, ἀγριότης, θράσος -εος, τό.
'erocio -is, ἀγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι.
'erocitèr, ἀγρίως.
'erox, ἄγριος, θηριώδης.
'erramentum, τὸ σιδήριον.
'errarius, σιδηρικός.
'erre æquo animo, φέρειν καλῶς.
'erre gravitèr, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, *præsentem statum*.
'erre suffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
'erreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
'erragineus, σιδηροειδής.
'errugo, ἰὸς σιδήρου.
'errum, σίδηρος.
'errumino, συνάπτω, συγκολλάω.
'ertilis, εὔφορος, πολύφορος.
'ertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
'ertilitèr, εὐφόρως.
'erventèr *et* Fervidè, θερμαινόντως.
'erveo *et* Fervesco, ζέω, βράζω.
'ervidus, θερμός.
'erula, νάρθηξ, ῥάβδος.
'ervor, ζέσις, βρασμός.
erus, θηριώδης, ἄγριος.
'essus, ἀπειρηκὼς -ότος, ὁ, κατάπονος.
'estinantèr, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
'estinatio, σπουδὴ, ἔπειξις.
'estinè, σπουδαίως, ταχέως.
'estino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.

Festinus, ταχὺς, σπουδαῖος.
Festivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀστεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus -a -um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀστράκιον.
Fictilia vasa, κεράμια, ὀστράκια.
Fictilis, πλαστὸς, ὀστράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάστης.
Fictrix, πλάστειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαστός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.
Ficus, συκῆ, *arbor*: σῦκον -ου, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιστὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιστεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις -εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστής.
Fidicula, τὸ λύριον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*; θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, ἀξιόπιστος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἱδρύω, παχνόω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis rota, τροχὸς τῶν κεραμικῶν.
Figulus, κεραμεὺς, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ.
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς -οῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.

Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρών, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ καὶ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίου, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γινέσθω.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἔστιν, ὅπως οὐ, οὐχ' οἷόν τε.
Firmamentum, στερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* Firmitèr, βεβαίως, στερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στερεόω, καθίστημι, στηρίζω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, στερεὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, θίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμός.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιστός.
Fissio, σχίσις.
Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco -as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistulà cano, συρίζω, -ίσσω vel -ίττω.
Fistulator, συρικτὴς, αὐλητήρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum *et* Flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω τι, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.

Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα vel τί, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, dativ.
Flamen -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, ἐμφυσώδης.
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus -ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιεῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογέω.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos -oris, ἄνθος, τὸ, ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo *et* Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥέεθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, κατάῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὰ, διάῤῥοια.
Fluxus -a -um, ῥευστὸς, ῥυτός· *et pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus -ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλεια.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτοκοῦσα.

Fœcunditas, εὐτεκνία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus -a -um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.
Fœnero *et* Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ ϗ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό· γονή.
Fœtus -ûs, γονὴ, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ ϗ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες, θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.

Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφὴ· σχῆμα, τὸ τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ὁ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ· φοβερὸς, ὁ.
Formido -inis, φόβος, ὁ· δέος, τὸ φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονή, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ ϗ ἡ· βαῦνος, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix -icis, καμάρα, et pro lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, Forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχης, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι, κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρειότατος, ἄριστος.
Fortitèr, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβίζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.

'ossa, τάφρος, ἡ· λάκκος, διώρυξ.
'ossilis, ὀρυκτός.
'ossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
'ossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
'ossura, ὄρυγμα.
'otus, *particip.* θαλφθείς.
'otus, πυρίασις, περιβολή.
'ovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
'oveo, θάλπω, πυριάω.
'ractio, κάταγμα, τό· κλάσις.
'ractura, κλάσις, σύντριμμα.
'ractus -a -um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
'ræno, χαλινόω.
'rænum, χαλινὸς, ὁ.
'raga -orum, τὰ κόμαρα.
'ragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
'ragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
'ragilitèr, ψαθυρῶς.
'ragmen *et* Fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
'ragor, κτύπος -ου, ὁ· κάταγος, ὁ.
'ragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
'ragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
'ragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
'ramea, ἡ ῥομφαία.
'rangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
'rangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ.
'rango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
'rater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
'rater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
'raterculus, ἀδελφίδιον, τό.
'raternè, ἀδελφῶν δίκην.
'raternitas, ἀδελφότης.
'raternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός.
'ratricida, ἀδελφοκτόνος.
'raudator, ἀποστερητὴς, συλητής.
ne Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
'raudo, ἀποστερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρούω.
'raudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
'raudulentia, ἀπάτη, πανουργία.
'raudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
'raus, ἀπάτη, βλάβη, πανουργία.
'raxineus, μελίϊνος.
'raxinus, μελία.
'remebundus, φρυάττων.
'remitus, βρόμος, βρυγμὸς, φρύαγμα.
'remo, ἐμβριμάομαι, φρυάττω.
'rendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας.
'requens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
'requentèr, ἀεὶ *et* αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
'requentia, πλῆθος, τό· σύλλογος.

Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam:* πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυστος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, Frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus -a -um, τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω et ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus -oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons -dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος -ου, ὁ.
Frons -tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπομετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτοῦ, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω.
Frugalis, χρηστὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Fruitio, ἀπόλαυσις.

Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis:* ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεστα.
Frustrà conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θρύμμα.
Frutetum, θαμνὼν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνους φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco -as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινά.
Fucus, φῦκος-εος, τό· *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, διαπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τοὺς κινδύνους. *pericula: pro* latere, λανθάνω.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hostes:* διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τό· στήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἑρμῖνος· ἑρμὶν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, στίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, στεροπή.
Fulgor, σέλας -ατος, τό· αὐγὴ -ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀστραπὴ, στεροπή.

Fulguratio, ἀστραπή.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀπαστράπτω.
Fulica, ἐρῴδιος, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον et γναφήϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθείς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς -ῦ, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo -as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo -is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τό· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus ἐντάφιος, κήδειος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμηλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης -ου, et μύκης -ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη.
Funis, σχοῖνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, vel ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾷν.

Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων -ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάστορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἔμπληκτος.
Furibundus, ἐξεστάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo -is -ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
Furor -oris, μανία. ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω.
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, *niger*, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.
Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωστήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus -a -um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsum, teli genus, γαισὸς -ῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ· πήληξ -ηκος, ἡ περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυστής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φινάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus *et* Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς -ῖδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας -αδος, ἡ.

Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀστακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα -ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω et κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, στωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, λάλος, στώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τούτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα -ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo -as, κρυσταλλοῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς et κρυμνὸς, κρύος -εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὁ ἐπιστένων.
Gemellipara, διδυμότοκος, διδυμοτοκοῦσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δισσός.
Gemisco, στενάω ἐπί τινα, στενάζω.
Gemitus, στεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· et *de vite*, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid*; ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικός.
Generalitèr, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὤν, ἐγγύτατα γένους.
Genero, τίκτω, *fœm.* γεννάω ἐπὶ virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.

Genialitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν καὶ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
Genitrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ, φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ -ατος, τό.
Genua flecto, γονάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, *id est*, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστέω, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω· *pro* administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero *me honestè*.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, *res gestæ*, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρί.
Gestatio, φορά, ἡ.
Gesticulator, μῖμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio -is -ivi, γαυριάω, *cum dat.* pro cupere, προθυμοῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, *annulum*: περιφορέω.
Gestus -ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, *gibbosus*, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας -αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, *de viris*: τίκτω, *de mulieribus*: φύω.
Gilvus, κιῤῥός.
Gingiva, οὖλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio -as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφοκτόνος.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφουλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν -ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἁδρόβωλος.
Glis -iris, ἐλειός.
Glisco, *cresco*, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· *pro* multitudine hominum, σύστημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, στρέμβωσις, ἐπίλημα.
Glomero, ἐπιλέω, στρομβέω.
Glomus -i *et* -eris, ἀγαθίς -ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτη, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, *ob aliquam rem*.
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ· ἔνδοξος· *pro* ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten *et* Glutinum, κόλλα -ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, *devoro*, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, *filius*, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραστικῶς, σπουδαίως.
Gnavus, *strenuus*, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβιός.
Gossipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰσχνοῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιστὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην -νος, ἑλληνικὸς, ἀχαιός.
Grallæ -arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ἡ τῆς ἀγρώστεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, προβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, *de* ætate, προβεβηκὼς, πολυετής· *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando -inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ χόνδρος -ου, ὁ.

Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, sævio, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτῶ τὴν Ἑλλάδα, in Græciam: ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριστεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, pro omnibus; χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθεί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγχαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγχαίρω σοι τούτου.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς.
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δυσπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχουσα.
Gravis, βαρὺς -εῖα -ύ, *et pro* molesto, δεινὸς βαρὺς, χαλεπός· *item pro* severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος.
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης· *pro* severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δυσλογία.
Gravitèr, *molestè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *et* cum auctoritate, σεμνῶς.
Gravitèr ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, *mortem*: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.

Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus -ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμός, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφος.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp., διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντής, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem: pro* administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ἡ δίνη, πέλαγος. *pro* homine insatiabili, λαφύστιος, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαρεών· *pro* vermiculo, τρὼξ -γός.
Gurgustium, Gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, σταγὼν, ῥανὶς, σταλαγμός.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Guttula, ψακάδιον -ου, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι, κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γῦρος, γύρωσις.

H.

Habena, ἡ ἡνία.
Habendus, ἑκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινος· *item pro* credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.
Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι ἐπιμελεῖσθαι τούτου.
Habere se benè *vel* malè, ἔχειν καλῶς ἢ φαυλότατα.

Habilis, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος, δέξιος.
Habilitas, εὐαρμοστία, ἐπιτηδειότης.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν *vel* ἐν τῷ ἄστει, *in urbe*; ναίω, κατοικέω, ναιετάω.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenùs, μέχρι τοῦ δε, μέχρι τούτου.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομιμύς.
Hæreditarius, κληρονομάμιος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, *alicui*: συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres -edis, κληρονόμος.
Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν -όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς -ίδος· μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἄσθμα.
Hallucinatio, παρόραμα? παρέβλεψις, ὁ μάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, συφεός· συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντις, ὁ· χρησμολόγος.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντις.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τό· λόγχη ἔγχος -εος.
sub Hastâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.

Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίου ξύλον· ἡ λόγχη.
Haud, οὐ, οὐκ, οὐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, οὐ μὴ, οὐχὶ, οὐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικροῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Haustrum, *situla*, ἀντλίον, ἄντλημα.
Hebdomas, ἑβδομὰς -άδος, ἡ.
Hebes, *obtusus*, ἀμβλὺς -έος, ὁ. *stupidus*, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀμαυρόομαι.
Hebetatio, ἄμβλυνσις.
Hebetior, ἀμβλύτερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἑλλέβορος -ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo -onis, καταφαγὰς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδού.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus *et* Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle *et* Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
Non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς -έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
Heri et nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρώνη.
Heros, ἥρως -ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.

Hesternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς -οῦ, ὁ.
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς -ᾶντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἑκατέρου.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω *et* ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾶν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος -ου, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογόγραφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς παρόν.
Hodiè, σήμερον *vel* τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ καὶ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.

Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέστατος.
Honesto, τιμάω τινὰ, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλόν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπίτιμος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γεράσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γεράσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμάω τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus; ἄγω ἐν τιμῇ τινα· νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσάτην ἐστὶ τὸ τυγχάνον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτέος, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀρρωδέω.
Horresco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης *pro* duro, aspero, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἔνθα.
Hortamen *et* Hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς, κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.

Hortus, κῆπος.

Hospes, ξένος, ξενοδόχος.

Hospita, ξένη. ξενοδόχος.

Hospitalis, ξενικὸς. φιλόξενος.

Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.

Hospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.

Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ξενοδοχέω.

Hospitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.

Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.

Hostia, θυσία, θῦμα.

Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.

Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.

Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.

Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.

Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.

Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.

Huc. *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.

Huc ades, δεῦρο ἴθι.

Huc et illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.

Huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.

Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.

Hujusmodi, τοιοῦτος.

Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.

Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.

Humanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.

Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.

Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.

Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.

Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.

Humeris gestare, βαστάζειν τι. φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.

Humerus, ὦμος.

Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.

Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.

Humidus, ὑγρὸς, δίυγρος, ὁ, νότιος.

Humiliatio, ταπείνωσις.

Humilio, ταπεινόω.

Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.

Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.

Humilitèr, ταπεινῶς.

Humilitèr sentire, ταπεινοφρονεῖν.

Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.

Humor -oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.

Humus, ἡ γῆ, χθών.

Hyacinthus, ὑάκινθος.

Hyæna, ὕαινα.

Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.

in Hyberna proficisci, ἐς χειμάδιον φοιτᾷν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.

Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον. ὁ χειμάδιος τόπος.

Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.

Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.

Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.

Hydropicus, ὑδρωπικός.

Hydrops, ὕδρωψ -ωπος.

Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.

Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.

Hyems, χειμὼν, χεῖμα.

Hymen, ὑμήν.

Hymnus, ὕμνος.

Hyperbole, ὑπερβολή.

Hypocrita, ὑποκριτής.

Hypedidascalus, ὑποδιδάσκαλος.

Hystrix, ὕστριξ -ιχος, ἡ.

J.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo; ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.

Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι *vel* βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.

Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.

Jacio -is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus; ῥίπτω.

Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.

Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.

Jactator, ἀλαζονικός.

Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.

Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναρριπτέω, ῥιπτάζω τι· *pro* sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.

Jactura, ζημία, βλάβη.

Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχὴν, *animæ.*

Jactus, βολὴ, ἀποβολή.

Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημονία, εὐτοξία.

Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐδυνήμερος.

Jaculatio, ἀκόντισμα.

Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης -ου, ὁ.

Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, *vel* τινὰ λίθῳ.

Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ -ατος, τό.

Jam, ἤδη, νῦν.

Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.

Jam jam, παραυτίκα.

Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.

Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.

Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.

Jam pridem, πάλαι.

Janitor, θυρωρὸς, ὁ ϗ ἡ· πυλωρός.

Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.

Januam cædere, θυροκοπεῖσαι.

Januarius, ἰανουάριος, γαμηλιών.

Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτοῦ, ἐνταῦθα.

Ibidem, αὐτόθι, αὐτοῦ.

Icere fœdus, ποιεῖσθαι σπονδὰς πρός τινα, *cum aliquo*; σπενδοποιεῖσθαι.

Ico, ici, πλήσσω, τύπτω, παίω.

Ictericus, ἰκτερικός.

Icterus, ὁ ἴκτερος.

Ictus -ûs, πληγὴ, πλῆγμα.

Id, τοῦτο.

Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτό.

Id quod res est, τὸ ὄν.

Idea, ἡ ἰδέα -ας.

Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, οὗτος.

Identidem. ἑκάστοτε, συνεχῶς, αὖθις ϗ αὖθις.

Ideo, διὸ, διότι, διὰ τοῦτο.

Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.

Idiota, ἰδιώτης.

Idololatria, εἰδωλολατρεία.

Idolum, εἴδωλον.

Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.

Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ϗ ἡ· εἰς τοῦτο χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.

non Idoneus. ἄχρηστος, ἀχρεῖος.

Jecur, jecoris, ἧπαρ -ατος, τό.

Jejunè, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.

Jejunii dies, νήστιμος ἡμέρα.

Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.

Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.

Jentaculum, ἀκράτισμα, et ἔμβρωμα, τό· πρωϊνὸν ἄριστον.

Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.

Jesus, Ἰησοῦς.

Igitur. ἄραγε. δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.

Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ϗ ἡ· ἀνεπιστήμων.

Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.

Ignavè, ῥαθύμως.

Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.

Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ ἀεργὸς, ἀπράγμων.

Ignavus sum, ἀργέω, ῥαθυμέω.

Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.

Igniarium, πυρεῖον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.

Ignis, τὸ πῦρ· ἥφαιστος -ου, ὁ.

Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.

nitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
nobilis, δυσγενής, ὁ ϗ ἡ· ἀκλεής. ἀγενής, ἄγνωστος. ἄδοξος, ἄσημος.
nobilitas, δυσγένεια. ἀγένεια, ἀδοξία.
nominia. αἰσχύνη, ὄνειδος, τό ἀδοξία, ἀτιμία
nominiâ afficere, καταισχύνειν. ἀτιμᾶσθαι.
nominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ. ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
nominiosus, ἄτιμος. ἄδοξος.
norandum est, ἀγνοητέον
er Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
gnoratio, *vel* Ignorantia, ἄγνοια. ἀγνόημα, ἀγνωσία
gnoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
gnoscibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
gnosco, συγγινώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
gnotum erat. ἄδηλον ἦν.
gnotus, ἀγνὼς εἰμί. ἄδηλος ἄγνωστος.
lex, ilicis, πρῖνος.
lia, λάπαρα, κενεών, κῶλον
l cet. *statim*, εὐθὺ δή, ἴθι παραυτίκα.
lico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταρρέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illic, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθής, ἀβλαβής, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille -a -ud, ἐκεῖνος. αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα. ἐπαγωγαί, δέλεαρ, ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ· ἄνομος, νόθος, η, ον. ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ· ἄφθορος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δυσπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δυσπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ *et* αὐτόθι, αὐτοῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινα, ἐφέλκω, δελεάζω.
Illicitè, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· παράνομος, ἀπρεπής.

Illicò, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρούω
Illigatus, προσδεθείς
Illigo, προσδέω συνάπτω.
Illinc. ἐκεῖθεν. αὐτόθεν. ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω. ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθής, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλουτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc. ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἵνα
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπούσης ἡμέρας
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω. ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω
Illunis nox. νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἔμπαιγμα.
Illusor. ἐμπαίκτης. εἴρων
Illustratio, καλλώπισμα, τό αὔγασμα. τό
Illustris, φωτεινὸς. λαμπρός. *pro* nobili, ἐπιφανής. εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κύδιστος, ἐν ὀξύτατος
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλοῦν, φανεροῦν.
Illusus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies. ἀλουσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor. φαντάζομαι, εἰκάζω
Imago. εἰκών, όνος, ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula. εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄρρωστος, ἀδύνατος ἀβληχρός
Imbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀρρωστία
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος. ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex -icis, σωλήν, γεῖσσον.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.
Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator. μιμητής, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαί τινα.

Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ϗ ἡ, ἀμίαντος
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, *crudelis*, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνής, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, *et* ἀτίθασσος. ὁ ϗ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀναρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος. ὁ ϗ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ἐπιλελησμένος.
Immemor sum, ἀμνημονέω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus. ἄμετρος. ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐγκατακλύω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὀφληκώς.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεστὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπεξανίσταμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος· θάνατος, *mors*.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo. ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοικτεί.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ ϗ ἡ· ἄνοικτος, δύσοικτος.
Immissio, ἐνσεία, ἔφεσις.
Immitis. ἀνελεήμων, ἀπηνής, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, *manus alicui*.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ϗ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄπαυστος.
Immodestè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαστος, ἄκοσμος. ἄθαυστος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.

Immolo, θύω, ἱερεύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ ϗ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινί, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινι.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ· ἀκήρατος, ὁ ϗ ἡ· ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειστος, ὁ ϗ ἡ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελής, ἀνεισφόρος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ϗ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγή, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτι, καὶ μὴν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθής, ὁ ϗ ἡ.
Impatientèr, ἀμιντὶ, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεής, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαί, σκεύη πολεμικά, τὰ σκευόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, à vitiis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, accus. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, insumo, προσανελίσκω τι, δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa -æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.

Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγός, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικός, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόσταγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ ϗ ἡ ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελής, ὁ ϗ ἡ· ἀτέλεστος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημοσύνη, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio -or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τοῦδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, καταδίκησις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐπιβολή, ἐπιφορά, ἐπιδρομή, ὁρμή, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, ῥάθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβής, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ ϗ ἡ· ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πληρόω, γεμίζω ναῦς σίτου, naves cibo, ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος, inani spe.

Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus -ûs, ἐπιπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus vel Implicitus, ἐπιπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω τινὰ, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἐμβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum pro injungo, ἐπιβάλλω φόρου τέλος, vectigal, ἐπιτάττω quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατής, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμοῦ ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ -ακος, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατής· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotentèr, ἀδυνατεὶ, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorum Impotentia, ἡ περὶ τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.
Imprecor, καταράομαί τινι, ἀρὰς ποιοῦμαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπῳ ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαστος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναιδῶς, πονηρῶς.

Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός
Impropriè, οὐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυστυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβούλως
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
mprovisò, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus; ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
mprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοησία.
mpubes, ἄνηβος.
mpudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ ϗ ἡ.
mpudens sum, ἀναισχυντέω.
mpudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
mpudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
mpudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
mpudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.
mpugnatio, προσβολή.
mpugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
mpulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθισμός.
mpulsor, ὤστης, παροξυντής.
mpunè, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
mpunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
ion Impunè feres, οἰμώξῃ.
mpunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
mpunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
mpurè, ἀναγνῶς, ἀκαθάρτως.
mpuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
mpurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
mputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν *vel* σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προστίθημι.
mus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
n, ἐν, ἐνὶ, ἐς *vel* εἰς.
n animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλεσθαι.
n causâ sum, αἴτιος τούτου εἰμί.
n hunc modum, κατὰ δὲ τοῦτον τὸν τρόπον· οὕτως.
n posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
naccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ ϗ ἡ.
nædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
næqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.

Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀστάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φροῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κενότης, τὸ κενόν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inaniter loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκουστος, ἄπυστος.
Inauguratus, οἰωνισθεὶς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicatò, οὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιστος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, *frustrà*, φροῦδα, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλοῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω· ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.

Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνουσία, ἢ ἄνομος· μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus -a -um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρουργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, *sermonem*.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τοὺς πολεμίους, *in hostes*, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι, *cum genit.* ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐγκοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, *et* πρός τι· παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad honesta facta:* προτρέπω τινὰ εἰς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς -οῦ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Incivilitèr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, οὐκ ἀστείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ϗ ἡ· λαμπρὸς, ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιστία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνώριστος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς -οῦ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄστει· ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ϗ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτιμελής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἄμοιρος.

Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.
Incommodo, βλάπτω τινὰ, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχέρημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηστος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος.
Incompositè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιστος.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοστία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόστως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος.
Inconcussus, ἄσειστος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιστία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπεριεσκέπτως, ἀφροντίστως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstantèr, ἀβεβαίως, ἀστάθως.
Inconstantia, ἀστασία, μετάνοια.
Inconsultè, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
Inconsultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβουλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ ϗ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ϗ ἡ. ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ϗ ἡ.

Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλοῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιστος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἐλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι, ἐπιωάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· pro sæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι pro obnixè rei alicui operam dare, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τοὺς λόγους, literarum studiis incumbo
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis ἀνήκεστος, ἀνίατος, νήκεστος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια. ἀφροντιστία.
Incuriosus, ἀμελής.
Incurro, ἐμβάλλω. ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurso, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.

Incurvus, κυρτός.
Incus -udis, ἄκμων -ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαί τινα τοῦτ' ἐγκαλέω σοι τοῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταστής.
Indagine cingo, περιτειχίζω.
Indago -inis, θήρα vel θήρευμα, τειχισμός.
Indago -are, θηρεύομαι, pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, ὁ καθήκων.
Indecenter, ἀπεικότως, οὐ πρεπόντως, οὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, οὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρούρητος.
Indefessus, ἀκάματος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος. ἀθῷος.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτής, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico as -are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico -is -ere, ἀπαγγέλλω τινὶ τι· καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indictâ causâ, ἄκριτος vel ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία, ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis; ἐνδεὴς τούτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.

ndigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
ndignabundus, ἀγανακτοῦντι ἐοικώς.
ndignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
ndignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
ndignè fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
ndignitas, ἀναξία, ἀπρεπεία.
ndignor, *irascor*, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *et* ὑπέρ τινος, *ob aliquod*: ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
ndignus, ἀνάξιος, οὐκ ἐπάξιος.
ndigus, ἄπορος, ἐνδεής.
ndiscriminatim, ἀδιακρίτως.
ndissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
ndistinctus, ἀδιάκριτος.
ndivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄσχιστος.
ndo -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
ndo nomen, ἐπονομάζω.
ndocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθής.
ndoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
ndoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμουσος.
ndoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
ndoles, φύσις, ἦθος, τό· φύη.
ndoles bona, εὐφυΐα.
ndomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
ndotatus, ἄπροικος, ὁ καὶ ἡ.
nducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νοῦν.
nduciæ, ἀνοχαὶ, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
nducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
nduco, ἐπάγω, εἰσάγω· *pro* persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
nductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.
ndulgentèr habere aliquem, φιλοστόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, *aut* κεχαρισμένως.
ndulgentia, φιλοστοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, *voluptatibus*.
ndumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
nduo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, *veste*.
nduresco, σκληρύνομαι.
nduro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
Indusium, χιτωνίσκος.
ndustria, φιλοπονία, ἐπιστρέφεια, ἀγχίνοια, σπουδὴ, ἐπιμέλεια.
de Industriâ, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, *aut* προαιρέσεως, προκρίτως.
Industriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Industrius, φιλοπόνος, σπουδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνους.

Indutus -a -um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, μεθύων
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ· νηστία.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Inelegantèr, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόστως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio -is -ire, ὑθλέω, ὕθλους λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι· ἀφυὴς πρός τι ἀπρεπὴς, ἀνάρμοστος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιστος.
Iners, ῥάθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥαθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
Inesco, δελεάζω, ἀγκιστρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραστος, ἄδραστος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένου ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, οὐ πρόχειρος, οὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραστος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραστος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, οὐκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, στηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀπόῤῥητος.

Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπόμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιβύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infaustus, δυστυχὴς, ὁ καὶ ἡ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος.
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυστυχέστατος.
Infelicitas, δυστυχία, δυσπραξία.
Infelicitèr, δυστυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυστυχὴς, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυστυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδῃ.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχια -ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης -ου, ὁ· νεκροδέγμων.
Infernus- a- um, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ κάτω· ὁ καὶ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιοῦν τινα· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus -a -um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακουργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις
Inficio, βάπτω· *pro* maculo, διαφθείρω. μολύνω.
Inficior, *nego*, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιστος, οὐ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίστως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπερίγραπτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωστία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.

Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναστρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus *et* **Inflexio**, ἔγκαμψις.
Infligo, προσρίζομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγάς, verbera. προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματέω ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαστής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυστυχής, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυστυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, *cum dat. et accus.* κάτω· ὑποκάτω. ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι.
Infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανός, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco -are, φαιὸν ποιῶ, ἀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω ἐπί τινι, *propter aliquid*: στενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυής, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγεννώμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, ὑπερμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως. εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια. γνησιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος. ἐπιεικής.
Ingero, ἐμβάλλω, ἐπιφορέω τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεής, ἄτιμος.
Ingluvies, γαστριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδής, ἀτερπής, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem*: εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος. εἴσοδος. βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βουβὼν, ἡ ἦτρ.
Ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηστος πρός τι ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, **Inhæresco**, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκαλλής, ἀσχήμων. ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος. ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè *et* **Inhumanitèr**, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὺς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρός, δυσμενής, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, *et* περί τι ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, χαλεπῶς, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος. ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *sacris imbutus*, μυσταγωγούμενος. μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι
ab Initio ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος
Injucundus, ἀηδής, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προσάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις ἡ· λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικός
Injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προστάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευστος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια. κακουργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ᾗ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
Innato -as, ἐννήχομαι, ἐννέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαί τινι, ἐπερείδομαι
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβής, ἀνέγκλητος.
Innocentèr, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνώριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινοποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθής, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀνηκουστία, ἀπείθεια, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβής, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριστος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία.
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεής.
Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω. φημί.
Inquies *et* **Inquietudo**, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία. ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄτακτος, ἀνήσυχος.

nquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
nquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
nquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
nquino, μιαίνω, μολύνω.
nquio, φημί.
nquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
nquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
nquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
nsalubris, νοσώδης, νοσηρός.
nsalutatus, ἀπροσηγόρητος.
nsanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
nsania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
nsanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
nsanus, ἐμμανὴς, μανικός.
nsatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
nsatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
nsatiabilitèr, ἀκορέστως.
nsciens, ἀγνὼς, ἀμαθὴς ὤν.
nscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
nscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
nscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
nscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
nscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
nscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
nsculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
nsecta, ἔντομα.
nsector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
nsensibilis, ἀναίσθητος.
nsensibilitas, ἀναισθησία.
nsepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
nsequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
nsero -ui -ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
nsero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
nsertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
nservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
nservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
nsideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
nsidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
nsidias struo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν ποιεῖσθαί τινι.
nsidiator, ἐπίβουλος.
nsidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
x Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
nsidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
nsiduo, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
nsignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
nsignio -is -ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
nsignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
nsilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.

Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προσβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνέχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· pro superbo, ἀλαζών.
Insolentèr se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· item arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia -æ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκατασπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἴσπνοη, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instantèr, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, cum genit. ὡς.
Instauratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρώννυω κλίνην.
Instigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Instigo -as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
Instillo, ἐνσταλάζω et ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ Θεόν.
Instinctus -ûs -ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.

Institor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, decerno, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· pro incipio, ἐνίσταμαι· pro doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινά.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, doctrina, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τό· παίδευμα· denotat etiam propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, urgeo, ἐνίστημι· pro incumbo, ἔγκειμαι· pro imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, id est, docere, διδάσκειν τινά.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον -ου, τό· σκεῦος.
Instruo, ordino, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλυκὴς, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· pro fatuo, ἀναίσθητος, ἄγνωμος.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινὶ ἐντρυφάω τινί.
Insum, ἔνειμι. διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλάτι.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκμαῖος, ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.

Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, οὐκ εὐκαίρως, οὐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus -a um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempestus, ἄωρος παράκαιρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾷν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐφιστάναί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus ἀπείρατος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, cum genit. ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν cum dat. vel εἰς cum accus.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἐκετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ὑπὲρ ἐντευξις.
Intercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni et aquâ et tecto πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, veto, ἀπαγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις· ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τό· παραγγελία, ἀπαγόρευμα.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum ἐνίοτε.
Interea ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τοσούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, vide Refert.
Interfector, φονεύς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινὰ, κτείνω τινὰ, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.

Interimo, διαφθείρω τινὰ, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμός, διάλεξις.
Interloquor, λόγον παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, cesso, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγου παρεμβολή, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολή, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητής, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, acc. παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, στιγμαῖς διαιροῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεής, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τοῦτο, de hâc re: vel περὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις· διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάστημα, τό· διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίσταμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις· διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula χιτωνίσκος.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.

Intestina -orum, ἔντερα. ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυστρον.
Intestinus, -a um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.
Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιστος, ἀφόρητος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιστος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διαμπάξ.
Intrà, ἐντὸς, gen. ἔνδον. ἔσω.
Intractabilis, ἀδάμαστος, ἀπήνετος, ὁ καὶ ἡ· ἀπειθής. ἀμεταχείριστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεής. ἀδείμαντος, ὁ καὶ ἡ· ἄτρομος, ἄφοβος, ἄπτωτος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτόν -οῦ, τό.
Intrò, adv. ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγή, προαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσάζω.
Introrsus vel -sum, εἰς τὸ εἴσω vel εἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, et πρός τινα ὁράω, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ἐγκύομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, imparatos: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικήν, Atticam: ἐπιτίθημι, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, εἰσβολή.
Invasor, ἐπιβάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορέω.
Invenio, εὑρίσκω et εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετής, εὑρέτωρ.
Inventum, ἐξεύρημα, τό· εὕρημα, ατος, τό.

Inventus, εὑρημένος, εὑρεθεὶς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμούσως.
Invenustus, ἄμουσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναισχυντος.
Inversio, ἀναστροφὴ, καταστροφή.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, περιγηράσκω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τοῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαστος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινὰ, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἄκοντι, ἀκουσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐκ ἑκών.
In universum, ὅλως καθόλου.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω et πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίσταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐπίλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω· εἴς τι, περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, calamitatibus: περιειλέω.
Inurbanè, οὐκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ οὐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρείως, ἀχρείως, ἀήθως.
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἀτριβής.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπουδῆς.
Jocone an seriò, παίζων ἢ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα -ατος, τό· παίγνιον, τό· γέλοιον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία.
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel περί τινος, propter aliquam rem: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαστος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωστος, ἀμώμητος.
Irrequietus, ἄπαυστος, ἀκάματος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀνεπίστρεπτος, ὁ ϗ ἡ· ἀμετάπειστος.
Irrideo, καταγελάω τινὸς, et τινὶ, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαβρέχω.
Irriguus, κατάῤῥυτος.
Irrisor, χλευαστὴς, μωκός.
Irrisus et Irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptiónem facere, προσβάλλειν τινί.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, οὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ τοῦδε τοῦ τόπου.
Iste, οὗτος, ὅδε.
Istic, adverb. αὐτοῦ, τῇδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐκεῖθεν.
Istiusmodi, τοιουτότροπος, τοιοῦτος.
Istorsùm, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ità, adverb. οὕτως, οὑτωσὶ, ναὶ, πάνυγε.
Ita, ut, οὕτως, ὡς, vel οὕτως, ὥσπερ.
Itane, οὐκ ἄρχγ', ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' οὖν, τοιγάρ, τοιγαροῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterùm, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις ϗ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας -ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τοῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.

Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιστα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς -ῦ, ὁ· δικαστής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις -εως, ἡ· κρίμα, τό· pro opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινὰ, et περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πλέθρον, et πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό· montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλιον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, *idem.*
Junctìm, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰούνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τοῦ διός· κρονίων.
Jura violare, θέμιδας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jurè, δικαίως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριστικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαστής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβουλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαστικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι et ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus pro liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις -ιτος· pro potestate, ἐξουσία.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα *et* τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jussum, ἐπίταξις, πρόσταγμα.
Justa, *exequiæ*, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, *delectat*, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐστι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος -ου, ὁ· πόρταξ -ακος, ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juvenilitèr, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κοῦρος, ὁ· νεανίας -ου, ὁ· ἠΐθεος, αἰζηός.
Juvenis sum, νεανιεύω *et* νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινὶ, *et* τινὰ, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, *adversus hostes.*
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, *cum dat.* adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KAbbala, *v.* Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλάνδαι, *Plut.* νουμηνία, *idem.*
Kalendarium, καλενδάριον.
Klimax, *v.* Climax.

L.

LAbasco, καταφέρομαι, *pro* animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto *et* Labefacio, λυμαίνομαι, *accus. et dat.*
Labellum, χειλάριον.
Labellum, *vasculum*, λεκάνη.
Labem aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινά.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium *et* Labrum, χεῖλος -εος, τό.
Labo -as -are, ὑποφέρομαι, ἀποφθίω.
Labor, *cado*, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος -ου, ἄπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξειργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθί.
Laborem detrectare, μαστινεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, *operam do*, πονέω, ἀσκέω· *pro* malè habeo, μοχθέω· *pro* angor, φροντίζω, σπουδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνειν ἐσθίειν.
Labrum, *vas*, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer *et* Lacerus, διερρωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φιλόνης, μανδύα -ας, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, λωβάω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta *et* Lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μύων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, *contumeliâ.*
Lacesso, *provoco*, προκαλέομαι τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ -υος, τό.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτός.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo *et* Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, *lac sugo*, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτινὸς, γαλακτερός.
Lacto, *lac præbeo*, γαλακτίζω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.

Lacuna, τέναγος, τό. τελμὶς, τέλμα -ατος, σήραγξ.
Lacunar, φάτνωμα, τό· κατασίγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω.
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίζων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινὰ, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῶν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιός· *pro* inauspicatò, δυσοιώνιστος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολυπενθὴς, στονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιρμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἐλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, θυννάζω, κατατεχνάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλίγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμνασταί.

Lanius *et* Lanio, κρεωπώλης, κρεουργὸς, ἄρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴονθος, ἴουλος, λάχνη, προσωπογώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευστήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξανθίον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀπήρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σὰρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέστιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, *equum* : χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω *et* ἀσελγέω, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαστής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάπονος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.

Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δίλετρον -ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῦθρον.
Latibulum, φωλεὸς -οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus -ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro -as, ὑλακτέω τινὰ, *in aliquem* : βαΰζω.
Latro -onis, ὁ λῃστὴς, οῦ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ λῃστίδιον.
Latus -eris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus -a -um, πλατὺς, εὐρὺς -έος, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, κατευφημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos : ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valdè, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λούω, de corpore : νίπτω, *de manibus* : πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.

Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* amplo, εὐρύς.
Lea *et* Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ὁ κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κύριοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα· λεγιὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego -as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω· *pro* prœternavigare, παραλέγεσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακή.
Lembus, λέμβος -ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ἡ· πορνοβοσκός, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πραΰνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πρᾳότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Lenitèr, ἠπίως, πρᾴως, ἡσύχως, λείως.
Leno -onis, μαστρωπὸς, ὁ ἢ ἡ· πορνοβοσκός.

Lenocinium, μαστρωπεία, *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· *pro* blandiri, χαρίζομαι, κολακεύω.
Lens -dis, κόνις, ἡ.
Lens -tis, φακὸς, φακή.
Lentè, *tardè*, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus -a -um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, στωμύλως.
Lepidus, καλλιεπὴς, στωμύλος, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos *et* Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra, λέπρα.
Lepus -oris, λαγὼς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia *vel* Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πραΰνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαὴρ -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· *pro* parum, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo -as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, Libamen, Libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἀσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον. ἡ βίβλος.
Liber -a -um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ ἢ ἡ· ἐλευθέριος· *pro* munifico, δαψιλὴς, ὁ ἢ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.

Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλευθερωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, παιδοποιεῖν παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, *placet*, δοκεῖ, φίλον ἐστι, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνης, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, καταστροφὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ κτέρεα, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριστὴς, ἐνταφιαστής.
Libo -as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, σταθμὸς, ζυγός.
Libraria -æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος.
Librator, ὁ σταθμώμενος, ζυγοστάτης.
Libro, ταλαντεύω, σταθμάομαι.
Libum, ψαιστός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐστι, ἔξεστι, ἔνεστι.
Licèt, *conjunctio*, κἄν, καίτοι, εἰ καί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειστηριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien -enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo -onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνευμα.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν -ῶνος.

ilium, χρίνον, λείριον -ου, τὸ· ῥόδον -ου, τό.
ima, ῥίνη -ης, ἡ.
imatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
imax, κοχλίας.
imbus, κράσπεδον.
imen, βηλὸς, οὐδὸς, βατήρ.
imes, ἡ ἀτραπός· ὅρος -ου, ὁ· ὁρισμός.
imis intueri, παρακύπτειν εἴς τι. παραβλέπειν.
imitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
imito, ἀφορίζω, περιορίζω.
imo as, ῥινάω, ἐκρινίζω, περιψάω, pro expolio, κατακοσμέω.
imosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
impidus, clarus, διαφανής.
imus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ
imus -a -um, πλάγιος, παραβλώψ.
inctus -ûs, λεῖγμα, τό· ἔκλειγμα.
inea, γραμμὴ, τάξις.
inea media, ἡ διάμετρος.
ineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
ineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
in[...] λείχω.
in[...], γλῶσσα vel -ττα· διάλεκτος.
inguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ· ὁμόφωνος.
ingula, γλωττάριον, γλωσσίς.
inio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
inquo, λείπω.
inteolum, τὸ ῥάκος· λῖς -τος, ὁ· ὀθόνη.
inter, σκάφη, σκαφίδιον.
inteum, ὀθόνη -ης, ἡ· σινδών.
inteus, λίνεος -οῦς.
inum, λίνον.
ippio, λημάω, γλημάω vel γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
ippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
ippus, λημῶν, γλαμυρός.
iquamen, χύλισμα -ατος, τό· χύλωσις.
iquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χυλόω, χυλίζω.
iquefactio, τῆξις vel τηκεδών.
iquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
iquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
iquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐστι.
iquidò, φανερῶς, σαφῶς.
iquidus, ὑγρὸς, ὁ· pro puro, καθαρὸς· διαφανής.
iquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς -οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis -itis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα -ης, ἡ, ἔγκλημα, κρίσις.

Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ sacræ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιστολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθοῦ, ob mercedem: ἐρίζω τινὶ περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελέω.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν -νὸς, ὁ vel ἡ· λιμὴν -ένος, ὁ.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Livesco, lividus fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ -ωπος.
Lixa -æ, σκευοφόρος, φορηγός.
Lixivia -æ vel Lixivium, κονία.
Lixus -a -um, ἑψητός.
Loca prærupta, τὰ ἄπαλα -ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδότης.
Loco ejus, ἀντὶ, cum genit. ἀντί τινος.
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, pono, τάττω· pro elocare, ἐκδίδωμι εἴς τινα, interdum significat, pretio utendum do, ἀπομισθόω.
Loculus, λάρναξ -κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, παραχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· pro opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, κάρπασον -ου, ἡ.
Locus publicus, λέσχη -ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος -εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.

Loligo, τευθὶς, τεῦθος -ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λίπασμα.
Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετὴς, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμίων.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάστημα, διαμονὴ, μακρότης -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, ποῤῥωτάτω.
Longissimus, μήκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης· μῆκος, τό.
Longius. ἀπωτέρω, ποῤῥωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
Longum, μακρόν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, στωμύλος.
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινὶ, vel πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπους, κυλλοπόδης -ου, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, οὖρον, οὖρον. ἔσθημα.
Lubens. ἀσμένος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὔκολος, ὀλισθηρός.
Lucanica, ἀλλᾶς -ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
in Lucro deputare, κέρδος νομίζειν τι, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re: κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος,

πολυκερδὴς, χρηματιστικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τό· πάλη.
Luctator, ἀγωνιστὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος· πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τό· ἄλσος -εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινί· καταμωκάομαι, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, ἔμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιστὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω· pro derideo, καταγελάω τινὸς, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινὶ, et ἐπί τινος, propter aliquid : θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam : ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύστονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς -ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τό· φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιστος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναία, μήνη.
Luna crescens et decrescens, σελήνη τικτομένη ϗ φθινοῦσα.
Luna nova, νουμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, persolvo, ἀποτίνω, διατινύω, τίω.
Luo pœnas, τίνω ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκῶν, λυκῆ.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, et ἀηδὼ -όος -οῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, item κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· deinde expio, καθαίρω, ἁγνίζω, tum lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, pro lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, etiam idem quod Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἐνυδρίς.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio vel Luxurior, κατασπαταλάω, ἀσωτεύομαι. Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ -κὸς, ὁ ϗ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MAcellum, κρεωπώλιον.
Macer, Macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐκτετρυχεὶς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω et -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus -a -um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, προστρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινὰ, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, [illegible]μαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον et ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον ϗ μᾶλλον ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ ϗ ἡ· προστάτης.
Magister equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προστασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πειθαρχεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσάγειν εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες· pro imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης -ητος, ὁ.

Magni æstimare, τιμᾶν πλεῖστα.
Magni facio, θαυμάζω τινὰ τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία, μεγαλουργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, περίσημος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ϗ ἡ μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, μάϊος, σκιῤῥοφοριών.
Mala, σιαγών· παρειὰ -ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Malè habere, ἀῤῥώστως, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, καλῶς εὔχομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινὶ, et κατά τινος· κακολογέω τινά.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἐπιχαιρέκακος, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακόνοια.

Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιουργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥᾳδιουργὸς, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιστὴρ -ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χερνίβιον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιτρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.
Malum, *substant.* pro afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλή· κακοῤῥαφία.
Malus, μηλέα -ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς -οῦ, ὁ.
Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακοῦργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζός· ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, θηλὴ, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω et -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κυλλός.
Mandata facere, τὰ προσαττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τό· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando -as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαί σοι, προστάττω.
Mando -is -ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινὰ, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρίς.
Manicatus, χειριδωτός.

Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα -ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano -as -are, ῥέω, προΐεχομαι, βρύω.
Mansio, μονὴ, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, *equum*: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πρᾳϋμένως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾷος, ἥμερος, ὁ ϗ ἡ· ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manuduco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθείς.
Manumittere, ἀπελευθεροῦν, ἀνεῖναί τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα et τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.
Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.

Maris æstus, πλημμυρίς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις -ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐνθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, ἄρης -εος *vel* -ητος. ὁ ἐνυάλιος.
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γινομένης.
Martius *et* Martialis, ἄρειος, ἀρήϊος.
Martius mensis, μουνυχιὼν, ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ· *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Masculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Massa, μᾶζα· ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Mastigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Mastix, μαστίξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Mater familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις. ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ. θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, οὐρητρίς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπιτάχυσις.
Maturè, ὡραίως.

Maturesco, πεπαίνομαι, ἀκμάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιταχύνω, πέπτω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillà percutere, γναθόω, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Meâ quidem sententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὸν Κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen *et* Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico *et* Medicor, ἰατρεύω τινά.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεστὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ. μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μερμηράω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, *vel in negando*, μὰ Δία.

Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitus, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel -lis, μέλι -ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliusculè habet, μικρὸν ῥᾷον ἔχει.
Mellificium, μελιττοποίησις, μελιττουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένινος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμιμνήσκομαι, μνημονεύω, μνημονεύω τινί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιομνημόνευτος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακαταθέσθαι τι.
Memoriæ prodere, δηλοῦν τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, ἀπομνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμιμνήσκομαί τι, μνησθῆναι τινός.
Memoritèr dicere, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, *pro* narrare, λέγω, ἱστορέω, διηγέομαι, ἀπομνημονεύω.
Menda *et* Mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τό· ψευδολογία.
Mendax, ψεύστης, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαίτης.
Mendosus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.

ens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν -νός· γνώμη.
ensa, τράπεζα.
ensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
enses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
ensis, μήν.
ensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
enstruus, ἐμμήνιος et ἔμμηνος.
ensura, τὸ μέτρον.
ente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
ente perpendere, ἐπισκοπεῖν
ι.
Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ
ν τινι.
entio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
entionem facere alicujus, μνησθῆναι τινὸς et τινὰ, et περί
νος, μνείαν ποιεῖσθαι τινός.
entior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, τοκρίνω.
entis compos, ἔννους, ἔχεφρων.
entis delirium, φρενῖτις.
entum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
eo, vado, πορεύομαι, βαίνω, ἔρχομαι, itidem, fluere, ῥεῖν.
eo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
eracum vinum, ζωρὸς οἶνος, κρατος.
eracus, ἄκρατος, ζωρός.
ercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
ercatura, ἐμπορία.
ercatus, ἐμπόρευμα.
ercede conductus, ὑπόμισθος.
ercede loco, μισθῷ τινί τι.
ercedem fero, μισθοφορέω παρά σου.
ercenarius, μισθοφόρος, μισαρνής.
erces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
ercor, ἀγοράζω τὶ παρά τινος,
aliquo: ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.
ercurius, Ἑρμῆς.
erda, σκὼρ, σκατὸς in gen. κόπρος.
erenda, τὸ προδείπνιον.
ereo et Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμὶ, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
nè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
ale Mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
eretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
eretricor, πορνεύω.
eretricula, ἑταιρίδιον.
eretrix, ἑταίρα, πόρνη.
erges -itis, θέριστρον.
ergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
ergus, αἴθυια -ας, ἡ.
eridianus, μεσημβρινός.

Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus -a -um, ἄξιος.
Merula, κόσσυφος.
Merum, ἄκρατος, subauditur οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὸ ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ ἄμητος.
Messor, θεριστὴς -οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor -aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοίομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐςὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δειδω περὶ λῃςῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς -ὴ -όν.
Mica, ψὶξ -χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, στίλβων, ἀςράπτων.
Mico, στίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναλύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles -itis, ςρατιώτης -ου, ὁ.
Militaris, ςρατιωτικὸς, ςρατεύσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, ςρατιώτας καταλέγειν vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, ςρατεία, ςρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, ςρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, ςρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι et χίλια.
Millesimus, χιλιοςός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν et ἰκτῖνος, ὁ.

Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ -ᾶς, ἡ.
Minaciter, ἀπειλητικῶς.
Minæ -arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervà crassiore, παχυτέρᾳ μούσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐπουρέω.
Minimè, οὐ μέντοι, ἥκιστα, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπεύων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινὶ τοῦτο, in hac re: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος -ου, ἡ.
Minor -aris, ἀπειλέω τινὰ θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαςός.
Mirabilitèr, θαυμαςῶς.
Miraculum, θαῦμα, τό· μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαςέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαςικὸς, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, et τινὰ τῆς σοφίας, subintellige ἕνεκα, ἄγαμαι.
Mirum, φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, οὐδὲν θαυμαςὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαςὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαςὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύςηνος, δυςυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρός.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινὰ, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Misereseo, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ ἢ τό· οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.

Miseror -aris, οἰκτείρω τινά.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιστος, τλημονέστατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπὴ, ἀποστολή.
Missum facere aliquem, ἀφιέναί τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἢ πέπτομαι.
Mitigatio, πράϋνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis -e, πρᾶος, προσηνὴς, ἤπιος.
Mitra. μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητὴς, ἐπιστάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικὴς, σώφρων. εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἀρτὶ, ἀρτίως, αὔτικα, νῦν.
Modulatio, μέλος. ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτρον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέτρον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha. μοιχαλὶς -ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τείχη. τά· περίβολον.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος -εος, τό· ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφὴς, λυπηρὸς, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τό· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τό· μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμὸς, ἀνία, ὄχλος.

Molestiâ afficio, βαρύνω τινὰ, λυπέω τινὰ ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρὸς, δυσχερὴς, ἀηδὴς, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πρᾴως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo -is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ στιγμὴ, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινὶ, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινὸς, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος. βουνώδης.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora. διατριβὴ, ἀναβολὴ, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερὸς, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος -ου, ἡ· νόσημα, τ...
Mordax, δάκνης -ου, ὁ· δηκτικ...
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καταπτύεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδὰξ. προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθ...
in More positum est, νενόμισ...
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη. τρόποι.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοός εἰμι, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθ...
Morio, μωραίνων, γελωτοποι...
Morior, τελευτάω, τὸν βίον τελευτάω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἐκψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, expecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: aliquando pro curo: nihil moror, οὐδέν μοι μέλει: pro retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία. δυστροπία
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστ...
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα. ἡ· βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις
Mors æterna, θάνατος αἰώνι...
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανὼν, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla. σείσουρα.
Motus, et Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo, et Mucesco, σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρωώδης, σαπρός.
Mucor -oris, εὐρὼς, σαπρότης
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκημα.
Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, καταψάω, πραΰνω.
Mulcta, ζημία, ἐπιβολή.

Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto -as, ζημιόω τινὰ θανάτῳ vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀβδέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ -αικός.
Mulierositas, φιλογυνία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικοφίλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολύ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῇ γε, ἧττον.
Multoties, πολλοστόν.
Multum abest, πολλῶ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολύ.
Multus, πολὺς, πολλή, πολύ. συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Munditiies, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus -a -um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἰχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμός, ἀσφάλεια.
Munitus -a -um, τετειχισμένος, ἰχυρὸς, ἀσφαλισθείς.

Munus, δῶρον, δώρημα, τό: pro *officio*, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν vel διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exsequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus araneus, μυγαλῆ.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μυόφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυῶν -ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀστασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό: πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς -ῦ, πηρὸς -ῦ, ὁ ἐλλιπής.
Mutio -is -ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuò, πρὸς ἀλλήλυς, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuo do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuo accipio*. δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα -ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος -ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδειος μονῳδία.

Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata -æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος: Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γένεσις, γέννησις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.
Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ ϗ ἡ ναυαγὸς, ναυαγῶν.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος -ῦς.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachium, ναυμαχία.
Navo -as -are operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία et ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.

Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα; πότερον;
Ne, *dehortativum, adv.* μή, μὴ δῆτα· *pro* ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανός, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδής, νεφώδης.
Nec *et* neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessariò, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντεία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι *et* μήτι, ὅτιγε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιτος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιτον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιτος.
Nefas est, οὐχ' ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπευκταὶ καὶ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιτος.
Negantes Deum, ἀρνηθέθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus -ûs, ἀμέλεια.
Neglectus -a -um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελής, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳθυμέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἔξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολή, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀπραγμόνως, εὐπετῶς, ἀκονιτί.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, πόνους παρέχειν.
Nemo, οὐδείς, οὔτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδή, δηλονότι, δήπου.
Nemus -oris, νέμος, τό· τέμενος, τό· ὕλη· ἄλσος, τό.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι καὶ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνή, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μή πῃ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῇ, οὐδαμῶς, οὐδήπω, μὴ δῆτα, οὐ μέντοι.
Neque, μήτε, οὐδὲ, οὔτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲ μήν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαής, οὐκ εἰδώς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, ὁ· οὐδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, *pro* Nisi, εἰ μή, ἐὰν μή.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico *et* Nidulor, νοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονοττεύω, νοσσεύω.
Nidus, νοττιά, καλιά.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger sum*, μελαίνομαι.
Nihil, οὐδέν, μηδέν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅτι.
Nihili, παρ' οὐδέν.
Nihili facio, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι.
Nihili fio, ἐν οὐδενί εἰμι μέρει, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihilo pendo et duco, περὶ μηδενὸς ποιοῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, οὐδὲν ἧττον.
Nil, οὐδέν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τό.
Nimietas, τὸ περιττόν.
Nimirum, δήπου, δήπουθεν, ἦ τοι.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περιττός.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἐὰν μή.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρός.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor -eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπουδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνεος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιών, ἡ· νιφετός.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνώριμος, εὐγενής, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιός, βλάπτων, βλαβερός.
Nocentèr, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινά, κακόω τινα, κακόω τινά, ἀδικέω, ἐπιζημιόω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτός.
Noctu iter facere, νυκτοπορέω.
Noctua, γλαύξ.
Nocturnus, νυκτερινός, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερός.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τό· δεσμός.
Nolo, οὐ θέλω, οὐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τό.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστί.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινά, ὄνομα τίθεμαι τινί.
Non, οὐ, οὐκ, οὔτι, οὐδέν.
Non enim, οὐ γάρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, οὐ γὰρ οὖν.
Non modo, μὴ ὅτι, οὐχ' ὅτι.
Non ita pridem, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μικρόν.
Non multò post, οὐ πρὸ πολλοῦ, οὐκ εἰς μακράν.

Non solum, sed etiam, ἐκ ὅτι, ἀλλὰ καί.
Non tamen, μὴ μέντοι, ὁ μήν.
Nonæ *mensis*, νῶναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπω, ὔπω.
Nonne, *si*, ἢ ὐχ' ὁρᾷς; annon vides?
Nonnihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ.
Nonus -a -um, ἔνατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γνώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, σύνθημα, στίγμα, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινά.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεύς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι· προδηλόν ἐστι.
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστός.
Notus, *auster*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριὼν, νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, *ai* ἐννέα.
Noverca, μητρυιά.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη, νεομηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως
Novissimus, ὕστατος, ἔσχατος.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ· nox intempestiva, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμωρία.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ὁ ϗ ἡ ἐπίγαμος, ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, *velo*, καλύπτω· *pro viro tradi*, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρώχθες.

Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλαυρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, ληρώδης.
Nugigerulus, ὀθλοφόρος.
Nugor -aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω
Nullibi, ὐδαμῆ.
Nullius pretii, οὐτιδανός.
Nullo modo, οὔπως· ὐδ' ὅπως τι οὖν· ὐδαμῆ· ὐδαμῶς· ὐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μηδοτιῦν· ὐδ' ἂν εἴ τι γίνοιτο.
Nullus, μηδεὶς, ὐδεὶς, οὔτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδείς εἰμι
Num, ἆραγε, εἴτι οὖν ἆρα μή.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθείς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ *et* ἀριθμὸν· πολύχυς, πολυπληθής.
Numerus, ἀριθμός.
Numerus in Oratione *et* Musicis, ῥυθμός.
Numine afflor, ἐνθυσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλύσιος.
Nummularius, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνί· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή ὔν πῦ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις -εως, ἡ· παντοπώλιον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, ὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἆρα γέ, ἆρα μή, μή ὗν τι.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ὖν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία· ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nuntiat*, ἄγγελος· *pro eo quod nuntiatur*, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωστὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτου.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυός, ἐννυός.
Nusquam, ὐδαμῆ, ὐδαμῦ.
Nusquam non, πανταχῦ.
Nuto, νευστάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμὸς, τροφή.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον *vero* fructum *significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ. O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen*. διὰ, *acc*.
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περίοδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοστέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, καταχοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπισάγω, περιβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ϗ ἡ· ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι; ὑπακούω τινί.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro -as, πλανάομαι, περινοσέω.

Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ λιπαρὸς, παχὺς, κατάσαρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλός.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιστηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· pro exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾷν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐκτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, mors, τελευτή· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητής.
Objurgo, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· pro obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχή.
Obligo, ἐπιδέω, μεταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, στρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηστία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηστέω, ἀμνημονέω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixè, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινεφόω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολός.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνίσχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθείς.
Obscœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρός· pro ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παίδων, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequenter, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικός.
Obsequium. θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero -as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· pro observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· pro venerari, θεραπεύειν τινά.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητής.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρους.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, Obsidio, πολιορκία, περικάθησις, ἡ.
Obsido -is, et Obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐστημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίσταμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαροῖς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιοῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τὸ ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετάπειστος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· ἐνίσταμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινὶ et τινά.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ στόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήσσομαι, ἐκπλήττω τι, θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακοῦν τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκβαρβῶ.
Obtego, κατακαλύπτω, περιστέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινί· ὑπακούω τινί.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτέω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπαρέω τινὰ, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακόπτεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος, κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινὰ et τινὶ διασύρω, διαβάλλω τι.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω.
Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtuudo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινὶ et τινά.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλύς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινὶ, περιτυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχών.
Obumbratio, ἐπισκιασμός.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίσσω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ἡ ἀφορμή.

m Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
âcunque Occasione, ὅταν ἐντύχῃ
ptare Occasionem, καιροφυλακτεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
ccasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
ccasionem præbere, λαβὴν ἢ πρόφασιν vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
ccasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
ccasus, δυσμὴ, δύσις.
ccidens, δύσις.
ccidentalis, δυτικὸς, ἑσπέριος.
ccido, φονεύω et φονέω τινὰ, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἀποκτείνω.
ccido, pereo, καταδύω, πίπτω.
cciput, ἰνίον.
ccludo, κατακλείω, καταμύω.
cco -as -are, βωλοκοπῶ.
cculo, κρύπτω, καλύπτω.
ccultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
ccultè, κρυφῆ, κρυφίως, κρύβδα.
cculto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
ccultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
ccumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
ccupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
ccupatus, ἀσχολούμενος.
ccupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
ccupor, negotiis distrahi: ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
ccurro, ἀπαντάω τινὶ· συναντάομαι, pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
ccursus, ἀπάντησις, συνάντησις.
ceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
cior -aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
ciosè, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
ciosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
cium, σχολή.
crea, κνημὶς -ῖδος, ἡ.
creatus, κνημιδοφόρος.
ctavus, ὄγδοος.
cties, ὀκτάκις.
ctingentesimus, ὀκτακοσιοστός.
ctingenti, ὀκτακόσιοι.
cto, ὀκτώ.
ctober, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος.
ctogesimus, ὀγδοηκοστός.
ctoginta, ὀγδοήκοντα.
culatus, πολυόμματος, ὀξυδερκής.
ulis captus, ὀφθαλμοὺς πεπηρωμένος τὴν ὄψιν.

Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τό· ὤψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τό.
Ocyor, ὠκύων, ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκιστα, τάχιστα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινὰ, ἐχθαίρω, ἐχθραίνω τινί.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκιαμαχεῖν, στυγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, στυγερὸς, pro molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος -εος, τό· ἔχθος, τό.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμή.
Odoratus -a -um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror -aris, ὀσφραίνομαι· pro investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰστρηθείς.
Oestrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινὶ, προσκρούω, περιτυγχάνω· pro lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινὰ, προσκόπτειν.
Offensa, Offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾶν, offerre se periculis: ἐπάγειν.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελής.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· ἐμόν ἐστι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, interjectio, ὦ, ἆ, ὤ, ἄ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμός.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπωρὸς, λαχανοπώλης.

Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus -eris, λάχανον.
Omasum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω, ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
Omnifariam, πανταχῆ, παντοίως.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρατία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὁ ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάστακτος.
Onus, φόρτος, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ καθ' ἑαυτὸν αἰρεῖσθαι.
Onustus, βεβαρυμμένος, φορτισθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιώδης, ζοφώδης.
Opera -æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, considerare: ὁ τοῦ ἔργου μισθός.
Operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαστὴρ, ἐργάτης.
Operarius -a -um, ἐργαστικὸς, ἐργατικός.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
Operor, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.

Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, κατάστεγος, καλυπτός.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χειρούργημα, κατασκευή.
Opilio, ποιμὴν, προβατεύς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων -ονος, ὁ καὶ ἡ· πιμελής.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἴμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλής.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινί, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικουρέω νόσους, morbis: παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρή· ἄξιόν ἐστι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθείς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾷν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus -a -um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, *valdè*, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄστυ.
Oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καιρός.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος, πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλίβων.
Oppressus, καταπιεσθεὶς, κατατριβείς.

Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὄψαρον.
Optabilis, εὐκτός· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optato, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀριστεῖς.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, εὐχὴ, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, δεῖ, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινός.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio, funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀπορφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποστερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinarius, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω *et* -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, σύνταξις.
Orea, χημὸς, ὁ· στόμιον.
Ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.

Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἑῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπιτέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus -a -um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus -ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, *acc.* περιστέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto*, δέομαί σου τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, *justa*: αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus*, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, *subst.* γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἀποστομόω, *et* ἐπιστομίζω.
Os, ossis, ὀστοῦν.
Oscitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινά· κυνέω, *acc.*
Osculum, στομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογύνης.
Osseus, ὄστινος, ὀστώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδείκνυμι, [illegible] jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας -ατος, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀστρακισμός.
Ostreum, ὄστρεον.
Ostrum, τὸ ὄστρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολὴ, ἡ· ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.

er Otium, ἐπὶ σχολῆς el κατὰ σχολήν.
va parere, ὠοτοκεῖν.
vans, θριαμβεύων.
vatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
vile, ποίμνιον, αὐλή.
vina pellis, μηλωτή· κῶας, τό.
vinus, προβάτειος, μήλιος, ὁ.
vis, πρόβατον, μῆλον, οἶς.
vo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
vum, ὠόν, τό.

P.

PAbulatio, προνομή, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
abulor, νέμομαι.
abulum, τροφή, νομή, βορά.
acatus, εἰρηνικός, εἰρηνευθείς.
acificatio, εἰρηνοποιΐα.
acificator, εἰρηνοποιός.
acifico, εἰρηνοποιέω.
acificus, εἰρηνοποιός.
aciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
aco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
acta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
acta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
actum, συμβόλαιον, συνθήκη.
æan, ὁ παιὰν -ᾶνος.
æanem citare *vel* canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
ædagogus, παιδαγωγός, παιδευτής.
ædor, αὐχμός, ῥύπος.
aganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
agatim, κατὰ κώμας.
agella, σελίδιον.
agina, σελίς.
agus, κώμη, πάγος, ὁ.
ala, σκάφη.
alabundus, περιφερόμενος.
alæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
alæstricus, παλαιστρικός.
alam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
alam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐστι.
alam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
alatium, βασίλειον, παλάτιον.
alatum, τὸ ὑπερῷον.
alea, ἄχυρον, τὸ κάρφος.
alla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
allas, Παλλὰς -άδος.
alleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
alliatus, τριβωνοφόρος.
allidus, ὠχρός, χλωρός, ἄχροος.
allium, τριβών, ὁ περίβλημα.
allor, ὠχρίασις, ἄχροια.

Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbore, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor -aris, ἀλάομαι, πλανάομαι.
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς -οῦ, ὁ· σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus -udis, λίμνη, ἕλος -εος, τό.
Palustris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ ϗ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando -as, κυρτόω, κυφόω.
Pando -is, πετάννυμι.
Pandus -a -um, κυρτός, κυφός.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πάνθηρ -ηρος, ὁ.
Papæ, παπαί, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλή, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιον ϗ περιττόν.
Par est, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκός ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν.
Par, δυάς, ζεῦγος.

Par, *satis sum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
Parabilis, εὐπόριστος.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλία.
Parco -is -ere, φείδομαί τινος, ἀφίημί τινι, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλός.
Parens, γονεύς, γενέτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα, el κτέρας -εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκεῖς.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινί.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θριγκός.
Parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, περιποιέομαι.
Pariter ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro -as, *instruo*, παρασκευάζω· *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τό· μερίς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρους.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνός.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμεριστὴν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερίς, μόριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος· partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δέ· τῇ μὲν, τῇ δέ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμός, ἀναδασμός.

Partum accelerans, ὠκυτόκιον.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus -a -um, τετεγμένος, κεκυημένος.
Partus ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαί τι, παρὰ οὐδὲν ἡγεῖσθαι, ἀμελεῖν τινος.
Parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
Parum abest quin, μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ μή· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθός.
Parvus, μικρὸς, σμικρός.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pasco, σιτοῦμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ νομή.
Passæ uvæ, σταφίδες, σταφυλαί
Passer, στρουθός.
Passerculus, στρουθίον.
Passim, πάντῃ, ἑκάστοτε, πανταχοῦ.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ὁ σταφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν -ένος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικός.
Pastus -ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· *pro* palam facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀπερρωγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo -es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεύς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, πατρικός.
Patérnus, πατρῷος, πατρικός.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, σταυρός.
Patiens laborum, φερέπονος, φερέπονοι, τλησίπονος.
Patienter, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονὴ, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπάς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accus.*
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρίς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumere, τὰ πατρῷα καταφθείρειν.
Patritius, εὐπατρίδης, ὁ πατρίκιος.
Patrius, πατρικός.
Patro -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινὶ, συνδικέω τινὶ, προστατέω, προΐσταμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων.
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τοὺς λόγους.
Paucissimus, ἐλάχιστος.
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβοῦμαι, θαμβέω.
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχύ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχύ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίου, solis occasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulo post, ὀλίγῳ *vel* μικρῷ ὕστερον.
Paulo minus, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκής.
Paululum, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo *et* pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τοῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τό· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεής.
Pauperior, πενέστερος.
Pauperrimus, πενέστατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω, πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστήθιον.
Pectus -oris, στέρνον, στῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τοῦ δημοσίου.
Peculatus, τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιόκτητος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβάλλειν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus -oris *et* -udis, θρέμμα, τό· βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, χάραξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες.
Pedes -itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικός.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοστράβη, πέδη.
Pediculáris morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικόν.
Pedo -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ· ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, χείρων.
Pelagus, πέλαγος, τό.
Pellex, παλλακὴ, *et* παλλακὶς -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεύς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τό· δορὰ, διφθέρα, ῥινός.
Pello -is -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαστίλβω, διαφαίνομαι.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγής.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστής.
Pelvis, λεκάνη, λουτὴρ -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι *et pro* dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo -is -ere, σταθμῶ, σταθμῶμαι *et pro* solvere, ἀποτίνω, ἐκτίνω.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.

Pene, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus et Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χερρόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον αἰδοῖον.
Penitus -a -um, ὁ ἔνδον· ἐνδότερος.
Penitùs, omninò, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν et πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, σταθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαστός.
Pensio -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, σταθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ σταθμηθέν.
Pentecoste, πεντηκοστή.
Penuaria cella, ὀψὼν, ταμιεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑστέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus -ûs, et hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμιεῖον.
Peplus vel Peplum, πέπλος.
Pepo -onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν, dat. εἰς, accus. ἐπὶ, gen. μετὰ et πρὸς, gen.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόστησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, πέρκη.
Percello, περιτρέπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo -as -are, διϋλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις, ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευστής.
Percontor, ἐρέομαί τι τοῦτο· πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλοῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις. ἐπίκρουσις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικός.
Percutio, καταχόπτω, παίω τινὰ, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω. κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανώλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, φθείρω, ὄλλυμι, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθής.
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι διάγω.
Perduellio, συνωμοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία, ἀποικία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κομψῶς.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, ἐπετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὄλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ ἡ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
Perfectè, τελείως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελής.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nuntiare, ἀγγέλλειν· pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιστος, ὁ.
Perfidia, ἀπιστία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεστὸς ἀπιστίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, ἐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτουργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διϋγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχὴ. δίευσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι pro persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, dico, κατάφημι, κατισχυρίζομαι, pro dare, δοῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος -ου, ὁ· κινδύνευμα, τό.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν ἢ ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.

extra Periculum esse, ἔξω vel πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρός.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὡσπερεῖ, οὕτως πω.
Perindè ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἐπισταμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιστήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιστήμων, ἐπιστημονικός, δαήμων, εἰδώς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικός.
Perlætus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκων διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανής.
Perlustro, κατασκοποῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.
Permaneo, μένω παρά τινι, pro perseverare, μένειν ἔν τινι, ἐπί τινι.
Permano -as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονή.
Permeo -as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, *concedo*, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultum, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγή, διάλλαγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam; ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασών.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνοῦμαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ καὶ ἡ· βλαβερός, πανώλεθρος.

Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκύς, ταχύς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχίς -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero -onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
Peropus est, πάνυ χρεία ἐστί.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερστυγῶν.
Perparum, πάνυ σμικρόν.
Perpaucus, ὀλίγιστος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι σταθμάομαι, λογίζομαί τι πρὸς ἐμαυτόν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
Perperam, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ *in compositione.*
Perpessio, ὑπομονή, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκές.
Perpetuum, αἰεί, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκής, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφή, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio *et* -isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινί· διώκω τινά· διαμένω ἔν τινι, μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονή, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.

Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίσταμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχοῦμαι.
Perspectum habere alicujus animum, διάνοιάν τινος διεγνωκέναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκής, κατοπτικός.
Perspicio, συνοράω, διοράω, ἐμβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ δῆλον.
Perspicuus, φανερός, δῆλος, ἐμφανής.
Perstare in sententiâ, ἐμμένω τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· *pro* taxare, καταπτύεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, ἀναπείθω τινά, ὑπάγομαι, ἐνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθώ, τῆς.
Persuasor, πειστήριος, πιθανός.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος εἶναι.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινά, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπεπληγώς.
Pertexo, διϋφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· κάνταλις.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἐπίμονον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύστροπος.
Pertineo, *pertingo*, διατείνω; *pro* attinere, προσήκει μοι τοῦτο *vel* ταῦτα, *id est*, hoc vel hæc ad me pertinent.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἐφήκω.
Pertractio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, ἐγχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρός.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτρῶ.

'erturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
'erturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτής.
'erturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
'ervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
'ervagor, περιφέρομαι, περινοστέω.
'ervasto, πεπορθέω.
'erveho, διακομίζω, κατάγω.
'ervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
'erverse, διαστρόφως, κακοήθως.
'erversitas, διαστροφὴ, κακοήθεια.
'erversus, διάστροφος, πονηρός.
'erverto, διαστρέφω, παραιρέομαι, παραστρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
'ervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
'ervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
'ervicacia, αὐθάδεια.
'ervicax, αὐθάδης.
'ervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικός.
'ervigilatio, Pervigilium, παννυχὶς ίδος, ἡ.
'ervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
'ervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
'ervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
'ervolvo, διακυλινδέω.
'erurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
'eruro, διακαίω.
'erutilis, πάγχρηστος, μεγαλωφελής.
'ervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
'es, ποῦς.
'es lecti, κλινόπους.
'essime, κάκιστα.
'essimus, πονηρότατος, κάκιστος.
'essulus, μοχλίον, μοχλός.
'essum eo, *retrocedo*, ὑποφέρομαι *pro* in fundum eo, χαμαὶ πίπτω, καταφέρομαι.
'essundo, καταπατέω.
estilens, λοιμώδης.
estilentia, λοιμός.
'etaso, πέρνα, πέτασος.
'etere aliquem lapide, βάλλειν τινὰ λίθῳ.
'etigo, λειχήν.
'etiolus, ὁ μίσχος.
etitio, αἴτημα, τό· αἴτησις, ἡ.
etitor, αἰτητής.
eto, *oro*, αἰτέω *vel* αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: *pro* proficiscor: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
etra, πέτρα, λᾶας, πέτρος.
etulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνήρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετής.
etulanter, ὑβριστικῶς, ἀναισχύντως.

Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum *seu* fanum, *templum*, νέως.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανός.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρίς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενιτικός.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Physiognomon *vel* Physiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Pie, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τό· ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημί τι τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila -æ, *pro* sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πιλίον φορεῖν.

Pileus, πίλιον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παραπλέκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρίσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις, ποικίλλειν.
Pingo -is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελὴ, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinso -is, μάττω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιὸς, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλφεῖτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλατος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξίλασμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινί· εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
Placide, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus, *sedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placitus, ἀρεστός.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga -æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ -arum, *retia*, ἄρκυς *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.

Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, omninò, ἀκριβῶς, σαφῶς· pro penitùs, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, tundo, κόπτομαι· pro lamentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto -as, φυτεύω, φυτουργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανής· pro manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεῖα, εὐρύχωρος ὁδός.
Plaudo -is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, ἐπικεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα.
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, idem quod vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τό· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto -is, κολάζω, τιμωρέω τινά.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐντελῶς.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, cum genit. ἀνάπλεως, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύνω, cum genit.
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumque, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικός.
Plica, πτὺξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, πλοκὴ, πτυχή.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τό· ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος et μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾶν πλείστου, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.
Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ μέτρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
Pluto -onis, Πλούτων, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius et Pluvialis, ὄμβριος, ὑέτιος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διῒ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex -icis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τό· ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτίνειν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poeticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω et ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Polius, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, valeo, ἰσχύω, δύναμαι μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ἐπάγγελμα.
Pollinctor, ταφεὺς, νεκροστόλος.
Pollis -nis, vel Pollen, γῦρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνίερος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, gen. fœm. μηλέα.
Pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βαρὺς, ἐμβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν περί τινος.
Pono -is, τίθημι, τίθεμαι, ἵστημι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικός.
Pontus, πόντος.
Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνύς.
Popularis, δημοτικὸς, δημοτικὸς· pro charus populo, ἐραστὴς τοῦ δήμου.
Popularitas, δημαγωγία, δημοκρατία.
Popularitèr, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δῄωσις.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor -aris -ari, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ λαὸς, ὄχλος.
Populus, arbor, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χοίρειος, ὕειος.
Porculus et Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus -ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνίσχω.
Porrigo -inis, ἡ λεπὶς -ίδος.
Porrò, sanè, γέ μην, μέντοι, πόρρω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλωρὸς, θυρωρός.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τεράστιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, παραστάς.
Portio, μέρος, μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto -as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus -ûs, λιμήν.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.

'ositio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
'ossessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχή.
'ossessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
'ossibilis, δυνατὸς, οἷος τι.
'ossideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
'ossum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμέ ἐστιν δῦναι, &c.
'ost, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. Pro* postea, ἔπειτα, ὕστερον.
'ostea, εἶτα, ἔπειτα, ὕστερον.
'osteaquam, μετὰ ταῦτα ὡς, ἐπότε, ἐπεί.
'osteri -orum, ἐπιγινόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
'osterior *et* -us, ὕστερος, ον μεταγενέστερος.
'osteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
1 Posterium, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέπειτα.
'ostes, παραστάδες, σταθμοί.
'osthabeo, ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕστερον νομίζω.
'osthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπόν.
'osthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
'osthumus, ὀψίγονος.
'ostico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν.
'osticum, πλαγία θύρα.
'osticus -a -um, ὀπίσθιος.
'ostis, παραστὰς, ἡ.
'ostliminium, ἡ ὑποστροφὴ, τὸ ἀνακόμπιμον.
'ostpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
'ostquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
'ostremò, τὰ ὕστατα, τὸ τελευταῖον.
'ostremus, ὕστατος, ἔσχατος.
'ostridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
'ostulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
'ostulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *tum idem quod* accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
'otabilis, πόσιμος, πότιμος.
'otatio, ἡ πολλὴ ϗ συχνὴ πόσις.
'otator, φιλοπότης.
'otens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατής.
'otentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
'otest fieri, *pro* possibile est, οἷόν τε δυνατόν.
'otestas, δύναμις, ἐξουσία.
1 Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάττεσθαι.
'otestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
'otio, πόσις, πῶμα, πότημα.
'otior -iris, κρατέω, *cum gen. et dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
Potior, *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimùm, μάλιστα.
Potissimus, κράτιστος, βέλτιστος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτόν.
Præ, *præpositio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξύς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formâ aliis; διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνής.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτής.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολή.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro* jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινά.
Præcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετῶς.
Præcipitantia, Præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνησις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνός.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare se præcipitare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγούμενος, κράτιστος, ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præcludo, διακλείω, διείργω.
Præco -onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεία, λῃστεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, λῃστεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, λῃστής.
Prædatorius, λῃστρικός.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico -as, *celebro*, ἀναγορεύω, *acc.* κατηγορέω, κηρύττω.
Prædico -is -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προαγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον.
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bonâ indole, εὐφυὴς ὤν.
Prædives, ὑπερπλούσιος, παμπλούσιος, πολύολβος, ἐρικτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρός.
Prædo -onis, λῃστὴς, πειρατής.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, λῃΐζω *et* λῃΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, λῃστεύω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζειν, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχία, προστασία.
Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐσταμαι, προτιμάω.
Præficæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίστημι, καθίστημί τινα τὰ μέγιστα, προΐστημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπορευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευστής.
Prægusto, προγεύομαι.
Prænendo, λαμβάνω *et* -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολή.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχε-

σθαι πρός τινος, μάχεσθαι μέχρι ἀξίαν λόγου, memoriâ dignum.
Prælongus, περιμήκης.
Præluceo, προφαίνω· pro facem præferre, δᾳδουχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζω.
Præmando -is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προΐημι.
Præmia proponere, ἆθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω.
Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, προωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· pro pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προΐσταμαι, προτιμάω· pro præficio, ἐφίστημι.
Præposterè, ὕστερον πρότερον, πρωθύστερον.
Præposterus, πρωθύστερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυστία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφὴ, ἐπίταξις.
Præsens, παρὼν, ὁ ἐνεστώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέστατον βοήθημα.
Præsentia -um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia -æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιστα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, πρόεδρος, ὁ, ἔφορος, προεστὼς, ἡγεμὼν, ἐπιστάτης.

Præsideo, προστατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi: προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
in Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
Præsidium, φρουρὰ, ἡ· φρούριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προεστάμενος, πρόκριμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον ἢ κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
Præsterno, προστρωννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης -ητος, ὁ· ἀγύρτης, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstitutus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto -as, *antecello*, διαφέρω τινὸς, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos, *et pro* perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt: διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.
Præstolor, *exspecto*, περιμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
Præstringo, περιστέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιστατέω, ἐφίσταμαι, ὑπάρχω, προστατέω, δυναστεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· *quandoque* exhibeo, παρέχω· *pro* prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρὰ, *cum acc.* πλὴν, *et* χωρὶς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθῆκον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.

Præterea, ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ, ἀλλά τι, ἄλλως τε ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἢ, πλὴν μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, προϋφαίνω· pro prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, σκῆψις.
Prætor -oris, ὁ τοῦ στρατ[…]χων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανὸς, ἡγεμονικός.
Prætorium, βουλευτήριον, τὸ στρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ στρατηγία, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύειν, ἐπικρατεῖν τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροδοὺς τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγὸς, χειραγωγὸς προϊών.
Præut, ὥστε.
Prandeo, ἀριστάω, ἀριστοποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.

Pratum, λειμών.
Pravè, σκολιῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρὸς, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τό· εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Preces, preci, precem, δέημα, τό· δέησις.
Precor, δέομαί σε τοῦτο, hoc à te: εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινά.
Prehendo, *vide* Præhendo.
Prelum, πιεστὴρ, πιεστήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* insequi, κατέχειν *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Presse, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
ullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
i Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιστα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ -arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικὸς, δυνάστης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινί.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
Primatus, τὸ πρωτεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
i Primis, ἐν τοῖς μάλιστα προηγμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχὴν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιστα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.

Primordia, ἀρχαὶ, τὰ πρωτοφυῆ ...
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχων, δυνάστης, ἀρχὸς, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, προκάταρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιὸς, ὁ πάλαι.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικός.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτίμημα.
Privo, στερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Prius, πρότερον, πρίν.
Priusquam, πρὶν ἤ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, προπάππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκώς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιστος, ὀνείδιστος.
Probrum, ὄνειδος, τό· ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαστον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.

Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς -ίδος· λαῖλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλός.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus -ûs, ἡ προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθείς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, οἷόν τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐεμπτωσία.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικός.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, παιδοποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεννάω, δημιουργέω.
Procudo, παραπλάττω.
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Procul dubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπὴ, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητὴς, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιστάτης.
Procuro, ἐπιστατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηστήρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo -is, πάρειμι, προέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.

Prodigalitas, ἀσωτία, ἀπολαυσία, λαφυγμός.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τερατωδῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράστιος.
Prodigium, τέρας, τὸ τεράστιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀπόλαυστος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικός.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινά.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐκτείνω, παράγω, producere testes, παράσχειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπή, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγγελλω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρατείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτής, καθηγητής, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω, *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινά.
Profligatus, *perditus*, διεφθαρμένος· profligatos homines dicimus ἀπεγνωσμένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγή, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βάθος, βάθος, βαθύτης, βένθος.
Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθύς, ἄβυσσος.
Profusè, καταχεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεά, γέννημα.

Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, περαιτέρω προελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινὶ, ἀπαντᾷν.
Progredior, διαπορεύομαι, ἀδοιπορέω, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, Progressus, προκοπὴ, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινὰ τοῦ κακοῦ, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμός.
Projectio, Projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητὸς, ἐκβλητός.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram: ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεὰ, γονὴ· γένος, τό.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγής.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐκτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, Promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐκβληθεὶς, προηγμένος.

Promoveo, προάγω εἰς ὑψηλὸν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐλαχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρὸς τοῦτο.
Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐξαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνήστρια.
Pronuntiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφαίνω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoriter, ἐκ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, κατωφερὴς, ἐπιρρεπὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, ἐκτάσις.
Propago, παραφυὰς, ἐκφυὰς, ἀπογονή· *pro* stirpe, τὸ φῦλον.
Propago -as, παραφυτεύω, ἐκτείνω· *pro* dilato, παρατείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, κατάδηλος.
Propè, ἐγγὺς, *cum gen. vel dat. Sine casu adverbialiter* ἐγγύς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐξωθέω, ἀπείργω, ἀπελαύνω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, κατὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ῥοπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιρρεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, ταχυτής.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφητεία.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συγγένεια.

Propinquo -as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενής, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior et propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεύς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιστράτηγος.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Proptèr, διὰ, *cum accus.* χάριν ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* περὶ *et* πρὸς, *accus.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ ἂν, διὰ τοῦτο ἂν, καὶ ὅ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ᾧ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἔχυρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιστὴς, πρόβολος.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινὸς, pro aliquo: προπολεμέω, προμαχόμαι.
Propulsatio, ἄμυνσις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξέρπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάντως, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, ἐξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, φύλη, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατασχίζω, κατατέμνω *et pro* conviciis lacessere, ἐλέγχω τινὰ, διαβάλλω, διαβάλλω σε.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω *pro* in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινά.
Proscriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολουθέω, ἐκδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνη.
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectus, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ flatu utor, εὖ πράττω.
Prospero, ὀλβίζω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, *et pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐστημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, πρόϊσταμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi: χρησιμεύω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenus, τηλόθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάστως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω *pro* differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι *pro* nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita est sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προορέω, προγινώσκω aliquando pro spicio, προσδέομαι τῆς θείας, fortunis meis.
Providus, πρόνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόνοια, προμήθεια.
Proviso, πρὸς τὸ ἰδεῖν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, προκάλεσις.
Provoco, ἐκκαλέω ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, *vel* εἰς μάχην ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥσπερ, καθάπερ.
Proximè, ἐγγύτατα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἐπίμειόν ἐστι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρόνιμος, ἐπιστήμων, δαΐφρων, ἔμφρων.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδῶς.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιὰ, ὁ ἄνθραξ -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνῆσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητής.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος· ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημεύω· *pro* in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐκδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐκδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδέομαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus -a -um, αἰσχυντηρός.

Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.
Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
à Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus et -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλας ἐντρίβειν.
Pugnus, δρὰξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπής.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τό· καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφύω, βλαστάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττός.
Pullus -a -um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo -onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τό.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρίμνος, πόλτος.
Pulsatio, κροῦσις.
Pulsator, κρουστής.
Pulsator citharæ, κιθαριστής.
Pulso, κρούω, τύπτω.
Pulsus -ûs, κροῦσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον,

Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, κισσηρὶς -ίδος, ἡ.
Pumicosus, κισσηρώδης.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στίγδην.
Punctum, ἄτομος, στιγμή.
Punctum temporis, χρόνου ἀκαρής.
Pungo, νύττω, κεντέω, κατανύττω.
Puniceus, φοινίκεος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινὰ· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa -æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις: et pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, et pro excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικίς.
Purpuratus, πορφυρίδι περιβεβλημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυρόεις.
Purulentus, πυώδης, πυοειδής.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ κ. κ. εὐκρινὴς λόγος, purus et dilucidus sermo.
Pus -uris, πῦον, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, τυτθός.
Pusio -onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ, βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, inutilia ex arboribus reseco, ἀμπέλον κλαδεύω, vitem: pro considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι: pro existimare, νομίζειν, et calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.

Putresco, κατασήπομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρός.
Putus -a -um, καθαρός· vide Purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμίς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπη, τῇ.
Quacunque, ὅπῃ ἂν ἐπ' ἴσον.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διὰ τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπη, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenus, ἴσον ὅσον, ἐπὶ ὅσον.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῶς, τετραχῆ.
Quadriga, τέθριππον, τετράορον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετής.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερής.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω: et pro consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fœm.* ἥτις, ἅπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω, pro interrogare, ἐρωτάω τι τινα, hoc ex te: πυνθάνομαι, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητής.
Quæsitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα, pro tortura corporis, βάσανος.

Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας -ου, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτικὴ, ταμιεία.
Quæstus -ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τό.
Qualis, οἷος· ὁποῖος· *Ponitur et interrogativè* ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιοῦτος.
Qualiscunque, ὁποιοσδὴ, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιόν.
Qualiter, οἷα, οἷά περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁπωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος *vel* τάρσος.
Quam, *conjunctio*, ἢ, ὅσον, μάλιστα, quam maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιστα.
Quamvis, καί τοι κἂν εἰ.
Quando? πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτεοῦν, ὁπότε γοῦν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπου μὲν· ὅπου δέ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ καὶ δήπου.
Quanti, πόσου διδάσκει, docet?
Quantillus, σμικρὸς, ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς δὴ, εἰς ὅσονγε.
Quantulumcunque, ὁσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμόν· τὸ κατ' ἐμέ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον οἷον τε· ὡς οἷόν τε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτου, διὰ τοῦτο.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετράς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò *et* -ùm, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ εἴποι.
Quasillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenus, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ καὶ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὼς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te*: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus *et* Querela, μέμψις. μομφή.
Qui, quæ, quod, ὃς, ἣ, ὃ, *et* ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quî, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, τιοῦν. ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς, ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι· τίς.
Quidem, μὲν γὲ, γεδὴ, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' οὐ, πῶς γὰρ οὐ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῆ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν. πᾶς.
Quin, τί μή· καὶ μὴν, ἀλλὰ μὴ οὐχί· *pro* etiam, καί.
Quin etiam, καὶ μὲν, καὶ ἔτι οὐ μὴν, ἀλλάγε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καί· καὶ μὲν καί.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος καὶ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμὸς, δυσλογία.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, ποτνιάομαι.
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποία, ποῖον· τὶς, τίνος.
Quis tandem, τίς ποτε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς, εἷς τις.
Quisque, πᾶς τις. ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, fugiam?
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις οὗ
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, δι' ὅ, τε δι' ὅ· παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι. διότι.
Quòd si, εἰδὴ. εἴπερ γάρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἂν· πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον; τίνα τρόπον;
Quomodocunque, ὁπῶς ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεὶ, ὅτι, διότι, διότι.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, καὶ ἔτι, τε.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquoversus, πάντῃ, πανταχόσε.
Quorsum, καὶ τί, ποῖ τὶ ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν, ὁσημερινὸς. ἐπιούσιος, ἐφημερινός
Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἂν, ποσάκις οὖν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσοπλάσιος, ποσαπλοῦς.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
Quousque, ἐς τὶ, μέχρι οὗ ἂν, ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RAbidè, λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦν.
Radicitùs, ῥιζόθεν pro penitùs; πάντως, ὁλοῤῥίζει, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio -as -are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν -ῖνος, ἡ, pro instrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπιξέω,
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλαδίζω.
Ramus, κλάδος, κλαδὼν, κλὼν, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa et Rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ. ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω, pro vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα,
Raptus -ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· pro paucitate, σπανία, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξεστός.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξύσμα.
Ratio, τὸ λογικὸν, λόγος. pro supputatione, λογισμός.
Ratio constat, τὸ ἔχει λόγος.
non congruit Ratio, οὐχ' ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus -a -um, κύριος, νομιζόμενος.
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus -a -um, χαροπός.
Reapse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio -onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφηνιός.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τινι.
Recalcitro, ἀπολακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto -as -are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑπονοσέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recens, recenter, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι.
Recenseo, καταλέγομαι et pro narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι pro enumerare, καταριθμεῖν.
Recensus, ἐξέτασις, κατάληξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποστρέφοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.
Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω.
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἐπάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter se: διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, ἢ περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξοιδαίνομαι, ἐξαγριαίνομαι.
Rectà, εὐθύ.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακλίνω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ἀναστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἄνειμι.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀπάντησις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινί.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀποδίδωμι, ἀμείβω, ἀποτίνω pro efficere, κατεργάζεσθαί τι, διατελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπολύτρωσις.
pretium Redemptionis, λύτρον, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀπολύτρωτος.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, ἰθύνω.
Redigere in potestatem, ὑφ

ντῷ παιδεῦσαί τινα, ὑποτάτ-
ειν τὴν πόλιν, urbem.
ligo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordi-
m: καθίστημι, περιάγω.
limiculum, κάλλυντρον.
limio, cormo, ἀναπλάσσω,
ῥαίνω, περισύρω.
limo, λυτρόομαί τινα, λύο-
μι.
lintegratio, ἀνανέωσις, ἀπο-
κατάστασις.
lintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνα-
σκευάζω.
lire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
litus, proventus, πρόσοδος, τὰ
προσιόντα.
litus, reversio, ἄφιξίς τινος
οἴκαδε, in patriam: ἀναστροφή.
livivus, παλίμβιος.
loleo, ἀπόζω.
luco, ἀνάγω, κατάγω.
luctio, ἀναγωγή.
lundans, περιττὸς, περιπλη-
ς.
lundantia, πλεονασμός.
lundo, ἀναπλημμυρέω, πε-
ρισσεύω· pro recidere, περιπί-
πτειν.
lux, ἀνάστροφος, παλίντροφος.
fectio, ἐπισκευή, ἀνάληψις.
fello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
fercio, ἐμπληρόω.
fero, repono, ἀνακομίζω, ἀ-
φέρω, referre ad senatum,
ἀφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον
o numerare, τιθέναι, ἀριθ-
μεῖν referre in Deorum
numerum, ἀποθεοῦν τινά· ali-
quando narro, ἐπαναφέρω τι,
ἀγγέλλω· aliquando dico, λέ-
γω.
ferre pedem, ἀμποδίζειν.
ferre alicui acceptum, ἀνα-
θεῖναι τινὶ τοῦτο.
fert, interest, διαφέρει μοι τοῦ
, οὐδὲν διαφέρει, nihil refert.
fertus, ἔμπλεως, ὁ· πλέος, ὁ.
ficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξ-
ιζω· pro recreo, ἀναλαμ-
βάνω, ἀναπαύω τινὰ, ἀναψύχω,
ποκαθίστημι
figo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πή-
γνυμι.
flecto -is, ἀνακάμπτω· pro
revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέ-
φειν.
flexus, ἀνακαμφθείς.
floresco, ἀναθάλλω.
fluo, ἀναῤῥέω.
fluxus, ἀνάῤῥους, ὁ.
focillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω
τινά.
formator, ἀναπλαστής.
formidatio, φόβος, ὁ· δέος.
formido, δέδοικα, φοβοῦμαι
τον.
formo, διορθίζω, ἀναπλάττω.

Refractarius, ἀντίστροφος, ἀπει-
θής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω,
σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τοῦτοις, ἀν-
τέινω.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγ-
μός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύ-
χω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω· pro de-
trectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλί-
νω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευὴ, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκευάζομαι, ἀπολύ-
ομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλα-
στάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regiâ, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα· τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα.
è Regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναν-
τίας.
Regius -a -um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινὸς, ἄρχω,
τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία,
ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασι-
λεύω τῆς Ἀσίας, Asiam.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπα-
ναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ,
ἄχωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· pro re-
spuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκι-
μάζω, ἀπωθέω pro differre,
ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνεῖναι τὴν
ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασ-
μός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὑπερορισ-
μός.
Relego, ἀποπέμπω· pro in ex-
ilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυ-
γαδεύω.

Relego -is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω pro recreare,
ἀναλαμβάνω, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐ-
λάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβής.
Religo -as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀναπωμάω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι,
ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκα-
τάλειμμα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντί-
σχω.
Rem habere cum aliquo, συγ-
γίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ
γυναῖκα.
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπο-
μαι.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θερα-
πεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμε-
τρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης· κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρε-
σία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρ-
χομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, languidus, ἐκλελυ-
μένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω·
pro recreo, ἀνίημι et pro con-
dono, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, de-
bitum: χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀπωθέω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι,
ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενός τινος, ab
aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τοῦτο·
ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀ-
μοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμεί-
βομαί σε δωρεᾷ, te dono: ἀν-
τιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάο-
μαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαί-
νωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.

Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγοῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναστέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρούω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρούω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω, ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν ἀπολογούμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεστόω.
Repletus, ἀναπλησθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀνατίθημι, ἀποτίθημι, ἀποταμιεύω.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐκφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμιεῖον.
Repotia -orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράστασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίστημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον· μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram: καταστέλλω, καταπαύω, ἀνείργω.

Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόταξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: *pro* recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις *et* ἀποπομπή· ἀποστάσιον, τό.
Repuerasco, ἀνανηπιοῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἰς τοῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀναλογίζομαι *pro* recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
sine ullâ Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω *pro* interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res bellicæ, τὰ τοῦ πολέμου.
Res controversa, ἀντιλεγόμενα.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res gestæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res sic se habet, οὕτω καὶ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Resarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω: *pro* non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.

Rescisco, μανθάνω, γνώσκω τι ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιστέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομὴ, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, *aperio*, ἀνοίγω, ἀνακλιέω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses -idis, *segnis*, σχολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἐπί τι, ὑπόκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, *vel* ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀποσφραγίζω.
Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resipisco, ἀνανήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίσταμαι, ἀντιφερίζω, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλακύνω· *pro* destruere, καταλύω.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonantèr, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι, ἀφοράω εἴς τι, ἀναλογίζομαι, ἐγκύπτω.
Respiratio, διαπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνέω.
Resplendeo, ἀποστίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαί τι· ἀμείβομαι, ἀντιφωνέω.
Responsum *et* Responsio, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· *pro* oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινὰ, τὰ δημόσια, ἡ πολιτεία.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνεγείρω, ἀνορθόω.
Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβέω.
Restio, καλωστρόφος, σχοινοπλόκος.
Restis, σχοῖνος, ἅλυσις.

Restituere in integrum, ἐπανορθοῦν.
Restituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituo: ἀποκαταστῆναι.
Restitutio, ἀποκατάστασις.
Resto, περιλείπομαι pro in loco aliquo remanere, ἐφίστασθαι· item resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, κατασταλείς.
Restringo, κατασέλλω· pro coërceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχησις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· pro vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα, τό· κεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
Retorqueo, ἀναστρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεστραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω. pro renovare, ἀνανεῶ· pro palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω et -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίνω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόβλημμα.
Retrò, ὕστερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπαναχάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω et -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsum, et Retrorsus, ἐπὶ πόδα, et ἐπίποδα· ἀνάπαλιν· εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.

Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζω· κατηγορέω τῷ φίλῳ, amico: ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Revera, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος· αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδὼς, ἡ· αἶδος -εος, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεόν.
Reversio, ἀναστροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναστρέφω, ἐπανέρχομαι.
Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Revivisco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω et -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογούμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὢν ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhoncus, ῥέγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαστέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω ἐπ' ἐμαυτῷ, mecum: μειδάω, et pro derideo, καταγελάω τινός.
Ridiculè, καταγελάστως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τό· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγέω, πέπηγα.
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, σκληρός· pro duro, ἀτενής.

Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις· pro duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβωμα.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τό· σχίζα.
Rimor -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥῖνα συστέλλω, σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
sine Risu, ἀγελαστί.
Risum compescere vel tenere, ἀποσβεῖν γέλωτα.
Risum movere, γέλωτα παρέχειν, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, καταγέλως, μείδημα.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραστὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαί τινι.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύω, κρατύνω.
Robur, δρῦς· Metaph. pro animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· pro obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δεητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιοῦμαι.
Rogo, peto, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum: δέομαί σου τοῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος -ου, ἡ· ψεκὰς, ἔρση, ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἑρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδεος.
Rosmarinus -ni, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος -εος, τό· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.

Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubens, ruber, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος -ως.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τό· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος -ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus -bi, βάτος -ου, ἡ.
Ructo et Ructor, ἐρεύγω.
Ructus -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ δεὶς τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις. ὀγκηθμός.
Rudo -ere, asinorum est, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυχάομαι, βρυχάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, σφαλματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino et -or, ἀναμηρυκάομαι· pro in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις.
Rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος θρυλλεῖ.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταῤῥάσσω, σχίζω.

Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro in præceps ferri, ὁρμῶν.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἀγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus -a -um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἔρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἀπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· pro scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἀπαθανατισμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.

Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· pro astutiâ, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης -ου, ὁ· εὐρίνος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ σιτος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ἡ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, οἰστὸς, βέλος.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιβολαιδίον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· pro urbanitate, εὐτραπελία, ἀστειότης.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, τὰ ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Saligneus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξάγονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλιεῦον.
Salio -is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, igneni: σκαίρω, σκιρτάω. [illegible] salio, ἁλίζω. [illegible] Sal.
Salva, σίελος, πτύελον.
Salix -icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ταρίχευον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν ἀστείζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἅλις, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικὸς, ἁλμυρός· pro [illegible]ceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἀλτικός.
Saltatrix, ὀρχήστρια. ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μέν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοφύλαξ.
Saltus, ἄλσος. βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.

alubritèr, σωτηρίως.
alve, χαῖρε, εὖ πράττε.
alum, *mare*, ἅλς, ἡ.
alvo, σώζω τινὰ, διασώζω.
alus, σωτηρία, ἡ.
alutaris, σωτήριος.
alutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
aluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινά.
aluto, ἀσπάζω τινὰ, προσφωνέω.
alutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ.
alvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
alvum conservo, σώζω τινά.
alvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
alvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
anabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
anatio, ἴασις.
ancio -is, κυρόω, *et* κυροῦμαι.
ancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
anctè, ὁσίως, ἁγίως.
anctificatio, ἁγίασμα -ατος, τό· ἁγιασμὸς, ὁ.
anctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
anctio, νομοθέτημα.
anctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
anctuarium, ἁγιαστήριον.
anctus -a -um, ὅσιος, ἅγιος.
andalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
anè, μέντοι, οὕτως, ἀληθῶς.
anguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
anguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ine Sanguine et sudore, ἀναιμωτί.
anguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
anguineus, Sanguinolentus, αἱματώδης.
anguinis conjunctio, συγγένεια.
anguis, αἷμα -ατος, τό.
anguisuga, βδέλλα.
anies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
anitas, ὑγίεια, εὐρωστία, ῥῶσις.
anitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά.
annio -onis, χλευαστής.
ano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
anus, ὑγιὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔρωστος.
apidus -a -um, εὔχυλος.
apiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, νουνεχής.
apientèr, σοφῶς.
apientia, σοφία, σωφροσύνη, *et* τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
apio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφὸς εἰμι.
apo -onis, σμήχη, σμῆγμα.

Sapor -oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τό· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι *pro* instaurare; ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν *pro* damnum solvere, ἀντιμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ ϗ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδιῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω *et* -έομαί τι, *vel* εἴς τι, *et* περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος -ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio -as -are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδδην.
de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω *pro* placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεύς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.

Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia *et* -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ. ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κεστεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando -is -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκαφὴ, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξέω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρουνός.
Scateo, Scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνὸς -οῦ, ὁ.
Sceleratè, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀλιτήριος, ὁ ϗ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, κακούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ϗ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens et volens, εἰδὼς ϗ ἑκών.

Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotundè, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγυλότης, περίφερεια.
Rotundo, σφαιρόω, στρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίας, φοινίκεος -ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ἰὸς, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθημα, τό· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος -ου, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus -bi, βάτος -ου, ἡ.
Ructo *et* Ructor, ἐρεύγω.
Ructus -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ἀφεὶς τὸν κατάλογον.
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, προπαιδεία, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo -ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι, πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυκάνω, βρυμάω, βρυχάομαι.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino *et* -or, ἀναμηρυκάομαι: *pro* in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις.
Rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταῤῥάσσω, σχίζω.

Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιστής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: *pro* in præceps ferri, ὁρμῶ.
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus -a -um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκους ἐπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν μικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐπιθειασμένον.
Sacrum, θυσία· *pro* templo, ἱερόν.
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.

Sæpissimè, πλειστάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· *pro* astutiâ, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης -ου, ὁ· εὐμήχανος.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτευθεὶς, σιτιστὸς, l.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊστὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιβολαίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς στρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπελία, ἀστεϊσμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, τὰ ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Saligneus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio -is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω. Et salio, ἁλίζω, à sal.
Saliva, σίαλον, πτύαλον.
Salix -icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ταρίχευμα.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν· ἀστεΐζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἅλς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικὸς, ἁλμυρός· *pro* faceto, ἀστεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἁλτήρ.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρίς.
Saltem, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μήν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσονόμος.
Saltus, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγεία, τὸ ὑγιεινόν.

alubritèr, σωτηρίως.
alve, χαῖρε, εὖ πράττε.
alum, mare, ἅλς, ἡ.
alvo, σώζω τινὰ, διασώζω.
alus, σωτηρία, ἡ.
alutaris, σωτήριος.
alutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
aluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινά.
aluto, ἀσπάζω τινὰ, προσφωνέω.
alutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ.
alvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
alvum conservo, σώζω τινά.
alvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
alvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
anabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
anatio, ἴασις.
ancio -is, κυρόω, et κυροῦμαι.
ancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
anctè, ὁσίως, ἁγίως.
anctificatio, ἁγίασμα -ατος, τό· ἁγιασμὸς, ὁ.
anctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγιόω.
anctio, νομοθέτημα.
anctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιωσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
anctuarium, ἁγιαστήριον.
anctus -a -um, ὅσιος, ἅγιος.
andalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
anè, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
anguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
anguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
ine Sanguine et sudore, ἀναιμωτί.
anguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
anguineus, Sanguinolentus, αἱματώδης.
anguinis conjunctio, συγγένεια.
anguis, αἷμα -ατος, τό.
anguisuga, βδέλλα.
anies, ἰχὼρ, βρότος, μύξα.
anitas, ὑγίεια, εὐρωστία, ῥῶσις.
anitati restituo, ἐξυγιαίνω τινά.
annio -onis, χλευαστής.
ano, ἰάομαι, ἁγιάζω, ἐξακέω.
anus, ὑγιὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔρωστος.
apidus -a -um, εὔχυλος.
apiens, ὁ σοφὸς, ὁ νοῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, συνετής.
apientèr, σοφῶς.
apientia, σοφία, σωφροσύνη, et τὸ σοφὸν, εὐβουλία, φρόνησις.
apio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφός εἰμι.
apo -onis, σμήλη, σμῆγμα.

Sapor -oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τό· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι pro instaurare, ἀνασκευάζειν, καταρτίζειν· pro damnum solvere, ἀντιμβάλλειν.
Sarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς, φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ ϗ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεστής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω et -έομαί τι, vel εἴς τι, et περί τι, ἐκπονοῦμαι, σπουδάζω τινὶ, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιστής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεστός.
Satiatus, satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος -ου, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio -as -are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἄδδην.
de his Satis superque, ἄδην τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανόν ἐστι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τοῦ νόμου, legi: ἐξαρκέω, πληροφορέω pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεύς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεως, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio -as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, σφέλας.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.

Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia et -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀναβάθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, ξεστής.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando -is -ere, ἀναβαίνω.
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ στύλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξέω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρουνός.
Scateo, Scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρουνὸς -οῦ, ὁ.
Sceleratè, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιστος.
Sceleratus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀλιτήριος, ὁ ϗ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιστος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανούργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστάμενος.
Sciens et volens, εἰδὼς ϗ ἑκών.

Scientèr, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δῆπου, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δή.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, *inquiro*, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὸς, ῥωγμή.
Scitè, *pulchrè*, ἐπισταμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τό· δόγμα.
Scitus, *elegans*, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίουρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκώρια, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ· ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιστής
Scribo -is, γράφω, λογογραφέω· *pro* literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίστη, κιστὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικός· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupulosè, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθώδης· *pro* anxio: ὁ καὶ ἡ ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφίς· *pro* solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta -orum, τὰ γρύτια, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταστής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτομεύς.
Sculptura, γλυφὴ γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαστος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror -aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὐτόν.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίστημι ἀπό τινος· ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio *et* Secessus, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῇ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιστός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector -aris, ἀκολουθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundum, *præpos.* κατὰ, μετὰ, *et* παρὰ, *accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕστερος· *pro* prospero; εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν τῷ πελέκει παίειν
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse ἀφροντίστως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος· *pro* negligente, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta*, παρὰ, *cum dat.* *pro* alitèr, ἄλλως· ἀλλοῖ ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καίτοι.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ καὶ ὡς, ἀλλ' οὖν.
Sed sanè, ἀλλά τι. ἀλλὰ δέ.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo. κάθημαι, ἑδρεύω, καθέζομαι, ἑδριάομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινί.
Sedeo una. συγκαθέζομαι.
Sedere facio. ἀνίζω, ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἵδρυμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἑδράνον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ· διχοστασία.
Seditionem concitare, στασιοποιεῖσθαι, στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασίαρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς.
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo -as, παύω τῆς ὀργῆς, iram; καταστέλλω, κατίσχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductio, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπουδή.
Sedulò, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπουδαῖος, φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀείζωον.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen *et* Segmentum, ἀπόκομμα.
Segnis -e, ἀργὸς, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθρεύω *et* νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.

egnitiei se dedere, ἐκκλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
egrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
ejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
ejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
electio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
eligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
ella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
ella curulis, δίφρος, ἡγεμονικός.
ellula, θρονίδιον, καθέδριον.
emel, ἅπαξ, καθάπαξ.
emen, σπέρμα, τό· σπόρος.
ementis, σπόρος.
emestris, ἑξάμηνος.
emesus, ἡμίβρωτος.
emet, ἑαυτόν.
emianimis, ἡμιθανής.
emicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
emicoctus, ἡμίεφθος.
emihora, τὸ ἡμιώριον.
emimortuus, ἡμιθανής.
eminarium, φυτευτήριον.
eminatio, σπορά.
eminator, σπορεύς.
emino, σπείρω, φυτεύω· pro divulgo, διασπείρω.
emis, Semissis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
emita, ἀτραπὸς, τρίβος.
emoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
emper, ἀεὶ, διαπαντός.
empiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ ϗ ἡ.
enator, βουλευτὴς -οῦ, ὁ· γερουσιαστής.
enatorius, βουλευτικός.
enatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινά· τῆς συγκλήτου ἐκβάλλω.
ı Senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
enatus, βουλὴ, ἡ σύγκλητος, γερουσία.
enatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβουλευμένον.
enectus, γῆρας ατος.
enectus extrema, πανύστατον γῆρας.
enesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
enex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
eni, οἱ ἕξ.
enilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
enilitèr, γεροντικῶς.
enio confectus, παρῆλιξ -ικος, ὁ.
enior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
enium, τὸ γῆρας.
ensibilis, αἰσθητός.
ensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
ensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.

Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφός τινι.
in eâ sum Sententiâ, οὕτω γνώμης ἔχω.
à Sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθημι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiosè, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem : pro intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναί τι· ἀκούειν.
Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, cum gen.
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, Sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
epia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, μαιμακτηριὼν, σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος -οῦς.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπταδικός.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικός.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα· ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.

Sequester, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαί τινι, ἀκολουθέω, ὀπηδεύω, quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνιάω.
erenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria -orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus -a -um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ὁρμός.
Seriò, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius -a um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τί.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, seriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, anguis, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίειν, ἐκπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλίς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Servilitèr, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori : λατρεύω τινὶ, alicui : ὑπηρετέω.
Servitium, *idem quod* Servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, θεραπεία, οἰκετεία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινὰ, παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, *tardus*, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων.
Servus a -um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
essio, ἐφίδρυσις.
Sessor, ἐφιδρυτής.
Setæ, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco; ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni *et* Sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.

Sexûs utriusque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἄν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si vero, ἐὰν δέ, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus -a -um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως ὡς, ὥστε, ὥσπερ.
Sica, ξίφος -εος, τό· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut *vel* Sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστρόβλης -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστέριος.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός.
non Signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significantèr, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· *pro* ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαί τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. *Deinde significat* vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. *Tum* quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio præterire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω.
altum agere Silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.

Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ϗ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similitèr, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· *pro* sincerus, ἀφελὴς, ἁπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simplicitèr, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα *et* ἅματι.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, me esse amicum; ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσμενείας πρὸς ἀλλήλους.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἢ δὲ, κἄν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincerè, *vide* Syncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα, *cum gen.*
Sine controversiâ, ἀδιαφόρως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαστον.
Singuli, ἕκαστος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λύγξ -γός.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιά, ἀριστερά.
Sinistrè, σκαιῶς.
à Sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων.
Sinistrorsùm, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.

Siquidem, εἴγε, εἴπερ ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐάν τις.
Sirius, ὁ σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίστημι, παριστάναι τι, καταπαῦσαι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβέσαι τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψος, τό· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
Situs -a -um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρώς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτι, ἤτοι.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γονὴ, τέκνον, ἀπόγονοι.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῇ γενεᾷ αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλίως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλιότης, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ· κοιλόδιον.
Socer, πένθερος, κηδεστὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
facere Societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρός τινα.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοινωνὸς, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥᾳθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥᾴθυμος, νωθρὸς, ἀμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas, *vel* Sodalitium, συσσιτία, φρατρία.
Sodes, ὦ τᾶν.
Sol, ἥλιος, φοῖβος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, Solatium, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολογεῖον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, εἶναι τινι παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παραινέτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπίς· *pro* pisce, βούγλωσσος.
Solenne, ἱερά.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, [illegible]

olennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
olennitèr, νομικῶς, ἐξ ἔθους.
oleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
olers, ἀγχίνους, δεξιὸς, πανοῦργος.
olertèr, ἀγχίνως.
olertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, πανουργία.
olet, ἔθος ἐστί τινι, εἰθισμένον ἐστί, φιλεῖ.
olicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
olicitator, ἐπιχειρητής.
olicitè, ἐπιμελῶς.
olicito, ἀνιάω, λυπέω ἤ πολλά· pro impellere, ἀναπείθειν τινά.
olicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
olicitum esse, σπουδάζειν, φροντίζειν περί τινος.
olicitus, πολυμέριμνος, μεριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικώς.
olidè, στερεῶς.
oliditas, στερεότης, τὸ στερεόν.
olido, στερεόω, στερρόω.
olidus, στερεός· pro perfecto, ὁλόκληρος, ἐντελής.
olitaria vita, μοναστικὸς βίος.
olitarius, μοναχὸς, μονώτης, ἐρημαῖος.
olitudo, ἐρημία.
olitus, εἰωθώς.
olium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
olo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
olœcismus, σολοικισμός.
olor -aris, παραμυθέομαι.
olstitialis, τροπικός.
olstitium, ἡ τροπή.
olum, pavimentum, πεδίον, ἔδαφος.
olum vertere, μετανίστασθαι.
olùm, Solummodò, μόνον, μόνως.
olvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμὶ, πρὸς τὴν ἔκτισιν ἀπορῶ.
olvo, λύω, διαλύω. Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquò, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
olus, μόνος, καθ' αὐτὸν, ἔρημος, οἶος.
oluta oratio, πεζὸς λόγος.
olutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
olutus curis, ἀμέριμνος.
omnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
omniorum interpres, ὀνειροπόλος, ὁ.
omniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
omniosus, ὀνειρώδης.
omnium, ἐνύπνιον, ὄναρ.
er Somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνον.
omno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι.

Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνου τυγχάνειν, καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει.
Sonitus, ἦχος, δοῦπος.
Sono -as, ἠχέω, δουπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχής, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγή, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιστής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοφητός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· pro immoderatâ parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordesco, σπιλοῦμαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν -ῶντος.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλισχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρουραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, fortuna, κλῆρος, ὁ· pro officio, ἔργον, καθῆκον. Dicitur etiam fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον vel φήμην διαδιδόναι.
Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, πλανάομαι.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τό· ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μηλή.

Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινός· πεῖραν ἑαυτοῦ διδόναι, sui specimen.
Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositas, φαιδρότης, ἀβρότης.
Speciosus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατὴς, ἔφορος.
Spectatus, δεδοκιμασμένος, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω· θεάομαί τι τὸ πορίσεις, observo quid acturus sis: προσέχειν τινὶ, ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμέ· προσήκει μοι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπή, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, exploro, κατασκοπέω et -ῦμαι et pro exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον.
intueor in Speculum, ἐνοπτρίζομαί τι ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον, μάνδρα, τὸ ἄντρον.
Spe fretus, εὔελπις.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν.
præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιστός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινὸς, ἐξουθενίζω, καταφρονέω, ὑπερορέω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περί τινος· pro confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.

Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, σφὶγξ, ἡ.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.
Spiceus, spicatus, σταχυηρός.
Spicilegium, σταχυολογία.
Spico -as, σταχυοφυέω.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυστὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μυελός.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.
Spisso, πυκνόω, συνίστημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, στιλαγίζω μαρμαίρω, στίλβω.
Splendesco, λαμπυρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαλύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ὁ ἀγλαὸς, ὁ φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· pro gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, *vel* σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλάω τοῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τά.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τοῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφη, μεμνηστευμένη.
Sponsalia, μνηστεία, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηστευτικὸς, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso -as -are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητής, ἀνάδοχος.
Sponsus -a -um, μνηστευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus -i, νυμφίος, μνηστὴς, -οῦ, ὁ μνηστήρ.

Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Spontè, ἐκ προαιρέσεως, *vel* προνοίας, ἑκουσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτην.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτοματί.
non Spontè, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρός· pro fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, *vel* πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω *vel* -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ ῥύπος.
Squalore obsitus, αὐχμοῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, στάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπισταθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, σταθμός.
Stadium, στάδιον, στάδιος.
qui Stadium currunt, σταδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημόνιος.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος *vel* σύν τινι εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, σταδιαῖος.
Statera, σταθμὸς, ζυγός.
ad Stateram exigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· pro mox, illico, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, σταθμὸς, στάσις, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος.
in Statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa -orum, σταθμὸς, ἔρυμα, στρατόπεδον.
State tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.

Statuaria ars, ἱερογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινά.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· pro delibero, προαιρέομαι· pro censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status -a -um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνθετὴ, τεταγμένη.
Status -ûs, *conditio*, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεστὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀστὴρ -έρος, ὁ.
Stellæ fixæ et errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ ἀσταθεῖς.
Stemma, στέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τό· κόπρος, ἡ· κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ στεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄγονος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν ἢ κοσμεῖν.
Sterno, *prosterno*, καταβάλλειν· *pro* occidere, καταστρώννυμι· *pro* extendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγὼν, σταλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἶστρος.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντρειον, ἐπίκεντρις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.

…es, κορμός.
…o, ἐπάγω, στείβω, πυκνόω.
…s, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα,

…ula, καλάμη, φρύγανον.
…ulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτη-
…
…ulor, συγγράφω, διομολογῶ-
…
…ia, στλιγγισμὸς συμπαγείς.
…pitus, ῥιζόθεν.
…ps, progenies, γενεὰ, γονή·
… trunco, ῥιζοφυτόν.
…a, ἐχέτλη,
…-as-are, ἱστάναι, ἑστήκειν· stare
…omissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγ-
…οις· stat sententia, δέδο-
…αι.
…cè, στωϊκῶς.
…cus, στωϊκός.
…a, στολή.
…idè, ἀνοήτως.
…iditas, ἀβελτηρία, ἀτασθα-
…ε.
…idus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μω-
…
…machor, ἀγανακτῶ ἐπὶ τῷ-
…ν, δυσχεραίνω.
…machosus, ὀργίλος, ἀγανα-
…κτικός.
…machus, στόμαχος, οἰσοφάγος·
…o iracundia, ἀγανάκτησις,
…χολότης.
…rea, τὸ στρῶμα.
…abo, στραβὼν, στραβὸς, παρα-
…ώψ.
…ges, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πο-
…ευ.
…gulum, στρῶμα, τό· ἐπίβλη-
…, τάπης.
…amen, κάρφη, el κάρφις -ιος, el κάρφος.
…amineus, καρφίτης, el καρ-
…δης.
…angulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τι-
…
…anguria, στραγγουρία.
…atagema, τὸ στρατήγημα.
…ena, ξένιον, ἐπινομίς.
…enuè, ἀνδρικῶς.
…enuitas, ἀνδραγαθία, ἀριστεία.
…enuus, δραστήριος, ἀγηνορίδης
…, el ἀγήνωρ -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
…a Strepitu, βομβηδόν.
…e Strepitu, ἀθορύβως, ἀβρό-
…ως.
…epitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δοῦ-
…ς.
…epo, ψοφέω, κτυπέω, δουπέω.
…ictè, el Strictim, ἐπιψαύδην,
…γδην, ἐν βραχεῖ.
…ictura, σπινθήρ.
…ideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
…idor, βρυγμός.
…idulus, ψίθυρος, λιγυρός.
…igilis, ξύστρα, στλεγγίς, ἡ.
…igosus, λαγαρὸς, σκληρὸς,
…ιφνός.

Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, στύρνιον.
Structor, κατασκευαστὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ.
Strumâ laborat, κραυρᾷ.
Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρουθιοκάμηλος.
Studeo, σπουδάζω περί τινος, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· pro favere, σπουδάζειν πρός τινα.
Studi's incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπουδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studiosi philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελής· pro fautore, σπουδαστής· pro literarûm cupido, φιλομαθής.
Studium, σπουδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπουδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νοῦν οὐκ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, στύπη, el στύππη, στυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupeſio, ἐκπλήττομαί τινι, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίσταμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκά τινος.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβουλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητής.

Suasoriūs, συμβουλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior -aris, καταφιλέω.
Suavis -e, ἡδύς.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *osculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. et accus.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπόστακτος.
Subditum esse alicui, ὑπό τινι εἶναι.
Subditus -a -um, ἐπιταττόμενος· pro subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατούμενος.
Subdo -is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· pro subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιστάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑποδόλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.
Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι· subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· pro venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι, ὑποτίθεμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *subditus*, ὑπεξούσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare, κατεργάζομαι, δαμάω· pro commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *suppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· pro subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subinde, εἶτα, ἔπειτα· pro frequentèr, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, -ζύγιος.
Subjugo -as -are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· pro prodesse, ὠφελεῖν ἄλλους.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, Subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.

Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι ὑπαρκέω.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω, ἑμαυτὸν τινι ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ὑποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑποπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· *pro* clam submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno -as, *irrideo*, χλευάζω τινὰ, σκώπτω, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολουθέω τινί.
Subservio, ὑποδουλεύω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, *sedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίσταμαι, ὑφιδρύω.
Subsidiarius, ἐπικουρικός.
Subsidium, ἐπικουρία, βοήθεια.
Subsido, *pessum eo*, ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον *pro* facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno -is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποκατάστασις.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, Substratus -ûs, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταστέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.

Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω· subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προστίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς.
Subtilitèr disserere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινὶ, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subversio, ἀνατροπὴ, καταστροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντητήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, συβώτης.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀΐσσω, ἀίσταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄστει παρακείμενος.
Suburbium, προάστειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἀντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιουσίαν τινὸς, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπῆρξέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρός τινα, χαλεπαίνω τινὶ, ὀργὴν ἔχω ἐπί τινα.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.

Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ χρόνῳ.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκειτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαί τινι, ὑποκατακλίνομαι τινι ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori: ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινὶ, ἐπαμύνω, ἐξαρκέω, ἀμύνω σοι *pro* in mente venire, ὑπέρχεταί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, μύρμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑποκαυστόν.
Sudes, χάραξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις.
sine Sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum -i, τὸ αἴθριον, εὐδία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίσταμαι, ἀνέχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐταρκὴς, ἱκανός.
Sufficienter, ἀποχρώντως, ἱκανῶς.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt; ἐξαρκεῖ τι *pro* subministrare, ἐπαρκέω *pro* substituere, ὑφιστάναι τινα ἀντικαθίστημι.
Suffigo, προσπερονάω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, ἡ πνίξ, ἀσφυξία, ἀγχόνη.
Suffoco -as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψηφίζεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταιδοῦμαι.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, *suppedito*, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινὶ λόγον, dico verba; ὑπομιμνήσκω τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀναβαθμός.

ugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὕβρισμός.
ugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
ugillo, ὑπωπιάζω· pro contumeliâ afficio: καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
ugo, θηλάζω, μυζέω et -άω, ἀμέλγω.
ui, (genit.) ἑαυτοῦ.
ui juris esse, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐτεξούσιος εἶναι.
uile, ὁ συφεός.
uillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, suilla caro.
ı 'catim, κατ' αὔλακας.
ulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
ulcus, αὖλαξ.
ulphur, θεῖον, θειάφιον, θέειον.
ulphureus, θειώδης.
um, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
um ejus ingenii, οὕτως ἔχω, οὕτω πέφυκα.
umen, ἦτρον, ἐπιγάστριον.
umma, κορυφὴ τοῦ λόγου, τὸ κεφάλαιον.
ummatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥστε ὅλον εἰπεῖν.
ummè, εἰς τὰ μάλιστα.
ummitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
ummoperè, μάλιστα.
ummoveo, ἀποκινέω.
ummum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
d Summum, τὸ μεγιστὸν, τὸ σύμπαν.
ummum, τὸ ἄκρον.
ummus ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος.
umo -is, λαμβάνω, αἱρέω· pro arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ. pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
umptio, λῆμμα, λῆψις.
umptuosè, δαπανηρῶς.
umptuositas, πολυτέλεια.
umptuosus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
umptus -ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
umptus facere, δαπανᾶν.
uo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
uo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
uo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
upellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
uper, ἐπὶ, ἐν, dat. ὑπὲρ, acc. vel gen. κατὰ, cum gen. adv. ὕπερθεν.
uperabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
uperaddo, ἐπιπροστίθημι, προσεμβάλλω.
uperbè, ὑπερηφάνως.
uperbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
uperbiloquentia, μεγαληγορία.
uperbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονῶ ἐπί τινι, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλόφρων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾶν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρύς· pro superbiâ, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
in Superficie, ἐπιγραβδην.
Superficies, ἐπιπολὴ, ἐπιφάνεια.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ἐπουράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπιμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ εἰ τοῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· pro vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. Item supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Suberscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγινόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, θελοθρησκεία.
Superstitiosè, δεισιδαιμονίως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, περίειμι, περιγίνομαι. Item περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἐστι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, satis est, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἀναπλήρωμα.
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, pro pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, cohibeo, ἐπέχω, καταστέλλω· pro occultare, ἀποκρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, computo, λογίζομαι.
Supra, præpos. ὑπὲρ, cum accusativo. ἐπὶ, παρὰ, cum genitivo. πρὸς, cum dativo. Aliquando est adverb. ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, πέρα πίστεως.
Supra dictum, ὃ καὶ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τοῦ μετρίου.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιστος, ὑπέρτατος.
Sura, γαστροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφάομαι, ἐκκωφέομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίστημι, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαστός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίσταμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω καὶ κάτω.
Sursum versus, ἐς τὸ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.

Susceptio, ὑπόδειξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαί τινα, ἀναιροῦμαι πόλεμον, *bellum*; ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀνασταύρωσις.
Suspendo, ἀνκρεμάω, ἀνάπτω, κρεμᾷν τινα ἐκ δένδρου, ex arbore: *et pro* differre rem, ἀναβάλλειν τί ἔς τι.
Suspensus, *dubius*, ἐπήορος.
Suspicio, ἀναβλέπω, *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαί τινα τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύποπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, στέναγμα, στεναγμή.
Suspiro, στένω ἐπί τινι, propter aliquid: στενάζω, στεναχίζομαι.
Susque deque fero, ἀδιαφορῶ περί τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποστήριξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω· βαστάζω, *idem quod* pati, ὑπομένειν πόνους, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro -onis, ψίθυρος, ψιθυριστής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὅς, ἥ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylvester, ὑλήεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopsis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

Tabanus, ὁ οἶστρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἐπιστολεύς.
Taberna, οἴκημα· *pro* diversorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ φθίσις, φθοὴ, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, ὑπερῷα, τά.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπικός· *pro eo quod tacetur*, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἁφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀηδία, ἄχθος, ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Talea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis -e, τοιοῦτος, τοῖος, τοιός δε.
Talis qualis, τοιοῦτος οἷος, τοιοῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Talitèr, τοιῶς.
Talitrum, σκανδαλισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀστραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀστράγαλος, πτέρνα.
Tam, τοσοῦτον, οὕτως.
Tam quam, τόσον ὅσον, οὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τέως, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δ' ἦν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ἅμα ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτου, ὅσου.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τε μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσοῦτῳ, sequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικοῦτον, οὕτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσοῦτο ἀπεῖ.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus -a um, τηλικοῦτος, τοσοῦτος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδύνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδυτής.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερος τι.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω ποιῶ, ἐγχρονίζω, διέτριβω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus, ταρτάρειος.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *In* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαί τινος· καταμέμφομαί τινα· *pro* æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγος.
Tectus -a -um, κρύφιος, ἀσφαλής.
Tecum, μετά σου.
Teda, δᾷς, δαδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.

egmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
ego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· pro abscondo, κρύπτομαι· pro conservare, ἀσφαλίζειν.
egula, κέραμος, πλίνθος.
ela, ἱστὸς, ὁ· ὕφασμα.
elam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
xtra Teli jactum esse, ἔξω βέλους ἑστώς.
ellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
elum, βέλος, τό· τόξευμα, ἀκόντιον.
emerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
emerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
emeritas, προπέτεια, ἀβουλία.
emero, βεβηλόω, μιαίνω.
emetum, μέθυ, μέθυσμα.
emno, καταφρονέω.
emo -onis, ῥυμὸς, ἑφέλκαιον, πηδάλιον.
emperamentum, κρᾶσις, μῖξις.
emperans, σώφρων, μέτριος.
emperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
emperatè, σωφρονικῶς.
emperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
emperies, εὐκρασία.
empero, συγκεράω, κίρνημι· pro abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
empestas, tempus, χρόνος, ὥρα· pro cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμασία.
empestivè, εὐκαίρως.
empestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
empestuosus, θυελλώδης.
empli vestibulum, πρόναον.
emplum, ναὸς, ἱερόν.
empora, οἱ κρόταφοι.
emporalis, καίριος, χρονικός.
emporaneus, πρόσκαιρος.
emporarius, πρόσκαιρος.
empore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
empore quodam, ποτὲ χρόνῳ.
Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
Tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
empori servio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
empus, χρόνος, ὁ· καιρὸς, ὁ· ὥρα.
empus succisivum, πάρεργον.
emulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
emulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
emulentus, οἰνόφλυξ -υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
enacissimæ memoriæ, μνημονικός.

Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης· pro avaro, φειδωλὸς, ῥυπαρὸς, tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἴς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, συντείνω· pro ire, διήκω.
Tenebræ, σκότος, τό· σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τι· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τι· κρατέω τι· pro possidere, κατέχειν.
Teneor, obligatus sum, κατέχομαί τι.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαί τινος· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλός· pro paupere, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, usque ad, μέχρι, genit.
Tepefacio, χλιαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, χλιάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τορέω.
Teredo, τερηδὼν, σὴξ, θρίψ.
Teres, στρογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo -is, σμήχω, ὀμόργνυμι.

à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, in plur. τὰ νῶτα.
Tergus -oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, consumo, τρίβω, συντρίβω et -ομαι, τρύχω, ψώχω· terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, terrestris, γαιώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δειδίσσομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς, τοπαρχία, χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ· δέος, τό· ἔκπληξις.
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio -as, τρισσόω, τρισσεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τεταρτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος, ὄστρακον.
Testaceus, κεράμεος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ῥᾳδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι, μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Testiculus, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινί.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυς, μάρτυρος· item ὄρχις.

Testor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι· pro supplicitèr petere, ἱκετεύειν τοὺς θεούς· pro testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελύνη.
Teter, βδελυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διϋφαίνω· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλεκτός.
Textor, πλεκτεὺς, ἱματουργὸς, ὑφάντης.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus -a -um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus *vel* Textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θερμαί.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, κυρτία.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, κνήμη· pro *instrumento musico*, αὐλὸς, δόναξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus *vel* Tignum, ἡ δοκὸς, ἴκριον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum est, ne, δέος ἐστὶ μὴ, κίνδυνός ἐστι μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεοὺς, Deos: περί τινος, de aliquâ re: ὑπέρ σου, tibi: δειλιάω, δειλιάζω, δέω, περιτρομέω, ὀῤῥωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτικός.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἢ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω *el* -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, παραφόρως, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δίνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, τίλλω.
Tonitru, βροντὴ, βρόμος.
Tono -as, βροντάω.
Tonsilis, κερτός.
Tonsillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonsor, κουρεὺς, κορσεύς.
Tonstrina, κουρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κουρὰ, τίξις.
Tonsus, κερσὸς, κειροκόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, πῶρος.
Torculare, ληνὸς, πιεστήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναί τινα εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινόω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, στρεβλόω, κυκλόω, βασανίζω, ὀχλίζειν τινά.
Torques, ἁλύσιον, στρεπτόν.
Torrens, χείμαῤῥος, ὁ χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαυματικός.
Torris, δᾷς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικώδης.
Tortus, διεστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· pro eminentiâ musculorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὀπτημένος, φωγθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοίδε.
Tot et tanta, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλου.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής.
Totus est in his, πᾶς ἐστὶν ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἁλουργὶς -ίδος· τήβεννα, περιπόρφυρος.
Trabeatus, ἁλουργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζειν· pro convivio excipere, ἐστιᾶν, χεῖσθαι, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humanitèr, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tractus -ûs, regio, plaga, χώρα, κλίμα· pro serpentum progressu, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω, pro scriptis mandare, et tradere memoriæ, παραδοῦναι γραφῇ, ἱστορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· pro vitupero, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· pro ducere, ἄγειν· pro allicere, ἀφέλκειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.

Trajectio, περαίωσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· *pro* transeo, περαιοῦσθαι· *pro* transfigo, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Traina, κρέκη.
Trames, τρίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Tranquillus, *de mari*, γαληνός, νήνεμος, ἀχείμαστος· *pro* miti, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *genit.*
Transalpinus, ὑπεράλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμεῖν.
in Transcursu, ἐν παραδρομῇ.
Transenna, κιγκλίς.
per Transennam, *id est*, obitèr, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι· transire silentio, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω· *pro* interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· *pro* controversias dirimere, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερβαίνω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορά, μετάθεσις.
Translatitius, μεταφορικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Transmarinus, ὑπερθαλάττιος.
Transmigratio, μετοίκησις.

Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus -ûs, διάβασις.
Transmitto, δίειμι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάστασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θράνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus -a -um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτός.
Tremo, Tremisco, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμὸς, σεισμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβοῦμαι, φρίττω.
Trepidus, περίφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, Triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαστήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, στρατοπεδάρχης τοῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημί σοι τοῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία.
per Tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑπόφορος, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προστάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν vel εἰσφέρειν.

Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῇ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τριπλάσιος.
Tripliciter, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, Tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· *pro* sævo, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαί τινος *et* ὑπέρ τινος.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, τροχίλιον.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτοῦ ἱστάναι, de eo.
Trophus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω *et* ὠθέομαι.
Trulla, τύκος, τύχος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Trunctus, σίλιχος, κορμός.
Truncus -a -um, κολοβὸς, τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλη.
Trutina, πλάστιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.

Trutino, σταθμάομαί τι, σταθμίζω.
Trux, ἀπηνής, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber -eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλήν, σίφων.
Tueor, προΐσταμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum, *cum*, μὲν, δέ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· *pro* superbire, ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τό· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος· *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα, ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, ἀντὶ σοῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτῷ.
Turba, *seditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo -inis, στρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαῖλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκόομαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκοῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.

Turma, ἴλη, ἡ· εἶξ -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος, αἰσχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, λίβανος.
Tussio -is -ire, βήττω, χιλύττω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor -oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφωΐτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος στρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύστης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VAcans, σχολάζων, σχολαῖος.
Vacat mihi, εὐσχολῶς ἔχω, σχολή ἐστι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, δάμαλις.
Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἔν τινι, σχολὴν ποιοῦμαι πρός τι· *pro* vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, διάκενος, ἀργός.
Vade, βᾶθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.

Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾶν.
Vado -is, eo, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador -aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, τεναγώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, οὐαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, πανούργημα.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνης.
Vagatio, περιφορὰ, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περιπατέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰοὺ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαί τινι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν εἶπω.
Valens, *sanus*, εὐεκτικὸς, ὑγιής, ἐρρωμένος· *pro* potenti, ἰσχυτικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· *pro* pollere, ἰσχύειν πλεῖον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσερός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια.
Valetudo adversa, ἀρρωστία, νόσος, ἡ.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιστα.
Validiùs, ἰσχυροτέρως.
Validus, εὔρωστος, εὐσθενής.
Vallis, ἀγκὸς, τό· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo -as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor -oris, *pretium*, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, εἰκαιότης, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λίκνος, λικμητήρ.
in Vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vanus, κενὸς, μάταιος· pro stulto, φιλαλάζων· pro mendace, ψευδολόγος.

Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor -oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιστήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεστηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
ariatim, πεποικιλμένως.
ariatio, ποικιλία, παράλλαξις.
aricor, διατείνω ἢ διΐστημι τὰ σκέλη.
ariè, ποικίλως, πολυμερῶς.
ariegatus, ποικίλος.
arietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
ario, *distinguo*, ποικίλλω, ἀλλοιῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
arius, ποικίλος, πολύχρυς, παντοδαπὸς, αἰόλος.
arix, ὁ κιρσός.
arus, ὁ ῥαιβός.
as, vasis, ἀγγὸς, ἀγγεῖον, σκεῦος.
as, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος· vades constituere, ἐγγυητὴν καταστῆσαί τινι· vades accipere, ὁμήρους ἐγχειρίζειν.
asa colligere, τὰ ἑαυτῦ συσκευάζεσθαι.
asculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
asculum angusti oris, βομβύλιον.
astatio, πόρθησις.
astator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
astatrix, λυμάντειρα.
astatus -a -um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
astitas, ὑπερμέγεθος, τὸ ἀμετρία. *item* ἐρημία.
asto, πορθέω, ἀναστάτους ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
astus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης· *pro* deserto, ἔρημος, ἀνάστατος.
ates, μάντης, μάντις, ὁ οἰωνοσκόπος.
ates verus, ἀληθομάντις.
aticinium *et* Vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
aticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
aticinus, μαντῷος, μαντικός.
ber, *fertilis*, ἄφθονος, εὔφορος· *pro* mamma, οὖθαρ, θηλὴ, μαζός.
bero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
bertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
bertim, εὐπόρως.
bi, πῦ, ὅπυ, ἔνθα· *pro* postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
bi ubi, ὅπυ ἂν, ἔνθα ἄν.
bicunque, ὅπυ ποτὲ, πανταχῆ.
binam, πῦ κῆχος, πῦ γῆς.
bique, καθ᾽ ἅπαν, πανταχῦ.

Ubiquelocorum, πανταχῦ γῆς.
Ubivis, ὁπυσοῦν, ὁπυποτὲ, πανταχῦ, ὅπυ ἂν βύλη.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνυς, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, εὔεξος, εὔρωστος, εὐκίνητος.
Vegrandis, δυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια πάθηματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ᾽ ὖν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίυ.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· *pro* rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· *pro* accusare, διασύρεσθαι.
Vello -is, τίλλω· radicitùs, ἐκριζόω.

Vellus -eris, πόκος, κῴδιον, μαλλός.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo -as, *tego*, σκεπάζω, καλύπτω· *pro* vestire, περιβάλλειν· *pro* abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχυς, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾷν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόν περ.
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ -βός.
Venabulum, προβόλιον, ὑσσὸς, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venarum sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός.
canis Venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio *et* aucupium, κυνηγία καὶ ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus -ûs, θήρα.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Vendico, ἰδιοποιῦμαι, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, honorem: προσποιέομαι, ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὸ προσῆκον, suum cuique tribuo, ἀντιλαμβάνω.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτόν τινι· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πωλὴ, ἀπεμπολὴ, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo -is, πωλέω, ὀλίγυ τι, parvo pretio: πιπράσκω, ἀποδίδομαί τι.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus -a -um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεύς. γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.

Veneno -as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολλύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, *vendor*, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate: αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαστέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τοὺς φίλους, amicos: θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξουσία.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγνώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo; ἀφικνέομαι πρός τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter -tris, γαστὴρ, ἡ κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· *pro inflato*, κενός.
Ventrale, ἐπιγάστριον.
Ventri deditus, γάστρις, γαστρίδουλος.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστροειδής.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης,
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐχαριτία, κοσμιότης *pro* gratiâ, χαριεντισμός.

Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ -αρος, τὸ ἦρ -ρος, τό.
Vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιστερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber -is, μάστιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero -onis, ὁ μαστιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγου χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda -orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια, εὐλαβέομαί τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συννεύω, ῥέπω, φέρομαι ἐπί τι.
Veridicus, ἐτυμολόγος.
Verisimilis, εἰκὸς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus -a -um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκοῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφοι.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna -æ, οἰκότριψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.

Vernilis, δουλοπρεπής.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno -as, ἐαρίζω, ἀναβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠρινός.
Verò, *sanè*, μέντοι, δήπου, γέ τοι.
Verpus, λειπόδερμος.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro -is, *traho*, ἑλκύω, σύρω· *pro* scopis purgo, κορῶ τι, σαρόω.
Verrùca, ἀκροχόρδων.
Verrucis infestari, μυρμηκιῶ.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεστός· item βουνώδης.
Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνησις, περιστροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, στιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.
Versio, στροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλέω, κυκλοφορῶ, στρέφω· *pro* volvo, κυλίω versari animo, διανοεῖσθαί τι.
Versor, διατρίβω ἔν τινι, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate; διάγω, στρέφομαι.
Versura, στροφὴ, καμπὴ; pro mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τοῦ δανειστοῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐπάγειν.
Versus, *carmen*, ἔπος, μέτρον.
Versus, *Præpositio*, πρὸς, *cum gen.* εἰς, *cum acc.*
Versutè, πανούργως.
Versutia, πανουργία.
Versutus, πανοῦργος, τρίβων, στροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίνδρομος.
benè Vertat tibi, πρὸς ἀγαθὸν γίγνοιτό σοι.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλοι, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex, *capitis*, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιῶ, σκοτοδινιῶ.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιάλλαξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ἡ νεατός.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.

erum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
erum, γέμην, δὴ, καί τοι, ἀλλὰ ὅμως.
erum enimverò, ἀ μὴν ἀλλὰ, ἀ γάρ τοι ἀλλά.
eruntamen, ὁ μὴν δὴ, ὁ μὴν ὅτι.
erus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· pro veridico, ἀληθινός· pro nativus, γνήσιος.
erutum, ὀβελός.
esania, παραφροσύνη, μανία.
esanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
esanus, παράφρων, μανιώδης.
escor, ἐσθίω, σιτοποιοῦμαι καρπὸν. fructu; ἔδομαι, τρέφομαι.
escor carne, ζωοφαγέω.
escus -a -um, ἐδώδιμος.
esica, κύστις, φύση.
espa, ἀνθρήνη.
esper, ἕσπερος.
espera, ἑσπέρα, δείλη.
ib Vesperam, ὑπὸ δείλης.
esperascit, ἑσπέρα γίνεται.
esperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
espertilio, νυκτερίς.
espertinus, ἑσπερινὸς, ὄψιος.
espillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
esta, Ἑστία.
estales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
ester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
estiarium, ἱματιοφυλάκιον.
estiarius -i, ἱματιοφύλαξ.
estiarius -a -um, ἱματικός.
estibulum, πρόδρομος, προαύλειον.
estigator, ἰχνευτής.
Vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
estigium, ἴχνος, τό ἴχνιον, βῆμα· pro cujusque rei indicio, σημεῖον.
estigo, ἰχνεύω, στιβεύω τι.
estimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
estio, ἱματίζω, ἐνδύω.
estis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
estis pellicea, εἷμα ἐμπελινον.
estis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
estitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
estitus -a -um, ἱματισμένος.
estras, ὑμεδαπός.
eteranus, πρεσβύτης.
eteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος.
eterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
eteratoriè, πανούργως.
eteratorius, πανουργικός.
eteres, οἱ παλαιοί.
eternosus, ληθαργικός.
eternus, λήθαργος, καταφορά.
etero -as, γηράσκω.
etitum est, ἀπείρηται, ἀπεῤῥήθη.

Vetitus, ἀπηγορευμένος.
Veto -as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιούμενος οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ πορεία.
Via publica, ἁμαξιτός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ ἀπάχθομαί σοι, συναλγεῖν τινι.
Vicenarius, εἰκοσός.
Viceni, εἴκοσι.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτνίασις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, adj. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίος.
Vicis, ἀντὶ, gen. ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφαγίς.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus -ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδὲ, ἰδέ.
Videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἴς τι, ὄψομαί τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἐμοί· visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὔνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, παρετὸς, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. *Aristoph.*
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, et ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, *adj.* ἐγρηγορὼς, ἄγρυπνος.
Vigil, *subst.* φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia *et* Vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico *et* Villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλάρχης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, adj. οἰνηρός. cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, ligo, δέω, δεσμεύω, δεσμόω.

Vinco, κρατέω, νικάω, ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω. ὑπερέχω, καταισχύνω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prælio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἵργειν, κατακλείειν, κατατίθεσθαι.
in Vinculis esse, δεδέσθαι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico -as, ἐκδικέω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι, pro ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, μέθυσος, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰώδης.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω, τὰς σπονδὰς ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φώς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.

Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικός.
Virginitas, παρθενία, κορεία.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo -inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω.
totis Viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Viridarium, ἀλωὰ, ἀνθὼν, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς. εὐθαλής· pro florente, ἀκμαστικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· pro vigore, ἀκμή· pro Virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ᾽ ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης, φίλανδρος.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ᾽ ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης. ἰοβόλος.
Virus, venenum, ἰὸν, βρόμος, δυσωδία.
Vis, violentia, βία, ἰσχὺς, δύναμις· pro multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης. ἰξιόεις.
Viscus vel -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus -eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τοῦ βίου.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ ἡ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης -ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός.
non Vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶναι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελουργεῖν.
Vitiare virginem, διακορεῖν τινά.

Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθορεύς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitiligatores, συκοφάνται.
Vitilis, λυγιστικός.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαι τι.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴνη, οἰνάς.
Vitium, Vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρωὸς, μητρυιά.
Vitrum, ὕαλος, ἡ· ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρταξ, ἰσμαλις, ὁ.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μεμπτός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κακήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω· διαμέμφομαι τινὰ τῆς ἀχαριστίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ ἡ τὸ ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, πεληστάιν.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te: τιμωρέω, vel τιμωροῦμαί σοι, injuriam tibi factam.
Ulcus -eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἰκμαλέος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά.
in Ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέρα.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.

Ultimè, ἔσχατως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τίμωρος, ἔκδικος.
Ultra, πέραν et πέρα, πόῤῥω, genit.
Ultra decorum, πέρα τὸ προσῆκον, πέρα τοῦ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, insuper, προσέτι· pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντής, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιά· σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκίασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιερὸς, ἐπίσκιος.
Unà, simul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγγία, δωδεκατημόριον τοῦ ὅλου.
Uncialis, οὐγγιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρίσμα, ἀλειφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρίσμα.
Unctus, χριστὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus -i, τὸ ἄγκιστρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, adj. ἀγκύλος· uncos ungues habens, γαμψώνυχος
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ οὗ.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
ndosus, κυματώδης.
ndulatus, κυματοειδής.
ngo, ἀλείφω, χρίω.
nguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
nguentum, μύρον, μύρωμα, χρῖσμα.
ngues resecare, ἐξονυχίζειν.
nguiculus, τὸ ὀνύχιον à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
nguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίστασθαι ad unguem factus, ἀκριβής.

Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio -is -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universè, καθόλου, ἐν κύκλῳ, σύνολον.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἁπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· pro solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς καὶ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucian.
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔστροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐστρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· pro velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκοντὶ, ἑκουσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βουλὴ, θέλημα, βούλημα.
Volvo, verso, κυλίω, κυλίζω· pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
Volupè, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.

Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum κυλίστρα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, στρέφω, κυλινδέω· pro accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, εὐλάκα, ὀφνίς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω, accus. ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro -as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, genit.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
pro Voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεισμὸς, ἀστειότης, εὐτραπελία.
Urbicus et Urbanus, ἀστεῖος· pro faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, οὐρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιστὴς, κολυμβητής.
Urinor, κυβιστάω, κολυμβάνω.
Urinum ovum, οὔριον ᾠὸν, quod et ὑπηνέμιον et ζεφύριον.
Urna, κάλπη, καλπίς.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare, περικαίειν.
Ursinus, ἀρκτεῖος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.

Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus, οὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, πȣ̃.
Usquam, πȣ̃.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τȣ̃ νῦν.
Usque adeò, οὕτως, οὕτωσι.
Usque adhuc, μέχρι τȣ̃δε τȣ̃ χρόνȣ.
Usque eo, παρὰ τοσȣ̃τον, οὕτωσι.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως ὅ, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηστής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιȣ̃μαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειστής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus -a -um, χρησάμενος.
Usus -ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὡς, ὅπως, ἵνα.
Ut, *pro* postquam, ἐπεί.
Ut, *pro* sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τȣ̃ λόγȣ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἄν εἴποι τίς.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶν.
Utensile, τὰ χρειώδη σκεύη, ἔπιπλα.
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter -a -um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσȣ̃ν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.

Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, acc. συμφέρω τινί.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ὄφελος, τό λυσιτελές.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utilitèr, εὖ, χρηστῶς, συμφερόντως.
Utinam, εἴθε, εἴτε, ὡς *ante* ὤφελες, &c. *cum infinitivo*.
Utique certè, ἄρα, γέ μὴν δήπȣ.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαί τινι, προσομιλεῖν τινι· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, ἅτε.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἆρα, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτίζεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo -as, διαφημίζω, διαθρυλλȣ̃μαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδημεί, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοί· πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius -a, -um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens *et* vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδὼ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ τιλμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γὺψ, ὁ.

Vulturinus -a -um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὄψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἄλοχος, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν, γαμεῖν γυναῖκα, λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας -ȣ, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XAnthus, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικός.
Xystum -i, τὸ ξυστὸν, ἡ παραδρομίς.
Xystus, *idem*.

Z.

ZEA, ζειὰ -ᾶς, ἡ.
Zelo -as, *et* Zelor -aris, -atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi *et* Zingiberis, ἡ ζιγγίβερις, τὸ γίγγιβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζυφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνοπλόκος.
sector Zonarius, ζωνοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμον.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστὴρ -ῆρος.
Zythum, τὸ ζῦθον. item
Zythus, ὁ ζῦθος.

ΓΝΩΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθῆται.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eò faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eòque tenaciùs memoriæ infigi possint.

ΚΕΦ. α΄.

)εός, Θεοσέβεια, καὶ Λατρευταὶ αὐτοῦ· Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανός, Ἀστέρες.

ΑΡχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν πρόσσυν ὁ Χριστός.

.γιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
φαίρᾳ ὁ κόσμος ἔοικε.
ωοὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.
τα Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
ιοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
ιὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
ῆμα θεῖον κανὼν βίου.
ν φιλεῖ Θεός, θνήσκει νέος.
θριον οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
ὄκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρόν ἐστι τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Θεὸν τις ἀνὴρ ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων ἁμαρτάνει.
αξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
ἅγιος χῶρος ἐν ναῷ.
χαὶ ἀγερώχων ψόα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
ρος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.
στιός ἐστιν ἕρκος ἡ σφραγίς.
αἰτῶν δόσιν λήψεται.
ύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
ὶ ὁ Ζεὺς οὐδ᾽ ὕων πάντας ἁνδάνει, οὐδ᾽ ἀνέχων.
ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῖρον.
νδρος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.
Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
ευνᾶτε τὰς γραφὰς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
ραμοὺς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.
ύμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
το δρᾶε, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
χὰς τοῖς θεοῖς οὐ βόας θύε.
ων ὁ ἄκρος τοῦ δεινὰ ταλῶντος ἐπίκουρός ἐστι.
ὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ᾽ ὁρᾷν.
ς ἅδει τοῦ Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.
τιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.
νσι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, καὶ ὀλύμπου αὐτοῖς ύραν ἀνοίγει.
εὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ λέου.

CAP. I.

Deus, Cultus, et Cultores ejus: Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

INitium omnium et finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
5 Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
10 Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
15 Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit dono accipiet.
20 Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.
In luco fidei nablia sunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
25 Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas et imum terræ ventrem calor solis penetrat.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
30 Preces Diis, non boves, offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
35 Propitius est humilibus Salvator, et cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indiget misericordiâ.

Οὐδεὶς ἐῢς πλὴν τοῦ Θεοῦ.	Nemo bonus nisi Deus.
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.	Non frustrà jurabit Deus. [vocem
Μετὰ θάμβους ἠΐθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.	Cum stupore adolescentes divinam audiunt
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.	Amplus mundus Deum non capit.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.	Non ea quæ infrà sunt, sapere oportet, sed quæ suprà.
Ἶρις οὐκ ἔστι μήνιος Ζηνὸς σημεῖον.	Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίστου.	Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Διὸς ὄπιν ἀλέγειν δεῖ.	Dei vultum revereri oportet.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.	Jupiter facilè arefacit superbum.
Σόους ἐκ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.	Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.	Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'. — CAP. II.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί. — *Virtus, Vitium, Boni, Mali.*

ΚΟινῇ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.	UT perdat hominum genus properat ma-
Ζῆλος ζῆλόν ἐστι τίκτων.	Æmulatio æmulationem parit. [litia
Κιλαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.	Murmurat improbus consciéntiâ tactus.
Ἰασπίδα καὶ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.	Iaspidem et argentum superat virtus.
Ἀβρότη, ἔρως καὶ οἶνος μεγάλων πημάτων αἰτίαι.	Nox, amor et vinum magnorum malorum causæ sunt.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.	Infinita occultat mala intimus recessus.
Σκιτάλους ἀλέξει ἀκινάκης.	Acinaces viles depellit homines.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μύνεται.	Qui malè fecit, semper aliquid prætendit.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.	Indesinentèr judicat mala conscientia.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λεῖον καὶ τρηχύ.	Non eadem res lævis et aspera est.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.	Splendorem non vident improbi.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.	Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.	Coronat virtus cultores suos.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.	Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrà.
Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄστυ ἀγυιὰς οἴγει.	Urbs vicos tàm malis quàm bonis aperit.
Ἀφελεῖς τέλεσθαι ὀφείλομεν.	Simplices nos et integros esse decet.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.	Aspera ad virtutem via multos perterrefacit
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.	Lex conscientiam tangit.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.	Frustrà multa prætendit reus.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.	Pueri ludunt nucibus, senes verò juramentis

ΚΕΦ. γ'. — CAP. III.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια. — *Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.*

ἘΝ σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει, καὶ πλάνῃ ἕπεται.	IN tenebris ambulans pedes offendit, et errorem sequitur. [bernat
Ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη, καὶ νῆα κυβερνᾷ.	Agros et civitates sapientia, et navem gu-
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.	Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Μῆτιδα ἀπόκρυφον μὴ σήτῃ σχίς.	Consilium arcanum mulieri nè aperias.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱστορίαν ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.	Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.	Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.	Aurora Musis amica.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.	Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.	Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Ὀλίγη ὁμιλία καὶ φωτὸς καὶ τοῦ ζόφου.	Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.	Errantem in viam reducito.
Ὕδωρ ἠθεῖ μωρός.	Stultus aquam colat.
Ἀργύρου στερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.	Argento destituti mittimus carmen. [libro
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρῳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.	Haurit aquam cribro, qui discere vult sine
Ἀντὶ τῶν γονέων γόητας τίουσι βροτοί.	Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Μαθητὴς προτέρου ὕστερός ἐστιν ὄρθρος.	Discipulus est prioris posterior dies.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.	Duplum vident qui didicerunt literas.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.	Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.	Orator improbus leges subvertit.

Græce		Latine
ορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.		Chordas pulsare novit cantor.
ὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος ϗ μῶλυς.		Ejusdem fermè sunt farinæ irrisor, stultus et ignarus.
ίγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρά.		Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
ίγειν ἅπαντες εἴδασι.	90	Reprehendere omnes sciunt.
ράσος γεάσον εὑρίσκει.		Fatuus fatuum invenit.
ίλει τῷ μέλποντι ὐ περὶ μετάξης, ἀλλὰ περὶ μέτρων.		Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
ύρῳ ὐ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.		Momus aut nothus unguento non ungitur.
ώβη ἐςὶν ὐκ ἐλαχίςη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μακκοᾷ.		Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestat, stultè se gerit.
αὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν σέγει.	95	Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
ρίσβυς λεύσσει τὰ πρόσω ϗ ὀπίσω.		Videt senex ea quæ antè et à tergo sunt.
δηγὸς ἐν ὁδῷ δίλυχνον.		Dux viæ laterna est.
ὄῤῥος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' ὕςερα ὁμαλὸς ὑπάρχει.		Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
ὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.		Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce.
γιεῖς πάντας τὺς νοσῦντας ἰαόμεθα.	100	Sani omnes ægrotos sanamus.
ὰ ἴδια μελέδαινε.		Propria cures.
ολλὺς ἔπλαγξε ἄνοια.		Multos errare fecit dementia.
υτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥέπτει.		Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
άρθηξ παιδείας ἐςὶ σκῆπτρον.		Ferula disciplinæ sceptrum est.
νὴρ ἠλεὸς ἄγγει τετρημένῳ ὅμοιος.	105	Vir stultus vasi perforato similis est.
ὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβυ ἐςί.		Non est sphinx absque tumultu.
ί βαναύσῳ ϗ σοφῷ;		Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
ίλυρα γέλγιθα ἔχυσα τὰ μέλλοντα λέγει.		Tilia allii caput habens futura prædicit.
υφλὸς τυφλὸν ἀγὼν εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτῦ ῥίπτει.		Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
ῶν δειλῶν ἀπέχυ.	110	Ab ignavis abstine.
ώγων τράγῳ μέν ἐςι, ἀλλ' ὐ νῦς σοφός.		Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
μαρτάνει ϗ σοφῦ σοφώτερος.		Peccat et sapiente sapientior.
έσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.		Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'. — CAP. IV.

ωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον. — ***Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.***

Græce		Latine
ΕΞ ἄλικος θοίνη νηδὺν μεςοῖ.		EX alicâ confectum epulum ventrem plet.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι μένος.	115	Perdit genus hominum fastus.
ράζει κῦρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.		Fervet curmi, quando in comessationibus luxus dominatur.
ὐ κηλῖδας ὀμόρξει κασάλβη.		Non maculas abstergit meretrix.
λίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.		Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
ράμβη δὶς ἑψομένη πότμον φέρει.		Crambe bis cocta mortem fert.
α μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσσωσι αἶται, μορόχθυς πάονται.	120	Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
ὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἀλλ' ἕξεις.		Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Ὥσπερ τὴν κόνιν νότος, ὕτω ϗ φαύλυς τρυφὴ κυκλεῖ.		Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
ὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεςι.		Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
ὴ αἰσχρῶς εἰρεῖν πρέπει.		Non turpitèr coire decet.
ήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἀσελγείᾳ κύπριν ὀρίνειν.	125	Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
ίει νέκταρ δίψαν, πεῖνάν τε ἄρτος.		Sitim expellit nectar, panisque famem.
γέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοί εἰσι.		Superbi homines in conviviis stulti sunt.
ρεμοι ϗ ἤπιοι ὐδαμῦ.		Placidi ac mites nusquam.
ν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.		In sepulchro verò reliquis similes.
υναῖκα αἰδὼς, ὐ κομμὸς κάζει.	130	Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Ὅτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖςον πίνῃ μέθυ, ϗ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.		Siquis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
ντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀμέλγει τὸ βρέφος.		Pro cibo lac sugit infans.

Τὰ ἐμέμενα αὖ χναύει κύων.	Evomita iterum vorat canis.
Ἄρτος καὶ ζῦθος τοῦ βίου χιλός εἰσιν.	Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
Ἀβάλε μὴ γένοιτο ἀβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	135 Utinam non sit in toto terrarum orbe eff[e]minatus aliquis adulter.
Ἄνθεα εἰ μὴ ἄει γλυκὺ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.	Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς σιτεῖ.	Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτοῦ ἀμνηστεῖ.	Purpurâ indutus pauper sui ipsius imme[mor].
Ψωλός ἐστι, οὐ φάγεται κρέας.	Apella est, non vescitur carne.
Βάκχου βλύζει κόνδυ λυαίῳ.	140 Vino Bacchi poculum manat.
Μάει νῆστις λιμὸν δίειν.	Famem jejunus nimium expellere cupit.
Ὄργια ἐκ παλαιοῦ ἐν ὄρεσι καὶ ἄγκεσι ἐγίνετο.	Sacra Liberi in montibus olím et vallibus facta sunt.
Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.	Fabas indulcat fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, οὐ τὸ κραιπαλᾶν.	Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	145 Uber infantibus opsonium præbet.
Κείρουσι μίσυκας κύνες.	Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.	Multò plures satietas quàm fames perdi[dit] [vi]ros.
Μηδὲν ἄγαν.	Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυχε ἡδονή.	Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	150 Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.	Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.	Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μόλοβρος οὐ δύναται.	Colli sanare morbum gulosus non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.	Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	155 Voluptas esca malorum.
Ἄγυριν εἷς φευγέτω.	Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.	Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.	Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀριστῶν δεῖπνον.	Lucanicam non gustabit, qui cœnam sper[nit].
Ἀλαὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	160 Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χείριστος ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.	Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σιτός εἰσι φέρτιστος.	Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus.
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.	Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.	Ornat corpus quidem vestis, faciem vero pudor.
Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι στόμα, ἀλλ᾽ οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.	165 Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.	Frusto panis libertatem vendit parasitus.

ΚΕΦ. ε'. — CAP. V.

Δικαιοσύνη. Ἀδικία. Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι. — *Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖθις ἕσσαι, δυσπαλές.	Facile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ᾽ οὐ λώβην.	Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.	Non est dominus absque servo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	170 Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.	Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.	Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.	Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι σίμβων ἕπεται.	Cavillatorem sequitur injurius.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	175 Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.	Curæ est certamen præsidii.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην ταλᾶν μὴ δυνάμενος.	Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.	Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα·	Ne doleas propter patrem absentem:
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	180 Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.	Unus est servus domûs herus.
Διώκει δόθρα δοθιῆνα.	Dodra furunculum persequitur.

ισει τὴν δίκην ἀδικία.	Justitiam injuria premit.
μένειν ὐκ εἶδεν ὐδ' ἄρχειν.	Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
ωλυθεσάτω τῷ δεσπότῃ δῦλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.	185 Dominum servus, et dominam sequatur famula.
μῶντα κριθὴν ἀλοῶντα ὁ μέμψῃ.	Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
λανεὺς ταυτῷ τῷ πυέλῳ ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λύει.	Balneator in eodem solio et probum et improbum lavat.
ιλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.	Varias spargit præstigias præstigiator.
ροι ὁ λῆματός εἰσι τέκμαρ.	Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	190 Bonus princeps commune bonum est.
τιχνῶν κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!	O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
ινδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.	Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
βη λώβην σχάζειν ἔξεστι.	Injuriâ injuriam cohibere licet.
τηρὸς ἀτρὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.	Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, ὐδὲ τὸ αἰάζειν.	195 Neque flere neque lamentari regem decet.
ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.	Commune quod est, ne tuum solum dicas.
ἀδίκως χρήματα κτῶ.	Ne injustè opes possideas.
τρα δικαία δίκην τηρεῖ.	Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛʹ. — CAP. VI.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία. — *Fortitudo, Imbecillitas.*

Ἀγλαὸν ἥρωα πόλεμος ὐδενὸς στερεῖ.	Illustrem heroa bellum nullâ re privat.
Στύλος οἴκυ παῖδές εἰσιν ἄῤῥενες.	200 Columna domûs filii sunt mares.
χὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.	Gigantis robur in brachio est.
ιμιζόμενον δὲ παῖς τύπτοι.	Funiculis ligatum vel puer verberaret.
δεὶς δειλὸς θαῦκος.	Nemo timidus audax est.
τὲρ τῦ βωμῦ ϗ ἐσχάρας μάρνασο.	Pugna pro aris et focis.
ίρσος μετανοίας ἔτης.	205 Audacia pœnitentiæ comes est.

semitabidum ab Adriano rege cibum petentem. — *In semitabidum ab Adriano rege cibum petentem.*

ωμά μοι τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.	Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
ισόν με βασιλεῦ μετινὸν ἡμίτονον.	Dimidium serva rex miserate tonum.
θα ϗ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.	Huc illuc trahit invitum potens.
ις σώματος ἰχὼρ κάμπτει.	Sanguis crudus corporis flectit robur.
ῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἄπυλος.	210 Multam intus lamentationem ulcus excitat.
ρυ ἐν ἀγῶνι μέλη ϗ μένος δείκνυσι.	Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.
ε ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.	Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζʹ. — CAP. VII.

όνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια. — *Labor, Otium, Somnus, Cura.*

Ἔλαφος καὶ λαγωὸς περὶ ταχύτας ἐρίζυσι.	Cervus et lupus de pedum celeritate contendunt.
φεύγων μύλην, ἄλφιτον ὐκ ἄλφει.	Qui fugit molam, farinam non invenit.
δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοί εἰσιν.	215 Dormientes mortuis similes sunt.
ς ἄτρακτος, τοιαύτη ἠλακάτη.	Qualis fusus, talis colus.
κῶς ἔῤῥεζε ἐκποιεῖ τὴν ἀλωάν.	Pessimè colit vineam aper.
ύχως νυστάζυσιν ἀργοί.	Quietè dormiunt otiosi.
ὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.	Etiam fusus instrumentum utile est.
ὴν ὕπνυ ὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.	220 Præter somnum nihil sanis membris medetur.
ρτον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.	Onus segni impone asello.
ολὴ γλανίδα δέρει.	Excoriat inertem otium.
ιάνη βίον τίθησι συμφορώτερον.	Peregrinatio vitam reddit molestiorem.
ράζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.	Persequitur veritatem somnium.
λόπονον ζῶον μύρμηξ.	225 Laboriosum animal formica est.
ιστος ἐν ῷ ἐκλήθη, ἐν τύτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.	Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.
υργὸς μὴ λείπει ξύλον.	Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
ἡ τὸ πᾶν.	Curæ nihil impossibile est.
χ' ἅπας τύλυς ϗ ἥλυς αἴρει.	Non quilibet callum et clavos tollit.

230	Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβάσσει.	Sola apis mel conficit.
	Καὶ κτῆνος καὶ ὁ ἀρῶν ἥσυχος ἔςαι ταῖς κυριακαῖς.	Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.
	Τῷ νέειν ἄςυ νικᾷν οὐ ῥάδιον.	Nendo superare civitatem non facile est.
	Ἡφαίςου ἔργα οὐκ ἄτερ ἤχου.	Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
	Σίδηρος καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.	Æs et ferrum manuum contrectationibus atteruntur.
235	Πρόβατα καὶ αἶγας φροντὶς φυλάττει.	Oves et capras cura custodit.
	Οἴας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.	Congregat oves pastor bonus, ne lupus ea dissipet.
	Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.	Otiosum dedecus comprehendit.
	Ὅπου οὐκ ἔςι τρύγη, ἐκεῖ οὐκ ἔςι ςαῖς.	Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.
	Καλῶς οἶκον ὠφέλλει ἄοκνος ἀνήρ.	Egregiè domum juvat vir impiger. [mium
240	Ἄεθλα ἀδροῦ ἄεθλον ἀδρόν ἐςι.	Magnum certamen magnum meretur præ-
	Τῶν δειλῶν ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.	Ab ignavorum consortio abstine, sciens ignavorum exiguam esse gratiam.
	Χαλεπὸν ἀεργὸς μόχθον χιάζει.	Molestum laborem manus recusat.
	Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι οὐχ ἅπαντος.	Non cujusvis est cete in littore capere.
	Σταγόνες ὕδατος πέτρων κοιλαίνουσι.	Aquæ guttæ saxa excavant.
245	Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ.	Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
	Ἄνευ ἱδρῶς καὶ πόνου οὐδὲν πρᾶγμα τέλειον.	Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.
	Ὅπου πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονή.	Ubi major labor, illic major voluptas.
	Μάτην ὁ Σισύφος πέτρον ἀλίει.	Frustrà saxum volvit Sisyphus.

ΚΕΦ. η'. — CAP. VIII.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπέχθεια, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεροπρέπεια, Φιλαργυρία. — *Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.*

	Σκάζοντι ὁμιλῶν, κᾆυτὸς σκάζειν μαθήσεις.	Claudicantis conversatione utens, ipse quoque claudicare disces.
250	Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.	Manus manum lavat, et digitus digitum.
	Ἀγκάλαις ἐλεῖν ἔχιν μέλλοντι, ὁ ἐν φρεσὶν ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.	Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
	Ψάγει ἔρωτα μῖσος.	Attenuat odium amorem.
	Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.	Ne fuge socium in malis constitutum.
	Ἔωλαι εὐεργεσίαι εὕδουσι.	Hesterna gratia dormit.
255	Ἄρτου ἀνάξιός ἐςιν θώπτων.	Cibo indignus est assentator. [cipias
	Μήτι γραῦν ποτε τοῖσι κακὴν δέξαιο μελάθροις.	Ne anum imprpbam tuis unquam ædibus re-
	Ξείνους πένητας μὴ παραδράμῃς ἰδών.	Hospites pauperes ne negligas cùm videris.
	Λιτὸν δῶρον, λιτὴ χάρις.	Vile donum, vilis gratia.
	Πενθερὰν νυὸς ςυγεῖ.	Socrum nurus odit.
260	Νύμφην μισεῖ πενθερά.	Flagrat nurus odio socrûs.
	Πολλὴ χλεύη τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.	Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
	Ὅταν ἀσπάζεται ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐςί.	Assentator cùm salutat, vulpes est.
	Στέργει μῦς γαλῆν.	Amore felem mus prosequitur.
	Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἅζειν τοκῆας.	Venerari parentes liberos decet. [lectos
265	Μητρυιῆς μὴ ψαύειν δεύτερα λέκτρα γονῆος.	Novercæ ne attingas secundos parentis
	Ὁ ἔρως φρένας πλέκει.	Amor mentes nectit. [est
	Λαμβάνει ἅδην μόνος ὁ μνώμενος τοῦ χορηγοῦ.	Abundè accipit solus is qui beneficii memor
	Εἰσὶ καὶ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.	Viventium etiam adulatores corvi sunt.
	Μάμμα βρέφους ἔρωτα φέρβει.	Infantis avia amorem pascit.
270	Ἔτης οὐ ψευδὴς ἄγκυρα ἐχυρά.	Socius fidelis anchora tuta est.
	Χάρις χάριν τίκτει.	Gratia gratiam parit.
	Βρόχους τείνει ὁ ἑταῖρος αἱμύλος.	Retia sodalis blandus struit.
	Εὐθέα χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμεν, καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.	Sincerum oportet esse sodalem, et non obliqua animo volvere.
	Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι	Durum est non amare:
275	Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·	Durum est etiam amare:
	Χαλεπώτερόν δε πάντων,	Durissimum verò omnium,
	Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.	Non frui re amatâ.
	Μηδένα φίλον ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.	Neminem tibi adjungas amicum, priusquam exploraveris quomodo prioribus amicis si
	Πτωχὸς πτωχῷ μεγαίρει.	Mendicus mendico invidet. [usu

) νεύσας ὀφείλει.
χίζει φιλίαν ἔχθος.
τέργε ἀδελφὺς, καὶ ὑ μητέρος ἀθέτει μῦθον.
Ι σπανὴ ἐν χθονὶ ὄρνις ἡ χάρις.
Γλα σὺν λύκοις, οἷς ὁμιλεῖς.
Ιολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

280 Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, et matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis, cum quibus conversaris.
285 Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

Κ Ε Φ. θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κίσσῳ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
ι ναῖται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναίταις.
Ιύρτος ἄλγεα φέρει.
Ιόρκῳ ξιφίαν, δελέατι μωρὺς ἁλιεύω.
ιὶ μὴ κληθεὶς ἴκτερος ἱκνεῖται.
)λοφυρόμενος παρακλήσεως δεῖται.
Ιερίμνας φόρμιγξ αἴρει.
ἔρημον ἦθος ὀδύνην αὔξει, ἔτος μινύθει.

όστρυχον ἠπίαλος τίλλει.
ὁ τῆς ἁμίλλης κράτος ἀμύμονα ποιεῖ.
ὐ πάντα τὰ ἕλκη ἀκεστά.
ίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.
τήθεα κροῦε, καὶ μοῦ ἀκουσθήσεται.
ὐκ ἐᾷ πένθος ἑψῆσαι βουλάς.
θωΰσσοντος ἑνὸς, θωΰσσει δὴ ἕτερος.
λώσκοντος τοῦ κινδύνου τὸ γηθεῖν ὄλλυται.
τήθεος ἀλλάσσει χαρὰν ἀνία.
Ιάτην ἀνύει θεωρός.
αγχάζει χωλὸς λαγόνα κλάοντος ὀρθοῦ.
τενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Ι ραπίδας πτίσσει λύπη οἰκεία.
Ηλίθιος καὶ ἄτερ λύρας κιθαρῳδοῦ ἅλλεται.
ίλυς καὶ χορδαὶ θυμὸν ὀδυρόμενον τέρπουσι.

ὐ καθαίρει ἁμαρτήματα ὁ ἀρνούμενος.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hederâ quidem Bacchus delectatur, capellâ verò Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, escâ stultos capio.
290 Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara tollit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cincinnum febris quotidiana vellicat.
295 Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur et jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, et flebilis vocula audietur.
Non sinit maturare consilia luctus.
300 Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustrà tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente recto ilia.
305 Angusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys et fides.
Non purgat peccata qui negat.

Κ Ε Φ. ι'.

Ἐλπὶς, Φόβος.

Ὅπλα ἔσθω ὁ δειλός.
Πτοεῖ νηπίους μορμώ.
Φόβον τίκτει φάραγξ.
Οὐρανὸν βροντὴ καὶ αἶαν, θῆράς τε πτοεῖ.
Εγγύα, παρὰ δ' ἄτη.
Θάλπει χάρις ἐλπίδα τάλανος.
Ραδίως δειλοὺς πτοεῖ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἑορτὴν ἥξας ἤλιπας ὐ πωλεῖ.
Οὐχ ἅπας φοβεῖται κρέμβαλον κρίζον.
Πυρουμένου μελάθρου τοῦ πλησίον, καὶ τὸ σὸν κινδυνεύει.
Νεβρὸν ἐνεὸν κλωβὸς σώσει.
Καλύπτειν τὴν νόσον, λυγρόν.

CAP. X.

Spes, Timor.

310 QUI metuit arma induat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum et terram tonitru, et feras terrefacit.
Sponde, propè est damnum.
315 Favor fovet spem miseri.
Facilè timidos terret strepitus.
Post festum veniens calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensâ domo proximi, tua quoque periclitatur.
320 Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

Κ Ε Φ. ια'.

Ἀπήνεια, Φιλανθρωπία.

Ζαφελὴς ζαφελεῖ καλῶς ὁμιλεῖ.
Ικέτου ἰάλεμον ὐδεὶς ἀπωθεῖ.
Πλατὺν κόπτει αἰθέρα, ὁ χολῆς πρηθόμενος.
Σκύνιον θυμοῦ σημεῖον.
Στέρνον κρουνὸς σπλάγχνων ὑπάρχει.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhemens cum vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
325 Cilium iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.

Ὀλέπτειν τὰ πρόβατα οὐκ ἐστι σπουδαίου ποιμένος.		Deglubere oves non est probi pastoris.
Μισεῖ τοὺς θυμώσαντας ὁ τοῦ Ὀλύμπου κτιστής.		Irascentes odit conditor Olympi.
Κἂν ἀνάγκωσί τινες, οὐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀπηνέσι.		Quamvis jubeant quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Στρῆνος σύρβην ὄρει, μῆνις λύσσαν.	330	Deliciæ tumultum excitant, ira rabiem.
Σκύτος ἔχει σπαρασσόμενον κύων δηκτικός.		Cutem gerit laceratam canis mordax.
Τίγριδος ἄλει ἑταιρείαν.		Tigridis evita sodalitatem.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.		Lædit virum animus in iram lapsus.
Σταυρὸς μῖσος κότον τε στέλλει.		Odium iramque crux reprimit.
Τύραννοι ἄθεσμοι οὐ κόλλων τοῦ σίτου, ἀλλ᾽ αἵματος ἀνθρωπίνου, χορτάζονται.	335	Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine, satiantur.
Νάνος δεινὰ ἀπειλεῖ.		Pumilio terribilia minatur.
Ἰκτῖνον τένδων καὐτὸς ἰκτῖνος ἔσῃ.		Milvum comedens et ipse milvus eris.
Πάπταινε, καὶ πρᾶος ἴσθι, ἅμαξαν διφῶν.		Circumspice, et mitis sis, qui plaustrum quæris. [pungi-
Σμηνοῦς βασιλεῖ ἰὸς οὐκ ἔστι, καὶ οὐ στίζει.		Apum examinis regi jaculum non est, neque
Ἐριννὺς αἰνὴ θωὴν ἐν κόλπῳ βόσκει.	340	Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Εὐλήρων ἀγωγῆς χαλωμένων πονηρία τέλλεται.		Laxantis disciplinæ habenis malitia oritur.
Ὁ κτείνων τῇ κρίσει ἐστὶν ἔνοχος.		Homicida judicio obnoxius est.
Νάννη παιδὸς σμώδιγγας παρακαλεῖ.		Patris matrisque soror vibices pueri solatur.
Ἐλεεῖν ἔλεος οὐκ οἶδεν.		Nescit misereri mensa coquinaria.
Οἴκτου ἡ οἰζὺς πρὸς οἶκτον κέλευθος.	345	Sola miseria ad misericordiam via est.

ΚΕΦ. ιβ΄. — CAP. XII.

Πόλεμος, Εἰρήνη. — *Bellum, Pax.*

Ἀηδὼν μὴ εἰς μῶλον καλέσει αἰετόν.		NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Ὅμηρος πλὴν κινδύνων οὐδὲν κερδαίνει.		Præter pericula obses nihil lucratur.
Αἰτία νείκεος νεῖκος.		Rixa rixæ causa est.
Δολιχὰ ἐρείπει δένδρα ἄελλα ἀάτη.		Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.	350	Sagittarius absque pharetrâ.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει στίφ.		Fundæ lapillo Goliath cadit.
Ὀλίγον Ἄρης ὀρέγει ὄλβον, ὄλμους δὲ πλείστους.		Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Τιτύσκονται πολέμιοι πύργοις ἐν αἰπεινῷ.		Ad scopum collimant hostes turri in altâ.
Ὃν δειλιῶν οὐκ ὤλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.		Quem bellum reformidans non perdidit, morbo tribulatur.
Νικᾷ ἕνα πιστάνα.	355	Superat unum turma. [domat
Ἀμαιμάκετον ἅμα καὶ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.		Insuperabilem paritèr et debilem bellum
Ἰθὺς καὶ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.		Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαστάζειν οὐ δύναται.		Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.		Quævis terra convitiatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.	360	Pax auget facultates.
Ὄαρα κακὴν ὀβολοῦ οὐκ ἂν ὠνίωμαι.		Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κραίρας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.		Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπτανται ἄκοντες.		Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ΄. — CAP. XIII.

Φήμη, Δυσφημία. — *Fama, Infamia.*

Ῥᾳδίως οἱ φαῦλοι κακότητι αἰονῶσι τοὺς σπουδαίους.		FAcilè improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φώρ ἐστι.	365	Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, οὐ χρόνος ἀμᾶ.		Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ᾽ ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, οὐδ᾽ ἀβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.		Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; sed fama bona et honesta.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.		Magna fama quod nihil est, esse facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, καὶ τιμή σοι ἔσται.		Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Μῦσος καὶ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχουσι.	370	Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Ἀμείψει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.		Pertransit nisi suffocetur statim fama.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

Βότρυας ἐ φύει ἄκανθα.
Οἱ θηρῶντες ἐν πόντῳ λεΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.
Μὴ κρῖν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ νώτῳ φίνεις.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.
Ὄρταλις ὠὸν τίκτουσα ἐλευθέρα ἐστί.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.
Οἱ ᾄδοντες τῷ κλάδῳ γλίχονται.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.
Πόνον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' ἐκ ἄγραν ὀρέγει.
Ἐν σταδίῳ σωτηρίας λοίσθιος καὶ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.
Αἰκία καὶ μώλωψ.
Τὴν ἕκαστος μανδάκην κομίζει.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.
Κοιλίαν ἐδέποτε πληροῖ τάρταρος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.
Τὸ ἡδὺ μάστιγος δίκην χοίρους δονεῖ.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

NOn producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
375 Plaga dorsi auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiarâ digni sunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
380 Cantatores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus est.
385 Verbera et vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignum patellâ operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
390 Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro.
Quod dulce est scuticæ instar porcos impellit.

ΚΕΦ. ιε'.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

ΕἸ πᾶν τὸ λαλῶν ἄνθρωπός ἐστι, καὶ ἡ ψιττάκη ἔσται.
Πιθηκὼ, κἂν ζωρῷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἀνδάνοντα μὴ λαλεῖ.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφεος.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ ἐκ ἰάχει.
Κερδαίνει λέλογχε θαμινὰ κακηγόρους.
Ἀνήσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νοῦν δὲ λόγος.
Λόγοις ἀμείβευ τὸν λόγοις πείθοντά σε.
Λόγος ἀσελγὴς ἤθη χλίει μειράκων.
Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.
Ὠδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.
Ῥίψας λόγον τὶς ἐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Παμβαίνειν ἔξεστι ἕως τῦ λαλεῖν δυνάμεθα.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Μύθοις ἐ πείθεται πεῖνα.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνε καὶ ὄχλε ἅπτεται νόε.
Φθείρει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνή.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐρεσχελῶντα ἐρεσχέλει.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβη.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

SI omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
395 Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuspide gladii.
In opere existens fur non vociferatur.
Noxa sortitur crebra maledicos.
Inanis est vulgi sermo.
400 Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Impudicus sermo deliciis adolescentum frangit mores.
Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
405 Raucedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Inimicus quidem mihi ille est, æquè ac portæ inferorum.
Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Balbutire licet, donec loqui possimus.
410 Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
415 Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium est.
Cavillatorem illude.
Nemo meliùs crocitare novit, quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛʹ. | CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα. | *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

	Graece	Latine
420	Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κιναδὸν φωλεά.	Excipit fumum caminus, vulpem te[…] spelunca.
	Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.	Pessima arbutus fert poma.
	Ἐκ κέρκου καρβατίνη.	Ex caudâ calceamentum vile.
	Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;	Quid fuci commercii habent cum apibus?
	Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.	Lupo similis est fiber.
425	Τὸ πυῤῥὸν χρῶμα ἐράσμιος.	Fulvus color amabilis est.
	Κάγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.	Appellente hordeo in furno tosto, mal[a] [ap]pellit.
	Κατῆλιψ οἴκου κρηπίς.	Fundamentum domûs trabs est.
	Κάνωπον οὐ δίει κόριν.	Sambuci flos cimicem non expellit.
	Εἰ μή σοι κόστος ἐστὶ, ἰωγήν σου Πὰν παρελεύσεται.	Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
430	Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον δίδωσι σίδη.	Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
	Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.	Minimum animal pulex saltu maximum [sup]erat elephantem.
	Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.	Apes fumus abigit.
	Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.	Grata quidem arena est, sed non in oculis.
	Καρύκην βροῦκος ἐριβάκην τ' ἀθετεῖ.	Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus aversatur.
435	Βύνην καὶ ἰνδικὸν εἰς λείπει.	Hordeum madefactum et piper cis relinquit.
	Βρύον μὲν ἐλλὸς, ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.	Muscum quidem hinnulus, sed non elleborum devorat.
	Γραβίου οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.	Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque agro.
	Φασιανὸς προύνης πρύτανις.	Phasianus pruni custos atque inspector est.
	Φέρβει ψῆτταν φακῇ.	Nutrit lenticula latum piscem.
440	Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ.	Rosa senescit brevi tempore; ubi verò tra[n]siert.
	Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον ἀλλὰ βάτον.	Inquirens invenies non rosam sed rubum.
	Ἀχρὰς βαΐον οὐ φέρει.	Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
	Βαίταν ἐνδύει βαιῶνι.	Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
	Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ' οὐ διώκει.	Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugantur.
445	Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
	Ἶβις ὄφεις ἀναιρεῖ, αἰγιθαλὸς μελίσσας.	Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
	Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.	Laterem lavat qui corvum mundare co[na]tur.
	Τὸ μὴ καῖον, πῦρ οὐκ ἔστι.	Quod non urit, ignis non est.
	Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.	In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
450	Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.	Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpè malorum causa est.
	Καιομένη ὄσπιγξ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.	Urens scintilla vittam non curat.
	Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.	Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.
	Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.	Arbore dejectâ quilibet ligna colligit.
	Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.	Grave onus asini portant.
455	Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
	Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας ἔχει.	Non omne forum capras habet.
	Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.	Fructûs immaturi nullus est usus.
	Κολοκύνθης κίκυς κονίλη ἄγνωστος.	Cucurbitæ vis cunilæ ignota est.
	Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.	Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis e[t] herbosis locis sunt.
460	Οὐκ ἔστι χώρα ἄνευ σκωλήκων.	Non est regio quæ vermibus careat.
	Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶν τοῦ βοός.	Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
	Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ ἀμβλύνει.	Velocem Euripum nulla mora tardat.
	Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.	Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
	Καράβου βάδισμα μιμεῖται.	Cancri marini incessum imitatur.

Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος.	465	Caret squamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.		Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥαδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρήσεις.		Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὄμφαλος ἐν μέσῳ.		Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις αἴθυιαι.		In fluviis et stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴοντε, ἡδεῖαν ἐρίφοις βοράν.	470	Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.		Ex juncis facti sunt labyrinthi.
Ἄμπελον ἶξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.		Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.		Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείην νικᾷ χελώνη.		Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζείας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	475	Non fit ex speltâ vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαΰζει καὶ ἕτερος κύων.		Latrante uno, latrat statim et alter canis.
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.		Hinnit pullus, equâ absente.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ νῆσσα.		Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεῖ καὶ ὄλυνθος.		Turget etiam grossus.
Οὐ τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	480	Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.		Absque pediculo pomum non crescit.
Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.		Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ πάλε κρεμαμένη πτοεῖται.		Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Γέῤῥον ἰξύας θραύει.		Ferit lumbos scutum Persicum.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.	485	Medetur visceribus clibadium.
Εἰ πράσῳ χειράγρα αἴρεται, οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.		Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Ψῆσσαν φρύγων νοτίδα ἕξεις.		Latum piscem pinsens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης οὖροί εἰσιν αἰγίθαλος καὶ ἀνθρήνη.		Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.		Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	490	Mel diligit ursus.
Ὀροβοί, ἀκοστὴ, καὶ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.		Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.		Vitæ signum pulsus est.
Ἐν νήσῳ σκὼρ νύσσει.		In insulâ oletum punctim cædit.
Χειμῶνα φεύγοντες καὶ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.		Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluenta volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	495	Una hirundo non facit ver.
Μυδάει μώλυζα κνισμένη.		Putrescit allii caput resectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.		Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριστος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.		Optimus hœdi custos est lupus.
Δόφος κἂν λισσὸς ᾖ, μάσθλῃ ὀφείλεται.		Cervix jumentorum, licèt glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαστρον, εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	500	Alabastrum, nisi album sit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.		Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.		Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.		Balare oves solent, non homines.
Τὰ ὦτα ὄνον δηλοῦσι.		Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προστιθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.	505	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Ἵπτει λήϊον ὗη πολλή.		Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.		Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολιός.		Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη ἧσι χάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.		Supercilium petræ et vitis pedamentum non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	510	Splendet in oleâ testaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἵρηξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.		Docet etiam accipiter pullos suos.
Ὀστέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.		Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.		Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.		Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	515	Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.		Solus asinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἶδος.		Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.		Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.		Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσός ἐστι.	520	Non omne id quod fulget aurum est.
Χῆνα ἀποστείλας, χῆνα ἀπολήψῃ.		Anserem emittens, anserem recipies.
Οὐ φυσᾶται μολγός.		Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμών ἐστι.		Aries ovium dux est.

Θρύνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὀρμιᾷ ὄνον ῥαδίως δήσεις.	525 Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiant surculi stolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα στίβει.	Calcat squillam scolopendra.
Ἡ λύζυσα ὀρταλὶς ὐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν συ μὴ ἴαπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mit[ta].
Καὶ ὀροντίυ ὀπὸς χρηστός.	530 Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud similis est ciceri galiopsis.
Οὐ τρέφει Θᾶσος θάψον.	Thasus insula herbas ad tingendum aptas no[n habet].
Διῖσα σῦσον φθίει.	Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει στόμαχον τεῦθος.	Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἴσχιν τ' ἰσίκιον.	535 Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχὶ ἅπας μαρμαίρων μήκωνα δρέπει.	Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβη ὐκ ἔστι, εἰ μὴ κάμνῃ.	Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ στάζει μέλι·	Apibus quidem dulce stillat mel rosa;
Ἔνθεν δ' ἀράχνης αἰανὸν ἰὸν πίει.	Indè verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον καὶ ἀμάρακος ἐξῆς ἄφθας ἐπείγυσι.	540 Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Κίδματα καὶ κίσσαν μόνον γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnos ex defluxione affectus, et picam vix tollit garum.
Ἐλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Nascitur in hortorum areis helleborus.

ΚΕΦ. ιζ'. — CAP. XVII.

Πλῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα. — *Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamentum.*

Εἰς Ἀτυχίαν. — In Infelicitatem.

Πλῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος, Ἦν δ' ὄϊς· ἐκ τύτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.	Opes Aristidæ bucula una, et lanigera Erat ovis; His famem expulit à janua.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδὶς Τὴν δάμαλιν· πενίης δ' ὤλετο βυκόλιον.	545 Privatus autem est utrâque: ovem enim lupus occidit, partus Buculam: pauperies verò perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας, Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.	Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens, Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἐὰν ληκῇ νῦμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος,	Si resonat nummus, qui in sacculum immittitur,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾅδυ ἐξαιρῦνται.	550 Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης.	Aurum sanè et argentum pulvis sunt, et ipsi Lapides in calculosâ maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.	Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δυλῦται ταχὺ πάντα.	A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαστον τῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	555 Manet unumquemque id quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.	Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολυθεῖ.	Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαί ποτε δύαι εἰσὶ παρὰ ἄλεισον καὶ χεῖλη.	Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.	Nullum infortunium solum.
Ἰῦ, ἰξὸν φεύγυσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.	560 Eheu, viscum fugiens avis in laqueum inc[idit].
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.	Nervi belli argentum est.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.	Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.	Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματα ἐστι ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.	Opes sunt vita improborum hominum.
Κάκιστος θυσάνων κοσμὸς ἰλύς.	565 Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νῦμμός ἐστι ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.	Nummus est anima et lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.	Non omnis dies damni expers est.
Τεῖχον χρία κάζει.	Parietem color exornat.
Μὴ μοὶ γένοιθ' ἃ βύλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.	Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ mihi [conducunt].
Αἰπεῖς πύργοι ἄστεός εἰσι κόσμος.	570 Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.	Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκι ἀλῶνται, ζωμὸν ὐκ ἔχοντες.	Orphani sicut venti sæpenumerò vagantur non habentes jus esculentum.

Τύχης κινούσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.	Fortunâ cardinem movente benè nobiscum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς καὶ πόλεμος, λαοῦ εἰσι λοιγός.	Fames, pestis et bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον πάλλακις τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.	575 Gemmas et Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία ἑστία ἁπάντων ἄριστον.	Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλοῦτον αὖ αἱρεῖ.	Mortem Parca affert, opes rursus ac facultates aufert.
Χρήματα ἀνήρ.	Divitiæ virum faciunt.
Εἷμα ἀνήρ.	Vestis virum facit.

Κ Ε Φ. ιή. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.*

Ἕσπερος τῆς ἡμέρας τέρμα.	580 Vespera diei terminus est.
Τέρσεται κράστις ὀπώρας μολούσης.	Arescit gramen, veniente Autumno.
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.	Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα χλαῖναν τε χιὼν καλεῖ.	Tunicam nix lanamque accersit.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει.	Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω καὶ δέκα.	585 Habet annus menses duos et decem.
Μνοῦς ἔτη προδίδωσι.	Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.	Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἴδει.	Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.	Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	590 Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.	Exsiccat lilia frigus.
Τὸ ὖθαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.	Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.	Feræ instar annus currit.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτε.	595 Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν στίλβῃ ἠὼς, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.	Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.	Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴονθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.	Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.	Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	600 Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆράς ἐστιν ἀνθρώποις βάρος.	Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.	Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.	Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δείλη τὸ ἡλίκον ἤτριου φαίνει.	Vespera quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν, ἀσεβές.	605 Molestiam exhibere canis crinibus, impium est.
Ὥρα ὥραν μινύθει.	Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.	Ubi glacies, ibi hyems.

Κ Ε Φ. ιθ'. — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miscellanea.*

Ἀτηρὸν μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.	Fœtum involvens membrana austerum quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Βλάπτει οὔλους ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στιλβόντων.	Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus solis radiis.
Οἱ ὑφαντὲς ἀγνύθας οὐ λείπουσι.	610 Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.	Variæ merces in foro quæri solent.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.	Pessimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.	Plumbo gravius est, et pennâ levius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφοῦσθαι μανικόν.	In febre acutâ surdescere furiosum.

	Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυαλίζοντες, ἐν τούτοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.	615 Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
	Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.	Non propulsat frigus storea.
	Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;	Quæ splendori cum tenebris communio est?
	Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.	Aciem potiùs quàm curvitatem scalprum amittet.
	Τόσον διαφέρει κοτύλη καὶ ῥαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.	Tantum est discrimen inter concavitatem & convexitatem, quantum est inter album & nigrum.
620	Κλασμάτων φύλαξ φορμός.	Fragmentorum custos sporta est.
	Φλιὰ οἰκίας στέμμα.	Vestibulum domûs ornamentum est.
	Τῷ κολυμβῶντι αἱ χεῖρες εἰσὶ κῶπαι.	Urinatori manus sunt remi.
	Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.	Expellit fluctum magas.
	Πύθει μαμηρὰ σαθήριον.	Putrefacit mamera satherium.
625	Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	Frigefacit suavitèr corpus susurrus.
	Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.	Coacervatam non patitur grandinem arista.
	Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.	Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
	Ναρτάλου λῷον κάρδοπος.	Mactra nartalo vase melior est.
	Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.	Adversatur tenebris lucerna.
630	Οὐ κόβυλις βράβυλα μινύθει.	Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.
	Ξίφους δίκην μύδρος ἐστίν.	Ferrum ignitum instar gladii est.
	Ἴβδην ἐν πυθμένι νηὸς μάω.	Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
	Ἀγκύλῳ ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας οὐχ ἁλώσεις.	Curvo sine hamo pisces non capies.
	Τὸ ὅλον ψαθίου μεῖζον.	Totum parte majus est.
635	Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.	Lilium malleus non perficiet.
	Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρίνων ὕθλοι.	Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
	Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.	Non est auster sine pluviis.
	Κάμπτει εἰς ποτε γνώμην ὁ ἀστάνδης.	Flectit interdum sententiam cursor.
	Χαλκείῳ πόδας τιθὴν τίθησι.	Aheno pedes supponit tripus.
640	Ψαλίδι τρίχα οὐ τμήσεις.	Forfice pilum non resecabis.
	Τὸ ἔδειν ἀλάσαι ἀδαήμων παυέτω.	Pulmentum edere qui nescit desinat.
	Κοίρανος δακτύλων λιχανός ἐστι.	Princeps digitorum medius est.
	Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χρᾶται ἱππεύς.	Loco currûs, equis utitur eques.
	Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.	Non est hasta absque cuspide.
645	Οὐκ ἔστιν ἄγκυρα γάλλοις βυθός.	Non est collis spadonibus anchora.
	Βορέαν ἅλως ὕποτι εὐδίαν τίθησι.	Orbis circa lunam præsupponit ventum, non serenitatem.
	Μητέρος δείκηλον θυγάτηρ.	Matris imago filia est.
	Ἔλινος ἡνίᾳ οὐ δέεται.	Habenâ ramus non ligatur.
	Δρέπων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.	Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
650	Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωστον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
	Ἀμαυρὸν ἐρέφει ὁ ἀριθμὸς οἴζυρός.	Obscurum infaustus numerus tegit.
	Αἴπτει ἰκμάδος αἴγειρος.	Gaudet humore populus.
	Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' οὐ λιμὸν ἐλεφαίρει.	Cor quidem aliquandò crepitus, sed non famem decipit.
	Νίφει γύαν ψιάς.	Madefacit arvum roris gutta.
655	Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	Cauda semper extremum est.
	Ἴτρια κύστιν ἔχει.	Imæ parti ventris vesica inest.
	Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.	Lustra feris saltus præbet.
	Ἐκ μυελοῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πηδᾷ.	E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
	Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.	Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
660	Σύφαρ ἔχιν ψαφαρὸν ποιεῖ.	Anguis exuvium suber aridum reddit.
	Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρους.	Colunt Seres audientes Satyros.
	Στολὰς στίφεος ἀμείνων.	Vestis pellicea crate melior est.
	Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λούων φρονεῖ.	Mutilatum nasum lavans sapit. [nocet.
	Ψὶξ ὠμοῦ κρέατος στόμαχον βλάπτει.	Frustulum etiam crudæ carnis stomacho
665	Κάλων τὸ κύαρ οὐ λήψεται.	Non admittit rudentem foramen acûs.
	Πέλεκυς ἀρτάμου ὄργανον, ὥσπερ τοῦ σιδηρουργοῦ αἶρα.	Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
	Φυρομένου οἴνου φύσις ἔρρει.	Mixti vini natura perit.

Ἀβάρας ποθοῦσι ἀμάρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.	Placentas appetunt, et coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν καὶ ἅλα κινεῖ.	Prope littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Σπέος οὐκ ἄνευ δνόφου.	670 Spelunca non est tenebrarum expers.
Σοῦ φωνὴ κρατίστη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.	Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπιλὸς θόλον μιαίνει.	Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων οὐτασμένου ἀγκῶνος.	Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.	Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλοῦσι.	675 Tesseræ præcipitium minantur.
Λιγὺς λίγυς λυζήλιως σμῆξιν σφάλλει.	Argutus Ligur securis ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετήρ.	Saturnus morosorum est genitor.
Τόξα ἄκων τρίζει, προκὸς δορὰ οὐδέποτε.	Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λευκανίαν ὀφείλει.	Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι οὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	680 Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.	Gæsum fiscillæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίου ἰκρίον ὠνήσῃ.	Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.	Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ σίλης οὐ πωλεῖται.	Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	685 Evacuat sors mulctram.
Κόαξ καὶ κοΐ σπάταγγον ἄγουσι.	Coax et coï spatangum agunt.
Ὕ, ὕ, τενθαλέου ῥινὸς αὐδή ἐστι.	Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐποίησεν, οὐδ' ἐγώ.	Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμου ἡ Εὔαμ γεγένηται.	E latere Adami Eva facta est.
Ἐρωεῖ Ἑλλέβορος λειχῆνα.	690 Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνου πληρωθεῖσα.	Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν.	Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα καὶ δύω ἔχει ἄνθρωπος.	Dentes homo triginta et duos habet.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, καὶ τῷ Πλούτῳ βάριδα.	Poculum Baccho, et navigium Plutoni.
Ἥραν ἰσάλη οὐ κάζει.	695 Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλόν, οὐ φελλὸς δίδωσι.	Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου δαγύς, ἐκεῖ κρύος.	Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης καὶ ἄμβικος χρείαν ταμίας οἶδεν.	Catini et ollæ usum promus condus novit.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.	Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέετω.	700 Prope littus currat lembus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.	Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.	Fimbria vestem continet.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.	Facto motu arteriæ saliunt.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.	Leniter irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	705 Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Ἄμαξα τόρμης στερημένη ὄλλυται.	Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θιάσων τ' οὐκ ὄρει.	Tumultum cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν καὶ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.	Stertere et dormire ejusdem animalis opera.
Βάπτει μὲν ἀσκόν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν οὐ δύει ποτέ.	Mergit quidem utrem, verùm aquam humidam haud subit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	710 Poculo saga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ οὐ πρήθει.	Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Θάνατος, Ζωή. — *Mors, Vita.*

Κιρσὸν κνάειν κινδυνῶδες.	Varicem scindere periculosum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπές εἰσιν ἅπαντες.	Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ὡς χόρτος, οὕτω καὶ βροτὸς σκέλλεται.	Ut fœnum, ita et homo arefit.
Κούφη σκιά, καὶ ἀτμίς ἐστιν ἀνδρῶν βίος.	715 Vana umbra et vapor est hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, ὥσπερ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.	Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.

Φοξὶς ὑγιὴς ὐδέποτε νοσεῖ.	Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος ϗ πέμφιξ.	Cinis homo est, flos et bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.	Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτε.	720 In fruticeto mortuum nè sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδός ἐστι ϗ καπνός.	Vita mortalium cinis est et fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.	Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.	Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.	Constans nihil in vitâ videtur esse.
Νεκρὸς οὐ δάκνει.	725 Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τοῦ θανάτου βέλη κλάει.	Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.	Pronus terram spectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεή, τοίηδε ϗ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	730 Patrui exequias nè omninò asperneris.
Ἀναβάντας μηνύει φαρκίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως, ϗ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nihil sunt.
Σμύχει πρόκα τίλειχος σμίλαξ.	Celeritèr cadaver taxus venenata consumit.

Dicta Septem Græciæ Sapientum.

SOLON.	Γνῶθι σεαυτόν. Nosce teipsum.
CHILO.	Τέλος ὁρᾶν μακροῦ βίου. Finem videre vitæ longævæ.
PITTACUS.	Καιρὸν γνῶθι. Occasionem cognosce.
BIAS.	Οἱ πλεῖστοι κακοί. Plures sunt mali.
PERIANDER.	Μελέτη τὸ πᾶν. Industriæ nihil impossibile.
CLEOBULUS.	Ἄριστον μέτρον. Modus est optimus.
THALES.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα· σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir:* et contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt {
η pro α, ut φιλίη pro φιλία, *amicitia.*
ε pro α, ut γελέω pro γελάω, *rideo.*
et contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνω, *seco.*

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι contractionibus prorsus abstinent, et diphthongos resolvunt.

Dores usurpant {
α {
pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama.*
pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo:* γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μωσᾶν pro μουσῶν, *musarum:* πρᾶτος pro πρῶτος, *primus.*
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, *claves.*
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν et pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa;* et pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam.*
ευ pro ου, ut ἁλεῦμαι pro ἁλοῦμαι, *saliam.*
οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro θ, ut σιὸς pro θεός· κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, ὅτε, *aliquando:* et contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille.*

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella.*
et contrà, ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor.*
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia.*
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas.*

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi:* et β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, *cento.*

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς· et aspirationem rejiciunt, ut ἄλιος pro ἥλιος· atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut *τεταγὼν* pro *ταγὼν*, à *τάζω*, *apprehendo*; *σμικρὸς*, *parvus*, pro *μικρός*.

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut *ἑρτὴ* pro *ἑορτὴ*, *festum*; *ἱρὸς* pro *ἱερὸς*, *sanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut *εὑράμην* pro *εὑρεσάμην*, *inveni*; *ἐγείνατο* pro *ἐγεννήσατο*, *natus est*.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut *ἔλλαβε* pro *ἔλαβε*, *sumpsit*; *ὁππότερος* pro *ὁπότερος*, *uter*; *ξεῖνος* pro *ξένος*, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut *δῶ* pro *δῶμα*, *domus*; *Ποσειδῶ* pro *Ποσειδῶνα*, *Neptunum*; *βρῖ* pro *βριαρόν*, *robusti*.

PARAGOGE.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut *ἦσθα* pro *ἦς*, *eras*; *τύπτεσκε* pro *ἔτυπτε*, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut *κλαδὶ* pro *κλάδῳ*, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli *ἀντίστοιχον* vocant) est literæ commutatio, ut *τέρσω* pro *τοῤῥῶ*, *proa*; *θάλαττα* pro *θάλασσα*, *mare*.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut *ἔρξω*, *faciam*, pro *ῥέξω*, à *ῥέζω*· *ἔπραθον* pro *ἔπαρθον*, à *πέρθω*, *vasto*; *ἔδρακον* pro *ἔδαρκον*, à *δέρκω*, *video*; *καρτερὸς* pro *κρατερὸς*, *fortis*; *κάρτος* pro *κράτος*, *robur*.

SYNALŒPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut *τἀμὰ* pro *τὰ ἐμὰ*, *mea*; *τοὔνομα* pro *τὸ ὄνομα*, *nomen*; *θοἰμάτιον* pro *τὸ ἱμάτιον*, *vestimentum*.

ANADIPLOSIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut *κεκάμωσι* pro *κάμωσι*· *ἀταρτηρὸς* pro *ἀτηρός*· *ἐτήτυμον* pro *ἔτυμον*.

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

ΓΝωριστικὴ καὶ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρηστολογία· hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris personis et modis, docuimus modum compositionis verborum; hìc verò docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex supra-dictis igitur Regulis facilè est deprehendere quod illa in suâ flexione et formatione tripliciter immutentur: nimirum,

In initio (licèt hoc non omnibus contingat) in fine, et in medio, idque in omni voce, viz. activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica et temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte ante: et ᾄδω, ᾖδον· εἴκω, ἧκον, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α ι et ο in præsenti sunt breves, et in præterito mutantur in longas. *Init.*

In fine verò, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελείμμεθα, λειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθα, ᾔσμεθα, à verbo ᾄδω et ἴσμεθα, εἰδόμεθα, à verbo εἴδω· excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut supra diximus. *Fin.*

Prætereà, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾖσα· πλήθω, πλήσω· ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutentur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι et λέλημμαι· in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatum fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Prætereà, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt α, ι, ο, in longas mutentur in aliis temporibus, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ποιέω, ποιήσω· πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· et aliquandò præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· τίλλω, ἔτιλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· τρέφω, ἔτροφα. *Med.*

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unà cum illo sunt sex, viz ϑ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratius hìc examinemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere et καθόλου vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus istud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Prætereà in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præter perfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eo quod semper sit annexum suo termino αι· viz. σαι, ut τετήρημαι, τετήρησαι. Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam ϑ· nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à ϑ, vel ab α et ι, quas vocales subsequitur, nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τέτυσθον, τετήρησθον vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout in Regulis nostris declaravimus), quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de σ diximus elucescit utilitas et potestas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, et nullus hactenùs (quem scio) manifestavit.

Servile, seu χρήσιμον, et suæ potestatis, σ.

- Vox Activa
  - Explicitum. σ λύσω.
  - Implicitum. σ λείψω.
  - Potentiale. σ σπερῶ.
- Vox Passiva
  - Terminale. σ τετήρησαι.
  - Philothetum. σ τετήρησθον.
  - Hotethetum. σ τετέλεσμαι.
- Vox Media
  - Explicitum. σ λύσομαι.
  - Implicitum. σ λείψομαι.
  - Potentiale. σ σπεροῦμαι.
  - Philothetum. σ ἐσπείρασθε.

Hoc prætereà non ignorandum est, figurativas verborum (viz. Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas: nam in duplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur, quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψαμαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem: et in ἑλιξάμην κ est implicita, et eâdem de causâ γ et χ. Verum in ἐτυπτόμην π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activ. vocis, et σ terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι· λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

Primò rejiciantur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia (si adsint); si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa. 1.

Secundò rejiciantur à parte post termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quocunque modo consideratur. 2.

Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam η, ω, vel ι, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω· ἔτετγα, τρώγω· ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum et ι rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus erit. secundum Regulas traditas de incrementis verborum. 3.

Observandum est præterea, quod rejectis terminis à parte post in pass. voce et in media, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei; si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σ, et per consequens duo τ, vel aliquam vocalem mutabilem, α, ι, ε, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur. 4.

Nota igitur, rejecto ς Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι et verbum sit hyperdissyllabum, tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α, est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ: viz. η vertitur in α vel ε, et alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa; si verò restabat α, ι, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecè ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω, pass. verò seu mediæ per ομαι, et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivum seu medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenùs diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis authoribus incidisse in has dictiones; ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεσάχθην, διεπράξαντο, κεκλῶσθαι. διεληλυθότες, μισθωμισθέντα, εἰκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, συνηρότες, ἐπῆρσε, πεθήνασθαι, ἐπισημηνάμενα, ἐπαναστεσθῆναι, ἐπιπεπροχευμένους, ἐπικυργώμεθα, ἐῤῥαφήσθω, ἀπιλαθήσεσθαι, ἀναδεχμὸν, κατεῖλω, καταγεῖς, ἀπέδρα, παρέβη, &c.

Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis mod. infinit. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλείβω· dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν. Ἐξαλεῖψαι.

Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento syllabico εκε uno duplicato perfecti, et altero simpliciter repetito plusq. perfecti, et ex termino uno cum terminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω, quod si π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob θ sequens terminale. Ἐκέκαφθε.

Est aor. 1. pass. voc. qui cognoscitur ex termino θ et terminali θην, et incremento syllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis thematica, quia in illis, juxta regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ο. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coerceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ. ὃν τίκεν αὐτὴ, pro ὃν ἔτικεν αὐτὴ, *quem peperit ipsa*. Θεὺς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ῥαψ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cum consonante terminali θην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, et ὑπερσάττω, *satis superque onero*: nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duo σ) solent mutari in χ ob sequens terminale θ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέκω, ἐπλέχθην. Ὑπερεσάχθην. *Dico virtualitèr, quoniam ζ et σσ interdum faciunt fut. 1. in ξ, in quo κ est implicitum, et per consequens γ, κ.*

Constat esse aor. 1. med. voc. à termino σαντο, unà cum σ quod erat implicitum in ξ, ut τύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω restabit διεπράκω, quod non invenies in Lexico, neque διεπράγω, διεπράχω, aut διεπράζω, vel διεπράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum nè tum quidem invenies; Διεπράξαντο.

verso verò in α reperies esse ἀράσσω, *amputo, abscindo, illido,* et metaphoricè *impeto*; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ, *conviitis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω, ἐράκω, ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω et quinque superiora, scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ξ, juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine δευτεροτρίτου poterant habere ξ in futuro. Præterea juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis thematica ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari alitèr nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior, sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κε, et terminus αι à parte post, cum terminalibus consonantibus σθ, restat κλω· σ verò indicabit esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ, sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut et πεπρῆσθαι, à πρήθω, *incendo.*

Διεληλυθότες. Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, et figurativa præsentis, quibus rejectis unà cum ἐπαναλήψει Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit διελύθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ Thema est διελεύθω inusitatum, pro quo διέρχομαι, *prætereo*, et per Metaphoram *dissero*, seu *oratione percurro:* in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut θάλλω, τέθηλα· κλάζω, κέκλαγγα· φαίνω, πέφηνα· νέμω, νένομα· et λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, et κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλυθα communitèr, et ἐλήλυθα Atticè; ἀκούω, ἤκουα, et Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλοιφα, ἀλήλιφα, et similia.

Μεθαρμοσθέντα. Particip. aor. 1. pass. unde rejiciendum est σθέντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, et erit μεθαρμόζω, *coapto*, quia trissyllabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐργάζομαι, *perficio.*

Κεκάσθαι. Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis, cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, et termino unà cum terminali θ, et Hotetheto σ, quibus rejectis et addito termino ω, fit κάω—quod cum non sit neque erit κάδω, κάθω, κάτω, seu κάσσω, restat esse κάζω, *orno* et *decoro*, verbum Poeticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ω. ver. 546.

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Horum te, senex, divitiisque et filiis aiunt exornatum fuisse.

Διαχειρισάμενοι. Aor. 1. med. rejiciatur ε et terminus σαμενοι, et quia restat ι, et verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, sc. διαχειρίζω, *tractare*, ut ἐπορισάμην à πορίζομαι, seu πορίζω, *comparo.*

Πεπυκασμένα. Est particip. perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, et in fine μενα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativam esse dentalem, vel ζ vel σσ, et est quidem ζ, viz. πυκάζω, *denso* seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, et in fine terminus participialis ότες, et quoniam η habet ι subscriptum, ideoque cum sit impropria diphthongus vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, *scopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, felicius et citius reperiuntur quam cætera, quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, prout in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ab ε explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σε, et addito ω, restabit πήρω, quo quæsito et haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἦρω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erat ἔρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, *apto*, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, et Æolicè ἄρσω, et ex hoc ἦρσα, et cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσε, et apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ. ver. 166,

——τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Est aor. 1. infin. med. ideoque *ασθαι* rejecto, et versâ *η*, impropriâ diphthongo, in *αι* propriam, et termino passivæ vocis adjecto, erit *παθαίνομαι*, *vehementer afficior*. Παθήνασθαι.

Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum *αμένω*, in quo *σ* potentiale subintelligitur, quare rejecto termino *αμένω*, et versâ impropriâ diphthongo *η* in *αι*, et addito generali termino in *ω*, est *ἐπισημαίνω*, *indicium facio* seu *significo*. 'Επισημηναμένω.

Cognoscitur esse aor. 1. pass. infin. per terminum *σθῆναι*, quo rejecto *σ* Hotethetum indicabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum *σ* rejecto, et addito communi termino pass. *ομαι*, erit *ἐπανασείομαι*, *adversus aliquem concutior*, à *σείω*. 'Επανασεισθῆναι.

Hæc vox est partic. præt. perf. pass. à quâ, rejecto *μένος*, et duplicato *τε* à parte ante, et addito termino act. *ω*, vel pass. *ομαι*, verbum erit *ἐπιτροπεύω* vel *ἐπιτροπεύομαι*, *procuro*, *administro*, *in tutelâ habeo*. Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur, propter diphthongum figurativam *ευ*. 'Επιτετροπευμένος.

Est plusquam perfect. pass. undè rejecto in initio incremento *επε*, et in fine *μεθα*, restat *πύργω* deinde *ω* in *ο* verso, additoque terminali *ω*, fit *πυργόω*, *munio* seu *turribus urbem instruo*, à nomine *πύργος*, *turris*. Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam *ο* præsentis in *ω* in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis. 'Επεπυργώμεθα.

Constat esse imperfecto pass. mod. imperat. tertiam personam, quare rejiciendum est *ε*, unà cum *ρ*, et in fine *θω*, cum *σ* Philotheto, et verso *η* in *α*, et addito communi termino *ω*, fit *ῥοφάω*, quod etiam et *ῥοφέω*, rectè dicitur *sorbeo* et *exhaurio*. Id genus verba facilè etiam deprehenduntur, nam *η* figurativa longa est indicium quod figurativa primitiva erat *α* vel *ε*: neque *σ* vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima persona præter-perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties *θ* terminalis subsequitur, ibi *σ* desideratur, atque ideò vocatur *σ* Philothetum. 'Ερροφήσθω.

Est futur. 1. pass. infinit. quare *θήσεσθαι* rejecto, restat *α* figurativa, cui addito termino *ω*, fit *ἀπελάω* inusitatum, pro quo *ἀπελαύνω*, *abigo*: in hoc verbo debuerat esse *σ* Hotethetum, ut *γελασθήσεσθαι* à *γελάω*, *πετασθήσεσθαι* à *πετάω*, secundum Regulam; sed *ἐλάω*, *pello*, facit *ἤλαμαι* et *ἤλασμαι*. 'Απελαθήσεσθαι.

Est aor. 2. act. *ων* participii termino rejecto, versoque *α* in *ε*, unà cum termino *ω*, fit *ἀναδρέμω* inusitatum, pro quo *ἀνατρέχω*, *recurro*. 'Αναδραμών.

Aor. 2. verbi in *μι*, rejecto enim incremento *ε*, additoque termino verborum in *μι*, fit *καταβίωμι*, *vivo*. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut *γνῶμι*, aor. 2. *ἔγνων*, *ἔγνως*. sic et *βίωμι*, aor. 2. *ἐβίων*, *ως*, *ω*, etc. Κατεβίω.

Aor. 2. pass. à quo rejecto *εις* termino participiali, et addito communi termino *ω*, fit *κατάγω*, *confringo*, inusitatum, pro quo *κατάγνυμι* Καταγείς.

Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, et figurativâ *α* versâ in *η*, et cum termino verborum in *μι*, fit *ἀπόδρημι*, *aufugere*. Hoc esset *ἀπέδρη* juxta Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum quæ excipiuntur. 'Απέδρα.

Aor. 2. act. verbi in *μι*, qui cognoscitur à figurativa *η*, quare incremento *ε* rejecto, et addito termino *μι*, fit *παράβημι* inusitatum, pro quo *παραβαίνω*, *transgredior*. Παρέβη.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in *μι*, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ου	ετο	μεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ου	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	ήσομαι	ήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ουσι
	P	θήσομαι	θήσῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	ῃ	εται	in 3. prior. decl. ut in præs.; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		ατον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	νται, [illegible]
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plus. perf.	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, [illegible]
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. post F.	P	ομαι	ῃ	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ου	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		σο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Optativus. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium.
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præſenti.

οίμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ών, οῦσα, ό
είην	είης	είη		είητον	ειήτην	είημεν	είητε	είησαν	ῆναι	εῖς, εῖσα, έν
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ισθαι	όμενος, η, ον
οιμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν	ῶν, οῦσα, οῦν
ησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	ήσεσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι	ούμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
θησοίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον
αιμι	αις	αι		αιτον	αίτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θείην	θείης	θείη		θείητον	θειήτην	θείημεν	θείητε	θείησαν	θῆναι	θείς, θεῖσα, θέν
αίμην	αιο	αιτο	αίμεθον	αισθον	αίσθην	αίμεθα	αισθε	αιντο	ασθαι	άμενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ὼς, υῖα, ός
μένος εἴην	εἴης	εἴη	ω	εἴητον	εἰήτην	οι εἴημεν	εἴητε	εἴησαν	θαι	μένος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οίτην	οιμεν	οιτε	οιεν	έναι	ὼς, υῖα, ός

Pluſquam Perfectum ut Perfectum.

οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subj. Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ης	η		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
θῶ	θῇς	θῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	θῶσι
ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
μένος ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι ὦμεν	ἦτε	ὦσι
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis: ſequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in præſenti & imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Terminationes Verborum contractorum in ΈΩ.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in έω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in ΆΩ.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativus Verb. in άω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in ΌΩ.

INDICATIVUS.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	ους	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativus Verb. in όω.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A		ου	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Optativus Verborum in έω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι οίμην οίμην	οῖς οῖο οῖο	οῖ οῖτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οῖσθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οῖσθε οῖσθε	οῖεν οῖντο οῖντο	εῖν εῖσθαι εῖσθαι.

Perfectum Passivum.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	πεποιῆσθαι πεποιημένος, part.

Subj.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.
ῶ μαι	ῇς ῇ	ῇ ῆται	 ώμεθον	ῆτον ῆσθον	ῆτον ῆσθον	ῶμεν ώμεθα	ῆτε ῆσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, ῦσα, ῦν ούμενος, η, ον

Media eadem cum Passivâ. Perfect. pass. πεποιῶμαι, formatur ut Præsens.

Optativus Verborum in άω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
ῷμι ῴμην ῴμην	ῷς ῷο ῷο	ῷ ῷτο ῷτο	 ῴμεθον ῴμεθον	ῷτον ῷσθον ῷσθον	ῴτην ῴσθην ῴσθην	ῷμεν ῴμεθα ῴμεθα	ῷτε ᾶσθε ῷσθε	ῷεν ῷντο ῷντο	ᾶν ᾶσθαι ᾶσθαι

Perfectum Passivum Optativi.

ῄμην	ῇο	ῇτο	ῄμεθον	ῇσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	βεβοῆσθαι βεβοημένος, part.

Subjunct. Verborum in άω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	2.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.
ῶ ῶμαι	ᾷς ᾷ	ᾷ ᾶται	 ώμεθον	ᾶτον ᾶσθον	ᾶτον ᾶσθον	ῶμεν ώμεθα	ᾶτε ᾶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, ῶσα, ῶν ώμενος, η, ον

Media ut Passiva. Perf. pass. βεβοῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Optativus Verborum in όω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
οῖμι οίμην οίμην	οῖς οῖο οῖο	οῖ οῖτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οῖσθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οῖσθε οῖσθε	οῖεν οῖντο οῖντο	ῦν ῦσθαι ῦσθαι

Perfectum Passivum.

ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	κεχρυσῶσθαι κεχρυσωμένος, part.

Subjunct. Verborum in όω.

Sing.			Dual.			Plural.			
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.
ῶ ῶμαι	οῖς οῖ	οῖ ῶται	 ώμεθον	ῶτον ῶσθον	ῶτον ῶσθον	ῶμεν ώμεθα	ῶτε ῶσθε	ῶσι ῶνται	ῶν, οῦσα, οῦν ούμενος, η, ον

Media ut Passiva. Perf. pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, θον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

Terminationes Verborum in MI, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύ

INDICATIVUS.			Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
		[illegible]									
Præsens.	A	η, η, ω, υ	μι	ς	σι	ε α ο	τον	τον	μεν	τε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, ῦ, ῦ, σι
	P M	ε, α, ο, υ	μαι	σαι	ται	ύ μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε	νται
		[illegible]			1. 2. 3. 4.						
Imperf.	A	η, η, ω, υ	ν	ς	ε, η, ω, υ	ε α ο	τον	την	μεν	τε	σαν
	P M	ε, ά, ό, ύ	μην	σο	το	ύ μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο
		[illegible]			1. 2. 3.						
Indef. β.	A	η, η, ω-	ν	ς	η, η, ω	—	τον	την	μεν	τε	σαν
	M	έ, ά, ό-	μην	σο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο

Imperativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
			[illegible]							
Præsens.	A		ε̄ι, α, ο, υ, θι	τω		τον	των		τε	τωσαν
	P M		ε, α, ο, υ, σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
			[illegible]							
Indef. β.	A		ές, ῆ, ω, ός	τω		τον	των		τε	τωσαν
	M		έ, ά, ό, σο	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν

Optativus Verborum in μι.

	Sing. 1.2.3.	1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinitivus.
A M	θε, ἱ, δο εἰ, αἰ, οἰ, εἰ, αἰ, οἱ	ην μην	ης ο	η το	 μεθον	ητον σθον	ήτην σθην	ημεν μεθα	ητε σθε	εῖ, αῖ, οῖ, εν,	ἑ, ά, ό, ύ, -ναι ε, α, ο, υ, -σθαι
		Præteritum Perfect. Pathv.									
P	θε, ἱ, δο εἰ, αἰ, οἰ,	μην	ο	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο	
A	ϑω, η, δω εἰ, αἰ, οἰ, εἰ, αἰ, οἰ,	ην μην	ς ο	η το	 μεθον	ητόν σθον	ήτην σθην	ῆμεν μεθα	ητε σθε	ησαν, εν ντο	εῖ, ῆ, ῶ, -ναι ε, ά, ό, -σθαι

Subjunct. Sing. Dual. Plural.

	1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Participium.	
A PM	θε, ἱ, δο ῶ ῶμαι	1. 2. 3. ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	1. 2. 3. ῇ, ᾷ, ῷ ται	ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς, εῖσα, ὲν ὰς, ᾶσα, ὰν ὺς, ῦσα, ὸν	έμενος άμενος όμενος
A M	ϑω, η, δω ῶ ῶμαι	ῇς, ᾷς, ῷς ῇ, ᾷ, ῷ	ῇ, ᾷ, ῷ ται	ώμεθον	τον σθον	τον σθον	μεν ώμεθα	τε σθε	ῶσι ῶνται	εὶς ὰς ὺς	έμενος άμενος όμενος

Constantini Rhodocanacidis Chiensis

TRACTATUS ALTER,

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur *προτακτικὸν ἄρθρον*, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè *ὑποτακτικὸν*, qui Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, *ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.* Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Reg. I. *Quando sermo est de re quâpiam certâ*, de quâ viz. nobis constat, tunc nomen illud *gaudet articulo; sin minus, respuit;* ut Isocr. ad Nicocl. *Ὅλως γὰρ εἰ θέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, ὅτι τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιεινοτάτοις, ὅτι τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίστοις* in quo exemplo *φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων*, et *ἐπιτηδευμάτων*, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minimè dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

Reg. II. *Nomen Substantivum seu Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ei præfixus sufficit.* Demosth. pro Coronâ; *Σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνουν πολίτην ποιεῖν, ἢ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον.* Ubi *εὔνους* adjectivum, quia præponitur Appellativo *πολίτην*, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro Adjectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem: *Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας.* Idem in Nicom. *Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἶχε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἐξάρκεσιν*, &c.

Quod si adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet: ut Demosth. pro Coron. *Ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας ἐπὶ τὰς Φωκέας συγχωρῇ σαιτο·* ubi *τῆς ἐπὶ τὰς Φωκέας*, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; et potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coron. *Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ καὶ Φωκεῦσι καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων* ubi articulus *τῆς τῶν Θηβαίων* repetitur designando molestiam et stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigunt articulum. Reg. III.
Arist. ad Nicom. Ἀρετή ἐστιν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ᾗ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis; Ἔστι δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis: ut Demosth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν ϗ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοίων ϗ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο, συκοφαντίας, οὔσας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; ut nomini συκοφαντίας, non item, veluti prædicato.

Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò et nomen ipsum à quo possessivum regitur, gaudent articulis: ut Demosth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία ϗ προαίρεσις, ἄν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινουμένων ἀνδρῶν ὁμοία ϗ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τοὺς τοιούτους τότε συκοφαντούντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινουμένων et συκοφαντούντων, præfigitur Articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τοὺς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdùm verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, &c. et Demosthen. pro Coronâ: Οὐ δὲ γ' ἡττώμην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου. Reg. IV.

Nomen quod ante se vel post se habet Pronomen ἐκεῖνος, η, ο, vel οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *semper exigit articulum.* Demosthen. pro Coronâ: Δῆλον γὰρ ὅτι καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, &c. Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει κατεσκεύασται. Idem pro Aristophan. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικασταί. Reg. V. Ante se. Post se.

Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, *quæ præponi*, et δὲ, *quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est et usitatissimus. Isocrat. ad Nicocl. Διὸ ϗ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, ϗ τοὺς πρώτους εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδέαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν, οἱ δὲ τοὺς μύθους εἰς ἀγῶνας ϗ πράξεις κατέστησαν ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) et οἱ δὲ (sc. Tragici.) Reg. VI.

Nomina propria seu Cognomina, si solitariè ponuntur, rarò adsciscunt articulum. Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν οὖν ϗ φίλῳ ὄντι Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν ϗ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου ϗ Λυσίου. Reg. VII.

Interdum tamen illo gaudent. Demosthen. adversus Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τοῦ Αὐτοφραδάτου.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur, sæpiùs accidit, ut ultimum solummodò sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem; Ἀνέβη μέν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γινομένων Ἀρχέστρατος ὁ Φρεάρριος, &c. Et alibi: Τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος ϗ Ἱπποκλῆς ϗ Ἐπιχάρης, ὁ Λαμπτρεὺς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεὺς,) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliquâ præpositione, vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet.* Demosthen. adversus Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεωστίνην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας ϗ τριάκοντα δραχμὰς ϗ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο', ϗ μικρόν τι πρός.

Nomina propria post se recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum. Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè, exprimitur; ut Halicarnass. Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγέννηθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρί. h. e. *Lysias Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth pro Coronâ: Ἐπὶ Χαιρώνδου Ἄρχοντος ἐλαφηβολιῶνος ἕκτη ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τοῦ Λεωσθένους Ἀναφλυστίου. h. e. *filius Atrometi*, &c. Reg. VIII.

Pronomen demonstrativum οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminus universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *superadditur, ante istum terminum vendicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνηγόρησεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ità apertè collusionem suam prodidit.* Reg. IX.

Reg. X. *Terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpositus, articulum post se requirit*; ut Demosth. pro Coronâ: Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ἐμοῦ, ἐκ τούτων ἄν τις ἴδοι ὅτι δικαίως, ὅτ' ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐρρῖφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth. pro Coronâ: Ὁ γὰρ τότε ἐνταῦθα πόλεμος ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit, ita tamen ut articulum inter et nomen universale aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διακεκλήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Reg. XI. *Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certâ ante se exigit articulum*; ut Plato de Legibus: Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τις τὴν τοιαύτην δίκην, καὶ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην οὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἱ μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος, καὶ διὰ πλοῦτον, καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de Pace: Ἀλλὰ τὰς μὲν τυραννίδας ἡγοῦνται χαλεπὰς εἶναι, καὶ βλαβερὰς, οὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔχουσιν αὐτάς.

Lysias ad Delationem: Καίτοι ὅστις τούτους φθονεῖ, ὃς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας;

Quod si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundùm primam regulam articulo destituitur: ut Demosth. in Onet. Καὶ γὰρ οὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχει ἐπὶ τὸν αὐτὸν αὑτοῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τοῦτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ' ἐγγυᾶσθαι. h. e. Nullâ enim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere. Et inferiùs, Ἢ πῶς ἐστὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικούσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβου, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τούτου, μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum est sorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo desertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?

Reg. XII. *Genitivus partitivus semper gaudet articulo.* Isocr. Orat. Panathen. Ἔτι δ' οὐ τῶν μὴ τῶν καταβεβλημένων εἶναι, μηδὲ τῶν καταμελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν ἂν χαρίσαιτο τῶν Ἑλλήνων, καὶ μνησθεὶς ἄν, καὶ διαλεχθεὶν ὡς σπουδαίων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίου ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν.

Reg. XIII. *Nulla Pronomina ante se requirunt articulum.* Ut Lysias pro Arist. Αὐτὸς γὰρ ἔναγχος, ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίζεσθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quando sonat idem, eadem, idem, *tunc necessariò antè se postulat articulum.* Ut Demosth. pro Coron. Ἐστὶ δὲ οὐχ ὁ λόγος τοῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταὐτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quòd eadem cum populo eligat, et eosdem quos et patria amet, et odio habeat.

Reg. XIV. *Quando præcedunt nominibus adjectivis et nominibus propriis adverbia* οὕτω vel οὕτως, imò et nomen τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐγὼ δ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τοῦ ἐμαυτοῦ. Et alibi Ἀνήκεστον δὲ οὕτως ἄτοπον καὶ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

Reg. XV. Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant* ἀπροσδιόριστον, i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Isocr. de Pace: Καὶ ταῦτα ὁρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον καὶ πολλοὶ τῶν νῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτήν. h. e. quæ dum facerent, cum ipse tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferiùs, Εἰς ἣν πολλοὶ καὶ τῶν ἀστυγειτόνων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς. h. e. Ad quos multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios: Πολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες. h. e. Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum: τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.

Quod si πολλοὶ sonat πλῆθος, h. e. vulgus, *vel* populus, *tunc necessariò desiderat articulum.* Ut Isoc. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ et opi-

nione judicat. Demosth. adversus Timocrat. Τίς ἦν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία, καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. h. e. Quæ igitur sola est custodia, et justa, et firma legum? Vos Populus. Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος. h. e. Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cercyram cepit Timotheus.

Pari modo πολλοί, πολλαί, πολλά, si sese habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum. Exempl. K. R. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ. h. e. Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit. Demosth. pro Phormione, Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν. h. e. Verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas esse et calumnias putate.

Verum πολύς, πολλή, πολύ, quando ponuntur ἀπεριορίστως, respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pandeon: Ὃς γάρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο. h. e. Hic enim cum me jamdudum negotium facessere non destiterat. Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. h. e. Vos in maximis magistratibus eodem sinitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, cùm obtinent locum subjecti gaudent articulo. Isoc. de Pace; Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν. Reg. XVI.

Μὰ Adverbium jurandi *nomini subsequenti articulum largitur.* Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς θεούς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦτ' ἀκριβέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidius, &c. Reg. XVII.

Quod si conjungatur cum nomine Δία respuit prorsùs. Ut Demosth. ibid. Οὐ μὰ Δία οὐχ ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ νή. Idem pro Phormione; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, αὐτοί τε εὐορκήσετε, καὶ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Δία articulo destituatur, ut Demosth. de ordinand. Republ. καὶ νὴ Δία, ὦ Ἄνδρες, &c.

Nomina Appellativa seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, necessariò articulo insigniri debent. Ut cum vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητής, et Arist. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi, primas tenet. Reg. XVIII.

Sæpe articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum, ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc est, Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, Emeriti. Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid simile. Demosthen. in Philippo: Καὶ γάρ τοι διεστηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν. hoc est, Cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικόν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν Reg. XIX.

Pari modo. Οἱ ἔπειτα, posteri, τὰ ἔπειτα, posteritas, οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πόῤῥω, dissiti, οἱ περὶ τὸν βασιλέα, qui stant à parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur. Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro neglectu, et τῷ μὴ συνιέναι pro inscitiâ, sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c. Reg. XX.

Nomina κλητικὰ respuunt prorsus articulum: ut Demosth. pro Coron.: Πρῶτον μὲν, ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c. Reg. XXI.

Articulus neutrius generis, vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter vel artificialiter positis, solet præponi. Arist. de interp. Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης οὐδὲν τι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum est hujuscemodi articulum vocari ἄρθρον ἐπιτηχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐκφαντικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. enucleatè et clarè; ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν. h. e. Sic enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit despicere; quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν. Pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. Ne adversarium adhibeatis in consilium, de modo quo me audire vos oporteat. Reg. XXII.

Observandum est Poëtas et potissimum Hom. rarò uti articulis præpositivis, ut Ἰλ. ῥαψ. θ. ver. 532. εἴσομαι αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.
Aristoph. tamen crebrò iis utitur.

> Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
> Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
> Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtas sæpè usurpari articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β. ver. 52. Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα, pro οὗτοι vel ἐκεῖνοι.

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῷ ποτε ἀνθρώπων ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται, &c. pro εἴ τινί ποτε ἀνθρώπων. Et idem pro Coronâ: Ἄλλως τε κἂν ἐπ' ἐχθρῷ τῷ τοῦτο συμβαίνῃ, pro τινί.

F I N I S.

LONDINI
TYPIS RICARDI ET ARTHURI TAYLOR
IN VICO SHOE-LANE
M.DCCC.XVII.

ALERE FLAMMAM.